

Giới thiệu Thú Tu Thành Thần

Thể loại: tiên hiệp, đô thị, huyền ảo

Nội dung chính của câu chuyện xoay quanh về cuộc đấu trí giằng co giữa main và "Hệ thống" cũng từ đó tạo ra các tình huống dở khóc dở cười. Nhưng càng đi về cuối truyện thì "Hệ thống" sẽ càng nặng tay.

"Ta cho ngươi sức mạnh nhìn ngươi chiếm lấy thế giới tất cả tiền tài, mỹ nữ. Mạnh mẽ lên thanh niên, cùng chúng ta xé mở không gian đập phá Thần giới." Hệ thống chỉ đạo

Cảnh giới:

Nhân loại:

Trong đó Vũ giả tự thể (Thể chất và nguyên lực) chia làm 12 cấp độ lớn mỗi cấp độ lớn có mười tiểu cảnh: Luyện thể cảnh, Vũ Sĩ, Vũ Sinh, Vũ Đồ, Vũ Sư, Vũ Vương, Vũ Hoàng, Vũ Đế, Vũ Thánh, Vũ Thần.

Còn lại Pháp sư cũng rất tương tự họ tu thần (Linh hồn và thần lực) chia làm 12 cấp độ lớn 10 tiểu cảnh giới: Súc hồn cảnh, Pháp Sĩ, Pháp Sinh, Pháp Đồ, Pháp Vương, Pháp Hoàng, Pháp Đế, Pháp Thánh, Pháp Thần.

Yêu thú: Yêu thú chia làm ba bậc sơ kỳ, trung kỳ, đỉnh phong. Thú Vương, Thú Hoàng, Thú Tông, Thú Tôn, Thánh Thú, Thần Thú (mỗi cấp có 10 tầng giống như nhân loại)

Trung thế giới: ????

Đại thế giới: ????

Thần giới: ????

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Hành trình bắt đầu

(Main rất bá, thông minh, ham tiền, hám lợi, thích gái đẹp đây là một loại người rất nhiều trong thế giới thực tế. Ai thích mấy main chỉ tu luyện thì pp truyện hệ thống lên còn cần khổ như thế thì mình không viết được. Mình dành thời gian để suy nghĩ cho các cuộc đấu trí giữa main và một số nhân vật phụ nổi bật. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ nếu thấy chỗ nào thiếu sót thì cứ b1 mình sẽ giải thích rõ ràng hoặc sửa lỗi.)

Thần giới

Hư vô thông đạo 10 tia sáng bay vút vào biến mất ở lối vào ngay lập tức 10 đạo thân ảnh cũng xuất hiện ở đó. Một người mặc khôi giáp muốn lao vào nhưng bị ngăn cản.

Một người mặc trường bào màu trắng nói: "Chiến thần ngươi đừng xúc động đi vào thông đạo ngươi sẽ mất tất cả."

Mười thân ảnh như sáng lên đứng giữa hư không, trôi nổi kết hợp với quang cảnh xung quanh đẹp vô cùng. Thế nhưng cánh cổng khổng lồ xoay tròn nổi bật như giữa màn đêm có một ánh lửa rực sáng. Nơi ấy chính là cấm địa Thần giới.

Thân ảnh vừa ngăn cản cũng nói: "Trí Tuệ thần nói phải đẩy lao vào cũng không có tác dụng gì đâu lãnh tinh một chút đi."

Chiến thần sắc mặt vô cùng khó coi phát tay chỉ thẳng mặt người ngăn cản hấn gào thét: "Ngươi nói ta làm sao bình tĩnh Sát Thần kiếm của ta chạy mất rồi."

Sau đó Chiến thần chỉ thẳng mặt Trí Tuệ thần chửi bới: "Tất cả tại ngươi không phải ngươi thì làm sao bọn chúng chạy mất. Cái gì thông minh nhất thần giới trí tuệ vô địch rầm chó hết."

Trí Tuệ thần phản bác: "Cái này sao lại trách ta nếu không phải người nào đó không cẩn thận làm gì có chuyện như thế xảy ra. Và lại không phải tất cả đều đồng ý rồi hay sao."

Chiến thần: "Ta lúc nào đồng ý chỉ có các ngươi lũ khốn nạn, các ngươi quên Thập đại Thần vương làm sao mà có. Bây giờ thì hay rồi mất bọn chúng thực lực đại giảm đã thế còn làm trò cười cho thiên hạ. Thập đại Thần vương không giữ nổi vũ khí của chính mình quả thực là Thập đại tên hề mà."

Dứt lời phát áo bỏ đi để lại chín vị còn lại sắc mặt âm trầm khó coi đặc biệt là Trí Tuệ thần. Khuôn mặt thanh tú thư sinh vạm vỡ khó coi nói thật hần là kẻ tổn thất to lớn nhất thực lực hao tổn lớn nhất. Suy nghĩ một chút hần thở dài nói: "Chuyện đến nước này mọi người bình tĩnh ổn định Thần giới ta đi trước đây."

Tám vị còn lại trên mặt cũng không tốt lắm có người buồn rầu nét mặt hối hận, đau khổ, giận dữ, bối rối. Một người mở miệng: "Ta đi trước." "Sau đó mấy vị còn lại cũng biến mất mỗi người đều có vẻ bất lực. Bởi vì Hư vô thông đạo đã đi vào thì kẻ cao Thần thánh cũng Thần cách vỡ tan, thực lực biến mất, thân thể hóa phàm đi vào luân hồi. Thậm chí linh hồn tan biến, bảo vật cũng thế đi vào Hư vô thông đạo Thần khí cũng hóa sắt vụn.

Chính vì thế các vị thần thấy các món bảo vật vào thông đạo thì không truy tra nữa thần giới nơi cấm địa không bao giờ có ngoại lệ. Dù cho toàn bộ các vị thần cũng không mấy may xoay chuyển.

Thế nhưng họ quên mất họ không làm được thì không có nghĩa không ai có thể làm được. Đặc biệt khi bọn chúng có thể khiến những người bình thường trở thành Thần Vương chống đỡ Thần giới vô địch

Vào lúc này trong Hư vô thông đạo một hình cầu màu vàng đang bị xói mòn 10 đốm sáng tắt từng cái một. Trong đó khi đốm sáng thứ tám tắt thì cầu vàng lao ra khỏi Hư vô thông đạo lao nhanh giữa vũ trụ bao la.

Chuyện không thể nào ở Thần giới đã thành sự thật hai luồng khí tức tản ra khiến không khí xung quanh như đặc quánh lại không gian nứt nẻ kinh dị

Tiếng cười đắc ý vang lên nếu Trí Tuệ thần nếu nghe thấy thì chắc vô cùng bất ngờ bởi đây là tiếng của khí linh Thiên Thu, cười một lúc thì ngưng lại nhưng ngay sau đó một giọng nói không che giấu chút nào đắc ý vui mừng vang lên. Đáng lẽ nó phải hủy diệt trong Hư Vô thông đạo rồi sao vẫn còn cười hahaha ở đó.

Thiên Thu: "Trí Tuệ thần người đắc đạo quá lâu lên đã quên ai dạy người tất cả phép tính toán cả ta người đủ tuổi ư? Hahahaha. Sao người có thể ngờ ta có cách vượt qua Hư vô thông đạo." Sau đó lại là một tràng cười dài bỗng nhiên một giọng nói vang lên cắt đứt.

Hần thu lại khí tức của mình cả không gian lúc này mới bình tĩnh trở lại như lúc ban đầu vốn có.

Sát Thần Kiếm: "Thiên Thu đại ca lão lục ngoài ý muốn dùng hết năng lượng làm sao chúng ta có thể tìm được kẻ kia." Tiếng nói tuy sắc lạnh nhưng khó có thể che giấu lo lắng: "Không lẽ phải đợi lão lục hồi phục cái này ít nhất là 10 vạn năm đấy."

Hần quả thực vô cùng lo lắng cho tương lai của chính mình sợ rằng sẽ mãi đi lại trong vũ trụ 10 vạn năm. Nếu thật sự như thế thì quá là kinh khủng rồi mong chuyện đó không xảy ra hi vọng câu trả lời hợp lý từ Thiên Thu

Thiên Thu: "Người yên tâm cái này ta đã có tính toán trước lão lục đã để trận pháp hướng thẳng đến "Chủ nhân như ý" rồi." "Sau đó là sự im lặng bao bọc trận pháp vẫn lao thẳng nhanh gấp nhiều lần ánh sáng. Uy áp biến mất không gian trở lại bình thường như chưa từng có gì xảy ra.

Trận pháp cứ trôi liên tục đến cái nơi mà chủ nhân như ý mà bọn hắn chờ đợi nhưng ai ngờ rất lâu sau mới tới đích.

Hơn 1000 năm sau tại Trái Đất TP. Hồ Chí Minh giữa một biệt thự xa hoa một người thiếu niên tầm hơn 20 nằm trên tấm đệm nghịch điện thoại. Người này tên Băng Thần vốn là cô nhi cuộc sống như bao người khác nhưng một biến cố đã xảy ra thay đổi cả cuộc đời hắn.

Chuyện xảy ra cách đây năm năm vào một tối hắn đưa cô bạn gái mới bày tỏ thành công đi chơi để có được hai tấm vé xem phim hắn đã phải để giành rất lâu. Đi chơi cũng bằng chiếc xe đạp điện của nàng hắn vô cùng kích động suốt bốn năm thắm mối cuối cùng cũng có dũng khí thổ lộ.

Quan trọng là hắn thành công qua mặt một đám đẹp trai nhà giàu khác quay đầu lại sau lưng khiến hắn không thể ngậm mồm được. Đôi mắt long lanh gương mặt vô cùng xinh đẹp tuy chỉ mới lớp chín nhưng ngoại trừ mù nếu không ai cũng có thể nhìn ra tương lai nàng đẹp như thế nào.

Phố phường Sài Gòn đêm sáng rực hai người coi phim xong ra về lúc này đã khá trễ Băng Thần muốn con đường dài mãi để mãi ở gần nàng. Nhưng nàng cũng khó tính lên hắn đành lưu luyến đưa nàng về. Vì muốn đi nhanh hơn hắn đã điều khiển chiếc xe đạp điện qua con hẻm vắng nhưng đi đến gần thì thấy hai nhóm người đang trao đổi thứ gì đó.

Gần hơn một chút thì hai bên đang trao đổi hai chiếc valy một chiếc toàn là tiền một cái chứa mấy cái bịch bột trắng. Đại não hắn như nổ tung làm gì có chuyện giữa lúc trời tối mang một valy tiền đi đổi một valy bột mì chắc chắn là giao dịch hàng cấm. Lập tức quay đầu xe bỏ chạy nhưng đèn xe đã thu hút ánh mắt của bọn chúng tên cầm đầu rút súng ra bắn một phát sau đó thấy Băng Thần lái xe vọt ra khỏi hẻm tên này hét lên: "Có người thấy rồi đi thôi không lát nữa bọn hình sự đến thì muốn đi cũng không kịp."

Nhìn chiếc xe vọt ra đường lớn tên này hừ nhẹ rồi leo lên xe vọt đi nhanh chóng vô cùng tiếng mô tô inh ỏi.

Một đám đàn em trả lời: "Vâng đại ca." "Sau đó leo lên xe gắn máy theo ngõ khác của hẻm chạy đi.

Còn đám người kia cũng rời theo chỉ trong chốc lát ngõ hẻm vừa nãy còn hơn 30 người giờ phút này vắng tanh như chưa từng có chuyện gì ở đó cả. Băng Thần vọt xe vào bên đường bên kia thấy không có người theo sao dùng xe lại muốn an ủi Mai Hân một tiếng nhưng thấy nàng im lặng.

Tưởng nàng hoảng sợ khi gặp phải đám buôn ma túy lên sợ hãi dù sao người bình thường cả đời chắc gì đã đụng một lần chuyện như thế này. Thầm mắng đám người vừa rồi khôn nạn to gan sau đó nghĩ ra ngôn từ an ủi Mai Hân.

Quay mặt về sau lưng đã thấy sắc mặt nàng trắng bạch người nàng ngã về đằng trước hấn vội ôm nàng thì cảm thấy tay mình ẩm ướt đưa tay lên nhìn thì thấy tay hấn dính máu rất nhiều máu.

Người qua đường dừng đã để ý có người đã lấy điện thoại ra gọi cho cảnh sát và cứu thương Mai Hân ngược đầu lên nhìn hấn thều thào:"Lấy đôi nhẫn trong túi áo của tớ ra."Băng Thần nước mắt rơi lam theo lời nàng qua nhiên trong túi nàng có một cặp nhẫn đôi. Cặp nhẫn khá đẹp bên trên có hai chữ khắc lên rõ ràng T v H một nhỏ nằm chồng lên nhau vừa khít.

Mai Hân:"Thứ này tớ chuẩn bị từ năm năm trước rồi,cậu ngốc lắm.Tớ yêu cậu"Sau đó nàng chút hơi thở cuối cùng Cảnh sát đến hỏi hấn rất nhiều thứ hấn ban giao xong thì gia đình Mai Hân tới hấn đang chờ một trận chửi xối xả nhưng cha mẹ Mai Hân không những không trách lại an ủi hấn làm cho cảm giác tội lỗi lại dâng trào.

Đường rộng thênh thang vì sao chỉ vì vài phút mà đi vào nơi đó vì sao phải đi chơi vào ngày hôm nay.Nếu không phải như thế thì nàng đâu có rời xa mình mà đi khi chỉ mới bắt đầu cuộc đời này.

Mình sống để làm gì đây sau đó ánh mắt lại lạnh băng:"Phải ta sẽ trả thù các ngươi đều đáng chết."Đám người kia còn không biết tử thần đã đánh dấu lên người mình chỉ đợi thời điểm gặt hái. Chầu chực ở đám tang của Mai Hân đến khi nhìn thấy nàng bị chôn sống lòng đất thì hấn mới biến mất.

Hấn biến mất ba năm sau toàn bộ những kẻ tham gia buôn ma túy hôm ấy đều chết bị tháo thành tám khối theo đúng nghĩa đen gia đình bọn họ cũng bồi táng theo. Tính nghiêm trọng của vụ án khiến cho cảnh sát bối rối.Sau đó hai năm trong tài khoản gia đình Mai Hân và cô nhi viện.

Thập đại thần khí

Điểm chung là chủ nhân càng mạnh chúng sử dụng được nhiều chức năng của mình. Tất cả đều có một năng lực đặc biệt có thể cho chủ nhân của mình.

Thiên Thư:Từng là một phần của Thiên Đạo am hiểu vạn vật, nhìn thấu vạn pháp. Miễn nhiệm với Thiên Đạo trừng phạt, tối đa có thể ảnh hưởng đến Thiên Đạo lên người khác.

Sát Thần Kiếm:Kiếm trăm sinh linh,không sắc bén vô cùng nhưng chỉ cần là sinh linh thì sẽ khi chết sẽ bị cướp mất sức mạnh thân thể tăng cường chủ nhân.

Sinh Mệnh Ngọc Diệp:Sinh mệnh vô tận hồn phách còn thân thể bất diệt.

Nguyên Tổ Thần Thạch:Sở hữu khả năng điều khiển mọi nguyên tố trong vũ trụ.

Vô Hạn Giới Chi:Không gian chứa khổng lồ có thể chứa người sống. Đây đại bên trong không gian có thể thúc đẩy quá trình trưởng thành của thực vật.

Thiên Mệnh Vương Miện:Hấp thu toàn bộ tín ngưỡng của người khác hóa thành năng lượng rèn luyện thân thể và linh hồn. Khiến kẻ khác tin tưởng vào những gì mình đưa ra.

Huyết Ngọc Liên:Cướp đoạt huyết mạch tiến hóa vô cùng.

Thiên Phú Đoán Kiếm:Cướp đoạt thiên phú của kẻ khác,siêu cấp yêu nghiệt đào tạo.

Thời Gian Vòng:Không gian riêng biệt có thể điều khiển thời gian tùy ý.

Hồn Cung:Tước đoạt linh hồn, tiến đi vô hình trùng tiến thân còn hồn tan.

Vận Mệnh Ngọc:Chủ trì hưng suy,dẫn dắt vận khí.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Hóa thành hung thú

Trong tích tắc bất ngờ Băng Thần mất đi khả năng cảm nhận của mình. Nhưng mà chỉ trong một tích tắc đó cả cuộc đời hấn hiện ra.Cuối cùng hấn chẳng còn gì mình có thể làm nữa sống tiếp chỉ có hối hận và tự trách.

Hấn muốn nếu có kiếp sau sẽ sống vì chính mình không còn sống vì người khác nữa. Quả thật hấn sẽ có một kiếp sống tiếp theo hấn liệu có hay không sống vì chính mình thì chính hấn hay không. Có lẽ rất khó vì người chỉ cần sống thì sẽ có ràng buộc, có trách nhiệm.

Nhưng lúc này toàn bộ một gian phòng ngủ biệt thự biến mất. Đáng sợ nhất là lại không có tiếng động gì cứ như không có gì rồi

Toàn bộ gian phòng của Băng Thần bị trận pháp và chạm trong chớp mắt tất cả biến mất như chưa từng xuất hiện. Biệt thự kể có một đám người đang sửa chữa bồn chứa nước chứng kiến tận mắt nhìn căn phòng từ có thành không. Hai người lập tức báo cho 113. Đầu tiên bọn họ còn tưởng là trò đùa nhưng được sự khẳng định của nhiều người cũng như ảnh chụp thì mới tin.

Thế là rất nhiều lực lượng được huy động để phong tỏa hiện trường xảy ra vụ việc. Đây là việc nếu để truyền ra mà không điều tra rõ ràng rất có thể gây ra hỗn loạn. Chẳng ai muốn mình đang ngồi trong phòng thì biến mất cả. Sống trong môi trường trường an toàn hợp lý sẽ bị sốc trước những điều ngoài sự hiểu biết của mình.

Từ khắp nơi tiếng còi cảnh sát, cứu hỏa vang lên nhưng không thấy bất cứ thứ gì cả một căn phòng như bốc hơi khỏi thế giới. Những căn phòng bên không một chút hư hại giữa tòa nhà lộ ra một khoảng trống làm người ta liên tưởng vụ này có phải hay không do người ngoài hành tinh làm. Nhưng dù thế nào đi chăng nữa cũng chẳng ảnh hưởng đến nhân vật chính của chúng ta Băng Thần.

Hắn đã biến mất khỏi Trái Đất từ nhiều năm trước rồi, kể từ cái chết của Mai Hân Băng Thần cũng đã chết. Có chăng chỉ là một con quái vật tàn sát để trả mối của mình, sát thủ vương giả lấy giết người để trả ơn và xóa đi quá khứ.

Một sát thủ chuyên nghiệp thì đương nhiên chẳng có tí thông tin gì về hắn ta cả. Tất nhiên là thế nếu không hắn đã bị bắt từ lâu lắm rồi. Nếu có thì cái tổ chức của hắn cũng không tiếc bất cứ giá nào cho nó biến mất vì hắn là cây rụng tiên của bọn họ mà.

Thậm chí cảnh sát có điều tra cũng chỉ có thể tìm tới một cái tên giả do hắn nhờ tổ chức giúp đỡ tạo ra mà thôi. Còn nếu họ có cách nào tìm ra thân phận hắn thì cũng không thể thông báo cho thân nhân hắn vì hắn chỉ là một kẻ mồ côi. Đi ra cuộc đời và không liên lạc với cô nhi viện nữa đơn giản thế thôi. Mà nếu có thể tìm ra thân phận sát thủ của hắn thì vì ổn định xã hội hắn cũng sẽ trở lên vô danh. Nói chung cái chết ấy chẳng ảnh hưởng tới bất cứ ai xáo trộn bất cứ thứ gì.

Thánh Nguyên đại lục phía đông ven bờ rừng một quốc gia nhỏ tên là Thanh Vân quốc bìa rừng một lỗ đen hiện ra trận pháp vắng ra rồi biến mất hai đốm sáng lơ lửng bay qua lại. Một trong chúng bay lại gần đồng hồ cũng chính là những gì của căn phòng kia khi qua lỗ đen.

Đồ đạc ngổn ngang như bãi rác rưởi nhìn hỗn loạn vô cùng. Nhưng mà chẳng có ai quan tâm đến việc này dù sao Yêu thú tranh đấu âm thanh tranh đấu vẫn lớn hơn nhiều. Mà một trong hai đốm sáng phát ra âm thanh nghi ngờ.

Sát Thủ Kiếm nghi hoặc: "Có thật đây là chủ nhân tương lai của chúng ta không thể mới chỉ va chạm nhẹ đã thành ra thế này rồi. Biết đâu Thiên Thư lão đại lại nhầm nhai?"

Thiên Thư không rảnh để ý tên kia, hắn còn đang bận tiêu hóa số tin tức từ ký ức của Băng Thần và điện thoại.

Chìm đắm một lúc thì hắn có vẻ tìm kiếm thông tin gì đó thú vị lắm. Giống như chúng có thể giúp hắn đạt được mục đích của mình đã đề ra từ trước khi rời bỏ Thần giới.

Thiên Thư lẩm nhẩm: "Mai Hân? Hệ thống trò chơi? Nhiệm vụ? Thú vị rồi đây."

Tiếng cười vô cùng nhẹ nhàng nhưng hắn ta tự sướng thì đã bị Sát Thủ Kiếm phá ngang. Nhưng mà cũng giúp hắn tập trung vào việc chính mình phải làm ngay lập tức không thể trăn chờ.

Sát Thủ Kiếm hơi nghi hoặc nói với Thiên Thư: "Thiên Thư lão đại ta nghe lão lục nói Chiến thần chưa đồng ý với Trí Tuệ thần mà bỏ hắn đi ta có hơi áy náy."

Thiên Thư thầm nghĩ cái kẻ ngu si lúc nào đó lại mất thời gian nói về thứ đầu đất này hiểu rõ tình hình. Có vẻ ngu ngốc cũng rất phiền hà đúng là đồng đội heo may mà còn có mình trấn giữ.

Thiên Thư khinh thường lên tiếng: "Nói người kẻ mạnh nhất trong Thập đại bảo vật nhưng người quá ngốc người nghĩ ở lại Thần giới sao."

Sát Thủ Kiếm cũng rất tức nhưng không sai thậm chí chính hắn cũng phải công nhận nếu không hắn làm sao lại thành lão nhị mà Thiên Thư lại là lão đại.

Sát Thủ Kiếm hào hùng nói: "Ồ lại thì cùng lắm bị hắn ta luyện hoá thôi."

Thiên Thư khinh bỉ: "Thế ta hỏi người tại sao Sinh Mệnh Ngọc Diệp và Nguyên Tố Thần Thạch vẫn đi theo chúng ta?"

Sát Thủ Kiếm ngăn ra: "Đúng nhĩ Sinh Mệnh Ngọc Diệp là linh hồn em gái của Sinh Mệnh Nữ Thần Hóa thành còn Nguyên Tố Thần Thạch thì càng không phải nói người đầu tiên phản đối Trí Tuệ thần là Nguyên Tố Nữ Thần sao."

Sát Thủ Kiếm đau khổ suy nghĩ nhưng mãi vẫn chả ra cái gì Thiên Thư đành phải lên tiếng. Nếu không tên cố chấp này sẽ tẩu hỏa nhập ma mà nổ tung không biết. Đặc biệt khi hắn trong thần thức Băng Thần đã hóa hình thành người.

Một đại hán khôi ngô vò đầu bứt tóc sau lại dăm chiêu nhìn chả ra thể thống công rãnh gì cả.

Thiên Thư: "Bây giờ không phải lúc để giải thích việc quan trọng giờ phút này là phải tìm được thân xác cho vị chủ nhân này. Chúng ta có ba canh giờ để tìm kiếm với trạng thái của chúng ta bây giờ chỉ có thể tìm ở quanh đây thôi."

Thiên Thư lại nói: "Ưu tiên nhân loại trước sau đó phải là nam tốt nhất là trưởng thành nhan sắc cũng nhìn cho được một tý."

Sát Thần Kiếm thàn than: "Giữa đêm không biết tìm thấy người không mà còn yêu cầu này nọ thật là khó hiểu qua đi cứ tự làm khó mình."

Hai đốm sáng bay lơ lửng khắp nơi tìm kiếm nhưng gần ba canh giờ vẫn chưa thấy bất kỳ một nhân loại nào trong phạm vi của bọn họ. Nhưng thế nào họ cũng không thể lý khai trên pháp quá xa lại phạm vi dò tìm rất thấp lên chỉ thấy cây cối và một vài loài dã thú chả có một nhân loại nào cả.

Sát thần Kiếm cảm thấy rất gấp nói với Thiên Thư: "Thiên Thư lão đại không có thân xác phù hợp." Nhưng lòng thầm nghĩ: "Tìm được mới là chuyện lạ đó giữa đêm khuya trong rừng tìm nhân loại sao tìm thấy mà thời gian chỉ có ba canh giờ Vận Mệnh Ngọc chỉ ngón thì đành tin thôi."

Thiên thư cũng đang rất gấp bản thân hần tin tưởng lão lục Vận Mệnh Ngọc một cách tuyệt đối bởi nếu không có hần thì không ai phát hiện ra việc của mấy vị thần bản tính. Bỗng nhiên từ đằng xa có một con hồ ly chạy tới Thiên Thư: "Thấy rồi."

Quá gấp lên hần đành làm đại thôi so với đám dã thú kia hồ ly có vẻ thông minh và đẹp đẽ hơn rất nhiều. Tuy chỉ nhìn sơ nhưng hần có thể thấy thông tin của tiểu hồ ly cũng vô cùng tốt chỉ có điều không là nhân loại và bây giờ quá yếu ma thôi.

Sát Thần Kiếm: "Đó là hồ ly lão đại hần ta là con người ta sợ hần tình dục không chịu nổi cú này."

Con hồ ly này là thú nuôi của cháu gái đại tướng quân đương triều Nhạc Thanh Thanh vốn hôm nay chạy thoát khỏi thành đang vọt thẳng đến rừng không biết nguy hiểm đang đến gần bỗng nhiên một luồng sát khí khủng khiếp vọt tới khiến nó sợ chết đứng ngay tại chỗ.

Có thể nếu biết trước vừa ra đã gặp tử vong chắc chắn nó sẽ không ra khỏi vòng tay của Nhạc Thanh Thanh. Mà ở lại làm một con có tiền đồ vô hạn yêu thú dù sao ngày ngày ăn no ngủ kĩ mắc gì phải bỏ mạng như thế này.

Thiên Thư: "Nhập hồn" Sau đó linh hồn của Băng Thần như đạn pháo đập vào thân thể của con hồ ly hai đuôi. Thân thể hồ ly hơi giật lên một tý sau đó lại nằm im lìm không động đậy.

Thiên Thư nói: "Xong việc rồi giờ chúng ta thương lượng làm sao tạo ra một chủ nhân như ý." Sau đó thành thực bay vào thức hải của Băng Thần để thực hiện các bước tiếp theo Sát Thần Kiếm nhìn lần nữa trên đất hồ ly rồi bay vào thức hải.

Băng Thần bất tỉnh mà không biết những chuỗi ngày kinh khủng sắp tới của mình vẫn chỉ nằm yên. Dần dần hần từ từ tỉnh lại sau cả cơ thể ra rồi như người bệnh lâu ngày mới xuống giường vô cùng khó chịu.

Cường ép đầu óc hỗn loạn thân thể vô lực dần dần khôi phục khí lực sau đó đứng lên đi đến ven bờ sông cách đó không xa. Nhìn vào mặt nước Băng Thần thở dài một tiếng vô lực. Trong nước là một con tiểu hồ ly bé xíu với hai chiếc đuôi dài ngang thân thể nhìn vô cùng dễ thương.

Có lẽ cho hần làm súc sinh vì trừng phạt hần nhưng nghĩ đi nghĩ lại mình được sống thêm một kiếp nữa là rất tốt rồi. Với kiến thức của hần thì có lẽ sống trong rừng không đến nỗi nguy hiểm quá nhiều. Dù sao kiếp trước tập luyện làm nhiệm vụ phần lớn cũng ở trong rừng xanh nhưng hần không biết điều hần nhìn thấy trong một phút tiếp theo sẽ thay đổi ý nghĩ này của hần.

Băng Thần nghĩ: "Thật sự có báo ứng ư ta giết nhiều người vậy bây giờ phải làm súc sinh. Kệ nó đi bắt con gà ăn đã nhưng khi quay lại đằng sau hần lập tức cứng họng một con gà cao hơn một mét đang nhìn hần rõ ràng."

Không kịp để bắt ngờ da gà nổi lên, nhìn vào mắt con gà chỉ thấy hiện lên: "Bữa trưa đây rồi." Không lẽ báo ứng hóa thành súc sinh chỉ là phần đầu ăn bị một con gà ăn thịt mới đủ thể thì hồn siêu phách tán có lẽ tốt hơn rất nhiều.

Khung cảnh đẹp đẽ lại vô cùng kì quặc bờ sông non xanh nước biếc một con gà đang muốn ăn thịt. Mà lại còn là thịt cáo dị giới thật kì quặc, tiếng chim hót vẫn vang lên như tiếng cổ động "ăn thịt nó "

"Làm sao thoát đây?" Ý nghĩ duy nhất của Băng Thần trong những giây phút này. Nhưng mọi thứ đều vô cùng bất lợi cho hần. Người ta thường có câu "quay đầu là bờ" nhưng ở đây quay đầu là đi xuống sông tất nhiên hần biết bơi nhưng sông rộng như thế này với thân thể này hần không dám chắc mình sẽ bơi được bao xa.

Lại không biết dưới nước có cá không lò đang chờ hần tình cảnh này giống như mày muốn chết khô hay chết ướt. Hần vừa tới dị giới đã gặp phải tuyệt cảnh ư ít nhất phải để hần ăn no chứ không lẽ làm quỷ đói ư. Người khác có lẽ không tin vào ma quỷ nhưng hần tin hần giết người từng gặp phải oan hồn nhưng khi hần giết quá nhiều sát khí của Băng Thần dọa sợ bọn chúng.

Nghĩ đến cảnh linh hồn mình sẽ phải nhìn thân xác của mình bị con gà ăn thịt là hần kinh hãi cả ra.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Hệ thống tu luyện và con mỗi đầu tiên

"Wtf.....Làm sao bây giờ? Cái con gà chết tiệt này, gà không đi ăn giun còn muốn ăn ta." Cái mỏ của nó mổ xuống mặt đất xuất hiện một lỗ như là bị thương xỏ xuống vậy. Bản năng tránh lui về sau đã cứu tiểu hồ ly nhưng cũng khiến hắn tuyệt vọng nếu không có gì bất ngờ hắn sẽ bị con gà cao một mét rưỡi làm thịt. Nhưng sống lưng đột nhiên lạnh buốt bản năng cho nó biết đằng sau càng có lớn hơn hiểm nguy.

Đây là bản năng xuất phát từ sâu trong linh hồn của hắn đã từng giúp hắn né thành công bao nhiêu phát súng ngắm từ khi bắt đầu làm nghề sát thủ. Tránh đi bao nhiêu loài rắn độc phát cần nên hắn luôn lựa chọn tin tưởng bản năng của mình tất nhiên lần này cũng thế không suy tính không cần đại não. Vì khi có nguy hiểm một phần giây cũng quyết định tính mạng còn hay mất.

Theo bản năng quay đầu lại thì thấy trong sông có một bóng đen đang du động tới thật gần rồi. Không kịp quay đầu về đằng trước ca người theo bản năng ngã về một bên. Chính khoảng khắc đó một cái miệng rộng đỏ ngòm từ dưới nước tấp lên cũng đúng lúc đó cái con siêu gà kia cũng tấp tới thể là cả cái đầu gà chui vào trong miệng con rắn nước không lộ kia.

Chui vô cùng đẹp mắt như là có tập luyện từ trước vậy cả ba làm đồng đều không sai sót. Văng ra xa sau đó chạy ra một đoạn nữa yên tâm rằng chắc chắn ngoài tầm với của cái miệng đỏ khổng lồ kia. Vì chắc chắn hơn nữa hắn tìm một gốc cây núp sau đó chỉ hơi hé cái mặt nhỏ ra để quan sát thôi.

Lúc này Băng Thần mới quan sát nó được rõ ràng đây là một con mãng xà khổng lồ dài gần mười mét chỉ có thể đoán bởi vì thân thể của nó phần lớn còn trong nước. Lân phiên đen nhánh đôi mắt đen kịt sâu không thấy đáy. Nó dùng ánh mắt khinh thường nhìn tiểu hồ ly như muốn nói "May cho người thoát được một mạng." Sau đó lặn mất xuống đáy sông rồi biến mất. Lúc này Băng Thần mới thở ra thật là quá kinh khủng mà con thủy xà kia không chỉ thân hình khổng lồ đôi mắt cũng vô cùng đáng sợ.

Trong sơn cốc có nước, phụ cận các loại động vật đều là tại trong sơn cốc uống nước đấy, bên trong mỗi ngày đều có động vật tại, chỉ cần đi vào, không lo tìm không thấy đi săn đối tượng. Đây chính là kiến thức của hắn về loài cá sấu ở Trái Đất sao mình có thể quên được nhỉ có lẽ vì quá nhiều việc xảy ra nên đầu óc hơi hỗn loạn một chút. Cường ép bản thân lãnh tĩnh lại như nước suy nghĩ về chuyện vừa xảy ra để rút kinh nghiệm về không mắc lại sai lầm.

Chính vì thế mình từ đầu đã ở trong phạm vi của Tử Thần nhưng may mắn có con siêu gà chết thay sau này phải cẩn thận mới được lần này quá lỗ mãng rồi. Tỷ nữa thành khẩu phần ăn của thủy xà. Những nguy hiểm khi bắt đầu con đường trả thù của mình hắn hồi tưởng lại năm năm trước kia.

Vì trả thù cho Mai Hân hắn đã bỏ ra nước ngoài chịu sát hạch của một tổ chức sát thủ hơn năm trăm cá nhân tiến vào rừng rậm ở châu Phi với nhiệm vụ là chỉ có thể có ba kẻ được đi ra. Sau hơn một năm hắn xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ chỉ có duy nhất hắn ra khỏi khu rừng.

Hai năm sau hắn hoàn thành rất nhiều nhiệm vụ ám sát tại châu Phi và Trung Đông. Rồi hắn chờ về, trả thù bắt đầu hắn vẫn nhớ như in kẻ đầu tiên hắn tìm được. Hắn mang toàn bộ tội lỗi đổ lên đầu những kẻ đó nếu không vì bọn hắn sao phải giết nhiều người như thế. Cuối cùng kẻ này chết gia đình hắn cũng bồi táng theo.

Bởi vì hắn không dám đánh cược những người này liệu có trả thù cô nhi viện hay gia đình Mai Hân không. Quả thực không ra ngoài dự đoán của hắn không lâu sau cảnh sát tìm tới gia đình Mai Hân nhưng không có kết quả. Đến kẻ cuối cùng là tên đại ca chết ở trong tù con riêng và tình nhân của hắn cũng mất tích bí ẩn thì mọi chuyện kết thúc.

Người khác gọi hắn là kẻ máu lạnh vì bởi vì những chuyện hắn làm không để lại bất cứ mối hiểm họa tiềm tàng nào. Mỗi một phi vụ đều là một kịch bản hoàn hảo rất kín kẽ bản thân hắn như một diễn viên tai ba. Một nhân vật chính luôn hoàn thành kịch bản của chính mình.

Bầu trời bắt đầu ngả về tà hắn cấp tốc di chuyển với ý nghĩ muốn tìm được nơi trú ẩn. Cuối cùng hắn làm chuyện không tưởng đó là leo cây. Quả thực là kì tích hắn leo đến trên cành cây. Bụng đói vô cùng dù sao theo từ lúc ngắt đi đến tỉnh lại cũng đã hơn một ngày rồi nhưng hắn đành phải mặc kệ cứ phải tìm nơi ẩn núp đã. Cái cây này lại không nhiều lá cho lắm hắn có thể nhìn rõ trên cây không hề có con rắn nào lên rất yên tâm.

Đêm tối rừng nhiệt đới, từ trước đến nay là trong một ngày thời khắc nguy hiểm nhất, rất nhiều ban ngày ẩn núp động vật, ở phía sau, cũng bắt đầu đi ra động huyết, tiến hành kiếm ăn. Hắn không dám mạo hiểm ở dưới đất rất dễ chờ thành bữa tối cho kẻ khác.

Nếu là ở Trái Đất có vũ khí và ánh lửa thì có lẽ còn dám ở mặt đất thậm chí sẵn mồi để lột da nhưng bây giờ hắn chỉ là một con tiểu hồ ly vô cùng yếu đuối. Mà từ kích thước của con gà và rắn mà hắn gặp khiến hắn có chút nghi ngờ về độ khả thi của việc dùng súng bắn trúng bao nhiêu đạn mới chết. Mà từ trí nhớ của tiểu hồ ly thì Yêu thú thân thể có thể ngăn kháng vũ khí thì đạn bắn không chừng chỉ xước da mà thôi.

Ban đêm tám màn đen dần dần bao phủ toàn bộ núi rừng, từng tòa cao lớn ngọn núi nhao nhao ẩn vào trong bóng tối, gió đêm tập kích người, gọi lên trong rừng lá cây rầm rầm nhẹ vang lên, như thiếu nữ tại dạ dờ lời nói nhỏ nhẹ. Ban ngày tại trong rừng riu ra riu rít gọi không ngừng bách điều đều nhao nhao bay trở về sào huyết, chỉ có rừng đêm đang gọi không ngừng.

Trên bầu trời ngôi sao làm đẹp, như trong bàn cờ quân cờ, một vòng trăng lưỡi liềm dạng loan nguyệt động ở vòm trời. Tí ti từng sợi ánh mặt trăng giống nhau thường ngày phát tán đại địa.

Tiểu hồ ly trong mắt toát ra tí ti nhân tính hóa hào quang, trong nội tâm âm thầm trầm tư, thầm nghĩ: "Mai nhất định phải kiếm được đồ ăn nếu không chết đói." Cái bụng hắn sôi lên ọt ọt như là đồng ý với những gì hắn nghĩ thậm chí còn như mãnh liệt gào thét "cho tao ăn".

Toàn bộ rừng nhiệt đới, hoàn toàn yên tĩnh, mà ngay cả đêm đó trùng cũng không có tiếng vang. Cái này lại để cho cái này phiền núi rừng lộ ra có chút quỷ dị. Hắn thấy một đàn sói chiến đấu với một con báo và con báo vô cùng dũng mãnh giết mấy trăm con sói rồi bỏ đi.

Sáng sớm mặt trời vừa đi lên thì tiểu hồ ly bị đánh thức bởi một loạt những âm thanh vang trời. Còn có tiếng đám dã thú kêu loạn lên chạy khắp nơi với hết tốc độ bình sinh của mình.

Âm thanh của loài hổ, cái này âm thanh hổ gầm, thanh âm khi thì trầm thấp, khi thì tăng vọt, biến thành kéo dài vô cùng, không ngớt không dứt, thanh âm như kim thạch giống như, tại sơn mạch bên trong không ngừng quanh quẩn, vang vọng trời xanh.

Tiểu hồ ly từ đằng xa vẫn nhìn thấy tình hình chiến đấu vô cùng khốc liệt nhân loại vô cùng cấp bách ra chiêu nguyên khí tán loạn tàn phá. Trong đầu hắn hiện lên một tin tức Vũ Vương chỉ có nhân loại Vũ Vương mới có thể nguyên khí ngoại phóng diệt địch.

Thánh Nguyên đại lục tu luyện chuyện hắn không hiểu rõ cho lắm nhưng cấp độ cơ bản hắn vẫn thông qua trí nhớ của tiểu hồ ly biết được. Có hai hệ thống tu luyện chính là Vũ giả và Pháp sư.

Trong đó Vũ giả tự thể (Thể chất và nguyên lực) chia làm 12 cấp độ lớn mỗi cấp độ lớn có mười tiểu cảnh: Luyện thể cảnh, Vũ Sĩ, Vũ Sinh, Vũ Đồ, Vũ Sư, Vũ Vương, Vũ Hoàng, Vũ Đế, Vũ Thánh, Vũ Thần.

Còn lại Pháp sư cũng rất tương tự họ tu thần (Linh hồn và thần lực) chia làm 12 cấp độ lớn 10 tiểu cảnh giới: Súc hồn cảnh, Pháp Sĩ, Pháp Sinh, Pháp Đồ, Pháp Vương, Pháp Hoàng, Pháp Đế, Pháp Thánh, Pháp Thần.

Lúc này người kia đã không biết khi nào tựa vào cái cây tiểu hồ ly đang nằm ở trên cả người máu me đầm đìa. Cả hơi thở cũng trở lên vô cùng gấp gáp thể nhưng con hồ ở đằng xa lập tức công tới.

Hồ trào sắp tới đem oanh kích đến thân cây không có chú ý chính hắn thời điểm, đột nhiên hiện lên ra một tầng nhân nhạ hắc khí, bao trùm tại hồ trào lên, đập nện tại trên đại thụ, chỉ nghe được một tiếng nổ vang, đuôi thô thân cây đã bị một trào này bắn cho thành hai đoạn.

Từ công kích vừa cho thấy con Hồ có lông vàng óng này phải đạt Thú Vương đỉnh phong nguyên khí sắp thực thể hóa. Cũng như người thú cũng tu thoát khỏi phạm thú thì gọi là yêu thú chia làm ba bậc sơ kỳ, trung kỳ, đỉnh phong sau đó mới là Thú Vương, Thú Hoàng, Thú Tông, Thú Tôn, Thánh Thú, Thần Thú.

Hiện giờ tiểu hồ ly vẫn chỉ là phạm thú nhưng cũng sắp hóa yêu rồi vì cái đuôi thứ hai đã mọc ra. Có người đã từng nói với Nhạc Thanh Thanh nếu có thể ăn thịt yêu thú liên tục thì chỉ mất 5 năm nó sẽ hóa yêu. Nghe thì có vẻ lâu nhưng thực tế đã rất nhanh bởi vì khi ấy nó mới chỉ vừa sinh ra một năm tương đương với đứa trẻ 6 tuổi đã biết tu luyện.

Khi biết chuyện lão tướng quân Nhạc Thiên Quân vui vẻ muốn điên bởi vì điều đó chứng tỏ yêu thú này huyết mạch rất cao lớn lên có thể bảo vệ cháu gái bảo bối thậm chí chấn thủ Nhạc gia. Nhưng đây vẫn là một khoản đầu tư dài và tiểu hồ ly đã chạy mất hết cả vốn lẫn lãi.

Cao bảy tám mét đại thụ cứ như vậy nặng nề nện trên mặt đất. Một trào này, quả nhiên là gọn gàng, sắc bén vô cùng thân người của tên Vũ Vương kia cũng chia đôi. Sau khi ngã xuống hắn vẫn gần từng chữ "Ta nguyên rủa ngươi Hoàng Kim Hồ, sớm muộn gì cũng có nhân loại cao thủ làm thịt ngươi cứ chờ lấy mà xem." Xong hắn mới thôi giãy dụa chết đi.

Hoàng Kim Hồ hồ hững hờ từng chút thôn phệ xác thịt của hắn. Về phần tiểu hồ ly bây giờ ngã cắm đầu vào trong bụi cỏ. Ngẩng mặt lên thì đối diện có một con thỏ đang bị một cành cây đè gãy dựa kịch liệt. Thấy tiểu hồ ly nhìn mình chăm chăm chảy nước miếng thì càng gãy dựa kịch liệt hơn.

Tiểu hồ ly chấp hai chân trước lại hướng tứ phía lay lòng thăm niệm: "Cảm ơn chư vị thần thánh cảm ơn Ngọc Hoàng Đại Đế đã ban cho con bữa ăn này." Đúng là của trời cho mà không thể nào lãng phí thật là tội lỗi tội lỗi. Con người hắn ăn cơm cũng vết sạch bát làm sau có chuyện lãng phí đồ ăn, hắn lại không thể làm trái sự thôi thúc của dạ dày.

Dù đói vô cùng nhưng động tác vẫn rất hòa nhã như chuẩn bị ăn cơm Tây, tuy hình dáng là thú nhưng phong cách vẫn phải giữ. Dùng móng vuốt nhẹ thỏ trắng nhu hòa vén lông thỏ trắng muốt mềm như tơ ánh mắt triu mến sau đó cắn thẳng vào cổ của thỏ trắng. Đúng là chuyển thành dã thú khẩu vị cũng thay đổi rất nhiều máu của thỏ giờ đây không có tanh hôi mà còn ấm áp thơm ngon.

Một lúc sau thỏ yếu dần và chết thì trong thức hải nó vang lên âm thanh làm nó giật hết cả mình.

"Hệ thống khởi động."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Hệ thống khởi động và nhiệm vụ đầu tiên

Một canh giờ trước trong thức hải của Băng Thần, Thiên Thư đã tạo lên một kết giới khép kín. Ngoài ra tám món bảo vật đều đã thức tỉnh chỉ có Vận

Mệnh Ngọc do trước đó vận dụng năng lực của mình thăm dò bí mật các vị thần.Sau đó lại ngoài dự đoán hao tổn năng lượng để vượt qua Hư Vô thông đạo lên đã không thể tỉnh lại ngay.

Thiên Thư giờ là lão đại của toàn bộ đám khí linh tập hợp chuẩn bị phát biểu vì tất cả đã hóa hình lên Thiên Thư nhìn vô cùng mạo thư sinh không chỗ nào chê.Mà nguyên một đám khí linh khác cũng đã hóa hình đủ loại phong cách thể hiện rõ ra tích cách của cái đám này.

Thiên Thư:"Các ngươi nghe rõ kế hoạch ta đề ra mà làm theo, chúng ta sẽ giả làm "Hệ thống" để đào tạo vị chủ nhân mới.Ta đã nghiên cứu và lên kế hoạch rõ ràng chỉ cần làm theo ai cũng hài lòng ai cũng vừa ý giờ thì nghe kĩ đây.

Nguyên một đám ngốc bức không hiểu "Hệ thống " trong miệng Thiên Thư là cái gì nhưng không đợi bọn họ hỏi Thiên Thư đã bắt đầu giải thích.

Thiên Thư:"Chúng ta sẽ giao nhiệm vụ để hấn hoàn thành sau đó nhận được gì đó từ chúng ta.Phần thưởng bao gồm Sát Thần Kiếm nghe rõ ta nói đây."

Sát Thần Kiếm:"Ta đang nghe"

Thiên Thư:"Mỗi lần hấn giết được thứ gì ngươi dùng năng lực của mình chuyển hóa thứ chết đi sinh mệnh thành sức mạnh cho hấn."

Sát Thần Kiếm:"Nhưng ta đang tư phong ấn chỉ có thể hấp thu được một phần mười thôi.Hay ta lấy sức mạnh tích trữ truyền cho hấn thế thì hấn sẽ nhanh chóng phi thăng trung cấp thế giới."

Thiên Thư:"Thế là quá đủ rồi càng khó đến mới biết trân trọng,nếu hấn chỉ biết dựa vào chúng ta mà mạnh mẽ thì giống mấy vị chủ cũ mà thôi.Chúng ta cần một vị chủ nhân như ý thì hấn phải đi theo con đường khác.

Thiên Thư nghiêm túc nói:" Sinh Mệnh Ngọc Diệp lo cho hấn tuổi thọ tăng cường và hồi sinh.Ngươi chính là mấu chốt vị chủ nhân này có cô bạn gái nhỏ chết tàn hồn chưa tan lưu trong đôi nhãn này."

Thiên Thư căn kể để không ai có thắc mắc gì chỉ im lặng nghe hấn bàn giao sau đó liên tiếp là Nguyên Tổ Thần Thạch, Vô Hận Giới Chi, Thiên Phú Đoản Kiếm, Huyết Ngọc Liên, Thiên Mệnh Vương Miện, Thời Gian Vòng, Hồn Cung.

Thiên Thư:"Sau cùng mỗi người được giao nhiệm vụ một lần để hấn đúng như ý muốn của chúng ta.Vì một " chủ nhân như ý" mà cố gắng rõ ràng chưa."

Tám khí linh đồng thanh:"Vâng"

"Hệ thống khởi động"

Tiêu diệt một dã thú thô thường lực lượng 0,5,tốc độ 0,8

Tiêu hồ ly:"Cái lol gì thế?"

Năm năm qua hấn không làm nhiệm vụ thì nghỉ ngơi không hề đọc tiểu thuyết lên cũng chẳng biết hệ thống thư đang lưu hành.Mà hiện giờ hấn đang rất đói lên cũng chẳng bận tâm thứ kỳ quái từ lúc hấn qua thế giới này gặp quá nhiều rồi.Nếu bạn gặp một con gà cao hơn một mét và con Hoàng Kim Hồ to hơn chiếc ô tô thì có lẽ khó có thứ gì có thể làm bạn bất ngờ.

Âm thanh lại vang lên đó là giọng nói của Thiên Thư:"Đang tính toán tình trạng của chủ ký sinh".Tiếng nói nghiêm túc lạnh nhạt nhưng đầy tri thức như ngươi đang nghe đám giáo sư thuyết trình vậy chỉ nghe tiếng cũng thấy sự cao siêu rồi.Đương nhiên nếu mình không hiểu gì hết thì càng cao siêu."

Không lâu sau đó chỉ khoảng vài cái hô hấp trước mặt hấn lại hiện ra một bảng ảo như lúc hấn chơi game.Trên đó có rất nhiều chỉ số khác nhau mà hiện giờ nhìn thôi là đủ thấy hấn yếu rồi.

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Dã thú con non

Đăng cấp: 0 Exp:5/10

Lực Lượng: 1 Thiên phú:10

Tốc độ: 1

Trí lực: 20

Hồn lực:0,2

Pháp lực:0

Nguyên tố: chưa có

Tuổi thọ:20

Danh hào:Chưa có

Nhiệm vụ: Chưa có

(Nhắc nhở lần đầu 1 là người trưởng thành chỉ số)

Băng Thần có chút không nói gì tất cả chỉ vừa đủ nếu không phải giết con thỏ mình yếu đuối vô cùng.Con thỏ cũng mạnh gấp 5 lần mình tốc độ lại càng không phải nói không phải cành cây to va chạm khiến nó bị thương và giữ chân thì có ở đó mà ăn nó.Còn rằng mình cũng đủ sắc bén để kết liễu nó.

Không thể nói Thiên Thư thiết kế không chèn vào đâu được rất rõ ràng rất dễ hiểu Băng Thần chỉ nhìn một lần đã rõ ràng tất cả.Không những thế hoa văn quanh bảng cũng khá tinh tế đẹp mắt nếu không phải thiết thời gian quá ngắn sẽ đẹp hơn rất nhiều.

Tiểu hồ ly ánh mắt lóe lên đầy ánh sáng trí tuệ:"Chủ ký sinh? Cái hệ thống này ở trong thân thể ta.Nếu ta không nhầm thì chính cái hệ thống này đưa ta đến cái thế giới này." Hắn không cho là mình bị hóa thành thú ở dị giới rồi có cái hệ thống này thế thì cũng quá trùng hợp đi nha.

Thiên Thư không khỏi trầm nghĩ:"Quá thông minh,quá bình tĩnh không hổ là người được Vận Mệnh Ngọc lựa chọn.Đại não suy nghĩ có chọn lọc vô cùng chính xác lại tốc độ nhanh vô cùng."Thiên Thư vô cùng tán thưởng Băng Thần đặc biệt là quyết định nhịn đói giữ an toàn cũng như chọn nơi ẩn núp.Còn bản năng phản xạ cũng tốt vô cùng né được một đám nhanh hơn mình gấp rất nhiều lần.

Băng Thần tiếp tục:"Ngươi muốn gì ở ta?"Có thể gia tăng hẳn lực lượng cho hắn mà không đòi hỏi từ hắn bất cứ cái gì.

Thiên Thư:"Hệ thống cho ngươi tất cả chỉ cần ngươi hoàn thành nhiệm vụ hệ thống giao cho."

"Tất cả hahahaha."Băng Thần vô cùng lý trí cười nhạo hắn đã từng có tất cả tiền tài, vị thế chẳng thiếu gì cả nhưng trong đầu hắn hiện lên bóng hình Mai Hân.Bất giác nước mắt lại chảy xuôi xuống kỷ niệm như thủy triều dồn dập trở về.

Năm hắn học lớp 6 vào một ngày đẹp trời nắng sớm chiếu rọi qua các khung cửa hắn cúi đầu ôn bài mọi thứ xung quanh như không hề liên quan đến hắn.Hắn vô cùng cô đơn bản thân tự ty vì mình là cô nhi nghèo khó không cha không mẹ.Thấy hắn lạnh tanh lên bạn bè cũng xa cách bởi vì bọn họ cũng tự ty, mọi người đều nghĩ hắn giỏi giang lên khinh thường tiếp xúc người khác.

Cô giáo đi vào lớp dắt theo một cô bé xinh xắn vào lớp rồi nói:"Cả lớp im lặng chúng ta có bạn mới vào lớp vỗ tay nào."

Cả lớp vỗ tay sau đó Mai Hân giới thiệu:"Chào các bạn mình là Mai Hân mới chuyển đến mong các bạn giúp đỡ."

Cô giáo:"Mai Hân tự chọn chỗ đi em."Sau đó nàng nhìn khắp nơi rồi chú ý đến chỗ ngồi cuối lớp cạnh Băng Thần thẳng tắp một đường đi xuống.

Đặt cặp xuống sau đó vươn tay cười tươi như hoa nói:"Chào bạn mình tên Mai Hân. Bạn tên gì?"

Băng Thần vô cùng bất ngờ vì có người bắt chuyện nhưng vô cùng lịch sự đưa tay ra nhẹ nắm rồi buông:"Băng Thần"

Mai Hân:"Băng Thần? Bạn là người Hoa."

Băng Thần:"Không phải" Sau đó lại nghĩ đến mình không biết cha mẹ là ai nên bỏ sung:"Cũng không biết nữa."

Mai Hân tuy còn nhỏ nhưng rất hiểu chuyện thấy nét mặt đầy mê vông của Băng Thần nên chuyển chủ đề.Nàng hỏi một vấn đề rất thừa thãi mà chắc chắn câu trả lời.

Mai Hân:"Cậu không phiền nếu mình ngồi ở đây chứ."Tuy nhiên câu trả lời làm nàng vô cùng bất ngờ.

Băng Thần không cảm xúc:"Không hề nhưng nếu cậu ngồi chỗ khác mình sẽ rất vui."Các bạn học đều cười thầm nhìn nét mặt không thể tin của Mai Hân lời này của Băng Thần đã dọa chạy không biết bao nhiêu người dù rằng biết ngồi cạnh hắn thì kiểm tra chỉ cần liếc được một ít sẽ trên trung bình.

Bình tĩnh lại Mai Hân lại nở nụ cười:"Thế thì mình ngồi đây."Lần này đến phiên Băng Thần há hốc mồm.Nhìn biểu tình của hắn đã quen với lạnh tanh Băng Thần bạn học đều cười ồ lên.

Băng Thần biết mình thất thố nghiêm mặt:"Không được cười " Đổi lại được một tràng cười to hơn.Sau đó chỉ qua một năm Mai Hân đã kéo hắn ra khỏi sự cô độc trở thành một người hòa đồng, dễ mến.Có thể nói nàng là cứu tinh của cuộc đời hắn,chỉ cần có nàng hắn không cần gì cả.

Thiên Thư cho một luồng khí màu hồng xâm nhập vào Băng Thần theo lời dặn của Vận Mệnh Ngọc.Đào hoa vận xâm nhập Băng Thần.Hắn và Vận Mệnh Ngọc đều đồng ý ở trong cô đơn quá lâu sẽ tạo ra một đám vô tình vô ơn như Trí Tuệ Thần.

Nhiệm vụ chính tuyến: Hồi sinh Mai Hân (Hoàn thành tất cả nhiệm vụ chi nhánh)

Nhiệm vụ chi nhánh:0/50

Phản thưởng: Mai Hân sống lại(Không giới hạn thời gian)

Băng Thần chấn động:"Thật có thể."

Thiên Thư:"Đúng không sai."Sát Thần Kiếm truyền ý nghĩ cho Thiên Thư:"Lão đại ta đã nghĩ ra nhiệm vụ cho hân làm chủ nhân ta phải mạnh mẽ để hân đi giết mấy con dã thú ta giúp hân hấp thu trở thành yêu thú đi thời hạn năm ngày là được rồi.Trừng phạt thất bại để hân bất tỉnh ba ngày."

Nhiệm vụ: Tiến cấp yêu thú (Lực lượng:20 /Trí lực:5)

Phản thưởng:"Lực lượng +2"

Trừng phạt:"Thất bại bất tỉnh ba ngày"(Thời hạn 5 ngày)

Băng Thần thốt lên:"Sao có thể " Ở tướng quân phủ ngày nào cũng có thịt yêu thú 5 năm mới có thể thành yêu thú bây giờ sao có thể năm ngày làm được.

Thiên Thư giọng nói vang lên lần nữa:"Ta nói không gì là không thể ta sẽ không nhắc lại thêm lần nào nữa về vấn đề này.Người chỉ có thể lựa chọn tin tưởng hoặc phớt lờ."

"Ta tin" Băng Thần nói.

Thiên Thư:"Thế thì bắt đầu đi chàng trai để xem người làm được những gì."

Băng Thần tư tin:"Ta nhất định sẽ làm được."

Thiên Thư:"Đề xem"

Hệ thống nhắc nhở mỗi khi ký chủ giết bất cứ sinh vật gì đều sẽ được cộng thêm mỗi chỉ số một ít tùy theo con mồi.Ví dụ con thỏ trong mồm ngài đưa tới 0.5 lực lượng chúc chủ nhân may mắn.

Băng Thần trầm nghĩ:"Một con thỏ 0.5 thì phải giết 38 con mới được.Không biết giết vật to hơn có được nhiều điểm lực lượng hơn không nhỉ?

Băng Thần nói:"Nếu ta giết vật mạnh hơn thỏ điểm sẽ cao hơn chứ?"

"Chính xác,lưu ý lần sau câu thông hệ thống ký chủ chỉ cần dùng ý niệm là được không cần nói ra làm lộ hệ thống.Nếu hệ thống bị lộ sẽ tự động hủy diệt ký chủ mong ký chủ lưu ý.

Băng Thần khinh thường không nói hân không có ngu như vậy hệ thống thần kỳ chỉ cần hân biết là đủ còn cần nhắc nhở hân đâu bị bại não mà đi rêu rao.

Lấp đầy bụng nhỏ hân bắt đầu nghĩ cách thực hiện nhiệm vụ.Sau một lúc thì hân trầm nói:"Được đây,thực hiện thôi" Sau đó hướng đến cái cây đổ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Dùng kế săn thú

Hân đã có tính toán bản thân yếu vô cùng bởi thân xác này là một tiểu hồ ly chỉ có hai tuổi mà thôi.Chính vì thế chỉ có hai lựa chọn một là dùng kế diệt địch hai là giết kẻ yếu đuối hơn mình ít hồi báo nhưng nguy hiểm thấp hơn rất nhiều.

Tối qua hân nhìn thấy cuộc chiến giữa Bạch Vân Báo và Thanh Lang đàn sói hân bỗng nảy ra một ý tưởng liều lĩnh thế nhưng thanh niên Việt Nam nói là làm.Đặc biệt hân còn có kế hoạch rõ ràng rồi lên không có gì nguy hiểm lắm mà dù sao nguy hiểm thì cũng gặp nhiều lắm rồi.

Hân quyết định cả hai cùng phối hợp để làm việc có hiệu quả cao hơn.Nếu chỉ bắt con mồi yếu hơn hân rất có khả năng hết thời hạn vẫn không hoàn thành nhiệm vụ.Và lại với một điểm sức mạnh kia tìm yếu hơn mình con mồi cũng rất khó.

Còn giết kẻ mạnh hơn mình thì quá nguy hiểm vận khí kém rất có thể mất mạng như chơi.Nếu chỉ có hân hân sẽ liều nhưng nếu hân chết hồi sinh Mai Hân là vô vọng.Có nghĩa hân coi như hại chết Mai Hân một lần nữa,điều đó không thể xảy ra lần nữa.

Lên hân sẽ chọn kẻ mạnh đã yếu đi để giết như thế phù hợp với cả hai điều kiện này nghiêm túc thực hiện kế hoạch trong đầu mình đã vạch ra. Ngồi yên tính toán cặp long lanh quan sát xung quanh rồi bỗng nhiên đứng dậy bắt đầu làm việc.

Hân lại chỗ cây cối bị phá hủy sau trận chiến đấu của Hoàng Kim hồ và vị Vũ Vương kia.Dùng răng cắn gãy cành cây vô tình lộ ra sắc nhọn vết gãy giống như những thanh giáo vậy,ánh mắt không ngừng đánh giá những thư mình vừa gặm gãy như người thợ thủ công tỉ mỉ.

Thứ hai

Sát Thần Kiếm nghi ngờ:"Hắn đáng nhẽ phải đi tìm con mồi chứ sao lại đi gặm cành cây thế kia.Không lẽ lúc nhập hồn xảy ra sai sót hồ ly kết hợp nhân loại ra chó thích gặm xương."

Sát Thần Kiếm rất bức xúc nhiệm vụ hắn giao nhiệm vụ chỉ có hai ngày mà tên này đi gặm cành cây đùa nhau à.Vừa này còn khẳng định chắc cú như thế với Thiên Thư cơ mà thay đổi nhanh thế.Ông cha ta có câu "lật mặt như trở bàn tay" trong mắt của Thiên Thư Băng Thần tiểu hồ ly đúng là dạng này.

Thực ra đối với Băng Thần thì lật mặt hắn làm rất thường xuyên và vô cùng đẹp,đẹp đến không thể tin nổi.Nhất là cái lần hắn bắt được tên trong đám buôn ma túy đã sát hại Mai Hân kẻ đó khi ấy đã là một giám đốc của một công ty.Kẻ này bảo sẽ cho hắn tất cả để đổi lấy mạng sống của gia đình và hắn thật đưa toàn bộ tài sản vào trong tay Băng Thần,khi nghe được câu này:"Ta mà sai lời hứa thì sẽ không phải con người."

Thế nhưng phím "enter" vừa rơi xuống thì bốn tiếng "đoàng...doàng" vang lên lạnh lạnh gia đình hắn chết ngay trước mặt hắn toàn bộ thế giới tan vỡ.Hắn không hề nói diên lao tới mà rất bình tĩnh hỏi Băng Thần:"Tội lỗi của ta lớn đến đâu thì liên quan gì đến họ."Giọng nói âm trầm như gió đông rít.

Trả lời hắn là giọng nói lạnh băng như ác quỷ:"Họ có tội,lại là tội rất nặng ta không thể tha thứ được."Thấy kẻ kia mặt đơ ra không hiểu thì Băng Thần tiếp tục nói tiếp:"Họ cho ngươi hạnh phúc."Kết thúc tiếng sấm lại vang lên nhưng lần này là 10 phút sau đó Băng Thần rời đi trong căn nhà gần 20 bình ga cỡ lớn khiến căn nhà tan thành từng mảnh.

Tiếng gió ù ù bên tai như tiếng người đang oán thán Băng Thần mỉm cười:"Ta đã không còn là con người từ lâu rồi." Gió không còn nữa chỉ còn tiếng xe cứu hỏa từ xa vang lên tiếng mọi người xung quanh bàn tán Băng Thần tự nhiên đi ngược hướng dòng người rồi biến mất trong màn đêm tĩnh mịch.

Thiên Thư:"Vớ vẫn có người mới là chó ngu thì không cần phải lên tiếng làm gì.Còn sợ không ai biết mình ngu ngốc sao.Giống hệt tên Chiến thần kia đầu toàn cơ bắp.Muốn diệt địch có nhiều cách đâu cần thiết phải cứ xông vào là được."

Sát Thần Kiếm nghe nhắc đến Chiến thần thì trầm mặc.Thiên Thư thấy thế thờ dài nói:"Ngươi rời đi đảm bảo cho hắn bình an.Hắn tuy ngốc nghếch nhưng có tình có nghĩa người này chắc chắn sẽ không luyện hóa ngươi."

Không gian như dừng lại không ai nói gì nữa tất cả như chờ đợi lời nói từ Thiên Thư đợi khai sáng kéo người lạc lối ra khỏi bóng đêm mịt mù.Thiên Thư đương nhiên biết mình phải nói gì hắn nhẹ nhàng thờ dài rất bất lực.

Thiên Thư ngưng thần nhìn qua Sinh Mệnh Ngọc Diệp và Nguyên Tổ Thần Thạch sau đó nói tiếp giọng nói cũng có lo lắng:

"Nếu ngươi ở lại thậm chí Sinh Mệnh Ngọc Diệp và Nguyên Tổ Thần Thạch ở lại 7 tên kia sẽ nghi kỵ rằng bất cứ lúc nào người kia sẽ luyện hóa các ngươi.Còn về phần chúng ta cùng ở lại thì 7 tên kia sẽ không do dự mà luyện hóa chúng ta khi đó 7 kẻ đó đều tiên cấp.Mà như các ngươi đã biết Thần giới các vị thần luôn có xích mích rồi đi là để đảm bảo cân cân không sụp đổ."

Thiên Thư lại nói:"Chúng ta phải đồng lòng đào tạo chủ nhân mới để hắn giúp chúng ta người hiểu chứ.Chỉ cần hắn đủ mạnh thì sẽ có thể giúp Chiên Thần đám bọn họ ta và những kẻ khác đã chọn sai chủ nhân.Nhưng không thể để ngươi và Sinh Mệnh Ngọc Diệp, Nguyên Tổ Thần Thạch cũng như không thể chịu sai lầm hậu quả bọn ta gây ra."

Thiên Thư nói nhiều vậy vì để Sát Thần Kiếm không có sạn trong lòng vì hắn là kẻ quan trọng nhất để Băng Thần tăng sức mạnh nhanh chóng.Giống như Chiến thần xưa kia vạn năm tu luyện tiến Thần giới.

Sát Thần Kiếm ngửa mặt thờ dài sau đó lại tràn ngập quyết tâm rực cháy. Ánh mắt tràn ngập quyết tâm tuy có đôi chút gầy dựa nhưng mau chóng quyết định.Cả thân thể có một đạo phong ấn tan vỡ,khuôn mặt kiên định dần hai dòng lệ chảy dài."

Sát Thần Kiếm:"Thiên Chiến duyên chủ tử đứt đoạn nhưng tân chủ nhân ta toàn lực giúp hắn.Hi vọng hắn có thể giúp được ngươi bảo trọng huynh đệ hi vọng sớm ngày gặp lại ngươi."

Thần giới Chiến thần điện

Chiến thần Chiến Thiên trông mắt chảy ra huyết lệ thì thào:"Ta hiểu rồi bảo trọng người anh em.Chúc ngươi bình an sớm ngày gặp lại."

Sát Thần Kiếm nói với Thiên Thư:"Giúp ta truyền cho hắn có thứ này hắn sẽ tiến bộ thật nhanh."

Thiên Thư giật mình không ngờ ngốc nghếch Sát Thần Kiếm lại làm đứt khoát như thế.Thấy thế Sinh Mệnh Ngọc Diệp và Nguyên Tổ Thần Thạch ánh mắt gầy gù nhưng cũng nhanh chóng rút đi thiên phú đã gia trì lên chủ nhân của chính mình.

Thiên Thư vô cùng hài lòng nói:"Các ngươi hiểu ra là tốt rồi.Nhưng khó lấy được mới biết trân quý phải đánh đổi mới có được đó là điều tất yếu."

Ngoài kia Băng Thần đã gặm ra rất nhiều cành gãy khá nhọn sau đó chống thật chắc vào sau một bụi cây sau đó đi tìm con mồi yếu hơn mình.Không lâu sau hắn tìm được một vũng nước có rất nhiều ếch mỗi con đều to gấp đôi ếch ở trái đất.

Xông đến đứt điểm toàn bộ ếch trong vũng nước.Tuy sức mạnh ngang nhau nhưng ý lại vào hàm răng sắc bén lên nhẹ nhõm chiến thắng giết xong cảm

thấy thân thể chẳng những không mệt mỏi còn tràn đầy sức mạnh khê niệm "bảng chỉ số".

Tính danh:Băng Thần

Thực lực:Dã thú thành niên

Đăng cấp:0

Exp:6/10

Lực lượng: 5

Thiên phú: 11

Tốc độ: 3

Trí lực:20

Hồn lực:0,4

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Chưa có

Tuổi thọ:20

Danh hào: Chưa có

Nhiệm vụ: Hồi sinh Mai Hân (0/50),Tiến cấp yêu thú (Lực lượng:5/20,Trí lực:20/5).

Băng Thần cuối cùng cũng hiểu mình được 1/10 sức mạnh của mục tiêu bị tiêu diệt.Băng Thần chính bản thân cũng cảm giác được sức mạnh của mình mới có được.Tốc độ cũng tăng cường.Đối với kế hoạch tối nay càng yên tâm,hơn thế nữa là hẳn triệt để tin tưởng hệ thống có thể hồi sinh Mai Hân.

Lại cảm khái nếu từ lúc làm sát thủ đã có hệ thống thì hẳn có thể mặc quần sịp bay lên trời rồi.Cảm khái thì cảm khái nhưng hẳn vẫn phải chuẩn bị cho tối nay làm một vỏ lớn ăn thì khỏe khoắn nếu thất bại nghĩ đến đây ánh mắt lại hung ác lên:"Không ta sẽ không thất bại.ta cũng không được phép thất bại."

Tuy đã tính toán rõ ràng nhưng cẩn thận kiểm tra vẫn tốt hơn dù sao sai sót là mất mạng nhỏ.Sau khi đã chắc chắn mọi thứ hẳn tìm chỗ nghỉ ngơi và chờ đợi, liên tục suy nghĩ các trường hợp sẽ xảy ra các nguyên tố bất ngờ.Tính cả đường lui tính cả nếu thất bại sau phải làm thế nào để hoàn thành nhiệm vụ.

Hoàng hôn buông xuống đỏ thắm cả một phương trời.Nhuộm lên vạn vật như là một thế giới khác.Chim chóc ngừng hót không gian im lặng tràn đầy cô tịch ánh mắt của tiểu hồ ly hip lại cả thân thể bắt động hòa vào khung cảnh.

Mặt trời biến mất ánh trăng lưỡi liềm thay thế.Ánh sáng nhạt nhòa đầy huyền ảo,êm dịu và thánh khiết.Côn trùng tiếng kêu liên hồi. Trên cành cây tiểu hồ ly mở mắt đuổi mình.

Đến lúc thị hoạch con mồi của nó mục tiêu là một con Bạch Vân Báo yêu thú trung kỳ.Sở dĩ Băng Thần dám ra tay vì hôm qua đã thấy nó bị thương khá nghiêm trọng do tiêu diệt một con Thương Lang yêu thú sơ kỳ đỉnh phong mất rất nhiều máu.

Mà Bạch Vân Báo lại có một khuyết điểm trí mạng lên mới bị thương nặng nề như thế.Đó là da thịt quá mềm mại thường được các Vương tộc quan to lấy làm quần áo và chăn gối.Cô chủ cũ của tiểu hồ ly Nhạc Thanh Thanh hơn một nửa quần áo làm từ da lông của Bạch Vân Báo.

Hắn nhàn nhã đi đến một gốc cây đại thụ học theo loài chó dơ chân lên tiểu sau đó khê thấp mông "phệt" "tinh hoa" suốt hai ngày đã ra hết.Một con gió thổi qua Băng Thần nhàn nhã chậm chậm rồi đi.Chỉ tầm hơn mười giây qua đi ngoài hốc cây đứng một con sắc mặt vẩn vơ một con báo có sọc trắng.

Ánh mắt ấy tràn ngập không thể tin tưởng xem đã đi xa khoảng năm mươi mét tiểu hồ ly như đang tự hỏi:"Sao nó dám?"

Ngay lập tức nổi giận đuổi theo,đã sớm đoán được cấp tốc bỏ chạy sau đó.Hắn lao qua một bụi cây đó quẹo trái mà Bạch Vân Báo ùi qua bụi cây đuổi theo thầm nghĩ:"Chỉ thế mà muốn thoát ư mơ đi."

Sau đó dùng thú ngữ gào lên:"Tiểu tử dám làm bậy trước cửa nhà ta.Không lâu ngươi liền là một bãi phân."

Tiểu hồ ly không trả lời chỉ có từ mông thoát ra tiếng"phùm" như đáp trả.Bạch Vân Báo mất đi lý trí lao tới tăng hết tốc độ đến mức giới hạn.Chỉ còn cách nửa mét.

Tiểu hồ ly lại lao vào một bụi cây Bạch Vân Báo cũng lao vào nhưng sau đó từ bụi cây vàng ra vài âm thanh trầm thấp"sọt....sọt....sọt.....sọt....."

Bạch Vân Báo văng ra xa hơn năm mét trên thân cắm đầy những cành cây.Đặc biệt một cái xuyên vào giữa ngực.Dối mắt nhìn về xa con tiểu hồ ly ánh mắt đầy ý cười nhìn nó.Sau đó hai chiếc đuôi trắng muốt siết chặt cổ nó hơi vung vẩy.

Một lúc sau bóng tối vĩnh hằng ủa tới.Tất cả kết thúc khu rừng lại lặng im.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Về với cô chủ

Băng Thần khẽ niệm:"Đi thôi người chết đi bóng tối nơi người sẽ là ánh sáng bước ra thế giới này."Hơi thở cuối cùng của kiều hùng một phương biến mất thân thể bắt đầu lạnh lẽo đi.

Tiêu diệt Bạch Vân Báo nhận 12 điểm lực lượng,20 điểm tốc độ.

Âm thanh vừa mới dứt hẳn liền cảm nhận được sức mạnh tràn ngập.Cả thân thể trở lên nhẹ nhàng hơn so với trước đây rất nhiều.Khẽ bật nhảy lên cao hơn hai mét trình độ này có lẽ đã sánh ngang với nhân loại luyện thể đỉnh phong.Cuối cùng hẳn cũng có chút sức tự vệ so với đám Yêu thú trong khu rừng này không đánh có thể chạy.Còn riêng đám dã thú mỗi con một hit là quá đủ rồi.

Hắn cũng âm thầm may mắn vì Bạch Vân Báo bị thương nặng tốc độ không có trạng thái đỉnh phong một phần mười.Tuy thế nhưng mình cách xa hơn bảy mươi mét vượt qua hai bụi cây chỉ có hai mươi mét nghỉ lại vẫn cảm thấy nể bản thân quá đi.Tận hưởng niềm vui nho nhỏ sau mỗi lần xong mỗi kế hoạch khiến tâm tình hẳn đạt sự cân bằng cần thiết.

Nếu không hẳn đã sớm thành kẻ tâm thần hẳn không biết có ai chịu đựng được không nhưng có hai vị đồng nghiệp suất sắc của mình số phận không tốt lắm.Trong khi một kẻ tự sát thì người khác đi tự thú ở tù một gông đúng là không thể tưởng tượng.

Quả nhiên về hưu không lâu tay nghề chưa bị mài mòn.Diệt địch vẫn còn vô cùng nhẹ nhõm khoe miệng không thể ngăn được cười mỉm một cái.Tiến tới lấp đầy bụng nhỏ trước đã rồi tính nhưng một âm thanh vang lên lạnh lạnh.

Nhiệm vụ hoàn thành xuất sắc lực lượng +2.Vượt chỉ tiêu hoàn thành lực lượng +1

Do nhiệm vụ đầu tiên hoàn thành lại đạt suất sắc tùy cơ thường một loại năng khiếu.

Xuất hiện trước mặt hẳn là một bàn xoay trên đó có tất cả 10 ô.Mỗi ô đều được che kín trong đó có một ô tối đen.

Hệ thống thông báo chủ ký sinh chỉ cần khẽ niệm quay thưởng là được rồi.

Băng Thần không hỏi gì rất phối hợp bởi hẳn biết mình không có khả năng chống cự thứ thần kỳ này.Mạnh chỉ có một hơn nữa còn là cơ hội duy nhất để Mai Hân sống lại.Tận hưởng cảm giác thư thái của lực lượng tăng trưởng một đám ký ức truyền thừa thức tỉnh.

Băng Thần mất một lúc để ôn định những thứ hỗn loạn này cái đuôi khẽ dẹp lại mỏng như lưỡi kiếm vung vẩy qua lại.Nhưng tiếng xé gió dần biến mất Băng Thần kết hợp kĩ năng của mình vào âm thanh khi ra chiều biến mất phù hợp với phong cách sát thủ của hắn.Cười tươi hẳn vô cùng hài lòng với truyền thừa của mình cuối cùng hẳn cũng thấy cái lợi của việc trở thành Yêu thú.

Băng Thần tràn đầy chờ mong không biết sẽ được thứ gì từ hệ thống thăm niệm:"Quay thưởng "

Bàn tròn quay tít mù mãi không dừng lại mười màu sắc trên bàn tròn như hòa lại giống như một cái tiểu cầu vòng vô cùng đẹp mắt.

Kết giới bên trong

Thiên Thư trong dáng đáp một thử sinh mặt đầy chính khí nói:"Tất cả do trời."

Sát Thần Kiếm hôn hờ lên:"Chúng ta đi cùng ta tung hoành thiên hạ."Hắn đã hoàn toàn bỏ qua quá khứ hướng tới một hành trình mới, một truyền kỳ mới bên chủ nhân mới của mình.

Các món bảo vật khác cũng muốn mau chóng xuất thế.

Mỗi một người đều hi vọng trúng mình bởi vì như thế coi như lại một lần nữa suốt thế.Làm Thần khí của Thập đại Thần vương bọn họ rất lâu đã không được sử dụng lên mỗi người tràn đầy nhiệt huyết.

Bàn quay dừng lại một cách chậm rãi sau đó ngưng hẳn ở một ô màu vàng.

Thấu hiểu vạn vật (Có thể thăng cấp)

Sử dụng số lần tùy thuộc vào chỉ số lực lượng 20/lần.

Sinh vật:"Chỉ cần không cách quá một đại cảnh giới thông tin cơ bản của đối phương sẽ hiện rõ."

Từ vật và bán sinh vật (Vũ khí,bảo vật có khí linh):Không giới hạn sẽ thấy rõ thông tin suất sứ và tác dụng.

Từ trong kết giới một quyển sách phát ra kim quang phóng ra bên ngoài.Trước mặt xuất hiện một quyển sách làm hấn vô cùng bất ngờ.Sau đó hai luồng ánh sáng chiếu thẳng vào mắt hấn.

Đau nhức không gì sánh kịp cả đôi mắt như nung trong dầu sôi.Đau đớn ập tới quá mức đột ngột Băng Thần lập tức gục ngã xuống nền cỏ.Cả cánh rừng như không có gì xảy ra gió thổi cỏ lay cây cối đung đưa tiêu hồ ly như hòa mình vào khung cảnh giống như tảng đá chứ không phải một sinh linh.

Đau nhức đến đột ngột ra đi cũng nhanh chóng không tưởng.Khẽ mở ra cặp mắt,đôi mắt đã đổi sang màu xanh lá trong như ngọc bích.Nhưng trong mắt hấn lại là một màu đen mù mịt phải rất lâu sau mới thấy lại quang cảnh xung quanh.

Nhìn từ ngoài tiêu hồ ly ngoài sự dễ thương còn có chút cảm giác bí hiểm.Đôi mắt như xem thấu tất cả đầy cuốn hút như nó có thể hút kẻ đối diện vào.Trong màn đêm ánh mắt sang lên yêu dị thần bí như ánh sáng trong bóng tối.Nó giống như đôi mắt của ác quỷ sức hút mê muội nhưng cũng rất ghê rợn vô cùng.

Băng Thần cảm thán mình nhận được năng lực nghịch thiên nhưng quá tốn sức.Thậm chí bây giờ còn chưa thể vận dụng được một lần.

Nhưng cũng cảm thán thêm lần nữa bởi vì đau cực kỳ khiến hấn ta có chút muốn móc mắt của mình ra.Nghĩ đến sau này sẽ còn nhiều lần đau đớn thì rợn hết cả người. Có thể nói từ lúc làm sát thủ chỉ có hấn giết người.

Tuy có bị thương nặng nhẹ khác nhau thậm chí trúng đạn cũng trúng vài lần. Thế nhưng so sánh cho hấn trúng vài viên đạn thì hơn.

Mắt hấn đau như cái chân thứ ba bị một lực sĩ cầm gạch vào. Như phía sau bị người khác lấy kiếm cắm vào quá đau.

Quá trình tiếp nhận cũng quá đau đớn rồi nếu là kẻ khác rất có thể đã bất tỉnh nhân sự rồi.Mà bỏ qua chuyện này qua một bên máu tươi của Bạch Vân Báo sẽ rất nhanh chóng thu hút rất nhiều yêu thú khác.

Tiêu hồ ly vội tới bên xác Bạch Vân Báo ăn như gió cuốn.Cái bụng nhỏ tròn vo đuôi quăn theo một bộ da của Bạch Vân Báo. Chỉ còn dính chút máu tươi,trong miệng không ngừng chép"nếu nướng lên thì ăn ngon miệng hơn nhiều.Máu cũng không ngon bằng máu thỏ hôm qua.

Khẽ chép miệng"Bảng chỉ số"trước mặt hấn hiện ra.

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu thú con non sơ kỳ

Đẳng cấp: 1

Exp: 0/200

Lực lượng: 20

Thiên phú: 11

Tốc độ:23

Trí lực:20

Hồn lực: 1

Pháp lực:0

Nguyên tố: Chưa có

Tuổi thọ: 50

Danh hào: Chưa có

Nhiệm vụ: Hồi sinh Mai Hân (0/50)

Chưa tiến cấp yêu thú nhưng thực lực tăng kéo theo nhiều thứ tăng lên kể cả tuổi thọ.Vậy không phải chỉ cần đủ mệnh sẽ bắt tử sao.

Tuy nhiên bắt tử không phải cái đích hấn nhắm tới mà là một nhân sinh mỹ mãn. Trăm năm sau thành cát bụi trước khi nhắm mắt cũng có thể mỉm cười

mãn nguyện.

Bởi vì kiếp trước thật sự là quá đủ rồi hấn muốn có nhân sinh. Nhưng có vẻ lại không được rồi hấn lại có thêm một mối thù.

Hắn ta lấy thân xác này có thù với một thế lực lớn vô cùng lại thiếu nợ ân cứu mạng của lão tướng quân Nhạc Thiên Quân. Đại thù chưa có cách nào để báo, đại ân vẫn chưa cách nào trả.

Nghĩ tới hấn lại chìm vào ký ức của tiểu hồ ly một ký ức đau thương mãi mãi không bao giờ quên. Một khu rừng gần biển đẹp như trong tranh, đám cáo con đang đùa giỡn với nhau.

Cáo mẹ đứng sau nhìn các con của mình đầy yêu thương lúc sau thì cáo cha về miệng ngậm vài đầu thỏ béo. Đàn con xong lại hâm mộ nhìn cáo cha đầy hâm mộ như nhìn thấy thần tượng.

Bỗng nhiên có mấy mũi tên xuyên qua thân thể đám hồ ly. Hồ ly cha còn chút hơi thở bất chấp mũi tên găm mình xuống đất vẫn lết tới hắt con mình xuống hố đất gần đó.

Trong lúc trên không nó nhìn thấy một đám người mặc áo xanh dương có họa tiết rất nhiều. Nhưng đồng nhất với nhau thông minh tiểu hồ ly nuôi dưỡng ý chí báo thù từ đó.

Bên trong hố còn nghe thấy tiếng nói của một kẻ nào đó: "Các vị hoàng tử thật có tài, không học nhiều lâu đã có thành tích như thế này là tốt rồi. "

Trong đó có một kẻ lại nói: "Bộ lông rất mềm mại mang về làm một cái khăn quàng hiệu kính với phụ hoàng. "

Tiếng ngựa dần dần xa, nó ra khỏi hố nhìn mặt đất đầy vết máu tiểu hồ ly mất đảm nước. Quay đầu chạy đi sau đó lao vào một con sông thì do trượt chân ngã lăn xuống may mắn là nằm trên một cành cây gãy.

Quá mức mệt mỏi và đói nó bất tỉnh mặc kệ mình trôi trong dòng nước. Bỗng nhiên thấy một dòng nước mát chảy vào cổ họng. Mờ mắt ra thì nhìn thấy lão tướng quân đang xách hấn lên. Bên cạnh tiểu cô nương nói: "Đẹp quá tiểu hồ ly cho ta đi gia gia. "

Cô nàng ôm lấy tiểu hồ ly thấy nó gãy giữa thì không vui. Nhạc Thiên Quân nói: "Tiểu tử ta cứu mạng ngươi mà ngươi không để cháu gái ta ôm được ư. "

Tiểu hồ ly như hiểu tiếng người không gãy giữa nữa mà nằm im cho Nhạc Thanh Thanh ôm ấp. Tiểu cô nương nói: "Nó hiểu tiếng người kìa gia gia. "

Hơi kinh ngạc lão tướng quân dò hỏi: "Ngươi hiểu ta nói gì sao tiểu tử. "

Tiểu hồ ly gật gù cái đầu nhỏ như đồng ý

Nhạc Thanh Thanh vui mừng nói: *Tiểu hồ ly thật là thông minh ta muốn cho Mộng Thư muối muối thấy nó. "

Nhìn hai cái đuôi nàng liền nói: "Từ nay sống chung vui về nhà tiểu Nhị. " Mặc dù không hài lòng với cái tên nhưng nó mặc kệ dù sao cũng chỉ là một cái tên.

Một lúc sau tiểu hồ ly hoàn hồn lại từ trong ký ức. Khẽ lắc cái đầu nhỏ tìm hướng về phía cái cây buổi chiều hấn nằm rồi đi tới.

Gió cây sào xạc có một tiểu hồ ly đi trên bãi cỏ. Thân hình khẽ lắc nhảy lên cành cây khoác lên tấm da Bạch Vân Báo và thiếp đi.

Thức Hải Băng Thần

Tất cả không thể tin nổi nhìn vào Thiên Thư bởi bọn họ chắc chắn là Thiên Thư giờ trò.

Sát Thần Kiếm bức xúc mở lời: "Lão đại sao có thể làm việc như thế? "

Thiên Thư sao có thể nhận là mình đang ăn gian bình tĩnh trả lời khiến cho người ta cảm giác muốn bất chấp đám một phát.

Thiên Thư bình tĩnh nói: "Tất cả do Thiên định, ngươi có ý kiến gì sao? "

Không nói lên lời rã ràng như thế vẫn chống chế được sao.

Thiên Thư trầm nghĩ: " Tất cả do "thiên", tất nhiên phải do " Thiên" Thư ta định. "

Biết không có bằng chứng không ai nói gì thế nhưng thâm ghi nhớ bài học này "đừng tin tưởng những kẻ thông minh. "

Sinh Mệnh Ngọc Điện lên tiếng: "Hấn hoàn thành nhiệm vụ lão nhị ra giờ đến lượt ta đúng không nào. "

Thiên Thư: "Không sai"

Thiên Thư im lặng rồi nói: "Nhiệm vụ chi nhánh 50 cái toàn bộ ngươi giao. Nếu ai muốn nhận thì thương lượng với Sinh Mệnh. "

Sinh Mệnh hớn hờ:"Ta muốn giao cho hần Nhiệm vụ chi nhánh "Về với cô chủ".

Thiên Thư mỉm cười nghĩ:"Đúng như ta nghĩ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Tìm cách cách vào Vương thành

Thiên Thư đã đoán được phần nào ý tưởng của Sát Thần Kiếm và Sinh Mệnh Ngọc Điện dù cho bọn hần cũng đã quyết định dứt khoát. Thế nhưng về hướng họ muốn lại trong vô thức khiến Băng Thần trở thành một chủ nhân giống như đã từng.

Mười món bảo vật chấn cả thiên địa, sức mạnh vô biên. Thế nhưng trong mắt Thiên Thư họ chỉ là một đám trẻ chưa trưởng thành. Mỗi người một tính cách, một năng lực khác nhau.

Thế nhưng họ quên đi Băng Thần là duy nhất chứ không phải nhiều. Tượng đất nhiều người thờ tay nặn thì cuối cùng chả ai như ý cả.

Bản thân hần ta vô cùng thông minh nên sẽ thành tượng đất để bọn họ tùy ý nặn ư.Người muốn hần đi liều mạng hần lại dùng trí não giết địch,chuyện được như ý là điều rất khó có khả năng.

Quay người nói với Sinh Mệnh Ngọc Điện:"Tam muội nghĩ kỹ nếu không phí cơ hội. "Không muốn nhìn thấy Thiên Thư bởi vì nàng sợ hãi chính mình thay đổi.

Thế nhưng nàng vẫn cố gắng một lần chỉ cần một chút là nàng hài lòng. Để hần giống nàng dù chỉ một chút thôi không cần quá nhiều như thế,nàng đã thay đổi rồi nhưng chỉ là Thiên Thư không biết thôi.Nàng chỉ muốn xem khi hần về với cô chủ mình thì sẽ phản ứng ra sao có thể nào là một lần trùng phùng đầm nước mắt như nàng mong muốn.Đơn giản chỉ là một bài thử để nàng hiểu rõ hơn về vị chủ nhân mới nếu không nàng yên tâm không được dù sao hần nếu có thể giống tỷ của mình thì quá tốt nếu không được thì cũng đành thôi.

Một đêm tràn mội và hung hiểm của Băng Thần kết thúc mọi nguy hiểm liễu lĩnh đã lui về trong bóng tối.Hần chỉ muốn nghỉ ngơi thật tốt tuy không quá mệt mội về thể xác nhưng tinh thần cũng như trí não luôn căng cứng chưa buông lỏng xuất từ lúc nhận nhiệm vụ đến bây giờ.

Mặt trăng mờ nhạt dần, không khí u ám lạnh lẽo cũng phai nhanh làn sương mờ ảo bị ánh mai chiếu sáng xua tan.Côn trùng cũng ngừng những tiếng rít thay vào đó là tiếng chim chóc hót vang trời tiếng gà rừng gáy như thông báo cả khu rừng rằng đã tới lúc tinh dậy đi trời đã sáng rồi.

Trên cây cao những phiến lá xanh mon mơn như sáng lên như viên pha lê trong ánh sáng bình minh. Trong đó một phiến lá giọt sương nặng trĩu hướng xuống mặt đất rơi rất nhanh như người con muốn về với đất mẹ.

Nhưng đích đến của nó là đầu của một con tiểu hồ ly vẫn nhắm nghiền mắt có vẻ ngủ rất say,rất thư thái. Chỉ còn một chút xíu nữa là chạm vào bộ lông trắng muốt kia bỗng nhiên tiểu hồ ly cấp tốc dịch thân thể qua một bên tốc độ nhanh lạ thường rồi lại vào vị trí cũ như chưa từng động qua.

Không có hồ ly cản trở giọt sương hướng thẳng xuống đất vỡ tan hòa mình với thêm cỏ xanh tươi. Mà tiểu hồ ly cũng nhanh chóng nằm trở về hai mắt nhắm nghiền như chưa có chuyện gì xảy ra. Mặc kệ nắng mai chiếu vào khuôn mặt đáng yêu,bộ lông sáng lên như có người rắc kim tuyến vào lung linh như vật báu.

Trong thức hải Sinh Mệnh Ngọc Điện nghe lời khuyên của Thiên Thư cho Băng Thần nghỉ ngơi đến sáng. Trong tán lá một đầu độc xà đang quan sát Băng Thần ngủ ngon,nó đã đi sẵn cả đêm lê cái bụng đói về tre cây thì gặp một món mồi thơm như thế này.

Thấy rất lâu tiểu hồ ly cũng không động đậy trong ánh mắt toát lên vẻ âm tàn. Trong chớp mắt phóng tới nhưng dị biến xảy ra.Tiểu hồ ly mắt vẫn nhắm nghiền,tuy nhiên hai cái đuôi lại động một cái quấn quanh đầu của độc xà. Trong khi đó một cái đuôi khác quấn gần đó rồi hai cái đuôi tách nhau ra xa. Tất nhiên đầu rắn cũng theo thân rắn tách ra mọi chuyện chấm dứt.

Chỉ trong vòng một giây mà đã có một sinh mạng lại ra đi một cách bất ngờ tuy nhiên nếu không phải xà chết thì là hồ chết.Trong đầu âm thanh của hệ thống vang lên nhưng hần đang nghỉ ngơi lên cũng chẳng thêm đề ý nội dung nhưng cảm giác cơ thể mạnh lên.

Tràn đầy sức mạnh làm hần chẳng thấy buồn ngủ nữa giống như có người buồn ngủ bỗng nhiên uống một lon nước tăng lực vậy.Đặc biệt tăng lực này là hoàn toàn thật sự chứ không phải ảo giác mấy loại nước kia mang lại.

Tất cả diễn ra rất nhanh nhưng vẫn kịp để độc xà biết tại sao mình chết đầu vẫn đang há cái miệng, thân dưới dù rớt xuống mặt đất vẫn quằn quại bò về phía trước. Một màn này cũng làm cho Băng Thần khác sâu hơn về sự chênh lệch giữa Trái Đất và nơi hần đang đứng.

Đôi mắt tràn đầy không thể tin tưởng pha một chút hoảng hốt đầu rắn này một chút tư duy còn lại chỉ kịp để nó hoảng hốt. Nhưng do chết quá nhanh lên

nó vẫn không kịp để hối hận mà độc xà này linh trí rất thấp nó còn chưa biết hối hận. Có phải chăng thì nó lên có chút sợ hãi thì vẫn hợp lý hơn nhiều.

Buổi tối hôm qua sau khi chộp mất thì một lượng ký ức truyền thừa tràn vào tuy chỉ là một số ký ức về tổ tiên không thực dụng lắm nhưng cũng có một số thứ dùng vào chiến đấu được. Đặc biệt là cách sử dụng đuôi để chiến đấu có thể dùng ngay mà do là truyền thừa lại có thiên tư cao lên sử dụng vô cùng lô hỏa thuần thanh. Còn rất nhiều truyền thừa khác nhưng hắn còn quá yếu để có thể sử dụng được.

Dù gì cũng là Thần thú huyết mạch Cửu Vĩ Thần Hồ đầu phải nói sử dụng là sử dụng điều kiện cũng khá lỏng nhưng yêu cầu rất nhiều về đẳng cấp hắn rất mong chờ một công pháp tu luyện. Nhưng có vẻ hắn muốn công pháp lại không có chỉ có thể bị động trưởng thành.

Điều này làm hắn khá thất vọng nhưng cũng đúng thôi Cửu Vĩ Thần Hồ loại Yêu thú cấp cao này nếu không có vài khuyết điểm thì đúng là nghịch thiên. Nếu không có quá nhiều hạn chế thì Long tộc gặp bọn hắn cũng phải quý dù sao theo ký ức tổ tiên hắn không thích ăn Long tộc bọn chúng khá dai.

Sức mạnh kỹ năng chủ yếu là huyền thuật càng cao cấp càng đáng sợ chỉ cần đủ đẳng cấp thì dù huyết mạch có cao hơn cũng bị ảnh hưởng ít nhiều. Bất cứ Hồ ly nào có huyết mạch của Cửu Vĩ Thần Hồ tuy chỉ là con non nhưng trí tuệ không thua gì nhân loại trưởng thành tiến cấp Yêu Vương đồng thuật tự động kích hoạt. Lúc đó thì một Hồ Vương có thể làm chết đối thủ khi hắn chưa hiểu chuyện gì xảy ra còn nếu âm ai một đao thì kẻ đó khó mà sống.

Đặc biệt nhất vẫn là khi trở thành Yêu Vương hóa nhân hình là chắc chắn điều này thì chỉ có một số ít Yêu thú làm được nhưng tỷ lệ không phải toàn bộ nhưng Cửu Vĩ Thần Hồ thì chắc chắn không ngoại lệ. Không chỉ có như thế thân xác lại giống hệt nhân loại không thể phát hiện được. Trừ khi cố ý biến thân thì cũng chỉ có thêm đuôi và tai hiện ra nhưng nhân hình vẫn được duy trì khi không chiến đấu có thể tùy ý rút đi đuôi cùng một vài điểm khác.

Đó chỉ là bình thường Hồ ly còn thiên tài thì chỉ cần yêu thú đỉnh phong đã hóa thành nhân hình. Suy nghĩ lung tung thì âm thanh vang lên hóa ra hệ thống nhiệm vụ.

Nhiệm vụ chi nhánh: Về với cô chủ

Yêu cầu cụ thể: Tìm về chủ nhân cũ Nhạc Thanh Thanh (thời hạn 2 ngày).

Phần thưởng: Sinh mệnh lực +2.

Thất bại trừng phạt: Nhiệm vụ chính tuyến thất bại.

Băng Thần thầm giật mình không ngờ nhiệm vụ này hắn đã chờ lâu dù sao một cái nhiệm vụ chi nhánh ra có nghĩa là hắn gần nhiệm vụ chính tuyến hơn một chút. Nhưng trừng phạt làm hắn lạnh người quá ác độc rồi còn hơn cả lấy mạng hắn Mai Hân vẫn là mục tiêu của hắn vì chỉ cần nghĩ có thể gặp lại nụ cười kia cả người hắn đều tràn đầy sức lực và quyết tâm.

Ngay lập tức hắn tỉnh táo lao xuống mặt đất động tác nhanh chóng mà lại nhẹ nhàng. Chạm chân xuống thảm cỏ xanh mướt tiểu hồ ly lướt nhanh đến giáp ranh giữa Vương thành vừa đi vừa suy nghĩ.

Thiên Thư cũng như đầu vô cùng sao Sinh Mệnh Ngọc Diệp lại ra một nhiệm vụ như thế. Nhưng lại vô lực bởi vì đã giao phó rõ ràng từ trước đến lượt ai người đó đặt nhiệm vụ chỉ có trở mặt nhìn tân chủ nhân chạy khắp nơi thăm dò nghĩ cách.

Riêng hắn là lão đại lên càng phải làm gương nếu không rất có thể cái hệ thống hắn tạo ra sẽ đổ bể. Chính vì thế hắn trở mặt nhìn Sinh Mệnh Ngọc Diệp ra nhiệm vụ quá khó khăn không hợp lý cho tiểu hồ ly lòng thầm cầu mong mọi thứ chót lọt. Nếu không nhiệm vụ thất bại không thể hồi sinh Mai Hân không biết Băng Thần sẽ như thế nào nổi điên.

Chạy đến tường thành Băng Thần lặng im quan sát và nghiền ngẫm liên tục hai dặm tường thành quan sát thì hắn có được một cái đánh giá chung. Thành tường gần 20 mét lại thêm lính gác liên tục thời gian chuyển tiếp cũng không hề buông lỏng. Không thể vào được dù cho là Yêu Vương vượt qua tường thành cũng sẽ có cao thủ ra tiêu diệt chỉ có thể Yêu Hoàng thì mới vọt vào được mà thôi.

Cổng nước cũng không ngoại lệ sau đó hắn đành tiến tới cổng thành một nơi không xa quan sát thanh sắt chắn chắc tới không ngờ. Không hổ là Vương thành của một quốc gia quá nghiêm ngặt không có kẻ hở đến cả thanh chắn cổng nước cũng như thế thì thú triều cũng chẳng có cách nào.

Ra vào thành yêu phải có sủng vật vòng cổ ghi rõ tên chủ nhân mới được ra vào thành. Lúc hắn đi ra sủng vật vòng cổ đã bị tiểu hồ ly ném đi từ lâu tìm lại cũng không quá có thực tế cũng rất mất thời gian. Bỗng nhiên có một đám thương hội mang một xe hàng dài đi vào trong đó có mấy cái lồng chứa vài con dã thú.

Có thể là để bán cho những người có tiền, hay biểu tượng ý tưởng trong đầu Băng Thần chợt lóe lên. Thậm chí đưa vào Đấu Thú để thỏa mãn thú vui xem chiến đấu của người dân thế lên cũng chỉ là một số Yêu thú yếu rất giống hắn bề ngoài nhìn yếu đuối vô cùng.

Nhưng đoàn xe đã vào thành phải tìm đoàn xe để trà trộn vào nếu không thể vào giữa đám Yêu thú hoặc không có yêu thú thì tìm cách nấp vào hàng hóa. Biết là nếu đợi ở gần cửa thành thì dù có đoàn xe cũng không kịp để trà trộn vào phải kiếm vị trí khác hợp lý hơn.

Quay đầu chạy về đằng sau men theo con đường đến hai dặm xa thì lần nữa dừng lại nhìn đồng nhìn tây đánh giá. Vẫn là rừng cây xanh mướt tiếng chim chóc hót vui vẻ đôi lúc truyền đến tiếng dã thú gầm rú tất cả đều bình thường không có gì khác lạ. Chỉ cần không có gì khác lạ mới để hòa mình ẩn nấp nếu không rất dễ bị lộ tẩy.

Tiểu hồ ly bây giờ đã đứng dưới một gốc cây đại thụ cành lá xum xuê không có ánh nắng chiếu tới lên hắn ta không có phát sáng lên. Hắn bò lên từ từ sau đó chọn một cành cây bắc ngang qua con đường độc đạo thì nằm nghỉ trên đó chỉ có ánh mắt vẫn tập trung vào khúc quanh phía xa xa.

Mặt trời lên cao đã làm vật đứng bóng tiểu hồ ly buồn bức sao không có đoàn xe nào đi qua,đám thương nhân không lẽ ngừng buôn bán ư quá vô lý. Tuy vậy vẫn phải chờ nhiệm vụ kỳ hạn chỉ có hai ngày quá gấp vào trong thành còn phải tìm đến Nhạc gia nữa.

Dù theo cách của hần nếu không có thương đội đoàn xe đi ngang sau hai ngày nữa phải cứng rắn xông vào bắt chấp nguy cơ bị đánh chết,Thiên Thư đã đoán đúng mức độ liều lĩnh của hần. Lòng thăm oán hệ thống ra nhiệm vụ không hợp lý chẳng dựa trên một cơ sở nào cả quá khó khăn rồi.

Sinh Mệnh Ngọc Diệp chỉ nghĩ đơn giản tự là vào trong thành về với Nhạc Thanh Thanh nào biết mọi chuyện khó khăn như vậy. Nàng chỉ muốn sớm biết tiểu hồ ly gặp lại chủ nhân của thân thể kia sẽ phản ứng thế nào nên mới cho thời hạn là hai ngày.

Nàng vốn rời xa Sinh Mệnh Nữ Thần tượng tượng Nữ Thần buồn rầu. Sau đó lại nghĩ đến Nhạc Thanh Thanh mất đi tiểu hồ ly buồn rầu sao lên mới có cái nhiệm vụ này. Dù sao thực tế nàng cũng không có ác ý hay khó dễ nên không ai tự chen miệng vào mắt mặt. Huống chi khi bọn hần ra nhiệm vụ chắc chắn cũng không muốn bị cái biến.

Mỗi kẻ một tâm tư lên người chịu khổ cuối cùng vẫn là Băng Thần, mà hần không biết vì một vài lý do xàm mà mình phải chịu khổ.Tiếp tục chờ đợi thời thật là đáng lòng nhất là khi càng đợi càng gấp càng tuyệt vọng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Kinh điểm mỹ nhân Mộng Phi

Trưa rồi tới chiều tiểu hồ ly vẫn chờ đợi mà không biết mình chờ đợi có kết quả hay không lòng vô cùng lo lắng nhưng lại cảm thấy bất lực vô cùng. Cái bụng lúc này rất đói nhưng không dám đi bắt mồi vì sợ có thương đội đi qua mà mình không biết thế nên đành tiếp tục nhịn đói mà thôi hi vọng mình chịu khổ có kết quả.

Nhưng đợi mãi mà chẳng thấy gì cái bụng sôi lên như muốn nói" Cho tao ăn thẳng ngu kia chờ làm gì đi ăn thôi."Cái bụng càng ngày càng biểu tình dữ dội dù sao chưa đói bao giờ nay phải chờ gần nguyên một ngày trời rồi.

Tiểu hồ ly thầm mong giả có con rắn nào ngu ngốc như sáng nay thì tốt mà lại vài ba đầu thì càng tốt.Coi như có thứ nhét vào bụng chứ thực sự là quá đói cảm giác mình có thể nuốt trọn một con voi. Thức tỉnh huyết mạch sau ăn lại càng nhiều nhưng phải nhịn đói hần giờ đây đã không phải nhân loại lượng ăn cũng thay đổi rồi.

Tội nghiệp độc xà kia đã bị ư chịu khổ phanh thây chết rồi còn bị coi như ngu ngốc nhưng chết rồi thì bất lực. Nếu có thể nó chắc chắn phải biện hộ cho mình và mắng cho tiểu hồ ly tỉnh ra đói quá lên IQ giảm thiểu à.

Sao ta biết người mạnh mẽ như thế tiểu hồ ly mới chỉ cái cao khoảng 10 cm dài khoảng 20 cm.Lại là một giống loài khá yếu đuối sao lại có sức mạnh một các kì quặc như thế được dù nó linh trí thấp nhưng đầu có nghĩa không biết chọn lựa con mồi.Ngược lại thường xuyên đi săn lên nó còn vô cùng sắc bén về khoản này nhưng tiểu hồ ly có bug mà nó khôn biết lên mới lao vào không đã sớm chuồn xa rồi sao lại còn chết.

Nếu không đi qua hệ thống tăng sức mạnh thì chỉ số sức mạnh chỉ có 0,5 thì nó cũng chỉ bằng một nửa thường nhân. Có thể đã sớm chết dưới tay dã thú rồi còn đâu mà có thể ngồi ở đây mà oán với trách có khi đã sớm thành phân rồi.

Trời ngả về Tây cả thế giới nhuộm một màu đỏ thắm,cảnh sắc đẹp vô cùng như là thu tới,tiếng chim chóc phía xa xa cũng đã dừng lại. Cách tiểu hồ ly khoảng hai dặm có hơn đoàn xe mà tiểu hồ ly chờ mãi cuối cùng cũng đã tới lúc này tiểu hồ ly cũng đã quan sát tới.

Có một thương hội đoàn xe đang vội vàng tiến tới vì khi mặt trời hoàn toàn xuống núi cổng thành sẽ đóng lại lên họ rất vội. Phòng ngừa Yêu thú nhân đêm tới trà trộn vào thành tấn công dân chúng nên quy định này vô cùng gắt trừ khi là quân đội thì mới có ngoại lệ mà thôi.

Trên cành cây Băng Thần từ xa đã thấy được đoàn xe di chuyển tới nên bắt đầu tính toán xem nên làm thế nào để ẩn núp. Cúi xuống nhìn càng ngày càng gần đoàn xe Băng Thần ngưng mắt nhìn tìm thời cơ thích hợp để trà trộn một cách lặng lẽ.

"Mộng Phi tỷ chúng ta liệu chúng ta có vào thành kịp không? Chúng ta có thể nào phải ngủ dưới chân thành không?". Một tiểu cô nương lo lắng nói ra ánh mắt tràn đầy lo âu cũng như sợ hãi.

Biết muộn muộn lần đầu theo thương đoàn đi giao thương Mộng Phi chỉ cười và trả lời:" Mộng Thư đừng lo lắng chúng ta chắc chắn sẽ tới kịp mà ta sẽ bảo mọi người tăng tốc độ lên muộn cứ yên tâm.Huống chi chúng ta được rất nhiều người bảo hộ làm sao mà có chuyện được."

Mộng Phi nói thế nhưng trong lòng thăm trách cha mình sao cứ ép cái ngây thơ muộn muộn đi theo mình làm gì.Dù sao suốt qua trình nàng cũng giống như đi chơi mà thôi chưa cho nàng biết kiến thức căn bản đã bắt nàng đi thực tế rồi.Tất cả đều vì cha mình nghĩ cho mình lên Mộng Phi cũng không có tức giận với cha mà chỉ có thể làm bảo mẫu chăm lom cho cô em của mình mà thôi.

Mộng Phi là Thanh Vân quốc tử đại mỹ nhân một trong cả Thanh Vân quốc rất ít người không biết đến nàng. Xinh đẹp vô cùng thành thực động nhân, có thể nói là chim xa cá lặn. Đã thế lại vô cùng giỏi trị gia và kinh thương.

Có thể nói nàng là Thanh Vân quốc ngàn năm nay ngôi sao thương nghiệp sáng giá nhất là đối tượng rất nhiều gia đình tầng lớp thương nhân mơ ước chỉ cần có nàng gia tộc mình cũng sẽ được như Mộng gia. Tuy nhan sắc như thế tài năng như vậy nhưng vô cùng khó khăn để nhìn thấy nàng có thể nói thần long thấy đầu không thấy đuôi cũng đúng.

Bởi vì phần lớn thời gian nàng đi giao thương khắp nơi phạm vi trải rộng trên khắp Thanh Vân quốc mà vì an toàn lên rất ít người biết được chủ yếu là mấy thành viên chủ yếu của gia tộc thì mới may ra.. Thường chỉ có phía đối tác khi thương thảo mới có thể nhìn thấy nàng trong qua trình thương thảo thậm chí có rất nhiều người chịu lỗ chỉ cần được nói chuyện với nàng thêm ít lâu.

Trong thời gian đi theo thương đoàn nàng cũng phần lớn ngồi trong kiệu đồ như là một căn phòng riêng của mình không bao giờ ra đến ngoài lên cũng không thể thấy được. Mà nàng cũng biết nhan sắc của mình như thế nào lên nếu lộ ra sẽ có rất nhiều toán cướp liều mạng bắt nàng về làm áp trại phu nhân.

Thế nên vì an toàn của bản thân hay thương đội nàng khó lộ mặt ra vô cùng tuy nhiên có lúc hơi cô đơn nhưng không ảnh hưởng nhiều. Thậm chí đến giờ ăn cũng chờ người chế biến rồi mang vào cho nàng người ta nhìn thấy nàng nhiều nhất chỉ khi nàng đến các chi nhánh của gia tộc kiểm tra sổ sách mà thôi.

Nhưng hôm nay có cô muội muội đi theo mà lại muốn cưỡi ngựa để tiện quan sát dù sao cũng rất gần kinh thành rồi lên chắc chắn là không thể nào có cướp bóc. Lên nàng mới cưỡi một con ngựa khác đi song song em gái của mình an ủi nàng nói chuyện tâm sự vì dù sao quá chú tâm vào công việc lên thời gian nàng ở nhà cũng rất hạn chế. Mẹ đã không còn từ khi em gái được sinh ra lên nàng gánh luôn trách nhiệm của một người mẫu thân lên em gái rất được nuông chiều.

Thế lên đến tận 16 tuổi mới ra ngoài kinh thành theo chị kinh thương một lần mà lại còn chỉ là đi tới phụ thành của kinh thành. Quảng đường do gần với vua lên không hề có cướp bóc xảy ra từ rất lâu rồi an toàn vô cùng lại có thêm hai tên Võ Sinh theo.

Tiểu hồ ly núp trên tầng lá dổi mắt theo nhìn bước chân nhẹ nhàng tìm nơi để nhảy xuống mục tiêu của hắn là một cái thùng hàng ở phía giữa thương đội không ai để ý. Nhưng khi nhìn tới Mộng Phi thì mắt tập trung té từ trên cây xuống ánh mắt vẫn tập trung vào nàng. Tóc đen dài như suối, mặt tròn như trái trứng gà, mày như lá liễu, mắt như ánh sao to tròn sáng, mũi cao thẳng, môi đỏ như son, dáng người siêu chuẩn, cao khoảng 1m7, chân dài miên man, trước ngực no đủ, cái cổ cao tất cả hoàn mỹ như tranh vẽ mà ra.

Chấn động vô cùng không thua gì lần đầu hắn bị siêu gà tấn công tất cả những gì hắn nhìn thấy thật vô lý vô cùng hăm không thể tin tưởng mắt mình. Sao mà lại có người con gái đẹp như thế đẹp đến như thế được quá không hợp lý tất cả người đẹp hắn từng thấy thậm chí những người nổi tiếng như Phạm Băng Băng, Ngọc Trinh thì đều thua xa.

So sánh với Mai Hân thì nàng đẹp hơn rất nhiều dù hắn yêu thích Mai Hân thế nào thì sự thực vẫn không thể thay đổi. Dù người ta hay nói trong mắt người tình hóa Tây Thi nhưng có lẽ Tây Thi cũng không đẹp bằng nàng.

Lần đầu tiên trong nhiều năm sau cái chết của Mai Hân ngoài sức mạnh để trả thù. Hắn toát ra một ý nghĩ: "Nàng là của ta, nàng là của ta." Có lẽ sau khi hoàn thành trả thù giúp đỡ cô nhi viện và gia đình Mai Hân tất cả những mục tiêu kiếp trước đã hoàn thành.

Thậm trí hồi sinh Mai Hân có hi vọng hắn mới khai tâm nghĩ đến bản thân của mình một Băng Thần là một cậu học sinh với nhiều ước mơ hoài bão và ước muốn được bình an hạnh phúc. Ý nghĩ này làm hắn giật mình nhớ ra mình cũng là một con người có thất tình lục dục chứ không phải một cỗ máy chỉ biết giết người để trả thù.

Nếu không vì trả thù biết đâu mình đã học đại học có thể mình học vẫn tốt có thể vào một đại học danh tiếng hay kém đi thì sẽ vào cao đẳng hay trường nghề gì đó. Quên đi mình đã là một đàn ông trưởng thành đã biết yêu quý cái đẹp, ở cái tuổi này ở Trái Đất đã có khối bố mẹ hỏi thúc con cái mình lập gia đình để có cháu bé. Mặc dù mình không có gia đình nhưng nếu Mai Hân còn sống có lẽ bọn hắn cũng sẽ kết hôn sống đến đầu bạc răng long.

Chính vì chỉ có khoảng cách rơi xuống ngắn mà hắn ta lại suy nghĩ nhiều thứ như thế lên khi rơi vào vòng tay của Mộng Phi mới giật mình hoàn hồn trở lại. Thấy mình đã nằm trong ngực của nữ nhân kia hắn âm thầm may mắn nếu chậm hơn một tý trúng người vệ sĩ đằng sau thì có lẽ đã ăn một nhát chém rồi.

Dù hắn bây giờ nói về sức chiến đấu đánh nhau sẽ là mấy người kia chết nhưng vừa rồi hắn hoàn toàn không phòng thủ. Một nhát kiếm sẽ dễ dàng giết chết hắn dù sao thân thể vẫn chỉ là máu thịt bình thường thậm chí còn yếu hơn rất nhiều loài Yêu thú khác.

Mộng Phi cũng bối rối bởi vì nàng bỗng nhiên tiếp được một tiểu hồ ly. Đã thế đôi mắt nhìn mình không nhạt tí nào thật giống ánh mắt của đám thối bán nhân kia nhìn nàng. Nhưng nàng không thấy đáng ghét mà còn có chút tự hào nghĩ: "Bản tiểu thư đúng là nhân thú thông sát vạn vật đều mê."

Ánh mắt nhìn tiểu hồ ly cũng trở lên hiền hòa hơn rất nhiều mà tiểu hồ ly này thực sự là quá dễ thương rồi lông trắng như tuyết đuôi dài thật dài lại vô cùng mềm mại. Chính vì cảm nhận được ánh mắt đó lên Băng Thần mới nằm yên hưởng thụ mỹ nhân ôm ấp không có cố gắng gây làm gì

Bên cạnh Mộng Thư mở to mắt tròn nhìn hai đuôi hồ ly dò hỏi: "Tiểu Nhị?" Sau đó thấy hồ ly ngoái đầu nhìn nàng sau đó lại vùi sâu vào ngực của Mộng Phi. Cái thái độ này thì đúng rồi không thể sai đi đâu được đúng là nó rồi.

Xác định chắc chắn về sau nàng mới hỏi: "Sao người lại ở đây?". Tiểu hồ ly vẫn làm ngơ nàng coi như lời nói của nàng gió thoảng còn nàng chính là không khí vô hình.

Mà lúc này tiểu hồ ly vô cùng đối lại có mỹ nhân vòng ta hơi đầu để ý nàng nếu nàng mang cho hắn đồ ăn thì có thể sẽ chú ý nàng một tý. Tuy nàng cũng đẹp nhưng so với chị nàng còn kém lắm có lẽ so với Mai Hân thì người tán lạng người nữa cần.

Mà nàng còn rất quen thuộc với tiểu hồ ly là bạn thân của nữ chủ nhân Nhạc Thanh Thanh suốt ngày bám lấy nhau. Cũng may mắn gặp nàng thì coi như có người xác định thân phận không lo không kịp hoàn thành nhiệm vụ có thể thả lỏng rồi.

Mộng Thư thầm tức giận nhất định phải nói Nhạc Thanh Thanh tý tý trị tội nó. Bỏn cô nương cũng là Thanh Vân Thập tiểu mỹ nhân rất có hi vọng kế thừa tý tý Mộng Phi danh hào Thanh Vân tứ đại mỹ nữ.

Thế nhưng cái thứ hỗn đản tiểu sắc hồ ly này lại không để ý nàng mà dính lấy tý tý. Không thấy bốn tiểu thư xinh đẹp sao đúng là mất mùa.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Di biến Thanh Lang đàn sói

Tiểu hồ ly không biết có người muốn tính toán sửa trị mình nếu không cô gái nhỏ này biết tay với hắn. Hắn giờ cảm thấy vô cùng mệt chỉ muốn nghỉ ngơi mà nơi hắn nghỉ ngơi thom ngát như thế này thì cảm giác vô lực lại tràn về.

Suốt từ sáng đến giờ lo lắng, sốt sáng tràn ngập tâm chuyên liên quan đến Mai Hân khiến tâm trí hắn không thể trầm tĩnh cho được. Thế nên mới gây ra tâm thần suy kiệt làm cả cơ thể mệt mỏi như thế này còn nếu không thì sẽ chẳng đến mức này.

Mộng Phi hỏi Mộng Thư: "Tiểu muội người biết nó ư?"

Mộng Thư cũng trả lời: "Nó là sủng vật của Thanh Thanh tý không biết làm sao lại ở ngoài này, vài ngày trước khi đi ta còn thấy nó ở bên cạnh tý ấy mà."

Mộng Phi hỏi lại: "Nhạc Thanh Thanh cháu gái của lão tướng quân Nhạc Thiên Quân ư nếu thế chắc là nó mãi chơi bị lạc rồi. Chúng ta chờ về rồi giao trả nó cho nàng chắc nàng cũng đang suốt ruột tìm nó lắm."

Mộng Thư nói: "Đúng trước khi trời tối vào thành rồi ta qua nhà Thanh Thanh tý nghỉ lại một đêm."

Mộng Phi lắc đầu muội muội mình vẫn còn ham chơi vô cùng mới rời xa mấy ngày thôi mà đã như thế rồi. Thế mà phụ thân còn muốn nàng học thương nghiệp thì vô cùng khó, có lẽ cha mình quá lo lắng không cần thiết rồi.

Hai tay ôm tiểu hồ ly nàng không thể giữ được dây cương lên nói với muội muội: "Người ôm nó cho ta, ta không điều khiển được ngựa." Dù sao nàng ngồi trên ngựa số lần cũng hạn chế vô cùng. Chính vì thế việc điều khiển một tay đơn giản với người khác nhưng quá khó đối với nàng, tạm thời nàng chưa làm được điều này.

Mộng Thư cũng đưa tay ra nói: "Tiểu Nhị ngoan lại đây ta ôm một cái nào." Nhưng trả lại cho nàng là một cái nhìn mang hàm nghĩa người cứ nằm mơ đi giờ này mới hoàng hôn thôi chưa tối sao đã nằm mơ rồi.

Thấy tiểu hồ ly từ chối muội muội mà bám lấy mình Mộng Phi cũng rất bất ngờ vì lần đầu gặp mặt mà nó đã thân thiết như thế này rồi. Mộng Thư nói ngay: "Nó không chịu đâu y như lúc gặp công chúa Thanh Nhân vậy mặc kệ cả Thanh Thanh tý hướng chỉ là ta." Mộng Phi thầm nghĩ tiểu hồ ly ánh mắt thật là tốt vô cùng biết như thế nào là đẹp chỉ cần như thế là biết mức độ thông linh của nó rồi.

Bởi vì không thể vừa ôm tiểu hồ ly vừa giữ dây cương lên nàng cảm lấy nó nhét vào trước ngực bên trong quần áo. Bỗng nhiên nàng nghe được tiếng bụng của ai đó đang biểu tình lên nàng quay sang tiểu muội hỏi: "Sáng nay mấy cái bánh muội đã ăn hết chưa đưa ta nào?"

Mộng Thư nói: "Còn nhiều lắm tý đối sao?"

Vừa nói nàng mang ra mấy cái bánh đưa cho tý tý một túi bánh treo trên hông ngựa đưa cho nàng. Mộng Thư thật sự không thích loại bánh này cho lắm nhưng đi xa hiểu kỳ nên mới cho người đi mua. Mới ăn được một cái nàng đã không ăn nữa, nó không hợp khẩu vị của nàng.

Mộng Phi cười nói: "Không tiểu hồ ly có vẻ rất đói cho nên ta cho nó ăn."

Mộng Thư thầm nghĩ: "Tý tý cho con thôi hồ ly đó ăn làm gì mất mùa như thế ăn chỉ phí cơm." Bị một con hồ ly không để ý làm sao có thể cho nó sắc mặt tốt được cơ chứ nàng còn muốn cho Thanh Thanh tý trừng trị nó cơ mà. Nhưng nghĩ đến nó phải chịu khổ ngoài này vài ngày thì thôi nhưng không thể tỏ ra cái gì nếu không mặt nóng ửng mông lạnh.

Nhưng nàng vẫn không biểu hiện ra ngoài chỉ thầm bĩu môi hung hăng nhìn tiểu hồ ly đang vui vẻ trong lòng ngực của tý tý. Nhưng có vẻ nàng làm sao trừng cũng chẳng ảnh hưởng đến tiểu hồ ly cho lắm hắn chỉ muốn nghỉ ngơi và ăn uống mà thôi.

Bây giờ tiểu hồ ly quá hạnh phúc lồng ngực mỹ nhân ở Trái Đất là xử nam qua dị giới đã gặp ngay phúc phận này. Nếu nam nhân trong thành mà thấy cảnh này sẽ ghen tỵ chết đi sống lại chỉ cần được nhìn thấy mỹ nhân đã vô cùng hạnh phúc. Đây tiểu hồ ly nhưng lại được nằm trong ngực mỹ nhân cách lớp lông nhưng hần vẫn cảm nhận được làn da mềm mại.

Sau đó lại được nghe được nàng muốn cho mình ăn bị đói từ sáng tiểu hồ ly dùng ánh mắt cảm kích nhìn nàng. Trong tâm thầm nghĩ rằng: "Người là của ta ai dám giành dù dùng thủ đoạn gì cũng khiến phải khiến bọn chúng lui bước. Còn nếu chấp mê bất ngộ xuống Diêm Vương điện điểm danh hết không có ngoại lệ."

Mộng Phi không biết chỉ một hành động nhỏ khiến tiểu hồ ly nhắm chắc mình tự ý quy hoạch mình là của hần. Mà cũng chỉ một ý nghĩ đã khiến biết bao nhiêu sóng gió về sau tất nhiên nhưng chuyên đó lúc này nàng không thể biết được.

Mộng Phi cầm lấy một chiếc bánh hình tam giác đưa cho tiểu hồ ly đang đói bụng lại bánh khá ngon lên Băng Thần ăn rất nhanh chóng chiếc bánh này giòn lại béo cảm giác cắn vào miệng nghe thấy tiếng bánh vỡ là cảm thấy thoải mái rồi. Khác hẳn với Mộng Thư chỉ thích ăn những thứ mềm mại, thấy ngon miệng hần ngẩng đầu lên nhìn Mộng Phi với ánh mắt ai cũng hiểu lại một chiếc bánh nhanh chóng lỏ đuôi nhau dòi vào dạ dày của tiểu hồ ly.

Sau khi ăn no thì đoàn xe chỉ cách kinh thành chỉ có 3 dặm hơn một chút mặt trời sắp lặn xuống núi nhưng với tốc độ này chắc chắn sẽ vào kịp trước khi đóng cổng thành. Mọi người không quá vội vàng mà thưởng thức cảnh hoàng hôn đang buông xuống cánh rừng thật sự rất đẹp. Thế nhưng một tiếng ngựa hí vang trước đoàn người đã xuất hiện một đàn sói mà nhìn từ xa thôi cũng thấy nổi hết cả da gà.

Từng con từng con xuất hiện trước mặt thương đội như là dàn binh trong chiến trận con mắt chúng hiện lên vẻ điên cuồng. Nhìn chùng như là một đám bị đói ăn rất lâu ngày rồi quan sát đám người mà chùng đã rõ cả rãi ra nhìn rất kinh tởm.

Bọn chúng rất đông phải đến gần trăm chỉ sói lông xanh mượt đây đích thị là Thanh Lang rồi hai chị em Mộng gia vô cùng lo lắng. Bởi vì chuyện này chỉ đi cách kinh thành một tòa thành mà thôi. Và lại nguy hiểm chỉ có Hoàng Kim Hồ một cái Yêu Vương hậu kỳ nhưng nó cũng đã hiệp ước với nhân loại rằng sẽ không tự tiện tấn công nhân loại chỉ phản kháng khi bị tấn công. Nhà vua cũng ban lệnh thế nào cũng không được giết Hoàng Kim Hồ nhiều lắm chỉ thu làm tọa kỵ.

Hơn nữa trong quá trình thu phục chỉ có Vương giai được tham gia Hoàng giai cường giả không được tham gia nếu Vương giai cường giả thu phục không được mà chết thì không được trả thù. Hoàng Kim Hồ thì sẽ trấn áp không cho yêu thú tấn công người còn ban đêm thì nó mặc kệ.

Thế nên ban đêm có lệnh giới nghiêm công thành không thể mở ra vì bất cứ lý do gì trừ khi có khẩu dụ của Hoàng đế. Từng có trường hợp Yêu thú lên vào thành tàn sát rất nhiều thường dân gây xôn xao dư luận suốt một thời gian dài lên sắc luật này đã được ban ra. Từ đó trở đi đã gần trăm năm chưa có vụ việc nào xảy Yêu thú không còn tấn công con người nữa mọi người rất yên tâm về tuyến đường này.

Chính vì thế rất nhiều năm rồi tuyến đường nay vô cùng an toàn mà lại chẳng có ai ở ngoài thành vào ban đêm cả nếu có ở lại bị Yêu thú tấn công thì cũng không được báo quan vì không sử lý. Thế lên hôm nay đi theo cường giả chỉ có hai cái Vũ Sĩ tầng hai và một vị tầng ba. Bản thân Mộng gia tỷ muội mới chỉ 16 tuổi và 21 tuổi do gia đình có điều kiện lên đã tới luyện thể tầng 9 và tầng 6.

Mà bây sói là yêu thú bày đàn buổi tối chúng no vậy công Bạch Vân Báo, Lang Vương đã xong đời nên bày sói linh trí thấp thiếu kẻ cầm đầu mới làm ra chuyện liều lĩnh như thế này. Chúng thương tổn khá nhiều nên nghĩ sẵn được đám con mồi này thì sẽ ổn định được hưởng chi Hoàng Kim Hồ không thể ra bảo hộ đám người này.

Còn về phần Hoàng Kim Hồ đâu thì không ai biết nhưng nếu có người biết trận chiến của nó và vị Vũ Vương kia thì hần sẽ hiểu ra nó hần là đột phá. Nhưng tất nhiên là biết như Băng Thần cũng chả nói được hưởng chi hần sao biết Hoàng Kim Hồ bảo kê con đường này. Cấp tốc ổn định tâm thần của mình hần muốn biết các chỉ số của mình sau khi huyết mạch thức tỉnh như thế nào có câu "biết người biết ta trăm trận trăm thắng".

Con sói gào lên một tiếng một đám xông đi lên khí thế rất là hùng hổ như đã ăn chắc đám người này rồi. Đoàn xe cũng chia ra phòng thủ thế lên mặc dù yếu hơn nhiều nhưng cũng vẫn còn cầm cự được thương vong chưa suốt hiện.

Dù đàn sói phần lớn không mạnh bằng mình nhưng so về số lượng lại quá đông đám người của đoàn xe sẽ không thể nào chịu nổi. Thế nhưng hần tất nhiên sẽ không xông tàn vào chiến cuộc mà phải tính toán rõ ràng trước để tránh thương tổn chính mình.

Nhờ tính cách này mà hần khi làm sát thủ phần lớn là hần giết người khi đối phương còn chưa kịp phản ứng hưởng chi làm hần bị thương. Thế nhưng tình huống phát sinh qua đột biến khiến hần suy nghĩ nên hơi mất tập trung vào xung quanh.

Thế nhưng người thì hần thông qua cuộc chiến đấu của bọn chúng và Bạch Vân Báo đã rõ giờ hần biết rõ chính mình để đưa ra phương pháp ứng chiến thích hợp. Hần muốn biết chính xác mình mạnh bao nhiêu để ứng đối tình hình tiếp theo và chọn mục tiêu để tiêu diệt trước.

Khẽ chép miệng "Bảng chỉ số" trước mặt hần hiện ra.

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu thú con non sơ kỳ

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ

Đăng cấp: 1

Exp: 1/200

Lực lượng: 21

Thiên phú: 11

Tốc độ: 24

Trí lực: 20

Hồn lực: 1

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Băng

Tuổi thọ: 50

Danh hào: Tiềm năng Thần thú (áp chế với 50% với dã thú, 30% với Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ: Hồi sinh Mai Hân (0/50), Về với cô chủ.

Xem xong hán âm thầm thở dài may mà mình có tiền bộ lực lượng tốc và tốc độ tăng một điểm có lẽ là do giết con rắn kia coi như cũng tạm được mà theo hán quan sát con mạnh nhất trong bầy lang chỉ có 30 những con còn lại sẽ là 15 còn yếu hơn nữa chưa tiến cấp yêu thú sẽ là khoảng từ 13 đến 14.

Thế nhưng khi hán đang tính toán thì tiếng hét sợ hãi của Mộng Thư thì giật mình tỉnh lại. Lúc này đã có một con sói cấp Yêu thú tiếp cận lao vào về phía hán và Mộng Phi chỉ cách khoảng mét. Hóa ra có một người bị hai con sói tấn công không chịu nổi dùng vũ khí hất nó sang một bên nhưng không ngờ nó bỏ qua chính mình lao đến chỗ đại tiểu thư.

Sau đó nó phi lên muốn sắp cắn vào cổ của Mộng Phi ai nhìn cũng giật mình không lẽ tú đại mỹ nhân cứ như thế hương tiêu ngọc vẫn. Hành động của nó vô cùng nhanh chóng quyết đoán từ việc nó bỏ qua người kia tấn công Mộng Phi đã khẳng định linh trí của nó khá là cao thế lên thực lực cũng không thể nào quá kém được.

Tất cả mọi người đều bất lực khoảng cách quá gần có lẽ chỉ có cao thủ từ võ sư trở lên tuyệt vọng. Kể cả Mộng phi cũng suy nghĩ: "Không lẽ ta chết như thế này ư, ta còn chưa làm được gì nhiều mà sao lại thế này." Mà lúc này tiểu hồ ly đã làm xong tính toán tính hồn lại trước mặt "bảng chỉ số" cũng biến mất ngay sau đó. Nhưng thấy một con sói ở khoảng cách gần thế thì rất bất ngờ thời gian như đứng im.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bản năng tàn sát siêu cấp tiểu hồ Ly

Cho dù là thần thánh thì cũng có lúc sai lầm hướng chỉ tình huống chiến đấu hỗn loạn như thế này. Nhưng một người đã từng là đệ nhất sát thủ và sẽ mãi là tượng đài cho đám sát thủ lại tính toán sai. Tuy nhiên hán biết cách sửa chữa lỗi của mình khiến sót đôi khi cũng chán ngán khi phần lớn vì chẳng có tính khiêu chiến.

Thế nhưng bây giờ hán ta lại không cảm giác được khiêu chiến mà chỉ thấy chết lặng. Không hề cảm thấy hưng phấn mà là vô cùng tức giận mạch máu như muốn nổ ra.

Băng Thần cũng không ngờ chỉ một chút bất cẩn đã để một đầu Thanh Lang đến gần tới mức như vậy. Nhưng hán lập tức hành động hai cái đuôi luôn ra khỏi áo của Mộng Phi cuốn lấy đầu của Thanh Lang "rắc" tiếng sói kia đã chết.

Tiêu diệt một Thanh Lang nhận được lực lượng +1,5, tốc độ +2.

Mọi người thất kinh một đầu tiểu hồ ly lại có lực lượng kinh khủng như thế. Bọn họ không biết mình là kẻ có vinh hạnh nhìn một huyền thoại ra tay những người đầu tiên.

Mọi người thất kinh nhưng tiểu hồ ly lại chăm chú vào vết thương kéo dài trên cổ của Mộng Phi máu tươi vẫn đang chảy ra. Thấy tiểu hồ ly nhìn thế nàng mới cảm thấy đau sót nhưng miệng mỉm cười nói với nó: "Ta không sao ngươi không cần lo lắng."

Nhưng càng vậy lại làm hán nhớ lại quá khứ. Mộng Phi cười với hán làm ký ức u ám của Băng Thần thức tỉnh hoàn toàn.

"Cậu ngốc lắm..."

"Cậu ngốc lắm..."

"Cậu ngốc lắm..."

"Cậu ngốc lắm..."

"Tớ yêu cậu"

Chỉ một chút nữa là quá khứ lặp lại hấn lại mắt Mộng Phi như đã mất đi Mai Hân. Cặp mắt như nứt ra quay về phía đàn sói uy áp huyết mạch phóng ra tất cả mọi người đều chịu áp chế. Thậm chí hai cái Vũ Sinh cảm thấy rõ thực lực yếu đi.

Điều này vô cùng kì quái không hề hợp lý, không ai có thể tin được rằng mình đang bị một đầu tiểu hồ ly áp chế. Bọn hắn chưa từng nghe chuyện Yêu thú còn bé xiu mà huyết mạch đã thức tỉnh.

Có chăng thì cũng chỉ là trong những cuốn sử thi về các loài Thần thú trong truyền thuyết mà họ không hề biết có thực hay không. Trong mắt của bọn họ một con Thần thú quá xa vời thậm chí không thể tưởng tượng được.

Mộng Thư đi theo sau mông Nhạc Thanh Thanh lâu như vậy sao lại không biết tiểu hồ ly mạnh yếu ra sao. Người khác nhiều lần muốn ôm nó nhưng bị từ chối chỉ cần cố tình thì nó cũng chẳng giẫy giụa được.

Có lần nó bị người ta ngã đè lên người mắt nhỏ còn rung rung nước mắt. Thế mà bây giờ nhẹ nhàng giết chết một Yêu thú thật khó tin tưởng nhưng sự thật ngay trước mắt không tin cũng phải tin. Tóm tắt một từ về tiểu hồ ly chỉ có thể nói rằng mạnh, mạnh quái dị.

Mộng Phi và Mộng Thư đều vô cùng thông minh nghĩ tới Thần thú huyết mạch mới có áp chế như thế. Các nàng là những người thông minh lên dễ dàng khẳng định chứ không mơ hồ như những người kia.

Sau đó cả hai cái đuôi lông đều ép lại thành hai cây kiếm đây là một kỹ năng của Cửu Vĩ Thần Hồ tộc. Và vĩ cũng là vũ khí chính của tổ tiên Hồ tộc nhưng thay vì dùng đuôi làm roi hay dể trói. Cửu Vĩ Thần Hồ tộc còn có "vĩ kiếm" đuôi lông theo điều khiển dẹp về hai bên tụ thành một lưỡi kiếm sắc bén.

Không những thế còn có thể gia trì Yêu lực lên khiến nó vững chắc như kim loại. Khi tụ lại thành kiếm thì sắc bén vô cùng vượt qua một chút so với phạm khí.

Lúc này Băng Thần dùng tiếng yêu thú hét lên "Sao các ngươi dám!". Rồi lại để mọi người tròn tròn mắt là tại vị trí của tiểu hồ ly chỉ còn lại một tàn ảnh phía đàn sói có hai cái đầu lâu văng lên.

Mộng Phi tỉnh táo nói:"Tất cả yểm trợ."Nàng rất lo lắng cho tiểu hồ ly vì dù sao cũng là vì nàng bị thương lên mới nổi điên lao vào bầy Thanh Lang.Mà dù cho tiểu hồ ly vừa giết chết một con ngay trước mặt nàng nhưng một với 100 thì lại hoàn toàn là một chuyện khác trong mắt nàng đó là chuyện không thể nan quyền khó địch tứ thủ cơ mà tiểu hồ ly quá xúc động rồi.

Nhưng ngay sau đó chính nàng cũng bối rối bởi vì tốc độ giết quá nhanh mà lại là càng giết càng nhanh,lại càng ngày càng tự nhiên,cũng không có dấu hiệu của mệt mỏi. Giống như là mỗi lần giết một con sói thì nó lại mạnh mẽ hơn và họ tất nhiên không biết đến hệ thống tồn tại tại lên chỉ nghĩ nó phần nộ nên mới như vậy.

Lúc này có một đạo tàn ảnh lướt ngang qua hai đầu sói cả người bọn chúng chia đôi theo chiều ngang.Máu còn chưa kịp chảy hai đầu sói vẫn duy trì tư thế chạy về phía trước thì phần trên mới văng về trước trong khi phần dưới đã bất động.

Sau đó,tiểu hồ ly lại thuận thế thân thể trượt trên mặt đất giữa hai đầu lang về sau chân trước của bọn chúng đứt lìa. Cả thân thể trùng xuống ngược mắt nhìn chỉ thấy hai đầu kiếm trắng ngay trước mắt giống như ánh sáng chiếu vào mắt vậy. Chỉ như tia chớp xuyên qua cổ họng rồi rời đi nhanh chóng. Tiểu hồ ly vịn vẹo trên không hai đuôi khẽ xoay đập vào một đầu sói lướt về hướng đàn sói nơi đông đúc có hơn 40 đầu sói chết.

Còn con sói kia cũng văng đập mạnh vào đồ cả một gốc cây tất thờ ngay lập tức mà cây đồ cũng làm không ít sói tách nhau ra không còn khả năng vây công tiểu hồ ly nữa. Thế là một cuộc tàn sát bắt đầu một số người cung lao lên tấn công tới tập đang như thế có lợi không lao lên giết thì còn chờ đến lúc nào nữa. Khắp nơi chiến đấu khốc liệt nhưng mọi người dựa vào nhau thế lên chỉ có trọng thương vài người2 nhưng may mắn chưa ai chết cả.

Có vài con bị gãy đuôi nhưng may mắn sống sót lúc này chạm vào cát đôi một thân cây hai cái đuôi mới dừng lại. Vừa chạm vào cây thì mượn lực đẩy như tên lửa bay tới tốc độ nhanh vô cùng.

Lại vô cùng quyết đoán không hề có một động tác thừa nào cả mượt mà trơn tru như là có tập trước vậy. Thế nên không có con sói nào kịp thời phản ứng lại.

Một cái móng vuốt sắc bén xuyên qua cổ họng của một đầu sói. Chân dưới như nhàn loại đá cước. Nhất cước nhất trào lúc nào cũng thu gặt một sinh mạng. Càng giết càng thuận tay chỉ sau một lúc tốc độ giết càng ngày càng tăng.

Ký ức truyền thừa ngày càng rõ ràng hấn sử dụng vô cùng thuần thực. Tuy chỉ là chém như bình thường nhưng điều khiển góc độ và lực lượng đã tốt hơn. Bây giờ là lúc sáng tạo ra phương thức sử dụng hợp với bản thân nhất. Dù sao hấn ta cũng là một sát thủ chứ không phải là đấu sĩ.

Cuối cùng tiểu hồ ly đã hoàn toàn chiến đấu bằng cách đứng bằng hai chân sau bốn chân huy động. Rất nhiều loại quyền cước học khi hấn còn là sát thủ được hấn ta thể hiện vô cùng thuần thực.

Hấn không hề để ý rằng mình bây giờ đã chỉ còn là một đạo tàn ảnh cho dù không có quyền cước gì thì cũng dễ dàng thịt hết đám sói này. Đến khi kết thúc hấn vẫn đứng bằng hai chân lấy chân trước vuốt mắt mắt nhìn rõ xem đám trên mặt đất đã chết hết chưa.

Hấn ta dừng lại vì đã không còn thấy bất cứ một con sói nào còn sống sót cả. Thế nhưng khi quét mắt qua một góc thì thấy nhìn thấu tất cả có phản ứng.

Chúng tỏ ở trong đám này có đứa còn sống sót qua trận chiến vừa rồi. Nghĩ đến cái gì miệng tiểu hồ ly há ra, mắt nhìn xung quanh như tìm cái gì.

Bỗng có một đầu Thanh Lang may mắn sống sót cự quậy thân thể đứt chi trước lết tới. Nhưng bỗng có một đạo băng nhận cắm vào đầu nó khiến sinh mệnh kiên cường nhất bấy Thanh Lang kết thúc vĩnh viễn. Một bảy đàn không chút huyền niệm bị tiêu diệt.

Mọi người đều ngoác mồm tới tận mang tai tròn như trái trứng. Võ Sinh cao thủ tăng ba một quyền vào mặt vị nhị tăng sau đó hỏi:"Đau không?"

Vị kia gào lên:"Người tại sao nặng tay với ta như thế nào bảo hòa nước rồi ư." Tức tới vô cùng vì bị đánh một cách vô cớ như thế.

"Thế người có nghĩ những gì chúng ta nhìn thấy là thật không?" Kẻ này hỏi.

Tên kia cũng ngăn người ra một hồ ly biết đánh võ sao,một tiểu hồ ly đã mạnh như thế nếu trưởng thành không biết sẽ khủng khiếp như thế nào.

Đặc biệt là tốc độ lực lượng rất cao thậm chí có thể sánh ngang với một đầu yêu thú đỉnh phong.

"Tiêu diệt Thanh Lang lực lượng +1,5,tốc độ +2"

"Tiêu diệt Thanh Lang lực lượng +1,5,tốc độ +2"

"Tiêu diệt Thanh Lang lực lượng +1,5,tốc độ +2"

Tiếng vang của" Hệ thống" vẫn vang lên liên tục bởi vì hấn giết quá nhanh không kịp đọc ra. Cuối cùng hấn giết bao nhiêu hấn cũng chả biết nữa.

Chỉ thấy trên thân thể đóng một lớp băng mỏng khê vẩy quần thân băng vỡ ra những mảnh huyết băng nằm trên mặt đất đây cũng chính là một tuyệt kỹ của Cửu Vi Thần Hồ dùng để thanh tẩy máu và các loại truy tung hương khí nếu không may đối thủ mình đánh giết để mình dính vào.Tiểu hồ ly lại trắng sáng tinh khôi như nó không phải vừa mới là kẻ đồ sát mà chỉ qua đường thậm chí ánh mắt cũng khôi phục bình thường không còn cái vẻ điên rồ lúc trước nữa mà là sự lạnh nhạt.

"Hoàn thành hệ thống nhiệm vụ ẩn: Bảo vệ người ta thương"

Phần thưởng:" Năng lực đặc biệt ngẫu nhiên."

Đã bình tĩnh lại Băng Thần lập tức khê niệm" Bảng chỉ số" trước mặt hiện ra.

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu thú trung kỳ

Huyết mạch: Cửu Vi Thần Hồ

Đẳng cấp:2

Exp:211/20000

Lực lượng:336

Tốc độ:444

Trí lực:50

Hồn lực: 100

Pháp lực:100

Nguyên tố:Băng

Tuổi thọ:200

Danh hào:Tiềm năng Thần thú (áp chế với 50% ở dã thú,30% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Chỉ cần nhìn sơ cũng đã thấy rất nhiều sự thay đổi vô cùng lớn về rất nhiều mặt tổng chiến lực cũng cao hơn rất nhiều. Thứ nhất hân trở thành Yêu thú trung kỳ và lại mạnh hơn bình thường Yêu thú cùng đẳng cấp Yêu thú rất nhiều. Vô luận là tốc độ hay lực lượng đều vô cùng đáng sợ.

Tuổi thọ cũng tăng một mảnh lớn thêm tận 150 năm pháp lực tăng lên cũng đủ để hân sử dụng. Quyết pháp truyền thừa cũng theo cấp độ tăng lên mà mở ra tuy theo hân là hơi yếu nhưng có còn hơn không.

Như thế hân có thể kết hợp bằng thuộc tính vào chiến đấu tuy chỉ một phát nhưng nếu gặp đối thủ mạnh hay biết phi hành thì rất có ích. Phát băng chùy cuối cùng cũng từ đó mà ra hân muốn thử trên một mục tiêu bị thương di chuyển được nhưng chậm cái đã.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Năng lực đặc biệt

Nhớ tới mình có lượt quay năng lực đặc biệt hân vô cùng hứng thú bởi vì năng lực đầu tiên đã khiến hân vô cùng hài lòng lúc này với thực lực của mình hân có thể sử dụng khá nhiều lần.Mà năng lực này đối với một sát thủ như hân thì quả hiệu quả trước kia hân phải từ nhiều nguồn mới tổng hợp ra năng lực chiến đấu của mục tiêu nhưng bây giờ chỉ cần một cái liếc mắt.

Ngoài ra còn có một cái công hiệu khác đó chính là chỉ xem xét tự động khi mục tiêu còn sống vì thế nguyên bầy Thanh Lang sót một con cuối cùng bị hân dễ dàng phát hiện như thế.Nếu không dễ gì phát hiện ngoài vài trăm mét một đầu quái đang bỏ trốn.

Sau đó lại tự cảm khái nếu lúc còn ở Trái Đất mà hân có năng lực này thì đâu phải nhiều lần bất chấp nguy hiểm đi bù một đao vì sợ đối phương chưa chết. Nhớ có một lần mục tiêu của hân là một ảo thuật gia bị mapia trời ném xuống biển nhưng hân vẫn bơi xuống để chắc chắn mục tiêu đã chết khi đó hân không may mắn trúng ngay một vòng xoáy ngầm dưới biển tỷ nữa là chôn cùng kẻ kia.

Miệng khẽ niệm "quay" thì một bàn xoay có 9 ô hiện ra trong đó một ô vẫn tối còn ô màu vàng hân rút được thì đã biến mất khỏi bàn xoay.Từ đó hân hiểu rằng tối đa mình chỉ có thể rút được 10 loại năng lực khác nhau. Khi hân còn đang mãi suy nghĩ linh tính thì bàn xoay vốn quay vút đã gần dừng lại chỉ vào một ô màu tím.

Mà ô màu tím chính là của Hồn Cung lên bây giờ hân vui mừng vô cùng nhìn tốc độ chậm lại của bàn quay thì đến chín phần là trúng hân rồi.Mặt mũi tươi cười tay chân múa may đắc ý nhìn qua mọi người như muốn nói "thấy chưa là ta đấy"

Trong thức hải Hồn Cung đang hồi hải la hét:"Đừng rồi hân có "linh hồn thôn phệ " là qua quá chuẩn rồi cảm ơn người tứ tỷ người hi sinh một lần ra nhiệm vụ không vô ích."Tuy đây là lời nói cảm kích nhưng đến tai của Nguyên Tổ Thần Thạch thì không khác gì đang chế nhạo năng.

Nguyên Tổ Thần Thạch hung hăng nhìn Thiên Thư bởi biết cái vòng này Thiên Thư có thể điều khiển năng đã hi sinh một lượt quay năng lực đặc biệt của mình cuối cùng hóa ra thành toàn người khác. Thiên Thư lần này so Đậu Nga còn oan hơn hân lần này không chút tư tâm nhưng lần trước ăn gian làm hân chột dạ lên đành phải nhẹ nhàng thúc đẩy một cái mũi tên nhích lên một chút.Tiếng cười của Hồn Cung dừng lại cặp mắt như lồi ra nhìn bàn xoay nhích sang kế bên ô màu xanh.

Nguyên Tổ Thần Thạch cười phá lên không còn quan tâm về thực nữ nữa cười nhạo:"Cửu đệ không lên ăn mừng sớm quá chính là nói đệ vừa rồi đó." Mà lúc này đã biến ảo thành một thiếu niên mặc áo màu tím bắt đầu rót nước mắt quay mặt vào góc.Mà biến ảo thành một mỹ nữ mặc một bộ quần áo tám màu thâm nghiêm:"Đừng một cái là mứt ướt không hề có phong độ của Thần khí cả Thôn Phệ Hồn thần là người đầu tiên đồng ý với Trí Tuệ thần luyện hóa trôi hân."

Tiếng sùi sụt đã hóa thành tiếng khóc lóc ỉn ỏi nàng nói một câu khiến hân vô cùng đau lòng giống như nói bị luyện hóa là tại hân vậy.Nguyên Tổ Thần Thạch thấy hân gào khóc to hơn thì hối hận mình nhiều lời làm gì cũng còn muốn hỏi hân ta là người còn có mặt mũi không.

Sinh Mệnh Ngọc Điện hóa thành một cô nương mười tám nói:"Đã là ta thì không khách khí chúc mọi người may mắn lần sau."Nụ cười của nàng như hoa nở người nhìn người thích rung động chúng sinh giống tỷ tỷ của nàng.

Mấy người không được chọn thâm nghiêm:"Tất nhiên là người không khách khí rồi."Sau đó thăm than không biết khi nào mới đến lượt mình xuất thế.

Về phần Băng Thần thì chẳng quan trọng bởi vì hân cũng chẳng biết mỗi màu sắc có năng lực gì ẩn chứa bên trong.Nên khi trúng ô màu xanh lá thì hân chỉ chuẩn bị cảm nhận sự đau đớn vì lần trước tiếp nhận nhìn thấu tất cả hân đã bất tỉnh nhân sự.Lặn tức nấp sau cái cây bởi vì bỗng nhiên bất tỉnh hoặc gục xuống đau đớn thì sẽ làm mọi người lo lắng bớt một chuyện hơn thêm một chuyện.

Nhưng khác xa hân tưởng chỉ thấy trong trong đầu bay ra một mảnh ngọc bích có hình con bướm và tim hơi có cảm giác ấm áp.Sau đó từ ngọc bích bắn ra một quang xạ chiếu vào đầu hân một loạt ký ức được thêm vào trong đầu hân cuối cùng ngọc bích bay vào vị trí tim hân rồi không thấy động tĩnh gì

thêm.

Chờ thêm một lát không có cảm giác gì thì hần mới hoàn toàn yên tâm đi ra bên ngoài,hiện thân trước một đám người đang đầy hiếu kỳ nhìn mình.Mọi người ánh mắt có đủ loại sắc thái vui mừng,nhẹ nhõm,thờ dài nề phục vô cùng tiểu hồ ly thầm nghĩ nó là2 loài Thần thú nào.

Hần thầm nghĩ lần trước là thứ gì nhỉ trú ẩn ở đâu trong thân thể của hần rồi suy luận mất hần tiếp nhận Thấu hiểu vạn vật thì có lẽ thứ gì đó sẽ ở trong đầu hoặc đôi mắt.Khẽ dùng số hồn lực ít ỏi của mình thăm dò thì thấy một cuốn sách như vàng khối đang ở trong thức hải hần và hần cũng đã bị ngăn cản lại khi có một kết giới.Hần nghĩ rất có thể đây là "Hệ thống "chẳng nhưng lại không thể chắc chắn,hần không biết là mình hoàn toàn chính xác.

Bỏ qua một đồng suy đoán không có đáp án hần mở ra thông tin của năng lực đặc biệt "Sinh mệnh vô tận".Chỉ cần dính đến từ sinh mệnh là hợi cho hần ngay 9 phần đây là một năng lực dùng để chữa thương và quả thật hần đoán đúng.

Sinh mệnh vô tận (mệnh ta do ta không do trời)

Đối với bản thân:"Mỗi ngày đều cộng thêm tuổi thọ tùy vào cấp độ của chủ ký sinh "

Sau đó hần nhanh chóng xem xét lượng thông tin mình vừa được truyền cho hóa ra là một loại vũ kĩ nghịch thiên tên là "Sinh mệnh nghịch thiên" gồm 10 tầng

Sinh mệnh nghịch thiên (lên cấp theo cấp độ chủ kí sinh)

Tầng 1:Bị động:"Chỉ cần bị thương sẽ bỏ ra sinh mệnh lực chữa thương tuổi thọ chưa hao hết thì bắt từ." Kích hoạt:"Chữa thương cho mục tiêu chỉ định hao tổn tuổi thọ của bản thân,có thể tự hồi phục tuổi thọ bằng chỉ số sinh mệnh lực.)

Tầng 2:Trả giá 100 năm tuổi thọ để đạt được gấp 2 lần sức mạnh.Đặc biệt trong chiến đấu cứ 1 canh giờ rút đi của đối phương 40 năm tuổi thọ.(năng lực gạt hái tuổi thọ có thể tùy ý sử dụng hay không sử dụng)

Tầng 3:Trả giá 500 năm tuổi thọ để đạt được gấp 4 lần sức mạnh.Đặc biệt trong chiến đấu cứ 1 canh giờ rút đi của đối phương 80 năm tuổi thọ.(năng lực gạt hái tuổi thọ có thể tùy ý sử dụng hay không sử dụng)

Tầng 4:Trả giá 1000 năm tuổi thọ để đạt được gấp 8 lần sức mạnh.Đặc biệt trong chiến đấu cứ 1 canh giờ rút đi của đối phương 200 năm tuổi thọ.(năng lực gạt hái tuổi thọ có thể tùy ý sử dụng hay không sử dụng)

Tầng 5:Trả giá 3000 năm tuổi thọ để đạt được gấp 24 lần sức mạnh.Đặc biệt trong chiến đấu cứ 1 canh giờ rút đi của đối phương 2000 năm tuổi thọ.(năng lực gạt hái tuổi thọ có thể tùy ý sử dụng hay không sử dụng)

Tầng 6:Trả giá 9000 năm tuổi thọ để đạt được gấp 72 lần sức mạnh.Đặc biệt trong chiến đấu cứ 1 canh giờ rút đi của đối phương 4000 năm tuổi thọ.(năng lực gạt hái tuổi thọ có thể tùy ý sử dụng hay không sử dụng)

Tầng 7:Trả giá 1 vạn tuổi thọ để hồi sinh một người phạm nhân.(Cần phụ vũ kĩ "Hồi sinh quyết")

Tầng 8:Không cần trả giá,sức mạnh vẫn có thể có 72 lần sức mạnh.

Tầng 9:Sinh mệnh cộng đồng đạo lữ của bản thân sẽ được cộng đồng sinh tử (cần song tu công pháp Sinh mệnh cộng đồng)

Tầng 10: Sinh mệnh vô hạn sáng tạo sinh mệnh (tầng này chỉ có vị đại năng sáng tạo ra vũ trụ làm tới lên chỉ có lý thuyết)

Băng Thần trọn mắt há mồm hần tổ chất tâm lý cũng không thể bình tĩnh nữa rồi không nói một lời lao thẳng đến vị trí của Mộng Phi.Dùng trước mặt nàng mắt khẽ liếc nàng,lúc này trước mặt Băng Thần thông tin của nàng hiện lên khá là chi tiết.

Tính danh: Mộng Phi

Thực lực: Luyện thể cảnh cửu trọng

Huyết mạch: Nhân loại 70%, Từ Tước Thần Điều 30%(chưa kích phát)

Đăng cấp:0

Lực lượng:14

Tốc độ:9

Trí lực:30

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Lôi(chưa kích hoạt)

Tuổi thọ:60

Danh hào:Không có

Băng Thần:"Hả".Lại có dòng máu Thần thú trong người tuy chỉ có 30% nhưng so với thường nhân thì một trời một vực.

Riêng là ở Thánh Nguyên đại lục thiên phú của một người chia ra làm hai loại.Loại thứ nhất chính là học hỏi nhanh dễ dàng quan thông kiến thức hay có thể nói là trí tuệ cao có khả năng ngộ so người thường gọi là thiên túng kì tài.

Loại thứ hai:là huyết mạch thiên tài do tổ tiên truyền thừa lại thì phải đạt đến Tôn cảnh trở lên càng cao huyết mạch càng mạnh.Còn một dạng khác là Thú huyết mạch do con người kết hợp với hóa hình người Yêu thú sinh ra có thể thừa hưởng huyết mạch thức tỉnh tuy ban đầu rất yếu nhưng một khi vượt qua luyện thể thì vượt xa dạng đầu tiên.

Thế nhưng tuy cường đại nhưng con đường này vô cùng khó khăn mặc kệ là tu luyện đến Tôn cấp cường giả thì còn có thể nói được nhưng cũng là tỷ người có một.Còn muốn có huyết mạch của Yêu thú thì còn khó khăn hơn nữa vì Yêu thú hóa hình phần lớn là hoàng cấp trở lên đó là có huyết mạch cao.

Còn nếu bình thường là Tông cấp mới hóa hình mà Yêu thú kiêu căng thù ghét con người lên chuyện này cũng vô cùng khó chưa kể dù có lấy nhau tỷ lệ ra được con cái cũng rất thấp.Có thể nói Mộng gia may mắn vô cùng Mộng Phi nếu có thể trưởng thành chắc đến chín phần là Vũ Hoàng cấp cường giả.

Không nói đến phạm vi xa nhưng riêng Thanh Vân thì Hoàng cấp cường giả có thể nói là muốn mưa có mưa muốn gió có gió.Chỉ cần đạt được Hoàng cấp nhân thì có thể coi như chỉ cần hần còn sống thì gia tộc của hần hoàng gia cũng không dám làm quá.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ban đêm ngoài thành

Thực ra còn một loại huyết mạch nữa do con người sức mạnh biến đổi sau đó di truyền lại cho đời sau loại này tuy ít nhưng rất nguy hiểm có thể không cần qua luyện thể đã thừa hưởng sức mạnh mà huyết mạch mang tới và có rất cao khả năng có thể biến dị thành một loại huyết mạch cao hơn.

Còn tốt hơn là loại này thì huyết mạch không bao giờ bị yếu đi qua các thế hệ như hai loại huyết mạch trên.Chính vì thế gia tộc sẽ trường tồn bởi huyết mạch không yếu đi chỉ mạnh lên thì chỉ cần đủ thời gian sẽ vô cùng mạnh mẽ.Nhưng có điều phần lớn là một số loại năng lực không được mạnh cần vô cùng nhiều thời gian để tăng tiến huyết mạch của mình.

Bất ngờ vô cùng tiểu hồ ly cũng không hiểu cha của nàng có tài đức gì mà lấy được một hóa hình Yêu thú về làm vợ chưa kể còn sinh con.Mộng gia đúng là may mắn hết của thiên hạ rồi người khác không biết nhưng từ kiến thức của tổ tiên hần hiểu rõ chuyện này vô cùng.

Huyết mạch đã mạnh rồi lại không phải sống trong môi trường nguy hiểm như Yêu thú lên chắc chắn sẽ có thời gian để nàng mạnh mẽ lên.Sau đó hần nhìn qua Mộng Thư xem nàng có giống chị mình không hay chỉ là người bình thường.

Hết bất ngờ sau đó nhanh chóng nhìn qua Mộng Thư đắm đuối không hề chớp mắt. Mộng Thư bản thân thấy rất tự đắc, thâm tâm tự sướng:" Cuối cùng đầu mắt mù hồ ly đã nhìn ra ta sinh đẹp như thế nào."Nàng đâu biết hần nhìn nàng chỉ vì muốn biết được tin tức của nàng.

Nhưng Băng Thần làm sao thấy được nàng đắc ý hần chuyên tâm coi bảng chỉ số của nàng. Rồi một lần nữa hần lại bất ngờ trước thông tin mình nhìn thấy. Khiến hần vô cùng bất ngờ một lần nữa nàng cũng có huyết mạch của giống chị mình.

Tính danh: Mộng Thư

Thực lực: Luyện thể lục trọng

Huyết mạch: Nhân loại 30%,Tử Tước Thần Điều 70%

Đăng cấp:0

Lực lượng:7

Tốc độ độ:2

Trí lực:9

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi (chưa kích hoạt)

Tuổi thọ:70

Danh hào: Không có

Bất ngờ là nồng độ huyết mạch của Mộng Thu lại cao hơn Mộng Phi gấp đôi không chỉ. Thế nhưng thực lực của nàng quá tệ hại có thể nói nàng là 100% đồ lười. Cũng phải thôi trong ký ức của tiểu hồ ly nàng là cái đuôi trung thành của Nhạc Thanh Thanh.

Và lại người ta có một tỷ tỷ tài năng như thế,gia thế lại kinh khủng một trong ba thương hội lớn nhất Thanh Vân quốc. Dù nàng có ăn nằm chờ chết cũng được nhưng nếu nàng chịu khó thì có thể nàng sẽ làm bá chủ một phương nhiều hơn 50% thì đến chín thành sẽ thức tỉnh kiến thức truyền thừa của tổ tiên và nguyên tố cũng thức tỉnh nữa.

Hắn bắt đầu thấy Mộng gia vô cùng may mắn đến mức không hợp lý ở phạm vi Thanh Vân quốc mà cho ra một tương lai Vũ Hoàng và một người khác có thể đạt đến Vũ Thánh cũng có khả năng.Không biết tổ tiên của Mộng gia phải tích đức bao nhiêu đời mới có chuyện tốt như thế này,không biết có nhiều người biết những chuyện này giống hắn không nếu có chắc hãm mộ chết.

Huống chi dựa vào nhan sắc của nàng thì chuyện nàng gả cho một người có quyền có thể ăn sung mặc sướng cả đời,tài nguyên mặc kệ có phải gia tộc của mình không thì chắc hẳn cũng không thế nào quá kém. Còn nếu nàng lấy kẻ kém hơn mình có lẽ là ở rể Mộng gia mà thôi,như thế tài nguyên vẫn tràn đầy lên chuyện thực lực lên cao cấp đã là chuyện trong lòng bàn tay.

Tuy có hơi bất ngờ khi trong cơ thể hai người có chứa huyết mạch không thua gì chính mình thì khá bất ngờ,có kém hơn về nồng độ và đẳng cấp một ít mà thôi. Suy nghĩ lại thì hai năm ở bên Nhạc Thanh Thanh tới nhà của Mộng Thu thì chỉ thấy qua cha nàng.

Trăm năm sinh sống thì mới may ra khiến Yêu thú hóa hình và con người sinh con nhưng hai tỷ muội lại các nhau chỉ có vài tuổi cũng là một trong những yếu tố làm hắn bất ngờ.Người ta trăm năm không một hai tỷ muội này vài năm có hai ông trời thật là thiên vị vô cùng không công bằng mà không công bằng mà.

Còn về phần mẹ của nàng thì không thấy,có thể mẹ nàng là một con hóa hình yêu thú. Còn cách xa hơn một đời thì khó có khả năng trừ khi thức tỉnh triệt để huyết mạch nếu không đến đời cháu sẽ yếu đi nhiều không thể nào đến 70% như là Mộng Thu được.

Cũng có khả năng Mộng Thu phân tổ nâng cao nồng độ huyết mạch đó những siêu cấp thiên tài mới có thể làm được điều này. Nhưng vừa thấy được thực lực rác rưởi của nàng Băng Thần có thể bác bỏ luôn khả năng này thiên tài tu luyện không có ai có thể cùi bắp được như nàng. Đặc biệt là tốc độ chỉ số thật khiến người ta không lời nói so với người bình thường cũng chẳng đáng giá nhắc tới huống chi tu luyện giả.

Quả thực hai tỷ muội nhà này vô cùng may mắn đụng phải Băng Thần nếu không đừng nói tu luyện có lẽ đã xanh cỏ ở ngoài này rồi. Không phải Băng Thần như thế lúc này nguyên đoàn người đã an vị trong bụng bảy sói rồi. Còn đâu mà tự đắc như lúc này được nữa thu xác sói cười nói với nhau mà là một đám thì thế lạnh băng.

Mộng Phi thấy từ rất xa cổng thành đóng lại thì thở dài vì chiến đấu và dọn dẹp chiến trường nên không kịp vào thành. Bản chất thương nhân không cho phép nàng bỏ đi đám xác Yêu thú này tất cả đều là tiền toàn bộ bảy sói đều đã là chính thức Yêu thú.

Lông có thể làm áo quần,thịt và xương đều vô cùng bổ dưỡng với Vũ giả lấy về có thể bớt một lượng tiền lớn khi mua thịt của Quân gia. Còn về phần có vào thành kịp không cũng không quan trọng nữa rồi ngủ một đêm bên ngoài không quá ảnh hưởng vì có lều đầy đủ lại có thể ăn thịt yêu thú. Chỉ cần đi đến sát chân thành thì không có Yêu thú cấp cao dám tấn công nên có thể yên tam nghỉ ngơi. Huống chi còn vị tiểu tổ tông này cấp thấp Yêu thú chỉ có thể tìm chết chỉ cho họ cúng thêm tiền mà thôi.

Nhìn xuống nằm trong áo mình tiểu hồ ly nàng không khỏi nghĩ:" Có lên trả hắn lại cho Nhạc Thanh Thanh không." Bỗng nhiên nàng có chút nhột hóa ra tiểu hồ ly nằm mộng hai móng vuốt khẽ xoa lên ngực nàng vì không cách quần áo lên mới nhột như thế. Khẽ cười xoa đầu tiểu hồ ly,nàng cũng mệt muốn nghỉ ngơi.

Khi nàng ngủ say thì trong ngực tiểu hồ ly dôi mắt ra ngoài cửa sổ nhìn bầu trời muôn vàn vì sao sáng nhiều hơn bất cứ nơi nào hắn từng sống chỉ chít các ngôi sao như một dòng sông. Băng Thần thầm kín nói Trái Đất liệu có phải một trong những vì sao sáng trên bầu trời đêm này không,liệu có ngày nào đó ta lại được trở về không.

Trời đêm ở nơi đây là đẹp nhất muôn vì sao chỉ chít tạo nên khung cảnh như ở xứ sở thần tiên. Gió đêm thổi qua khung cửa sổ Mộng Phi và Mộng Thu khẽ run. Thấy vậy Băng Thần cũng phun ra một đạo băng nhận đánh rơi gây chấn động tĩnh xung quanh.

Vì sợ có tình huống không kịp biết nhưng có Băng Thần ở đây các nàng làm sao ra chuyện trừ khi Yêu vương tìm hắn thì mới may ra để hắn không kịp phản ứng. Sau đó hắn cũng nhắm mắt dưỡng thần hai tai vẫn nghe ngóng động tĩnh xung quanh.

Ánh sao phai mờ mặt trời như quả bóng nổi lên mặt nước mà xuất hiện. Vạn vật bị phủ lên một tầng sương đêm dưới ánh nắng lung linh phát sáng như pha lê. Chim chóc bắt đầu bay lượn hót vang trời. Bỗng ba tiếng trống vang lên vang vọng khắp kinh thành.

Đó là tiếng trống của Đông Thăng trống là một khí linh cần Vũ Vương thực lực mới có khả năng gõ vang lên. Mỗi khi trống vang lên là báo hiệu một ngày mới đã tới.

Các quan lên triều và công thành mở ra cho mọi người giao thương. Đông Thăng trống như đồng hồ báo thức cho cả kinh thành.

Cả đoàn người đã thức dậy chuẩn bị đóng gói đồ đạc thu dọn lều vải. Mọi chuyện làm liên tục kể cả Mộng Phi cũng di chuyển liên tục. Thế nhưng mặc kệ ồn ào thế nào rung động thế nào nó cũng không mở mắt. Dù sao Băng Thần cũng không chợp mắt một đêm để đảm bảo an toàn cho đoàn xe thương hội.

Lên hán ôm chặt hai gò núi của Mộng Phi mắt không nhúc nhích như thông báo." Thế giới này là của bố mày,tao đang mệt đừng làm phiền tao."

Đám nam nhân hăm mộ tương đương hăm mộ nhưng không dám có ý kiến gì hết sợ cái tiểu ác ma nghe thấy thì chết là cái chắc.

Mà bọn họ còn yêu cầu lắm lên hay là vẫn im miệng tốt nhất. Bớt một câu nói bớt nguy hiểm huống chi bọn họ muốn nịnh nọt còn không kịp. Còn nhỏ đã mạnh mẽ như thế lớn lên tất là Yêu Vương thậm chí Yêu Hoàng chỉ cần nhờ uy danh cũng rất tốt rồi.

Thậm chí không ít kẻ còn biên soạn sẵn một câu chuyện để kể cho con cháu. Nhưng quả thực bọn họ chuẩn bị là hoàn toàn chính xác họ đâu biết chỉ một câu chuyện khiến họ sống mãi trong lịch sử.

Tiếng vang từ trong thành cổng thành hùng vĩ dần được mở ra mọi người có việc ra khỏi thành đều đã chuẩn bị từ rất sớm. Khi cổng thành được mở ra cả tòa thành như người ngủ mơ tỉnh táo hẳn dậy tiếng ồn ào cười nói rao bán ở khắp mọi nơi vang đến không khí vắng lặng của đêm khuya hoàn toàn biến mất nhường chỗ cho một kinh đô tập nập người qua kẻ lại.

Mộng Phi hô lên:"Mọi người vào thành thôi." Thế là đoàn người kéo vào trong thành cờ hiệu của Mộng gia tung bay tất cả nhường đường cho thương đoàn đi qua.Có người hi vọng nhìn thấy nhan sắc của tứ đại mỹ nhân Thanh Vân quốc nhưng để mọi người thất vọng là nàng ở trong kiệu không chịu ra ngoài.

Băng Thần hít mắt lại tiếng ồn ào làm hắn rất khó chịu làm sát thủ nhiều năm nên hắn thích lặng im trong bóng tối hơn.Dẫu hắn đã quyết định hòa mình cùng thế giới này nhưng nhất thời vẫn khó chịu.Nhưng cũng khờ thờ nhiệm vụ sắp hoàn thành rồi.Không biết Nhạc gia đối với hắn chuẩn bị về nhà sẽ như thế nào đối với hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Mộng Thiên

Đoàn xe vào tới trong thành sau một lúc suy nghĩ Mộng Phi quyết định trước về gia nghỉ ngơi sau đó mới mang tiểu hồ ly về cho Nhạc gia.Dù gì nàng cũng vô cùng mệt mỏi dù chuyến đi này chỉ tới kinh thành,thành phụ thuộc thế nhưng lại đi chuyến hán như liên tục không ngừng nghỉ trong hai ngày.

Nói trắng ra ngoài thời gian đàm phán thì toàn bộ là đi chuyển ở trên đường thậm chí còn gặp phải chiến đấu với bầy sói. Mà nếu có tới đại tướng quân phủ thì chưa chắc gì Nhạc Thanh Thanh đã tỉnh giấc còn lão tướng quân cũng chưa từ triều về đến phủ sang bái kiến có vẻ hơi lố mẫm.

Hai nàng đều là nữ nhân rất ưa sạch sẽ chính vì thế bản thân còn thấy khó chịu huống chi còn qua nhà người khác bái phỏng.Nếu để người ta nhận ra thì các nàng phải kiểm soát mà chui xuống thôi,huống chi các nàng đâu phải con cái nhà bình thường lên chuyện này càng cần trọng hơn bình thường.

Mà mọi người mệt mỏi ra rồi hình dáng nàng cũng không muốn rời gia ngay nếu không sẽ có một số người phải đi theo mình.Hộ vệ của nàng bị thương trong trận chiến vừa rồi lên nghỉ ngơi xong đi không mất công họ lo lắng cho sức khỏe của mình.

Nàng còn có chút suy nghĩ biết đâu Nhạc Thanh Thanh có sủng vật mới tiểu hồ ly lại về tay mình thì sao.Với thực lực của tiểu hồ ly thì mỗi lần đi giao thương sẽ có nhiều hơn cảm giác an toàn.Còn nếu tiểu hồ ly lớn lên thì thậm chí có thể chống đỡ một gia tộc ví như Yêu Hoàng thực lực chẳng hạn có thể bảo hộ một gia tộc 500 năm.

Mà đáng yêu như thế này sủng vật còn vô cùng thông linh dù không có thực lực ai cũng muốn có một con.Nhưng nàng cũng không dám giấu đi bởi vì dù sao nó cũng là sủng vật của người ta,còn là tiểu thư của đại tướng quân phủ quyền thế ngấp trời.

Mộng Phi thờ dài nhìn trong ngực tràn đầy tiếc nuối ánh mắt không muốn,tiểu hồ ly cũng cảm nhận được lòng của Mộng Phi hẳn làm sát thủ nhiều năm như thế tâm lý người khác lắm bất cũng khá rõ. Hắn rất không muốn về Nhạc gia ở lại bên Mộng Phi thế nhưng sao được khi nhiệm vụ bắt buộc.Hắn trong đầu hiện ra hình ảnh của Mai Hân khiến tâm tình của hắn bình phục lại lạnh nhạt như trước.Muốn tiêu sái thế nào cũng được nhưng đã có nhiệm vụ thì phải hoàn thành chỉ vẫn không vì phạm bản tâm cái gì hắn cũng có thể làm ra.

Mặt trời lên cao qua ngọn cây tiếng trống Đông Thăng lại vang lên chứng tỏ thời gian lên triều đã kết thúc các văn võ bá quan kết thúc mọi người đã chuẩn bị hồi phủ.Mộng Phi không hề muốn nhưng vẫn đứng lên sửa soạn lại kêu lên muội muội muốn nàng cùng qua phủ đại tướng quân dù sao Mộng Thư cũng qua chơi với Nhạc Thanh Thanh.

Tuy muội muội rất thân với Nhạc Thanh Thanh nhưng nàng vì đam mê thương nghiệp lên không quen thuộc cho lắm. Mà dù sao có người quen nói chuyện với nhau vẫn dễ dàng hơn rất nhiều.

Khi hai chị em ra đến đại sảnh thì có một người đàn ông nhìn vô cùng có phong độ trung niên đi vào miệng còn luôn mỉm giao phó cho người dưới.Khi nhìn thấy hai cô gái thì mỉm cười sau đó quay lại nói với kẻ dưới:"Cứ như thế người lui xuống."

Kẻ này lập tức cung kính cúi người:"Lão gia hai vị tiểu thư ta xin cáo lui."Sau đó đi xa về phía ngoài phủ đệ Mộng gia."

Mộng Thiên hòa ái nhìn hai cô con gái nói:"Hai con muốn đi đâu đấy mới trở về sao không nghỉ ngơi cho tốt."Mộng Thư nhào tới ôm Mộng Thiên nói:"Cha ta nhớ người lắm."

Mộng Thiên cũng biết con gái lần đầu chịu khổ lên xoa đầu nàng nhìn về phía Mộng Phi ánh mắt như biết nói.Dù sao khi hai đứa con từ bé không có mẹ hẳn lúc nào cũng áy náy lên rất chiều ý hai đứa con của mình.

Mộng Phi hồi báo:"Ta và tiểu muội muốn qua đại tướng quân phủ."

Mộng Thiên nghe đến đại tướng quân phủ thì ngạc nhiên hỏi:"Mộng Phi con cũng qua ư?"

Hắn khá bất ngờ vì nếu chỉ có Mộng Thư qua nơi đó thì còn hợp lý còn Mộng Phi qua đó làm cái gì.Nàng đâu thân quen gì đối với tướng quân phủ không lẽ nàng bỗng nhiên mở lòng vừa ý tam huynh đệ tướng quân phủ.Nghĩ lại vẫn là không thể nào bản thân hắn cũng vô cùng bất đắc dĩ khi nghĩ đến chuyện thành gia của con gái mình.

Nàng nếu như người ta cô nương hay đi ra ngoài mua sắm hoặc qua học viện tu luyện cũng có thể.Nói chung ít nhất phải ra khỏi nhà thì mới chạm mặt nhiều người thì mới tìm được ý trung nhân của mình.Hắn cũng không biết bao nhiêu lâu ngoài làm ăn buôn bán con gái mình chưa ra khỏi nhà rồi.

Mộng Thiên hỏi hận vô cùng khi nàng còn bé hẳn sợ nàng không biết gì về về gia sản của gia đình lên cho nàng học một ít về thương nghiệp.Thế nhưng từ lúc tiếp xúc với thương nghiệp nàng lại vô cùng đam mê tám tuổi học hết kiến thức 10 tuổi từ 100 lượng bạc tiêu vật tích góp kinh doanh lấy được một cửa hàng trị giá trăm lần.Đến lúc nàng 14 tuổi thì đã chấp chương vị trí chương lão của gia tộc khi được các trưởng lão công nhận.

Có người từng không phục Mộng Thiên nhưng từ khi Mộng Phi tiếp quản thì không ai không nể.Nàng chấp chương chuyện làm ăn ngoài khu vực kinh thành 6 năm thì gia sản Mộng gia đã gấp 3 lần vuron lên thành tam đại thương hội chỉ thua Thánh Bảo Lâu và Vạn Đan Các hai con quái vật bao trùm đại lục.

Thậm chí gần như sánh ngang với tam đại gia tộc của Thanh Vân quốc là Quân gia,Nhạc gia,Mộ Dung gia.Mà nàng lại chẳng bao giờ xung đột với bọn họ lên gia tộc cứ thẳng tiến mà lên điều đó càng khiến mọi người nể phục trí tuệ của nàng.

Bản thân nàng đã là tứ đại mỹ nhân của Thanh Vân quốc nhưng đến giờ vẫn độc thân, chỉ lo đến làm ăn mà thôi. Trong khi hẳn mãi suy nghĩ thì từ trong áo nàng tiểu hồ ly chui ra cặp mắt nhìn đăm đăm hắn.

Tính danh: Mộng Thiên

Thực lực: Vũ Vương cửu trọng đỉnh phong

Huyết mạch: Không có

Đăng cấp:12

Lực lượng:24000

Tốc độ:10000

Trí lực:29

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Thổ

Tuổi thọ:300

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần nghĩ:"Đúng như ta nghĩ là mẹ của các nàng rồi."

Mộng Phi nhìn phụ thân mình rồi nói:"Tiểu hồ ly này của Nhạc Thanh Thanh ta muốn đưa nó lại cho Thanh Thanh.Mà cha tiểu hồ ly này vô cùng mạnh mẽ nó đã cứu mạng của cả thương đội.

Mộng Thiên nghĩ vẫn cứu cả thương đội:"Cứu cả thương đội,hai cái Vũ Sinh làm cái gì.Mà đoạn đường đó thì có gì mà nguy hiểm nhỉ?"

Mộng Thiên:"Chuyện gì xảy ra."

Không đợi Mộng Phi nói Mộng Thư đã nhanh mồm phát biểu cái miệng nhỏ đáng yêu lú lo không ngừng nói:"Cha đừng nhìn nó nhỏ bé như thế mà khinh thường nó chỉ hơn hai mươi cái hồ hấp nó giết hơn 200 chỉ yêu thú tí tí còn cho người mang xác bọn chúng về chúng ta lại kiếm được một khoản."

Mộng Thiên không nói gì chỉ phát uy áp dồn vào tiểu hồ ly nhưng thấy nó chỉ liến mắt hấn một cái rồi không để ý nữa.

Hắn vỗ bàn nói:"Ta cùng hai con thăm lão tướng quân."Sau đó hăm hở lao ra bên ngoài căn dặn người hầu chuẩn bị kiệu sang Nhạc gia.

Mộng Thư thì bất ngờ còn Mộng Phi thì hiểu ý của cha nên chỉ cười mỉm nàng cũng hi vọng như thế.Hắn thậm chí lấy ra một bình tửu mà nhìn tấy nó khiến cho Mộng Phi và Mộng Thư vô cùng bất ngờ khi thấy cha mình mang ra bình rượu này.Đó là bảo bối của hắn là một trong số ít vò rượu hắn lấy được từ chỗ Thiên Hoa sơn.

Một năm suốt ra vại vò mà Mộng gia lại may mắn được người kia may mắn hứa hẹn toàn bộ rượu Thiên Hoa sơn nếu có bán tất cả sẽ qua ta Mộng gia bán ra ngoài.Thể nên Mộng gia mang thứ này đi làm quà tặng là hiểu sự ham muốn của Mộng Thiên với tiểu hồ ly.

Mộng Thiên như ôm thú cưng nhẹ nhàng đặt vò rượu xuống bàn sau đó tự mình bọc vò rượu lại.Từng lớp từng lớp vô cùng tỉ mỉ cuối cùng là một cái hộp hình chữ nhật bên trong làm một lớp gia thú bao bọc.

Tiểu hồ ly nhìn một cái biết ngay đó là da của Bạch Vân Báo vì hắn đã từng giết một con còn lấy da nó khoác một đệm nên rất rõ.Mà giá trị của Bạch Vân Báo gia lông không hề thấp thế mà chỉ dùng để bọc đồ thì có thể hiểu giá trị của thứ bên trong.Nhìn đã bọc cẩn thận vò rượu Mộng Thiên trong mắt đầy tiếc nuối nhưng vẫn ôm bình rượu này đi hắn không hề biết chuyện này mình thu được lợi ích như thế nào,liệu tiểu hồ ly có về tay hắn thế nhưng đã tặng quà cho Nhạc Thiên Quân đồ bình thường hắn còn không muốn mất mặt mang qua.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Sát thủ vương giả cuộc sống

Ba người nhanh chóng đi ra ngoài phủ Mộng Thiên cho hạ nhân hạ lệnh chuẩn bị kiệu để tới Nhạc phủ.Chỉ một lúc sau hai chiếc kiệu đã được chuẩn bị bọn họ mau chóng xuất phát mục tiêu Nhạc phủ thẳng hướng mỗi kiệu bốn người vác lên vai bắt đầu di chuyển.Nhìn nhắc qua vai kiệu phụ tiểu hồ ly không khỏi cảm khái thể giới này người thật là mạnh mẽ vô cùng.

Thậm chí mấy người hạ nhân cũng mạnh hơn hắn thời kì đỉnh cao rất nhiều mặc dù kiếp trước hắn không thua gì đám binh vương quân đội.Tuy kĩ năng hắn rất cao nhưng nếu muốn giết đám này không dễ chút nào cả bọn họ quá mạnh so với người Trái Đất.Mà nếu lực lượng đủ mạnh có thể dễ dàng đè ép kĩ năng cao người một cách vô cùng đơn giản chỉ cần đẳng cấp đủ cao cái gì cũng có thể làm tới.

Ví dụ Băng Thần trước kia có thể ám sát một vị tổng thống một cách đơn giản bằng một phát đạn hoặc tiếp cận cho một nhát kiếm.Thể nhưng bảo hắn đi ám sát một vị Vũ Hoàng đứng yên thì tạm thời hắn vẫn chưa làm tới.

Vũ Hoàng cường giả gia thịt vô cùng cứng rắn lại rất dẻo dai khiến cho phạm khí không cách nào gây tổn thương đến bọn họ dù chỉ là một sợi lông chân.Chưa kể nếu họ bay lên trời thì hắn còn bất lực hơn nữa,giả dụ người muốn săn một con chim mà đạn bắn nó không chết thì người sẽ hiểu được cảm giác này.

Chưa kể đến chỉ cần Vũ Vương cường giả chưa cần đến Vũ Hoàng giác quan đã rất mạnh mẽ nếu tốc độ không đến hàng vài trăm ngàn thì ám sát cũng là chuyện vô vọng.Còn nếu người có vũ khí vượt qua được phạm cấp thì cũng chưa hẳn thương được bọn họ.

Bởi vì Vũ Vương cường giả tuy chưa thể đao thương bất nhập thể tuy nhiên lại có khả năng gia trì Nguyên khí khắp cơ thể như một áo giáp vô hình vậy.Chính vì thế sát thương là vô cùng ít ỏi đó là chưa kể nếu họ động thủ thì không cần phải nói chỉ cần họ tùy ý một ngón tay cũng có thể diệt sát kẻ đẳng cấp dưới mức Vũ Vương.

Vũ Sĩ và Vũ Vương đối với Thanh Vân quốc người tu luyện là hai mốc vô cùng quan trọng trong quá trình luyện võ của một đời người mà mỗi nấc đều mang ý nghĩa trọng đại về thực lực chuyển biến.Đó cũng là một rãnh trời mà dù là thiên tài cũng khó có thể bước qua.

Vũ Sĩ cảnh là khi con người thoát phàm thể bước đầu sử dụng Nguyên lực rèn luyện thân thể cũng như gia trì vào đòn đánh như là nội lực ở trái đất. Một người Vũ Sĩ khi đánh với luyện thể cảnh cửu trọng đỉnh phong cũng có thể thuận sát trong một đòn với ưu thế về mọi mặt như lực lượng và tốc độ đòn đánh lại được tăng mạnh nhờ nguyên lực.

Vũ Vương cảnh có thể khiến con người có thể đưa nguyên lực gia trì lên thân thể như áo giáp vì thế giao chiến là một quãng thời gian tuyệt vọng với những kẻ dưới Vũ Vương cảnh. Họ đâm người một phát chết còn người chém họ mỗi tay không si nhê thế thì làm sao mà đánh. Tất nhiên tốc độ khủng khiếp khiến trừ khi bị vây quá căng nếu không có thể dễ dàng bỏ chạy.

Tất cả những điều này trùng kích vào sự tự tin của Băng Thần hần từng là một kẻ mạnh mẽ vô cùng nhưng ở thế giới này hần lại chẳng là cái gì hết điều này khiến hần thêm suy nghĩ. Làm sao có thể tìm cách giết chết một kẻ mạnh hơn mình được làm sát thủ vương giả hần nghĩ đến điều này hần không nghĩ mình sẽ tuân theo khuôn phép của thế giới này. Hần muốn tự chủ vận mệnh của mình mở ra một kỷ tích phá vỡ nguyên tắc.

Hần xưa kia lúc còn ở Trái Đất cũng như vậy một người bình thường thì làm sao trả thù được một đám buôn ma túy như thế kia. Phần lớn sẽ dựa vào pháp luật để trừng trị bọn chúng thế nhưng Băng Thần tuy chỉ là một học sinh nhưng hần hoàn toàn không nghĩ như thế.

Hần tin vào bản thân của mình có thể làm được lên hần tìm được đường vào nơi huấn luyện sát thủ để mạnh mẽ lên. Sau đó hần lại từ trong rừng cây đầy hiểm nguy trở thành số ít kẻ mạnh sống sót phá vỡ người bình thường trật tự.

Sau đó hần lại chỉ mất một năm để trở thành một sát thủ chuyên nghiệp với kỹ năng cao vô cùng phá vỡ ghi chép của cả một tổ chức lâu đời. Ngay tại một năm sau đó hần từ ngàn người giết chết một tên quân phiệt mà không bị thương lại phá vỡ ghi chép của thế giới chứ không riêng gì tổ chức này.

Sau một năm nữa hần trở thành sát thủ trẻ nhất hoàn thành trên một trăm cái nhiệm vụ đẳng cấp A mà chỉ trong vòng thời gian một năm. Tiếp đó hần làm lại hoàn thành quá trình trả thù tiêu diệt hơn 63 người có mặt trong cái chết của Mai Hân. Triệt để hơn hần quyết định đưa một đồng tài liệu ngay văn phòng của giám đốc cảnh sát quốc tế khiến một đồng tổ chức diệt vong.

Lạ lùng nhất là không ai phát hiện hần làm sao đưa tới đám tài liệu đó mà không bị canh phòng nghiêm ngặt một tổ chức lớn nhất hành tinh phát hiện. Mà còn tài liệu cũng vô cùng kỳ quái đám thành viên của mấy tổ chức kia thông tin vô cùng rõ ràng.

Kể cả những kẻ mà cảnh sát quốc tế cảnh sát quốc tế điều tra rất nhiều năm thậm chí hi sinh người không biết được danh tính cũng lộ mặt. Không những thế còn có nơi ở thói quen của đám người đó và chứng minh xác thực thân phận của đám bọn họ.

Kết quả Băng Thần còn không thèm che giấu danh tính khiến hần trở thành kẻ mà chính phủ các nước vừa sợ hãi. Thế nhưng họ vẫn mong muốn hần trở thành kẻ mình có thể hiệu lực tuy nhiên tất cả chưa ai thành công. Kẻ đe dọa bức ép hần đều chết hết rồi.

Việt Nam trở thành cấm địa vì hần không cho đám đồng nghiệp của mình hoạt động làm sáo trộn một đất nước yên bình. Chưa kể hần rất thích giải quyết một số kẻ chạy ra nước ngoài trốn chính phủ truy tra bọn tội phạm làm ảnh hưởng đến quê hương của hần thì đi xuống âm phủ mà chơi.

Trong lòng thầm nghĩ: "Trật tự ư không ta sẽ phá vỡ nó Vũ Vương dưới chi là sâu kiến, ta nhất định trước khi lên Vũ Vương đẳng cấp thì một tên Vũ Vương. "Người khác nếu biết ý nghĩ của hần chắc chắn sẽ cười nhạo hần vô tri thậm chí coi hần là người điên nghĩ cách.

Xung quanh đường phố tấp nập náo nhiệt tiếng rao của hàng hóa khắp nơi, các thương buôn bày bán đủ loại hàng hóa. Tiếng người lớn tiếng trả giá, người thì phân tích này nọ cho khách hàng của mình. Không khí náo nhiệt vô cùng khiến hần có chút tưởng nhớ lại những hôm đi chợ.

Bỗng nhiên hình ảnh lúc hần còn là một đứa cô nhi đi theo mạng đồ từ trợ về quang cảnh náo nhiệt khiến hần rất thích. Nhưng đôi khi làm hần cảm thấy mình cô độc vô cùng bởi vì mọi người cười nói cha mẹ dẫn con đi đám trẻ hồn nhiên đòi quà.

Hần đôi khi hận tại sao ỉn lại quá thông minh như thế cái gì hần cũng hiểu, cái gì hần cũng rõ ràng vô cùng. Sao không cho hần ngây ngô như đám trẻ mồ côi trong cô nhi viện vui vẻ khi được cho một viên kẹo.

Hần thông minh khiến hần hừng hờ với tất cả sự vật xung quanh đặc biệt là Trái Đất nơi mà mọi thứ đều có quy luật của nó. Chỉ cần là con người rồi sẽ chết đi đao kiếm hay đạn vào người sẽ chết có trả giá mới có thể hồi báo. Chính vì thế Mai Hân lôi hần ra cho hần biết mình phải ngốc hơn một tý thì niềm vui sẽ tới.

Cuối cùng có đôi lúc hần hành động trước khi kịp suy nghĩ mới lạ kết quả khiến hần vui vẻ hơn, khi đó hần biết đó mới là nhân sinh mà hần hằng mong muốn. Thế nhưng Mai Hân chết khiến hần lại chìm vào sâu trong u trầm.

Hần cũng rất biết cách tận dụng chính mình khiến cho bản thân không chỉ trả thù mà còn được mọi người phong làm sát thủ chi vương. Mỗi cuộc hành động của hần khi báo cáo với tổ chức đều trở thành đề người khác tham khảo.

Hần trở khi mà Mai Hân chết đi thay vì như gia đình Mai Hân chờ pháp luật giải quyết thì hần lại đi tìm đến tổ chức sát thủ. Trở thành một người sát thủ được huấn luyện chuyên nghiệp. Trước đó hần đã trải qua một quá trình sống trong rừng rậm chiến đấu sống còn và trở ra.

Sau một năm hần trở thành một sát thủ chuyên nghiệp phá vỡ kỷ lục về thời gian học tập của tổ chức đã ghi chép được. Sau đó một năm hần sử lý mục tiêu đầu tiên là một vị quân phiệt trước mặt mấy ngàn người nhưng lông lóc không tổn hại xông ra.

Ngay sau đó một năm hần trở thành huyền thoại khi hoàn thành một trăm nhiệm vụ đẳng cấp A chưa một lần bị thất bại. Tiếp đó là cuộc trả thù đẫm máu của hần hơn 63 cá nhân tham gia trong vụ trao đổi ma túy khiến Mai Hần mất mạng đều bị giã quyết sạch sẽ không có bất cứ ai thoát được.

Cuối cùng là hần vì triệt để tiêu diệt mấy cái đường dây tổ chức buôn bán ma túy lên đã đột nhập vào trụ sở cảnh sát quốc tế mà mang theo tài liệu đầy đủ về mấy cái tổ chức này. Quan trọng nhất là không ai biết hần làm sao mà đột nhập vào nơi được canh phòng cẩn mật như thế.

Tài liệu được hần đưa tới lại vô cùng chi tiết đến mức làm cảnh sát quốc tế cảm thấy lạ lùng vô cùng. Trong tài liệu là danh tính của tất cả các cá nhân trong tổ chức này kể cả đám mà cảnh sát điều tra nhiều năm không tra ra danh tính.

Thậm chí hi sinh mà không tìm hiểu được kết quả gì trong khi bộ tài liệu này còn có cả bọn họ thói quen nơi ở bằng chứng phạm tội rõ ràng. Khiến một đám đến khi bị bắt vẫn bất ngờ vì có nhưng chuyện họ không nhớ hần cũng đào ra cho hết.

Sát thủ chỉ vương kiếp sống đã qua đi nhưng hần làm sao cam lòng sống bình tĩnh ở dị giới tràn đầy sắc màu. Mai Hần có thể sống lại khiến hần quyết định tạo ra một truyền kỳ với bản thân mình phần "nhân loại" nhiều nhất chứ không một cỗ máy giết chóc.

Thế là ở trên cái kiểu này một ý nghĩ đơn giản tạo ra một truyền kỳ trên khắp vũ trụ đều phải ghi nhớ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Chiến đấu với Nhạc gia tam huynh đệ

Nhưng mặc kệ hần có thành huyền thoại hay vẫn lạc trở thành cát vàng. Thì bây giờ hần vẫn còn yếu đuối vô cùng. Trước mặt Vũ Vương tiểu hồ ly không có cả khả năng chạy trốn. Chính vì thế mà hần vô cùng cần thời gian để có thể trưởng thành, thêm nhiều kinh nghiệm chiến đấu và hơn hết là phải hóa hình thành công cái đã.

Bởi vì không hề giống các Yêu thú khác khi mà Cửu Vĩ Thần Hồ hóa hình mới có thể coi như chính thức tu luyện bởi vì các chiêu thức khác ngoài "Vĩ kiếm" thì không sử dụng được. Các loài Yêu thú khác dù đã hóa hình nhưng phần lớn lúc chiến đấu đều sẽ về bản thể để có sức mạnh to lớn nhất. Tất cả thân thể đều là vũ khí, áo giáp nhưng Cửu Vĩ Thần Hồ móng vuốt không cứng rắn sắc bén như các giống loài khác thậm chí thua xa các chi khác của Hồ tộc.

Thế nhưng đừng vì thế mà tưởng Cửu Vĩ Thần Hồ yếu ngược lại còn vô cùng khủng khiếp "Tiềm năng Thần thú" không phải là nói chơi. Hồ tộc vốn thông minh nhưng các chi khác phải hóa yêu mới có thể thông minh như người trưởng thành thì Cửu Vĩ Thần Hồ chỉ cần vừa sinh ra đã có trí thông minh như người trưởng thành. Sức học hỏi tiếp thu vượt qua cả Long tộc.

Khi hóa hình thì nhân thể sẽ là trạng thái chiến đấu chính không khác con người quá nhiều. Thậm chí những loài khác thì chỉ có thân thể là nhân hình chủ yếu vẫn dựa vào Yêu hạch thì Cửu Vĩ Thần Hồ có cả kinh mạch nhân loại lẫn Yêu hạch. Thế nên Cửu Vĩ Thần Hồ nếu có ý đồ xấu với nhân loại thì vô cùng đáng sợ, có thể nói là vô phương chống cự trừ khi có siêu cấp cao thủ ra tay.

Nhưng lại chẳng có ai biết về sự tồn tại của Cửu Vĩ Thần Hồ bởi vì theo truyền thừa xuống tới chi cần hóa Yêu sẽ cảm nhận được cùng huyết mạch đồng loại. Thế nhưng hần chỉ cảm nhận lơ mơ được một luồng cảm nhận mơ hồ về một cá thể khác thế nên Cửu Vĩ Thần Hồ ngoài tiểu hồ ly chỉ còn một cá thể khác mà thôi.

Mà bản thân Cửu Vĩ Thần Hồ tuy mạnh mẽ đáng sợ với khả năng học hỏi con người có hai hệ sức mạnh thì cũng có vô vàn khuyết điểm nếu không đâu đến nỗi gần như tuyệt diệt. Khi sinh ra thông minh dị thường nhưng cũng yếu đuối dị thường chỉ có 0,1 tới 0,5 sức chiến đấu trong khi đám Yêu thú thậm chí đã thú vừa sinh ra đã có sức chiến đấu từ 1 tới 2.

Đã thế bộ lông thì trắng toát dễ phát hiện không nói còn cái bộ lông này dính nắng còn sáng lung linh như kim tuyến mới kinh khủng. Thế nên ngoại trừ trí thông minh các tổ chất khác đều là trời sinh đồ ăn yếu đuối, chậm chạp, dễ bị phát hiện. Chính vì thế ngoại trừ thời thượng cổ một vài vị tổ tiên tung hoành thiên hạ thì con cháu yếu xiu chết trước khi kịp thể hiện.

Cha mẹ anh chị của tiểu hồ ly cũng bị người ta giết chết ngay trước mặt hần nhưng nếu không phải trong quá trình chạy trốn gặp được lão tướng quân hần đã chết. Có thể nói Nhạc Thiên Quân là ân nhân cứu mạng của hần nhưng dù thế tiểu hồ ly vẫn trốn đi vì hần nghĩ mình có thể trở thành Thần thú đi làm sùng vây còn ra thể thống gì nữa.

Và có lẽ trong thế giới tự nhiên hần có thể tìm kiếm tài nguyên tu luyện trả thù cho cha mẹ tuy giờ tiểu hồ ly không còn là tiểu hồ ly nhưng Băng Thần cũng giữ nguyên quyết định trả thù. Nhân loại săn giết Yêu thú là thiên kinh địa nghĩa nhưng hần giết người báo thù cũng là hành vi chính đáng không sai tất cả không có người sai kẻ đúng chỉ có ai mạnh hơn người đó có lý.

Người săn thú vì thịt hay Yêu hạch vì họ mạnh hơn chúng lên chúng thành thức ăn của con người. Nhưng nếu gặp Yêu thú mạnh hơn thì sẽ trở thành bữa ăn trong ngày rất hợp lý một thế giới nguyên lý đúng sai tuần hoàn trên nguyên tắc thực lực. Không ai nói lý với thức ăn của mình bao giờ cả ai chết thì cũng đáng đời cả.

Lúc này thì bên tai của hấn vang lên:"Tiểu Nhị cuối cùng cũng tìm thấy ngươi rồi có biết vì ngươi mà bọn ta chịu bao nhiêu khổ không?" Sau đó kẻ này hét lên với người bên cạnh:" Lão nhị đi gọi tiểu muội lại đây nhanh lên Tiểu Nhị về rồi đây này."Kẻ này:"Vâng" rồi biến mất trước khi lão nhị đi hấn đã coi hết số liệu của ba anh em nhà này.

Tính danh: Nhạc Thiên Vệ

Thực lực: Vũ Sinh nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hóa huyết cuồng chiến

Đăng cấp: 2

Lực lượng:350

Tốc độ:240

Trí lực:8

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Hỏa

Tuổi thọ:150

Danh hào:Không có

Tính danh: Nhạc Thiên Quốc

Thực lực: Vũ Sinh nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hóa huyết cuồng chiến

Đăng cấp:2

Lực lượng:300

Tốc độ:200

Trí lực:10

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Hỏa

Tuổi thọ:150

Danh hào: Không có

Tính danh: Nhạc Thiên Vân

Thực lực: Vũ Sinh nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hóa huyết cuồng chiến

Đăng cấp:2

Lực lượng:320

Tốc độ:210

Trí lực:25

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Hỏa

Tuổi thọ: 150

Danh hào: Không có

Ba kẻ này không chênh lệch nhau nhiều lắm dù sao cũng là sinh ba lên cũng bình thường thứ tự cũng chỉ xem ai ra đời sớm hơn vài phút mà thôi. Chỉ một lúc sau lão Nhị thở hắt ra quay lại nói: "Tiểu muội bảo hân ra ngay. "

Tiểu hồ ly đã sớm đi ra khỏi ngực của Mộng Phi đứng tại mặt đất nhìn Đông ngó Tây xem xét phong cảnh xung quanh. Lão Nhị theo thói quen muốn lại bẹo tiểu hồ ly một phát nhưng vừa chạm vào má của tiểu hồ ly một cái đuôi trắng muốt phang vào bụng của hân khiến hân bay xa mười thước mới dừng lại. Da trâu thịt béo lão Nhị Nhạc Thiên Quốc không thực sự bị tổn thương nhưng theo ánh mắt tràn đầy không tin nhìn tiểu hồ ly. Hai người còn lại cũng tròn mắt há mồm người hầu thì ánh mắt lại càng kinh dị lên nhìn về phía nhị công tử và tiểu hồ ly.

Thẹn quá Nhạc Thiên Quốc gầm lên: "Tiểu bất điểm ra ngoài không lâu học được chút bản lĩnh thì làm phản ư. Hôm nay dù tiểu muội có can ngăn ta cũng phải đánh cho ngươi mông nở hoa rồi chop lấy cây gậy quật về phía mông tiểu hồ ly nhưng chỉ trúng tàn ảnh sau đó lại một đuôi nữa khiến hân bay thẳng vào hai người huynh trưởng. Lòng thâm bực tức vì bị lão gia tử huấn luyện đánh bay không nói bây giờ tiểu hồ ly làm ra như thế cả ba cùng lao lên.

Tiểu hồ ly trong ánh mắt kinh dị của mọi người đứng lên hai chân hai đuôi vung vẩy thật nhanh trúng đòn tam huynh đệ quá trâu bò cứ bị đánh văng ra lại lao vô. Lòng thâm nặc tiểu hồ ly không biết tôn trọng mình hôm nay dù thế nào cũng phải một gậy vào mông hân mới hết giận. Chính lúc này tiểu hồ ly đuôi xoay tròn trúng vào xương sườn ba người này nhưng cả đám bay ra 10 thước nhưng lại như zombie đứng dậy đi tới.

Có người chịu bồi luyện cũng tốt lên tiểu hồ ly đánh cũng rất nhiệt tình sau đó một gậy lại tới bước nhanh lên dùng lực xoắn bay lên mặt của lão Nhị một cước dùng phần lực tới gần lão đại một chưởng nhưng bị hân đưa tay đỡ được nhưng đó chỉ là bạch quyền không có sức thuận thể rơi xuống một cước vào bụng của hân chạm xuống đất né nhanh một gậy của lão Tam đập đất phóng tới chân của hân một đuôi quét qua khi hân sắp vỡ mặt úp đất thì một đuôi khác quét qua hân bay qua đập mặt vào hòn giả sơn.

Bây giờ mới thực sự là vỡ mặt cả toàn đá nghiêng qua rồi đổ xuống hồ nước rung động khắp nhưng lão tam vẫn đứng dậy phóng khỏi mặt nước tiến tới. Cũng đúng lúc này Mộng Thiên vừa mới mở miệng muốn xin tiểu hồ ly về cho Mộng Phi thì tiếng ồn ào vang tới.

Một người hầu cũng kịp có mặt thông báo: "Lão gia ba vị thiếu gia bị đánh thương hết rồi."

Nhạc Thiên Quân đã nghe thấy tiếng giả sơn sụp đổ: "Ai đánh bọn hân?"

Người hầu về mặt kì quái nói ra: "Thưa lão gia là sủng vật của tứ tiểu thư."

Mộng Thiên thảm thán: "Thôi bẻ kèo rồi bây giờ có đổi cái gì cũng không tới tay được rồi."

Cả ba phóng ra đứng cạnh bờ hồ mà Nhạc Thanh Thanh cũng đang đứng tròn mắt nhìn ba ca ca đánh với sủng vật của mình với ánh mắt không thể tin được. Lão gia tử nhìn cũng thâm nặc: "Tiên sư cha nhà nó tên luyện thú sư bốc phét 5 năm mới thành Yêu thú thể này mà 5 năm thì hân thành cái gì."

Nhạc Thanh Thanh là người biết rõ tiểu hồ ly nhất lên vô cùng bất ngờ: "Đây không nổi tảng đá 10 cân mà đánh cho ba ca ca mình như thế này sao."

Lúc này trận chiến phạm vi đã tới đình giữa hồ bất ngờ lão Nhị nắm được đuôi của tiểu hồ ly nhưng bị nó dùng sức quăng trúng người anh mình đập vào cột đá nứt nẻ gần như vỡ nát. Lão tam lao tới bị tiểu hồ ly cho chụp ech tiểu hồ ly đuôi xếp thành lưỡi kiếm cắt vào hai cột đá còn lại đình viện sụp đổ.

Tiểu hồ ly đã phóng ra ngoài đình viện sụp vào người ba huynh đệ bay ra xa lướt trên mặt nước Băng Thần đã mệt mỏi như chó rồi thảm nghĩ: "Giao hữu thôi có cần liều mạng như thế không?" Chân lướt đầu quay lại đằng sau nhìn thì thấy đình viện bị hất tung ba huynh đệ kia lại lao ra lần này hân không đợi ba huynh đệ đuổi tới mà muốn nghĩ cách trốn tránh: "Rốt cuộc ta là Yêu thú hay các ngươi là Yêu thú đây này." Nhìn ba huynh đệ cả người bầm dập xông tới hân không thể nghĩ nếu kiệt sức để họ bắt được thì mình sẽ như thế nào.

Bị thương chổng chát ba huynh đệ thấy tiểu hồ ly chậm lại thì mừng thảm nghĩ: "Mày mà để chúng ta bắt được thì mông đít nhão nhét nhá?" Máu chảy mặc kệ xông lên mặt cười nhìn mông của tiểu hồ ly. Thông minh như thế tiểu hồ ly tìm cách thoát thân nhìn ánh mắt của ba huynh đệ là đoán được họ muốn gì rồi len cong đuôi mà chạy.

Đại não không ngừng vận động tìm cách thoát nhìn thấy bên hồ Nhạc Thanh Thanh thì lao tới sau đó chui thẳng vào trong áo của nàng.

Tiếng của hệ thống vang lên:

Nhiệm vụ "Về với cô chủ "hoàn thành

Thưởng Sinh mệnh lực +2

Nằm trong áo của Nhạc Thanh Thanh giữa làn da mềm mại quần áo ấm áp sức lực từ từ hồi phục thò đầu ra nhìn thì thấy ba tên kia người ướt đầm mồ

miệng đầy máu thì nhau chảy bước tới. Nhưng bị Nhạc Thanh Thanh ngăn đón nói:" Tiểu Nhị thất lạc mới trở về không biết ăn bao nhiêu khổ sao các người còn muốn đánh nó."

Tiểu hồ ly vô cùng đồng tình dùng ánh mắt đầy nước nhìn nàng cảm động tất nhiên đây là giả dối nhưng hấn quả thực không muốn đánh với ba tên quái đản này.Ba tên này quá trâu trù khi hạ tử thủ nếu không khó có thể ngừng lại bọn họ

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Năng lực kinh nhân

Vô cùng không cam lòng ba huynh đệ nhưng đã thành thói quen nuông chiều em gái thì họ không làm được cái gì hung dữ nhìn tiểu hồ ly một cái rồi mới quay người tìm chỗ chữa thương.Ngay lúc này Mộng Thiên lại thất vọng nhưng vẫn níu kéo nói với Nhạc Thiên Quân:"Ngài thấy không nó phá hoại như thế tốt nhất lên để nó ở nhà chúng ta thì tốt nhất."

Nhạc Thiên Quân nhìn Mộng Thiên:"Người nghĩ ta ngốc à? Hiện chất lão già kia để cho não người nước vào không?"

Mộng Thiên xấu hổ không nói nữa Mộng Phi nhìn qua tiểu hồ ly đầy tiếc nuối dễ thương,mạnh mẽ,thông lĩnh như thế đi đâu mà tìm được bây giờ.Băng Thần tiểu hồ ly cũng cảm nhận được ánh mắt của nàng thì thoát khỏi ngực của Nhạc Thanh Thanh về bên người của Mộng Phi dù sao nàng hấn cũng dự định rồi.

Thấy thế Nhạc Thanh Thanh hơi buồn vì nó mới về đã muốn theo người ta rồi nhưng nghĩ lại cũng chả sao trước kia nó cũng hay thân cận người lạ.Đặc biệt càng sinh đẹp càng theo sát nhớ đến hấn cái ngày nhìn thấy công chúa Thanh Nhân thì phóng qua ôm chặt lấy người ta.Mà đau đầu nhất là hấn lại vô cùng dễ thương,thông minh lên được công chúa yêu thích vô cùng. Nếu không phải sủng vật của Nhạc Thanh Thanh nàng có lẽ cũng hoành đao đoạt ái rồi,lúc tiểu hồ ly biến mất nàng cũng buồn khổ vô cùng đã mấy ngày liền không tới phủ tướng quân.

Nhạc Thanh Thanh nhớ tới nàng lên gọi người hầu truyền tin cho công chúa là tiểu hồ ly đã về đến nhà rồi nàng không cần lo lắng nhất. Có lẽ vui mừng nhất là ba huynh đệ Nhạc gia sáng thì bị gia gia huấn luyện trưa phải nghe cha giảng đạo còn lại là đi tìm sủng vật cho muội muội.Mới rời khỏi học viện nghĩ mấy ngày mà khổ sở thế này khiến bao nhiêu kế hoạch của bọn họ toan nát thành mây khói.

Bây giờ dù thương tích khắp người bọn họ cũng sắp ngủ cũng cười được rồi các kế hoạch hề áp ủ bao lâu có thể thực hiện rồi. Thấy tiểu hồ ly quyến luyến mình Mộng Phi càng thêm tiếc nuối vô cùng ôm ấp tiểu hồ ly.

Mộng Thiên lần đầu tiên nhìn thấy con gái yêu quý một thứ như vậy hấn muốn tìm một sủng vật thông minh,dễ thương lại mạnh mẽ vô cùng đâu. Thậm chí cùng là hồ ly nhưng vì cái gì hấn cũng không nghĩ ra loại nào thông minh như con hồ ly này còn có cái thực lực khó hiểu nữa.Tuy phụ nhân của hấn cũng là một Yêu thú rất mạnh nhưng như thế này thì eo hẹp lý vì hấn biết tiểu hồ ly chỉ có hơn hai tuổi.

Nhạc Thiên Quân lên tiếng:"Tiểu Nhị lại đây ta xem nào."Cả người Băng Thần run lên không tự chủ được hướng tới bên lão tướng quân đây là thân thể tiềm thức chỗ sâu khiến hấn tới.Dù sao lão tướng quân cũng là ân nhân của hấn lại coi hấn như con cháu chứ không phải coi như sủng vật nhìn hấn lớn từng ngày,lão tướng quân thấy hấn thông minh lên rất hay tưởng nhớ đến chiến hữu của mình là Độc Sừng Mã đã chết cách đây nhiều năm trong một trận chiến.

Lão tướng quân hỏi:"Người mấy ngày nay có chịu khổ không?"

Tiểu hồ ly cái đầu nhỏ lắc lư

Lão tướng quân lại tiếp tục hỏi:"Huyết mạch của người giác tỉnh rồi ư"

Tiểu hồ ly gật gật cái đầu

Lão tướng quân uy nghiêm khuôn mặt cười một cái nói:"Người dùng hết sức đánh với ta một trận để ta xem người thức tỉnh những gì từ tổ tiên."

Tiểu hồ ly gật gật cái đầu lui ra xa thủ thế hai đuôi biến thành hai lưỡi kiếm lão tướng quân nhặt một cành cây từ dưới đất lên nguyên khí truyền vào chò tiểu hồ ly tới.Băng Thần sử dụng kinh nghiệm sát thủ của mình tâm tình thu định khí tức như biến mất vòng quanh rồi bất chợt lao tới bất ngờ.Lão tướng quân vui vẻ cười hai chiếc đuôi một cái va vào cành cây khiến cành cây dù có nguyên khí bao phủ vẫn hiện ra một vết cắt.

Một cái đuôi khác hướng thẳng đến trái tim xoay nhẹ cành cây gạt ra chân của Băng Thần khẽ động thâm thể kéo theo xoay tròn hai chiến đuôi đập vào cành cây leng keng.Băng Thần ra được trăm chiêu thì dị biến xảy ra cái đuôi chém gãy cành cây cắt vào da của lão tướng quân ra một đường máu vô cùng bất ngờ nhưng ngài vẫn cười như không có chuyện gì xảy ra.Nhưng tiểu hồ ly dừng lại sau đó leo lên đôi bàn tay hiện lên màu xanh lá cây vết thương lập tức lành sinh lực bản thân thêm ra một chút lão tướng quân biết đây là thọ nguyên lão tướng quân vội bứt nó ra.

Nhưng thấy nó không có gì mệt mỏi thăm dò hỏi:"Người có khả năng tăng thọ nguyên cho người khác ư "

Mộng Phi bây giờ mới hơi giật mình vừa nảy cảm giác cơ thể hơi ảm áp dễ chịu lột ra miếng dán thì vết thương đã lành không thấy gì lại nhìn qua tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly hơi gật đầu như khẳng định

Kích động lão tướng quân hơi cau mày hỏi:"Có ảnh hưởng đến thọ nguyên của ngươi không?"

Tiểu hồ ly lắc đầu lòng cảm động vì lão tướng quân biết nghĩ tới mình

Lão tướng quân nhìn xung quanh người hầu đã đi ra xa dọn dẹp chiến trường chỉ có hấn và người của Mộng gia thì hỏi:"Có giới hạn không?"

Tiểu hồ ly bỏ đuôi xuống đất quẹt vài đường nét ra thành chữ sau suy nghĩ kỹ hấn viết" 1 tháng 20 năm không ảnh hưởng thọ nguyên ".

Lão tướng quân hỏi:"Chỉ như thế?"

Tiểu hồ ly gật đầu đuôi về " ít ra ngài sẽ không chết vì hết thọ nguyên" lão tướng quân tuổi thọ sắp hết cái này Băng Thần đã nhìn ra.

Tính danh: Mộng Thiên Quân

Thực lực: Vũ Hoàng ngũ trọng thiên

Huyết mạch: Hóa huyết cuồng chiến

Đẳng cấp:17

Lực lượng:400000

Tốc độ:200000

Trí lực:27

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Hỏa

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tuy Vũ Hoàng tuổi thọ hấn cao nhưng đã sống gần 300 năm vẫn chỉ Vũ Hoàng Ngũ trọng không tiến đã 50 lên khả năng tiểu hồ ly đối với hấn và nhiều cao thủ khác.Hấn ngira mặt lên trời gào lên:"Ông trời có mắt, trời giúp ta Thanh Vân quốc."

Tiếng vang khắp kinh thành trên ngai vàng trong cung điện nhũ mây thềm nói:"Nhạc bá bá có chuyện gì nhĩ?" Lúc này có người thông báo cho hấn là có người Nhạc phủ đến thông báo cho công chúa sủng vật của tứ tiểu thư đã trở về.Công chúa muốn rời cung đến thăm Nhạc phủ mong hoàng đế ân chuẩn.

Nhìn trời đã về chiều rồi hấn phát tay nói:"Hạ giá ta muốn tới Nhạc phủ cùng với công chúa thăm lão tướng quân."

Lão tướng quân biết mình thất thố hơi cười trừ trong lúc mọi người vui vẻ thì tại phía xa có một tên người hầu trẻ tuổi chứng kiến vết thương của lão tướng quan lành chớp mắt lành thì ánh mắt hiện lên dị quang dù hấn rất cẩn thận vẫn bị Băng Thần nhìn thấy.Băng Thần cũng làm như không thấy nhưng đã nhớ kĩ kẻ này.

Với kinh nghiệm của hấn kẻ này có vấn đề nếu chỉ có chút đó mà không nhìn ra thì ở Trái Đất đã bị người khác ám hại lâu rồi.Còn đâu đợi đến được hệ thống chọn lựa.

Trong thức hải của Băng Thần

Nguyên Tố Thần Thạch đã quyết định nhiệm vụ và hồi thúc Thiên Thư ra nhiệm vụ vô cùng bức thiết.Nàng quay qua Hồn Cung ngời khẳng định chứ Hồn Cung gật đầu khẳng định chắc chắn.

Thiên Thư thấy vậy lập tức tuyên bố nhiệm vụ

Nhiệm vụ "Tiêu diệt hiểm họa tiềm tàng"

Phần thưởng:Hỏa nguyên tố

Trùng phạt:Mất đi cơ hội nhận hỏa nguyên tố vĩnh viễn

Tuy rằng nguyên tố đối với hắn tạm thời chưa cần thiết nhưng mất đi vĩnh viễn thì không được với lại dù sao hắn cũng không tính tha cho kẻ có muốn làm hại mình.Đang suy nghĩ thì bên ngoài vang lên tiếng kêu của thái giám tổng quản:" Hoàng Thượng giá đáo "

Tất cả mọi người ra ngoài cổng phủ quý xuống chỉ có Nhạc Thiên Quân và Nhạc Thiên Thần còn đứng yên không động đậy.Lúc sau thì vang lên tiếng của Hoàng Đế Thanh Phong:"Tiểu chất chào bá bá chúc bá bá luôn khỏe mạnh vệ quốc Thanh Vân."

Nhạc Thiên Quân nhìn Hoàng Đế rồi nói:"Vừa lúc ta có chuyện tìm người cho tất cả mọi người lui đi."Phân phó người hầu làm món ăn rồi một cái kiệu khác dừng lại công chúa Thanh Nhân đi vào cung kính chào mừng người rồi chạy vào thì thấy tiểu hồ ly ở trong ngực Mộng Phi.

Mộng Phi rất đứng mực khẽ cúi người:"Thảo dân kính chào công chúa."Tiểu hồ ly chui ra nhảy xuống đất thì công chúa khẽ ôm nói:"Tiểu bất điểm người thông minh như thế sao lại lạc được có phải cố ý trốn ra ngoài chơi không."

Nàng vô cùng đẹp cũng là Thanh Vân tứ đại mỹ nhân một trong tuổi nhỏ hơn Mộng Phi 1 tuổi.Tóc dài đến ngang hông,mặt trái xoan,mày ngài mắt phượng cả người toát ra khí chất cao quý không dính bụi trần khác hẳn với Mộng Phi. Mọi người khẽ nói cười đi vào trong phòng khách Nhạc gia lúc này lão tướng quân đang thao thao bất tuyệt.

Hoàng Đế về mặt kích động vô cùng sau đó mở miệng hỏi:"Chuyện này có ai biết nữa?"

Lão tướng quân nhìn qua Mộng Thiên đầy mồ hôi nói:"Chỉ có ba cha con Mộng gia biết mà thôi."

Thế là Hoàng Đế ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn qua Mộng Thiên đứng trước hán cung kính với lão tướng quân thì nghĩ hắn hiền lành ngoại trừ Nhạc gia hẳn có thể tin tưởng những người khác không sống là tốt nhất.Dù sao người chết vẫn kín tiếng nhất mà chuyện này quá quan trọng nếu hở ra hẳn không tương tượng chuyện gì sẽ xảy ra với Thanh Vân nữa.

Mộng Thiên nói:"Ta thề với tâm ma chỉ cần tiết lộ nửa lời thì chết không toàn thây."

Thề với tâm ma đã là rất kinh khủng chỉ cần người lên cấp sẽ phải đổi đầu tâm ma của mình thề với tâm ma nếu không giữ lời trừ khi cả đời không tiến cấp nếu không chết chắc.

Hoàng Đế Thanh Phong nói:"Thế chỉ cần người cả đời ở Vũ Vương cửu trọng thì sẽ thoải mái tiết lộ hay tính hy sinh vài người thanh toán một đám người.Mồ hôi của Mộng Thiên chảy như suối thì Mộng Phi đã tiến lên cắn đầu ngón tay nói:"Ta huyết thệ không bao giờ tiết lộ chuyện mình thấy hôm nay nếu không con cháu của ta nam đòi đòi làm nô lệ, nữ làm kĩ nữ."

Mộng Thiên và Mộng Thu cũng cắn đầu ngón tay để máu chảy ra và bắt đầu ước thệ như Mộng Phi.

Mộng Thiên:" Ta huyết thệ không bao giờ tiết lộ chuyện mình thấy hôm nay nếu không con cháu của ta nam đòi đòi làm nô lệ, nữ làm kĩ nữ."

Mộng Thu:"Ta huyết thệ không bao giờ tiết lộ chuyện mình thấy hôm nay nếu không con cháu của ta nam đòi đòi làm nô lệ, nữ làm kĩ nữ."

Hoàng Đế ánh mắt sát khí biến mất nói:"Quả không hổ là nữ thượng nhân rất thông minh ta sẽ không để Mộng gia chịu thiệt.Sau hôm nay ta sẽ phong Mộng Thiên là Mộng hầu đất phong không có nhưng phủ đệ sẽ có trăm ngự bút.Mộng Thiên quá đổi vui mừng quý xuống tạ ơn.

Còn đầu nhớ chưa đến một phút trước đầu suýt nữa dọn địa chỉ:"Tạ thánh ban ân."Nhạc Thanh Thanh nói đùa với Mộng Thu:"Bây giờ phải gọi là Mộng quận chúa rồi nhỉ."

Mộng Thu:"Tỷ tỷ cứ trêu chọc ta."

Tiểu hồ ly thoát tới ba cha con chạm nhẹ vết thương với tốc độ mắt thường cũng có thể thấy lành lại.Hoàng đế mắt sáng lên tận mắt thấy năng lực này mắt sáng lên vô cùng ánh mắt chiu mến nhìn tiểu hồ ly.

Tiểu hồ ly cũng gật đầu như đáp lại hoàng đế cười to nói:"Quả nhiên là thông linh không sai."Trong lúc này tiểu hồ ly cũng nhìn xem thông tin của hoàng đế chắc hẳn vua một nước bản thân cũng sẽ không kém chứ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Đêm tối truy đuổi

Và cuối cùng không nhưng không kém còn vô cùng khủng khiếp khiến Băng Thần tiểu hồ ly phải động tâm.

Tính danh: Thanh Phong

Thực lực: Pháp Hoàng tam trọng thiên

Huyết mạch: Thủy Thánh (tổ tiên từng đạt đến Thánh cảnh)

Đăng cấp:15

Lực lượng:4100

Tốc độ:2000

Trí lực:28

Hồn lực: 350000

Pháp lực:320000

Nguyên tố:Thủy

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.) Quân Vương Nhất Quốc (nhận được Long mạch gia trì 5% chiến lực tăng thêm nếu được dân chúng kính ngưỡng)

Tiểu hồ ly vô cùng động tâm 5% trăm chiến lực thật quá kinh khủng liệu mình có lên thành lập một quốc gia không nhỉ.Sau đó nghĩ lại thì hay là vẫn thôi đi suốt ngày không tu luyện thì phê duyệt tấu chương nghĩ thôi đã thấy mệt rồi cho dù Thanh Phong nhường ngôi hẳn cũng không dám làm

Huống chi chắc chắn không bao giờ có chuyện đó xảy ra trong thực tế còn trong mơ thì rất nhiều Hoàng đế rồi hẳn không muốn đâu.Sau đó lại nhìn qua cô chủ Nhạc Thanh Thanh và công chúa Thanh Nhân muốn nhìn hai người.Theo như suy đoán hai nàng tuổi tác gần với Mộng Thư nhưng chắc chắn sẽ không thua Mộng Phi.

Vì ngoài trường hợp đặc biệt tiểu hồ ly có hệ thống thì tài nguyên ảnh hưởng rất nhiều đến một người.Mà Nhạc gia và Hoàng tộc thống trị Thanh Vân thì tài nguyên sẽ không phải một cái Mộng gia sẽ so sánh được. Thậm chí hai gia tộc này vẫn thua về tài nguyên so với một số thế lực đỉnh cao có phân bộ tại Thanh Vân quốc.

Tính danh: Thanh Nhân

Thực lực: Súc hồn cảnh cửu trọng thiên

Huyết mạch: Thủy Thánh (tổ tiên từng đạt đến Thánh cảnh)

Đăng cấp:0

Lực lượng:3

Tốc độ:2

Trí lực:20

Hồn lực: 15

Pháp lực:13

Nguyên tố:Thủy

Tuổi thọ:60

Danh hào:Công Chúa Nhất Quốc (nhận được Long mạch gia trì 3% sức chiến đấu)

Cũng gia trì đến 3% thành sức chiến đấu thật đúng là kinh khủng cùng giai vô địch kém giai cũng chưa chắc thua.Không biết đại tướng quân phủ tiểu thư sẽ như thế nào đây này thấy nàng rong chơi suốt chắc chẳng ra gì.

Tính danh:Nhạc Thanh Thanh

Thực lực: Vũ Sinh nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hòa huyết phiên thiên (biến dị từ Hòa huyết cuồng chiến)

Đăng cấp:1

Lực lượng:50

Tốc độ:40

Trí lực:21

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Hỏa

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Băng Thần híp mắt lại hóa ra là chân nhân bất lộ tướng thiên phú cao vô cùng chứ không phải đùa đâu dù sao nàng vẫn thua Mộng Phi một tuổi.Đúng là kẻ lười thì sẽ có phúc của kẻ lười nhưng thiên phú như thế lại không tận dụng thì thật phí của trời nếu ba kẻ điên kia mà có thiên phú tu luyện của nàng thì hôm nay hẳn sẽ không đánh với bọn hắn.

Lúc này trên bàn đồ ăn đã được dọn ra dọc suốt cái bàn dài Nhạc Thiên Quân và Thanh Phong hoàng đế ngồi ở hai phía chủ vị nói chuyện sôi nổi.Còn Mộng Thiên thì liên tục cười chọn thời cơ vỗ mong ngửa hai vị này lòng thì sung sướng vì sắp thành Hầu gia.Chính hắn thầm nghĩ:"Dung muội giờ ta cũng là Hầu gia rồi ta sẽ cho con chúng ta một tương lai thật tốt. Ta đã nói là sẽ làm được mà chỉ có điều nàng không ở bên ta Dung nhi nếu nàng có linh thiêng về gặp ta dù là mộng cũng được."

Thanh Phong hoàng đế cũng nhìn ra tâm sự của Mộng Thiên nghĩ đến chính mình cũng không khỏi suy nghĩ miên man.Lão tướng quân thấy thế nói:"Ngày vui mà hai người các ngươi cứ nghĩ đến chuyện xưa làm gì nghĩ mãi nghĩ nữa cũng chẳng được gì đâu."

Công chúa Thanh Hoa phu nhân của Nhạc Thiên Thần và cũng là em gái của Thanh Phong hoàng đế nói:"Mấy vị tỷ muội thấy các ngươi như thế ở dưới suối vàng làm sao mà an lòng cho được.Đừng để họ chết rồi vẫn không thanh thản các ngươi thật là cố chấp mà."

Đến khuya bữa tiệc kết thúc mọi người nghỉ lại Nhạc gia công chúa Thành Nhân ôm tiểu hồ ly đến giờ cũng không buông vào phòng ngủ mau chóng say giấc. Thấy tay nàng buông lỏng tiểu hồ ly lập tức phóng ra khỏi phòng lướt đến khu ở của người hầu đứng yên chờ đợi.Cảm giác mình bị theo dõi hắn quan sát xung quanh thì không thấy ai cả lên tiếp tục công việc của mình.

Dù sao có bị theo dõi thật thì cũng là siêu cấp cao thủ đành chấp nhận số phận thôi chứ phản kháng là không có khả năng.Lúc này trên trời cao Thanh Phong nói:"Ta đã làm ảo thuật che mắt nếu không bị phát hiện rồi cảnh giác thật kinh khủng.Mà giữa đêm khuya hắn đứng trên nóc nhà làm gì nhỉ?"

"Cứ quan sát thôi không cần phải quá lo lắng."Lão tướng quân nói

Ba kẻ cứ đợi đến khi cửa một căn phòng mở ra một kẻ mặc áo đen phóng lên lướt qua các mái nhà không ngừng quan sát xung quanh hướng đến phía công thành.Phía trên cao quan sát hai vị kia đã hiểu ra có chuyện gì.Lão tướng quân nói:"Lúc hắn chưa thương quá bất ngờ không để ý xung quanh không ngờ có nội gián.May mà có tiểu tử kia để ý nếu không phiền phức to rồi."

Đến gần một tòa nhà thì có một người áo đen khác đang đứng chờ vừa đụng nhau thì kẻ kia liền hỏi:"Có thông tin mới ư 102."

Kẻ kia gật đầu đưa một mảnh giấy cho người kia nói:"Thông tin vô cùng đáng giá xong lần này chúng ta chắc có thể trở về hưởng vinh hoa phú quý."

Người kia nói:"Được" Sau đó xoay người đi tới gần tường thành kẻ áo đen kia đang muốn trở về xoay người vào ngõ hẻm nhảy lên mái nhà thì có một bóng trắng lướt ngang qua quay đầu muốn nhìn về sau thì đã không được đầu lâu rơi ra thân thể nằm gục trên mái nhà.

Ký chủ đã tiêu diệt một nhân loại nhận 15 lực lượng,10 tốc độ vì là quái vật nhiệm vụ tất cả nhân đôi.

Đầu lâu nét mặt vẫn tràn đầy nghi vấn cái chết quá thật quá nhanh chóng đến mức không biết mình làm sao mà chết.Kẻ áo đen kia đi tới tường thành mở ra một cánh cửa ở mặt đất nổi lên với một thông đạo tiểu hồ ly cũng lướt theo muốn xem hắn ta làm gì thông đạo dài 1 dặm có hơn ở đầu thông đạo lúc vừa ra ngoài đã nhìn thấy kẻ kia buộc lên chân một con Lam Thủ ung một cuộn giây.

Kẻ này cũng đang vui mừng vì sắp có thể về quê hương thì cảm thấy nhói ở tim một thanh đẹp dài như kiếm rút ra khỏi tim hắn.Một cái khác chém về phía Lam Thủ ung nhưng chỉ chém trúng một chân của nó nhưng lại không phải chân buộc thư.Bay lên phóng nhanh hết cỡ về phía rừng.

Tiêu diệt một nhân loại nhận 20 lực lượng,13 tốc độ vì là quái nhiệm vụ lên gấp đôi nhận được.

Thanh Phong nói: "Tiểu tử này thật kinh khủng thuật ám sát vô cùng sắc bén trước khi ra tay không có chút sát khí nào. Cũng không hề có tiếng động hay báo trước gì cả vô cùng mượt như đã làm rất nhiều lần rồi."

Nhạc Thiên Quân nói: "Làm nhiều lần là không thể ta quan sát hẳn từ ngày hẳn về Nhạc gia luôn ở bên Thanh Thanh lực lượng cũng yếu ớt. Có lẽ là truyền thừa huyết mạch của hẳn."

Thanh Phong nghi vấn: "Thế hẳn là dòng nào mà có thể mạnh như thế nhỉ? Mà con ung kia đã bay xa chúng ta lên ra tay thôi."

Nhạc Thiên Quân: "Người không thấy hẳn còn bám theo sao chúng ta nhìn xem hẳn làm gì. Dù sao con ung kia không thể nào cũng không chạy thoát khỏi ta và người."

Nghe thấy lão tướng quân nói vô cùng hợp lý hoàng đế cũng giãn ra tinh thần mà quan sát xem tiểu hồ ly sẽ làm gì tiếp theo. Tất nhiên vẫn phải chú ý con Lam Thủ ung kia vì nếu vạn nhất nó chạy thoát chính là họa kiếp với Thanh Vân quốc. Thậm chí rất có thể hơn ngàn năm cơ nghiệp tan thành mây khói hẳn là vua lên sẽ không để điều đó xảy ra.

Không làm hai người thất vọng một lúc sau đã thấy tiểu hồ ly hành động lại còn là nhất kích lấy tất trúng làm đối phương không kịp né tránh. Tinh chuẩn như là đoán trước tương lai vậy khiến lão tướng quân vô cùng hài lòng.

Đuổi theo một đoạn dài thì tiểu hồ ly nhảy lên một cái cây miệng khẽ mở vài đoạn băng nhận bay ra. Đang sợ hãi bỏ chạy chỉ chạy đường thẳng Lam Thủ ung đã bị tiểu hồ ly nhắm chuẩn ba đạo băng nhận đã đâm trúng ung trong đó một đạo cắt ngang mảnh giấy kia chia làm hai mảnh.

Chim ung rớt xuống cách đó khá xa nhưng đối với tiểu hồ ly chẳng có ý nghĩa gì cả chỉ vài cái hô hấp tiểu hồ ly đã đến trước mặt con chim kia. Uy áp huyết mạch phóng ra khiến vốn hấp hối ung nằm rạp xuống mặt đất anh mắt sơ hãi nhìn tiểu hồ ly. Như kẻ phạm tội khi quân phạm thượng nhìn thấy Hoàng đế vậy.

Băng Thần cũng không để ý lắm nhưng đến bên xác ung thì thấy nó đang hấp hối thì một đuôi cắt đứt đầu gỡ mảnh giấy kia thì có ghi có vẽ còn cộng thêm thọ mệnh vì lão tướng quân có nhắc tới. Băng Thần hừ nhẹ: "Thuật độc môi không ngờ dị giới tiểu sảo cũng phát triển như thế tỷ nữa thì lộ hết."

Tiêu diệt Lam Thủ ung nhận 23 lực lượng, 22 tốc độ vì nhiệm vụ quái vật nhân đôi nhận được

Mảnh giấy bay lên hai đuôi khẽ múa mảnh giấy tan ra thành trăm mảnh theo gió phiêu đi âm thanh hệ thống lại lần nữa vang lên

Nhiệm vụ "Tiêu diệt hiểm họa tiềm tàng" hoàn thành

Phản thưởng hóa nguyên tố chương không

Khẽ thở dài cuối cùng cũng xong được nghỉ ngơi rồi nhưng hẳn không biết một nửa mảnh giấy khác đã bị một con Yêu Thử tha về phía mà Lam Thủ ung hướng tới. Dần dần biến mất trong màn đêm phiền phức bắt đầu từ sự im lặng.

Trên bầu trời hai vị kia cũng quay hướng về phía Nhạc phủ bay đi tất cả mọi thứ như chưa xảy ra gì hết. Về đến phòng vẫn thấy công chúa ngủ ngon hẳn chui vào lòng nàng nhắm mắt lại buông lỏng thân thể thực sự ngủ say quá mệt mỏi rồi.

Màn đêm kinh thành lại không hề tĩnh mịch vẫn có rất nhiều chốn ăn chơi còn sáng đèn nhạc hoa tung bừng nhiều hoạt động bán buôn vẫn diễn ra. Một kẻ xay rượu nhìn thấy một cái xác trên nóc nhà lập tức gào thét lên thông báo cho thành vệ quân. Nhưng thành vệ quân cũng đang xem xét một người bị giết ngoài thành tìm manh mối. Khắp thành trì loạn lên.

Thế nhưng kẻ gây án lại đang sung sướng ngủ say trong sự ôm ấp của mỹ nhân công chúa đương triều. Dù náo động thế nào nhưng Nhạc phủ vẫn vô cùng tĩnh mịch, im ắng vì không có ai dám làm phiền hết gan họ còn chưa to đến mức đó.

Nhạc gia phủ không thua gì hoàng cung về khoản này dù cả kinh thành cháy hết chỉ cần Nhạc phủ không có gì không ai dám làm phiền. Binh lính dưới trướng của lão tướng quân cũng canh phòng rất nghiêm ngặt chính viện vì thế công chúa rất yên tâm khi ngủ lại nơi đây mà không lo nguy hiểm đến tính mạng của mình.

Không những thế lão tướng cũng vô cùng khủng bố với thực lực cao cường lên dù thích khách có ám sát hoàng đế ở trong cung thì dám nhưng khi hoàng đế ở Nhạc gia là chuyện không thể nào.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Cuộc sống lầy lội bắt đầu

Băng Thần tỉnh giấc khá sớm nhưng ngoại trừ binh lính tập luyện thì những người khác chưa ai thức cả. Lão tướng quân Nhạc Thiên Quân và hoàng đế

cũng như Nhạc Thiên Thần thì đã đi lên triều rồi hấn muốn kiểm kê thành quả từ nhiệm vụ vừa rồi.

Khế niệm "bảng chỉ số"

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu thú trung kỳ

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ

Đẳng cấp:2

Exp:211/20000

Lực lượng:452

Tốc độ:534

Trí lực:55

Hồn lực: 500

Pháp lực:500

Nguyên tố:Băng,Hỏa

Tuổi thọ:200

Danh hào:Tiềm năng Thần thú (áp chế với 50% ở dã thú,30% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (1/50)

Nhìn đến hỏa hệ thông tin hấn rất vui mừng vì tạm thời tăng cho hấn ba thành chiến lực của hấn.Hỏa của hấn cũng không phải một loại hỏa mình thường mà là Hư Vô Hỏa một loại dị hỏa cực ít người biết thậm chí trên hỏa bảng cũng không có.Theo như hệ thống hấn là người duy nhất sở hữu nó,thứ hỏa này cũng vô cùng đặc biệt.

Nó được sinh ra với một mục đích duy nhất là chiến đấu có thể bao quanh trở thành áo giáp bao bọc binh khí khiến bất cứ thứ vũ khí nào cũng trở thành một vũ khí kinh khủng.Ngon lửa có màu trắng nhạt nhìn yếu ớt nhưng có thể hòa tan vạn vật nhưng mạnh mẽ như thế cũng mang heo hai điểm yếu.

Thứ nhất nó khá giống Thôn Phệ Hỏa đứng đầu Hỏa bảng ở chỗ cũng có thể thôn phệ các loại hỏa diễm khác để lớn mạnh chính mình. Nhưng nếu Thôn Phệ Hỏa chỉ dừng ở đó thì Hư Vô Hỏa nếu không thôn phệ hỏa diễm khác thì phải dứt binh khí hay các loại năng lượng khác nếu không chiến lực nó sẽ yếu dần rồi biến mất.Không chỉ như thế sức mạnh chủ nhân càng cao nó càng mạnh mẽ ăn lại càng nhiều và cần chất lượng đồ ăn ngày một tốt hơn nếu không chiến lực sẽ không tiến mà còn lùi.

Thứ hai nó không thể kiểm soát nhiệt độ một cách dễ dàng mà rất không ổn định cứ hễ tâm tình chủ nhân chấp chôn là nhiệt độ cũng tăng giảm theo lên không thể dùng để luyện khí được trừ khi tâm tình không bao giờ nhúc nhích một tí nào.Chỉ có những kẻ tu luyện tuyệt tình công pháp mới có thể dùng nó để luyện đan hay luyện khí.

Trông mắt xoay chuyển tìm biện pháp vì bây giờ nó đã bắt đầu kêu đói rồi phải dứt đồ cho nó ăn.Mà bây giờ với cái thân xác này thì kiếm đâu ra binh khí cho nó đây nên tiêu hồ ly vô cùng dăm chiêu.Rồi chợt nhớ tới đám lính tập luyện mỗi ngày binh khí hư hao rất nhiều.

Dù sao thế giới này con người mạnh hơn Trái Đất rất nhiều mà vũ khí cũng vẫn chỉ là sắt thép bình thường là chính.Để lính tập luyện không thể nào tìm loại binh khí vượt phạm cấp được dù cho giàu có như Nhạc phủ cũng không được.Hơn ngàn người lính luyện tập suốt ngày binh khí hư hao cũng rất nhiều.

Tất cả binh khí hư hao sẽ được chuyển tới một phòng chứa mà nơi đó thợ rèn luyện khí của Nhạc phủ sẽ sửa chữa để tái sử dụng chúng.Nhưng sức và người sao đủ để sửa chữa ngàn người mỗi ngày phá hư lên phong chứa đó binh khí đã chất chứa thành núi rồi.

Phóng đi trên mái nhà Băng Thần hướng thẳng tới hướng xưởng rèn nơi đó chẳng có ai canh gác cả hấn đi vào rất tự nhiên.Khế để cho Hư Vô Hỏa cuộn lên đuôi mình rồi hướng đến đám binh khí nằm dưới mặt đất.Mười thanh vũ khí nhanh chóng bốc hơi Hư Vô Hỏa không còn dấu hiệu đói khát nữa thì hấn rút lui.

Lướt đi trên mái nhà mọi người nhìn hấn bằng ánh mắt hâm mộ dù sao sau một ngày Mộng gia thương hội về đến thành.Sự tích tiểu hồ ly tàn sát một đàn sói đã lan truyền khắp nơi những binh lính này cũng coi hấn như một phần Nhạc gia lên lộ ra ánh mắt kính nể.

Nhưng tiểu hồ ly chỉ đang bàn cảm thán rằng mình may mắn ở trong Nhạc gia chứ ở nơi khác làm gì có chuyện mười thanh binh khí không ai để

ý.Chỉ có một núi bình khí như thế kia thì mới có thể để mọi người lơ là,câu trộm nhà khó phòng cũng chính là như thế này đây.

Đến bàn ăn thì đã thấy mấy nữ nhân ngồi đông đủ bắt đầu ăn hán nhìn bàn ăn đủ sắc vị thì cũng thèm nhỏ dãi vì thời gian qua vẫn chủ yếu là ăn đồ sống la chính.Và lại đầu bếp Nhạc gia làm đồ ăn ngon vô cùng tối hôm qua hán đã được thử lên rất chờ đợi bữa sáng.

Bắt đầu ăn rất thom tiêu hồ ly không biết rằng hành trình đau khổ của mình bắt đầu trong vòng vài phút nữa.Không chỉ về thể xác mà còn cả tinh thần của hán,bây giờ hán chỉ biết rằng món canh này rất ngon phải ăn bù cho tối hôm qua mệt mỏi vì truy đuổi đám người và con ưng chết tiệt kia.

Trong thần thức của Băng Thần bỗng nhiên một thanh niên mặc trường bào màu tím lên tiếng đó chính là khí linh của vô hạn giới chỉ lão ngũ trong các bảo vật.

Vô Hạn Giới Chỉ cười nói:"Nhiệm vụ của nguyên tố cũng xong rồi thì đến lượt ta ra nhiệm vụ thì phải nhì."

Thiên Thư nhúc nhủ đầu kẻ chuyên gây rắc rối đây rồi,tên này khiến chủ nhân của hán là Không Gian thần Phạm Thánh muốn bao nhiêu nhục nhã,bao nhiêu khổ khổ.Trong một cuốn sử thư về Phạm Thánh có ghi về một sự kiện như thế này chỉ cần nghe là có thể hiểu sự khốn nạn của Vô Hạn Giới Chỉ.

Trong đó có viết trong viết rằng ngay trong đại hội võ lâm của toàn đại lục Phạm Thánh đã võ mông 100 nam nhân rồi biến mất nhờ kỳ bảo.Mặc kệ bao nhiêu truy sát sau khi cưỡng hôn thánh tử,Phạm Thánh vẫn chạy trốn thành công nhờ kỳ bảo.

Thần giới Thập đại Thần vương được rất nhiều người kính trọng tôn thờ nhưng chỉ có riêng Không Gian thần là vô cùng ít tin đồ lên tín mệnh lực ít hơn mấy người kia rất nhiều.Bị cưỡng ép làm nhiều chuyện như vậy lên khi đồng ý với Trí Thần ngay và luôn bởi vì hán rất căm thù Vô Hạn Giới Chỉ bởi vì khiến hán trở thành đối đầu trò cười.

Sát Thần Kiếm vỗ vai hán nói:" Trước tiên hãy là phụ nữ đừng có làm chuyện gì kinh khủng."

Thiên Thư cười khỏ:"Nào ngươi muốn giao nhiệm vụ gì đây ngũ đệ."

Ngoài dự đoán của mọi người hán chỉ nói là:"Ta muốn giao nhiệm vụ bá sư học nghệ."

Thiên Thư thở phào nói:"Ngươi đã trưởng thành rồi giao nhiệm vụ rất chuẩn để khích lệ ta quyết định cho ngươi tư giao nhiệm vụ.

Hán chỉ cười rồi nói với Thiên Thư:"Thế thì ta cảm ơn đại ca."

Giọng nói của hán vang lên

Nhiệm vụ chi nhánh Bá sư học nghệ bá một người thầy sẽ xuất hiện trước mặt ngươi trong vòng 1 giây nữa.Vừa nói xong mặc kệ đám kia còn há hốc mồm hán rất nhanh chóng thoát khỏi kết giới lao ra ngoài.

Nghe thấy giọng nói lạ giao nhiệm vụ và một tên đang ngồi lên tô canh ngon lành mặc dù chỉ là hình bóng nhưng hán cũng không cảm thấy tốt hơn một tý nào.Mất vài giây để mình thôi không bắt ngờ dần dần bình tĩnh chờ lại.

Hán bắt đầu hỏi:"Ngươi là hệ thống ư."

Kẻ kia chả lời:"Phải nhưng chỉ là một phần nhỏ."Sau đó hán lại nói:"Lấy được món đồ từ kẻ mình bá sư."

Băng Thần nhìn ánh mắt nụ cười của đối phương như là ác quỷ nhìn con nòi lạc vào trò chơi của mình.Biết chắc chắn không phải chuyện tốt lành gì nhưng đây là nhiệm vụ chi nhánh liên quan đến mạng sống của Mai Hân lên dù là hổ cũng phải ráng nhảy.Huống chi hán còn không tin có cái hồ nào mình nhảy mà không leo ra được.

Băng Thần cũng cười nói với kẻ kia:"Thế sư phụ làm thế nào mới có thể lấy một món đồ từ ngươi mà là món đồ gì."

Kẻ kia trong tay một cái nhẫn đang xoay tròn,chiếc nhẫn không hề có chút hoa văn nào nhìn cũng không có gì nổi bật.Thế nhưng hán chắc chắn thứ hệ thống đưa ra sẽ không phải đồ bình thường nên rất hiếu kỳ.

Kẻ kia nói:"Chỉ cần ngươi hoàn thành một việc dễ dàng là sẽ có được nó."

Sắc mặt dần chìm xuống biết:"Thế việc dễ dàng là gì thế ngài có thể nói ngắn gọn và súc tích được không."

Vô Hạn Giới Chỉ nói:"Ta cần mười bộ nội y đã qua sử dụng của mười tên nữ nhân sinh đẹp.Ngươi phải nhớ kĩ là phải sinh đẹp mà phải hoàn thành trong vòng một tháng."Sau đó bóng mờ biến mất khỏi bàn ăn.

Một đám nữ nhân đã chú ý đến Băng Thần có biểu hiện lạ lùng từ nãy đến giờ lúc thì có vẻ trầm lắng suy nghĩ lại có lúc cười.Ánh mắt lại luôn nhìn thẳng vào tô canh giữa bàn tất cả tập trung vào tô canh xem có gì lạ lùng không nhưng không hề có.

Băng Thần giờ phút này còn đâu để ý bọn họ để ý cái gì trông mắt liên tục xoay chuyển suy nghĩ đến nhiệm vụ vừa được giao.Hán âm thầm nghĩ ánh mắt nhìn qua năm người nữ nhân trên bàn đạt chuẩn trước tiên có năm người bọn họ làm mức thể nhưng bọn họ đều là Thanh Vân tối cao về sắc đẹp hai người nằm trong thập tiểu mỹ nhân hai người còn lại là tứ đại mỹ nữ.Một người là tiền tứ đại mỹ nhân do Thanh Hoa lấy chồng lên bị loại khỏi danh sách.

Mà theo trí nhớ của tiểu hồ ly hai người bạn thân với Nhạc Thanh Thanh cũng làm trong danh sách thập tiểu mỹ nhân. Thế là hẳn sẽ có cơ hội chỉ cần tiếp cận là có cách, một người trong tứ đại mỹ nhân Thanh Vân cũng cư ngụ tại kinh thành. Một người khác tại vô cùng xa không thể kịp hưởng chỉ nếu tới được còn phải nghĩ cách lấy nội y kín đáo không bị người khác phát hiện.

Nhưng nghĩ lại người đòi đánh giá nhiều là còn tính cả gia thế mình chỉ cần tìm sắc đẹp có lẽ sẽ có hi vọng một chút. Nghĩ xong hẳn lại thả lỏng ra dù sao lo nghĩ nhiều cũng không được trước tiên phải ăn lo có thực mới vực được đạo ăn lo rồi chuẩn bị làm việc. Thấy tiểu hồ ly lại ăn uống vui vẻ mọi người không chú ý nữa mà cố gắng ăn lo khi ăn xong không để tiểu hồ ly thất vọng Nhạc Thanh Thanh muốn sửa soạn để chuẩn bị đi gặp bạn bè của mình.

Mộng Phi muốn về với cha mình chuẩn bị lãnh phong hầu về gian phòng thấy tiểu hồ ly đi theo nàng cũng không ngại mà bỏ đi đồ đạc mà tắm rửa. Nhìn dáng người của nàng tiểu hồ ly máu mũi muốn phun ra tròn quá trắng quá. Hắn ta nhìn đắm đuối đến khi nàng vào phòng tắm thì hẳn hướng đến bộ đồ lựa ra nội y hất qua một bên chạy vào phòng tắm dùng cái mỏ dài thom lên má nàng rồi biến mất ra ngoài miệng ngậm nội y.

Mùi thơm xù nữ tràn đầy nhưng hẳn không kịp hưởng thụ mà phóng tới phòng của công chúa. Trong đầu không ngừng liên hệ với hệ thống làm sao để nộp lại vật phẩm nhiệm vụ chiếc nhẫn đen bỗng nhiên suất hiện hút mấy món đồ vào bên trong. Hắn nghe được tiếng hệ thống thông báo nhưng đã là giọng nói khác không phải tên sư phụ kia nữa rồi.

Vật phẩm nhiệm vụ đánh giá đạt chuẩn 1/10 mong kí chủ cố gắng

Được bước đầu tiên rồi tiếp tục bước tiếp theo thôi tâm khê niệm hẳn liền di chuyển đến phòng khách chờ đợi thời cơ. Một lúc sau Nhạc Thanh Thanh và Mộng Thư đến nghe nàng nói: "Chúng ta đưa tiểu Nhị đi chơi nào." Híp mắt lại tiểu hồ ly mặc kệ nàng đưa đi âm thầm tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Nhập học tin tức

Hai cô gái vừa muốn đi khỏi thì lão gia tử Nhạc Thiên Quân và Nhạc Thiên Thần vừa từ trên triều chở về thì đụng cháu gái mình đi ra. Thấy gia gia và cha mình về Nhạc Thanh Thanh rất ngoan ngoãn chào hỏi hai người, Mộng Thư cũng chào hỏi rồi nhanh chân muốn đi hai nàng đều rất ham chơi.

Nhạc Thiên Thần nhìn nàng vọt ra ngoài thì mới quay đầu nói với cha mình: "Cha người không khỏi quá nuông chiều Thanh Thanh, nếu không với thiên phú của nàng thì bây giờ đâu chỉ là Vũ Sinh nhị trọng thiên."

Sau đó thở dài: "Con người ta thì 16 tuổi đã vào Học viện rồi còn nàng thì vẫn ra ngoài rong chơi với mấy cô nương kia. Dù là nữ nhi thân nhưng là người Nhạc gia yếu như thế cũng quá bôi mặt đi chứ."

Nhạc Thiên Quân nhìn con trai mình nói: "Người nhìn chúng ta xem sống bao nhiêu lâu nhưng được mấy ngày thanh thân biên ải cứ phải đi liên tục có khi một hai năm mới về. Chúng ta tại gia thì không sao nếu chúng ta đi nàng ở trong học viện không phải là quá cô đơn ư, cuộc sống học viện cạnh tranh quá mức khắc nghiệt ta chưa muốn nàng vào đó qua sớm."

Ngưng một lúc thì hỏi: "Học viện tuyển sinh lần nữa là bao lâu?"

Nhạc Thiên Thần trả lời: "Thiên Nguyên học viện có thông báo là còn một tháng nữa là bắt đầu tuyển người. Bây giờ khắp Thanh Vân đều tụ hội về kinh thành kể cả mấy tên trăn thủ biên cương cũng gửi con vào Nhạc gia. Suốt phát từ một tháng trước rồi có lẽ vài ngày nữa sẽ tới nơi tổng cộng 5 người trong đó con của lão Thương có ba người là Thương Tiến, Thương Phúc, Thương Vân. Còn lại là hai người của tên Hưởng Văn nhưng chỉ là thành viên trong gia tộc tên hình như là Hưởng Đồng, Hưởng Hà."

Nhạc Thiên Quân: "Năm nay nói nàng tham gia thi tuyển vào Thiên Nguyên đi dù sao nàng ở nhà cũng đủ rồi. Mà đám tiểu nữ hài kia cũng đã mười sáu hết rồi nàng vào học viện cũng không đến nỗi cô đơn."

Nhạc Thiên Thần nghe cha nói vậy thì vô cùng vui mừng gật đầu: "Ta sẽ liên hệ mấy tên kia để bọn họ cho con nhập học như thế thì Thanh Thanh sẽ không cô đơn nữa. Ngồi cứ yên tâm ta sẽ thu xếp ổn thỏa ngài vừa rồi chắc cũng mệt rồi tất cả cứ để ta lo đảm bảo tất cả êm xuôi."

Nhạc Thiên Quân có chút không muốn vì cháu gái mình từ bé đã được người nhà chăm sóc kĩ lưỡng vô cùng. Thật sự là nắm trong tay sợ vỡ ngấm trong miệng sơ tan nhưng bây giờ phải vào trong học viện chịu khổ hẳn không hề muốn một tý nào. Nhưng vì tương lai cháu gái hẳn không muốn cũng phải cố gắng mà làm thôi.

Bản thân hẳn nhìn thấy con trai biến mất thì cũng biến mất trên không trung bay về hướng Thiên Nguyên học viện

Sau đó hẳn vọt ra ngoài như sợ cha mình đổi ý nhanh chóng hướng đến phủ Mộ Dung Thương Thư cả người hóa thành một con gió cuốn tới. Y phục cũng không thêm đôi khiến bộ áo giáp cuốn trong không khí làm nhiều người đứng không vững té ngược ra đường. Lướt ngang qua kiệu của con gái mình hỏi nào mà không hay tiểu hồ ly cảm nhận được người đi qua còn hai cô gái chỉ coi đó là một con gió mà thôi không quá để ý mà tiếp tục trò chuyện với nhau.

Nhạc Thiên Quân có chút không muốn vì cháu gái mình từ bé đã được người nhà chăm sóc kỹ lưỡng vô cùng. Thật sự là nắm trong tay sợ vỡ ngấm trong miệng sợ tan nhưng bây giờ phải vào trong học viện chịu khổ hẳn không hề muốn một tý nào. Nhưng vì tương lai cháu gái hẳn không muốn cũng phải cố gắng mà làm thôi.

Bản thân hẳn nhìn thấy con trai biến mất thì cũng biến mất trên không trung bay về hướng Thiên Nguyên học viện. Hẳn cần gặp một vị cố nhân của mình trong lòng cũng rất hoài niệm quá khứ.

Chiếc kiệu của Nhạc Thanh Thanh và Mộng Thư vừa hạ xuống trước cửa Thượng Thư phủ thì đã có người ra tiếp bọn họ vào. Tiểu hồ ly cũng hiếu kỳ cũng dù sao hẳn sẽ sống ở đây một thời gian dài lên hiểu rõ địa hình cũng tốt nếu có nhiệm vụ thì không quá bất ngờ và phải điều tra một lần nữa.

Hướng chi hiện giờ hẳn ở vào trạng thái làm nhiệm vụ mà một trong những mục tiêu của hẳn là Mộ Dung Thiên Tuyết trốn đồ không phải dễ hướng chi còn là phủ Thượng Thư. Tuy không bằng Nhạc gia nhưng nếu không biết mà đột nhập cũng mất kha khá thời gian để né các chốt kiểm tra và người đi tuần.

Vì cái thói quen này lên hẳn khi trước mỗi khi ám sát người thì đều trong thời gian vô cùng nhanh chóng và đôi khi thoát đi vẫn không để người biết. Đó cũng là một môn nghệ thuật quan sát mà không để người chú ý cũng rất khó dù sao nhiều người cũng có cảm giác rất mạnh.

Chưa kể tới đám người hẳn ám sát không phải quyền cao chức trọng thì cũng vô cùng giàu có mà nếu không phải hẳn cũng không nhận nhiệm vụ. Thế nên bảo vệ phần lớn là đặc công và lính đánh thuê trình độ vô cùng khủng khiếp, nếu chỉ tính riêng về sức mạnh cơ bắp thì hẳn thua xa. Chính vì thế hẳn phải quan sát thật kỹ lên kế hoạch thật chính xác nếu không đánh lộn thì hẳn tay đôi sẽ thắng.

Thế nhưng đám người bảo vệ thường từ hàng chục thậm chí hàng trăm người như thế lên đánh thẳng là chuyên không thể nào xảy ra. Hẳn lại không hề mắc các vấn đề về thần kinh nên trong suy nghĩ của hẳn không chạm mặt là tốt nhất. Và như thế mới đúng với sát thủ chỉ đạo bóng tối chiến đấu mới hợp với hẳn.

Hai người đi đến cửa thì đã thấy một cô bé tóc thắt bím khuôn mặt dễ thương vô cùng nhìn chỉ muốn béo một phát. Đặc biệt làn da trắng hồng hào, đôi mắt đen láy như bất cứ lúc nào cũng có thể chảy ra nước. Bây giờ nàng đang mặc một bộ quần áo màu lam nhìn vô cùng bắt mắt nhưng sắc mặt của nàng không được tốt cho lắm.

Nhìn thấy hai người đang đi tới thì kêu lên chạy tới mặt mũi mếu máo nói: "Thanh Thanh tỷ người xem Nhạc bá bá nói với cha ta cho ta năm nay thi vào học viện cha ta đồng ý rồi."

Nhạc Thanh Thanh vô cùng bất ngờ nói: "Cha ta nói với cha người cho người đi thi vào học viện. Hẳn mới từ biên cương trở về chưa được một tháng không rảnh đến mức đi lo chuyện bao đồng như thế chứ."

Có chút dự cảm bất tường nàng hai tay lôi kéo hai người nhanh chóng đi tới đại sảnh đường nơi tiếp khách của Thượng Thư phủ thì thấy cha nàng đang ngồi đó trên người còn mặc nguyên giáp trụ. Chúng tỏ hẳn ta vừa kết thúc thời gian lên triều thì tới đây ngay lập tức gấp đến mức không kịp thay đồ.

Lúc này Thượng Thư Mộ Dung Thành đang rót rượu kính Nhạc Thiên Thần nói chuyện vô cùng vui vẻ. Nhạc Thanh Thanh tuy biết cha mình ở đây nhưng khi nhìn thấy cũng không khỏi bất ngờ lập tức nhìn cha mình nói: "Cha người làm gì ở đây vừa về sao không nghỉ ngơi đi còn uống rượu nữa chứ."

Thấy con gái tới Nhạc Thiên Thần vui vẻ nói: "Hôm nay ta có một tin vui vô cùng muốn báo cho con thế nên ta mới ở đây nói chuyện với Mộ Dung thúc thúc nào đứng làm gì xuống đây ngồi."

Mấy cô nương ngồi xuống thì Nhạc Thiên Thần tuyên bố một tin vô cùng khủng khiếp làm cả đám há hốc cả mồm: "Gia gia người cuối cùng đã đồng ý cho người năm nay thi vào Thiên Nguyên học viện thế nào vui không con gái."

Nhạc Thanh Thanh ánh mắt tối sầm lại nói: "Cha người không phải nói đùa chứ?" Khuôn mặt đã đen hơn nhợt nhợt trên vai nàng tiểu hồ ly cảm nhận được từng giọt run rẩy của nàng hẳn sắp không đứng vững rồi. Rất tự nhiên nhảy vào lòng của Mộ Dung Thiên Tuyết mà nàng cũng theo phản xạ ôm lại nó vì trước kia rất ít khi đề ý đến các nàng chứ không cần nói đến cho các nàng ôm.

Nhạc Thiên Thần không hề để ý đến nữ nhi sắc mặt kinh khủng vì hẳn đang nhìn qua Mộ Dung Thành nét mặt biểu thị quyết ý đồng lòng nói với Nhạc Thanh Thanh: "Tất nhiên người yên tâm người sẽ không vào đó một mình đâu vì lo lắng người ở trong đó buồn lên toàn bộ bạn bè người cũng sẽ được ta vận động đi học chung cứ yên tâm."

Sau đó hẳn như liên thanh nói tiếp: "Mộ Dung lão đệ ta còn phải đi vài nơi nữa lên cáo từ trước ta kính người ly này." Sau đó cả người đi ra ngoài cửa vút một phát chạy thẳng đi như một con gió để lại một đám cô nương đang chưa hết sững sờ.

Mộng Thư nhìn phương hướng mà Nhạc Thiên Thần đang hướng tới thì biết ngay là hẳn chuẩn bị bãi phóng Mộng gia thương hội sắc mặt đều nhanh đổi màu xanh. Quay sang Nhạc Thanh Thanh thì thấy sắc mặt nàng kém vô cùng thì không khỏi hỏi lại trong giọng tràn đầy bàng hoàng.

Mộng Thư: "Nhạc tỷ không lẽ cùng ta phải đi học thật sao ta không muốn đâu người mau ngăn Nhạc bá bá lại đi." Mộng Thư lúc này đã khóc không ra nước mắt tại sao nàng lại trúng đạn thế này. Cha nàng nàng còn không rõ sao chỉ cần Nhạc Thiên Thần nói đây là ý tứ của Nhạc Thiên quân thì chuyện đi học đã là vấn đề thuyết phục rồi lên chỉ có thể đặt hi vọng mong manh vào Nhạc Thanh Thanh mà thôi.

Nhạc Thanh Thanh chỉ nói: "Ông nội ta đã nói ra thì "quần từ nhất ngôn tứ mã nan truy" không thay đổi được đâu ta thấy hơi choáng người dòi ta về

phòng của người đi Thiên Tuyết. "Nói xong mấy cô nương mặc kệ tự uống rượu một mình Mộ Dung Thành hướng về khuê phòng của Mộ Dung Thiên Tuyết mà đi.

Tiểu hồ ly cảm thấy Nhạc Thiên Thần đúng là phúc tinh đang sợ các nàng bỏ ra ngoài chơi thì Nhạc Thiên Thần tới quăng quả bom nặng ký khiến hắn có cơ hội tiến vào khuê phòng của Mộ Dung Thiên Tuyết nếu hắn có thể thành công ngay lập tức thì vô cùng tốt. Như thế hắn có thể thăm dò cái mục tiêu nguy hiểm kia và tìm thêm hai người thiếu khuyết được nữa thời gian một tháng cho chuyện này nói dễ ngược lại không hề dễ một chút nào nếu không tìm thấy người nhan sắc có thể sánh ngang với mấy cô nương này thì hắn phiền phức to.

Thế nên kẻ nào dù chỉ giúp hắn một chút thôi cũng tốt chính là phúc tinh của hắn, tất nhiên là Nhạc Thiên Thần không biết mình đã vô tình giúp tiểu hồ ly. Hắn đang vội tìm tới Mộ Dung gia thuyết phục Mộ Dung Thiên và vài người khác cho con mình đi học viện. Hắn rất giống đám nhân viên kế hoạch hóa gia đình ở Trái Đất chỉ khác là lời nói của hắn có trọng lượng hơn rất nhiều đám cô nương này đi học trong nhà hắn đã là chuyện tất nhiên.

Hắn đã tư thân suất mã lại còn mang theo khẩu dụ của Nhạc lão gia tử ai dám nói một tiếng không. Chính vì như thế hắn hiện giờ rất vui vẻ nhưng không biết niềm vui của mình là tồn tại trên cơ sở nỗi buồn của một đám người.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thay đổi cách nghĩ hưởng thụ trước nhập học

Nhưng hắn lúc này đã ở nhà báo cáo kết quả cho lão gia tử không quan tâm đến vấn đề cảm nhận cá nhân cho lắm thậm chí hắn còn nghĩ con gái mình đang rất vui vì được đi học với tỷ muội của mình. Về nhà không thấy cha mình ở đâu nhưng hắn đoán được Nhạc Thiên Quân đi đâu cháu gái yêu quý đi học làm sao hắn lại không lo lắng chắc hắn bây giờ đang ngồi nói chuyện với một vị nào đó quyền cao chức trọng của Thiên Nguyên học viện.

Hắn đoán không hề sai Nhạc lão đã sớm đi từ lúc hắn suốt phát nhưng quãng đường đến Thiên Nguyên không hề ngắn một chút nào thường người ta dùng truyền tống trận thế nhưng truyền tống trận chỉ có người của học viện nhận được lệnh bài mới có thể sử dụng. Bởi vì rất tốn năng lượng. Nếu xe ngựa đi tới đó cũng phải mất gần một năm tuy lão gia tử Nhạc Thiên Quân phi hành vô cùng nhanh chóng nhưng cũng mất một ngày mới tới nơi thế nên có thể đoán vài ngày hắn sẽ không về.

Tâm trạng vui vẻ nên hắn muốn tìm lão bà tâm sự một chút dù sao một năm ở nhà cũng không bao nhiêu, còn ba thằng con trai thì chịu khổ với lão gia tử đủ rồi lên hắn bỏ qua cho bọn họ một ngày. Khi biết tin ba huynh đệ lập tức cáo từ cha mình chạy thẳng đến Xuân Hoàng viện, nhanh vô cùng đúng là cha con một nhà có tác phong vô cùng giống nhau.

Đến đâu cũng như con gió biến mất cũng nhanh không kém gì mà lại vô cùng dứt khoát không lưỡng lự không cần suy nghĩ. Chính vì cái tính cách gia truyền này mà Nhạc gia người trên chiến trường dẫn quân thần tốc đánh đâu thắng đó. Có khi đối chiến trong khi bên địch tướng quân người ta còn đang suy nghĩ thì đã nghe được người của Nhạc gia đánh tới quân doanh rồi.

Thiên Nguyên học viện phòng hiệu trưởng

Nhạc Thiên Quân cười nói: "Sự đệ người đạo này có khỏe không ta lâu không gặp người lên rất tưởng nhớ người."

Mà lúc này một người ngồi đối diện đang nhấp một ngụm trà nhưng da gà của hắn đã nổi lên đến tận mặt trà trong miệng tỳ nữa không nhin được phun vào mặt người ngồi đối diện hắn. Trong lòng thầm oán: "Tên chết tiệt này quá ghê tởm" nhưng vẫn nét mặt tươi cười cô nói: "Sự huynh có thời gian rảnh đến thăm ta làm ta vô cùng vui vẻ."

Nhạc Thiên Quân nói tiếp: "Nếu đệ không có vấn đề gì chắc chưa chết ngay được vấn đề này nhờ người. Vân Diệp tình nghĩa bao nhiêu năm ta nhờ đệ một việc nhỏ chắc người không từ chối chứ."

Vân Diệp trong lòng không ngừng chửi: "Mẹ nó có người nào nhờ vả như người không. "Nhưng không dám biểu hiện ra bên ngoài nói: "Chỉ cần sự huynh mở miệng ta sẽ cố gắng hết sức để giúp quyết không chối từ."

Hắn cũng nghiêm túc bởi vì Nhạc lão chẳng bao giờ muốn nợ tình ai cả lên ít khi nhờ vả người khác chuyện gì. Kể cả khi ba tên cháu trai của hắn đến học hắn cũng không nhờ vả hắn chăm sóc. Khi ấy Vân Thiên chỉ có thể tự biết lấy mà chiều cô mà thôi, chứ không với tính cách của mấy huynh đệ Nhạc gia tác phong giống như gia gia bọn hắn lúc trẻ quá cứng đầu đặc tội không biết bao nhiêu người.

Nhưng không làm hắn thất vọng là ba tên kia thiên phú lại không thua gì gia gia của mình là những chiến đấu thiên tài nhưng ba người bọn họ còn biết điều hơn gia gia hồi trẻ. Ít ra còn biết chọn lựa đối thủ mà đánh còn Nhạc Thiên Quân xưa kia gặp người mạnh hơn mình là muốn so tài với lý do cợt sát học hỏi dù bầm dập vẫn muốn đánh.

Nhạc Thiên Quân nói: "Năm nay Nhạc gia có mấy người tham gia thi tuyển trong đó có cháu gái của ta thiên phú của nàng vô cùng cao nhưng từ bé nuông chiều lên cũng chỉ sắp si người cùng chẳng lửa. Kinh nghiệm chiến đấu lại không có nên vào học viện rất có thể chịu khổ ta sợ nàng chịu không nổi hi vọng người chiều cô nàng một chút."

Vân Diệp hiểu rồi cả gia đình chỉ có viên minh châu làm sao nở cho ra ngoài chịu khổ nhưng đây là thế giới võ đạo quá yếu đuối thì còn khó bảo vệ chính mình huống chi còn trách nhiệm với quốc gia với dân tộc.Nhạc gia người không có phước nhân đây là tổ tiên truyền lại cho con cháu mình lời răn dạy hần dù yêu quý cháu gái nhưng không dám làm trái tổ huấn nếu không sao có mặt mũi thấy tổ tiên.Mà cháu gái mình thiên phú cao như thế sớm muộn gì cũng sẽ trưởng thành khi đó trách nhiệm lên vai không phải thực lực hiện tại của nàng có thể gánh vác.

Vân Diệp chắc nịch khẳng định:"Chỉ cần ta còn sống chắc nữ sẽ không gặp vấn đề gì hết người cứ việc yên tâm.Mà nếu người nói thiên phú nàng rất cao thì ta chắc chắn sẽ càng tốt bồi dưỡng nàng."

Nhạc Thiên Quân nghe được câu này thì nhấc mông rồi đi nhanh chóng như lúc hần tới vậy Vân Diệp cũng không nói gì.Nhưng từ xa vang tới tiếng nói:"Người cô gắng giữ gìn sức khỏe."

Khiến hần cảm động vô cùng nhưng câu sau làm hần tức lộn ruột:"Ít nhất đợi cháu ta tốt nghiệp rồi hãy chết."Ngum trà trong miệng trực tiếp phun ra ngoài đúng là hết hi vọng vào hần mà.

Mà lúc này tại khuê phòng của Mộ Dung Thiên Tuyết ba vị cô nương đang ngồi trong phòng không khí im ắng tĩnh mịch vô cùng.Mộng Thu là người phá đi cái không khí này nàng mở miệng trước nàng mở miệng hỏi trước:"Nhạc tỷ chúng ta thật sự phải đi học sao chẳng lẽ không thay đổi được sao."

Nhạc Thanh Thanh nói:"Đây là quyết định của ông nội ta người đâu phải không biết tính cách của hần để hần thay đổi là chuyện không thể nào chúng ta đi học là chuyện chắc chắn rồi."

Tiểu hồ ly lúc này đã thoát khỏi lòng của Mộ Dung Thiên Tuyết soi chỉ số của nàng một tý để chắc chắn hành động biến thái của mình sẽ không bị phát hiện.Có một số pháp sư bố trí trong phòng mình một số ấn ký đơn giản chỉ cần mình động dậy đồ đạc thì họ sẽ biết ngay tức thì.

Mà tuy hần bây giờ chỉ là một con tiểu hồ ly nhưng sẽ rất sớm hóa hình nó không muốn mình bị bêu danh.Bản thân hần có cảm giác cái vị sự phụ kỳ lạ ra nhiệm vụ này chính là muốn Băng Thần bị bêu danh.

Tuy không thể khẳng định nhưng lúc này hần phải gạt nghi vấn của mình sang một bên nhằm hoàn thành nhiệm vụ một cách nhanh chóng nhất.Dù bỏ ra cái giá gì đi chăng nữa cũng phải hoàn thành cho bằng được,hần đã từng vì Mai Hân mà trở thành một kẻ máu lạnh thì để hồi sinh nàng có gì hần không thể làm ra được.

Tâm cảnh bình ổn khẽ liếc thông tin của Mộ Dung Thiên Tuyết hiện ra trước mặt hần vẫn chi tiết như mọi khi.

Tính danh: Mộ Dung Thiên Tuyết

Thực lực: Luyện thể lực trọng thiên

Huyết mạch: Phong cầm chi thể

Đăng cấp:0

Lực lượng:7

Tốc độ:6

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Phong

Tuổi thọ:60

Danh hào:Không có

Không có gì đặc biệt tiểu hồ ly lượn lờ một lúc thấy mấy người vẫn chăm chú suy nghĩ thế là lượn vào nơi thay đồ của nàng Quần áo của nàng được chứa trong một căn phòng riêng khá rộng đồ đạc thì cũng rất nhiều hần đơn giản tìm moi chứa nội y sau đó bắt đầu cho hệ thống xét duyệt.

Nhưng làm hần xanh mặt là thử vài bộ đầu tiên thấy không hợp lệ hần nghĩ đến cái gì sắc mặt có chút thay đổi.Thế nhưng chỉ một lát sau suy nghĩ của hần đã được chứng thực nàng cũng như những nàng kia mua quần áo vô tội vạ.Tuy mua nhiều như thế nhưng số dùng để mặc thì chẳng có bao nhiêu vì hầu như ngày nào cũng mua nhưng không thể mặc kịp.

Thế là tiểu hồ ly chịu khổ tính hần vốn cẩn thận lên khi lấy ra rất cẩn thận không để bị sáo trộn khiến người khác phát hiện ra.Sau khi thử hơn một trăm bộ thì rốt cuộc mặt hần đen như nhọ nồi may mà có lớp lông lên vẫn trắng sáng như thường.

Hắn ngó ra ngoài thì đã thấy các nàng đang hồ hởi bàn tán gì đó hắn biết thời gian của mình sắp hết thì lại vô tìm.Tốc độ không khỏi nhanh hơn một tý bởi vì hắn còn phải dọn vào nữa nhất định phải có thời gian dư ra.Nếu hắn không nhanh thì sẽ không kịp nữa bởi hắn nghe được những gì các nàng nói Mộ Dung Thiên Tuyết sẽ mau chóng vào đây như thế nhiệm vụ sẽ thất bại hoàn toàn.

Ở bên ngoài Mộ Dung Thu còn buồn khổ nhưng tính cách vui vẻ Mộ Dung Thiên Tuyết thì nghĩ sự việc theo một hướng khác khiến chuyện kinh khủng này nghe có vẻ là một việc tốt.

Mộ Dung Thiên Tuyết cười nói:"Vấn đề đóng thuyền chúng ta bàn về nó không được cái gì quan trọng là trong một tháng chúng ta làm sao tận hưởng những ngày tự do cuối cùng của mình chứ không phải ngồi đây ủ rũ."

Nhạc Thanh Thanh nói lên áy náy:"Là ta liên lụy các người nếu không phải vì ta cha ta không đến gặp cha các người khiến các người mất đi tự do theo ta."

Mộ Dung Thiên Tuyết nói:"Tỷ đừng buồn chuyện này cũng không phải quá xấu ta đã nghĩ rồi chúng ta đám tỷ muội từ bé đến lớn chưa từng xa rời nhau.Nếu năm nay không bị đi hết thì khi tỷ đi chúng ta sẽ không được gặp nhau nữa cũng sẽ rất buồn.Bây giờ Nhạc bá bá đi vận động thì cái ham chơi Quân Oanh Oanh cũng phải đi mà công chúa cũng sẽ không thoát.Tỷ muội chúng ta khi ấy có thể chiếu cố lẫn nhau cùng nhau tu tập cùng nhau chơi đùa."

Nhạc Thanh Thanh mặt đầy cảm động nói:"Cám ơn người đã thông cảm."

Mộ Dung Thu nói ra:"Sao ta không nghĩ ra nhỉ chúng ta đi vào lúc này là hợp lý nhất mọi người thử nghĩ xem lão gia tử thương yêu cháu gái như vậy sao lại không nhờ người chiếu cố chứ.Ta nghe nói vào đó thân phận chẳng là gì nhưng ta nghe cha nói Nhạc lão từng là học trò của cựu viện trưởng Thiên Nguyên học viện mà sư đệ của ngài là Vân Diệp hiệu trưởng chúng ta vào đó theo sau Nhạc tỷ có phải là an toàn vô cùng."

Mộ Dung Thiên Tuyết nói:"Người nói đúng lắm ta cũng chưa nghĩ tới nhiều vấn đề như thế chúng ta bây giờ phải đi tập hợp các tỷ muội lại bàn bạc trong một tháng này sẽ làm những gì đi những đâu để không tiếc nuối."

Nhạc Thanh Thanh nói:"Đúng đây chúng ta trước tiên đến Quân phủ rồi sau đó vào hoàng cung tìm công chúa."

Nàng vừa dứt lời thì thấy tiểu hồ ly đáng yêu một mình đi từ từ ra nhảy lên bàn bắt đầu gặm ăn mấy tấm bánh trên đĩa mặt hưởng thụ vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Các cô nương nhận bốn hồ Mộ lay

Một mình như chó tiểu hồ ly lúc này mới biết sự kinh khủng của nhiệm vụ này. Bắt buộc phải là đồ đặc đã được chính chủ sử dụng qua nếu không thì sẽ bị phán ngay là không phù hợp với yêu cầu.

Hắn tổng thể thử nghiệm xét qua gần ba trăm bộ đồ thì mới có một bộ đạt chuẩn. Ngay lúc đó giọng nói của hệ thống báo ra chưa bao giờ làm hắn vui vẻ và chăm chú lắng nghe như thế.

Nhiệm vụ vật phẩm xét duyệt đạt chuẩn tiến độ 2/10 lòng nhẹ nhõm vì vừa kịp sắp xếp lại như cũ. Hắn nhàn nhã ăn bánh mún này khá là hợp khẩu vị của tiểu hồ ly lên chỉ phút chốc đã hết.

Mộ Dung Thiên Tuyết đứng nói:"Hai tỷ đợi một lát ta thay đổi đồ một chút rồi chúng ta đi tới Quân gia tìm Oanh Oanh bàn tiếp. "

Nàng cũng chẳng để ý tâm hư tiểu hồ ly đang tràn ngập lo lắng. Giết người cướp của tội hắn không sợ nhưng đánh cắp đồ lót hắn vẫn là không dám gánh trên người.

Khoảng một lúc lâu sau thì mới thấy nàng ra hai người kia có vẻ thiếu kiên nhẫn. Tuy rằng bản thân các nàng còn không kém theo tiểu hồ ly còn lâu hơn Mộ Dung Thiên Tuyết nhiều.

Lúc ra ngoài nàng mặc một bộ đồ màu trắng tinh khôi khiến nàng như rực rỡ hẳn lên. Tiểu hồ ly cũng không khỏi liếc mắt nhìn lâu một tý rồi thôi so với Mộ Dung Phi còn kém một cái đẳng cấp.

Huống chi hắn còn nhìn thấy nàng khi nàng không mặc gì đẹp khỏi chê nghĩ lại kích động muốn chảy máu mũi ra.Cả người huyết dịch như muốn phun trào nhưng nghĩ lại mình có làm sao cũng không làm gì thực tế được.

Bản thân là một con tiểu hồ ly mà có ý,có gan nhưng vô lực thực hiện chỉ có thể nhìn mà thôi.Nhưng đây cũng là một động lực nho nhỏ để hắn ta cố gắng tu luyện để hóa hình.

Mộ Dung Thiên Tuyết hơi nhú mày nói:"Một bộ nội y của ta biến mất không lẽ trong phủ có trộm cắp ư."

Mộng Thư nói đùa:"Tuyệt Tuyệt bị đâm tặc để ý rồi sau này phải cẩn thận không thì nửa đêm bị cướp sắc ha ha ha."

Nhạc Thanh Thanh nói ra:"Tuyệt nhi ngươi không phải lo chuyện đó nhà ngươi hộ vệ đông như thế sao có thể. Chắc ngươi nhớ lắm dù sao chúng ta cũng mua rất nhiều quần áo có thể treo chỗ khác. "

Tiểu hồ ly về mặt đồng ý thật sự là rất nhiều đấy mà còn phần lớn là chưa từng mặc qua. Thấy Nhạc Thanh Thanh nói thế nàng cũng có chút suy nghĩ rồi lắc đầu phủ định.

Không thể nào ta mua về rất nhiều nhưng mặc chỉ mặc khoảng mười bộ chất lượng cao nhất mà thôi. Ta lại luôn xếp từ phải sang trái vô cùng chính xác chưa bao giờ sai.

Tiểu hồ ly nghe được thì cả người run run ánh mắt nhìn về căn phòng đựng quần áo. Hắn trong đầu chỉ có một ý nghĩ:"Ta thế mà tìm kiếm từ trái sang phải mấy trăm bộ đồ ta thật sự ngốc nghếch mà. "

Tâm tình của hắn bây giờ vô cùng không tốt hóa ra mình chỉ cần tìm từ hướng ngược lại thì đã xong lâu rồi. Thực ra chỉ là do xui xẻo mà thôi nhưng quá mất thời gian và công sức khiến hắn bức xúc.

Ba cô gái nhanh chóng rời khỏi khu phòng của Mộ Dung Thiên Tuyệt đi hướng tới đại sảnh. Nhưng Mộ Dung Thành đầu chỉ có người hầu đang thu dọn bàn rượu Mộ Dung Thiên Tuyệt bỏ qua chuyện xin phép cha theo hai người kia rồi đi.

Ba người lệnh cho hạ nhân chuẩn bị cỗ kiệu chỉ không lâu sau đã có một chiếc kiệu suốt hiện trước mặt họ nhưng có một người làm hắn chú ý đứng ở trong góc nhìn ra. Mộ Dung Thiên Tuyệt cũng nhìn thấy mờ miêng chào:"Ta chào Vương gia gia."

Hóa ra đây là Vương quân gia của phủ Mộ Dung cũng nổi tiếng là một đại cao thủ khi trẻ nhưng được ân cứu mạng của Mộ Dung Thịnh lão gia từ lên tình nguyện làm quân gia cho Mộ Dung gia. Do thực lực quá khủng khiếp cao hơn cả gia chủ lên hắn ở Mộ Dung gia kể cả đám thiếu gia tiểu thư thấy hắn cũng phải kêu một gia gia để thể hiện sự kính trọng đây là lão gia tử dặn dò.

Wương quân gia cũng cười nói:"Tiểu thư người tính đi ra ngoài chơi sao,có cần ta phái hộ vệ theo sau không?"

Mộ Dung Thiên Tuyệt làm lúng:"Vương gia gia ta còn một tháng nữa là nhập học rồi ta muốn cùng đám tỷ muội đi chơi khắp thành người cho người theo thì ta sẽ mất hứng."

Wương quân gia nghe được thế liền về mặt đầy ngạc nhiên,hắn vốn quan sát nàng lớn lên từ bé bản thân lại không có con cháu lên yêu thương vô cùng.Nghe nàng nhập học thì vô cùng bất ngờ nhưng vẫn cười nói:"Thôi được ta chiều ý ngươi cho ngươi thoải mái vài ngày khê phát tay gần đây mấy luồng khí tức rời xa."

Nhớ đến mình còn chưa khoe khoang chiến tích của tiểu hồ ly với mọi người thế là vội vàng nói.Mộng Thư bên cạnh tuy không nói nhưng về mặt đầy hăm hở bởi vì nàng là người tận mắt chứng kiến.

Nhạc Thanh Thanh nói:"Đúng đấy ngài không cần lo chúng ta có một siêu cấp cao thủ bảo hộ mấy trăm con sói hắn còn giải quyết thoải mái huống chi mấy tên thích khách."

Mộng Thư thấy nàng nói xong cũng bồi lời:"Hắn đã cứu cả thương đoàn Mộng gia chúng ta đấy không phải giả đâu ngài cứ yên tâm."

Wương quân gia nói:"Ta cũng nghe nói qua về chiến tích của tiểu hồ ly này mọi người nói nó có dòng máu thần thú lên mới mạnh như thế."

Vừa nói một luồng uy áp khủng khiếp tập trung vào tiểu hồ ly nhưng tiểu hồ ly cũng chẳng cảm giác gì nhiều nhưng có đôi chút ngạc nhiên uy áp này cao hơn của Mộng Thiên rất nhiều.Uy áp này chỉ ít phải gấp mười lần Mộng Thiên có hơn thế là hắn nhìn vào quân gia kia mở ra bảng chỉ số của hắn quan sát.

Tính danh: Vương Khắc

Thực lực: Vũ Hoàng nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hỏa huyết cuồng chiến

Đẳng cấp:14

Lực lượng:310000

Tốc độ:150000

Trí lực:25

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Hỏa

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tiểu hồ ly cảm thấy thật vãi cả linh hồn,thể mà mình còn muốn tới nay mà không hoàn thành thì phải bò vào trong phủ lấy trộm nhưng hần từng theo Nhạc Thanh Thanh ở lại Mộ Dung gia lên biết lão quân gia ở rất gần đại sảnh.Minh mà đột nhập vào thì không biết có đi được nửa đường không đã bị tóm rồi lúc đó khẳng định phiền toái to thậm chí người ta không quan sát kĩ tưởng mình là kẻ đột nhập một chương xuất ra với hỏa nguyên tố mình lập tức thành than đen.

Mặc kệ hần đó có còn đang nhìn chăm suy nghĩ viễn vông nhưng lão quân gia cũng bất ngờ khi uy áp của mình không có tác dụng nào hết.Hần mỉm cười nói với tiểu hồ ly:"Tiểu tử ta nghe nói người hiểu nhân loại chúng ta nói chuyện có phải hay không?"

Tiểu hồ ly như người trong mộng nghe tiếng nói này tỉnh ra gât gât cái đầu như đang đồng ý với hần. Vương quân gia nói tiếp:"Người có muốn thử sức với ta không?"

Tiểu hồ ly điên cuồng lắc đầu nghĩ:"Thử sức cái gì là đi chịu đòn có được hay không sức lực lượng của ta chỉ có mấy trăm người mấy trăm ngàn người bảo ta thử sức với người sao người không đi thử sức với Nhạc Thiên Quân lão gia tử kia muốn bắt nạt ta ta không có ngốc."

Vương lão đoán ra ý nghĩ của tiểu hồ ly lên cười nói với hần:"Tất nhiên ta chỉ phòng thủ còn người tấn công."Nghe thế tiểu hồ ly dùng sức gât đầu có cái bìa ngầm biết chuyển động mắc gì không tập hướng chỉ hần có rất nhiều thứ muốn thử một đồng lớn chiêu thức cần thử nghiệm.

Nhảy xuống đất nhìn lão quân gia thấy hần lui lại giữa sân lớn nói với mấy cô nương:"Các người lui xa nhìn thôi cẩn thận ngộ thương." Tất cả lui ra xa rồi thì Vương quân gia ra hiệu cho tiểu hồ ly bắt đầu lập tức Yêu lực chuyển hóa.

Vương quân gia nhìn hai chiếc đuôi biến hóa thành hai lưỡi kiếm thì nhú mày sau đó tiểu hồ ly đó thấy lưỡi kiếm tới thì cảm giác nếu mình không vận nguyên lực đón hoặc né tránh thì sẽ bị thương.Lập tức vận chuyển nguyên lực tay đón đỡ một kiếm đâm tới thì nghe tiếng Nhạc Thanh Thanh la lên:"Vương bá cẩn thận nó từng khiến gia gia ta bị thương."

Trong khi Mộ Dung Thiên Tuyết há mồm bất ngờ vì nghe được câu nói này,Nhạc lão gia tử là ai Thanh Vân đệ nhất cao thủ thế mà bị thương thì Vương gia gia chắc chắn bị thương rồi.Cũng trong khoảnh khắc va chạm thì lưỡi kiếm phá đi lớp nguyên lực mà thực ra là bị Hư Vô Hóa hấp thu rồi tuy nhiên vẫn không làm bị thương chỉ để lại một vết đỏ trên da.

Bây giờ Vương quân gia có thể khẳng định đây không thể là bình thường Thần thú thậm chí chưa nghe Vũ Hoàng đụng phải hai tuổi long tộc mà bị thương bao giờ.Vương quân gia thầm nghĩ:"Thứ quái này sao lại vào tay Nhạc gia sao không vào Mộ Dung gia chỉ cần ra bờ sông cứu một con hồ ly cũng ra Thần thú."

Bây giờ Vương quân gia rất muốn lấy vũ khí đỡ nhưng trở ngại mặt mũi lên không được,gần như cùng lúc một chiếc đuôi còn lại chém ngang tới tốc độ cực nhanh nhưng đối với Vương quân gia chẳng là gì.Hần vội vận khí hất ra lần này nghe rõ một chém lần này nghe rõ keng một tiếng lại một vết đỏ trên tay lần này.Một cước theo quán tính tới ngực của Vương quân gia chọc ra một lỗ còn bốc lửa trong suốt bị nguyên lực dập tắt.

Lui ra một đoạn xa tiểu hồ ly vận Hư Vô Hóa bốc lên nồng nặc Vương quân gia nhìn thì sắc mặt hơi đổi quyết định né tránh thay vì trực tiếp đón đỡ.Những lúc này ba đoạn băng nhận đã đi đến trước mặt hần trên còn bốc lửa trông thật kì quái một đoạn găm vào một thanh kiếm của hộ vệ.Thanh kiếm biến mất một cách nhanh chóng người kia vội kéo áo đi thì đoạn áo đó cũng biến mất giữa không trung.

Mộ Dung Thiên Tuyết thấy thế thì hét lên:"Tiểu Nhị dùng tay người sao có thể dùng chiêu thức như thế chứ."Đang trên không lấy hai đuôi chuẩn bị chém tới tiểu hồ ly rút xuống đất ủy khuất nhìn nàng như nói:"Chính hần nói với ta là dùng sức tấn công hần mà ta mới dùng hết sức."Đúng lúc này một cái cây lớn bị băng nhận găm vào cũng đổ xuống khiến hần có chút xấu hổ.

Mộ Dung Thiên Tuyết nói:"Thôi không đánh nữa Vương gia gia chúng ta đi đây nó khỏe như thế người yên tâm chứ.Chúng ta phải đi qua Quân gia và còn phải tới hoàng cung tìm công chúa nữa."

Vương quân gia vuốt vuốt râu nói:"Ta yên tâm rồi người đi đi."Thấy mấy người nàng đi rồi Vương quân gia lại một lần nữa cảm khái Nhạc gia tốt số có được một kẻ trấn giữ trong tương lai.Sau đó đi thẳng vào trong đại sảnh mở miệng nói "Thiếu gia người cho ta một câu trả lời chứ,ta vừa về đã nghe tin Tuyết tiểu thư phải đi học rồi."

Mất tích này giờ Mộ Dung Thành cũng hiện hình ra cười nói với Vương quân gia:"Vương bá bá người không biết chuyện này không phải ta làm chủ mà là như thế này.Sau đó hần kẻ lại quá trình đến thăm của Nhạc Thiên Thần,cận kề vô cùng sau đó về mặt bất lực nhìn Vương quân gia.

Lúc này Vương quân gia mới nói:"Thế thì đành chịu Nhạc lão cho đám bọn họ đi thì chắc sẽ có đảm bảo dù sao viện trưởng lại là sư đệ của hần Tuyết nhi đi vào đó sẽ không phải chịu khổ."Hần thật sự không muốn thấy cô gái nhỏ đi chịu khổ nhưng đây là Thánh Nguyên đại lục nơi vũ lực là tất cả lên hần đành bất lực mà thôi quá cứng chiều tương lai hần không thể lúc nào cũng bên người bảo vệ nàng.

Chỉ là lần này lão tướng quân Nhạc Thiên Quân mở miệng chắc có đảm bảo lên hẳn có đôi chút yên tâm.Nhưng vẫn chuẩn bị kĩ cho nó chắc chắn thế là hẳn quay đầu nói với Mộ Dung Thành:"Thiếu gia ta đi xa vài ngày người trông nom gia tộc xong việc ta lập tức trở về."Sau đó mặc kệ Mộ Dung Thành có đồng ý hay không bay lên không trung rồi hướng thẳng Thiên Nguyên học viện bay tới chốc lát đã ra ngoài phạm vi kinh thành.

Mộ Dung Thành thở dài con gái hẳn,hắn lo lắng nhất chứ không ai nhưng lại không có lực chỉ có thể nhờ Nhạc lão và Vương quân gia mối quan hệ đảm bảo cho nàng ở học viện không thụ đến hiếp đáp.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Em thật sự là quỷ rồi

Ba người một thú ngồi trên kiệu đi nhanh về phía Quân phủ,phố phường đông vui dù đã gần trưa nhưng buôn bán vẫn vô cùng tấp nập.Mấy cô nương này vẫn để ý khắp nơi cứ mỗi lần thấy bất cứ cái gì mới đều dừng lại coi sau đó mới tiếp tục đi.Chính vì như thế đến giữa trưa mới tới nơi,tiểu hồ ly nằm trong kiệu đang ngủ ngon thì bị Nhạc Thanh Thanh ôm lấy.

Mở ra đôi mắt còn đang lờ mờ buồn ngủ thì đã đi qua cánh cổng lớn của Quân gia rồi.Trong mấy đại gia tộc đường vào đại sảnh là đặc biệt nhất toàn bộ quang cảnh cây cối bao trùm.Không phải nói là một rừng cây thu nhỏ vị trí các cây không có sắp xếp mà như tự sinh trưởng thật ra tất cả là do Quân gia chuyên về buôn bán Yêu thú thịt và thú cưng lên gia chủ Quân gia rất thích cái phong cảnh này.

Nó như nhắc cho gia tộc của hắn tại sao có ngày hôm nay tổ tiên bọn hắn phải ngày đêm sống trong môi trường như thế nào,phải khổ như thế nào.Nhắc cho con cháu mình là phải có khổ mới có ngày sung sướng thế nên dù chỉ xuất hiện trong khoảng 200 năm nhưng phát triển vô cùng.

Gia chủ tuy mới chỉ có hai đời và đều còn sống không những thế cả hai còn đạt Vũ Hoàng tuy nhiên không có huyết mạch vì thế Quân gia không tham gia chiến tranh lấy quyền lực.Quân gia tuy nhiên số lượng vũ giả đông đảo phát triển phạm vi khắp Thanh Vân quốc nhưng lại có luật lệ là trừ khi bị mộ binh nếu không sẽ không được tham gia.

Bọn họ sống bằng cách săn giết Yêu thú cung cấp cho các quán ăn và các nhà giàu có tất nhiên còn có cả thú cưng.Nhờ thế họ đã xếp thứ ba trong ba nhà giàu nhất Thanh Vân xếp hạng cuối cùng tuy là thấp nhất nhưng so với ngàn năm gia tộc Nhạc gia và lâu đời Mộ Dung gia thì đó đã là rất tốt rồi.

Nhạc gia trong ba nhà giàu nhất đương nhiên là xếp thứ nhất tất cả Nhạc gia người chỉ cần là dòng chính hay đạt Vũ Vương trở lên đều nắm giữ quân quyền.Còn chi thứ không nổi bật cũng nắm giữ nghề bảo tiêu trong phạm vi Thanh Vân quốc,có thể nói phân bộ không thua gì Quân gia.

Các nhánh chi thứ gia chủ yếu nhất cũng là Vũ Sư bát trọng thiên và cao hơn là cửu trọng thiên. Có một vài thiên tài thì trước hai mươi tuổi mà đạt luyện thể cửu trọng hoặc mười sáu mà đạt luyện thể lục trọng.

Số phận của bọn họ sẽ khác, không phải chịu trách nhiệm gia tộc mà được vào Thiên Nguyên học viện học tập. Khi trở về sau năm năm thì sẽ xét vào thực lực để nhận chức vị.

Tuy nhiên muốn được chức vị cũng không dễ dàng phải đạt được Vũ Sư bát trọng thiên. Thứ hai là muốn đi Thiên Nguyên mà đủ học phí thì phải thông qua kiểm tra huyết thống.

Nhạc gia dòng máu thì mới có thể nhận Nhạc gia bồi dưỡng chưa bao giờ có ngoại lệ. Thiên tài họ Nhạc có dòng máu Nhạc gia thì mới khiến hoàng gia tin tưởng giao trọng trách.

Có thể nói rằng hơn nửa quân đội đều trong tay Nhạc gia còn lại là các thế lực phụ thuộc Nhạc gia. Mà Nhạc gia dòng chính nắm trong tay một lực lượng gọi là Hắc Nhạc cũng như tên gọi của nó.

Hắc Nhạc là lực lượng bí mật mà quyền chỉ huy nằm trong tay gia chủ quét sạch bất công nơi chi thứ.Cách làm này không được người khác học theo bởi vì họ nghĩ chỉ có cạnh tranh tranh thì mới lớn mạnh.

Nhưng Nhạc gia lại nghĩ khác cạnh tranh cũng có luật thế nên Hắc Nhạc đội từng vì một thiếu niên bị bức bách làm nên một chuyện rung động Thanh Vân. Đó là chính tay sử lý sạch sẽ đám người có tham gia khiến cho chỉ còn vài người sống sót.

Sự việc này truyền ra rất nhanh khi đó gia chủ nhân là cha của Nhạc Thiên Quân chỉ để lại một câu nói:"Cuộc thi nào cũng có luật của nó, suốt phát đã có lợi thế thua mà không nhận thì phải bị phạt. "

Vì một người san bằng một chi thứ khi đó lòng người bàng hoàng lật đổ hết tất cả những gì họ nghĩ. Các gia tộc khác cũng cười nhạo Nhạc gia quá tự kiêu khiến gia tộc gặp trắc trở nghiêm trọng.

Nhưng Nhạc gia vẫn phát triển mạnh mẽ cho đến giờ còn vì sao chúng ta sẽ biết sau. Còn Mộ Dung gia tộc thì sao lại giàu có như thế đến mức chỉ xếp hạng sau Nhạc gia.

Đó là bởi vì họ Mộ Dung là đàn đực thế gia trực thuộc hoàng gia chuyên cung cấp đàn đực cho quân đội. Mà với hơn một trăm triệu quân thì sẽ có nguồn thu như thế nào.

Một trăm triệu quân tham gia chiến đấu liên tục khiến cho Mộ Dung gia có được hơn năm thành quân sự phí của Thanh Vân quốc. Mà do trực thuộc hoàng gia cho nên thị trường đàn đực bên ngoài của hơn ba tỷ dân chúng cũng có một thành của họ.

Tuy nhiên vẫn chỉ là cấp thấp đàn đực còn lại là do luyện đàn các chiếm lĩnh. Là thế lực về đàn đạo lớn nhất Thánh Nguyên đại lục cho nên đó cũng là bình thường.

Nếu không thì mới là chuyện lạ hoặc là quốc gia đó bị luyện đàn các phong tỏa. Tất nhiên vẫn có trường hợp ngoại lệ nhưng không nhiều mà với Thanh Vân quốc thì không thể.

Đi qua lối đến đại sảnh tràn đầy tiếng chim chóc hót vang khắp nơi. Nhưng lại có một tiếng khóc lóc vang trời khiến cả ai nghe được tiếng chim hót.

Buồn ngủ tiểu hồ ly mới hoàn toàn tỉnh táo lại nhìn ngó khắp nơi trong đầu trí nhớ của chính chủ hiện ra. Vừa tới đại sảnh mặc kệ mọi chuyện hấn ta nhảy khỏi lòng của Nhạc Thanh Thanh vọt vào rừng cây.

Nhạc Thanh Thanh mặc kệ hấn bởi vì tình hình ở đại sảnh rất rối loạn, vô cùng hỗn loạn. Quân Chiến gia chủ Quân gia chân có một cô gái ôm cứng ngắc nhìn vào là biết ngay là con gái của hấn ta đại tiểu thư Quân gia Quân Oanh Oanh.

Trên ghế ngồi một mỹ phụ xinh xinh đẹp là mẹ của Quân Oanh Oanh đại phu nhân Lý Tĩnh. Nàng im lặng nhìn hai cha con nhà này náo loạn không tham gia vào đây.

Nhìn Quân Oanh Oanh mặt đẹp như thiên thần đáng người phát dục tuy không bằng Mộng Phi nhưng không kém quá nhiều. Lý Tĩnh thì đẹp không cần phải nói một trong bốn đại mỹ nhân của Thập Vạn thập quốc.

Đáng người hoàn hảo gương mặt hoàn mỹ ánh mắt như cuốn người đó. Đến giờ vẫn rất nhiều người chưa hiểu tại sao nàng lấy Quân Chiến người thì như gấu nhan sắc bình thường.

Thực lực so với đám người theo theo đuổi nàng theo đuổi nàng kém xa. Thật là vô lý vô cùng nhưng nàng đã cưới Quân Chiến được hơn mười mấy năm rồi.

Đây chính là ví dụ điển hình khiến cho nhiều thanh niên hi vọng xấu mà cưới vợ đẹp. Yếu kém nhưng vẫn vượt qua tình địch đưa người đẹp về dinh tuy nhiên chỉ là hi vọng mà thôi.

Còn trong thực tế chẳng có bất cứ trường hợp nào thành công cả. Vũ lực, thế lực, sắc đẹp là thứ để quyết định người có thành công không. Tiếng sét ái tình thì cứ nằm mơ đi rồi kiếm người yêu vì chỉ trong mơ mới có chuyện đó.

Quân Oanh Oanh nói: "Cha ta là tiểu Oanh Oanh của người sao lại bắt ta đi học. "

Quân Chiến nói: "Đây là ý của Nhạc lão gia từ mà dù sao cũng là muốn tốt cho người thôi mà. Tu luyện thì mới có thể giữ gìn nhan sắc của mình nếu không sẽ già đi và xấu xí. "

Quân Oanh Oanh nức nở mà nói: "Ta đi rồi sẽ không được chơi với Thanh Thanh tỷ đám bạn họ nữa. Sẽ không còn được đi chơi nữa ta không chịu nổi đâu người cho ta ở nhà đi phụ thân. "

Quân Chiến nói: "Tất cả đám tỷ muội của người đều phải đi đến Thiên Nguyên học viện đăng ký theo học. "

Quân Oanh Oanh quá sốc lên trí thông minh giảm đi xuống thấp quá mức. Nếu không chỉ cần nghĩ đến Nhạc Thiên Thần rảnh rồi tới mức bắt buộc nàng đi học ư.

Quân Oanh Oanh nói: "Cha người nói sao ta Thanh Thanh tỷ và Nhân tỷ sắp hai mươi rồi mà còn được ở nhà sao người lại nói như thế được. "

Đúng lúc này này vang lên tiếng của Nhạc Thanh Thanh nói: "Oanh Oanh thúc thúc nói đều là thật gia gia của ta đã quyết định định cho ta đi học. Vì sợ ta cô đơn, tỷ muội cách xa mới khiến cha ta đến từng nhà thăm hỏi. "

Mộ Dung Thiên Tuyết nói: "Đúng thế dù sao chỉ còn một tháng là phải đi rồi chúng ta cùng nhau tận hưởng một tháng thời gian này. Thích đi đâu mua cái gì thì mua phải tận hưởng thật tốt không thể phí phạm được. "

Mộng Thư cũng nói: "Chúng ta tính đi tìm người sau đó buổi chiều tìm công chúa. Người thôi khóc lóc đi. Lớn như thế rồi còn ôm chặt chân cha mà khóc lóc xin từ mai đừng nhận người là bạn của ta mất mặt lắm. "

Nàng bây giờ mới ý thức được mình vẫn ôm chặt chân của cha mình. Xấu hổ buông tay ra trừng mắt với Mộng Thư nhưng do đuối lý lên làm ngo.

Thấy chân của mình được buông ra Quân Chiến cảm kích nhìn mấy tiểu cô nương này. Mấy người nói chuyện với nhau được một thời thì Lý Tĩnh nói ra: "Trời đã trưa rồi ta cần dọn hạ nhân làm vài món ăn chúng ta vừa nói chuyện với nhau. "

Trong lúc đó tiểu hồ ly thoát khỏi tay Nhạc Thanh Thanh thì lập tức lướt đi trong rừng cây. Đi qua gần hai dặm thì hắn đã thấy mục tiêu của mình phòng của Quân Oanh Oanh.

Bỗng có một đám lính gác đi tiểu hồ ly đi ra tự nhiên và rất nhiều nhận ra nó nên không để ý. Dù sao số lần nó đi lang thang trong Quân phủ cũng khá nhiều rồi.

Không quá để ý đến cái con tiểu hồ ly này họ tiếp tục công việc của mình mà không biết mình đã để lọt một tên trộm. Mà tên trộm này còn là một kẻ trộm đồ lót biến thái.

Đội đến khi lính tuần tra đi qua hắn mới đẩy cửa phòng ra đi vào rồi khép lại. Nhìn bốn phía sau đó xác định được nơi cất quần áo đi vào. Thế nhưng mặt mày lại không có tí ánh sáng bởi vì trước mặt hắn là một nơi đầy quần áo và thứ hắn ta tìm kiếm nội y nhưng lại là một căn phòng rộng lớn vô cùng chứa gần một ngàn bộ nội y.

Đám cô nương này phải đi vào Thiên Nguyên học viện là đúng rồi. Để các nàng ở ngoài phí phạm đồ vật như thế này không tốt. Nhưng nếu thế các lão bản chắc chắn sẽ buồn lắm,hắn cũng không biết về mặt mình như thế nào nữa.

Trong thức hải cả đám cười chảy cả nước mắt vì vẻ mặt bất ngờ lẫn phần nộ của tiểu hồ ly. Hồ ly mở miệng ra nói:"Em thực sự quý rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Võ Tông và cảm giác chết lặng

Mặc kệ hắn vẫn nhanh chóng lao vào và bắt đầu thử vài bộ mỗi đầu thử vài bộ nhưng lạ thay lại chẳng có bộ nào đạt chuẩn thế là hắn đành tìm lần lượt. Thế nhưng hôm nay đối với hắn có thể gọi là ngày chó một ngàn bộ đều thử thì đến bộ gần cuối mới thấy đạt chuẩn làm hắn mừng muốn roi nước mất.

Nhìn phía sau còn gần 200 bộ chưa thử khiến hắn hải lòng với việc tìm một ngàn bộ đã thấy đúng là một một khi đã đói thì mì gói cũng rất ngon.Nói thật hắn có chút không tin mình thỏa mãn vì việc này với một kẻ như hắn thì khó có thể tưởng tượng được.

Có vẻ hệ thống đã thành công thay đổi hắn dù chỉ là một chút nhưng cũng chỉ là một chút mà thôi không đáng kể lắm.Có lẽ thành công lớn nhất của mấy món bảo vật là khiến cho hắn biết Mai Hân có khả năng sống lại khiến hắn từ một cỗ máy chỉ biết giết chóc và thù hận.

Mà tất nhiên Thiên Thư có công lớn nhất khẳng định mình có tầm nhìn xa như thế nào.

Trong không gian khép kín tại thức hải

Thiên Thư nói với Vô Hận Giới:"Ngũ đệ chắc nguoi thất vọng lắm nhỉ?"

Vô Hận Giới Chỉ chỉ nhàn nhạt nhìn Thiên Thư sau đó nói:"Không ta không hề thất vọng chút nào thậm chí còn nói là rất hải lòng là đằng khác."

Thiên Thư có chút bất ngờ và xung quanh mọi người cũng thấy vậy không đợi mọi người suy nghĩ hắn trả lời:"Ta giao nhiệm vụ như lúc ta gặp phải Phan Thánh ta chỉ muốn biết là hắn sẽ như thế nào thực hiện ra sao."

Ngưng một lúc rồi nói tiếp:"Mọi người có để ý hay không đa số trong chúng ta đều đã chọn sai một lần nhưng mỗi người chúng ta lại muốn hắn giống hoặc khác chủ nhân cũ."

Sau đó hắn khuôn mặt đáng chất không hợp với hắn chút nào nói:"Như tam tỷ chẳng hạn nàng chỉ cần biến hắn thành người có chút tố chất giống tỷ mình thế nhưng ta không biết chút nào về hắn cả."Mọi người trầm mặc thậm chí Thiên Thư cũng hơi nhíu mày suy nghĩ về những gì lão ngũ nói.

Vô Hận Giới Chỉ nói tiếp:"Chính vì thế ta thử nghiệm con đường cũ đối với Phan Thánh trước kia.Nếu hắn cùng với Phan Thánh như thế ta sẽ thay đổi cách làm.Nhưng nguoi nhìn hắn vẫn chăm chỉ hoàn thành biết trả giá không than vãn đề lấy được phần thưởng.Hắn vì người mình yêu mến mà chịu gian nan mà không cần biết thử mình đạt được có thật hay không.Chúng ta cho hắn chỉ là một cái khả năng nhưng hắn vẫn cố hết sức."

Lại suy nghĩ một chút Thiên Thư cũng nói ra:"Các nguoi có biết hay không khi mà các nguoi chưa tính lại hắn không được bọn ta tìm cho thân xác một con người. Nhưng đầu tiên là ta và lão nhị tìm không thấy thế là cho hắn một cái thân xác hồ ly yếu ớt.Ta còn tưởng hắn sẽ bị phần trách thiên,hận địa thế nhưng không hắn chỉ trầm tư một chút rồi lại có vẻ vui khi còn sống."

Nghĩ đến đây hắn lại nở một nụ cười:"Hắn ta là một kẻ tinh táo biết hải lòng với thực tại nhưng lại cũng rất có lòng cầu tiến.Làm việc bằng cái đầu đã thế quan trọng nhất là cái gì nguoi biết không ta có thể cảm thấy sự cảm kích khi nhận được thứ gì đó từ chúng ta."

Vô Hận lão ngũ cũng nói:"Các nguoi biết Phan Thánh như thế nào khi sở hữu ta không ta tuy có chút nhiệm vụ quá đáng nhưng trả lại cho hắn là sức

mạnh lớn lao thế nhưng các người biết hẳn nói gì khi thành Thần không."

Vô Hạo đắng chát nói:"Hắn nói nếu ta đưa cho hắn sức mạnh này sớm hơn thì hẳn đã sớm mạnh mẽ vô cùng,nói rằng ta chỉ coi hắn là đồ chơi.Con người hẳn tràn ngập sự thù hận không hề biết ứng đối chỉ muốn hưởng mà không muốn làm."

"Lúc ta rút đi thiên phú gia trì trên người hắn ta cảm nhận được sự khinh thường của hắn và cả sự căm ghét sau đó mối liên hệ của ta và hắn tan vỡ.Hắn khinh thường ta các người biết không ta cho hắn tất cả đổi lại sự khinh thường.Thế nhưng hắn không biết khi mất đi thiên phú gia trì hẳn chỉ có một năm sử dụng sức mạnh không gian công pháp cũng sẽ ngưng vào lúc đó khi ấy thì hẳn sẽ chứng kiến sức mạnh bản thân mình trôi đi."Sau đó là một tràng cười rợn tóc gáy của hắn cả đám không ngờ lão ngu suốt ngày chỉ biết nghĩ trò chọc người khác lại có tâm cơ như thế.

Sát Thần kiểm thì lại thờ ra bởi vì một trong 6 kẻ kia yếu đi thậm chí mất đi Thần Vương vị trí thì cán cân lại trở lên cân bằng như thế Chiến Thần sẽ càng an toàn hơn.

Thiên Thư nói cười:"Đừng giật mình vô độc bất trượng phu ta cũng đâu có kém tàng thư các của hắn đã bị ta hủy không đến một năm nữa mất đi thiên phú gia trì hẳn sẽ bị mất đi sức mạnh, Thiên Đạo sẽ đưa hắn ra khỏi thần giới mà cha có một chút dấu hiệu nào.Chủ nhân mới của chúng ta từng là kẻ đứng đầu một thế giới thế nhưng hắn rất trân trọng những gì mình có không có lý gì hắn lại hất hủi chúng ta cứ yên tâm trao chúng ta sức mạnh cơ hắn rồi sẽ đến lúc hắn thay chúng ta trừng trị đám người kia."

Tiểu hồ ly không hề biết mình được mình được ca ngợi như thế hẳn cẩn thận đi ra khỏi căn phòng của Quân Oanh Oanh đi thẳng đến đại sảnh vừa lúc đồ ăn được dọn lên vốn muốn coi chỉ số của mấy người này nhưng vì đói lên quyết định ăn trước rồi tính.

Trên bàn ăn món ăn rất nhiều hẳn cũng leo lên trên bàn nhìn một chút xem lên ăn cái gì cả cái bàn dài phải có đến gần trăm món đồ ăn nhìn cái nào cũng ngon lành vô cùng.Hắn mặc kệ mọi người miệng há cặp vào một miếng thịt to lấy một chiếc đĩa đặt lên sau đó đuôi khẽ hóa thành kiếm lướt vài phát thì miếng thịt bị cắt ra nhiều lát bằng nhau sau đó hắn ăn từng lát một vẻ mặt hạnh phúc.

Bởi vì từ lúc ở cô nhi viện tuy không đến nỗi thiếu thốn thế nhưng ăn ngon là rất khó lên hắn thích nhất là ăn ngon kể cả khi có rất nhiều tiền hắn vẫn rất thích ăn ngon.Tập luyện chiến đấu qua nhiều khiến hắn dù có ăn cũng chẳng mập lên quá nhiều lên hắn ăn uống thả phanh.

Quân Chiến nhìn chằm chằm vào tiểu hồ ly ai không rõ chứ Quân gia gia chủ chuyên về thú cưng lên hắn nhìn hành động là biết ngay tiểu hồ ly đáng giá như thế nào.Tuổi nhỏ thực lực khá cao thiên phú khá là đặc biệt mà không ai biết trong trận chiến ngoài thành hẳn đã ra hết thực lực chưa.

Bữa cơm diễn ra không lâu mọi người ăn uống vừa nói vừa cười các cô nương bàn chuyện tìm công chúa rồi sẽ đi đâu chơi.Quân Chiến thì vì biết rõ tiềm lực của tiểu hồ ly ánh mắt không tự chủ được nhìn sang sau đó thờ dài vì dù sao đây là của Nhạc gia cho hắn vài cái gan nữa hẳn cũng không dám.

Nhưng cứ nghĩ đến Nhạc gia sau này lại có thêm một vị Vũ hoàng chống giữ hẳn lại không khỏi lo lắng cho gia tộc của mình rất nhiều.Bởi vì thế đạo Thanh Vân đối với Quân gia rất nguy hiểm lúc nào cũng có cảm giác nguy hiểm.

Bởi vì hoàng gia và Nhạc gia ngàn đời liên minh lên các thế lực phần lớn dựa vào hai cỗ thế lực này nếu không tuy không có gì thực chất chèn ép Quân gia nhưng có một số kẻ đang phát lên nhờ việc buôn bán Yêu thú hậu thuẫn chính là hoàng gia.Chiến tranh liên miên lực lượng của Quân gia bị một binh cũng không phải ít ỏi gì thậm chí có thể nói là rất nhiều.

Quân gia cũng có thể nương nhờ các thế lực khác như Luyện Đan các và Luyện Thuật Sư công hội nhưng nếu thế thì mất đi quyền kiểm soát gia tộc chịu khá nhiều hạn chế.Nhạc gia thì sẽ thoải mái hơn nhưng hẳn lại là một kẻ cố chấp không muốn dưới trướng ai cả.

Nếu nhà hắn mà ra thêm một Vũ Hoàng yêu thú nữa thì Hoàng gia sẽ e ngại bọn họ nhưng Vũ Hoàng tương lai lại vào tay Nhạc gia.Chưa kể Mộng gia sắp được phong hầu nghe nói là trực thuộc Nhạc gia quản lý luôn khiến Quân gia đã phát triển sẽ đứng lại.

Điều này khiến hắn ưu sầu nhiều ngày rồi cứ nghĩ đến gia tộc mình gây dựng lên bị yếu đi thì rất khó chịu phải nói là vô cùng khó chịu.Nhưng hắn lại bất lực vô cùng nếu một thế lực nào đó muốn cạnh tranh với hắn mà gia nhập vào một trong bốn thế lực thì hẳn Quân gia sẽ hủy diệt.Tuy là Vũ Hoàng cường giả năng lực phi thường nhưng hắn vẫn thấy bất lực vô cùng.

Tiểu hồ ly biết thừa Quân Chiến nhìn mình nhưng hắn mặc kệ dù sao hắn không tin tên kia dám làm gì mình.Sau đó hắn mở ra ánh mắt dò xét chỉ số của mấy người ở đại sảnh đầu tiên lướt qua Quân Oanh Oanh chớp mắt lại hiện ra.

Tính danh: Quân Oanh Oanh

Thực lực: Vũ Sinh nhất trọng thiên

Huyết mạch:Hóa Thiên Thủy 90%,Hoàng Kim Sư 10%

Đăng cấp:1

Lực lượng:16

Tốc độ:14

Trí lực:21

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Thủy,Kim

Tuổi thọ:90

Danh hào:Không có

Tiểu hồ ly bất ngờ vô cùng một người mà có đến hai loại huyết mạch chắc hẳn là cha mẹ mỗi người một loại,thể nhưng sao Nhạc gia không như thế nhỉ.Sau đó lại quét mắt qua nhìn hắn liên tục Quân Chiến.

Tính danh: Quân Chiến

Thực lực: Vũ Hoàng nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hoàng Kim Sư

Đăng cấp:14

Lực lượng:315000

Tốc độ:156000

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Kim

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Cũng phải thôi hẳn là gia chủ của một gia tộc làm nghề nghiệp săn bắn lên chỉ số hơn Vương Khắc một chút là bình thường.Không thấy gì đặc biệt hẳn quay qua quét Lý Tinh nhưng lại khiến hắn trợn mắt há mồm.Vì mục thực lực lại là Vũ Tông.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Lần đầu gặp sát thủ tại dị giới

Mấy cái chỉ số thật là vãi,kiểu này thì Nhạc Thiên Quân cũng nằm yên chịu đòn

Tính danh: Lý Tinh

Thực lực: Vũ Tông nhất trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Vũ Tước

Đăng cấp:22

Lực lượng:5000000

Tốc độ:4000000

Trí lực:28

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Thổ

Tuổi thọ:1500

Danh hào:Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Gấp mười lần Nhạc Thiên Quân lão gia tử tiểu hồ ly cố gắng làm ra vẻ bình tĩnh nhưng vẻ kinh ngạc bối rối trong chớp mắt làm sao thoát khỏi cảm ứng của một vị Vũ Tông.Chỉ

trong tích tắc khi các cô gái không để ý Lý Tinh biến mất sau đó ôm lấy tiểu hồ ly khẽ nói vào tai hân:"Ta biết là ngươi hiểu em lặng đi theo ta không tới nay ngươi thành thịt nướng.Ngươi mềm mượt như thế này thịt chắc ngọt lắm "

Da gà dưới lớp lông trắng nổi lên nằm im trong lòng Lý Tinh nàng chậm rãi ngoài phòng,tiểu hồ ly nhìn về phía mấy cô nương kia hi vọng có ai đó để ý đến mình cứu mình với.Nhưng chẳng ai để ý cả,người ta thường nói chết dưới hoa mầu đơn thành quý phong lưu nhưng hân còn chưa muốn thành quý phong lưu.

Hân còn chưa cứu sống Mai Hân cũng chưa được tận hưởng nhân sinh,dị giới bao món ngon đồ lạ hân chưa ăn.Quan trọng không kém là hân còn là xử nam cả hai đời xử nam không lẽ còn phải đợi đến kiếp thứ ba sao.

Không cam tâm làm sao cam tâm được trông mắt híp lại con ngươi xoay chuyển nghĩ xem có cách nào chuẩn được không.Bây giờ bắt lực rồi từ lòng của nàng thoát ra là không thể chỉ có nghĩ cách để mấy người kia chú ý.Thế nhưng nhìn lại quang cảnh xung quanh đã là phòng của Lý Tinh nàng buông ra tiểu hồ ly để hân lên bàn.

Nàng chăm chú vào tiểu hồ ly rồi tay đặt lên người hân,trong chốc lát cả cơ thể như bị dò xét một lần.Lúc này Lý Tinh cũng thắc mắc vô cùng nàng chắc chắn rằng nó nhìn ra cái gì nhưng đẳng cấp của nó lại vô cùng yếu chỉ là trung kỳ Yêu thú dù huyết mạch có cao cũng không thể nhìn ra cái gì.

Đẳng cấp chênh lệch quá nhiều không có khả năng nó nhìn ra kẻ cả khi nó là một con Yêu Hoàng có huyết mạch tâm cỡ Long tộc thì còn có thể nhìn ra chút gì đó.Nghĩ đến con tiểu hồ ly này đã thông linh lên quyết định hỏi luôn đoán làm gì cho một thân.

Thế là nàng híp mắt nói với nó:"Ngươi vừa nãy sao lại nhìn ta có vẻ bất ngờ có phải ngươi thấy cái gì đặc biệt không."Tiểu hồ ly Băng Thần vốn là sát thủ vương làm sao không có chuẩn bị tâm lý.Kiếp trước từng có cảnh sát quốc tế hỏi hân nhưng bị hân giả bộ qua mặt không biết bao nhiêu lần.

Phân tích câu hỏi của nàng hân là Lý Tinh nghĩ hân đã nhìn ra nàng là một vị Vũ Tông cao thủ lên đang có ý muốn nấu thú bị mềm.Nàng một Vũ Tông sống tại Thanh Vân quốc cái nơi nhỏ hẹp này lại còn lấy một kẻ xấu như con gấu như Quân Chiến.Không những thế mà còn sống mười mấy năm nay dưới cái thân phận một gia tộc gia chủ phu nhân.

Nàng cũng chưa bao giờ ra mặt xen vào chuyện của Quân gia bao giờ hân là có mục đích riêng chứ không phải Thanh Vân quốc cái hồ nhỏ này bắt cứ thứ gì.Như thế đã che giấu mười mấy năm không có lý gì để người khác phát hiện bây giờ cả.

Tiểu hồ ly giả ra vẻ mặt ủy khuất ngơ ngác như chẳng biết gì cả:"Đuôi chấm vào nước viết lên bàn một từ:"Đẹp"

Nàng nhìn nó rồi nói:"Ngươi vào phòng ăn hết bữa cơm mà chưa nhìn thấy ta."

Lại một chữ bằng nước hiện ra trên mặt bàn:"Đói "

"Ngươi thật sự chỉ lo ăn không để ý đến mọi người ư"Nàng có chút tin nhưng vẫn hỏi lại cho chắc chắn.Đúng lúc này Quân Chiến lao vào nói:"Sur tỷ ngươi mang con tiểu hồ ly đó đi đâu đấy mấy cô nàng kia đang tìm nghe đâu sắp vào hoàng cung có lẽ cũng sắp đi tìm nó."

Nàng đẩy Quân Chiến ra ngoài nói nhỏ:"Đã bảo bao nhiêu lần là phải gọi ta là phu nhân."Chỉ có câu nói này còn về sau không nghe nói gì hết nhìn khắp xung quanh thì thấy một bộ đồ nội y treo trên giá treo đồ phía xa xa.

Lập tức lao ra chạm nhẹ vào bộ đồ thì tiếng của hệ thống vang lên

Vật phẩm nhiệm vụ đánh giá đạt chuẩn 4/10 mong kí chủ cố gắng

Thể hiện mình là dân chơi Việt Nam trộm nội y của Vũ Tông bởi vì trong suy nghĩ của hân tìm những người còn thiếu quá khó khăn thôi thì có trước mặt thì liều một phát.Và lần này hân thật sự đã thành công chỉ có hữu kinh vô hiểm có vẻ vì trò chuyện với Quân Chiến lên phân tâm mà tiểu hồ ly cũng nhanh lên không phát hiện.

Tự động đẩy cửa ra ngoài đi chậm rãi ra hành lang thì thấy hai người kia đang ở cách xa hai trăm mét trong rừng cây nói chuyện.Lý Tinh nhìn hân một cái

xong nói với Quân Chiến:"Ta đã rõ ngươi cứ yên tâm ta sẽ không để Oanh Oanh chịu khổ."

Sau đó chớp mắt tiểu hồ ly đã thấy mình xuất hiện ở phía bên trái cửa phòng khách, lý Tinh đi chậm chậm vào các cô nương vẫn hồ hồ nói chuyện với nhau. Lý Tinh lên tiếng:"Các ngươi đi tìm công chúa đi chứ nhỉ?"

Quân Oanh Oanh nói cười:"Mẹ ta chuẩn bị đi đang đợi cha mẹ tới để xin phép tối nay chúng ta sẽ ngủ lại hoàng cung với công chúa."

Lý Tinh sắc mặt khê đổi nhưng vẫn cười nói:"Được thôi để ta nói hạ nhân chuẩn bị kiệu cho các con."

Nhạc Thanh Thanh nói:"A đi không cần đâu ta đã có kiệu rồi nếu Oanh Oanh đã xin phép chúng ta xin chào a đi chúng ta đi."

Lý Tinh nói:"Các ngươi đi đường cẩn thận mang nhiều hộ vệ một tý."

Lần này không đợi Nhạc Oanh Oanh khoe khoang thì Mộng Thư đã lên tiếng:"Người cứ yên tâm không cần lo lắng có tiểu hồ ly này là được rồi nó mạnh lắm. Từng tôn thương qua Nhạc gia gia và Vương gia gia có nó đi theo thì cần gì hộ vệ theo. Chỉ cần nó bảo vệ chúng ta là được rồi ngại không cần lo lắng."Giọng nói tràn đầy tự hào như là tiểu hồ ly là của nàng vậy, bên cạnh Nhạc Thanh Thanh chỉ bủ môi không nói gì hết.

Tiểu hồ ly thật muốn mắng Mộng Thư cái đồng đội óc cờ hờ này hần hết hơi mới để Lý Tinh tin hần chỉ bình thường thôi nhưng giờ nàng quảng cáo khiến Lý Tinh một lần nữa nhìn vào tiểu hồ ly già vờ kinh ngạc.

Lý Tinh nói:"Ta còn tưởng nó chỉ tiêu diệt một bầy Thanh Lang thôi bây giờ còn thương tôn được hai người đó nữa ư." Tay nàng vuốt tiểu hồ ly làm cho tiểu hồ ly sống lưng lạnh buốt cả người khê run một phát.

Sau đó tiểu hồ ly dùng nụ cười tươi nhất nhìn nàng cầu hòa nhưng bị nàng nhìn thành đắc ý vì qua mặt được nàng. Ôm tiểu hồ ly khê nói vào tai nó:"Ngươi cứ đắc ý đi, bảo vệ Oanh Oanh tốt vào nếu không thì đừng trách ta vô tình nghe chưa." Tiểu hồ ly rồi rít gật đầu đồng ý trách nhiệm nàng gia phó về mặt nghiêm trang như quân nhân nhận lệnh cấp trên.

Thấy nàng buông mình ra trao cho Oanh Oanh hần thậm chí không dám giãy ra tới chỗ của Nhạc Thanh Thanh. Ba người rời khỏi tầm mắt Lý Tinh thì nàng cũng lướt lên không trung biến mất miệng thì thầm:"Tỷ tỷ ngươi yên tâm ta sẽ không để Oanh Oanh chịu khổ trừ khi ta chết đi."

Tiểu hồ ly ôm chặt Quân Oanh Oanh hần quyết tâm không để nàng ra chuyện nếu không hần chỉ có cách chạy trốn khỏi tòa thành này vào rừng mà sống thậm chí bị truy sát tới ngày. Không chỉ như thế bị bắt được thì chắc chắn thành đồ hãm hần thích ăn uống không có nghĩa là sẽ muốn làm đồ ăn.

Kiệu rồi đi phủ đệ quân gia được một quãng thời gian thì hần bỗng nhiên mở ra hai mắt nhỏ trong tâm thầm nghĩ:"Không lẽ ta xui seo như thế sao thật sự gặp thích khách ám sát mấy tiểu cô nương này." Thở dài chờ đợi bọn người kia hành động rồi hần sẽ ra tay giải quyết kinh nghiệm đưa đến tận cửa hần đành tiếp nhận vậy.

Sau đó hai mắt lại hép lại tai nhỏ rung động nghe động tĩnh xung quanh một tiếng giết vang lên hần mở con mắt ra thì thào:"Tới đây đi ". Những người nâng kiệu vội vàng rút bên hông bội kiếm ra muốn chiến đấu với thích khách.

Xung quanh dân chúng vội vàng tránh xa khu phố chớp mắt trở lên vắng vẻ vô cùng bên ngoài hai mươi sát thủ vây xung quanh. Đao mang dưới ánh mặt trời sáng loáng lên

làm người ta cảm thấy sợ hãi.

Bọn họ cả đám thân thể bao trong quần áo màu đen chỉ để lộ ra hai con mắt, ánh mắt tràn đầy sát khí vô cùng dọa người. Tiểu hồ ly thoát khỏi vòng tay của Quân Oanh Oanh đi ra ngoài kiệu nhìn vào đám người kia tất cả đám đã bao vây xong kiệu không còn đường thoát.

Tiểu hồ ly khê đánh giá đám người này sau đó thấy bọn họ cũng không tệ cho là lắm hành động cẩn thận vô cùng. Không vội lao tới mà bao vây phòng ngừa mục tiêu chạy trốn. Nếu bình thường dù có nhiều hộ vệ cũng không ích gì vì xung quanh có độc hương lảng vảng nhìn vì là Yêu thú lên hần gần như miễn nhiễm với thứ này bởi vì thứ này chế riêng dùng cho nhân loại.

Lòng thầm nghĩ các ngươi thật là xui seo nếu không phải các ngươi ám sát các nàng mà không có ta thì sẽ thành công. Nhưng đã có ta mà các nàng ra chuyện ta thật sự chịu không nổi lên hầy trách ông trời đừng hận ta. Mong các ngươi sớm được đầu thai làm người. Sau đó lại khê cười các ngươi cũng giết không ít người chắc kiếp sau lại giống ta làm một đầu súc sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Chiến đấu với thích khách

Nhìn vào gần nhất hai tên sát thủ hần lại có chút tội nghiệp bọn họ vì hần nhìn thấy hai người bọn họ và đám kia chắc chắn là từ sĩ được tổ chức sát thủ nuôi dưỡng từ nhỏ. Hần từng là tổ chức sát thủ vương bài lên hần đương nhiên biết những chuyện như thế này. Một đám trẻ em được thu nhận về nuôi từ

bé đến lớn được huấn luyện cho chỉ biết giết người sao cho nhanh,sẽ có những người có nhiệm vụ chuyên môn tẩy não đám này.

Lúc này bọn họ lớn lên nhưng không là con người nữa mà chỉ là một cỗ máy vâng lời người chỉ huy trong mọi nhiệm vụ thậm chí tự sát.Tuy có một vài trường hợp tự chủ được nhưng không có sức phản kháng lại tổ chức,bọn họ cả đời không được phép có thân nhân.Bởi vì trong mắt những người chỉ huy tổ chức thân nhân là tiềm năng lớn nhất khiến đám người này phản bội lại tổ chức.

Từng có một kẻ như thế làm bạn với Băng Thần trong quãng ngày giết chóc đó hắn tên là 140 vì trong tổ chức người ta từ bé gọi hắn như vậy đến mức tên thật của mình hắn cũng quên đi.Tuy chỉ là hợp tác đồng bọn nhưng ba năm trời mọi người dần quen thuộc nhau trở thành bằng hữu vớ nhau tuy chỉ là dăm ba câu mỗi ngày nhưng cũng làm Băng Thần bớt cảm giác cô đơn trên con đường trả thù đẫm máu của mình.

Thế nhưng rồi trong một nhiệm vụ hắn không may trúng đạn vào tim Băng Thần chỉ hỏi hắn một câu:"Người có nguyện vọng gì ta thay người thực hiện."Về mặt vẫn lạnh tanh bất chấp trong lòng dậy sóng.

140 cũng lạnh lạnh nhìn hắn lấy ra một bức thư rồi nói:"Người đưa thứ này cho đến địa chỉ ghi trên bức thư gặp một người phụ nữ tên Linda thì đưa cho nàng.Nói với nàng là ta hi sinh rồi."Không nói gì thêm khoe miệng mở ra nụ cười hạnh phúc rồi chết đi hắn cuối cùng cũng được giải thoát rồi.

Hỏi thì thăm quan sát bóng lưng của Băng Thần:"Mong em hạnh phúc và chăm sóc con chúng ta thật tốt.Băng Thần chúc người mau có lại cuộc sống bình thường tận hưởng nhân sinh."Ngay sau đó tắt thở trên khoe môi nụ cười vẫn còn đó cuộc sống đau khổ đã kết thúc hắn cũng đã hoàn thành những thứ mình yêu thương lên dù chết đi trong đau đớn nhưng khoe môi vẫn giữ nụ cười mãi ngàn.

Khi mà xã hội ngày càng tân tiến con người càng muốn nhiều thứ không chỉ ăn no như thời xưa mà còn muốn quyền lực tiền bạc vì nhưng thứ ấy làm ra không biết bao nhiêu chuyện khủng khiếp.Thế nhưng vẫn có những người chết đi chỉ mong người mình yêu thương còn sống sót.

Hiện tại trước mặt của Băng Thần trước mặt đã hiện lên thông tin của hai người kia

Tính danh: Linh Tứ

Thực lực: Vũ Sư nhất trọng thiên

Huyết mạch: Không có

Đẳng cấp:2

Lực lượng:280

Tốc độ:200

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Không có

Tuổi thọ:200

Danh hào:Không có

Người còn lại thì mạnh hơn một chút nhưng cũng còn khá là kém

Tính danh: Linh Nhất

Thực lực: Vũ Sư nhị trọng thiên

Huyết mạch: Không có

Đẳng cấp:2

Lực lượng:300

Tốc độ:250

Trí lực:20

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Không có

Tuổi thọ:200

Danh hào:Không có

Thấy tình hình có vẻ ổn tiểu hồ ly muốn chọn lựa vị trí để tấn công thì tiếng của hệ thống vang lên bên tai

Nhiệm vụ tạm thời Bảo vệ tuyệt đối

Yêu cầu:Tiêu diệt toàn bộ sát thủ trong kiểu toàn bộ người không bị thương

Thưởng:Chỉ số mới thiên phú cùng năng lực đặc biệt một lần quay

Phạt:Tốc độ giảm -99% trong vòng ba tháng

Liếc mắt sơ qua nhiệm vụ hẳn cũng chẳng có thắc mắc gì nhiều bắt đầu hành động liếc một vòng những người bao vây xung quanh xác định rõ kế hoạch hành động.Hai chiến đấu viên nhanh chóng biến hóa chậm chậm tới sau lưng một người kiểu phu chờ đợi khi tiếng "giết" vang lên đám sát thủ nhất loạt lao lên.

Mặt khê ngoảnh lại ba phát băng nhận bắn ra trúng được hai người lập tức chết ngay tại chỗ hai người này.Cả thân thể hóa hư vô một tảng lớn nhìn là biết không thể sống được hẳn cũng không quan tâm hai kẻ đó nữa.Khê luôn thân thể qua nách của kiểu phu đến trước bụng đập một phát lấy đà bay tới phía trước còn người kiểu phu thì đứng cạnh cái kiểu tạm thời chống đỡ vài tên sát thủ khác.

Bất ngờ vì trước mắt xuất hiện một đầu tiểu hồ ly nhưng bất ngờ qua đi hai người đã cảm thấy đau đớn dâng trào.Trên cổ của Linh Nhất có một ngọn lửa bốc cháy mặc kệ máu tươi phun ra còn Linh Tứ thì tìm xuất hiện một cái lỗ máu tươi cũng từ từ xảy ra.

Trước khi ngã xuống thì hình ảnh cuối cùng là đồng bọn của mình cũng quỵ xuống tay ôm ngực cặp mắt tràn đầy không thể tin tưởng.Bọn họ là sát thủ tinh nhuệ sao có thể bị đánh gục nhanh như thế thậm chí đối phương chỉ là một con tiểu hồ ly thôi mà.

Thế nhưng hẳn chết mà không biết mình vô cùng may mắn ít ra còn biết cái gì đã đưa mình xuống địa ngục.Tiếng hệ thống thông báo lại vang lên ba lần

Tiêu diệt Linh Nhất nhận lực lượng 30,tốc độ 25 vì là quái nhiệm vụ tất cả nhân đôi

Tiêu diệt Linh Tứ nhận lực lượng 28,tốc độ 20 vì là quái nhiệm vụ tất cả nhân đôi

Tiêu diệt Linh Lục nhận lực lượng 24,tốc độ 18 vì là quái nhiệm vụ tất cả nhân đôi

Rồi từng kẻ ngã xuống cùng với tiếng thông báo dồn dập của Thiên Thư cũng may mà đám kiểu phu này khi ở Mộ Dung phủ đã thấy tiểu hồ ly chiến đấu với Vương Khắc lên không qua bất ngờ.Lúc này tiểu hồ ly lại lặng lẽ đi đến nóc của kiểu hẳn muốn mở thưởng năng lực đặc biệt không biết sẽ nhẹ nhàng như lần thứ hai hay đau đớn như lần thứ nhất nữa. Vì không để ai trông thấy ngồi bên trên sau đó mới quay thưởng khê niệm quay vòng tròn lại quay như hai lần trước.

Lần này mọi người nhìn chằm chằm Thiên Thư đành phó thác số mệnh một cách thật sự bàn xoay xoay rất lâu làm mọi người rất hồi hộp.Nhưng khi nó dừng lại ở một ô màu trắng thì có một kẻ gào lên:"Quả là ông trời có mắt,không phụ lòng người tốt hahahaha."

Tất cả mọi người không có ý kiến gì hết vì kẻ này là Thiên Phú Đoán Kiềm khí linh bài danh lão lục vừa mới hi sinh lần giao nhiệm vụ kế để cho Băng Thần bảo vệ mấy người kia.Tất nhiên nhiệm vụ chỉ là động lực thêm cho tiểu hồ ly nếu để Quân Oanh Oanh bị thương thì tất nhiên vì để hẳn không gồm sẽ phải ra mặt trao sức mạnh.

Thấy nhiệm vụ lão ngũ giao ra ký chủ trong quá trình làm vui như thế chẳng ai muốn lộ mặt ra như thế sẽ rất mất vui.Mà khi hẳn cảnh giới thấp mà sử dụng bọn họ sẽ bị áp lực tổn thương và rất có khả năng nếu Trí Tuệ thần không buông hi vọng bọn họ sẽ bị lộ diện lúc đó tất cả đều xong.

Nhìn vòng quay dừng lại Băng Thần mong chờ xem mình nhận được thứ gì,năng lực này sẽ nghịch thiên như thế nào.Cuối cùng hẳn nhận được khả năng thôn phệ thiên phú.

Thôn phệ thiên phú

Hấp thu thiên phú của kẻ ta tự tay tiêu diệt nhận được thiên phú sẽ ngẫu nhiên từ 1% đến 100%

Thiên nhân nhất hấp:Kĩ năng mà sau khi thôn phệ 100 người hoặc Yêu thú thiên phú sẽ kích hoạt một lần chắc chắn hấp thu 100%

Sau đó hẳn thấy một con dao găm bay ra rồi biến mất vào trong cánh tay của hẳn không thấy gì nữa.Dùng chân này vuốt chân kia cũng chẳng có cảm giác gì hết nhưng quan trọng hơn hết là không có đau đớn gì hết.

Hắn dừng lại miệng khê lẩm nhẩm" Những thứ này tuy rằng nghịch thiên nhưng sao hình dáng lại xấu như thế nhỉ có lẽ càng xấu càng mạnh mẽ

nhì."Không có đáp án thì không cần phải suy nghĩ nhiều làm gì cho nó nết mòi đầu óc khẽ cười vui vẻ nhảy xuống cửa sổ lao vào trong kiệu nằm vào lòng của Quân Oanh Oanh trong khi nàng mồm vẫn há hốc ra.

Nghe nói tiểu hồ ly chiến đấu mạnh mẽ nhưng khi nhìn tận mắt thì vẫn thật bất ngờ, chiến đấu 1 vs 20 mà vẫn vô cùng tinh táo không những thế còn vô cùng tốc độ. Cũng không lâu sau một đám thành vệ binh nhận lệnh kéo tới nhìn trang phục là kiệu phu của Mộ Dung phủ thì không khỏi bất ngờ.

Nhìn xung quanh 20 bộ thi thể và mấy người kiệu phu chỉ bị thương nhẹ thì khẽ hỏi: "Đám này là do các vị giết chứ."

Đám người kia nhìn nhau rồi nói với vị kia: "Không là thú nuôi của Nhạc tiểu thư."

Kẻ kia giật mình quay lại kiệu nghiêm chỉnh nói: "Mặt chức đến chậm mong Nhạc tiểu thư thứ tội." Hắn bây giờ lo lắng chết rồi thích khách ám sát cách hoàng cung không quá xa lại còn dính tới Nhạc gia viên ngọc quý. Chỉ nghĩ đến cái trách nhiệm điều tra lên vai của mình thì cái đầu lại lớn một vòng. Hắn oán thăm: "Đám kia khốn nạn đi chịu chết sao không đi thẳng vào Nhạc phủ mà lại ở địa bàn của ta."

Nhạc Thanh Thanh lúc này mới thò mặt ra nói: "Chúng ta không có cái gì các người cố gắng tra rõ việc này để đến lúc đến tai gia gia ta thì còn có một cái để bàn giao."

Vị này là Tần Minh phó chỉ huy thành vệ quân phó chỉ huy sứ dưới trướng có gần 1000 binh sĩ chuyên lo việc trị an trong kinh thành. Thân thể mập mạp nghĩ đến sắp gặp lão tướng quân Nhạc Thiên Quân thì cả người như mất đi sức lực. Bởi vì hắn đã từng một lần bị lão gia tử huấn luyện qua nên cứ nghĩ tới là cả người sống lưng đều lạnh.

Xưa kia mình còn chưa mập mạp như thế này sức trẻ dồi dào mới chịu được bây giờ thì làm sao mà sống đây. Có lẽ phải vận động gân cốt vài ngày để đến khi lão gia tử triệu gặp còn chịu được.

Hắn cũng coi như một nửa cái học trò của Nhạc Thiên Quân lên mới có ngày hôm nay phong quang như thế này còn Nhạc Thanh Thanh ai cũng rõ ràng vị thế của nàng tại Nhạc gia. Bản thân đến trước khi lão gia tử triệu hồi mà không có bất cứ gì để bẩm báo thì lại hành xác.

Lúc hắn suy nghĩ rất nhiều thì kiệu lại khởi hành hướng thẳng tới hoàng cung hắn càng nhìn cảnh rêu rĩ quyết định kiểm chuyện với đám thủ hạ cho đỡ tức. Thế nhưng đám người này sao không rõ ràng chỉ huy tính cách nhanh chóng mỗi người một việc. Chính vì như thế khiến hắn tức tối mà không có cách phát tiết tiện chân đạp vào đám sát thủ miệng không ngừng trách móc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Bị ám sát lần hai

Kiệu phu nhắc kiệu lên đến bây giờ đã qua được hơn nửa tiếng chỉ còn cần đi qua một khu vực nữa là tới rồi. Nơi này là đường đến khu vực thi đấu săn bắn hằng năm của hoàng gia tổ chức nhằm thi thử giữa thế hệ trẻ của các gia tộc.

Giải thưởng thì luôn luôn khiến người ta động lòng, đây cũng là nơi mà các cặp trai gái yêu đương hãy ghé tới vì đây là điểm suốt phát của cuộc thi tuy nhiều cây cối nhưng lại không có Yêu thú hay dã thú. Không khí nơi đây mát mẻ hơn hẳn gió thổi có lay hương hoa thơm ngát đều khiến người ta thoải mái.

Nhưng bỗng dưng tiểu hồ ly lại đứng dậy nhìn ra phía ngoài một đội sát khí lan tràn trong không khí thứ này hắn kiếp trước nồng đậm vô cùng lên rất dễ cảm nhận được. Mà so với vừa nãy còn kinh khủng hơn rất nhiều số lượng còn rất lớn cuối cùng hắn đã hiểu tại sao đám người vừa nãy lại ám sát lại yếu kém như thế hóa ra là đám chốt thí mạng.

Còn chân chính xe thì bây giờ mới bắt đầu xuất quân, khẽ cảm nhận xung quanh hắn cảm thấy khoảng hơn 100 luồng sát khí phóng tới. Chúng tỏ phải có từ 100 người trở đi còn nếu có kẻ không tiết ra sát khí thì một là đẳng cấp cao có thể sử dụng nguyên khí che dấu.

Hoặc đạt đến mức như Băng Thần giết người không có sát ý như thế lại càng nguy hiểm thà là đẳng cấp cao tý thì trong thành cao thủ sẽ cảm nhận được cuộc chiến còn loại kia thì giống như Băng Thần ban đêm đuổi giết lẫn trước nếu không phải hai người kia bám theo thì dù cho Vũ Hoàng cũng không cảm thấy sát ý của hắn.

Nhưng loại này cũng rất khó có khả năng bởi vì chỉ có sinh ra làm sát thủ như Băng Thần mới có khả năng này còn dị giới không lẽ vừa qua đã gặp đồng nghiệp cùng đẳng cấp. Hắn rất không tin vì kiếp trước hắn chưa gặp ai làm được điều đó chứ nói chi là trùng hợp như vậy hắn tuy không tự cao nhưng xếp điều đó vào khả năng nhỏ nhất có thể xảy ra.

Nhớ tới vừa nãy nhận thêm rất nhiều chỉ số hắn liền quyết định quan sát bảng chỉ số rồi lên kế hoạch. Hắn không thể công nhân bảng chỉ số đối với hắn rất có tác dụng nhờ bảng chỉ số hắn có thể phán đoán tốc độ ra đòn của chính mình mà không cần làm quen với lực lượng mới.

Kiếp trước một trong những bài tập của hắn là chiến đấu trong tình trạng sức chiến đấu tăng giảm nhờ đeo tạ để giảm tốc độ lực lượng. Hay uống một số loại thuốc của tổ chức để nâng cao sức mạnh tạm thời và bản thân hắn sử dụng sức mạnh rất tinh chuẩn.

Kiếp trước hẳn phải thường xem đến máy đo lực kiểm tra về tốc độ và lực lượng của mình thậm trí là khả năng phản ứng.Không những thế các loại độc được,tăng được hẳn đều phải tìm hiểu rõ ràng để khi trúng chiêu đưa ra tính toán về chiến lực tăng giảm.

Còn đối thủ thì mỗi lần đều tra cẩn thận mà biết bao nhiêu vệ sĩ bảo vệ nếu không phải hệ thống tình báo của tổ chức tốt đẹp thì với cái tính cách cẩn thận của hẳn thì bao lâu mới xong một nhiệm vụ.Nhưng bây giờ chỉ cần liếc mắt một phát thì địch ta đầu đủ khiến hẳn dễ dàng ra biện pháp công,thủ,bỏ trốn đều tiện lợi hơn nhiều.

Bảng chỉ số của chính hẳn hiện ra trước mắt

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu thú trung kỳ

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ

Đăng cấp:2

Exp:1054/20000

Lực lượng:632

Tốc độ:712

Trí lực:55

Thiên phú:90 (Người thường 10)

Hồn lực: 500

Pháp lực:500

Nguyên tố:Băng,Hỏa

Tuổi thọ:200

Danh hào:Tiềm năng Thần thú (áp chế với 50% ở dã thú,30% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (3/50)

Nhìn về phía sau một bụi cây có một bóng người lấp lóe băng trí số hiện lên làm hẳn khá bất ngờ nhưng khoe miệng nở ra nụ cười nhạo báng bọn họ

Tính danh: Âm Thập Nhất

Thực lực: Vũ Sư tứ trọng thiên

Huyết mạch: Không có

Đăng cấp:2

Lực lượng:340

Tốc độ:300

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Không có

Tuổi thọ:200

Danh hào:Không có

Tính danh: Linh Tử

Thực lực: Vũ Sư tứ trọng thiên

Huyết mạch: Không có

Đăng cấp:2

Lực lượng:350

Tốc độ:295

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Không có

Tuổi thọ:200

Danh hào:Không có

Nếu bình thường thì cách này rất hay bỏ ra một con chốt thí khiến đối phương buông lỏng cảnh giác thu hút sự chú ý của thành vệ binh rồi lại mai phục ở nơi này có vẻ cũng được.Nhưng đối với một kẻ sở hữu khả năng tăng sức mạnh sau mỗi lần chiến đấu thì sao lắm to rồi.

Lúc trước chỉ số của hắn chỉ khoảng 300 đám người này chỉ cần ra 100 tinh nhuệ ngay lúc đó thì mọi chuyện xong rồi nhưng lúc này thì như đi chịu chết.Nhưng tất nhiên họ không biết được điều đó một tên khăn bịt mặt màu tím nhìn về phía chiếc kiệu nói:"Mấy vị mỹ nhân hôm nay lại phải chết hết nhưng vì đại kế của ta các ngươi đành phải hi sinh thôi nếu các ngươi còn toàn thây ta không ngại thưởng thức một lần.

Nếu tiểu hồ ly nghe được thì đảm bảo sẽ tóm hết cả da gà lên,tất nhiên tiểu hồ ly không nghe được nhưng không phải là đảm bảo vật sẽ không nghe thấy.Sinh Mệnh Ngọc Diệp nói với Huyết Ngọc Liên:"Thất người mau ra nhiệm vụ còn đợi cái gì nữa biến thái như thế người phải diệt trừ mau chóng."

Nhưng Thiên Thư lại nói:"Không được kẻ này được bảo vệ quá kỹ chúng ta muốn chủ nhân xông giết thì rất có thể khiến hắn tử nạn."

Huyết Ngọc Liên nói:"Ta sẽ ra nhiệm vụ hợp lý các người yên tâm "

Bỗng bên tai Băng Thần vang lên tiếng nhiệm vụ hệ thống nhưng hành động của hắn không dừng lại chút nào.Luôn xuống hầm kiệu lắc nhẹ ản trong đám cỏ cao liên tục lướt vào khu rừng đến bên một gốc cây thì mới dừng lại hệ thống nhiệm vụ cũng tuyên bố xong.

Nhiệm vụ chi nhánh Hóa giải nguy cơ

Yêu cầu:Không ai trong những người trong kiệu bị thương hay bị bắt Tiêu diệt trên 3/4 số lượng địch 93/124 (thường thêm với mỗi kẻ bị tiêu diệt dư ra)

Phạt:Chính tuyến thất bại,sức mạnh -100%,tốc độ -50%,thiên phú -100%

Phạt cực nặng thì mới có thưởng cực lớn hắn không cho phép mình thất bại vì chỉ cần thất bại hắn mất hết tất cả đặc biệt là cơ hội để Mai Hân sống lại.Ánh mắt toát ra lạnh như băng cả người lướt đi nhưng lại không có một tý tiếng động nào cả như là một cái lá bay giữa không trung chả ai để ý cả.

Một tên đang sát thủ đang núp ở trên tán lá bỗng nhiên cảm thấy cổ họng đau đớn muốn nói gì đó nhưng không thể nói ra lời.Rồi cái xác cũng không hề rơi xuống đất mà tựa trên cành cây,đây là tiểu hồ ly cố ý hắn không muốn đánh rớt động cỏ.

Từng tiếng vang lên của hệ thống

Tiêu diệt mục tiêu nhiệm vụ 1/124

Tiêu diệt mục tiêu nhiệm vụ 2/124

Tiêu diệt mục tiêu nhiệm vụ 3/124

Tiêu diệt mục tiêu nhiệm vụ 4/124

.....

Rất nhanh đã có hơn 90 cái xác nhiệm vụ cũng sắp hoàn thành thế nhưng một cơn gió hơi lớn thổi qua trên cây một cái xác rơi xuống đầu lẫn lông lốc như trái banh.Thanh niên che khăn bịt mặt màu tím nói to lên:"Cỏ cao thủ mai phục rút ngay."

Nhưng nào đâu được như thế tất cả xoay người hòa mình vào rừng cây nhưng lại rất nhiều khí tức biến mất liên tục nhưng khi giết đến kẻ thứ 123 thì tiểu hồ ly mới phát hiện ra đám kia tứ tán là để dẫn hắn đi. Còn người quan trọng nhất cũng chính là chỉ huy đã biến mất hừ một tiếng bỏ qua hấn lướt về phía kiêu duôi mau vẫn chưa hết hấn.

Đuôi cáo khê phát ra ngọn lửa khiến máu bốc hơi rồi một chút sương lạnh thấm một máu còn lại. Ba cô nương biết mình đã qua cơn hoạn nạn liên tục thở dài hồi thúc kiêu phu nhanh chóng đến hoàng cung cho an toàn.

Nhanh chóng di chuyển kiêu phu mặc dù bị dính hương độc giảm sức chiến đấu nhưng nhấc kiêu chạy thì vẫn vô cùng nhẹ nhàng dù sao ngoài cái kiêu thì chỉ có mấy cái cô nương mà thôi. Tuy hồi thúc đám người nhanh lên trong quá trình di chuyển có đôi chút rung lắc nhưng nếu bỏ qua nguy hiểm bị ám sát thì cũng chẳng đáng gì cả.

Nhìn ngó xung quanh rồi cẩn thận cảm nhận rõ ràng xung quanh không có nguy hiểm tiểu hồ ly mới yên tâm chui vào lồng ngực ấm áp của Quân Oanh Oanh kiểm tra thành quả nhiệm vụ. Kết quả khiến hắn vô cùng vui mừng nhìn chỉ số tăng lên mà tim đập thình thịch hấn hiện tại cái mặt híp lại cả người thư thái.

Bảng chỉ số thay đổi vô cùng lớn

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu thú trung kỳ

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ

Đẳng cấp: 2

Exp: 2042/20000

Lực lượng: 1700

Tốc độ: 2000

Trí lực: 55

Thiên phú: 200 (Người thường 10)

Hồn lực: 5000

Pháp lực: 5000

Nguyên tố: Băng, Hỏa

Tuổi thọ: 200

Danh hào: Tiềm năng Thần thú (áp chế với 50% ở dã thú, 30% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ: Hồi sinh Mai Hân (4/50)

Tất cả đều được tăng lên một cách vô cùng khủng khiếp nhưng cũng đúng thôi khi hấn làm nhiệm vụ chỉ để sót một kẻ gần như viên mãn thì thường như thế này cũng đúng mà thôi. Để hấn thấy hài lòng nhất là đám sát thủ này cảnh giới không quá cao lực lượng cũng vô cùng thấp nhưng lại có chỉ số tốc độ vô cùng tốt dù sao sát thủ cần gì lực lượng mạnh chỉ cần nhanh tay và bình khí sắc bén là được.

Sát thủ định nghĩa duy nhất là giết người bọn họ không bao giờ chiến đấu trực diện chỉ cần ám sát và rút lui là ổn lực lượng hoàn toàn bỏ qua một bên. Ngoài ra chính là khả năng nguy trang ứng biến chính vì thế mà họ vô cùng nguy hiểm yếu kém thực lực khiến người ta buông lỏng nhưng khi ra tay lại nhất kích lấy mạng.

Tiểu hồ ly cũng thờ dài ta đây một đời sát thủ vương giả nhưng bây giờ lại làm người ta thú cưng. Đến lúc này thì bị uy hiếp trở thành bảo tiêu đợi ta hóa làm người tất cả đội đẩy cho bọn gia sinh con.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hấp thụ vận khí Vận Mệnh Ngọc thức tỉnh

Rất nhanh sau đó chiếc kiệu đã đến cổng lớn hoàng cung rất nhanh có đám lính ngự lâm quân ra gặp thì Nhạc Thanh Thanh nên lập tức ra khỏi kiệu rồi lên tiếng:"Ta muốn vào gặp công chúa các người truyền lời giúp."

Kẻ ra lập tức đáp ứng nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt của mọi người đi vào trong hoàng cung truyền lời.Tiểu hồ ly xem xét thông tin của đám ngự lâm quân này cảm thấy đây là đám người khá là mạnh mẽ ví như kẻ vừa chạy đi chẳng hạn.

Tính danh: Trường Tín

Thực lực: Vũ Sư bát trọng thiên

Huyết mạch: Không có

Đẳng cấp:2

Lực lượng:5240

Tốc độ:4100

Trí lực:20

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Thổ

Tuổi thọ:200

Danh hào:Không có

Sáng lại mấy người kia thì cũng không thấy ai kém cả thậm chí người mặc đồ nổi bật nhất mà Băng Thần đoán là chỉ huy thì đến tận Vũ Sư cửu trọng. Quả không hổ danh ngự lâm quân tùy tiện một người cũng có thể nghiền ép hết đám sát thủ kia mà theo hần biết ngự lâm quân có đến tận 10000 quân số có thể tương đương hoàng cung sâm nghiêm như thế nào.

Đội không lâu người kia lại như một cơn gió chạy tới mang theo ý chỉ của công chúa rằng đưa người đến chỗ của nàng. Chiếc kiệu nhanh chóng vào tới hoàng cung tiểu hồ ly vẫn đang hí hửng lại không biết trong thức hải mọi người đang chuẩn bị ra nhiệm vụ cho hần.

Thức hải

Thiên Thư vui vẻ nói:"Đây là cơ hội để Vận Mệnh Ngọc tỉnh lại Thiên Mệnh Vương Miện người cũng lên giúp muội muội của mình đi chứ."

Vận Mệnh Ngọc đành phải tùy đề Thiên Thư ra nhiệm vụ vì Vận Mệnh Ngọc và hần là một thể nhưng khi trở thành thần khí thì mới trở thành hai thứ. Bản thể của hần và nàng là một chiếc vương miện trên đó có viên ngọc mà vận mệnh ngọc có một vài năng lực riêng mà hần không hề có.

Rồi bên tai vang lên tiếng nhiệm vụ hệ thống hần có chút cảm khái hôm nay nhiệm vụ quá là dồn dập nhưng vẫn vô cùng vui vẻ tiếp vì đó là thực lực tăng lên và ngày Mai Hần sống lại gần hơn một chút.

Nhiệm vụ Hấp thu vận khí (Hỗ trợ Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết)

Yêu cầu:Hấp thu vận khí vương triều của Thanh Vân quốc 7/10

Vận khí vương triều:Khí vận của một quốc gia khí do long mạch gia trì và hoàng gia tình trạng để tính toán.Nếu long mạch yếu đi hoặc mất đi vận khí sẽ suy giảm tương tự nếu hoàng gia tuyệt hậu vận khí của quốc gia cũng biến mất long mạch chọn vị trí mới.

Thưởng:Chỉ số mới vận khí +1 (Vận khíquyết định may mắn của bản thân)

Phạt:Vận khí -50

Băng Thần là một người khá tin vào vận khí bởi hần ta biết mình vô cùng may mắn khi làm nhiệm vụ bao nhiêu lần bom rơi đạn lạc nhưng lại rất ít khi bị thương.Chính vì thế nhiệm vụ này hần rất mong đợi thành công của nó xem vận khí của hần có thật sự tăng lên không.

Nhìn ngó xung quanh thấy tình hình vẫn yên ổn tiểu hồ ly mở ra Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết xem xét thông tin của nó.

Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết:Không có tầng thứ hấp thu các loại năng lượng đặc thù chuyển thành vận khí bản thân.

Công đức:10000/1

Long mạch: 10000/1

Đánh cấp vận khí:1 năm một lần mục tiêu tùy chọn nhưng khoảng cách không qua mục tiêu 100 mét.

Tiểu hồ ly cảm thấy công pháp này tên quá bá khí mà công năng còn bá đạo hơn nữa chuyển đổi cướp đoạt vận khí cái thứ hư vô mờ mịt này. Khẽ vận quyết chớp mắt hắn cảm nhận xung quanh mình đâu đâu cũng tràn đầy vận khí có thể khẳng định đây là vận khí vương triều của Thanh Vân quốc không sai.

Hắn vận công hấp thu toàn bộ vận khí xung quanh mà lúc này hoàng đế Thanh Phong cảm nhận được vận khí quốc gia gia trị lên người mình yếu đi nhanh chóng điều này làm hắn hoảng hốt. Thế nhưng một lúc sao thì dừng lại vận khí lại khôi phục bình thường như chưa từng có gì xảy ra khiến hắn khá nghi hoặc. Nếu không phải vận khí gia trị thật sự

Nghĩ mãi không ra chuyện gì xảy ra thì hắn bỗng nhiên nhớ tới cái gì lập tức sắc mặt căng thẳng cả người hóa thành tàn ảnh đến một tòa cung điện bay lên cao rồi mở cửa của một căn phòng đi vào. Hắn nhìn sắc mặt trắng bệch của một người phụ nữ nằm trên chiếc giường lớn thì mi mắt khẽ giật bay ra khỏi căn phòng gào lên: "Người đâu tới đây cho trẫm."

Chỉ một cái chớp mắt một lão thái giám đã xuất hiện trước mặt hắn nói: "Hoàng thượng nô tài có mặt."

Thanh Phong nói: "Ngay lập tức đến phủ đệ Nhạc gia mời Nhạc tiểu thư và sủng vật của nàng tới đây."

Lão thái giám tuy vô cùng thất vọng nhưng cũng hồi báo: "Dạ thưa hoàng thượng Nhạc tiểu thư chiều nay đã vào cung hiện tại đang đi đến cung điện của công chúa."

Thanh Phong chẳng nói chẳng rằng bay rồi đi mà lão thái giám cũng bay lên không trung phóng theo hoàng đế. Vị này là Tần Vinh hoàng gia tổng quản người gần nhất với hoàng đế mỗi ngày thực lực cũng không hề kém cách đây hai năm đã đột phá Vũ Hoàng. Trước kia là một vị tướng quân nhưng khi chiến đấu thì không may mắn bị đối phương lợi kiếm làm hư của quý khiến hắn trở thành thái giám bên cạnh hoàng đế.

Thật ra hắn còn một tầng thân phận khác là cha ruột của hoàng hậu và hoàng hậu cũng là đứa con duy nhất của hắn trước khi mất khả năng sinh con. Hắn bay lên nói với hoàng đế: "Có chuyện gì gấp sao hoàng thượng không lẽ ngại coi trọng cô nương Nhạc gia."

Vẫn cung kính nhưng thái độ nào đâu giống quân nói chuyện với vua mà giống bề trên đang hỏi chuyện. Thanh Phong hơi chậm lại nói: "Ta đã nói bao nhiêu lần khi không có ai ngại cứ gọi ta là tiểu phong được rồi."

Tần Vinh cô hủ nói ra: "Ủy hoàng gia không thể bỏ mà ta hỏi người đừng lãng qua chuyện khác."

Thanh Phong nói: "Thực ra trên tay tiểu thư Nhạc gia có hi vọng cứu Hương nhi."

Tần Vinh tròn mắt: "Cái gì thế thì nhanh lên."

Hai người cao tốc đi tới mà lúc này tiểu hồ ly vô cùng xoắn xuýt

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu thủ trung kỳ

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ

Đẳng cấp: 2

Exp: 2042/20000

Lực lượng: 1700

Tốc độ: 2000

Trí lực: 55

Thiên phú: 90

Vận khí 82 (Người thường trung bình 50) ; Công đức: 0 ; Long mạch: 1000000

Hồn lực: 5000

Pháp lực: 5000

Nguyên tố: Băng, Hỏa

Tuổi thọ:200

Danh hào:Tiềm năng Thần thú (áp chế với 50% ở dã thú,30% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (4/50)

Nhiệm vụ cũng thuận lợi hoàn thành thế nhưng hệ thống làm hân khá đau khi suốt hiện dòng chữ Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết vĩnh cửu sở hữu công đức 1000000 hoặc long mạch 10000000.

Nghĩ kỹ tiểu hồ ly vẫn bỏ đi điểm long mạch vừa lấy được đôi lấy công pháp vì có công pháp mới có khả năng hấp thu dài lâu dù sao hân tuổi thọ không cần nói tới mai này còn rất nhiều thời gian kiếm long mạch và công đức.Người ta thường nói lưu gốc bỏ ngọn hân cũng muốn xem đến lúc mình làm việc tốt sẽ được kết quả theo nhiệm vụ hệ thống hân thấy mình toàn giết ác nhân hay cứu người rất phù hợp tìm kiếm điểm công đức.

Tâm lý nhẹ nhõm quyết định đổi Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết đã hoàn toàn thuộc về hân bây giờ thì an tâm nghỉ ngơi thôi.Lúc này đám người đã đến phòng cung của công chúa Thanh Nhân thôi tu luyện ra chơi với các nàng đám người mau chóng to nhỏ.

Tiểu hồ ly thì đang muốn dùng cách cũ thì bên ngoài vang lên tiếng hoàng thượng giá đáo của đám lão thái giám.Tiểu hồ ly vô cùng bức xúc vì hiện giờ hân không có gan làm như thế chỉ bắt lực nhìn Thanh Phong đi vào.

Hân ta lập tức chẳng nói chẳng rằng gì chạy tới trước mặt tiểu hồ ly nói:"Tiểu tử ta cần ngươi giúp ta có được không,hiện giờ ngươi có thể chữa thương cho người khác không?"

Tiểu hồ ly thấy hoàng đế nhờ vả rất muốn từ chối nhưng nhớ tới mình vừa hấp thi vận khí của người ta bây giờ phải trả ơn rồi.Hân đành phải gật gật cái đầu nhỏ hoàng đế thấy thế sắc mặt vô cùng vui mừng chụp lấy hân biến mất tại trong phòng mà lão thái giám cũng thế biến mất trước mắt mấy cô nương còn đang mộng bức.

Đẳng cấp còn kém không thể gia trì nguyên khí quanh thân thể lỏng của tiểu hồ ly như muốn kéo về đằng sau miệng không dám mở ra sợ gió to lừa vào.Hân bây giờ giống như cười tên lừa đi hóng gió vậy cảm giác phê khoái nói chả sao con người chẳng bao giờ hết hi vọng về chuyện bay lên không trung.

Bản thân hân lại thêm động lực để trở thành cao thủ đó chính là khả năng bay lượn trong không trung.Tưởng tượng mình đứng giữa không trung nhìn xuống thế gian là cảm thấy thoải mái cả mái rồi khoe miệng không khỏi nở ra nụ cười trong đầu liên tục ảo tưởng.

Hân như đã thấy mình trở thành cường giả chấn động cả thiên địa ở trên không trung nhìn xuống thế gian mà Mộng Thư,Mai Hân các loại cô nương nhìn hân tràn đầy ngưỡng mộ.Hân ánh mắt lạnh nhạt nhìn xuống thế gian như thần linh nhìn xuống nhân gian khung cảnh thật quá tuyệt vời cũng có thể nói trí tưởng tượng của hân vô cùng tốt.

Nhưng hân đã được Thanh Phong đưa tới một căn phòng mà trong đây có một người phụ nữ nằm trên giường sắc mặt trắng bệch không một chút máu nhưng trên người vận khí hoàng gia và công đức nên còn không chết.Hân đã biết mục tiêu điều trị của mình là ai rồi ngược lên nhìn Thanh Phong ánh mắt tràn đầy yêu thương nhìn người kia.

Rồi hân nhìn xuống tiểu hồ ly mà hân còn cảm nhận được lão công công kia cũng tràn ngập chờ mong nhìn hân.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Hoàng hậu Tần Hương cứu trị nhiệm vụ

Cảm nhận được sự mong chờ của hai người,tiểu hồ ly đành phải đến gần chiếc giường kia thì hệ thống cho hân nhiệm vụ tiếp theo.Mà nghe đến nhiệm vụ hân cũng mừng rỡ vì dù sao cũng phải cứu nhạc mẫu của mình mà đề năng chết thì cái này cũng qua vô năng.Mà nhìn nàng quanh người công đức nhiều như thế hân cứu nàng cũng được nhiều lắm.Giờ còn được thêm thưởng của hệ thống thì thật là một mũi tên trúng ba con chim mà tiểu hồ ly trong lòng cười nở hoa rồi.

Nhiệm vụ chi nhánh Dừng tuyên báo đáp (Thời gian 1 tháng,hệ thống hỗ trợ hồi phục tham trắc thuật giá trị 10000 công đức hoặc 100000 long mạch)

Yêu cầu:Trả lại ân tình của hoàng tộc Thanh gia cứu trị thành công hoàng hậu Tần Hương.

Thưởng: Một lần vật phẩm tương thưởng theo ý muốn,sinh mệnh lực +3

Phạt: Ký chủ một loại chỉ số ngẫu nhiên -90% và một bộ phận thân thể mất chức năng 100 năm

Nghe kỹ nhiệm vụ thì tâm tình của hân nháy mắt liền rơi xuống đáy vực hân cảm thấy rợn cả người trừng phạt thứ nhất có thể chấp nhận còn cái thứ hai qua kinh khủng.Mất đi chức năng một bộ phận 100 năm cái này không thể nói chơi được mà thật sự là tra tấn thì đúng hơn.

Nếu là con mắt thì cả một thế kỷ sống trong bóng tối đi lại còn khó nói chi lên cấp sẵn quai. Còn là tay thì khỏi nói chuẩn bị tham khảo khả năng dùng chân của nhà văn Nguyễn Ngọc Ký là vừa nghĩ đến đũa gấp bằng chân rộn hết cả người.

Hai chân mà có vấn đề thì hẳn không biết thế giới này đã có xe lăn bốn bánh dành cho thú nuôi chưa hai phải đợi đến Vũ Hoàng rồi bay trên không trung. Đó là chưa kể liệt bất cứ một bộ phận nào như nội tạng hay não thì phải chuẩn bị nằm xe long phượng là vừa thật vãi lozz.

Còn nếu ngừng nếu huynh đệ hẳn bị liệt thì chuẩn bị làm lưu manh trăm năm nghĩ thôi lòng đã thấy đắng kiếp trước vừa mới tạm quên đi Mai Hân muốn thành nam nhân thì đi qua bên đây lại còn đợi một thế kỷ nữa. Bây giờ nếu không có bộ lông dày thì ai cũng có thể nhìn thấy thậm chí hẳn có cảm giác lông mình hơi ướt may mà nhờ có lông lên không ai thấy được nếu không rất mất mặt.

Thậm chí bị Lý Tình giết còn thoải mái hơn sống tạm bợ qua ngày, ánh mắt không khỏi hung ác lên nhìn không khỏi khiến người khác kinh khủng nếu có người nhìn thấy còn tưởng ác quỷ dưới địa ngục trước khi bị trục xuất khỏi nhân gian. Hẳn lập tức mở ra phân tích hồi phục tham trác thuật thì thông tin hiện ra trước mắt hẳn.

Tính danh: Tàn Hương

Trạng thái: Trúng độc sâu (Tàn mệnh độc)

Tàn mệnh độc: Như tên gọi người trúng độc sẽ không chết đi ngay mà trở thành phế nhân chỉ hôn mê không thể tỉnh đồng thời giảm đi thọ mệnh của người trúng độc đi 60 năm năm ngay lập tức và rút dần. Vũ Hoàng trở lên miễn nhiễm, Vũ Vương chỉ bị suy yếu tạm thời.

Chữa trị truyền đủ thọ mệnh cho mục tiêu sẽ thanh trừ độc tố, thêm hai mươi năm sẽ khiến nạn nhân thức tỉnh ngay lập tức. Tiểu hồ ly chẳng nói chẳng rằng lại gần cả người lục quang bao trùm truyền vào thân thể của hoàng hậu sắc mặt của hoàng hậu có thể trong nháy mắt chuyển biến. Chỉ mất một thời gian là hẳn hồi phục hoàng hậu nâng sắc mặt bây giờ đã hồng nhuận vô cùng ánh sáng xanh sau đó biến mất tiểu hồ ly thọ nguyên biến mất quá nhiều lên cảm giác cả thân thể yếu đuối đi rất nhiều.

Thức hải giao nhiệm vụ Thời Gian Vòng và đám kia cũng há hốc mồm khó có thể tin rằng tiểu hồ ly thà bỏ đi tuổi thọ của mình cũng muốn nhanh hết cỡ chữa thương cho hoàng hậu.

Thiên Thư cười nói: "Chúng ta lại thêm rõ một điều nữa về hẳn kẻ này nhất định dù chết cũng không chịu sống tạm bây giờ không cần nhiệm vụ chỉ nhánh cũng có thể khiến hẳn như điên đi thực hiện nhiệm vụ."

Sau đó hẳn nhớ tới cái gì rồi nói: "Ta đã từng nghe hẳn lắm nhằm che chúng ta xấu xí thì phải."

Cả một đám loạn cào cào lên phê phán tiểu hồ ly nhưng ngay sau đó Thiên Thư cho họ coi một số hình ảnh mới khiến họ thôi hẳn điềm tĩnh nói: "Hòn cung người thử xem đi cùng là vũ khí tầm xa thế nhưng người thử nhìn thứ này xem."

Sau đó Thiên Thư từ điện thoại của Băng Thần tìm được hình ảnh của khẩu súng 3z Born Beast thì sự so sánh đơn giản có thể thấy được nếu một kẻ nhìn thấy sẽ chọn thứ nào. Các thần khí biết mình đã lỗi thời nên im mồm lại thờ dài nhìn Thiên Thư để hẳn ra biện pháp cho bọn họ chỉ nhận được một câu nói của hẳn là: "Phải thay đổi bản thân."

Sát Thần Kiếm nói: "Vậy chúng ta phải thay đổi như thế nào hả đại ca?"

Thiên Thư nghiêng ngẫm rồi nói: "Trước tiên chúng ta phải tham khảo ý kiến của hẳn đã hoặc là tự chọn luôn cũng không sao riêng ta đã chọn được hình dáng thay đổi rồi."

Hệ thống âm thanh lại vang lên trong đầu của tiểu hồ ly

Nhiệm vụ hoàn thành vượt chuẩn Sinh mệnh +6, Công đức cộng 20000 vũ khí tùy chọn một hệ sẽ chuyển giao trong 10 ngày nữa có 1 phút để tuyển chọn loại hình.

Tiểu hồ ly không chút bất ngờ tuyển chọn một thanh đoản kiếm vì bản thân từng là sát thủ lên thứ vũ khí quen thuộc vẫn là những thứ dễ che giấu như đoản kiếm là không thể thiếu. Hẳn cũng đã dự định món thứ hai cho mình rồi nếu được hẳn sẽ chọn lực một thứ vũ khí tầm xa có thể tiêu diệt một mục tiêu khoảng cách lớn ví dụ như một cây súng ngắm.

Đặc biệt nếu hình dáng giống như 3z Born Beast thì càng tốt vô cùng bởi hẳn vô cùng thích loại súng ngắm huyền thoại này. Súng thật sự hẳn không tiếc tiền mời người dùng hợp kim quý hiếm tạo ra một cây cải tiến cho hẳn còn điện thoại thì tràn ngập hình ảnh về thứ vũ khí này.

Mặc kệ đám bảo vật này muốn tân trang như thế nào đi chăng nữa tiểu hồ ly chỉ thờ phào nhẹ nhõm tất nhiên tiểu hồ ly cũng không biết mình lại bị bắt trúng một điểm yếu để bọn chúng lợi dụng. Nhưng ngày tháng đau khổ cứ tiếp tục nhanh tới hơn nữa và càng nhiều điều làm cuộc sống hẳn ta trở lên muôn màu muôn vẻ đầy niềm vui "cho người khác".

Lúc này tiểu hồ ly đã quyết định đổi 10000 điểm công đức lấy hồi phục tham trác khí vì thấy nó rất thuận tiện và đôi khi còn có thể chảnh chó như hẳn sắp làm lúc này.

Đuôi nhỏ khẽ vẩy, chân nhún một phát đến trước cái bàn trà gầy nhẹ một phát vào nắp ấm trà. Cái nắp văng ra đuôi nhỏ khẽ nhúng viết ra một dòng chữ bằng nước như sau: "Tàn mệnh độc: Như tên gọi người trúng độc sẽ không chết đi ngay mà trở thành phế nhân chỉ hôn mê không thể tỉnh đồng thời giảm đi thọ mệnh của người trúng độc đi 60 năm năm ngay lập tức và rút dần. Vũ Hoàng trở lên miễn nhiễm, Vũ Vương chỉ bị suy yếu tạm thời. Ta đã chữa khỏi cho nàng không lâu sau nàng sẽ thức tỉnh sức khỏe như bình thường."

Hoàng đế và Tàn Vinh nhìn vào hấn đồng thanh hỏi: "Thật là như thế không?"

Hai người còn đang nghi hoặc thì từ đằng sau có một tiếng ngâm khẽ quay lại đằng sau thì đã thấy hoàng hậu nương nương tỉnh lại đang nhìn ngắm xung quanh.

Nàng nhìn thấy cha mình và Thanh Phong hoàng đế thì hỏi: "Cha, hoàng thượng hai người sao lại ở đây ta cảm thấy mình đã ngủ thật lâu rồi."

Thanh Phong hoàng đế và Tàn Vinh tổng quản tuy đã là Vũ Hoàng nhưng hốc mắt không khỏi đỏ lên cười nói giải thích cho nàng vì sao nàng lại ngủ lâu như thế. Người dân Thanh Phong quốc không thể nào quên được vào hơn mười năm trước hoàng hậu Tàn Hương trong lúc làm việc thiện bỗng nhiên té xỉu và đến giờ vẫn không tỉnh.

Ngày hôm ấy tuy rất đẹp trời nhưng mỗi người đều như có một đám mây đen che trên đầu mình nhất là dân nghèo được nàng giúp cho đều rót nước mắt. Lúc này đám cô nương kia chạy tới Thanh Nhân vào trước thấy trên giường mẫu hậu của mình đã tỉnh táo nói cười với ông ngoại và cha thì đứng hình.

Tàn Hương nhìn thấy cô gái trẻ chạy vào nhìn mình, nàng cũng nhìn cảm thấy giống như phiên bản lúc trẻ của mình thì hiểu ra đây là con gái của mình. Bản thân nàng lúc bất tỉnh con gái chỉ mới 4 tuổi giờ đã là một cô gái quốc sắc thiên hương thì mới gọi lên tiếng: "Nhân nhi con gái của ta lại đây ta xem cái nào."

Nhìn nụ cười của mẫu thân Thanh Nhân không biết làm sao nước mắt cứ rơi liên tục như suối chảy không dứt lao vào lòng của mẫu thân của mình. Suốt hơn 10 năm nàng chưa bao giờ hết hi vọng vào sự thức tỉnh của mẫu thân.

Từ bé nàng đã rất thông minh hiểu chuyện nhưng khi mẫu thân của mình được cha ôm về nàng hỏi cha mình: "Cha sao mẹ lại ngủ mà cha làm sao lại khóc thế."

Thanh Phong khi ấy nước mắt rơi nhưng để con gái khỏi lo vẫn nói: "Con gái yên tâm mẹ con chỉ mệt lên ngủ hơi lâu thôi."

Cô công chúa nhỏ mỗi ngày buổi sáng đều đến thăm mẹ mình hỏi cha mình tại sao mẹ chưa tỉnh lúc ấy hoàng đế Thanh Phong nắm ta siết chặt nhưng ánh mắt luôn có sự vô lực đau khổ đến tận cùng. Nàng đến lúc 12 tuổi đi ra ngoài chơi với mấy cô nương khác thì mới biết được mẹ mình tại sao bất tỉnh đến giờ chưa dậy.

Nàng không khóc òa cũng chẳng trách cha nói dối mình nàng chỉ ở lại cung của mẫu thân mình khóc suốt một đêm mà hoàng đế Thanh Phong cũng ngay trên nóc nhà suốt buổi tối tự trách chính mình. Hấn hận mình vô năng đến ai ám hại vợ mình cũng không biết, hận mình khiến con gái cả tuổi thơ không có mẹ.

Lúc ấy lần đầu tiên vị hoàng đế này nghĩ tới việc nếu mình là một người bình thường thì vợ con đâu phải khổ sở như hiện tại. Hấn từng dốc hết sức mời một vị luyện đan sư ngũ phẩm về xem vợ mình trúng độc gì nhưng không có kết quả. Hôm đó hấn đuổi hết toàn bộ mọi người hầu ra khỏi cung tự tay đập phá hết thảy đồ đạc một lần.

Hấn từng thì chỉ cần biết kẻ nào hạ độc sẽ cho kẻ đó trả giá thật là đắt chu di cửu tộc chỉ là rất nhẹ nhàng mà thôi nghe đến cái tên Tàn mệnh độc hấn đã rõ ràng chuyện này là ai làm. Nhưng không để ngày đoàn tụ trở lên âm u hấn đành gác lại người cả một cái son trang lớn như vậy không phải nói chạy là chạy được.

Đề chặc chấn hấn ngầm hạ lệnh để ngự lâm quân vây chặt Bạch Hạc son trang còn phải cả người đi mời Nhạc lão tướng quân đến cung với lý do quân tình cần nghị sự. Ngự lâm quân cũng bắt hết những người phục vụ cho hoàng hậu ngày hôm nay vì tin tức không thể để lộ nếu không cộ động rần chạy hết thì phí công tốn sức bố trí.

Tạo ra tổn thương như thế đối với hấn làm sao có thể để đối phương có ngày tốt cho được nếu thế hấn không phải là Thanh Phong nữa rồi người có thể nhin vì đại sự nhưng đụng đến người nhà thì không còn quy tắc nào hữu hiệu. Cả cung điện tràn ngập không khí ám áp và tiếng cười đã hơn mười năm rồi gia đình đế vương mới được đoàn tụ như thế này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Tam đại tình si Thanh Vân quốc

Ai dám nói đế vương là lãnh huyết vô tình thực ra ai lại chẳng có tình cảm. Người ai cũng như chiếc gương sao chép mọi thứ từ người khác.

Một người không có khả năng chả nhờ ai mà lớn lên đứa trẻ học hỏi từ người lớn và từ xã hội xung quanh.

Như một tờ giấy trắng cần người vẽ vào đấy còn vẽ cái gì thì đứa trẻ sẽ theo xu hướng mà phát triển. Xã hội là thứ ảnh hưởng lớn nhất đến một người nào đó.

Xã hội giống như một ngôi trường vậy, ở đó không có các vị "giáo sư gây mê" "nhảm chán. Đường đời cho mỗi con người một hướng đi mà nó nặn ra khiến cuộc sống có tốt có xấu.

Bản thân Băng Thần thì không tin vào đạo đức bởi vì kẻ xấu hẳn gặp quá nhiều. Chính vì thế mà mỗi lần xử lý một kẻ nào đó Băng Thần đều cảm thấy họ có tội.

Giống như lúc giết gia quyến của đám tham gia buồn mà tui cũng có lý do mà hẳn ta cảm thấy hợp lý. Câu nói của hẳn khiến bọn họ chết không nhắm mắt nhưng Băng Thần cảm thấy đúng.

Như vợ của kẻ bị hẳn cho nổ một đồng bình ga chết không toàn thây cũng vậy. Nàng là một đại thiện nhân bỏ ra của cải giúp đỡ kẻ nghèo khó.

Hồ sơ hẳn tìm hiểu về nàng cho thấy nàng từ bé đến lớn đều trong sạch tốt đẹp vô cùng. Hay con cái của họ cũng vậy có tốt có xấu nhưng kết quả đều là chết không toàn thây.

Kẻ đại cuối cùng cũng giàu có quyết định tặng toàn bộ tài sản cho tổ chức từ thiện. Nhưng hẳn vẫn chết cả khi thú tội vào giam gia quyến cũng đi theo hẳn chuyển hộ khẩu thường trú xuống đất.

Băng Thần vô cùng tàn nhẫn chụp hình đưa cho hẳn xem, tuy nhiên kẻ này không giữ được bình tĩnh. Hẳn ta gào thét vào mặt Băng Thần: "Người đã chết không thể sống lại ta cũng phải trả giá rất nhiều tại sao không buông tha ta. "

Nước mắt rơi ướt áo tù trong mắt trần ngập phần hẳn nói: "Ta đã chịu án mười năm tù giam gia đình cô bé cũng đã tha thứ ta ngươi tại sao lại còn phải làm như thế? "

Băng Thần nhàn nhạt nói: "Nàng đã chết các người có quyền được sống? Mà dù cho cả thế giới đều tha thứ cho ngươi ta vẫn không thể. Biết tại sao không? "

Tự trả lời với về mặt đau thương thế nhưng ánh mắt đầy lãnh quang nói: "Vì ngươi một phát đạn mà từ hôm ấy ta đã không còn là một con người."

Một thanh đoàn kiếm xuyên thấu qua cổ kẻ kia kết thúc một đoạn ân oán. Chính xã hội đã đưa Băng Thần đến con như thế, chính nó đã tạo lên một ác quỷ.

Rất nhiều lần Băng Thần tự niệm nếu ngày đó cảnh sát bắt ngay được bọn người đó, nếu bản thân không vào con hẻm mình sẽ thế nào.

Thanh Phong thì may mắn hơn nhiều tuy sinh trong gia đình đế vương nhưng thái thượng hoàng chỉ chuyên tâm tu luyện lên chỉ có mình hẳn nói đời.

Thuận lợi lên ngôi có Nhạc gia chống đỡ hẳn nhẹ nhàng điều khiển quốc gia. Về chuyện tình cảm không ai không hâm mộ.

Thái tử Thanh Phong khi ấy trốn vào rừng muốn thể hiện bản lĩnh của mình nhưng không may gặp phải mạnh mẽ Yêu thú. Tưởng mình chết chắc rồi thì có người tới cứu nàng là Tàn Hương đi theo gia vệ.

Lúc đầu còn tưởng nàng và mọi người sẽ nhận ra mình nhưng không chả ai nhận ra Thanh Phong cả bởi vì tóc tai rối bời quần áo sập nát như tương. Thường thường chả ai sẽ mang một kẻ sắp chết về nhà nhưng Tàn Hương lại mang hẳn về thời gian trôi qua gần 3 tháng mặc kệ mọi người khắp nơi tìm hẳn. Nhưng hẳn mỗi ngày ngắm nhìn tâm tình với Tàn Hương lên không biết đã yêu nàng từ bao giờ.

Đến khi Tàn Vinh về nhà nhìn thấy hẳn thì quý xuống lúc này mọi người mới tá hỏa hóa ra kẻ này là thái tử mất tích. Tàn Hương giận vì hẳn lừa nàng bấy lâu nay, hẳn tuy là thái tử nhưng vô phương mắt ăn mắt ngủ bao nhiêu ngày. Sau đó hẳn đăng ngôi vua nhưng cũng không có nạp thêm phi tần mà suốt ngày loang quanh bên Tàn Hương.

Hơn hai mươi năm hẳn cuối cùng cũng thành công, Tàn Hương đồng ý làm hoàng hậu khi ấy hẳn ân xá cho tội phạm khắp quốc gia để tỏ niềm vui của mình. Sau vài năm thì hai người có công chúa Thanh Nhân, cứ tưởng đó sẽ là một câu chuyện cổ tích thế nhưng bất ngờ ập đến nàng bất tỉnh.

Nhưng bây giờ nàng đã thức tỉnh trở lại tuy nhiên Thanh Phong cũng không thể trở lại làm một vị quân vương hiền từ như xưa nữa rồi.

Lúc này Nhạc lão gia tử cũng tới cười nói: "Chúc mừng hoàng thượng cuối cùng hoàng hậu cũng đã thức tỉnh sau bao nhiêu năm mong đợi."

Hoàng đế cười nói: "Nhờ phúc của tiểu hồ ly hẳn đúng là quá thần kỳ, ta chỉ nghĩ nó có thể giúp nàng duy trì nhưng tiểu tử này lại chữa khỏi mà còn tìm ra loại độc nữa."

Sắc mặt của Nhạc Thiên Quân trầm xuống: "Đã xác định được loại độc thì chắc ngươi cũng đã xác định được là ai hạ độc hoàng hậu."

Hoàng đế cũng cười gằn nói bốn chữ: "Bạch Hạc Sơn Trang "

Nhạc Thiên Quân nói:"Thật giỏi một cái Bạch Hạc son trang tưởng ý vào luyện đan sư công hội là muốn làm gì cũng được họ không nhớ là Luyện đan các không phải chỉ có mỗi một cái ngũ phẩm đan sư.Và lại họ dám can thiệp vào chuyện của hoàng thất sao ta không tin có người dám phá quy củ.

Nhạc Thiên Quân lại cười nói:"Chuyện này phải tính cả vốn lẫn lời nhưng bây giờ tam đại si tình Thanh Vân lại thiếu đi một người rồi."

Hoàng đế cười ngược ngược dù sao ngày đó hấn khóc một trận chính là lão gia tử an ủi hấn mà khi đó hấn đã 50 lại vẫn trước mặt người khác khóc.Nhắc lại mặt hấn còn nóng lên rần rần nhưng nghĩ lại ngày xưa còn bé bị cha mình giao cho Nhạc lão dạy dỗ bị đòn vào mông bao nhiêu lần thì chả cảm thấy gì nữa cả.

Dù sao hấn cũng thoát khỏi cái danh tam đại si tình là tốt rồi chỉ cần hoàng hậu ở bên cuộc sống của hấn như là cây xanh dưới ánh dương.Nghỉ đến tháng ngày phía trước thì vị hoàng đế không khỏi nở nụ cười bỏ lại lão tướng quân sai bước đến cung hoàng hậu.

Lão tướng quân hiền từ nhìn Thanh Phong nhìn hấn lớn lên bản thân cũng coi hấn như con mình nhìn thấy hấn hạnh phúc. Cũng như nhìn con mình hạnh phúc, thu hồi ánh mắt khẽ nhắm rồi quay mặt sang hướng khác. Nhưng không còn chút nào chỉ có sát khí tràn ngập.

Lãnh mang hướng tới ngàn dặm xa xôi Bạch Hạc son trang.Trong một tòa nhà to lớn một người trung niên bỗng nhiên cảm thấy cả sống lưng lạnh lẽo.

Hấn ta nhìn khắp xung quanh thần thức cẩn thận cảm nhận nhưng không cảm thấy sự có mặt của ai hết thì mới thôi.

Một lúc sau thì hấn mới bình tĩnh lại nghĩ rằng mình sợ bóng sợ gió mà thôi. Từ ngày hấn ta có dã tâm leo lên chức hoàng đế thì lúc nào cũng thấy sợ hãi.

Nhất là khi dùng Tàn mệnh độc được đầu độc hoàng hậu thì càng thêm sợ hãi và nghĩ ngợi nhiều. Nhưng hấn không thể không làm như thế bởi vì hấn muốn từ đại thiện nhân thu phục lòng dân.

Chỉ cần có lòng dân thì khi phản lại hoàng triều sẽ bớt người nói sau lưng, sẽ vững vàng hơn. Nhưng hoàng hậu lại làm việc thiện quá nhiều khiến cho các việc hấn làm chẳng mấy người biết đến.

Lên hấn hạ độc hoàng hậu để có thể vững vàng danh tiếng của mình trong lòng dân. Lại không để nàng chết khiến hoàng thất dùng danh nghĩa nàng để mua danh chuộng tiếng.

Thậm chí hấn còn phái con trai của mình là Bạch Lâm đi ám sát Nhạc Thanh Thanh lại để cho kẻ khác sống. Khi đó Nhạc gia sẽ nghi ngờ chen ép các gia tộc khác rồi hấn ta sẽ có thể suy yếu cả hai.

Nhạc Thanh hai nhà suy yếu khi đó đến lúc Bạch gia lên tiếng dùng tích lũy thế lực, danh tiếng, lực lượng để nắm lấy quyền hành rồi từ từ. Hấn Bạch gia sẽ chậm rãi thôn phệ Thanh Phong còn hấn dù không là hoàng đế thì cũng là thái thượng hoàng.

Mặc kệ kẻ kia và lão tướng quân tính toán như thế nào hấn đều chỉ muốn bồi hoàng hậu nhiều hơn một chút. Đã hơn mười năm, biết bao điều chất chứa trong lòng không thể nói giờ đây hấn muốn nói hết.

Nhưng khi tới nơi từ đã nhìn thấy công chúa và hoàng hậu hai mẹ con chưa nói chuyện xong thì đành lơ lửng ở ngoài. Dù sao hấn không muốn mình số phận của mình bị người khác nhìn thì thấy kể cả con gái của mình.

Nghe công chúa nói bao điều dối thay của Thanh Vân và chính bản thân nàng nữa. Nói rằng nàng nhớ mẹ như thế nào mong mẹ tỉnh lại đến nương nào.

Sau đó hơn một canh giờ vẫn chưa ngừng lại hấn càng ngày càng sốt ruột vô cùng. Nhưng may sao nhờ có mấy vị cô nàng kia lên nàng không ở lại suốt đêm được kéo làm hồng phúc của cha mình.

Bản thân đành phải lui đến gặp các nàng về bởi vì chẳng thể để lọt được sự quan sát.

Hoàng hậu Tàn Hương chỉ nói hai câu:"Tam đại tình si huynh không làm ta thất vọng."

Nghe được hoàng hậu nói như thế này, lòng hấn lại đau đớn vô cùng. Hơn mười mấy năm mang danh là chuỗi ngày bắt lực nhìn nàng hôn mê không tỉnh.

Cũng là chuỗi ngày con gái của hấn ta tuổi thơ không có mẹ chăm sóc. Thanh Phong ghen ngào nói:"Hương muội là ta vô dụng chỉ có thể nhìn người chịu khổ. Ta nhớ người nhiều lắm."

Tàn Hương xuống giường đi đến trước mặt Thanh Phong nhẹ giọng nói:"Không sao rồi."

Thời gian như ngừng lại quay trở về khi hai người gặp nhau lần đầu tiên. Hấn đang bối rối bắt lực thì nàng đến nắm tay hấn nói nhẹ nhàng:"Không sao rồi."

Hấn ôm chặt lấy nàng mặt tựa sau lưng nước mắt rơi đầy. Hấn nhớ rồi trước mặt nàng hấn chưa bao giờ là hoàng đế chỉ là một người chồng nàng yêu thương.

Trước nàng hấn rơi nước mắt vì nàng hấn chờ đợi một thập kỷ chỉ vì mong chờ một cái ôm. Tàn Hương cũng khóc nàng biết nỗi đau của hấn, làm hoàng đế lại không cứu được vợ mình.

Cái danh kia chỉ như lưỡi dao mỗi lần nghe như cửa vào tìm hấn một lần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Thiên Hoa rượu Thiên Hoa sơn chủ và Mộng Thiên

Sau đó hai người tâm tình suốt hai canh giờ Thanh Phong như cái máy phát thao thao bất tuyệt. Hoàng hậu thì chỉ im lặng mỉm cười nghe hấn ta nói đủ nhiều thứ nàng chả hiểu.

Mặt trời mau xuống núi hai vợ chồng nhìn ánh dương dần dần biến mất. Mặt trăng tròn chiếu sáng khắp nhân gian như mừng cho cặp vợ chồng đoàn tụ.

Tối tối bàn ăn được dọn ra cung nữ thái giám mang đồ ăn lên gần trăm món khác nhau. Tham gia chỉ có mười người mà thôi Quân Oanh Oanh và Mộ Dung Thiên Tuyết cũng được tham gia.

Bởi vì các nàng chắc chắn sẽ ngủ lại hoàng cung tối nay không lo lộ việc hoàng hậu thức tỉnh. Vì thế càng yên tâm các nàng không thể thông báo ra ngoài được.

Còn nếu đợi đến ngày mai thì dù có thông báo cũng trễ quá rồi vì hoàng gia và Nhạc gia người đã suất phát từ lâu rồi. Bạch Hạc sơn trang như cá nằm trên thớt chỉ có thể vô lực nhìn đao phay chặt xuống.

Nhạc lão gia từ vì ngày vui này quyết định lấy ra vò rượu Thiên Hoa mà Mộng Thiên mới tặng lúc trả tiểu hồ ly. Mộng Thư cũng bất ngờ vì không biết hôm nay là ngày gì mà lão tướng quân mang thứ quý giá này ra.

Nhưng khi nàng thấy Thanh Nhân dắt tay một người giống nàng đến tám phần thì hiểu ngay. Hoàng hậu nương nương đã thức tỉnh tỷ muội thân thiết của mẹ nàng đã thức tỉnh.

Thiên Hoa bình rượu tỏa hương ngào ngạt Mộng Thư bỗng nhiên lòng trầm xuống. Cứ nghĩ đến cha mình ngày đêm thờ dài, ban ngày thấy hấn ta cười cười nói nói.

Thế nhưng đêm khuya ngồi uống rượu tê liệt chính mình uống đến đâu nhưng vì là Vũ Vương đình phong lên cũng không tác dụng. Chỉ có Thiên Hoa rượu mới khiến hấn say, không thiếu những lần hai tỷ muội nhìn thấy cha mình khóc.

Khóc rất thảm thương nhưng lại không thành tiếng hấn rất trân trọng mỗi lần được say. Thế nhưng Thiên Hoa rượu mỗi năm lại có rất ít lên để hấn hi sinh thì chỉ có thể là vì gia tộc hoặc là vì hai đứa con.

Nhạc Thiên Thần nhìn ra nàng buồn khổ thì có chút không đành lòng liếc qua lão gia tử. Nhạc Thiên Quân thấy thế thở dài không thôi sau đó nói: "Các người đám tiêu cô nương có muốn nghe về tam đại tình si câu chuyện thật sự không? "

Mộng Thư nói: "Thật sự? Thế mọi người truyền ngôn là sai ư?"

Nhạc Thiên Quân thở dài nói: "Chỉ đúng phần nào thôi còn chính xác rất ít người biết được. Chỉ có hàng ngũ gia chủ của đám gia tộc lớn là biết thôi."

Không khí đình trệ lại cả một đám người im lặng nghe Nhạc lão kể lại những chuyện này. Thậm chí hoàng hậu cũng không biết tại sao sao chị em thân thiết của mình xảy ra vấn đề gì.

Nhạc lão nhấp một ngụm rượu lấy giọng khẽ kể: "Truyện phải bắt nguồn từ chén Thiên Hoa chủ nhân này người thứ nhất trong tam đại tình si. "

Hỏi hỏi tường hấn lại nói: "Người này tên Vương Sinh hấn từng là đệ tử đắc ý nhất của Thiết Quyền tông tông chủ. "

Chuyện bắt đầu khi một bí cảnh mở ra ngũ môn tam tông nhị phái tụ tập vào xông bí cảnh. Tất cả các tông phái tham gia lên loạn vô cùng đến mức chưa có thực sự thăm dò đã chết quá nửa.

Mà chủ yếu là do bí cảnh từ sau lối vào sẽ truyền tống ngẫu nhiên lên chỉ cần hơi có tiếng qua lời lại thì sẽ đánh nhau. Dù sao các tông phái cũng không phải lúc nào cũng hòa thuận như bên ngoài.

Và khi có cơ hội giết người không ai biết thì những con tù của đạo đức lập tức như chó dại ra lồng gắp ai cắn người đó. Vương Vinh mặc dù thực lực mạnh mẽ nhưng không may bị người vây công.

Tuy thoát được nhưng cũng trọng thương gần chết bị truyền tống trận truyền ra từ trên trời rơi xuống núi Thiên Hoa. Khi đó chủ nhân Thiên Hoa sơn vừa mất một năm để lại con gái và một ít hạ nhân.

Ngày hôm đó Thiên Nhu phu nhân khi đó chỉ mới 16 đi hái hoa làm nguyên liệu ủ rượu. Thế nhưng trên trời người rơi xuống ngay trước mặt nàng đè nát bụi hoa nàng muốn hái.

Nhưng nàng không nghĩ nhiều mà kêu người đến xem người bị thương có việc gì không. Thế nhưng chẳng ai xoay chuyển được hấn vì trên núi chủ yếu là phàm nhân còn một chút cảnh giới thấp kém.

Mà mang trong mình bộ giáp trấn phái của thiết quyền tông nặng đến hơn vạn cân thì mọi người vô lực. Ngay trong chiều thiện lương Thiên Nhu cho người dựng một căn lều che nắng mưa.

Bản thân nàng mỗi lần hái hoa hoa ủ rượu đều thuận tiện chăm sóc kẻ lạ mặt. Không lâu sau Vương Vinh cũng tỉnh lại tuy nhiên thân thể thương quá nặng không nhúc nhích được.

Thế là Thiên Nhu lại phải chăm sóc hấn thêm một thời gian dài nữa mỗi ngày cứ thế trôi qua. Vương Vinh đứng lên được thế nhưng thực lực chưa khôi phục lên không dám đi khỏi núi.

Bởi vì hấn đắc tội quá nhiều người lên chỉ cần để có người biết hấn còn sống thì xong. Đảm bảo bọn họ sẽ kết bè kết lũ với các đệ làm thịt hấn cho bằng được thì thôi.

Nghĩ đến một đám người bu xung quanh kẻ kêu đánh người kêu giết đuổi bắt mà mình chỉ có thể chạy. Cả người hấn lại cảm thấy không thoải mái một tý nào hết. Chưa kể với thân thể thế này chạy cũng là cả một vấn đề lớn.

Thế là hấn quyết định ở lại nơi này đến khi tốt thì sẽ đi về Thiết Quyền tông sau. Dù sao chỉ cần bản mệnh ngọc không vỡ thì sư phụ và cha mẹ hấn cũng không lo lắng cho lắm.

Mỗi ngày hấn đều luyện công và đi theo Thiên Nhu hái hoa để ủ rượu. Hai người gần nhau trò chuyện về mọi thứ trên trời dưới đất nhưng thời gian không chờ người.

Thương thế lành lặn thực lực khôi phục như lúc đỉnh phong khiến hấn quyết định về Thiết Quyền môn. Ngày hấn ra đi mọi người đều đi tiễn biệt chỉ vắng bóng nàng mà thôi.

Người khác có thể không nhìn thấy nhưng hấn rõ vô cùng trên đỉnh núi cao người con gái nước mắt tuôn rơi dõi theo mình. Hấn ra đi được ba ngày thì sáng sớm Thiên Nhu mở cửa đã thấy hấn đứng trước cửa rồi.

Còn cầm một bó hoa đến tặng cho nàng đặc biệt còn nguyên cả rễ đó là một loại hoa quý mà có mọc trong tông tông. Biết nàng yêu quý các loài hoa muốn dùng hoa để tạo lên thứ rượu ngon nhất thế gian.

Hấn rất thường xuyên ở đó như là ở nhà của mình vậy tất nhiên cũng chẳng ai quan tâm. Vì chỉ cần từ bộ đồ giáp hấn mặc là biết người này thân phận không nhỏ chút nào.

Ngày tháng cứ trôi qua đến khi có một biến cố xảy ra, cừu nhân của cha Thiên Nhu tới cửa. Đúng lúc Vương Vinh không có mặt khi hấn tới thì chết rất nhiều người chết. Bản thân Thiên Nhu hai chân bị người ta đánh cho nát.

Hấn nổi điên lên và đồ sát toàn bộ những kẻ tới tấn công núi. Một ngàn người khi thấy hấn đằng không bay lên thì nhất thời tuyệt vọng. Một trận đồ sát diễn ra tuy không tàn nhẫn đến mức làm hại người nhà của họ như Băng Thần.

Thế nhưng chỉ cần là nam nhân trên mười thì chẳng có ai sống sót cả. Có làm có chịu nhưng đến khi đám người kia vẫn không hiểu mình chọc vào Vũ Hoàng là tại sao.

Trận đồ sát này khiến Vương Vinh phải chịu phạt kinh đi vào nhân loại cấm khu một tháng. Nhưng hấn vẫn trở về nhưng mặc kệ mọi người hoan hỉ hay ghen tức điều hấn ta quan tâm là nàng thế nào.

Đôi chân đã không có cách cứu vãn trừ khi có một loại đan dược cứu phẩm khiến người tuyệt vọng. Thấy đệ tử si tình chương tông sư phụ của hấn đành tặng hấn bảo vật của mình một viên Thiên Niên Đan.

Thứ đan dược quý giá giúp người tăng tuổi thọ lên trăm năm kể cả phàm nhân cũng như thế. Thế hai người cưới nhau nhưng rất lâu sau mới sinh ra hai người con một trai một gái.

Hai huynh muội cách nhau gần mười tuổi cả hai người thiên phú đều rất tốt. Một người đã là thiên tài số một tại Thiết Quyền tông, em gái cũng là hàng đầu tại Thiên Nguyên học viện.

Dù cho có làm sao ta vẫn mãi bên nàng đó chính là tam đại tình si một trong. Sau đó lão gia tử lại nhấp một ngụm rượu lấy giọng tiếp tục kể.

Ngày mà Mộng Thiên còn là một kẻ phong lưu thành tánh gặp gái đẹp là nước rãi chảy ròng ròng. Có tiếng khắp kinh thành nói đến tên không ai không biết không người không khinh.

Một ngày hấn ta tại học viện gặp một người con gái tìm hấn xôn xang vô cùng. Nhưng hấn tự tin quyết định bày tỏ thì bị từ chối thì bất hết cả ngờ.

Nhưng sự kiên trì bao giờ cũng có ích không biết cách nào nhưng nàng trở thành phu nhân Mộng gia. Không ai biết được Mộng Thiên đã dùng phương pháp gì để rước nàng về Au vài năm thì nàng sinh hai đứa con gái rồi bệnh mất.

Khi đó hoàng hậu bị bắt tình đã hơn một năm trời lên không biết được ẩn tình trong chuyện này. Vì nó diễn ra mặc dù động tĩnh rất lớn nhưng lại giới hạn thực lực đám người biết.

Phần lớn đều là gia chủ một gia mà chỉ có đám Vũ Hoàng đám người là rõ ràng nhất. Chuyện này lớn đến mức Thiên Hoa son chủ mặc dù rất quan tâm nhưng vẫn chỉ có thể khoanh tay đứng nhìn bất lực.

Một cái Vũ Tông còn chùn bước trước chuyện này mà thôi. Huống chi lúc đó nhỏ bé Mộng Thiên có thể làm được cái gì cả như hạt cát so với viên ngọc.

Một đám người đến mang nàng đi vì trong mắt họ Mộng Thiên chỉ là một phẩm nhân dễ tiện mà thôi. Thậm chí họ cảm thấy hèn nhỏ bé đến mức không cần phải diệt trừ dù có sống cũng là bất lực.

Đối phương khi đó nhục mạ hèn nhưng vì hai cô con gái lên chịu nhục vì hèn ta hứa với nàng sẽ chăm sóc bọn chúng con thơ. Hèn tung tin vợ mình đã chết làm lễ tang để đánh lừa thiên hạ còn mình ôm nội tâm dần vật mà sống.

Chỉ có đêm đêm một người lấy rượu một mình chua cay. Có lẽ thương cảm lên Thiên Hoa son chủ mới cung cấp rượu cho hèn uống giải sầu

Mộng Thư còn chưa hết bất ngờ: "Thế là mẹ con sống chỉ cần như thế là đủ rồi. "

Hoàng hậu thì vẫn mặt tràn đầy bất ngờ và thương cảm cho cha con nhà họ Mộng. Nghĩ đến như vậy mình còn tốt số hơn bọn họ nhiều. Ít ra còn có thể nhìn thấy người thân nhưng Mộng gia tình hình thế nào cũng không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Niềm hi vọng ở tiểu hồ Ly

Lão gia tử bỗng nhiên thờ dài không nói nhưng trước ánh mắt của mong chờ của Mộng Thư ngoại lệ nói thêm: "Tiểu cô nương ta tạm thời không thể nói cho người nhiều. Mẹ người vì an toàn của cha con các người mà ra đi không cần nghĩ nhiều. "

Sau đó nhìn về phía tiểu hồ ly mãi ăn nói: "Cái mảnh đất Thanh Vân này chẳng có ai có thể giúp cha người. Nếu có hi vọng thì chỉ có tiểu tử này mà thôi. "

Nhìn về phía tiểu hồ ly mọi người đều tràn đầy ngạc nhiên nhưng ngoại trừ hoàng hậu không biết gì thì mọi người đều dần dần hiểu ra. Nhưng Mộng Thư ánh mắt có chút tuyệt vọng vì dù cho tiểu hồ ly trưởng thành thì đã không biết bao nhiêu năm.

Thiên Hoa son chủ còn không thể can thiệp được mà ai cũng biết hèn là một vị Vũ Tông. Không lẽ phải đợi tiểu hồ ly đạt tới Vũ Tôn sao nếu có ngày đó liệu nàng còn sống hay không.

Nhìn nét mặt của nàng Nhạc Thiên Quân sao lại không biết được nàng nghĩ gì. Thế nhưng ngoại trừ tiểu hồ ly hèn ta không thể nghĩ ra ai có thể mạnh mẽ như thế.

Hơn mười năm trước hơn trăm thước Từ Tước Thần Điều đẳng cấp lại cực kì cao khiến hèn và Vương Vinh cảm thấy bất lực. Người ta là một trong số ít các Yêu tộc có thể xưng là Thần tộc trên Thánh Nguyên đại lục.

Không nói thêm cái gì nữa về chuyện này hèn chép miệng: "Tạm thời người chỉ cần biết có thể thôi là được rồi. "

Sau đó để chuyển đổi không khí hoàng đế Thanh Phong bắt đầu kể những chuyện lớn của Thanh Vân. Những chuyện mà khi hoàng hậu bắt tình nàng không biết được.

Trong đó rất nhiều là các lần chiến thắng trên chiến trường của quân Thanh Vân. Đặc biệt là khi kể đến chuyện Hải Vân quốc tiến quân đánh.

Lần đó do Nhạc Thiên Quân tự tay đốc thúc thế lên không chỉ chiến thắng. Mà còn phản công chiếm ngược một quận của Hải Vân quốc khiến Thanh Vân ra tiếng trong thập quốc.

Nhạc lão gia tử như chạm giây nói liên tục về tình hình trận chiến khi ấy. Hèn miêu tả rất khốc liệt, quả thực khi ấy theo hoàng đế miêu tả thì Thanh Vân quân thua rất nhiều.

Mà địch người chỉ huy cũng không phải là kém tuy nhiên còn trẻ tuổi nên dễ trận chiến thua quá thảm. Nghe nói hèn ta chỉ huy lượng quân gần trăm triệu đánh với chỉ có năm mươi triệu mà thôi.

Tất nhiên hèn thân phận cũng không hề nhỏ là thái tử của Hải Vân quốc. Thắng được trận đầu tâm lý chủ quan liên tục bước vào bẫy của cáo già Nhạc

Thiên Quân.

Kết cục trăm triệu quân chiến đấu tình nhuệ khi về đến Hải Vân quốc thì chỉ còn năm trăm ngàn tàn quân. Không những thế vì bảo vệ thái tử khỏi bị truy kích có hơn trăm vị Vũ Vương trấn thủ Thạch quận ra chiến đấu.

Đám người này gặp phải Vũ Hoàng là lão tướng quân bất ngờ đánh lên chết gần hết. Không kịp để Vũ Hoàng đến ứng chiến. Đại tướng quân Trường Khanh của Hải Vân đối thủ truyền kỳ của Nhạc Thiên Quân.

Hắn hết mực khuyên can hoàng đế Hải Vân không nên để thái tử làm chủ soái nhưng hoàng đế không nghe lọt tai. Cuối cùng hắn thất vọng từ quan mang gia tộc ẩn dật mà tiếp tục phát triển.

Hoàng đế Hải Vân lúc đầu còn nghĩ là lấy lại quyền lực mà vui mừng nhưng trận chiến kết thúc thì lại buồn rầu. Thua thì thảm như thế nhưng lại không có người lấy lại một quận đã mất.

Bản thân hắn là hoàng đế sao có thể đi cầu thần tử của mình được. Hắn chờ Trường Khanh quay về xin hắn cho xuất chiến nhưng rất tiếc là đến bây giờ vẫn chưa thấy tin Trường Khanh về chức vị.

Mà dường như người của Trường gia lại rút dần dần khỏi bộ máy chính quyền Hải Vân quốc. Mất đi một Vũ Hoàng phụng sự Hải Vân quốc chiến sự diễn ra liên tục.

Mà các quốc gia khác cũng rất nhiệt tình xâu xé Hải Vân quốc khiến hoàng đế rất nhức đầu. Thậm chí vài năm này chưa từng điều quân đánh Thanh Vân quốc cái từ dịch truyền kiếp này.

Nhưng mình làm thì trách được ai, chính hắn quyết định thì phải thật tốt trả giá cho kết quả xảy ra. Chuyện này từng khiến cho Thanh Phong hoàng đế cảm khái một thời gian dài, may mà Thanh gia tổ tiên nhìn xa trông rộng.

Nếu Nhạc gia mà không có ràng buộc với hoàng gia, chẳng cần nói đến chuyện tạo phản xảy ra. Chỉ cần người họ Nhạc buông quân quyền cũng đã đủ khiến Thanh Vân rơi vào cảnh dầu sôi lửa bỏng rồi.

Nhớ tới cũng đã 1991 năm rồi từ ngày Thanh Vân quốc dưới tay hai vị tổ tiên của hai gia tộc sáng lập mấy khi hoàng gia bảo bọc Nhạc gia. Thường thường chính là Nhạc gia hộ vệ hoàng gia suốt bao nhiêu năm nay, nói tới hiện tại lão tổ cũng chính là ông nội của Thanh Phong làm chấp pháp ở Kiểm Tông cũng chỉ mới đạt đến Vũ Hoàng tứ trọng làm sao có thể so sánh với Nhạc Thiên Quân.

Bản thân hoàng gia đều sẽ ra ngoài tìm bảo hộ của các môn phái, chính Thanh Phong sau khoảng 30 năm nữa nếu ra được một đứa con trai cũng sẽ tới Thiên Nguyên làm đạo sư. Thế nhưng ngày xưa được chọn làm kế vị viện trưởng Thiên Nguyên học viện lại từ chối làm một vị tướng quân của mảnh đất nhỏ này.

Hắn vô cùng kính trọng người của Nhạc gia vì những điều đó, không những thế còn cảm thấy rất là áy náy. Có một lần hắn đã từng nói như thế này: "Ngài đến Thiên Nguyên học viện đi ta và Thần huynh có thể chống được nơi này."

Nhưng Nhạc Thiên Quân lại nói hắn thế này: "Ta sẽ đi khi hai người các ngươi thật sự trưởng thành bây giờ thì còn sớm lắm, người suy nghĩ nhiều. Thật ra ta cũng đã nhận lời làm phó hiệu trưởng của Thiên Nguyên nhưng điều kiện tiên quyết là trước tiên người phải có một đứa con trai cái đã."

Trong mắt của Nhạc Thiên Quân hắn chỉ là một đứa trẻ chứ không phải là một vị hoàng đế, Thanh Phong cũng coi lão tướng quân vừa là thầy vừa là trưởng bối dạy bảo hắn suốt thời thơ ấu của mình. Nhạc Thiên Quân lo lắng cho hoàng gia khiến hắn nhiều lúc muốn kiếm thêm mấy vị phi tần về sinh con để lão tướng quân sớm ngày được sống theo ý thích của mình.

Nhưng hỏi thế gian tình là gì mà khiến người ta thật bi ai, mỗi lần nhìn hoàng hậu bất tỉnh hắn còn đau tâm trí mà tuyển phi tần cho mình. Nhưng khi coi lão tướng quân như trưởng bối lại không sớm để hắn hoàn thành tâm nguyện hắn cảm thấy mình bất hiếu, bất nghĩa.

Là vua hay là hạ bối hắn đều không tròn trách nhiệm của mình thế nên trước mặt lão gia tử hắn chưa từng có một chút nào phong thái của một nhà vua mà là hạ bối nhìn về trưởng bối của mình. Thậm chí bản thân hắn khi tới Nhạc gia bao giờ cũng cho dừng kiệu trước cổng để đi bộ vào và tất nhiên hắn chưa bao giờ quên chào lão tướng quân mỗi lần gặp mặt.

Tuy có chút kỳ quái vua chào thần nhưng từ hơn ngàn năm Thanh Vân nó đã thế nên biểu hiện của Thanh Phong cũng rất bình thường chẳng mấy người để ý, hành động của hắn lão gia tử cũng cho là tất nhiên. Hắn cũng chẳng xem Thanh Phong là hoàng đế mà chỉ coi hắn là cái thằng nhóc khi bé mỗi lần bị mình đánh là về mếu với cha của mình.

Chính vì mối quan hệ ấy thế gian được mấy cái Thanh Vân tuy nhỏ yếu nhưng vận khí như vô tận, quân thần chung sức quốc gia tất sẽ trường tồn là nguyên lý bất hủ mà mỗi triều đình đều hướng tới. Nhưng làm vua nhiều nghi kỵ suốt ngày lo người làm phản thì sao mà quân thần đồng lòng cho mà được, thần thì cũng sợ vua sợ mình làm sai đâu rồi khỏi cô thì ai dám nhận trách nhiệm về thân, ai sẽ là người đi cống hiến.

Trên bàn ăn lão gia tử tiếp tục kể về những chuyện từ rất lâu rồi, Thanh Phong và Nhạc Thiên Thần thì canh vỡ mòng ngựa đồng thời tranh thủ rót rượu uống trước khi hết. Dù là hoàng đế nhưng Thanh Phong cũng chẳng từ đâu tìm tới được Thanh Phong rượu mà uống, người không bán lấy đầu mà mua, cưỡng ép lấy thì người ta là Vũ Tông.

Tại Thánh Nguyên thực lực lên trên hết thì cái vị trí hoàng đế này trước mặt những cao thủ thì cũng chỉ là một cái chỗ ngồi mà thôi nếu không phải có giao ước hà khắc từ Đại lục chấp pháp gài thì đã sớm loạn rồi. Một nháp rượu người phiêu phiêu, tạo ra ảo giác khiến ta như cảm thấy mình mũi hít đến trăm loại mùi hương, lưỡi nếm trăm vị khác nhau.

Mấy cô nương thì chuyện đề tài để Mộng Thư không phải nghĩ nhiều về cái nan đề không ai giải quyết được nữa, nàng cũng vì tránh mọi người mất hứng lên tạm quên đi. Chỉ cần mẹ mình còn sống là còn hi vọng bản thân mình cũng phải cố gắng hết sức, nàng bỗng nhiên cảm thấy vô cùng mong đợi những tháng ngày tu luyện tại Thiên Nguyên học viện.

Đây không còn là tháng ngày khổ ải nữa mà chính là bước đầu tiên để tìm về nẫu thân của mình, nghĩ đến đó nàng lập tức tỉnh táo lại nụ cười lại trên môi. Nàng sẽ không như cha mình suốt ngày đau buồn nàng muốn khi đứng trước mặt mẹ mình nàng sẽ vẫn cười đưa nàng về gia.

Tiểu hồ ly thì cảm thấy thật là đã quá đi đồ ăn khắp nơi hẳn từ nhỏ sống ở cô nhi viện thiếu thức ăn ngon như vậy lên hẳn lớn lên thích ăn vô cùng còn những chuyện kia hẳn không để ý lắm. Mộng Phi là con dâu hẳn định trước có thực lực hẳn sẽ nhúng tay vào con nếu chưa có hẳn sẽ không nghĩ quá nhiều để nhức đầu, chính nhờ cơ chế này mà đầu óc hẳn luôn nghĩ thoáng về mọi thứ, tạo ra biện pháp trong tuyệt cảnh.

Chuyện Tử Tước Thần Điều hẳn đã biết rồi lên có thể xác định được mục tiêu kế hoạch thì cần thực lực lên bước đầu tiên phải có thực lực rồi tính tiếp nếu không tất cả chỉ là vô nghĩa mà thôi. Xong bữa ăn hoàng đế và lão tướng quân nói là cần có việc nghị sự lên đi vào chính điện lão thái giám và Nhạc Thiên Thân cũng đi theo, tiểu hồ ly cảm thấy ánh mắt lão gia tử và hoàng đế sát khí lan tràn.

Cảm thấy cơ hội của mình đã tới hẳn bám chặt vào lão tướng quân trên vai nhất định không chịu rời, biết đâu đi theo lão tướng quân chỉ cần last hit một Vũ Hoàng là hẳn một bước lên tiên. Nghĩ thôi đã cảm thấy kích thích rồi, không khiến hẳn thất vọng lão gia tử và mấy người kia lập tức bước vào một cái truyền tống trận rồi xuất hiện ở một cánh rừng.

Sau đó lão tướng quân, hoàng đế và lão thái giám phóng lên trên trời còn Nhạc Thiên Thần chạy thẳng vào bờ rừng, trên cao nhìn xuống một tào sơn trang thật lớn ngay dưới chân, làn gió lạnh buốt mang theo sát cơ tràn ngập.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Trận chiến tại Bạch Hạc sơn trang

Trên không trung Vũ Hoàng chuẩn bị xuất thủ phía dưới cũng đã sẵn sàng nhưng Bạch Hạc sơn trang chưa một ai biết việc gì sắp xảy ra tới nay. Gia nô vẫn thoải mái rượu chè mà không hề biết tử thần đang ở rất gần họ, tiểu hồ ly cười lạnh nhìn đám này sắp hóa thành lực lượng của mình khinh bỉ.

Đây là cảnh hẳn rất thường gặp khi ám sát đám nhà giàu trước kia bọn họ đều không hề biết chuyện gì chuẩn bị đến với mình, cũng chính điều này khiến họ là đám thường chết mà không biết tại sao mình chết hết. Không như đám quân phiệt lúc nào binh lính cũng tràn đầy cảnh giác về nguy hiểm hay đám trùm ma túy do nguy hiểm tới từ cảnh sát và cả đồng nghiệp lên rất chuyên nghiệp về việc tuyển chọn người bảo vệ mình. Sống trong nguy hiểm thì đối mặt với sát thủ mới càng an toàn hơn một ít, khi mà an toàn là trên hết thì lúc gặp nguy hiểm mới thôi ngờ ngàng.

Hắn chân nhẹ vỗ vai lão gia tử sau đó chân chỉ xuống dưới, tiếp đó lấy chân quẹt ngang qua cổ như hỏi rằng đây có phải là mục tiêu cần tiêu diệt hay không ánh mắt chăm chú vô cùng. Nhạc Thiên Quân có chút bất ngờ nhưng lại nhanh chóng phản ứng lại nhẹ gạt đầu, tiểu hồ ly lập tức từ trên vai lão tướng quân nhảy xuống khiến cho Thanh Phong và Tần Vinh có hơi sốt sáng. Nhưng thấy lão gia tử không nói cái gì lên thôi, còn lão gia tử rất tin tưởng tiểu hồ ly nó rất thông minh sẽ không làm chuyện gì ngu xuẩn cả, trên mặt còn rất mong chờ tiểu hồ ly thực chiến biểu hiện.

Chỉ còn cách mặt đất khoảng mười mét thì tiểu hồ ly đuôi cuốn vào một cành cây sau đó nhanh chóng hất người đứng thẳng lên cành cây, sau đó dựa vào phía sao trượt xuống dưới đứng dưới gốc cây thò đầu nhỏ ra quan sát. Lúc này ở trên không đã quan sát tổng thể công vào và mấy trạm canh gác nên chỉ cần xác định lại xem đối phương có ai rời khỏi vị trí.

Thấy tình hình ổn hẳn lướt dưới bụi cỏ lại gần trạm canh gác trên cao leo lên trong lúc không có đội tuần tra, đến nơi nhẹ nhàng vượt đuôi vĩ kiểm soát ngang kẻ canh gác toi mạng. Sau đó canh đứng lúc hai tên canh công đi về hai hướng thì lướt đến thật nhanh phía sau kẻ bên trái đuôi xoay nhẹ đầu lâu bay lên, kẻ kia nghe tiếng động quay lại thì một thứ đã cắm vào cổ họng của hắn chặn lại hơi thở muốn hét lên cũng không được.

Ánh mắt tràn đầy không thể tin và sự tuyệt vọng không thể che giấu, nhìn vào đó người ta có thể sẽ rất thương cảm nhưng nhìn nhiều quá như Băng Thần thì lại là đúng rồi. Có đôi khi nhìn sự tuyệt vọng của đối thủ lại là một niềm vui không hề nhỏ đối với Băng Thần, nhưng Băng Thần vẫn lịch sự vuốt mắt hẳn lại để cho kẻ này chết nhắm mắt.

Có đôi khi hẳn tự ngẫm lại thấy mình thật là ranh đi vuốt mắt cho một đám người, nhìn cái đầu lâu mắt còn trừng trừng kia hẳn lại thôi lẩn xa quá lại gần mất thời gian. Tiếp tục đi tới canh thời gian cũng gần đến lúc đội tuần tra đi tới rồi hẳn núp ở bờ tường chờ đợi. Nghe tiếng bước chân thật gần hai đuôi xèo ngang đập mạnh bờ tường lướt ngang qua như máy cắt cỏ tám mạng người mất ngay tại chỗ.

Trong rừng một đám người thấy thế dẫn đầu là Nhạc Thiên Thần khẽ vẩy tay từ trong bóng tối xuất hiện hơn 300 người đi tới, như là u ảnh tiểu hồ ly nhìn thấy vậy vô cùng hưng phấn vũ kỹ này hẳn nhất định sẽ có được. Như đứa trẻ thích kẹo hẳn làm sát thủ lên cũng vô cùng đam mê vũ khí cũng như các phương pháp di chuyển, đặc biệt là các biện pháp ẩn thân.

Phương pháp ẩn thân của hắc chính là ninja chính tông truyền dạy, trên thế giới cũng không còn nhiều người biết hoàn toàn những thứ như thế. Người dạy hắc từng nói hắc là kẻ duy nhất học được toàn bộ từ hắc ta, không những thế bản thân Băng Thần qua nhiều lần làm nhiệm vụ còn tích lũy kinh nghiệm cải tiến thêm.

Tiểu hồ ly quét sạch quân phòng chỉ mất khoảng 3 phút, trong đầu liên tục vang lên tiếng thông báo của hệ thống.

Kí chủ đã tiêu diệt Bạch Mộc nhận lực lượng +25, tốc độ +19

không có gì đặc biệt ánh mắt hắc chăm chú nhìn những người lướt qua chú nhìn những người lướt qua mình đi vào trong sơn trang, đặc biệt chỉ có người đi sau lưng Nhạc Thiên Thần có vẻ là chỉ huy của đám này lên hắc dùng xem thông tin kẻ này. Đối với hắc chỉ cần biết thủ lĩnh như thế nào có thể đại khái đoán được đội ngũ đó ra sao, trình độ như thế nào.

Tính danh: Thanh Sát

Thực lực: Vũ Vương bát trọng thiên

Huyết mạch: Âm dạ thiên vương

Đẳng cấp: 11

Lực lượng: 22000

Tốc độ: 21500

Trí lực: 25

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Âm

Tuổi thọ: 300

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Lực lượng này thật mạnh đó là đánh giá của tiểu hồ ly với chi đội ngũ này còn kẻ mang đội cũng chỉ thua Nhạc Thiên Thần cái tướng quân này chỉ một bậc về sức mạnh. Mà chỉ số tốc độ khiến kẻ ngu cũng nhìn ra hắc ta là một thiên tài siêu cấp thiên tài chưa kể đến hắc còn có huyết mạch.

Thực tế hoàng gia có được người này cũng phải kể công của hoàng hậu khi nàng mới lấy Thanh Phong thì đi trên đường thì gặp một đứa bé trai sắp chết đói, nhân từ hoàng hậu thu lưu hắc ta đứa trẻ này khi khỏe lại cũng không chịu đi đâu thế là hắc trở thành người hầu. Nhưng đến khi thấy hắc nhìn chăm chăm vào mấy người hộ vệ đang tập luyện thì Thanh Phong lại có chủ ý để người này tập võ, ngoài mong đợi kẻ này huyết mạch lại thức tỉnh dần trở thành đội trưởng lực lượng bí mật hoàng gia.

Lập nhiều công lao lên được hoàng đế ban họ Thanh khi hoàng đế hỏi kẻ này hắc muốn tên gì thì hắc trả lời như thế này: "Ta muốn tên 'Sát' tương lai ta muốn tự tay giết kẻ hạ độc hoàng hậu mong hoàng thượng ân chuẩn." Hoàng hậu bảo bọc hắc, hắc chưa một phút giây nào quên, trở thành cao thủ đức cao vọng trọng cũng là nàng ban. Bản thân hắc lại không cha không mẹ lên coi hoàng hậu như mẹ mình, mà mẹ mình lại bị hạ độc bản thân lại chẳng thể làm gì.

Khi xưa Thanh Phong từng giao nhiệm vụ cho hắc điều tra ai hạ độc hoàng hậu nhưng hắc không làm được, chỉ cần nghĩ cũng có thể biết hắc khi đó tức giận như thế nào. Thanh Phong không trách hắc một mình trong phòng đập phá khiến hắc cũng như phát điên lên, hắc thề rằng kẻ nào hạ độc hắc sẽ cho kẻ đó sống không bằng chết, khiến kẻ đó phải hối hận đã làm người.

Hôm nay tuy chỉ hờ ra ánh mắt nhưng tiểu hồ ly có thể cảm nhận được sát khí vô cùng khủng bố, không thua gì bản thân hướng thẳng vào sơn trang. Đã có tiểu hồ ly mở đường một đám người thuận lợi vào trong mà không bị phát hiện, trong mắt có chút kính nể dù là thú cưng nhưng Nhạc gia không có gì là bình thường cả.

Trên không trung lão tướng quân cảm thấy rất hài lòng với biểu hiện của tiểu hồ ly và một lần nữa than thở không biết loại thần thú nào mà có năng lực tác chiến truyền thừa khủng khiếp như thế. Thu hồi ánh mắt hắc lại nhìn về một tòa nhà mà nơi đó đèn đuốc sáng trưng canh phòng vô cùng cẩn mật sát khí lan tràn, hai người bên cạnh cũng như thế.

Trời đêm gió thổi ngược hướng ra ngoài rừng cây cối rì rào xào xác tiếng côn trùng âm vang liên hồi không dứt, tiểu hồ ly không khỏi cảm khái đúng là ông trời cũng giúp mình. Bạch Hạc sơn trang số phận đã được xác định rất khó xảy ra biến số, nhất là biến số phải đủ mạnh nếu không cũng là hiến mạng.

Hộ vệ trong sơn trang chết liên tục nhưng lại không hề có một ai biết,tiểu hồ ly cũng nhiệt tình vô cùng kinh nghiệm tràn trề khiến hắn vui vẻ vô cùng cứ đà này thì có thể sau tối nay hắn sẽ là Yêu Vương hóa thành hình người.Kết thúc kiếp bốn chân hắn sắp được ăn cơm bằng đũa rồi,niềm hạnh phúc thật nhỏ nhoi của hắn được xây dựng trên xác của rất nhiều người.

Đám người chết quả thật là chết không nhắm mắt,làm sao mà nhắm mắt cho được nhất định phải mở to mắt nhìn xem cái thứ biến thái này khi nào đoàn tụ với mình.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Vỡ tan mộng đế vương

Từng căn phòng người không tiếng động mà chết đi màn đêm vẫn êm đềm như trước,gió đêm mát lạnh khác hẳn với sự nóng bức của ban ngày.Cảnh vật xung quanh êm đềm đẹp đẽ cây cối xen lẫn trong những tòa lâu các càng khiến cho quang cảnh thêm sinh động,mát mẻ. Thế nhưng những cái cây tiếng xào xạc bây giờ lại là công cụ che dấu tiếng bước chân nhẹ của đám người đang thẳng tay đồ sát,cũng có thể đây là tiếng khóc than tiễn đưa người đã chết.

Âm thanh đêm tối hòa quyện lại với nhau như tiếng sáo của tử thần gọi những linh hồn đi về cõi chết,mùi máu tanh tràn ngập nhưng gió lạ thổi ngược về phía rừng cây như tuyên án tử hình cho Bạch Hạc sơn trang người.Nhưng một kẻ nằm mộng đế vương thì thù hạp sao chỉ có thể là một đám người vô năng,dị biến xảy ra khiến cuộc chiến thực sự diễn ra.

Một người áo đen lên vào một căn phòng lưới kiếm sáng như tuyết dưới ánh sáng mặt trăng chiếu qua khung cửa sổ,lưới kiếm xé gió chém xuống thế nhưng lại chém trúng chỉ là một cái chân.Kẻ vừa nãy còn nằm đã đứng lên tay bóp cổ của sát thủ,rắc một tiếng sát thủ của hoàng gia chết đi nhưng bên ngoài sát thủ đã nhìn thấy và kẻ này chính là Thanh Sát.Thấy kẻ đi vào tạo ra áp lực cho mình người này muốn chạy trốn nhưng tốc độ của Thanh Sát rất nhanh lên một nhát kiếm chém đứt một cánh tay,mà chỉ cần lệch một chút là sẽ lướt qua cổ.

Kẻ này dù sao cũng là Vũ Vương ngũ trọng thiên dùng thương thế này không thể chết ngay được,cả người đẩy vỡ cửa sổ gào lên giọng âm vang vô cùng:"Có thích khách,có thích khách." Âm thanh vang lên vô cùng có sức vang toàn bộ những người đang ngủ gần đó tỉnh giấc miệng cũng hét lên có thích khách,sau đó suốt hiện tiếng đao kiếm va chạm với nhau.

Trong tòa nhà chính Bạch Dương thức tỉnh Vũ Hoàng nhị trọng khí thể tràn ra ngoài khắp sơn trang đều cảm nhận được nhưng đám sát thủ vẫn giết người như thường.Bạch Dương hét lên:"Tặc nhân to gan dám tập sát người của Bạch Hạc sơn trang,các người quả là chán sống ta hôm nay sẽ đại khai sát giới.Bạch Hạc sơn trang không phải đám tiểu tốt các người có thể bắt nạt,đã đến thì đừng hòng ai có thể đi ta dùng máu các người tể mộ những người đã chết.

Người của Bạch Hạc sơn trang thấy trang chủ chuẩn bị ra tay khí thể dâng trào liên tục hô giết xông lên như hút thuốc lặc,các sát thủ có kinh nghiệm lập tức chuyển qua phòng thủ tiêu hao kẻ địch.Trên không trung ba người kia nhìn thấy Bạch Dương đi ra thì nghiêm túc lên,lão gia tử khê nói với hai người kia:"Chúng ta cũng phải ra tay thôi."Hai người kia nhìn nhau một cái gật đầu cả người lao nhanh xuống mặt đất,đang muốn giết người Bạch Hạc sơn trang trang chủ Bạch Dương cảm thấy có mấy luồng uy thế ép xuống.

Đưa mắt nhìn lên thấy ba kẻ từ trên trời hạ xuống thì nháy mắt biểu tình chìm xuống,tâm tình cũng trở gấp gấp vô cùng.Khẽ đưa tay vào trước ngực khẽ ép một cái bên trong một cái ngọc giản vỡ nát,từ dưới mặt đất của Bạch Hạc sơn trang ba luồng khí thể phóng lên trời xanh.

Ba người xuất hiện bên cạnh Bạch Dương và quan trọng nhất là tất cả đều lơ lửng trong không trung,quả nhiên muốn tạo phản người không bao giờ quá yếu cả nhưng Nhạc Thiên Quân vẫn không để vào mắt.Hai bên cũng không vội tấn công nhau mà thận trọng quan sát đối phương,người của Bạch Hạc sơn trang cũng tách ra đám sát thủ dựa lưng vào nhau để phòng thủ.

Các sát thủ cũng không ép đuổi mà từ từ tụ họp với nhau khép lại vòng vây khoảng sân rộng lớn bây giờ đâu đâu cũng có người nhưng Bạch Hạc sơn trang đội ngũ chỉ còn trên dưới năm mươi người.Trong khi sát thủ có tổn hại nhưng tổng thể vẫn trên 300 người nếu không phải có bốn tên Vũ Hoàng làm chỗ dựa thì chắc chỉ trong vài khắc đám người này sẽ thăng thiên hết.

Bạch Dương nói trước:"Hoàng thượng Bạch Hạc sơn trang đã làm gì có lỗi với hoàng gia với Thanh Vân mà người lại phải làm cho sự việc đến nước này."Trong tâm lại thầm nghĩ con trai mình chỉ huy ám sát sự kiện đã bị lộ ra rồi nhưng nghĩ kỹ thì cũng không phải nếu chỉ như thế thì cũng sẽ không đến mức này.

Dù sao hắn đã dặn dò kỹ càng là không được đụng vào người của Nhạc gia hay hoàng gia mà đối với con trai Bạch Tinh hắn vô cùng tin tưởng,có lẽ nếu thủ hạ thất thủ làm chết công chúa hay Nhạc gia người mới đến mức này.Hắn lo lắng lên tiếng hỏi trước để xác định mức nghiêm trọng của vấn đề mình gặp phải,tiểu hồ ly và lão gia tử đám người tất nhiên nghe ra.

Lão gia tử đối với cháu gái ban ngày hai lần bị ám sát cũng tức tối vô cùng mà lần này thấy được lực lượng của Bạch Hạc sơn trang đã có phần nào lời giải đáp,có gan độc hoàng hậu thì ám sát chuyện này rất có thể là bọn họ.Tuy chưa có bằng chứng nhưng dù sao hôm nay cũng giết sạch lên yên tâm mà bọn họ đã ám hại hoàng hậu mà còn bình tĩnh hỏi bọn họ như thế thì dù ngu cỡ nào cũng hiểu ra.

Hắn hẳn là đang nghĩ người mình phải ra khiến người bị thương lên muốn dựa vào thân phận đan sư của mình, thêm chút áp lực từ luyện đan các để hòa hoãn. Còn đầu độc hoàng hậu đã xảy ra hơn mười năm chưa điều tra ra mắc gì bây giờ lại để lộ chân tướng, vào tình hình này ai thông minh cũng sẽ nói như hắn.

Lúc này tiểu hồ ly đang hạnh phúc muốn chết rồi hắn tập trung đâm lên kết liễu không ít Vũ Vương mỗi lần hệ thống vang lên cộng trên 1000 điểm lực lượng cũng như tốc độ hắn hạnh phúc sắp xỉu rồi. Đề xuống tâm tình đưa mắt về phía đám người họ Bạch xem xét thông tin thì không khỏi cảm khái chẳng sao họ dám hạ độc hoàng hậu nhưng gặp phải Nhạc Thiên Quân thì coi như măn kiếp rồi.

Tính danh: Bạch Dương

Thực lực: Vũ Hoàng nhị trọng thiên

Huyết mạch: Bạch Hạch Thanh Huyết (Vũ Thánh huyết mạch)

Đăng cấp:14

Lực lượng:310000

Tốc độ:150000

Trí lực:25

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Kim,hỏa

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Bạch Hùng

Thực lực: Vũ Hoàng tam trọng thiên

Huyết mạch:Bạch Hạch Thanh Huyết (Vũ Thánh huyết mạch)

Đăng cấp:15

Lực lượng:350000

Tốc độ:256000

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Kim,hỏa

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Bạch Linh

Thực lực: Vũ Hoàng nhị trọng thiên

Huyết mạch: Bạch Hạch Thanh Huyết (Vũ Thánh huyết mạch)

Đăng cấp:14

Lực lượng:300000

Tốc độ:140000

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Kim,hỏa

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Bạch Hường

Thực lực: Vũ Hoàng nhị trọng thiên

Huyết mạch: Bạch Hạch Thanh Huyết (Vũ Thánh huyết mạch)

Đăng cấp:14

Lực lượng:316000

Tốc độ:150000

Trí lực:17

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Kim,hỏa

Tuổi thọ:500

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Huyết mạch không thua gì hoàng gia tuy nhiên đăng cấp còn kém quá hôm nay đi đòi nhà ma là cái chắc,tiểu hồ ly bây giờ chỉ cần nghĩ cách bù vào một đao để có thưởng một người 20000 thật là hấp dẫn.Mà lúc này lão gia tử nhân nhậ nói:"Tàn Mệnh độc gia truyền Bạch gia thật lợi hại làm chúng ta phải nhiều năm mới điều tra ra,ngươi rất khá Bạch Dương rất đúng với tính cách của ngươi."

Nghe đến đây Bạch Dương như bị sét đánh khéo miệng nở nụ cười khổ,hắn biết giấc mộng của mình sẽ không bao giờ thành hiện thực được nữa.Mộng đế vương vì giấc mộng này bao đời Bạch gia lên kế hoạch tích sức thực lực bao nhiêu năm,cứ tưởng khi thời cơ đã đến nhưng không ngờ lại là thảm họa diệt tộc.

Ba người kia cũng sắc mặt thay đổi thể nhưng không ai tỏ ra hoảng hốt sợ hãi hay là cầu xin,từ lúc tổ tiên bọn họ muốn thống trị Thanh Vân giấc mộng thì con cháu khi quyết định tiếp nối thì đã chuẩn bị với cái chết rồi.Mà cũng có thể do sợ hãi nhiều ngày quá lên giờ lại cảm thấy rất bình thường,hắn cũng không còn nghĩ tới đường sống nữa mà chỉ hỏi:"Bọn họ không biết gì hết liệu ngài có thể tha bọn họ một mạng

Tiểu hồ ly có chút nề phục Bạch Dương trước lúc chết vẫn lo nghĩ cho thuộc hạ mà không cầu xin cho chính mình,điều này vô cùng hiếm có ở cái thế giới tràn đầy giết chóc này.Thế nhưng mọi người nề phục không có nghĩa sẽ đồng ý,thủ hạ hắn tận trung thì khi Bạch Hạc son trang diệt bọn họ sẽ thành mầm họa cho Thanh Vân.

Chưa kể chuyện này lão gia tử và hoàng đế Thanh Phong cũng không muốn cho người khác biết là mình làm thế nên lão gia tử không nói gì mà chỉ lắc lắc cái đầu của mình thay câu trả lời.Hi vọng vừa lóe lên trong mắt 50 con người lập tức bị dập tắt một cách không chút thương tiếc nhưng là địch thủ thì như thế mới là đúng.

Bạch Dương thất vọng thờ dài nhìn Nhạc Thiên Quân:"Lão sư ngươi thật đúng là tàn nhẫn.".Nhưng lại nói tiếp:"Xin lỗi ta đã để ngài thất vọng rồi.".Nhưng nét mặt lại không có chút nào hối hận cả,mộng đế vương nếu thành thì không sao nhưng thất bại thì kết cục chắc chắn sẽ như thế này rồi.

Nhìn một lần đứa học trò cũ của mình Nhạc Thiên Quân bất lực nói:"Tự sát đi ta sẽ cho các ngươi được chết có thể diện một chút,ta cũng sẽ chôn cất yên tâm.".Bạch Dương cười thảm chấp tay trước ngực khấu tạ:"Cảm ơn lão sư."Sau đó chường võ vào ngực chấn vỡ trái tim dùng chút khí lực cuối cùng đến trước mặt Nhạc Thiên Quân quý xuống khấu ba khấu nói:"Kiếp sau mong lại là học trò của ngài.".Khí tức biến mất trở thành một xác chết.

Chương 34: Cuộc đời nhiều ngang trái

Lão tướng quân nặng nề nhìn lấy hấn, thời gian như đông lại quay chuyển về cách đây gần 60 năm khi ấy lão tướng quân mới chỉ là một thành viên tinh anh của Thiên Nguyên học viện. Vì là đại đệ tử của viện trưởng lên Nhạc Thiên Quân khi ấy không giống người bình thường tốt nghiệp mà ở lại học viện cống hiến gần 15 năm, lão viện trưởng muốn giữ hấn làm người nối nghiệp.

Thế nhưng thân mang trọng trách gia tộc Nhạc Thiên Quân sao có thể làm một vị viện trưởng được, để giữ hấn lại viện trưởng đã bắt hấn tham gia một thử thách đó là thử làm giáo viên. Nếu chưa đạt thì phải ở lại học viện, tính tình cường ngạnh nói là không dỗi lòi Nhạc Thiên Quân sao mà chịu được nên đồng ý.

Thế là vào ngày tuyển sinh của Thiên Nguyên học viện được sự giao phó của viện trưởng tất cả mọi người tuyển đều vô cùng nhiệt tình không cho Nhạc Thiên Quân có cơ hội có học sinh. Thế nhưng có một cậu bé gây yếu lại chạy đến bên người chỉ đích danh Nhạc Thiên Quân khiến cho tuyệt vọng người có thêm hi vọng rời khỏi Thiên Nguyên học viện.

Nhưng bước tiếp theo đó là cho học trò hấn vào mười người đứng đầu trong tân sinh đại chiến, trong vòng một năm trời hai người như hình với bóng Nhạc Thiên Quân cấp tốc truyền dạy cho tiểu tử kia bản lãnh của mình. Hai người tình thầy trò khiến cho toàn bộ học viện đều cảm thấy ghen tỵ, không để Nhạc Thiên Quân thất vọng sau một năm tiểu tử này thật sự mạnh mẽ lên rất nhiều.

Cái vẻ ngoài như gió bay cũng biến mất thay vào đó là khí vũ hiên ngang, hòa vào đó là một chút uy nghiêm của Nhạc Thiên Quân. Khi ấy viện trưởng từng chỉ dạy cho người của mấy phân viện khiến những kẻ đó cũng vô cùng mạnh mẽ, khiến đến gần ngày đại tái Nhạc Thiên Quân có chút vô lực.

Hấn biết sức lực học trò của mình thế lên cũng làm chuẩn bị tốt việc sắp thành người kế nhiệm khi đó hấn cả ngày rầu rĩ không vui, chuyện tốt với bao người nhưng lại là sự cản trở đối với sứ mệnh của hấn đã lựa chọn. Sự phụ hấn muốn một người kế nghiệp hoàn hảo thế nhưng Nhạc Thiên Quân chỉ muốn bảo vệ mảnh đất quê hương. Tuy bản thân cũng rất muốn làm một người thầy nhưng Nhạc gia ngàn năm truyền thống đã định hình từ trong suy nghĩ ngay từ thừa ấu thơ.

Lúc còn rất nhỏ cha hấn thường dẫn hấn ra ngoài cửa để hấn nhìn thấy một Thanh Vân phồn hoa người dân hạnh phúc, mỗi người gặp hấn đều cúi chào vì hấn là người họ Nhạc. Bản thân hấn không cam tâm nhìn nhưng thử này chỉ vì đam mê của hấn mà tan thành khói bụi, làm một kẻ dẫn đầu một học viện khi ấy có biết bao điều cần làm nhưng ai sẽ thay hấn bảo vệ đất nước. Còn người cha già ước mơ vãn du bao giờ mới thành hiện thực, nhìn cha mẹ mỗi ngày việc nọ việc kia hấn không nề.

Ước mơ gác lại trước trách nhiệm thực hiện ngay, hấn tâm nguyện rồi một ngày mình sẽ không còn trách nhiệm để đi theo ước mơ làm một người thầy tốt của bản thân. Nhưng với cái tình hình này chắc phải làm ngược lại thôi, hấn vẫn chưa có can đảm làm trái với cá cược của thầy mình, đảm bảo cả Thân Vân sẽ không có một ngày được yên bình.

Ngày quyết đấu Bạch Dương lên sân chiến đấu phát ra thực lực vô cùng may mắn hết sức lọt vào top 10 nhưng cũng bị thương hấn muốn tiếp nhưng bị Nhạc Thiên Quân ngăn lại. Rồi ngày chia tay cũng tới hai thầy trò tạm biệt nhau, nhìn thầy của mình hăng hái về nước hộ dân Bạch Dương cũng có ước mơ và sứ mệnh của mình.

Biết trước sớm muộn có một ngày hai người thành đối đầu, hấn lần đầu tiên cũng là lần cuối cùng rơi nước mắt nói hướng xa xa đi Nhạc Thiên Quân: "Nếu có một ngày hai ta phải đối đầu ngài sẽ bỏ qua ta chứ." "Vọng lại cho hấn một câu trả lời: "Ta sẽ cho ngươi chết có thể diện."

Nhạc Thiên Quân quả thật quá yêu quý người học trò này nếu hai người đối đầu thì chỉ có thể là do hấn chống lại Thanh Vân mà đối với người tràn đầy đại nghĩa như lão gia tử thì tình thầy trò tính làm chi. Một mạng đối vạn mạng tình thầy trò tính làm chi nhưng hấn đầu gối ngày này thật tới mà lại còn nhanh như thế này, học trò yêu quý vượt qua hấn mong đợi. Không chỉ là Vũ Hoàng còn là một luyện đan sư ngũ phẩm danh chấn Thanh Vân.

Thế nhưng bây giờ lại là một cái xác không hồn, ba người còn lại không vương bận gì lao lên đánh với ba người trước mặt. Vũ Hoàng chiến trường là trên không trung ở dưới mặt đất chẳng có cuộc chiến nào mà chỉ có một trận đồ sát, chiến đấu nhiệt tình tiêu hồ ly bỗng nhiên trong đầu vang lên một tiếng thông báo của hệ thống.

Kí chủ kinh nghiệm tràn đầy trong vòng ba tiếng nữa tự động thăng cấp Yêu Vương mong kí chủ cố gắng đi chuyển đến nơi an toàn. Trong cơ thể khí huyết lẫn lộn cả người như quả bom sắp nổ ra hấn lập tức ngắt đi từ trên nóc nhà té xuống nhưng có một người trong đám kia đỡ hấn. Dù sao hấn vẫn là thú nuôi của cháu gái yêu quý của lão tướng quân làm sao bọn họ để hấn có chuyện gì được, thế là hấn an toàn nằm yên một chỗ.

Trên bầu trời cuộc chiến cũng nghiêng về một phía thế nhưng ông trời rất biết cách tuyệt đường người, lão tướng quân ban đầu chỉ đứng xem coi như cho Thanh Phong rèn luyện chiến đấu. Bỗng nhìn xuống đất bất tỉnh tiêu hồ ly thì lo lắng vô cùng ôm tiêu hồ ly vào truyền tống trận mang hấn về hoàng cung, hấn cũng chẳng lo lắng gì cho Thanh Phong bởi hấn cảm nhận được làn gió mát mang theo chút hơi nước lạnh giá.

Vì không muốn mọi người lo lắng qua hắt ném tiểu hồ ly vào phòng của mấy cô nương qua cửa sổ khiến tiểu hồ ly lăn long lóc, may mà hắt không tỉnh nếu không tất sẽ có lúc tặc Nhạc Thiên Quân gói thuốc sổ vào bát canh. Khoảng một lúc sau cơ thể lăn lộn có chút bớt tỉnh lại nhìn trước mặt mình thì lại là một giá treo đồ, cổ sức lẳng tai thì nghe được tiếng của mấy cô nương và mẹ của Nhạc Thanh Thanh nói chuyện với hoàng hậu.

Nhìn lên giá treo đồ mỉm cười thật đúng là ông trời cũng giúp hắt khẽ nhảy lên bới ra tìm thì liên tục có tiếng hệ thống thông báo

Vật phẩm nhiệm vụ đạt chuẩn 5/10 cô lên nào thanh niên

Vật phẩm nhiệm vụ đạt chuẩn 6/10 cô lên nào thanh niên

Vật phẩm nhiệm vụ đạt chuẩn 7/10 cô lên nào thanh niên

Vật phẩm nhiệm vụ đạt chuẩn 8/10 cô lên nào thanh niên

Sau đó một lúc thì có người hầu đi thu dọn quần áo gián tiếp giúp hắt xóa đi dấu vết, lòng thầm cười nhưng ngay lập tức tắt tiếng hệ thống lại vang lên.

Còn hai tiếng nữa kí chủ sẽ tiến cấp tạm thời mất đi thực lực để ổn định trạng thái của bản thân, thế là cả cơ thể trở lên yếu đuối vô cùng hắt quyết định gào to lên đề xin giúp đỡ. Rất nhanh quen thuộc với hắt nhất Nhạc Thanh Thanh chạy tới nhìn hắt bẹp dí trên mặt đất thì lo lắng vô cùng, bỗng nhiên như nhớ đến chuyện gì vô cùng quan trọng tiểu hồ ly. Dù yếu hết sức nhưng vẫn cố gắng dùng đuôi viết ra mấy dòng chữ: "Ta sắp tiến giai, sẽ hóa hình giúp ta chuẩn bị quần áo."

Vô cùng bất ngờ Nhạc Thanh Thanh vội chạy ra ngoài nói với mọi người vì ai cũng biết khi lên Vũ Vương sẽ phải đối mặt với thiên kiếp nguy hiểm vô cùng. Thế là hoàng hậu chỉ huy người hầu tới mang tiểu hồ ly ra ngoài trời chuẩn bị sẵn cho hắt một bộ quần áo như hắt dặn dò rồi lặng im chờ đợi.

Trong khi mọi người ở hoàng cung đang loạn lên vì tiểu hồ ly chuẩn bị tiến giai một cách bất ngờ thì ở Bạch Hạc sơn trang bước ngoặt của trận chiến diễn ra. Một trận mưa rào xảy ra ba người của Bạch gia tuyệt vọng vì bọn họ biết lúc này mình xong rồi. Những hạt mưa rơi xuống bỗng nhiên lơ lửng giữa không trung sau đó tụ hợp lại với thành một quả cầu nước siêu khổng lồ.

Lão gia tử mệnh khẽ niệm "Thủy long chiến", trên bầu trời nước tụ lại thành một con rồng trong suốt tràn đầy bá đạo hướng tới ba người của Bạch gia, trận chiến đã được xác định không còn gì bất ngờ có thể xảy ra được nữa. Lão gia tử quay mặt đi thì xác của ba người Bạch gia đã rơi xuống đất, diêm vương muốn người chết sao người có thể sống ân oán cũng kết thúc.

Tất cả mọi người biến mất như chưa từng xuất hiện, quảng trường Bạch gia 110 ngôi mộ được đắp lên đó chính là 110 người của bạch gia. Lão gia tử thở dài tạm biệt học trò yêu quý nếu có kiếp sau chúng ta có duyên lại làm thầy trò, bên tai tiếng gió vang lên như tiếng Bạch Dương ngâm thơ cười với hắt gấp đầu gặp mặt.

Rất lâu trong quá khứ

Một người sốt sáng nói: "Người thật nguyện ý làm học trò ta."

Tiểu tử kia gật đầu: "Tất nhiên ta nhìn ngài cảm thấy ngài rất mạnh."

Chàng trai đi trước để người học trò sau lưng, đôi chân nhỏ thật nhiều bước theo kịp, khu rừng thu gió thổi lá thổi đẹp như một bức tranh. Khuôn mặt cương nghị của Nhạc Thiên Quân bỗng rơi ra một giọt nước mắt, gió to mưa lớn cuốn nó rơi vào mộ của Bạch Dương.

Cuộc đời thật ngang trái kiếp này duyên đã cạn đành đợi đến kiếp sau, mong sao cho kiếp sau không lại gặp ngang trái.

Bóng đêm vô tận thôn phệ tất cả mọi thứ như mất đi sự sống, Thanh Phong cũng buồn bã để mộng bao người muốn nhưng mấy ai lại thành. Ta Vương người cũng muốn Vương thì người không chết ta phải chết. Ngày hôm nay sự chính do mình chẳng ai trách được ai mong các người sớm siêu thoát.

Truyền tống trận liên tục chớp sáng ba trăm con người lần lượt hiện tại gần kề hoàng cung Thanh Sát hô to một tiếng: "Thật thống khoái mười năm suy nghĩ nhiều giờ đã thành quá khứ."

Thanh Phong biết tâm trạng của Thanh Sát lên nói với hắt: "Chút nữa người theo ta đi gặp hoàng hậu chắc nàng cũng nhớ người lắm. Lão gia tử nhìn lên bầu trời nói: "Có kẻ trong hoàng cung lên cấp Vương mau chóng trở về, có lẽ là tiểu tử kia. Nhanh thôi."

Thanh Sát hét lên: "Tất cả trở về trụ sở nghỉ ngơi nếu không có chuyện gì thì tạm nghỉ tập luyện 1 ngày có thể ra khỏi trụ sở." Sau đó theo bước lướt vào hoàng cung hốc mắt âm ứ đọng đỏ lên như sắp khóc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Không tìm đường chết sẽ không phải chết

Mọi người tập trung lại quảng trường diễn luyện của Ngự Lâm Quân, nơi đây chính là nơi các binh tướng độ thiên kiếp, có long mạch bảo hộ lên độ kiếp nơi đây có thêm ba thành lên cấp thành công người Nhạc gia cũng rất thường xuyên độ kiếp ở đây. Thế nhưng giờ phút này tất cả mọi người đều là khuôn mặt khủng khiếp nhìn lên bầu trời mây đen tụ tập dày đặc ánh chớp len lỏi giữa các đám mây.

Trong khi những người từng chứng kiến Nhạc Thiên Quân độ kiếp lên Vũ Hoàng cũng không thể nào kinh khủng như thế này, sấm sét quần cuộn lại có đến 9 màu sắc khác nhau ẩn hiện. Vừa đến nơi Nhạc Thiên Quân sắc mặt trầm như nước dùng nguyên lực phóng to âm thanh của mình lan tràn khắp hoàng cung: "Tất cả lùi xa khỏi nơi độ kiếp tối thiểu hai dặm cho ta, ngay lập tức."

Bản thân hắn cũng lui lại cực kì xa khuôn mặt tràn đầy lo lắng nhưng lại bất lực chỉ cần hắn can thiệp thiên kiếp sẽ mạnh lên, đó là kinh nghiệm của các tiền bối chưa bao giờ sai. Sự phụ hận độ kiếp Võ Tông nhưng cũng không kinh khủng như thế này mà Cửu Sắc Thiên Lô hắn chưa từng nghe nói, chỉ có điều một vị Vũ Thần truyền thuyết đã từng lưu truyền hắn độ kiếp Vũ Vương có Tam Sắc Thần Lô.

Người đời từ đó suy ra là do thiên phú một người động thương thiên lên mới tạo ra Tam Sắc Thần Lô trấn áp kẻ nghịch thiên, điều này có thể khiến hắn rõ ràng thiên phú của tiểu hồ ly kinh khủng như thế nào. Thế nhưng khả năng thành công lại vì thế mà trở lên nhỏ hơn rất nhiều, đó là chưa kể mây đen tụ tập đến mức này thì sự phụ hận cũng chưa từng thấy.

Không lâu sau mây đen tụ tập gấp nhiều lần phạm vi đã bao trùm nửa cái Thanh Vân, vũ giả dưới Vũ Vương chịu ảnh hưởng to lớn vô cùng. Vũ Sư thì còn có thể đứng vững thế nhưng thấp hơn Vũ Sư thì chỉ có thể nằm rạp dưới đất ngược nhìn thương thiên nổi giận, quang cảnh như ngày tận thế giáng xuống.

Tiểu hồ ly mới chỉ mấy ngày trước còn yếu như sên nay đã tấn thấn Vũ Vương, lúc lúc đầu tỉnh dậy tiểu hồ ly ngược đầu lên bầu trời mây đen tụ tập thì ánh mắt bất khuất. Nhìn lão tướng quân một cái sau đó vọt đi lao nhanh khỏi kinh thành hướng thẳng tới rừng rậm, miệng ngậm chặt chống cự tứ chi run rẩy. Tuy thực lực bị khóa gần hết thế nhưng tốc độ tiểu hồ ly vẫn nhanh chóng vô cùng, chỉ khoảng 10 phút hắn đã biến mất thật sâu trong thâm lâm.

Đến dưới một đại thụ khổng lồ thì hắn ta dùng lại sức lực cuối cùng biến mất ngã xuống mặt đất, vô lực, tuyệt vọng lần đầu tiên suốt hiện trong đầu óc của hắn nhân bất thắng thiên đây là bản năng của con người trước sức mạnh vô tận của trời đất.

Trong thức hải của Băng Thần Thiên Thư ánh mắt phức tạp nhìn lên khe than: "Đã bao nhiêu năm ngươi vẫn đối với ta giận dữ như thế, ta có lỗi với ngươi nhưng xin lỗi bỏ mặc người này ta không thể."

Trong ký ức của hắn trước đây rất lâu ngay khi vũ trụ còn mới ở thừa sơ khai, "Thiên Đạo" không chỉ có một mà có hai, là hai anh em cai quản mảnh vũ trụ này. Nhưng không lâu sau vũ trụ sản sinh ra muôn loài sống với nhau, một trong hai kẻ bị hấp dẫn bởi những thứ mà các loài vật sản sinh ra. Hắn tách khỏi Thiên Đạo rồi đi biến thành một cuốn sách một món bảo vật có sinh mệnh muôn người giành giật với nhau, hưởng thụ sinh linh muôn màu muôn vẻ để lại Thiên Đạo một mình cô đơn.

Ấy thế mới có câu "Đại đạo vô tình" "Thiên đạo trở lên khó khăn với chúng sinh, nó dùng sức mạnh của mình để khiến người anh em đã bỏ mình đi không thể dễ dàng tiến bước hi vọng một ngày hắn ta trở về bên mình. Từ trên người mình xuất hiện một cái bóng màu vàng, là một người mang trang phục thư sinh gương mặt thanh tú nhưng ánh mắt kiên nghị hướng lên bầu trời nói: "Dừng giận dữ nữa."

Sấm chớp rung động lên như đang nói với hắn: "Vì sao ngươi bỏ ta?". Thư sinh áo vàng nói với hắn: "Không phải chúng ta vẫn thường gần nhau sao.". Sấm chớp rung động như không đồng ý với hắn một chút nào thư sinh khẽ thờ dài nói: "Ngươi không hiểu ta, ngươi chưa trải qua sao biết được.". Khẽ nhắm mắt cảm nhận phía sau mình còn có rất nhiều điều cần làm, ý nguyện của nhiều người chưa xong, thần giới vẫn hỗn loạn.

Lại nhìn lên lôi điện đầy trời hắn cũng trở lên bối rối vì đã quá lâu lên hắn chưa tính tới sự suốt hiện của "Thiên đạo", tiểu hồ ly lên cấp như ăn thuốc kích thích thế kia không bị

hắn phát hiện thì mới là chuyện lạ. Thờ dài thư sinh tóc vàng chỉ xuống dưới chân mình Băng Thần tiểu hồ ly nói: "Ngươi giúp hắn chỉ cần hắn thành tựu đạt thành ta sẽ quay về với ngươi."

Bầu trời sấm chớp có chút an tĩnh như đã đồng ý với thư sinh áo vàng điều kiện mây đen rút đi thu gọn phạm vi chỉ còn 10 dặm mây đen, đang bay theo Nhạc Thiên Quân và Thanh Phong ngạc nhiên vô cùng. Nhưng vẫn còn lo lắng lên tiếp tục đến gần để dễ quan sát tình hình, khi hắn nhìn đến tiểu hồ ly thanh niên áo vàng đã biến mất chỉ còn tro bụi tiểu hồ ly.

Mây đen rơi xuống một tia chớp cửu sắc nhưng thần kỳ là lại chẳng khiến tiểu hồ ly thương một cọng lông, tràn vào cơ thể giúp tiểu hồ ly luyện thể, đến rất tuần tự như đang dứt cho con ăn vậy. Trong cơ thể tiểu hồ ly hình thành một cái đan điền thế nhưng trong đó lại có thêm một viên yêu hạch trắng như tuyết hình thoi đang liên tục xoay tròn đầy ra xung quanh. Đan điền trở lên căng phồng gia tăng diện tích nguyên khí phân nửa bị yêu hạch hấp thu, nhưng không chỉ bên trong thay đổi bên ngoài cũng thế.

Đây chính là đặc trưng Yêu thú khác là "hóa hình" thế nhưng Cửu Vĩ Thần Hồ lại là "hóa nhân" vĩnh viễn trở thành nhân hình bước đi trên đại đạo, sau lưng chiếc đuôi thứ ba dài ra với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được. Chiều dài của hai chiếc cũ cũng thay đổi trở lên dài tận bốn mét thế nhưng lông trên cơ thể lại rụng đi nhanh chóng làn da thay đổi thành trắng muốt như tuyết.

Xương cốt thay đổi thành khung xương nhân loại nhưng độ rắn chắc lại vẫn thừa hưởng của yêu thú cái rắn chắc trình độ của yêu thú, kinh mạch cũng

biến đổi thành 108 huyết đạo dần trải khắp cơ thể thế nhưng phía dưới vẫn ẩn tàng yêu huyết vận chuyển yêu khí.Mái tóc trắng mượt dài đến tận eo đòi tai thế nhưng vẫn là tai hồ ly,đây là hợp thể hoàn hảo mà mọi yêu thú và nhân loại đều mong muốn,chứa mọi ưu điểm khuyết điểm loại bỏ vô cùng linh hoạt nhưng cũng tràn đầy sát thương.

Bên ngoài quan sát hai người cũng ngăn cả người nhưng vốn lúc nào cũng nghiêm túc lão tướng quân còn giữ được bình tĩnh thế nhưng Thanh Phong lại không kìm được thốt ra miệng:"Thiên kiếp quái quỷ gì thế này lúc đến hùng hổ lúc đi như muỗi là thế nào."Đáp lại hắn là một đạo lôi điện cửu sắc phóng tới,Thanh Phong rất muốn khóc bản thân mình độ kiếp khó khăn lên thấy thế chỉ buông một lời nói thật mà hướng về phía hắn.Thượng thiên thật không công bằng trong lòng gào thét nhưng vẫn vận dụng pháp lực tạo thành một tấm chắn,thế nhưng có vẻ đã chấp nhận ý nghĩ của hắn "Thiên đạo" khiến lôi điện xuyên qua tấm chắn dễ dàng.

Khi lôi điện đập vào mặt thì cả người hắn cháy đen phun ra máu tươi,mây đen gió cuốn qua tai hắn như đang thì thầm:"Ta thích thế ngươi làm được gì."Bất lực Thanh Phong từ trên trời rơi như cục gạch xuống đất nhưng may mắn được lão tướng quân giữa đường đỡ được,thế nhưng trong miệng vẫn chửi hắn là đồ ngu.

Không đường phân bác Thanh Phong cũng chẳng nói gì,mà tình hình hiện tại hắn cũng chẳng có lực mà nói chuyện đành cảm lạnh chấp nhận lão gia tử phê bình bản thân.Nhạc Thiên Quan phóng tới vị trí mà tiểu hồ ly đang độ kiếp thì thấy một thanh niên đang đứng thẳng hai mắt liên tục quan sát cơ thể của mình,trên khóe môi nở nụ cười có vẻ rất hài lòng.

Hạ xuống lão tướng quân ném cho hắn một bộ quần áo xong nói:"Nhắm nhìn cái gì mau mặc đồ về hoàng cung Thanh Phong thẳng ngu này bị thương cần chữa trị gấp."

.Vừa nói một bộ quần áo màu đen bay tới phía hắn,lão tướng quân có chút suy nghĩ nói:"Ngươi biết mặc chứ "

.Thanh niên mở miệng trả lời ngay lập tức:"Biết chứ ",lão gia tử cười nói:"Nhân ngữ rất tốt."

Mặc quần áo đương nhiên biết hắn không biết nhìn thấy bao nhiêu lần người khác mặc đồ tất nhiên có học hỏi được,ví dụ như từ bé đã xem Nhạc Thanh Thanh thay đồ hay gần đây là chị em Mộng gia.Tuy nam nữ khác biệt nhưng kiểu cách quần áo không mấy khác,nhìn từ ngoài thì rất giống chỉ khác là nam nhân dùng một dây đai bằng kim loại mà thôi.Rất hứng thú muốn biết mình trong gương sẽ ra làm sao Băng Thần muốn tìm một hồ nước xem nhưng đang chạy thì bị Nhạc Thiên Quân như ung chụp gà con lôi đi.

Tốc độ của lão gia tử thì không cần nói tới chỉ chưa tới một phút họ đã hạ cánh ở sân của hoàng cung,hoàng hậu là người xông tới trước nhìn chồng mình cháy đen thì muốn rót cả nước mắt.

Thanh Phong dù đau đớn nhưng vẫn cố gắng cười nói:"Ta không sao người đừng lo."

Nàng liền hỏi:"Nhạc bá bá hắn làm sao lại ra nông nỗi này."

Nhạc Thiên Quân nhún vai nói:"Người ta độ kiếp hắn trào phúng thiên kiếp ngươi nghĩ xem còn sống là phước tổ tiên để lại rồi."

Nhạc Thanh Thanh chạy lại nói:"Gia gia tiểu hồ ly đâu rồi."

Nhạc Thiên Quân không trả lời mà nói:"Ta quên mất tiểu tử ngươi trị cho hắn một cái để hắn rên rĩ hoài mất mặt quá."

Đằng sau người ứng một tiếng:"Vâng "bước tới trong lòng vẫn không thể hiểu sao có thể có người ngu còn tỏ ra nguy hiểm như Thanh Phong.Theo hắn nhớ không lầm thì đo chỉ số trí tuệ thì Thanh Phong cũng cao lắm mà. Thấy lão gia tử không trả lời mình Nhạc Thanh Thanh tức lắm nhưng khi nhìn thấy sau lưng có người đi tới thì không khỏi bất ngờ.

Lão gia tử quá to lớn lên che mất cả người ta,nhưng kẻ này là ai mà lại trị được cho Thanh Phong thúc thúc nhất thời tất cả mọi người tập trung về phía người thanh niên đang đi tới gần hoàng đế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Lừa dối cha vợ

Nhìn vào người trước mặt thì hắn cũng đang mở bảng chỉ số ánh mắt cũng tập trung về phía trước mặc dù chẳng nhìn ai cả,bỗng nhiên có thông báo từ hệ thống.

Kí chủ hoàn thành nhiệm vụ thành tựu "Trở thành Vũ Vương" mở ra hai chỉ số mới tự tăng lên.Kích hoạt nhiệm vụ phó bản"Bảo vệ trái đất"(bắt đầu sau 11 tháng 29 ngày 23 giờ 12 phút 49 giây).Ngừng cung cấp lực lượng và tốc độ thông qua đối thủ,sẽ tích trữ và cộng thêm mỗi lần gia tăng tiêu cảnh giới.Công pháp tu luyện mong kí chủ tìm nơi phù hợp tiến hành lĩnh ngộ.

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Vương cấp nhất trọng thiên Yêu Nhân

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ

Đăng cấp:4

Exp:0/30000

Lực lượng:20000

Tốc độ:45000

Trí lực:80

Thiên phú:90

Vận khí 82 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:100 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:100 (10000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kỹ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Hỏa,

Tuổi thọ:300 +9

Danh hào:Thần thú nhất tâng (áp chế với 100% ở dã thú,90% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (4/50)

Một chuyển thuận lợi vô cùng tuy không làm thịt được Vũ Hoàng đáng tiếc nhưng thành công hóa thành nửa cái nhân loại hình thái làm hắn cảm thấy vui vẻ,thực lực cũng tăng trưởng vô cùng lớn tuy mới chỉ là Vương cấp nhất trọng thiên.Lại nhìn qua kỹ năng "Vạn nhân sùng bái thì hai mắt không khỏi tỏa sáng lên,kỹ năng này khiến hắn bỏ ý nghĩ làm vua cực khổ.Nhưng nhìn tới nhiệm vụ Bảo vệ trái đất thì hắn lại nhũn mày bởi vì Trái Đất gặp chuyện gì sao,không lẽ hắn vừa đi thì Trái Đất có chuyện ngay được không khỏi quá trùng hợp chứ.

Do bỗng nhiên mất tập trung lên hắn bước quá lớ không phải bước tới bên mà là dẫm lên người của Thanh Phong,đang trọng thương Thanh Phong nôn ra ngụm máu.Đám người xung quanh run lên thay cho tiểu hồ ly nhưng kẻ bị dẫm Thanh Phong lại bất lực bởi vì nếu nổi nóng đối phương không chừa cho thì phiền toái to.

Tiểu hồ ly tỉnh ra thấy mình dẫm lên người hoàng đế thì vội nói:"Bệ hạ ta thất thân lên lỗ chân móng người thứ tội."

Ngoài ý liệu của mọi người rằng hoàng đế sẽ phát tác thế nhưng không hề lời của hoàng đế làm mọi người muốn thổ huyết:"Không sao đâu ta hiểu mà với lại người chỉ cần gọi ta là Phong thúc là được rồi không cần khách sáo,chúng ta là người một nhà mà."

Hoàng đế nói thế khiến mọi người càng tập trung vào người thanh niên này và nhận ra rất nhiều điểm kỳ lạ khác người ví dụ như kẻ này tai thú và sau lưng hình như còn có ba chiếc đuôi.Những người biết chuyện tiểu hồ ly tấn cấp thì liên tưởng ngay đến đây là con hồ ly mang thiên kiếp chạy đi,ánh mắt không khỏi ngường mộ Yêu thú hóa hình ai lại không mạnh mẽ vô cùng.Trong truyền thuyết chúa tể của khu rừng giáp kinh thành hoàng kim hồ đến bây giờ vẫn chưa hề thăng cấp cơ mà.

Không ai biết kẻ này mạnh mẽ đến nhường nào nhưng lại có chút ngường mộ người của Nhạc gia có phúc,nghe đồn đây là Nhạc Thanh Thanh mấy năm trước ra bờ sông nhặt được.Bọn họ cũng đang suy nghĩ có lên mua hắn một căn nhà ven sông không,biết đâu tìm được một yêu thú hóa hình thì tuyệt vời ông mặt trời.

Còn đám mới tới thì không khỏi nhìn thẳng vào Nhạc Thiên Thần đang đứng cách vợ của mình,họ thầm nghĩ hoàng đế bảo gọi hắn ta là "thúc" thì chỉ có người họ Nhạc mới có đặc quyền này.Một số người thầm nghĩ xa hơn ví như Nhạc Thiên Thần kiếm được một người vợ hay tình nhân gì đó đạt tông cấp hóa hình yêu thú,thậm chí có người nghĩ bậy bạ rằng Nhạc Thiên Thần thú tính bạo phát cường bức cả yêu thú mới có tiểu hồ ly.

Không chịu đựng được Nhạc Thiên Thần vốn nóng tính gào lên:"Các người nghĩ cái gì thế,hắn trước kia là cái tiểu hồ ly của con gái ta."

Lời này nói ra không chút hiệu quả lại khiến đám người này nghĩ sai:"Hóa ra là che dấu bằng cách đưa cho Nhạc Thanh Thanh giả làm sùng vật phương pháp thật là cao minh không hổ là tướng quân."

Trong lúc ấy mấy cô gái nhìn vào tiểu hồ ly không chớp mắt, đây có lẽ là thứ đẹp nhất họ từng thấy. Ánh mắt vì có "Nhìn thấu tất cả" gia trì lên cảm giác rất hút hồn người khác, lại thêm gương mặt soái đến không thể soái hơn, thế nhưng một số nam nhân ánh mắt cũng thêm muốn nhìn hân khiến cho hân khá là buồn phiền.

Nhưng cũng chẳng trách họ được tóc dài như tuyết mây kiếm hơi cong, đôi mắt hút hồn, miệng nhỏ môi hồng răng trắng, da trắng như tuyết đẹp như phi thủy. Lại thêm sống mũi cao cao, khí chất vương giả tràn ngập khiến người ta chỉ muốn ngắm từ xa mà không dám tới gần, đặc biệt có vài tên như muốn ăn sống hân khiến hân rất muốn giết hết đám biến thái này.

Nhưng dù sao đây cũng là người của hoàng gia hân không thể tùy ý làm thịt được, lại thêm bọn họ chưa làm ra chuyện gì qua mức không có lý do chính đáng để giết. Không lẽ hân nói với hoàng đế "ta nhìn bọn họ ngứa mắt lên giết", không biết lúc trọng thương hân sẽ ho ra bao nhiêu máu nhưng lúc khỏe cũng sẽ phun một ngụm vào mặt của hân.

Mà dù sao Thanh Nhân hân cũng đã định làm của riêng lên vuốt mặt cũng phải nể mũi mặc kệ đám này mở ra kỹ năng quan sát thương thế của Thanh Phong để còn chữa trị.

Thương thế: Cừu sắc lời kiếp một sét thương khắp thân thể khiến người này mất đi sức lực tạm thời. Thương tổn cũ tại một số nơi trong cơ thể

Chữa trị: 2 năm sinh mệnh lực khiến người này hồi phục hoàn toàn 10 năm kể này lập tức có thể sinh mệnh tràn đầy ám tạt biến mất lập tức đột phá.

Thế là tiểu hồ ly ghé tai nói nhỏ với hoàng đế, hoàng đế mở miệng lên hân chẳng chút nào khách sáo: "Phong thúc ta có thể trị hết cho ngươi còn giúp ngươi lập tức đột phá nhưng có điều ta mới hóa nhân hình chưa có tiền lên muốn xin ngài một ít tiền coi như ngài cho hậu bối bồi dưỡng."

Thanh Phong mắt sáng lên hân làm sao mà không muốn thăng cấp ở lại một cấp độ này khá lâu rồi bởi vì thương thế lúc trẻ quấy phá, bây giờ một câu có thể làm ngài thăng cấp làm hân mở cờ trong bụng. Về mặt phóng khoáng mà nói: "Ngươi muốn bao nhiêu chỉ cần nói là được, đối với ta chỉ là con số mà thôi."

Tiểu hồ ly coi bỏ cũng không hề khách sáo nói nhẹ: "Ta chỉ muốn khoảng vài chục tỷ mà thôi."

Hoàng đế vừa nghe đến vài chục tỷ thì máu phun ra nhưng nhanh chóng né tránh tiểu hồ ly thoát khỏi kiếp máu phun đầy mặt, hoàng đế miệng run run nói: "Dạo này chiến sự khá nhiều giảm giá được không dù sao chúng ta cũng là người trong nhà cả mà."

Tiểu hồ ly như chờ sẵn câu nói này: "Thế ta cần một ít thôi nhưng còn chuyện người trong nhà thì hay là ngài gả công chúa cho ta thì sẽ được phiếu trị bệnh miễn phí vĩnh viễn."

Thanh Phong nghe thế lại phun ra ngụm máu, vừa mới đi kêu người gọi thái y hoàng hậu mang theo công chúa đi lại gần hốt hoảng la lên: "Phu quân ngươi có sao không?"

Sắp nghe hết nổi Nhạc Thiên Quân rất muốn bắt lại tiểu tử kia đánh cho một trận, không thể nào qua hân dạy dỗ mà lại ra một kẻ chuyên bắt chẹt người lúc khó khăn như tên kia.

Thế nhưng Thanh Phong lại chẳng hề có chút suy nghĩ cũng đáp: "Chỉ cần ngươi lên Vũ Hoàng ta lập tức để ngươi đón dâu bất cứ khi nào ngươi muốn."

Nhạc Thiên Quân im lặng hân làm sao không biết ý nghĩ của Thanh Phong, từ ngày thăm Nhạc gia trở về hân cái hoàng đế này ngày đêm suy nghĩ cách buộc tiểu hồ ly lên chiếc thuyền. Bởi hân không biết cái ân cứu mạng đối với tiểu hồ ly nặng bao nhiêu, có nhiều kẻ chẳng coi cái ân cứu mạng nặng bao nhiêu thậm chí chớp mắt liền quên lấy oán báo ơn là chuyện rất đời bình thường mà thôi.

Tiểu hồ ly đối với Thanh Vân quá quan trọng lên hân không dám làm ra đặt cược, hân mong cái con rể sẽ khiến tiểu hồ ly khi thành tài sẽ không quên cái Thanh Vân này. Nếu có thì có Thanh Nhân câu tình biết đâu có tác dụng dù sao đầu giường cuối gối chắc chắn sẽ có tác dụng thôi.

Còn về phần Vũ Hoàng mới cho rước dâu vì hân không chắc rằng tiểu hồ ly liệu có chết trẻ trên con đường thành cường giả không, dù sao thiên tài không nhiều nhưng thành danh lại càng ít hơn. Hân chỉ có một đứa con gái không thể dễ dàng làm quả phụ được thế nên dù bao người cầu thân, mặc kệ người là cái gì, gia thế ra sao trước tiên cứ phải thực lực Vũ Hoàng mới suy xét những vấn đề đằng sau.

Thế nên mặc dù nhiều người cầu thân nhưng vẫn chưa ai hoàn thành ước nguyện rước nàng về dinh, đặc biệt càng khó lấy được tiếng đồng ý của Thanh Phong mà Băng Thần là người đầu tiên làm được. Từ xa tiếng công chúa cũng vọng tới: "Cha người có sao không?" kèm theo tiếng khóc nức nở.

Nhận được tiếng đồng ý Băng Thần lập tức nhận tiền làm việc hào quang xanh khê leo lên một cái dù sao cũng chỉ là 12 năm mà thôi, lúc này tuy da vẫn đen như cũ nhưng đã lành hết rồi. Thanh Phong tự mình cảm nhận lại càng coi trọng tiểu hồ ly hân có thể cảm nhận ám thương biến mất khí huyết tràn đầy khê nói với vợ con mình: "Ta không sao đợi ta một chút ta muốn tấn thăng."

Sau đó hân lập tức ngồi thiên hoàng hậu lập tức lu ra sợ quấy rối đến hân, mọi người xa không nghe được nhưng cảm thấy xung quanh không khí cô đặc lại cùng cảm giác áp bách thì biết ngay là hoàng đế nhân họa đắc phúc muốn tiến cấp. Một số người còn muốn soạn sẵn lời chúc mừng biết đâu được hoàng đế chú ý thì một bước lên mây xanh, sau đó yên lặng rút lui quan sát dù sao Vũ Hoàng lên cấp không phải khi nào cũng thấy được. Thế nhưng hôm nay lại có một kẻ tiến cấp xúc động thiên kiếp con một thì tiến một tiểu cấp, quả là trăm năm có một mà quan sát thử xem biết đâu có gì thì coi như thêm kinh nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Khó khăn tìm kiếp

Vũ Hoàng đối với người của Thanh Vân quốc thì nó là một ước mơ, cũng có thể nói rằng cảnh giới này là mục tiêu chung cực của kiếp người. Tuy nhiên thể đạt được thì lại quá khó như Nhạc Thiên Thần còn chưa đạt tới, nhưng cũng sẽ có những thiên tài từ nhân gian tới. Mà đại thể thì rất hiếm gặp triệu người chưa chắc ra được một người, nhưng ước mơ thì chẳng ai có quyền cấm đoán đặc biệt là thực lực mạnh mẽ là ước muốn của toàn bộ người Thánh Nguyên đại lục.

Tại cái thế giới mà vũ đạo thông hành người người nhà nhà đều tập võ, cường giả mới là điều mà mọi người hướng tới. Ở Thánh Nguyên đại lục đã có một định nghĩa bất hủ về cường giả, chưa có ai không đồng ý cả.

Cường giả là gì?

Cường giả chính là kẻ sẽ sở hữu tiền tài, quyền lực, danh vọng và rất nhiều thứ khác nữa.

Bởi vì tại sao?

Nhiều tiền thì thế nào, tiền liệu có đỡ được quyền đầu liệu có bảo vệ được gia đình. Tuy có tiền sẽ sai khiến được nhiều người nhưng chỉ cần xem ở phạm vi Thanh Vân mà thôi.

Người cho một vị cao thủ đi giết một vị Vũ Hoàng, ngoại trừ kẻ điên nếu không chả có ai đồng ý. Tất nhiên không thể loại trừ đám người bị điên thật, không thì đám sát thủ cũng có thể, hoặc kẻ đồ mất vì tiền có thể giết ngược người đoạt tài.

Thăng cấp Thanh Phong hoàng đế đã bắt đầu, không gian đè nén vô cùng tạo ra áp bách to lớn với nhiều người. Tuy nhiên do chỉ là tấn thăng một tiểu cấp lên ngoại trừ do cô động lực lượng gây cảm giác áp bách thì không có gì đặc biệt cả.

Khoảng nửa tiếng sau Thanh Phong bỗng nhiên bùng phát, thủy ở khắp nơi đều rung động. Nhưng Thanh Phong thu công thì mọi thứ trở lại bình thường như lúc ban đầu, sóng nước của các mặt hồ dần dần không rung động nữa, áp bách lên mọi người cũng biến mất. Báo hiệu rằng Thanh Vân hoàng tộc lại ra một vị Pháp Hoàng tam trọng thiên, vị thế của Thanh Vân lại thêm vững chắc vô cùng.

Muốn tới rồi, thời cơ vừa đến thì đám người hầu nhất loạt quỳ xuống, đủ mọi loại chúc mừng với hoàng đế. Phất tay ra hiệu cho mọi người đứng dậy. Trên mặt nụ cười không thể ngăn cản, hân hạ ngại mặt mũi lên không thể ngửa mặt lên trời gào to một tiếng sáng khoái. Từ lúc hoàng hậu hôn mê không tỉnh về cả tâm tình cũng như thân thể ám tật đều khiến hân không thể nào tiến bước, hân từng là Thanh Vân đệ nhất thiên tài một thể hệ ngưng bước khiến hân vô cùng không cam lòng.

Vốn đã có chút tuyệt vọng Thanh Phong, hôm nay mọi thứ đều trở lại với hân vợ hiền thức tỉnh, thực lực gia tăng làm hân vui vẻ muốn điên rồi. Không thèm để ý đến đám người kia nịnh bợ xung quanh, Thanh Phong muốn tìm kẻ đã giúp hân lấy lại tất cả những thứ hân đã mất. Nhưng hân thấy lại là Tàn Vinh đang nhắc hân ta cao khỏi mặt đất như xách con gà, tiểu hồ ly mặc dù tấn cấp lại hóa hình nhưng sao lại có thể chống lại một tên Vũ Hoàng cao thủ.

Mặt mũi ỉu xiu nhìn ngó xung quanh sau đó lại đáng thương nhìn lấy công chúa, tất nhiên là cái vẻ đáng thương này là giả vờ ra đến. Tận mắt thấy hân đột kích vào Bạch Hạc son trang giết người không chớp mắt dĩ nhiên không bị mắc lừa rồi, nhưng hoàng đế nghi hoặc liền hỏi: "Tổng quan tên kia làm cái gì mà người nắm hân như thế."

Tàn Vinh tức giận nói: "Vừa nãy khi bệ hạ đang độ kiếp kẻ này to gan dám ôm lấy công chúa."

Tiểu hồ ly cũng đang phiền muộn vô cùng quả thật hân cũng không cố ý, chỉ là dung hợp với thân xác tiểu hồ ly đã thành thói quen, chưa kẻ người nàng thật là thom nhưng hân quên mất mình giờ đã hóa hình rồi. Hoàng đế nhìn Tàn Vinh như thế thì cũng chả biết nói gì cháu gái duy nhất của mình bị người ta ôm giữa trường sao lại có thể thoải mái được.

Hoàng đế vẫn vui mừng mở miệng muốn nói cái gì đó nhưng lời ra đến cửa miệng thì nuốt lại suy nghĩ thêm bèn hỏi: "Tiểu tử ngươi đã hóa hình thể ngươi tên là gì nhỉ?"

Tiểu hồ ly muốn nói cái gì nhưng Nhạc Thanh Thanh chen vào nói: "Hắn tên tiểu tam?"

Nhưng tiểu hồ ly gào lên: "Không ta tên là Băng Thần." Cái cô nàng chết tiệt này xuất chút nữa là ta mang theo một cái tên cùi bắp chỉ cần tưởng tượng người ta sau này khi lên cấp cao bị người ta gọi "tiểu tam tiền bối" hay là "Vũ Thần tiểu tam" là hân thấy cả người không thoải mái.

Lão gia tử ngay lập tức bồi thêm: "Hắn tên đầy đủ là Nhạc Băng Thần."

Tiểu hồ ly lập tức ngó nhìn lão gia tử một cái như muốn nói: "Ngài đừng mù đặt tên cho ta được không." Nhớ trước kia lão viện trưởng viện cô nhi đã vì

mê kiếm hiệp đặt cho hần cái tên kỳ lạ vô cùng nay lại còn dài ra,nhưng nghĩ lại ở thế giới này thì có lẽ lại hợp.Nhớ những năm hần còn đi học mỗi lần cô giáo gọi đến tên hần là cả lớp ánh mắt đều tập trung về phía hần.

Và gần như tất cả mọi người đều hỏi:"Băng Thần bạn là người Hoa ư?"Người hỏi quá nhiều khiến hần rất bức bối,chưa kể tên Thần và T khiến hần làm cái gì cũng gần cuối lớp.Như lúc phát bánh ở viện mồ côi phát bánh xong người ta ăn hết mới tới phiên hần lãnh.

Bỏ qua suy nghĩ hần lắng nghe xem hoàng đế có thực hiện đúng cam kết không,nếu không hần tìm cách trốn vào rừng lượn đi luôn.Nhưng hoàng đế quả nhiên có nhất quốc chi chủ phong độ,nói nói thốt ra đáng giá ngàn vàng xứng với câu "quân vô hí ngôn".

Biết được tên của tiểu hồ ly hần liền truyền chỉ tại chỗ ngoại trừ người họ Nhạc tất cả đều quỳ xuống sau đó hần mới đồng dạng tuyên bố:"Nhạc Băng Thần kỳ tài ngút trời mới chỉ Vương cấp đã hóa hình lại có công cứu tinh hoàng hậu.Không những thế còn trị trăm ám tật khiến trăm đột phá vững chắc địa vị Thanh Vân trong thập quốc công lao lớn vô cùng.Trẫm sắc phong cho hần làm "Hộ quốc thần thú" tùy chọn một tòa thành làm phong thưởng,miễn thuế mười năm.

Lấy hơi xong hần nói tiếp:"Quan trọng nhất là ta quyết định hứa hôn công chúa cho Nhạc ái khanh chỉ cần đột phá Vũ Hoàng thì có thể rước rêu lúc nào,khi đó sẽ có một tỷ sinh lễ."

Tiểu hồ ly không khỏi trầm nghĩ"Á ừ ta là cáo hay người là cáo mà sao lại khôn như thế,nếu ta không đạt Vũ Hoàng chẳng những mất công chúa lại còn thiếu đi một tỷ tiền công."Nhưng tiểu hồ ly vẫn đứng mực khom lưng nói:"Hoàng thượng anh minh ",đặc biệt hai từ "anh minh "gần thật lớn.

Hoàng đế có chút ngượng ngừng sau đó truyền âm cho hần nói:"Ta hứa gả công chúa cho người đảm bảo đám người theo đuổi kia sẽ diên lên khỏi xương tiến công Thanh Vân lúc đó quân phí sẽ rất cấp bách.Nghĩ đi nghĩ lại cũng thấy hợp lý công chúa trước kia không biết bao nhiêu đoàn cầu thân tới Thanh Vân nhưng lại về không trong đó không ít người là Thái tử các nước.

Nhưng thật sự thì cả hai người chẳng hề nghĩ tới rằng trong đám người này có vài kẻ là gián điệp các nước mật báo cho quốc gia khác chuyện Nhạc Thiên Thần đã thành công bảm vậy một vị Vũ Tông sinh ra đứa con kỳ tài ngút trời.Nhạc Thiên Thần cũng chẳng hề biết mình bay giờ tiếng làng đồn xa như thế,nhưng dù có biết chắc hần cũng cảm thấy an ủi vì mình bêu danh mà cho dân chúng Thanh Vân được yên bình.Dù cho thế nhưng hần vẫn chắc chắn phải làm thật hết bọn gián điệp này không chỉ hại người còn hại chính mình nữa quả thật quá là ngu người.

Tiểu hồ ly vui cười ra mặt còn công chúa thì vẻ mặt không thể tin nhìn vào cha mình,sao hần lại có thể đồng ý cho mình gả đi như thế mình đã đồng ý đâu.Nhưng khi nhìn vào tấm mặt kia thì nàng lại nghĩ cưới hần cái này sẽ thuộc về mình,trước kia nàng cũng rất thích tiểu hồ ly dễ thương.Mà ngày hôm qua nghe kể về câu chuyện tình yêu đầy ngang trái của Mộng Thiên nàng lại càng hứng thú,thử gần hần xem hóa thành hình người sau hần như thế nào biết đâu lại hợp với mình.

Tần Vinh thì một mặt buồn bức cháu gái bị hứa gả ra ngoài,lại không qua sự đồng ý của hần đã quyết định.Cũng may hần ta còn cứu con gái của mình một mạng lại giúp con rể mình thăng cấp,biết đâu mai sau mình cũng thăng cấp cần nhờ tới hần thì sao. Vừa nãy thực lực hần không thấp cũng nghe được tiểu hồ ly và Thanh Phong hoàng đế nói chuyện,hần quả thực nếu bị tiểu hồ ly đòi hần mấy chục tỷ đào đâu ra bây giờ.

Nhưng tiểu hồ ly nào quan tâm mấy người nghĩ gì nhìn chăm chăm công chúa ánh mắt như biết nói:"Người là của ta rồi."Công chúa thấy thế thì bĩu môi trềng hần như nói:"Người không tới Vũ Hoàng thì cứ nằm mơ đi."

Không lâu sau mọi người giải tán Nhạc Băng Thần theo lão gia tử về Nhạc gia,trên đường người khác cứ nhìn hần chăm chăm làm hần vô cùng không thoải mái.Lão gia tử phân phó cho người hầu dọn dẹp một căn phòng làm phòng ở cho tiểu hồ ly,dù sao hần cũng hóa hình rồi không thể để hần ngủ với cháu gái của mình như trước đây.Bản thân hần cũng níu tiểu hồ ly lại để hỏi chuyện,rất nhiều điều hần còn thắc mắc về tiểu hồ ly.

Nhưng tiểu hồ ly về đến nhà thì mới nhớ đến nhiệm vụ của mình còn chưa hoàn thành chưa kể hóa thành hình người về sau lại khó khăn tăng lên gấp bội chỉ cần nghĩ thôi đã thấy nhức hết cả đầu.Thầm nghĩ nếu hần không tìm thấy người phù hợp với tiêu chuẩn đề trộm được nội y thì phiền phức to không khỏi thở ngán thở dài,nhìn ra ngoài cổng bỗng hần lại nảy ra một ý tưởng.Đang cười ngây ngô thì bị lão tướng quân gõ cho một phát hần chỉ có thể tức giận ngẩng đầu nhìn Nhạc Thiên Quân.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Ý tưởng thông minh và con đường sau này

Bị một đòn tinh cả người Nhạc Thiên Quân đưa Băng Thần ra khỏi trạng thái suy nghĩ tập trung,muốn nói gì đó Băng Thần thấy vẻ mặt nghiêm túc của Nhạc lão gia tử thì nuốt lại vào trong miệng.Hần thở dài nghiêm túc lắng nghe những gì lão gia tử nói,bởi vì trong tâm hần vẫn thấy lạ lẫm vô cùng với thế giới này.Đây chỉ là quê hương của cái thân còn phần hồn chỉ là một kẻ du hành,hần rất muốn nghe sự giới thiệu của một dân bản địa như lão gia tử.

Thấy hần ta tập trung Nhạc Thiên Quân ngồi lại vị trí,ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn,sau đó suy nghĩ một chút mới bắt đầu nói:"Người sau này muốn thế nào phải nói là mục đích trong tương lai của người là gì?"

Băng Thần bỗng nhiên đứng hình tự hỏi hần muốn làm gì nhỉ,đầu tiên có lẽ sẽ là hồi sinh Mai Hân sau đó hưởng thụ nhân sinh.Hần còn phải trả thù những

kẻ đã giết đi cha mẹ của mình nhưng có hệ thống trong tay mọi thứ sẽ nhanh thôi khi thấy "thiên đạo cũng phải nể mặt hệ thống thì hẳn niềm tin tràn đầy.

Nhưng kiếp trước hẳn cũng không phải như vậy ư trả thù hoàn thành, trả ơn hoàn thành, có rất nhiều tiền nhưng lại chẳng biết làm gì hết. Cả người hẳn chỉ đóng kín trong một những quy tắc nhất định, tuy rằng nhìn hẳn có vẻ thật sự rất tùy hứng nhưng không phải thế.

Lúc làm sát thủ hẳn tùy hứng tự nhiên nhưng khi ở trước mặt người bình thường thì hẳn chỉ là một kẻ "ngoan hiền không biết kiếm chuyện". Cả cuộc đời trong mắt mọi người chỉ là một cuốn phim vô cùng hoàn mỹ, một chàng trai trẻ đẹp trai tốt bụng, hẳn giống như bị nhốt trong một cái cũi.

Nhưng hệ thống tới đã thay đổi hẳn tất cả nhưng hẳn lại cảm thấy có chút bối rối, hẳn bỗng nhiên nhìn về lão gia tử hỏi ý kiến dù sao hai đời thì hẳn cũng chỉ mới hơn hai mươi còn lão gia tử thì đã sống đến gần hơn 100 năm rồi.

Giọng nói không chắc chắn nói: "Ta cũng chưa biết nữa, ta muốn một cuộc sống muốn gì cũng tùy tâm không vương bận bất cứ cái gì nhưng như vậy có hợp lý không."

Nhạc Thiên Quân có chút bất ngờ hẳn hỏi không phải là ý nghĩa cuộc sống mà là con đường mà hẳn muốn đi ví dụ thành học sinh hoặc tìm sư phụ bái sư. Không thì có thể là tìm về rừng xanh thống trị thú tộc, nhưng nhìn về mê hoặc của hẳn thì lão gia tử đành phải nói: "Muốn thế ngươi phải là kẻ mạnh mẽ như thế ngươi muốn làm gì cũng có thể."

Mạnh nhất kiếp trước ta không phải mạnh nhất sao trên thế giới lúc đó có ai làm hại được ta, chỉ cần ta muốn thì không ai có thể tìm ra ta. Nhưng hẳn bỗng nhiên sáng tỏ tất cả hóa ra hẳn đầu đã là người mạnh nhất, ở Trái Đất một thẳng nhóc ấn nút thả ra trái đạn đạo cũng đủ hẳn chết trăm lần. Nếu không có tổ chức tình báo liệu hẳn đã chết bao nhiêu lần.

Mà tổ chức sao cho hẳn mượn nguồn sức mạnh này, hẳn biết rõ chứ bởi mình có giá trị, mình giúp họ kiếm tiền chỉ là một con rối nhưng ảo tưởng rất lâu. Nếu họ muốn quay ngược giết mình liệu mình có chạy được không, hẳn bỗng nhiên phá cười trước mặt lão gia tử như một kẻ điên. Uống ta tự cho mình thông minh thế nhưng chỉ một vấn đề nhỏ mà đến bây giờ mới nhìn ra, hỏi thế gian xem kẻ nào đáng buồn hơn ta.

Ta khinh người vô tri, kẻ khác coi ta là một món đồ, đáng buồn biết bao tiếng cười thê lương vang khắp Nhạc phủ giống như một kẻ có tất cả nhưng lại mất đi tất cả. Lão gia tử làm sao biết chỉ một câu nói của mình làm hẳn mất hết tín niệm, sự tự hào cũng như thành quả của kiếp trước tất cả chẳng có cái gì hết.

Cái gì thiên tài chỉ là một kẻ cô đơn, cái gì sát thủ vương chỉ là một con rối của người khác đến người mình yêu chết đi cũng chỉ có thể tưởng niệm trong bất lực. Hẳn cầm một con dao có thể giết chết một người trong ngàn người nhưng bảo hẳn giết cả ngàn người hẳn lại bất lực. Nếu không may kẻ thù điều tra ra gia đình Mai Hân hay cô nhi viện liệu hẳn sẽ còn ẩn nấp mà ám sát không, thật đúng là uống mình một đời thông minh nhưng cái ngu lớn nhất lại chẳng biết mình lúc nào mắc phải.

Phải chăng ta quá đau buồn lên nhận danh nhận tiếng vào người mình để có thêm chút ảo tưởng, để ta quên đi sự thật là Mai Hân đã rời ta đi về một thế giới khác. Trước người thường ta ngụy trang vì ta còn sợ hãi qua nhiều thứ, ta đứng trước mọi thứ vẫn chỉ là hạt cát mà thôi. Sức tưởng tượng của chính mình thật là phong phú, rõ ràng là một kẻ đang sợ hãi nhưng cho mình vô địch thiên hạ.

Bỗng nhiên trong đầu hẳn vang lên âm thanh của hệ thống

Hệ thống: Ngươi có muốn không trở thành kẻ mạnh nhất

Băng Thần kiên định: "Muốn vô cùng muốn là đằng khác ngươi có thể giúp ta sao."

Hệ thống: Chỉ có thể cho ngươi cơ hội thành kẻ mạnh nhất chứ không thể biến ngươi thành kẻ mạnh nhất.

Nếu ngươi đủ quyết tâm thì quyền công pháp này sẽ rất phù hợp với ngươi nhưng ta thông báo trước nó có thể khiến ngươi một khi muốn thứ gì thì sẽ không thể kiềm chế được nó, nếu không đạt được có thể khiến ngươi thực lực thật bước. Ngươi lên nhớ rõ con người đôi khi muốn thứ gì đó nhưng đôi khi không thể đạt được họ bỏ qua nhưng ngươi không thể.

Băng Thần tâm đạo: "Nó có thể làm ta trở thành mạnh nhất ư."

Hệ thống nó có thể gia tăng cho ngươi 100 lần tốc độ tu luyện khi mới ở tầng 1 mà lại là tự động tu luyện bất kể lúc nào ngươi thử nói xem mà nó có mười tầng, tầng 10 sẽ là gấp ngàn lần. Mà thiên phú của ngươi có thể gia tăng ngươi thử nói xem ngươi có thể vô địch thiên hạ không cái đó dựa vào sự cố gắng của ngươi mà thôi, có trả giá cao mới có thành quả lớn lao.

Liệu ngươi có dám không?

Băng Thần nói: "Tại sao không dám thứ gì ta muốn thì ta sẽ hết sức giành cho bằng được."

Hệ Thống đáp lại: Nếu ngươi đã đồng ý thì tốt ta chỉ cần như thế

Sau đó có một lượng thông tin khổng lồ truyền vào trong đầu hẳn, hẳn gặp người xuống vì cảm giác choáng váng truyền tới khiến hẳn không thể kiểm soát được cơ thể mình. Lão gia tử thấy hẳn như thế thì lo lắng vô cùng tay đặt lên lưng thăm dò thì lại chẳng thấy gì, chỉ một lúc sau Băng Thần ngược nhìn hẳn và nói: "Cảm ơn ; lão gia tử ta đã có con đường của mình rồi."

Nói xong mặc kệ há hốc mồm lão gia tử xông tới phía cổng nhưng chỉ thoáng chốc thấy hắn quay lại trước mặt Nhạc Thiên Quân xòe tay ra nói:"Ta bây giờ cũng cần tiêu tiền ngài cho ta xin một ít được không dù sao ta cũng mang họ Nhạc ra đường không có tiền thật là mất mặt, không chỉ có ta mà còn ảnh hưởng đến danh tiếng của Nhạc gia."

Lão gia tử cũng tỏ ra rất hào phóng đưa ra cho hắn một triệu, số tiền này tại Thanh Vân quốc đã là rất lớn rồi đủ để người bình thường tiêu pha suốt đời nếu không phải mua đan dược hay thứ gì quá quý giá. Nhưng Băng Thần lại nói:"Ngài cho ta bằng này không biết đã đủ tiền ăn của ta chưa ít nhiều gì cũng phải chục triệu."

Nhạc Thiên Quân có chút không tin nhìn hắn nói:"Người ăn nhiều thế sao."

Băng Thần nói:"Ta cả giác có thể ăn xong một con Ngưu Yêu ngài thử nghĩ xem"

Lão gia tử lại rút ra cho hắn 9 tờ ngân phiếu trị giá một triệu rồi nói:"Đây là tiền ăn tháng này của người tiêu xài cẩn thận, nhà người ta nuôi yêu thú trăm con không tốn bằng mình người."

Băng Thần nghe thế bĩu môi trả lời:"Đừng nói 100 con một ngàn con cũng chưa chắc đánh lại ta."

Nhạc Thiên Quân không nói gì hết ai bảo tiểu tử này chắc chắn là thần thú không thể nào sai được quả thật hắn chỉ cần phát ra uy thế đám kia đã nằm rạp xuống mặt đất rồi còn đánh đấm cái gì nữa. Chưa kể chiến lực của hắn tăng nhanh đến mức chóng mặt thủ đoạn lại kì quái vô cùng, từ ngày hắn bỏ nhà ra đi tới nay cũng chỉ có 3 ngày nhưng vọt từ một con thú yếu đuối thành Yêu Vương.

Nhưng chỉ có bản thân Băng Thần mới biết bây giờ chỉ có chính bản thân mình khi thăng cấp mới có được sức mạnh tuyệt vời khiến bản thân mình hài lòng. Bước nhanh ra ngoài đuôi dài cuốn qua eo sau đó vòng lên cổ sau đó Băng Thần kết ấn đôi tai và đuôi biến mất. Ngoại trừ mái tóc dài màu trắng thì hắn chả có gì khác người bình thường, bóng lưng thẳng tắp bước ra cổng. Nhạc Thiên Quân nhớ về ngày mà hắn được mang về Nhạc gia tràn đầy u buồn, cô đơn.

Nhạc Thiên Quân thầm nói:"Người trưởng thành nhanh thế sao, người muốn bay đi đâu về nơi nào tiểu tử."

Băng Thần thính lực tốt vô cùng cười thật tươi nói ra:"Ta cũng không biết mình sẽ đi đến đâu nhưng đây là nhà của ta sẽ có lúc ta trở về."

Hắn đã bỏ qua Trái Đất hắn kiếp này sẽ sống thật tốt không làm gì khiến mình phải hối hận cả, bảo vệ thật tốt những con người này không có họ hắn cũng không có cái thân xác này. Và cũng chẳng có thể có cơ hội có những năng lực kỳ diệu này, hắn đã coi họ là người thân thì sẽ hết sức mình để đem những điều tốt nhất cho bọn họ.

Hệ thống: Công pháp khởi động 1/1000

Hắn ta giúp Thanh Vân cũng là gián tiếp giúp Nhạc gia lên mới có một điểm thành tựu này, cảm nhận trong kinh mạch nguyên thí dòng chảy hắn mỉm cười. Lão tướng quân nhìn hắn đi xa mới định thần lại thầm nghĩ:"Tiểu tử này thật biết làm người ta cảm động."

Bổng Nhạc Thiên Quân vỗ đầu thầm nghĩ:"Còn chưa hỏi được mấy chuyện kia, thôi đành để lúc nào hắn về thì hỏi."

Mà Băng Thần lúc này đã lời một tên lính gác cổng của Nhạc gia sang một bên hỏi mặt đầy tươi cười nói chuyện với hắn, nhưng nụ cười này làm hắn có chút sợ hãi suy nghĩ xem có phải xưa kia mình đã làm gì sai để bây giờ bị tính sổ. Thế nhưng Băng Thần câu hỏi làm hắn có chút bất ngờ:"Người có biết trong thành này có kẻ nào có thể giúp ta tìm người không."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Nhóm thiếu niên

Tên này cảm giác bất ngờ nhưng nhanh chóng ổn định lại tâm thần của mình, ánh mắt chăm chú trả lời Băng Thần nhưng nghĩ cái gì lên hơi ngượng ngùng. Tên lính canh này tên là Lăng Phong đi làm canh cổng của Nhạc gia vì ước mơ của mình và đệ đệ, nhìn trước mặt người đẹp kinh khủng này hắn cảm thấy cơ hội của mình tới rồi.

Nghĩ đi đi nghĩ lại vẫn nói ra:"Thực ra có thể giúp ngài tìm người tiêu chuẩn của ngài như thế nào, mà sao ngài lại không cần đến hoàng gia hay Nhạc gia giúp ngài tìm người."

Băng Thần thầm nghĩ:"Ta tìm người để trộm người ta nội y lộ ra thì quá đẹp mắt rồi cái danh tiếng này ta có chút không gánh nổi." Thấy kẻ này có chút thông minh Băng Thần tiện thể soi xem chỉ số của kẻ này xem ngoài nào ra còn có cơ bắp không.

Tính danh: Lăng Phong

Thực lực: Luyện thể thất trọng thiên

Huyết mạch: Thạch Phong Yên

Đăng cấp:0

Lực lượng:9

Tốc độ độ:7

Trí lực:15

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Phong

Tuổi thọ:70

Danh hào: Không có

Băng Thần giả bộ cao thâm nói ra:"Người không cần biết quá nhiều dù sao cũng lên nghĩ nhiều một chút làm sao để huyết mạch của mình thức tỉnh thì hơn."Sợ chưa cu chừng có khôn vật trước mặt của anh chủ khôn vật sai người rồi, trước mặt anh chủ phải ngoan ngoãn thì hơn.

Lăng Phong mồ hôi đổ ra như thác nhìn kẻ trước mặt, huyết mạch của hắn là một loại Thánh cấp huyết mạch chỉ thua một số loại thần thú và đặc thù Thánh thú dòng tộc. Huyết mạch càng cao cấp thì cơ hội lên đến đẳng cấp cao mới lớn hơn, vì thế hắn nghĩ mình ăn đứt cái Yêu thú hóa hình này lên mới có tự tin thể hiện sự khôn khéo của mình.

Mong muốn biết đầu mình lấy được nhiều lợi ích hơn nhưng không ngờ lại thành ra bị động như thế này, khiến hắn mồ hôi bây giờ đổ như thác nước miệng lắp bắp không biết nói gì cho phải. Kẻ trước mặt làm sao có thể biết được không thể nào hắn có chút không thể tin nổi, mà lúc hắn nhìn vào ánh mắt của kẻ này thì càng cảm thấy rợn người giống như bị nhìn xuyên vậy.

Thấy mình trang bức tạo ta hiệu quả như ý muốn Băng Thần bồi thêm một phát để cho chắc chắn kẻ này sẽ không làm mình bẽ mặt, hắn dùng tới chính là thủ đoạn vô cùng hiệu quả mà ngân đòi đều sử dụng. Phóng ra uy áp huyết mạch và nói:"Người tương hoàng để phong ta làm "Hộ quốc Thần thú", người nghĩ hai từ thần thú là nói chơi ư."

Đây chính là chiêu thức mới khi hắn lên Yêu Vương tập trung huyết mạch lực áp chế lên một cá thể huyết mạch yếu hơn mà thực lực còn yếu hơn thì càng quý như Lăng Phong bây giờ. Hắn thật sự không thể không chế được thân thể khiến mình ngưng ý niệm thần phục của mình, ngửa mặt lên nhìn Băng Thần run rẩy cung kính nói:"Đại nhân thứ tội."

Băng Thần chủ động nói tiếp:"Người huyết mạch như thế sao lại tới Nhạc gia làm canh công tại Nhạc gia."

Lòng của Lăng Phong thầm nghĩ:"Ngài còn đi làm thú cưng thì ta đi làm canh công có sao đâu." Nhưng tất nhiên hắn cho thêm vài lá gan cũng không dám nói câu này ra mồm, nếu không hắn chẳng biết người này sẽ làm gì mình nữa, hắn nghe nói mấy thần thú rất thích ăn sống mấy kẻ không nghe lời.

Hắn ngượng ngùng nói ra:" Tại ta và đệ đệ muốn có học phí tham dự và theo học tại Thiên Nguyên học viện nhưng chúng ta không có tiền lên phải làm canh công. Theo ta tính chỉ cần vừa đến ngày thì bọn ta đủ phí dự thi rồi, ngài có chuyện thì cứ giao phó ta và đệ đệ sẽ hết sức."

Băng Thần rất hào phóng móc ra 5 tờ ngân phiếu nói:"Chỉ cần người tìm ra hai người theo tiêu chuẩn của ta, các người làm được thì số tiền này sẽ thuộc về các người."

Lăng Phong vui mừng nói:"Nếu có bằng này tiền thì tất cả chúng ta có thể cùng nhau đi học rồi."

Hắn tiếp tục nói ra:"Mời ngài ta dẫn ngài đến chỗ đệ đệ ta đang ở hắn có đủ phương pháp giúp ngài, trong thành này thì chúng ta âm thầm tìm người thì đảm bảo không ai biết lại còn tốc độ nữa."

Hắn dưới sự dẫn dắt của Băng Thần rồi đi không ai dám nói gì cả, dù sao đây cũng là hộ quốc công bọn hắn chỉ là canh công lớn đặc tội không nổi đại nhân vật. Xuyên qua đường phố đông người, bỗng nhiên Băng Thần nói:"Dừng bước đợi một chút ta có việc cần làm."

Sau đó hắn nhanh chóng chạy đến bên đường mua chục cây xuyên thịt cầm trên tay xong tính tiền chạy lại chỗ của Lăng Phong nói:"Chúng ta đi tiếp thôi."

Băng Thần chưa có thời gian coi công pháp này là gì nhưng quả thật tăng ham muốn của hắn lên rất cao, mà hắn cũng không muốn kìm nén làm gì mình thích thì mình ăn thôi. Dừng lại đến lần thứ ba thì Lăng Phong suốt ruột rồi nhưng may mắn vị trí quán bánh gần chỗ ở của hắn rồi, đẩy cửa vào nhà thì thấy năm tên thanh niên đang tập luyện rất nghiêm túc.

Quét mắt qua 4 tên này thì hắn cũng khá bất ngờ toàn bộ đều huyết mạch là Thánh cấp, không chỉ thế lại còn là hoàn toàn khác nhau nữa lại tập trung lại

một chỗ.

Tính danh: Lăng Thiên

Thực lực: Luyện thể cửu trọng thiên

Huyết mạch: Thạch Phong Yên

Đăng cấp:0

Lực lượng:15

Tốc độ:12

Trí lực:21

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Phong

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Tính danh: Tích Hải

Thực lực: Luyện thể thất trọng thiên

Huyết mạch: Băng phách thủy sur

Đăng cấp:0

Lực lượng:9

Tốc độ:8

Trí lực:15

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thủy

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Tính danh: Phong Tiễn

Thực lực: Luyện thể lục trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Thiết Thánh Ứng

Đăng cấp:0

Lực lượng:11

Tốc độ:10

Trí lực:22

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Tính danh: Nặc Tinh

Thực lực: Luyện thể thất trọng thiên

Huyết mạch: Huyết ngọc xà

Đăng cấp:0

Lực lượng:12

Tốc độ:9

Trí lực:15

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Mấy thiếu niên đang bất ngờ khi đại ca dẫn theo một người lạ về nhà, người này mới nhìn còn tưởng là nữ nhân nhưng thấy ở cổ có trái khế nếu không thì nhầm rồi. Kẻ này đứng im nhìn đám người mình làm cho bọn họ rất bối rối, cái ánh mắt này sức xuyên thấu thật kinh khủng làm họ không dám nhìn thẳng.

Nhưng kẻ này lại nói một câu làm nguyên một đám người sốt sắng vô cùng khi mở miệng nói: "Một đám Thánh thú huyết mạch sức chiến đấu cũng không tệ, rèn luyện cũng khá chăm chỉ."

Lăng Thiên xanh mặt nói thẳng với huynh trưởng: "Sao huynh có thể tiết lộ thân phận của chúng ta, huynh làm thế là hại chết tất cả chúng ta."

Thế nhưng bản thân Lăng Phong thì lại nhìn một cái khinh bỉ phóng ra huyết mạch uy áp: "Phát hiện thân phận của đám các ngươi khó lắm sao, đừng coi mình quá cao cả đám các ngươi còn yếu lắm đừng quá ảo tưởng."

Nằm rạp nguyên một đám ở dưới đất nhìn lên kẻ đang nhìn mình cười khinh bỉ nhưng không có chút bá khí nào mà tràn đầy sợ hãi. Lăng Phong không bị Băng Thần hướng tới lên lập tức cầu tình: "Đại nhân, em trai còn nhỏ mong người tha thứ."

Băng Thần hừ nhẹ một tiếng nhưng lại bình tĩnh nói: "Anh trai ngươi nói ngươi có thể giúp ta tìm người đúng hay không, không cần nói nhiều chỉ cần trả lời đúng hay sai."

Vừa đứng lên Lăng Thiên lập tức nói: "Đại nhân chỉ cần muốn tìm người thì ta đảm bảo ngoài hoàng cung và Nhạc gia nội bộ thì mấy gia tộc khác ta cũng có thể tìm người thăm dò."

Băng Thần vui mừng và nói: "Không cần như thế ta chỉ cần các ngươi tìm lấy hai cô gái sắc đẹp ngang với thập đại tiểu mỹ nữ và tứ đại mỹ nữ nhưng không cần tìm những người xa kinh thành. Và nguyên đám trong tờ giấy này thêm nếu là thân phận bình thường thì càng tốt tìm được một người thì được 1 triệu hai người thì là 5 triệu đã rõ chưa."

Nguyên một đám mắt sáng lên như ánh sao, đây là tiền đủ để bọn họ dù vào Thiên Nguyên học viện cũng đủ để sống một thời gian. Nước dãi như sắp chảy ra rất muốn lao lên giật lấy nhưng trước mặt lại là Băng Thần cái này thần thú thực sự khiến cả đám không dám lên.

Sau đó nguyên đám phân chia nhau một chút rồi Lăng Thiên lao lên báo cáo: "Báo cáo đại nhân ta muốn biết ngài muốn tìm người trong vòng bao nhiêu lâu để ta phân chia lực lượng."

Băng Thần suy nghĩ một chút nói: "Càng sớm càng tốt chỉ không cần quá ba tuần là được, nếu trễ quá không còn ý nghĩa nữa rồi."

Lăng Phong lập tức cười nói: "Nhất định trong vòng một tháng giúp ngài tìm được người như ý muốn, nếu không chúng ta sẽ không thể vào học viện lên chúng ta sẽ hết sức."

Cười nhìn nguyên đám vui vẻ quyết tâm thậm chí ba người kia đã lao ra khỏi căn phòng của mình muốn tìm ngay nhưng bị Băng Thần đuổi ra đuôi cuốn

lại.Nhìn ba cái đuôi giữ chặt bản thân bọn họ run run,nhưng Băng Thần nói tiếp:"Ta muốn chuyện này không ai biết chỉ có chúng ta biết thôi,mà ta còn muốn đưa cho các ngươi phí tìm người.Cố gắng hoàn thành hậu đãi vô cùng."

Vừa nói vừa rút ra cái đuôi của mình lại gần từ túi lấy ra ba tờ ngân phiếu trị giá 1000 lượng bạc rồi thả bọn họ ra.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Mấy ngày thanh thoi

Mấy người làm việc hết sức nhanh chóng Lăng Thiên chỉ ở lại hứa hẹn một chút rồi cũng nhanh chóng xách dép chạy theo,dù sao ở bên cạnh Băng Thần quá nguy hiểm.Câu gần bên bên vua như gần hồ rất thích hợp với tình huống của bọn họ bây giờ,bọn họ chẳng biết được Băng Thần tính cách như thế nào nhờ đầu hấn làm gì sai bị bắt lại bầm thành từng mảnh.

Thay vì chấp nhận nguy hiểm thì nên để khôn khéo đại ca ở lại tiếp chuyện vị đại nhân này thì hơn còn bọn họ thì có gắng hoàn thành mọi việc càng sớm càng tốt,lãnh tiền của mình rồi đợi Thiên Nguyên tuyển người thì vào học.Hắn không tin lần lộn lâu như thế đại ca lại không hầu hạ được vị đại nhân này,nếu cho không làm hấn hài lòng cũng sẽ không khiến hấn tức giận chứ nhỉ.

Ôm tâm trạng cầu nguyện cho đại ca mình lao ra khỏi nhà đuổi theo ba tên kia thầm nghĩ:"Con đường trả thù có hi vọng sớm ngày thực hiện rồi,cha mẹ đợi ta xách đầu hung thủ đến trước mộ phần của hai người."

Ánh mắt của hấn toát lên sát khí,hắn sâu trong đó còn là hận thù lửa giận,làm hấn tan cửa nát nhà người chắc chắn phải trả giá to lớn dù cho chết hấn cũng phải hoàn thành ước nguyện của mình.Điều chỉnh tâm trạng của mình một chút rồi làm việc,trong khoảng sân Lăng Phong bắt đầu giới thiệu về đệ đệ mình vì sao có thể hoàn thành những việc như vậy.

Lăng Phong có chút tự hào nói ra:"Ta và đệ đệ quen biết rất nhiều tầng lớp thấp như là tiểu nhị hay đám tiểu thương,thậm chí ăn mày cũng có lúc hợp tác với nhau làm việc.Còn đệ đệ ta và ta thì tìm mối làm ăn,đầu tiên chủ yếu là từ quan phủ tìm người lãnh thưởng,đoạn thời gian trước ở kế bên tòa thành cuộc sống chúng ta còn rất dư dả.

Băng Thần nói:"Dư dả sao còn đi làm canh cổng,lẽ nào kiếm thêm?"

Lăng Phong cười khổ nói:"Chúng ta đến kinh thành gần nửa năm nhưng có điều chúng ta quên mất một điều là dưới chân thiên tử mấy người dám gây chuyện.Nơi đây cao thủ như mây thì dễ gì đến phiên chúng ta."

Băng Thần trầm nghĩ:"Đám này lúc dư giả không biết tiết kiệm để bây giờ thành thiếu thốn."

Lăng Phong như hiểu được Băng Thần ý nghĩ lên nói:"Chúng ta phải nhanh chóng tấn thăng lên để tham gia chiến đấu chọn lọc trước khi nhập học,còn những suốt nhập học ngay lập tức chỉ có hoàng gia và mấy đại gia tộc có được mà thôi.Tán tu như chúng ta thì rất khó để có những suốt này,nếu đủ thiên tài thì cung phải vào gia tộc người ta làm người hầu."

Lăng Phong ánh mắt nổi lên vẻ kiêu ngạo:"Chúng ta làm sao có thể chấp nhận làm thuộc hạ của người khác bản thân chúng ta huyết mạch cao quý sau này đều muốn làm cường giả một phương."

Nói đến đây hấn quên mất bên cạnh mình còn có một vị thần thú quan sát ngược ngung nói:"Xin ngài thứ lỗi ta quá nhập tâm lên nói hơi quá."

Băng Thần lắc đầu nhìn hấn rồi nói:"Các ngươi suy nghĩ sai rồi,hoàn toàn không đúng đường đi.

Lăng Phong kinh ngạc khi bị nói như thế nhưng vẫn lắng tai nghe xem mình sai ở đâu,hắn chưa từng cảm thấy mình sai ở vấn đề này nhưng vị đại nhân này có ý nghĩ khác thì thử nghe xem.

Băng Thần nói:"Các ngươi đều là Thánh cấp huyết mạch mà lại lang thang mà sống như thế này nếu không phải quá yếu bị gia tộc bỏ rơi thì cũng là gia tộc bị người hủy diệt rồi."

Lăng Phong cắn răng mà nói:"Không sai chúng ta gia tộc đã bị hủy diệt,chúng ta ngày đêm tu luyện chỉ muốn trả cho được thù này."Cả người lệ khí tràn ngập như oan hồn oán quỷ vậy.

Băng Thần thở dài kể này rất giống mình trước kia hấn thiện ý nhắc nhở:"Các ngươi quyết tâm trả thù còn chưa đủ,còn lâu các ngươi mới thành công trả thù."

Lăng Phong nói:"Làm sao có thể ta nếu có thể chết chung với kẻ thù của mình,cái mạng cũng không cần thì còn gì là không đủ quyết tâm."

Băng Thần cười mặc kệ có chút mất kiểm soát Lăng Phong,tay đặt lên ngực hắn nói:"Người trong tâm còn chưa buông được một thứ người con đường sẽ rất khó thành công."

Lăng Phong bình tĩnh lại Băng Thần rút tay về cười tươi nói:"Các người lòng tự trọng còn lớn lắm,chết còn không sợ thì lo lắng cái gì một chút lòng tự trọng.Để người khác làm chủ thì như thế nào,ta đây cũng có huyết hải thâm cừu,vì tăng nhanh thực lực một chút ừ khuất tính là gì.Theo người khác không có nghĩa là mãi mãi làm người hầu."

Băng Thần trầm thía nói:"Cứ như các người thực lực tăng quá chậm thì lúc nào mới trả thù được có khi kẻ thù chết rất lâu rồi các người còn chưa có thực lực để làm thịt hắn.Bản thân ta cũng chỉ là một thú cưng của Nhạc gia nhưng nếu không phải thì tiền trong túi từ đâu mà ra,các người nghĩ một chút,còn nếu không có tài nguyên thì tu luyện thế nào. Thiên phú,huyết mạch bất cứ cái gì chẳng đáng gì nếu có thù mà chẳng báo được."

Sau đó mặc kệ ngăn người Lăng Phong,Băng Thần bước ra khỏi khoảng sân hướng ra ngoài đường bóng lưng mau chóng khuất sau cánh cổng.Mấy chiếc đuôi trắng mờ ảo biến mất,mái tóc trắng dài tung bay trong gió hướng đến phố xa đông người mà đi.Chuyện của Lăng Phong hắn đã ném ra sau đầu,thù của mình hắn còn chưa báo hơi đâu quan tâm đến bọn họ.

Hắn hướng khắp nơi đi tiện thể xem chính mình có tìm được người như mong muốn không dù sao hắn cũng không tin vào đám người này lắm.Bản thân mình đi tìm thì coi như nhanh thêm được một chút,thêm một người thêm một chút sức.Thế nhưng có vẻ hắn đã nhầm nơi mà hắn hướng tới là tiệm ăn,quá nhiều thứ hấp dẫn hắn cũng nhờ thể công pháp của hắn tiến cấp nhanh vô cùng.

Khi về đến Nhạc gia trong tay vẫn còn xách theo hai bọc đồ ăn,tay còn lại thì cầm một chiếc đùi gà của loại siêu gà mà hắn gặp trước kia.Con siêu gà kia ngòm rồi nhưng hắn vẫn còn rất giận,dám nghĩ đến ăn thịt ta thì ta ăn thịt đồng loại của người.Mỗi lần cắn một miếng thì mới oán hận như bót đi một ít,nhưng hắn không để ý người xung quanh đang nhìn hắn.

Đi vào thì gặp lão gia tử đang huấn luyện ba đứa cháu trai của mình,hắn nhìn thấy Băng Thần thì cũng nói:"Người lại đây một chút ta có chuyện muốn nói,vừa này người đi với quá ta còn chưa kịp hỏi cái gì hết."

Băng Thần quẹo về phía lão gia tử cười nói:"Ngài hỏi cái gì cứ hỏi?"

Nhạc Thiên Quân ra lệnh cho người xung quanh lui hết rồi hỏi:"Trước tiên người là giống loài nào sao ta chưa từng nghe tên?"

Băng Thần nói:"Ngài không nghe đến cũng phải thôi giống loài của ta là Cửu Vĩ Thần Hồ trước khi thành Yêu thú cấp độ thì siêu yếu.Lại rất khó trở thành Yêu thú lên từ xưa tới nay chưa từng nổi danh."

Sau đó có chút tự hào nói:"Nhưng tổ tiên của ta chỉ cần qua được Vũ Tông thì tương lai gần như chắc chắn sẽ là Vũ Thần thậm chí lão tổ đã phi thăng khỏi vị này cũng có."

Nhạc Thiên Quân gật gật cái đầu rồi nói tiếp:"Thế tại sao ta lấy nguyên khí thăm dò cơ thể người lại thấy kinh mạnh của con người,lại vô cùng hoàn hảo.Còn nữa tại sao người Vương cấp mà đã hóa hình."

Băng Thần bĩu môi nói:"Ngài không nghe ta nói "Thần hồ ",thần thú đương nhiên phải khác đám Yêu thú cùi bắp bình thường chứ.Ta lại là thiên tài trong tộc hóa hình ở Vương cấp là rất bình thường.Còn về phần kinh mạch nhân loại thì đó là đặc trưng của tộc ta,chúng ta có thể tu luyện công pháp của nhân loại và bản tộc có thể gọi là Yêu Nhân song tu."

Nhạc Thiên Quân cảm thấy quá nghịch thiên rồi nhưng vẫn hỏi thêm:"Người bản thể sức chiến đấu như thế nào?" Ngồi gần bên ba tên kia cũng rất mong chờ ngước nhìn Băng Thần.

Băng Thần cười đáp lại lão gia tử:"Ta không thể hóa về bản thể chỉ có thể chuyển qua trạng thái chiến đấu mà thôi,mà ta cảm thấy trạng thái chiến đấu của ta đã rất mạnh mẽ rồi."

Cười một tiếng xong hắn biến hóa về trạng thái như lúc mới hóa hình,ba cái đuôi dài trắng muốt hóa thành lưỡi kiếm quét xuống mặt đất có thể thấy rõ ba đường cắt sắc bén.Mà đá ở nơi luyện tập của Nhạc gia chính là Thiên cân thạch có thể chịu được Vũ Vương ngũ cấp trở xuống cong kích mà lại thêm tổ tiên gia trị trận pháp lên trừ khi là Vũ Hoàng tập luyện nếu không một vết xước cũng không ra.

Thế mà giờ này bị cắt ra ba vết dài,không những thế hắn còn thấy ở vết cắt còn bị ăn mòn liên tục tạo thành một khoảng rộng.

Nhạc Thiên Quân thờ dài nói:"Người chỉ cần nói miệng được rồi ai bắt người thể hiện đâu,người không biết loại đá này rất đắt không."

Nhạc Thiên Quân đã biết được những gì mình muốn quay lại nói với ba đứa cháu của mình:"Các người chăm chỉ luyện tập có gì Băng Thần người rảnh thì giúp ta huấn luyện đám này,dù sao người bây giờ so với đám này thì cũng mạnh hơn rất nhiều.Ta có chút chuyện phải qua quân bộ,không có người quản đám này lại đi lung tung phá phách lưỡi biếng luyện tập."

Băng Thần nhớ tới một số kỷ niệm không hay sau đó mỉm cười nói với Nhạc Thiên Quân:"Ngài cứ yên tâm ta đảm bảo sẽ huấn luyện bọn họ thật từ tế,đảm bảo họ sẽ nhớ đời không quên."

Cảm thấy rung mình ba kẻ kia lại không dám nói phản lại lão gia tử đành cười trừ dùng ánh mắt đáng thương nhìn Băng Thần mong hắn nhẹ tay với mình.Suy nghĩ xem có cách gì lừa gạt hắn bỏ qua chuyện tập luyện hay không,nếu được thì qua tốt vì lão gia tử mỗi lần qua quân bộ là vài ngày mới về lên chỉ cần lôi kéo được tên này là có vài ngày thoải mái.

Thế là vì mấy ngày thành thai đầu óc toàn cơ bắp đám này lại điên cuồng vận động đầu óc suy nghĩ tất cả các biện pháp có thể, rất nhanh chóng bọn họ ta liếc người người liếc ta. Họ đã nghĩ ra một phương pháp rất tốt mà nó ngay từ trên tay của Băng Thần mà ra, cả đám đã suy nghĩ thêm lên hướng thụ mấy ngày thành thai như thế nào cười đến thô bỉ.

Nhưng bỗng nhiên một chiếc đuôi quạt ngang khiến ba người bọn họ vắng ra xa kết thúc suy nghĩ mê hoặc trong đầu của mình.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Dụ dỗ tiểu hồ ly

Ba người đầu không thể nào tưởng nổi, mà đi xa xa lão tướng quân hải lòng gật đầu huấn luyện thì phải như thế chứ. Sau đó hắn quay đầu đi thẳng hướng quân bộ. Bị đánh đau nhưng muốn đứng dậy phản kháng nhưng đòn đánh tới tấp làm họ đứng dậy cũng không nổi. Trong tâm âm thầm thề từ sau này không dễ dàng đắc tội Yêu thú vì chúng vốn thù dai vô cùng, nhìn mặt cười hưng phấn tiểu hồ ly ba người thờ dài một hơi bọn họ rất muốn khóc lên một trận.

Sau hơn một tiếng đồng hồ ba người tuy rằng không đổ một giọt máu, thế nhưng trên người mỗi thớ thịt đều cảm giác đau đớn mặt mũi thì chẳng khác nào heo nái. Thấy hắn ngưng lại ba người kia thâm than đúng là đắc tội tiểu nhân thì phải coi chừng có ngày trả giá đắt.

Băng Thần cả người thoải mái nói ra: "Đội ta ăn no chúng ta huấn luyện tiếp, các người có thể nghỉ giải lao được rồi ta ăn uống cũng không mất nhiều thời gian lắm đâu."

Sau đó hắn hướng đến phía mấy bịch đồ ăn bắt đầu ăn lên, tâm lý thoải mái lên ăn lại càng nhiều và càng nhanh chóng. Ba người kia nghe thế cảm thấy hoảng sợ kẻ này còn kiên trì hơn cả lão gia tử, lập tức ứng biến chạy lại phía Băng Thần gương mặt đã bị đánh thành đầu heo mỉm cười. Thế nhưng nụ cười nhìn quá ghê tởm khiến Băng Thần đang ăn ngon lại mất hứng, thế nhưng hắn vẫn muốn coi bọn họ muốn làm cái gì.

Ba người nhìn nhau sai đó anh cả Nhạc Thiên Vệ mở miệng trước: "Hộ quốc thần thú đại nhân.."

Nhưng vừa nói đến đó đã bị Băng Thần ngắt lời: "Dài quá gọi ta Băng Thần là được, nói gì thì ngắn gọn mà thôi?"

Nhạc Thiên Vệ lập tức nói: "Ngày hôm nay bầu trời trong xanh, nắng đẹp như thế này, không khí cũng mát mẻ. Thế mà lão gia tử bắt chúng ta luyện tập từ sáng, chúng ta mệt vô cùng, tâm hồn cảm thấy bị tổn thương. Chỉ có mấy ngày nghỉ cũng phải huấn luyện quá...."

Hắn muốn nói chữ "nhiều" nhưng chưa kịp thì đã bị đánh bay ra ngoài Băng Thần nói: "Ta nói là ngắn gọn hiểu không?"

Sau đó hắn liếc chỉ số trí tuệ cao nhất em út Nhạc Thiên Vân nói: "Người nói đi."

Nhạc Thiên Vân quả thực không hổ trong ba người duy nhất người trời sinh thông minh nói: "Chúng ta muốn đưa ngài đi Di hòng viện dạo chơi, nơi này ngài chắc là chưa tới, hôm nay ngày 15 sẽ có đào mới đến không biết sẽ có người hợp ý ngài."

Băng Thần trầm nghĩ: "Có vậy thôi mà mình cũng không nghĩ ra quả thực quá là kém, nơi đây là chế độ phong kiến vậy hắn có lầu xanh. Mà kinh thành Di hòng viện nổi tiếng như vậy sao mình không ghé thăm trước nhỉ, có khi trong đó ngẫu nhiên ra người đạt tiêu chuẩn."

Hắn cười gặm nốt đồ ăn sau đó đôi tay đóng một tảng băng, mà khi băng vừa tan thì trên tay dầu mỡ cũng như vụn bánh đều biến mất. Hắn phui mông rồi nói với ba kẻ kia: "Được thôi ta mới hóa hình mấy chỗ như thế chưa hề đi các người hướng dẫn ra một chút, ta tạm thời những quy củ trong của nhân loại chưa hiểu quá nhiều."

Ba người vừa nghe vậy thì háng hái muốn đi chạy về phòng chưa đầy năm phút mỗi người đã một bộ đồ thư sinh bước ra, trên hông đeo theo ngọc bội phía bên trong có một chữ Nhạc. Băng Thần bỗng nhớ tới cái túi đựng tiền của mình còn được lão gia tử nhét thêm một viên ngọc bội, sờ túi thì hiển nhiên có một mảnh ngọc phía bên trong có một chữ Nhạc màu xanh dương nhìn vô cùng bắt mắt.

Đây chính là công nghệ riêng của Thánh Nguyên đại lục, cao thủ dùng nguyên khí xâm nhập bên trong ngọc bội khiến chữ hay kí hiệu nằm chính giữa. Mà lại là đặc thù nguyên khí màu sắc của gia tộc rất ít khi trùng hợp, đương nhiên điều kiện tiên quyết là phải có huyết mạch thì nguyên khí mới đổi màu. Còn bình thường nhân loại thì nguyên khí là không màu sắc gì hết, nguyên khí chuyển thành yêu khí trong cơ thể Yêu thú thì là do giống loài cũng như huyết mạch.

Hắn nghĩ một chút sau đó lấy miếng ngọc bội treo bên hông dù sao trong phạm vi Thanh Vân, có rất nhiều đặc quyền mà người khác cũng không dám làm phiền hắn. Dù sao hắn cũng giết người chán rồi mà đừng chuyện mà theo thói quen ra tay thì không tốt một chút nào, thế nên có thứ này sẽ dọa bớt đám tìm đường chết tìm đến hắn.

Ba kẻ kia mở đường ra khỏi Nhạc phủ nhưng chỉ một chút thôi hắn lập tức xanh mặt, mấy tên này mặt đã như mặt heo còn nhìn khắp nơi ngó đông ngó

tây.Chưa kể cứ gặp nữ nhân thì cười hớ hết cả răng nước rãi thì nhìn giống như sắp chảy ra ngoài,thế là hấn chịu không nổi ánh mắt của mọi người.

Lập tức canh một đoạn đường vắng vỗ tay vào vai của mấy người kia,ba huynh đệ thấy cơ thể mình thoải mái vô cùng thương tổn lúc này bị đánh cũng không còn đau nữa.Quay lại nhìn một chút tiểu hồ ly như là nói tiếng cảm ơn,nhưng tiểu hồ ly cảm thấy chẳng quan trọng dù sao cũng là vì không để Nhạc gia mất mặt không hấn chẳng thêm chữa cho bọn họ.

Hấn chẳng hiểu sao bao lâu nay bọn họ ra đường mà không biết nhục,quả nhiên người da mặt dày là kẻ bất bại,nhưng có lẽ cũng chính vì thế mà bọn hấn đến giờ vẫn chưa có người yêu.Dù cho bọn họ là công tử của Nhạc gia thì vẫn ế,có lẽ trong nhà dạy dỗ tác dụng ngược lại khiến bọn hấn chẳng những không nghiêm túc mà còn bựa như thế này.

Nhìn khắp xung quanh đường phố tấp nập người qua lại hấn nhìn thấy một quán ăn mà nơi đó bốc lên mùi thơm vô cùng.Lúc này ba anh em kia thấy Băng Thần mũi hít hít về mặt mê say,bọn họ biết mình đã thành công chỉ cần mỗi ngày dẫn hấn đi qua đây thì con đường đến Di Hồng viện mới có thể ổn định hơn.

Băng Thần lập tức hỏi:"Đây là chỗ nào sao ta và Nhạc Thanh Thanh chưa từng thấy nơi này với tính cách của đám cô nương kia sao có thể bỏ qua chỗ như thế này.Đặc biệt là kẻ ham đồ ăn vặt như Mộng Thư càng không thể nào bỏ qua như thế,ta chưa từng thấy nàng bỏ qua quán ăn nào mới mở cả."

Dùng mũi hít hít về mặt mê say nói:"Đặc biệt là món ăn thơm như thế này 9 phần là cực kỳ ngon."Cổ họng khẽ nuốt một ngụm nước miếng,có thể hấn do công việc trước kia tại Trái Đất và tính cách lên không thích rượu nhưng Thiên Hoa rượu thực sự rất thơm.Mà món ăn ở đây hấn không thể nhớ ra rằng có món gì mình từng thử qua mà có mùi thơm như thế này,thật là chưa ăn đã khiến người ta chảy nước miếng.

Bản thân hấn trù nghệ chẳng ra gì nhưng lại rất thích ăn ngon nên tiền tài trước kia kiếm được đổ vào chuyện ăn uống rất là nhiều,cao lương mỹ vị ăn không ít thế nhưng mùi thơm thấm cả ruột gan này thì lại là lần đầu.Nhạc Thiên Vệ trả lời:"Đây là quán ăn ngon nhất kinh thành hiện nay tuy nhiên mới chỉ hoàn thành kiến trúc cách đây hai ngày,chỉ khai trương hai ngày nhưng lại hấp thu toàn bộ lượng khách hàng quý tộc.

Cả bốn người nhanh chóng bước tới trước cửa nơi đó có một bảng hiệu "Thực vi tiên "rất lớn tràn đầy uy thế,vừa vào trong đã thấy bàn chật cứng thì tiểu hồ ly về mặt thất vọng lắc nhẹ cái đầu rồi nói:"Thôi không có chỗ thì chúng ta ghé nhìn cái kia di hồng viện rồi về nhà tập luyện tiếp."

Lời nhỏ nhẹ nhưng vào tai của ba người kia thì chẳng khác gì sét đánh ngang tai,Nhạc Thiên Vân nhanh trí quan sát xung quanh bỗng thấy một bàn có người quen thì mắt sáng lên.Hấn cười đi tới chỗ người này từ sau lưng vỗ nhẹ một phát nói:"Thường Thắng người thật biết hưởng thụ thấy bọn ta thì có lên mời bọn ta ăn một bữa không nhì."

Thường Thắng thấy Nhạc Thiên Vân thì sắc mặt gần như trắng xám nói nhỏ:"Thiên Quân huynh hôm nay ta bàn ăn này dùng để tiếp khách nhân quan trọng Là bá bá của ta và biểu tỷ sinh sống tại Vân Nguyệt quốc,gần 10 năm rồi ngài ấy mới giải quyết chuyện thành lập phân bộ ở đó đây là tiệc tiếp đón.Ngài có thể đại nhân đại lượng bỏ qua cho ta một lần được không,hôm sau ta sáng sớm sẽ tới giành bàn cho ngài tiền ăn cũng là ta ra luôn."

Nhưng thường thông hiểu Nhạc Thiên Quân hôm nay lại giống mấy người huynh trưởng nói:"Riêng hôm này thì không được?"

Thường Thắng:"Ta thật sự là không thể thất hẹn được Nhạc huynh cho ta mặt mũi đi."

Nhạc Thiên Vân nói nhỏ:"Ta tha người thì ta chết chắc."

Sau đó kêu nhẹ hấn chỉ hướng mà Băng Thần đang đứng sau đó mới tiếp tục nói:"Thế người biết người đứng đằng kia là ai không?"

Thường Thắng cũng là một người thông minh Nhạc Thiên Vân về mặt khiến hấn nghiêm túc quan sát Băng Thần,nhìn từ ngoại hình Thường Thắng trước tiên cảm giác là rất đẹp.Tổng thể rất tốt tóc trắng buộc cao nhưng vẫn rất dài gương mặt đẹp như yêu quái,dáng người lại cao cao,bộ trang phục vẫn là màu đen nhưng làm hấn chú ý là miếng ngọc bội bên hông tín vật của Nhạc gia.

Hấn nói với Thiên Vân:"Vị tỷ tỷ nào của nhà huynh thế sao ta chưa hề nghe danh."

Xa xa nghe được hai người nói chuyện thì Băng Thần muốn thổ huyết,hấn lập tức kêu Nhạc Thiên Vệ lại nói:"Không được thì chúng ta đi chờ lâu có lẽ không tốt lắm "Hấn rất muốn về chỉnh lại mái tóc của mình,thấy chung quanh đám người ăn cứ nhìn chằm chằm mình hấn vô cùng khó chịu.Đặc biệt là một số tên đàn ông nhìn hấn như muốn nuốt hấn vào bụng,cảm giác da gà cứ nổi lên rần rần âm thầm cảm khái người ta nói:"Đẹp như yêu là không sai chút nào "

Nghe thế Nhạc Thiên Vệ hốt hoảng vô cùng nhìn qua Nhạc Thiên Vân,mà lúc này Nhạc Thiên Vân cũng nói:"Tỷ tỷ cái gì người muốn chết à? Đó là "Hộ quốc thần thú kiêm phò mã gia tương lai của Thanh Vân quốc đấy."

Thường Thắng đã nghe người ta truyền ngôn về Băng Thần từ lúc giết vài trăm con Thanh lang sói bảo vệ Mộng gia thương đoàn cho tới ngày hôm qua cứu tình hôn mê bao nhiêu ngày hoàng hậu.Hấn lập tức đưa ra phản ứng đứng lên tới trước người Băng Thần nói:"Ta và mấy huynh đệ Nhạc gia là bằng hữu lâu năm,mời ngài cùng với chúng ta thưởng thức một số món ăn của "Thực vi tiên ".

Băng Thần thấy kẻ này lễ phép thế nên tất nhiên không có việc gì phải phản đối dù sao ăn chùa vẫn là một việc sung sướng vô cùng,có người mời trừ khi là khâu phạt tâm xà nếu không hấn sẽ đồng ý.Mà thấy hấn sung sướng đáp ứng như thế Thường Thắng không khỏi cười vô cùng vui vẻ thủ thế mời để cho Băng Thần đi trước,Băng Thần biết rõ thân phận mình hiện tại lên không hề ngại ngùng hướng tới bàn ngồi.

Thường Thắng nói cười:"Phiền ngài đợi một một lúc vì thức ăn của "Thực vi tiên "chế biến khá mất thời gian,tiền thể chúng ta đợi một vài người."Nghe hết hai người đối thoại Băng Thần chẳng có ý kiến gì cả chẳng lẽ đi ăn chùa còn muốn ăn trước,đợi tỷ cũng chẳng có gì cả.

Ba tên kia tranh thủ dụ dỗ Thường Thắng sau khi ăn uống xong thì cùng đi Di Hồng viện với bọn hán, Thường Thắng đầu tiên có chút từ chối nhưng nghe tới Băng Thần cũng đi thì lại đồng ý. Đám người hàn huyền một lúc thì Thường Thắng đứng dậy muốn tiếp người, đứng ở cửa là một người trung niên và một cô gái mang mạng che mặt nhưng chỉ cần từ dáng người là đoán ngay ra đây là một nữ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Eó phải là người đường đời vẫn chông gai

Băng Thần thì chẳng lạ lùng gì mỹ nhân lên mặc kệ nhưng ba huynh đệ Nhạc gia lại không như thế bọn họ ánh mắt điên cuồng đảo. Dùng ánh mắt thương lượng xem ai là người đến trước, Thường Thắng thì tất nhiên là hiểu sự im lặng phút chốc của ba huynh đệ đại biểu cho cái gì. Ngày 15 chính là ngày các cô gái mới về Di Hồng viện những người này còn trong trắng lên phù hợp với tiêu chuẩn làm tiểu thiếp của đám quý tộc hay gia tộc giàu có.

Ba huynh đệ Nhạc gia lại có một lịch sử đắm nước mất tại nơi này, biết bao nhiêu lần mỹ nhân được bọn họ nhắm tới lại cùng người khác ra đi. Ba kẻ mạng tiếng con cháu đệ nhất gia tộc nhưng lại thất bại vô cùng nhiều lần, trên thực tế chính là do bọn họ nhìn như mấy con gấu đen trong rừng vậy. Mà đã là phụ nữ mấy người lại có khẩu vị đặc biệt như thế, còn đám quý tộc kia tuy có mập có gầy nhưng vẫn hơn ba con gấu này.

Đã thế còn ngốc đến mức mặc cả y phục khi tập võ đi đến đây khiến cho bọn họ đã xấu lại còn xa, đã thế mấy tên này tầm mắt lại rất cao nếu không chỉ dựa vào Nhạc gia danh tiếng cũng có thể khiến không ít nữ nhân vào lòng bọn họ. Tuy nhiên mặc kệ kẻ khác đau lòng cho bọn họ ba tên này vẫn không hề để ý, như ăn cơm đúng hẹn xuất hiện tại nơi đây.

Đã tìm được mục tiêu dĩ nhiên họ cũng sẽ như mọi lần ra tay ba thân hình đồ sộ chen tới đằng trước, các cô nương nhìn thấy họ cũng đã có chút sợ rồi. Người trung niên kia thấy ba kẻ này xông tới phía cô gái thì bước lên đằng trước thì mảy nhíu lại, có thể nói là theo khoảng cách gần hơn thì mảy lại nhíu sâu hơn.

Bỗng nhiên cô gái khẽ quay đầu lại phát nhẹ tay người trung niên này ánh mắt tràn đầy bức bối nhưng cơ thể thả lỏng có vẻ như không muốn đụng tay chân. Tất nhiên những điều đó không ảnh hưởng đến ba huynh đệ kia, ba người cuối cùng đứng trước mặt cô gái kia.

Bọn chuẩn bị vây quanh tán tỉnh cô gái như mọi khi thì biến cố xảy ra người trung niên kia khí thế tan ra nguyên lực cuồng bạo quét ra ngoài cảm giác ngọt ngào ập tới thì ba huynh đệ cũng ngẩn ngơ. Dưới áp lực ba người tưởng như chết chắc rồi thì Băng Thần xuất hiện trước mặt bọn họ sắc mặt nghiêm trọng.

Băng Thần trước đó đã có cảm giác không lành khi thấy ba người tiến lại gần vị cô nương kia nhưng mọi chuyện diễn ra quá nhanh khiến hán không kịp ngăn cản mà chỉ có thể cứu ba tên này 1 mạng. Nhưng ngay sau đó hán không cần phải xem xét mà chỉ từ nguyên lực cũng cảm thấy mình không thể nào bằng người đàn ông trung niên kia. Sắc mặt hán vô cùng nghiêm trọng vì tình huống đột ngột khiến hán chưa có đối sách, thậm chí đối phương là ai hán còn không rõ ràng.

Nhưng từ khi thể quét ra hán người này là một vị Vũ Tông cao thủ khi nhìn vào thực lực của đối phương thì lại càng giật mình vì người này chỉ kém Lý Tinh một chút mà thôi.

Tính danh: Thương Thu Sơn

Thực lực: Vũ Tông nhất trọng thiên

Huyết mạch: Không có

Đăng cấp: 22

Lực lượng: 490500

Tốc độ: 350000

Trí lực: 14

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ:1500

Danh hào:Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Nhìn qua ba tên ngu ngốc còn chưa hoàn hồn lại này thì hẳn chỉ có thể dùng một từ ngu để diễn tả, thấy cô nương là mù hết cả mắt bây giờ tàn cuộc để hẳn thu dọn. Về nhà chỉ có thể cố mà giáo dục thêm ba tên này nhưng bỗng Băng Thần bị chính ý nghĩ của mình làm ngẩn người. Hẳn không ngờ một kẻ như hẳn lại trong một thời gian ngắn có thể coi Nhạc phủ là nhà.

Có lẽ cũng một phần là do cỗ thân thể này và ký ức của tiểu hồ ly hòa trộn nhưng cũng không thể phủ nhận sự tiến bộ về mặt tâm linh trong Băng Thần. Hẳn hơi mỉm cười rồi lại nhìn về phía người trung niên chấp tay khẽ nói:

Băng Thần:"Tiền bối là một Tông cấp cao thủ dù ba người này có làm gì thì cũng xin bỏ qua cho ba người này bọn họ còn quá trẻ. Nếu lỡ mạo phạm thì ta đại diện ba kẻ này tạ lỗi tiền bối."

Thương Thu Sơn khí thể trên người bỗng nhiên một lần nữa bộc phát xung quanh mọi người đều nằm bẹp dí trên sàn chỉ có Băng Thần vẫn nhàn nhạt mỉm cười nhìn thấy người trung niên này. Người kia có vẻ muốn động thủ nhưng cô gái đeo sa che mặt bỗng nhiên khẽ chạm nhẹ tay người trung niên lắc đầu.

Cô gái đeo sa tự giới thiệu mình:"Tiểu nữ tên là Thương Nhục Nhục ta vị này thúc thúc hơi nóng nảy xin công tử bỏ qua."

Băng Thần tức ói máu nhưng vẫn cười:"Nào có chúng ta phạm văn bối sao lại dám trách tiền bối, một đời cao thủ là đáng để chúng ta tôn trọng đấy.?"

Thương Nhục Nhục cười nói:"Có thật không?"

Nàng nhìn về phía sau Băng Thần lúc này Băng Thần mới ý thức lúc này quá khẩn trương lên sau lưng kiếm vĩ đã hiện ra. Theo phép lịch sự hẳn vội vàng thu lại cả người khí thể cũng biến mất theo lúc này tòa này lầu các không khí mới thật sự trở lại bình thường.

Băng Thần thở dài nói:"Ta cũng xin cáo biệt để đưa người về mong Thương Nhục Nhục tiểu thư không tính toán với bọn họ."

Nói xong liếc mắt ra hiệu với bốn tên kia thoát nạn đám người này vui mừng đừng hỏi rồi cả đám chỉ một chút đã biến mất khỏi nơi đây để lại Băng Thần. Lúc này Băng Thần mới cảm thấy được mình yên lòng dù sao người ta chú trọng mấy tên này, hẳn cũng chấp tay làm lễ muốn quay đầu rồi đi.

Băng Thần:"Tạm biệt Thương tiểu thư và tiền bối mong có ngày gặp lại."

Sau đó quay đầu rồi đi nhưng làm hẳn bất ngờ là Khương Nhục Nhục lại làm hẳn bất ngờ vô cùng khi nghe nàng nói.

Khương Nhục Nhục:"Chắc chắn chúng ta sẽ gặp lại."

Bước chân của Băng Thần dừng lại rồi lại bước nhanh cái này họa thủy gặp lại cái con khi tránh xa ta ra. Khương Nhục Nhục không thể gọi là "hồng nhan họa thủy" bởi nàng đeo sa che mặt ai biết nàng đẹp hay không nhưng đùa giỡn nàng thì mất mạng thật đấy. Ra khỏi Di Hồng Viện liếc trái liếc phải hẳn ta mới thấy bốn tên kia đang nấp trong một con hẻm thò đầu ra nhìn hẳn.

Nhìn thấy thế hẳn thâm nghĩ nhất định phải làm thịt đám này một khoản cho bổ tức và cuối cùng bọn họ thật sự biết được sức ăn chân chính của Băng Thần. Băng Thần mỗi một ăn cho bổ tức không biết trong Di hồng viện vẫn có vài người đang bàn luận về mình.

Thương Nhục Nhục cười nói:"Hẳn ta vẫn không cho ta biết tên ta đáng sợ như thế sao mà phải nhanh chạy như thế."

Nàng ghé đầu kêu trên lầu nhìn một người trung niên đầu trọc nhẹ nhàng căn dặn:"Tất cả chi phí tu sửa ngói sẽ không phải chịu trách nhiệm ta sẽ thông báo về tổng bộ hi vọng tất cả những việc làm ăn sau này sẽ được thông thuận."

Người này tiến đến trước mặt cô gái quý xuống cảm tạ trong ánh mắt vô cùng kính ngạc của người xung quanh vì mọi người biết lão bản của Di Hồng Viện kẻ cả hoàng đế cũng không tùy tiện động vào mà bây giờ lại quý trước mặt cô gái kia.

Thương Thu Sơn bỗng chen lời hỏi:"Thương Tam có biết tên tiểu tử kia là ai không?"

Đầu trọc trả lời:"Tiểu nhân nếu đoán không lầm thì đó Thần thú hộ quốc của Thanh Vân quốc đã đạt đến võ Hoàng cấp bậc cao thủ mà theo lời đồn thì lúc là vũ Vương trên tay đã có một vài tên vũ Hoàng mất mạng."

Thương Nhục Nhục cười nhìn Thương Thu Sơn nói:"Thường thúc có hứng thú với kẻ này sao?"

Thương Thu Sơn hít một hơi trầm tư rồi nói:"Ta có cảm giác lúc này nếu tiếp tục ta giết được hẳn nhưng rất có thể sẽ trọng thương hoặc mất mạng."

Cô gái kinh ngạc nói:"Nhưng thúc là Tông cấp cao thủ sao lại có chuyện đó?"

Thương Thu Sơn:"Cảm giác của ta sẽ không sai lần đầu tiên ta có cảm giác này chính là kết cục ta sắp chết may mắn được chủ nhân cứu sống."

Thương Nhục Nhục trầm lặng rồi nói:"Thường Tam ta cho ngươi một ngày thu thập tin tức về kẻ này càng cận kề càng tốt."

Sau đó nàng nhìn về hư vô nói:"Người tốt cuộc là thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Thế giới rộng lớn

Trong khi Thương Nhục Nhục đang cảm thán thì Băng Thần đã tụ họp lại với đám người huynh đệ Nhạc gia. Bức tường đã hoàn toàn khuất bóng về mặt mỉm cười của Băng Thần bỗng nhăn nhoe cực điểm nhay cảm nhất Thường Thắng lập tức phản ứng.

Sắc mặt sốt sáng tới gần Băng Thần:"Đại nhân người không sao chứ? "

Băng Thần không trả lời nhưng lại phun ra một ngụm máu chân trở lên loạng choạng hiển nhiên đón đỡ Thương Thu Sơn khiến hắn bị thương không nhẹ.May sao người hắn còn có bảo vật hộ thể nên ít ra có thể duy trì trạng thái bình thường rồi khỏi tầm mắt đối phương.

Băng Thần miệng nhếch lên nói nhỏ:"Lập tức trở về Nhạc phủ trên đường cẩn thận ta cần điều tức nếu có cao thủ tới có thể ta khó bảo vệ các người."

Băng Thần tuyệt nhiên là quá cẩn thận nhưng hắn nói lại không hề sai lên bốn tên kia cũng trở lên cảnh giác hơn bởi nếu có người đánh lên lúc này thì tuyệt đối là cao thủ.Bởi không phải cao thủ thì có Băng Thần đi gần ai dám tấn công, đối với hắn dù chỉ có một phần một vạn khả năng xảy ra cũng phải đề phòng.

Nhưng nguy hiểm trong tưởng tượng cũng không xảy ra đoạn đường về Nhạc phủ vô cùng yên bình như mỗi ngày. Bốn người kia thấy cổng của Nhạc phủ thì thoáng thờ dài ngẫm lại chuyện vừa xảy ra,cảm giác dạo quanh một vòng quỹ môn quan thật không tốt thụ chút nào.

Băng Thần khoát tay ra hiệu rồi nói:"Chuyện này tốt nhất đừng nói ra ngoài..."

Thế nhưng hắn bỗng nghĩ chuyện này có chút lớn làm sao mà giấu được tai mắt của các thế lực trong thành.Nghĩ nghĩ một chút hắn lại thờ dài sau đó phát tay coi như chào tạm biệt bản thân lướt về phía gian phòng của mình.

Bốn người kia cũng cười khổ đi vào lầu xanh không phải chuyện gì vinh quang lại thêm chiến đấu lại xảy ra làm sao mà có thể giấu được.Nếu bình thường bọn họ đám người này có đi vào lầu xanh bị người của hệ thống tình báo trong gia tộc biết được cũng không ai rảnh rỗi mà báo cáo lại. Thế nhưng chuyện này thì khác bây giờ bọn họ chỉ mong truyện này không truyền đi quá nhanh, sức ảnh hưởng cũng giảm đến mức thấp nhất.

Thế nhưng có vẻ hôm nay may mắn không ở bên bọn họ chuyện xấu hổ này như gió truyền đến tai của đám gia tộc trong hoàng thành. Nhưng đó không phải điều kinh dị nhất mà đám khách làng chơi từ Di Hồng viện bình yên đi ra kể lại chuyện đó cho người khác mới là lúc ác mộng bắt đầu.

Thông qua quần chúng câu truyện trở lên ngày một ly kì hấp dẫn hơn rất nhiều và phiên bản cuối cùng được mọi người công nhận là Hộ quốc đại nhân vào lầu xanh tìm nữ nhân. Thế nhưng lại bị thần bí cao thủ đánh lui cuối cùng phải ngậm ngùi rút lui trong cay đắng. Chiều thư phong chức cho Băng Thần còn có người chưa biết nhưng câu chuyện này lại lan xa thậm trí tới cả các nước láng giềng chỉ trong một vài ngày ngắn ngủi.

Chuyện đến mức độ này cũng vẫn không đến tai của Băng Thần bởi vì tất cả mọi người đều như có nhận thức chung là không chọc đến vị này. Chỉ khi đi tìm Lăng Phong đám người này thì hắn mới cảm giác được trên đường ánh mắt quần chúng đang dồn về phía mình.

Thuận tay trao lấy một người trong chợ ra người này là một cô nương tuổi khoảng mười bốn mười năm ngũ quan thanh tú nhưng mặt có chút đại ra, hiển nhiên có chút không hiểu tại sao mà Băng Thần trao lấy mình. Nhưng nhìn thật gần Băng Thần thì khuôn mặt nàng trỗi lên chút mê say hiển nhiên bị vẻ ngoài của hắn ta mê hoặc.

Băng Thần nhẹ nhàng nở nụ cười hỏi:"Tại sao mọi người lại nhìn ta như thế có gì khác lạ sao?"

Cô gái theo phản xạ lẩm bẩm:"Thật là đẹp."

Băng Thần biết hỏi vô dụng lên đành thôi tác dụng của Thiên mệnh vương miện đối với người thường có chút lớn. Hắn lại từng chứng kiến đám fan của một nhóm ca sĩ khi nhìn thấy thần tượng họ thì với tâm trạng thế còn hỏi thăm cái gì nữa.

Thờ dài một hồi thầm nghĩ đành phải hỏi Lăng Phong vậy chắc chắn là có chuyện dù về ngoài của hắn thu hút thật nhưng chắc chắn không chỉ có thế.Bỗng nhiên hắn nghĩ đến chuyện xảy ra mấy ngày trước nhưng lại chỉ nghĩ đó là một cuộc chiến đấu thất bại thôi có cần dòm ngó thế không.

Bước tới khoảng sân nơi mấy thiếu niên đang tụ tập đầy đủ, Lăng Phong cũng không phải canh gác vào hôm nay lên tất nhiên muốn tu luyện cùng đám huynh đệ của mình.Lăng Phong từ xa thấy Băng Thần lập tức nhắc nhở đám người kia ngưng lại để tiếp đón vị này trên khuôn mặt mỗi người tràn đầy nghiêm túc về mặt. Điều này khiến Băng Thần có chút hiếu kỳ hôm nay cả thế giới đều là xảy ra chuyện gì có chút lạ lùng.

Hai ngày trước tại khoảng sân này

Tính danh: Tích Hải

Thực lực: Luyện thể bát trọng thiên

Huyết mạch: Băng phách thủy sư

Đăng cấp:0

Lực lượng:11

Tốc độ:9

Trí lực:15

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thủy

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Tính danh: Phong Tiễn

Thực lực: Luyện thể thất trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Thiết Thánh Ứng

Đăng cấp:0

Lực lượng:14

Tốc độ:12

Trí lực:22

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Tính danh: Nặc Tinh

Thực lực: Luyện thể bát trọng thiên

Huyết mạch: Huyết ngọc xà

Đăng cấp:0

Lực lượng:15

Tốc độ:11

Trí lực:15

Hồn lực:0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ:100

Danh hào: Không có

Khiến hắn có chút tán dương là ba người chưa đạt đến cửu trọng chỉ trong ba ngày lại tiến cấp đáng để khen ngợi. Tới thật gần đám người hắn có chút gật gù nhìn bọn họ ánh mắt có chút vui mừng.

Băng Thần mỉm cười nói:" Có vẻ các ngươi tận dụng số tiền kia rất tốt."

Lăng Phong bỗng nhiên quỳ một chân xuống trước mặt Băng Thần tay bị hắn răng nanh nhẹ vạch ra một vết thương vẽ ra một huyết khế khiến bốn người kia thật bất ngờ. Thậm chí cả Băng thần cũng vô cùng bất ngờ với quyết định của Lăng Phong, nhìn người thiếu niên muốn nhận mình làm chủ khuôn mặt kiên quyết ánh mắt thật sâu kiên định.

Bốn người thiếu niên kia muốn nói gì nhưng Lăng Phong phát tay ngăn lại muốn nói gì đó.

Chấp tay với Băng Thần:" Ta nói ra chút lời có lẽ sẽ mạo phạm người xin người lượng thứ ta muốn họ hiểu việc ta làm."

Băng Thần là người thông minh thậm chí đã đoán được Lăng Phong muốn nói gì lên gật đầu ra hiệu đồng ý.

Lăng Phong chỉ Băng Thần nói:" Các ngươi nghĩ ngài ấy làm thế nào? "

Bốn người vẫn không hiểu hắn ta muốn nói gì chỉ nhìn đôi mi nhìn hắn mà không mở miệng.

Lăng Phong nói:" Các ngươi đừng quên ngài ấy cũng từng chỉ là thú cưng của tiểu thư Nhạc gia một gia tộc mà lấy thân phận của chúng ta trước kia thì họ chỉ như con kiến. Thế nhưng lúc ngài ấy khó khăn họ cho ngài ấy trợ giúp to lớn vô cùng giúp ngài ấy mạnh lên nhanh chóng như thế này."

Lăng Phong:" Ngài ấy là thần cấp huyết mạch mới có sự tăng trưởng khủng khiếp như thế nhưng không có tài nguyên thì tự nhiên mà tăng ư. Chúng ta làm nhiều như thế nhưng vẫn chỉ là luyện thể cảnh các ngươi muốn tới lúc kẻ thù già chết hết mới trả thù. Ta thì không muốn như thế bị người tiêu diệt là các cha anh chúng ta họ mạnh hơn các ngươi lần ta rất nhiều."

Lăng Phong âm thanh lớn hơn một chút hắn là cảm xúc của hắn đã rất khó kìm nén

Lăng Phong gần tiếng mắt đầy tơ máu:" Các ngươi nghĩ với tình trạng thế này chúng ta liệu có cơ hội siêu việt bọn họ không chứ đừng nói đến việc trả thù. Nhưng ngài ấy là thần cấp có khả năng lớn nhất trưởng thành vượt xa kẻ thù của chúng ta. Ta chỉ nói thế thôi đừng cần ta nữa."

Lăng Phong lúc này cũng không nhìn bọn họ mà ngẩng đầu nhìn Băng Thần:" Mong ngài thanh toán."

Tích Hải bỗng nhiên cắn ngón tay học theo Lăng Phong vẽ huyết khế trong đầu hình ảnh gia gia và các vị cao thủ khác chịu một chương xuyên tâm truyền tống để hắn chạy trốn.

Tích Hải gần từng chữ nước mắt bất tranh khí rơi:" Đám người kia đáng chết ta muốn từng kẻ chết trước mặt ta nếu không ta nhất định sống không bằng chết."

Phong Tiễn cũng quỳ xuống im lặng vẽ huyết khế cuối cùng Nặc Tinh cũng như thế

Lăng Thiên nước mắt tuôn rơi cảnh tượng cha mẹ chết trước mặt hắn vẫn không quên đặc biệt mụ mụ vì không muốn bị làm nhục tự bạo. Tay hắn run cầm cập thù hận tuôn trào thân phận hay bất cứ kiêu ngạo đều trong nháy mắt tan biến.

Năm cái huyết khế chinh tề trước mặt Băng Thần thờ ra một hơi răng nanh khế nhếch ngón tay rơi ra năm giọt máu nằm giữa huyết khế mà rung động.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Truyền thuyết bắt đầu

Thanh Vân quốc bầu trời mây đen bỗng nhiên kéo tới che đi mặt trời, dị tượng kéo dài vạn dặm phương xa cường giả cũng ngẩng đầu nhìn về phía dị tượng xảy ra trên không trung. Giữa hư không không gian vạn vạo một vòng tròn hiện ra năm khoảng trống trong đó năm con yêu thú hư ảnh gào thét trung tâm xuất hiện một bóng trắng nhỏ nhắn xuất hiện quang mang rậm rạp khiến không ai nhìn rõ đó vật gì.

Thế nhưng làm người bất ngờ là năm yêu thú hư ảnh kia bỗng nhiên cúi đầu xuống nhìn về trung tâm bóng dáng nhỏ bé kia quỳ xuống thần phục. Dưới

đất một âm thanh vang lên trong thức hải của Băng Thần Thiên Thư hít mất lại vị chủ nhân này thành tựu đã vượt qua người chủ nhân cũ của hắn.

Thiên Thư cười nói: "Người này vận khí thật tốt các ngươi nói phải không?"

Đám người gật đầu tất cả chủ nhân cũ của bọn vận may không ai có thể bằng được người này một đám thánh thú nhận chủ mà không cần thông qua uy hiếp bắt ép. Lòng kiêu ngạo của yêu thú cấp cao đôi khi còn quan trọng hơn sinh mạng. Nhưng thù hận thúc đẩy sức mạnh hấp dẫn họ rơi vào bàn tay của Băng Thần một cách không ai ngờ được.

Thiên Thư cười thật tươi nhìn Nguyên Tổ Thần Thạch nói: "Ta nghĩ đây thêm một thanh nhưng ta cần sự giúp đỡ của ngươi."

Nguyên Tổ Thần Thạch bất ngờ: "Ta giúp được gì? Ngoại trừ chủ nhân nếu ta ban sức mạnh cho người khác chắc chắn sẽ bị cảm ứng đại ca cái này ngươi nên rõ ràng chứ?"

Thiên Thư khinh thường nhếch mép nói: "Thứ nhất ta không ngu chẳng qua ta khác các ngươi trụ lạc xuống khi phải trải qua năm tháng dài đằng đẳng tại Thần giới."

Sau đó kiêu ngạo phân xét chính mình: "Thông minh tuyệt đỉnh như ta luôn luôn tính đến khả năng tệ hại nhất có thể xảy ra thậm chí trận pháp để bỏ chạy khỏi Thần giới ta cũng đã chuẩn bị từ rất lâu rồi. Ta cũng nghiên cứu ra thật nhiều công pháp mặc dù sức mạnh để nó hoàn thành không nằm trong tay của mình. Thật sự cái này ta chuẩn bị cho tên kia nhưng mình tốt với người sao người lại phản bội ta."

Ánh mắt trở lên rét lạnh: "Thế thì ta thêm một thanh để ngày hắn chết gần hơn một chút."

Cả đám im thin thít bởi bọn họ bây giờ mới nhận ra sức mạnh của trí tuệ đôi khi mạnh mẽ đến mức nào thật khiến người ta không rét mà run. Sau đó họ cảm thấy may mắn cũng như thương hại cho Trí Tuệ thần bị mình đắc lực tính kế không biết hắn cảm giác như thế nào.

Thật sự thì trí tuệ thần hân đã biết đám Thiên Thư còn tồn tại nhưng hắn vẫn vô lực bởi Thiên Thư đã tạo ra một khoảng cách mà cả hai bên đều không thể biết đối phương đang làm những gì. Tuy nắm chút lợi thế nhưng chẳng còn lại chút gì trước mặt Thiên Thư hắn chỉ có thể bất lực đợi chờ Thiên Thư hay ai đó phạm sai lầm. Thế Thiên Thư sẽ phạm sai lầm sao điều này chính Trí Tuệ thần cũng không tin tưởng nó sẽ xảy ra.

Thiên Thư phát ra một tia sáng bắn đến chỗ Nguyên Tổ Thần Thạch, "Khai Thiên Quyết" đây chính là thứ mà Nguyên Tổ Thần Thạch nhận được từ Thiên Thư. Lấy tam nguyên tố làm gốc mỗi một nguyên tố hấp thu ba loại khác hỗ trợ và ngược lại, tạo ra sợi liên kết giữa chủ mạch và các mạch phụ.

Sau đó cường đại tam nguyên tố của chủ mạch lại bồi dưỡng thêm một nguyên tố của chủ mạch. Có nghĩa chủ mạch Băng Thần sẽ có thể điều khiển bốn loại nguyên tố nhưng phải hi sinh bằng việc bỏ đi bảy loại nguyên tố khác. Nhưng vẫn mang khả năng thống trị cực cao ví dụ Băng nguyên tố gặp Thủy nguyên tố thì thượng phong rõ ràng là Băng cũng như Băng cũng chính là trạng thái khác của thủy lên có thể nói vừa khắc chế vừa tận dụng.

Nguyên Tổ Thần Thạch gật đầu sau đó cả người phát sáng mười một loại đại nguyên tố phun trào tạo thành một loại trận pháp nho nhỏ. Thiên Thư liếc mắt sau đó bắt đầu công việc của mình.

Lần đầu thu phục thông qua huyết khế tặng thưởng "Khai Thiên Quyết"

Âm thanh của Thiên Thư quanh quẩn trong tâm trí của Băng Thần nội dung của "Khai Thiên Quyết" đi vào đầu hắn. Hiểu nội dung sau đó Băng Thần trong lòng đại hỷ bởi thứ này quá cường đại ích lợi cho hắn mười phần.

Băng Thần thì thầm: "Lợi người lợi mình tác dụng mười phần cường đại người sáng tạo ra công pháp này chắc chắn là một siêu cấp thiên tài."

Thiên Thư cố tỏ ra bình tĩnh nhưng khóe miệng sắp đến mang tai không phù hợp với bộ dáng đạo mạo, không hài hòa giữa biểu cảm và thần thể khiến đám người cười run rẩy. Đặc biệt Sát Thần kiêu ngạo như công nông sắp tắt khiến Thiên Thư mặt kéo xuống khóe miệng thành hình dấu ngã khiến đám người càng cười to hơn.

Bên ngoài Băng Thần cũng đang cố gắng ra vẻ đạo mạo nhìn xuống đám người nói: "Các ngươi nhận ta làm chủ nếu không có lễ ra mắt thì có vẻ hơi bần xỉn nhỉ."

Năm người đồng loạt lên tiếng: "Chúng tiểu nhân không dám."

Băng Thần nghĩ nghĩ rồi nói: "Dị tượng thể này chắc chắn thanh thể to lớn tuyệt không thể lộ ra."

Sau đó cúi người xuống ngón tay khẽ điểm vào đầu của năm người "Khai Thiên Quyết" tràn vào tâm trí của bọn họ. Năm người kinh hi cảm thấy quyết định theo Băng Thần là hoàn toàn chính xác không nói đến chủ mạch mỗi người tu luyện tốc độ đẩy lên theo số người tham gia cũng quá kinh khủng.

Băng Thần nói: "Mỗi người chọn một loại nguyên tố chủ tu đi Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, Băng, Phong, Lôi, Âm, Quang, Hư Không tùy chọn một vị. Tạm thời chỉ có chủ mạch là ta có Băng Phong Lôi và Hư Không các ngươi tùy chọn các dạng còn lại."

Lăng Phong ngẫm nghĩ nói: "Chúng ta lên chọn theo thiên phú của từng người và khả năng hỗ trợ nhau cao nhất. Mà năm người chúng ta lên thành Ngũ hành còn các nguyên tố khác thì bỏ qua trước đi Âm Quang tương sinh tương khắc nhưng quá riêng biệt chúng ta không nên bốn hệ của chủ nhân..."

Băng Thần chen miệng:" Từ mai gọi ta là thiếu chủ đừng gọi chủ nhân sẽ thoải mái hơn hiểu không?"

Năm người đồng thanh:" Vâng thiếu chủ."

Liếc Băng Thần một cái Lăng Phong nói tiếp:" Bốn hệ chủ mạch rất khó phối hợp lên cũng không cần nghĩ hẳn là thiếu chủ tự nhận nan đề về bản thân để chúng ta dễ lựa chọn.Tích Hải là Băng phách thủy sư tất nhiên là hệ thủy sẽ cho hắn phát huy chiến lực cao nhất.Hệ Kim lên là Phong Tiễn bản thể Hắc thiết thánh ung chính là bẩm sinh có thân thể kim loại mỗi lần bay lên là y như cục sắt."

Phong Tiễn nhú mày muốn phản bác

Lăng Phong xua tay:" Rồi rồi ta đồng ý ngươi và bọn hắn khác nhau được chưa nói chung là còn lại ba loại nguyên tố là Mộc Thổ Hỏa.Lăng Thiên sẽ đảm nhận Thổ còn Nặc Tinh thì lên là Mộc vì tổ tiên của ngươi nghe đồn là Mộc hệ chứa thể Thanh Long coi như cho ngươi mục tiêu phấn đấu. Hỏa hệ ta đảm nhận cứ như vậy đi."

Lăng Thiên nhú mày nói:" Thế thì đại ca ngươi chịu thiệt rồi."

Lăng Phong cười nói:" Chúng ta lưu lạc thiên nhai cộng đồng huyết thù các ngươi coi ta là đại ca nghĩa gì ta lại không vì các ngươi gánh chút khó khăn. Mà ta chỉ là một mà thiếu chủ đã gánh bốn rồi có gì không được thoải mái lên đi đường đi còn dài ta chờ các ngươi báo đáp."

Bốn người nghe vậy nhưng biết hắn ta chính là không cần báo đáp nhưng họ chẳng cần nói ra vì như thế sẽ phá đi bầu không khí lúc này.

Băng Thần nói:" Đã quyết định vậy thì bắt đầu."

Pháp trận mở ra năm người nguyên tố tràn vào năm người vì đều là thiên phú phù hợp lên hầu như nhẹ nhàng tiếp nhận chỉ có Lăng Phong sắc mặt cực kém cả người đỏ như mặt trời. Răng ken kết va chạm hắn đang chịu khổ sở đây vô mới khiến hắn có nét mặt này.

Băng Thần thì tự phong ấn nguyên lực để cho Lôi nguyên tố tràn vào cả người tê dại lên chả cảm thấy gì,lúc này hắn cảm thấy mình thật thông minh.Nửa tiếng sau trong khoảng sân trận pháp biến mất cả một đám người kích động vô cùng tay nắm chặt.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Thế giới mới

Buổi lễ kết thúc với tâm lý phấn khích của tất cả mọi người bao gồm cả Thương Nhược Nhược và Thường Thắng khiến cho Băng Thần cười khổ không thôi. Bon họ vui vì nếu có thể có thêm một loại sức mạnh giống như Kiệt Ngạo thì không phải lời to rồi sao.Bản thân hai người cũng biết rõ tại Thiên Nguyên chỉ có huyết mạch mới có thể gia trì thêm một số loại năng lực.

Mà trong mắt bọn họ cái nơi thần kỳ này cho họ thêm một loại năng lực trong mắt họ giờ vẫn là chìm trong rung động.Đến nơi ba người bọn họ được phân tới một căn phòng với bốn chiếc giường đơn nói chung là rất rộng rãi.Mà nhà trường cũng không phân biệt nam nữ cách khu bởi vì giao tiếp đến giờ phút này cũng là một vấn đề rất lớn.Cho một đám người nói gì cũng không hiểu ở chung với nhau thì thật đúng là thảm họa nên dù có chút bất tiện nhưng lại có lợi cho Băng Thần bọn người.

Bởi vì bọn họ rõ ràng là khách không mời mà đến mà đến tận bây giờ vẫn chưa bị phát hiện tu vi bị phong ấn nói rõ họ chẳng khác người thường.Lại không quen chẳng biết lên có nơi trú ngụ là may mắn lắm rồi để lộ một phát thì Băng Thần cũng vô phương vì dù sao cũng cách ngàn năm.Làm lại sát thủ giờ này chẳng khác nào đi nạp mạng yếu còn ra gió.

Ngồi ở phòng suy tư một lúc thì bỗng có tiếng gõ cửa dồn dập Băng Thần mở hơi roi có khi nào bị phát hiện rồi không nhưng tiếng gõ cửa càng dồn dập hắn bắt buộc phải mở cửa.Người thanh niên này cầm trong tay một tấm thẻ màu bạc nhìn vào Băng Thần hăm mộ hắn chưa thấy ai đẹp đến mức như thế này.

Từ sáng tới giờ Băng Thần toàn lo lắng vu vơ lên sao mà đề ý xung quanh bao nhiêu cô gái nhìn mình hắn càng tỉnh thì đám con trai lại càng ghen tỵ.Băng Thần thấy kẻ này không la hét biết là không phải bị phát hiện nên cười tươi chào đón.

Thanh niên lịch sự giới thiệu:"Ta tên là Nguyễn Hoài Lâm ban giám hiệu giao cho ta nhiệm vụ mang thẻ chứng minh nhân dân đến cho các ngươi."

Nguyễn Hoài Lâm ngưng giọng rồi lại nói:"Cách sử dụng cũng rất đơn giản các ngươi đợi đến ngày đăng nhập vào "Tân sinh" thì nhò vào một giọt máu vào đó rồi đăng ký thông tin cá nhân.Thứ này rất tiện lợi dùng để liên lạc vào mạng internet cũng được còn nhiều công dụng khác ngươi cứ nghiên cứu từ từ ta còn phải đi đưa cho các bạn khác."

Băng Thần lễ phép nói:"Cám ơn rất nhiều."

Nguyễn Hoài Lâm khuất bóng Băng Thần theo Nguyễn Hoài Lâm chỉ vào mạng internet bỗng hắn chả nghĩ đến cái gì đó rồi nhập vào:" Leg "

Tim đại một bài hán bắt đầu nghe

Nam, Em cho cô biết tình hình hôm nay rằng ai đi muộn, viết lên đây

Em, Lúc sáng sớm đã gọi điện cho Nam, đề xin đi muộn vì việc gia đình

Vanh, đây là lần thứ N cậu xin tôi đến muộn

Học hành kiểu gì đấy, bước lên đây

Ngày mai, gọi phụ huynh lên trên này

Gặp tôi để nói chuyện

Không thể tiếp diễn như vậy

Chết mẹ mày chưa

Cái tội ngu

Thức đêm thăm du, xong đều dậy được

Rồi mai sau mày làm gì cho đất nước

À thằng chó Sơn tạo nửa bố nện mày

Mời phụ huynh lên

Gặp tôi 9h sáng mai

Em xin lỗi, xin lỗi cô

Tha cho em lần này thôi

Mời phụ huynh đề

Bọn kia im để bố xin

Xin gì?

Ai, trong cái lớp này vừa đập thằng em tao

Làm nó vỡ đầu

Bước ra đây

Tao, không đánh nó mà là bạn tao đánh, bạn tao đang ngồi, ở kia kia

Sao, chúng mày muốn đánh tao à, mày ngon thì cứ lao vào

Một mình tao chấp hết

Căng, chúng nó đánh nhau to rồi

Chạy nhanh đi mách cô thôi

Thôi tao té trước đây mày

Các em dừng tay

Hãy dừng lại ngay

Biết đây là đầu không sao lại đánh nhau thế này ối zời ối

Bạn Việt Anh mời nói trước

Dạ thưa cô bạn ấy đánh em

Mày nói láo láo

Tự nhiên lao vào đánh tao,

Em thưa cô nó nói điều

Nó nói điều vô cùng luôn

Mời 2 anh đi

Đi theo tôi gặp giám hiệu

Ngu người

Vẫn như mọi khi, tôi lại xuống đây ngồi uống nước chè

Nước chưa được sôi, nhưng mà thôi, cứ uống vì đang khát nước

Uống không tao rót, 1 ly

Uống nhanh lên không nó nguội

Trường cũng như nhà, mà là nhà thì xõa đi, ngại ngừng cái đ' gì

Cháu Nguyễn Việt Anh cháu đứng dậy ngay

Cháu cho thầy biết, sao cháu lại

Đánh bạn của cháu, nói dối thầy cô, thầy cô đã nhân nhượng

Ngày mai cậu đừng đến lớp nữa, vì chúng tôi không chấp nhận

Cái thứ hung hãn, động tí là lại đánh bạn.

Cháu chưa đánh bạn mà bạn đã kêu

Thầy thử hỏi lớp cháu xem nó đã làm gì, cháu chả làm gì, thầy cần xác minh

Xác minh cái gì, cậu nhìn mặt nó đi

Tều cả mồm lên thế kia

Cậu nghĩ tôi mù

Hay nghĩ tôi già

Mà định qua mặt

Cháu xin nhận lỗi, lỗi là của cháu

Cháu đánh bạn ấy, ơ cháu xin thầy

Đừng bắt cháu rời xa lớp, bạn bè cháu sẽ nhớ cháu nhiều

Đừng có khóc nữa, nhìn cậu khóc mà tôi thương

Lần này tôi sẽ tha

Hãy nín đi con của cha

Từ nay cháu hứa, xin hứa là sẽ ngoan, chăm học.

Vẫn giai điệu quen thuộc ấy hân cười vui vẻ ngàn năm nay mình đã bỏ qua bao nhiêu điều nhĩ lập tức rất nhiều bài hát được hân nghe tiếp. Về mặt vui mừng đó thu hút sự chú ý của Thương Nhược Nhược nàng mon men tới gần nhìn Băng Thần đầy hiếu kỳ. Băng Thần quay lại đằng sau thì nàng đã rất gần hân nhìn chăm chú vào cái thẻ với nhiều hình ảnh đang trôi qua.

Băng Thần bỗng thò tay dứt xuống khăn che mặt của nàng rồi nói: "Thế giới này nguoi không nên che mặt nếu không sẽ bị hiểu lầm đấy."

Vừa dứt câu hắn cũng đứng hình cái khuôn mặt này chẳng thua gì Lý Tinh lại vô cùng dễ thương. Nói vậy thôi chứ phối hợp với cái dáng người kia thì thật là siêu cấp cực phẩm đánh giá chung là ngang với Mộng Phi. Quay mặt đi tuy không biểu hiện gì hết nhưng thực ra trong lòng đang gào thét: "Nguoi là của ta chắc chắn là phải của ta ai đụng vào làm thịt hết nhất định phải làm thịt hết."

Thương Nhục Nhục cũng đứng hình nàng làm sao nghĩ khăn che mặt của mình lại như thế bị giật xuống dễ dàng. Nàng chợt nhớ tới Thương Thu Sơn không còn ở bên mình nữa bản thân thực lực cũng bị phong ấn. Sao lại có thể bất cẩn như thế này.

Thực tế cũng vì nhà nàng có một chuyện ly kỳ truyền suốt nhiều đời đó chính là khuôn mặt thật đẹp cũng như dáng người từng khiến rối loạn nhiều vương triều cũng như môn phái. Thế là từng đời truyền xuống mẹ nàng đã dặn: "Sa che mặt này không được để ai nhìn thấy trừ khi kẻ đó xứng đáng bên con suốt đời nếu không chính là hại mình hại người."

Băng Thần nếu biết được chắc hẳn sẽ vô cùng vui mừng vỗ ngực đảm bảo cầm đàn hát "Làm vợ anh nhé " ngay bây giờ. Còn Thương Nhục Nhục vẫn còn đang nghĩ tại sao một kẻ từ lúc gặp biểu hiện mười phần quân tử lại lỗ mãng như thế. Nàng thầm nghĩ: "Để cho cha ta gặp nguoi dám kéo xuống tắm xa này thì phải biết gánh hậu quả."

Nàng bây giờ mặc kệ chuyện gì cũng đã lỡ làm như không vấn đề gì tiếp tục mục đích ban đầu của mình.

Thương Nhục Nhục muốn nói gì đó nhưng lại thấy thiếu cái gì nghĩ mãi cũng nhớ hóa ra mình không biết tên hắn là gì không hiểu sao lại liêu đến mức này.

Thương Nhục Nhục hỏi: "Tên nguoi là gì nhỉ?"

Băng Thần cũng nhớ tới người ta giới thiệu tên rồi mà mình chưa đáp có chút không lễ phép lên đáp: "Lần trước thất lễ rồi tại hạ tên Băng Thần."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Thể hiện sự bá đạo

Nàng bĩu môi nguoi mà cũng biết mình thất lễ nhưng nàng cũng mặc kệ dù sao bản thân thực lực tiến bộ cũng là mang ơn hắn thế lên lỡ rồi thì kệ thôi không cần quá so đo làm gì.

Thương Nhục Nhục hỏi: "Thế thứ mà trên tay nguoi cầm là thứ gì thế trông có vẻ thật là thú vị nha."

Băng Thần cười cười thầm nghĩ: "Làm sao có thể không thú vị nàng thế loại lần đầu tiên tiếp xúc với internet chắc chắn sẽ làm nàng mê đắm."

Cũng đã một thời thế trước khi xuất hiện "Tân Sinh " thì con người có thể nói là ánh nhìn phần lớn tập trung vào điện thoại hay tivi các dạng đồ vật như thế."

Băng Thần hiểu ý lập tức bắt đầu chỉ nàng xài thế chứng nhận, càng nghe Băng Thần nói con mắt của nàng càng sáng lên. Không lâu sau nàng cũng đã ngắm đại khái xung quanh các dạng chức năng của thứ đồ vật này.

Băng Thần thấy nàng quay lưng về giường thì cũng nằm xuống nhắm mắt dưỡng thần dù sao cả ngày nay cũng chẳng có gì làm. Hắn cũng rất nhanh chìm vào giấc ngủ êm đềm đến tận khi bụng kêu réo thì hắn mới nhòm người dậy xoa xoa cái bụng của mình.

Nhìn về phía chiếc giường đối diện Thương Nhục Nhục đang đỏ mặt nhìn cái gì đó rất chăm chú. Băng Thần chẳng thèm để ý mà hướng thẳng ra ngoài đi lòng vòng khắp nơi.

Cuối cùng hắn đi tới phòng ăn nơi đây lúc này lại chẳng có ai vì bây giờ không phải giờ cơm. Băng Thần bước tới quầy ăn mau lẹ lấy được ba suất cơm quay đầu muốn đi về phòng.

Bỗng dưng có một nhóm thanh niên bước tới phòng gần trên người trang phục thống nhất. Tiếng chuông tan học vang lên đang mãi trò chuyện với nhau cuối cùng cũng để ý đến Băng Thần.

Một kẻ ghé qua nói gì đó với đám bạn của mình bọn họ chia ra chặn đường đi của Băng Thần.

Một tên có mái tóc đỏ cọt nhà nói: "Thỏ dân đứng lại ta xem nào. "

Lúc này vốn vắng tanh nhà ăn lại tràn ngập đám người đứng xung quanh xem trò vui. Tên kia nhìn xung quanh bỗng nhiên ác thú vị cười một tiếng nhìn vào con chó của đầu bếp cọt tại cửa. Hắn ta lấy một hòn đá chọi vào nó lập tức tiếng sủa vang khắp sảnh ăn.

Sau đó hắn nói với Băng Thần:"Đây là cách chào hỏi ở đây học nó chào các bạn học một tiếng xem nào. "

Bên ngoài vang lên tiếng cười ầm ĩ các học sinh của dân tộc thì siết chặt nắm tay. Hiển nhiên việc này bọn họ có thể đã gặp rồi còn ở mãi trong phòng như ba người Băng Thần mới chưa gặp chuyện này.

Bỗng Băng Thần cười phá lên nói:"Hóa ra một đám người ở thành phố chỉ để học tiếng chó sủa. Tại hạ bắt tài các bạn học thông hiểu ngôn ngữ súc vật mới làm mẫu. "

Quả thật ít khi đụng phải não tàn phải thật tốt chơi đùa đối phương dù sao đám đi năng giả chiến đấu với hắn còn chưa biết ai ngã. Huống chi chỉ là một đám học sinh trước mắt hắn chỉ như một trò hề không hơn không kém.

Cả sảnh ăn trở lên im lặng vô cùng tên kia hơi ngơ ngác tưởng mình nghe nhầm.Hắn ta hỏi nhìn Băng Thần sau đó ngơ ngác hỏi lại.

"Người vừa nói gì có thể lặp lại không?"

Băng Thần cười nói:" Nói tóm tắt là tao muốn chúng mày sủa tao nghe đi."

Đám thanh niên không nói hau lời liền lao lên tấn công Băng Thần. Phía xa rất nhiều cô gái quay mặt đi vì không muốn nhìn khuôn mặt đẹp kia biến dạng

Một quả đấm hướng thẳng đến Băng Thần hắn nhẹ lách nắm đấm kia liền va vào bờ tường. Quyền này rất mạnh bờ tường xuất hiện một vết rạn to lớn.

Trên lầu cao phòng hiệu trưởng nhìn thấy cảnh này hai người trung niên và một cô gái đứng dậy. Xô xát xảy ra từ sớm nhưng tên học sinh này lại quá đà,họ lo lắng cho an toàn của Băng Thần.

Băng Thần nhìn thấy vậy nhất thời tức giận chỉ là câu nói mà muốn tính mạng của người khác. Hắn ngay lập tức né tránh những người khác tấn công đồng thời tay duỗi ra một trào thật mạnh vào vùng nách.

Lại nghiêng người né một cước chân đá thẳng vào chỗ hiểm kẻ kia đau đến gấp người.Nhưng đầu gối của Băng Thần cấp tốc hướng vào mặt đối phương cùi trỏ cũng từ trên không hướng xuống gáy.

Một tiếng vang nhẹ kẻ trên mặt máu tươi tuôn ra chậm rãi gục xuống hoàn toàn mất đi ý thức. Không kịp để đám thanh niên sợ hãi tay bắt lấy cánh tay của một kẻ khác sau đó tự xoay trên không.

Cánh tay của kẻ kia cũng biến dạng cả người theo quán tính hướng về đằng sau ngã nhưng chưa kịp chạm đất thì trên mặt lại bị dậm mạnh. "Kình" một tiếng đầu chạm đất máu tươi loang lổ nhanh chóng.

Lấy chân trụ là chân đang dẫm lên mặt kẻ kia chân khác tên này kịp phản ứng nhảy lên. Nhưng đang quét chân Băng Thần dừng động tác hai tay vươn ra nắm hai chân đối phương xoay mạnh một vòng.

Mặt đối phương va thẳng vào cột của phòng ăn,nhẹ buông tay nhất cước tung ra hướng thẳng đến xương sườn của kẻ này khiến hắn văng ra mấy thước máu me cuồn cuộn phun.

Đang muốn truy kích thì bỗng nhiên cảm giác nguy hiểm bỏ qua truy kích lẫn về sau hai vòng. Tại vị trí hắn vừa đứng một con gió thoảng qua cuốn bay chiếc bàn sắt.

Một cô gái lao nhanh tới đám thanh niên lục quang tỏa ra nhưng nàng ta vừa chớp mắt thì thấy hai chiếc nĩa đã gần tới mắt mình.

Bỗng đứng trước mặt cô ta một người đàn ông trung niên bước ra tốc độ cực nhanh. Băng Thần đang muốn tiếp tục tấn công thì một áp lực cực lớn hướng về phía hắn khiến hắn hành động bị kiềm chế.

Kẻ tới là một người trung niên với mái tóc trắng xóa các học sinh liên tục cúi đầu chào:"Chào thầy hiệu trưởng. "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Bối cảnh chi mê

(Mình đăng bằng điện thoại lên phải cho chương lên trước nội dung lên sau.Bởi vì web bị lỗi khả năng gõ chữ một nhòai xong ấn đăng thì bị reset.Nội dung mình sẽ cập nhật trong 30 phút)

Băng Thần kéo tới kéo lui và không thấy gì không thể không thắc mắc. Bối cảnh của trò chơi đầu rồi không lẽ có gì đó khác thường.

Thế là hắn ta cố gắng tìm thêm thông tin và sau khi loay hoay một lúc thì hắn đã tìm được những gì mình cần.

Bài viết nội dung khá là ngắn gọn

Bối cảnh sau mỗi chu kỳ là ngẫu nhiên phân chia làm 7 đẳng cấp sắc thái theo sắc màu cầu vồng: đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím.

Trong lịch sử đồ sắc bối cảnh đã xuất hiện cụ thể là thần hiệp Châu Âu. Cùng với đó là lam sắc tiên hiệp Châu Á.

Độ khó khăn càng cao càng có tiềm năng phát triển lớn nhưng cũng dễ dàng bị bỏ rơi lại phía sau.

Thời gian cứ nhẹ nhàng trôi qua cuối cùng cũng đến ngày trò chơi bắt đầu.

Trong phòng Băng Thần hướng dẫn hai người kia xác minh thân phận. Kiểm tra rất nhanh huyết dịch cốt cách dùng để xác độ tuổi.

Thần kỳ một màn phát sinh trên tay ba người hiện ra một giới chỉ màu bạc. Cảm giác ngất ngây một chút trong đầu Băng Thần cùng hai người kia được truyền thêm một loại ngôn ngữ.

Thương Nhục Nhục cùng Thường Thắng thờ ra một hơi nhất là cô nương kia. Nàng rất thích các loại phim tình cảm nhưng rào cản ngôn ngữ làm nàng rất khó chịu.

Xong việc ai lại làm việc của người ấy Thường Thắng cố gắng tìm hiểu thế giới này. Thương Nhục Nhục tiếp tục coi phim của nàng còn Băng Thần ở bên chờ cơ hội thăng tiến tình cảm.

Băng Thần đợi đến khoảng mười giờ đêm thì loa phát thanh của học viện vang lên.

Tất cả học sinh mau tập trung tại sân trường

Một lát sau xuất hiện trên đại sảnh là các hàng bàn ghế dài đã có không ít học sinh an vị. Đồng thời có giáo viên sắp xếp phân biệt khu vực nam nữ khác biệt.

Nhưng số lượng học sinh quá đông dẫn đến chỉ tập trung cũng phải mất hơn một tiếng. Sau đó là Kiệt Ngạo ra sân nhìn xuống dưới rồi bắt đầu bài diễn thuyết của mình.

Nhưng chỉ có điều chúng khá là chung chung hoặc là mọi người đều biết rồi. Lên hắn ta chỉ nhận lại vài cái vỗ tay khích lệ của đám người hào tâm.

Sau đó là các tiết mục văn nghệ được trình diễn để đốt cháy thời gian sau màn diễn thuyết thất bại.

Các học sinh trò chuyện với nhau làm quen vì khi vào tân thủ thôn có thể giúp đỡ nhau rất nhiều. Băng Thần cũng nói chuyện chào hỏi rất nhiều dù sao ông cha người ta cũng tham dự trò chơi này rồi.

Chính nhờ thế không chỉ giúp hắn xóa đi hình tượng ma vương mà còn biết thêm rất nhiều thông tin hữu ích. Trò chơi này tùy theo mức độ khó của luật lệ chứ không riêng gì bối cảnh.

Một tên mập mạp gọi là Đặng Vĩ đặc ý khoe khoang.

"Gia gia của ta là người tham gia vào lam sắc bối cảnh thật sự là khó khăn. Chiến lực không cao bỗng nhiên nhặt được một món bảo vật. Chiến lực đánh giá tăng cao bị sút ra khỏi tân thủ thôn."

Mọi người hít một hơi khí lạnh lòng lo lắng chỉ có Băng Thần bình tĩnh hỏi:

"Còn gì nữa không huynh đệ? "

Mập mạp lúc này vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

"Gia gia khi đó cái khó lớn cái khôn tìm được một nơi kín đáo ngoài dã ngoại giấu đi bảo vật. Sau đó về lại tân thủ thôn nhưng chưa kịp vào đã bị npc bắt lại giam giữ một ngày xong mang đi tử hình. "

Băng Thần trầm nghĩ:" Trò chơi này thật thần kỳ nhưng cũng đủ loạn hi vọng mình có thể xuất phát cùng một tân thủ thôn hai người kia. "

Buông tay thôi suy nghĩ nghe mọi người nói chuyện chớp mắt đã tới gần mười hai giờ đêm.

Âm thanh của Kiệt Ngạo lại vang lên:

"Đã đến lúc chúc các em may mắn ta hi vọng trong đây xuất hiện thêm vài SSS cấp cường giả. Trở thành hộ vệ tối cao của nhân loại. "

Sau đó tiếng chuông điểm 00'00 bạch quang lóe lên cả quảng trường trống trải chỉ còn lại bàn ghế.

Băng Thần chỉ cảm thấy trong nháy mắt mọi thứ thay đổi mình đang đứng ở một quảng trường rộng lớn người cực kỳ nhiều mãi không thấy hết.

Trên đầu bỗng hiện ra một vòng quay có 7 ô với bảy sắc màu. Bỗng nhiên bàn quay tự xoay quanh bảy sắc màu hòa vào nhau nhìn như một đại cầu vòng.

Nhịp tim mỗi người đều nhảy lên cấp tốc nhìn bàn xoay và cuối cùng nó cũng chậm lại. Những nấc cuối cùng chậm lại và ngừng hẳn từ sắc cả quảng trường âm ỉ tiếng la hét khắp nơi.

Không ai ngờ cao cấp nhất từ sắc lại xuất hiện vào chu kỳ mới. Sau đó bàn xoay 7 sắc thái biến mất các bối cảnh hiện ra. Có các tòa thành châu âu, các kiến trúc kì lạ. Rồi các tòa đài các đậm chất phương đông và còn có hình ảnh các tòa nhà cao tầng đồ nát.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Quá khó

Vòng quay lại tiếp tục xoay nhanh một lần nữa cuối cùng dừng lại tại một hình ảnh thành phố có chút đồ nát.

Âm thanh máy móc vang lên

Hệ thống hoàn tất cập nhật

Bối cảnh chính thức là tận thế năm 2049 giáng lâm.

Tân thủ thôn không xuất hiện, bắt đầu vị trí là ngẫu nhiên.

Trang bị tân thủ không có tùy cơ ứng biến

Bị giết chết dưới bất kỳ hình thức nào cũng sẽ bị cấm đăng nhập trong ngày.

Mở ra đẳng cấp sức mạnh mới: R,RR,RRR, X, XX, XXX.

Bảo vệ quyền thân thể kích hoạt giới hạn khác phái.

Tỉ lệ thời gian 1:6 (12 tiếng mỗi ngày)

Thời gian đăng nhập 19h - 7h

Trò chơi bắt đầu sau khi tiếng đếm về không.

100

.....

20

.....

10

9

8

7

6

5

4

3

2

1

0 Go

Bạch quang chớp động Băng Thần bỗng nhiên thấy mình xuất hiện tại một ngã tư đường. Xung quanh xuất hiện rất nhiều zombie nhìn hắn chằm chằm. Sau đó tất cả đồng loạt lao lên như rừng nhìn hắn mà tấn công.

Băng Thần lách người lao về một phía ít zombie hơn hết tốc lực bỏ chạy. Mà bọn zombie này chạy nhanh không kém gì hắn ta.

Một khoảng khắc hắn ta nhìn thấy một căn nhà thế là ngay lập tức tiếp cận. Đạp lên bờ tường bám vào mái hiên mạnh mẽ đu lên. Di chuyển trên mái hiên xâm nhập tầng hai đạp tung cửa sổ mảng kiếng tan nát luồn lách qua bật nhẹ xoay người đáp đất.

Nhìn về phía trước thì trên ghế sofa một cô gái đang trong tư thế tay cầm bánh mì sắp ăn. Nhưng có vẻ sự xuất hiện của hắn làm gián đoạn bữa ăn của cô gái.

Băng Thần không ngừng lại hỏi cô gái: Trong nhà phòng ngủ ở đâu.

Cô gái chỉ về căn phòng phía tay trái nói: " Trong đó có một con zombie."

Băng Thần không nói một lời cầm lên một mảnh kiếng bể khá dài. Lấy vải trải bàn cầm lên bước tới cửa phòng mở ra. Một zombie người lờ loét khắp nơi lao ra Băng Thần lấy mảnh kiếng đâm xuyên đầu con zombie vùi úp vào mặt vò ra đằng sau.

Nhẹ nhàng với lấy đồng hồ báo thức đẩy đầu zombie sắp chết ra khỏi phòng đến ban công đạp văng xuống. Kéo lại tấm vải rách quay lại bàn lấy bình trà bỏ vào hẹn đồng hồ báo thức một phút. Bỏ chung vào tấm vải như ném tạ xoay khiến chúng nó bay vào một ngõ hẻm gần đó.

Rất nhanh chóng tiếng chuông vang lên kéo hết zombie đi khỏi dưới lầu vào ngõ hẻm. Xong hắn ta quay đầu đi vào phòng ngồi xuống ghế với lấy một tấm bánh mì và bắt đầu ăn.

Rảnh rỗi hắn ta mới chú ý tới cô gái phía đối diện đeo một cái kính thật to khiến hắn không nhìn rõ khuôn mặt.

Mái tóc xõa che hai bên gò má chỉ để lộ ra cái môi đỏ nhỏ xinh. Làn da trắng như mỡ đông nhìn lên đầu nàng thì có hiện tên Trịnh Thúy Di.

Không khí trong phòng trầm mặc vô cùng kỳ dị đến khi cô gái trẻ trước mặt hiện lên một màn hình quang học. Băng Thần ngồi đối diện thấy rõ ràng vô cùng.

Trịnh Thúy Di

Lực lượng: 1

Nhanh nhẹn: 1

Phản xạ: 1

Tinh thần:9

Trí tuệ: 11

Tổng hợp chiến lực:23

Nguyên tố thức tỉnh:thủy, lôi

Sau đó hơi cười nhìn có vẻ đặc ý chỉ là Băng Thần hơi bất ngờ rồi hỏi.

"Cô nương cho ta hỏi cái bảng đó làm sao để mở ra thế?"

Nàng hơi ngửa về sau rồi mới nói với Băng Thần.

"Người thật sự không biết? "

Băng Thần khẳng định gật đầu hắn làm sao biết những cái này thằng nhóc con cũng biết.

Thấy được hấn ta gạt đầu cô gái bất ngờ nhưng vẫn tự nhiên trả lời.

"Chỉ cần khế hồ thông tin là sẽ có bảng thông tin. "

Băng Thần cảm ơn rồi khế niệm.

Băng Thần

Lực lượng: 3

Nhanh nhẹn: 10

Phản xạ: 20

Tinh thần: 19

Tổng hợp chiến lực: 52

Nguyên tố thức tỉnh: kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, phong, lôi, băng, âm, quang minh.

Kinh nghiệm 1/100

Quà cho tân thủ chém giết zombie vì là người giết đầu tiên tặng thêm tặng thưởng.

1: Dây chuyền giảm trọng lực

2: Kỹ năng lôi hệ trụ cột lôi phạt

3: Vũ khí kiếm Nhật tầm thường vũ khí

Hắn ngẩng đầu lên thấy cô gái kia đã chuyển sang ngồi kế hắn mất trần đầy vẻ không tin. Chiến lực cao bất bình thường đặc biệt là nhanh nhẹn và phản xạ không phải người.

Nguyên tố thức tỉnh lại là đủ hệ khó tin kinh khủng giống như là hệ thống bug vậy. Nhưng nàng cũng biết "Tân Sinh" không phải là nơi có thể xuất hiện bug để người lợi dụng.

Còn về phần lôi phạt thì càng không cần nói đến độ quý hiếm. Khác với trò chơi bình thường trụ cột kỹ năng quý hiếm vì nó không hề tốn tinh thần mà pháp để thi triển.

Trịnh Thúy Di gia tộc chuyên thức tỉnh lôi hệ lên biết rõ sự khó khăn của việc tìm ra lôi phạt. Bỗng nhiên nàng lại nghĩ đến sự mạnh mẽ của Băng Thần thì đột nhiên chần chừ.

Nhưng nàng nghĩ đến cái gì lại quyết tâm lên quay qua nói với Băng Thần.

"Ta có vật muốn trao đổi với người."

Chưa kịp để Băng Thần bất ngờ nàng từ dưới ghế cầm lên một quyển sách.

"Ta sẽ dùng thứ này cùng tiền mặt để giao dịch đổi lấy lôi phạt và sợi dây chuyền kia."

Băng Thần nhìn thứ nàng đưa ra

Kỹ năng đặc thù: Vận khí tối thượng (duy nhất)

Mỗi lần tiêu diệt một cá thể tăng 0.1 chỉ số ẩn May mắn và 0.05 phẩm chất vật phẩm

Phần thưởng dành cho người đăng nhập sớm nhất.

Băng Thần không nhìn thấy nhan sắc của nàng nhưng nàng có ngọc không khi lấy ra thứ này không sợ hắn ta cướp sao. Hắn cười nhẹ nhàng lấy ra quyển sách kỹ năng lôi phạt đưa ra đổi với nàng.

Vừa cầm tới tay nàng lập tức học tập bạch quang lóe lên trong tay nàng lôi mang chớp hiện. Băng Thần cũng làm biện pháp tương tự học kỹ năng xong thì đợi nàng hồi phục.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Số phận đau thương Trịnh Thúy Di

Băng Thần thật sự rất là cần tiền vì học viện chỉ được cung cấp chi phí cho đến khi bọn họ tham gia "Tân Sinh". Lúc đó chi phí cho ba người thật lớn chưa kể hẳn ta chưa bao giờ muốn đồng bạn của mình sống thiếu thốn.

Bỗng nhiên có người giúp hẳn tìm con đường làm giàu lại có cả món tiền đầu tiên. Nhìn nàng từ từ đứng lên hẳn lấy dây chuyền ra xem.

Chỉ số hiện ra nàng có chút kích động nhưng Băng Thần lại thấy có chút gợn gà. Chung chung là tăng khả năng chống lại trọng lực khiến các hệ phái yếu về thể lực rất nhiều.

Nàng nhìn qua Băng Thần thấy hẳn nét mặt nghiêm túc thì nghĩ rằng hẳn ta biết hàng. Thế là nàng cũng rút rờ ra giá hai tay xoa nắn Băng Thần không khỏi chú ý lấy hai bàn tay trắng nõn nà.

"Một tỷ "

Băng Thần trong lòng chấn động không ngờ giá cả cao thế nhưng vì muốn có lợi lên hỏi:

"Chỉ có như thế thôi sao?"

Nàng thàn than quả nhiên là biết hàng đành phải đưa ra hết gia sản của mình ra.

"Hai tỷ "

Băng Thần biết nàng đã đến giới hạn của mình lên hào phóng nói:

"Một tỷ rưỡi được rồi ta không muốn làm khó ngươi."

Trịnh Thúy Di bất ngờ không tin trên thế gian còn có người như thế. Càng làm nàng bất ngờ hơn là hẳn duỗi ra cánh tay đưa sợi dây chuyền cho nàng.

Nàng lúng túng tiếp nhận không dám ngẩng đầu nhìn cười tươi như nắng ấm. Sau đó loay hoay muốn đeo nhưng lại gặp chút vấn đề đến từ trang phục.

Dây chuyền không hề có chốt để tháo bắt buộc phải đưa từ trên đỉnh đầu xuống. Thế là nàng loay hoay mãi không chịu tháo xuống mất kiếng và cái áo khoác như cái lồng.

Băng Thần buồn cười quá bèn nói thẳng suy nghĩ của mình:

"Đây là bối cảnh sinh tồn sao có thể mặc bộ đồ đó mà sống sót được?"

Nàng có chút ghen ngào nói với hẳn:

"Ta đặc tội một thể lực vô cùng lớn bị phát hiện là sẽ không có kết quả tốt. "

Băng Thần khinh thường nói:

"Lớn đến mức nào? "

Nàng lại nói:

"Họ là gia tộc lớn nhất ở Lôi Kinh thành phố Trịnh gia, cao cấp nhất cường giả đạt đến cấp B đỉnh phong. "

Băng Thần hỏi tiếp:

"Ta ở nơi cách Lôi Kinh nửa vòng Trái Đất tại học viện giao lưu các dân tộc liệu cấp B cường giả có tới không. "

Băng Thần nói tiếp: "Chỉ cần ngươi đến bây giờ không bị chụp tới là ta biết chẳng sao rồi. "

Băng Thần lại hỏi:

"Ngươi thấy Trịnh gia trong trò chơi làm gì được ta sao. Ta nghĩ là cũng không bối cảnh như vậy lo thân chưa xong. Tổng kết lại là như vậy. "

Trong đầu nghĩ: "Ngươi là khách hàng cao cấp ta sao có thể để ngươi có chuyện. "

Nhưng miệng lưỡi quen rồi nên nói thành:

"Ta sẽ bảo vệ người tin đi ta sẽ làm được. "

Nhìn chàng trai trước mặt đẹp như tranh vẽ nụ cười ấm áp nàng bỗng đứng khóc lên. Băng Thần bất ngờ nhưng vẫn nhanh chóng ôm nàng dí sát vào ngực mình không lại một đàn zombie bao vây thì quỳ.

Âm thanh của hệ thống trò chơi vang lên

Trịnh Thủy Di tự động tiếp xúc người chơi tự nguyện thăng cấp quan hệ lên hảo hữu.

Nàng khóc lên kí ức như thủy triều dâng lên từ bé nàng lớn lên không cha mẹ nhưng có gia tộc bảo bọc. Lúc nàng học cấp 3 thì biến cố xảy ra bạn trai nàng chỉ có nắm tay nàng thì bị gia tộc trừ khử.

Nàng bị hứa gả cho một công tử của một gia tộc khác đến khi nàng chấp nhận thì hai gia tộc lại nổi lên xung đột. Chồng sắp cưới bị giết ngay trước mặt mình.

Nàng muốn tìm người đổi chất thì lại gặp được cảnh nhị thúc hạ độc gia gia. Thì ra hán vốn không phải cốt nhục Trịnh gia khi xưa hại chết cha mẹ nàng.

Bây giờ giết chết lão gia tử chiếm đoạt Trịnh gia không những thế còn thêm muốn nhan sắc của nàng. Thế nên hại chết bạn trai trước kia cũng như hôn phu sau này của nàng.

Suốt đêm chạy trốn qua vài chuyến bay cuối cùng nàng cũng cách xa Trịnh gia nửa vòng Trái đất. Dùng chút gia sản riêng kinh doanh đạt thành tích đáng nể.

Mười hai năm trốn tránh trong bóng tối nhìn địch nhân từng ngày mạnh mẽ hơn. Cuối cùng nàng cũng tìm thấy thời cơ đó chính là chu kỳ này cho nàng cơ hội trả thù.

Mà hai thứ nàng cần nhất đều có ở trong tay Băng Thần mà nàng cũng không biết hai thứ Băng Thần cần nàng cũng đã cho hắn.

Khóc xong ngẩng đầu nhìn Băng Thần cười một tiếng ngẩng mặt ôm thật sát hắn. Mái tóc che hết cả khuôn mặt dạt ra hai bên nói:

"Cám ơn người nhiều lắm. "

Môi nàng lại gần nhưng Băng Thần lại giữ eo nàng lại một tay đưa lên lấy mắt kiếng của nàng xuống. Gương mặt như trong truyền thuyết thiên sứ đôi mắt long lanh nhìn hắn.

Băng Thần xác định âm thanh xác nhận của hệ thống quan thăng cấp tình lữ. Lấy tốc độ nhanh nhất bao trùm đôi môi nhỏ nhắn. Chiếc lưỡi như con rắn nhỏ phá tan cản trở, quấn lấy chiếc lưỡi nhỏ thom tho.

Sau đó 5 phút hai người tách ra nàng mặt đỏ chót nhưng Băng Thần lại một lần nữa chiếm dụng nàng. Lần này thì hắn thật sự bỏ qua cho nàng thế là nàng vừa thờ vừa nói:

"Ta chỉ muốn thom vào má mà người lại. "

Băng Thần lại mở một cái khiến nàng không biết phải nói gì. Hắn ta bỗng nhiên cười rồi nói:

"Người là của ta."

Trịnh Thủy Di thật sự bó tay sao mình nghĩ gì mà lại lỗ mãng như thế. Giờ thì thua lỗ quá rồi đáp thêm chính mình vào.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Ngu thôi chưa đủ phải nguy hiểm

Nàng không biết lấy đâu ra khí lực đẩy mạnh Băng Thần ra mặt tức giận nhìn hắn môi hơi cong lên chứng tỏ nàng có lời mà không dám nói ra. Băng Thần cũng biết mình lỗ mãng chẳng qua chuyện tình cảm dạo này quá suôn sẻ dù mình về mặt hình thức cũng như năng lực áp đảo hoàn toàn.

Chính vì thế hắn quên mất nàng là người phụ nữ của một thế giới với chế độ một vợ một chồng muốn nàng tiếp thu một nam nhân có nhiều nữ nhân rất khó. Không đợi nàng mở miệng trách móc hắn ta bèn nói trước để lấy lợi thế ít ra lời nói kịp thời có thể giảm nhẹ lỗi lầm dù ít hay nhiều.

"Ta vô cùng xin lỗi về sự lỗ mãng vừa rồi nhưng ta cũng không tại sao mình lại như thế quá thật quá thất lễ. Có lẽ là tại ta đã phải lòng nàng từ cái nhìn đầu tiên có thể nàng không tin nhưng đó chính là sự thật. "

Nói xong nhìn về mặt ngạc nhiên của nàng thì hấn đắc ý trong lòng cười nở hoa nhưng phải có nén lại không cười ra miệng. Xưa kia khi hấn ở trong tổ chức sát thủ hấn đã từng học rất nhiều lần khiến hấn nhớ lại thì vui mừng lại tiêu tan.

Mà khi ấy hấn từng rất buồn ói khi phải nhớ những câu sến sẩm như thế này có chút lời nói còn quá đáng hơn cả thể. Đã thế vì triệt để tổ chức còn cho vài phụ nữ có số đo ba vòng trên một trăm để bọn họ thực tập khiến bọn họ sống không bằng chết lời nói vừa mở mồm đã buồn ói rồi.

Kết quả là chỉ ở cuộc huấn luyện này đã có rất nhiều người không đạt liêm máu sát thủ phần lớn lạnh lùng kiêu ngạo khiến họ mãi không thông. Mà thông qua Băng Thần thì dù có đứng trước một con heo hấn cũng có thể nói ra những lời này. Hướng chỉ đối phương còn là một đại mỹ nhân ngự ty chính hiệu lời nói cứ như nước sông tuôn ra biển ào ào không vướng bận.

Từ hành động cảm xúc có thể thấy quá khứ nàng bị tổn thương rất nặng nề. Hành động của hấn ở dị giới dựa trên sức mạnh và vẻ ngoài mới thành công ép nhà vua gả công chúa.

Nhưng thực ra Băng Thần hơi quá lo vì thực tế nàng cũng không trách hấn cho lắm dù sao hấn cũng đẹp đẽ như vậy coi như ôm hôn thú cưng vậy. Có thể chính nàng cũng không hiểu sao mình không tức giận nữa dù sao trong lòng nghĩ nhưng tâm trạng sẽ có nhưng đây lại hoàn toàn là không.

Hai người đã rơi vào trạng thái bế tắc thì một âm thanh vang lên thu hút sự chú ý của hai người. Đồng thời khắp nơi người chơi cũng nhận được thông báo tương tự khiến không ít người trong lòng buồn rầu.

Trò chơi đã bắt đầu được năm phút tuyên bố nhiệm vụ khởi đầu. Mỗi lần đăng nhập người chơi phải tiêu diệt ít nhất mười kẻ địch. Khi kết thúc giờ chơi sẽ tính toán người nào không đạt chỉ số bất kỳ giảm 1.

Trịnh Thúy Di nghe thấy thì như gặp sét đánh ngang tai nét mặt có chút tái nhợt. Băng Thần hơi chú ý lập tức hỏi thăm nàng ngay chẳng lẽ có gì nguy hiểm sao chỉ là nhiệm vụ thôi mà.

Trịnh Thúy Di ổn định tâm lý thì mới nói ra nguyên do cho Băng Thần:

"Bây giờ trong trò chơi những người là phụ nữ sẽ rất yếu đặc biệt là những người thức tỉnh. Nếu là có một số loại thiên phú như lôi hay hỏa chẳng hạn càng khó. "

Băng Thần rất thông minh nhưng cũng có chút nghi ngờ hỏi:

"Tại sao? "

Nàng nhìn hấn nói ra:

"Vì âm thanh của các loại chiêu thức rất lớn lại là thành phố lên lượng zombie rất lớn. Lại chưa có chỉ huy chúng chỉ cần nghe thấy tiếng kêu lớn sẽ như lũ lụt tràn tới. Mà pháp sư thời gian thì chú lại rất lâu và hạn chế lên chỉ có đường chết. "

Băng Thần cười nói với nàng:

"Người có vẻ hiểu biết rất rõ về bối cảnh này?."

Nàng trắng mắt nhìn hấn nói:

"Ta đã có rất nhiều thời gian tìm hiểu về rất nhiều bối cảnh có thể xảy ra. Trong đó lúc đi học ta cũng rất thích sử học lên ta biết khá rõ về tận thế. Ít nhất là diễn biến trong khoảng một năm. "

Băng Thần nghĩ nghĩ rồi hỏi:

"Thế có thể cho ta biết một chút được không mọi thứ hỗn loạn quá? "

Nàng nhìn hấn rồi nói:

"Tình thế hiện tại chính là tận thế ngày thứ ba zombie hoàn chỉnh biến hóa. Bọn chúng bây giờ ngừng phân hủy trở lên dẻo dai hơn. Trở thành một loài săn bắt các sinh vật sống khác kể cả con người. Cơ thể một số chức năng phục hồi trong đó có tiêu hóa truyền năng lượng cho não bộ. Sau đó chúng nhờ thế mà di chuyển tốt hơn chưa kể việc không có cảm giác khiến đau đớn không xuất hiện. "

"Chúng quy về mặt thể xác bọn chúng đặt ưu thế hoàn toàn so với nhân loại. Còn có đám ăn thịt thành công từ ngày thứ nhất và thứ hai sẽ vượt trội hơn nữa. Thứ năng lượng hóa họ thành zombie cũng giúp họ tiến hóa. "

"Nhưng đồng thời nhân loại toàn bộ thức tỉnh siêu năng cùng với thú tộc xuất hiện một số tiến hóa cùng phản tổ. Trái Đất cũng không biết vì nguyên do gì trở nên lớn hơn rất nhiều. Khoảng rạng sáng ngày thứ tư sẽ có động đất hành tinh này sẽ như một quả bóng được thổi phồng. "

Nói xong nàng nhấp một ngụm trà im lặng nhìn hấn xem hấn sẽ làm gì.

Băng Thần suy nghĩ thì bị cắt ngang bởi vì tiếng xe ô tô lướt ngang qua kèm theo tiếng súng. Hai người vội vã ra ngoài cửa sổ thì thấy một người lái xe một tay thò ra bóp cò súng.

Sau đó chiếc xe đâm vào lề đường ngừng hẳn lại zombie từ nhiều phía lao lại. Băng Thần thầm nghĩ có loại ngu ngốc mới chạy xe ngoài đường giờ này xe cộ ngổn ngang chạy qua được sao. Nhưng Băng Thần lại thấy được thời cơ không nói một lời ôm lấy nàng rút ra thanh xảo phôi đồ đưa cho nàng. Miệng ra hiệu im lặng để nàng không gây ra thêm tiếng động dư thừa trong thời khắc nguy hiểm như thế này.

Khói bốc lên nghi ngút tiếng động cơ gầm rú vẫn vang vọng nhưng Băng Thần dùng móng chân cũng suy nghĩ ra được kết cục của câu chuyện buồn này. Hấn cũng thăm thò dài câu nguyện cho người điều khiển chiếc xe kia dù sao kẻ đó cũng coi như có chút ơn huệ đối với hấn và Trịnh Thúy Di.

Lòng hấn khản trương nhưng ở ngoài khuôn mặt vẫn thể hiện ra rất đỗi bình thường chỉ là lông mày hơi nhăn một tý còn lại vẫn là vẻ mặt tỉnh bơ với nụ cười thường trực trên môi. Tròng mắt của hấn đảo như rang lạc quan sát tình hình chung quanh để đưa ra phán đoán chính xác nhất. Thực ra trong đầu hấn đã có sẵn một kế hoạch cũng như suy đoán nhất định nhưng không thể không tính đến các tình huống có thể phát sinh.

Bản thân hấn nhìn các dòng zombie như nước chảy hướng về phía bên kia miệng khẽ cong thêm một chút vì tất cả vẫn diễn biến như hấn đã tính toán. Nhưng cuối cùng người tính không bằng trời tính mọi chuyện diễn ra không như hấn dự tính.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 52: Gặp phải kẻ ngốc thần vật đổi rác

Nhìn vào phía đối diện lúc này một chiếc xe ô tô còn bốc khói nghi ngút một người đàn ông lao ra. Trên tay là một khẩu AK47 ngay sau đó tiếng súng vang lên phá vỡ không gian tĩnh mịch.

Xung quanh zombie như ong thấy mật nhanh chóng bu lại vị trí của kẻ kia thậm chí bu dưới nhà nơi Băng Thần đang chú ẩn cũng bỏ tới bên kia. Nhìn dưới trống vắng Băng Thần mỉm cười ôm lấy nàng bước vào mái che của tiệm cà phê kẻ bên trượt xuống lướt qua dãy phố trống.

Nhìn vào bên đường với những zombie cụt tay cụt chân đang lê lét đi tới hướng mũi thực Băng Thần mỉm cười. Nhìn cô gái bên cạnh mình hấn điềm tĩnh nói

Băng Thần: "Đây là đám mục tiêu của chúng ta dễ tiêu diệt ít nguy hiểm nhất."

Trịnh Thúy Di: "Sao ngươi đoán được?"

Băng Thần tay vung kiểm kết liễu một con zombie sau đó bình tĩnh nói ra những gì mình suy nghĩ.

Băng Thần: "Chúng ta hiện tại quá yếu nếu bị vây công chỉ có chết zombie ưu thế về thân thể là quá lớn chúng ta chỉ cần bị khoảng vài chục con vây thì chết chắc. Thế nhưng bối cảnh này là ngày thứ ba sau thảm họa hấn trước phải có người thường bị zombie giết chết và họ bây giờ chắc chắn cũng là zombie."

Lại giết thêm một con nữa cùng với né phát vồ của một zombie mất một bên chân hấn mới nói tiếp

Băng Thần: "Trong khi đám zombie khát máu sao có thể để người bị tấn công toàn vẹn thể lên mới có đám này. Ta cần mạnh lên nhanh và an toàn còn ngươi cũng phải mạnh mẽ lên nhưng không gây động tĩnh mà ít nguy hiểm thì chỉ có trước mặt đối thủ là phù hợp."

Nàng lúc này dùng thứ vũ khí sơ sài kia cũng đã đập chết một con zombie lê lét tới phía nàng. Sau đó hai người ai làm việc lấy chập rây tiêu diệt zombie Băng Thần tin tưởng một người đã chờ đợi lâu để có ngày này thì chắc chắn sẽ không sợ hai hay so xuất. Tất nhiên hấn vẫn duy trì cảnh giác hấn không thể vị khách hàng đầu tiên của mình ra sơ xuất. Hấn không muốn mình và đồng bạn phải sống trong cảnh màn trời chiếu đất.

Quan trọng là hấn cũng có chút cảm giác với nàng không chỉ vì vẻ ngoài mà còn là vì câu chuyện của nàng hấn có chút đồng cảm. Tuy hấn chưa thể nói là hoàn toàn tin tưởng một người gặp nhưng trực giác của mình bảo hấn phải tin.

Tất nhiên nàng cũng có chút ngốc đối với hấn là vậy nhưng người không thù oán hấn sẽ không muốn ăn không của người khác cái gì. Vì thế hấn sẽ giúp nàng còn chuyện tình cảm thì tùy duyên số mà thôi chả ai biết trước điều gì cả.

Suy nghĩ nhiều điều nhưng một tiếng nổ vang vọng khiến hấn phải chú ý tòa nhà vừa nãy kẻ kia vừa xông vào đã tan nát. Một người từ trên nóc tòa nhà thả dù xuống nơi đây khiến Băng Thần có chút ngạc nhiên nhìn kẻ đang ngày càng gần mình.

Nhân Thanh đang đắc ý về kế hoạch của mình thì nhìn thấy hai kẻ đang đi trên phố trong đó có một người nhàn nhã như đi dạo tay vung nhẹ kiếm là lấy đi một sinh mạng của zombie. Dù vừa chạm đất sự chú ý của hắn lập tức chuyển sang trên tay kẻ kia thanh kiếm nhật hắn thiếu một thanh vũ khí thuận tay.

Vừa nãy tiêu diệt rất nhiều zombie nhưng hắn chỉ được ghi nhận những điểm thuộc về hắn giết bằng vũ khí cầm tay. Chính hắn cũng không ngờ hệ thống lại có hạn chế như vậy tuy nhiên trong một lúc tiêu diệt nhiều zombie như vậy hắn cũng có một phần thưởng đặc biệt. Đó là thêm một cái mạng quả thật nếu không may mắn đi chết sẽ mất đi thời cơ để mạnh lên.

Hắn vừa chạm đất lập tức lại gần Băng Thần giờ súng lên nhưng bỗng nhiên hắn cảm thấy cổ họng hơi rất. Sau đó cả thế giới chìm vào bóng đêm. Bỗng một tia sáng lóe lên quang cảnh quay trở lại vừa nãy hắn biết một mạng đặc quyền được phát động.

Băng Thần thấy kẻ kia gần chạm đất thì muốn chiếm ưu thế đề phòng tình huống nguy hiểm xảy ra và mọi chuyện diễn ra như hắn suy nghĩ. Muốn cướp của hắn thì phải trả giá ngay lập tức nhưng kẻ đã chết kia bỗng nhiên ngồi dậy khiến hắn giật mình động tác hơi bị chậm trễ nhưng mũi kiếm cũng đã xuất. Thế nhưng lại bị kẻ kia dùng súng chặn lại.

Nhân Thanh cuối cùng đã biết mình gặp phải thứ quái vật gì ngay lập tức

bất chấp mũi kiếm càn nặng hết lên

Nhân Thanh: "Ta xin lỗi mong ngài bỏ qua, tại hạ lập tức đầu hàng."

Mũi kiếm nhắc lên Nhân Thanh lập tức ném súng của mình qua một bên hai tay dơ cao. Trong ánh mắt tràn đầy cuồng nhiệt nhìn kẻ trước mắt mình dù bị người ta giết chết nhưng hắn nhìn ra được cơ hội đang tới. Tốc độ rất nhanh cộng thêm kẻ kia phương thức tấn công không chút động tác thừa hoàn mỹ vượt trên cả lý thuyết hắn được gia tộc dạy dỗ. Đây chính là cảnh giới cao nhất của chiến đấu khí thế không phát nhưng tấn công hoàn hảo đối thủ chết mà không chút phản ứng.

Đáng nhắc tới là kẻ này lại chỉ bằng tuổi thậm chí ít tuổi hơn hắn nếu kẻ này chịu chỉ bảo hắn thì hắn sẽ có cơ hội siêu việt cả tổ tiên của mình. Bởi vì mạnh mẽ như ông nội hắn nhưng tấn công vẫn không đạt đến cảnh giới này. Lúc trước hắn có hỏi ông nội hắn chiến đấu hoàn hảo là thế nào ông nội hắn cho hắn coi một đoạn video về một vị sát thủ ngày xưa.

Hắn nhìn cách chiến đấu và khuôn mặt kia có chút ảo giác người này chính là vị kia tuy biết chuyện này là không thể nhưng hắn vẫn không kiềm chế được gọi ra: "Băng Thần"

Người kia bỗng nhiên giật mình

Băng Thần nheo mắt: "Làm sao ngươi biết?"

Nhân Thanh lập quỳ xuống

Nhân Thanh: "Ông có tổ."

Băng Thần thật sự chả hiểu gì cả, Nhân Thanh thấy thế lập tức nói

Nhân Thanh: "Ta tên là Nhân Thanh cháu đời thứ bảy của Nhân Thủy chiến hữu của ngài."

Băng Thần cảm thấy chả còn gì để nói hắn tưởng chẳng có ai biết mình là ai chứ sao lại có chuyện người nhận thân như thế này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tiểu tử dễ dạy

Lúc này hắn mới nhớ lại người kia người mà đã cùng làm chung với hắn khá nhiều nhiệm vụ. Khi giao tro cốt của hắn cho người nhà mới biết được hắn họ Nhân. Để cho bọn họ không biết thân phận thật sự của tên kia. Khi ấy hắn đã nói bọn họ chiến đấu vì đất nước nên mới hi sinh.

Nhưng hắn vẫn thắc mắc tại sao đối phương lại nhận ra hắn có điều không cần hắn hỏi Nhân Thanh đã trả lời.

Nhân Thanh hào hứng nói: "Nhân gia không ai lại không hâm mộ ngài các ghi hình ngài chiến đấu ta xem bao nhiêu lần cũng không chán. Tuy ngài khác rất nhiều nhưng về tổng thể đặc biệt là ánh mắt chắc chắn không thể nào sai được."

Thực tế Nhân Thanh gọi tên Băng Thần cũng chỉ là muốn thăm dò ai ngờ lại là sự thật. Nhưng hắn không có chút hoài nghi nào cả bởi hắn tin vào ánh mắt của mình tin vào những gì hắn đã quan sát hơn mười mấy năm cuộc đời. Sao có chuyện một người giống từ thần thái cho tới cả hành động từng chút một

như thế.

Băng Thần nghĩ một lúc cũng hiểu ra đầu đuôi câu chuyện coi như là chính mình thú nhận còn gì nhưng chuyện một kẻ sống từ vài trăm năm trước còn ở thời điểm này. Hắn có chút phán đoán ra phản ứng nếu người khác biết được chuyện kỳ diệu như vậy xảy ra. Sẽ có người coi đó là chuyện đùa nhưng không thể kể đến vạn nhất có người quan tâm thời thì hắn sẽ lâm vào khó khăn.

Chính vì thế hắn lập tức nghĩ đến chuyện chặn miệng kẻ này lại

Băng Thần trầm giọng nói: "Chuyện gặp ta ngươi không được nói ra ngoài nếu không chúng ta sẽ gặp phải phiền phức. Ta không muốn chuyện đó xảy ra nếu ngươi làm được ta có lẽ sẽ đồng ý với một điều kiện của ngươi."

Nhân Thanh gãi đầu nói: "Ngài quá lời chuyện ngài dẫn ta tất nhiên sẽ không lơ là bây giờ ta sẽ ra thế giới thật hẹn gặp lại ngài. Sau đó hắn ta rút súng bắn vào đầu mình kết thúc lần đăng nhập đầu tiên vào Tân Sinh."

Chỉ một khoảng khắc sau hắn ngồi dậy trước mặt hắn là các trường bối đang quan sát thế hệ trẻ nhưng mọi người có vẻ bất ngờ sững sốt bởi vì kẻ kết thúc sớm nhất lại là Nhân Thanh. Thiên tài số một trong gia tộc lại thất bại sớm nhất một điều làm người ta vô cùng khó hiểu đáng nhẽ hắn phải sống đến cuối cùng mới là kịch bản chính xác.

Nhân Thanh nhìn về phía trung niên ngồi ở vị trí trang trọng nhất nói bất chấp phản ứng của người khác. Kẻ ngồi ở đó là ông nội của Nhân Thanh bá chủ một phương Nhân Sinh chủ của Nhân gia.

Nhân Thanh không kìm nổi sự kích động nói: "Ta gặp được Băng Thần..."

Chưa nói hết câu hắn đã bị một đòn trời giáng từ chính ông nội của mình biết ông mình vì sao kích động nhưng hắn bất chấp phóng ra một đoạn ghi hình. Đây cũng là mấu chốt vì sao hắn phải tự tử bởi vì Tân Sinh chỉ cho lưu lại hình ảnh từ lúc lúc hắn chết về trước 15 phút mà thôi.

Đoạn ghi hình vừa chiếu đã khiến người trong nhà cảm khái bối cảnh quá kinh khủng chỉ thầm mong con cái của mình có thể thuận lợi tìm được vị trí như Nhân Thanh. Nhưng thấy vẻ mặt càng ngày càng kích động của Nhân Thanh mọi người biết mấu chốt không phải ở đây mà là ở đằng sau. Rồi đến lúc người kia xuất hiện tấn công tất cả đều run lên bởi họ từ bé đã được nhìn thấy những hi thi đây chính là chuẩn mực mà họ đang nhắm tới.

Ánh mắt kia thần thái kia bọn họ không thể quen hơn đến khi nghe được câu thừa nhận của Băng Thần ánh mắt nó nóng cháy lên. Trong mắt họ Băng Thần giờ phút này chính là một thần nhân sống vài trăm năm và còn qua mặt cả Tân Sinh kiểm duyệt để đi vào trò chơi.

Cuối cùng là đoạn Băng Thần dặn dò nghe xong Nhân Sinh mày hơi nhíu nhìn về đứa cháu của mình nói

Nhân Sinh: "Ngài ấy dặn dò không cho người ngoài biết ngươi đem chuyện cho chúng ta biết liệu có làm ngài ấy phật lòng không."

Nhân Thanh tự tin nói: "Ngài ấy là huynh đệ kết nghĩa của tổ tiên ta gọi ngài ấy là ông cố tổ không bị phản đối thì coi như chúng ta cũng là con cháu của ngài ấy. Chuyện này chỉ bí mật với người ngoài chúng ta là người trong nhà làm sao lại có chuyện mất lòng."

Mọi người nghe lọt tai cũng đành tự an ủi mình như thế nhưng Nhân Sinh là kẻ lão luyện lập tức chú ý đến chuyện khác.

Nhân Sinh hỏi: "Sao ngươi không hỏi ngài ấy phương thức liên lạc cũng như thân phận hiện tại."

Nhân Thanh lúc này lộ ra vẻ mặt đắc ý nói: "Thực ra ta cũng khoanh vùng được phạm vi cũng như thân phận hiện tại mà ngài ấy có thể sở hữu. Mọi người có thể thấy trên đường đi tới cao ốc ta gặp cũng có một số người và ta nhận ra những người đó cùng chung thành phố với chúng ta. Địa điểm cũng là nơi chúng ta đang đứng còn về mặt thân phận thì ngài ấy không quá muốn phiền phức tức là thân phận của ngài ấy ở trong liên minh mình không có. Nhưng ngài ấy lại có thể lấy được thiết bị để đăng nhập tân sinh thì chỉ có một khả năng chắc gia gia cũng nghĩ ra."

Nhân Sinh liên tục vỗ tay: "Tốt tốt tốt không hổ là người nổi bật nhất trong giới trẻ của Nhân gia."

Nhân Thanh khiêm tốn: "Gia gia quá lời."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Thế giới tràn đầy sự nguy hiểm

Trịnh Thúy Di vẫn say mê giết nhưng con zombie tàn tạ kia thậm chí nàng mặc kệ xung quanh có chuyện gì xảy ra nhưng một tiếng súng làm sự chú ý của nàng tập trung về phía Băng Thần. Nhưng vị trí đứng của hắn thì chỉ có một mình hắn mà thôi chỉ có điều trên tay hắn có thêm một khẩu súng lục.

Băng Thần rất nhanh phản ứng mặc kệ nàng có phản đối hay đồng ý quay về phía dãy nhà ra hiệu di chuyển. Nhưng có vẻ nàng chưa tỉnh hồn lên hẳn đành vác nàng qua vai lao vào dãy nhà ẩn náu nơi đó. Bởi vì phát súng vừa rồi chắc chắn sẽ kéo đến một đám zombie mới hẳn không cho phép bản thân mạo hiểm chiến đấu vào thời khắc này.

Trịnh Thủy Di có vẻ không còn quan tâm lắm đến chuyện Băng Thần bá đạo như thế bởi nàng đã hưởng thụ lợi ích lớn lao từ quyết định của hẳn. Quả nhiên không ngoài dự tính của Băng Thần zombie chỉ khoảng một phút sau đã vây kín vị trí tự sát của Nhân Thanh vừa nãy.

Trịnh Thủy Di thì lạnh hết cả người nàng chìm đắm vào cuộc giết chóc dễ dàng mà quên mất đi nguy hiểm vẫn luôn rình rập xung quanh. Với số lượng zombie khủng khiếp như thế này thì dù Băng Thần muốn chạy cũng khó nói gì đến bảo vệ nàng. Nàng không thể không tán thưởng Băng Thần tác phong hành động cũng như tính cách giảo hoạt.

Đây chính là mẫu người trong mơ của nàng người vừa có năng lực, bình tĩnh, quyết đoán. Đây chính là người mang cho nàng cảm giác an toàn cùng hi vọng trả thù nhà thậm chí có chút vượt chỉ tiêu. Về ngoài đẹp khiến người ta hít thở không thông còn về tài sản thì giao dịch kia có lẽ đã lấy đi gần như toàn bộ tài sản của nàng nên hẳn rất giàu có.

Mà hẳn ta ôm cũng ôm thâm chí hôn mình rồi làm người của hẳn chắc cũng không là vấn đề gì cả nhưng để chắc chắn vẫn lên quan sát một thời gian rồi mới đưa ra quyết định. Trong khi nàng suy nghĩ thật nhiều thì Băng Thần vẫn chăm chú quan sát tình huống ở bên ngoài.

Tất cả zombie đều ngưng ngẩn đứng tại vị trí như những bức tượng khiến Băng Thần vô cùng nhức đầu không nghĩ ra cách thoát thân. Suy nghĩ một chút hẳn kéo tay nàng tìm tòi trong căn phòng lớn này nhìn cách bố trí đây hẳn là một quán cafe không gian có chút khép kín.

Lúc quyết định vào đây cũng bởi vì hẳn không nhìn qua tấm kiếng này được nên đám zombie hẳn là cũng không được an toàn của hai người có thể đảm bảo. Quan trọng lúc này chính là tìm đồ ăn chậm rãi bước đi tay còn lại không biết khi nào đã nắm thật chắc thanh kiếm.

Đi vào quầy hàng không thấy bóng dáng của zombie trong tủ kiếng thì thật nhiều những loại bánh kem. Băng Thần nhìn Trịnh Thủy Di tay vỗ nhẹ vay nàng ra hiệu cho nàng đứng im còn mình tiến vào nhà bếp trước mắt hẳn hiện ra một con zombie thật to lớn. Nhưng hẳn vẫn bình tĩnh đi tới mà zombie này chẳng hề phát hiện một kiếm quét ngang zombie chết cánh tay theo phản ứng cuối cùng trước khi chết đập mạnh vào bàn bếp khiến cho dây bàn bếp bằng kim loại nhăn nhoe.

Lúc này Băng Thần mới cảm thấy sự nguy hiểm của thế giới mình đang trải nghiệm zombie cũng có sự khác nhau về thực lực. Các dạng nhân loại khi còn sống cũng sẽ cho zombie chút khác nhau thậm chí tăng mạnh về một phương diện nào đó. Giống như kẻ to lớn sẽ có nhiều khí lực nhưng lại vẫn giữ chút trí tuệ nên dễ dàng giết chết.

Kiểm tra lại một vòng xác định trong đây đã không còn nguy hiểm hẳn ta đi ra gạt đầu với Trịnh Thủy Di lấy ra hai cái bánh kem từ tủ kiếng đặt lên chiếc bàn gần đó. Sau đó hai người bình tĩnh ăn uống Băng Thần ăn rất lịch sự nhưng tốc độ lại nhanh đến mức kì lạ. Nàng thầm nghĩ người này không có bất cứ điều gì giống như một người bình thường cả thậm chí ăn uống cũng như thế. Không chậm rãi như đám người thân sĩ nhưng lại chẳng có chút thô tục của thường dân mỗi miếng kem đều như có nhịp điệu.

Quan trọng nhất hành động của hẳn nếu không phải nàng là đối diện sẽ không chú ý đến hẳn nhưng càng bình thường lại càng không bình thường vì nó chỉ cho người ta cảm giác là bình thường mà thôi. Đây chính là trạng thái mà Băng Thần đã quen hẳn có thể biến thành bất cứ loại người chỉ trong tích tắc nhờ trạng thái này. Chậm một chút sẽ thành thân sĩ nhanh một chút thô một chút sẽ thành dân chúng bình thường.

Hẳn chỉ có thể thoải mái trước một số người nhưng trong hoàn cảnh nguy hiểm như vậy hẳn lại tự động trở lên như vậy tất cả chỉ là thói quen mà thôi. Ăn xong Băng Thần chủ động ra ngoài quan sát thấy tình huống bên ngoài vẫn chẳng có gì khác biệt có lẽ phải có chút đột biến thì đám này mới giải tán.

Đang muốn quay người thì dị biến xảy ra bản năng của Băng Thần phản ứng khiến hẳn lập tức né người qua. Một viên đạn lớn xuyên qua lớp kiếng đâm vào vị trí mà Băng Thần vừa đứng nhưng kích thước của viên đạn cho hẳn biết đây là đạn của máy bay trực thăng. Quả nhiên lớp kiếng vừa phá tiếng máy bay trực thăng vang lên phá tan sự im lặng mới vừa rồi.

Nhưng may mắn phá lẫn né đạn giúp Băng Thần tránh khỏi tầm mắt của đám zombie rồi sau đó chúng lại bị thu hút bởi tiếng của máy bay trực thăng. Băng Thần lập tức phản ứng lấy ra chiếc điện thoại cảm ứng may mắn là nó không có khóa màn hình cách sử dụng cũng không quá khác với khi hẳn còn ở Trái Đất. Trong lòng hẳn thầm cảm ơn con zombie mập mạp vừa rồi bởi vì chiếc điện thoại là từ trên người nó rơi ra.

Nhìn lên phía trên cửa kiếng có một kẻ hở tay nhắm thật chuẩn chiếc điện thoại được hẹn giờ để phát nhạc kêu lên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Thây ma tiến hóa đại nguy cơ

Băng Thần lặng yên quan sát tình hình zombie qua lại trên con đường nhưng chỉ vài phút sau toàn bộ con đường trống không. Trong mắt Băng Thần hiện

lên sự lo lắng vô cùng bởi vì chiếc trực thăng gây ra một vấn đề lớn.

Vụ nổ do Nhân Thanh gây ra chỉ thu hút zombie trong khu vực nhưng còn chiếc máy bay sẽ tụ họp tất cả zombie lại một chỗ. Như thế muốn giết zombie trong thành phố trở nên khó khăn vô cùng mà không giết đồng nghĩa không có kinh nghiệm để lên cấp.

Trong khi người ta lo lắng làm sao sống sót thì Băng Thần nghĩ cách làm sao để có thể giết được nhiều nhất để tạo khoảng cách với nhóm người sau. Bởi vì khi dẫn đầu thì hẳn mới có thể hỗ trợ những đồng bọn của mình và kiểm soát từ "Tân Sinh" một cách thoải mái nhất.

Hắn quay đầu lướt vào trong ngôi lại vị trí mà hắn vừa ngồi ăn mà Trịnh Thúy Di Vẫn chậm rãi ăn. Chỉ nhiều đây cũng đủ hiểu hiệu quả cách âm của quán cafe này giữa các khu vực khác nhau là tuyệt đối. Băng Thần ngồi trước mặt nàng suy ngẫm rồi hỏi

Băng Thần: "Nếu chúng ta lấy một chiếc xe và rời đến vùng ít người liệu có kịp trước khi trời tối không?"

Hắn ta thật sự không quá quen thuộc tình hình nhất là địa hình khu vực này chỉ có thể hỏi ý kiến nàng dù sao cẩn thận vẫn tốt. Trịnh Thúy Di nghĩ một lát tay xoay xoay chiếc muỗng bạc sau đó cẩn thận nói

Trịnh Thúy Di: "Qua tất cả các yếu tố đặc biệt là giao thông tắc nghẽn khiến khả năng này gần như là không thể nếu mà muốn trước buổi tối được. Kể cả ban ngày nếu có được một chiếc mô tô tốt thì rời khỏi nơi này vẫn phải xem may mắn của hai người chúng ta thế nào."

Băng Thần nhanh chóng đưa ra quyết định của mình

Băng Thần: "Chúng ta nên nghỉ lại đây và ngày mai nên tìm cơ hội ra ngoại thành nơi đó mật độ dân số nhỏ hơn sẽ cho chúng ta cơ hội lớn hơn."

Nói xong Băng Thần lâm vào trầm tư còn Trịnh Thúy Di cũng như một pho tượng ngồi im lặng bên cạnh thời gian cứ thế trôi qua. Màn đêm dần buông xuống Băng Thần thoát khỏi trạng thái trầm tư nhìn người đối diện mình.

Băng Thần: "Nghỉ ngơi đi, yên tâm sẽ không có chuyện gì xảy ra."

Sau đó hắn xoay ghế hướng cửa kiếng hay mắt nhắm nghiền nhưng khóe môi lại có một nụ cười mỉm khiến Trịnh Thúy Di ngẩn người. Lúc lắc cái đầu để bỏ qua một số suy nghĩ kỳ lạ nàng kéo hai chiếc bàn lại gần nhau dọn dẹp đồ đạc và ngủ.

Băng Thần có chút hưởng thụ cảm giác này mọi thứ đều tràn đầy nguy cơ dù thế nào cũng phải giữ tinh táo. Dù trạng thái này làm hắn có chút mệt mỏi nhưng cũng khiến mọi thứ tràn đầy kích thích.

Màn đêm dần trôi đi ánh nắng sớm soi sáng Trịnh Thúy Di mở mắt ra vị trí mà Băng Thần đã không còn người nhìn ra xa xa bên hành lang trống trải. Băng Thần lúc này đang khởi động buổi sáng dù sao thế giới này không có tu vi của thế giới kia. Tu vi bị phong ấn cảm nhận được nguyên khí dồi dào xung quanh nhưng không thể tu luyện mang đến một cảm giác thật là phí phạm.

Trịnh Thúy Di nhanh chóng dời tầm mắt nàng không muốn trở thành kẻ nhìn chằm chằm người khác chuyện đó thật khiếm nhã. Lấy từ trong tủ kiếng hai đĩa bánh kem vẫn còn mát lạnh đặt lên trên bàn im lặng chờ đợi. Băng Thần cũng đã chú ý đến nàng tay đẩy nhẹ thân thể đứng lên bước chậm chậm tới vị trí nàng đã bày sẵn hai đĩa bánh kem.

Nhìn chiếc bánh to thật to làm hắn cười khở chưa kịp nói gì nàng đã mở miệng nói trước

Trịnh Thúy Di: "Ta không muốn người cứ ăn xong một đĩa lại phải đứng lên lấy một đĩa khác."

Băng Thần mỉm cười không ý kiến lấy muỗng xúc từ từ từng miếng một nhìn người trước mặt mình không khỏi nể phục nàng thân là một phụ nữ nhưng trong hoàn cảnh này nàng lại tỏ ra thật bình tĩnh. Đối với hắn nàng là người đồng hành tốt nhất mà hắn có thể nghĩ tới vừa có sự hiểu biết về tình hình lại có sự bình tĩnh quyết đoán lại rất nghe lời.

Chưa kể là bản thân nàng cũng rất biết cách ứng xử cũng như cách làm việc cũng hợp lý dứt khoát không khiến nàng trở thành gánh nặng trong tổ đội. Bữa sáng kết thúc sau đó không lâu Băng Thần lại ra ngoài quan sát nhưng ngạc nhiên là chẳng có một con zombie nào cả.

Tuy không có nhưng những cái xác ngày hôm trước lại tỏa ra mùi hôi khó chịu vô cùng. Bất chấp điều đó hắn vẫn phải ra ngoài tìm kiếm mô tô như kế hoạch đã nghĩ trong đầu. Và nhanh chóng hắn tìm được mục tiêu của mình một chiếc mô tô vô cùng hiện đại đậu trước cửa một nhà hàng cách đây hơn một trăm mét về phía trước.

Nhãn hiệu honda quen thuộc, dắt xe vào cửa hàng cafe lấy xuống một cái khăn trải bàn lau sạch chiếc xe khiến nó trở nên sáng bóng. Trịnh Thúy Di nhìn chiếc xe là biết Băng Thần đã quyết tâm lao ra khỏi thành phố này tìm cơ hội bên ngoài khu vực quá nhiều nguy cơ như thế này.

Nàng cau mày suy nghĩ Băng Thần suy nghĩ một chút rồi nói ra suy nghĩ của mình với Băng Thần

Trịnh Thúy Di: "Chúng ta ra khỏi thành phố này rất có thể sẽ gặp một vấn đề khác đó chính là lương thực. Không những thế còn có thêm một nguy hiểm khác đó là thú vật ngày hôm nay đã bắt đầu tiến hóa thành yêu thú. Ngoại thành khu vực này là một mảnh rừng núi được quy hoạch để thanh lọc không khí của nền công nghiệp phát triển thời kỳ khác."

Trịnh Thúy Di ngưng trọng nói:"Đặc biệt là yêu thú chúng cũng giống như nhân loại và zombie cũng tiến hóa.Tuy nhiên không giống như nhân loại bọn chúng lại được lợi thế về nhục thể và bản năng chiến đấu bởi chúng vốn là hoang dã còn nhân loại thì sống hiện đại trước tiên sẽ thua thiệt về tâm lý khi va chạm."

Băng Thần cười cười:" Ngươi cảm thấy ta sẽ thua về mặt tâm lý khi chiến đấu với đám hung thú đó."

Trịnh Thúy Di nghiêm túc:" Ngươi chắc chắn không nhưng ta thì có đó còn chưa kể đôi khi chúng ta còn gặp yêu thú sống theo bầy đàn thì rất không ổn. Dù ngươi mạnh mẽ đến đâu thì cũng khó thoát hiểm cảnh vì thế nếu ngươi tin tưởng hay đi theo phương hướng mà ta dự định."

Băng Thần mỉm cười gật đầu bởi vì thật sự hắn không hề biết đường đi có thể năng có mục đích gì khác nhưng chỉ cần năng không đưa bản thân vào chỗ chết thì hắn chắc cũng ổn.

Trịnh Thúy Di làm sao biết Băng Thần nghĩ những gì trong đầu năng có chút cảm động vì có người tin tưởng chính mình giao mạng sống cho mình. Năng ổn định trong nội tâm sao động

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Nguy hiểm vô cùng

Trịnh Thúy Di loay hoay sau đó từ trong áo lấy ra một tấm bản đồ nhìn nhìn rồi gật đầu nhìn Băng Thần ra hiệu rằng mọi thứ đã sẵn sàng. Băng Thần lấy chìa khóa mở cốp xe ra lấy ra hai cái nón bảo hiểm đưa cho năng một cái.

Hai người lên xe Trịnh Thúy Di hiểu rõ tình hình nhất lên cũng là người lo sợ nhất tay năng ôm lấy eo của Băng Thần có chút run run.Băng Thần biết cái cảm giác đi tìm đường sống trong cái chết là như thế nào dù năng có chuẩn bị bao lâu nhưng không thể phủ nhận năng vẫn khó có thể dung nhập hoàn hảo.

Dù sao không phải ai cũng là một kẻ giết người mất không nháy như Băng Thần mà hiển nhiên một người cảm sung cũng không đáng sợ như yêu thú. Sợ hãi thú hoang chính là bản năng của một nhân loại chỉ có tiếp cận chiến đấu qua thời gian dài mới có thể quen thuộc.

Băng Thần vỗ vỗ tay năng nói nhỏ:"Yên tâm."

Sau đó động cơ âm thanh vang lên pha tan bầu không khí tĩnh mịch của đoạn đường nhưng không có zombie xông ra. Hai người đi liên tục một tiếng đồng hồ nhưng lại không có bất cứ một con zombie nào tâm trạng của Băng Thần lại chìm xuống một chút.

Có lẽ tình hình còn tệ hơn hắn nghĩ không biết chiếc trực thăng điểm dừng là ở đâu nhưng nơi đó chắc chắn sẽ trở thành cấm địa của nhân loại trong một thời gian dài.

Mà không nhìn thấy zombie hắn sẽ chẳng thể nào thắng cấp được, đằng sau hắn Trịnh Thúy Di bỗng lên tiếng

Trịnh Thúy Di:" Trước mặt chúng ta là hai hướng ngã rẽ nhỏ là đường đi về hướng nông thôn còn bên kia là đường cao tốc."

Băng Thần:" Chúng ta sẽ đi đường cao tốc? "

Trịnh Thúy Di:" Đúng thế chúng ta sẽ giết zombie ở đây vì nếu đường đạn hôm trước là hướng di chuyển của máy bay trực thăng thì phương hướng này cách phía bên kia gần 10km zombie ở đây sẽ vẫn còn. Mà số lượng có lẽ sẽ không lớn lắm lại dễ tác chiến nhờ địa hình nhiều cản trở."

Trên mặt năng lại nở nụ cười tự tin nói:" Chủ yếu là do zombie chưa có trí não quá phát triển sẽ không biết cách leo để vượt qua rừng xe khi đó thì quá dễ dàng để tiêu diệt."

Lúc này thì Băng Thần thờ ra nhẹ nhàng và có chút nể phục tài quan sát của năng,quan trọng nhất là năng lại chứng tỏ sự hiểu biết của mình về tình hình hiện tại. Hắn sẽ dùng vũ lực để bảo vệ cả hai còn năng tìm ra vị trí an toàn để spam. Trịnh Thúy Di không biết mình trong mắt Băng Thần đã đạt được độ cao mà chẳng hay.

Chiếc xe phóng qua những con đường nhưng lại rất ít gặp phải zombie đúng như hai người dự đoán thậm chí còn có một ít bị mắc kẹt. Tất nhiên Băng Thần cũng dừng xe lại để cho năng ta kết liễu bọn chúng để năng có thêm tích lũy.

Nhưng một thời gian hắn cảm thấy như vậy khá là mất thời gian lên đành phải nói với năng.

" Chúng ta không lên dừng lại quá nhiều như thế này nếu không rất có thể sẽ làm sáo trộn kế hoạch đề ra ban đầu."

Trình Thủy Di là người đặt ra kế hoạch lên đường nhiên nằng hiểu lợi hại trong đó mặc dù đôi lúc nằng hơi tham một tý nhưng lại cảm kích vì Băng Thần không trách mình. Nằng từng nghe rất nhiều chuyện mâu thuẫn do một ít sai lầm trong quá trình hợp tác giữa đồng đội trong " Tân sinh " sai kế hoạch là một lỗi khó chấp nhận nhưng hân ta vẫn không hề trách mình.

Trong ánh mắt của hân cũng không có sự tức giận hay né tránh nó cho nằng biết Băng Thần thật sự không khó chịu về hành động của mình. Nằng rất tự tin vào khả năng nhìn người của mình đó chính là mấu chốt khiến nằng kinh doanh thành công chỉ một chút thay đổi trong ánh mắt sau khi nói là không thể tránh được.

Chính vì thế khi nói chuyện nằng có thói quen nhìn vào mắt người đối diện như một thói quen cũng là một phương pháp tự vệ. Đó cũng là một cách để áp đảo tâm lý của người đối diện khiến cho nằng càng dễ tìm ra sơ hở. Nhưng có lẽ cũng chính vì vậy lên băng hữu của nằng chẳng có ai vì tâm đề phòng nằng khá lớn thêm thói quen này khiến người khác sợ sệt hoặc cảm giác không dễ chịu với nằng.

Tất nhiên cũng có những kẻ tham muốn hay dối trá bị nằng bắt được tất nhiên sẽ không thể trở thành băng hữu của nằng được. Băng Thần khí chất凛凛 về ngoài khiến người ta bị cuốn hút tâm tính thì khá là bình thường lại càng khiến người khác thoải mái hơn. Đó là chưa kể có Thiên mệnh vương miện ảnh hưởng giống như một loại mê hồn hương ảnh hưởng đến nằng khiến nằng tin tưởng hơn vào những gì hân nói.

Hai người lại phóng xe lao nhanh qua những con đường vắng chỉ mất khoảng hơn nửa tiếng để hai người đứng trước đường cao tốc. Con đường khá lớn nhưng lại bị xe cộ ngăn ngang che chắn gần hết đường xe chạy qua nơi này quả thực là một ý tưởng vô cùng tệ hại.

Băng Thần tay giờ lên thanh kiếm giết những con zombie chạy tới và Trình Thủy Di cũng

không hề rảnh tay một tay gạt ngang tạo khoảng trống. Tay còn lại của nằng tụ một luồng điện màu xanh dương phóng về đám zombie đang tới. Con đầu tiên chạm điện dừng lại và vào con thứ hai rồi cả đám va đập vào nhau dòng điện cũng thuận tiện giải quyết một đám zombie.

Nhưng khuyết điểm của pháp sư lõi hệ ngay lập tức bại lộ, âm thanh rất lớn còn hơn cả một trái lựu đạn nổ tung khiến cho Băng Thần tăng nhanh tốc độ qua kiếm. Bởi vì âm thanh gầm gừ của zombie ngày càng nhiều thể lên hân là rất nhiều con đang hướng tới đây.

Trình Thủy Di hải lòng hướng về phía Băng Thần gạt đầu sau đó leo lên một nóc xe tải lớn để giảm bớt nguy hiểm khi chiến đấu với zombie. Băng Thần dọn dẹp nhanh chóng vô cùng đoạn đường trở lên vô cùng vắng vẻ tất nhiên zombie vẫn tới. Thế nhưng chúng chỉ có thể qua từng con bởi vì cản trở của những chiếc xe khiến lũ không nào rất khó khăn.

Qua hơn một tiếng chiến đấu zombie đã không còn thấy lao tới nữa Băng Thần ngoắc ngoắc Trình Thủy Di hướng mắt về một con zombie cuối cùng. Một lần nữa tia sét phóng ra âm thanh vang dội khắp cả một khu vực, Băng Thần phóng mình lên nóc xe tải.

Qua hơn mười phút sau khi phát đánh cuối cùng của Trình Thủy Di nhưng không có thêm zombie tiến đến Băng Thần mới thở ra một hơi. Tiếng động to lớn như thế mà không có zombie tiến tới chứng tỏ nơi này đã không còn đám quái vật nữa.

Thở thêm một hơi hít sâu một hơi quay đầu lại nhìn thì đã thấy Trình Thủy Di đang nhìn về phía một chiếc xe tải trở quần áo nhìn hình ảnh in trên thùng đã đoán được nằng muốn gì. Hân cầm lấy thanh kiếm của mình lại gần cạy ra lớp kim loại mốp méo mó và đập quá mạnh lấy ra hai bộ quần áo.

Một bộ hân ném về hướng Trình Thủy Di sau đó tự mình cầm lấy một bộ khác chạy về phía sau thùng xe để thay thế. Dù sao chiến đấu về sau có thể rất khốc liệt mà trang phục hiện tại thấm khá nhiều máu của zombie làm hân có chút không dễ chịu.

Trình Thủy Di cũng nhanh chóng tìm một chỗ kín đáo và bắt đầu thay đồ đặc vì nằng trên người cũng không tránh khỏi việc dính lên máu của đám zombie. Băng Thần thay đồ xong thì lập tức đi ra đứng đợi Trình Thủy Di nhưng rất lâu sau hân cũng chẳng thấy ai bước ra cả.

Hân đành phải lên tiếng hỏi

" Người không xảy ra chuyện gì chứ? "

Trình Thủy Di lập tức trả lời

" Ta không sao "

Thế nhưng cũng phải hơn năm phút sau nằng mới đi ra ngoài thực ra nằng chỉ lấy nước suối lau qua thân thể. Nằng vốn là một người thích sạch sẽ tất nhiên nằng không quá sợ bẩn nhưng máu của đám zombie khá là hôi và dính.

Nội y của nằng đã không thể mặc vì loại nằng mua là loại thấm nước đã vô tình thấm rất nhiều máu của zombie. Nằng rất ngại nhưng vẫn mong Băng Thần không phát hiện ra bất cứ điều gì khác từ mình.

Nhưng ánh mắt của Băng Thần hướng về phía ngực nằng thì tất cả sự kiên cường của nằng sụp đổ. Hai tay che lại ngực của mình xoay người ra chỗ khác, không khí trở nên xấu hổ nằng chẳng biết phải làm gì hay nói gì trong hoàn cảnh này.

Nhưng Băng Thần thì nói

" Chúng ta đêm nay sẽ nghỉ trong chiếc xe này "

Nhìn sắc trời dần tối nằng cũng ngoan ngoãn chui vào chiếc xe kia nhưng Băng Thần lại càng làm cho nằng thêm bất ngờ khi nói:

" Cho ta ôm người được không?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Vùng quê yên bình

Nàng nhìn vào ánh mắt màu xanh nhạt kia không biết vì lý do gì mà trong vô thức trả lời hắn ta.

" Được "

Lúc nàng tỉnh táo lại thì nàng đã ở trong vòng tay của Băng Thần như một búp bê xếp gọn nàng vào trong lòng hắn. Chân nàng vắt ngang qua đùi hắn ngực nàng với trước ngực hắn ôm sát vào nhau. Cũng lúc này trời tối

đi Băng Thần ôm nàng ngồi ở ghế sau của một chiếc ô tô hai mắt nhắm nghiền.

Trịnh Thúy Di rơi vào cảnh tiến thoái lưỡng nan vừa không thoát khỏi vòng tay của hắn lại cũng chẳng muốn thoát ra phải công nhận người hắn ta âm thật. Ngược cái đầu lên nhìn khuôn mặt kia trông thật thanh thản dễ chịu khiến nàng không nỡ đánh thức.

Tay nàng rút nhẹ ra khỏi tay hắn chậm chậm đưa lên sờ khuôn mặt kia cảm xúc như là một khối ngọc nhưng có sự đàn hồi của đậu hũ vậy. Tay nàng sờ nhẹ từng chỗ trên khuôn mặt hắn cuối cùng chính là đôi môi sáng nay đã hôn mình sang nay cái cảm xúc kỳ lạ làm nàng say mê.

Nhưng cảm xúc từ đôi bàn tay cho nàng cảm xúc không giống sáng ngày,sáng ngày nàng say mê cái cảm giác đó mà thất thần. Bất giác nàng có kéo người lên đối diện nhìn khuôn mặt của Băng Thần sau đó quyết tâm

. Nàng không muốn mình quên đi cái cảm giác ấy tay khẽ búng nhìn xem Băng Thần có tỉnh không nhưng hắn chẳng có đã động gì cả.

Thực ra nàng không biết mình bị ảnh hưởng của Thiên mệnh vương miện lại thêm có thiện cảm lên hành động của nàng mới vượt qua mức bình thường. Còn Băng Thần khi hóa thân làm hồ ly ngày ngày được đám nữ nhân ôm ấp đặc biệt mỗi người có một mùi thơm làm hắn rất dễ chịu.

Con người bị hấp dẫn bởi người khác giới vì nhiều lý do Băng Thần cũng thế mà mùi vị còn khiến hắn dễ ngủ hơn chả có lý do gì mà hắn lại khác người cả. Bản thân hắn cũng không ngờ tới nàng lại đồng ý yêu cầu vô lý của hắn cả nhưng bất ngờ là nàng lại đồng ý.

Giờ phút này hắn thật sự ngủ say quên đi nguy hiểm xung quanh bởi vì Băng Thần thật là mệt mà nơi này cũng không có gì nguy hiểm. Dù sao bất cứ ai chết ở thế giới này thì cũng chỉ là quay về thực tại ban ngày chiến đấu đã khiến hắn đạt được mục tiêu của mình. Hắn cố gắng thế nào thì cũng không có nhiều ý nghĩa sức mạnh ban đầu nổi bật, kiếm được tiền tài để duy trì cuộc sống ở thế giới này.

Dù hoàn cảnh thực sự an toàn gấp hàng ngàn lần nhưng cũng không bao giờ thoát khỏi ánh mắt của tử thần nhưng cái thế giới này thì khác. Giống như chúng ta chơi trò chơi vậy có thể hi sinh để giết địch hay mạng tính mạng ra làm mồi nhử nhưng đời thực thì dù có cũng trải qua suy xét rất nhiều.

Thực ra trong mắt Băng Thần thế giới này cũng giống như một trò chơi chết đi chỉ là kết thúc một ván đấu mà thôi không có gì đáng quan trọng khi mình đã là người chiến thắng. Trước kia khi chơi liên minh lúc chiến thắng hắn vẫn có thói quen đắm đầu vào trụ nhà lính đối phương.

Trịnh Thúy Di cứ ngẩn ngơ nhìn hắn một thời gian thật lâu sau đó mới mệt mỏi chìm vào giấc ngủ trong khi vẫn nằm trong vòng tay của hắn. Đến sáng thì nàng cũng là người tỉnh dậy trước Băng Thần vì dù Băng Thần có thói quen luyện tập buổi sáng nhưng vẫn không thể bằng một người thương nhân luôn sẵn sàng làm sinh ý như nàng.

Nàng dù tỉnh nhưng vẫn cứ như thế mà nằm trong lòng hắn vì vô cùng ấm áp mà đêm trước nằm trong phòng của nhà ăn nàng vẫn cảm thấy vô cùng lạnh lẽo. Thế là nàng cứ bình tĩnh xem như ôm gấu bông nhắm mắt ngủ tiếp dù sao cũng lỡ nguyên đêm rồi giờ mà lại hành động thì lại giống như đang tỏ vẻ vậy.

Đến khi ánh sáng mặt trời chiếu khắp muôn nơi cây cỏ xanh mơn mơn phía trên còn lấp lánh những hạt sương còn đọng lại rung rinh như pha lê.Không khí trong lành tràn ngập sự mát mẻ nhưng vẫn còn pha chút lạnh lẽo của những cơn gió ban đêm.

Băng Thần hai mắt cuối cùng cũng mở ra quét nhẹ xung quanh thấy mọi thứ vẫn bình thường thì hắn mới cúi xuống nhìn cô gái ngủ trong lòng ngực mình. Đúng lúc này hắn lại giật mình một cái cảm giác được một nguy hiểm mà mình không thể nào phản kháng đang đến gần chỉ có thể né tránh.

Lần trước khi nguyên một cánh rừng mà tổ chức đang muốn truy tìm người theo thông tin là ở trong đó nhưng cũng vì cảm giác bồn chồn này hắn lui ra cánh rừng. Một ngày sau hắn biết được mục tiêu chính là vật hi sinh để một tổ chức khác tiêu hao lực lượng của đối thủ cũng chính là tổ chức mà Băng Thần đang phục vụ.

Hơn hai trăm sát thủ cấp cao cùng cả một cánh rừng bị vài trái tên lửa đạn đạo quét bay không còn mảnh vụn đó cũng là lần tổ chức bị suy yếu nặng nề nhất. Bởi giá tiền quá cao lên lượng sát thủ điều động đến bảy phần mười số sát thủ tinh nhuệ của tổ chức.

Tạm thời bỏ qua chuyện đó hẳn suy nghĩ khiến hẳn cảm mệt mỏi và có chút bất lực vì với sức mạnh hiện tại mà cũng có nguy hiểm có thể hủy diệt hẳn. Nếu gỡ bỏ phong ấn của hệ thống thì sức mạnh ở mức Vũ Hoàng thì trên thế giới này mấy ai có thể hại được hẳn.

Nếu hẳn đã không chống trả được thì tai nạn này đối với hẳn và những người liên quan qua mức to lớn. Trước kia đạn đạo có thể làm bị thương hẳn bây giờ thì bom nguyên tử cũng không đến mức hẳn không có cơ hội bỏ chạy trừ khi rải đều khắp một khu vực quá rộng lớn.

Mà chuyện đó với xã hội loài người chính là điều không tương hưởng chỉ còn các thế lực khác cũng không thể nào để yên khiến rung động quá lớn phá hư sự cân bằng. Còn việc khác chính là hẳn bị tất cả các thế lực hàng đầu truy sát lại càng khó bởi hẳn chẳng có lý do để gây ra chuyện lớn đến mức đó.

Ở một không gian đen tối cô gái chủ của "Tân sinh" cũng lo lắng vì một vài luồng sức mạnh truyền đến áp chế nàng đưa ra yêu cầu thuận phục. Tất nhiên nàng không đồng ý bởi chấp nhận có nghĩa là hi sinh nàng đang rất phân vân về việc liệu mình thử thách Băng Thần trở thành người đứng đầu "Tân sinh" có kịp không.

Trong thức hải của Băng Thần các món bảo vật cũng vô cùng thấp thỏm bởi vì họ cảm nhận được những khí tức quen thuộc kia. Khiến bọn họ cảm thấy bất an vô cùng điều họ muốn bây giờ là lấy được sự đồng ý của món bảo vật kia rồi rời xa nơi này. Điều đầu tiên khi Băng Thần thoát khỏi "Tân sinh" chính là liên hệ nàng ta một lần nữa họ không dám mạo hiểm.

Điều mà gần như chưa từng xảy ra ở "Tân sinh" đã xảy ra tất cả người chơi bị văng ra khỏi trò chơi khiến cho mọi thứ loạn lên. Băng Thần lúc này gương mặt tràn đầy suy ngẫm nhìn về phía gương mặt lo lắng của đám người xung quanh.

Máy mắn là hẳn ta và Trịnh Thúy Di kịp để lại cho nhau phương thức liên lạc mà gần như ngay sau khi hẳn tỉnh tiếng thông báo từ quang não vang lên người liên lạc chính là Trịnh Thúy Di. Mà trong lúc hẳn vẫn còn ngơ ngác thì hệ thống lại một lần nữa yêu cầu thu thập thông tin từ hệ thống liên internet của trái đất.

Băng Thần không hề ngốc lập tức suy đoán được nguyên do chắc chắn có liên quan đến hệ thống nhưng hẳn cũng không mấy quan tâm. Dù sao nếu khó khăn lớn tiền đến hẳn cũng chỉ có thể tùy cơ ứng biến cảnh giác cao độ hơi đâu để ý nguyên do. Ít nhất phải vượt qua con phong ba sắp tới rồi mới tính tiếp chuyện khác được.

Tin nhắn của Trịnh Thúy Di làm hẳn có chút ngạc nhiên vì nàng nói sẽ đưa hẳn đến một vùng quê yên bình mà trong sự tìm hiểu của hẳn thì một vùng quê yên bình tại cái thế giới này lại thật là xa hoa khó tìm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58: Sự điên cuồng của vị thần

Trong lúc này tại thần giới một tên lão giả hai mắt đỏ ngầu nhìn rất dữ tợn khiến không ai nhận ra đó là một trong thập đại thần vương nhân từ bác ái nhất Dư Vũ. Trong thập đại thần vương người nào thâm nhất thì chắc chắn chính là hẳn khi thiên phú hẳn được gia trì lại là hai.

Hắn thành thần có thể nói là nhẹ nhõm nhất chỉ cần còn người ở hạ giới tôn thờ hẳn thì Dư Vũ luôn là kẻ thắng tiến sức mạnh nhanh nhất. Thế nhưng cũng chính vì quá dựa vào bảo bối của mình lên hẳn khi mất chúng thì chả khác gì phế vật.

Thậm chí làm sao để hấp thu thêm tin ngưỡng lực hẳn cũng không quá rõ ràng thậm chí người thờ tụng Dư Vũ ở hạ giới cũng ít đi. Hẳn hiện tại không biết phải làm sao khi cả sinh mệnh lực của hẳn cũng dần trôi qua một cách chậm rãi.

Lúc nhận được chiếc vương miện hẳn chỉ là một tên hoàng đế tầm thường gần đất xa trời nhưng may mắn đã giúp gấp được Thiên mệnh vương miện. Nhờ đó hẳn tiếp tục sống và rất nhanh nhờ các thủ đoạn qua các giới tìm thêm các tín đồ rồi đơn giản phi thăng thành tiên. Rồi vẫn thủ đoạn cũ giúp hẳn bước lên Thần lộ trở thành thập đại thần vương đức cao vọng trọng vạn người triều bái.

Nhưng lúc này nguồn sức mạnh của hẳn lại càng ngày càng yếu dần đi và hẳn biết mình một thời gian sau sẽ không còn cảm nhận được nữa. Hẳn vốn là hoàng đế đỉnh cao của quyền lực từ rất lâu khi còn là phạm nhân đã được người ta cúng bái kính trọng. Khi cảm thấy sắp mất đi hẳn mới càng trở lên điên rồ đặc biệt phát hiện một món bảo vật của thiên địa đã đạt mức tiêu chuẩn.

Chỉ cần có thứ này hẳn ta sẽ lại có nguồn sức mạnh mới sẽ vẫn là vị thần vương cao cao tại thượng ý nghĩ nhanh chóng chuyển thành hành động thực tế. Các vị thần khác cũng phát hiện nhưng một món bảo vật với sức mạnh lớn lao sao có thể dễ dàng thuận phục lên chỉ nghĩ vậy. Nhưng hẳn lại mãnh liệt áp chế, chỉ mong thu phục được thì hẳn sẽ không để ý đến trí tuệ thần nữa đối với Dư Vũ thần vương đã là đủ rồi.

Nhưng hẳn nào ngờ được hành động của mình chắc chắn sẽ không thể nào thành công được bởi vì đã có sự xuất hiện của đám Thiên Thư trước đó rồi. Theo chiều hướng này thứ kia chắc chắn sẽ nghĩ hẳn muốn ép buộc nàng để luyện hóa chứ không phải đơn giản là thu phục.

Hắn không thể ngờ hành động của mình khiến hắn mất đi cái cơ hội quý giá này mà nếu biết chắc dù là thần hắn cũng thổ huyết một tràng. Tội hậu thư của hắn chính là nếu nàng không quy phục Trái Đất sẽ bị tiêu diệt và nàng sẽ bị ép buộc phải quy phục.

Trong suy nghĩ của hắn một món vừa đạt mức Thần khí làm sao có thể chống lại một vị thần như là hắn, điều đó là không có khả năng ít nhất là trong suy nghĩ của Dur Vũ là như thế. Nhưng cũng chính vào lúc hắn nghĩ như thế thì ở một nơi khác kết cục của hắn sắp bị Thiên Thư định đoạt.

Trong không gian của Tân Sinh mười người đang ngồi trước mặt chủ nhân của trò chơi này.

Thiên Thư tươi cười nói:

"Không biết lên xưng hô với người như thế nào cho phải."

Nhân vật kia hơi chần chờ rồi mới nói:

"Người có thể trực tiếp gọi ta là Tân Sinh nhiều năm rồi họ vẫn gọi ta như thế."

Thiên Thư bỗng nhiên nghiêm mặt nói:

"Người có cảm nhận hay có thông điệp nào truyền đến người không là mạnh tay hay dụ dỗ."

Tân Sinh sắc mặt khó coi nói:

"Cả hai."

Thiên Thư cười:

"Kẻ mạnh tay muốn hủy diệt thế giới này đúng không?"

Tân Sinh vô lực nàng đã hiểu tại sao tên này lại trở thành lão đại

Thiên Thư cười nói:

"Thế người muốn làm anh hùng hi sinh bảo vệ thế giới hay cùng chúng ta chạy trốn thiên nhai chờ ngày trời dậy."

Tân Sinh trên mặt thống khổ nhưng rất dứt khoát nói:

"Ta không đến mức phải hi sinh chính mình để bảo toàn những kẻ không đáng giá."

Thiên Thư vỗ tay cười:

"Chúng ta cũng là một sinh mệnh sao lại phải hi sinh vì người khác ta chưa đến mức bác ái như vậy và người cũng không ngu ngốc đến vậy."

Thiên Thư thấy nàng vẫn mất tinh thần thì nói:

"Dù người có đồng ý quy phục thì thế giới này mới có thể hóa thành cát bụi nhanh hơn mà thôi nếu người có bọn ta giúp thì nó mới có một đầu sinh lộ."

Tân Sinh cười thê lương nói:

"Sinh lộ người không nghĩ ta là một cô bé khiến người dễ lừa gạt sao dù chỉ tiếp xúc một thời gian ngắn nhưng ta cũng rõ ràng sức mạnh của một vị thần đến mức nào. Làm sao mà có thể kháng cự sức mạnh đó ta không tin các người làm được nếu không thì bọn người chẳng có lý do gì mà phải chạy trốn cả."

Thiên Thư cười nói thẳng:

"Trong mắt bọn ta người nhiều nhất cũng chỉ là một cô bé đang tuyệt vọng mà thôi."

Nhìn Tân Sinh như sắp bùng nổ Thiên Thư vẫn thật lòng nói:

"Sinh lộ ở đây chính là mỗi giống loài của nơi này đều có cơ hội sống phát triển ở nơi khác dù con số này vô cùng nhỏ bé nhưng họ sẽ trở lên mạnh mẽ hơn rất nhiều. Mà với sự tiến bộ của nơi này thì chỉ cần người thông báo họ cũng có thể di dời đến nơi khác kịp thời."

Tất nhiên ai cũng hiểu số lượng hi sinh theo hành tinh này sẽ vô cùng lớn nhưng đây đã là điều hợp lý nhất có thể làm lúc này rồi. Bỗng Tân Sinh nghĩ đến cái gì đó sau đó nhìn vào Thiên Thư ánh mắt chờ mong.

Tân Sinh nói

"Chủ nhân của các người hân không phải người của nơi này mà là của một thế giới mạnh mẽ hơn Trái Đất rất nhiều. Nếu có thể đưa tinh anh của hành tinh này đến thế giới kia giúp họ vượt qua giới hạn cũng coi như là đền bù."

Thiên Thư không chút suy nghĩ trả lời:

"Không sai lời ở hiện tại của chủ nhân ta là ở một nơi mạnh mẽ hơn rất nhiều thế giới này. Thế nhưng chủ nhân ta suất thân chính là hành tinh này chỉ là được chúng ta mang đi khỏi nơi này từ rất lâu mà thôi. Hân cũng sẽ rất vui về giúp nhưng người khác dù sao cũng là đồng hương. Thế nhưng chỉ có thể là năm người còn nhiều hơn thì ta cũng vô pháp giúp đỡ."

Tân Sinh có chút thất vọng nhưng vẫn nói:

"Ta đồng ý"

Thiên Thư

"Thế thì thực hiện nhanh ta không nghĩ chúng ta có đủ thời gian để trần chờ."

Tân sinh gật đầu đồng ý nhanh chóng nghĩ đến kế hoạch mình cần phải thực hiện

Tất cả bọn họ rời đi quay trở lại với Băng Thần người mà lúc này đang ngồi trên một đồng cỏ hít từng cơn gió lạnh buốt vào lá phổi nhìn bầu trời tràn ngập ánh sao. Mặt trăng lúc này cũng đã đi đến bờ của đường chân trời báo hiệu trời sắp sáng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59: Tình địch khá nhiều

Đồ ăn đã được mọi người sử lý xong mà lúc này cũng đã là giữa đêm rồi thế lên bàn ăn đã được dọn đi cả quảng trường trở thành nơi mọi người gặp gỡ trao đổi lẫn nhau. Đây chính là nguyên do chính mà buổi yến tiệc được diễn ra bởi vì bây giờ là khảo hạch đoàn đội rất cần cường giả bảo bọc. Mà dù sao cũng có khá nhiều Vũ Vương cường giả tham gia vì độ tuổi tăng cao.

Băng Thần cũng không quá hiểu biết về tình hình lên không dám tùy tiện hỏi nhiều hay tự tiện kết mình với bất kỳ ai. Chuyện hân làm chỉ là im lặng dõi theo kỳ biến ánh mắt nhìn về phía Nhạc Thanh Thanh hỏi thăm.

Nhạc Thanh Thanh thấy hân nhìn mình thì hỏi: "Người có gì muốn hỏi?"

Băng Thần nhỏ giọng: "Tuy người không phải tham gia khảo hạch nhưng cũng lên góp chút ý kiến đi chứ dù sao ta cũng không biết nhiều."

Nhạc Thanh Thanh nói: "Người dẫn đội thực lực lại cao hơn ta thì ta có thể góp ý gì?"

Băng Thần nói: "Ví dụ như lên kết mình với ai hay lên cẩn thận với ai, đừng nói Nhạc gia trong thập quốc không có kẻ thù hay Thanh Vân quốc không có đối địch."

Nhạc Thanh Thanh thờ dãi nói: "Đừng là phải nhắc nhở người một chút về những chuyện này. Đối địch thì trước tiên phải nói đến Hòa Vân quốc vì bọn họ là láng giềng cũng như là quốc gia chiến tranh nhiều nhất với Thanh Vân quốc chúng ta. Nhạc gia thì cũng không có đối địch mà nếu có chỉ là một số gia tộc tướng quân ở Hòa Vân quốc."

Nhạc Thanh Thanh chỉ về hướng của một thanh niên đang cười nói giữa một đám người vẻ mặt chán ghét.

Nhạc Thanh Thanh nói: "Kẻ này là con trai nuôi của đại tướng quân Trình Quốc thống lĩnh quân đội Hòa Vân quốc. Người này nổi tiếng nham hiểm nhưng thiên phú không thể đánh giá thấp 25 tuổi Vũ Vương cảnh giới."

Băng Thần nhìn về phía kẻ này đánh giá

Tính danh: Trình Tài

Thực lực: Vũ Vương Tam Trọng Thiên

Huyết mạch: Mộc thánh

Đẳng cấp: 12

Lực lượng: 30000

Tốc độ:25600

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc

Tuổi thọ:300

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần bông biên nghĩ tới bản thân mình cũng tam trọng lên lấy ra so sánh một chút.

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Vương cấp tam trọng thiên Yêu Nhân

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ

Đăng cấp:4

Exp:0/30000

Lực lượng:53000

Tốc độ:65000

Trí lực:80

Thiên phú:98

Vận khí 82 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:100 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:100 (10000000 sẽ kích hoạt ân tàng kỹ năng "Vạn nhân súng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:300 +9

Danh hào:Thần thú nhất tầng (áp chế với 100% ở dã thú,90% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (10/50)

Nhạc Thanh Thanh nghĩ nghĩ rồi nói:" Cũng có một số kẻ coi như hiểm họa tiềm tàng ví dụ như Hắc Vân quốc hoàng tộc người."

Nàng bỗng không nói nguyên do thì khiến đang tập trung Băng Thần chợt hứng hấn ta truy hỏi

Băng Thần hỏi:" Tại sao?"

Nhạc Thanh Thanh bèn nói:" Quốc vương nước họ khi còn là thái tử đã từng là người theo đuổi mẹ ta nhưng về sau nàng lại gả cho Nhạc gia."

Băng Thần thờ dài:" Nơi đâu cũng có hồng nhan họa thủy hết mà quan trọng hơn hết là tránh cũng không được thật là mệt mỏi."

Nhạc Thanh Thanh hừ một tiếng rồi nói:" Còn có Hoa gia của Lôi Vân quốc nữa và thái tử của Hắc Vân quốc bây giờ."

Băng Thần hỏi: " Lý do?"

Nhạc Thanh Thanh: " Hoa gia cũng là gia tộc lớn của Lôi Vân quốc rất mạnh về thương nghiệp thậm chí không thua Mộng gia của Thanh Vân chúng ta."

Băng Thần thấy nàng không nói:" Thế thì sao?"

Nhạc Thanh Thanh cười:" Quan trọng là nhà đó có hai huynh đệ thì cả hai người đều vô cùng mê luyện Mộng Phi nhiều lần bày tỏ riêng đại công tử thì cười nhưng không được Mộng Thiên đồng ý."

Băng Thần găm nhẹ: " Thật sao? "

Nhạc Thanh Thanh nói:"Chuyện này cả Thanh Vân đều biết mà bỏ qua Hoa gia chúng ta nói chút thái tử của Hắc Vân quốc bây giờ tên là Hắc Vân Phi.Hắn ta mê luyện Thanh Nhân nhưng lại còn ngấp nghé cả ta, Quân Oanh Oanh, Mộ Dung Thiên Tuyết hảo sắc nổi danh chỉ 26 nhưng phi tử đã hơn 30."

Băng Thần cười gần ánh mắt như băng tuyết vạn năm trên mặt lại có một nụ cười khiến Nhạc Thanh Thanh cảm thấy ớn lạnh vô cùng. Nàng đâu biết Băng Thần nhận kích thích lại lớn đến mức này nhưng kinh dị nhất là lại không có một chút sát khí nào.

Đối với Băng Thần thì Mộng Phi như là thuốc phiện vậy lên hắn không thể để ai đụng vào nàng dù chỉ là ngấp nghé cũng khiến hắn khó chịu. Những cô gái xinh đẹp hắn gặp không ít nhưng riêng nàng làm hắn ngẩn ngơ mỗi lần nhìn. Dù cho bên cạnh hắn hiện tại có mấy cô nương lại thêm chị em Trình gia nhưng đối với hắn nàng địa vị chỉ thấp hơn Mai Hân về phần áy náy và tưởng niệm.

Còn Thanh Nhân thì là cô gái đầu tiên được hứa gả cho hắn ở cái thế giới này làm gì có chuyện vợ tương lai của mình bị thằng khác để ý mà không tức tối. Đặc biệt tư tưởng phương Đông truyền thống khiến hắn lại càng để ý hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Đại sự

Băng Thần cười nói:" Người cũng lên cho ta biết hai vị nhân huynh đó dung nhan chứ."

Nhạc Thanh Thanh cười chỉ chỉ bên cạnh Trình Văn trong đám người kia

Nhạc Thanh Thanh nói:" Người mặc bộ đồ màu vàng kim kia là thái tử của Hắc Vân quốc Hắc Vân Phi còn hai kẻ mặc đồ màu đỏ như tân lang kia chính là hai huynh đệ Hoa gia."

Băng Thần cười nói:" Ta biết cách tìm ra đồng minh của mình rồi mà người có chắc chắn những chuyện người nói tất cả mọi người đều biết. "

Nhạc Thanh Thanh nói:" Tầng cao nhân vật như những người ở đây tất nhiên là đều biết những chuyện này dù sao thường dân còn lấy chuyện này ra bàn tán thật lâu cơ mà."

Băng Thần cười cười tìm kiếm vị trí của Mộng gia sau đó ngang nhiên đi tới không để ý xung quanh mọi người chú ý hắn. Lúc này Mộng Thiên đã đi chúc rượu khắp nơi chỉ còn chị em Mộng gia ngồi tại đó không dị động.

Mộng Phi quan sát trên đài cao thì bỗng cảm giác bên người mình có một người ngồi bên cạnh quay qua thì đã thấy Băng Thần cười cười với mình. Nàng vô cùng bất ngờ tại sao hắn lại tiến đến đây dù sao hắn bây giờ cũng là phò mã sao có thể tự tiện gần nữ nhân khác.

Mộng Phi nói:" Người tới đây làm gì?"

Băng Thần cười cười nói:" Ta đến ngồi cạnh người cần lý do, trước đó không phải từng ngủ chung rồi có gì ngại gì." "

Mộng Phi nói:" Khi đó khác bây giờ khác người đừng quên mình bây giờ là phò mã của Thanh Vân quốc công chúa chưa tới cửa đã tiếp xúc nữ nhân khác sẽ không tốt cho thanh danh của người. "

Băng Thần phì cười: "Lão gia tử ta còn không sợ mà hoàng đế thì chắc chắn sợ ngài ấy người nghĩ xem ta có sợ cha vợ không. "

Mộng Phi nói:" Người không sợ nhưng ta sợ dù sao chúng ta chỉ là hường người ánh sáng mới lên mới có địa vị hôm nay."

Nàng còn muốn nói gì đó nhưng Băng Thần đã một tay vòng qua eo tay khác đưa lên gỡ xuống khăn che mặt của nàng. Nhanh miệng hôn má nàng một cái khiến nàng sững sờ không biết phải làm sao cũng không nghĩ ra hắn làm sao to gan thế.

Trên đài Thanh Phong hoàng đế cười nói:" Kẻ vừa nãy là cháu của Nhạc lão tướng quân cũng chính là con tiểu hồ ly người nhìn thấy mấy năm trước đó."

Hoàng Kim Hồ gật gù:" Ngày xưa Nhạc huynh nữ nhi nuôi hắn mấy năm không lớn yếu ớt vô cùng không ngờ bây giờ lại chói mắt như thế."

Thanh Phong cười nói: "Người này còn thông hiểu chút y thuật cứu được hoàng hậu thế nên ta gả con gái cho hắn bây giờ cũng chính là phò mã của Thanh Vân."

Hắc Vân sử giả sắc mặt hơi khó coi bởi vì chính hắn vài lần thay mặt thái tử hỏi cưới nhưng không được mà giờ công chúa lại gả cho người khác. Chuyện này thực tế thì ai cũng biết nhưng quan trọng nhất là hắn ta nhắc đến ngay lúc này.

Lôi Vân quốc sứ giả nói: "Người đó có phải vì thanh niên vừa nảy sức ăn kinh khủng ta thắng liền hai cấp đúng không?"

Vừa nói tay hắn vừa chỉ ở vị trí Mộng gia hiển nhiên hắn cũng được Hoa gia người nhờ vả hỏi cưới Mộng Phi lên đang muốn quan sát tìm tới Mộng Thiên. Thế nhưng lại gặp cảnh Băng Thần ôm eo Mộng Phi cười nói. Riêng hoàng đế và những người khác quay xuống thì vừa vặn thấy được cảnh Băng Thần hôn vào má của Mộng Phi.

Nhạc lão tướng quân là người phản ứng nhanh nhất sắc mặt nghiêm túc ho khan một tiếng sau đó nghiêm túc cất giọng.

Nhạc Thiên Quân nói: "Chuyên học viện đổi cách khảo hạch làm ta có chút bất ngờ thậm chí ta cùng vô cùng bởi trước đó mấy ngày ta còn gặp viện trưởng của Thiên Nguyên học viện. Mà lúc đó hắn ta vẫn nói là khảo hạch như bình thường là bằng hữu lâu năm chắc chắn hắn ta không lừa ta."

Lôi Vân quốc tay chỉ xuống dưới nói: "Hắn ta..."

Thế nhưng chưa để hắn ta nói tiếp Thanh Phong đã nói: "Chuyện này đúng là không thể ngờ được quá đột xuất hẳn là chuyện vô cùng trọng đại đã xảy ra."

Lôi Vân quốc sứ giả nhìn Băng Thần tẩy mấy tay chân muốn nói nhưng Hoàng Kim Hồ tiếp lời hai người kia không cho hắn cơ hội lên tiếng.

Hoàng Kim Hồ nói: "Đúng là như thế ta cũng gặp viện trưởng của Thiên Nguyên học viện hắn ta không ngờ tự mình đến nói đây. Đã thế còn mượn địa vực của ta để làm nơi khảo hạch chưa kể cái giá mà ta đặt ra hắn cũng không do dự đáp ứng."

Đám người nhìn sứ giả của Lôi Vân quốc há hốc mồm không biết nói gì thì không thể nói ba kẻ kia quá vô sỉ lại phối hợp với nhau đánh trống lảng. Nhưng câu nói cuối cùng của Hoàng Kim Hồ lại thật sự thành công dẫn đi sự chú ý của mọi người.

Thủy Vân Quốc sứ giả nói: "Thiên Nguyên học viện trực tiếp sử dụng truyền tống phù tới Thủy Vân quốc chúng ta thông báo cách thức khảo hạch thay đổi để chúng ta tìm thêm người dẫn đội."

Nhạc lão nói: "Thế bây giờ chúng ta có thể nghiêm túc nói về chuyện này rồi chứ bất cứ ai có suy đoán gì thì cũng lên nói thẳng ra."

Thủy Vân quốc sứ giả lên tiếng: "Thực ra chuyện này thì chúng ta cũng có suy đoán rồi nhưng cũng chỉ là đoán mà thôi bởi vì ta cũng không dám chắc."

Thủy Vân quốc sứ giả trầm ngâm sau đó nói: "Các quốc gia hẳn cũng có một ít người nằm trong hàng ngũ thập đại thánh tử của học viện Thiên Nguyên. Mà Thanh Vân quốc từ khi Nhạc tướng quân rời đi thì cũng không có người trong đó lên không biết được."

Thanh Vân quốc ba người không ai phản bác vì đây chính là sự thực mà trong giọng nói của sứ giả Thủy Vân quốc cũng không có gì là kiêu ngạo cả.

Thủy Vân quốc sứ giả nói: "Ta nghĩ thập đại thánh tử đã tạo ngộ chuyện không may mà còn là toàn bộ bọn họ. Chuyện này cần Bạch Vân sứ giả, Hoàng Vân và Huyết Vân quốc sứ giả xác nhận lại một chút vấn đề."

Ba người im lặng thay cho câu trả lời

Thủy Vân quốc sứ giả nói: "Có phải là lần cuối các người liên lạc được với người của mình ở trong Thiên Nguyên học viện là một tháng trước đúng không?"

Ba người không nói mà chỉ gật đầu coi như xác nhận

Thủy Vân quốc sứ giả nói: "Ta có thể chắc chắn là bọn họ ra chuyện mà học viện cũng chỉ mới biết cách đây không lâu."

Hoàng Vân quốc sứ giả nói: "Sao người biết được chuyện đó?"

Thủy Vân quốc sứ giả nói: "Thủy Vân quốc có linh hồn ngọc bội và quan trọng là cả ba cái đều vỡ cách đây hai ngày. Mà chúng ta cũng không liên lạc được với bọn họ nữa còn trường lão của Thiên Nguyên học viện thì tới nhanh cũng đi nhanh như tránh né vấn đề này."

Bỗng có một giọng nói vang lên bên tai Nhạc lão gia tử: "Nhạc sư huynh ta biết các người thế nào cũng thắc mắc thế lên các người hãy vào trong đại điện. Nơi đó xa ánh mắt chúng nhân vì vấn đề này rất quan trọng nếu lộ ra lúc này có thể xảy ra rung động cả thập quốc."

Nhạc lão bỗng dùng nguyên lực bao trùm giọng nói khiến cho chỉ có mấy người sứ giả và hoàng đế nghe được tất nhiên có cả Hoàng Kim Hồ vì hắn ta chủ chỉ lần này khảo hạch mà.

Nhạc Thiên Quân nói: "Thiên Nguyên viện trưởng đã có mặt trong đại điện muốn gặp mặt chúng ta và giải thích chuyện xảy ra."

Tất cả mọi người đều khuôn mặt vô cùng ngạc nhiên nhìn Nhạc lão nhưng lại không có nghi ngờ bởi chuyên này không thể nói đùa huống chi Nhạc lão lại không thích đùa. Nhạc lão dẫn đầu bước vào trong một góc của cung điện im lặng đợi còn hoàng đế Thanh Phong ra lệnh cho người hầu lui đi còn mình dẫn theo mấy người sứ giả đi theo.

Khi mà tất cả đều tập hợp thì trước mặt bọn họ không khí rung động một người xuất hiện trước mặt bọn họ. Thiên Nguyên viện trưởng đứng trước mặt bọn họ sắc mặt vô cùng nghiêm túc khiến bọn họ biết đại sự thật sự bởi dù thánh tử chết cũng không mấy ảnh hưởng tới học viện.

Tùng Khánh mở miệng:" Các người phải tuyệt đối giữ bí mật điều ta sắp nói sau khi nghe xong nói cho hoàng đế các người nhưng chỉ một mình hoàng đế mà thôi hiểu không."

Mọi người gật đầu

Tùng Khánh nói:" Mười người nằm trong thập đại thánh tử đều đã tử vong và ta có thể chắc chắn là bọn họ bị ám sát mà chết."

Nhạc lão nhăn mày hỏi:" Ai lại có gan ám sát người của Thiên Nguyên học viện? "

Tùng Khánh cười khổ nói:" Sư phụ của chúng ta biết là ai làm nhưng vẫn không dám đụng vào bọn họ người nói họ có gan không."

Nhạc lão nói:" Còn có thể lực như thế sao?"

Tùng Khánh nhăn mày nói:" Bọn họ không phải người của Thanh Vân đại lục mà là ngoại lai người ra tay lại kín đáo vô cùng lên chúng ta biết nhưng không có bằng chứng.Không có lý thì không thể ra tay nếu không Thiên Nguyên học viện chắc chắn gặp tai họa ngập đầu."

Nghe đến ngoại lai thì mấy người đều nhăn mày vì bọn họ biết đến sự tồn tại của các đại lục khác dù sao quan ngoại giao mà không biết gì thì làm sao ngoại giao. Nhưng Thủy Vân quốc sứ giả cũng thắc mắc vô cùng bởi vì ngoại lai người đến cùng có mục đích gì mà lại ra tay với người trong đại lục.

Tùng Khánh nắm tay siết chặt bởi vì trong mười người có đệ tử thân truyền của hắn mà cháu gái của hắn xếp hạng thứ mười một nay thành thứ nhất lên cũng chịu uy hiếp.Hắn ta thở dài một hơi chuẩn bị nói về chuyện đại sự này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Tan rã trong không vui

Tùng Khánh nói:" Vương triều của các người không rõ lý do tại sao mà Thiên Nguyên học viện xuất hiện thật lâu mà không bị tàn phai theo dòng thời gian. Mà vương triều của các người thành lập không đến 5000 nghìn năm thì có lẽ không biết chuyện thì cũng đúng mà thôi."

Tùng Khánh giải thích:" Cứ mỗi năm nghìn năm thì lại diễn ra Hắc Vực chiến mà có lẽ vương triều của các người chắc cũng sẽ nhận được giấy báo sau một năm nữa mà thôi.Thiên Nguyên học viện là đại diện cho cái mảnh đại lục này phải ra nhân tài tranh phong với người của các đại lục khác nhằm cùng cổ địa vị.Chưa kể may mắn lọt vào mắt xanh của Môn phái hay học viện của Hắc Vực thì một bước lên trời không phải là nói quá."

Mọi người đều há học mồm bởi vì lịch sử lâu nhất hơn hai nghìn năm Thủy Vân Quốc cũng không có một chút ghi chép nào về chuyện đại sự này.

Hoàng Vân quốc sứ giả hỏi:" Hắc Vực đại lục thật sự mạnh như thế sao?"

Tùng Khánh nói:" Ta cũng không rõ nhưng có một chuyện sẽ khiến các người liên tưởng ra sự cường đại của nơi đó.Đó chính là năm ngàn năm trước mảnh hoang vu đại lục này được Thiên Nguyên tổng viện chú ý tới phái ra một học viên tốt nghiệp ra tạo ra Thiên Nguyên học viện bây giờ."

Tùng Khánh có chút tự hào nói:" Đó chính là tổ sư của học viện cách đây hai năm trăm năm đã truyền chức viện trưởng cho học trò quay lại tổng viện làm giáo viên. Mà khi ngài ấy tới mảnh đại lục này ngài ấy đã là Vô Tồn Thập cấp và tuổi của ngài ấy là 200 các người đã hiểu chưa."

Lôi Vân quốc sứ giả nói:" Vậy tại sao ngài ấy lại quay về tổng viện?"

Tùng Khánh nói nhỏ:" Nghe nói ngài ấy bị phạt nên mới tới mảnh đại lục này thành lập học viện đến khi đạt Vũ Đế ngũ trọng thì đạt tiêu chuẩn làm giáo viên của tổng viện lên được điều trở về."

Nhạc lão có lẽ đã biết chuyện về sư tổ lên không lắm bắt ngờ nhưng mấy người sứ giả thì hoàn toàn khác họ không thể tưởng tượng Vũ Đế ngũ trọng là cái gì.Bởi vì đơn giản người mạnh nhất đại lục cũng là sư phụ của Tùng Khánh và Nhạc Thiên Quân cũng chỉ là Vũ Tông cửu trọng cách Vũ Tồn còn rất xa huống chi Vũ Đế.

Kinh dị nhất là Vũ Đế tới nơi đó chỉ để làm một giáo viên thế thì ban giám hiệu còn viện phó viện trưởng còn đến mức độ nào nữa.Vũ Tướng cũng có thể khùng khiếp hơn là chỉ tồn tại trong truyền thuyết Vũ Thánh.

Tùng Khánh thâm trầm nói:" Nếu mà thập quốc nhân tài không còn nữa thì học viện bắt buộc phải nhường vị trí cho người của tông môn thế.Nhưng nếu như người của tông môn lọt vào mắt xanh của Hắc Vực thì vị thế của tông môn và hoàng gia sẽ xuất hiện mất cân bằng."

Tùng Khánh nói thẳng:" Thập quốc nói chính xác ra chính là nơi cung cấp nhân tài cho Thiên Nguyên tuy vài nghìn năm vẫn chưa ra một người xuất chúng nhưng mà trên thực tế đây là lãnh vực của Thiên Nguyên tông viện. Nếu người nào đó của tông môn thành công được một tông môn chú ý thì phía sau bọn họ cái tông môn cũng sẽ thông qua họ mà cắm vào đại lục.Thế nhưng đây là điều mà tông viện không muốn các người đã hiểu vấn đề chưa."

Lôi Vân sứ giả hỏi tiếp:" Nhưng đây là học viện tự đưa ra người lo gì chuyện người tông môn theo chỉ cần không cho bọn họ tham dự là được."

Tùng Khánh nói:" Đó là tại vì xưa kia sư tổ đã lỡ cá cược với người của Hòa Vân đại lục cũng là viện trưởng của Thiên Nguyên tại nơi đó là sẽ thắng bọn họ trong đợt tranh tài này. Thế nhưng tiền đặt cược rất lớn mà quan trọng nhất vẫn là danh dự của ngài ấy thế lên dù gọi ra nguy cơ nhưng cũng phải gánh."

Tùng Khánh thâm trầm nói:" Đắc tội tông viện có ngài ấy khiêng cho chúng ta thế nhưng đắc tội ngài ấy thì ta gặp chuyện không tốt mà thập quốc cũng có thể đổi triều đại.Còn việc ta nói ra các người xem đúng cũng được mà không cũng chẳng sao ta mong các người không rơi vào kết cục của các vương triều trước kia."

Thủy quốc sứ giả nói:" Thế nhưng tuyển người gấp gáp như thế này là có chuyện gì thưa viện trưởng?"

Tùng Khánh nói:" Chúng ta trong hai năm phải bổ sung lại mười người Vũ Vương đã thế phải có kinh nghiệm chiến đấu cái đó thì học viện sẽ lo.Còn về độ tuổi thì tối đa ba mươi tuổi phải là Vũ Vương thì mới được tham gia Hắc Vực chiến mà tuyển ở tuổi 28 vì cho học viện hai năm đào tạo.Hai năm nữa cũng là thời gian diễn ra Hắc Vực chiến đã rõ chưa trong học viện có rất nhiều thiên tài nhưng bọn họ trưởng thành thì đã không kịp.Tính cả cháu gái của lão phu thì phải có ít nhất 9 người."

Thủy Vân quốc sứ giả nói:" Ta cần phải lập tức lấy truyền âm thạch thông báo cho hoàng thượng biết."

Hòa Vân quốc sứ giả nói:" Ta cần phải đi về thông báo các vị xin cáo từ."

Hoàng vân quốc sứ giả cũng lời nói tương tự sau đó lui ra ngoài

Sau đó đến Bạch Vân quốc sứ giả cũng dùng biện pháp đặc thù để truyền tin mà Huyết Vân quốc còn Kim Vân quốc,Mộc Vân quốc, Lôi Vân quốc,Hắc Vân quốc,Thổ Vân thì không có các loại đồ đặc đó.Chính vì thế họ không thể nào không tự mình không quản ngày đêm đi thông báo chuyện này cho hoàng đế của bọn họ biết về tầm quan trọng của việc lần này.

Tùng Khánh nói:" Sư huynh ta có chuyện phải về học viện trước đến ngày khảo hạch gấp lại."

Sau đó hần ta biến mất trước mặt ba người không phải nói là hai người một thú vẫn đang sắc mặt căng thẳng vô cùng bởi vì chuyện này quá lớn.Mà lúc nào cũng có vẻ nhàn hạ Tùng Khánh gấp gáp như thế thì khiến Nhạc lão hoàn toàn hiểu rõ về chuyện này quan trọng mức độ nào.

Thanh Phong hỏi:" Nhạc thúc người có thể nói cho ta biết vị sư tổ của ngài có thể không tính tình rất tốt sẽ không giận cho đánh méo đúng không."

Nhạc lão suy ngẫm rồi nói:" Ta có thể nói dối được không?"

Thanh Phong nói:" Tùy ngài."

Nhạc lão nói:" Ngài ấy là một người tính tình hiền hòa vô cùng nếu thập quốc không ra sức ngài ấy cũng sẽ không trách chúng ta đâu."

Thanh Phong nói:" Cái này là ngài nói thật hay nói dối?"

Nhạc lão nói:" Ta không nói dối chỉ là ta không nói thật."

Hoàng Kim Hồ nói:" Chắc là thúc không dám nói thật chứ gì? "

Nhạc lão đặt ngón tay lên miệng ra hiệu im lặng

Nhạc lão nói:" Sư phụ ta có kể khi xưa có một kẻ nói xấu ngài ấy cách dăm nhưng không may đúng lúc ngài ấy đang thả ra thần thức cuối cùng vỗ người kia một phát chết luôn."

Thanh Phong cười như khóc:" Thế là ta biết tiên bối tính tình " tốt " mức nào rồi,thập quốc đến hỏi làm nguy."

Nhạc lão cười nói:" Yên tâm người quên mất Thanh Vân quốc chúng ta có ta là đồ tôn của ngài ấy chưa kể còn có Băng Thần cái tiểu tử này hẳn sẽ không làm chúng ta thất vọng."

Thanh Phong thờ ra một hơi:" Có lẽ ta có chút bị quan lên quên mất ngài là đồ tôn của tiên bối."

Nhạc lão cười nói:" Người lên tìm cách động viên Băng Thần hi vọng hẳn ta thể hiện đủ để làm sư tổ vui là tốt nhất.Theo như tính cách được sư phụ ta miêu tả thì sư tổ rất có thể trực tiếp quan sát khảo hạch nếu mà hẳn ta thể hiện tốt ở đây thì Thanh Vân cũng một bước lên thuyền."

Thanh Phong nói: "Dù hấn thể hiện tốt thì làm sao mà ngài ấy có thể biết?"

Thanh Phong bỗng nhiên nghĩ đến một khả năng

Thanh Phong trên mặt đầy vẻ sợ hãi lắp bắp nói: "Không lẽ ngài ấy sẽ tới."

Nhạc Thiên Quân nói: "Không phải có lẽ mà là chắc chắn, ngài ấy nhất ngôn cửu đỉnh dù là nói cách đây đến vài ngàn năm nhưng nói đến thì chắc chắn sẽ đến."

Thanh Phong nói: "Vậy thì ta phải chuẩn bị một chút còn Băng Thần khích lệ hấn chắc cũng sẽ không khó đâu."

Thanh Phong thở dài rõ ràng đại yển nhưng cuối cùng lại tña ra trong không vui

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Người thế giới này quá là lạ lùng

Mấy người quan ngoại giao chỉ lướt qua nhắc nhở người của mình rồi mỗi người một ngả nhanh chóng biến mất khỏi hoàng cung Thanh Vân quốc. Tất nhiên họ sẽ dùng hết sức bình sinh của mình thông báo cho hoàng đế nước mình chỉ tội một vài người quốc gia quá xa thì chỉ có thể chờ dài.

Trong lúc mấy người nghe Tùng Khánh viện trưởng nói về đại sự thì Băng Thần đang bận khiêu khích đám tình địch của mình. Sau khi hấn ta tuyên bố chủ quyền với Mộng Phi trước mặt bao nhiêu người thì lạ lùng là hai huynh đệ Hoa gia lại bình tĩnh đến mức kì lạ khác hẳn với tình hình của đám con em cháu cha ở Trái Đất.

Chỉ có một điểm khiến Băng Thần nhìn ra tâm trạng của họ không bình tĩnh như vẻ ngoài vì thân thể bọn họ đôi khi vẫn không khỏi hơi run nhip thờ cũng ngẫu nhiên nhanh lên sau lại đột nhiên trùng xuống. Minh cầu hôn mấy lần nữ nhân lại trong vòng tay người khác một cách công khai ở nơi như thế này mà vẫn nhịn rồi.

Thấy thế Băng Thần mày không khỏi cười lạnh một tiếng hấn thích nhất là đối phó với những kẻ có lòng dạ thâm sâu như hai kẻ này. Hoa gia hai huynh đệ giờ phút này cả người như sắp nổ tung nhưng có quá nhiều thứ ràng buộc bọn họ ví như thực lực đối phương không rõ ràng đã thế lại còn là sân nhà của Băng Thần.

Nếu là ở trong phạm vi Lôi Vân quốc tất nhiên thái độ của họ sẽ khác ngay tuy chưa đến mức giết người nhưng đối phương toi mạng cũng là sớm muộn mà thôi. Thế nhưng mới tới Thanh Vân quốc nhưng họ cũng biết địa vị của Băng Thần đối với quốc gia này mặc dù bọn họ vẫn chưa hiểu rõ làm sao chỉ chút chuyện ấy mà làm cho Thanh Phong coi trọng hấn.

Nhưng thực ra họ lại không biết Thanh Phong thân làm hoàng đế sao lại là thứ ngu ngốc cho được thế nên nếu họ nghĩ rằng Băng Thần chắc chắn có chỗ hơn người thì sẽ tốt hơn. Mà thứ làm cho Thanh Phong coi trọng Băng Thần thì số người biết quá ít còn riêng Mộng gia chắc chắn sẽ không tiết lộ ra chuyện đó.

Vinh hoa phú quý không nói cái lời thế kia chắc chắn không phải chuyện đùa bởi vì đã có quá nhiều người phải lãnh hậu quả rồi. Thế nên cách để họ biết chỉ có thể là chính Băng Thần nói ra mà thôi nhưng chuyện đó lại càng không thể.

Mà bọn họ nghĩ thế nào cũng chỉ nghĩ về hướng vũ lực mà thôi còn thao túng sinh mệnh chỉ là thứ mà trong truyền thuyết kể lại. Dù là truyền thuyết thì cũng chỉ là có một vị nữ thần nắm giữ sức mạnh này mà thôi còn phạm nhân ở tiểu vi diện thì có tường tượng cũng không có khả năng.

Những người dẫn đầu mỗi người một việc thế nhưng không khí của yến tiệc vẫn không hề giảm đi tí nào dù sao đây cũng là nơi con em thế gia gặp nhau. Mà nhưng dịp như thế này cũng là dịp để đám con em thế gia tìm ý trung nhân vì dù sao ở đây cũng đáp ứng được nhu cầu môn đăng hộ đối.

Cường cường liên hợp vẫn là xu thế tất ứng chỉ cần không phải quốc gia thù địch thì tất cả đều có thể xem như ứng cử viên xem mắt. Hơn nữa các cô nương thường phải tuân theo lệnh cha mẹ lấy người mình không thích. Cái dịp gặp mặt này chính là nơi các nàng tìm được người mình thích đã thế còn môn đăng hộ đối.

Băng Thần từ lúc xuất hiện cũng rất được chào đón bởi vì là trẻ tuổi Vũ Vương cường giả đã thế vẻ ngoài lại đẹp để bắt mắt. Thế nhưng hấn ta lại chủ động tiếp cận Mộng Phi người mà Hoa gia hai huynh đệ yêu thích vô cùng khiến người khác không giám tùy tiện tiếp cận.

Mà quan trọng nhất là bọn họ không muốn xấu mặt bởi vì họ biết nhan sắc của bọn họ không thể nào sánh được thế nên chỉ muốn xa xa xem trò vui. Không khí náo nhiệt hơn khi Thanh Nhân công chúa từ đại điện đi ra hướng về phía yến tiệc.

Nàng xuất hiện khiến một người vô cùng mừng rỡ nhưng khi thấy nàng đến bên cạnh Băng Thần thì sắc mặt hấn ta như đêm đen. Thậm chí huynh đệ Hoa gia cũng cảm nhận được sát khí từ hấn nhưng Băng Thần nào đâu quan tâm.

Tay trái luôn qua eo của Thanh Nhân hần ta hỏi:" Ngươi sao giờ này mới suất hiện? "

Thanh Nhân nói:" Ta nào đâu thích mấy cái yến tiệc dạng này chẳng qua là biến tướng đi xem mắt, cha ta cũng không ép lên ta cũng ít khi tham gia dạng yến tiệc này."

Băng Thần chớp mắt hỏi:" Thế sao hôm nay ngươi tham dự? "

Thanh Nhân cười nói:" Vừa nãy cha ta có gặp ta nói rằng lên tham gia dù sao ta cũng có vị hôn phu cũng sẽ không bị đám người kia làm phiền nữa."

Thanh Nhân e thẹn nói:" Huống chi cha ta còn nhờ ta gặp ngươi để truyền lời rằng hần có chuyện cần gặp ngươi sau khi yến tiệc kết thúc."

Băng Thần nói:" Không vấn đề."

Thanh Nhân nói:" Ngươi nghiêm túc một chút vấn đề lần này có vẻ nghiêm trọng vì ta thấy cha và Nhạc lão vẻ mặt khá là căng cứng.Mà hai người bọn họ cảm giác khó vấn đề thì chắc chắn không là chuyện nhỏ."

Băng Thần nói:" Ta biết rồi."

Tính danh: Hắc Vân Phi

Thực lực: Vũ Vương Tam Trọng Thiên

Huyết mạch:Kim thánh

Đẳng cấp:12

Lực lượng:31000

Tốc độ:25800

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ:300

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Hoa Vũ

Thực lực: Vũ Vương Nhi Trọng Thiên

Huyết mạch:Mộc thánh

Đẳng cấp:12

Lực lượng:25000

Tốc độ:25600

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc

Tuổi thọ:300

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Trình Tài

Thực lực: Vũ Vương Nhất Trọng Thiên

Huyết mạch: Mộc thánh

Đăng cấp: 12

Lực lượng: 25000

Tốc độ: 20600

Trí lực: 19

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc

Tuổi thọ: 300

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Thực Thần Chi Tử

Băng Thần trầm nói: "Hệ thống cho ta biết năng lực đạt được sau khi kết thúc tham thực kiếp."

Nguyên Tố Thần Thạch nói: "Kí chủ nhận được năng lực mệnh danh là "Thực Thần Chi Thể."

Thực Thần Chi Thể: "Có thể ăn tất cả mọi thứ hấp thu năng lượng mười thành không sợ bất cứ đồ ăn nào dù có độc. Hàm răng có thể nhai tất cả mọi thứ độ cứng theo đăng cấp kí chủ mà gia tăng thậm chí có thể coi là một loại binh khí."

Băng Thần trầm nghĩ: "Đây chính là bản nâng cao của Bách độc bất xâm chứ còn gì nữa không những thế về sau đạt được đồ tốt trực tiếp nuốt luôn. Như thế có thể tránh những người khác ham muốn đồ của hắn mà làm ra hành động không tốt."

Xong chuyện đan dược hắn ta mới nhìn lại thực lực của ba tên tình địch kia không khỏi cau mày vì Hắc Vân Phi đã có thể tay đôi với hắn rồi. Mà hai huynh đệ Hoa gia thì chắc chắn là cần thuốc mà lên cấp vì chỉ số chung chung không có gì đặc biệt cả.

Nhìn bề ngoài có bình tĩnh nhưng tên thái tử kia thể hiện sự tức giận thông qua ánh mắt quá mức rõ ràng đó là chưa kể khí tức mất kiểm soát. Thân là thái tử nhưng khả năng kiềm chế lại kém cả một đám thương nhân điều này khiến Băng Thần quá thất vọng.

Thanh Nhân cười nói: "Người cũng không cần quá lo lắng vì dù sao thực lực người không giải quyết được thì chắc chắn họ không để người mạo hiểm đâu."

Băng Thần nhẹ nhàng vuốt tóc của nàng nhẹ nhàng nói: "Người cũng đừng quá lo lắng."

Nhìn thấy nàng nói thế hắn biết người lo lắng nhất lại không phải là mình mà là những người xung quanh mà Mộng Phi thân thể cũng hơi run. Băng Thần tay vỗ nhẹ nhẹ vào vòng eo của nàng để nàng bình tĩnh lại liếc qua cho nàng một ánh mắt yên tâm.

Thế nhưng trong lòng hắn cũng vô cùng bất đắc dĩ bởi người sống trong cảnh sống chết của ngày mai như hắn có quyền gì đảm bảo mình sẽ an toàn. Còn việc Nhạc lão và hoàng đế có đưa hắn vào hoàn cảnh nguy hiểm không thì chưa biết được vì có rất nhiều chuyện bất đắc dĩ trong cuộc sống này.

Chỉ đơn giản chiến tranh rai Việt Nam thế hệ ông cha đã phải bỏ bao nhiêu xương máu vào cuộc chiến ấy để quốc gia được hòa bình đến ngày hôm nay. Băng Thần cũng biết rất nhiều người mẹ đã mất cả chồng lẫn con trong cuộc chiến đấy, dẫu biết họ rất có thể đi không về thế nhưng những người này vẫn thúc dục chồng con ra chiến trường.

Tất cả vì tự do, vì độc lập, vì danh dự quốc gia và dân tộc đứng trước những thứ này thì đôi khi tình thân cũng phải lui một bước. Thế giới kia đã như thế thì cái nơi mạnh được yếu thua này thì còn chuyện như thế nhiều đến mức độ nào.

Nhưng Băng Thần không lo lắng cũng không sợ hãi vì nó chẳng giúp được gì mà có thể còn khiến hắn trở lên thụ động trước diễn biến của sự việc. Giữ bản thân luôn bình tĩnh nhưng không có nghĩa là hắn bàng quan dù sao rất có thể liên quan đến sinh mạng của mình.

Chờ yến tiệc kết thúc gặp hai người rồi suy tính sau nếu bây giờ hắn tỏ vẻ lo lắng suy nghĩ thì chắc chắn hai cô nàng này sẽ càng lo lắng hơn mà thôi. Mà để bọn họ không bình tĩnh thì sẽ làm mọi chuyện chỉ thêm rối rắm mà thôi thậm chí có thể ảnh hưởng đến toàn cục dù sao nữ nhân đôi khi sẽ làm những chuyện không ai ngờ tới.

Băng Thần chỉ hơi phân tâm một chút nhưng ngó sang đã một cô gái đeo mạng che mặt. Mà hắn không cần nhìn mặt cũng đoán được nàng là ai.

Bởi vì sau lưng nàng là lão già người mà đã cho hắn học cả máu chỉ bằng khí thể. Tuy hắn nếu chiến đấu có thể làm bị thương thậm chí kết liễu đôi phương.

Nhưng chỉ là có thể mà thôi người trước mặt hắn chắc chắn là một thân kinh nghiệm chiến đấu. Bởi vì dù là Băng Thần bị hắn làm học máu nhưng vẫn giữ sự cảnh giác.

Băng Thần buông ra hai cô nàng chủ động đứng lên chào hỏi trước. Chắp tay đầu hơi gật một cái sau đó mới nói.

Băng Thần cười nói: "Chào Thương tiểu thư và Thu Sơn tiên bối."

Thương Thu Sơn cười một tiếng khí thể trên người khí thể tràn ra khiến cả hội trường tràn ngập đều lâm vào khủng hoảng vì tất cả người phạm vi gần đó đều nằm rạp xuống đất. Băng Thần lập tức nhớ ra Thương Thu Sơn chưa nói cho mình tên của hắn còn cái họ lại càng chưa lộ ra chút nào hắn ta làm sao ngu thế.

Trước kia mình cô đơn chỉ cần lo cho bản thân giờ thì nghĩ cho người khác hắn bị phân tâm không còn chỉ nghĩ về bản thân. Hắn vừa rồi an ủi hai cô nàng lại còn lo đối phó sự xuất hiện của hai người cùng với quan sát ba tên tình địch.

Băng Thần cười nói: "Đó là thiên phú của ta chỉ cần nhìn một người chắc chắn biết được đầy đủ tên tuổi và đẳng cấp của người đó. Lần trước chạm mặt không chào hỏi đoảng hoảng mong tiền bối tha thứ."

Thương Thu Sơn làm sao mà tin điều nhảm nhí như thế tiểu tử này sao không nói mình là ông trời luôn đi nhìn thôi là biết tên vai cả nói nhảm. Thương Nhục Nhục nhìn Băng Thần có chút lo lắng bởi nàng không muốn người nàng chú ý đầu tiên trong đời lại là một âm mưu. Nếu là thật sự như thế thì chắc chắn nàng sẽ bị mẹ và bà ngoại cười thối mũi.

Thương Nhục Nhục cười gian nói: "Son thúc bây giờ hắn nói thế thì ngài cho vị công tử này một cơ hội chứng minh."

Thương Thu Sơn cũng nở một nụ cười khiến người khác lạnh cả sống lưng võ vai của Băng Thần lực đạo không lớn nhưng làm những người khác đỏ cả mồ hôi. Thanh Phong và Nhạc Thiên Quân hai người cũng đã đến gần nhưng lại không dám làm gì cả bởi từ khí thể cách một trời một vực.

Băng Thần lập tức nhận ra sự lúng túng của Thanh Phong và Nhạc Thiên Quân lên lập tức tạo cho họ một bậc thang xuống đài. Nếu không vua của một nước nhưng để ngoại nhân lộ hành rất có thể ảnh hưởng tới uy danh của Thanh Vân mà cả quốc gia này đối với hắn không là gì. Thế nhưng hắn biết đối với hai người nơi này như một phần sinh mạng của bọn họ thậm chí còn lớn hơn.

Băng Thần nói: "Bệ hạ và lão gia tử yên tâm ta trong sạch thì không sợ khảo nghiệm hai người không cần lo lắng."

Thanh Phong trong lòng thầm nghĩ: "Con rở ngoan thế này nếu hắn không hoa tâm thì quá là toàn vẹn rồi, rất biết cách cho trường bối mặt mũi. Thế nhưng không biết hắn có qua được ải này không nếu xảy ra cái gì ngoài ý muốn đành phải liều cái mạng này."

Băng Thần tự tin vô cùng bởi vì có hệ thống ở đây thì hắn làm sao lại có thể không nhìn rõ thông tin của người khác. Nhưng hắn nào biết trong kết giới Nguyên Tổ Thần Thạch chấy cả mồ hôi may mắn thông tin của đám người trên thế giới này đã được Thiên Thư giao cho nàng nếu không Băng Thần ngày giờ cũng không còn xa nữa.

Bây giờ nàng bắt đầu phát hiện ra một vấn đề đó chính là nàng không biết làm sao để giải quyết các vấn đề phát sinh đột xuất. Chính vì thế nàng đã làm ra một quyết định vô cùng sai lầm khiến nàng hối hận gần chết về sau.

Thế nhưng chuyện về sau nàng không biết nhưng bây giờ mọi chuyện vẫn ổn nhưng để ứng phó về sau tốt hơn nàng vẫn quay về phía đám người trở mặt ở đằng sau.

Nguyên Tổ Thần Thạch nói: "Mọi chuyện diễn ra đột xuất quá may mà Thiên Thư có ứng phó trước nhưng chỉ lần này mà thôi. Ta có hơi bất ngờ với những chuyện như thế này thế nên lần sau ai có cách giải quyết thì trực tiếp thực hiện mọi người hiểu không?"

Không ai nói gì nhưng đều gật đầu ra hiệu bọn họ đã biết mà ở bên ngoài Thương Thu Sơn cũng bắt đầu công tác của mình. Hắn sử dụng người của Thương gia ở Thanh Vân quốc bắt đầu công tác thống kê một nghìn người tại cái yến tiệc này và lôi theo rất nhiều thường dân.

Thương Thu Sơn thấy mọi chuyện đã chuẩn bị xong xuôi thì hắn dẫn một đám người ngẫu nhiên chạy tới trước mặt Băng Thần cười cười.

Thương Thu Sơn nói: "Người chỉ cần kể đúng tên của một trăm người này là ta sẽ tin người còn nếu sai dù chỉ một người người sẽ biết tay ta."

Thương Thu Sơn uy hiếp Băng Thần không để trong lòng hắn bắt đầu nhìn từng người một và bắt đầu kể tên từng người từng người dưới ánh mắt kinh dị của Thương Tam. Nhưng đến khi Băng Thần gọi tên một người thanh niên thì Thương Thu Sơn ánh mắt trở ra chứng tỏ hắn ta vô cùng bất ngờ.

Thương Thu Sơn nói: "Người đọc lại tên của hắn một lần nữa."

Băng Thần nói: "Thương Thu Phong sai sao?"

Thương Thu Sơn nói: "Đúng rồi, không cần kiểm tra nữa ta tin người nói thật."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Lạc đề

Băng Thần cười nói: "Người này mới mười bốn mà đã là Vũ Sư rồi chỉ là tuổi thọ còn hơi ít mà thôi."

Bỗng nhiên Băng Thần cảm nhận được áp lực ngập trời ép về phía mình khiến cho hắn không động đậy được. Khi rõ ràng chuyện gì xảy ra hai chân hắn đã ở trên không trung mà cổ áo thì bị siết chặt bởi Thương Thu Sơn.

Bây giờ thì Băng Thần đã hiểu người thiếu niên kia chắc là có quan hệ với thân thích gì đó. Chính vì thế hắn ta mới kích động như thế này.

Băng Thần cười khổ quy tắc xã giao ở thế giới này cũng khác biệt phải chú ý quá nhiều thứ. Đã thế còn không có chút thông tin gì để né tránh những cảm kích.

Băng Thần là người được đào tạo bài bản về cách ứng xử bởi tổ chức. Thế nhưng hắn ta gặp một loại người mới đó chính là đám thông thiên cường giả.

Trước kia đối với hắn thì võ công cao cường hay quyền thế ngập trời thì một viên đạn cũng xong đời. Thế nhưng thế giới này người có thể bay như chim di chuyển nhanh hơn cả máy bay.

Trước kia tỏ ra biết thì người có lẽ âm trầm hỏi thăm, có uy hiếp, có sợ hãi. Nhưng Băng Thần quên mất trong mắt kẻ này mình chẳng khác gì một con kiến.

Có sức mạnh vượt trội trong thời gian ngắn khiến hắn quên đi mình là người Trái Đất. Đối với thế giới này vẫn quá lạ lẫm, một nơi mà mạng người trong mắt cường giả chỉ là rác.

Băng Thần cũng biết muốn xoay chuyển tình thế phải có biện pháp đặc biệt. Bỗng nhiên có một thanh âm lạ vang lên trong đầu của hắn ta.

Nhiệm vụ: Tìm lấy chỗ tốt

Lấy được vật phẩm tiền tài từ người trước mắt càng nhiều thưởng càng lớn.

Thất bại: Chiều cao còn 1 m

Băng Thần bắt đầu chửi thề éo có hạn mức sao biết được bao nhiêu mới hoàn thành. Như nghe được Băng Thần tiếng lòng một âm thanh vang lên.

Bổ sung: 1 tỷ

Nguyên Tố Thần Thạch gào lên: "Người ta chỉ muốn nhắc cho hắn biết cách giải quyết vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Lỡ mồm

Băng Thần mồ hôi ròng ròng chảy 1 tỷ ở Thanh Vân quốc giá trị bao nhiêu hắn cũng rõ ràng đây là một con số không hề nhỏ chút nào. Nếu nhân lúc này mà bắt chẹt đối phương không biết khi chữa xong thì mình có còn toàn mạng không nữa tình thế hiện tại khiến hắn rất muốn chửi thề.

Trong thức hải Băng Thần Nguyên Tố Thần Thạch mặt mày tái mét nàng không có hiểu biết nhiều như Thiên Thư lên không biết được một tỷ là con số

như thế nào. Nhưng theo nàng quan sát được trong thời gian ở Thanh Vân thò một tỷ không phải con số nhỏ.

Nàng quay qua còn đang cười Vô Hận Giới Chỉ gào thét: " Ngươi điên à?"

Vô Hận Giới Chỉ cười cười nói:" Có sao đâu vui mà."

Nàng biết bây giờ nói gì cũng vô ích nếu giảm lượng tiền thì có thể khiến Băng Thần sinh nghi về sự tồn tại của hệ thống điều đó không tốt chút nào. Nhưng một số tiền quá lớn như là bắt chẹt sẽ khiến kẻ kia nổi giận đồ sát kị chủ đó cũng là một vấn đề không ai ngờ được Thiên Thư chưa đi được bao lâu thì hết chuyện này đến chuyện nọ xảy ra.

Nàng xoa xoa thái dương của mình sau đó bất lực ngồi một chỗ không biết dưới áp lực thế này Băng Thần có đủ tinh táo để giải quyết vấn đề không. Thế nhưng làm nàng kinh ngạc là sau một khoảng khắc sợ hãi thì Băng Thần lập tức tỉnh táo lại sau đó nhanh chóng suy nghĩ.

Rất nhanh Băng Thần đã phân tích ra cách giải quyết vấn đề nhưng chính hắn cũng có một chút không chắc chắn vì Thương Thu Sơn đối với hắn còn là mặt ẩn số. Bởi tài sản cũng như tính tình người kia hắn không quá chắc chắn nhưng phù hợp nhất trong tình huống này rồi.

Băng Thần chuẩn bị mở mồm thì trong đám người đầu bếp của Thương gia một mỹ phụ lao ra nắm lấy tay của Thương Thu Sơn lay động thật mạnh nước mắt tuôn rơi.

Mỹ phụ nhân lay động tay áo của Thương Thu Sơn:" Hắn nói có thật không ngươi mau nói cho ta biết có phải thật không? "

Cường giả trấn áp tất cả mọi người giờ phút này hắn ta lại chỉ biết cúi đầu không dám nhìn về phía người phụ nhân kia, bình ổn lại một chút hắn mới quay qua nhìn nàng. Băng Thần mặt ngoài có chút sợ hãi nhưng trong nội tâm cuồng hí vị này cường giả cũng có một phần tâm lý người rất dễ để hắn lợi dụng để kế hoạch của mình càng đơn giản mà dễ thành công hơn.

Người phụ nhân bắt đầu nói liên hồi:" Ngươi cái này đàn ông một đi là mười mấy năm có biết ta phải chịu bao nhiêu khổ để nuôi Phong nhi không.Hắn mà có mệnh hệ gì thì cả đời này ta hận ngươi đến chết....."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Con dâu có được không

Băng Thần lúc này thì có chút chán nản hóa ra người ta đại gia mình cứ lo nghĩ lung tung biết vậy phải chém thật đẹp vào nhưng đó chỉ là mơ mà thôi. Hắn ta bắt đầu liệt kê ra một mớ thảo dược mà hắn đọc được trong sách giá cả cũng rõ ràng sau đó để cho Thương Thu Sơn phái người đi mua.

Không để mọi người chờ lâu Băng Thần nhanh chóng nhận thuốc mà những người lấy thuốc mang lên đều là Vũ Vương điều này khiến Thanh Phong và Nhạc Thiên Quân nhũn mảy. Họ biết những người này thế nên họ không ngờ Thương gia lại ẩn náu lực lượng kinh khủng đến mức này ngay tại nơi họ cai trị.

Băng Thần cười nói:" Ta cần một không gian tĩnh lặng để nấu dược thiện tốt nhất là không có người làm phiền nếu không ta phân tâm thì chất lượng không tốt cho lắm "

Mỹ phụ kia giật giật tay áo nói:" Thu Sơn ngươi nhanh tìm nơi yên tĩnh cho hắn ta nấu dược thiện đi."

Thương Thu Sơn nói:" Ngươi ít ra cũng phải để một người quan sát quá trình ngươi làm việc nếu không thì chúng ta làm sao yên tâm dù sao đây cũng là tính mạng của con trai ta. "

Băng Thần cũng không dám phản bác vì Thương Thu Sơn là kẻ mạnh lắm đằng chuôi mọi lý lẽ đều không hợp lý vào lúc này mà hắn ta cũng muốn mượn lần này để danh tiếng vang xa.Như thế lần sau hắn sẽ vừa có tiền lại được làm một mình nhưng vấn đề là nhờ Thương Thu Sơn muốn thử dược hiệu làm sao ngăn cản.

Vừa đi vừa suy nghĩ đến của căn phòng thì hắn ta bỗng nảy ra một ý tưởng vô cùng hợp lý nếu làm thì chắc chắn Thương Thu Sơn sẽ không dám thử thuốc. Cười gian một tiếng hắn ta cầm lấy chiến nôi đã được chuẩn bị sẵn đặt lên một tay còn một tay khắc giả vờ lấy một rổ thảo dược đổ hết vào nồi nước.

Thực ra những thứ đắt nhất hắn đã thu vào trong Vô Hận Giới Chỉ rồi còn mấy thứ rẻ tiền hắn bỏ cả rẻ vào tay bóp bóp quấy quấy tay còn lại lừa búng lên nhìn vô cùng chuyên nghiệp. Hắn ta dùng tay làm đũa quấy liên tục thực ra là đang truyền vào sinh mệnh chi lực vào đó để khi tên kia uống vào sẽ hết bệnh.

Khi nước sôi lên cô đọng lại chỉ còn một chén con hắn ta cầm nôi lên đổ vào miệng súc súc mấy cái rồi nhả lại vào nôi tay kia tắt lửa. Đổ cái thứ gọi là dược thiện đặt vào một chiếc bát nhỏ đi hướng Thương Thu Sơn sau đó đặt vào tay của lão ta.

Thương Thu Sơn nói:" Người vừa rồi là?

Băng Thần cười nói:" Ta là thử xem thuốc này được lực và vị đạo đã được chưa."

Thương Thu Sơn nói:" Cái ngum kia sao ngươi không phun ra ngoài."

Băng Thần cười nói:" Theo như ta được học khi lượng nước như thế thì là được còn được lực phải tự thử mà công tử tánh mạng quan trọng ta không muốn hấn ra chuyện lên làm như vậy cho chắc."

Thương Thu Sơn nói:" Thế nhưng..."

Băng Thần nói nhỏ:" Chuyện này chỉ hai chúng ta biết thôi ngài cứ yên tâm"

Chuyện đã rồi vì sự an nguy của nhi tử Băng Thần làm như thế thì hấn ta không thể trách được nhưng cái này cũng quá gớm đĩ mà.Nhưng hấn ta bình tĩnh mang chén thuốc ra ngoài như không xảy ra vấn đề gì hết mà nguyên nhân hấn yên tâm là chén thuốc này sinh khí tràn đầy vượt ngoài cả các loại được thiện mà tiểu thư đã nấu.

Hai người sóng vai đi đến trước mặt của mọi người đưa chén thuốc cho tiểu tử kia nhưng bị Thương Nhục Nhục chặn lại.

Thương Nhục Nhục nói:"Cho ta ném một chút có lẽ ta muốn biết thứ này có thần kỳ như thế không."

Thương Thu Sơn nói:" Hấn ta nói đây là lượng vừa đủ một người uống không dư."

Thương Nhục Nhục hỏi:" Lượng vừa đủ là bao nhiêu?"

Băng Thần nói:" Hai lượng nước."

Hấn ta đã quan sát chiếc nồi ghi chú lên rất chắc chắn là khối lượng chén thuốc là như thế không thể nào sai được. Nhưng khác với suy đoán của Băng Thần nàng ta ngay lập tức lắc đầu báo hiệu khối lượng hấn ta đưa ra không chính xác.

Thương Nhục Nhục nói:" Khối lượng không hoàn toàn chính xác dư ra một ít tuy là rất ít nhưng vẫn là dư ra ta chỉ lấy cái lượng nhỏ đó chắc không có vấn đề chứ."

Băng Thần đành phải nói: " Thế thì không sao."

Nàng lấy một cái muỗng nhỏ tay hốt nhẹ một lớp nước nhỏ được tách ra sau đó nàng nhanh chóng ném thử đôi mắt sáng lên.Ngược lại với nàng Thương Thu Sơn tay hơi run không lẽ kiếp trước tiểu thư nợ tiểu tử này sau đó lại buồn cho con trai mình chén thuốc đó dù là thần dược cũng để hấn nghĩ mà kinh.

Băng Thần nói nhỏ với Thương Thu Sơn:"Ngài đừng như thế lộ hết bây giờ."

Thương Thu Sơn đành nhin lại cảm giác buồn ối của mình tươi cười đưa bát canh cho nhi tử của mình.Thương Thu Phong với cha mình tin tưởng vô cùng dù chưa gặp bao lâu nhưng từ bé xiu hấn đã học võ của hấn tiếp lấy ý chí của Thương Thu Sơn.

Dù cho cha không ở bên cạnh nhưng hấn vẫn ngẩng cao đầu và quan trọng nhất là Thương Thu Sơn đã quay lại tìm mẹ con bọn họ. Mà một mình hấn trấn áp toàn trường nhưng lại thương yêu mẹ mình như thế khiến hấn càng sùng bái cha mình.

Có người cha như thế này tương lai hấn tất nhiên tươi sáng sao lại có thể chết ở cái tuổi này thế nên hấn nâng lên bát nước một hơi uống hết.Sau đó hấn ta sắc mặt trở nên hồng hào như người say rượu nhưng ánh mắt tràn đầy hưng phấn ánh mắt chớp động một quyền xuất ra.

Thương Thu Phong nói:" Cha mẹ ta cảm thấy thân thể nhẹ nhàng tràn đầy sức sống."

Sau đó thân thể hấn từ từ tiết ra một loại chất nhầy nhầy nhưng Thương Thu Sơn biết đây là tạp chất và độc tố tiên thiên của hấn truyền lại cho Thương Thu Phong.Thương Thu Sơn nhìn những thứ này không thể không nhớ đến đám người đã truy sát mình năm xưa tuy thù hận nhiều thế nhưng hấn phải cảm ơn bọn họ đã đưa hấn tới nơi đây.

Nếu không phải thế có lẽ với tính cách này chắc hấn sẽ cô đơn đến cuối đời mà thôi chứ đâu ra vợ đẹp con ngoan như thế này. Hấn ta thấy thứ kia tác dụng còn muốn vượt qua Băng Thần hứa hẹn thì lập tức ánh mắt hướng về phía này trong đó tràn đầy biết ơn.

Băng Thần thì cũng vui vì tình thế trước mặt còn thuận lợi hơn hấn muốn rất nhiều đặc biệt là nghĩ tới tiền công sắp nhận được hấn nét cười càng đậm

Thương Thu Sơn vỗ vai hấn:" Tuổi trẻ tài cao mới tuổi này đã thấu hiểu thực đạo đến mức này quả là hiếm có dù đi ra mảnh đại lục này đối với tài năng của ngươi cũng sẽ tìm được một chỗ cắm dùi."

Thương Thu Sơn nói:" Ngoài ra ta coi như nợ ngươi một ân tình nếu mai sau đi ra đại lục này có cần cái gì thì có thể liên lạc tới Thương gia tìm ta là được."

Sau đó hấn lấy ra một cái lệnh bài đưa cho Băng Thần

Thương Thu Sơn nói: "Đưa cái lệnh bài này ra thì bất cứ nơi đâu chỉ cần có người của Thương gia thì sẽ có người giúp người liên lạc với ta."

Thương Nhượng Nhượng lúc này ngẩn ngơ hỏi: "Người kỹ thuật nấu nướng là học từ ai?"

Băng Thần nói: "Ta học từ khi còn rất bé trước khi vào Nhạc gia."

Thương Nhượng Nhượng hỏi tiếp: "Quan trọng là ai dạy người?"

Băng Thần nói: "Mẹ ta."

Thương Nhượng Nhượng hỏi tiếp: "Thế người có thể dạy ta không?"

Băng Thần nói: "Thứ này là bí kỹ trong dòng tộc không truyền ra ngoài mà cha mẹ ta cũng mất rồi lên ta càng không thể quyết định."

Thương Nhượng Nhượng nói tiếp: "Người ngoài không được thể con dâu có được không?"

Băng Thần cứng họng

Thương Thu Sơn thì đứng hình không thể cảm thán con hơn mẹ là nhà có phúc cũng không biết tiểu tử kia trả lời thế nào.

Băng Thần lúc này thật sự chưa biết trả lời như thế nào bỗng nhiên một ý nghĩ chợt lóe ra.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Cái này khó nói lắm

Băng Thần cười nói: "Cô nương cũng không nên hỏi cái này."

Thương Nhượng Nhượng nói thẳng: "Người cưới ta thì ta sẽ được học loại được thiện của gia tộc người chứ?"

Băng Thần há hốc mồm có cần phải nói thẳng như vậy không kiểu này thì con gái thời hiện đại cũng phải chào thua. Người sao có nói cưới người ta vì bí kíp gia truyền của gia tộc hẳn ngay trước mặt của mọi người như thế ai sẽ đồng ý dù cho người có xinh đẹp giàu có thế nào đi chăng nữa.

Thế nhưng một giây sau Băng Thần lại phải thay đổi suy nghĩ của mình và những lời hần sắp tuôn ra khỏi mồm của mình. Bởi vì đứng đằng sau Thương Nhượng Nhượng là Thương Thu Sơn nhẹ búng một cái bát thành bụi phấn sau đó làm động tác cắt cổ không những Băng Thần mà những người khác cũng trợn mắt.

Họ là người của thế gia quyền quý những cảnh này họ thấy không ít thậm chí còn là chính mình làm cũng không ít thế nhưng trước mặt nhiều người như thế này. Nói thật nhiều người cũng không quá quan trọng chỉ là thân phận của một ngân người ở đại tiệc này ai lại đơn giản không phải đại thương quý tộc.

Không những thế họ còn là tinh anh trong những gia tộc nổi tiếng mà Nhạc gia cùng hoàng tộc Thanh Vân quốc là hai thế lực mà nhắc tới đã làm người ta ngáo ngán. Thế nhưng người này không hổ là siêu cấp cường giả trực tiếp uy hiếp con rể của hoàng gia Thanh Vân quốc ngay trên địa bàn của họ.

Thương Thu Sơn cũng biết hành động của mình là sai thậm chí có thể mang tới khá nhiều rắc rối cho bản thân rất có thể làm cho Thương gia cuốn vào cuộc đọ sức của các thế lực khác. Thế nhưng tiểu thư đã làm đến mức độ này hẳn đành chơi liều theo thôi dù sao Thương gia nữ nhân mỗi thế hệ đều có truyền thống như thế mà.

Trong lòng thầm hô không tốt Băng Thần lúc này nào đâu dám từ chối bởi vì hẳn còn rất là yêu đời lắm nhờ đâu Thương Thu Sơn lỡ tay một chưởng là bái bai. Băng Thần không dám đặt cược tánh mạng của mình tuy hẳn cảm giác Thương Thu Sơn có điều băn khoăn.

Băng Thần vội nghĩ rồi nói: "Chúng ta mới gặp nhau thời gian quá ngắn sao ta có thể cưới cô nương?"

Thương Nhượng Nhượng lấy xuống khăn che mặt của mình sau đó toàn trường đám nam nhân như chết lặng thậm chí những người như Thanh Phong và Nhạc Thiên Quân cũng phải ngạc nhiên. Bởi khuôn mặt thật sự quá đẹp có lẽ chỉ cần là nam nhân là sẽ phải liếc mắt nhìn như hai người kia tuy không có ý nghĩ gì nhưng cũng thầm than con nhà ai mà đẹp thế.

Tuy mọi người cũng đã biết đến Mộng Phi và Lý Tình với nhan sắc không hề thua kém nhưng riêng về Mộng Phi vẫn thua kém Thương Nhượng Nhượng về mảnh khí chất. Băng Thần thì cũng lo lắng vô cùng năng có ưu điểm của mình còn gia thế lớn hẳn không muốn chạm vào nữ nhân mà hẳn không kiểm soát được giống như là Lý Tình vậy ý nghĩ cũng không nổi lên được.

Băng Thần là một kẻ vô cùng thông minh hẳn sẽ không để mình rơi vào thế hạ phong trong các mối quan hệ của mình. Chính vì như thế rất sẽ tạo ra rất nhiều rắc rối chưa kể khi không có kiểm soát các năng đấu đá nội bộ lại mang theo thế lực sau lưng thì rất mệt mỏi cho hẳn.

Dù cho tương lai của hẳn có chống lại được tất cả thì bây giờ cũng không thể chính vì thế hẳn ta thà bỏ qua chứ không muốn bất kì rắc rối không thể giải quyết nào xảy ra. Nhưng hẳn không ngờ Thương Nhục Nhục lại quyết liệt đến mức này càng không ngờ Thương Thu Sơn bỏ xuống được mặt mũi uy hiếp tiểu bối như hẳn trước mặt bao nhiêu người.

Trong lòng bối rối thể hiện ngay ra trên gương mặt của hẳn nhưng có vẻ Thương Nhục Nhục chẳng chút nào quan tâm đến nét mặt sắp khóc của Băng Thần.

Thương Nhục Nhục nói: "Ta năm nay tuổi vừa mười tám nhưng thực lực đã là Vũ Vương ngũ trọng thiên tay nghề được thiện của Thương gia đã lãnh ngộ được chín phần. Gia sản thì trải rộng khắp các mảnh đại lục thâm nhập vào mỗi một quốc gia quan trọng nhất ta là người thừa kế duy nhất."

Băng Thần trong lòng gào thét: "Rắc rối to rồi nàng như thế người theo đuổi sao ít được chưa có thực lực mà dính vào dạng này nữ nhân thật xui xẻo. Quan trọng nhất là thể loại khi điềm tĩnh khi trẻ trâu thế này mà sống với nàng quả thật giống như đánh bạc mỗi giây."

Thế nhưng hẳn ta nào đâu dám nói cái gì đành phải nhả nhận từ chối

Băng Thần nói: "Thương tiểu thư tài trí hơn người ta chỉ là một tiểu tử từ một tiểu quốc sao có thể xứng với nàng huống chi ta bây giờ chỉ tập trung vào võ đạo tránh xa nữ sắc."

Thương Nhục Nhục cười khinh thường chỉ về chỗ ngồi vừa nãy của Băng Thần vẫn ngồi đó hai cô gái thì nụ cười càng đậm rồi mới nói với hẳn.

Thương Nhục Nhục nói: "Người có biết tự trọng hay không?"

Băng Thần ngêch mặt ra rồi trả lời: "Cái này thì khó nói lắm."

Nghe câu nói của Băng Thần thì đến lượt Thương Nhục Nhục ngêch mặt ra hỏi người có tự trọng không người còn bảo khó nói thì khác gì nói mình không có tự trọng. Dạng người này hoàn toàn không giống những gì mà nàng tham khảo từ mẹ và bà ngoại của mình thậm chí cả các đời trước nữa.

Thương Thu Sơn thì lập tức nhíu mày vì hẳn cũng không gặp cái thể loại quái đản này bao giờ lên hẳn không nói gì trầm tĩnh đợi tiểu thư tự mình giải quyết. Hẳn ta chỉ có thể đảm bảo Băng Thần chắc chắn sẽ không mở miệng từ chối trực tiếp.

Chỉ cần Băng Thần đủ thông minh và yêu đời chắc chắn sẽ không làm chuyện như thế sợ nhất là hẳn ta giống chủ nhân cứng đầu. Mà chủ nhân của hẳn ăn bao nhiêu đau khổ nhưng cuối cùng cũng không thoát khỏi vận mệnh của bản thân.

Không những thế còn sinh ra bệnh sợ vợ giai đoạn cuối vô phương cứu chữa dù hẳn không biết tất cả những chuyện mà người kia phải trải qua nhưng chỉ thái độ nói lên tất cả. Kiếm Thánh đứng đầu kiếm đạo của cả một mảnh đại lục khi đứng trước mặt phu nhân nhà mình lại như con cun cút khiến người khác buồn cười vô cùng.

Thương Thu Sơn suy nghĩ một chút thì thấy mình cũng có chút sợ vợ khiến hẳn thầm nghĩ liệu đây có phải một căn bệnh có thể lây nhiễm. Thế nhưng người phụ nữ của hẳn vẫn hiền từ hơn rất nhiều điều này khiến hẳn cảm thấy rất là tự hào.

Băng Thần câu nói khiến cho cả hai người đều không biết nói gì mà lạnh miệng giới lý lẽ như Thương Nhục Nhục cũng cứng họng. Cuối cùng nàng đành tức giận bay lên không trung biến mất vào bóng đêm nhưng không quên để lại ngoan thoại.

Thương Nhục Nhục nói: "Hãy đợi đấy ta sẽ trở lại."

Nàng đang cấp tốc quay trở về gia tộc tìm mẹ mình để đối phó với Băng Thần trong suy nghĩ của nàng người đã hàng phục được cái tên cứng đầu như cha mình. Chỉ cần có quân sư như thế thì lo gì không công phá được một kẻ trẻ tuổi như Băng Thần.

Băng Thần thở dài một hơi không ngờ tự hạ mình một nói xấu chính bản thân một câu mà đã đuổi được nàng đúng là đối phó với những thứ bất thường phải xài biện pháp vô thường. Bữa tiệc tiếp tục diễn ra nhưng không khí có chút không tự nhiên vì cường giả trong truyền thuyết bỗng dưng xuất hiện trước mặt bọn họ mà các nam nhân đều có chút ghen tỵ với Băng Thần.

Bọn họ chỉ ước gì đổi vị trí cho hẳn thì bọn họ chắc chắn sẽ đồng ý không cần suy nghĩ vì người hầu đã mạnh mẽ như thế thì gia thế nàng sao bình thường được. Nếu làm con rể gia tộc lớn như thế thì đúng là một bước lên tiên nhưng kẻ kia lại có thái độ từ chối làm họ rất ghen ghét.

Riêng tên thái tử kia thì càng khùng khiếp bởi vì hẳn rất may mắn thông qua phụ vương của mình biết được địa vị của Thương gia lên ánh mắt hẳn càng như muốn giết Băng Thần.

Hẳn thầm nghĩ: "Nếu mình đánh bại tên kia có khi nào nàng sẽ để ý mình không?"

Nghĩ thế hẳn ta lập tức thay đổi ánh mắt nhìn Băng Thần như thợ săn nhìn lấy con mồi mà đây là thứ Băng Thần nhạy cảm nhất. Trả lại cho hẳn một ánh mắt khinh thường rồi Băng Thần không nhìn hẳn nữa khiến hẳn ta rất tức tối nhưng Băng Thần đâu có quan tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Chuẩn bị sẵn sàng

Bữa tiệc diễn ra một cách bình thường sau khi hai người kia rời đi. Băng Thần vẫn là chung tâm bàn luận thể nhưng hẳn không quan tâm cho lắm.

Trời gần sáng thì ai cũng về nhà lấy, Băng Thần bước nhanh tới thượng thư phòng. Từ phía xa đã có rất nhiều binh lính tuần tra liên tục sắc mặt nghiêm túc vô cùng.

Băng Thần đi ngang họ không quan tâm vì đã nhận được lệnh của hoàng đế. Phạm vi một dặm quanh cung điện đã trở thành cấm địa.

Tới cửa thì hẳn đã nghe thấy tiếng bàn luận của hai người về việc chuẩn bị cho ngày khảo sát của Thiên Nguyên học viện. Mở cửa nhìn vào thì thấy lão gia tử nét mặt vô cùng nghiêm túc nói với Thanh Phong.

Mà thân là hoàng đế Thanh Phong lại cầm bút viết vô cùng chăm chú nghe lão gia tử nói chuyện. Lâu lâu hẳn ta còn gật đầu sau đó lại ghi ghi chép chép cẩn thận.

Hoàng Kim Hồ như con mèo nằm một bên hai mắt tròn xoe cái đuôi vẫy vẫy. Băng Thần ngồi nghe nhưng nội dung hẳn chỉ biết là liên quan đến sở thích của một người nào đó.

Nhạc Thiên Quân nói: "Theo ta nghe kể hẳn ta rất ghét màu đỏ tươi lên sân khấu lên sửa lại loại vải trang trí. Còn ngươi hãy ra lệnh cho yêu thú trong rừng tự nhiên một tý thể hiện tốt thì có thể gia nhập học viện. "

Sau khi hẳn nói xong thì mới để ý tới Băng Thần đã có mặt trong căn phòng.

Nhạc Thiên Quân cười nói: "Ngươi lại đây chúng ta có chuyện cần thương lượng với ngươi. "

Băng Thần nói: "Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? "

Nhạc Thiên Quân nói: "Ngươi cũng biết chuyện khảo hạch lần này đã thay đổi cả chỉ tiêu đầu vào lẫn cách thức khảo sát. "

Băng Thần gật đầu

Nhạc Thiên Quân bắt đầu kể cho hẳn về biến cố của Thiên Nguyên học viện. Sau đó là nguyên nhân khiến việc đó xảy ra mà Băng Thần cũng bất ngờ vì chuyện này có dính đến một vị Vũ Đế.

Nhạc Thiên Quân trầm trầm nói nhỏ: "Quan trọng nhất là ngài ấy sẽ xuất hiện trong ngày khảo hạch của Thiên Nguyên học viện. "

Băng Thần ngạc nhiên hỏi: "Chắc chắn là ngài ấy sẽ tới ư?"

Nhạc Thiên Quân nói: "Đây là khẳng định của ngài ấy và khi đã quyết định thì chắc chắn hẳn phải thực hiện dù cho có gì xảy ra. Trừ khi hẳn vướng vào rắc rối không thể dứt ra được nếu không chắc chắn khảo hạch ngài ấy sẽ ở trong phạm vi Thanh Vân quốc quan sát cuộc thi.

Băng Thần nói: "Thế thì trách nhiệm của ta là gì?"

Nhạc Thiên Quân cười nói: "Thông minh như ngươi chắc hẳn phải đoán được ý định của chúng ta rồi chứ."

Băng Thần nói: "Ta nghĩ theo như các ngươi nói thì sẽ có thật nhiều cường giả Vũ Vương cấp cao hơn tham gia để thể hiện trước mặt ngài ấy. Thế thì ta một cái tam cấp Vũ Vương có thể làm gì không lẽ hai người muốn ta đấu với bọn họ sao."

Nhạc Thiên Quân cười nói: "Bớt diễn trò ta biết thực lực của ngươi luôn cao hơn đẳng cấp và lại không chỉ ngươi phải thể hiện bản thân. Quan trọng không kém là phải dẫn dắt người của Thanh Vân hoàn thành khảo hạch đã hiểu chưa."

Băng Thần muốn nói gì thì Thanh Phong vỗ vai hẳn nói

Thanh Phong cười nói: "Ngươi chỉ cần vào có thứ hạng cao thì ta sẽ thưởng theo ý thích của ngươi chỉ cần trong khả năng của ta thì gì cũng được."

Băng Thần nghĩ nghĩ thấy mình kiểu gì cũng có lợi dù sao dẫn dắt người kia thông qua khảo hạch là điều tất nhiên lên đây là một vốn mà hai công quá sáng khoái. Nhưng Băng Thần vẫn muốn chăm sóc thuộc hạ của mình năm người kia cùng hai cô gái hẳn mới nhận cũng phải thông qua.

Hẳn ta không có thời gian dạy dỗ thuộc hạ và cách dạy của hẳn cũng không phù hợp cho những người này thế lên một nơi tốt như Thiên Nguyên học viện là một lựa chọn đúng đắn.

Băng Thần nói: "Ta muốn trong tổ đội của mình có bảy danh ngạch có thể không?"

Thanh Phong nói: "Không vấn đề người trong tổ đội là do người tự chọn chúng ta sẽ không can thiệp."

Nhạc Thiên Quân nói: "Người mang theo người của người thêm mấy tiểu tử trong nhà ta nữa còn lại người cũng tự chọn đi. Thế nhưng đã dẫn đội thì phải đảm bảo bọn họ qua được khảo hạch thế là được."

Băng Thần gật đầu nói: "Được thôi ba ngài tiếp tục việc của mình ta về chuẩn bị cho cuộc thi."

Nhạc Thiên Quân nói: "Việc tập luyện khá là quan trọng người nếu cần hỗ trợ gì thì cứ nói riêng người thực đơn cũng đổi từ sáng mai chuyện này Kim Hồ sẽ hỗ trợ. Nếu người đột phá tiếp được thì tốt nếu không thì củng cố cảnh giới cũng được."

Thanh Phong nói: "Cố gắng cho mọi người trong đội của người điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất đừng để đến lúc quan trọng ra vấn đề gì."

Băng Thần gật đầu sau đó đi ra khỏi căn phòng hướng ra ngoài hoàng cung mà đi ba người kia cũng quay về công việc đang dang dở của mình. Lướt đi trong màn đêm Băng Thần trầm tư suy nghĩ tuy nhiên tốc độ của hắn cũng rất nhanh nhưng hắn lại phát hiện ra rất nhiều người đang theo dõi mình.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Lăng Phong yêu đương

Băng Thần những ngày sau đó chẳng làm gì khác ngoài ăn với ngủ bởi vì hắn đã giao nhiệm vụ tập luyện cho mấy người kia còn mình thì lại rảnh rỗi. Hắn tuy tỏ ra thờ ơ nhưng vẫn liên tục nhận tin tình báo từ cái tổ chức non trẻ của mình.

Phi Thành một chân quỳ trước mặt Băng Thần đang lải nhải liên tục về các vấn đề kinh doanh và một số tình báo.

Phi Thành nói: "Theo thông tin từ người của chúng ta từ Hóa quốc thì hoàng đế Hóa quốc đang suốt phát hướng về Thanh Vân quốc."

Nói chuyện bình tĩnh nhưng Băng Thần cảm nhận được sát khí từ người Phi Thành tỏa ra không khí xung quanh.

Băng Thần nhàn nhạt nói: "Bình tĩnh phải giữ cái đầu lạnh thì trả thù mới có thể thành công."

Phi Thành ổn định lại cảm xúc của mình: "Tổ chức chúng ta đã có một chút người đang xuất phát hướng các quốc gia khác nhưng lại khá là mỏng manh khả năng thu thập tin tức chưa được tốt lắm."

Đang lìm dim Băng Thần bỗng nghe được một âm thanh vang lên

Nhiệm vụ: Lớn mạnh thế lực

Yêu cầu: Thành viên 120/1000

Thời hạn: 1 tháng

Chớp chớp mắt Băng Thần không nghĩ đúng lúc này hệ thống lại đưa ra một nhiệm vụ như thế khiến hắn có chút lúng túng bởi vì một tháng chiêu tụ một ngàn người dưới trướng. Chuyện này hắn cũng không rõ lắm đành phải hỏi ý kiến của Phi Thành một chút xem lên làm thế nào.

Băng Thần hỏi: "Người có nghĩ ra cách nào để cho tổ chức của chúng ta nhanh chóng phát triển không?"

Phi Thành hỏi: "Công tử người muốn phát triển về mặt nào chất lượng?"

Băng Thần cười nói: "Một ngàn người còn chất lượng thì càng cao thì càng tốt."

Phi Thành hỏi: "Công tử cho ta một cái thời hạn."

Băng Thần nói: "Một tháng người làm tới không."

Phi Thành gật đầu nói: "Mình ta không thể nhưng nếu có sự hỗ trợ của công tử và tiền tài có thể làm cho nhân số gia tăng mà chất lượng cũng tốt. Thậm chí có thể bắt đầu đào tạo nhân thủ thâm nhập vào các quốc gia xa xôi hơn ví dụ như Thủy Vân quốc."

Băng Thần ngạc nhiên hắn không thể nghĩ Phi Thành lấy đâu ra loại này tự tin chính hắn cũng không thể nghĩ ra phương pháp nào mà làm cho được. Chính tổ chức cũ của hắn cũng không có khả năng làm được điều này nó quá khó phải dựa vào căn cơ vững chắc hàng trăm năm mới nghĩ chiêu được một lượng người.

Dù sao mỗi quốc gia nhân khẩu đều có quản lý mà đám người không rõ danh tính thì càng không thể làm nội ứng được bởi vì không ai dùng kẻ mà mình không biết gì về hắn. Đây là nguyên tắc chung của các thế lực lớn để phòng tránh bị thâm thấu mà dù có thâm nhập được thì cũng chỉ là tầng chót không có quá nhiều tác dụng.

Vì dù sao chẳng ai đem đại sự nói cho một kẻ hạ nhân cả đây chính là điều khó khăn trong thu thập tình báo của các tổ chức tình báo. Tồi hôm qua Băng Thần đã chứng kiến sự hài hước của đám người kia hẳn đã quá rõ ít nhất ở cái mảnh đại lục nhỏ bé này sẽ không có một cái ra hồn tổ chức tình báo.

Lý do chính vì kiểm người quá khó mà tính cảnh giác của các thế lực lớn cũng quá cao lên chỉ có thể dùng biện pháp theo dõi đơn thuần nhất. Giống như ngày hôm qua có đám người theo dõi có đến ba tên cửu cấp Vũ Vương đứng là một trò hề.

Ở Trái Đất trừ các trường hợp đặc thù nếu không rất khó xảy ra chuyện giết gà dùng dao mổ trâu như ở đây nhưng hẳn có chút không tin các tổ chức tình báo của mảnh đại lục này đều như thế.

Băng Thần hỏi: "Ngươi cần ta làm gì và phải chi bao nhiêu?"

Phi Thành nói: "Ngài chỉ cần thể hiện thật tốt trong lần tranh tài sắp diễn ra tốt nhất là đạt đệ nhất bởi vì khắp thập quốc bởi vì cuộc thi này xảy ra oanh động rất lớn. Nếu ngài đạt đệ nhất thì chỉ cần lấy danh nghĩa của ngươi sẽ rất dễ lôi kéo người khác nhập hội. Vì đi theo một vị cường giả thì mới có tương lai còn về chi phí thì càng nhiều càng tốt số lượng người lôi kéo cũng càng nhiều hơn."

Băng Thần cười nói: "Không vấn đề chỉ cần đạt thứ hạng tốt cha vợ ta đã hứa thưởng lớn rồi cai này ngươi không cần phải lo về chuyện tiền bạc. Còn thứ hạng cao là điều chắc chắn bởi vì ta có vài lý do để đạt điều đó đám con kiến đó đáng gì."

Phi Thành ngạc nhiên vì trong ấn tượng của hắn Băng Thần không phải một người kiêu ngạo sao lại nói ra lời như thế.

Băng Thần nói: "Ngươi không cần phải ngạc nhiên người sống ở đời hiểm tồn đôi khi cũng phải đúng lúc quá hiểm tồn sẽ là già dối. Chưa kể nó cũng như một rào chắn khiến ngươi trước khi bắt cứ việc gì cũng phải đắn đo quá nhiều mất đi sự quyết đoán."

Băng Thần nói tiếp: "Ta nói thế nhưng tự ngạo cũng chỉ khi ngươi có thực lực để kiêu ngạo mà ngươi là thuộc hạ của ta bản thân ta Băng Thần cũng coi như một phần thực lực của ngươi. Chính vì thế biết kiềm chế nhưng đừng hạ mình như thế không bao giờ làm lên đại sự lên nhớ ngươi là người lãnh đạo của cả một tổ chức."

Băng Thần nhớ đến lão già kia người đã dạy cho hắn rất nhiều điều cả về chiến đấu lẫn cuộc sống câu mà Băng Thần nhớ nhất chính là câu hắn nói với kẻ lãnh đạo của tổ chức kia.

Lão già nói: "Ngươi có thể là thuộc hạ của ta nhưng ngươi cũng là kẻ lãnh đạo không thể mang tâm thái của một kẻ đầy tớ đi lãnh đạo."

Quả thật tên kia sau khi bị giáo huấn đã làm tốt hơn rất nhiều mà có cổ vương bài như Băng Thần khiến tổ chức tiến bộ siêu tốc. Bây giờ Băng Thần có chút hoài niệm tổ chức dù sao nó đã giúp mình cường đại lên và trả thù thành công tâm trí cũng trưởng thành lên.

Bỏ qua chuyện đó Băng Thần cảm giác kiếp nạn của mình đã tới đó chính là kiêu ngạo mà không như tưởng tượng của hắn nó chỉ ảnh hưởng đến suy nghĩ của hắn một chút mà thôi. Thực tế bởi vì sâu bên trong Băng Thần cũng đã là một kẻ kiêu ngạo đến tận cùng hắn kiêu ngạo về thành tựu về quãng đường mình đã vượt qua.

Nghĩ nghĩ một chút thấy không còn gì nữa Băng Thần cho Phi Thành ra về những gì hắn cần chỉ có như thế mà thôi. Phi Thành đã làm rất tốt mà chính hắn vào việc chắc chắn không làm được như thế điều này khiến Băng Thần rất vui lòng hắn biết mình đã không nhìn nhầm người.

Hai cái cô nương kia và mấy người của Nhạc gia hẳn đã giúp họ luyện tập mà năm người kia không hổ là con cái tướng lĩnh biên cương rất kiên trì. Mà hai cô nàng kia tuy không được như thế nhưng thiên phú tốt đã bù lại rất nhiều cho hai người.

Hắn đứng lên lướt qua bờ tường phóng tới nơi ở của năm người kia xem họ tập luyện thế nào nhưng bốn người thì bình thường chỉ có Lăng Phong là hơi lạ. Vừa tập quyền vừa cười ngây ngô đá xong một cước lại cười cười thậm chí Băng Thần tới mà hắn ta không để ý.

Băng Thần xuất hiện bốn người kia đã quỳ xuống nhưng Lăng Phong cũng không phản ứng ngay mà trì hoãn vài giây sau đó mới xấu hổ làm theo. Băng Thần hỏi thăm tiến độ tập luyện của mấy người này trong những ngày qua thì Lăng Phong bẩm báo rất rõ ràng.

Sau đó mấy người khác hỏi thăm về một số chuyện chỉ có hắn ta lại tiếp tục luyện quyền cười ngây ngô một mình.

Băng Thần khẽ hỏi Lăng Thiên: "Hắn ta bị gì thế?"

Lăng Thiên nói: "Chúng ta cũng rất muốn biết."

Nặc Tinh nghe vậy cũng nói: "Ta biết nhưng không biết có đúng không."

Băng Thần nói: "Ngươi nói ta xem nào."

Nặc Tinh nói: "Có lẽ huynh ấy đang yêu."

Băng Thần nói: "Ai cơ."

Nặc Tinh nói:" Mộ Dung gia tộc tiểu thư Mộ Dung Thiên Tuyết."

Nặc Tinh cẩn thận nhìn xa xa đang ngây ngô Lăng Phong sau đó kể:" Cách đây ba hôm ta có chuyện cần nói gấp cho Lăng Phong đại ca để truyền mệnh lệnh đi tới người của tổ chức ở các quốc gia khác. Thế nhưng hắn lui ra ngay trong giờ trực của hộ vệ Nhạc gia không may bị chỉ huy phát hiện."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Thập đại hoàng đế

Nặc Tinh nói tiếp:" Ta từ đằng xa nhìn qua tường hần chắc chắn bị phạt ai ngờ Mộ Dung tiểu thư đúng lúc đến nói với tên chỉ huy kia là nàng nhờ Lăng Phong làm chút việc lên đại ca qua ải. Sau đó đại ca đã trở lên như thế này. "

Băng Thần nói:" Ngươi có chắc không?"

Nặc Tinh nói:" Cái này thì ta chắc đến chín phần hần như thế nhưng khi đi làm tạo Nhạc gia thì lập tức quần áo phẳng phiu tinh thần phơi phới. Mà ta theo dõi thì mỗi lần Mộ Dung tiểu thư đi qua thì hần lập tức nghiêm túc kinh khủng nhưng khi nàng đi thì lại ngơ ngác nhìn theo."

Lăng Thiên nói:" Đây có phải tiếng sét ái tình trong truyền thuyết không nhĩ?"

Băng Thần nói:"Chính xác rồi hần ta hi vọng trả thù đã có tâm thần buông lỏng lên bắt giác trùng chiều."

Chính hần còn trùng chiều của Mộng Phi lên cũng chẳng nói hay khuyên gì được đành thờ dài bởi vì thân phận hiện tại của Lăng Phong và Mộ Dung Thiên Tuyết qua chênh lệch. Mà tiếng nói của Băng Thần chưa đủ lớn mà cho dù đủ cũng chỉ có thể cho Lăng Phong cơ hội theo đuổi nàng mà thôi.

Hần ta cũng không biết Lăng Phong thích cái cô nàng không ngực không hông hông hông ở điểm nào quả nhiên tình yêu khiến con người trở nên mù quáng. Băng Thần lúc này quên mất rất nhiều thanh niên ở Trái Đất thích loli chứ không phải cứ hông ngực là ô kê như người bình thường.

Băng Thần cũng không biết phải làm sao thì mới giúp được Lăng Phong nhưng hắn quyết định cho tên kia một mục tiêu để phấn đấu.Sau đó tập hợp lại năm người bọn họ thì Băng Thần mới đồng ý phát biểu.

Băng Thần nói:" Lần này thi đấu không chỉ đơn giản là thành công vào được Thiên Nguyên học viện mà còn có cơ duyên lớn hơn. Mà bất cứ kẻ nào đạt thứ hạng tốt cũng sẽ được triều đình trọng thưởng địa vị tại quốc gia này cũng tăng cao."

Lăng Phong hỏi:" Thế chỉ cần người của chúng ta tham gia nhiều và đạt tứ hạng cao không phải là chúng ta sẽ nhanh chóng đặt chân vững ở Thanh Vân sao."

Băng Thần nói:" Đúng thế chỉ cần lần này các ngươi thể hiện tốt thì ta sẽ thưởng lớn cho các ngươi. Ví dụ các ngươi thích cô nương nào thì ta sẽ giới thiệu cho chỉ cần nàng ưng ý thì ta sẽ đứng ra làm mai đảm bảo luôn."

Lăng Phong nói: " Nếu là quý tộc thì sao?"

Băng Thần nói:" Nếu là quý tộc cũng chẳng có vấn đề gì hết bởi vì khi đó các ngươi đã là đệ tử của Thiên Nguyên học viện nếu may mắn được lão sư hay trưởng lão để ý thì địa vị còn vượt qua quý tộc."

Lăng Phong không nói gì nhưng ánh mắt lấp lánh kẻ ngu cũng có thể tưởng tượng ra ý nghĩ trong đầu của hắn. Băng Thần không nói gì nhưng hần bỗng nhiên nghĩ việc làm mai cho người khác cũng khá là thú vị.

Nói xong Băng Thần cảm thấy không còn việc gì nữa lên quyết định ra về lại Nhạc gia. Còn về phần đám người sau lưng thì hắn ta mặc kệ không quan tâm.

Băng Thần nhìn về bọn họ với ánh mắt khinh thường khiến cả đám khó chịu kinh khủng. Do đang trải qua kiêu ngạo kiếp nạn thế nên Băng Thần mới không kìm nén mà thả ra loại ánh mắt như thế này.

Đám người kia có cao thủ có thiên tài chủ yếu muốn thăm dò thực lực của Băng Thần. Đám người cao thủ theo dõi lấy tình báo thì không sao nhưng đám thiên tài đã quen được thổi đến trời thì khó chịu kinh khủng.

Thế nhưng Băng Thần đã đi vào Nhạc gia lên họ đành bỏ qua nhưng thầm lặng thề nhất định phải cho hắn thành gấu trúc. Nghĩ đến cặp mắt kia mà thâm đen để xem hắn làm sao còn liếc mắt khinh người.

Băng Thần về đến nhà thì thấy Trình Vân đang lau dọn phòng của mình hần chậm rãi đi tới sau lưng nàng. Hắn ta trước đó đã có chủ ý với nàng một dạng con gái hiền lành chăm chỉ không như tỷ tỷ của nàng.

Nữ nhân hấn có thể đụng tới không nhiều phải nói là chẳng làm gì được. Mong Phi thì gặp cũng khó thì làm ăn được gì công chúa thì Thanh Phong canh quá kĩ.

Mấy người khác thì tình cảm chẳng đến đâu tở như Trình Lan quá mức thành thực nói chuyện hấn không tìm được nơi đột phá. Chỉ có Trình Vân là có cảm tình rõ ràng nhất chỉ có điều nàng luôn xem mình là hạ nhân.

Nhưng đây lại là một vấn đề mà chỉ cần Băng Thần chủ động là có thể giải quyết. Băng Thần cũng không muốn mình rơi vào cảnh một đồng thịt treo trước mặt mà không đớp được miếng nào.

Thế nên hấn quyết định chọn Trình Vân làm mục tiêu khai hóa hậu cung của mình. Hấn không biết nếu bị từ chối thì có nên sử dụng biện pháp mạnh.

Ý nghĩ vừa lóe lên ngay lập tức bị dập tắt hấn thầm giật mình chỉ vì không muốn mất mặt mà mình đã có ý tưởng như vậy. Kiêu ngạo kiêu nạo vốn tướng mình có thể không chế ai ngờ ngạo mạn khó cản hơn hấn ta nghĩ.

Nghĩ là làm mấy ngày nay tìm cơ hội nhưng luôn có bóng đèn giò cả một tòa đại viện chỉ có hấn ta và nàng. Đứng ở đằng sau tay vòng qua eo ôm nàng vào lòng Trình Vân cũng có chút giật mình thế nhưng ngược lên thấy mặt hấn thì bình tĩnh lại.

Băng Thần lúc này cảm giác mình cũng bối rối một chút xú nhưng có kinh nghiệm với Mai Hân lên hấn vẫn mở miệng. Do hai người tính cách khá giống nhau lên Băng Thần quyết định dùng lại kịch bản cũ.

Băng Thần nói:"Ta rất thích nàng."

Trình Vân hỏi:"Thật sao?"

Băng Thần:"Cho ta cơ hội để bảo vệ vệ ngươi suốt cuộc đời này."

Trình Vân nói:"Từ lúc gặp chàng lần đầu ta đã có ước mong như vậy."

Mà vào ngày ấy Mai Hân cũng nói một câu như vậy khiến hấn vô cùng thổn thức. Hấn nhẹ nhàng nói một câu với nàng mà cũng như nói với Mai Hân.

Băng Thần nói nhỏ:"Ta sẽ không bao giờ khiến cho nàng gặp bất kỳ tổn thương gì. Dù chỉ một chút thì dù là ai cũng phải trả giá thật đắt."

Trình Vân cảm nhận được những cái run nhè nhẹ của hấn thế là nàng xoay người lại ôm hấn.

Trình Vân nói nhỏ:"Ta tin chàng có thể bảo vệ ta suốt cuộc đời này."

Băng Thần cơ thể run run nhìn gương mặt xinh đẹp hung hăng hôn lấy cặp môi đỏ. Trong lòng thầm hứa mình nhất định sẽ làm được.

Sau đó Trình Vân muốn đẩy Băng Thần ra nhưng không được cuối cùng nàng buông xuôi thầm nghĩ đây là chuyện sớm muộn. Từng kiện đồ thoát ra đến khi thân thể hoàn mỹ kia hiện ra trước mặt hấn không chút che chắn.

Băng Thần hô hấp gấp gấp sau đó dùng hết kinh nghiệm học được khi xem phim hành động hai người của Nhật Bản để áp dụng. Cuối cùng hai người điên cuồng cả một đêm dài cuối cùng ôm nhau thiếp đi.

Đề Băng Thần ngoài ý muốn là khi hấn trực đảo hoàng long khắc đó hệ thống có thông báo. Vì việc có nữ nhân đầu tiên khiến nhận được một loại song tu công pháp rất thần kỳ.

Phu thê đồng tâm thuật là tên của nó tác dụng chính là khi làm chuyện phu thê âm dương điều hòa khiến cả hai bên cùng có lợi. Mà tác dụng nghịch thiên của nó chính là gieo cấy một hạt giống vào linh hồn đối phương.

Nó khiến đối phương không tự chủ nhớ đến hấn càng ngày càng yêu hấn. Cho dù không có cảm tình theo thời gian hạt giống lớn mạnh sẽ khiến từ ghét thành yêu.

Trong đó nhấn mạnh chỉ cần ngươi ngủ được đối phương thì dù là ai cuối cùng cũng sẽ một lòng với ngươi. Nói trắng ra thì dù có là cưỡng bức thì cuối cùng cũng chỉ có một kết quả tất yếu mà thôi.

Nhìn ngắm người phụ nữ trong ngực mình Băng Thần cười thật mãn nguyện. Thấy bụng có chút đói bụng thế là hấn vỗ vào cặp mông này nờ kia.

Băng Thần nói:"Dậy ăn sáng thôi chúng ta trễ rồi."

Trình Vân khẽ động nói:"Ngài đi trước đi ta mệt lắm."

Băng Thần nhẹ nói:"Từ mai gọi ta là Băng Thần ngươi là nữ nhân chứ không phải hạ nhân của ta."

Trình Vân lười biếng đáp:"Thiếp biết rồi."

Sau đó xoay người về phía khác tiếp tục ngủ nhưng khoe miệng lại treo một nụ cười mãn nguyện. Nàng khi trao thân cho hấn chưa từng nghĩ với thân

phận của mình sẽ được hân quá coi trọng.

Thậm chí nàng sợ hân kéo quần bỏ đi nhưng chỉ với câu nói vừa rồi cũng khiến nàng mãn nguyện rồi. Nàng xoay người làm rớt chăn lộ ra thân hình đẹp để khiến Băng Thần lại muốn làm vài hiệp.

Nhưng đúng lúc này tiếng gõ cửa vang lên.

Hắn đành mặc y phục ra mở cửa thì thấy đứng trước cửa là Trình Lan Phi Thành và cả Nhạc Thanh Thanh.

Nhạc Thanh Thanh nói: "Trình Vân cả đêm qua không thấy đâu chúng ta tìm kiếm không để được lên tìm người. "

Mới vừa rồi còn buồn ngủ Trình Vân nghe có người tìm mình lập tức tỉnh táo muốn mặc y phục sau đó theo đường cửa sổ trốn. Nhưng chưa kịp rời khỏi giường thì đã nghe Băng Thần nói.

Băng Thần nói: "Nàng tối qua ở với ta có lẽ hơi mệt lên vẫn còn đang ngủ. "

Không quan tâm đến hai thiếu nữ ngạc nhiên hắn quay sang hỏi Phi Thành.

Băng Thần nói: " Có chuyện gì? "

Bỏ qua chuyện tỷ tỷ mình hắn ta nói: " Thập quốc hoàng đế và viện trưởng của Thiên Nguyên học viện đều đang ở trong hoàng cung. "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Đêm ngược trước đại chiến

Phi Thành nói thêm: " Ngoài ra ta còn nghe được thông tin các quốc gia khác đã cho thêm rất nhiều Vũ Vương vào khảo hạch lần này tuy nhiên tuổi tác cũng đã đạt tới đa lên không tính là thiên tài. Tuy nhiên thực lực đều đạt Vũ Vương lại tập trung với nhau lên đây tất nhiên là một hồi ác chiến. "

Phi Thành nói: " Nguyên nhân khiến Thiên Nguyên học viện và thập quốc nổi điên lên là gì thì chúng ta không điều tra ra bởi vì rất nhiều người đều tham gia nhưng cũng không biết. "

Băng Thần phát tay: " Chuyện này nguyên do ta đã biết còn gì cần báo cáo không nếu không ta cần phải chuẩn bị tham gia khảo hạch mà năm tên kia đã tập trung chưa. "

Phi Thành nói: " Năm người đã tập trung trước cửa Nhạc gia chỉ cần tập trung thôi. "

Băng Thần cười nói: " Người làm tốt lắm. "

Lúc này trong phòng Trình Lan và Nhạc Thanh Thanh đã ngồi bên giường bên cạnh nhìn Trình Vân ánh mắt nhiều hiếu kỳ như nhìn một sinh vật lạ. Các nàng nhìn ra Trình Vân khí chất thay đổi rất nhiều trong ánh mắt phân hồn nhiên kia ít đi một tỷ tính minh.

Nhưng quan trọng nhất là thực lực của nàng lại tiến bộ một cách thần kỳ ít nhất thì cả hai nàng trước kia đều nhìn thấu thực lực của Trình Vân. Tức là chỉ trong một đêm nàng đã tăng lên cả một đại cảnh giới vượt quá xa hai người lên không nhìn ra tu vi của nàng điều này khiến hai nàng cực bất ngờ.

Trình Lan nói: " Muội muội người làm sao làm được? "

Trình Vân xấu hổ đáp: " Ta cũng không biết nữa nhưng khi ta với hắn làm chuyện đó thì thấy sức mạnh của mình tăng thật nhanh cuối cùng thanh thể này. "

Nhạc Thanh Thanh nói: " Ý người nói là làm chuyện đó với hắn ta thì sẽ có thể tăng lên thực lực bản thân. "

Trình Vân cũng nghi hoặc nói: " Ta cũng không rõ nhưng hình như là vậy. "

Băng Thần lúc này cũng đi tới Nhạc Thanh Thanh không ngại ngừng mà trực tiếp hỏi. Trình Lan cũng vô cùng quan tâm bởi vì nàng cũng có người cần phải trả thù.

Tuy sống ẩn cư nhưng không một khắc nào nàng quên đi mối thù với hoàng đế Hòa Văn quốc. Nếu không vì người kia ham mê sắc đẹp mẹ nàng thì cũng sẽ không có chuyện họ ngoại nàng bị cha mình tận tay giết.

Rất nhiều nếu như nhưng nàng chỉ muốn một ngày nào đó tự tay giết kẻ đó. Tuy nhiên đối với nàng bây giờ là điều không thể vì dù có đứng trước mặt hắn nàng cũng chẳng thể làm gì.

Bởi vì bản thân hoàng đế Hòa Vân quốc tu vi cũng đã là Vũ Hoàng cao thủ. Mà Trình Vân là người hiểu Trình Lan nhất lên từ trong ánh mắt biết tỷ tỷ mình nghĩ gì.

Nhẹ nhàng nắm tay nàng một cái khiến nàng như người trong mộng tỉnh táo lại. Nhưng ánh mắt ấy Băng Thần quá nhiều lần nhìn thấy bởi vì chỉ cần soi gương là thấy được chính mình.

Băng Thần nắm nhẹ vai nàng ngồi xuống kế bên nói nhỏ với nàng.

Băng Thần thì thầm:" Ngày ấy sẽ tới nhanh thôi chỉ cần chúng ta đủ cố gắng thì người sẽ có cơ hội tự tay giết hắn. "

Trình Lan ngược mặt nhìn hắn nói:" Người sẽ giúp chúng ta chứ? "

Băng Thần nói:" Từ lần đầu tiên nhìn thấy người ta đã xem đây là việc tất yếu mình phải làm. "

Trình Lan sững sờ đây không phải là gián tiếp tỏ tình với mình sao nhưng muội muội mình mới thành nữ nhân của hắn. Đối với ánh mắt ngạc nhiên của nàng hắn lại cười nói rất thẳng thắn.

Băng Thần cười nói:" Nữ nhân ta nhìn trúng ta sẽ không bỏ qua mà hai người các người cũng nằm trong số đó. "

Băng Thần nói tiếp:" Hai người các người chuẩn bị đi chúng ta cần kịp giờ tham gia khảo hạch. "

Trình Lan nói:" Chúng ta thân phận không rõ ràng làm sao dự thi sao mà được. "

Băng Thần nói:" Ta đã câu thông với quan sai các người thân phận là thê thiếp của ta. Chỉ cần như thế còn những cái khác thì không cần lo lắng đã có sắp xếp. "

Băng Thần nói tiếp:" Để tránh người khác nghi ngờ các người tốt nhất lên tránh người khác hỏi thăm. Nếu có người hỏi cứ bảo sống từ bé trong mỏ than làm việc ta vừa gặp đã yêu lên cưới các người làm thiếp. "

Trình Lan hỏi: " Nếu có người cản mãi không buông thì sao? "

Băng Thần cười nói:" Thế bảo họ trực tiếp tìm ta mà xác minh. "

Trình Lan thở dài:" Thế là ta yên tâm cảm ơn người rất nhiều. "

Băng Thần nhận lúc nàng không để ý tay đã vòng qua chiếc eo thon kia. Sau đó hắn cảm bàn tay thô ráp của nàng thờ một hơi năng lượng sinh mệnh tràn ra như một dòng nước mát chảy qua.

Trình Vân biết tỷ tỷ vì mình mà hi sinh thế nào nhiều năm liền mỗi ngày làm việc tại mỏ than đến tối. Chỉ vì nàng sợ không chịu được khổ nhiều lần xin làm chung tỷ tỷ lại từ chối.

Trình Lan cảm giác tay mình mát mẻ khi Băng Thần bỏ tay ra thì hắn dùng nguyên khí quét đi lớp da đã tróc ra. Hắn rất nhẹ nhàng ôn nhu xong việc hắn nhẹ nhàng nói.

Băng Thần nói:" Các người yên tâm từ ngày các người gặp ta thì những thứ đó sẽ mãi chỉ là một ký ức buồn. Hãy tin tưởng chúng ta sẽ có một tương lai tốt đẹp hơn nhiều. "

Buông tay khỏi vòng eo nhỏ nhắn hắn ta bước ra cửa để hai nàng chuẩn bị. Hắn ta muốn xem những người còn lại đã sẵn sàng chưa.

Một canh giờ sau tại cổng của Hoàng Thành tập trung rất nhiều người. Một chiếc đài thật cao được dựng lên tiếng trống vang dội khắp nơi báo hiệu trận đại chiến của thiên tài thập quốc sắp bắt đầu.

Những kẻ vốn yên tĩnh ngồi một chỗ bỗng chốc như tỉnh mộng tỏa ra khí thế sắc bén vô cùng. Băng Thần thì mở ra con ngươi sắc bén đánh giá những đối thủ của mình.

Những người khác trong đội ngũ thì mỗi người một trạng thái rồi một giọng nói vang lên xóa tan bầu không khí này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Chiến đấu bắt đầu

Một người vô cùng xa rất ít người biết mặt nhưng ai cũng biết hắn ta là ai. Người này chính là hiệu trưởng của Thiên Nguyên học viện Tùng Khánh.

Âm thanh của hán vang dội khắp cả một quảng trường rộng lớn khiến mỗi người đều nghe rõ ràng. Thậm chí toàn bộ Hoàng Thành đều nghe thấy được lời hán nói với thí sinh.

Tùng Khánh nói: "Các ngươi những người tham gia khảo hạch ngày hôm nay thì phải biết lần này có kèm theo nguy hiểm tính mạng nữa. Thế nên ai nghĩ rút lui thì vẫn còn kịp. "

Nhìn qua một vòng lớn ánh mắt ngừng lại đồng dạng nói với tất cả.

Tùng Khánh nói: "Ai lo lắng cho tính mạng của mình thì có thể lựa chọn rút lui vì Thiên Nguyên học viện sẽ không trợ giúp. Dù gặp phải nguy hiểm gì thì cũng chỉ tự nghĩ cách giải quyết nếu không chết cũng vô ích."

Hán ta vừa nói xong thì chờ đợi đám thí sinh này quyết định cuối cùng nhân số giảm một nửa. Những người này chỉ có thể im lặng đi ra ngoài có rất nhiều người tiếc nuối bởi vì họ không nhất gan không giám tham gia.

Mỗi người có một lý do khác nhau nhưng nói chung mạng của họ không chỉ sống vì chính bản thân. Có kẻ là dòng tộc đình chết là diệt tộc còn có người khác mất đi mẹ già không ai chăm sóc.

Nói chung là họ có lý do của riêng mình lên đành làm khán giả mở rộng tầm mắt của bản thân. Thế nhưng Băng Thần vẫn rất khinh bỉ những kẻ đơn giản là sợ chết không có vương bản lại không dám làm một phen chấp nhận bình phẩm.

Đối với người khác nói hán không còn quá quan tâm nhưng thái độ của hán làm quá nhiều người để ý và vô cùng khó chịu vì họ có thể cảm nhận được cái ánh mắt kia. Đặc biệt là những kẻ thực sự ham sống sợ chết lại càng khó chịu với hán lúc này một người của một tổ đội khác của Thanh Vân đi ngang cúi đầu như xin lỗi mọi người.

Băng Thần cười nói: "Không sao lão thái thái chỉ còn mình ngươi nhà các ngươi đã hi sinh vì Thanh Vân quá nhiều mà ta cũng biết ngươi không phải hạng người tham sống sợ chết."

Người kia tưởng Băng Thần khinh thường mình nhưng có câu nói này khiến hán ta yên tâm hơn rất nhiều vì cả nhà hán cha ông đều phục vụ Nhạc gia thế nên thái độ của Băng Thần đối với hán rất quan trọng. Nếu Băng Thần nói ra cái gì khác thì dù nắm chắc cái chết hán cũng phải tham gia lần này khảo hạch.

Câu nói của Băng Thần làm những người thật sự có lý do thoái mái vô cùng cho hán những ánh mắt cảm kích. Thế nhưng đám người sợ chết thì lại khó chịu và một người đã đứng trước Băng Thần tay cầm đại kiếm nhìn thẳng Băng Thần nói.

Người kia nói: "Ta là Vương Thu Vương gia con trưởng thái độ của ngươi làm ta vô cùng khó chịu, hạng như ngươi có quyền gì khinh thường chúng ta. Tính mạng của chúng ta thì chúng ta trân trọng nó ngươi có quyền gì khinh thường chúng ta."

Băng Thần nói: "Một đám không chiến đấu đã nghĩ bỏ chạy thì các ngươi tính là gì ta đây chính là đại diện cho hai chữ Vũ giả khinh thường ngươi. Kẻ như các ngươi sẽ không bao giờ có khả năng trở cường giả mà một người cường gia tương lai ta có quyền khinh bỉ các ngươi."

Wang Thu hét lên: "Cường từ đoạt lý ngươi chết đi cho ta."

Sau đó kẻ này lao lên lấy kiếm chém về phía Băng Thần nhưng kẻ này dù thực lực không tệ nhưng kỹ năng quá mức yếu kém hán là thiên phú không tốt. Có lẽ tăng lên thực lực của mình nhờ đan dược mà còn ở thời gian rất gần thế lên đòn tấn công thô ráp rõ ràng là chưa chừng không được thực lực của bản thân.

Nhưng nhờ đó mà dù thua tu vì Băng Thần lại dễ dàng né tránh vì quỹ đạo của nhát chém quá mức đơn giản chỉ cần lách nhẹ người nhát chém đã găm cây kiếm xuống đất. Sau đó Băng Thần một quyền thẳng vào ngực Vương Thu khiến hán ta văng ra vài chục thước rồi không thấy động tĩnh gì nữa.

Người kia cũng đã là tam cấp Vũ Vương có tiếng không ai nghĩ hán làm sao bị bại dễ dàng như thế bỗng chốc kẻ không được quá nhiều chú ý như Băng Thần lại được các tổ đội toàn là Vũ Vương chú ý. Nhưng đây cũng là điều có lợi vì nếu không phải kẻ có thực lực tuyệt đối chắc chắn sẽ bỏ qua Băng Thần.

Tùng Khánh thấy người cần đi cũng đi thì mới phái người mang tới mỗi một thí sinh một tấm thẻ ngọc sau khi hoàn tất thì hán ta mới bắt đầu mở lời.

Tùng Khánh nói: "Lần này khảo hạch sẽ là thực chiến hoàn toàn không có chỗ cho vui đùa mà phải chú ý đến tính mạng của mình. Vì thập quốc hoàng đế đều đã nhất trí lần này bất cứ ai chết trong khảo hạch cũng không được báo thù lỗi lầm gây ra cũng không ai nhắc tới."

Băng Thần cũng đoán được tình hình sẽ như thế nhưng hán vẫn muốn biết thể lệ cụ thể lên vẫn im lặng lắng nghe Tùng Khánh.

Tùng Khánh nói: "Lần này mỗi đội ngũ có mười năm thành viên khi đã kết đội thì không thể xóa bỏ mà muốn vào được Thiên Nguyên tất nhiên phải là tinh anh thế lên ta yêu cầu mỗi người một trăm năm mươi thẻ ngọc. Trong phạm vi khu rừng cách mười dặm các ngươi chưa ai được xảy ra chiến đấu cho đến khi du nhập bên trong."

Tùng Khánh nói tiếp: "Trong phạm vi khu rừng các ngươi có thể dùng mọi cách để đoạt lấy thẻ ngọc của đối phương. Ta nhấn mạnh là mọi cách thế lên việc giết người cũng không tính là phạm quy. Khi một nửa nhân số của đội ngũ bị loại bỏ những người còn lại sẽ bị trừ số thẻ tương đương số người bị loại gặp mười lần."

Thấy bên dưới im ắng Tùng Khánh mới tuyên bố

Tùng Khánh nói: "Lấy danh nghĩa là hiệu trưởng của Thiên Nguyên học viện ta tuyên bố Thiên Nguyên chiến lần thứ nhất bắt đầu. Phần thưởng chờ đợi các ngươi không chỉ là gia nhập Thiên Nguyên mà còn vượt qua các ngươi tưởng tượng hãy cố lên các thiếu niên. "

Sau đó những người giáo viên của Thiên Nguyên lui ra tất cả mọi người tràn vào hướng rừng rậm chiến đấu chính thức bắt đầu. Những người nhiệt huyết này không biết sau hôm nay còn bao nhiêu kẻ còn cười được.

Tất cả các đội ngũ đều có điều tra về đối thủ của mình khiến ai cũng nghĩ mình là thợ săn. Chỉ riêng đám người Băng Thần thì chỉ như tản bộ đi đến bên trong rừng.

Băng Thần biết được một bí mật của cuộc thi này mà rất ít người biết đến nhờ một câu nói của Nhạc Thiên Quân.

Nhạc Thiên Quân nói nhỏ với hắn: "Cẩn thận yêu thú."

Băng Thần hiểu được thử thách lớn nhất của lần khảo hạch này chính là yêu thú. Nhưng hắn không dám chắc chỉ có thể tỏ ra thông dong chờ đợi kẻ khác mở đường.

Riêng hắn thì không sao nhưng đồng đội của hắn đám người quá yếu thế nên không thể không cẩn thận.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Thảm họa bắt đầu

Tùng Khánh trên đài thâm lắc đầu chính hắn cũng không biết là lần này có bao nhiêu người chết nhưng hắn ta đã không có cách khác rồi chỉ có thể cách này mới tuyên ra được tinh anh thật sự. Nếu được sự tổ tán thành thì sẽ thành cơ duyên to lớn của những người sống sót và cả Thiên Nguyên đại lục.

Có lẽ sau này sẽ có nhiều người oán hận Thiên Nguyên học viện nhưng cũng đến lúc để bọn họ biết rằng có hi sinh thì mới có thành quả như ý được. Bây giờ đã không còn là lúc mà hắn ta có thể nhân từ với người khác bởi vì nó liên quan đến thể diện của Thiên Nguyên tổng bộ một khi thất bại thì cơ nghiệp ngàn năm dưới con thịnh nộ sẽ bị hủy diệt.

Tùng Khánh quay đầu nói: "Với mười vị hoàng đế các ngươi cũng lên biết rằng rất có thể một Vũ Đế đang theo dõi chúng ta từ một nơi chúng ta không biết."

Hỏa Vân quốc hoàng đế nói: "Không lẽ là ngài ấy?"

Tùng Khánh gật đầu nói: "Ngài ấy là một người nhất ngôn cửu đỉnh ngài ấy đã để lại dấu vết sẽ đến quan sát lần khảo hạch cuối cùng này thì chắc chắn sẽ tới. Vì thế dù là vì quốc gia hay vì chính mình thì bất cứ chuyện gì xảy ra hôm nay các ngươi cũng chỉ có thể nhắm mắt bỏ qua. Thậm chí con cái các ngươi chết cũng không được ra ứng cứu đã muốn lấy được cơ duyên thì phải chấp nhận."

Các vị hoàng đế trong mắt chẳng có gì bởi con của bọn họ có rất nhiều chết một người cũng không quá là gì nhưng nếu người đó may mắn đạt được cơ duyên thì mọi chuyện sẽ khác. Quốc gia của bọn họ sẽ một bước lên mây nhưng bọn họ không ngờ người ấy hôm nay sẽ trực tiếp đến nơi đây quan sát thế nên dù có gì cũng phải cắn răng mà nhận.

Thế nhưng vẫn có một người khác lại tỏ ra lo lắng đó chính là hoàng đế Thủy Vân quốc vì lần này có con gái riêng của hắn đưa con gái mà thế gian không hề biết đến sự tồn tại của nàng. Hắn muốn nàng tham gia vì biết có cơ duyên vô cùng to lớn nếu nàng có thể thành công thì nàng không còn phải ăn núp nữa mà có thể nhìn xuống thế gian.

Quan trọng nhất là nàng có thể trả thù cho mẹ mình dù bây giờ chính hắn cũng chưa từng nói cho nàng biết những người này là ai vì họ quá mạnh mẽ. Nhưng Vũ Đế đây chính là cơ duyên to lớn chỉ cần thiên phú của nàng vào mắt người kia thì trả thù chính là trong tầm tay.

Thủy Vân quốc hoàng đế Thủy Hùng âm thầm cầu nguyện: "Hương nhi ngươi ở trên trời linh thiêng hãy phù hộ cho con của chúng ta thuận lợi."

Trong bờ rừng Băng Thần vẫn rất thận trọng tiến lên không chỉ vì phòng ngừa người phục kích mà còn xác nhận là yêu thú như thế nào mà bị Nhạc lão gia tử coi trọng. Không để hắn chờ lâu âm thanh chiến đấu dữ dội vang lên nguyên khí trong không khí xao động mãnh liệt khiến hắn cảm giác được cường liệt sát cơ.

Băng Thần quay lại đằng sau nói: "Chúng ta tiến về phía trước xem có chuyện gì tuyệt đối không được để lộ sự có mặt của mình đã nghe rõ chưa."

Đám người sau lưng còn tưởng Băng Thần đây chính là muốn làm hoàng tước ăn hết cả hai đám người đang giao tranh. Cả một đám tiến đến lặng lẽ quan sát một khoảng rừng đã bị ngã rạp có vài chục người đang chiến đấu và toàn bộ là Vũ Vương.

Nhưng Băng Thần ánh mắt lại không tỏ ra có chút sát khí nào khiến cho những người sau lưng tò mò và hắn ta cũng biết điều đó. Bọn họ làm sao mà biết được điều mà Băng Thần đang chờ đợi điều gì, một lúc sau khi mùi máu tươi của một số tên xui xẻo chết trận tràn ra bốn phía.

Băng Thần dự cảm điều gì đó lập tức hấn nghĩ cái gì đó xong lập tức quay lưng tay ra hiệu cho cả đám rút lui sau đó leo lên một cái cây cao đứng trên ngọn cây nhìn xuống. Đám người kia không biết chuyện gì nhưng cũng làm theo hắn nhưng việc đứng trên ngọn cây không hề dễ đặc biệt với tu vi của bọn họ thì càng khó khăn hơn nữa.

Thế nhưng như thế cũng đủ để quan sát khoảng không phía trước mà Trình Vân không kim được hiểu kỳ lên đã hết sức phóng lên ngọn cây nơi Băng Thần đang đứng. Mà đang đứng Băng Thần thấy nàng phóng lên lập tức lấy nguyên khí bao trùm cả hai người lại khiến nàng đứng vững.

Trình Vân hỏi: "Có chuyện gì sao? "

Băng Thần cười nói: "Đám người kia sắp chết hết rồi mà không một ai có thể chạy thoát ngươi có tin không?"

Trình Vân nói: "Làm sao có thể bọn họ rõ ràng toàn bộ đều là Vũ Vương không thể nào một đám chết mà không có chút gì phản kháng "

Băng Thần cười chỉ về phía trước nói: " Bắt đầu rồi."

Đúng lúc ấy từ trong rừng một con Báo vẫn không lộ ra khiến cho toàn trường đang đánh nhau túi bụi hoàn toàn bất ngờ. Sau đó nó lao lên cắn chết một người tu vi tam cấp Vũ Vương sau đó nhẹ nhàng nhìn đám người còn đang vô cùng bất ngờ kia.

Băng Thần cũng xem xét nó một chút không khỏi rung mình

Tính danh: Thanh Phong Báo

Thực lực: Vũ Vương cửu trọng thiên

Huyết mạch: Thanh Phong Báo

Đẳng cấp: 11

Lực lượng: 150000

Tốc độ: 200000

Trí lực: 19

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Phong

Tuổi thọ: 1500

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Vũ Đế hiện thân

Băng Thần cũng không biết khởi đầu này lại không bị người chủ trì quá quan tâm bởi vì có sự việc quan trọng hơn xảy ra.

Phía trên bầu trời thật cao bỗng nhiên có âm thanh truyền xuống tai của Tùng Khánh.

Âm thanh nói: "Khánh nhi lên bái kiến sư tổ của ngươi gọi thêm cả đám người kia nữa miễn cho họ đàn gảy tai trâu. "

Tùng Khánh truyền âm cho đám người: "Các ngươi theo ta bái kiến ngài ấy có thể mang theo người. Thế nhưng lên lựa chọn những kẻ có chút cân lượng một chút. "

Làm đế vương họ sao lại không hiểu người kia lộ diện hẳn để đảm bảo cho những thiên tài được lựa chọn. Mà hoàng gia khó có khả năng ngăn chặn chuyện trả thù của các đại gia tộc lớn vì họ có thể chẳng thua gì hoàng gia.

Mà ví dụ điển hình chính là Nhạc gia của Thanh Vân quốc mà Nhạc Thiên Quân cũng là đồ tôn của người kia. Vài chục bóng người đằng không bay lên xuyên qua mây xanh thì thấy giữa không trung hai người.

Mà một người đang khom lưng đứng hầu bên một người khác. Mà người khom lưng kia thì họ rất nhiều người ở tầng thứ của họ đều biết. Đó chính là cựu viên trưởng của Thiên Nguyên học viện Vương Vãn.

Hắn ta cũng là người mạnh mẽ nhất mảnh đại lục này nhưng hắn đang cúi người khom lưng như một người hầu vậy

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Bắt chẹt

Mọi người không hề biết vũ khí của Băng Thần là gì bởi chưa ai trong số họ từng thấy hắn chiến đấu cả. Trong mấy ngày trước Băng Thần cũng phân vân rất nhiều về chuyện vũ khí của mình.

Thêm một thanh kiếm khi những chiếc đuôi vốn là những chiếc kiếm tốt nhất. Rồi hắn nghĩ mình ở thế giới này đã có được sức mạnh và sự nhanh nhẹn mà trước kia không có.

Nếu những thứ trước kia bị hạn chế không thể sử dụng giờ đây có lẽ mới hợp với hắn nhất. Thế là từ hư không mọi người nhìn thấy một thanh lưỡi hái với hình dáng kỳ lạ vô cùng nhưng lại cho họ cảm giác nguy hiểm.

Nó có một lưỡi như những cái lưỡi hái bình thường nhưng sống của lưỡi hái lại được mài sắc mà không chỉ có điểm đó là lạ lùng. Phần đỉnh còn có thêm một chiếc lưỡi nhỏ hơn rất nhiều cong cong về hướng ngược lại mà phần thanh cầm ngoài phần đỉnh được thêm như thế thì cũng khác.

Nó ngoại trừ phần cán dài một mét thì phần còn lại hơn một mét được mài sắc vô cùng tuy tạo cho người ta cảm giác không chắc chắn nhưng cũng cho người khác một cảm giác nguy hiểm vô cùng. Băng Thần thì không quan tâm đến ánh mắt của người khác mà chỉ lo đến bảo vệ những đồng đội sau lưng của mình mà thôi.

Thăm dò những người trước mặt thì Băng Thần phát hiện những kẻ phục kích lại là những người mà hắn đã biết từ trước lên không hề suất hiện về mặt ngạc nhiên.

Tính danh: Trình Tài

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch: Mộc thánh

Đẳng cấp: 13

Lực lượng: 35000

Tốc độ: 26000

Trí lực: 19

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc

Tuổi thọ: 300

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Hắc Vân Phi

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch:Kim thánh

Đăng cấp:13

Lực lượng:34000

Tốc độ:26300

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ:300

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần cười nói:" Các ngươi thực lực tăng tiến lên muốn nuốt trời ta liệu các ngươi đã nghĩ đến hậu quả nếu thất bại chưa hả."

Hắc Vân Phi cười nói:" Ngươi nghĩ bọn ta sẽ thất bại sao?"

Băng Thần cười nói:" Ai cho các ngươi cái loại tự tin như thế thật đúng là buồn cười."

Hắc Vân Phi cười nói:" Ngươi nghĩ với cái đội ngũ rác rưởi của mình có thể chạy ra khỏi vòng vây của ba mươi tên Vũ Vương cao thủ ư."

Băng Thần chẳng nói gì hết lao lên lưỡi hái quét ngang bốn đầu người bay cao lên nhìn về phía Hắc Vân Phi đầy châm biếm cười khinh bỉ.

Băng Thần nói:" Ba mươi người bình thường thì sao ta không thể giết nhỉ? "

Hắc Vân Phi mặt biến sắc:" Hóa công tán nhưng ta bị hạ độc lúc nào các ngươi nhanh lấy thuốc giải phục dụng."

Vừa nói chính hắn ta lấy ra một lá bùa ném lên không trung một kết giới màu vàng tỏa ra che chắn lấy những người bên trong. Mà những người khác cũng có ý định tiến vào nhưng Băng Thần chân nhẹ lướt lưỡi hái vung vài đường thế là hơn mười sinh mạng lại mất đi.

Một phát chém vào kết giới nhưng không si nhê khiến Băng Thần bị khựng lại. Không thể gia cố hòa nguyên tố lên lưỡi hái vì hắn ta biết chất lượng của nó không đủ tốt.

Nhẹ đưa bàn tay lên Băng Thần muốn thử xem băng nguyên tố có thể phá kết giới hay không. Thế là tay hắn đặt gần một vị trí của kết giới màu vàng một luồng khí trắng bay ra.

Chỉ một lúc sau kết giới nơi đó trắng xóa sau đó Băng Thần một quyền nhẹ nhàng và nơi đó vỡ tan.Một lỗ hổng cỡ một thước lộ ra Băng Thần khuôn mặt nụ cười hớn hở

Nhưng khi hắn định chui vào thì cảm giác nguy hiểm ập đến hắn liền lui lại thật nhanh. Một mũi tên bay vào ngay chỗ hắn định chui vào nếu có chui vào có thể hắn đã trúng tên.

Băng Thần ngoái đầu nhìn về hướng mũi tên bay tới thì thấy rất xa có một đám người đang đứng phía trên một cây cao.Một cô gái đang giương cung tư thế còn chưa kịp thu lại nhìn có vẻ bình tĩnh.

Thế nhưng trong ánh mắt sinh đẹp lại tràn ngập vẻ kinh dị không thể tin được. Bởi vì mũi tên này chính diện còn khó né thế nhưng tên này không biết bằng cách gì mà né tránh được.

Trước mắt Băng Thần xuất hiện một người đó chính là Hoa Vũ cười đứng trước mặt hắn.

Hoa Vũ cười nói:"Xin tha cho bọn họ một mạng coi như cho ta một bộ mặt. "

Băng Thần cười gằn nói: "Nếu ta không muốn thì sao? "

Hoa Vũ ngưng trọng nói:" Ngươi nên biết điểm dừng dù sao chúng ta thân phận....."

Băng Thần cười nhạt nói:" Chúng ta thân phận làm sao không biết ý nghĩa của lần tranh đấu này. Mà ngươi nghĩ đám các người có thể dừng ta lại thế ta cho các người biết thế nào là kết cục của chúi mũi vào chuyện người khác. "

Hình dáng bán yêu của Băng Thần hiện ra bốn chiếc đuôi bốc cháy nhưng sự sắc bén vẫn rất rõ ràng. Mà cảm giác áp bách khiến Hoa Vũ và những người nằm trong kết giới khủng hoảng.

Hoa Vũ cắn răng nói: "Chuyện này là ân oán từ đời của trường bối ta bắt buộc phải giúp mà Băng Thần công tử. Dù chúng ta không làm gì được người nhưng đồng đội của người thì khác. "

Băng Thần cười nói: "Người uy hiếp ta?"

Hoa Vũ cười khổ đáp: "Ta đã hết cách mong người buông tha họ. "

Băng Thần nhẹ nhàng: "Thế ta được gì? Nghe nói Hoa gia rất giàu có đúng không?"

Hoa Vũ lúc này rõ ràng từ câu đầu tiên tên này chưa hề muốn ra tay chỉ là muốn chờ tốt từ hắn. Không ngờ suốt ngày bắt chẹt người khác như hắn lại bị một kẻ khác công khai đòi tiền.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Dị biến

Băng Thần ánh mắt sắc bén nhìn hắn khiến cho Hoa Vũ tuy vô cùng không cam tâm nhưng vẫn từ trong giới chi của mình lấy ra một cái hộp ném đi. Chiếc hộp làm bằng gỗ ngàn năm từ xa đã thấy hương thơm của gỗ nhàn nhạt trong không khí chứng tỏ thứ đựng bên trong không hề tầm thường.

Cười cười Băng Thần không nói gì mà chỉ ra hiệu cho người của mình rút lui đám người mau chóng biến mất trong tầm mắt của mọi người Hoa Vũ thấy thế thờ dãi một hơi.

Đi xa xa Lăng Phong mới cảm thấy Băng Thần không chỉ đơn thuần là kiếm tiền tài mà còn có mục đích khác không nói cho người khác biết được. Băng Thần cùng mọi người đi tới một cái đồi nhỏ thì thấy hắn ta dừng lại quan sát xung quanh rồi cẩn thận một lần rồi mới ngồi xuống nghỉ ngơi.

Băng Thần nói: "Các người chú ý Hoa Vũ tổ đội kia ngoài ta ra thì tất cả các người không có một ai có thể né tránh được lên trước tiên chúng ta phải tìm nơi nghỉ qua đêm thật kín đáo."

Lăng Phong thấy Băng Thần muốn nghỉ ngơi lập tức phân phó những người không có nghĩa vụ tìm nơi nghỉ chân buổi tối theo đúng tiêu chuẩn mà Băng Thần đề ra. Mỗi người lướt qua một hướng khi đi vô cùng cẩn thận vì họ đã biết được có mối đe dọa mà họ không thể phát hiện kịp huống chi né tránh.

Mà cách để không bị một xạ thủ hạ gục chính là không ở trong tầm ngắm của người đó còn đơn giản hơn là thực lực vượt trội áp sát tiêu diệt đối phương. Mùi tên tấn công Băng Thần tốc độ họ cũng nhìn thấy được không chỉ tốc độ mà sức công phá cũng không thể giấu được.

Không may trúng một phát xác định là tan xác chứ không nói chơi thể nên tìm nơi dừng chân là điều họ muốn nhất nhưng mắc cái không có lệnh của Băng Thần. Dù sao Băng Thần cũng là đội trưởng kiêm người bảo kê cho tính mạng của bọn họ nên họ đặc biệt bé ngoan.

Mà trong số bọn họ không phải người của Nhạc gia thì cũng là thuộc hạ trực tiếp của Băng Thần thế nên bỏ qua thực lực thì đây là tổ đội ổn định nhất. Không như một số tổ đội khác tập hợp từ nhiều thế lực khác nhau thế nên không ổn định bị phục kích thì mỗi người một ý nghĩ thậm chí không biết đội trưởng mình khả năng như thế nào.

Đám người trên không trung lặng im lâu lắm rồi mới có vẻ có chút hài lòng với sự thể hiện của đám thiên tài thập quốc ít nhất là cô gái kia và Băng Thần đã làm hắn có chút hi vọng vào sự chiến thắng của mình. Cũng không khỏi cảm thấy mình quá lo việc tông môn mà sao chẳng đi việc cá cược với tên kia nếu chuẩn bị sớm vài năm thì đám nhóc này sẽ khác.

Mà hắn rất tức giận vì tên kia lại phái mấy tên tiểu tử được đào tạo kỹ càng đi giết hết mấy người mà tên đồ đệ của hắn đào tạo ra nhưng tiểu bối tranh đấu làm lý do khiến hắn chẳng nói được gì. Chưa kể bên kia vẫn có một người bị giết chết khiến hắn muốn dựa việc ép lý cũng vô cùng khó khăn và nếu hắn bỏ mặt mũi liều thì cũng sẽ có không ít người đứng ra ngăn cản.

Hắn ta bây giờ chỉ mong trong lần này ra được mấy hạt giống tốt giúp hắn thắng cuộc. Bây giờ hắn rất muốn xem Băng Thần chiến đấu trực tiếp chứ không dùng mưu kế.

Như thế hắn ta sẽ thấy được năng lực của Băng Thần ở độ nào. Mà trong đám tiểu tử này hắn vẫn thấy một số thành phần nổi bật hi vọng bọn họ đụng độ nhau.

Trình Lan quay về chạy ngay đến vị trí mà Băng Thần đang nghỉ ngơi vì muốn thông báo phát hiện của nàng. Trong suốt quãng thời gian này nàng quá mờ cảm giác như mình là gánh nặng của hắn ta.

Thực ra không chỉ nàng mà toàn bộ những người khác cũng là như thế bởi vì họ biết đây đã không còn là sân chơi của mình. Vũ Vương khắp nơi khiến

họ không có sức phản kháng khi đụng mặt.

Mà dù đối thủ có bị vô hiệu hóa thì họ cũng không thể tiến lên giết người vì không có khả năng phá phòng thủ của đối phương. Những người khác còn đỡ riêng một người phụ nữ có lòng tự ái cao như Trình Lan thì lại khác.

Trước đây ăn nhờ ở đậu nhưng nàng làm được rất nhiều việc cảm giác mình không nợ hân quá nhiều. Thế nhưng giờ đây năng lực của nàng không có tác dụng gì lên rất gấp rút muốn lập công.

Khi nàng chỉ còn cách Băng Thần vài trăm mét thì cảm giác nguy cấp đến một cách bất ngờ. Khi nàng quay đầu nhìn lên trên thì đã thấy một con rắn lớn quấn trên ngọn cây nhìn nàng.

Trong giây lát nàng cứng hết cả người áp bách khiến cả người nàng không thể động đậy. Nàng vốn tưởng mình ra rất là dũng cảm thế nhưng trước nguy cơ sinh tử thì sự yếu đuối và sợ hãi chiếm ưu thế.

Nhìn cái miệng rộng đỏ ngòm đang hướng về mình nàng tuyệt vọng vô cùng. Nhưng khi miệng rộng sắp tới nàng thì một bóng trắng xuất hiện lóe nàng đi chỗ khác.

Khi định thần lại thì nàng nhận ra người đó không ai khác chính là Băng Thần. Đặt nàng xuống đất Băng Thần lập tức rút vũ khí lao vào chiến đấu với con rắn.

Tính danh: Hắc Thiết Xà

Thực lực: Vũ Vương cửu trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Thiết Xà

Đăng cấp: 11

Lực lượng: 198000

Tốc độ: 150000

Trí lực: 19

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ: 1500

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Nhìn thông số của nó mà Băng Thần lòng chột lạnh bởi vì nó là kim nguyên tố. Chắc chắn lớp vảy màu tím kia không hề dễ phá khác tính của kẻ thiên về kỹ xảo như hắn.

Bởi một người cầm súng cũng thể giết được một trong xe tăng được đó là cơ bản. Băng Thần lướt qua thân nó chém một nhát nhưng ánh lửa tóe ra đòn đánh vừa rồi chỉ làm con rắn xước một tý vảy.

Không nghĩ ngợi nhiều hắn ta lập tức hóa thành hình dạng bán yêu những chiếc đuôi nhanh chóng hóa thành vĩ kiếm. Khi thấy Băng Thần biến thân con rắn khựng lại trong mắt có một chút ngưng tụ cẩn thận đánh giá Băng Thần.

Những chiếc vĩ kiếm đã được gia trì hòa nguyên tố nhưng hoàn toàn không cảm giác nhiệt độ tăng cao. Trên không trung đám người ngạc nhiên vô cùng vì sự cẩn thận của con rắn với Băng Thần.

Trên không trung tất cả đều tập trung vào trận chiến của Băng Thần vì hắn ta là người đầu tiên không bị miểu sát lên tỏ ra thật đặc biệt. Băng Thần ngoái đầu lại xem Trình Lan có bị thương không thì thấy nơi cánh tay của nàng có một vết máu dài hẳn là do phong nhận của cú tập huyệt vừa rồi.

Băng Thần nhìn thấy vết máu thì trong mắt nháy mắt đỏ chót bởi hắn ta đã từng thề không để người bên cạnh mình bị thương nhất là nữ nhân vì làm hắn liên tưởng tới Mai Hân. Cả người hắn nguyên khí lẫn yêu khí bốc lên cả người khí tức rét lạnh khiến đứng quan sát Trình Lan cũng có chút sợ hãi.

Lưỡi hái đã không có cái gì lực công kích thì đành phải lấy nó làm vật phòng thủ hãm trận còn công kích Băng Thần chọn lấy vĩ kiếm. Năm chiếc vĩ kiếm vung vẩy bởi có sự bao bọc của hỏa nguyên tố lên khả năng rất cao phá thủ của Hắc Thiết Xà được.

Tuy nhiên chỉ số tốc độ của Băng Thần dù biến thái đến đâu thì cũng thua Hắc Thiết Xà một chút đây chính là vấn đề lớn nhất của hắn. Tuy ăn được rất nhiều thiên địa linh bảo công lực tịnh tiến rất lớn về chất nhưng khoảng cách vẫn khó có thể bù đắp được.

Băng Thần đành phải dùng khả năng phán đoán của mình để bù lại khoảng cách về tốc độ mẫn xà không còn do dự lao vào hấn. Băng Thần tập trung vào khoảng cách trước thân thể hai thước né qua trái ngay khi có cảm giác vĩ kiếm vuốt ngang qua thân thể của mẫn xà.

Thế nhưng hiệu quả lại không được như Băng Thần mong muốn mẫn xà lại tiếp tục vòng lại tấp thêm một phát nữa. Lúc này hấn ta lại dùng lưỡi hái chống vào thân rắn bay không trung né được cú tấp đó sau đó đập nhẹ đầu rắn năm cái đuôi cắm xuống thân của Hắc Thiết Xà.

Nhưng cắm vào thành công thì mọi thứ đều khác biệt từ vĩ kiếm Băng Thần cảm nhận được lớp thịt mềm bên trong. Thế nhưng không đợi hấn vui mừng thì một lực đẩy thật mạnh quán hấn văng thật xa đập nát cả một thân cây mới dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Lôi hệ ngự linh Hắc Thiết Xà

Băng Thần nhanh chóng đứng lên mà con rắn kia cũng có vẻ chẳng hề hấn gì cũng quay đầu tấn công. Băng Thần lại né tránh và tặng cho con rắn vài đường về trên thân.

Sau hơn nửa tiếng chiến đấu thì Băng Thần trên người đã thấm máu nhưng nét mặt vẫn duy trì sự tập trung. Nhưng trước mặt hấn ta con rắn khổng lồ đã gục xuống ánh mắt vẫn ngoan độc nhìn Băng Thần.

Băng Thần dùng thú ngữ nói: "Ngươi có nguyện ý thần phục ta không?"

Hắc Thiết Xà rên rì: "Muốn ta làm thú nuôi của ngươi không có cửa đâu ra tay đi. "

Băng Thần đặt tên lên đầu nó nói: "Ta muốn có đồng hành trên con đường tương lai sau này ngươi là đồng đội. Mà ta có thể khiến ngươi trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều. "

Hắc Thiết Xà nói: "Làm sao ta có thể tin tưởng được ngươi cái này nhân loại. "

Băng Thần cười nói: "Dù sao ngươi không sợ chết thì sao thử một lần. "

Hắc Thiết Xà nhắm mắt suy nghĩ xem có đáng giá để thử tin tưởng nhân loại này một lần.

Vương Vấn hỏi: "Sur phụ hấn ta đang làm gì vậy? "

Vương Thiên Thu nói: "Hấn ta đang trò chuyện với Hắc Thiết Xà. "

Vương Vấn hỏi: "Ngài biết hấn ta nói gì sao? "

Vương Thiên Thu nói: "Ta không biết nhưng ta biết ý tưởng của tiểu tử này là gì. Tên nhóc này muốn thu phục con Hắc Thiết Xà kia. "

Vương Vấn ngạc nhiên: "Thu phục hấn ta làm được sao?"

Vương Thiên Thu nói: "Sao có thể được con rắn này đầu phải con rắn bình thường. Ta lúc chụp được nó cũng nghĩ đến chuyện thu phục nhưng nó chấp nhận chịu chết. "

Vương Vấn nói: "Con rắn này rất đặc biệt sao lại lọt mắt xanh của ngài? "

Vương Thiên Thu nói: "Tại Thiên Nguyên học viện tổng bộ có một con Kim Cương Xà mà tiền thân chính là Hắc Thiết Xà. Ngươi có đoán được sức mạnh của nó đạt mức độ nào không, chính là hàng thật giá thật Vũ Đế. "

Vương Vấn hít sâu một hơi lại quan sát xuống dưới thì thấy Hắc Thiết Xà vẫn bất động. Băng Thần cũng không vội vàng vì sinh mệnh lực giúp hấn ta hồi phục nhanh hơn nhiều.

Một lúc sau Hắc Thiết Xà mở ra ánh mắt nhìn chằm chằm Băng Thần quan sát thật kĩ.

Băng Thần cười nói: "Thế nào?"

Hắc Thiết Xà nói: "Ta đồng ý thử nhưng nếu không đúng như những gì ngươi nói ta sẽ lập tức tự sát. "

Băng Thần nói: "Ngươi sẽ không phải thất vọng. "

Băng Thần lập tức niệm chú tay đặt lên đầu Hắc Thiết Xà mà con rắn cũng không ngăn cản. Nó mở rộng thức hải để Băng Thần thâm nhập vào đặt liên kết khế ước.

Một lúc sau khi khế ước vừa kết thúc Hắc Thiết Xà lập tức cảm giác thân thể thêm một loại sức mạnh. Mà trong tâm trí có thêm liên kết với Băng Thần ngoài ra còn có một chút kí ức về sức mạnh mới lời đình.

Băng Thần cười nói: " Thế nào ta không nói dối chứ? "

Hắc Thiết Xà nói: " Từ nay ta phải xưng hô với ngươi như thế nào? "

Câu hỏi này cũng đại biểu cho nó chấp nhận làm đồng bạn của Băng Thần.

Băng Thần nói: " Cứ gọi ta là lão đại là được từ mai ngươi ở cạnh ta lên có chút quy củ của nhân loại phải tuân thủ hiểu không. "

Hắc Thiết Xà gật gù cái đầu khổng lồ mà Băng Thần nhìn xa xa đang lấp ló Trình Lan. Băng Thần lướt tới vị trí của nàng trong lòng thoải mái hóa ra cô nàng vẫn luôn ở gần.

Hắn ta vừa nảy không để ý sợ nàng bị chiến đấu liên lụy thì chết. Hắn ta đứng trước mặt nàng kéo tay nàng về phía Hắc Thiết Xà.

Trình Lan hỏi: " Con rắn đó làm sao rồi? "

Băng Thần cười nói: " Đã bị ta thu phục giờ nó là đồng bọn của chúng ta ngươi có thể yên tâm. "

Băng Thần ôm lấy nàng nhảy lên đầu rắn rồi hắn ta ra lệnh cho Hắc Thiết Xà đi về phía ngọn đồi ban đầu. Vì khi này chiến đấu đã khiến chiến trường dòi ra đến tận nơi tập trung mười dặm hơn.

Băng Thần nói: " Ngươi để ta xem vết thương vừa này. "

Vết thương đã bắt đầu ngừng chảy máu nhưng vẫn rỉ ra nếu kéo dài sẽ không tốt. Băng Thần tay đặt lên vết cắt sinh mệnh chỉ lực truyền đến làm vết thương mờ đi.

Tốc độ lành vết thương làm Trình Lan lưu luyến nhưng có một vấn đề khác làm nàng quan tâm. Đó chính là nàng đang cảm giác thấy mờ mình truyền đến cảm giác lạ.

Nàng ngược mặt giận dữ nhìn Băng Thần nhưng bị hắn ta trực tiếp làm ngơ coi như không thấy. Thấy đôi bàn tay càng lúc càng quá phận nàng có thể xác định chuyện hắn nói sáng nay là thật sự.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Phần nộ kiếp nạn

Băng Thần quay lại vị trí thì một cảnh tượng khiến hắn ta biến sắc bởi vì một nhóm người đang tấn công những người trong tổ đội của Băng Thần. Mà năm huynh đệ Lăng Phong kết hợp sức mạnh tạo ra một kết giới có gắng cầm cự trước công kích của đám người kia.

Băng Thần đặt Trình Lan xuống hai mắt xích hồng truyền lời cho Hắc Thiết Xà để nó bảo vệ nàng thì Băng Thần lung lay bước tới đằng trước. Hắn ta cảm giác choáng váng vì giữa đám người hắn nhìn thấy một cô gái người đầm máu đó chính là Trình Vân.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy không gian tối tăm lại sau đó mất đi ý thức nhưng hắn không ngất đi mà lao tới phía trước cả người không biết từ bao giờ đã thành trạng thái bán yêu. Một cô gái đứng cạnh Hoa Vũ chính là cung thủ lúc trước và cũng là con gái của Thủy Vân quốc hoàng đế Thủy Linh nhân mà nói với Hoa Vũ.

Thủy Linh nói: " Ngươi không can thiệp không sợ Băng Thần tên kia kiếm chuyện với chúng ta sao? "

Hoa Vũ chưa nói thì Hoa Thần đã mở miệng: " Hắn ta làm được gì không lẽ hắn có thể giết chúng ta sao? "

Nhưng hắn vừa dứt câu thì máu phun vào mặt của của nàng khiến cho nàng sửng sốt hai tên cận vệ của Hoa gia theo bảo vệ ba người đều là Vũ Vương trẻ tuổi. Thế nhưng không có điềm báo chết mà không kịp phản ứng gì hết nhưng nàng cũng phản ứng nhanh lui về đằng sau thật nhanh.

Gốc cây mà nàng dựa vào đã bị cắt ngang tại vết cắt lửa vẫn cháy hừng hực một thân ảnh màu trắng nhìn họ không cảm xúc.

Hoa Vũ nói: " Băng Thần ngươi là có ý gì? "

Nhưng khi hắn nói thì bóng trắng kia biến mất mà hắn bỗng nhiên có một dự cảm không tốt. Băng Thần như dịch chuyển tức thời đến trước mặt hắn nhưng khi hắn ngơ tên kia muốn giết mình. Hắn đã phòng thủ nhưng mà lưỡi hái vung tới lại là hộ vệ của hắn ta móc xuyên qua tim còn một kẻ đứng sau thì bị năm chiếc đuôi kia xiên lên không trong chắc chắn không thể sống sót.

Nhìn trực diện vào ánh mắt kia cho hắn biết đó là kẻ trước mặt đã mất đi lý trí chỉ đang chiến đấu bằng bản năng vì ánh mắt này Hoa Vũ đã từng nhìn thấy. Mà dựa theo kiểu chiến đấu và thực lực này hắn phát hiện chênh lệch lớn đến mức nào bởi những cận vệ này đều là Hoa gia trả giá rất cao dẫn dụ.

Những người này trẻ tuổi nhưng thực lực đã là ngũ cấp vũ vương trở lên thế nhưng bị giết không kịp phản ứng tuy hắn có những biện pháp khác để cầm chân. Thế nhưng chỉ dừng lại ở cầm chân mà thôi tất nhiên hắn cũng có đại sát khí nhưng tốc độ của Băng Thần hắn ta không hiểu nổi lên không muốn đánh cược sử dụng khi khả năng thành công quá thấp.

Hắn ta là người quyết đoán lập tức lui ra sau lưng Hoa Thần tay nắm lấy vai của Thủy Linh và Hoa Thần lấy ra một phiến ngọc bội bóp nát ba người biến mất tại chỗ. Nhưng sự biến mất của ba người không làm chậm bước chân của Băng Thần mà những người khác dưới trướng của Hoa Vũ thì quá bất ngờ.

Bọn họ cũng sợ người một chút nhưng chỉ khoảng khắc ấy Băng Thần đã cách họ cả mười mấy mét cả đám lại một lần nữa sợ hãi không lẽ hắn ta tha cho bọn họ. Nhưng chỉ một giây sau bóng đêm vĩnh hằng kéo tới tất cả bọn họ đã đầu lìa khỏi cổ từ bao giờ mà động tĩnh đã bị Trình Tài và Hắc Vân Phi để ý từ lâu.

Bọn họ tê cả da đầu không hiểu vì sao Băng Thần lại kinh khủng đến mức độ đó, ngay khi ba người kia dịch chuyển đến nơi khác thì hai người họ cũng đã rút lui. Còn đám thuộc hạ thì cũng có kẻ thấy được và rút lui nhưng phần lớn vì đang tấn công kết giới của năm kẻ kia mà không hiểu ý tứ thần đến gần.

Thế là không có gì lạ lùng khi bọn họ tất cả đều bị một đòn chí mạng mà không ai hay biết gì cả. Trên không trung đã có vài người không bình tĩnh được nữa đơn cử như Hoa gia gia chủ.

Hay lo lắng tột cùng như hoàng đế Thủy Vân quốc bởi vì con gái mà hắn còn nợ mẹ con nàng nhiều lắm. Nhưng bây giờ hắn ta chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng trở thành mục tiêu của một tên tử thần một cách bất lực.

Hoàng đế Hắc Vân và Họa Vân thì tỏ ra thất vọng trước biểu hiện của hậu bối. Lôi Vân quốc hoàng đế thì há hê vì hoàng tộc rất khó chịu trước sự phát triển của Hoa gia.

Thủy Vân quốc hoàng đế Thủy Anh Vũ đã không thể đứng yên xem được nữa mà người duy nhất có thể giúp hắn chính là Nhạc Thiên Quân. Hắn nghe nói Băng Thần nghe lời Nhạc Thiên Quân vì hắn ta cứu và nuôi dưỡng hắn từ bé.

Thủy Anh Vũ nhân lúc mọi người không chú ý thì truyền âm cho Nhạc Thiên Quân.

Thủy Anh Vũ nói: "Nhạc tướng quân ta có chuyện cần thương lượng với ngươi."

Nhạc Thiên Quân nói: "Không biết ngài muốn gì? Lễ nào muốn Băng Thần bỏ qua tổ đội của Thủy Vân quốc sao?"

Thủy Anh Vũ nói: "Không phải bọn họ mà là cô gái vừa thoát chết cùng với hai huynh đệ Hoa gia."

Sống đến thành tinh Nhạc Thiên Quân làm sao mà không đoán ra chút gì thì cũng hơi lạ. Thế nên hắn ta không hỏi lý do mà trực tiếp thông báo lại cho Thủy Anh Vũ.

Nhạc Thiên Quân nói: "Ngài cũng biết Băng Thần là yêu thú mà còn đang trong trạng thái mất kiểm soát. Muốn hắn ta tha mạng cho nàng thì cũng cần phải có một cái giá để hắn động tâm cái này chắc chắn ngài phải hiểu."

Thủy Anh Vũ thở phào nhẹ nhõm nhưng câu sau của Nhạc Thiên Quân khiến hắn ta càng thêm lo lắng.

Nhạc Thiên Quân nói: "Hắn ta hiện tại mất kiểm soát chỉ có thể mong hắn sớm tỉnh táo lại thì mới có thể thương lượng. Trong thời gian đó mong cô gái kia trốn được đến lúc đó."

Thủy Anh Vũ nói: "Rõ ràng hắn không hề tấn công người mình mà đuổi theo đám người Hắc Vân quốc cơ mà."

Nhạc Thiên Quân nói: "Ngài quên mất cơ bản nhất đã thú phân biệt đồng bọn nhờ cái gì rồi sao?"

Thủy Anh Vũ trả lời: "Mùi vị và khí tức nhưng..."

Nhạc Thiên Quân nói: "Những ngày vừa qua ta đã cho Băng Thần huấn luyện bọn họ mùi vị của họ đã khắc sâu trong hắn chưa kể trong đám đó còn có nữ nhân của hắn ta."

Thủy Anh Vũ nói: "Thế người đã biết rõ hắn có thể trở lên như thế?"

Nhạc Thiên Quân gật đầu

Thủy Anh Vũ nói: "Ta nhớ là đám người của Thủy quốc bảo vệ con bé có gặp và Băng Thần cũng tỏ vẻ sẽ kết minh với nhau mà."

Nhạc Thiên Quân cười nói: "Thế tại sao nàng ta lại đi với hai huynh đệ Hoa gia còn ra tay cứu người có ý định với hần từ giây phút đó kết minh đã là một chuyện cười. Ta đảm bảo với ngài khả năng của hần ta không chỉ có thể cô nàng này nếu tiếp tục bị hần ta truy sát thì chỉ có một con đường chết."

Nhạc Thiên Quân bỗng nghĩ đến cái gì rồi nói: "Trừ khi thứ ngọc bội khắc họa truyền tống trận của huynh đệ Hoa gia là vô tận mà Thủy quốc những thứ bảo vật phòng thủ xin nói thẳng chỉ là đồ bỏ đi. Thậm chí mấy món bảo vật công kích cao cũng vô dụng luôn cho lên bị hần tìm được thì chết chắc."

Thủy Anh Vũ âm trầm: "Cho ta một lý do?"

Nhạc Thiên Quân chỉ chỉ về những hình ảnh vẫn là Băng Thần đang được mọi người chăm chú theo dõi rồi chậm rãi xem Thủy Anh Vũ biến hóa sắc mặt. Những người khác dù không nghe được đối thoại những cũng đoán được là hai người đang giao tiếp với nhau.

Mà người nghe được duy nhất chính là Vũ Đế Vương Thiên Thu thì lại trầm tư bởi câu trả lời của Nhạc Thiên Quân còn Vương Văn thì ngạc nhiên sao sự phụ mình lại trầm tư như thế.

Nhạc Thiên Quân nói: "Ngài chắc cũng thấy ngọn lửa phù trên những chiếc đuôi đó khi hần mới chỉ là sơ cấp yêu thú đã tổn thương được ta khi có nguyên khí bảo vệ. Mà thứ đó bây giờ khác với cái thứ làm tổn thương ta trước kia độ sắc bén của những chiếc đuôi ấy cũng không thua độ ăn mòn của ngọn lửa đầu. Mà còn muốn tiêu diệt được hần ta thì tốc độ phải nhanh hơn con rắn kia đã còn nếu không móng thứ bảo vật công kích thì đã bị chém thành mười mảnh rồi."

Nhạc Thiên Quân cười nói: "Ta còn quên báo cho ngài biết trong từ điển của hần không có chuyện ngạnh kháng cứ nhìn cách hần chiến đấu với con rắn kia thì ngài tự hiểu đi."

Thủy Anh Vũ nói: "Không cần nói nữa Nhạc gia ra một kẻ như thế ta thật tâm chúc mừng ngươi nhưng còn chuyện hần ta muốn gì để có thể buông tha nàng."

Nhạc Thiên Quân nói: "Đội hần tinh táo lại rồi tính tiếp bây giờ nói gì cũng còn quá sớm ta nói thế chắc ngài hiểu nếu nàng ta chết thì cũng chỉ trách nàng mà thôi. Sự tử của ta đã chú ý đến hần ta ngươi cho dù tận mắt thấy nàng chết thì cũng cần rằng mà nhận nếu không muốn kéo cả Thủy Vân quốc diệt vong."

Câu cuối cùng Nhạc Thiên Quân không dùng kính ngữ nữa hiển nhiên cô gái kia đi chung với đối thủ của Băng Thần. Mà một tiền kia nếu Băng Thần không có loại dự cảm kia thì hần ta đã sớm chết điều này cũng làm Nhạc Thiên Quân tức giận vô cùng.

Băng Thần như cháu trai của hần ngươi muốn giết cháu trai của ta không phải Thủy Anh Vũ là hoàng đế thì hần ta khách khí này giờ làm gì. Thủy Anh Vũ làm sao mà không biết ý tứ của Nhạc Thiên Quân mà hai huynh đệ Hoa gia cũng là do hần tìm để giúp con gái mình.

Đồng thời hần cũng cho nhóm trợ thủ của con gái mình kết minh với Băng Thần lo nghĩ đủ mọi bề thế nhưng tất cả diễn biến đang ngoài tầm với của hần. Hoa gia có vẻ không nhận điều tốt từ mỗi hần mà con gái hần cũng quá lỗ mãng khi nghe lời hai tên kia công kích Băng Thần.

Thế nhưng khi nàng bắn ra mũi tên đó thì không ai nghĩ là không trúng ai ngờ Băng Thần lại né được điều này khiến mọi người hoài nghi hần mọc mắt ở sau lưng. Thậm chí sau khi hần thu phục thành công con rắn thực lực Yêu Vương cửu cấp thì càng khó tin bởi vì giết thì có nói là kỳ tích nhưng con rắn kia lại chịu phục làm khế ước.

Chính hần cũng rất muốn khế ước một con yêu thú nhưng khó vô cùng nhưng cực kỳ trẻ tuổi thiếu niên lại làm được. Bây giờ hần chỉ có thể cầu nguyện con gái mình qua được trước khi tên kia tỉnh táo lại.

Mà bây giờ điều hần hi vọng là hai tên anh em Hoa gia không nổi điên gây ra sai lầm không thể sửa chữa nếu không hần cũng bó tay. Gia vờ bình tĩnh quay lại cùng với những người khác còn Nhạc Thiên Quân thì ngồi xuống một chỗ nhắm mắt hần không muốn tiếp những người khác.

Đặc biệt hần còn mong muốn Băng Thần truy sát giết hết đám người của Hắc Vân, Hóa Vân và Lôi Vân vì những quốc gia này đều có thù oán với Thanh Vân quốc. Mà Hắc Vân và Hóa Vân quốc còn trực tiếp làm trọng thương cháu dâu của hần chết không hết tội may mà hần đã chuẩn bị đan dược cao cấp cho mỗi người.

Tính mạng của nàng chắc chắn được đảm bảo nhưng hần cũng cầu nguyện khi Băng Thần truy sát đám kia thì không có bọn yêu thiêu thân nào quấy rối đám tiểu tử kia nữa. Hần cũng ngạc nhiên khi năm tiểu tử kia là cấp thấp Vũ giả mà lập lên kết giới mà một đám Vũ Vương không phá được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 79: Bạch diện tử thần

Băng Thần không hề biết mình đã gây ra ảnh hưởng to lớn như thế nào cho cuộc chiến này. Vì trong những kẻ bị hần giết chết thì phần lớn là những kẻ mạnh nhất trong các Vũ Vương.

Mà cho dù chạy thoát đi chẳng nữa thì với lượng người trong tổ đội bị giết chết muốn kiếm ngọc bài quá khó. Số lượng đền bù đều chất chồng lên người họ mà quá khó khăn để họ có thể tập hợp đầy đủ.

Hoa Thần run cầm cập vì từ bé đến giờ đây là lần lần gần tử vong nhất nếu Hoa Vũ chạm một giây. Chỉ một giây thì có lẽ Băng Thần sẽ giết chết nhưng không để họ kịp thời hoàn hồn thì tiếng động từ phía xa truyền tới.

Với thị lực của một cung thủ nàng thấy được một đám người đang hướng tới nơi này. Mà người dẫn đầu là Trình Tài và Hắc Vân Phi không cần thấy nàng đoán kẻ truy đuổi là ai.

Nàng mặc kệ hai huynh đệ Hoa gia nàng bây giờ chỉ muốn tránh xa nơi này càng sớm càng tốt. Nhưng nàng không kịp nói ra ý tưởng của mình thì đã thấy một kẻ bị Băng Thần bắt kịp.

Kẻ kia phản ứng khá nhanh lấy ra một cái bùa chú thoáng cái nổ tung nhưng khi hắn nhìn vào lớp khói thì chỉ thấy một chiếc đuôi đi ra nhanh chóng xuyên qua thân thể của mình. Mọi thứ diễn ra quá nhanh khi chiếc đuôi được rút ra thì Băng Thần từ làn khói lao ra.

Thế nhưng xung quanh không còn ai nữa bởi vì tốc độ của họ rất nhanh chóng. Đám người Thủy Linh và những người đang quan sát cũng phía trên trời cao cũng muốn biết hắn ta sẽ làm gì.

Băng Thần đứng giữa nơi mà đám người kia chia ra để chạy cái mũi giật giật khiến những người khác cau mày. Thủy Anh Vũ nhìn động tác thì ngay lập tức liên tưởng đến ái khuyến của mình sắc mặt thâm trầm.

Thủy Anh Vũ lòng thầm hô: " Không phải chứ nguoi là cáo đầu phải chó đầu. "

Nhìn thấy Băng Thần làm động tác đánh hơi Thủy Linh ánh mắt trở nên kinh hãi.

Thủy Linh nói: " Lập tức dừng không gian ngọc bài đi tới một nơi cách thật xa chỗ này. "

Hoa Thần nói: " Tại sao chúng ta đã ở xa như thế không lẽ hắn ta có thể phát hiện ra được. "

Thủy Linh không phải kẻ ngu dốt Hoa gia hai huynh đệ kéo nàng vào vũng nước đục này đã khiến nàng bức xúc rất nhiều.

Thủy Linh nói: " Thế các nguoi ở lại vui vẻ mong các nguoi sống sót. "

Sau đó nàng bóp nát một cái ngọc bài không gian trận pháp chớp hiện và nàng đã biến mất. Hoa Thần thì khinh thường nàng tuy nhiên nhan sắc có thừa nhưng lại nhất gan như thế. Người như nàng thì nói gì đến trở thành cường giả mà hắn khi nhất phi trùng thiên nàng sẽ phải hầu hạ dưới háng mình.

Đang tưởng tượng vui vẻ thì bỗng nhiên một cảm giác vai mình bị lay động tỉnh táo lại thì thấy huynh trưởng ánh mắt kinh dị. Nhìn về đằng trước thì đã không thấy xa xa Băng Thần mà hắn chuyển tầm nhìn theo hướng huynh trưởng thì thấy một kẻ đang chạy về hướng này.

Đằng sau hắn là một cái bóng trắng lướt theo khi chỉ còn cách bọn họ khoảng vài chục thước thì kẻ kia bị bắt kịp. Người kia hắn là muốn liều mạng một phen nên quyết định quay lại nhưng đời không như mơ.

Chưa kịp làm gì thì lưỡi hái quét ngang cúi người muốn né nhưng năm cái kiếm vũ lại xuyên qua thân thể hắn nhấc cao lên. Kẻ này giãy giụa trong tuyệt vọng vài giây sau thì yếu dần hơi thở ngừng lại thì bị Băng Thần ném qua một bên.

Băng Thần lại nhảy cái mũi hít một hơi dài rồi nhìn thẳng vào hai huynh đệ Hoa gia khiến lông tơ hai người nổ tung. Cảm giác mát lạnh xông lên khiến tay chân họ run rẩy lợi hại.

Hoa Vũ lập tức lấy ra một ngọc thạch không gian bóp nát hắn ta và đệ đệ đã thoát. Quay sang muốn nói với đệ đệ mình không lên đối đầu với Băng Thần.

Nhưng quay sang thì thấy đệ đệ mình mồm miệng máu tươi chảy ra sắc mặt trắng nhợt. Cúi xuống thì thấy trên bụng hắn có hai vết thương mà Hoa Vũ chắc chắn là do vĩ kiếm.

Không ngờ chỉ hai giây từ lúc hắn lấy ngọc thạch bóp nát mà Băng Thần đã tiếp cận khiến đệ đệ trọng thương. Lấy ra đan dược ổn định thương thế cho đệ đệ rồi hắn ngồi thở dài một bước sai cả bàn sai.

Trên không trung một trung niên đại thúc thở ra một hơi chỉ trễ một chút là hai đứa con không ai còn sống. Những thế lực khác cau mày bởi vì truyện này hoàn toàn sai so với những gì họ dự kiến.

Bọn họ dồn dập truyền tin vào cho hậu bối nhà mình tránh xa nơi mà Băng Thần ở gần. Vương Thiên Thu cũng biết nhưng không ngăn cản. Thậm chí hắn còn thông báo cho bọn họ một tin vui.

Vương Thiên Thu nói: " Tiểu tử này tất cả mọi thứ đều hoàn hảo thế nhưng thân thể hắn rất ít rèn luyện. Hoặc chưa kịp thời rèn luyện thế nên với việc hoạt động với cường độ siêu cao như thế trong vô thức sẽ khiến hắn gục ngã. "

Nhạc Thiên Quân cũng là lo lắng điều đó tuy biết Băng Thần có sinh mệnh chi lực tám bổ. Thế nhưng tiếp nhận ở trạng thái vô thức là điều khó khăn.

Khiến cho tốc độ chậm đi rất nhiều mà Băng Thần gục ngã khoảng khắc sẽ chỉ chậm hơn Vương Thiên Thu dự đoán một chút. Hi vọng Băng Thần lúc đó đã giải quyết xong hết kẻ ngáng trở mình.

Băng Thần cứ truy giết trong vô thức nhưng trong quá trình khiến mọi người nhận ra một điều. Đó chính là hắn ta chỉ theo sát những người gần trong phạm vi khi đội ngũ hắn bị tấn công.

Hắn ta đi ngang rất nhiều người nhưng chỉ cần họ không động thù thì hắn ta cũng bỏ qua họ. Tuy có kẻ không biết sống chết công kích hắn thì chết cũng đáng đời.

Thế nhưng Băng Thần không giết lung tung khiến không ít người thờ phào nhẹ nhõm. Mà những người có hậu bối bị truy sát càng lộ rõ vẻ lo lắng của mình.

Mọi người vẫn chăm chú theo dõi và cứ một lúc là có một kẻ bị tìm tới và giết chết. Hắc Vân Phi trực tiếp bóp nát ba cái quy giá ngọc bài đi thả ra khỏi phạm vi khu rừng.

Thế nhưng như thế cũng làm hắn ta mất đi cơ hội vào học tại Thiên Nguyên học viện nhưng hắn ta ít nhất còn sống. Hơn nửa tiếng sau Băng Thần đã xuất hiện trước mặt Trình Tài và lập tức công kích.

Trình Tài lập tức phản kích nhưng những công kích kia quá nhanh khiến hắn chỉ theo phản xạ trống rỗng. Tuy nhiên đỡ thành công nhưng hắn bị hất tung nhìn mấy chiếc vĩ kiếm phóng nhanh tới hắn ta cảm giác vô lực.

Luôn người né tránh nhưng cảm giác đau đớn truyền đến chiếc lưỡi hái kia đã xuyên qua thân thể của mình từ bao giờ. Hắn ta không cam tâm nhưng sinh cơ dần trôi qua báo hiệu thiên tài Hòa Vân quốc con trai đại tướng quân Trình Quốc chết trận.

Trình Quốc thờ dài quay lưng rời khỏi trong mắt lão lệ rơi rơi cả cuộc đời hắn đều là những sai lầm nối tiếp sai lầm. Hoàng đế hại chết vợ hắn mà hắn lại bị dụ dỗ bởi tài phú địa vị mà có lỗi với nhà vợ.

Vốn Hòa Vân quốc hoàng đế hứa hẹn sẽ phong hai đứa con gái của hắn làm quận chúa vì gia tộc vì con cái hắn làm. Nhưng hai đứa con gái của hắn lại không thấy mà hắn điều tra được hai nàng tại Phi gia khi hắn đưa quân tàn sát.

Mẹ mình vừa chết cha mình lại tận tay giết chết ông bà ngoại mà những lời hắn nói chắc hai nàng hận chết mình nhưng hắn lại bất lực vì không thể quay ngược thời gian. Hắn cho người đi tìm xác của phu nhân nhưng không thấy con gái mất tích tìm cũng không được mà hai nàng không biết hai cô gái sống sung sướng từ bé làm sao mà tồn tại ngoài đó.

Chưa kể hắn hoài nghi trong lúc tấn công Phi gia đã có người của hoàng đế trà trộn giết hai nàng cũng vì chuyện này mà quan hệ của hắn ta với hoàng đế hạ xuống băng điểm. Tuy nhiên hắn biết chắc những tai tiếng này thân hắn mang hết mà hắn biết dù có như thế nào đi chăng nữa thì lỗi lầm của mình chắc chắn không được tha thứ.

Cách đây vài năm hắn lại bị chuẩn đoán là không có khả năng tạo ra đời sau nữa điều này khiến hắn ta trở lên tuyệt vọng vì Hòa Vân quốc hoàng đế còn rất tuyệt. Khi Trình Quốc ra biên cương hoàng đế sai sử người trong gia tộc hắn lấy cớ Phi gia con gái mưu sát hắn.

Hắn ta lệnh người của Trình gia vì nghĩa diệt thân mang đầu của Phi gia nhân treo ở cổng thành thế là Trình gia dù địa vị lên bao nhiêu cũng bị những đồng minh cũ ghê lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Đánh cuộc

Bởi vì có một người trong cuộc đã chứng kiến sự việc và lan truyền ra tại sao phu nhân của Trình Quốc lại bị mất mạng. Trình gia địa vị thực sự thật giống như là súc vật trong vòng quyền quý, phu nhân bị hại lại giết cả nhà nàng ai dám cùng với loại này gia tộc hợp tác không sợ một ngày bị diệt tộc sao.

Thậm chí những cô gái con của Trình gia gả ra ngoài tuy ngoài không ai nói gì nhưng địa vị một ít người còn không bằng nha hoàn. Phi gia ủng hộ khiến Trình gia mới có thể trong vòng trăm năm leo lên địa vị hiện tại lúc bấy giờ tại Hòa quốc.

Điều mà hắn ta làm khiến cho lòng người rét lạnh tuy rằng vừa Trình gia vừa hoàng đế tham gia lên dân chúng không biết nhưng quan viên và quyền quý mấy người không biết. Thậm chí binh lính của dưới trướng của Trình Quốc cũng mang lòng khinh thường hắn ta còn trung thành thì ai dám trung với loại người thế.

Tới cha mẹ của hắn cũng không tin những gì hắn nói cuối cùng gia tộc bị người ngoài xa lánh còn chính hắn bị gia tộc coi thường một thẳng đàn ông phụ nữ cũng không bảo vệ được còn giết nhà vợ. Cuối cùng qua nhiều năm mọi người cũng nguôi ngoai hắn ta đã gặp được một thiếu niên trẻ có thiên phú thật là tốt tính tình cũng coi như được mà cha là cận vệ của hắn người hiểu hắn nhất.

Người kia hi sinh trên sa trường thế là hần nhận thiếu niên này làm con nuôi và dạy dỗ hần đến tận bây giờ nhưng hần cũng không còn nữa khiến Trình Quốc tuyệt vọng. Khi mọi người không chú ý Trình Quốc đã đi tới rìa của mảnh kết giới thả mình rơi xuống trong quá trình hần tự phế công lực biến mình trở thành người phạm.

Đến lúc có người để ý thì đã quá muộn Trình Quốc thân thể nát bấy không thể cứu được nhưng ít ai thấy được vẻ nhẹ nhõm như được giải thoát của hần. Vương Thiên Thu biết được từ sớm nhưng không có lý do để ngăn cản tu luyện tới Vũ Hoàng mà còn muốn chết chứng tỏ kẻ kia kiêu gì cũng phải chết hoặc hần ta đang sống không bằng chết.

Ngăn cản một kẻ chắc chắn phải chết thì có nghĩa lý gì huống chi hần và Trình Quốc không có quen biết gì nhau chết một người lạ thì ảnh hưởng gì. Hần ta tiếp tục chăm chú vào Băng Thần xem tiểu tử này cầm cự được đến bao giờ trong mắt hần bây giờ đã không còn ai khác ngoài Băng Thần.

Băng Thần đã được coi như niềm hi vọng lớn lao để hần có thể thắng được tên khốn nạn kia nhưng nguyên tắc vẫn là nguyên tắc. Chỉ cần tiểu tử kia qua được lần này khảo nghiệm thì hần sẽ chính tay bồi đường kẻ này khiến hần trở thành một siêu cấp cao thủ đủ sức gánh vác một phương.

Mà lúc này nhân vật chính vẫn đang ngựa không dừng vó xông tới người gần hần nhất chính là cô nàng Thủy Linh, hai người chỉ còn cách nhau khoảng vài dặm đường. Mà khoảng cách đó đối với Băng Thần trong trạng thái như thế này chỉ khoảng gần một phút mà thôi.

Nhanh chóng Băng Thần xuất hiện trong tầm mắt khiến Thủy Linh cả người lạnh ngắt nàng không ngờ hần ta giải quyết những kẻ khác nhanh như thế. Không có biện pháp nào khác nàng đành cầm đầu bỏ chạy nhưng không có tạo ra mây tác dụng.

Băng Thần vung lưỡi hái lên mà Thủy Linh cũng không nghĩ đến chuyện kháng cự nàng muốn mình chết đi nhẹ nhàng nhất. Thế nhưng nàng có vẻ không phải là hồng nhan bạc mệnh Băng Thần bỗng nhiên té úp mặt vào đất và không nhúc nhích nữa.

Thủy Linh bất ngờ vô cùng nhưng vẫn đủ can đảm tiếp cận Băng Thần sau vài lần thử nàng đã chắc chắn Băng Thần thật sự bất tỉnh. Thế là nàng lâm vào trầm tư khiến những người khác có những cảm xúc suy nghĩ khác nhau.

Nhạc Thiên Quân và Thanh Phong thì lo lắng vô cùng chỉ mong hần lập tức tỉnh táo lại. Còn tất cả những người khác thì trong lòng chỉ có một ý tưởng đó là Thủy Linh mau thể thiên hành đạo tiêu diệt cái yêu nghiệt này đi.

Nhưng không như họ mong muốn Thủy Linh lại đỡ lấy Băng Thần đưa hần đi.

Mặt trời dần dần khuất núi lúc này Băng Thần đã có lại ý thức của mình. Hần cảm giác một người đang đưa mình đi và chắc chắn kẻ này là nữ nhân vì thân thể của đối phương quá thơm.

Nam nhân khó có thể có loại mùi thơm như thế này nên hần khẳng định là nữ. Chưa kể thông qua xúc giác hần cảm giác được thân thể mềm mại của nàng.

Thủy Linh đang đánh cược tính mệnh của mình vì gia nhập Thiên Nguyên học viện. Nàng vốn có một đội ngũ mạnh mẽ và đồng minh cũng không hề kém.

Mà những thứ đó đã bị người đàn ông này phá hủy với thực lực của nàng muốn kiếm được số ngọc bài khổng lồ đó gần như là điều không tưởng. Thế nên nàng quyết định đặt hi vọng vào người mạnh mẽ nhất mà nàng biết cũng là người đàn ông này.

Theo như nàng nghĩ tên này trong phạm vi của khu rừng chính là kẻ mạnh mẽ nhất. Nhờ có hần nàng có thể có được lượng ngọc bài kia.

Nàng cũng có thể sẽ bị hần giết chết ngay khi hần tỉnh táo lại nhưng mối thù của mẹ. Sự âu sầu của cha khiến nàng trở lên bất chấp cả mạng sống của mình.

Nhóm lửa lên cạnh một bờ suối nàng đặt Băng Thần xuống rồi tự mình đi bắt vài con cá mang về nướng. Băng Thần lúc này đã khôi phục khá nhiều thần thức tỏa ra xung quanh khiến hần nắm được tình hình lúc này.

Vì cô nàng này đã có thể coi như ân nhân của hần vì người khác mà thấy hần bất tỉnh không dám thêm vài đao rồi lấy đi ngọc bài mới là lạ. Băng Thần cố gắng thôi động sinh mệnh chi lực từng chút từng chút khiến hần khôi phục.

Khi cá nướng đã chín thì hần ta cũng đã khôi phục khả năng hoạt động của mình. Mùi cá thơm khiến Băng Thần với ca sĩ bụng đói vượt qua được chính mình bật dậy.

Hần ta không chút khách khí lấy ngay một con cá nướng gặm lấy gặm để. Sau khi ăn vài con hần ta cảm giác thân thể sức sống quay lại thờ phào nhẹ nhõm.

Hệ thống thông báo hần ta cũng đã xem qua chứng tỏ bản thân mình thật là may mắn. Không biết khi ở trong phần nộ kiếp nạn mình đã làm những gì.

Băng Thần đành hỏi: "Cô nương có thể cho tại hạ biết tính danh."

Thủy Linh nói: "Ta tên Thủy Linh công tử có gì cần hỏi cứ hỏi ta sẽ trả lời."

Băng Thần mừng rỡ nói: "Cô nương có thể cho ta biết mình đã số làm những gì không?"

Thủy Linh không chút chần chờ trả lời cho Băng Thần biết bản thân đã làm những gì. Sau đó Băng Thần cũng ngạc nhiên vì nàng đã không giết đi mình dù hấn vừa truy sát nàng xong.

Băng Thần cười nói: " Tại sao cô nương không giết ta?"

Thủy Linh nói: " Thứ nhất chúng ta sai thứ hai là vào giờ phút này chỉ có công tử là có thể giúp ta vào được Thiên Nguyên học viện. "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81: Sắp đến hồi kết

Băng Thần nhìn cục kim loại ánh bạc kia trong lòng hiếu kỳ cô ta lấy ra một cục kim loại làm gì. Thế nhưng hấn ta chắc chắn đây không phải phẩm vật nếu không nàng cũng không dám mang ra để làm vật trao đổi.

Sau đó nàng ta lại suất ra lưỡi hái của Băng Thần khiến hấn mừng rỡ bởi vì làm được cái lưỡi hái đã khiến hấn mất bao nhiêu công sức. Nguyên liệu chính là phơi thép tốt nhất của hoàng gia lại được thợ rèn nổi tiếng nhất Thanh Vân rèn luyện.

Phải nói rằng để có được nó Băng Thần đã phải tốn sức còn hại não khi cố gắng nhớ lại hình mẫu hoàn hảo nhất. Đây là hình mẫu được thiết kế dựa trên cơ sở khoa học của tổ chức.

Thế nhưng khuyết điểm duy nhất của nó chính là sức nặng quá lớn. Đó là khi đã dùng loại nguyên liệu tốt nhất của Trái Đất bây giờ đã khiến sức nặng giảm nhiều.

Tuy nhiên vẫn khó khiến nhân loại có thể sử dụng thoải mái được lên nó vẫn chỉ là hình mẫu mà thôi.Để Băng Thần vui vẻ là thế giới này hấn ta có sức mạnh và độ linh hoạt lớn hơn rất nhiều.

Nguyên liệu chế tạo cũng tốt hơn lên vũ khí của hấn còn nhẹ nhàng hơn. Vốn tưởng đã vứt mất ai ngờ nàng vẫn giữ lại cho mình thật là quá chu đáo.

Nhưng Thủy Linh lại rút ra châm cài tóc của mình đâm vào phần cán dày của lưỡi hái. Sau đó đâm xuyên qua phần cán tạo ra một lỗ thủng nhẵn nhụi.Băng Thần ánh mắt ngưng trọng cái cây trâm cài tóc này hấn là làm từ thứ kim loại kia.

Băng Thần cười nói:" Cô tính đổi thứ này lấy cơ hội vào Thiên Nguyên học viện sao? "

Thủy Linh nói:" Nếu công tử đồng ý."

Băng Thần cười gian:" Ngươi không sợ ta giết chết ngươi rồi lấy luôn thứ này sao. "

Thủy Linh nói:" Ta cũng hết cách rồi đây chính là đánh cược vào nhân cách của công tử."

Băng Thần nhìn nàng nghiêm túc suy nghĩ một chút rồi mới nói chuyện với nàng

Băng Thần nói: " Chúc mừng cô nương ngươi đã thắng cuộc."

Sau đó hấn ta tự nhiên lấy khối kim loại và cả chiếc châm cài tóc thu vào giới chỉ nguyên liệu quý hiếm thì dù chỉ một chút cũng phải biết tiết kiệm. Thủy Linh muốn nói gì nhưng lại thờ dài bỏ qua không ngờ tên kia lại nhanh tay như thế nàng cũng đành chịu.

Băng Lúc này mới nhớ tới chuyện xem xét cô nàng này xem nàng tổng thể có gì nổi bật không.

Tính danh: Thủy Linh

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch:Thủy thánh

Đẳng cấp:13

Lực lượng:34000

Tốc độ:26000

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thủy

Tuổi thọ: 300

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tăng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Cũng là thiên tài không thua gì Trình Tài nếu mang năng theo làm bảo tiêu cho mấy người trong đội ngũ thì mình cũng bớt việc. Một công đôi việc Băng Thần vui vẻ dẫn năng đi tìm người trong đội ngũ của mình nhưng khoảng rừng quá rộng khiến hắn chỉ nghĩ được thoáng.

Nhưng hắn cũng chỉ cần có thể là đã đoán được phương hướng của bọn họ hai người lướt nhanh trong cánh rừng. Và Băng Thần đụng ai là xử lý luôn người đó cướp hết ngọc bài nhưng hắn ta cũng chẳng giết ai cả vì bọn họ hầu như chẳng phản kháng nữa.

Bởi thông qua liên lạc với trưởng bối thì họ biết được thực lực của hắn ta ở mức độ nào chống cự chẳng khác nào tìm chết. Đây với họ cũng chưa phải lúc dễ dàng mạng sống trong sung sướng bọn họ còn cả cuộc đời dài để hưởng thụ.

Thậm chí dù có đánh thì cũng phải có khả năng chiến thắng thì mới lên liều mạng còn không thì tốt nhất lên nhịn thì hơn.

Băng Thần cũng không giết ai cuộc chiến này theo hắn đã sắp đến hồi kết rồi bởi vì lượng ngọc bài hắn thu thập trên mỗi cá nhân là rất nhiều. Chứng tỏ sự loại trừ cực kì khốc liệt khi hắn ta mất đi trí giác.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 82: Vũ Tôn ưu ái

Những bóng người dần dần hiện ra từ phía khu rừng tất cả các thí sinh xuất hiện. Băng Thần cùng với đám người Nhạc gia xuất hiện thì dân chúng phía trên tường thành một hồi reo hò.

Thịnh thế của Thanh Vân quốc đã tới mà đám người của Băng Thần tuy nhìn có chút mệt mỏi nhưng số lượng lại đầy đủ. Chỉ cần thể hệ này cũng đảm bảo cho họ sống yên bình cả trăm năm.

Đây chính là truyền thống của thập quốc từ rất lâu đời rồi chỉ cần nhà ai có nhiều người ở Thiên Nguyên học viện thì sẽ là lão đại. Tuy những mầm mống trẻ tuổi này chưa chắc sẽ có tiếng nói trong học viện.

Thế nhưng Hộ quốc đại nhân cũng vào học viện thì dân chúng có niềm tin rất lớn vào hắn ta. Sự tích về Băng Thần không hề ít mới có thể tạo ra niềm tin mãnh liệt như thế, về phần Băng Thần hắn cũng đã dẫn hướng thụ sự kính yêu của dân chúng đối mình.

Băng Thần và nhóm người chọn một vị trí để nằm nghỉ, dù hắn không mệt nhưng người trong đội ngũ lại không như thế. Bọn họ trải qua cả áp lực về thể xác lẫn tinh thần nếu không có niềm tin vào Băng Thần chống đỡ thì khi bị đám người Trình Tài truy sát thì họ đã buông xuôi.

Trong lòng mỗi người cũng dâng lên một sự tự hào nho nhỏ bởi trong mơ họ cũng chưa từng nghĩ tới vào lúc này mình đã có thể chống cự lại công kích của nhiều Vũ Vương cao thủ như thế. Đặc biệt năm người thiếu niên kia càng có niềm tin rằng ngày trả thù của bọn họ sẽ tới, chính tay bọn họ sẽ lột da lột thịt những kẻ đã huy diệt gia tộc của mình.

Trình Vân và Trình Lan vốn tương hai nàng sẽ sống hết đời ẩn dật trong mộ than kia nhưng nào ngờ Băng Thần như ánh sáng đến bao bọc che chở bọn họ. Hắn ta đã mang tới tương lai mà họ không bao giờ tưởng tượng được và tất nhiên những người thanh niên được Nhạc Thiên Quân giao phó cho Băng Thần cũng cảm thấy thế.

Họ biết rằng đây là cơ hội lớn nhưng nó cũng với đồng nghĩa cơ hội của họ nhỏ đi đặc biệt là sau khi tham gia yến tiệc tại hoàng cung Thanh Vân với sự xuất hiện của thật nhiều thí sinh là Vũ Vương. Bây giờ trong suy nghĩ của họ tràn ngập tuyệt vọng dù cho Băng Thần bảo họ cũng khó lòng mà thành công vào được học viện.

Nhưng ngay tại lúc này thì họ đã chắc chắn trở thành học viên của Thiên Nguyên học viện mỗi người đều cảm thấy lưng lưng như trong mơ vậy. Mỗi người thầm thì đi theo Băng Thần vì đi theo Băng Thần có tiền đồ.

Băng Thần thấy mỗi người đều có vẻ xuất thần lên mới tưởng họ mệt mỏi lên mới tìm chỗ nghỉ ngơi cho mọi người. Riêng hắn thì bắt đầu quét mắt về khắp các nơi xem xem những người còn sót lại là ai đặc biệt là hai huynh đệ Hoa gia chạy nhanh như quỷ vậy.

Theo lời của Thủy Linh thì hẳn ta đã không chỉ một lần vô huyệt bọn họ không biết đám người này có không rơi vào trên tay người khác. Quả nhiên nhắc tới Tào Tháo thì Tào Tháo tới hai huynh đệ Hoa gia lết xác từ từ ra khỏi bờ rừng cả người quần áo tả tơi.

sau khi thoát khỏi tay Băng Thần lần cuối bọn họ dù bôn tẩu chiến đấu nhưng chưa bao giờ buông lỏng cảnh giác xung quanh sợ Băng Thần từ đâu nhào ra nhai sống bọn họ. Băng Thần truy sát sẽ ám ảnh bọn họ không biết bao nhiêu lâu, dù may mắn thoát khỏi Băng Thần nhưng cần phải có số thể bài không lồ mới có thể vào Thiên Nguyên lên bọn họ không thể không chiến đấu.

Vì trong chiến đấu vừa phải phân tâm cẩn thận Băng Thần và để ý đám yêu thú đạt cửu cấp thú vương lên họ lãnh không ít thương tổn từ đám liều mạng. Ngang đầu lên nhìn thấy Băng Thần đang nhìn mình thì của hai huynh đệ nổi hết cả da gà.

Ánh mắt lạnh nhạt đến mức hai người không biết hẳn có thể hay không ngay lúc này một lần nữa tấn công bọn họ. Nguyên khí của hai người âm thầm vận chuyển sau đó thật bình tĩnh tìm một chỗ ngồi xuống. Bây giờ bọn họ không còn một tý đáng về của công tử thể gia nữa.

Những người khác thì không để ý lắm bởi họ không hề gây thù chuốc oán với Băng Thần nên khi thấy hắn nhìn mình họ không có cảm giác sợ hãi. Thậm chí có người còn cúi đầu mỉm cười chào lại Băng Thần và tất nhiên hẳn ta sẽ không thất lễ mà gật đầu mỉm cười coi như đáp lại bọn họ.

Sau cái mỉm cười đó thì không khí xung quanh trở lên thoải mái hơn hẳn bởi chỉ cần Băng Thần không làm loạn thì hẳn ta cũng sẽ không cho bất cứ ai làm loạn. Đơn giản vì sân nhà là Thanh Vân quốc quan trọng nhất Băng Thần là người mạnh nhất trong những người ở đây.

Mọi người nghỉ ngơi sau đó nửa canh giờ thì không còn bất cứ một ai đi từ trong bìa rừng ra nữa thì cuộc thi chính thức ra kết quả. Số người ở đây quá nhỏ so với số thí sinh tham gia lên chuyên họ đủ ngọc bài là điều tất nhiên nhưng dù sao quy củ vẫn phải làm theo.

Một lúc sau đạo sư của Thiên Nguyên học viện từ từ đi tới sau đó nói với đám thí sinh:

"Các người đứng dậy đi nộp ngọc bài và báo lại danh tính của mình, nhớ là từng người một không được chen chúc nghe chưa."

Lời nói của đạo sư thì bọn họ những người này cũng phải nghe thế lên từng người từng người đi nộp ngọc bài. Tất nhiên là đúng như dự kiến toàn bộ những người còn sót lại không ai thiếu ngọc bài cả trong đó cũng có rất nhiều người là Vũ Sư mà thôi.

Bọn họ chỉ đi mò xác sau khi các tổ đội chiến đấu là được khi đã đủ chỉ cần trốn kỹ là được và họ đã thành công dù chiến thuật này có chút không quang minh chính đại chút nào. Nhưng quan trọng nhất là được vào Thiên Nguyên học viện có nhục tỳ thì có ảnh hưởng gì đâu chỉ cần tốt nghiệp tại Thiên Nguyên thì họ tự nhiên có tiền đồ.

Sau khi đám người giao nộp xong toàn bộ ngọc bài thì phía trên tầng mây hạ xuống một đám người, đó là các hoàng đế cùng rất nhiều gia chủ của các gia tộc lớn trên khắp thập quốc. Trong đó có hai người vô cùng lạ mặt mà Vương Thiên Thu thì không hề có một ai biết hẳn là ai cả mà Vương Văn thì thông qua các bức vẽ thì cũng có một số ít người biết.

Sau đó thấy đám hoàng đế lẫn Vương Văn đều đi đằng sau lão giả này thì đám thiếu niên này đã đoán được người này là ai rồi. Người này chính là Vương Thiên Thu người sáng lập ra Thiên Nguyên học viện một Vũ Tôn trong truyền thuyết chỉ một cái dẫm chân của hắn cũng có thể khiến cả đại lục sôi trào.

Các thiếu niên ánh mắt trở lên nóng bỏng vô cùng đây chính là một truyền kỳ mà những người đã tham gia Thiên Nguyên học viện kể lại cho bọn họ nghe. Lần này ít người thà chết không bỏ cuộc cũng vì có một lần được thể hiện trước mặt người này.

Đây chính là đường tắt có thể khiến họ bớt đi nhiều năm phấn đấu, khiến cho gia tộc của bọn họ vượt qua hoàng quyền vang danh khắp đại lục. Dù cho bọn họ có tỏ ra thành thực đến đâu thì trong thâm tâm họ vẫn chỉ là những đứa trẻ hâm mộ cường giả mà thôi.

Có lẽ đã đối mặt với hoàn cảnh này quá nhiều Vương Thiên Thu không có phản ứng gì cả mà chỉ mỉm cười nhìn về phía dưới những thiếu niên trẻ tuổi. Mà khi hắn nhìn đến Băng Thần thì hắn thấy được trong mắt chàng trai kia cực kỳ thanh tịnh không có bất kỳ rung động nào như những người khác.

Thực ra chính là bởi Băng Thần biết hẳn ta sẽ không bắt lợi mình lên không quá quan tâm, chuyên hắn quan tâm là những ảnh hưởng sau cuộc chiến lên vẫn luôn phân tâm để suy nghĩ. Vương Văn đối với Vương Thiên Thu xin phép rồi sau đó phóng thẳng về phía các thí sinh tham gia dùng nguyên lực khuếch đại âm thanh.

"Ta tên là Vương Văn cựu viện trưởng của Thiên Nguyên học viện chúc mừng các người thành công vượt qua khảo nghiệm để tiến vào Thiên Nguyên học viện."

Tất cả những thí sinh đều vỗ tay hăng hái trừ Băng Thần vẫn đang trầm tư suy nghĩ đến việc sau này làm sao để ổn thỏa tại Thiên Nguyên học viện. Có lẽ phải tham khảo lão gia từ thôi dù sao hắn cũng không tính toán làm gì náo loạn tại Thiên Nguyên nhưng vẫn phải có tiếng nói để người của mình không bị ức hiếp.

Vương Thiên Thu nói nhỏ với Nhạc Thiên Quân: "Tiểu tử kia là cháu ngoại phải không?"

Thấy tổ sư hỏi mình Nhạc Thiên Quân đoàng hoàng đáp: "Không phải hẳn là ta còn bé cừu về nuôi dưỡng đến bây giờ cũng rất lâu rồi."

Vương Thiên Thu cười nói: "Hắn ta tu vi rất cao năng lực chiến đấu rất tốt không thua gì những thiên tài của củ viện ngoại dạy dỗ rất tốt."

Nhạc Thiên Quân cười khổ đáp: "Cái này thì tổ sư khen nhầm rồi, không giấu gì người tiểu tử này tu luyện rất khó hiểu mà ta chẳng hỗ trợ được gì."

Vương Thiên Thu hứng thú đợi chờ Nhạc Thiên Quân:" Kỳ lạ ở đâu?"

Nhạc Thiên Quân đoàng hoàng đáp:" Hẳn ta trước kia khi ta mang về thì có gặp qua tuấn thú sư hẳn ta nói tiểu tử này thành niên thì sẽ cần rất nhiều năm tháng. Nhưng ta nuôi nó được vài năm thì đến gần đây tiểu tử này không biết làm sao đi lạc khỏi cháu gái của ta.

Sau đó được hai vị tiểu thư của một gia tộc là bằng hữu thân thiết của nàng cứu được mang về thành nhưng lại một mình giải quyết cả một đàn yêu thú. Phải biết là chỉ một vài ngày trước khi rời khỏi cháu gái ta hẳn vẫn không có chút sức chiến đấu."

Vương Thiên Thu ngạc nhiên:" Còn có chuyện như thế hẳn là tiểu tử này huyết mạch giác tỉnh."

Nhạc Thiên Quân trong mắt ẩn chứa sợ hãi nói:" Ngài không biết chứ hẳn ta từ lúc còn là yêu thú tầm thường đã có thể làm tổn thương ta. Mà hẳn có thành tựu hôm nay thực tế là chỉ thông gia tu luyện hai tháng mà thôi chuyện này thì cả Thanh Vân quốc đều biết."

Vương Thiên Thu ánh mắt trở lên nóng bỏng nhìn về phía Băng Thần hẳn đã thấy máu chót để chiến thắng cuộc cá cược này. Thậm chí hẳn sẽ còn có được một đệ tử thật tốt nhưng lại vướng víu với quan hệ của Nhạc Thiên Quân thế lên không thể thu đồ.

Bỗng nhiên trong đầu nảy ra một sáng ý thế nhưng phải xem tiểu tử này thể hiện ra sao trong lần này đã. Vương Thiên Thu nói với Nhạc Thiên Quân:

"Người dẫn ta đi gặp hẳn."

Nhạc Thiên Quân sừng sốt lắc đầu.

"Hẳn ta chỉ là hậu bối nếu ngài muốn gặp ta dẫn hẳn đến đây là được."

Vương Thiên Thu phát tay

" Không sao, không sao người chỉ cần dẫn đường là được không phải nói nhiều."

Nhạc Thiên Quân đành phải gật đầu dẫn Vương Thiên Thu về phía Băng Thần đang nghỉ ngơi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Cuối cùng nghỉ ngơi

Nhạc Thiên Quân dẫn Vương Thiên Thu về phía mà Băng Thần đang nghỉ ngơi khiến cho trên đài đang phát biểu Vương Vấn rơi vào cảnh xấu hổ vô cùng. Vốn hẳn ta rất ít khi lộ diện hôm nay ra mặt phát biểu đã là nể mặt lão sư của mình mới đi khích lệ bọn họ một chút.

Người khác Vương Vấn chắc chắn sẽ cho bọn họ biết tay nhưng đây lại là lão sư của mình lên hẳn đành tiếp tục phát biểu mặc kệ có ai nghe hay không. Sau đó nhanh chóng xuống đài để vân hồi khuôn mặt cuối cùng đây trở thành bài phát biểu ngắn gọn nhất của hẳn ta.

Nhạc Thiên Quân dẫn đường mà đám thí sinh tránh ra một con đường cho hai người họ đi, mỗi người đều cúi thật thấp kiêu ngạo đầu lâu. Bởi họ biết người lão giả nhìn có vẻ yếu đuối này lại là một nhân vật truyền kỳ, tất cả những người ở đây hẳn chỉ hơi phật ý có thể khiến họ thành cho bụi mà không cần động đến cả một ngón tay.

Những gì họ lấy làm kiêu ngạo đối với người này chẳng là gì vì bảo vệ những thứ khiến họ cao thượng nên họ phải cúi mình. Nhưng tuyệt nhiên cúi đầu này sẽ không phải là miễn cưỡng mà là người yếu cúi đầu trước cường giả nắm giữ sức mạnh tuyệt đối, sự kính trọng của họ là điều đương nhiên.

Lão giả và Nhạc Thiên Quân đứng trước Băng Thần thì hẳn ta mới định thần lại cúi người chấp tay vái chào hai người. Hành động của hẳn rất bình thường bởi người này chính là tổ sư của Nhạc Thiên Quân mà hẳn coi Nhạc lão giả từ như trưởng bối lên cúi đầu trước trưởng bối của trưởng bối là đương nhiên.

Vương Thiên Thu mở lời trước:

"Người tốt tiểu tử lão phu Vương Thiên Thu."

Băng Thần vẫn duy trì tư thế chấp tay lễ phép hồi đáp lại Vương Thiên Thu

" Tiểu tử Băng Thần chào ngài."

Nhạc Thiên Quân bỗng nhiên phát hiện hai người kiểu cách ăn nói khá là giống nhau lên hẳn ta không tiện chen mồm vào đành im lặng ở một bên.

" Lần này ngươi thể hiện có thể coi là kẻ duy nhất đi vào mắt của ta khá lắm,khá lắm."

Vương Thiên Thu không tiếc lời khen tặng Băng Thần nhưng Băng Thần biết quãng thời gian vừa rồi biểu hiện khiến chính hắn còn không hài lòng. Những thiếu sót hiện ra một cách chồng chất chỉ là những người khác thực lực lẫn trí tuệ quá kém mới khiến hắn nổi bật như thế.

" Tiền bối quá khen tiểu tử tự biết mình còn thiếu sót quá nhiều không dám lấy làm kiêu ngạo."

Vương Thiên Thu ngăn người bởi vì cách đây thật lâu khi hắn còn trẻ sư phụ của mình lần đầu tiên gặp mặt mình,chính hắn cũng nói ra một câu không khác gì Băng Thần lúc này.Vương Thiên Thu tiến tới tay phải đặt lên vai của Băng Thần ánh mắt tràn đầy khích lệ.

" Ta biết ngươi truy cầu sự hoàn mỹ nhưng trong cuộc sống phải biết là ông trời luôn không thể theo ý chúng ta. Dù cho một kế hoạch có hoàn mỹ đến đâu cũng có thể thất bại, người thông minh đến đâu cũng không thể dự đoán tất cả mọi thứ. Buông lỏng bản thân chấp nhận khuyết điểm nhưng cũng phải biết hài lòng trước thành tựu của mình như thế đầu óc người mới có thể thanh thoi."

Lần này đến phiên Băng Thần ngăn người vì hắn bỗng nhiên cảm giác người này tính cách thật là giống mình nhưng có lẽ do sống thật lâu lên mới đưa ra lời khuyên như thế.Băng Thần tất nhiên là vô cùng cảm kích trước lời khuyên của bậc tiền bối như Vương Thiên Thu.

" Cảm ơn tiền bối chỉ dạy văn bối nhất định khắc sâu trong tâm trí."

Vương Thiên Thu lúc này mới hài lòng mỉm cười nói với Băng Thần

" Thiên phú của ngươi rất tốt thế lên nếu tâm cảnh của ngươi được giải tỏa thì chắc chắn thành tựu của ngươi rất có thể sẽ vượt qua ta."

"Mượn tiền bối cát ngôn ta chắc chắn sẽ không làm ngài thất vọng,một ngày nào đó ta sẽ trở lên mạnh mẽ thậm chí vượt qua ngài.Ta sẽ không để bất cứ ai có thể thương tổn đến những người ta quan tâm,không một ai chính vì thế ta phải càng mạnh mẽ càng tốt."

Vương Thiên Thu có thể xác định cậu nhóc này chính là phiên bản thu nhỏ của mình thiên phú tốt,

có trí tuệ mục tiêu theo đuổi sức mạnh cũng giống nhau.

" Nếu ngươi đã như thế thì ta có thêm một lời khuyên là ngươi muốn mạnh mẽ để bảo vệ thân nhân nhưng không thể quá chuyên chú tu luyện mà bỏ qua bọn họ. Nếu không nếu họ xảy ra vấn đề thì ngươi không có mặt để bảo vệ thì dù mạnh mẽ đến đâu cũng vô dụng mà thôi đã hiểu chưa.Lần này tiểu nữ oa kia bị thương hi vọng đã cho ngươi một bài học về chuyện này,ngươi có hiểu không?"

Băng Thần:" Tiền bối dặn dò tiểu bối tiếp thu."

Sau đó lại nhìn về phía Trình Vân nàng bị thương chính là sự si nhục đối với hắn dù cho ai cũng nhìn ra lần này người có thành tựu nhất chính là Băng Thần.Vương Thiên Thu khiến hắn buông lỏng nhưng về chuyện này hắn ta vẫn lấy ra nhắc lại cho Băng Thần.

Băng Thần rất cảm kích bởi Mai Hân một chuyện rồi đến Mộng Phi và bây giờ là Trình Vân hắn ta đều không thể bảo vệ họ một trăm phần trăm.Từ không gian giới chỉ Vương Thiên Thu lấy ra một cái bọc màu vàng đưa tới trước mặt Băng Thần.

" Đây là quà ra mắt của ta hãy nhận đi tiểu bối."

Băng Thần ngạc nhiên nhưng không dám nhận dù sao người này hắn cũng chỉ nói chuyện mới được vài câu không thể nhận ân tình của hắn được.Thế nhưng không biết làm sao chỉ biết cái bọc đã nằm gọn trong ngực của hắn từ lúc nào không hay,mà khi hắn muốn mở miệng thì Vương Thiên Thu đã giành lời.

" Ta từng muốn dùng thứ đó bảo vệ những người mình yêu quý nhưng khi ta có nó thì tất cả đã quá trễ,trong người ta thấy được cái bóng của chính mình. Ta không muốn bị kịch của mình diễn ra đối với ngươi mà ngươi cũng coi như hậu nhân của ta thế nên không cần từ chối."

Băng Thần nghe xong thì vô cùng cảm động quả nhiên người có tâm ắt sẽ gặp được người có tâm.

" Một lần nữa ta lại cảm tạ ngài nhưng có thể ta chẳng biết nói gì thêm."

Vương Thiên Thu nhẹ nhàng vỗ vai Băng Thần rồi nói:" Chỉ cần ngươi hoàn thành ước nguyện của mình là đã là sự cảm ơn lớn nhất đối với ta rồi, bây giờ ta có việc hi vọng sớm ngày tái kiến ngươi tiểu tử."

Dứt lời hắn ta đã biến mất như một làn khói trước mặt Băng Thần chỉ có Vương Vấn là nghe được bên tai lời dặn dò cuối cùng của người kia.

" Bảo vệ cho tốt tiểu tử kia không lên mức một sai lầm hai lần."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Nhờ gió mà lên

Băng Thần cùng người trong đội ngũ được lão sư của Thiên Nguyên vui mừng chào đón gia nhập học viện. Nhìn các lão sư xem Băng Thần với vẻ mặt hơn hờ những người khác có chút ghen tỵ. Có điều biết làm sao được sống thì phải có sự chấp nhận hiện thực. Người ta có tài năng tu luyện thêm gia cảnh cùng vẻ ngoài cũng tốt.

So sánh với mấy kẻ sinh ra đã ở vạch đích làm gì cho thêm tức tối. Mấy kẻ kia khi Băng Thần đi qua thì đồng loạt tránh né, hắn ta hình tượng đã không thua gì mấy tên đồ tể máu lạnh giết người không chớp mắt. Băng Thần thì bình thản đến lạ thường trên môi nụ cười vẫn tươi vui.

Vốn hắn chính là như thế có gì phải ngại, xưa kia khi còn giảng dạy cho sát thủ mới vào nghề. Có cả ngàn người nhưng khi hắn đi qua thì tách thành hai nửa địa dương. Không thể không nói Băng Thần còn có chút hương thủ cảm giác này. Đứng ở trên đỉnh phải thế chứ, Băng Thần vui vẻ ôm Trình Vân cùng Trình Lan đi về Nhạc gia.

Năm người Lăng Phong lúc này cũng có thể ngẩng cao mặt nhìn thế gian. Nặc Tinh ánh mắt hơi ngẩn lệ quang, trước kia tuy luôn mồm nói trả thì nhưng hi vọng mong manh nhưng lúc này đã khác. Nhìn về hướng bóng lưng kia hắn thậm thể du phải hi sinh tính mạng cũng sẽ giúp chủ nhân lên đỉnh cao. Nếu hắn chết đi vẫn sẽ có người giúp hắn báo mối thù kia, ánh mắt ướm át trở lên kiên định.

Lăng Phong vỗ vai Nặc Tinh lay nhẹ hắn một cái, cười khê nói nhỏ:

"Đừng làm mất mặt thiếu gia, chúng ta chắc chắn sẽ có ngày dương danh đại lục. Ngoài trước mặt hắn chúng ta sẽ không bao giờ khóc nữa."

Băng Thần nụ cười trở lên vui vẻ hơn, hắn ta không còn đơn giản chỉ mỉm cười theo thói quen nữa, tuy không nói nhưng trong lòng đã thầm hứa sẽ không để bọn họ phải thất vọng về mình. Hai cô nàng không biết vì sao các nàng lại cảm giác hình như Băng Thần tâm trạng tốt hơn hẳn. Nhưng chỉ cần hắn vui vẻ hai nàng cũng vui theo cuộc sống chỉ cần đơn giản như thế thôi.

Bóng của bọn họ trải dài trên mảnh đường đất, hơi hít mát lại Băng Thần cười tươi tự tin bước vào trong Nhạc phủ. Nhạc Thiên Quân rất vui vẻ tinh thần rất tốt, bình thường đứng trước mặt Vương Vấn hắn ta sẽ hơi có chút sợ. Dù sao mình cũng đã phụ kỳ vọng của ngài ấy, bản thân cảm giác áy náy lan tràn.

Wương Vấn uống một ngụm trà sau đó nói:

"Thiên Quân lần này chuyện bảo vệ an toàn của tiểu tử kia giao cho ngươi trước. Tổ Sư quay về đây vì chuyện gì các ngươi đã rõ, hắn ta được ngài ban ân huệ đã là phúc bảy mươi đời."

Nhạc Thiên Quân gật đầu vui vẻ đáp:

"Sư phụ người cứ yên tâm, có ta ở đây thì không ai có thể hại được hắn hết. Vả lại ngài cũng lên biết năng lực của tiểu tử này không chỉ đơn giản như hắn ta đã thể hiện trong cuộc chiến đấu."

Chưa hết Tùng Khánh sư đệ cũng biết tiểu tử này có thể tăng tu vi lên bằng cách ăn. Ta sẽ liên hệ Hoàng Kim Hồ giúp đỡ tìm kiếm thiên tài địa bảo, có lẽ sẽ khiến hắn ta trước khi vào học viện tu vi tăng thêm ít nhiều."

Wương Vấn lấy ra một cái giới chỉ ném về phía Nhạc Thiên Quân nghiêm túc nói:

"Trong đây có rất nhiều thiên tài địa bảo đủ để cho tiểu tử kia ăn một thời gian dài. Lần này hắn thua không có gì để nói, còn nếu thắng thì lợi ích không thể đo lường các ngươi có thể còn chưa biết."

Wương Vấn đứng lên chấp tay vừa đi vừa nói:

"Lần này chiến đấu còn được cao tăng của Thiên Nguyên tổng viện chú ý tới, Băng Thần nếu thắng sẽ có khả năng to lớn được tới tổng viện tu luyện. Nơi đây tài nguyên không thiếu thốn gì cả, nếu tiểu tử này ngàn năm sau có thể vượt qua sư phụ thì chúng ta cũng được nước lên thuyền."

Nhạc gia cùng Thiên Nguyên học viện cũng không phải lo lắng về chuyện những môn phái kia người đối với chúng ta quấy phá nữa. Lần này đối với chúng ta một mạch cũng rất nguy hiểm, nếu thất bại khả năng to lớn bên tổng viện sẽ phía người khác đến cai quản Thiên Nguyên để đối kháng với mấy môn phái kia."

Wương Vấn thở dài một hơi, hắn có chút buồn rầu nói:

"Sư tổ của bọn tính tình bộc trực ai cũng biết, nhờ thế tuy bằng hữu nhiều nhưng kẻ thù cũng nhiều lắm. Nếu không may để một hệ có thù với sư phụ nắm giữ được quyền hành thì những lợi ích Thanh Vân cùng Nhạc gia hưởng từ học viện cũng sẽ mất hết."

Nhạc Thiên Quân vui vẻ hoàn toàn biến mất, những kẻ kia có thể giết chết thiên tài của Thiên Nguyên dễ dàng như thế tu vi cũng phải Vũ Hoàng tứ trọng, ngũ trọng trở lên. Băng Thần dù có thể nào thiên tài thì bây giờ cũng chỉ có tam trọng Vũ Vương thời gian chuẩn bị đã không còn nhiều nữa.

Năm năm thời gian tưởng như dài lại trở lên dường như không đủ, Băng Thần mạnh lên không có nghĩa những người kia dậm chân tại chỗ. Chả sao sư phụ keo kiệt như thế lại đưa ra nhiều tài nguyên như thế này, Nhạc Thiên Quân nhìn qua phía Vương Vấn ánh mắt quả nhiên là như thế.

Vương Vấn đã bao nhiêu tuổi rồi thế lên không thèm chấp Nhạc Thiên Quân nhưng bị nhìn như thế cũng không tốt cho lắm, hắn ta ho nhẹ một tiếng sau đó giao phó:

"Một tháng nữa Tùng Khánh sẽ đến đây trực tiếp mang đám học sinh đi, Thiên Quân phải thật chú ý. Lần này rất có thể sẽ làm mấy môn phái kia làm ra dị động, dù sao Băng Thần tài năng cũng quá mức kinh hãi. Tuy hắn nhỏ yếu nhưng có lẽ cũng sẽ có một số người đã nhắm đến hắn ta."

Nhạc Thiên Quân cau mày nhỏ giọng hỏi:

"Ý sư phụ là tông môn hay sao?"

Vương Vấn gật đầu nói:

"Đúng nhưng không chỉ có bọn chúng những thế lực thù địch với Thiên Nguyên cùng Nhạc gia cũng rất có thể sẽ dị động. Tuy bây giờ có uy hiếp từ sư tổ của các người nhưng qua một thời gian bọn họ rất có thể bị quá hóa liễu, làm ra những chuyện điên rồ."

Tuy rằng trừng phạt bọn chúng rất dễ dàng nhưng Băng Thần tiểu tử mệnh chỉ có một thời. Tuổi trẻ lại rất bốc đồng dễ dàng bị người ta lợi dụng sơ hở, người quân hấn chặt một chút."

Nhạc Thiên Quân cười rộ lên rồi nói:

"Tưởng chuyện gì chứ tiểu tử này chân chính là một con cáo già, ai đụng đến hắn chắc chắn sẽ không có kết cục tốt. Ngày không phải lo lắng hắn ta trở lên bốc đồng, ta chỉ lo lắng tiểu tử này đi ra ngoài tai họa người khác mà thôi."

Vương Vấn lờm Nhạc Thiên Quân quát:

"Tiểu tử ngươi bao nhiêu năm vẫn như thế, ta nói gì thì ngươi cứ nghe đi. Không sợ vạn nhất chỉ sợ nhất vạn, thiên tài chết yếu bao nhiêu năm nay vẫn không ít. Trước kia có thể thông qua đó để sàng chọn nhân tài nhưng bây giờ thời gian đã không ủng hộ chúng ta nữa."

Những nhân tài khác ta cũng đã phân phó người quan sát bọn chúng, hai người các người lưu tâm một chút là được. Ta cần phải quay lại bề quan rất có thể hai năm nữa mới ra được thế lên mọi chuyện giao cho hai người."

Nhạc Thiên Quân cùng Tùng Khánh nhìn nhau sau đó chấp tay với Vương Vấn nói:

"Sư phụ dặn dò bọn ta đã rõ. "

Vương Vấn vỗ vai hai người nói:

"Tốt, ta bây giờ lập tức phải về học viện các người xử lý nốt những việc còn lại nghe chưa. Thông báo luôn cho mấy tên hoàng đế để bọn họ giúp các người, nhận ơn huệ của Thiên Nguyên học viện lúc này họ cũng lên trả lại."

Vừa dứt câu thì hắn ta đã không còn thấy bóng dáng đâu nữa. Nhạc Thiên Quân quay qua Tùng Khánh nói:

"Ngươi cùng ta về Nhạc gia, lần này chúng ta đã thành công cần phải chúc mừng."

Tùng Khánh cũng vui vẻ gật đầu nói:

"Tất nhiên phải chúc mừng ngày hôm nay chúng ta phải uống cho no say. Gọi thêm cả mấy tiểu tử kia đến hầu rượu chúng ta, dù sao hôm nay bọn chúng cũng được lợi ích không nhỏ."

Nhạc Thiên Quân vui vẻ khoác vai hắn nói:

"Tất nhiên, ta biết có một tên cất dấu rượu của Thiên Hoa sơn trang mới hắn tới quà mừng không phải nói tất nhiên sẽ là rượu rồi."

Tùng Khánh nghe thế không khỏi liếm mép một cái dư vị rượu Thiên Hoa vẫn như đang còn trên đầu lưỡi. Hai người dắt díu nhau đi về Nhạc gia, bọn họ muốn có tiệc lớn cùng rượu ngon.

Đám người Băng Thần đi đến gần Nhạc gia thì đã thấy Phi Thành cùng một đám người đứng đợi hắn ta. Không phải nói Phi Thành đúng là một nhân tài, quyết đấu chưa kết thúc được bao nhiêu lâu hắn ta đã tận dụng để nó thuận gió mà lên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Bổng nhiên sừng như tiên

Băng Thần vui vẻ đi tới trước mặt Phi Thành, những người đằng sau lưng Phi Thành cũng có vẻ sốt sắng. Dù sao thực lực của Băng Thần bọn họ cũng đã biết, người này nói mình dưới trướng Băng Thần muốn thay mặt hắn ta kết nạp bọn họ vào tổ chức.

Tuy không biết có thật hay không nhưng bây giờ đứng trước mặt Băng Thần làm bọn họ có chút run rẩy. Những người này không chỉ ở Thanh Vân quốc mà ở các quốc gia khác cũng có, có điều phần lớn đều là tán nhân. Bọn họ tự thân gia tộc tuy cũng có nhưng nhỏ bé đến mức không đáng nhắc tới, Băng Thần lại là con cháu Nhạc gia liệu có chấp nhận bọn họ.

Đám người này tất cả đều trúng tuyển vào Thiên Nguyên, nếu thành công được Băng Thần kết nạp thì trong quá trình tu luyện sẽ bớt đi rất nhiều chuyện. Bọn họ đã nghe quá nhiều về sự va chạm giữa tân sinh cùng học sinh cũ, bọn kia là thiên tài rất có thể sẽ được học viện thiên vị. Tuy nhiên Băng Thần được mấy vị đại nhân vật ưu ái như thế theo hẳn chắc chắn sẽ sống dễ dàng hơn.

Phi Thành khiến cho mình cảm thấy vui vẻ thế nên Băng Thần tất nhiên sẽ cho hắn tam mật mũi. Đám người này tất cả đều là Vũ Vương cao thủ tuy không biết có bao nhiêu trung thành nhưng nếu kết nạp thu phục chỉ mất thời gian mà thôi. Băng Thần không tin với thủ đoạn của mình cùng Phi Thành có thể khiến bọn họ răm rắp nghe lời.

Hệ thống cũng thần kỳ vô cùng biết đâu sau này hắn ta có thể giúp hắn ta tạo ra một thứ gì đó giống như Khai Thiên Quyết khiến cho mấy người này uy thuận mình hoàn toàn. Thấy được suy nghĩ của Băng Thần đám người này liền nghĩ ra một cách để khích lệ hắn ta. Dù sao thành lập thế lực tầm quan trọng bọn họ ai cũng biết, một người không thể lo được quá nhiều việc.

Thiên Mệnh Vương Miện liền biết thời cơ của mình đã tới hắn ta lập tức muốn ra nhiệm vụ:

"Lần này đến phiên ta đúng chứ, mọi người không được can thiệp đâu đấy."

Mấy người kia trắng mắt rồi cuộc người này nghĩ bọn họ là loại người nào thế. Vô Hận Giới Chỉ hừ lạnh chấp tay trước ngực nói:

"Huynh đệ sống chết có nhau không ngờ người lại nghĩ bọn ta như thế thật là làm cho người khác thất vọng mà."

Thiên Mệnh Vương Miện không chút khó chịu phản bác:

"Ta nói " mọi người " nhưng thực tế chính xác đang nói người đấy."

Vô Hận Giới Chỉ làm ra biểu lộ đau lòng nín vai Thiên Mệnh Vương Miện nói:

"Người như thế đã làm ta bị tổn thương rất nặng người có biết không? "

Thiên Mệnh Vương Miện không cảm xúc nói:

"Thì....? "

Vô Hận Giới Chỉ cười toe toét nói:

"Người có thể nhường..."

Chưa nói được nửa câu Thiên Mệnh Vương Miện đã gào lên:

"Cút ngay."

Bên ngoài Phi Thành vui vẻ nói:

"Thưa công tử những vị huynh đệ này muốn đầu quân dưới trướng của ngài."

Sau đó một thanh niên đứng ra chấp tay với Băng Thần mà Phi Thành cũng nhiệt tình giới thiệu.

"Vị này tên Từ Tuấn hai mươi tám tuổi nhưng đã bát cấp Vũ Vương."

Tính danh: Từ Tuấn

Thực lực: Vũ Vương bát trọng thiên

Huyết mạch: Thiết Huyết Chiến Thần

Đẳng cấp: 11

Lực lượng: 20000

Tốc độ: 14800

Trí lực: 19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Hỏa,Lôi,Phong.

Tuổi thọ:1500

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

"Tại hạ Từ Tuấn chào Băng Thần thiếu gia, ta đại diện tất cả huynh đệ muốn hỏi thiếu gia một câu có được không,à có lẽ là hai mới đúng."Về mặt hấn ta rất chăm chú thể lên làm cho Băng Thần lông mày hơi nhíu lên.

Người như vậy ngược lại làm cho Băng Thần thấy yên tâm từ cái nhìn đầu tiên. Thắng thán với nhau ngay từ đầu về sau sẽ rất ít xích mích, còn dạng im hơi lặng tiếng thì khó mà biết được.Hạng người này dễ làm mất lòng người khác nhưng Băng Thần lại rất thưởng thức.

Băng Thần cười phát tay áo nói:

"Vị huynh đài này cứ hỏi tự nhiên không có gì phải ngại."

Bỗng nhiên trong đầu Băng Thần vang lên giọng của hệ thống

Nhiệm vụ: Thể lực lớn mạnh

Yêu cầu: Ba trăm Vũ Vương gia nhập

Phần thưởng: Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết nâng cấp,phụ công Vận Mệnh Thần quyết,bỏ qua Ngạo Mạn kiếp nạn.

Trùng phạt:Xui xẻo một năm."Thời hạn nửa năm."

Cái quái gì thế, Băng Thần không thể hiểu tại sao lúc này lại lòi ra nhiệm vụ,ba trăm Vũ Vương bây giờ hấn ta đào đâu ra nhiều người như vậy.Đám người này nhìn có vẻ đông nhưng chỉ có hơn trăm người.

Bây giờ đi đâu tìm thêm được hai trăm người nữa đây, bỗng nhiên hấn chợt ngộ ra nhưng rồi lại cau mày.Hấn ta nghĩ tới chuyện vào Thiên Nguyên học viện để tìm thêm người tuy nhiên mọi chuyện có vẻ cũng rất khó khăn.

Thử nghĩ xem trong đó ai lại không là thiên kiều chi tử, chưa nói đến lòng tự trọng của bọn họ rất cao thì còn cả thể lực sau lưng bọn họ nữa.Phần lớn vào đó đều là các thể gia công tử người thừa kế nếu không cũng con của trưởng lão gia tộc.Sau lưng gia tộc sẽ không đòi nào để bọn hấn gia nhập trừ khi cả gia tộc đầu nhập.

Đám này tán nhân rất đông mình nếu thuyết phục được bọn họ sau đó nhờ bọn họ thuyết phục những người khác như thế sẽ có hiệu quả hơn.Thể gia đệ tử thì có lẽ chỉ trong phạm vi Thanh Vân quốc mới có thể thu vào tay,nhất là những gia tộc trung với Nhạc gia thì có lẽ càng dễ hơn một chút.

Từ Tuấn chăm chú nhìn ánh mắt Băng Thần rồi nói:

"Chúng ta gia nhập nhưng công tử có thể cho chúng ta những gì, còn chúng ta cần làm những cái gì? "

Băng Thần không chút nghĩ ngợi trả lời:

"Nếu các ngươi gia nhập thì cũng có thể coi như hòa mình vào một đại gia đình lớn, có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu.Nếu ngươi chịu oan khuất thì tất cả mọi người sẽ đứng ra giúp ngươi, chưa đủ thực lực chúng ta sẽ nhận nhưng nếu có thì lập tức báo thù.Ta có gì tốt cũng sẽ chia sẻ cho các ngươi để chúng ta cùng tiến bộ,các ngươi có thể coi ta giống như trưởng bối trong nhà.

Còn nghĩa vụ trước tiên ta chỉ yêu cầu một điều quan trọng nhất đó là trung thành.Thứ hai phải biết lo lắng vì tất cả mọi người trong tổ chức bởi chúng ta là gia đình. Tuy không lạnh lùng như gia tộc nhưng nếu gây chuyện, ngươi đứng chúng ta sẽ giúp nhưng nếu ngươi sai ta cùng mọi người sẽ trừng trị ngươi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Thiên Long bang cơ cấu

Băng Thần cùng đám người tách ra đi về hai hướng khác nhau, lúc này hắn ta cần tắm rửa thay đồ sau đó ăn một bữa thật no nê. Hạ nhân trong phủ đã nhận được tin người của Nhạc gia toàn bộ thông qua thế nên không cần Nhạc Thiên Quân dặn dò quản gia cũng đã chuẩn bị trước. Khả nhiều người hầu đợi ở cổng chính để đón tiếp bọn họ, Băng Thần cũng cười vui vẻ gật đầu coi như đã chào lại những người này.

Mấy nha hoàn nhìn thấy Băng Thần mỉm cười gật đầu với mình thì hạnh phúc muốn ngất đi. Nhưng bọn họ không làm ra điều gì điên cuồng cả, bởi họ biết lúc này như mặt trời trên cao. Hắn tỏa ra quang mang chói mắt, như một báu vật quý giá mà không phía bọn họ dám hạ nhân có thể mơ tới.

Chưa kể bên cạnh hắn ta lúc này còn có hai cô gái, Trình Vân cùng hắn ta quan hệ đã được người biết đến. Dù sao đêm ấy Băng Thần cũng làm cả một đêm, tiếng rên rỉ, la hét của nàng ta cách khá xa còn nghe thấy hướng chỉ mấy người trực ban đêm.

Bọn họ vẫn mê mẩn Băng Thần những cũng tiếc nuối, giá hai nàng nhan sắc tẻ một chút thì các nàng còn níu giữ được ảo tưởng của mình. Trước khi một cái mỹ nhân Mộng Phi cùng công chúa Thanh Nhân đã để cho bọn họ đủ tự ti. Không biết thiếu gia làm sao tìm hai người sắc nước hương trời như thế này, hai người này rốt cuộc làm sao lại không có chút danh tiếng nào được nhỉ.

Ngược lại có một số nữ nhân tập trung vào những người thanh niên đi phía sau Băng Thần. Những người thanh niên kia thân phận cũng là con cháu tướng môn hoặc người của Băng Thần. Bọn họ mấy cái cô nương nếu quyến rũ được một thì coi như đời lên tiên, chuyện này lại không phải không có tiền lệ.

Những người thông minh lại có nhan sắc không ngừng quan sát chọn lựa ra người hợp ý mình. Sau đó liên tục nháy mắt ra hiệu cho mấy vị công tử đó, cũng hơi tiếc năm người Lăng Phong không có theo làm các nàng có chút thất vọng. Lăng Phong làm canh công cũng được một thời gian, không biết làm sao được thiếu gia để ý nâng đỡ, điều này cũng làm không ít người ghen tỵ với hắn ta.

Nhưng ghen tỵ thôi chứ biết làm sao được, người ta thường nói công người ai cũng đã có sẵn vận mệnh của mình. Hắn ta chỉ đơn giản tốt số hơn mình mà thôi, biết đâu cơ hội của bản thân chỉ là chưa tới. Chưa kể nói gì thì nói, làm việc trong Nhạc gia đã có thể coi như vô cùng may mắn rồi, không lo cơm áo lại không sợ bị người ức hiếp.

Nhiều người muốn như mình còn không được, bây giờ thử vận nếu không được thì cũng chả sao. Tiếp tục sinh hoạt tại Nhạc gia cũng rất tốt. Rất nhiều người trong đám hạ nhân đều có suy nghĩ chung như thế cả, bây giờ bọn họ giống như người đi mua một tờ vé số, đơn giản chỉ có chút chờ mong nếu không trúng cũng không thất vọng.

Băng Thần đi đến phía sâu bên trong thì đối với hạ nhân phân phó:

"Mọi người rất mệt mỏi, các người chuẩn bị nước tắm cho bọn họ nhanh chân một tý."

Hạ nhân chấp tay sau đó lui về phía đằng sau, tất cả bọn họ đều đã chuẩn bị chỉ chờ Băng Thần phân phó mang vào thôi. Hắn ta phân phó xong cho hạ nhân thì quay lại phía mọi người nói:

"Ai cũng mệt mỏi về phòng nghỉ ngơi, lão gia tử tối nay chắc chắn sẽ tổ chức tiệc, lúc đó mà ừ ừ thì không tốt cho lắm."

Tiêu gia ba người cùng Hương gia hai người về mặt tươi cười, lúc này sau khi mệt mỏi giảm bớt thì niềm vui khi đổ vào Thiên Nguyên học viện lại tràn ngập. Nhìn họ mồm ngọac ra đến mang tai thì Băng Thần chỉ mỉm cười lắc đầu sau đó quay người đi về phòng của mình.

Vừa khuất bóng thì hắn ta đã nghe thấy tiếng riu rít của đám người Thanh Nhân đang chúc mừng mấy người kia. Nhưng hắn ta không quan tâm, cứ tắm xong rồi tính gì thì tính, dù sao cũng vài ngày không tắm rồi. Tuy hắn không phải người theo chủ nghĩa sạch từng chút một, nếu không đã không trở thành sát thủ suốt ngày núp bờ núp bụi.

Nhưng nếu có thể sạch sẽ thì cứ sạch sẽ thôi," ở bản sống lâu, ăn c*t trâu bắt từ "hắn cũng không tin vào mấy câu nói nhảm nhí này. Chưa kể bây giờ hắn còn có nữ nhân của mình ôm các nàng vào lòng mà lại người hơi mồm thôi thì chẳng còn gì để nói cả. Cứ như thế rất có thể trên đầu hắn chiều cao sẽ thêm vài phân vì mọc sừng mất.

Tuy "Phu Thê Đồng Tâm Thuật" lợi hại hắn ta cũng biết nhưng ai biết được ngồi trong bãi rác lâu cũng phải muốn ra hít một chút không khí trong lành chứ. Hắn ta nhất quyết sẽ không bao giờ để chuyện đó phải xảy ra, trong mắt các nàng hắn ta sẽ luôn hoàn mỹ nhất có thể.

Về đến phòng, cửa ra vào đang mở ra, hạ nhân đã mang thùng tắm đầy nước ấm vào bên trong, bọn họ đi ra ngoài thì tiện tay đóng cửa lại. Băng Thần miệng huýt sáo theo nhịp bài hát "something just like this" cởi hết quần áo sau đó nhảy vào trong thùng tắm.

Đắp khăn tắm lên đầu hắn ta cảm giác thật sung sướng nhưng khi nhìn đến trên nóc nhà thì thấy điều làm hắn ta sợ hãi. Thương Nhục Nhục đang há hốc mồm nhìn xuống dưới, nàng thấy Băng Thần ngó lên thì cảm giác thân thể mềm nhũn ra.

Băng Thần cũng không thể tưởng tượng được, hắn muốn hét lên nhưng nghĩ tới hành động này quá giống gay lên ngậm miệng. Hắn cũng không có thời gian để hét nữa bởi vì nàng đã như mũi tên xuống dưới.

"Ummm" Nàng ta rơi thẳng vào thùng nước, may mà nó rộng nếu không thì chắc nát hết cả thùng.

Một tiếng nước vang vọng, bên ngoài hạ nhân lập tức nghe thấy sau đó nhanh chóng lao vào. Thương Nhục Nhục vừa ổn định thân hình muốn ngoi đầu lên, nàng vừa ngoi lên nhìn Băng Thần chưa kịp nói gì thì bị hắn nhấn xuống dưới nước lại. Nàng muốn phản kháng nhưng giác quan vũ giả khiến nàng nghe rất rõ tiếng bước chân của những người đang tới.

Nàng cảm thấy tim mình như thắt lại, tiểu thư của Thương gia lại ở trong thùng tắm của một nam nhân. Đặc biệt nơi đây lại còn là phòng của hần ta, lộ ra một cái thì nàng dù chết cũng không thể mình oan cho chính mình được. Cường chế cho bản thân mình bình tĩnh lại nhưng khi nhìn thẳng về phía trước thì nàng lập tức há hốc mồm quên luôn cả nín thở.

Hạ nhân lao vào trong thấy Băng Thần đang ngồi trong thùng tắm thì chấp tay hỏi:

"Thiếu gia chúng ta khi nãy nghe tiếng động rất lớn không biết cho chuyện gì không? "

Băng Thần nhanh trí mỉm cười đáp:

"Hoàn thành nhiệm vụ của lão gia tử giao thế lên về nhà ta có chút vui mừng thôi .Nhảy hơi mạnh vào bồn tắm nên kinh động các người rồi."

Hai người hộ vệ nhìn nhau không nói gì những hai người thị nữ quan sát thấy nước văng ra xung quanh rất nhiều thì nói:

"Thiếu gia bồn tắm mất nhiều nước như thế chúng ta sẽ thêm vào ngay, với lại nước văng ra sàn cũng cần được lau dọn."

Băng Thần lúc này gấp gáp chết bởi Thương Nhục Nhục có chút giẫy dụa, lúc hần đang nói thì có bong bóng nước từ dưới bốc lên.

"Bực bực bực..."

Bốn người kia nhìn hần ta mỉm cười, còn Băng Thần thì xấu hổ muốn chết đi được , rốt cuộc cô nàng này có biết lúc này là lúc nào không.Bị phát hiện một cái thì không ai có kết cục tốt cả , tại sao nàng lại dẫy dụa như thế chứ.

Băng Thần mỉm cười nói với hai thị nữ:

"Tối nay có dạ yến thế lên bây giờ ta muốn nghỉ ngơi, các người thêm nước là được còn dọn dẹp thì để tối khi ta đi dự tiệc rồi làm cũng được."

Hai người thị nữ nhìn nhau sau đó mang hai xô nước vào đổ, bọn họ đều tránh mặt tránh mạo phạm đến thiếu gia.Khi hai nàng đi chuẩn bị đi ra thì Băng Thần cảm giác chỗ hiểm của mình bị néo một cái miệng không kiềm chế kêu một tiếng.

"A "

Hai người kia quay đầu lại hỏi:

"Sao vậy thiếu gia?"

Băng Thần lắc đầu cười với hai người nói:

"Không có gì chỉ là mấy ngày trong rừng đi ra ngâm nước ấm lên người có chút thư sướng.Các người lui đi, ta tắm xong sẽ ngủ một giấc không có chuyện gì đừng ai tới làm phiền."

Hai nàng nhìn Băng Thần cười cả người dễ chịu nhìn người làm lễ sau đó lui ra đóng cửa lại.Băng Thần lúc này mới kéo Thương Nhục Nhục lên thì đã thấy nàng ta hôn mê bất tỉnh .Hần ta mòng bức nàng ta lại bị đuối nước bồn tắm ư, thật không thể tin nổi.

Băng Thần kiểm tra bản chỉ số của nàng ta:

Tính danh: Thương Nhục Nhục

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch: Thủy Thần

Đẳng cấp:13

Lực lượng:35000

Tốc độ:26000

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc

Tuổi thọ:300

Độ thiện cảm: 60 (Thiện cảm)

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Quả thật một Vũ Vương cao thủ bất tỉnh trong bồn tắm, nàng thật đúng là một cái kỳ hoa. Không quan tâm được nhiều hấn héo nàng ra khỏi bồn tắm, lần này đã chú ý nhẹ nhàng đề phòng người hầu tới. Đưa tay thử thì thấy nàng đã không thở nữa hấn ta đành phải cấp cứu người đuối nước như kiếp trước.

Xé hết vài lớp áo bó sát người nàng ra để cho hơi thở thông suốt, cạy miệng của nàng ra kiểm tra xem có dị vật gì không. Kiểm tra không thấy gì cản trở cổ họng hấn ta liền tiếp những bước còn lại. Hít sâu một hơi độ khí cho nàng sau đó hấn ta lại xoa bóp tim cho nàng vài nhịp, nét mặt tập trung vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Thanh niên nghiêm túc

Nàng ta nếu chết tại đây thì thật phiền phức, hương chi đẹp như thế cô nương chết thật đáng tiếc. Làm được một lúc thì người của Thương Nhục Nhục hơi co giật một cái, Băng Thần biết phương pháp có hiệu quả, ép ngực theo hai cái nữa thì nàng ta phun ra nước đã uống.

"Khụ, khụ "

Nàng đã ngồi lên được nhưng vẫn ho rất nhiều, Băng Thần vỗ lưng nàng để nàng ta ngừng ho khan. Lúc này lo cứu người hấn ta không chú ý chứ bây giờ nhìn hai khối bánh bao trắng không lồ trước ngực nàng đành đánh nhịp dữ dội. Mắt Băng Thần quả thật không rời nổi, hai cái bánh bao này lớn gấp đôi của Trình Vân, lúc bình thường đầu to như thế nhỉ.

Hấn nhớ đến hình như lúc này mình có xé đi một lớp vài quần ngực, vũ giả có thể phải chiến đấu bất cứ lúc nào. Thế nên các bộ phận không có tính ổn định phải được khống chế lại ví dụ như meo meo và tóc, Băng Thần nghĩ ngợi lung tung trên mặt cười dâm dăng.

Thương Nhục Nhục cảm giác như mình đã chết chắc rồi không ngờ còn được người này cứu sống. Nàng đột nhập vào phòng người ta muốn ăn cắp đồ gia truyền của Băng Thần, nào ngờ lại suýt chết đuối trong bồn tắm của hấn. Đang muốn quay qua giải thích cái gì đó nhưng lại nhìn thấy hành vi phi quần tử của Băng Thần khiến nàng ta rất nóng máu.

"Khốn nạn " Gằn giọng một tát thẳng hướng Băng Thần.

Băng Thần nghe nàng nói thì tỉnh táo lại, hấn ta nhanh chóng đưa tay chặn lại nàng lại. Bị hấn ta chặn lại công kích nàng ta nhanh chóng lui ra muốn bỏ chạy, Băng Thần vươn tay ra nắm lấy phía sau cổ áo của nàng. Thương Nhục Nhục cúi người về đằng trước có xu thế ngã chổng vó.

"Xoẹt "Bộ đầm liền thân của nàng ta bị rút ra hoàn toàn.

Hấn ta lo lắng nàng tạo lên tiếng động kéo người tới lập tức lẩn người theo một tay vòng qua người chặn hai tay nàng lại. Một tay khác chặn miệng của nàng ta lại, Thương Nhục Nhục sợ hãi vô cùng sao người này sức mạnh lại lớn như thế này, không lẽ bồn cô nương hôm nay lại rơi vào tay sắc lang này ư.

Băng Thần nhỏ giọng khẽ nói vào tai nàng:

"Quần áo của ngươi bây giờ đã tan tành bên ngoài lại được gia tăng hộ vệ bởi buổi tối nay hoàng đế sẽ đến đây. Ngươi muốn người ta phát hiện tiểu thư Thương gia không quần áo ở trong phòng một nam nhân chạy ra ư. "

Băng Thần tủm tỉm cười trêu ghẹo:

"Ta nghĩ tuy ngốc nhưng chắc không ngu đâu nhỉ?"

Hấn ta bỏ tay bịt miệng của nàng ta xuống sau đó không đợi nàng ta nói gì liền hỏi:

"Ngươi lên vào phòng của ta làm gì vậy Thương tiểu thư?"

Nàng lúc này quá sợ hãi cùng bối rối thế nên gấp gáp nói:

"Ta đi lạc." Lý do nói ra chính nàng còn không tin nổi.

Băng Thần mộng bức sau đó tức giận, cô nàng này xa cơ lỡ thế rồi vẫn còn không biết điều. Hấn cười gian sau đó một tay vuốt ve cặp meo meo to lớn cọt nhả nói:

"Thương tiểu thư hình như không rõ tình thế của mình thì phải, nếu người không nói ra sự thật thì rất có thể con của người sẽ mang họ Băng đấy. Mỹ nhân như người làm ta thật hứng thú đấy."

Thương Nhục Nhục bị hấn ta vuốt ve cứng đờ người, khi nghe được hấn nói thì sợ hãi vô cùng nàng không quản được nhiều nữa liền tuôn ra hết.

"Ta đến đây muốn lấy bí kíp về được thiện của người thôi, và lại ta cũng không tìm thấy gì mong công tử tha cho ta."

Băng Thần hiếu kỳ nhìn nàng hỏi:

"Người tại sao nghĩ ta để đồ vật quan trọng như thế trong phòng thay vì mang trên người. Không lẽ người cũng không mang bí kíp của gia tộc mình bên người hay sao."

Thương Nhục Nhục lắc đầu nhưng rất nhanh liền gật đầu, Băng Thần nở nụ cười tươi, tay nhanh chóng điểm huyệt nàng. Hấn bế nàng lên ném vào giường lấy chân quần nàng lại, giường ngủ của hấn ta nằm khuất góc thềm lên cũng không sợ người hầu vào dọn dẹp thấy. Rút ra giới chỉ của nàng. Băng Thần vui vẻ đi ra khỏi phòng để lại bị điểm huyệt bất lực vô cùng Thương Nhục Nhục.

Hấn ta thẳng tiến đến phòng của Trình Vân, người hầu cùng thị vệ không ai ngăn cản cả. Hấn quay lại giao phó:

"Các người tất cả lui ra."

Đám hạ nhân đáp lại một tiếng sau đó tất cả lui ra xa, bọn họ tất nhiên biết Băng Thần đến đây làm gì. Đẩy cửa vào thì hấn ta thấy hai tỷ muội Trình gia đang tắm rửa chung với nhau, hai tỷ muội thấy hấn ta đi vào thì cũng tròn mắt há mồm. Băng Thần không nói nhiều coi đồ của mình ra nhảy vào trong sau đó lập tức hành hình Trình Vân, Trình Lan lấy tay che miệng mình lại để tránh hét lên thành tiếng.

Nàng ta muốn đi ra nhưng bị Băng Thần một tay kéo lại hôn lấy, sau đó trong phòng chỉ còn phá ra tiếng nước cùng tiếng rên rỉ của hai tỷ muội.

Một canh giờ sau bức bối vừa nãy Thương Nhục Nhục tạo ra đã hoàn toàn tan biến.

Băng Thần sảng khoái nằm trên giường, lúc này hấn ta đang nghiên cứu cái giới chỉ kia. Hấn ta rất hứng thú với việc làm được thiện bởi dù sao hấn ta cũng rất sành ăn, nếu có thể tự chế biến thì càng tốt. Bữa trước bát kia được thiện hấn ta làm đã thành thuốc rồi, chủ yếu do làm màu hấn ta mới nói đó là được thiện.

Còn mùi vị thì nhìn nét mặt của tiểu tử kia là biết không ngon rồi, thế giới này mình sớm muộn cũng muốn ra ngoài chu du. Khắp nơi rừng rậm như thế đâu thế suốt ngày ăn thịt nướng phải có món này món kia chứ. Được thiện nghe đồn vừa ngon vừa bổ của Thương gia rất nổi tiếng, tại Trái Đất hấn ta cũng rất thích món gà hầm thuốc Bắc.

Đeo chiếc nhẫn vào nhưng hấn ta phát hiện mình không thể thăm dò trong đó có những thứ gì. Có một tầng gì đó cản hấn ta lại, lúc này hấn ta mới nhớ tới giới chỉ đã nhận chủ thì chỉ có chủ nhân mới mở ra được. Băng Thần lờ nó ra khỏi thay mình, nhẹ nhàng đi ra không để hai nàng thức giấc. Nhưng hấn vừa đóng cửa lại thì Trình Lan mở mắt ra, nàng lúc này đã trở thành phụ nữ có chồng rồi, thân thể cũng tâm đều giao cho người ta.

Nàng thầm cầu nguyện cho người này đối xử tốt với mình, bây giờ chuyện nàng có thể làm đó chính là hết sức giúp đỡ hấn ta. Bước xuống giường đi tới bàn trang điểm nàng bắt đầu búi tóc của mình lên, đây chính là điều đầu tiên nàng có thể nghĩ tới.

Băng Thần chạy về phòng thì thấy sán nhà đã được dọn dẹp sạch sẽ, mấy người hạ nhân cũng đã rời đi. Có thể bởi vì trong phủ quá bận rộn cho bữa tiệc tối nay nên cần thêm nhân thủ, ngoài viện chỉ còn một người thị nữ mà thôi. Như thế càng tốt nhờ có động tĩnh gì thì cũng không ai biết.

Hấn ta mở cửa đi vào, quan sát kỹ xung quanh một lần nữa sau đó mới đi vào bên trong. Thương Nhục Nhục có lẽ bởi vì quá chán thế nên không biết đã ngủ từ bao giờ, nhìn nàng ngủ ngon vậy hấn có chút không muốn đánh thức. Nhưng lòng hiếu kỳ của hấn ta vượt qua lòng thương hại, kéo chăn ra khiến cho thân thể dương chi bạch ngọc lại hiện ra.

Nàng ta tỉnh ngủ tròn trĩnh nhìn Băng Thần, hấn ta chẳng có ý kiến gì cả lấy ra một bộ đồ lấy được từ phòng của Trình Vân sau đó ném xuống giường. Giải huyệt cho nàng sau đó cười nói:

"Thương tiểu thư mặc đồ vào ta có chuyện cần thương lượng, người không phải đồ thủ của ta thế lên ngoan ngoãn một chút."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Người tặng đang tặng chính mình cho ta

Băng Thần khóe môi vênh lên kiêu ngạo nói:

"Cô nương người đang tặng chính mình cho ta đấy."

Nắm tay keo nằng ngã vào lòng mình hần cười nhạo hỏi:

"Người có biết không? "

Thương Nhược Nhược lúc này cũng đã lấy được vẻ tự tin cùng sự sắc sảo của mình, tay nằng kéo vạt áo của Băng Thần rồi nói:

"Ta biết sự tích về người cũng biết vì sao người tự tin như thế nhưng có rất nhiều người giống như người.Bọn họ một số ít còn tài ba hơn người thế nhưng cũng mất trăm năm mới trở thành Vũ Tông. Tự tin là tốt nhưng có khi nào người nghĩ xem có phải mình đang ảo tưởng hay không."

Băng Thần cười nhìn nằng xong rồi nói:

"Vấn đề ấy không quan trọng, quan trọng bây giờ ta đã là phu quân của người đúng không? "

Thương Nhược Nhược không hề phủ nhận rất bình tĩnh trả lời:

"Đúng như thế."

Băng Thần cười ta nâng cằm của nằng lên nhìn thẳng mắt nằng rồi nói:

"Thế ta muốn làm gì cũng được phải không? "

Hắn có thể cảm nhận được thân thể của nằng ta run lên từng chút một, Băng Thần một tay vòng qua ôm lấy nằng cười gian trá.Thương Nhược Nhược tuy biết mình bị lừa giỡn nhưng không muốn yếu thế kiên cường đáp:

"Đúng như thế."

Băng Thần không khách khí hôn đôi môi đỏ thắm kia lưỡi luồn qua hàm răng quấn lấy lưỡi của nằng ta tay chân cũng không khách khí sờ lung tung. Nhưng thấy nằng ta thân thể cứng đờ ra thì Băng Thần tự nhiên cảm giác mình làm hơi quá, lúc này lấy chút lợi tức được rồi.Nếu không cha mẹ nằng phát hiện con gái mình mất cái ngàn vàng đi tìm hần cất chim thì sao.

Chưa kể đám người đó thực lực quá cao cường âm cũng khó mà chết được, một người không thể thi cụng đầu với một cục sắt được đó gọi là ngu xuẩn.Nhưng đã lỡ chiếm tiện nghi rồi cái gì chiếm được thì phải lấy coi như đóng dấu trước, còn hàng thì mai này hưởng dụng cũng không muộn.

Đợi một lúc sau khi kết thúc nộ hôn Thương Nhược Nhược thấy cả người mình mềm nhũn ra không có chút sức lực.Tất nhiên nằng làm sao có sức lực khi mà Băng Thần đã sử dụng lấy công pháp khiến cho nằng ta chìm đắm.Tuy không vượt qua lần ranh cấm kỵ gieo vào người nằng hạt giống nhưng hần ta tự tin sẽ không có người đàn ông nào vào được tâm trí của nằng trong một thời gian dài nữa.

Nằng ta nằm dài trên giường,Băng Thần ngồi tựa vào thành giường ngắm nằng, cô gái này lần này đột nhập tự góp chính mình vào cho hần.Không cho nằng chút gì thì cũng thật keo kiệt, hần ta đứng lên đi qua phòng khách lấy từ giới chỉ một bình thủy tinh lớn đổ đầy nước.Lấy ra một con dao hần ta tự cắt một phần đầu ngón tay mình , một giọt máu chảy ra hòa vào trong nước.

Giọt máu đó chứa rất nhiều năng lượng sinh mệnh dư thừa bao ngày qua, bình nước này lớn thế nằng một mình dùng nấu ăn chắc cũng lâu.Ôm bình nước hần ta đặt cạnh nằng rồi nói:

"Ta tự tin chính do ta có bản lĩnh, người cần bí phương ta quả thật không có cách nào cho nhưng có thể cho người thứ này."

Đẩy bình thủy tinh về phía nằng, Thương Nhược Nhược cố gắng ngồi dậy tròn mắt hỏi hần:

"Thứ này là gì? "

Băng Thần nhẹ nhàng cười nói:

"Trong đó chứa đựng năm trăm năm sinh mệnh, phối hợp với được vật còn có thể tăng lên.Ta tặng người một bình lớn như vậy người đã vui chưa hả cô nương."

Nằng ta mở to mắt nhìn thứ này sao đó nhanh như chớp ôm lấy Băng Thần hôn một cái, như thế này khảo hạch của mẹ mình sẽ trở lên dễ dàng hơn rất nhiều.Mấy loại nguyên liệu kia cũng không trân quý bằng một phần ngàn thứ này, quan hệ của mình cùng hần chưa thân thiết đến mức đấy. Hần đã đưa cho mình chứng tỏ trong lòng hần cũng có mình, hôn thương hần một cái cũng không sao.

Cha mình mỗi khi làm việc tốt mẹ cũng làm như thế, bao năm nay cha nằng tai họa xuất chúng thực lực kinh người cũng không ra ngoài ăn vụng cũng vì thế.Đúng như nằng nói Băng Thần đã thấy của nằng quá nhiều thứ không nên thấy, phu quân của nằng cũng chỉ có hần ta.Hần ta đối tốt với mình cũng là điều nên làm, dĩ nhiên ngược lại nằng cũng thế.

Băng Thần kiểm tra bản chỉ số của nằng ta:

Tính danh: Thương Nhược Nhược

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch: Thủy Thần

Đăng cấp:13

Lực lượng:35000

Tốc độ:26000

Trí lực:19

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc

Tuổi thọ:300

Độ thiện cảm: 79 (Trung thành)

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Mọi thứ vẫn bình thường nhưng thứ hấn quan tâm nhất là Độ thiện cảm lại tăng thêm hấn 19 điểm.Từ đây hấn ta biết nàng nói từ nãy đến giờ với hấn hoàn toàn không phải nói nhảm, nếu thế qua thực năm năm nữa sẽ có một cái Vũ Tôn tìm mình truy sát.

Bỗng tiếng gõ cửa vang lên người hầu từ bên ngoài giọng nói vọng vào:

"Thiếu gia lão gia bảo ta đến thông báo ngài ra tiếp khách, tối nay sẽ rất có nhiều vị khách quan trọng đến để chúc mừng ngài cũng đồng bạn vượt qua thử thách của Thiên Nguyên học viện."

Băng Thần nhìn về phía cửa sau đó nói lại:

"Người rời đi trước ta có một vị bằng hữu chút nữa tới, đợi đến thời gian ta sẽ xuất hiện, người có việc thì lui đi đừng để bị quản gia trách phạt."

Người hầu cảm động đến rơi nước mắt nói:

"Cám ơn thiếu gia đã quan tâm tiểu nhân thực sự cần đến phòng ăn một chút thiếu gia chuẩn bị xong thì đến đại sảnh, tiểu nhân cáo lui."

Băng Thần nghe ngóng thì thấy người này đã đi xa thế nên dặt tay Thương Nhục Nhục thì bị nàng dang lại hỏi:

"Người muốn dẫn ta đi đâu? "

Băng Thần mỉm cười nhìn nàng đang cau mày cười nói:

"Đi ra ngoài chứ còn gì, chút nữa có người hỏi ta chỉ cần nói người do ta mời tới trao đổi về được thiện là được.Nếu không người biến mất Thương thúc của người lại lo lắng và lại xung quanh viện có rất nhiều Vũ Vương trấn thủ người không cần phải cố gắng lao ra.Cứ bình tĩnh đi theo ta là được, không có gì phải lo lắng."

Thương Nhục Nhục nghe thấy có vẻ hiệu quả thì cũng gật đầu quyết định đi theo hấn ta ra ngoài.Quả nhiên đúng như Băng Thần nói, không ai thắc mắc nàng đến đây lúc nào cả.Nàng rất vui vẻ nhìn ngang ngó dọc phủ tướng quân, khi lên vào nàng không có thời gian quan sát phong cảnh.

Bây giờ khi không có áp lực thì nàng nhìn ngắm xung quanh lại cảm thấy trong phủ bài trí rất đẹp mắt.Sự hài hòa giữa nhà cửa cùng cây cối có thể nói không sai chút nào, tuy nhiên diện tích thì hơi nhỏ không thể so sánh với nhà nàng.Học hỏi ở đây một chút sau đó về nhà trang trí lại cây cối xung quanh cho hài hòa hơn cũng tốt đấy chứ.

Nàng cứ tưởng lần này mình quả thật đến thần không biết đi quỷ không hay nhưng đã có một vài người chú ý đến nàng phát hiện ra nàng đã ở phòng của Băng Thần. Đã thế còn phát sinh quan hệ với Băng Thần tuy nhiên bọn họ chỉ không biết nó đến mức mà bọn họ nghĩ hay chưa thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Nhân cách

Băng Thần đang muốn đùa giỡn lại nàng thì thấy bốn người, mà cũng không hẳn là bốn người. Nhạc Thiên Quân, Thanh Phong, Tùng Khánh, Hoàng Kim Hồ đang đi đến chỗ hắn ta. Hắn buông ra Mộng Phi cúi đầu chào mấy vị trưởng bối, Nhạc Thiên Quân rất vui vẻ cười to, những người còn lại trong mắt cũng một mảnh tinh minh.

"Lần này ngươi thật sự làm cho chúng ta nở mày nở mặt, được sự khen ngợi cùng tưởng thưởng trực tiếp từ sơ tổ, thật khó tin."

Nhạc Thiên quân vui vẻ vỗ vai Băng Thần miệng lại không tiếc lời khen, Tùng Khánh cũng cười nói:

"Ngươi cũng biết thân phận của sư phụ ta chứ, ngài ấy cũng rất quan tâm đến ngươi. Sư tổ rất ít khi trở về đây nhưng để ngài ấy vui như thế thật cảm ơn ngươi rất nhiều."

Băng Thần lễ phép cười chấp tay đáp lại:

"Ngài ấy là sư tổ của lão gia tử thì cũng là tổ sư của ta, ngài ấy có việc cần thì hậu bối như ta phải phấn đấu hoàn thành. Lần này lão gia tử đã giao nhiệm vụ tiêu tử may mắn không làm nhục mệnh, tuy nhiên lần này cũng để ta mở rộng tầm mắt đối với các thiên tài khác."

Nhạc Thiên Quân vuốt râu hài lòng cười nói:

"Luôn cẩn thận đối thủ ngươi nghĩ được như vậy là tốt, quá coi thường đối thủ rất có thể lãnh lấy một cái kết đắng."

Băng Thần trầm nghĩ:

"Tuy đám đó có vẻ mạnh thật nhưng chỉ là có vẻ thôi, người của vùng thập quốc vẫn còn yếu đuối lắm."

Hoàng Kim Hồ gương mặt tuy có phần đáng sợ nhưng lời hắn nói ra làm Băng Thần rất vui:

"Tiểu tử ngươi lần này làm rất tốt, trong rừng cũng có rất nhiều đồ tốt. Ta còn nghe nói ngươi còn là một được thiện sư đã từng nấu được thiện cứu con của một vị Vũ Tông của Thương gia. Cho ngươi ít đồ tốt để ngươi thực hành năng cao tay nghề của mình."

Sau đó hắn búng ra một cái giới chỉ về phía Băng Thần, có đồ tốt Băng Thần không hề ngại ngần đeo vào kiểm tra thì thấy muôn vàn loại được thảo. Không chỉ thế còn có xác của rất nhiều loài yêu thú còn mới mẻ, đây chính là đám đám chồng đổi Hoàng Kim Hồ bị thanh lý ngay sau khi hắn lên Vũ Hoàng.

Băng Thần tất nhiên rất vui vẻ cảm tạ:

"Đa tạ Kim thúc tặng quà."

Hoàng Kim Hồ tính cách phóng khoáng nhìn về phía sau hắn mấy cái cô nương vỗ vai Băng Thần cười nói:

"Tiểu tử ngươi thiên tài kiệt xuất chỉ có khuyết điểm là quá phong lưu, trong nhần có rất nhiều loại có thể bỏ thân tráng dương ngươi cố gắng dùng tránh ảnh hưởng đến sức khỏe. Nhiều quá mà không phục vụ xong rất dễ bị cấm sùng đấy ngươi có biết hay không?"

Băng Thần cười khò, hắn ta thật sự cạn lời chẳng biết phải nói gì với vị này nữa, cả người Hoàng Kim Hồ từ phong thái đến lời nói đều tràn đầy phóng khoáng làm người ta rất thích. Trong mắt hắn mọi sự việc đều được giải quyết trực tiếp không cần âm mưu hay dối trá. Tuy có vẻ hơi ngốc nhưng làm người khác ở bên cạnh rất thoải mái, nhất là những người suốt ngày gặp mấy kẻ dối trá nhu Băng Thần.

Trái Đất con người quá mức nghi kỵ lẫn nhau khiến cho Băng Thần sinh sống nhiều năm như vậy ngoài Mai Hân chẳng có lấy một cái bằng hữu chân chính. Sau khi cùng Mai Hân xác định quan hệ yêu đương thì hắn chính thức không có bạn bè nữa. Lúc Mai Hân chết đi, hắn ta làm sát thủ càng thấy được nhiều mặt trái trần đầy kinh tởm của đám thoái hóa nhân loại.

Thích tranh đấu, hãm hại nhau, giả dối làm cho hắn chán ngán người như Hoàng Kim Hồ gần như không còn tồn tại. Băng Thần luôn có sẵn đánh giá một người qua tổng thể bởi có đôi khi những điều xấu lại bắt đầu từ ý định tốt.

Thanh Phong hoàng đế thì hơi không vui thăm nghĩ sao hồi trước mình không gả con gái luôn đi cứ thích làm giá. Bây giờ đến lúc gả đi thì không biết trong nhà đã xếp thứ bao nhiêu, người ta tiền đồ vô lượng mình cũng không thể ép hắn ta chỉ lấy con gái mình bỏ qua hết những người khác. Nếu ngăn cấm thì đừng nói hắn mất mặt, bỏ qua một chàng trai có tiền đồ như thế cũng là một loại tội lỗi.

Tuy buồn bực vì con gái nhưng hắn vẫn không tiếc lời khen tặng Băng Thần:

"Lần này tiểu tử ngươi làm tốt lắm, Thanh Vân quốc lấy ngươi làm kiều ngạo, nhìn mặt mấy tên hoàng đế kia đến bây giờ ta vẫn còn buồn cười."

Băng Thần cười vui vẻ cúi đầu nói:

"Đây là việc ta lên làm, từ ngày ta được lão gia tử cứu thì Thanh Vân chính là quê hương. Khiến nó rạng danh cũng thuộc về trách nhiệm của ta, mai này ta sẽ còn khiến cho quê hương càng tốt hơn nữa."

Làm một vị hoàng đế đây là điều tốt nhất Thanh Phong muốn nghe từ một thiên tài của vương quốc mình. Băng Thần còn trẻ tuổi nhưng đã có thể nói chuyện bài bản như thế khiến hắn ta rất vui lòng. Mộng Thiên cũng từ bên ngoài đi vào, vì bận chút việc thế nên hắn ta đến trễ hơn hai cô con gái của mình một chút.

Mộng Thiên cũng khách sáo với Băng Thần vài câu sau đó thì đi đến nơi mấy người chức cao quyền trọng tập trung, dù sao thân phận của hắn cũng khác phải biết cách hòa nhập. Băng Thần đang nhàm chán một tay ôm Mộng Phi một tay ôm Thương Nhược Nhược thì Thương Thu Sơn tới khiến hắn ta giật nảy cả mình.

Thương Nhược Nhược thấy hắn sợ như thế thì buồn cười hỏi:

"Người không phải cha ta cũng không sợ làm sao Sơn thúc tới đã sợ như thế."

Băng Thần liếc qua nàng bữu môi tay càng ôm chặt hơn sau đó nói:

"Đây chỉ là phản xạ tự nhiên, phản xạ tự nhiên thôi người biết không."

Thương Nhược Nhược Nhược Nhược mắc cười nói:

"Được rồi ta hiểu rồi người không cần phải chứng minh siết nhẹ thôi ta khó chịu. Nghe nàng nói thế hắn ta biết mình lỗ mãng lên buông lỏng ra."

Thương Thu Sơn thì không tin vào mắt mình, tiểu thư đệ tiểu tử kia ôm ấp. Điều này chứng minh nàng ta trong lòng đã thuộc về người kia, vốn hắn ta muốn cho con trai của mình thử theo đuổi nhưng bây giờ có vẻ không được rồi.

Thương Thu Phong ở đằng sau nhìn thấy ân nhân của mình ôm tiểu thư thì cũng thờ dài, cha hắn muốn hắn thử tiếp cận tiểu thư. Nhan sắc của nàng cũng làm hắn mê đảo nhưng hắn biết mình không xứng, cố gắng đôi khi cũng chỉ rước lấy đau khổ.

Bây giờ ân nhân đã thành công khiến cho tiểu thư siêu lòng mình đây cũng yên lòng còn về nàng mình im lặng từ đằng xa ngắm là được, một ngày nào đó hắn cũng sẽ tìm được người mình yêu mến. Hắn cũng không có ý định sống bên một người mà mình chỉ có tự ti, hắn muốn giống như cha có thể bảo bọc mẫu thân một cách tuyệt đối.

Thương Thu Phong rất lễ phép đi tới trước mặt Băng Thần cúi đầu chúc mừng:

"Chúc mừng ân nhân đã thành công tiến nhập Thiên Nguyên học viện."

Người khác đã có ý tứ như thế thì Băng Thần cũng không lỗ mãng, hắn ta buông ra hai cô nàng đứng lên cười nói:

"Người bây giờ cũng khỏe rồi, vài năm nữa thử thi vào trong Thiên Nguyên học cùng mọi người cho vui."

Thương Thu Phong lắc đầu nói:

"Ta còn phải xem ý kiến của phụ mẫu nữa, dù sao mới đoàn tụ với phụ thân ở gần người cũng tốt hơn. Huống chi mẫu thân đôi khi sẽ có bệnh vặt ta phải ở gần chăm sóc, làm tròn chữ hiếu trước bản thân ta tính sau."

Băng Thần vỗ vai hắn có chút nề phục nói:

"Người tuổi còn nhỏ đã biết nghĩ như thế coi như ta đây cứu không nhầm người. Mong người mai sau trở thành cường giả một phương giống như cha người vậy."

Thương Thu Phong cười với Băng Thần sau đó lại nhìn cha mình rồi nói:

"Mượn ân nhân cát ngôn ta đây chắc chắn sẽ không thua cha mình."

Băng Thần buông tay của mình ra rất hào phóng nói:

"Người mẫu thân có chút bệnh vặt có thể nhờ Nhược Nhược giải quyết, nàng ta đã có bí phương ta dùng chữa cho người hôm trước. Mẹ người sử dụng xong tất bệnh sẽ biến mất, sau này nếu người có duyên vào Thiên Nguyên thì ta sẽ lại làm một lần giúp nàng sống lâu trăm tuổi."

Thương Thu Phong nhìn nụ cười ấm áp như nắng xuân của Băng Thần thì cảm giác trái tim của mình lệch vài nhịp. Không phải rung động nam nữ, hắn cảm giác như có thể đi theo giúp con người này, nhân cách của Băng Thần đã hoàn toàn thuyết phục hắn ta. Khích lệ mình rất tự nhiên nhưng không hề bởi vì mình là con của Thương Thu Sơn, bỗng hắn ta rất muốn hai năm sau mình có thể vào Thiên Nguyên.

Thương Thu Sơn thấy nét mặt của con trai mình thì thờ dài, đúng là được đằng tông không giống lông cũng giống cánh. Xưa kia khi mình được lão gia cứu cũng có cái vẻ mặt này, bao nhiêu năm qua cũng chính vì phút giây ấy mà mình đi theo ngài ấy bao nhiêu năm.

Bây giờ con trai mình có vẻ cũng tìm được người dẫn dắt dắt cho hắn, làm cha hắn sẽ không ngăn cản tiền đồ của hắn. Băng Thần tuy bây giờ còn nhỏ yếu nhưng đã được Vũ Đế ưu ái tương lai chắc chắn sẽ không tầm thường. Rất có thể con trai mình cũng vì thế một bước lên mây, hai năm sau cho tiểu tử này thi vào Thiên Nguyên sau đó đường hắn sẽ do hắn quyết định.

Nhân cách của một người đôi khi có thể khiến người ấy tạo ra một sự hấp dẫn vô hình giống như Băng Thần vừa rồi. Thương Nhược Nhược cảm giác Thương gia vừa tổn thất một người tài ba nhưng nếu là Băng Thần sử dụng thì cũng không có vấn đề gì. Chính nàng còn có thể bị hấp dẫn ra vui đùa thì người khác tình gì.

Với này thiếu niên này lại là con của Sơn thúc nàng không muốn hắn ta ở lại Thương gia nhằm chán lo lo chuyện làm ăn hay hộ vệ một người nào đó trong tộc. Chính nàng cũng không muốn tiếp tục cuộc sống nhằm chán trong Thương gia hưởng chỉ người này.

Hắn ta còn rất trẻ nàng cũng như thế bây giờ chưa phải lúc để họ lo nghĩ về những vấn đề quan trọng như gia tộc. Cùng phiếu lưu một chút khi còn trẻ tuổi cũng không có gì quá đáng cả, mỗi người cần có con đường riêng cho chính mình.

Băng Thần không biết thiếu niên trước mặt sau này sẽ trở thành một trợ thủ đắc lực nhất cho mình. Một trong những chiến tướng cùng hắn chu du khắp vũ trụ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Truyền thống của Thiên Nguyên

Khi các khách mời đã tụ họp đầy đủ Thanh Phong bước lên trên bục phát biểu dù sao hắn ta cũng là hoàng đế.

"Các người tham gia tiệc chúc mừng khiến cho trẫm rất hài lòng, ngày hôm nay là ngày vui nhất của Thanh Vân quốc xuất nhiều năm qua. Tổng cộng riêng Thanh Vân chúng ta có hơn bảy trăm người thông qua khảo hạch. Các người có biết có bao nhiêu người thông qua không, chỉ có hai ngàn người đồng nghĩa với việc chúng ta chiếm một phần ba.

Mà lần này Thanh Vân thành công thông qua một cách dễ dàng như thế có một phần đóng góp rất lớn của Hô Quốc Thần Thú Băng Thần. Trẫm rất vui mừng khi biết hắn hỗ trợ đồng bào Thanh Vân quốc đẩy lui địch thủ, đồng thời cũng cho đi khá nhiều ngọc bài dư thừa.

Công lao của hắn ta cực kỳ to lớn thế lên trẫm quyết định thưởng cho thêm mười triệu lượng bạc cùng một ngàn nguyên thạch, trước mặt quân vương không phải hành đại lễ. Mong người mai sau dù đi xa xứ vẫn một lòng hướng về Thanh Vân, các thiên tài của Thanh Vân tới Thiên Nguyên học viện cũng nhờ người chiếu cố."

Băng Thần đứng lên chấp tay với Thanh Phong rồi to giọng đáp lại:

"Cám ơn bệ hạ tưởng thưởng."

Thanh Phong lui xuống sau đó Tùng Khánh chỉnh lại quần áo của mình sau đó chậm rãi bước lên đài. Dùng nguyên lực phát âm thanh ra bên ngoài hắn ta nghiêm túc nói:

"Trước hết chúc mừng các học viên đã thành công thông qua được thử thách của học viện nhưng các người nếu ai muốn vào Thiên Nguyên thì cũng phải biết truyền thống học viện. Những người mới nhập học sẽ phải tự mình xuyên Đại Vượng sâm lâm dài năm ngàn dặm để đến được học viện.

Bắt buộc phải đi bên trong địa phận của khu rừng nếu không sẽ mất đi quyền nhập học, thế giới này vốn chỉ ưu ái cho cường giả. Các người đã được coi như thiên tài nhưng vượt qua được thử thách lần này không chỉ cần thực lực mà còn cần có may mắn."

Nhìn xuống đang bàn tán xôn xao mọi người tiếp tục phát biểu:

"Năm ngàn dặm rất dài bởi vì các người không thể nào phi hành, trên không trung có khá nhiều Vũ Hoàng yêu thú. Nhưng ở dưới mặt đất thì khác yêu thú cường đại ít hơn rất nhiều nhưng các người vẫn cần kiến thức để tránh né lãnh thổ của bọn chúng. Thiên Nguyên học viện sẽ không thu những kẻ chỉ có cơ bắp thiếu đầu óc, bảo vật phòng thân hay công kích các người có thể tự nhiên mang ra xài.

Trước khi vào chúng ta sẽ thiết lập một mê cung, từng người sẽ vào trong khu rừng với nhiều lối khác nhau. Thế nên việc tổ đội gần như không thể, chiều ngang của Đại Vượng sâm lâm cũng hơn ngàn dặm. Khi đến lúc khảo hạch các người sẽ được người mang đi đến nơi xuất phát, phân phối một cách ngẫu nhiên."

Nói xong đoạn này hắn ta mới hắn ta mới hạ giọng nói:

"Các người có hai lựa chọn một là độc hành, hai là kết bạn với bất cứ ai mình gặp trên đường. Theo ta thực lực yếu mạnh của các người chính các người biết rõ nhất, độc hành hay tổ đội cũng lên theo thực lực mà suy nghĩ. Ví dụ như Băng Thần thì lên độc hành bởi đây là cơ hội lịch luyện của người còn những người khác lên kết đội mà đi.

Trong tổ đội người mạnh nhất cũng không lên làm chỉ huy, người đứng ra chỉ huy phải có kiến thức tốt nhất về rừng rậm. Ta hi vọng lần này các người không đánh mất cơ hội, những người thành công thông qua sẽ trực tiếp đi vào ngoại môn. Còn những người bỏ cuộc hay cầu cứu đạo sư thì sẽ bị đưa

xuống làm tạp dịch một thời gian để khảo hạch thêm lần nữa.

Trong khảo hạch cũng có nguy hiểm đến tính mạng bởi số lượng đạo sư có hạn thể nên chưa chắc kịp ứng cứu các người. Gia đình các người đang vui mừng vì các người thông qua đầu vào nhưng nếu chết trong khảo hạch lần này thì tất cả đều vô nghĩa."

Băng Thần lúc này ánh mắt sẫm soi nhìn Tùng Khánh

Tính danh: Tùng Khánh

Thực lực: Vũ Tông tam trọng thiên

Huyết mạch: Hoàng Thổ Thánh Cầu

Đăng cấp: 22

Lực lượng: 620 vạn

Tốc độ: 410 vạn

Trí lực: 20

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ: 1500

Độ thiện cảm: 60 (Thiện cảm)

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Nghe lão gia tử nói Tùng Khánh viện trưởng từng là đệ nhất thiên tài của Thiên Nguyên nhưng không thích quản lý học viện khác hẳn hẳn. Nhưng vì lão gia tử bắt chấp lui ra khỏi Thiên Nguyên người này mới miễn cưỡng đi quản lý học viện, dù sao Vương Vấn cũng chỉ có hai người đệ tử người này không làm thì người kia phải tiếp thôi.

Bao năm nay Tùng Khánh vẫn quản lý học viện một cách ngăn nắp, thậm chí có thể nói phát triển hơn rất nhiều. Thiên tài trong học viện đông đúc, nếu không phải vì bị đám người kia đánh lên chết nhiều thì Thiên Nguyên quả thật như mặt trời ban trưa.

Nhạc Thiên Quân cũng nhấn mạnh với hẳn những người thuộc thế hệ này mới có thể làm cho Thiên Nguyên thực sự quật khởi. Không chỉ danh dự của Vũ Đế Vương Thiên Thu còn liên quan đến diễn biến trong Thiên Nguyên tổng viện. Tài nguyên đối với một người tu luyện tầm quan trọng không thể thiếu nhưng nếu thất bại thì rất có thể có ảnh hưởng lớn.

Tuy Nhạc lão gia tử chỉ nói như thế nhưng Băng Thần biết chắc chắn trong đó rối ren còn rất nhiều. Băng Thần thân lãnh trọng trách tự nhiên cũng phải cố gắng nhiều hơn, rất nhiều người đang kỳ thác niềm tin vào hẳn ta. Mộng Phi kéo tay hẳn ta nói nhỏ:

"Lần này ta tuy đặc cách thông qua vòng đầu nhưng vẫn phải tham gia vòng này, người có cách nào giúp ta hay không, với thực lực của ta cũng mấy vị tỷ muội thì quá khó để thông qua. Người không muốn nữ nhân của mình bị đẩy tới ngoại môn sau đó bị ức hiếp đó chứ."

Băng Thần suy nghĩ một lát sau đó ghé tai nàng ta nhỏ giọng nói cái gì đó, mặt của Mộng Phi nháy mắt liền đỏ tươi như máu. Nàng nhéo hẳn một cái sau đó xấu hổ hỏi:

"Thật sự không còn cách nào khác sao?"

Băng Thần nhún vai nói:

"Người thông minh như vậy thì cũng phải hiểu ngàn dặm khoảng cách lớn đến mức nào chứ."

Nàng cắn môi nhìn hẳn sau đó ngáp ngừng nói:

"Người cho ta thời gian suy nghĩ được không?"

Băng

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Gia có gia quy

Thương Nhựt Nhựt thẳng thắn đồng ý, Mộng Phi lập tức gọi người hầu tới sau đó nói:

"Các người giúp ta tìm tới công chúa, Trình gia tỷ muội tới hoa viên, nói với các nàng có chuyện gấp phải bàn bạc."

Sau đó nàng nhìn qua Băng Thần nói:

"Người ngồi yên ở đây."

Băng Thần chỉ chính mình tròn mắt nói:

"Hình như ta là gia chủ phải tham gia mới đúng chứ."

Thương Nhựt Nhựt cắt lời rồi sau đó trầm giọng nói:

"Nam nhân quân truyện ngoài nhà trong nhà là địa phận của chúng ta người đừng nhiều chuyện."

Băng Thần cảm giác kịch bản bắt đầu hơi sai rồi mình tại sao lại bị đá ra ngoài một hội nghị quan trọng như thế. Nhưng có lẽ chỉ cần các nàng đều đồng ý thì mình cũng không có vấn đề gì cả, các nàng hòa thuận đã là may mắn lắm rồi.

Thương Thu Sơn vỗ vai Băng Thần khẽ giọng nói:

"Người thật sự để tiểu thư cùng các nàng mở hội nghị, chủ nhân ta trước kia cũng từng như vậy cuối cùng chỉ còn một mình mẫu thân của tiểu thư thôi."

Băng Thần phì cười sau đó chấp tay nói:

"Ngài quan tâm ta cảm ơn nhưng cô gái ngồi cạnh ta khi này không phải đèn càn đầu đâu. Nàng ta sẽ không để cho Nhựt Nhựt làm ra cái gì quá đáng, không tin nàng đợi một chút sẽ biết nhưng rất có thể đại tỷ chức vụ sẽ rơi vào tay Nhựt Nhựt."

Thương Thu Sơn cau mày ngạc nhiên hỏi:

"Sao người có vẻ rõ ràng như thế? "

Băng Thần lắc đầu uống vào một ly rượu rồi lạnh nhạt nói:

"Ta không chắc chắn nhưng ta có thể đoán như vậy thông qua tính cách của các nàng. Ví dụ như siêu cấp hiền lành Thanh Nhân chắc chắn tự nhận làm tiểu, hai người kia cùng ta phát sinh quan hệ sẽ thành tam tứ. Mộng Phi thông minh sẽ biết người biết ta nhường cho Nhựt Nhựt làm lớn, bởi trạng thái như thế sẽ rất cân bằng."

Thương Thu Sơn ngẫm nghĩ xong cảm giác Băng Thần nói rất hợp lý, sau đó hắn ta không để ý nữa. Thiên Hoa rượu không mấy khi được uống phải cố gắng hưởng thụ, hít một hơi thật sâu khiến cho mùi rượu tràn vào trong phổi hắn ta trầm nghĩ:

"Chuyện của người trẻ tuổi để họ tự giải quyết vậy."

Giữa hoa viên năm người tụ tập tại cái đình giữa hồ không khí có chút trầm thấp, Mộng Phi lập tức nhận ra mình cần phải khởi động mới được.

"Các tỷ muội đã đến đây đủ thì chúng ta vào ngay vấn đề chính nhưng trước tiên mọi người kể ra chuyện mình cùng Băng Thần làm sao biết nhau. Sau đó làm sao lại thích hắn như thế sẽ cho chúng ta nhiều điểm chung để bàn luận hơn. Để mọi người thoải mái hơn ta xin bắt đầu trước nhé."

Nàng uống một nhấp trà rồi bắt đầu chậm rãi kể lại:

"Cách đây mấy tháng ta cùng muội muội đang trở về để đồ sau khi thương lượng xong một chuyện mua bán. Khi tới gần thành thì chúng ta phát hiện sẽ trễ, không biết từ đâu một con tiểu hồ ly đối bụng rớt ngay xuống phía dưới nằm ngay vào lòng của ta.

Muội muội của ta thì nhận ra ngay bởi hắn là thú cưng của Nhạc Thanh Thanh cháu gái tướng quân Nhạc Thiên Quân. Lúc đấy có vẻ hắn ta rất đói thế nên ăn rất nhiều ta còn nghĩ hắn có thể ăn mãi cơ đấy, sau đó quả thật không kịp bởi khi nhá nhem tối thì xảy ra sự cố."

Nàng kể đến đây thì không kìm được mỉm cười sau đó kể tiếp:

"Đám người trong gia tộc chúng ta rất cố gắng cản trở đám sói lại nhưng không thể, một con vượt qua vòng bảo vệ tấn công đến gần ta. Thế nhưng Băng Thần quay lại kịp thời cứu ta một mạng, nhưng ta lại bị thương tuy chỉ xước da nhưng làm cho hắn ta điên lên.

Ta cảm giác lúc đó hấn vô cùng tức giận sau đó nhanh như gió giết sạch hết một đàn sói lớn, không một con nào chạy thoát.Sau đó hấn quyết định ý lại luôn vào ta không thêm quan tâm đến ai nữa, về sau khi hấn ta biến thành người ta rất nhanh bị cướp mất trái tim."

Thương Nhục Nhục Thấy nàng kể xong thì liền nói tiếp ngay:

"Ta cùng hấn quen nhau tại thành lâu."

Mấy cô nàng đồng loạt quay qua nhìn nàng nhưng nàng câu sau thì bọn họ mới thôi.

"Đó là cơ nghiệp của gia tộc ta, ta đến để kiểm tra mà thôi."

Nàng hai tay nắm lại với nhau rồi nói:

"Ba huynh đệ Nhạc gia thấy ta liền nhao tới bị Thu Sơn thúc ra tay dạy dỗ nhưng Băng Thần đứng ra ngăn cản.Ta rất kinh ngạc bởi vì hấn ta thực sự ngăn cản được, từ lúc ấy ta đã rất hiếu kỳ với hấn.Rồi sau đó ở bữa tiệc hoàng gia hấn lấy được khăn che mặt của ta từ giây phút ấy ta đã có linh cảm mình sẽ bị cột lại với hấn.

Nhưng ta không cam tâm số phận giống như bà cùng mẹ, gia tộc ta nữ nhân thường che mặt một khi bị lấy đi thì nam nhân lấy đi nó phải bảo vệ chúng ta suốt đời.Tất cả vấn đề do thân thể của ta cùng nhan sắc mà ra, nhắc mới nhớ hình như chúng ta năm người đều như thế thì phải."

Mấy người kia cũng gật đầu bởi họ biết đúng như thế mấy người bọn họ từ bé sinh ra đã khác người thường.Mộng Phi sáu tuổi đã bắt đầu được người bày tỏ còn hai tỷ muội Trình gia phải lấy than bởi đen khuôn mặt của mình.Thanh Nhân thì các nước thái tử cứ liều mạng cầu hôn, còn Thương Nhục Nhục đời tổ tiên như thế nào thì bây giờ vẫn thế.

Sau đó nàng nói xấu hổ kể chuyện mình bị roi bòn tẩm đười nước bị Băng Thần cứu nhưng lại bị nhìn hết cuối cùng ủy thân cho người ta.Cả đình viên tiếng cười rộn rã khiến cho không khí vui vẻ hấn lên, các nàng cảm giác mình nhẹ nhàng hơn rất nhiều.

Nhưng rất nhanh tất cả các nàng đều khóc bởi vì sự bi đát hai tỷ muội Trình gia, Thương Nhục Nhục đưa tay làm dấu hiệu cắt cổ rồi hỏi:

"Các người có muốn tên cầu hoàng đế kia chết không ta có thể giúp."

Trình Lan không chút do dự lắc đầu nói:

"Bây giờ không cần thiết Băng Thần đã hứa sẽ giúp chúng ta thế nên cho hấn mục tiêu phấn đấu thì tốt hơn."

Thương Nhục Nhục vui vẻ nói:

"Các người biết nghĩ như thế thì rất tốt bởi hấn còn có một áp lực lớn hơn đó chính là trong năm năm phải lên cấp Vũ Tông nếu không muốn bị cha ta truy sát.Đây là truyền thống thế nên không thể thay đổi, Thương gia nữ nhân phải ủy thác chính mình cho một người xứng đáng."

Trình Lan không cảm giác có vấn đề gì nói ra:

"Ta nghĩ không quá khó đối với hấn nhất là khi mọi tài nguyên đang đổ dồn về cho hấn.Lam nữ nhân của hấn ta cùng muội muội đều được hưởng kế thực lực tăng trưởng sau khi làm chuyện kia.Ta không tin hấn không có biện pháp nào tăng nhanh chính mình."

Thương Nhục Nhục hơi bất ngờ hỏi:

"Người nói cùng hấn làm chuyện nam nữ sẽ tăng lên thực lực, còn có chuyện gì thế, xem ra ta đã quá coi thường hấn rồi.Không hổ danh nam nhân của Thương Nhục Nhục ta, rất mong một ngày hấn ta ngạo thị quần hùng."

Mấy cô nàng khác cũng gật đầu, Thương Nhục Nhục quay về vấn đề chính:

"Bây giờ trong năm người chúng ta cần một cái thứ tự các người xem xem."

Không khí lại trầm mặc lại Thương Nhục Nhục thăm dò hỏi:

"Các người có ai có ý kiến gì thì cứ việc nói ra."

Trình Lan nhìn Mộng Phi rồi nói:

"Chúng ta đã xem Mộng tỷ lớn hơn vậy nàng xếp thứ bao nhiêu thì chúng ta xếp sau."

Thanh Nhân nhút nhát nhỏ giọng nói:

"Ta tuổi thấp nhất thực lực cũng thấp nhất thế nên ta làm nhỏ nhất còn lại các vị tỷ tỷ tự phân chia, còn lại muội không có ý kiến khác."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Băng Thần hưởng phúc

Thương Nhược Nhược thật sự cạn lời đúng như cô ta nói không lẽ vì một món đồ mỹ nghệ mà có nguy hiểm tới tính mạng. Chưa kể nàng còn nghĩ tới một điều, nhờ đầu hấn thực sự không vượt được thử thách thì mình sẽ vẫn là trinh nữ chết đi hay sao. Đã thế tên này có vẻ còn tu song tu công pháp có lợi cả đôi bên mình cũng thử xem sao.

Tuy chưa từng biết chuyện nam nữ như thế nào mà khiến nhiều người mê mẩn như thế nên nàng cũng rất muốn thử. Hai người cuối cùng thống nhất được ý kiến sau đó quay lại nơi đang tổ chức tiệc ăn mừng của Nhạc gia, không biết vì sao nhưng mấy cô nàng này vốn rất nghe lời. Thế mà khi hấn hỏi về hôm qua có chuyện gì thì không một ai hé miệng cả.

Hôm nay hấn ta uống rất say bởi vì hôm nay quá nhiều chuyện vui, rất có thể hấn ta sẽ miễn đi được ngao mạn kiếp nạn. Đã thế còn có một đồng tay chân tự mò đến cửa xin gia nhập Thiên Long bang khiến hấn ta vui vẻ vô cùng. Thương Nhược Nhược tự chui đầu vào rọ, mấy cô nàng lại còn hòa thuận thông qua chính sách chung với nhau. Trình Lan cũng thành công thu vào trong hậu cung, còn gì vui sướng hơn nữa.

Về phòng thay y phục sau đó chạy sang phòng của hai tỷ muội Trình gia hương thụ hết đêm nhưng khi hấn mò về phòng tới gần tủ quần áo thì thấy hai bộ dương chi bạch ngọc thân thể nằm trên chiếc giường lớn. Còn ai khác ngoài Mộng Phi cùng Thương Nhược Nhược, Mộng Phi ngoắc ngoắc hấn, ngoắc đại ca nhưng nhị đệ tỉnh táo trước.

Băng Thần nhìn hai người bỗng nhiên nghĩ đến gia cảnh của Thương Nhược Nhược nhưng khi thấy hai chân nàng mở ra một cái. Tình trạng thượng não, Băng Thần quá xin rượi lại thêm kích thích như thế lập tức lao tới phía hai cô nàng. Cả đêm đó từ trong phòng tiếng rên la vang vọng khắp tiểu viện, mấy người hầu ở ngoài cũng phải nể phục sức chiến đấu của Băng Thần.

Đền tận khi trời gần sáng, sau không biết bao lần điên cuồng Băng Thần mới hạnh phúc ôm hai nàng đi ngủ. Nhưng chỉ một tiếng sau hấn lại tỉnh dậy trước bỗng nhiên nhớ tới hình như ngày hôm qua có thông báo gì đó từ hệ thống thì phải.

Mở ra thì âm thanh lại vang vọng

Chúc mừng chủ nhân hoàn thành nhiệm vụ ấn dấu Thu phục bốn nữ nhân có Thần Thể

Phần thưởng: Trên bảng chỉ số sẽ hiển thị thêm thể chất, Phu Thê Song Tu quyết tiến hóa thành Âm Dương Song Tu Quyết.

Băng Thần gãi đầu mở ra Âm Dương Song Tu Quyết

Âm Dương Song Tu Quyết phải chăng muốn kích hoạt?

Băng Thần nhẹ giọng đáp:

"Kích hoạt."

Âm Dương Song Tu 4 / 6

Đặc điểm: Chậm rãi bồi dưỡng thể chất của chủ nhân, cấy hạt giống tìm năng vào thần thể có thể giúp cả hai bên trở lên mạnh mẽ. Chủ tu nhận lấy 50 % tốc độ tu luyện của mỗi người, đồng thời mỗi người nhận lại từ người chủ tu 20% tốc độ tu luyện. Giữ lại đặc tính ban đầu đôi bên ó lợi trực tiếp nâng tu vì nếu có sự chênh lệch quá lớn giữa hai bên. Gieo hạt giống linh hồn vào người đối phương dù là thần thánh qua một thời gian cũng sẽ toàn tâm toàn ý theo ký chủ. (Không tính cùng giới)

Điều kiện: Tâm đầu ý hợp

Đã nhận được thể chất: (Thiên Sinh Mị Cốt)x4

Khuyết điểm: Nếu có trên sáu người thì phần dưới sẽ tự động nổ tung mong ký chủ bảo toàn thân thể trong sạch.

"Trời ạ lằng nhằng thì sẽ bị bạo chim dù không chết thì cũng không muốn sống nữa " Băng Thần cả người không rét mà run sợ hãi thầm nghĩ.

Hơi lắc đầu một cái hấn quyết định tăng tiêu chuẩn của mình lên thật cao Thanh Nhân thì tạm thời không đụng vào để ra hai vị trí nếu không may bị cưỡng bức thì số lượng không quá đông sẽ vẫn qua được một kiếp.

Phía dưới còn rất dài thế lên Băng Thần căng mắt cố gắng đọc hết

Chúc mừng chủ nhân thành công thu hấp thụ xong bốn cái Thiên Sinh Mị Cốt hoàn thành nhiệm vụ Thu phục bốn nữ nhân có thần thể giống nhau. Một cái đã trong ngàn tỷ có một nhưng ký chủ vận mệnh nghịch thiên một lần gặp bốn còn thành công thu phục quá giỏi phải thưởng lớn.

Phần thưởng:Thiên Phú Đoàn Kiếm (Cướp đoạt thiên phú của kẻ khác nuôi dưỡng thể chất cùng ngộ tính của bản thân).

Mở bảng chỉ số ra

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Vương cấp tam trọng thiên Yêu Nhân

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ (Đang tiến hóa)

Thể chất:Đang hình thành

Đăng cấp:4

Exp:29999/30000

Lực lượng:53000

Tốc độ:65000

Trí lực:80

Thiên phú:98

Vận khí 82 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:100 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:100000 (1000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kĩ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:300 +0

Danh hào:Thần thú nhất tằng (áp chế với 100% ở dã thú,90% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (20/50)

Băng Thần nhớ lần cuối mình mở bảng chỉ số tín ngưỡng chỉ một trăm nay đã lên đến 100000 bây giờ có quá nhiều người sùng bái mình.Kinh nghiệm cũng chỉ còn thiếu một điểm nữa thăng cấp vừa nghĩ tới thì lập tức hắn ta bị nguyên khí bao phủ Băng Thần không chút di dục lao vào phòng.

Coi hết quần áo ra hắn quyết định tuyên chiến với hai nàng thêm một lần nữa, hắn thầm nghĩ mình chỉ muốn tốt cho hai người sớm được nhận buff tu luyện từ hắn ta.Mộng Phi đang ngủ thì cảm giác trong thân thể có thứ gì đó đang ra vào một cách nhanh chóng mở mắt ra thì thấy Băng Thần đang tích cực cày cấy.

Thương Nhược Nhược bị đánh thức sau đó cũng lao vào chiến đấu đến tận trưa ba người mới dừng lại.

Ba người nằm ôm nhau Thương Nhược Nhược vui vẻ khoe khoang:

"Ta lên cấp rồi cảm ơn người."

Băng Thần ngó nàng một cái

Tính danh: Thương Nhược Nhược

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch: Thủy Thần

Thể chất:Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp:13

Lực lượng:35000

Tốc độ:26000

Trí lực:19

Thiên phú: 40

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc, Thủy

Tuổi thọ:300

Độ thiện cảm: 93

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Quả nhiên nàng thực sự tăng cấp Băng Thần rất vui vẻ xoa mặt nàng ánh mắt quan tâm nói:

" Chúng ta vốn là vợ chồng người còn nói cảm ơn làm gì, lên cảm tạ bằng hành động."

Nàng vỗ ngực hân hân nói:

"Cả đêm lẫn sáng người vẫn còn sức, người là trâu đực à."

Nhưng trong thâm tâm nàng rất vui người này quả thật thái độ thay đổi từ bốn cột trở lên quan tâm mình hơn rất nhiều. Bỗng nhiên nàng hét lên:

"Người cũng Vũ Vương tứ trọng rồi, sao có thể? Ta nhớ rõ hôm dự tiệc hoàng cung người vẫn còn nhất cấp hôm nay mới hơn một tuần lên tứ trọng. "

"Ba, ba, ba "

Băng Thần vỗ mông nàng mấy cái rồi cười nói:

"Ta có huyết mạch thần thú thiên phú lại gặp các thiên tài khác mấy lần người bây giờ đã yên tâm rằng năm năm nữa ta sẽ thành Vũ Tông chưa."

Thấy hân ta tự tin nàng cũng rất vui vẻ nếu cứ như thế này thì hân ta sẽ thật sự làm được không chừng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Thiên Long bang bầu cử

Mộng Phi cũng nũng nịu nói "

"Ta trực tiếp từ Vũ Đồ lên thẳng Vũ Sư."

Tính danh: Mộng Phi

Thực lực: Vũ Sư ngũ trọng

Huyết mạch: Tử Tước Thần Điều

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đẳng cấp:3

Lực lượng:7000

Tốc độ: 3000

Trí lực:30

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Lôi

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm:99

Danh hào:Không có

Vuốt ve làn da như ngọc của nàng Băng Thần cảm giác cả người thư sướng lặng im một chút rồi mới cọt nhả nói:

"Cố gắng hầu hạ tướng công có khi người sẽ sớm ngày lên Vũ Vương bởi song tu công pháp ta tu có tác dụng chính là san bằng khoảng chênh lệch giữa hai người."

Thương Nhược Nhược kinh ngạc che lại miệng của mình nhẹ giọng hỏi Băng Thần:

"Như thế chỉ cần một bên tu vi đủ cao thì một bên khác không tu luyện cũng không sao, ví dụ người Vũ Tông.Mỗi ngày chúng ta đều làm chuyện này thì sớm muộn gì ta cũng đạt Vũ Tông."

Băng Thần suy tư một chút sau đó nói:

"Trên lý thuyết thì đúng như thế nhưng có điều vẫn sẽ có khoảng cách nhất định bởi càng gần thì tăng tiến tu vi càng chậm.Nếu như Mộng Phi thì nàng ấy có thể nhanh tiến Vũ Vương còn nếu ta lên cấp phải ngủ cùng người thật nhiều mới có tác dụng."

Băng Thần vỗ mông các nàng giả vờ tức giận nói:

"Các người tính lười biếng trễ nãi việc tu luyện có phải không?"

Hai nàng cười hi hi rúc vào ngực hắn không đáp lời, Băng Thần thật sự thua rồi không trêu các nàng nữa.

"Hai người các người ngồi dậy tu luyện đi sẽ có kinh hi lớn đấy."

Hai nàng nhìn nhau nghi hoặc nhưng vẫn ngồi dậy thử vận chuyển công pháp thì ngạc nhiên nhưng tu luyện thì không thể gián đoạn.Khoảng nửa tiếng sau hai nàng thu công sau đó quay lại trong lòng của Băng Thần kinh hi hỏi:

"Người làm sao làm được ta tăng đến bốn thành tốc độ tu luyện."Thương Nhược Nhược kinh hi nàng lúc này quá không thể tin tưởng rồi.

Mộng Phi tươi cười nói với hai người:

"Ta thậm chí tăng đến tận bảy thành rồi cuộc có chuyện gì vậy Băng Thần."

Băng Thần đã chuẩn bị sẵn lời thoái để ứng phó lên nhẹ nhàng nói ra:

"Thực ra trong truyền thừa huyết mạch của ta có một bộ song tu công pháp như hay người đã biết.Ngày hôm qua sau khi chiếm được hai người các người thì nó tiến cấp thêm một khả năng nữa các người đoán xem đó là gì?"

Thương Nhược Nhược đang rất gấp gáp còn bị hấn ta trêu chọc tay nắm lấy mệnh căn của Băng Thần khẽ gắt:

"Nói ngay."

Băng Thần cảm giác thoải mái vô cùng nhưng hấn biết nếu nàng dùng lực một chút thì hết vui thế nên nói luôn.

"Các người hai người hưởng được hai thành tốc độ tu luyện của ta."

Mộng Phi ngạc nhiên hỏi:

"Thế tại sao ta cùng nàng lại có chênh lệch đến như thế?"

Băng Thần kéo hai nàng nằm xuống rồi chậm rãi giải thích:

"Tất cả đều do thiên phú của chúng ta có sự chênh lệch khá lớn mà ra, ta có thiên phú cao nhất hai thành tốc độ tu luyện của ta đã tương đương với bốn thành của Nhược Nhược. Suy ra thiên phú của nàng kém ta khoảng một nửa còn thiên phú của ngươi còn kém nàng một chút."

Mộng Phi chồm lên hôn Băng Thần một cái rồi cảm kích nói:

"Ta biết mình không chọn sai người mà, ta không cầu trẻ mãi không già cũng không cần trường sinh bất lão chỉ cần có thể cùng ngươi chết đi đã tốt lắm rồi."

Băng Thần cười cười thầm khen loại hạt giống gieo rắc trong linh hồn kia quá mạnh mẽ có thể khiến cho nữ nhân nhanh chóng ngã hoàn toàn về mình như thế. Khuyết điểm duy nhất là phải làm chuyện nam nữ mới được, nếu đã làm chuyện nam nữ thì Băng Thần phải tự khiến nàng yêu mến bản thân mới được.

Nhưng trên thế gian đâu có thứ gì hoàn mỹ, giới hạn sau người cũng để hấn về sau trong các mối quan hệ phải chú ý hơn rất nhiều. Chuyện đến thanh lâu chơi gái có thể bây giờ sẽ vĩnh viễn trở thành mơ ước nhưng thật ra có mấy người các nàng đã hạnh phúc lắm rồi.

Ba người nằm tâm tình với nhau cho đến tối thì Băng Thần phải có việc ra ngoài, dù sao hấn ta cũng hứa với đám người của Thiên Long bang tham gia lễ thành lập. Quan trọng nhất hấn ta giữ chức vụ bang chủ thế nên thiếu hấn ta thì làm sao mà tổ chức.

Phía đông thành một đại tửu điểm đã bị bao hết, từ phục vụ cho đến chủ quán đều hết sức tập trung bởi hôm nay bọn họ phục vụ tới tận gần hai trăm vị Vũ Vương cùng rất nhiều người khác. Đã thế những người này còn rất có khả năng sẽ vào được Thiên Nguyên ngoại môn, phục vụ không tốt thì có thể mạng hấn cũng khó giữ.

Băng Thần khi tới thì năm huynh đệ Lăng Phong đã đứng chờ sẵn để tiếp đón hấn ta cái người bang chủ này. Khi hấn ta vào thì tất cả mọi người đều đồng loạt quỳ một chân làm lễ, Băng Thần phất tay ra hiệu thì tất cả đứng lên sau đó nói. Lúc này hấn ta đi lên trên đài sau đó nhìn về phía bên dưới rất nhiều người bang chúng rồi nói:

"Các vị huynh đệ hôm trước ta đã đồng ý mọi người gia nhập bây giờ chúng ta đã là người một nhà. Thế nhưng bang phái thì phải có người quản lý, mình ta không làm được gì, các vị hãy tuyển chọn ra chín vị đường chủ."

Mọi người đã có giao tiếp có thể bình chọn cho người mình muốn, chức đường chủ sẽ có chín phó đường chủ thì mỗi đường thêm hai. Thiên Long bang cũng cần có hộ pháp nhưng đã làm hộ pháp thì cần tu vi cao để có thể lo cho huynh đệ."

Băng Thần nhìn xuống đám người đang hăm hở rồi nói:

"Năm vị hộ pháp thì rất đơn giản ai lên Vũ Hoàng trước thì người đó làm hộ pháp, Vũ Hoàng ngũ trọng sẽ được làm phó bang chủ. Một khi đã làm thì phải làm lớn luôn để cho mọi người có cái đích để hướng tới, mọi người có đồng ý không?"

Phía dưới mọi người đồng thanh:

"Đồng ý."

Băng Thần sau đó nói tiếp:

"Mỗi người trong bang đều phải đăng kí thông tin của mình rõ ràng để tiện cho việc quản lý cùng chăm sóc lẫn nhau. Ta cũng đã đề nghị người làm cho chúng ta đồng phục để cho dễ phân biệt các vị muốn nhận vui lòng liên hệ Phi Thành."

Phi Thành huynh đệ sẽ là cố vấn của bang phái chúng ta, chuyên lo về chiến lược cùng tài lực trong bang phái. Còn bây giờ thì tuyển chọn đường chủ bắt đầu, mong mọi người suy nghĩ một cách kỹ càng trước khi bỏ phiếu."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Người lãnh đạo

Phi Thành đi xuống vị trí của Từ Tuấn sau đó bắt đầu cùng nhau thống kê những người tham gia, do nhiều người phối hợp thế lên chỉ mất mười năm phú để Băng Thần cầm trên tay thống kê cùng lý lịch của đám người này. Băng Thần suy nghĩ rồi nói với Phi Thành:

"Chúng ta có lẽ lên dời lại ngày tuyển cử bởi ta thấy nhiều người mới như thế này sẽ rất rắc rối, thậm chí chính bọn họ còn không biết lên chọn ai thì làm sao tuyển cử."

Phi Thành lắc đầu sau đó chậm rãi nói:

"Đám người này thực tế đã quen biết nhau từ trước rồi, mười quốc gia tất cả các thí sinh trước khi tham gia cuộc thi đã biết khá rõ về nhau. Chúng ta có

thể nhân cơ hội này tìm ra người có thể coi là có hấp dẫn lực tốt nhất dù sao tương lai bang hội phó bang chủ cũng cần phải có. Bây giờ nếu không tuyển thì trong một tháng bọn họ lẫn nhau sinh dục vọng.

Đến lúc đó mới tuyển thì đảm bảo sẽ loạn hết cả lên, càng sớm có một bộ máy thống trị thì một tổ chức mới có quy củ rõ ràng được. Trước khi ngài tuyển được những người này thì Thiên Long bang hạ tầng thành viên cũng có rất nhiều thể nhưng do thiếu quản lí lên khá loạn. Đám này đều Vũ Vương loạn lên thì không phải tiền tài có thể trấn áp."

Băng Thần cảm thấy khá có lý thế nên nói:

"Thể người phân phó cho người chuẩn bị đi."

Phi Thành cúi đầu đáp:

"Vâng "

Sau đó hắn ta lui xuống phía dưới, rất nhanh đã có những phong thư dùng để tuyển cử, mỗi người giống như Phi Thành nói đã có người để chọn rồi. Kết quả trước mặt hắn đã đứng trước mặt hắn thực chất bọn họ tu vi chỉ tương đối cao nhưng có hai người khiến Băng Thần chú ý.

Tính danh: Tổng Thiên

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch: Kim Ngư

Thể chất:Hoàng Thạch Thể

Đăng cấp:14

Lực lượng:35000

Tốc độ:26000

Trí lực:17

Thiên phú: 39

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim, Thổ

Tuổi thọ:300

Độ thiện cảm: 60

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Một người khác thì giống y chang lại có hai anh em sinh đôi được tuyển, hai người nắm giữ hai cái chức đường chủ.

Tính danh: Tổng Võ

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch: Kim Ngư

Thể chất:Hoàng Thạch Thể

Đăng cấp:14

Lực lượng:35000

Tốc độ:26000

Trí lực:19

Thiên phú: 40

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc, Thủy

Tuổi thọ: 300

Độ thiện cảm: 93

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần nhìn chín người bọn họ sau đó nghiêm túc nói:

"Với cương vị bang chủ có chút lời ta đây phải nói bởi mặt lòng trước được lòng sau, thứ ta lo nghĩ cũng vì tổng thể đại cục. Thứ nhất các ngươi chín người một khi đã gia nhập Thiên Long bang lại giữ chức đường chủ thì sẽ bị ta cùng hộ pháp cũng như cổ vấn điều tra kỹ càng.

Bởi nếu các ngươi nhân thân không rõ ràng thì làm sao các vị huynh đệ tin tưởng ở bên dưới sự quản lý của các ngươi. Bang phái chưa nhiều người nhưng tương lai sẽ có hàng vạn thậm chí trăm vạn bang chúng. Gặp kẻ thù chỉ cần một người phản bội thì tất cả sẽ tan vỡ huynh đệ rất có thể vì người phản bội.

Ngay bây giờ ai cảm thấy gia tộc của mình quan trọng hơn tất cả có thể rời khỏi bởi nếu đã là một tổ chức người lãnh đạo các ngươi lãnh quyền lợi từ tổ chức tránh nhiệm cũng như thế. Rất có thể một ngày nào đó thân nhân các ngươi bắt các ngươi phản bội thì cũng rất có thể."

Sau đó Băng Thần im lặng ngồi nhìn chín người này nhưng Từ Tuấn lập tức nói ra:

"Thân nhân của ta chỉ còn bà ngoại đã già cùng em gái rất bé, không có vấn đề gì cả."

Băng Thần gật đầu nhìn hắn sau đó lại quan sát những người kia thì Tống Võ sau một hồi xoắn xuýt cũng lên tiếng hỏi:

"Nếu gia tộc của chúng ta an nguy bị đe dọa bắt buộc phải làm trái lương tâm thì thế nào."

Băng Thần nhìn toàn thể mọi người một lần rồi nói:

"Trong bang phái các huynh đệ tin người giao mạng sống cho người quản lý, người giống như một người đại ca bọn họ dựa vào người. Bọn họ lúc này cũng là thân nhân của người nếu người vì người này phản bội huynh đệ, chỉ cần nếu cảm thấy có khả năng cũng lui ra.

Nếu một ngày người thực sự phản bội chỉ cần còn ai đó chưa chết cũng sẽ truy tìm thân nhân người cho bằng sạch, bất kể già trẻ lớn bé. Người cảm thấy mình có quá nhiều vương bản thì đừng tham gia Thiên Long Bang làm gì như thế tương lai sẽ không tốt cho cả đôi bên.

Đặc biệt nếu người là vương công quý tộc thì càng đừng tham gia lặn lẽ ra đi ta sẽ không trách. Ta sẽ không dám dùng người mình không tin mà dù ta có tin người thì các huynh đệ cũng sẽ không tin. Các ngươi có thời gian suy nghĩ chậm rãi cân nhắc, ta nhắc lại ta không ép nhưng đã giữ chức cao thì không thể có tư tâm quá nhiều."

Rất lâu sau những người này mồ hôi chảy ròng ròng trong lòng bọn họ có quá nhiều vấn đề phải suy nghĩ. Quả nhiên sau khi cân nhắc Tống Thiên dừng cảm hỏi:

"Nếu thân nhân của chúng ta bị uy hiếp thì sao?"

Nét mặt hắn ta căng thẳng vô cùng vì đối với hắn thân nhân quá quan trọng nhưng hắn lại không muốn bỏ qua cơ hội này. Băng Thần nhìn hắn mỉm cười thành thật nói:

"Huynh đệ người nhà rất quan trọng ta biết chứ, ta nói luôn không chỉ các ngươi những thành viên khác cũng vậy. Người trong bang các huynh đệ có thể vì cứu thân nhân các ngươi đổ máu, có thể vì trả thù cho các ngươi chết đi. Nhưng không được bắt cứ một ai chết vì xuất hiện một kẻ phản bội, các ngươi nếu không ngu chắc hiểu được ý của ta chứ."

Một người khác nhăn mày hỏi:

"Nếu chúng ta có kẻ thù thật mạnh mẽ bang phái có giúp chúng ta báo thù hay không?"

Băng Thần chỉ sang phía Phi Thành rồi nói:

"Thứ này hắn ta sẽ nói cho người biết."

Phi Thành biết lúc này mình cần lên tiếng, hắn ta bước lại gần bọn họ to giọng hô to:

"Gia tộc ta từng người bị giết ngay trước mắt ta, một ngày nào đó ta cũng muốn được tận tay giết chết kẻ thù nhưng bây giờ thực lực Thiên Long bang

chưa đủ.Ta lúc này chỉ có thể nhẫn nhịn, còn muốn trả thù thì bang phái phải lớn mạnh.

Nếu người muốn bang phái giúp người trả thù thì người phải cống hiến gấp người khác thật nhiều để nó mau chóng lớn mạnh.Người không có quyền vì người lại kéo theo các huynh đệ chôn cùng với mình."

Người này mới gần giọng hỏi tiếp:

"Nếu kẻ thù tìm đến cửa thì sao?"

Băng Thần mỉm cười thông dong nói:

"Lúc đó thì chúng ta bắt buộc phải chiến đấu thôi nếu không Thiên Long bang tồn tại có ích lợi gì."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Khảo nghiệm của Thiên Nguyên

Tổng Thiên mảy mẩn thật sâu chậm rãi tiêu hóa những gì Băng Thần nói, sau đó một lúc lâu cuối cùng hắn cũng hoàn thành cân nhắc chấp tay nói với Băng Thần:

"Ta sau khi trải qua cân nhắc nhiều khía cạnh ta vẫn quyết định giữ chức đường chủ của Thiên Long bang mong các huynh đệ cùng nhau phấn đấu."

Tổng Vô thấy thế cũng chấp tay với Băng Thần về mặt giãn ra nói:

"Ta cũng đồng ý nhận chức đường chủ mong bang chủ cùng các huynh đệ chiếu cố, rất đa tạ mọi người đã tin tưởng cho hai huynh đệ chúng ta cơ hội."

Những người khác cũng dồn dập bày tỏ ý kiến nhưng có một người không nói gì cả, trên mặt hắn tràn đầy sự phân vân.Khi thấy mọi người đồng loạt nhìn về hướng mình thì hắn ta cắn răng nói:

"Xin lỗi đã phụ sự tin tưởng của mọi người nhưng ta gia tộc quả thật sẽ rất có khả năng làm ra chuyện ép buộc ta phản bội. Tuy bọn họ không tốt nhưng đối với ta họ là tất cả, chính ta không biết mình có giữ được bản tâm của mình không."

Ta sẽ không để chỉ vì một phút bốc đồng khiến cho những huynh đệ đã tin tưởng mình thất vọng, chính vì thế ta quyết định dừng ngay từ lúc đầu.Băng Thần bang chủ chúc người chọn được người tài ba hơn."

Băng Thần nhìn hắn ta an ủi nói:

"Không có vấn đề chỉ là ngươi cùng Thiên Long bang không có duyên mà thôi, mỗi cây mỗi hoa mỗi nhà mỗi cảnh.Ngươi đi đi mong một ngày khác thấy lại ngươi tại một nơi khác, chúc ngươi may mắn."

Người này chấp tay sau đó đi ra khỏi quán rượu, một số người khác cũng đứng lên đi ra.Băng Thần không cản lại cũng chẳng nói gì nhiều cả, hắn không cần đồng chí cần tinh tú, không cần can đảm mẽ nhưng cần sự trung tâm của họ.Ở đây tất cả đều là thanh niên những người trưởng thành, suy nghĩ rõ ràng trước khi làm việc gì đó là điều bắt buộc.

Khi những người kia đi ra Băng Thần mới đứng lên tuyên bố:

"Lấy danh nghĩa bang chủ ta tuyên bố Thiên Long bang chính thức được thành lập với ba trăm hai mươi người nòng cốt.Mong các người cố gắng phấn đấu vì mình vì bang phái, hãy cố gắng để mình có thể cùng huynh đệ có thể ngẩng cao đầu nhìn thế nhân."

Chúc mừng ký chủ đã hoàn thành nhiệm vụ Thế lực lớn mạnh một cách hoàn mỹ

Yêu cầu: Ba trăm Vũ Vương gia nhập (320/300)

Phần thưởng: Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết nâng cấp,phụ công Vận Mệnh Thần quyết,bỏ qua Ngạo Mạn kiếp nạn.

Âm thanh vang lên nhưng Băng Thần lại không thấy thông báo chi tiết về Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết nâng cấp.Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra không lẽ hệ thống xảy ra lỗi, có lẽ trên đường về mình lên xem xét một chút.

Băng Thần thấy chuyện thành viên đã xử lý xong liền chuyển chủ đề:

"Hôm nay còn một chuyện quan trọng nữa, Thiên Nguyên khảo hạch lần này ta muốn tất cả mọi người đều thông qua thế nên chúng ta phải có kế hoạch rõ ràng.Nguyên tắc thứ nhất đương nhiên không lên có tranh đấu trong bang hội, thứ hai hướng đến học viện mới là mục đích chính, thứ ba ta gia quyền

lần này cũng tham gia mong mọi người chiếu cố."

Mấy người đường chủ lập tức lên tiếng đồng ý, đồng thời muốn thông tin về những người Băng Thần lưu ý để bảo vệ. Những chuyện này Phi Thành lo hết, sau đó Băng Thần bắt đầu phổ cập phương pháp mình nghĩ ra được.

"Hôm ấy chúng ta hẳn mỗi người đều có đồng phục thể nên chỉ cần chuẩn bị thêm một loại pháo có thể quan sát từ xa ngay cả trong ban ngày. Người của bang phái cố gắng tập hợp lại với nhau những người có kinh nghiệm về rừng rậm thì dẫn đội, mọi người có nhân số lại đủ kiến thức chắc chắn dễ dàng thông qua."

Mọi người nhìn nhau sau đó cảm giác phương thức này vừa đơn giản lại vô cùng hiệu quả, chỉ cần như thế thì xác suất mọi người vượt qua là rất lớn. Mọi người nhìn qua Băng Thần thì cảm giác rất nể phục người bang chủ này không ai muốn mình dưới trướng một kẻ ngu cả.

Băng Thần nâng ly lên rồi hô to:

"Chúc cho mọi người đều thành công vào được Thiên Nguyên học viện, bây giờ chúng ta cùng nâng ly nào."

Tất cả những người có mặt tại đây đều nâng ly hô to:

"Chúc bang chủ, chúc Thiên Long bang, cạn ly."

Tối hôm ấy từ quán trà đầy tiếng cười nói của những người gia nhập Thiên Long bang, rất nhiều người cũng biết chuyện nhưng tỏ ra rất khinh thường. Bởi bọn họ biết Thiên Nguyên học viện tốt nghiệp sinh các thể lực lớn sẽ kịch liệt mời chào mới thành lập Thiên Long bang làm sao sánh được. Băng Thần còn không biết thể lực của mình trong mắt người khác lại cạn bã như thế nếu hắn biết thì sẽ khinh lại họ.

Đám ngu ngốc bọn gia mai sau sẽ thành Vũ Thần các người cho ta xách dép cũng không được, lũ nhọc trí. Thực ra cũng đúng bọn họ là những người không thích phiêu lưu bởi họ đã sở thuộc thể lực hoặc muốn ổn định. Học xong nhanh chóng tu luyện lên Vũ Hoàng sau đó đi làm một người trưởng lão của thể lực lớn hay cung phụng của một trong mười vương triều như thế con đường không phải quá bằng phẳng hay sao.

Tại sao họ lại phải đánh cược tương lai của mình vào một thể lực mới thành lập không có gì đảm bảo cho bọn họ rằng nó sẽ thành công. Nhưng những người gia nhập thì lại có lý do của bọn họ, đánh cược một phen vị Vũ Đế kia ưu ái như thế biết đâu Băng Thần cũng sẽ một bước lên trời.

Chưa kể hắn ta tu vi tuy chỉ hơn bọn họ vài tầng nhưng tuổi còn rất nhỏ, quan trọng nhất sức chiến đấu của hắn ta quá mức khủng khiếp. Có người đã nhìn thấy hắn ta thu phục một con Yêu Vương cứu trọng xá đã như thế thì tương đương với thực lực hắn đã tiếp cận Vũ Hoàng rất gần.

Mười sáu tuổi tiếp cận Vũ Hoàng đáng để bọn họ thử lắm chứ, nếu thành công thì mình đã là nguyên lão trong bang phái. Nếu Băng Thần thất bại trở thành thể lực bình thường thì cũng là cấp cao Vũ Hoàng hơn hắn mấy cái đề quốc. Thế thì tại sao mình không thử phiêu lưu một phen nếu chẳng may trở về với cát bụi thì cũng do số trời mà thôi.

Băng Thần cũng đoán được suy nghĩ của đại đa số người tham gia Thiên Long bang, bọn họ là thiên tài nhưng phần lớn đều quá tuổi. Đánh cược để trở lên nổi bật đối với bọn họ cũng là điều lên lam, nếu không họ chỉ có thể chấp nhận suốt đời tầm thường.

Vũ giả phải có nghịch thiên tâm tính nếu không sớm muộn gì cũng phải chịu kiếp tầm thường, Băng Thần chấp nhận sự đặt cược của bọn họ. Sự phục vụ của bọn họ đối với hắn sẽ là tiền đặt cược chính hắn cũng có chút mong chờ tương lai.

Băng Thần sau bữa tiệc thì một thân một mình đi về Nhạc gia đến một ngõ hẻm thì hắn ta đứng lại sau đó mở thông tin lên thì vẫn chưa thấy Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết cập nhập gì cả. Băng Thần bất mãn thì thầm:

"Không lẽ hệ thống lừa ta, chuyện này là không thể nào."

Khi hắn chuẩn bị bỏ cuộc thì xung quanh hắn ta không gian bỗng nhiên đông quạnh lại. Từ hư không một nam, một nữ bước ra hai người nắm tay nhau nhìn trước mặt Băng Thần mỉm cười. Băng Thần cũng biết hai người này có lẽ cũng giống như lần trước cũng sẽ đưa cho mình bảo vật nhưng cái này có liên quan gì đến Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết. Không lẽ công pháp lần này phải tự lĩnh ngộ bình thường mình vẫn học được một cách tự nhiên cơ mà.

Người nam nhân thấy vẻ ngạc nhiên của Băng Thần thì lấy ra một chiếc vương miện, bên trên họa tiết rất tinh xảo. Một viên ngọc màu trắng bạc được đính phía bên trên, nữ nhân nhẹ giọng nói:

"Đoạt Thiên Tạo Hóa Quyết sẽ thông qua thứ này giúp người hấp thu được những tín ngưỡng từ những người hâm mộ người một cách triệt để hơn. Đồng thời cũng giúp cho bọn họ nhận được một phần nhỏ tốc độ tu luyện của người. Hơn nữa chính người mỗi lần người hâm mộ một đợt phá mười triệu sẽ tặng một thành tốc độ tu luyện hiện tại."

Sau đó người nam nhân có vẻ nhũn mảy, không gian lại mở ra hai người biến mất nhanh chóng chẳng khác gì lúc xuất hiện cả.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Người thần bí bị thần bí hơn theo dõi

Băng Thần không biết lúc này tại Mộng gia Mộng Thiên đang quỳ dưới đất một người áo đen đang ngồi trên ghế nhìn xuống hắn ta. Cởi khăn trùm đầu ra một người phụ nữ siêu cấp xinh đẹp đang nhìn hắn cười hỏi:

"Mộng Thiên cho ta biết hai đứa con gái của ta như thế nào rồi?"

Mộng Thiên lo lắng nhưng vẫn thật lòng đáp:

"Thưa tiểu thư năng sinh hoạt rất tốt nhưng ta nghĩ có lẽ có một kẻ sẽ làm cuộc sống của bọn họ không còn yên tĩnh nữa. Nhưng nàng đã trao thân cho một nam nhân rồi, khi ta biết thì đã quá trễ."

Người kia ném chén trà xuống đất tức giận chửi bới:

"Rốt cuộc ngươi làm cái quái gì lại để xảy ra chuyện đó, vợ của người ta đã cứu xong, ta chỉ nhờ ngươi có như thế cũng không làm được."

Mộng Thiên cố gắng giữ bình tĩnh sau đó nói:

"Người nam nhân này quả thật rất tốt thế nên ta không có thái độ gì cả, hai người kết giao không lâu ta không biết bọn họ tiến triển nhanh như thế."

Nữ nhân kia một tay gõ bàn rồi trầm tĩnh nói:

"Mai Hoa trước kia cũng đã cho ngươi biết Tử Tước Thần Điều chúng ta uống nước sông Sinh Mệnh để đẻ con. Chỉ cần trước khi huyết mạch thức tỉnh hoàn toàn, trinh tiết vẫn còn nguyên thì sẽ tu luyện công pháp bản tộc nhanh hơn một thành."

Tuy một thành có vẻ không nhiều nhưng Yêu tộc tu luyện nhanh đều ngàn năm như thế coi như nàng bớt cả trăm năm. Nhân loại các ngươi thì sống được bao nhiêu lâu, làm ảnh hưởng đến tốc độ tu luyện của con ta thật đáng chết."

Mộng Thiên bỗng nhiên ngập ngừng giống như không biết có lên nói hay không. Sau khi nghĩ kỹ hắn phát hiện nếu nói Băng Thần sẽ nguy hiểm nhưng không nói thì chết chắc. Nữ nhân thần bí kia cũng thấy liền vỗ bàn hỏi:

"Ngươi rốt cuộc còn cái gì muốn nói thì nói nhanh đừng để bản tọa mất kiên nhẫn."

Mộng Thiên nắm chặt tay lại rồi bắt đầu tường thuật lại những gì mình nghe được trong hoa viên tối nay.

"Thưa tiểu thư tiểu tử kia cũng thuộc yêu tộc nghe đâu là một loài thần thú, không biết tu luyện công pháp gì nhưng có thể giúp nữ nhân của mình tăng lên tốc độ tu luyện."

Nữ nhân kia rất ngạc nhiên sau đó hắn nói tiếp làm nàng ta sửng sốt:

"Hôm nay ta nghe lên mấy nàng nói chuyện mới biết được, Mộng Phi nàng ta tăng được những bảy thành tốc độ tu luyện. Nhưng phần tăng đó chỉ tương đương với hai thành của tiểu tử kia, thật đáng sợ."

Nàng ta nắm cổ áo của Mộng Thiên sau đó hỏi:

"Tiểu tử kia giúp nữ nhân của hắn tăng đến tận bảy thành tốc độ tu luyện."

Mộng Thiên nhìn nàng sau đó nhỏ giọng nói:

"Thực ra mỗi người đề khác nhau mấy cái nữ nhân của tiểu tử ấy cũng không có tăng trưởng giống nhau."

Nhưng bỗng nhiên hắn cảm giác một bàn tay đã va vào mặt mình, sau đó nữ nhân kia hung hăng đánh hắn ta, nàng ta vừa đánh vừa chửi:

"Ngươi đồ khốn khiếp dám để cho con gái của bản tọa rơi vào tay kẻ trắng hoa sao ngươi không chết quách đi cho xong."

Rất lâu sau người này mới lắng lại nộ khí sau đó nhìn dưới mặt đất quỳ Mộng Thiên rồi nói:

"Ngươi tiếp tục chăm sóc nàng Mai Hoa sẽ về bằng phương thức bình thường, ngươi có gắng bịa ra cái gì đó hợp lý vào."

Mộng Thiên nhìn nữ nhân này sau đó cảm động khấu đầu nói:

"Tạ ơn tiểu thư nhưng tại sao ngài không nhận Mộng Phi tiểu thư?"

Nữ nhân thờ dài nói với Mộng Thiên:

"Ta nhận nàng chỉ mang đến cho nàng rắc rối huống chi chuyện đó không hề cần thiết. Ngươi có lẽ không biết rõ là Tử Tước Thần Điều bao nhiêu đời chưa từng có cặp mẹ con nào nhận nhau. Chúng ta được sinh ra bởi Sinh Mệnh dòng sông thế nên đó mới là mẹ của bọn ta, tuy nàng thực sự là con ta

nhưng tình mẫu tử luôn không quá mãnh liệt.

Chưa kể đại nạn của ta sắp tới nàng sinh sống trong thế giới nhân loại quá lâu sẽ tiềm nhiễm loại tình cảm đó.Ta chết đi chỉ khiến nàng ta mong nhớ cùng buồn tủi mà thôi nhớ kĩ rằng bí mật này người cùng Mai Hoa phải mang theo đến tận khi chết.

Các người cũng kín tiếng một chút dù sao nàng ta cũng làm trái tộc quy lên mới bị giam.Tuy cứu được nàng nhưng ta cũng không dám công khai chỉ có thể ngụy tạo cho nàng cái chết giả.Nếu để người của Tử Tước tộc biết được thì sẽ rất phiền, người cho ta biết thông tin về người nam nhân kia ta sẽ tự đi thăm dò."

Mộng Thiên thờ dài thì người nữ nhân kia lại đá cho hấn một cái nàng thâm nghĩ:

"Lúc này bốn tiểu thư rất không vui."

Mộng Thiên thờ dài chỉ làm cho nàng ta tức giận hơn mà thôi, người thờ dài phải là ta mới đúng chứ.Hấn ta đành nghiêm túc bàn giao thông tin về Băng Thần nhưng không dám hé lộ về sức mạnh sinh mệnh.Dù sao thể độc như thể hấn ta không quan tâm đến tính mạng thì cũng phải nghĩ đến người nhà và lại thiếu cái này cũng chẳng ảnh hưởng đến nàng cho lắm.

Lúc này Băng Thần nhìn thẳng lên phía trên ở tường một người nữ nhân đang nhìn mình,nàng ta như thiên sứ trên trời cao giáng xuống.Từ uy áp có thể thấy nàng ta tu vi cũng ở mức Vũ Hoàng hấn ta liền mở bảng chỉ số của nàng lên xem thì vô cùng bất ngờ.

Tính danh: Phi Thiên Lan

Thực lực: Vũ Hoàng Nhất Trọng Thiên

Huyết mạch: Tử Tước Lan Hoa

Thể chất:Thiên Sinh Mị Cốt

Đẳng cấp:13

Lực lượng:250000

Tốc độ:150000

Trí lực:19

Thiên phú: 35

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc, Thổ

Tuổi thọ:500

Độ thiện cảm: 60

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sĩ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%.Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần thấy nàng không ghét mình nhưng vẫn giả diễn coi như không biết nàng là mẹ của hai cô nàng Trình Lan và Trình Vân .Thậm chí hấn còn giả vờ không chú ý đến nàng quay mặt đi luôn, nàng ta đã mất tích nhiều năm như vậy tại sao lại xuất hiện lúc này.Với thực lực của nàng thì trả thù vẫn quá khó khăn, Băng Thần lo lắng nhất là nàng muốn mạng hai cô con gái đi.

Phi Thiên Lan thấy tên này không nhìn thấy mình thì tiếp tục theo sau thậm chí nàng đột nhập vào trong cả Nhạc gia.Băng Thần cũng chả có chút ngại ngùng vừa nhìn thấy một đám nữ nhân đang tụ tập bên ngoài thì bay tới.Ôm lấy hai người Trình Lan cùng Trình Vân một cách bất ngờ sau đó cọt nhả nói:

"Tôi này đám các người ai muốn tận trách đối với ta nào."

Mộng Phi cùng Thương Nhược Nhược cười nói:

"Chúng ta có lẽ phải về rồi tối qua cùng sáng nay cũng đã quá sức bây giờ lên đến phiên hai nàng rồi."

Thanh Nhân cũng xấu hổ nhẹ giọng nói:

"Ta cũng phải về hoàng cung rồi nếu không mẫu phi mong ngóng."

Sau đó nàng ta chạy như bay có vẻ nàng sợ Băng Thần bắt lại nàng ăn mất lên quay đầu lại nhìn cũng không dám. Mấy cô nương đều đã trải qua nhìn thấy nàng như thế thì cười nghiêng ngả, sớm muộn gì chả bị xoi cần thiết phải sợ thế không.

Băng Thần vẻ ngoài vui vẻ nhưng cũng đang cảm giác sợ bởi hắn cảm nhận được một vấn đề rất nghiêm trọng. Trong phủ những người có tu vi cao rất hay trú ngụ trong quân doanh, nhìn Nhạc phủ thâm nghiêm nhưng đối với cao thủ lại chẳng tính là gì.

Phi Thiên Lan đang muốn đi theo Băng Thần cùng hai cô con gái thì bỗng nhiên nàng cảm thấy choáng váng. Thân thể của mình mất đi tri giác, Băng Thần quét mắt khắp nơi nhưng không gặp nàng ta thì thở phào nhẹ nhõm. Có lẽ nàng chỉ tới để thăm hai cô con gái thôi mình có lẽ hơi nhạy cảm một chút nhưng nàng ta đẹp thật.

Bỗng nhiên hắn tưởng tượng ra cảnh cả ba mẹ con các nàng nằm trên giường để hắn ta chính phạt, lắc lắc đầu để ý dâm tan đi. Có lẽ tại trái đất tham khảo quá nhiều tư liệu có nội dung không tốt làm hắn đôi khi có chút ảo tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Tử Lan , Tử Mộng

Phi Thiên Lan tỉnh dậy thì thấy một nữ nhân đang nhìn mình chăm chú, người này đẹp đến mức một người tự tin về nhan sắc như nàng cũng không dám nói hơn. Người này uy áp cũng vô cùng khủng bố, nhìn thẳng vào mắt của Phi Thiên Lan nàng ta hỏi:

"Người tới Nhạc gia theo dõi bọn họ làm gì?"

Nhưng thay vì trả lời thì Phi Thiên Lan hỏi ngược lại:

"Mộng Tử học tỷ có phải không? Nếu ta đoán không sai cái cô nương mặc áo hồng vừa nãy là con gái của người đứng hay không."

Mộng Tử nhìn nàng sau đó ngạc nhiên hỏi:

"Sao người biết được?"

Trong mắt nàng toát ra sát khí người này không lẽ điều tra được nàng, Phi Thiên Lan mỉm cười nói:

"Học tỷ Mai Hoa đỡ đỡ cho người đầu phải chỉ có mình nàng, ta cũng hỗ trợ đó chứ. Đứa bé phía sau gáy có một nốt ruồi rất đặc trưng sao ta quên được."

Mộng Tử hơi bất ngờ sau đó hỏi:

"Người là Thiên Lan nhưng sao người trông khác quá vậy, ta từng tìm người nhưng nghe đồn người gặp tai nạn chết lâu rồi cơ mà."

Phi Thiên Lan cười nói:

"Chuyện dài lắm nhưng trước tiên tỷ có thể cởi dây trói cho ta được hay không? "

Mộng Tử biết là người quen liền hấp tấp rút đi dây trói, thứ này là một loại bảo vật không có tu vi Vũ Tôn thì dùng hồng dây dũa. Đợi cả người được giải thoát thư thái rồi thì mới bắt đầu nhìn Mộng Tử sau đó buồn bã kể:

"Tỷ còn nhớ Trình Thành không? "

Mộng Tử nhìn nàng sau đó gật đầu nói:

"Phu quân của người ta làm sao không biết."

Bỗng trong mắt Phi Thiên Lan đầy cảm hận nói:

"Hắn tự tay giết hết toàn bộ người trong gia tộc của ta chỉ còn sót lại một cháu trai Phi Thành. Còn ta thực tế thì bị hoàng đế Hòa Văn quốc hại chết, không ngờ ta chết đi hắn không trả thù còn khiến gia tộc ta cửa nát nhà tan."

Mộng Tử không thể tin được người sư đệ xưa kia lại trở nên tàn nhẫn như thế, Phi Thiên Lan lúc này mới bắt đầu kể chi tiết sự việc cho nàng nghe.

"Tên kia thật khôn nạn thế nhưng muội làm sao lại sống được không phải người bảo mình đã chết sao?"

Phi Thiên Lan khi này lại mỉm cười với nàng nói:

"Có lẽ ta sống đủ tốt lên được trời thương, tuy rớt xuống vực thẳm nhưng lại kích phát huyết mạch hóa thành một cây hoa. Sau nhiều năm ta rốt cục có thể hóa lại thành hình người đã thế tu vì còn tiền thắng lên Vũ Hoàng nhất trọng.

Lần này ta về đây muốn thăm cháu trai cùng hai đứa con gái nhưng không ngờ hai người đã có người thương. Ta quả thật không muốn xen vào cuộc sống lúc này của bọn họ, chắc tỷ cũng giống ta."

Mộng Từ gật đầu sau đó nói:

"Lần này chúng ta đến đây thăm dò thì không tiện lắm bởi cuộc sống thường ngày làm sao khiến tiểu tử kia bộc lộ hết bản chất. Lần này khảo hạch của học viện chúng ta theo sau sẽ biết hết, chúng ta cũng lên lui đi một thời gian, đợi đến ngày khảo hạch ta mang người theo thì sẽ không bị phát hiện.

Nhạc phủ lão tướng quân hôm nay không ở nhà nếu không người đã bị phát hiện rồi, bao nhiêu tuổi rồi còn bất cẩn như thế. Đã quyết định không ảnh hưởng tới cuộc sống của các nàng cũng được nhưng chúng ta có cách khác để ở bên các nàng."

Phi Thiên Lan sau đó ngạc nhiên hỏi:

"Không lẽ tỷ có cách gì sao?"

Mộng Từ gật đầu sau đó bắt đầu nói ra:

"Ta đã thành công cài cắm người vào trong Thiên Nguyên học viện, bây giờ chúng ta tham gia khảo hạch cũng chẳng có vấn đề. Quan trọng hơn hết phải xem nhân phẩm của tên kia thế nào thế nên chúng ta chỉ cần thực hiện đúng kế hoạch của ta thì sẽ biết ngay thôi."

Phi Thiên Lan rất gấp gáp kéo tay Mộng Từ hỏi:

"Tỷ có cách gì thì nói với ta đừng để ta phải mong."

Mộng Từ cười nhìn nàng sao đó nói:

"Trước tiên chúng ta phải thử lòng thương người của hắn để tránh có Trình Thành thứ hai. Đây là sau khi nghe chuyện của người ta làm thời sắp xếp nếu hắn qua ai thì trong lần khảo hạch chúng ta sẽ tiếp tục thử hắn ta xem có thực sự xứng đáng với các nàng không."

Phi Thiên Lan từ Mộng Từ lúc này nhìn thấy người đại tỷ năm xưa từng dẫn dắt các nữ sinh trong học viện. Đại tỷ Mộng Thư người được tất cả nữ sinh thần tượng bởi khả năng lãnh đạo tài tình, nàng đã tạo ra một đề chế ngay bên trong Thiên Nguyên xuất một thời gian dài thống trị học viện giới học sinh.

Mộng Từ nghĩ đến cái gì sau đó hỏi:

"Cháu trai hay con gái của người không nhận biết người lúc này chứ?"

Phi Thiên Lan bĩu môi nói:

"Tỷ còn nhận không ra mấy đứa trẻ vài tuổi đã không còn được gặp ta, huống chi ta còn biến hóa như thế này. Phi Thành đứa bé này thì tất cả do ta mới khiến cho hắn không có nhà để về, ta còn mặt mũi nào đi gặp hắn.

Ta đã thề với Thiên Đạo dù chết cũng không tiết lộ thân phận của mình cho mấy đứa trẻ biết để bọn họ có thể sống an vui. Nếu có thể ở gần họ ta cũng sẽ chọn một thân phận khác chứ không phải là Phi Thiên Lan xưa kia từ nay ta tên Từ Hoa."

Mộng Từ thấy nàng có vẻ thật sự quyết tâm thì cũng không nói gì phản đối bởi như vậy đã là tốt nhất rồi. Đôi khi yêu thương một người thì không nhất định phải giữ khư khư người ấy bên cạnh mình. Mình cùng người ấy đều vui vẻ là được.

Mộng Từ vỗ vai nàng sau đó nói:

"Từ ngày hôm nay Phi Thiên Lan đã chết, Mộng Từ cũng chết ta cũng đổi tên thành Từ Mộng. Bắt đầu từ hôm nay chúng ta sẽ là chị em vĩnh viễn, cầu cho thiên đạo chứng giám cho tấm lòng của chúng ta."

Từ Hoa cảm động nước mắt ào ào rơi xuống, Từ Mộng ôm lấy vai nàng cười nói:

"Hôm nay là một ngày vui chúng ta đi uống rượu thôi, Mộng Thiên tên kia tích trữ rất nhiều rượu ngon ta đã lấy đi một ít hôm nay chúng ta không say không ngừng."

Sau đó tiếng cạ chén vang lên trong căn phòng trống, hai nàng tựa vào nhau ngủ nước mắt vẫn chảy nhưng khóe môi lại nở nụ cười. Các nàng lại giống như những ngày vô âu vô lo trước kia uống rượu ngủ luôn trên bàn. Mộng Thiên từ ngoài đi vào nhìn đồng rượu thì trong lòng nhỏ máu tuy nhiên thấy các nàng thoải mái đã tốt lắm rồi.

Hắn ta hôm nay phải nghỉ sớm ngày mai còn phải đi đón lão bà nữa, nhiều năm không gặp phải tươm tất một chút mới được. Hắn ta huyết sao vui vẻ đi về phòng, mấy tên hộ vệ thấy Mộng Thiên đi ngang thì tròn mắt không hiểu chuyện gì.

Mộng Thiên bỗng nhiên quay lại vỗ vai bọn họ sau đó nói:

"Các người canh gác rất chăm chỉ, ta rất hài lòng cho các người một trăm lượng hết ca trực có thể đến từ quán ăn chút đồ uống chút rượu ngon. Nếu có thể đến kỹ viện chơi gái cũng được mà có vẻ chơi gái sẽ tốn nhiều cho các người thêm hai trăm lượng."

Nhét ba tờ ngân phiếu cho bọn họ sau đó hần tiếp tục huyết sáo đi về hướng phòng mình. Hai người hộ vệ trợn mắt nhìn không thể tin keo kiệt lão gia lại cho mình tiền đi uống rượu chơi gái.

Một người nhũn mày hỏi người kia:

"Thế người có ý định đi chơi gái thật không hay lão gia khảo nghiệm chúng ta."

Người bị hỏi chỉ về một hướng khác Mộng Thiên cũng đang nhét tiền cho người khác thì hần ta nói:

"Sợ gì cả đồng người cứ đi chơi gái thôi mấy tháng rồi ta chưa được chạm vào nữ nhân rồi coi chừng ta thông người bây giờ."

Người kia cũng gật đầu quá lâu không được đụng vào nữ nhân quả thật khiến bọn họ rất bức bối. Bỗng hai người nha hoàn đi ngang nhảy mắt với bọn họ sau đó nói nhỏ:

"Lão gia vừa nãy nói cho nha hoàn chúng ta nghỉ vài ngày để kiểm chồng không biết A Tam huynh xem ta thế này có ai hứng thú hay không."

A Tam nuốt nước bọt một cái, nữ nhân này khuôn mặt cũng coi như xinh xắn đáng người lại tốt. Nói thế này với mình rõ ràng có ý làm đàn ông hần sao không hiểu ra nàng đang coi trong mình, đợi hai nàng đi thì A Tam nói với người hộ vệ canh gác kia:

"Tiền chia đôi mai ta không đi kỹ viện nữa ngày mai là ngày đại sự của đời ta, huynh đệ thông cảm."

Người kia bữu môi khinh thường nói:

"Tiểu Hà có ý với người làm như không có ai có ý với ta vậy, mai uống một chút sau đó đi về tìm bà mối thôi. Lão gia bỗng nhiên cho tiền không lập gia đình còn đợi đến khi nào nữa, tiền này chơi thanh lâu chỉ được một bữa nhưng cưới vợ thì xài cả đời đấy. Và lại từ mai nghiêm cấm người nhắc lại với bất kỳ ai về chuyện chúng ta đi thanh lâu."

A Tam bất mãn đẩy vai người kia nói:

"Người không nghĩ ra ngu như thế chứ?"

Người kia phì cười nói:

"Người không ngu thì ai ngu nếu là ta Tiểu Hà thể hiện ra từ lâu như thế bây giờ nàng nói trực tiếp như thế mới biết."

A Tam nghe hần ta nói thì ngẫm nghĩ thì cảm giác có vẻ đúng như thế:

"Cơ hội lần này nhất định không được bỏ lỡ Tiểu Hà như thế là hoa khôi trong đám nha hoàn mình để vượt mắt thì chắc chắn sẽ có người nâng tay trên lúc đó khóc cũng không kịp."

Nghĩ thế hần ta liền phóng thật nhanh chặn trước mặt nàng ta, hành động của hần khiến hai cô nàng bất ngờ vô cùng. A Tam biết mình lỡ mồm gãi đầu xấu hổ nhưng vẫn cố gắng lấy hết can đảm nói:

"Tiểu Hà ngày mai đi chơi với ta nhé."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Mộng gia ngày vui

Tiểu Huệ đi kể bên cười khúc khích nói:

"Chúc mừng người Tiểu Hà tên đầu gối này cuối cùng cũng đã thông nã rồi, ta đi trước hai người ở đây trò chuyện đi nhé."

Phục vụ Mộng gia bọn họ cũng coi như đồng nghiệp, sớm tối nhìn thấy nhau không sớm thì muộn cũng nảy sinh tình cảm. Thế nên lần này Mộng Thiên hành động có thể nói tích đức siêu tốc luôn, một mình hần đã thúc đẩy rất nhiều cặp nhân duyên.

Chính hần khi đến cửa phòng bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó rồi chạy nhanh sang phòng của hai cô con gái. Mộng Thư đang ngủ ngon thì nghe thấy tiếng

đập cửa của cùng tiếng gọi gấp gấp của cha mình:

"Con gái mở cửa cha có chuyện quan trọng phải thông báo."

Không biết cha mình lên con gì nhưng nàng ta vẫn cố gắng mở mắt ra mặc đồ đoàng hoàng đi ra ngoài, mở cửa ra thì thấy cha mình mặt mũi đầy vết bầm tím.Nàng hốt hoảng hỏi:

"Cha ai đánh nguoi ra nông nỗi này?"

Mộng Thiên lắc lắc đầu sau đó cười nói:

"Chuyện đó không quan trọng ngay mai mẹ các nguoi sẽ trở về nhà chúng ta cuối cùng cũng có thể đoàn tụ rồi con gái."

Mộng Thư há hốc mồm ngạc nhiên nói:

"Không phải mẹ bị người mang đi hay sao?"

Mộng Thiên thở một hơi rồi nói:

"Lần này mẹ các nguoi đã được một vị cao nhân cứu giúp thậm chí còn nguy tạo rằng mẹ nguoi đã chết.Đám nguoi kia sẽ không rảnh đến điều tra thế nên chúng ta chỉ cần hơi kín tiếng thì về sau có thể yên tâm sinh hoạt rồi."

Mộng Thư nước mắt tuôn rơi sau đó gấp gấp nói:

"Cha, chúng ta phải nhanh chóng thông báo cho tỷ tỷ để nàng ấy biết, nhiều ngày nay khi biết chuyện của mẹ nàng cũng rất buồn."

Mộng Thiên ánh mắt lóe lên cái gì đó nhưng nghĩ đến lời của Từ Mộng thì vẫn ngoan ngoãn nghe theo, hướng chỉ nàng làm con gái của mình lâu như thế.Để cho nàng nhận Từ Mộng bản thân hẳn ta cũng không lỗ, hướng chỉ nàng còn yêu cầu mình làm thế.

Mộng Thiên cười sáng khoái nói:

"Đi, chúng ta thông báo cho tỷ tỷ của nguoi."

Hai người tiến đến chỗ của Mộng Phi thì thấy nàng cũng đang đi về, Mộng Phi thấy cha cùng muội muội bắt gặp mình về trễ thì hơi xấu hổ.Nhưng hai người đều đến nơi đây thì chắc chắn phải có chuyện gì đó thật quan trọng thế nên nàng cũng đi tới.Mộng Thiên chưa kịp nói gì thì Mộng Thư đã vui vẻ lên tiếng:

"Tỷ tỷ nẫu thân đã được người cứu sáng mai sẽ về với chúng ta."

Mộng Phi nắm chặt vai Mộng Thư kích động hỏi:

"Nguoi nói thật chứ?"

Mông Thư ôm lấy tỷ tỷ mình khóc nói:

"Thật đấy tỷ tỷ không tin nguoi hỏi cha của chúng ta xem "

Mộng Phi nhìn qua Mộng Thiên sau đó hỏi:

"Thật hả cha? Mẹ sẽ về với cha con chúng ta thật sao?"

Mộng Thiên gạt đầu nghiêm túc nói:

"Có lẽ giữa buổi sáng ngày mai nàng sẽ về tới để thành chúng ta chỉ cần chờ đợi thôi, tin vui đã báo xong chúng ta nghỉ ngơi ngày mai đón mẹ các nguoi thì ai cũng phải tươi tỉnh rõ chưa."

Sau đó ba cha con trò chuyện một chút sau đó ai về phòng của người lấy thể nhưng Mộng Thiên khi gần sáng lại bị người đánh thức.Mặt đập xuống sàn nhà khiến hẳn ta mới mở màng ngủ được một chút thì đã tỉnh dậy, ngẩng mặt nhìn lên thì thấy Từ Mộng đang nhìn mình.Bên cạnh nàng còn có một cô gái khác, hẳn có cảm giác đã quen biết nhưng khuôn mặt này quá lạ.

Mộng Thiên chưa kịp nói gì thì Từ Mộng đã nói một lời:

"Từ mai ta có thân phận mới là Từ Mộng không được nhầm lẫn, nhiệm vụ của nguoi là sáng mai đi đón Mai Hoa có gắng bảo Phi nhi dẫn theo Băng Thần tiểu tử kia.Chỉ cần nguoi làm như thế những chuyện còn lại ta cùng Mai Hoa sẽ xử lý, nguoi đã rõ chưa?"

Mộng Thiên chấp tay sau đó nghiêm túc nói:

"Ta biết rồi học tỷ ."

Từ Mộng quay qua bên Từ Lan rồi nói:

"Chúng ta đi thôi chuẩn bị trước không thừa."

Từ Lan nhìn Từ Mộng cười nói:

"Chúng ta đi thôi."

Sau đó hai người bay đi mất, Mộng Thiên quay lại giường ngủ nhưng nghĩ đến lão bà sắp về cả người lại tỉnh táo lạ thường. Lắc đầu hắn ta quyết định đi tắm một cái rồi chuẩn bị nếu không làm xong chuyện sẽ khiến học tỷ tức giận.

Hắn ta sau khi tắm rửa sạch sẽ, mặc vào bộ y phục đẹp nhất thì mới vui vẻ huýt sáo đi về phía hoa viên. Hai cô con gái đã ngồi tại đình hoa từ bao giờ, Mộng Thiên đi tới vui vẻ nói:

"Hai người sao thức dậy sớm như thế?"

Mộng Thư khoác vai hắn nhí nhảnh nói:

"Ngày hôm qua đến giờ chúng ta quá hưng phấn không thể ngủ được, cha người cũng thế sao còn hỏi bọn ta làm gì."

Mộng Thiên cười cười nhưng lại nhớ đến Từ Mộng dặn dò sau đó nói:

"Phi nhi người sang kêu Băng Thần cùng chúng ta đi đón mẫu thân của người, hắn ta cùng người thế nào đừng tưởng qua mặt được phụ thân. Hắn đã làm thì phải có nghĩa vụ của mình, đón nhạc mẫu cũng là việc hắn ta lên làm."

Mộng Phi xấu hổ cúi đầu nhưng không phản bác, nàng không có gì phải đầu điểm cả khẽ nói:

"Thưa cha con gái đi ngay."

Nàng sau đó quay đầu đi về phía Nhạc gia, Mộng Thiên nhìn bóng lưng của con gái lắc đầu thì thầm:

"Quả nhiên con gái lớn không giữ được."

Mộng Thư cười nắm râu của Mộng Thiên nghịch ngợm nói:

"Cha sao lại nói thế Băng Thần huynh ấy tốt như thế còn gì, tỷ tỷ đi theo người như vậy thì chắc chắn suốt đời sẽ hạnh phúc."

Mộng Thiên xoa đầu con gái cười mắng:

"Người nữa không biết sẽ bị tiểu tử nào câu đi đến khi đó cha người lại trắng tay, lần này mẹ người về nhất quyết phải kiểm thêm cho các người một cái đệ đệ. Nếu không gia sản Mộng gia phải cho người ngoài hết, và lại không để gì có ai đó chịu để con trai mình theo họ mẹ."

Bản thân ta dù sao cũng muốn có người kéo dài hương hỏa của Mộng gia, một mai dù có chết đi thì cũng sẽ có thể nhìn mặt tổ tiên. Nếu không ta sẽ mang danh đưa con bất hiếu mà chết đi người có hiểu không."

Mộng Thư nhìn cha mình sau đó hỏi:

"Sao cha không nạp thiếp?"

Mộng Thiên chấp tay sau lưng nhìn về phía cửa thành rồi nhàn nhạt nói:

"Có người yêu thương ta thật lòng nhưng ta lại phụ nàng bởi ta đã hứa với mẹ người không có sự đồng ý của nàng ta sẽ không lấy thêm bất cứ người phụ nữ nào. Người vẫn còn chưa hiểu tình yêu kỳ diệu đến mức nào đâu, cha trước kia còn phong lưu hơn tiểu tử Băng Thần gấp trăm lần."

Thế nhưng từ khi gặp mẹ người ta như người mất hồn lúc nào cũng chỉ nghĩ đến nàng, dù ta có bị nữ nhân khác rung động nhưng trong ta nàng vẫn là số một. Làm một nam nhân ta đã không bảo vệ được nàng, không lẽ khi nàng đi còn thất hứa với nàng."

Mộng Thư nhìn cha sau đó nắm chặt tay nói:

"Cha ta đã có quyết định quan trọng nhất đời mình, ta sẽ tìm một người giống như cha suốt cuộc đời đều yêu thương chỉ mình ta. Người như Thần huynh rất tốt nhưng ta không nghĩ mình đủ sức truy cầu thế nên một người yêu ta sẽ là lựa chọn tốt nhất."

Mộng Thiên nhìn lên trời cao vui vẻ cười nói:

"Ta có thể coi như con đáng giá tiếp khen ta không?"

Mộng Thư khoác tay hắn cười hì hì nói:

"Không phải gián tiếp mà trực tiếp."

Mộng Thiên xoa đầu nàng cười nói:

"Cám ơn người đã làm cha vui lòng, bây giờ chúng ta đi ăn sáng rồi chuẩn bị đi đón mẹ người thôi."

Mộng Thư vui vẻ đáp:

"Vâng thưa cha."

Hai cha con bọn họ đi ra khỏi hoa viên hướng tới phòng ăn nơi những người hầu đã chuẩn bị đầy đủ tất cả mọi thứ. Hai người vui vẻ dùng bữa, cả bữa cơm đầy ắp tiếng cười vui của hai cha con, niềm vui của họ khiến cả đám người hầu xung quang cũng bị tiềm nhiễm trở lên vui theo. Cả một Mộng gia to lớn sáng hôm nay tràn đầy niềm vui, Mộng Thiên quay qua quần gia dặn dò :

"Hôm nay người đi phát cơm cho ăn này toàn thành, một người hai lạng thịt cùng một con cá, phu nhân hôm nay sẽ về ta cần tích đức cho nàng."

Quần gia tròn mắt sau đó hấp tấp đáp:

"Vâng thưa lão gia ta đi ngay."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Thiếu niên Hồng Hiên

Mộng Phi chạy tới Nhạc gia, hộ vệ của Nhạc phủ không ai cản bước của nàng, cứ như vậy nàng đi một mạch đến phòng của Trình Vân cùng Trình Lan. Đứng ngoài phòng nàng vẫn nghe thấy những âm thanh không hợp thiếu nhi, tuy xấu hổ muốn chết nhưng nàng vẫn đẩy cửa vào. Băng Thần đang hành sự thấy nàng đi vào thì tròn mắt nhưng làm nam nhân lúc này hấn không dừng lại được.

Nửa tiếng đồng hồ sau Băng Thần mặc đồ đoàng hoàng đi ra ngoài, thấy nàng ta ngồi ở đình hoa phụng phịu thì tiến tới hỏi:

"Hôm nay nàng đến tìm ta sớm thế chắc có chuyện gì quan trọng phải không."

Mộng Phi bĩu môi nhìn hấn sau đó tức giận nói:

"Huynh làm cái gì cũng phải biết kiềm chế chứ?"

Băng Thần lại gần nàng ôm nàng vào trong lòng cười nói:

"Thôi đừng dỗi nữa nói đi hôm nay có chuyện gì?"

Mộng Phi thấy trên người hấn nồng đậm mùi thơm của hai người kia nhưng nàng cũng không quá khó chịu, nghĩ đến cha mình dặn dò nàng liền nói:

"Chút nữa người đi với gia đình ta đón mẫu thân ta trở về có được không?"

Băng Thần ngạc nhiên nhìn nàng hỏi:

"Mẫu thân của người không phải bị người bắt rồi hay sao?"

Mộng Phi lắc đầu nói:

"Thực ra ta cũng mới biết được rằng mẹ ta đã được một vị cao nhân cứu thoát, người này vì bí mật thể nên căn dặn cha ta đi ra đón. Bởi vì mẹ ta theo cách thông thường trở về sẽ bớt gây chú ý hơn, cha ta muốn người cái này con rê đi đón nhạc mẫu không quá đáng chứ."

Băng Thần thật tâm vui vẻ nói với Mộng Phi:

"Nếu không có người cứu nàng ta cũng sẽ vì người cứu nàng, bây giờ nàng được cứu thoát đi ra mất có sao đâu. Người đợi ta một chút để ta sửa soạn một chút rồi đi ngay, người ngồi ở đây đợi nhé."

Mộng Phi nắm tay Băng Thần lại sau đó nói:

"Chúng ta đi luôn đi nếu không nhớ mẹ ta về sớm hơn dự định thì không tốt cho lắm."

Băng Thần vỗ vai nàng nhẹ giọng:

"Người ra ngoài phủ đợi đi cho ta năm phút thôi được không?"

Mộng Phi nghe thế thì căn dặn:

"Người không được lè mề đâu đấy."

Băng Thần vỗ ngực cam đoan:

"Người cứ yên tâm đảm bảo không tới năm phút."

Sau đó hắn ta biến mất tại chỗ nhanh chóng bay về hướng phòng mình, khi đi ngang hồ nước hắn cúi xuống sau đó nhanh chóng lao lên. Sử dụng nguyên khí đầy hòa nguyên tố khiến cho hắn ta thân thể trở lên khô ráo, phóng vào trong phòng chỉ mất hai phút để hắn ta mặc đồ mới đi ra.

Ba phút sau hắn ta đã đứng trước cổng trong ánh mắt kinh ngạc của Mộng Phi, Băng Thần vui vẻ nắm tay nàng kéo đi về phía ngoài thành. Mộng Phi nhìn hắn ta nghi hoặc hỏi:

"Người rút cuộc làm sao trong vòng ba phút đã tắm rửa thay đồ xong."

Băng Thần tất nhiên không muốn nói chủ đề này thế nên đành lái đi nơi khác:

"Người kia có thông báo chính xác bao giờ mẹ người về không nếu còn sớm chúng ta ăn chút gì đó."

Mộng Phi nhéo eo hắn bất mãn nói:

"Sáng nay người ăn bánh bao của hai nàng chưa no hay sao bây giờ còn đòi ăn, không nói nhiều đi về phía công thành nhanh lên."

Bản tính của một thiên tài mua bán lúc này mới thể hiện ra khiến cho Băng Thần có chút giật mình. Nhưng hắn ta vẫn ngoan ngoãn đi theo nàng ta đến công thành, đến nơi thì vẫn chưa thấy Mộng Thiên cùng Mộng Thư đâu Băng Thần nhìn về nàng ánh mắt u oán. Nàng tất nhiên biết trong ánh mắt của hắn ta ẩn chứa cái gì lên bất đắc dĩ nói:

"Người đi mua đồ ăn rồi quay lại ngay."

Băng Thần cười hi hi phóng tới một quán gà quay gần cổng những con gà thơm ngon còn đang bốc khói nghi ngút. Hắn ta cũng không dám đi xa, với thị lực của hắn ngồi đây quan sát ra cổng thành vẫn được, huống chi hắn ta cũng rất thích ăn thịt gà.

"Chủ quán cho năm con gà quay nhanh một chút ta rất đói bụng."

Chủ quay qua thì nhìn thấy người đến ăn là Băng Thần thì lập tức mang năm con gà nóng hổi ra cho hắn. Người này tươi cười nói với Băng Thần:

"Hộ quốc đại nhân ăn vui vẻ, chúc ngài một ngày tốt lành."

Băng Thần thấy người này phục vụ rất nhanh cũng mỉm cười sau đó nói:

"Cám ơn người nhiều, chúc người một ngày buôn bán tốt lành."

Chủ quán cười sau đó đặt lên bàn chục xiên nội tạng cười nói:

"Đây là lão thân làm riêng cho ngài."

Băng Thần thấy có thứ mình thích nhất thì luôn miệng cảm tạ:

"Cám ơn ngài rất nhiều."

Người dân xung quanh rất vui vẻ nhìn qua phía Băng Thần, Nhạc gia người lớn như thế, biết lễ phép với người lớn tuổi không giống như đám quý tộc kia. Một nhìn con trai của mình chữ nhỏ :

"Người chỉ biết ăn học hỏi một chút Băng Thần thiếu gia hơn người có hai tuổi đã có thể giúp Thanh Vân quốc không biết bao nhiêu thiên tài vào được Thiên Nguyên học viện."

Thiếu niên này ngẩng mặt lên sau đó nói với cha mình bằng giọng đầy quyết tâm:

"Người yên tâm ta chắc chắn sẽ đỗ vào Thiên Nguyên học viện, bây giờ ta đang nhờ người giúp mình xin gia nhập Thiên Long bang của Băng Thần thiếu gia. Vào đó rèn luyện chắc chắn ta sẽ có thể vào được Thiên Nguyên học viện, nghe nói vào trong bang có đủ công hiến sẽ được lãnh công pháp tốt đó."

Người cha lúc này mới thở ra vỗ vai thiếu niên rồi nói:

"Người có chí khí như thế ta rất yên tâm, cố gắng vào được Thiên Nguyên học viện học hành xong xuôi gia nhập Nhạc gia bảo vệ Thanh Vân. Giống như cha bây giờ lo đầy đủ cho hai mẹ con các người ăn ngon mặc đẹp, đi ra đường cũng ngẩng cao mặt nhìn người."

Người thiếu niên này vỗ ngực nói:

"Ta đảm bảo với cha sau này ta sẽ trở thành đường chủ của Thiên Long bang cùng Thần thiếu chinh phạt thiên hạ."

Người thiếu niên bỗng nhiên thấy cha mình im lặng nhìn về đằng sau, hắn cũng nhìn về đằng sau thì thấy Băng Thần đang mỉm cười nhìn hắn. Băng Thần vỗ vai hắn rồi hỏi:

"Thiếu niên người nếu muốn làm đường chủ của Thiên Long bang thì phải cố gắng thật nhiều."

Người thiếu niên rất mạnh dạn hỏi:

"Thần thiếu người có thể cho ta một cái mục tiêu có được hay không?"

Băng Thần thăm dò thiếu niên này

Tính danh: Hồng Hiến

Thực lực: Vũ Sư Cửu Trọng Thiên

Huyết mạch: Hắc Thiên Ngu

Thể chất: Thiên Sinh Thần Lực

Đẳng cấp: 9

Lực lượng: 15000

Tốc độ: 5000

Trí lực: 19

Thiên phú: 72

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thổ, kim

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 90

Danh hào: Không có

Băng Thần nhếch mép trầm nghĩ:

"Thiên Sinh Thần Lực thể chất huyết mạch cũng cao quý, người cha này thì bình thường có lẽ tên này huyết mạch của mẹ hoặc phần tổ. Tự tin cũng rất cao cũng phải thôi dù sao trong hắn ta cũng có vẻ mới mười bốn tuổi thôi, còn thấp hơn mình hai tuổi."

Băng Thần nhìn hắn sau đó cười nói:

"Nếu đã đặt mục tiêu thì phải đặt lớn chút, Thiên Long bang bây giờ có tổng cộng chín đường nếu năm năm nữa người đứng trước mặt ta với tu vi Vũ Hoàng ta sẽ thành lập đường thứ mười do người làm đường chủ. Thế nào thiếu niên nghĩ rằng mình sẽ làm được hay không."

Hồng Hiến tự tin gật đầu sau đó nói:

"Nam nhân lời hứa "Nhất ngôn cửu đỉnh, tứ mã nan truy " ta Hồng Hiến thề nhất định ngày đó sẽ tới, thiếu gia người cứ chờ xem"

Băng Thần quay lưng phóng ra hướng của thành phía sau vẫn vọng lại âm thanh của hắn ta.

"Chờ xem."

Người cha nhìn con trai mình nét mặt đầy hài lòng, làm nam nhân thì phải có chí khí.

"Chủ quán cho thêm một con gà quay."

Sau đó hắn nhìn thẳng Hồng Hiến rồi nói:

"Con trai ăn nhiều nên, cố gắng tu luyện đừng phụ thiếu gia tin tưởng."

Thiếu niên ánh mắt kiên nghị nhìn về thân ảnh tại cửa thành sau đó lại nhìn cha mình nói:

"Ta nhất định sẽ làm được cha đừng lo lắng."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Mình nhầm hay sao

Băng Thần cùng với Mộng Phi chờ khoảng nửa tiếng nữa thì Mộng Thiên cùng Mộng Thư đi tới, Mộng Thiên nhìn thấy hắn ta thì rất vui vẻ chào hỏi:

"Người đến, tốt lắm không phí công con gái ta uy thân cho người, ít ra cũng phải được như thế chứ."

Băng Thần cười khó nhìn Mộng Thiên rất bất đắc dĩ nói:

"Mộng thúc rất tốt cuộc người nghĩ ta là loại người gì thế?"

Mộng Thiên nhìn về bất đắc dĩ trên khuôn mặt của Băng Thần thì vỗ vai hắn nói:

"Ta chỉ nói thế thôi chứ ta không có ý gì đâu người đừng nghĩ nhiều làm gì."

Băng Thần bĩu môi thâm nghĩ:

"Người chính là có nghĩ ta giống như chơi gái không chịu trách nhiệm vậy."

Bốn người cứ như thế im lặng đợi chờ nhưng mỗi một người vào thành nhưng mãi không thấy người họ mong chờ đâu. Đến khi một chiếc xe ngựa chạy hướng vào thành ngồi ở đằng trước đó chính là người Mộng Thiên hằng mong nhớ. Kế bên người lại khiến Băng Thần trợn mắt bởi ai còn ai khác ngoài Phi Thiên Lan thế nhưng hắn ta lại được một pha bắt ngờ bởi khi quan sát thì kết quả có chút khác.

Tính danh: Tử Lan

Thực lực: Vũ Hoàng Nhất Trọng Thiên

Huyết mạch: Tử Tước Lan Hoa

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đẳng cấp: 13

Lực lượng: 250000

Tốc độ: 150000

Trí lực: 19

Thiên phú: 35

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc, Thổ

Tuổi thọ: 500

Độ thiện cảm: 60

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sĩ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Hệ thống chưa từng một lần sai không lẽ ngày hôm qua ta say quá lên hoang tưởng, Băng Thần lắc đầu sau đó hồi tưởng lại. Quá trình rõ ràng như thế tại sao có thể nhầm được, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra với mình, hay mình bị hoang tưởng thật.

Băng Thần nhú mày nhìn về phía chiếc xe nhìn người phụ nữ là mẹ của Mộng Phi và Mộng Thu.

Tính danh: Mai Hoa

Thực lực: Vũ Hoàng Nhất Trọng Thiên

Huyết mạch: Tử Tước Thần Điều

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đẳng cấp: 13

Lực lượng: 249000

Tốc độ: 150000

Trí lực: 18

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 500

Độ thiện cảm: 60

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sĩ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần bắt đầu có suy nghĩ tin tưởng rằng tối qua mình bị hoang tưởng bởi người này quả nhiên thật sự là mẹ của hai cô nàng. Cái tên Mai Hoa này hẳn đã được nghe Mộng Phi kể qua rồi, Tần Hương hoàng hậu cũng đã từng một lần kể qua. Lấy lại bình tĩnh Băng Thần cố gắng nở nụ cười cùng ba cha con đón tiếp Mai Hoa.

Chiếc xe ngựa vừa dừng lại thì Mộng Thiên cùng hai cô gái nhào lên trước, nhìn bọn họ đoàn tụ Băng Thần cũng vui vẻ thay. Mộng Thiên ôm chặt lấy Mai Hoa khóc lóc nói:

"Xin lỗi tất cả do ta vô dụng khiến người phải chịu khổ bấy lâu nay."

Mai Hoa hừ một tiếng dịu dàng nói:

"Người xem mình đã bao nhiêu tuổi rồi còn khóc lóc như thế hả, không sợ các con cười cho ư."

Mộng Thiên cười vui vẻ sau đó quay qua hai cô gái nói:

"Đây là hai người con gái của chúng ta, người xem bọn chúng đã lớn như thế nào."

Mai Hoa buông ra Mộng Thiên ôm lấy hai cô con gái nước mắt rơi như thác nàng dùng giọng sù sục nói:

"Mẫu thân xin lỗi hai người suốt bao nhiêu năm không chăm sóc hai người được ngày nào."

Băng Thần thay vì quan sát gia đình bốn người hội họp lại nhìn về trong xe sau đó hắn được một giây một giây mê ly sau đó được thêm cả sự kinh hãi. Người hắn tưởng là Phi Thiên Lan ngồi cạnh nàng lúc này có thêm một người nữ nhân khác tên Tử Mộng.

Tử Lan đẹp như đóa hoa đang đưa trong đó tràn ngập sự thanh tao cũng như thành thực, đáng người nhìn có vẻ đầy đặn giống như một thực phụ vậy. Phía trước nàng hai trái bóng làm Băng Thần thật khó rời mắt, từng đường nét trên khuôn mặt giống như họa sĩ vẽ tranh, nàng giống như hư ảo không tồn tại trên thế gian vậy.

Từ Mộng thì cả người trần ra khí tức quuyền rũ nhưng ánh mắt lại sắc bén như đang thử thách tâm can người xem. Thấy hấn nhìn sắp rõ cả nước rai thì khóe môi nàng hơi cong lên, Băng Thần tim đã đập loạn nhịp, thẳng em bên dưới mắt đi không chế có dấu hiệu thức tỉnh. Thế nhưng chỉ một giây sau khi nhìn thông tin của nàng thì hứng thú của hấn ta về còn số không luôn.

Thay vào đó cả người lạnh lẽo sống lưng giật từng con, cảm giác này giống như lúc lần đầu hấn ta nhìn thấy Lý Tinh vậy. Cái méo gì thể này

Tính danh: Mộng Phi

Thực lực: Vũ Tôn cửu trọng

Huyết mạch: Tử Tước Thần Điều

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp: 32

Lực lượng: 100 triệu

Tốc độ: 70 triệu

Trí lực: 30

Thiên phú: 77

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 50

Danh hào: Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần đang lo lắng thì bỗng bị Mộng Phi kéo tới trước mặt Mai Hoa, sau đó nàng ta giới thiệu:

"Mẹ đây là ý trung nhân của con Băng Thần, huynh ấy nhìn vậy thôi chứ bây giờ khắp thập quốc thể hệ trẻ tuổi ít ai sánh bằng. Huynh ấy được Nhạc lão gia tử thu nuôi cách đây rất lâu bây giờ vẫn ở lại Nhạc gia chờ đủ thời gian thì vào Thiên Nguyên học viện."

Mai Hoa nhìn Băng Thần anh tuấn phi phàm có thể nói là nhân tinh rất vui vẻ nhìn hấn sau đó nói:

"Người rất tốt sau này Mộng Phi hạnh phúc dựa vào người, người đã là người của Nhạc gia thì ta có chút chuyện muốn nhờ có được không."

Băng Thần thấy nhạc mẫu có việc nhờ thì liền vỗ ngực cam đoan:

"Ngài nhờ cái gì cũng được chỉ cần tại trong khả năng của mình ta sẽ hết sức làm cho ngài hài lòng."

Mai Hoa gật đầu tán thưởng:

"Rất tốt thể thì ta cảm ơn người trước. Từ Lan, Từ Mộng hai người các người lại đây."

Hai cô nàng đang ngồi trên xe ngựa đi xuống cạnh Mai Hoa sau đó tỏ ra có chút hoảng sợ, Băng Thần trong lòng thâm hô:

"Giả tạo các người đám yêu tinh mau hiện nguyên hình, thế quái nào mình lại phải dính vào những thứ nguy hiểm như thế này."

Mai Hoa nhìn hấn nói:

"Các nàng được ân nhân giao phó cho ta chăm sóc, Mộng gia thì không an toàn cho lắm thế nên nhờ con rể chăm sóc bọn họ dù sao người cũng thuộc Nhạc gia. Người kia đã nói bây giờ họ cần ẩn náu thế nên từ lúc này họ sẽ ở cạnh người làm thiếp thân nha hoàn. Như thế chắc không có vấn đề gì chứ?"

Băng Thần trong lòng dậy sóng nhưng vẫn phải cắn răng đồng ý nếu từ chối hai nàng làm thịt mình tại chỗ thì ai cứu được mình. Dù muôn vàn không muốn nhưng Băng Thần vẫn giả vờ chăm chú gật đầu hào phóng vô ngữ nói:

"Nhạc mẫu yên tâm hai người này cứ để tiểu tể lo chỉ cần họ ở bên cạnh ta thì toàn bộ Thanh Vân này không ai làm gì được các nàng."

Mai Hoa trong lòng rất buồn cười nhưng có kìm nén nói:

"Thế thì cảm ơn ngươi, Tử Lan, Tử Mộng các người đi theo Băng Thần công tử cố gắng ngoan ngoãn nghe lời."

Băng Thần trong lòng thầm hô:

"Các người đều lừa ta cả may có hệ thống nếu không bốn công tử chắc chắn bị hãm hại đến chết mà không biết. Nhưng có vẻ lúc này nếu không biết thì sẽ không sợ hãi như thế này đâu, khó nghĩ quá."

Mộng Thiên cười nói với lão bà của mình:

"Chúng ta về nhà mở tiệc thôi ta bây giờ đi mời người các ngươi đi trước về trước đi, Tần Hương hoàng hậu cũng tỉnh rồi nếu biết ngươi đã về nàng chắc chắn sẽ rất vui. Trước kia hai người thân thiết như thế cơ mà."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Danh sách đen của Thiên Long Bang

Băng Thần thấy hai người kia đi tới thì trong tâm thật sự lo lắng bởi hắn ta thực sự sợ chết, hai người này ai cũng có khả năng xử lý mình. Sống trong sợ hãi như thế này không vui, hắn dùng ánh mắt u oán nhìn về phía Mộng Phi nhưng nàng ta bây giờ trong mắt chỉ có mẫu thân.

Cảm giác sự tồn tại của mình không được người khác chú ý Băng Thần đành tìm cách thích nghi vậy. Có thể hai nàng thực sự chỉ muốn ăn dấm, mình phối hợp với hai nàng coi như xong, nếu muốn làm gì mình thì các nàng có thể trực tiếp ra tay chứ không cần như thế này.

Băng Thần cố gắng tạo ao giác như hai người này sau này sẽ thật sự là nha hoàn của mình, chấp tay sau lưng dặn dò:

"Hai vị là do ân nhân của nhạc mẫu ta giao phó thế nên các vị muốn làm gì cũng được thế nhưng sống trong Nhạc gia thì phải có chút quy củ. Những thứ này hai vị cố gắng làm theo để tránh bị phát hiện, ta dám đảm bảo chỉ cần như thế các vị có thể vô lo vô nghĩ."

Trong hai người Tử Lan không muốn nói nhiều lên những khi cần đối đáp Tử Mộng đã tự nhận nhiệm vụ đối đáp.

"Công tử cứ yên tâm chúng ta sẽ không vi phạm những điều luật của Nhạc gia, bây giờ chúng ta đang tứ cố vô thân có nơi tá túc đã coi như tốt lắm rồi. Nhưng mọi người ta tuổi còn trẻ có nhiều việc còn chưa hiểu mong công tử hướng dẫn chu đáo."

Băng Thần hào phóng vung tay cười nói: "Không có vấn đề."

Sau đó hắn ta thông thả đi theo người nhà họ Mộng, Băng Thần lúc này đang rơi vào trạng thái vô địch khi có thể tự đánh lừa bản thân. Làm cho chính hắn quên đi mấy cô nàng theo sau mình có một người Vũ Tôn cứu trọng.

Lúc còn làm sát thủ hắn ta đã luyện kỹ năng này, chính vì thế nếu không may bị người bắt được thì dù có sử dụng máy phát hiện nói dối cũng vô ích, Băng Thần từng rất nhiều lần tự hào về tài nghệ của mình.

Trong thành dân chúng thấy Mộng phủ hạ nhân có vẻ tập nập hơn mọi ngày thì hiếu kỳ vô cùng, trong phủ cũng người ta vào liên tục, các người khách cũng đến rất nhiều.

Đến khi hoàng đế cũng hoàng hậu đến thì dân chúng càng tò mò, thế nhưng cả Mộng phủ ai cũng rất kín miệng, có vẻ đã có khách quý ghé thăm Mộng phủ chẳng.

Mới hôm trước Nhạc gia còn tổ chức tiệc mời rất nhiều thế lực lớn của Thanh Vân quốc, các thiên tài cũng tụ tập ở Nhạc gia, các cô nương chưa chồng cứ phải gọi là được mùa, bọn họ chỉ đơn giản hành động có thể thu hút được những độc thân nam tính kia.

Truyền thống nhiều năm vẫn được các nàng truyền tai nhau, sau đợt khảo hạch thì đến lúc tìm ý chung nhân. Các công tử hoàn hảo cũng có ý định nhắm vào một nữ thí sinh, dù sao có ý trung nhân tu vi cao cường biết đâu mình cũng được thơm lây.

Băng Thần đang ngồi uống rượu cùng các nhân vật lớn của Thanh Vân quốc, bây giờ chính hắn cũng có thể coi người có tiếng nói, tuy nhiên lúc này ngồi trên bàn ăn hắn ta lại phân tâm chú ý truyện khác.

Ngồi ở bàn của nữ nhân thì mọi người có vẻ bàn luận rất vui vẻ, có điều không Lý Tình là một cái Vũ Tông, Tử Lan là một cái Vũ Hoàng, Tử Mộng là một cái Vũ Tôn, hắn muốn xem xem khi ba người nhận ra nhau sẽ như thế nào.

Lý Tình lần trước rồi đi, trở về sau có vẻ thực lực của nàng tăng lên thì phải.

Tính danh: Lý Tĩnh

Thực lực: Vũ Tông tứ trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Vũ Tước

Thể chất: Hắc Âm Hoàng Hậu

Đẳng cấp: 25

Lực lượng: 5 triệu

Tốc độ: 3 triệu

Trí lực: 28

Thiên phú: 45

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ: 1500

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Nàng ta chỉ một cô hơn một tháng để lên được ba cấp, tất nhiên không thể đơn giản tu luyện như bình thường, về mặt năng lực này cũng rất thu vị, có vẻ nàng ta không biết giữ cảm xúc cho lắm.

Lúc nhìn về phía Tử Mộng nàng ta có vẻ sợ sệt giống như nàng biết được tu vi của người đối diện, thế nhưng nàng ta không biết dấu đi cảm xúc của mình giống như Băng Thần, Tử Mộng cũng ánh mắt sắc bén nhìn về phía Lý Tĩnh.

Lý Tĩnh cảm giác bế tắc vô cùng, tay nàng nắm chặt, quay mặt đi nhìn về phía Mộng Thiên hai vợ chồng. Có điều nàng đã bị Tử Mộng bắt gặp như thế thì coi như rắc rối lớn sẽ đến với nàng.

Thấy không có gì thú vị nữa Băng Thần quay lại bàn thì thấy có vẻ này giờ lão gia tử có vẻ đang thuyết giảng cái gì đó, hắn ta thấy Băng Thần nhìn mình thì hỏi:

"Chuyện đó ngươi có ý kiến chứ thế nào."

"Sao ta biết được."

Băng Thần rất muốn trả lời như thế tuy nhiên người hỏi lại là lão gia tử thế nên hắn ta tiện miệng chém gió:

"Ta thực sự không có ý kiến gì, thế nhưng cái gì cũng phải có quá trình, ngài bậc trưởng bối cứ quyết định đi là được."

Thanh Phong nhìn hắn ta với ánh mắt u oán khiến Băng Thần không hiểu chuyện gì còn Nhạc lão gia tử thì cười to khen ngợi:

"Ngươi biết như thế thì tốt, chút nữa về nhà ta sẽ bảo ngươi chuẩn bị ngươi sau khi thành gia lập thất có lẽ lên mau chóng sinh đứa con."

Băng Thần gật đầu cười nói:

"Đúng vậy ạ."

Nhạc lão gia tử cười to rót rượu liên tục, còn Băng Thần mặc dù chẳng hiểu gì nhưng cũng biết có vẻ mình trả lời đúng ý ngài ấy, có điều rốt cuộc ánh mắt của Thanh Phong là chuyện gì hả trời.

Băng Thần nhìn qua hắn sau đó thành thật hỏi: "Phong thúc ngươi có chuyện gì cần nói với ta hay sao lại nhìn ta quá vậy."

Thanh Phong phát tay chán nản nói:

"Không có chuyện gì tiểu tử ngươi thành gia lập thất cũng không được quên gia kèo giữa chúng ta đâu."

Băng Thần trong như có trái bom nổ tung khiến cho hần hơi đứng hình, hóa ra này giờ lão gia tử đang nói tới chuyện hôn nhân của mình, theo những gì mình nói này giờ thì có vẻ bản thân sắp thành gia thật rồi. Băng Thần trong đầu thâm nghĩ:

"Không ai có thể xoay chuyển hoàn cảnh của lão gia tử, mình cũng không cần cố gắng làm chuyện vô ích chi cho một mối. Với lại vợ chồng chi thực cũng đã có Thương Nhược Nhược cùng Thanh Nhân là trường hợp đặc biệt, còn lại ba người thì mình không cưới thì để làm gì."

Hắn ta rõ ràng tại thế giới này kết hôn không có nghĩa là mua dây buộc mình như ở Trái Đất, quan trọng nhất hắn lại lấy một lúc ba người. Như thế thì dù nhập học Thiên Nguyên thì kiểu gì hắn cũng không phải cô đơn, trừ khi mình chọn ra ngoài đã ngoại nếu không chẳng bao giờ lo cô đơn cả.

Băng Thần biết mình sắp phải cưới vợ thì hắn cũng biết có một số chuyện mình phải làm bây giờ, thành gia dù chỉ là sắp nhưng cũng khiến hắn ta nghiêm túc hơn. Cuộc vui cũng sẽ đến lúc tàn sau ba canh giờ thì khách của Mộng gia đều đi về hết để lại không gian cho gia đình bọn họ.

Còn về phần Băng Thần thì lúc la lúc lác đi về hướng nhà của năm huynh đệ Lăng Phong, hai cô nàng cũng theo sát đằng sau. Hắn ta lúc này say thật chứ không phải giả say, không ngờ Nhạc lão gia tử lại hiểu tâm lý như thế, muốn cái gì nàng cũng biết.

Bay vào trong sân thì thấy có mấy người đang tu tập Băng Thần mỉm cười chào bọn họ:

"Các huynh đệ khỏe chứ, ta hôm nay có chút chuyện cần các người thông cáo cho anh em trong bang. Chức vị đường chủ cuối cùng sẽ thuộc về ai giết chết huynh đệ Hoa gia, chỉ có như thế thôi các người luyện tập tốt nhé, ta đi đây. "

Băng Thần bay ra ngoài để lại một đám người ngơ ngác, Tổng Thiên nhỏ giọng hỏi:

"Bang chủ có vẻ hơi say nhưng nếu ngài ấy dặn dò thì chắc chúng ta cứ làm thôi."

Lăng Phong nhìn Tổng Thiên cười nói:

"Người có khả năng giác ngộ rất tốt, dù ngài ấy có tinh cáo hay không mệnh lệnh vẫn phải thực thi đó là luật."

Băng Thần không biết trong bang đã ra một loạt các điều luật rõ ràng do rất nhiều người tham gia đóng góp ý kiến. Thế nhưng tuân lời Bang chủ vẫn luôn được đặt lên hàng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Lười biếng kiếp nạn

Khi đang trên đường về thì trong đầu Băng Thần vang lên âm thanh thông báo của hệ thống

Chủ nhân sắp trải qua lười biếng kiếp nạn, sau mười năm phút nữa bắt đầu

Lười biếng kiếp nạn: Năng lực hành động giảm 99 %, năng lực suy nghĩ giảm 50 %, năng lực cảm nhận giác quan tăng 200 %.(Trong vòng năm ngày)

Băng Thần lập tức lao nhanh như gió về hướng Nhạc gia, lúc này trong nhà vẫn chưa có ai đi về, hắn ta đi tìm thì chỉ thấy Trình gia hai tỷ muội.

Hai người thấy Băng Thần lao về hướng mình thì vô cùng bất ngờ, thấy khuôn mặt hắn ta có vẻ lo lắng, chắc chắn có chuyện gì khẩn cấp cùng quan trọng lắm mới khiến hắn ta như thế.

Trình Vân lên tiếng hỏi:

"Băng Thần rốt cuộc có chuyện gì mà huynh lại chạy như ma đuổi thế kia?"

Băng Thần lúc này chỉ còn khoảng một phút thế nên hắn ta lập tức dặn dò:

"Hai người bảo Phi Thành lo lắng chuyện trong bang vào năm ngày sau ta mới có thể xuất hiện, trong năm ngày ta sẽ bắt tình nhân sự cần người bảo vệ, người nói cho lão gia tử sắp xếp, nhớ nhắc hắn đừng lo lắng ta đây không sao."

Trình Lan lo lắng kéo tay hắn hỏi:

"Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra."

Băng Thần không kịp giải thích thì một cỗ mặt mờ ám kéo đến khiến cho hắn ta rơi vào trạng thái mơ mơ màng màng. Từ Mộng đứng ở sau lưng theo bản năng đỡ lấy hắn ta, Băng Thần lúc này nửa tỉnh nửa mê khiến nàng dù dùng nguyên khí thăm dò cũng không có bất kì tác dụng.

Trình Lan lúc này mới có thời gian để ý đến hai người đằng sau , nàng nghi hoặc nhìn lấy hai người sau đó hỏi:

"Hai người các người là ai."

Từ Lan nhìn thấy hai cô con gái thế nên tâm trạng hết sức phức tạp, nàng trong lúc này làm sao có thể đáp được , Từ Mộng lập tức lên tiếng trả lời thay cả hai.

"Thưa hai vị tiểu thư chúng ta đang bị người truy đuổi , mẹ của Mộng Phi cô nương đã ủy thác cho Băng Thần công tử giúp hay người chúng ta, theo công tử được một lúc thì hẳn lao về nhà dặn dò hai vị rồi thành ra như thế này."

Băng Thần tuy mơ màng không có nhiều suy nghĩ cũng không động đậy được, hẳn ta rất muốn hét lên để muốn người kia không để hẳn nằm ở dưới hành lang nữa, cô nàng Từ Mộng kia đáp lời hai tỷ muội Trình gia thì cũng đứng buông ta ra chứ.

Mấy người nữ nhân vẫn tiếp tục trò chuyện trong khi Băng Thần cảm giác đã có vài con kiến bắt đầu ò lên mặt mình, nhưng may mắn Trình Vân nhanh chóng chú ý đỡ hẳn ta về phòng, Băng Thần thầm nghĩ

"Vẫn là Vân muội dịu dàng với ta nhất."

Nhưng hẳn ta lại nghe được tiếng của Từ Mộng gấp gáp nói:

"Hai vị tiểu thư cần gì phải mất công mất sức cứ để hai chúng ta là được, công tử dặn dò chắc chắn quan trọng hai người giúp hẳn làm cho xong đi, bọn ta đỡ hẳn về phòng là được."

Hai tỷ muội nghe thế cảm giác có lý thế nên Trình Vân giao Băng Thần cho hai người kia rồi dặn dò:

"Hai người mang huynh ấy về phòng nghỉ ngơi, đi qua cái tiểu viện này dọc theo hành lang là sẽ tới, phòng huynh ấy ở cuối cùng luôn."

Từ Mộng cười lễ phép nói:

"Hai vị tiểu thư cứ yên tâm chuyện đó dễ thôi."

Trình Vân nhìn Băng Thần hơi lưu luyến sau đó đi ra khỏi viện, hẳn đã mang hai cô nương kia về đây thì chắc có thể tin được các nàng, chuyện Băng Thần dặn dò bây giờ trọng yếu hơn.

Nhìn hai người đi xa Từ Mộng nhìn xuống dưới đất Băng Thần một cái sau đó nắm lấy chân hẳn kéo lê đi, Từ Lan tròn mắt nhưng lại quyết định không can thiệp, đợi một lúc sau thì Băng Thần bắt đầu cảm thấy đầu mình đang đập vào từng bậc thang.

Tiếp theo cả thân thể bắt đầu cọ sát với đá trong hoa viên , có lẽ bất tỉnh không có gì đáng ngại, điều đáng ngại là sẽ có người đối xử với hẳn ta như hai cô nàng này, người bình thường chắc chắn thương chết mất.

Một lúc sau hẳn ta cảm giác mình được đỡ lên, hai bên mùi thơm nức người khiến hẳn ta mê ly, tiếp theo hai nàng có vẻ thuận lợi đưa mình vào phòng.

"Àm "

Băng Thần bị hai nàng ném như đồng rác xuống sàn nhà, hẳn cảm nhận thấy được sóng mũi của mình đập mạnh xuống đất, vì mặt úp xuống đất thế nên hẳn ta hít thở khó hơn rất nhiều.

Nhưng đó mới chỉ là bắt đầu Băng Thần cảm giác có người ngồi trên lưng của mình, sau đó hẳn nghe được giọng nói của Từ Lan than phiền.

"Chúng ta mới tới tên này đã bất tỉnh, như thế quá bất lợi, không chừng còn bị đưa ngược về Mộng gia thì càng thêm phiền."

Từ Mộng cười khanh khách kéo tay Từ Lan cười nói:

"Ngồi xuống đây chúng ta nói chuyện, người có vẻ hơi nhầm."

Băng Thần có cảm giác trên vai mình có người lại ngồi lên, mặt hẳn đã áp sát đất, không thể động đậy thế nên hẳn ta trở lên tức tối vô cùng.

Bỗng nhiên trong đầu của hẳn âm thanh của hệ thống lại vang lên nhưng có điều nó lại khiến hẳn không nghe được nội dung hai người kia đang đối thoại.

Nhiệm vụ: Trả thù

Nội dung: Trong vòng hai tháng trả thù hết nhưng người đã có ý đồ xấu với mình (0 /4), có thù phải báo không từ thủ đoạn mới có thể làm lên việc lớn được. Uy hiếp đến tính mạng người giết đi, khiến mình chịu khổ thì phải khiến đối phương khổ hơn.

Phản thưởng: Tinh Thần Quyết

Tinh Thần Quyết: Thần cấp công pháp, huynh đệ đồng lòng sẽ đủ sức phá hủy mọi rào cản. Tác dụng giống như Khai Thiên Quyết nhưng ở mức độ yếu hơn nhưng phạm vi rộng hơn, sở người không giới hạn. Tạo ra Tinh Thần Ấn.

Tinh Thần Ẩn: Khi người có tinh thần ẩn ở gần nhau sẽ tăng lên sức chiến đấu.

Tầng một: 0.05 / 1 người

Tầng hai: 0.1 / 1 người

Tầng ba: 0.3 / 1 người

Tầng bốn: 0.4 / 1 người

Tầng năm: 0. 5/ 1 người

Khuyết điểm: Muốn kích phát không được cách xa nhau quá 10 dặm (tăng thêm 10 dặm đối với mỗi tầng). Chỉ mang tính phụ trợ không tăng tốc độ tu luyện như Khai Thiên Quyết, người trong lòng không tin tưởng đồng đội không nhận được tăng tiến sức mạnh. (Coi nhiều one piece hơi nhảm thông cảm)

Trùng phạt: Dâm dục kiếp nạn kéo dài ba năm.

Băng Thần trong lòng cuồng hỉ như thế thì quá có lợi cho Thiên Long Bang, có điều ngay sau đó hấn lại yếu xìu, hệ thống kích hoạt luôn có lý do.

Hai người muốn giết mình nhất chắc chắn là huynh đệ Hoa gia, còn hai người ức hiếp mình thì vẫn đang ngồi trên người của mình. Hai tên kia giết không khó, nhưng hai người này làm sao để báo thù đây, thuốc độc hấn ta không hạ được bởi vì hấn biết Vũ Tôn đã gần như miễn nhiễm thông thường độc được.

Đánh tay đôi thì người thất bại chắc chắn là hấn ta, quả đúng đời là bể khổ mà, nếu không hoàn thành thì hấn ta chắc chắn tình tấn thân vong mà chết. Lúc này trong đầu óc bởi vì bị hạn chế 50% lên cũng không nghĩ ra cách nào cả.

Cái kiếp nạn này đến thật đúng lúc mà, thêm cái nhiệm vụ khôn nạn này nữa làm cũng chết, không làm cũng chết. Nhưng hấn ta quyết tâm sẽ cố gắng thực hiện cho bằng được. Bởi nếu vướng ba năm dâm dục kiếp nạn thì hấn ta sẽ chết trong tù ngục, Thanh Vân sẽ lưu truyền một siêu cấp thiên tài chơi gái đến chết.

Nhạc lão gia tử sẽ không thể nào ngẩng đầu lên nhìn mặt thiên hạ. Băng Thần trầm nghĩ:

"Còn hai người này có lẽ mình làm không quá đáng họ sẽ không giết mình đâu nhỉ?"

Hấn tự hỏi chính mình nhưng giống như đang cầu nguyện vậy, thả ra tâm lý thì hai người có vẻ đã nói chuyện xong rồi. Từ Mộng vui về cười nói với Từ Lan:

"Người cứ yên tâm ta sẽ lo hết, người cứ như bình thường là được, bây giờ ném tên này lên giường đi nếu không các nàng trở về lại nghỉ ngơi."

Nhạc Thiên Quân đang muốn tìm hai người Trình gia để xem các nàng có đồng ý làm đám cưới không, thế nhưng hấn ta lại nhận được một tin dữ.

"Các người nói cái gì Băng Thần bất tỉnh, hấn ta làm sao lại bất tỉnh."

Trình Vân nhìn Nhạc lão gia tử gấp gáp trả lời:

"Huynh ấy chạy về nhà cùng hai người nữ nhân sao đó dặn chúng ta lo chuyện bang phái huynh ấy mới thành lập. Dặn dò xong huynh ấy nói mình sẽ bất tỉnh năm ngày nhất định sẽ tỉnh dậy."

Nhạc lão vuốt râu rồi bình tĩnh nói:

"Có vẻ hấn ta giống như lần ăn hết cả con trâu lần trước, các người đừng lo lắng, ta sẽ gọi thái y đến khám. Nếu không có tình huống gì đặc biệt gì thì có lẽ đúng như hấn nói, năm ngày sau sẽ tỉnh lại thôi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Ngộ ra nhiều điều

Băng Thần được lão gia tử rất tin tưởng thế nên khi hấn ta đã nói thế thì tất nhiên sẽ là thật, nhưng thái y kiểm tra vẫn cần thiết. Quả như Nhạc Lão dự đoán Băng Thần tất cả chức năng trong cơ thể đều bình thường, chỉ có điều chúng chậm đi rất nhiều giống như một người quá mệt mỏi cần một giấc ngủ thôi.

Hắn ta nằm ngửa kể tiếp cứ như thế nằm ngủ trong phòng, mấy người nữ nhân thay phiên nhau đến xem hắn. Băng Thần dần cảm nhận một thứ gọi là thư thái, tuy đã thả lỏng rất nhiều từ khi đến nơi này nhưng hắn ta vẫn không thể nào hoàn toàn nghỉ ngơi. Còn lần này thì hắn ta thật sự đã được nghỉ giải lao hoàn toàn.

Không chỉ thân thể mà suy nghĩ của hắn cũng chậm chạp đi rất nhiều thế nên hắn ta chỉ cần cảm nhận xung quanh thôi. Phóng ra thức thần hắn ta có thể thấy được từng con chim đang tìm sâu, từng chiếc lá trên cây dần rơi rụng, vạn vật đều sinh ra rồi mất đi như thế.

Vốn chưa từng để ý đến thế giới này Băng Thần bỗng cảm giác mọi chuyện xung quanh đều rất thú vị. Từng chi tiết một có thể khiến hắn ta đoán trước được những điều nhỏ nhất xưa kia hắn dù có tưởng tượng cũng khó. Lá rơi đến một mức nào đó thì sẽ có người quét, con sâu ăn lá thì cũng sẽ đến lúc bị chim ăn, phân chim lại nuôi cây.

Mở rộng ra nếu là héo thì người làm vườn sẽ phải đến quét, sau đó quản gia lại đi kiểm tra, hắn ta sẽ thấy thêm rất nhiều việc để làm. Những người dưới tay sẽ có việc để làm, Băng Thần bỗng có một ý nghĩ lóe lên.

"Không có chuyện gì thực sự hoàn toàn bế tắc chỉ cần bản thân tập trung từ khởi nguyên thì sẽ tìm ra lời giải, nếu qua tìm hiểu kỹ lưỡng vẫn không có kết quả đó mới là bế tắc thật sự."

Ngày thứ năm trong ánh mắt chờ mong của mọi người Băng Thần thật sự tỉnh dậy, hắn ta cảm giác đầu óc mình minh mẫn hơn rất nhiều. Nhìn mấy người hắn ta cười hỏi:

"Mấy ngày nay không có chuyện gì xảy ra chứ."

Trình Vân ngồi cạnh hắn mỉm cười nói:

"Không có chuyện gì lớn cả, Thiên Long Bang các huynh đệ đều tản ra đi về thăm nhà rồi, chuyện quan trọng của bang phái Phi Thành cùng Từ Tuấn quân rất tốt."

Nhạc lão gia tử cũng đẩy cửa đi vào sau đó cười nói:

"Ta biết tiểu tử ngươi sẽ không có vấn đề gì mà, ngươi phải trải qua những chuyện như thế này nữa thì phải báo trước để mọi người không phải lo lắng nữa."

Băng Thần cột lại tóc sau đó cười nói:

"Ngài cứ yên tâm lần sau ta sẽ chú ý hơn, chỉ có điều ta quả thực không né tránh được chỉ có thể bị động nhận lấy mà thôi."

Nhạc lão nhìn hắn hiền từ nói:

"Không có vấn đề gì cả ngươi có làm sao thì chúng ta vẫn lo được, huống chi mỗi lần người xảy ra vấn đề thì lại trở lên càng mạnh mẽ hơn, như thế có thể coi là chuyện tốt mà."

Băng Thần không phát biểu gì cả tương đương với chuyện hắn đồng ý nhưng trải qua lần này Thương Nhược Nhược lại không vui nằng thấy Nhạc lão không nói gì nữa liền hỏi:

"Thế lần sau ngươi trải qua mấy chuyện như thế là khi nào, có những dấu hiệu gì, ngươi phải chịu những gì."

Băng Thần nhìn nàng thờ dãi sau đó chậm rãi kể ra:

"Thời gian thì ta không biết những cũng sẽ sớm thôi, bản thân ta sẽ phải trải qua bảy kiếp nạn tương đương với bảy loại tội lỗi của thế gian Lười biếng, đố kỵ, ngạo mạn, phàm ăn, phần nộ, dâm dục, tham lam."

Hắn ta lắc người một phát đề cho gân cốt giãn ra sau đó nói:

"Lúc này ta đã trải qua được bốn cái đầu tiên, nói là bốn cái đầu tiên thôi chứ chúng tôi cũng không có thứ tự gì cả. Phàm ăn thì trong bữa tiệc mọi người cũng đã thấy, ngạo mạn thì trôi qua dễ nhất, phần nộ thì khiến ta giết bao nhiêu người trong lần thí luyện của Thiên Nguyên học viện. Không những kẻ thù những người vô tội ta giết cũng không ít."

Mà kiếp nạn càng về sau thì tác dụng càng nặng nề, chỉ lười biếng thôi lại làm ta không thể nhúc nhích trong đúng năm ngày. Bây giờ còn đố kỵ, dâm dục cùng tham lam khiến cho ta rất lo lắng, không biết lúc đó ta sẽ còn giữ được lý trí hay không."

Mọi người đều trầm mặc, hóa ra Băng Thần hóa cuồng lần trước là do phải chịu phần nộ kiếp nạn làm mất đi lý trí của mình. Nhạc Thiên Quân nhìn hắn khiếp sợ nói:

"Không ngờ lúc người mất đi lý trí lại trở lên mạnh mẽ như thế, hơn hẳn lúc ngươi tỉnh táo."

Băng Thần lắc đầu rất nghiêm túc nói:

"Lúc đó ta đã hoàn toàn mất đi lý trí ngài có nghĩ đến hậu quả nếu ta quay qua giết người của mình hay không. Sức chiến đấu của ta vẫn luôn như thế, cần bản lúc đó ta không còn suy nghĩ đến bất cứ vấn đề nào khác cả.

Lần này mọi người may mắn nhưng Băng Thần ta không phải kẻ chỉ dựa vào may mắn mà sống sót, thế nên mất đi lý trí đối với ta là điều tồi tệ nhất.Nếu không ta có thể xử lý bọn họ một cách gọn gàng hơn, trực tiếp ra tay như thế tuy có tác dụng chấn nhiếp những cũng làm ta bại lộ hoàn toàn thực lực."

Mọi người nghe Băng Thần phân tích thì cảm giác vô cùng chính xác, Băng Thần hưởng thụ ánh nhìn khâm phục của mọi người sau đó âm trầm nói:

"Không những thế bọn chúng sẽ nghĩ thực chất ta vẫn ẩn dấu thực lực, như thế muốn tìm người diệt ta sẽ rất khó.Nhưng có một cái hại to lớn đó là nếu bọn họ tìm ra một người chắc chắn có thể giết ta thì người đó có thể thực sự giết ta dễ dàng.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủ này ta phải tranh thủ tăng cường sức mạnh để tiếp tục kế hoạch bảo toàn chính mình.Hi vọng lần này khảo hạch không ra biên cố gì, Thiên Nguyên học viện con đường cũng có chút nguy hiểm mọi người lên có gắng phần mình cẩn thận."

Tất cả mọi người đều ngoại trừ Nhạc lão gia tử nhưng hai tỷ muội Tử gia cũng gật đầu thì khiến Băng Thần cảm giác hơi lạ lùng.Băng Thần đi xuống khỏi giường sau đó nói với Nhạc Thiên Quân:

"Thiên Long Bang ta đã năm ngày không ghé qua bây giờ tình lại rồi thì đi xem một chút."

Mộng Phi nắm tay hắn ta vui vẻ nói:

"Ta đi cùng ngươi."

Mấy cô nương khác cũng lặng lẽ đi theo sau, Băng Thần quan sát thì thấy ngoài Thương Nhược Nhược thì mấy cô nàng khác đều tiến cấp, có vẻ Âm Dương Song Tu tăng tốc độ tu luyện rất có hiệu quả.

Tính danh: Mộng Phi

Thực lực: Vũ Sư lục trọng

Huyết mạch: Tử Tước Thần Điều

Thể chất:Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp:3

Lực lượng:8500

Tốc độ: 35000

Trí lực:30

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Lôi

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm:99

Danh hào:Không có

Tính danh: Trình Lan

Thực lực: Vũ Sư ngũ Trọng Thiên

Huyết mạch: Tử Tước Lan Hoa

Thể chất:Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp:13

Lực lượng: 7300

Tốc độ: 3100

Trí lực: 19

Thiên phú: 35

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc, Thổ

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Không có

Tính danh: Trình Văn

Thực lực: Vũ Sư ngũ Trọng Thiên

Huyết mạch: Tử Tước Lan Hoa

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp: 13

Lực lượng: 7400

Tốc độ: 3500

Trí lực: 19

Thiên phú: 35

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc, Thổ

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Không có

Cứ như vậy dưới sự hỗ trợ nhiệt tình của hắc mỗi tôi rất có thể các nàng khi tham gia khảo hạch cũng đã trở thành bảy tám trọng Vũ Sư. Tuy nhiên như thế chỉ có sức tự vệ trước đám yêu thú mà thôi, thi sinh thì đến hơn một nửa đã Vũ Vương, vẫn phải nhờ đến Thiên Long Bang.

Chuyện này cũng không quan trọng cho lắm bởi Thiên Long Bang có hơn ba trăm Vũ Vương mọi chuyện rất dễ làm. Nhưng hai tỷ muội Tử gia làm sao để trả thù các nàng cũng là một vấn đề, phải làm nhanh nếu không một tháng sau hắc ta sẽ mất luôn cơ hội làm việc đó.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Băng Thần kế hoạch

Đi đến nơi thì bọn họ đã thấy khu nhà nát của đám người Lăng Phong đã hoàn toàn biến mất, cả một khu vực xung quanh cũng bị san bằng. Phi Thành đang đứng ở dưới hiên chỉ huy một đám công tượng xây công trình, có vẻ nơi này khi xây xong cũng không hề nhỏ.

Thấy Băng Thần dẫn đám nữ nhân của mình tới thì Phi Thành liền chạy nhanh ra ngoài đón hắc ta.

"Đang xây cái gì thế, chúng ta mở rộng cửa hàng ư?"

Phi Thành lắc đầu chỉ tòa nhà rồi nói:

"Nơi đây sẽ là tổng bộ của Thiên Long Bang, bang chúng lúc này đã hơn mười ngàn người, đó là ta còn chưa tính những nhân viên tình báo cấp thấp bởi họ chưa chính thức được gia nhập."

Và lại thế lực cũng đa coi như lớn mạnh làm sao cái tổng bộ cũng không có được, các huynh đệ trong bang mỗi lần vào thành cũng đâu thể nào cứ đi ở tửu quán mãi được. Khu vực này nằm ở ngoại thành giá tiền rất rẻ thậm chí chi phí xây dựng đã đủ khiến cho các huynh đệ thoải mái ta túc."

Băng Thần nghe thế cảm giác rất hợp lý liền hỏi:

"Thế người có cần thêm tiền hay không?"

Phi Thành lắc đầu báo cáo:

"Chi nhánh cửa hàng may mặc dưới sự chỉ điểm cùng hỗ trợ của Mộng gia thương hội đã có thêm hai mươi chi nhánh, cộng thêm danh tiếng của ngài khiến cho tất cả đều mua may bán đất. Dòng tiền không ngừng nghỉ dư sức để ta kiến thiết cùng phát triển Thiên Long bang, công tử người không cần phải lo lắng gì hết."

Băng Thần gật gù vui mừng vì rốt cuộc mình cũng có một người thuộc hạ ra dáng một chút, ôm Mộng Phi vào lòng hân ta thì thầm

"Cám ơn người đã giúp ta."

Mộng Phi vui vẻ nhìn hân nhí nhánh nói:

"Ta là bang chủ phu nhân không giúp người thì giúp ai."

Băng Thần nhú mày sau đó thật thà nói ra:

"Người không hợp với về nhí nhánh đó đâu?"

Mộng Phi cùng mấy cô nàng bị vẻ mặt nghiêm túc của Băng Thần chọc cười, Phi Thành cũng không nhịn được cười mấp mí nhếch. Nhưng nhớ đến thân phận hiện tại của mình thì phải kiềm chế để giữ hình tượng trước mặt thuộc hạ. Phi Thành đưa tay ra hiệu mời Băng Thần cùng những người nữ nhân kia.

"Thiếu gia chúng ta đi qua tửu quán trước mặt trò truyện, tại nơi đây mù mịt như thế này không tốt để trò chuyện."

Băng Thần cũng không thích hít bụi tạt nhiên đồng ý, vào trong tửu quán nhận lấy một phòng biệt lập thì Phi Thành mới hỏi:

"Thiếu gia lần này truy sát hai huynh đệ Hoa gia có thể sẽ khiến chúng ta gặp rắc rối, bọn họ đã làm gì mà trêu chọc đến ngài."

Băng Thần gắp một miếng đồ ăn bỏ vào miệng nhai rồi lạnh nhạt nói:

"Hắn ta cứu con trai nuôi của Trình Quốc một mạng khi hắn ta có giết tất cả chúng ta thế nên ta

muốn giết bọn hắn, đám người đó bị ta giết hết rồi chỉ còn hai con cá lọt lưới mà thôi. Hoa gia hai huynh đệ có bảo vật dịch chuyển không gian rất khó chịu nhưng lần này chúng ta có nhân số, ta không tin không giết được bọn hắn."

Phi Thành nghe Băng Thần giết được con trai của Trình Quốc thì vui mừng tột cùng nhưng có điều hắn không dám thể hiện ra lúc này, hắn sợ làm cho hai tỷ tỷ của mình buồn. Công tử đã nói Trình Quốc có thể giết nhưng chỉ có thể làm âm thầm, sau đó cho mọi chuyện chìm vào quên lãng.

Lấy ra cuốn sổ tay của mình Phi Thành ghi thêm vào đó cái gì, sau một hồi cân nhắc tình toán thì hắn ta mới nói cho Băng Thần:

"Ta đang nghĩ khi Bang phái tru sát một địch thủ nào đó thì người thành công cũng phải được thưởng chứ. Nhất là kẻ thù của ngài thì cần chính ngài ra tay thưởng mới được, nếu không rất có thể khiến huynh đệ không được hăng hái."

Băng Thần ngẫm nghĩ:

"Nếu thành công giết hai tên kia thì mình "chi cần" trả thù thêm hai cô nàng kia là được Tinh Thần Quyết, khi đó kiểu gì chả mang ra. Lấy nó ra làm phần thưởng thì đúng là một công đôi việc, dù sao không hoàn thành nhiệm vụ thì cũng ngổm liều một phen thành công một cái thì cái gì cũng khỏe."

Nhìn thẳng vào Phi Thành Băng Thần tự tin nói:

"Người thông báo với các huynh đệ nếu lần này thành công thì ta sẽ lấy một loại công pháp phụ trợ cực kỳ mạnh mẽ cho mọi người tham gia vào nhiệm vụ lần này cùng hưởng. Ai tự tay tiêu diệt người thứ nhất sẽ lãnh chức đường chủ thứ chín, vị trí này cũng không cần phải để trống quá lâu dài sẽ không tốt cho sự phát triển của bang phái."

Phi Thành cũng cảm thấy rất đúng hướng chỉ phần thương này sẽ làm cho các huynh đệ sôi trào. Băng Thần tiếp tục giao phó:

"Đồng thời ngươi cũng giao phó luôn cho các huynh đệ một nhiệm vụ đó là bảo vệ mấy cô nàng, tiền thưởng chắc chắn sẽ không nhỏ ngươi cứ để từng người vài triệu lượng. Dù sao trong đó có cả người của Mộ Dung gia cùng, Quân gia, rồi còn cả công chúa trong tiệc rượu ở Mộ Dung gia ta đã thương lượng xong rồi."

Mỗi nhà đồng ý bỏ năm mươi triệu để cho thiên kim nhà họ an toàn nhưng ngươi cũng biết công chúa có danh nghĩa là hôn thê của ta. Thế nên ta chỉ nhận được một trăm triệu lượng chia ra mỗi người năm triệu lượng thì quy bang vẫn còn dư rất nhiều."

Phi Thành nhìn Băng Thần cười gian trá nói:

"Công tử quả nhiên làm việc chu toàn, cứ như thế bang phái chúng ta đảm bảo lên như điều gặp gió. Nếu ta liên hệ được một ít công tử nhà quyền quý mở dịch vụ bảo kê đi qua Thiên Nguyên học viện khảo hạch liệu có được không nhỉ."

Băng Thần lập tức xua tay nói:

"Không được, như thế sẽ làm chúng ta lộ hành tung đồng thời cũng sẽ khiến cho hai nhiệm vụ chính khó hoàn thành. Không thể nào chỉ vì chút nước lại bỏ cả một cái hồ nước được ngươi nói xem có phải không, cứ theo ta phân phí mà làm."

Phi Thành chấp tay nghiêm túc nói:

"Vâng thưa công tử."

Băng Thần nghĩ ngợi một chút sau đó nói:

"Nhớ dặn dò các huynh đệ trong học viện không được gọi ta là bang chủ, không biết học viện có thích một bang phái vào học không. Nhưng ta trước khi thăm dò kỹ càng tình hình học viện thì dặn dò mọi người không nên manh động, nếu không sẽ rất dễ hỏng việc biết chưa."

Bỗng từ ngoài cửa một nữ nhân đi vào, Băng Thần chỉ biết là nữ bởi vòng một nàng quá lớn, còn khuôn mặt đã bị che kín.

"Băng Thần công tử đoán xem ta là ai."

Băng Thần không có nhàm chán như thế, hắn ta mở miệng trêu nàng:

"Nếu ta đoán đúng ngươi sẽ cho ta một nụ hôn nhé."

Cô nàng kia có vẻ rất tự tin nói:

"Nếu ngài đoán sai thì phải đồng ý của ta một yêu cầu."

Băng Thần phát tay hào phóng nói:

"Chuyện nhỏ."

Sau đó hắn mở bảng thông tin của nàng ta lên

Tính danh: Thủy Linh

Thực lực: Vũ Vương Tứ Trọng Thiên

Huyết mạch: Thủy Thánh

Thể chất: Nhật Nguyệt Quán Thể

Đẳng cấp: 13

Lực lượng: 34000

Tốc độ: 26000

Trí lực: 19

Thiên phú: 40

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thủy

Tuổi thọ: 300

Độ thiện cảm: 79

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần nhấp một ly rượu sau đó nói:

"Thủy Linh cô nương ngươi tìm tới tại hạ để tặng hôn hay có chuyện gì sao. Ngươi lên bỏ thời gian ra để tu luyện thì hơn thực lực chẳng tiến bộ chút nào "

Thủy Linh cúi khấn bịt mặt ra sau đó nhìn Băng Thần với nét mặt khó tin nói:

"Sao ngươi có thể biết được là ta, trên người ta có bảo vật che dấu dù Vũ Tôn cũng đừng hòng nhìn ra cái gì. Ngươi làm sao mà lại nhìn ra ra được."

Băng Thần chút nữa phun hết rượu ra quên mất còn có Tử Mộng tại đây hắn ta đành phải chém gió, vói về mặt cực kỳ bình tĩnh hắn ta nở nụ cười thần bí sau đó nói:

"Ta ngửi được mùi của ngươi dù sao chúng ta cũng đồng hành lâu như thế, hưởng chi cách ăn nói chẳng đổi thay làm sao người khác không biết được."

Tử Mộng mũi hơi nhảy thì quả nhiên có thể cảm nhận được mùi của Thủy Linh thì thôi không nghĩ ngờ Băng Thần nữa. Hắn ta lúc này chỉ muốn tự và cho mình vài phát cái tội thích bốc phét, có vẻ từ ngày có hệ thống hắn ta thêm khá nhiều tình xấu thì phải.

Nếu Tử Mộng biết chuyện mình nhìn thấy tu vi người khác thì chắc chắn mọi kế hoạch chưa nghĩ ra của hắn cũng sẽ đổ bể.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Bế tắc man

Băng Thần cười trừ, trong lòng thở phào một hơi cuối cùng nàng cũng đã tin tưởng thế thì tốt. Hắn ta sau đó để các nàng trò chuyện, Phi Thành còn có việc lên cũng cáo từ ngay sau đó. Đi về nhà Băng Thần mới nhớ đến chuyện hình như Thương Thu Sơn biết chuyện mình có thể nhìn thấy tu vi của người khác.

Bây giờ thì nói chuyện phải chú ý nói chuyện tránh xa chủ đề có liên quan đến bữa tiệc của hoàng gia. Về đến nhà Băng Thần mặc kệ các nàng bản thân một thân mình muốn đi nghỉ ngơi nhưng hắn ta bỗng nghe được một tin tức tốt.

Trình Lan ngạc nhiên thốt lên:

"Hai người các ngươi cũng tham gia Thiên Nguyên học viện lần này, lần thập quốc tranh tài ta nhớ các ngươi đâu có tham gia."

Từ Lan ôm lấy Trình Lan cười nói:

"Sự phụ chúng ta có ân với một vị lão sư trong Thiên Nguyên, lần này hắn ta dùng xuất của con cháu nhường cho chúng ta."

Băng Thần làm như không nghe thấy đi một mạch vào trong ngõ quẹo thì hắn ta nắm chặt tay vào, về mặt kích động vô cùng. Nếu như thế thì chẳng khác nào mình có thể đủ thời gian hai tháng để trả thù, hắn ta tâm trạng vui vẻ đi về phòng.

Bỗng hắn ta nghĩ hình như bây giờ không phải lúc để mình nghỉ ngơi thì phải, biết đâu chỉ một số hành động nhỏ cũng coi như giúp mình trả thù thành công. Nghĩ là làm hắn ta quay đầu lại luôn đứng ở một nơi xa quan sát tìm cơ hội, đến tận chiều tối các nàng mới tan ra, mỗi người đều về phòng riêng của mình.

Tối này lão gia tử cùng các vị khác cũng không có ở nhà mẹ của Nhạc Thanh Thanh cũng ở trong cùng chưa về, nghe nói ở đây đến tận một tháng. Đồ ăn tối mỗi người chỉ cần dọn một cầu thì sẽ được mang tới tận phòng, đây coi như một cơ hội trời cho để hắn ta trả thù.

Ngồi trên nóc nhà đợi đến đêm đến hạ nhân mang đồ ăn đến đây phòng của hai tỷ muội Trình gia cùng hai cô nương họ Từ. Người nha hoàn này đang bưng đồ ăn thì hết cả hồn bởi Băng Thần xuất hiện chặn trước người nàng ta.

"Ngươi mang đồ ăn cho bọn họ ư, để ta mang dùm cho dù sao ta cũng có việc tìm các nàng, ngươi mau đi mang đồ ăn cho những người khác nữa."

Người thị nữ này tuy cảm giác đáng ngờ nhưng nghĩ lại đây là Băng Thần, hắn ta làm người quang minh lỗi lạc như thế lại đi hại ai.

"Cám ơn thiếu gia tiểu nhân cáo lui."

Băng Thần tiếp nhận lấy bốn bát bún sau đó cười nói:

"Không có gì ngại cứ lui đi."

Đội người kia đi khuất bóng Băng Thần khoe miệng nở nụ cười gian trá, lấy ra một đôi đũa hắt ta gấp mấy miếng thịt to bỏ vào hai cái bát khác cười âm hiểm:

"Các người hành hạ bọn thiếu gia ư, các người phải trả giá, ta sẽ lấy hết thịt của các người, hahaha."

Sau đó tâm trạng vui vẻ bùng lên nhưng nghĩ cái này vẫn còn quá nhẹ, Băng Thần nhìn hai bát mì gần hết thì tràn đầy suy tư sau đó:

"Phút, phút "

Băng Thần đã dùng tuyệt chiêu mà ở Trái Đất hay dùng, nhờ nước miếng, lấy đũa quấy đều lên rồi bùng về phía phòng của các nàng. Nghĩ tới đầu đũa bị ướt sẽ khiến các nàng nghĩ ngờ hắt ta dùng hỏa nguyên khí hong khô đi, thấy mọi thứ vẹn toàn hắt ta gõ cửa phòng hai nàng.

Từ Mộng đang tu luyện thì bị làm phiền tâm trạng không vui nhưng đây là bữa ăn tối cũng lên nàng vẫn ra nhận. Mở cửa thấy người mang tới là Băng Thần thì nàng có chút ngạc nhiên nhưng vẫn mở cửa cho hắt vào.

"Sao lại là công tử, nha hoàn phục vụ đâu?"

Băng Thần mỉm cười một cái sau đó nói:

"Ta có chuyện cần tìm hai vị lão bà phòng kế lên tiện thể mang cho các người luôn, với lại ta cũng có chút chuyện muốn hỏi các người."

Đặt hai bát mì ra bàn đẩy đến trước mặt hai người các nàng, Băng Thần không cần nói gì Từ Mộng đã bắt đầu ăn nhưng hắt lại không thấy thông báo gì cả. Hắt ta biết rất có thể chỉ một chút như thế chưa đủ thể nên chút thất vọng, xem ra vẫn phải tìm cách nào đó hợp lý hơn.

"Các người lần này tham gia khảo hạch của Thiên Nguyên học viện tất có nguy hiểm, có cần ta đây phái mấy người hộ vệ cho các người không."

Từ Mộng cười với hắt xong nhàn nhạt nói:

"Công tử không cần lo chúng ta tu vi cũng không cạn ta, và lại hai tỷ muội chúng ta cũng rất muốn thực nghiệm chiến đấu xem thế nào."

Băng Thần nếu không biết sự thật về tu vi của các nàng có khi sẽ thật tin nhưng bây giờ hắt chỉ có thể thầm khen:

"Hai người này có thể lãnh giải thưởng điện ảnh bởi khả năng diễn xuất như thế này, cha sao hai nàng nói cái gì mấy cô nàng kia cũng tin sái cổ."

Băng Thần cũng đành hoàn thành vai diễn của mình luôn, hắt ta chấp tay nói:

"Đã thế tại hạ cáo lui."

Hắt ta bưng hai bát mì khác đi qua phòng của Trình gia hai tỷ muội, Từ Lan cùng Từ Mộng lúc này mới dùng đũa nói nhỏ:

"Tiểu tử này có gì đó hơi lạ nhưng trong bát mì lại không có cái gì, và lại ta không nghĩ ra hắt ta muốn làm gì."

Từ Mộng nghĩ đến cái gì đó hắt hắt vài hơi sau đó sắc mặt đột nhiên biến đổi, nàng móc học để cho mình ới ra. Từ Lan không biết chuyện gì xảy ra ngay lập tức hỏi:

"Mộng tỷ có chuyện gì thế bát mì này có gì sao, ngại là Vũ Tôn cũng không lên sợ trúng độc nư thế chứ."

Từ Mộng ới ra xong nét mặt tức điên nhìn nàng nói:

"Tiểu tử này nhờ nước bọt vào mì của chúng ta, bữa hôm chúng ta mang hắt đi về phòng có vẻ tên này còn có chút ý thức thế lên bây giờ mới trả thù."

Từ Lan nghe thế cũng xanh hết cả mặt ới ra liên tục, hai nàng về mặt vô cùng tức tối nhìn về căn phòng kế bên, Từ Mộng gần từng chữ:

"Tiểu tử thói ngại cứ đội đẩy bản cô nương sẽ cho ngại biết mặt, đồ nam nhân nhỏ mọn, lần này ngại chắc chắn phải trả giá đắt cho hành vi của mình."

Băng Thần vừa vào phòng của hai tỷ muội Trình gia thì thấy âm thanh của hệ thống vang lên.

Chúc mừng ký chủ đã thành công trả thù Từ Lan (1/4)

Chúc mừng ký chủ đã thành công trả thù Từ Mộng (2/4)

Băng Thần liền vui vẻ nhưng hắn vẫn thắc mắc tại sao các nàng ăn mỳ lại không có gì, bây giờ tự nhiên lại hoàn thành. Bỗng hắn nghĩ đến một khả năng, có khi nào các nàng phát hiện ra không nhỉ, phóng ra thần thức muốn cảm nhận một chút thì bị hai luồng khí thể ngăn cản ở ngoài.

Có vẻ đúng như mình nghĩ rồi hai nàng ta bây giờ mới phát hiện ra hành vi dơ bẩn của hắn ta. Có khi nào hai nàng lập tức muốn làm thị mình không, bụng mị đến cho hai cô nàng tâm trạng hân hoan thỏm.

Nhưng tới tận khi hai nàng ăn xong hết mỳ hắn ta liền thở phào nhẹ nhõm, khóe môi nở nụ cười:

"Hai người các ngươi cùng bốn thiếu gia đại chiến nào."

Lao tới ôm hai người các nàng lên giường hắn ta liền dùng toàn bộ công lực của mình chiến đấu cả đêm. Hắn không biết mình sắp trải qua một chuỗi ngày dài mệt mỏi, bởi hai người kia đang lên kế hoạch trả thù hắn ta.

Cả một đêm sanh cả đến tận sáng hắn ta mới mặc đồ vui vẻ đi ra ngoài, bàn đá bên ngoài hắn ta đã thấy hai cô nàng kia ngồi chờ sẵn. Băng Thần không biết các nàng vì mục đích gì nhưng có thể chắc chắn các nàng sẽ không làm gì mình bây giờ.

Từ Mộng thấy hắn ta ra thì cười nói:

"Công tử làm cốc trà nóng buổi sáng."

Thị lực của Băng Thần rất tốt thế lên trong lòng hắn ta thâm hô:

"Trà này rõ ràng đã nguội hóng chỉ nước bọt của các ngươi còn nổi lên bênh thế kia, giả tạo có thể bài bản một chút được không. Không biết các nàng nhỏ bao nhiêu gum mà khiến cả cốc trà toàn bọt."

Nhưng từ phía xa Nhạc Thiên Vệ chạy tới vui vẻ ngồi xuống, hai người này chưa bị Băng Thần hút hồn ba người bọn họ vẫn còn cơ hội. Băng Thần liền giả bộ tươi cười sau đó lắc nhẹ cốc trà rồi nói:

"Đây là trà các nàng pha ta có việc gấp phải đi mời các ngươi."

Sau đó không để ai mở miệng hắn ta nhanh chóng chạy mất tăm, ba huynh đệ thì giành giật nhau cốc trà. Bọt bên trên đã bị Băng Thần đánh tan khiến ba người bọn họ uống trà không biết rằng nó bị nhỏ rất nhiều nước bọt.

Nhạc Thiên Vệ giành được sau đó nói:

"Có vẻ sáng nay ăn nhiều cháo thịt gà quá hay sao ta cảm giác hình như trà này cũng có tý vị cháo thịt gà."

Nhạc Thiên Quốc không thèm để ý nói:

"Hai vị cô nương hôm nay trời xanh mây trắng chúng ta muốn ra ngoài ngắm cảnh hai vị cô nương có nhã hứng đi theo chúng ta không?"

Từ Lan cười trừ sau đó nói:

"Xin lỗi ba vị công tử tỷ muội chúng ta cảm thấy trong người không tốt cần phải nghỉ ngơi chuẩn bị cho khảo hạch nữa. Để khi khác chúng ta sẽ cùng ba người các vị ra ngoài ngắm cảnh, còn bây giờ xin phép cáo từ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Dịch vụ làm mai

Băng Thần bỏ đi hai cô nàng cũng nhanh chóng theo đằng sau, ba huynh đệ Nhạc gia buồn rầu thảm thán:

"Không lẽ trên đời này thực sự có gái nào cũng thích bạch phú mỹ hay sao."

Nhạc Thiên Vệ vỗ vai hai huynh đệ của mình sau đó cố gắng vực dậy tinh thần của hai người:

"Mới có chút trắc trở như thế này hai huynh đã nản rồi thì chúng ta làm sao tìm được con dâu. Bây giờ thay vì tìm mấy cô nàng ở gần đệ lại có một ý tưởng khác."

Hai tên kia lập tức lên tinh thần sau đó hỏi:

"Người có ý kiến gì hay thì nói ra chúng ta cùng nhau xem xét."

Nhạc Thiên Vệ lúc này mới cao thâm mặc trặc nói:

"Các huynh không biết chứ thực ra theo ta tìm hiểu được thì tỷ muội Trình gia trở thành người yêu của Băng Thần là do hắn tìm kiếm đây. "

Hai người kia cả kinh dồn dập hỏi:

"Còn có chuyện đó ư?"

Nhạc Thiên Vệ cười nói:

"Có sao không? Theo ta tìm hiểu được thì Băng Thần nhờ người trong hội tìm các nàng. "

Hắn nghĩ đến cái gì đó thì mới nhiu mày nói tiếp:

"Không đúng, huynh ấy cho tiền người ta để tìm mỹ nhân cho mình. Ý nghĩ của huynh ấy rất thông minh, các người thử nghĩ xem Thanh Vân quốc rộng lớn như thế chẳng lẽ chỉ có mỗi thập đại mỹ nhân. "

Hắn ta nhìn về phía Băng Thần ánh mắt toát ra hào quang ngưỡng mộ nói:

"Nhưng đẹp được như thế thì vận khí vẫn không thể nói là bình thường được, chúng ta tiêu chuẩn vốn thấp hơn thì đó là chuyện nhỏ. Nhạc gia vốn không thiếu tiền, Thiên Long bang mới thành lập chúng ta cầm tiền đến đó nhờ vả thì làm sao lại thất bại."

Để tăng thêm độ thuyết phục thì Nhạc Thiên Vệ lập tức đưa ra dẫn chứng để họ tin hơn:

"Nếu chúng ta tìm được các nàng trong lúc các nàng chỉ là người bình thường thậm chí có khi còn đói nghèo. Hai người nghĩ xem của các nàng cùng đám quan nhân trong kỹ viện ai sẽ dễ dàng hơn, tự soi gương một chút chúng ta không đẹp để gì muốn có nữ nhân phải dùng tấm lòng đã động."

Sau đó hắn ta gõ bàn rồi nói:

"Theo hai người thì đánh động một cô gái bình thường dễ hơn hay đám quan nhân suốt ngày tiếp xúc quyền quý. Chưa kể nếu các nàng còn trong cảnh đói nghèo thì thân thể mới trong sạch, cha mẹ có thể chấp nhận một cô gái nông thôn nhưng làm sao chấp nhận kỹ nữ."

Hai người kia lúc này cũng gật đầu tin sái cổ, Nhạc Thiên Vệ lập tức chìa tay ra sau đó rất tinh tảo nói:

"Thế nhưng không thiếu tiền cũng không có nghĩa một mình ta sẽ bỏ tiền, hai người các huynh sẽ phải bỏ tiền ra."

Nhạc Thiên Quốc bĩu môi sau đó nói:

"Trước tiên phải thương thảo giá cả rồi chúng ta mới có thể đưa tiền chứ, tiền vào tay người rồi thì có mấy khi đòi lại được."

Nhạc Thiên Vệ rút tay của mình lại đứng lên rồi nói:

"Không vấn đề chúng ta sinh ra cùng một mẹ không ngờ các người nghĩ ta là loại người như thế."

Nhạc Thiên Quốc khinh bỉ nói:

"Chính vì làm anh em từ khi sinh ra chúng ta mới biết được người chính là loại người như thế, đừng nói nhiều nhanh chân lên."

Nửa tiếng sau Phi Thành đã ngồi uống trà với ba người, hắn giữ thái độ bình tĩnh hỏi:

"Không biết ba vị thiếu gia có chuyện gì mà lại đi đến nơi đây?"

Nhạc Thiên Vệ cười nói với Phi Thành:

"Chẳng qua có chút chuyện muốn nhờ Thiên Long Bang người giúp, tất nhiên chúng ta sẽ không để huynh đệ trong bang chịu thiệt."

Phi Thành biết tiền đưa tới cửa thế nên lập tức vui mừng rót trà cho ba người sau đó hỏi:

"Không biết ba vị có chuyện gì cần nhờ huynh đệ trong Thiên Long Bang chúng ta."

Nhạc Thiên Vệ quan sát xung quanh sau đó nhỏ giọng nói:

"Chuyện Băng Thần huynh ấy tìm được hai nữ nhân siêu sinh đẹp nhờ huynh đệ trong bang, thế nên chúng ta cô đơn bao ngày cũng muốn tìm lấy người kê gối mỗi đêm."

Phi Thành biết lần trước tìm người cho công tử hồ sơ các ứng cử viên cũng có một ít, không ngờ lúc này có thể xài đến. Hắn ta nhìn ba người xong từ giới

chỉ lấy ra một cộc giấy lớn rồi khẽ hỏi:

"Không biết ba vị định bồi dưỡng cho Thiên Long Bang bao nhiêu, dù sao các huynh đệ thu thập thông tin cũng không phải dễ dàng gì."

Ba người nhìn nhau sáu đó bỏ ra thật nhiều ngân lượng số lượng sơ sơ cũng phải mười năm triệu, Phi Thành lập tức vui vẻ nhận lấy sau đó lựa ra những ứng cử viên sáng giá nhất. Tất nhiên mấy cô gái này không bằng Trình gia hai tỷ muội nhưng may mắn cũng có vài người rất đẹp.

Phi Thành thu hết tiền rồi chậm rãi nói:

"Ba bị công tử mời đưa ra chỉ tiêu chúng ta còn sàng lọc."

Nhạc Thiên Vệ liền dứt khoát nói ra hết ý tưởng của mình:

"Thứ nhất tất nhiên càng xinh đẹp càng tốt, thứ hai gia cảnh bình dân, thứ ba phải chắc chắn không có ý trung nhân nếu không chúng ta cũng không cần."

Phi Thành bắt đầu suy nghĩ một lúc sau hắn ta lấy ra ba tấm hình vẽ đặt trước mặt của ba người sau đó hỏi:

"Ba người này đã được chưa, hình vẽ do một thiên tài hội họa thực hiện thể nên giống đến chín thành. Ba người này có hai người gia cảnh khó khăn, gia đình người còn lại thì ở khu thành kế bên của đệ đồ."

Hai người có hoàn cảnh khó khăn thì đang phụng dưỡng cha mẹ, nhà quá khổ lên sống ngoài bìa rừng, trang phục chắc chắn không giống như trong hình. Nhưng ta nghĩ nếu có thể tiến Nhạc phủ thì quần áo sẽ không là vấn đề chứ, các vị công tử cứ xem xem."

Ba người nhìn xem một cái lập tức trầm trồ bởi hai người này quá đẹp có thể nói chỉ thua muội muội bọn họ một chút. Quan trọng nhất là hình thể trước mắt sau lờ mờ bất mất vô cùng, bọn họ cần nhất đã đều có đủ.

Phi Thành nhìn ba người sau đó vẻ mặt cao thâm nói:

"Nếu ba vị công tử chưa có công lược thì Thiên Long Bang có thể bao luôn dịch vụ giúp các ngài có thể đón mỹ nhân về nhà."

Ba người nhún mày nhìn Phi Thành nhưng hắn ta mỉm cười bởi ba người này hiểu sai vấn đề:

"Ba bị công tử nhầm, chúng ta không phải bắt người mà là chiến lược giúp các ngài có thể nhanh chóng nắm trái tim người đẹp."

Nhạc Thiên Vệ nghi ngờ hỏi:

"Có thật không?"

Phi Thành nhìn ba người vẻ mặt tự tin nói:

"Các vị yên tâm không phải bang chủ chúng ta đã thành công mỹ mãn hay sao, vấn đề ở đây là nếu muốn thực hiện những thứ đề ra thì huynh đệ trong bang..."

Hắn chưa nói dứt câu thì trước mặt đã xuất hiện một chồng ngân phiếu cao ngất, Nhạc Thiên Vệ nói:

"Như thế đủ bồi dưỡng huynh đệ trong bang chưa?"

Phi Thành mỉm cười sau đó liên tục gật đầu nói:

"Đã được rồi ba vị mời chọn người mình thích để ta còn sắp xếp."

Ba người nhìn nhau Nhạc Thiên Vệ thở sâu một hơi sau đó nói:

"Chúng ta ba người đếm một hai ba rồi chọn ra người mình thích, đã được chưa."

Hai người kia cũng gật đầu:

"Đồng ý"

Ba người đồng loạt chỉ nhưng lần này không biết có phải định mệnh hay không ba người lại chọn không giống nhau. Bọn họ nhìn nhau sau đó Nhạc Thiên Vệ nói:

"Các người có suy nghĩ giống ta không?"

Hai người kia đồng thời gật đầu bật thốt lên:

"Định mệnh vậy gọi."

Phi Thành nhìn thấy sau đó nói:

"Nếu ba vĩ công tử đã quyết định thì cứ theo thứ tự Nhạc Thiên Vệ công tử phiên ngươì ở lại còn hai vị ki thì ngày mai cùng ngày kia mỗi ngày một người đến chỗ ta."

Nhạc Thiên Vệ gật đầu, hai người kia cũng vui vẻ nhận lấy tấm hình ra về, thấy hai người kia đi thì Phi Thành quay qua dặn dò thuộc hạ một chút sau đó vui vẻ chờ đợi. Chỉ khoảng năm phút sau thì Hồng Hiến đã đứng trước mặt Nhạc Thiên Vệ cùng Phi Thành.

Phi Thành là người thông minh lập tức biết chọn lựa điểm quan trọng để chọc vào:

"Giới thiệu với ngươì đây là đệ đệ của bang chủ tâm thiếu gia của Nhạc gia Nhạc Thiên Vệ. Hấn cũng là người có thể cứu được mẹ của ngươì, làm quen một chút."

Hồng Hiến tròn mắt sau đó nhìn Nhạc Thiên Vệ sau đó hỏi:

"Thật sự có thể cứu được mẹ của ta, có điều chắc chắn không chỉ đơn giản như thế."

Phi Thành gật đầu nói:

"Tất nhiên công tử nhìn thấy tỷ tỷ của ngươì vừa gặp đã yêu thế nên đang tìm cách chinh phục nàng, nếu ngươì có thể giúp đỡ hấn thành công thì không phải chữa cho mẹ vợ của hấn trở thành nghĩa vụ hay sao."

Hồng Hiến lạnh nhạt nhìn qua nhìn Nhạc Thiên Vệ khiến hấn ta có chút căng thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Nhạc Thiên Vệ chịu đòn

Hồng Hiến nhìn thẳng Nhạc Thiên Vệ rồi nói:

"Mẹ ta dù bị bệnh rất nặng nhưng không có nghĩa gia đình chúng ta sẽ gả cho một người không xứng đáng, thậm chí dù muốn theo đuổi ngươì cũng phải qua được thử thách của ta. Nhưng trước tiên phiên công tử trả lời ta vài vấn đề trước khi vào thử thách, ngươì trả lời hợp lý toàn bộ thì ta sẽ đồng ý."

Nhạc Thiên Vệ nghiêm túc hấn lên vỗ ngực nói:

"Ngươì cứ việc hỏi ta sẽ trả lời toàn bộ những gì ngươì muốn."

Hồng Hiến cười nhạt chấp tay sau lưng, gương mặt non nớt toát ra vẻ nghiêm nghị hỏi:

"Ngươì muốn cưới tỷ ta về làm cả hay làm thiếp."

Nhạc Thiên Vệ trả lời không cần suy nghĩ:

"Làm cả."

Hồng Hiến thấy hấn đáp nhanh như thế lập tức hỏi tiếp:

"Thế ngươì định lấy bao nhiêu người."

Nhạc Thiên Vệ vẫn như cũ không cần suy nghĩ đáp:

"Giữ vững truyền thống đàn ông Nhạc gia chỉ cưới một người nữ nhân duy nhất."

Hồng Hiến có vẻ khá hài lòng gật đầu hỏi:

"Thế ngươì nếu lấy vợ nàng ta trong lòng ngươì xếp thứ mấy?"

Nhạc Thiên Vệ rất thẳng thắn đáp:

"Nếu ta lấy vợ thì nàng đã trở thành thân nhân của ta, đối với Nhạc gia thân nhân số hai, Thanh Vân số một."

Hồng Hiến nhú mày hỏi:

"Ý người vì Thanh Vân người có thể hi sinh thân nhân của mình."

Nhạc Thiên Vệ nhìn người trẻ tuổi rất chậm rãi nói:

"Dù có hi sinh cả Nhạc gia đôi lấy Thanh Vân trường tồn, người luôn có mục đích sống của mình.Nam nhân Nhạc gia hộ quốc an dân chính ta còn có thể hi sinh nói gì đến người khác nhưng nếu có người muốn đụng đến lão bà của ta thì phải bước qua xác ta."

Hồng Hiến cười nhạt nói:

"Nói thì rất dễ nhưng có một chút thử thách rất nhiều người sẽ không sống theo bản tâm của mình được, bây giờ vì đến với nàng ta đánh người một tiếng nếu người chịu được ta sẽ giúp người.Nếu người không chịu được xin tha hoặc phản kháng thì coi như người thất bại, tu vi của người ta thấy rõ suy nghĩ cho kỹ vào."

Nhạc Thiên Vệ đứng lên vỗ bàn rất hùng hổ nói:

"Được bắt đầu từ bây giờ luôn."

Phi Thành thấy mọi chuyện có vẻ hơi chệch hướng thì muốn can ngăn nhưng Nhạc Thiên Vệ chưa gì đã đồng ý.Cách đây mấy ngày ba huynh đệ Nhạc gia vì được ăn đan dược của Vương Thiên Thu ban cho Nhạc Thiên Quân thế nên tất cả tích trữ của bọn họ đều bộc phát.

Cả ba người đều lên cấp vù vù tới tận khi mỗi người đều bát trọng Vũ Sư mới dừng lại, vốn họ phải đợi đến hai mươi rồi lên thăng Vũ Vương nhờ trong từ đường truyền thừa. Thế nhưng lần này bọn họ không phải chịu khổ đến khi đó.

Nhạc Thiên Vệ cởi áo của mình ra đặt lên bàn sau đó nhìn Hồng Hiến gào thét:

"Nào em vợ mau tới đi."

Hồng Hiến mỉm cười nhân nhợt khinh bỉ nói:

"Em vợ ư người nhận người hơi sớm rồi đấy."

Một quyền thẳng vào phần bụng của Nhạc Thiên Vệ nhưng hắn ta thậm chí không nhú mảy.Một đầu tiên chỉ mang tính chất thăm dò Hồng Hiến vốn chỉ dùng ba thành sức mạnh, thấy người đối diện không ngã không rên hắn ta mỉm cười tăng đến năm thành.

Sau đó Nhạc Thiên Vệ càng lúc càng khiến cho Hồng Hiến ngạc nhiên, nụ cười trên mặt Hồng Hiến càng lúc càng đậm. Không lâu sau Nhạc Thiên Vệ đã người đầy máu me nhưng hắn ta vẫn không kêu la, người khác có thể chửi hắn ngu.

Nhưng lúc này Nhạc Thiên Vệ lúc này lại rất sáng khoái từ lúc thực lực tăng tiến hắn vẫn chưa có cơ hội thể hiện ra sức bền của mình.Hôm nay vừa thử được cực hạn của mình vừa bước vào con đường rước mỹ nhân về nhà.Lại thêm nữa tiếng nữa Hồng Hiến đã hoàn toàn há hốc mồm vì ngạc nhiên, người này có còn là người sao.

Vốn hắn đặt ra thử thách chỉ cần người nào chịu được nửa tiếng đã tốt lắm rồi người này lại sắp chịu đủ một tiếng.Nhạc Thiên Vệ cảm giác cả người sắp nứt ra nhưng hắn biết mình đã thành công, không cần Hồng Hiến giúp chỉ cần hắn kể lại chuyện này trước mặt cô gái kia thì mình cũng đã được năm mươi điểm.

Hồng Hiến sau một tiếng dừng tay sau đó chấp tay với Nhạc Thiên Vệ nói:

"Huynh khiến ta rất nể phục, chuyện của huynh ta sẽ giúp đảm bảo huynh trước mặt tỷ của ta luôn mười điểm"

Nhạc Thiên Vệ nghe thế thì cả người thư sướng mặc kệ đau đớn chấp tay nói:

"Tất cả nhờ người."

Hồng Hiến cười nói:

"Quân tử nhất ngôn tứ mã nan truy nhưng việc huynh chữa trị cho mẹ ta cũng cần huynh phải thực hiện.Tỷ ta tình ta cũng biết chỉ cần huynh làm theo ta căn dặn thì nắm nàng trong tay đến bảy thành nhưng có một tên cũng đang nhắm tới tỷ ta, và lại cũng thuộc gia đình quyền quý.

Nếu huynh xử lý được người kia trước thì mọi chuyện sẽ an tường hơn rất nhiều, ta cùng huynh diễn một vở kịch đảm bảo khiến huynh lập tức đạt điểm tối đa. Nhưng trước tiên huynh cần chữa hết thương tích trên người đi đã, vài ngày nữa chúng ta thực thi."

Nhạc Thiên Vệ từ trong người lấy ra một bình nước nhỏ nốc cạn cả người vết thương nhanh chóng lành lại.Lấy từ gói chỉ một cái khăn ướt cùng với một bộ quần áo mới thì lại quay trở về hình dáng ban đầu, thậm chí da non mới mọc khiến hắn ta trắng hơn rất nhiều.

Lúc này nhìn hắn ta cũng rất có vẻ thư sinh, chỉ có điều khuôn mặt như thế nhưng dáng người của hắn ta vẫn to lớn lực lượng.Hắn nhìn Hồng Hiến nói:

"Không cần tình duyên đêm dài lắm mộng chúng ta liền thực thi, còn kẻ kia người chỉ cần cho ta cái tên.Cả kinh đô này ai dám trước mặt cướp người

của Nhạc gia, Hồng Hiến thì há hốc mồm hỏi:

"Tại sao huynh ấy lại hồi phục nhanh như thế?"

Nhạc Thiên Vệ tự hào nói:

"Bởi ta có một cái đại ca tốt."

Hồng Hiến tai nắm chặt lại kích động nói:

"Băng Thần đại nhân có đúng hay không?"

Nhạc Thiên Vệ gạt đầu trong mắt cũng đầy tự hào, chỉ hơi tiếc đáng nhẽ hắn mới là đại ca nhưng đáng tiếc đánh không lại thế là thành tiểu đệ. Vốn hắn ta rất oán trách Băng Thần chuyện đó nhưng bây giờ thì lại cảm giác may mắn vô cùng.

Nhất là nhìn về ước áo rong mắt của em vợ tương lai thì hắn càng thoải mái liền dụ dỗ:

"Người giúp ta thành tỷ phu của người thì ta sẽ tặng cho người thanh kiếm cũng áo khoác huynh ấy từng mặc làm kỷ niệm."

Hồng Hiến hai mắt sáng lên nắm tay Nhạc Thiên Vệ nói:

"Cái này thì nhất định rồi, quân tử nói ra một lời thì tư mã nan truy huynh phải cố làm cho bằng được."

Nhạc Thiên Vệ lấy ra một thanh kiếm cầm trên tay sau đó nói:

"Thấy dấu hiệu trên kiếm không nó được muội muội ta làm theo hình dáng của Băng Thần từ khi huynh ấy còn chưa hóa hình. Luôn đặt cạnh tỷ tỷ ta đến tận khi huynh ấy hóa hình thành công, thấy phần lông trên cán kiếm không hoàn toàn từ thân thể huynh ấy mà ra."

Không chỉ Hồng Hiến sau lưng Phi Thành mấy thuộc hạ cũng là não tàn fan của Băng Thần, vốn hắn mời bọn họ tới để bàn luận về tỷ tỷ cùng muội muội của bọn họ. Thế nhưng Nhạc Thiên Vệ dụ dỗ rất tốt, hai người kia cũng nhất định sẽ yêu cầu mấy thứ đồ này.

Hồng Hiến muốn tiến lại gần chụp lấy thì bị Nhạc Thiên Vệ nắm lại cười hỏi:

"Người cũng lên cảm ơn tỷ phu một tiếng đi chứ đúng không? "

Hồng Hiến lập tức vui vẻ nói:

"Cảm ơn tỷ phu."

Nhạc Thiên Vệ buông tay Hồng Hiến cầm lấy thanh kiếm múa múa vài đường, nguyên lực từ những chiếc lông như những sợi tơ lại vô cùng sắc bén. Nguyên liệu rèn kiếm cũng quý hiếm vô cùng xưa kia chỉ làm được ba thứ. Lông đuôi của Băng Thần cũng được tận dụng bởi đặc tính chuyển hóa nguyên khí quá bá đạo.

Nhạc Thiên Vệ nhìn Hồng Hiến vung vẩy kiếm thì tránh xa nói:

"Đừng như thế nó không an toàn đâu, phải từ từ luyện tập mới thích ứng được, ta không sử dụng kiếm nhưng nghe ông nội có nói qua chuyện này rồi."

Hồng Hiến là thiên tài tất nhiên cảm nhận được những lưỡi cắt nguyên khí siêu nhỏ kia. Nhạc Thiên Vệ thấy Hồng Hiến bắt đầu học xong cách sử dụng nó thì nói:

"Cha ta nói mình không hợp với nó nhưng sau này sẽ gặp được người hợp với nó, cuối cùng người này lại là tiểu tử người. Còn hai thanh vũ khí như vậy nữa một thanh cùng một thanh thương nguyên liệu cũng quý hiếm phải biết giữ gìn nghe chưa."

Hồng Hiến múa chán chê lập tức lấy áo ngoài bọc lấy thanh kiếm dùng dây cột lại cẩn thận ôm ở trong lòng. Hai người khác thấy thế thì lập tức trong lòng vô cùng kích động nhưng nghĩ đến Hồng Hiến may mắn như thế mình thì chắc khó.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 108: Cuộc làm ăn đầu tiên thành công

Hồng Hiến nhìn qua Nhạc Thiên Vệ rồi vui vẻ nói:

"Nếu huynh đã gặp như thế thì chúng ta đi ngay thôi, trên đường đi ta sẽ thông báo cho huynh phải làm những gì."

Hai người sau đó đi ra ngoài mất tiêu để lại trong căn phòng trống ba người, hai người kia cũng muốn đi ra nhưng bị Phi Thành chặn lại:

"Hôm nay ta tìm hai người có chút chuyện....."

Hai người kia đi ra đến ngoài đường thì Hồng Hiến ngay lập tức thông báo:

"Người kia là con trai của Thượng thu lại bộ họ Lâm, hắn ta tình cờ ra ngoài đường du ngoạn gặp được tỷ tỷ của ta. Thế nên tên này liền triển khai theo đuôi, ta chỉ nói đến đây thôi sử lý hắn ta làm sao thì đành nhờ huynh."

Nhạc Thiên Vệ vỗ ngực cười nói:

"Chuyện quá nhỏ sau khi xử lý xong hắn ta chúng ta làm gì nữa?"

Hồng Hiến chỉ mình sau đó nói:

"Tiếp đó ta dùng khổ nhục kế giả vờ chịu chút thương tổn, huynh cứ nói là đã cứu ta rồi đưa ta về nhà, như thế huynh đã có điểm cao rồi. Tiếp đó huynh sẽ nhìn thấy mẹ của ta, huynh cứ diễn sao cho có vẻ thật ngạc nhiên rồi đề cập đến cách cứu mẹ ta."

Huynh phải làm sao cho việc đó trước mặt tỷ tỷ ta quá khó khăn, mặc dù ta cũng chả biết nó có khó hay không. Rồi sau đó huynh cứ trò chuyện với tỷ ta, giả vờ dạy dỗ ta luyện công để đến nhà, ta ở nhà chỉ thể hiện ra nhất cấp Vũ Sư thế nên huynh vẫn thể hiện được."

Nhạc Thiên Vệ nhìn Hồng Hiến vô cùng khâm phục nói:

"Tiểu tử nguoi của nhiên rất thâm sâu thanh kiếm kia đúng là tìm được người chủ tốt, nguoi đã tham gia Thiên Long Bang thì cố gắng theo Băng Thần hắn ta sẽ không để nguoi thất vọng đâu."

Hồng Hiến bĩu môi vuốt ve bọc kiếm rồi nói:

"Tất nhiên huynh không biết ta là người trung thành vô cùng với Băng Thần công tử sao, chính miệng ngài ấy đã nói chỉ cần năm năm sau đạt tới Vũ Hoàng thì ta sẽ được làm đường chủ thứ mười của Thiên Long Bang."

Sau đó hắn ta liếc mắt nhìn Nhạc Thiên Vệ rồi nói:

"Huynh cũng phải câu thông cha ta trước, hắn trung với Nhạc gia như thế thì chỉ cần huynh mở miệng hắn sẽ không từ chối. Nhưng máu chó vẫn nằm ở chỗ huynh phải cứu được mẹ ta, ngài ấy bị thương tổn nghiêm trọng trong một lần vào rừng hái thuốc bán."

Tuy thương tổn không nặng nhưng loại vật kia lại có độc tố lên huynh cũng phải cân nhắc kỹ trước khi cứu chữa. Nếu thất bại thì huynh sẽ mất rất nhiều điểm đấy. Nhạc Thiên Vệ thì rất tự tin nói:

"Chỉ cần người chưa chết thì sẽ cứu được nguoi cứ việc yên tâm, ta đâu có ngu đến mức làm hỏng chuyện tốt của chính mình."

"Bây giờ chúng ta đến lâm gia nhanh lên." Nhạc Thiên Vệ thúc dục.

Hai người sau đó chỉ mất một chút thời gian để vào trong Lâm gia, Nhạc Thiên Vệ vừa tới liền tức giận hét với cận vệ.

"Nguoi vào trong nhà kêu tên gốc họ lâm ra đây nếu không bọn thiếu gia không khách khí."

Người canh cổng nhận ra Nhạc Thiên Vệ liền cấp tốc đáp lại sau đó như ma đuổi đi thông báo.

"Nhạc công tử đợi tiểu nhân một chút ta đi thông báo ngay."

Nhìn tên kia chạy như gió cuốn làm gì còn vẻ vênh vác như mấy bữa trước, Hồng Hiến mỉm cười sung sướng, tên canh cổng còn lại cũng nhận ra tiểu tử này lên cũng cảm giác có chút nóng mặt. Lâm gia đại công tử mau chóng đi ra sau đó hắn ta lập tức cảm giác cực kỳ bất ngờ cũng không hiểu tại sao Nhạc Thiên Vệ lại dắt tiểu tử kia đến tìm mình.

"Vệ huynh không biết đến đây tìm tiểu đệ có chuyện gì?"

Lâm công tử nhẹ nhàng đạo

Nhạc Thiên Vệ cũng cười nói:

"Ta nghe em vợ mình nói nguoi muốn câu dẫn ý trung nhân của ta không biết có thật hay không."

Lâm công tử nghe thế liền trợn mắt hỏi Hồng Hiến:

"Sao lần trước ta đến nhà nguoi không báo danh của Vệ huynh nếu không đâu có chuyện hiểu lầm như thế, thôi thì ta cho nguoi ít đồ để đền bù tổn thất"

tình thần cho người."

Tiếp nhận chiếc nhẫn Lâm công tử nhét nhỏ mình Hồng Hiền cũng rất thức thời cười nói:

"Ta ngày hôm qua hơi bất ngờ thế nên mới có hiểu lầm này, tỷ phụ chúng ta đi về tỷ tỷ làm cơm chắc đợi cũng lâu lắm rồi."

Hai người lập tức biến mất khỏi tầm mắt của Lâm công tử, Lâm công tử liền một táng thẳng vào mặt tên cận vệ gầm thét:

"Người lại giới thiệu cho ta bạn gái của Nhạc Thiên Vệ có phải người muốn mưu hại ta có phải không, tự nhiên dính vào ai không dính đụng đám người điên đó biết mệt lắm không."

Tên cận vệ bị tát một phát cả người mống bức từ khi nào cô nàng Hồng Hạnh kia thành bạn gái của Nhạc Thiên Vệ, hắn rất ủy khuất nhưng chủ nhân cũng chịu thiệt thế nên hắn đành cắn răng nhận sai dù thực sự hắn không sai.

Nhạc Thiên Vệ cùng Hồng Hiền thì hướng thẳng về hướng Nhạc gia muốn tìm cha của Hồng Hiền để tiến hành câu thông. Quả nhiên đúng như dự đoán của bọn họ cha của Hồng Hiền đang trực thể nên bọn họ rất dễ tìm kiếm.

Nhạc Thiên Vệ thấy Hồng Hiền lao tới trước thì biết người trung niên trước mặt là cha của hắn:

"Cha."

Nhạc Thiên Vệ nhìn người lính kia liền cúi đầu chào hỏi:

"Tiểu tử Nhạc Thiên Vệ chào Hồng bá phụ."

Hắn ta trong đầu ngập tràn suy nghĩ, từ phán đoán tên cô gái kia là Hồng Hạnh thì người này chắc chắn họ Hồng. Người lính canh gác này thấy Nhạc Thiên Vệ gọi mình là Hồng bá phụ thì cực kỳ giật mình vội nói:

"Tam công tử người sao có thể gọi tiểu nhân như thế."

Nhạc Thiên Vệ lúc này cảm giác những gì cha mình dạy rất đúng liền một mạch phun ra:

"Cha ta nói các vị phần lớn là cũng cha ta lẫn lộn ngoài chiến trường bị thương vì nước hi sinh tuổi trẻ không thể cống hiến nữa mới vào Nhạc phủ. Thế nên một tiểu tử hưởng thụ hòa bình các vị ban cho thì một tiếng bá phụ có là gì."

Hồng Hiền gật đầu tán thưởng Nhạc Thiên Vệ sau đó ghé tai cha mình nói nhỏ:

"Cha không cần phải ngạc nhiên huynh ấy đang theo đuổi tỷ tỷ một tiếng bá phụ tất nhiên phải có."

Cha của Hồng Hiền nghe thế nhú mày thì hắn ta lập tức dõn chiêu để Nhạc Thiên Vệ tăng điểm:

"Huynh ấy đã vượt qua thử thách của ta, không chỉ nó suông huynh ấy còn chịu quyền của ta một tiếng đồng hồ, ta dùng toàn lực nhưng huynh ấy vẫn cố gắng kiên trì. Người như thế còn không xứng với tỷ tỷ thì còn ai nữa, cha người giúp huynh ấy đi."

Cha của Hồng Hiền liền lắc đầu nói:

"Tam công tử ta nhìn hắn lớn lên làm sao không biết hắn tốt tính, chỉ là gia đình chúng ta làm sao lại xứng với Nhạc gia."

Nhạc Thiên Vệ nghe thấy thế liền tươi cười nói:

"Bá phụ yên tâm Nhạc gia trước giờ chỉ quan trọng trong sạch chứ còn thể lực hay môn đăng hộ đối thì hoàn toàn không. Băng Thần huynh ấy cũng chuẩn bị lấy mấy người phụ nữ trong đó hai người chỉ là thường dân."

Ta không cần nhiều chỉ cần Hồng Hạnh mong ngài giúp đỡ, nàng ấy hiền thực nết na, tính cách điềm tĩnh, lại hiểu rõ tam tông tứ đức ta đây còn cầu gì nữa. Ngài cũng biết truyền thống của Nhạc gia chỉ lấy một vợ, Băng Thần huynh ấy chỉ là ngoại lệ, mong ngài thanh toán.

Nhạc Thiên Vệ vừa nãy có lấy ra bản tóm tắt về Hồng Hạnh ra đọc may mà suôn sẻ, mong sao cha của nàng ta đồng ý thì quá tuyệt vời. Người kia vẫn có chút do dự thì một vài người lính khác liền khuyên:

"Lão Hồng Vệ thiếu đã nói đến mức như thế thì người giúp ngài ấy đi, không phải tâm nguyện của chúng ta là cống hiến hết mình cho Nhạc gia hay sao. Thiếu gia tuổi trẻ tài cao nên có thể làm rể nhà người, con gái người sinh ra quý tử thì không phải coi như báo đáp lớn nhất cho Nhạc gia hay sao."

Hồng phụ nghe thấy đồng bạn khuyên thế vỗ đùi cười nói:

"Thế thì ta sẽ cố hết sức mình giúp Vệ thiếu nhưng ta không bao giờ ép con gái mình cái gì, nếu nàng từ chối thì ta cũng hết cách."

Phía xa trên nóc nhà Phi Thành chỉ hướng Nhạc Thiên Vệ nói:

"Hai vị thiếu gia các người đã yên tâm chưa, Vệ thiếu bây giờ được sự giúp sức của em rể cùng cha vợ, cứu xong nhạc mẫu nàng ta cũng sẽ giúp, làm sao cô nàng kia thoát được."

Phi Thành rất vui vẻ vì cuộc làm ăn đầu tiên trong lĩnh vực này đã thành công mỹ mãn

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Nhạc Thiên Vệ diễn quá xuất sắc

Hai người thanh niên sau khi thuyết phục thành công Hồng phụ thì lập tức về nhà triển khai kế hoạch tiếp theo đó là cứu mẫu thân của Hồng Hiến. Chính Hồng Hiến cũng rất mong chờ người này có thể cứu được mẹ của mình dù sao mẫu thân cũng vì vào rừng tìm thuốc cho mình thế nên mới bị yêu thú trọng thương.

Nếu không phải Nhạc Thiên Vệ yêu cầu liên quan đến tỷ tỷ thì hẳn ta sẽ ngay lập tức đồng ý không một chút do dự. May mắn thay Nhạc Thiên Vệ là người tốt đủ để hẳn ta có thể gửi gắm tỷ tỷ của mình được, hẳn ta cũng mong chờ vài năm sau tỷ tỷ thì vào Thiên Nguyên thì hai tỷ đệ sẽ ổn hơn bây giờ.

Gần đến nhà thì Hồng Hiến dừng lại sau đó tự đâm mình vài phát sau đó quay sang Nhạc Thiên Vệ nói:

"Đến lúc huynh thể hiện rồi đó cố gắng làm sao cho thật tự nhiên, nếu không chuyện đổ bể thì huynh sẽ rất gian nan đấy."

Nhạc Thiên Vệ hít sâu một hơi giả vờ đỡ Hồng Hiến vào nhà:

"Hồng hạnh đang làm đồ ăn thì thấy đệ đệ mình được một người lạ mặt đỡ về, nàng ta ít khi ra ngoài thế nên không nhận ra Nhạc Thiên Vệ."

Nàng nhú mày chạy ra ngay lập tức sau đó liền hỏi Hồng Hiến:

"Người làm sao thế?"

Hồng Hiến khuôn mặt có vài vết bầm tím nói:

"Ta bị tên Lâm công tử kia đánh may có Nhạc đại ca cứu mạng về đây, đồng thời huynh ấy cũng giúp tỷ chấm dứt sự theo đuổi của tên ghê tởm kia."

Hồng Hạnh nhìn qua Nhạc Thiên Vệ cúi đầu nói:

"Cám ơn công tử đã giúp đỡ, mời huynh vào trong uống chén nước."

Sau khi rót trà cho Nhạc Thiên Vệ thì nàng liền đứng lên nói:

"Tiểu nữ đi lấy thuốc cho mẹ mình phiền công tử đợi ở đây một chút."

Nhạc Thiên Vệ giả vờ nhú mày còn Hồng Hiến bắt lấy thời cơ quay sang nói:

"Vệ huynh người có thể cứu mẹ của ta như cứu ta lúc nãy không?"

Hồng Hạnh ngạc nhiên hỏi Hồng Hiến:

"Vệ công tử là y sư sao?"

Hồng Hiến lắc đầu sau đó nói:

"Huynh ấy còn lợi hại hơn thế nên ta mới nhờ huynh ấy."

Hồng Hạnh nghĩ đến mẹ mình chịu khổ liên quỳ xuống nói:

"Mong công tử giúp đỡ mẹ của tiểu nữ, chỉ cần nàng không có chuyện ta sẽ suốt đời báo đáp công ơn của ngài."

Nhạc Thiên Vệ lập tức quỳ xuống đã nàng lên sau đó hùng hồn nói:

"Cô nương chúng ta mới quen người đã quỳ ta như thế, Nhạc Thiên Vệ ta là con cháu Nhạc gia Hồng bá phụ cũng đã quan sát ta lớn lên. Nếu giúp được ta nhất định sẽ giúp, nếu các người áo lên cho chúng ta biết sớm thì ông nội cùng cha ta sẽ không để gia đình các người chịu khổ đến bây giờ."

Hồng Hạnh nước mắt rơi vì hẳn ta nói quá cảm động, nàng khóc run hết cả người Nhạc Thiên Vệ tiện tay ôm lấy nàng ngón tay cái dơ lên đối với Hồng

Hiên.Hồng Hiên cũng dơ lên một ngón cái, hai người phối hợp có thể nói là thần sầu, không ai ngờ được hai người lại có năng khiếu như thế.

Nếu là ở Trái Đất thì chắc chắn hai người lãnh giải vàng điện ảnh cũng chỉ là chuyện sớm muộn.Nhạc Thiên Vệ cả người thư sướng nhưng nhiệm vụ vẫn chưa hoàn thành hẳn ta vỗ lưng Hồng Hạnh rồi nói:

"Cô nương bây giờ cứu bá mẫu là quan trọng nhất người mau đưa ta đi chữa cho ngài ấy."

Hồng Hạnh khi này mới ý thức được mình đang ôm một người đàn ông mới quen.Từ bé đến lớn nàng chưa ôm ai ngoài cha thế nên có hơi xấu hổ nhưng vì mẹ mình nàng đành nén xấu hổ đẩy hẳn ta ra sau đó dẫn hẳn ta tới phòng của mẹ mình.

Nhạc Thiên Vệ lập tức lấy ra hai cái bình thủy tinh cuối cùng nhẹ nhàng đèn bên người nhạc mẫu tương lai khẽ tách môi nàng ta ra sau đó đổ vào.Rất nhanh chỉ vài phút sau người phụ nữ trung niên hơi ho khan một chút rồi tỉnh lại, hai tý muối nhào tới nước mắt tuôn rơi.

"Mẹ con trai vô dụng khiến mẹ phải chịu khổ."

Hồng phu nhân nghe Hồng Hiên nói như thế thì ôn tồn vỗ đầu của tiểu tử này sau đó nói:

"Con ta là thiên tài người lớn lên mau chóng ta sẽ rất hạnh phúc."

Hồng Hiên nhớ tới việc đã hứa liền gạt đi nước mắt chỉ Nhạc Thiên Vệ nói:

"Là huynh ấy cứu mẫu thân chứ không phải ta , giới thiệu với mẹ huynh ấy là Nhạc Thiên Vệ con thứ ba của Nhạc Thiên Thần đại tướng quân, cháu trai của Nhạc lão tướng quân ."

Hồng phu nhân nghe thấy thân phận của hẳn muốn xuống hành lễ thì đang ngấm Hồng Hạnh Nhạc Thiên Vệ liền tỉnh lại chạy tới đỡ nàng ta rồi nói:

"Đây là trách nhiệm của ta với lại ta cùng Hồng Hạnh, Hồng Hiên là bằng hữu tốt ngài bình phục ta cũng vui cho họ."

Hồng phu nhân là người từng trải nhìn ánh mắt của Nhạc Thiên Vệ xem con gái của mình liền biết tiểu tử này bị hút mất hồn rồi.Nhưng người này cũng không tệ, nàng liền nói:

"Hồng Hạnh mang công tử ra phòng khách uống trà trò chuyện cha người cũng sắp về rồi, gia đình chúng ta phải hảo hảo cảm tạ công tử."

Hồng Hạnh thấy đây là phòng của mẫu thân quả có chút không tiện liền đưa tay mời:

"Công tử ra ngoài tiểu nữ pha trà nóng mời ngài."

Nhạc Thiên Vệ cười cười đi ra ngoài, khi hai người ra ngoài thì Hồng phu nhân liền hỏi Hồng Hiên:

"Nhạc công tử với tỷ tỷ người là bằng hữu khi nào thế?"

Tên này biết mẹ mình hỏi như thế thì thôi cơ đã tới liền nói:

"Mẹ huynh ấy đánh theo đuổi tỷ tỷ đơn phương, do quá yêu quý thế nên đã tìm tới Thiên Long Bang nhờ ta giúp đỡ.Ngài biết không huynh ấy chịu để ta đánh liên tục một tiếng đồng hồ mới thu được sự đồng ý của ta, khi ấy người huynh ấy máu me đầm đìa.

Nhưng nhờ thế mới thu được ta đồng ý. sau đó huynh ấy sử dụng thần dược hồi phục, ta thấy thế ra thêm điều kiện huynh ấy phải cứu mẹ thì mới giúp huynh ấy làm quen tỷ tỷ.Hai lọ thần dược kia là của hộ quốc đại nhân đặc chế dùng để cứu mạng vô cùng quý giá huynh ấy cũng mang ra luôn, hiệu quả thì như ngài đã trải nghiệm."

Hồng phu nhân lập tức gắt giọng nói:

"Sao người dám đánh Nhạc công tử đến mức như thế nhờ Nhạc tướng quân biết thì cha người biết ăn nói làm sao."

Hồng Hiên cười với mẹ mình nói:

"Mẹ người cứ yên tâm huynh ấy bây giờ cái gì cũng tiếp nhận, nhìn thôi cũng biết huynh ấy quan sát tỷ tỷ lâu rồi.Chỉ là do tên họ Lâm kia ra phá đám huynh ấy mới lộ diện, có người yêu thương chịu hi sinh vì mình như thế thì tỷ ấy còn đòi gì."

Hồng Hạnh vốn muốn quay lại hỏi mẹ mình chuyện đồ ăn để khoản đãi Nhạc Thiên Vệ cùng tắm bồn cho nàng thì tình cờ nghe được.Nàng ta xấu hổ quá liền bỏ ra ngoài, ra ngoài phòng khách thì thấy Nhạc Thiên Vệ có vẻ lo lắng, hai tay siết chặt với nhau.

Hồng Hạnh không ngờ lại có người vì mình làm nhiều như thế, hi sinh quá nhiều khiến nàng cũng có chút bối rối.Ngồi xuống quan sát hẳn thì thấy người này cũng cao to lực lưỡng ngũ quan không đẹp lắm nhưng lại rất có vẻ đàn ông giống như cha mình.

Nàng thấy hẳn ta đang xoắn xuýt như thế thì cảm giác con người này cũng rất tốt, tuy thân phận cao quý nhưng không lấy ra ép mình.Làm người như thế thì mình chả còn cầu cái gì cả, tốt hơn nữa chắc chỉ có Hộ quốc đại nhân nhưng nàng không xứng.

Và lại Băng Thần chỉ có một lại phải chia cho nhiều, người tốt này có thể nâng chi hưởng một mình .Nàng bỗng nhiên mạnh dạn hỏi:

"Huynh thấy ta thế nào?"

Nhạc Thiên Vệ theo bản năng lập lại những gì trên tờ giấy viết khiến cho nàng ta phì cười.Nàng hỏi kháy hấn một cái:

"Huynh mới thấy ta lần đầu làm sao biết ta hiểu thảo lại có đủ đảm đang thế."

Nhạc Thiên Vệ há hốc mồm không biết trả lời như thế nào, nàng ta còn tưởng hấn thực sự thích mình từ lâu rồi sau đó lại hỏi:

"Vói lại huynh làm sao biết đệ đệ ta đi tìm Lâm công tử mà đến cứu."

Nhạc Thiên Vệ đang bối rối thì thấy sau lưng nàng Hồng Hiên ở phía cửa phòng đang làm ám hiệu như trong quân đội.Làm con trai Nhạc gia hấn ta liền hiểu sau đó tỏ vẻ bối rối nói:

"Tại muội quá đẹp nên ta mới xem muội nhưng ta không ý xấu mong muội tin tưởng ta."

Hồng Hạnh cười mím đi sang bên cạnh hấn rồi nói:

" Huynh không có ý xấu lại dễ dề đệ ta đánh gần một giờ để hấn mang người đi gặp ta."

Nhạc Thiên Vệ tỏ ra cực kì bất ngờ hỏi:

"Sao muội biết?"

Hồng Hạnh bữu môi nói:

"Chuyện đó không quan trọng, quan trọng là dù mới gặp huynh nhưng ta sẽ cho huynh một cơ hội để thể hiện mình.Nam nhân của Hồng Hạnh không thể chỉ có sức mạnh không có đầu óc ."

Nhạc Thiên Vệ vỗ ngực nói:

"Muội cứ ra đề ta đây dù bất cứ giá nào cũng phải làm xong."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Luôn có điều dân muốn hại trẫm

Hồng Hạnh cười nhìn người này lập tức có cảm giác mình bắt đầu có chút cảm tình với người này, cảm giác được quan tâm nâng niu cũng rất tốt, mẹ nàng cũng đã từng căn dặn:

"Hãy lấy người thích mình đừng có theo người mình thích trong vô vọng."

Nàng nhỏ nhẹ nói với hấn ta:

"Tính cách của cha ta vốn không tốt thế nên huynh trong bữa cơm thành công xin phép hấn cho ta cùng huynh giao du thì ta sẽ đồng ý tìm hiểu cùng huynh."

Nhạc Thiên Vệ cảm giác như trong lồng ngực mình nhẹ hấn đi, Hồng Hiên quả nhiên siêu cấp trợ công, hấn ta đã câu thông xong hồng phụ thế là chuyện này đã chắc chắn thành, hấn ta tự tin nói:

"Muội cứ yên tâm ta nhất định sẽ thuyết phục được cha của muội."

Nàng cười nói với hấn:

"Huynh lấy đâu ra tự tin như thế?"

Nhạc Thiên Vệ lập tức bốc phét:

"Hồng thúc nhìn ta lớn lên ta xấu hay tốt ngài ấy biết lên sẽ không ngăn cản ta đâu."

Hồng Hạnh đứng lên sau đó nói:

"Huynh nếu tự tin như thế thì tốt bây giờ huynh ngồi đây đợi đi ta đi làm com để ăn mừng biết đâu hấn cao hứng đồng ý thì sao."

Nàng ta đi vào phòng bếp, Nhạc Thiên Quân nhìn dáng người đầy đặn của nàng thì nước dãi muốn ứa ra, vòng mỡ căng tròn kia mai sau sẽ thật sự là của mình sao.

Bọn họ không biết lúc này ở trên nóc nhà có năm người gồm hai Vũ Vương, Phi Thành cùng hai huynh đệ Nhạc gia. Lấy ống nghe ra khỏi tai tất cả bọn họ đều bay xuống khỏi mái nhà lẩn một mạch vào trong rừng. Phi Thành quay mặt về phía hai người sau đó nói:

"Thế đấy."

Nhạc Thiên Vân cùng Nhạc Thiên Quốc nhìn nhau mỉm cười, bữa com diễn ra cũng đúng như kịch bản Hồng phụ vốn khó tính lại khen Nhạc Thiên Vệ lên đến tận mây xanh. Lúc hấn ta về đến nhà thì tâm trạng phơi phới, Nhạc Thiên Quốc thấy tiểu đệ về liền hỏi:

"Tiểu tử thành công mỹ mãn chứ?"

Nhạc Thiên Vệ gật đầu cười ngoác cả mồm nói:

"Thành công mỹ mãn nhưng có bí quyết đấy."

Hai người kia thấy thế chụm đầu lại hỏi nhỏ:

"Có bí quyết gì thì nói đi cho huynh đệ cùng hay."

Nhạc Thiên Vệ cũng nhỏ giọng nói:

"Đệ đệ cùng ca ca của hai người còn lại ta cũng gặp bọn họ rất hâm mộ Băng Thần đại ca giống như tiểu tử này. Ta chỉ cần đưa ra thanh kiếm trước kia muội muội cho thì hấn ta liền dùng gấp đôi công lực giúp ta cưa chị gái hấn. Hai người kia thấy tiểu tử này nhận kiếm thì chút nữa xông lên, hai người cũng biết phải làm gì rồi đấy."

Hai người kia gật đầu sau đó Nhạc Thiên Quốc quay qua bên Nhạc Thiên Vân nói:

"Ca ca của Liễu muội của ta thích dùng thương ta cầm thanh cung vô dụng, và lại ta nhìn không nhân thì đệ đệ của cô nàng kia cũng thích xài cung. Thế nào nhị đệ đối hay không nói một lời."

Nhạc Thiên Vân lập tức lấy hàng ra cười nói:

"Có sao không công bằng trao đổi."

Ba người làm xong thì vui vẻ nói chuyện, Băng Thần thì lại không vui được như bọn họ hai cô nàng kia quả thực nhất quyết muốn hại hấn ta. Nha hoàn đưa đồ ăn thức uống đều bị các nàng chặn lại, hấn ta quá khổ nhưng không biết phải tỏ lộ cho ai bây giờ.

Thờ dài một hơi hấn ta mở cửa bước ra thì thấy hai nàng đã bung sẵn một bát súp đợi sẵn ở cửa Băng Thần nhìn hai nàng mỉm cười nói:

"Hai vị cô nương không cần như thế đâu tuy ta rất cảm động nhưng bây giờ ta không đói chút nào cả."

Nói xong hấn ta liền vọt lẹ, hai cô nàng ném bát súp chạy theo hấn, Băng Thần liền chạy ra ngoài đường lang thang. Sau đó hấn hướng tới nhà sách hoàng gia, trên đường tiện thể mua lấy một rô bánh bao cùng hai ly nước quả ăn uống ngấu nghiến.

Từ Mộng nhàn nhạt hỏi:

"Có vẻ công tử rất đói thì phải?"

Băng Thần quay lại mặc kệ trong miệng bánh bao nhồm nhoàm nói:

"Hai vị ta không đói chỉ là bỗng nhiên thèm ăn một thứ gì đó mà thôi."

Từ Lan mỉm cười nói:

"Thế lần sau công tử thích ăn cái gì cứ để chúng ta mua dù sao chúng ta cũng có thân phận là nha hoàn của công tử mà."

Băng Thần "éo tin" quá giả tạo trên mặt vẻ tức giận có thể thu lại rồi nói tiếp không, hấn ta mỉm cười ôn tồn nói:

"Hai cô nương nói thế không được, ta đây thân nam nhân sao có thể ăn cái gì cũng để phụ nữ bê như thế quá bất lịch sự. Ta là một đàn ông chuẩn mực làm sao có thể sống sa đọa, đòi bái như thế."

Từ Mộng cùng Từ Lan đồng thời thốt lên:

"Người vô sỉ."

Băng Thần nhìn hai nàng ngạc nhiên hỏi:

"Hai người tại sao nói ta vô sỉ, ta không nhớ đã làm gì hai vị."

Hai người biết mình nói hồ liên chỉ về đằng sau Băng Thần nói:

"Chúng ta đang nói hấn chứ không phải nói công tử người đừng hiểu lầm."

Người kia đang ăn không hiểu gì cả chỉ mặt mình ngạc nhiên nói:

"Ta vô sỉ sao?"

Từ Mộng tức giận nói:

"Đúng thế ăn ít thôi rụng hết răng rồi kia."

Băng Thần thờ dãi quay về phía vị nhân huynh này nói:

"Huynh đệ đừng để ý nữ nhân lời nói làm gì, ta thay các nàng xin lỗi người."

Người dân xung quanh lập tức trầm trồ khen ngợi:

"Hộ quốc đại nhân tuổi trẻ tài cao lại còn khiêm nhường lễ phép, nhan sắc cũng đẹp tựa thiên nhân đúng là các gì cũng hoàn hảo, còn hai cô nàng kia nhìn mặt đẹp như thế sao lại ăn nói lung tung vậy nhỉ."

Từ Mộng đã nằm ở biên giới bạo phát trong người nóng rực, Từ Lan nắm tay nàng nói nhỏ:

"Bình tĩnh một chút đi tỷ tỷ."

Từ Mộng cố gắng nuốt xuống cơn giận sau đó như khi đột nhiên cười trong khó coi hơn cả khóc. Băng Thần lắc đầu sau đó lên đi trong lòng thầm nhủ:

"Luôn có điều dân muốn hại trăm nhưng các người sẽ không thành công còn phải trả giá nữa."

Băng Thần tiến thẳng đến nhà sách hoàng gia, sau lưng hấn cảm nhận được hai luồng sát khí cực mạnh.

Từ Mộng tức tối nói với Từ Lan:

"Muội muội người này quá giả tạo đã thế thái độ còn vô sỉ như thế mấy cô con gái của chúng ta đã bị lừa. Hay ta giải quyết hấn thế thiên hành đạo, giải thoát các nàng khỏi ma trảo của hấn ta."

Từ Lan lúc này mới nói:

"Tỷ tỷ chúng ta nhìn một chút đi tên này tuy không tốt với chúng ta nhưng đối với các nàng vẫn rất tốt. Nếu bây giờ giết hấn ta đi thì các nàng sẽ trở thành quá phụ, người không lên để cảm xúc lẫn áy lý trí."

Từ Mộng nhìn Băng Thần tràn đầy tức tối nói nhỏ:

"Tên này phải đánh một trận, ta hứa sẽ đánh không chết hấn nhưng cũng phải cho hấn ta nhớ đời."

Từ Lan cười an ủi Từ Mộng:

"Lúc đó hai chúng ta bịt mặt sau đó bí mật đánh hấn ta một trận, tiểu tử này chắc chắn sẽ không biết mà cũng sẽ không ai nghi ngờ chúng ta."

Từ Mộng gật gù vỗ vai Từ Lan khen ngợi:

"Muội nói rất có lý, ta nhất định sẽ cho hấn một trận nhớ đời trong lần khảo hạch này, mong sau lần này hấn ta chưa cái tật vô sỉ đi."

Băng Thần cắn răng trong lòng tràn ngập lo lắng, nếu đằng sau người có hai người lúc nào cũng đang nghĩ làm sao ám hại người. Đã như thế các nàng còn tính kế ngay trước mặt người nhưng lại không nghe thấy gì.

Quay lại đằng sau nhìn hai nàng thì Từ Mộng cười với hấn ta một cái thế nhưng sự âm hiểm lại khiến hấn ta sờn hết cả tóc gáy lên. Hấn cười trừ quay mặt đi tiếp thăm nghĩ:

"Nhất định sẽ tìm được cách đối phó hai nàng."

Băng Thần vào thư viện tìm từng cuốn sách về các loại thảo dược, sức mạnh không thể thì phải tận dụng cách khác. Thuốc độc thì chắc chắn một loại đủ

độc cũng sẽ làm ảnh hưởng được tới hai nàng thôi, Bạng Thần tỏ ra quyết tâm hẳn mượn một đồng sách về để đọc.

Từ Mộng thì cứ giữ nụ cười âm hiểm đi sau lưng hắn ta. Bạng Thần lúc này thật sự cạn lời với nàng. Hắn ta ngửa mặt lên trời trong lòng thâm than:

"Bao giờ chuyện này mới kết thúc đây?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Liệu có phải chỉ là truyền thuyết

Bạng Thần một mạch về đến trong nhà, đồ ăn hắn ta đã tích trữ trong giới chỉ với số lượng khá khá đảm bảo các nàng muốn hại hắn lúc này cũng không dễ. Nhưng chắc chắn một điều nếu không tìm ra cách đối phó hai nàng bên trong Đại Vượng sâm lâm thì hắn ta nhất định sẽ phiền phức /

Một bộ đồ đen cũng một cái khăn bịt mặt, khi đó các nàng ra tay dạy dỗ hắn thì bản thân cũng chỉ có thể cắn răng chịu đựng mà thôi. Con người của Bạng Thần lại không phải loại thích chịu đựng như thế, Đại Vượng Sâm Lâm Ký đây là quyển sách cuối cùng Bạng Thần tìm thấy trong thư viện hoàng gia.

Thứ này vốn chỉ ghi lại một chút truyền thuyết từng xảy ra trong Đại Vượng sâm lâm mà thực tế cũng chẳng có ai tin tưởng vào mấy cái truyền thuyết như thế. Bạng Thần chẳng qua là quá tuyệt vọng thế nên mới lấy thứ này ra mà thôi, bìa sách cũ nát chứng tỏ đã rất lâu không có người đụng đến.

Bạng Thần dần dần chán nản bởi nội dung của sách cũng không có gì đặc sắc cho lắm, chủ yếu là có yêu thú mạnh mẽ hay kỳ quái gì từng xuất hiện. Nhưng một lúc sau có một hắn ta lập tức tỉnh táo bởi vì có một cổ sự làm hắn ta chú ý, lật địa đồ của Đại Vượng sâm lâm ra thì hắn ta thấy nó thực sự tồn tại.

Trong sách có viết cứ mỗi một vạn năm thì vực sâu bên trong Đại Vượng sâm lâm sẽ trở thành cấm địa của võ giả, tuy chỉ cao hơn một trăm mét nhưng vấn đề ở đây là phía dưới có thứ gì đó khiến cho võ giả không sử dụng được nguyên lực.

Hắn ta bắt đầu tìm lật những ký sự khác để so sánh thì phát hiện như có vẻ hơi trùng hợp thì phải, mỗi một cuốn đều có ít nhiều nhắc về những sự kiện huyền bí liên quan đến Vũ giả đi ngang đáy vực sâu của Đại Vượng sâm lâm

Nhưng sau khi nghĩ kỹ một hồi hắn ta lại ném chuyện này ra sau đầu, làm gì có chuyện như thế, Thiên Nguyên học viện chiếm đóng Đại Vượng sâm lâm hơn năm nhìn năm lại không có lý nào không gặp hiện tượng trên.

Những hồ sơ của Thiên Nguyên học viện thì hoàn toàn không có một chút vết tích của vách vực này. Trong đó cũng chỉ ghi nó là một vách vực bình thường, Vũ Vương ngã xuống tuy không thể độ không nhưng lướt theo vách đá thì khi chạm đất có thể ị thương tổn nhẹ mà thôi.

Bạng Thần đi về phía giường của mình nằm ngửa ra, mười ngày liên tục với hơn hai trăm cuốn sách nhưng không có thứ gì có ích cả. Kịch độc hay thứ gì đó có thể làm ảnh hưởng tới Vũ Vương đều qua xa tầm với của hắn ta, còn mấy thứ khác trong Đại Vượng sâm lâm cũng không có gì đặc sắc.

Thờ dài một hơi hắn ta nhắm mắt lại bây giờ hắn chỉ muốn ngủ một giấc, mấy ngày vừa rồi quả thật chán chết đi mà. Nhưng có vẻ không ai muốn tha cho hắn ta bởi tiếng gõ cửa lại dồn dập vang lên, đi ra mở cửa thì thấy Nhạ Thanh Thanh đang đứng trước cửa nhìn hắn.

Bạng Thần không biết có phải mình gặp ảo giác hay không mà thấy cô bé có vẻ đẹp lên rất nhiều thì phải. Tu Vi của nàng ta cũng tăng trưởng một cách bất thường nhưng Bạng Thần từng nhớ lão gia tử có nói đến truyện thức tỉnh huyết mạch.

Nhưng rõ ràng nàng ta chưa tới tuổi cơ, hắn ta mở bảng chỉ số của nàng lên.

Tính danh: Nhạ Thanh Thanh

Thực lực: Vũ Sư cửu trọng

Huyết mạch: Hóa Huyết Phiên Thiên

Thể chất: Hóa Thần Giáng Thể (Chân Thần thể chất)

Đẳng cấp: 12

Lực lượng: 15000

Tốc độ: 12000

Trí lực: 21

Thiên phú: 97

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 99

Danh hào: Không có

Băng Thần nhếch mép mồm há to trong lòng gọn sóng

"Chân thần thể, cái quái gì thế này."

Nhạc Thanh Thanh thấy hấn ta nhìn chăm chăm mình thì có chút ngại ngùng nói:

"Ba vị đại ca của ta tìm được ý trung nhân hôm nay cùng gia đình gặp mặt, gia gia bảo ta đi gọi người ra cùng hấn ta tiếp khách."

Băng Thần gãi đầu nhú mày nói:

"Ta có thật chỉ ở trong phòng mười ngày chứ không phải mười năm chứ, ba tên kia lấy được vợ còn người thì trông chả giống trước tí nào."

Nhạc Thanh Thanh chấp tay sau lưng cười nói:

"Đoán xem?"

Nhìn nàng nhí nhảnh nhưng nếu trước kia còn được còn bây giờ nàng ta quả thực không lên như thế, hấn nhẹ nhàng hỏi:

"Người thấy Mộng Phi nhí nhảnh có dễ thương không?"

Nhạc Thanh Thanh ngẫm nghĩ sau đó cười nói:

"Nàng ấy như thế thì làm sao có thể như ta được."

Băng Thần nắm lấy hai bên tóc của nàng ta kéo ra hai sợi dây, nắm lấy tay của nàng ta kéo vào phòng mình đẩy nàng tới trước tấm gương rồi nói:

"Người lên soi gương thường xuyên thì mới thấy được mình như thế nào mới gọi là hợp."

Vừa nói hấn ta vừa cầm tóc nàng giống như cách nàng ta cột mọi khi sau đó lại thả xuống, Nhạc Thanh Thanh không ngờ mình trở lên khác nhiều như thế. Băng Thần đi vào tủ lấy quần áo sau đó hỏi:

"Người thức tỉnh huyết mạch khi nào thế?"

Nhạc Thanh Thanh nhìn chính mình trong gương, nàng bây giờ không thể rời mắt khỏi chính mình, trên mặt nàng tràn đầy vẻ đắc ý.

"Ta mới thức tỉnh vào ngày hôm trước, có dấu hiệu sớm ta liền thông báo cho ông nội cùng cha. Không ngờ ta chỉ có mười sáu đã thức tỉnh, bọn hấn đều nói ta là thiên tài mạnh nhất của Nhạc gia, thậm chí còn vượt qua cả tổ tiên."

Băng Thần gật đầu nắm tay nàng muốn kéo nàng ra ngoài thì Nhạc Thanh Thanh dùng đả tay lại sau đó hỏi:

"Kéo ta ra ngoài làm gì?"

Băng Thần nhìn nàng giống như kẻ ngớ ngẩn nói:

"Ta muốn thay đồ cô nương, người không đi ra ngoài thì ở trong này ngắm à."

Nhạc Thanh Thanh nghe thế liền xấu hổ nhưng vẫn phản bác để lấy lại danh dự:

"Nhìn người thì đã làm sao, từ bé đến lớn ta còn tắm cho người không biết bao nhiêu lần, người đánh nhẽ phải gọi ta tỷ tỷ mới đúng không biết lớn bé."

Băng Thần cũng chẳng xấu hổ coi đồ khinh bỉ nói:

"Tĩnh lại đi cô nhóc chừng nào người đánh thắng được ta đi rồi ta sẽ gọi tỷ cho người nghe."

Nhạc Thanh Thanh hiếu kỳ nhìn hấn ta, nam nhân khác có thể nàng ngại nhưng Băng Thần nàng nuôi từ bé lên đỡ hơn rất nhiều.Nàng đang sắp soi thì nghe được hấn ta vô sỉ như thế thì ừm nói:

"Ngươi một cái nam nhân lại đòi một cái nữ nhân đánh thắng mình mới gọi tỷ, ngươi có còn biết thế nào là liêm sỉ hay không.Ta còn nghĩ ngươi có vẻ chẳng muốn ai làm tỷ của mình thì phải."

Băng Thần mặc xong đồ đi lại trước mặt nàng nâng cằm nàng lên mỉm cười nói:

"Sống với ta lâu như vậy bây giờ ngươi mới nói được một câu hợp lý, ta thật sự chẳng muốn có thêm tỷ tỷ, muội muội thì ta còn có thể suy nghĩ,hahaha."

Hấn cười to sau đó bước ra khỏi phòng đi về phía đại sảnh để lại Nhạc Thanh Thanh vừa tức tối vừa xấu hổ.Vừa này mình lại ngẩn ngơ đến tận khi hấn ta đi thật xa, quả là mất mặt mà, nàng tự tặng mình nhẹ một cái rồi chửi.

"Đáng đời ngươi cái đồ mê trai đẹp."

Sau đó nàng cũng nhanh chân ra khỏi phòng, đóng cửa lại nhanh chân đi tới đại sảnh đã bày sẵn yến tiệc.Băng Thần quyết định hôm này phải ăn thật thỏa thích, hấn ta không tin hai nàng dám nhổ nước bọt vào tất cả đồ ăn trên bàn.

Băng Thần hí hửng ngồi vào bàn nhìn về phía đối diện thì thấy ba người kia đang ngồi cùng ba cô nàng rất xinh đẹp.Hấn ta nhìn bọn họ hỏi:

"Các vị đệ muội Nhạc gia chào đón các ngươi."

Ba nàng thấy thế lập tức đứng lên muốn hành lễ nhưng Băng Thần liền nói:

"Các ngươi đã cùng ba tên này ra mắt thì cũng coi như là người nhà, mấy lễ nghĩa rườm rà cứ bỏ qua.Mai sau sống cùng một nhà mà lễ nghĩa như thế thì mệt chết, các ngươi chỉ cần chào hỏi trường bối như lão gia tử là được."

Nhạc Thiên Vệ quay qua Hồng Hạnh cười nói:

"Đại ca đã nói như thế thì ngươi cứ việc nghe, hấn ta truyền thuyết nhiều nhưng tính cách thì rất tốt, đã thế lại rất hay bảo bọc chúng ta. Các ngươi mỗi lần gặp huynh ấy chỉ cần chào là được không cần làm lễ đâu."

Hồng Hạnh nhìn Băng Thần sau đó nói:

"Ta đã nhớ thưa đại ca."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Không có trách nhiệm bang chủ

Băng Thần ăn uống rất thoải mái không cần lo lắng mấy người khác để ý nhưng lại làm cho Từ Mộng cùng Từ Lan cảm giác ngứa mắt. Bọn họ kiên trì mỗi ngày làm một món để báo thù nhưng Băng Thần lại quyết định bẻ quan mười ngày liên tục không ra.

Nhìn hấn ta ăn lo xay hai nàng cắn răng trong lòng không chút nào dễ chịu, Từ Mộng bức bối nhất, với tu vi của nàng Băng Thần chỉ yếu như con muỗi nhưng nàng lại không thể ra tay được.Nàng cả cuộc đời mấy khi phải chịu ảm ức như thế này,Từ Lan vốn tưởng tiểu tử này tốt lắm không ngờ lại nhỏ mọn như thế.

Cái phương pháp nhổ nước bọt vào thức ăn hấn ta cũng nghĩ ra được thì nàng đúng là không còn gì để nói.Nhưng mặc kệ các nàng ức chế thì Băng Thần đang quan tâm ba huynh đệ Nhạc gia hơn bởi hấn cảm giác được khí thế của họ đã khác.

Tính danh: Nhạc Thiên Vệ

Thực lực: Vũ Sư bát trọng

Huyết mạch: Hỏa Huyết Cuồng Chiến

Thể chất: Thể Lực Hơn Ngươi

Đăng cấp:11

Lực lượng:13000

Tốc độ: 5000

Trí lực:18

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Hỏa

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm:90

Danh hào:Không có

Tính danh: Nhạc Thiên Vân

Thực lực: Vũ Sư bát trọng

Huyết mạch: Hỏa Huyết Cường Chiến

Thể chất: Thể Lực Hồn Người

Đăng cấp:11

Lực lượng:12500

Tốc độ: 4500

Trí lực:12

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Hỏa

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm:90

Danh hào:Không có

Tính danh: Nhạc Thiên Quốc

Thực lực: Vũ Sư cửu trọng

Huyết mạch: Hỏa Huyết Cường Chiến

Thể chất: Thể Lực Hồn Người

Đăng cấp:12

Lực lượng:14000

Tốc độ: 5000

Trí lực:15

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Hòa

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm:90

Danh hào:Không có

Ba người này cũng tăng cường sức mạnh đáng kể nhưng huyết mạch vẫn như thế không thay đổi nghe nói lần trước Vương Thiên Thu có thưởng cho Nhạc Thiên Quân mấy viên đan dược chắc hẳn dùng trên người mấy tên này. Tu vi của bọn họ tăng cao nhưng có vẻ trí lực không được cải thiện nhiều lắm, nhưng ít ra trong ba người cũng có Nhạc Thiên Vệ có thể coi như thông minh.

Băng Thần tuy làm nhiều việc nhưng chuyện duy nhất hắn ta quan tâm nhất vẫn là ăn, có lẽ lão gia tử không vào thi hắn ta cũng không có ngưng lại. Phía sau hắn ngoài đám người lạ mặt chắc là cha mẹ của hai cô gái kia thì còn có cả Mộng Thiên cùng phu nhân, Phi Thành cũng có mặt.

Cảm giác có gì đó không đúng hẳn ta liền ngừng đùa, Mộng Phi chạy lại phía của hắn ta, nàng ánh mắt xấu hổ ghé tai hắn thì thầm:

"Nhạc lão đã ngỏ ý với cha mẹ ta, hai người cũng đã đồng ý rồi trước ngày tham gia khảo nghiệm của học viện thì sẽ tổ chức."

Nhạc Thiên Quân thấy Băng Thần có mặt thì quay sang hỏi Trình gia hai tỷ muội:

"Hai cháu gái các ngươi có đồng ý lấy tiểu tử này không, mai này vào học viện rồi thì chuyện hôn nhân không biết trì hoãn đến bao giờ thế nên ta quyết định tổ chức sớm các ngươi không phản đối chứ."

Trình Lan cùng Trình Vân vui ra mặt tất nhiên sẽ không phản đối hai nàng bèn lên nói:

"Tất cả do lão gia tử quyết định."

Sau đó Nhạc Thiên Quân quay qua bên cha mẹ của ba cô gái rồi nói:

"Các vị thấy đây cũng nguyên do tương tự, dù mấy đứa trẻ quen biết không lâu nhưng tình cảm lại đậm sau chúng ta cũng lên tác hợp cho bọn chúng mọi người thấy có đúng hay không."

Mấy người nhìn nhau nhưng rõ ràng không ai phản đối cả, bữa ăn được Nhạc lão bắt đầu, tất cả mọi thứ đều được hắn ta thu xếp chu toàn. Băng Thần cũng chẳng có ý kiến gì cả nhưng cho đến khi Thanh Phong tới, hắn ta là hoàng đế lên những người ở đây đều phải hành lễ.

Nhưng Băng Thần đã được miễn chuyện lễ thể lên hắn cũng Nhạc lão gia tử không ai động đậy. Nhạc lão nhìn hắn ta rồi hỏi:

"Không biết bệ hạ tìm ta có chuyện gì không vậy."

Thanh Phong cười nói:

"Ta muốn lần này hôn lễ của Băng Thần cùng con gái diễn ra luôn."

Nhạc Thiên Quân gạt phắt đi nghiêm túc nói:

"Bệ hạ nhất ngôn cửu đỉnh trước mặt bao nhiêu dân chúng bảo Băng Thần phải Vũ Hoàng mới cho lấy. Bây giờ hắn ta mới Vũ Vương Tứ trọng thôi. Chính hắn cũng đã cam kết thế nên chuyện này chắc chắn không được nếu không sẽ ảnh hưởng rất lớn đến cả hai người."

Thanh Phong biết trước Nhạc Thiên Quân sẽ nói như thế nên liền nhún mày kể khổ:

"Tiểu tử này chưa phát lực con gái ta đã xếp đệ ngũ, đợi hắn tiểu ngạo cái đại lục này về cưới con gái ta thì chắc nàng xếp hạng đã khó đếm rồi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Một Băng Thần khác

Băng Thần buổi tối hôm đó đứng như dự định đi tới trụ sở khiến cho các huynh đệ trong Thiên Long bang vui vẻ vô cùng. Đồng phục cũng được quyết định một cách nhanh chóng, một mẫu khiến Băng Thần vừa nhìn đã thích, đặc biệt áo khoác của bang chủ vô cùng bắt mắt.

Sau hôm ấy thì Băng Thần bắt đầu bận rộn với chuyện đám cưới của mình, tuy phần lớn vẫn do các cô nương làm nhưng hẳn ta vẫn phải có mặt.

Nhiều ngày sau

Mặt trang phục chú rể đứng trước gương hẳn ta mỉm cười sau đó lấy từ giới chỉ ra một chiếc nhẫn vuốt ve thì thầm:

"Mai Hân ta bây giờ đã thành gia lập thất, ngày nào đó ta hồi sinh được người thì ta sẽ cưới người sau đó giúp người tu luyện cùng ta sống qua năm tháng dài đằng đẳng."

Băng Thần ngó qua bảng chỉ số của mình

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Vương cấp tam trọng thiên Yêu Nhân

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ (Đang tiến hóa)

Thể chất:Đang hình thành

Đẳng cấp:4

Exp:29999/30000

Lực lượng:53000

Tốc độ:65000

Trí lực:80

Thiên phú:98

Vận khí 82 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:100 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:100000 (10000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kỹ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:300 +0

Danh hào:Thần thú nhất tâng (áp chế với 100% ở dã thú,90% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (21/50), Trả thù (2/ 4)

Cắt chiếc nhẫn vào trong giới chỉ Băng Thần lắc đầu thầm nói:

" (21/ 50) cũng được gần nửa chặng đường để hồi sinh nàng rồi nhưng dù có hồi sinh được thì ta cũng không thể thực hiện được ước muốn được tổ chức lễ cưới ở quê của nàng được nữa."

Đi ra khỏi phòng hướng ra ngoài thì thấy khung cảnh tấp nập của mọi người, tiếng cười nói khắp mọi nơi, Băng Thần vui vẻ đi ra ngoài tiếp nhận lời chúc của từng người một. Nhưng bỗng nhiên hẳn ta cảm nhận được một luồng sát khí hướng về phía mình.

Cảm giác nguy hiểm một cách khủng bố khiến cho Băng Thần khiến cho hẳn thậm chí không dám quay đầu lại chỉ có thể một mạch đi về đằng trước. Xương sống trở lên lạnh buốt Băng Thần đã cảm giác được kẻ kia đang đánh tới nhưng có vẻ tốc độ quá nhanh.

Từ trước mặt hẳn một bóng trắng lướt qua

"Âm "

Tùng Khánh đã cùng người kia giao phong, tiếng vang cùng sự rung động do nguyên khí va chạm làm cho cả tòa nhà chao đảo. Băng Thần cũng không muốn làm gánh nặng hóa thân thành bán yêu sau đó ngay lập tức dùng hết sức bình sinh của mình tránh đi.

Người kia đã Vũ Tông hấn ta chỉ là một cái Vũ Vương nếu cố quá chắc chắn sẽ trở thành quá cố, may mắn là kẻ kia có vẻ không đánh lại Tùng Khánh viện trưởng.Băng Thần nhìn người kia đầy chán ghét sau đó cắn răng, lui về sau một cây cột sau đó cả người hấn mờ dần rồi biến mất.

Tùng Khánh lần áp đối phương nhưng người kia né tránh rất tốt nhưng chỉ né tránh chứ hấn ta thoát thân là điều không thể.Chỉ một lúc sau rất đông người đã tụ tập ở khu vực xung quanh quan sát trận chiến nhưng không ai dám lại gần.

Từ Tuấn hỏi Phi Thành trong ánh mắt tràn ngập lo lắng:

"Thiếu chủ ị ám sát viện trưởng đã tới nhưng công tử đâu rồi?"

Phi Thành cũng rất lo lắng lên cũng gắt giọng đáp lại:

"Ta làm sao biết được."

Chiến đấu kéo dài rất lâu cho đến khi người kia có dấu hiệu yếu dần.

Tùng Khánh quyền cước liên tục, người kia bị đánh lui ra, căm ghét nhìn Tùng Khánh sau đó từ đâu lấy ra một thanh kiếm.Nguyên khí tụ lại khiến không gian như nặng trĩu, mọi người bây giờ mới hiểu được sự kinh khủng của Vũ Tông.

"Hỏa Ngu Nhất Kiếm "

Một đường lửa to lớn kéo nhanh về phía Tùng Khánh nhưng hấn ta là viện trưởng của Thiên Nguyên học viện lấy ra một thanh đao lớn vung một đường

"Kim Ngọc Kiếm Thức "

Một đường kiếm kéo dài cắt ngang luồng kiếm khí kéo về hướng người kia, kẻ kia quá bất ngờ dùng hết nguyên khí xung quanh mình hóa thành một tấm chắn.Nhưng chỉ một khoảng khắc sau đó hấn ta cảm giác có cái gì không đúng, bóng cây phía sau mình lại có động tĩnh.

Có điều hấn vẫn tập trung trước đối thủ chính của mình, hấn tự tin như thế bởi phía sau không hề có sát khí, chỉ cần như thế có thể nói không có người muốn gây hại cho mình.

Kẻ đột nhập mất mớ trùng trùng vì hấn ta thấy được có bảy cái trắng toát đuôi đã xuyên qua thân thể của mình.Rõ ràng không có sát khí mà, các bộ vị trọng yếu đều bị xuyên qua hấn ta cố gắng quay mặt về sau thì thấy phía sau mình từ trong hư không hiện ra một người.

Nhưng lần này kẻ tấn công hấn lại là Băng Thần một siêu cấp sát thủ,lúc này Băng Thần đã khởi động ám thuộc tính để trở lên tạm thời vô hình.Núp trong bóng cái cây Băng Thần thấy thời cơ của mình đã tới, kẻ ám sát đã buông lỏng cảnh giác đồng thời còn phải ngăn chặn công kích của Tùng Khánh.

Băng Thần lui thật nhanh ra ngoài người này chết chắc rồi phải tránh xa đề phòng hấn ta tự bạo, cả thân thể lại một lần nữa trở lên trong suốt.Kẻ kia bị đâm một nhát tại cổ họng, một ngay tim, nội tạng cũng có năm cái lỗ to, tiểu tử kia lại ân mình.

Tùng Khánh cũng lui ra xa bởi vì sợ đối phương tự bạo, hấn nhìn xung quanh gào lên:

"Mọi người mau tránh xa nói này đề phòng người này tự bạo."

Kẻ này dù gì cũng là Vũ Tông thế nên sức sống rất ngoan cường, hấn nhìn về Tùng Khánh, bất chấp cổ họng bị đâm xuyên vẫn cố gắng thì thảo. Nhưng khi vừa nhếch chữ đầu tiên thì đầu hấn ta bị bảy chiếc đuôi từ hư không đâm nát như tương, sau đó bảy chiếc đuôi lại vung ngang cắt thân kẻ này thành bảy mảnh.

Tùng Khánh cùng những người xung quanh hít một hơi lạnh, bọn họ trong đời giết người không ít nhưng tàn bạo như Băng Thần thì chưa từng.Đáng sợ nhất là ánh mắt lạnh nhạt kia giống như vừa giết xong một con gà để làm đồ nhậu vậy , không có hoan hỉ, không có buồn rầu, mọi người lại một lần nữa đổi mới cách nhìn đối với Băng Thần.

Đối thủ không có cơ hội phản kích, hấn ta làm kẻ kia trọng thương sau đó khiến hấn tuyệt vọng muốn buông ngoan thoại thì lại dứt điểm.Băng Thần vốn muốn dứt điểm trong lần công kích đầu tiên nhưng không thể bởi vẫn còn nguyên khí bao bọc ở đó.

Bảy chiếc đuôi dần tan biến hai tai cũng biến mất Băng Thần cúi xuống đóng nhạo nhợt kia dùng nguyên khí lật qua lật lại rồi quay qua hỏi Tùng Khánh:

"Viện trưởng người có biết người này thuộc thế lực nào hay không?"

Tùng Khánh nhìn hấn không đáp mà nói:

"Người đi theo ta, chuyện này rất nghiêm trọng cần phải có biện pháp ứng đối ngay lập tức."

Băng Thần đã rõ người này chắc chắn thân phận không đơn giản, lấy ra giới chỉ của người này hấn ta đi theo Tùng Khánh, Nhạc Thiên Quân cũng đi theo.Hôn lễ không khí bỗng nhiên trùng xuống một cách đáng sợ các khách mời đều ngay đại.

Hồng Hiền, Từ Tuấn,Phi Thành cũng các thành viên của Thiên Long bang đứng hình, bang chủ vừa hóa kiếp cho một Vũ Tông.Nhất là Hồng Hiền cả người run rẩy, nắm tay hấn ta siết chặt, sự cuồng nhiệt khiến người khác cũng cảm nhận được.

Các thành viên khác trong bang cũng thế, bang chủ của mình tự tay kết liễu một Vũ Tông, làm sao lại không kích thích, tay bọn họ đều vô ý thức nắm chặt chiếc áo khoác của bang phái.

Những người thiếu niên lần trước không nghĩ đến chuyện tham gia Thiên Long bang lúc này cũng sôi sùng sục. Hoa gia hai huynh đệ sắc mặt tái mét, bọn họ cảm giác rất nhiều luồng sát khí đang tập trung về mình.

Một người hạ nhân bên cạnh nói nhỏ:

"Thiên Long bang chắc chắn không có ý tốt các công tử mau chóng rời đi."

Hai người dưới sự bảo vệ của cường giả gia tộc lui về khách sạn, lần này bảo vệ có đến tận bốn cái Vũ Hoàng cao thủ. Nhưng bọn họ lo lắng nhất vẫn là lần này khảo nghiệm của Thiên Nguyên học viện, tính mạng của bọn họ giống như ngàn cân treo sợi tóc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Du hành

Băng Thần vào trong phòng thì cảm giác không khí rất nặng nề, Tùng Khánh nhìn hấn ta thở dài một cái sau đó nói:

"Người lần này hơi xung động, ta đang nghĩ định để tên kia chạy rồi, giết hấn bây giờ bất lợi cho chúng ta."

Băng Thần cũng biết mình xung động nhưng người kia làm hấn ta rất tức giận, hấn đang sống yên vui thì có kẻ đến phá đám. Tùng Khánh nghĩ ngợi một chút rồi nói:

"Lần này không liên quan đến thân phận của người kia mà là ở người, có lẽ người vẫn không biết tầm quan trọng của lần cá cược này. Nếu người giết chết người Vũ Tông này thì ta đảm bảo trong năm năm sẽ có rất nhiều kẻ đến tìm người."

Thở dài một hơi Băng Thần dần dần hiểu có vẻ mình thể hiện càng nhiều thực lực càng nguy hiểm cho bản thân. Nhạc lão lo lắng hỏi Tùng Khánh:

"Người có nghĩ ra cách gì để giải quyết không?"

Tùng Khánh ngồi nghĩ một lúc sau đó nói:

"Bây giờ ta có một cách vẹn toàn nhất để đảm bảo cho Băng Thần an toàn, vị kia chỉ nhắm tới Băng Thần còn những người khác hấn chẳng quan tâm. Thế nên ta nghĩ Băng Thần lên ra ngoài du lịch một mình, tất nhiên là phải có rất nhiều biện pháp che dấu thân phận."

Sau đó hấn nhìn qua Nhạc Thiên Quân dặn dò:

"Hai chúng ta thì tuyên bố rằng đã đưa Băng Thần vào trong Thiên Nguyên học viện trước, năm năm sau hấn ta quay về thì người kia cũng hết cách. Băng Thần con lộ diện thì hành động của bọn chúng sẽ càng điên cuồng hơn mà thôi."

Băng Thần nhìn Tùng Khánh, cảm giác cách này có lẽ đúng là tốt nhất rồi, trong đầu thầm nghĩ:

"Nếu mình rời đi luyện tập thì sẽ không lo bị ám sát nữa, dù đám người kia có thực sự lên vào Thiên Nguyên học viện tìm kiếm thì cũng sẽ không bao giờ tìm thấy."

Tùng Khánh nhìn Băng Thần cười khổ nói:

"Người đi ra làm lễ đồng thời giải thích chuyện mình vì sao biến mất năm năm đi. Cứ nói ta mang người đi đặc huấn là được, các nàng muốn tìm người thì ta sẽ giúp người từ chối."

Hấn bỗng nhiên đổi giọng có chút trêu trọc nói:

"Người có sợ mình đi lâu quá bị cấm sùng hay không?"

Băng Thần mỉm cười về mặt tự tin nói:

"Ngài cứ yên tâm các nàng ai cũng rất yêu thương ta dù có trăm năm đi nữa thì vẫn thế thôi."

Hấn tự tin như vậy bởi hạt giống của công pháp gieo trong linh hồn.

Nhưng lần này rời xa đến tận năm năm không biết làm sao để sống đây, hấn cũng chưa xác định được mình đi đâu. Bổng Thần cất bước ra bên ngoài hấn muốn làm xong hôn lễ của mình rồi tính tiếp.

Trong thức hải của Bổng Thần một đám bảo vật thấy được tình cảnh này thì tất cả lâm vào trầm tư, bọn chúng đang muốn sắp xếp cho hấn ta lịch luyện. Vô Hận Giới Chỉ cười đều xoa tay nói:

"Mọi người suy nghĩ làm gì cho mệt cứ để ta."

Hấn đang muốn giao nhiệm vụ thì một âm thanh khiến hấn ngừng lại

"Dừng lại cho ta."

Vô Hận Giới Chỉ quay lại nhìn sau đó tươi cười nói:

"Lão đại sao người trở về vậy."

Thiên Thư bữu môi nhìn hấn ta nghiêm túc nói:

"Lần này có đại sự cần phải giải quyết, quê hương của Bổng Thần đang gặp hiểm nguy, bây giờ ta muốn hấn quay lại nơi đó giúp đỡ quê hương của mình. Mà thế giới bên kia gặp nguy hiểm cũng do không gian thần gây ra, có vẻ hấn ta muốn tìm người kế vị mình thì phải."

Vô Hận Giới Chỉ gật đầu nhưng không nói gì rút đi thiên phú gia trì thì Không gian thần chết đi cũng chỉ sớm muộn. Hấn ta tất nhiên cảm nhận được nhưng thay vì cố tìm cách kéo dài hơi tàn thì lại lựa chọn tìm người thừa kế, coi như hấn ta vẫn còn biết nghĩ cho đại cục.

Thiên Thư nhìn mọi người vui vẻ nói:

"Chủ nhân tiến bộ theo ta thì vẫn quá chậm nhưng nếu hấn ta chiếm được một cái thần cách thì mọi chuyện sẽ khác. Chỉ cần hấn ta đi qua được Không Gian Đạo thì thành tựu chắc chắn sẽ vượt qua Không gian thần."

Tất cả mọi người đều đồng ý, Không gian thần mau tới cuối con đường cũng do quá dựa vào bảo vật của mình. Một khi hấn ta mất đi thì sức mạnh của thời gian sẽ ảnh hưởng lên hấn rất lớn tuy thần giới thời gian chênh lệch với hạ giới là một mươi.

Ngàn năm cũng đã tương đương với trăm năm tại Thần giới, các vị thần hấn phải bắt đầu yếu đi nhiều năm rồi. Vô Hận Giới Chỉ sống luôn vì mình, tuy giúp người thành thần vương nhưng hấn ta luôn nắm Không gian thần trong tay.

Khác hấn với mấy vị khác chỉ cần tự thân tu vi cũng đủ để họ giữ thần vị thì không gian thần con không giữ nổi mạng sống của mình.

Thần giới một tòa đại điện, Không gian thần nhìn xuống thế gian ánh mắt tràn ngập hối hận nhưng hấn ta vẫn còn cơ hội sửa sai. Nhìn xuống dưới nhân dân hàng nghìn hàng vạn người đánh chiến đấu với nhau hấn ta ánh mắt lộ ra tình quang rồi lại âm đạm.

Người thực sự xứng đáng hấn ta vẫn chưa hề tìm thấy, có lẽ lại phải chờ thêm, phát tay một cái thần lực như dòng thác chảy xuống dưới. Sinh mệnh nữ thần không biết từ ao giờ đã đứng phía ngoài điện, một luồng sinh mệnh dày đặc chảy vào cơ thể hấn ta.

"Đây đã là lần cuối cùng của ngươi."

Không gian thần không nói gì cả chỉ đến khi Sinh mệnh nữ thần quay đầu đi thì hấn mới thì thầm một câu:

"Thật trớ trêu."

Nước mắt của hấn ta đang rơi, thực sự ngày xưa vui vẻ biết bao nhiêu nhưng hấn luôn nghĩ xấu về Vô Hận Giới Chỉ nên mới ra nông nỗi này.

"Mong rằng tội lỗi của ta sẽ không khiến cho ngươi mất đi niềm tin vào các vị thần, có lẽ muộn màng nhưng ta vẫn muốn nói lời xin lỗi."

Vô Hận Giới Chỉ đang nghe ngóng bỗng nhiên cảm giác tim mình thắt chặt, không hiểu sao hấn lại vô ý ngẩng mặt lên nhìn trời. Bổng Thần lúc này cũng đang ngẩng thẳng trên cao, hấn cuối cùng cũng đã phải chia tay mọi người, hôn lễ diễn ra thuận lợi giải thích của hấn cũng hợp lý.

Rời đi ngay trong đêm hấn ta nhìn ánh trăng bỗng có chút nhớ Trái Đất, hệ thống cũng khá lâu rồi chưa giao nhiệm vụ. Cứ như thế này thì bao nhiêu lâu nữa mình mới có thể hồi sinh Mai Hấn, thờ dài sau đó hấn ta tiếp tục bước nhanh.

Bỗng cái cảm giác bị theo dõi lại dấy lên nhưng không hề có sát khí, Bổng Thần cũng đoán được là ai nhưng hấn ta hoàn toàn bất lực. Có điều ngày hôm nay bất ngờ này sẽ nối tiếp bất ngờ khác, khi hai cô gái tiếp cận Bổng Thần thì một truyền tống môn xuất hiện, nó mạnh mẽ kéo cả ba người vào bên trong.

Không gian trở lên tĩnh lặng một cách đáng sợ, ba người vừa nãy còn sống sò sò lúc này đã hoàn toàn mất tích. Bổng Thần cảm giác mình đang lảng lảng, ý thức của hấn ta vẫn còn tỉnh táo, nhìn xung quanh một mảnh màu xanh xám những đám mây sét.

Bọn chúng lại như có tình tránh né cả ba người dù cho mây có sấm sét rất dày đặc, không chỉ hấn Từ Mộng cùng Từ Lan cũng há hốc mồm ra không hiểu chuyện gì xảy ra. Hai người đã sắp thành công trả thù thì bị kéo vào đây cùng với Bổng Thần đã thế bọn họ còn mất đi sức lực của mình.

Không gian xung quanh rừng động giữ dội, Từ Mộng cố gắng thu thập lại những tri thức mình đã từng học, đọc, nghe kể. Nàng dùng chút sức của mình quay qua nói với Từ Lan:

"Chúng ta rơi vào vòng xoáy không gian đừng dấy dựa nếu không sẽ bị xé nát ra đấy, vốn chỉ có Vũ Thần phi thăng mới xuất hiện không biết làm sao bị chúng ta đụng phải."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Chào mừng đến quê hương của ta

Băng Thần im lặng hẳn ta đã xem được thông báo của hệ thống, các nàng đơn giản là bị hắn ta liên lụy mà thôi.

Nhiệm vụ giải cứu Trái Đất (Đặc điểm: liên hoàn)

Cứu lấy nhân loại đang lâm nguy trên Trái Đất, trở thành người kết thúc "Tân Sinh "

(Toàn bộ nguyên khí tu vi sẽ bị phong ấn, kí chủ sẽ được giữ nguyên sức mạnh thể chất)

"Tân Sinh là cái quái gì?"

Băng Thần hoài nghi hệ thống nhưng lần này không hề có giải thích gì từ phía hệ thống, hắn ta đành giả chết đợi chờ đợi tới nơi rồi tính tiếp. Rất nhanh chỉ sau hai ngày Băng Thần đã thấy một điểm sáng, một giây sau đó hắn ta lại xuất hiện trong một cánh rừng to lớn với những cây cổ thụ cao hơn trăm mét.

Hắn ta bị ngã chổng vó nhưng đó không phải điều tệ nhất bởi đáng buồn nhất là hắn trở thành tám đēm cho hai người kia. Tuy nhiên may mắn cho hắn là bản thân khỏe mạnh lên không có vấn đề gì cả nhưng hắn ta không có vấn đề không có nghĩ hai người kia cũng không.

Từ Tức Lan Hoa cùng Từ Tước Thần Điều đều có thân thể yếu đuối đến cực hạn tuy nhiên được trời phú cho những khả năng đặc biệt cùng thiên phú tu luyện rất tốt. Từ Mộng cùng Từ Lan cảm giác vô cùng đau đớn nhưng thấy mình nằm trên người Băng Thần thì gượng ép mình đứng dậy.

Từ Mộng ánh mắt rét lạnh nhìn Băng Thần gất giọng:

"Rốt cuộc chuyện này là sao?"

Băng Thần nhìn hai nàng sau đó nói mỉm cười nói:

"Chào mừng hai vị cô nương đến với quê hương của tại hạ."

Từ Mộng nhìn hắn nhẹ giọng hỏi:

"Thế nơi này nằm ở đâu trên Thiên Nguyên đại lục."

Băng Thần cúi đầu lúng túng nói:

"À, thực ra nơi đây không thuộc bất kì đâu trên Thiên Nguyên đại lục."

Từ Lan tỏ vẻ hiểu ra rồi nói:

"Có vẻ đây là dị độ không gian có phải không?"

Băng Thần không trả lời nàng ta hắn ta cần xác nhận lại một chút

Tính danh: Từ Lan (Phong ấn)

Thực lực: Vũ Hoàng Nhất Trọng Thiên

Huyết mạch: Từ Tước Lan Hoa

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đẳng cấp: 13

Lực lượng:250000 (40)

Tốc độ:150000 (30)

Trí lực:19

Thiên phú: 35

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc, Thổ

Tuổi thọ:500

Độ thiện cảm: 60

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sĩ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Tử Mộng (Phong ấn)

Thực lực: Vũ Tôn cửu trọng

Huyết mạch: Tử Tước Thần Điều

Thể chất:Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp:32

Lực lượng: 100 triệu

Tốc độ: 70 triệu

Trí lực:30

Thiên phú: 77

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Lôi

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm:50

Danh hào:Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tử Mộng thấy hắn ta nhìn chằm chằm mình thì tức giận một quyền hướng thẳng đến lồng ngực của hắn ta.Một quyền chạm ngực thì nàng thấy Băng Thần đang mỉm cười nhìn mình tràn đầy trào phúng, tay hắn ta nắm đến nàng sau đó kéo về phía mình. Hắn tự tin như thế bởi hắn đã xem qua bảng chỉ số của mình, thực lực của hắn bây giờ hơn hai người bọn họ không biết bao nhiêu.

Tính danh: Băng Thần (Phong ấn)

Thực lực: Vương cấp ngũ trọng thiên Yêu Nhân

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ (Đang tiến hóa)

Thể chất:Đang hình thành

Đăng cấp:4

Exp:1999/40000

Lực lượng:65000 (4100)

Tốc độ:74000 (2300)

Trí lực:80

Thiên phú:98

Vận khí 82 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:100 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:100000 (1000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kĩ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:300 +0

Danh hào:Thần thú nhất tằng (áp chế với 100% ở dã thú,90% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (21/50), Trả thù (2/ 4)

Băng Thần nhìn Từ Mộng ánh mắt tràn đầy tà ác, hắn ta đã nhẫn nhịn bao nhiêu ngày, ăn không dám ăn uống không dám uống. Từ Mộng muốn chạy trốn nhưng bị Băng Thần giữ quá chặt, Từ Lan muốn ứng cứu.

"Buông nàng ra ngươi muốn làm gì."

Nhưng nàng cũng bị hắn ta khống chế lại, Băng Thần cười nói:

"Ta nhắc lại một lần nữa đây là quê hương của tại hạ."

Băng Thần nắm lấy hai người sau đó một tay vòng qua ép hai người nằm ngang trên đùi của hắn ta.Hắn nhìn Từ Mộng trìu mến nói:

"Nơi đây không thể sử dụng được nguyên khí hai người tu vi dù cao đến đâu cũng đánh không lại ta đây."

Nhìn nụ cười thô bỉ của Băng Thần hai nàng nghiêng răng nghiêng lợi nhưng dây giữa thể nào cũng không thành công.Bỗng nhiên một âm thanh giòn giã vang lên:

"Ba "

Từ Mộng nhìn hắn ta không tin vào những gì mình đang trải qua, tiểu tử này đánh mông của mình.Nàng nhìn hắn ta gần từng chữ:

"Ngươi nhất định sẽ chết rất thảm "

Băng Thần nhìn nàng trào phúng cười trêu:

"Vậy luôn đó hả? Có vẻ như ngươi chưa rõ tình cảnh của mình thì phải thể thì bổn thiếu gia đành giúp ngươi vậy."

"Ba ba ba "

Từ Mộng cùng Từ Lan cắn răng ánh mắt oán hận nhìn Băng Thần đang cười thô bỉ vung tay, các nàng nào biết đánh mông hai người có tu vi cao hơn mình là một việc vui đến mức nào.

Đến khi Từ Mộng bôi đầu sột cùng túi thân khóc lên thì Băng Thần mới dừng tay nhìn nàng cười nói:

"Nào Từ Mộng cô nương bây giờ ngươi đã rõ tình hình của mình chưa vậy."

Nhưng nàng ta lại cắn răng không nói oán hận nhìn Băng Thần, hắn ta biết chắc lúc này trong đầu cô nàng chỉ có ý nghĩ là giết mình.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Tuyển trạch

Nhưng một lúc sau thì Băng Thần liền cảm thấy chán, hắn ta mất đi hứng thú bởi vì tiếng thú gầm từ đằng xa vang vọng tới. Mặt đất nhẹ nhàng run rẩy chứng tỏ thú kia cũng không nhỏ bé, hắn ra kéo hai nàng qua hai bên sau đó ra hiệu để cho các nàng ngưng mức nộ.

Sức mạnh thân thể của hắn ta vẫn rất tốt, từ dưới đất hắn dùng bộ pháp kéo hai người lên không trung bình tình quan sát xuống dưới. Tuy tầm mắt khá tốt nhưng Băng Thần vẫn chưa thấy bất cứ cái gì cả, có điều âm thanh rung động càng ngày càng mạnh.

Trường hợp nơi rung động khởi nguồn thì lại bị những tán cây rậm rạp che hết, Băng Thần cần rắn nín thở nhìn về hướng đó. Leo lên trên cây với hai người lại không có nguyên khí hỗ trợ khiến hắn ta cảm giác có chút vướng víu, nếu bị con vật sắp tới tóm được thì chết chắc.

Đến khi hắn ta nhìn đến trong rừng cây phía xa có một số cái cây đang bị duỗi chứng tỏ con vật đang tới là quái vật khổng lồ mới có thể ủi gãy những cái cây to lớn với đường kính lên tới gần một mét. Hai cô nàng cũng cảm nhận được nên dần yên tĩnh lại, hai nàng cũng lặng yên nhìn về phía âm thanh rung trời phát ra.

Cái gì tới thì cũng phải tới cuối cùng bọn họ đã nhìn thấy con quái vật này, nó giống như một con ngựa nhưng trên đầu lại có ba cái sừng, hàm răng sắc bén đến rợn người. Cả người nó đen như mực khiến cho người ta có chút sợ hãi mà kích cỡ của nó đã hoàn toàn vượt qua một con ngựa.

Cao hơn bảy mét con ngựa chừng nào mà trên Trái Đất có mấy thứ quái quỷ như thế này, Băng Thần khi vừa thấy nó đã gia tăng độ cao cành cây hắn ta đứng. Hắn ta chỉ cây nguyên cho nó đừng phát hiện bất cứ cái gì nếu không hắn cùng hai cô nàng sẽ chết chắc.

Mở mắt chỉ số ra coi thì hắn ta càng bất ngờ hơn khi rõ ràng con vật kia có tu luyện nguyên khí, tin tức của nó cũng giống yêu thú bình thường. Thú vật trở nên cường đại thì Băng Thần cũng đoán được số phận của nhân loại trên Trái Đất, cho mình nhiệm vụ cứu lấy Trái Đất không phải nói chơi.

Hai cô nàng cũng cảm giác được con thú kia hùng mạnh, hai nàng lúc này dù cho hóa về bản thể thì cũng chỉ yếu đuối không đáng kể. Lúc này vẫn còn phải dựa vào Băng Thần, Từ Mộng nhìn về phía con thú kia nhưng nàng có thể cảm giác huyết mạch uy áp mình cũng không thể phát ra.

Bị Băng Thần ôm ngang hông nàng rất xấu hổ nhưng chính nàng cũng ôm chắc hơn vì nếu ngã xuống dưới thì chắc chắn tiêu đời. Tuy rằng các nàng không quá sợ hãi cái chết nhưng sống thì vẫn tốt hơn phải chết chứ, Băng Thần thì bắt đầu kéo ra tay hai người.

"Ngồi cho vững ta đi thám thính một chút."

Hai nàng nghe thế liền nắm chặt cành cây còn Băng Thần thì phi tốc lao nhanh đến ngọn cây, đứng ở trên cao hắn ta càng cảm giác được khu rừng này nguy hiểm hơn những gì hắn ta nghĩ. Một con chim to như chiếc máy bay hồi xưa đang lượn trên bầu trời, hắn ta lập tức liền hạ xuống nếu không may con vật kia nhìn đến thì phiền phức to.

Băng Thần từ trên cao hạ xuống dưới sau đó nói:

"Trên trời có yêu thú phi hành khí thế của nó không thua bất kì vị Vãng Tôn nào, thậm chí ta còn cảm giác nó nhìn hơn người một chút đấy."

Từ Mộng nhìn hắn ta gằn giọng nói:

"Làm sao người biết được thực lực của ta có bao nhiêu?"

Băng Thần trêu tức nàng rồi ngỏ ngáo nói:

"Đoán xem."

Từ Mộng rất tức thối nhưng bọn họ còn cần dựa vào Băng Thần để an bình, các nàng cảm nhận được lực lượng của hắn vẫn còn rất tốt. Từ Mộng ngoảnh mặt đi không nhìn hắn ta nữa, nàng cũng biết kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt, mình bây giờ quả thật cần người bảo hộ.

Từ Lan thì chẳng nói gì cả ánh mắt nàng từ nãy giờ cứ xa xăm như thế, Băng Thần thì tập trung vào việc khác lên cũng không quan tâm nàng cho lắm. Hắn ta rất chắc chắn khi bình tĩnh đợi đến khi rung động từ mặt đất hết hắn thì mới hạ xuống dưới.

Kéo hai nàng xuống mặt đất thì Băng Thần bỗng nhận được nhiệm vụ từ hệ thống, hai mươi chín nhiệm vụ liên hoàn cái đầu tiên.

Nhiệm vụ An toàn là trên hết (3 ngày)

Nội dung: Từ Mộng cùng Từ Lan đã biết được bí mật của kí chủ đồng thời bị ký chủ hiếp đáp đến thăm. Các nàng chắc chắn sẽ báo thù như thế khi về Thiên Nguyên đại lục kí chủ sẽ gặp nguy hiểm, phiền ký chủ làm ra biện pháp giải quyết.

Yêu cầu: Độ thiện cảm trên 80 (mỗi mười điểm chênh lệch sẽ cho ký chủ đánh giá khác nhau)

Phạt: Khi thất bại sẽ khiến kí chủ hoán đổi giới tính của mình thành nữ (Không có cách nào hóa giải)

Nụ cười trên mặt Băng Thần chợt tắt, ánh mắt hắn ta nhìn về hai nàng đầy cảm xúc phức tạp. Nhiệm vụ này phải nói rất khó, tuyên bố ngay sau khi hắn vừa đánh các nàng, chưa kể nếu không phải độ thiện cảm thì trực tiếp giết đi là được.

Băng Thần hơi bế tắc nhưng trước tiên phải tìm nơi trú ẩn rồi tính tiếp, đi đến tận nửa tiếng sau thì Băng Thần mới thấy bên cạnh vách đá có một hang động khá sâu. Hắn từ trong gói chỉ lấy ra một thanh pháo nổ nhỏ ném vào bên trong hang động.

"Bùm "

Một tiếng nổ thật lớn sau đó Băng Thần rút ra lưới hái chờ đợi con vật kia lao ra ngoài, quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn một con rết khổng lồ từ trong hang động phóng ra. Đã đợi sẵn Băng Thần rất nhanh chóng một nhát chém xuống khiến cho con vật này không động đậy được.

Nhìn con rết quần quai trên mặt đất Băng Thần theo bản năng tránh xa ra chờ đợi đối thủ chết đi, hắn ta hóa về bản thể bảy cái đuôi từ xa đâm tới con rết đang bị khốn trụ. Dùng hết sức lực kéo ngang qua một cái thì con rết cả thân thể lúc này đã rách nát tung tóe.

Nó quần quai muốn hướng về phía Băng Thần thì cảm giác được đau đớn gây ra bởi chiếc lưới hái được bôi kịch độc. Chỉ hai phút sau nó chết không nhắm mắt, ánh mắt oán độc nhìn về phía ba sinh vật nhỏ bé đã giết chết mình.

Băng Thần không thích trước cửa hang động có một cái xác to như thế này, từ ngự linh không gian xuất ra Hắc Thiết Xà. Băng Thần nhàn nhạt:

"Bữa ăn của ngươi ở bên kia kia giải quyết cho sạch vào nhớ chưa."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Người không vì mình

Đi vào trong hang thì Băng Thần vui mừng vì nó sạch sẽ, chọn lấy một vị trí tốt sau đó lấy một tảng đá làm bàn ăn rồi hắn lấy ra đồ ăn đã dự trữ trong gói chỉ ra. Băng Thần nhìn thấy chỉ có bánh bao cùng lương khô thì lại cảm thấy chán nản, nếu không phải vì các nàng thì mình làm gì phải khổ thế này.

"Chúng ta ở lại trong này ba ngày rồi xuất phát ta đã cho sủng thú của mình đi thăm dò đường ra rồi, hi vọng nhanh chóng sẽ tìm được đường về với nhân loại. Sức mạnh của chúng ta bây giờ đang bị hạn chế quá nhiều bây giờ chúng ta xài tạm đồ ăn trong này ba ngày sau rồi tính tiếp."

Hai cô nàng cũng không ai thêm nói chuyện gì với hắn làm cho Băng Thần rất khó chịu nhưng hết cách rồi nhìn băng chỉ số của hai người khiến cho hắn ta giật mình.

Tính danh: Tử Lan (Phong ấn)

Thực lực: Vũ Hoàng Nhất Trọng Thiên

Huyết mạch: Tử Tước Lan Hoa

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đẳng cấp: 13

Lực lượng: 250000 (40)

Tốc độ: 150000 (30)

Trí lực: 19

Thiên phú: 35

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc, Thổ

Tuổi thọ: 500

Độ thiện cảm: 32

Danh hào:Nhân Hoàng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sĩ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Tử Mộng (Phong ấn)

Thực lực: Vũ Tôn cửu trọng

Huyết mạch: Tử Tước Thần Điều

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp: 32

Lực lượng: 100 triệu (50)

Tốc độ: 70 triệu (30)

Trí lực: 30

Thiên phú: 77

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 13

Danh hào:Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

"Mẹ kiếp "Băng Thần thăm chửi một tiếng.

Sau đó hắn ta có chút bị quan ngại:

"Có lẽ ba ngày nữa mình sẽ biến thành nữ nhân mất, không lẽ lão tử ta mới lấy vợ vài ngày đã trở thành bọn họ tỷ muội. Thậm chí còn phải xem các nàng lấy nam nhân khác, không lẽ các nàng còn thích một nữ nhân hay sao , Băng Thần cả người khó chịu bức bối."

Đi tìm một ngách nhỏ trong hang động bên trong có một phòng đá riêng dùng một viên quang thạch thấp sáng lên sau đó Băng Thần tiếp tục phát huy trí tưởng tượng của mình.

Sau một đêm

Băng Thần lúc này đã tưởng tượng đến cảnh mình trở thành nữ nhân bị một đại hán đè ở phía dưới. Bất ngờ dậy lau mồ hôi trên trán hắn ta bắt đầu nở nụ cười gần thăm nghĩ:

"Người không vì mình trời tru đất diệt."

Hai người các nàng mình không quá quen nhưng nếu mình có chuyện thì biết bao nhiêu người thân buồn khổ đành phải dùng biện pháp khác thôi. Nghĩ là làm hắn ta đi ra ngoài, thấy hai nàng đã tỉnh giấc thì hắn ta nói:

"Hôm nay lương thực của chúng ta đã hết, ta cần một người cùng ta ra ngoài tìm lấy thức ăn sống. Một người người khác thì có gắng tìm càng nhiều củi khô càng tốt, đồng thời nếu sủng vật của ta quay lại thì có thể cho nó biết ta chỉ đi ra ngoài một chút."

Hai nàng nhìn nhau thì Tử Lan lắc đầu một cái, Tử Mộng đứng lên nhìn hắn ta nói:

"Ta đi với ngươi."

Băng Thần nhún vai nói:

"Không vấn đề chúng ta cần suất phát sớm cố gắng tích trữ thật nhiều lương thực trước khi Hắc Thiết Xà trở về. Bởi chúng ta có thể sẽ phải đi chuyển một quang đường dài không chừng."

Nói xong hắn ta quay đầu đi một mạch ra bên ngoài, hai cô nàng nhìn nhau một cái nhưng cũng theo đúng phân công của mình đi ra ngoài làm việc. Tối

hôm qua các nàng đã thử đủ mọi cách nhưng có vẻ đúng như Băng Thần nói, sức mạnh của bọn họ đã bị giới hạn lại.

Từ Mộng cùng Băng Thần đi ra ngoài rất lâu nhưng không thấy bất kỳ con thú nào, dù có thấy cũng là những con không hề đáng sợ. Nhưng ông trời không phụ lòng người Băng Thần đã tìm thấy một con suối nhỏ nhưng đám cá trong đó không hề nhỏ, mỗi con cũng gần một mét.

Băng Thần từ trong giới chỉ lấy ra một cái bao sau đó đưa cho Từ Mộng rồi nói:

"Cầm lấy."

Hắn ta lao xuống dòng nước trong nhanh chóng chộp lấy vài con cá tung lên bờ, sau giây phút bất ngờ những con cá liền chạy tán loạn. Lặn ngụp nửa tiếng dưới nước Băng Thần đã bắt được vài chục con, Từ Mộng cũng giữ đến vài bao cá.

Đi lên bờ sau đó Băng Thần nằm lên một tảng đá nghỉ mệt, mất đi nguyên khí trợ giúp cảm giác mệt mỏi hắn đã lâu không cảm nhận được, tất nhiên nếu không tính lần bị lưỡi biếng kiếp nạn. Băng Thần quay qua nhìn đang sáng mắt vì cá Từ Mộng, nàng ta dù sao cũng là một thần tước hóa hình và giống loài của nàng quả thật rất thích cá.

Băng Thần thấy nàng thu hết cá vào bên trong giới chỉ thì nhàn nhạt hỏi:

"Từ Mộng cô nương giả dụ chúng ta về lại được Thiên Nguyên đại lục ngươi sẽ trả thù ta sao?"

Từ Mộng nhìn hắn cười nói:

"Làm sao có chuyện đó."

Nhưng độ thiện cảm lại giảm năm điểm cho hắn ta biết có vẻ thương lượng sẽ không có tác dụng. Đã thế thì phải dùng biện pháp mạnh, hắn ta lời chiếc áo đã ướt ra tiến tới gần nàng sau đó gần giọng hỏi:

"Thế phiên ngươi thế với thiên đạo rằng sẽ không còn thành kiến cũng như sẽ không bao giờ trả thù ta."

Từ Mộng nhìn hắn ta cười gượng nói:

"Ta đã nói sẽ thì sẽ không trả thù không lẽ công tử còn không tin ta."

Băng Thần cười trào phúng nhìn nàng nói:

"Ta chính là không tin nổi, ngươi có biết giống loài của ta có một khả năng đặc biệt gì không?"

Từ Mộng lui về đằng sau trên tay không biết đã giấu một con dao từ lúc nào, nàng nhìn hắn nhíu mày hỏi:

"Ta tất nhiên không biết cũng không cần biết."

Băng Thần chộp lấy một tay của nàng thì nàng liền một tay khác đâm dao muốn đâm hắn ta nhưng tốc độ của nàng bây giờ quá chậm. Hắn ta chộp lấy con tay kia của nàng ngón tay búng nhẹ con dao bay thật xa, Từ Mộng nhìn Băng Thần ánh mắt tràn đầy sợ hãi còn hắn nhàn nhạt nói:

"Thế nhưng tại hạ lại càng muốn nói cho ngươi biết, tộc ta có khả năng nhìn thấu tâm linh thế nên ngươi có bao nhiêu căm ghét, thù hận ta đều thấy. Ngươi rất muốn trả thù phải không ta sẽ cho ngươi thêm lý do để trả thù."

Đè nàng ra mặt đất một tay nắm chặt lấy hay tay của nàng ta tay khác nắm ở vạt áo xé thật mạnh, cả bộ váy bị vung ra. Từ Mộng lúc này chỉ còn hoảng sợ nàng muốn cầu xin nhưng Băng Thần miệng đã chặn lấy miệng của nàng. Sau nụ hôn dài Băng Thần nhìn thân thể dương chi bạch ngọc cười gian manh, sau đó chỉ còn tiếng rên nhè nhẹ của Từ Mộng.

Một tiếng sau Băng Thần vui vẻ mặc lại đồ đạc nhìn lại chỉ số của nàng một chút

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Vô ích thôi

Âm thanh của hệ thống cũng đồng thời vang lên

Chúc mừng ký chủ đạt được nguyên âm của một nữ nhân có thần thể thực lực tăng hai bậc

Tuy tin vui đến bất ngờ nhưng Băng Thần không hề xem chính mình mà vẫn xem nàng ta.

Tính danh: Tử Mộng (Phong ấn)

Thực lực: Vũ Tôn cửu trọng

Huyết mạch: Tử Tước Thần Điều

Thể chất: Thiên Sinh Mị Cốt

Đăng cấp: 32

Lực lượng: 100 triệu (50)

Tốc độ: 70 triệu (30)

Trí lực: 30

Thiên phú: 77

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 9

Danh hào: Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Âm Dương Song Tu quyết đã gieo rắc hạt giống năng vừa nảy từ 13 điểm thiện cảm xuống 8 lúc này lại tăng lên 9. Băng Thần mặc quần áo tử tế sau đó đi về phía nàng vuốt ve thân thể trắng nõn, Tử Mộng muốn phản kháng nhưng cả người rã rời không thể nào cử động được.

"Lấy ra một bộ quần áo ta giúp ngươi mặc."

Dù lúc này nàng chỉ muốn giết gần ta nhưng thật sự thì nàng không có khí lực, nàng cũng không muốn mình trần truồng nằm bên bờ suối. Cố gắng huy động ngón tay xuất ra một bộ đồ, Băng Thần từng chút mặc lại cho nàng sau đó nói:

"Chúng ta nghỉ ngơi một chút đợi ngươi có khí lực rồi hai người chúng ta đi về."

Tử Mộng nhắm mắt lại không muốn nhìn thấy hắn ta nữa nhưng vừa nhắm mắt lại thì hình ảnh của hắn lại hiện ra. Tận một tiếng sau nàng mới có khí lực đứng lên, Băng Thần muốn đỡ nhưng bị nàng ta gạt phắt tay ra.

Nhìn nàng giận đùng đùng bước về phía hang động hắn ta nhéo mũi cười khổ nhưng chưa hề có chút gì gọi là hối hận cả. Về đến nơi Băng Thần nhìn đồng củi mà Tử Lan đã chuẩn bị thì mỉm cười nói:

"Hai người các ngươi nướng cá ăn đi, ta ăn no rồi."

Tử Lan nhìn hắn ta có chút nghi ngờ hỏi:

"Ngươi ăn cái gì?"

Băng Thần cười đều cẳng nói:

"Ta ăn hai cái bánh bao cùng một con sò lông, tạm thời chưa muốn ăn thêm."

Bị hắn ta nhìn Tử Mộng rất xấu hổ nhưng kì lạ là nàng không tức giận nổi, giống như có một thứ gì đó đang kiềm chế nàng ta lại để nàng không chống đối hắn ta. Nàng lấy ra một bao cá rồi nói:

"Chúng ta ăn thôi mặc kệ hắn."

Băng Thần vào trong nơi nghỉ ngơi của mình về mặt tràn đầy bất đắc dĩ, trong thần thức cũng có một trận tranh luận nảy lửa nhưng khi Vô Hận Giới Chi nói ra một câu thì bọn họ đều im lặng. Thiên Thư lại đi ngay khi về Trái Đất, hắn muốn bảo vệ Băng Thần khỏi sự thăm dò của đám thần linh, nơi đây kẻ thông minh nhất lúc này lại là hắn.

Tuy không muốn công nhận nhưng Vô Hận Giới Chi nói lại rất có lý, nguyên văn:

"Ta hỏi các ngươi Thiên Sinh Mị Cốt thể chất hiếm có khó tìm, trước vận khí tề thiên mới tìm được bốn cái, bây giờ có hai cái đưa tới cửa không lẽ lại bỏ."

Hắn cười cười sau đó nói:

"Chưa kể mục đích của chúng ta không phải cho hắn ta mạnh mẽ lên sao, còn phần tâm tính các ngươi cũng phải biết. Nếu đủ sáu cái Thiên Sinh Mị Cốt thì sẽ có hiệu quả gì. Vận Mệnh ngươi cảm nhận được trên thế gian này có bao nhiêu cái Thiên Sinh Mị Cốt sao."

Vận Mệnh thành thật trả lời:

"Ngàn năm trước ta cùng Thiên Mệnh giúp đỡ tên kia thăm dò ra có tất cả năm người."

Vô Hận Giới Chỉ biết mình chắc chắn thắng trong cuộc tranh luận liền nói:

"Năm người, bây giờ thì mình hắn ta thu được sáu người, Thiên Sinh Mị Cốt truyền đời chỉ có tỷ lệ nhỏ đến như một vì sao giữa vũ trụ. Các ngươi tính vì đạo đức nào hắn mất đi cơ hội thăng tiến, nhất là mấy người còn có chủ cũ cần hắn ta giúp đỡ."

Chúng ta không ai ngờ các người cũng biết Âm Dương Song Tu cái này công pháp khi hấp thu thành công sau nguyên âm cùng sáu thần thể cùng loại sẽ sinh ra phản ứng gì. Nó sẽ trở thành một loại công pháp giúp cho hắn ta cùng những nữ nhân kia mạnh lên nhanh đến mức nào.

Như thế hắn sẽ không phải một mình tại thần giới mà rất có thể tất cả đám nữ nhân cũng sẽ cùng hắn phi thăng lên Thần giới."

Sát Thần nhìn vô hạn hơi ngập ngừng nói:

"Nhưng nếu các nàng phát hiện ra thân phận của nhau thì không phải sẽ rất rắc rối hay sao."

Vô Hận nhìn hắn cười tự tin nói:

"Không ai nói thì không ai biết, các nàng thay tên đổi họ thành công được Thiên Đạo chứng nhận ngươi nghĩ Thiên Thụ lão đại không tính tới chuyện đó ư."

Nhắc tới Thiên Thụ thì mọi người yên tâm hơn một chút, vì mình vì chủ cũ cũng như chủ mới họ đành phải bỏ qua. Bỏ qua cơ hội lần này thì quả thật sẽ tìm đâu ra cơ hội như thế nữa, dù sao một vị thần cùng một đám khác nhau không chỉ về số lượng.

Muốn dùng quy tắc bình thường ngăn chặn bọn họ thì chỉ có thể nói

"Vô ích thôi."

Đặc biệt khi nào còn có Vô Hận ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Gặp gỡ

Băng Thần nằm trong phòng của mình không ra, Từ Lan cảm nhận được Từ Mộng có gì đó lạ lùng nàng quan tâm hỏi:

"Tỷ tỷ ngươi có chuyện gì sao?"

Từ Mộng nhìn nàng sau đó có chút né tránh cười nói:

"Ta đâu có chuyện gì, ngươi tập trung vào nướng cá đi nếu không thì có thể mất ngon đó nha."

Từ Lan nắm tay nàng rồi cười nói:

"Tuy nhiên ta không biết nấu nướng nhưng nướng cá dễ như thế không lẽ ta cũng không làm được."

Từ Mộng cười nói:

"Ta biết ngươi giỏi rồi nhanh chóng làm đi."

Nhưng khi nàng ta rút tay lại kéo bao cá cất đi thì Từ Lan nhìn thấy trên tay Từ Mộng thủ cung sa đã mất. Nàng có chút ngần ra nhưng ngay sau đó cố

gắng bình tĩnh lại, Tử Mộng chắc chắn không muốn cho ai biết chuyện này.

Dùng đầu gối nàng cũng đoán ra được hung thủ là ai, ánh mắt không khỏi trở lên sắc lạnh trong lòng thầm nghĩ:

"Người sẽ phải trả giá."

Tối hôm đó giữa đêm khuya đang ngủ Bạng Thần cảm nhận được một luồng sát khí ập tới nhưng hắn ta đoán được chắc chắn sẽ có người muốn tính sổ mình. Thả ra thần thức thì làm hắn ngạc nhiên người đang có ý định sử lý hắn lại là Tử Lan chứ không phải Tử Mộng.

Nhưng Tử Lan đã muốn tự nộp mình thì hắn đành xin luôn, đỡ mắt công ngày mai lại phải dắt nàng ra ngoài. Tử Mộng đã dính chương chắc chắn không dễ dàng để Tử Lan một mình, thầm cười một cái hắn ta lật mình một cái làm cho nàng ta giật mình.

Nhưng thấy hắn ta không mở mắt thì nàng bạo gan đi lại gần, từ sau lưng lấy ra con dao nàng thầm nói:

"Đâm tặc người sẽ phải trả giá."

Một dao đâm thật nhanh xuống, con dao này vừa tẩm độc lại là một bảo vật dư sức xuyên chết hắn ta. Nhưng khi lưỡi dao gần chạm thì cổ tay của nàng ta bị Bạng Thần nắm lấy, nàng sợ hãi khi nhìn thấy nụ cười của hắn ta.

Người này rõ ràng đang đùa chơi nàng con dao này có độc chỉ cần một chút nữa thì hắn ta chết chắc. Nàng có gắng hết lực lượng của mình đâm xuống, nhìn nàng cố sức hắn ta buồn cười vô cùng.

Xoay người để nàng xuống giường đá hắn ta thuận tay tước lấy con dao của nàng sau đó cầm nó đùa nghịch nói:

"Đừng nói người nghĩ thứ này có thể giết được ta, lưỡi hơi ướt có vẻ có kịch độc nhưng phải nói cho người là vô ích thôi."

Bạng Thần cầm con dao bỏ lên miệng trước ánh mắt kinh dị của Tử Lan ăn hết nó, từng tiếng "răng rắc" của con dao thì sự hoảng sợ của nàng càng tăng. Hắn nắm lấy cằm của nàng rồi cười nói:

"Thế nào người đã mãn nguyện chưa?"

Tử Lan vẫn chưa lấy lại được bình tĩnh nhưng Bạng Thần không thèm quan tâm nhìn thẳng mắt nàng nói:

"Người dám ám sát ta thì ta cũng sẽ cho người phải đổ máu mới được."

Tử Lan lấy lại tư duy hết sức giãy giụa nhưng vô ích, Bạng Thần thì thưởng thức hai cái bánh bao siêu bự mà hắn đã bao nhiêu lần mong ước. Hệ thống không để mình giết hai nàng cũng đúng, hai nàng chết đi thì phí phạm quá, huống chi còn là hai cái thần thể.

Tối hôm ấy nàng còn bị trừng phạt nặng hơn Tử Mộng, đến tận sáng sớm hắn ta mới để yên cho nàng. Bạng Thần ôm nàng nhẹ nhàng nói:

"Ta làm như thế này cũng vì bất đắc dĩ thôi."

Tử Lan nhìn hắn ta khinh bỉ nói:

"Bất đắc dĩ, người nói ra người có tin được không?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Thành thị ở phía xa

Độ thiện cảm của nàng quả nhiên phục hồi rất nhanh, có vẻ công kích bằng từ ngữ sẽ ổn hơn, có lẽ cũng phải dỗ dành Tử Mộng một chút. Để ra ngoài xem xem độ thiện cảm của nàng có tăng nhanh như Tử Lan hay không, nếu không thì đành dùng viên đạn bọc đường công kích, dù sao hắn cũng chỉ có ba ngày mà thôi.

Mở ra thông báo của hệ thống về Âm Dương Song Tu Quyết thì hắn ta kích động xém nữa hô lên rồi.

Âm Dương Song Tu Thần Quyết phải chăng muốn kích hoạt?

Bạng Thần nhẹ giọng đáp:

"Kích hoạt."

Đặc điểm: Chậm rãi bồi dưỡng thể chất của chủ nhân, cấy hạt giống tiềm năng vào thần thể có thể giúp cả hai bên trở lên mạnh mẽ.Chủ tu nhận lấy 100 % tốc độ tu luyện của mỗi người, đồng thời mỗi người nhận lại từ người chủ tu 60% tốc độ tu luyện.

Giữ lại đặc tính ban đầu đôi bên ó lợi trực tiếp nâng tu vì nếu có sự chênh lệch quá lớn giữa hai bên.Gieo hạt giống linh hồn vào người đối phương dù là thần thánh qua một thời gian cũng sẽ toàn tâm toàn ý theo ký chủ.(Không tính cùng giới)(Hạt giống tăng độ thiện cảm nhanh hơn)

Điều kiện:Tâm đầu ý hợp

Đã nhận được thể chất: (Thiên Sinh Mị Cốt)x6 (Kích phát hiệu ứng đặc biệt)

Hình thành liên kết đặc biệt giữa những người đã được kí chủ chiếm lấy, khi cùng tu luyện với mỗi cá nhân tốc độ tu luyện tăng 5%, không tính người chủ tu (kí chủ).Số lượng người tu luyện giới hạn từ 6 / 6 thành 6 / 10, phá bỏ phong ấn dù có bị phong ấn vẫn có thể tu luyện.

Khuyết điểm:Nếu có trên mười người thì phần dưới sẽ tự động nổ tung mong ký chủ bảo toàn thân thể trong sạch.Ký chủ không thể sử dụng lên đồng giới nếu không kí chủ sẽ bị hóa thành nữ nhân.

Băng Thần phì cười không lẽ hần ta sẽ dùng lên nữ nhân thật nhảm nhí, tất nhiên là không rồi, cảm giác thân thể có chút mệt mỏi hần ta ngủ đi.

Từ Lan đi ra ngoài nhưng nàng không biết Từ Mộng đã tỉnh từ lâu nàng chỉ giả vờ ngủ mà thôi, tối qua giữa đêm nàng tỉnh dậy không thấy Từ Lan đâu.Nàng đã ra ngoài tìm nhưng không thấy, khi nàng đi sâu vào trong hang động thì thấy có âm thanh từ nơi Băng Thần nghỉ phát ra.

Khi đi vào thì nàng thấy Từ Lan đang ngồi trên người Băng Thần nhún nhảy, Băng Thần cũng thấy nàng nở nụ cười gian manh làm cho nàng sợ hết hồn nhanh chóng vọt ra ngoài. Đến khi Từ Lan ra nàng vẫn không dám mở mắt chỉ có thể giả vờ ngủ mà thôi, người vui nhất lúc này chính là tên kia rồi.

Nắm chặt tay nhưng nàng lại không thể tức giận với hần, từ tối qua đến giờ trong đầu lúc nào cũng tràn ngập hình ảnh của hần ta.Tận một tiếng sau khi mặt trời đã lên cao nàng ta mới giả bộ tỉnh ngủ, Từ Lan nhìn nàng có chút ngại ngùng đưa cá nướng cho nàng.

Từ Mộng tiếp nhận cá nướng nhưng hơi nhúu mày vì thực sự thì cá này hơi cháy thì phải, mình ngày hôm qua cả người rệu rã.Có điều nàng chỉ bị Băng Thần dẫn vật một giờ, còn Từ Lan thì đến tận gần sang vẫn nghe tiếng rên rĩ của nàng, chắc nàng mệt lắm nhưng vẫn cố gắng làm đồ ăn sáng cho mình.

Tuy cá có đen thật nhưng nàng vẫn tiếp nhận nhưng chưa kịp ăn thì Băng Thần đã đi ra, nhìn thấy con cá đen thui thì cười nói:

"Các ngươi đừng ăn mấy con cá đó nữa để ta làm cho."

Băng Thần khi làm sát thủ hay vào rừng thực hiện nhiệm vụ, đồ khác hần không biết nhưng đồ nướng thì hần rất tự tin.Từ Mộng nhìn hần bữu môi sau đó quay đầu đi hướng khác, nàng cố gắng béc lóp cháy đi rồi ăn.

Từ phía của Băng Thần bỗng có mùi thơm ngào ngạt bay tới, nàng nhìn qua thì thấy hần đang dùng lửa của chính hần cùng lửa củi phối hợp nướng.Chi không tới ba phút cá đã chín tỏa ra hương thơm ngào ngạt, gia vị được rắc lên từ trước khiến cho màu sắc con cá vàng óng.

Đưa cho mỗi người hai con Băng Thần mới bắt đầu nướng cho mình, Từ Lan nhìn hần vẻ mặt vui vẻ còn Từ Mộng rất muốn ném hai con cá đi nhưng chiếc bụng đói khiến cho nàng lại không lỡ làm chuyện đó.Tối hôm qua nàng cũng không ăn được nhiều vì Từ Lan làm dở quá, bị biến thành phàm nhân cảm giác thật sự quá khó chịu.

Băng Thần hơi ngó sang chỗ nàng để kiểm tra độ thiện cảm thì hơi giật mình

Tính danh: Từ Mộng (Phong ấn)

Thực lực: Vũ Tôn cửu trọng

Huyết mạch: Từ Tước Thần Điều

Thể chất:Thiên Sinh Mị Cốt

Đẳng cấp:32

Lực lượng: 100 triệu (50)

Tốc độ: 70 triệu (30)

Trí lực:30

Thiên phú: 77

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố:Lôi

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm:11

Danh hào:Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Cô nàng này đến Âm Dương Song Tu Thần Quyết một đêm cũng chỉ khiến nàng ta tăng được hai độ thiện cảm, có lẽ phải dùng cách khác may mắn là độ thiện cảm của nàng không thể giảm xuống được nữa.Hắn nhìn Từ Mộng sau đó khen:

"Từ Mộng người thật đẹp."

Từ Mộng tâm hơi nhảy một cái, độ thiện cảm lại có chút nhúc nhích hóa thành 12, Băng Thần thấy cách này có vẻ ôn nhưng ở trước mặt Từ Lan thì không tốt cho lắm.Hắn thuận miệng khen luôn Từ Lan:

"Người cũng rất đẹp."

Tay thì không thành thật nắm nốt vòng a đầy đặn của nàng, Từ Lan sợ bị Từ Mộng phát giác lên không dám nhúc nhích tùy ý để cho Băng Thần làm bậy.Được một lúc thì cửa hang bị một bóng đen che lấp,Hắc Thiết Xà đã quay trở lại, Băng Thần chạy ra cùng nó giao tiếp.

"Chúng ta cần chuẩn bị một chút thành thị nhân loại cách chúng ta một ngàn dặm về hướng tây, hai người chuẩn bị một chút.Từ Lan nàng đi tìm thêm củi khô, trước mặt chúng ta có vẻ là một khu rừng mưa, không có củi lửa sẽ không tốt."

Sau đó hắn nhìn qua Từ Mộng cười ta nói:

"Còn Từ Mộng đi theo ta kiểm thêm đồ ăn chúng ta đâu thể nào chỉ ăn cá đúng không nào."

Từ Mộng rất muốn nói nàng chỉ ăn cá cũng được, thậm chí ăn bất cứ thứ gì cũng được chỉ cần không phải ra ngoài với hắn ta.Thế nhưng nếu nàng làm như thế thì rất có thể sẽ bị Từ Lan nhìn ra vấn đề, nàng đã quen làm đại tỷ chịu thiệt còn hơn mất mặt.

Băng Thần cũng đoán được tính cách của nàng lên mới nói thế, hai người nhanh chóng đi ra khỏi hang động.Từ Lan thờ dài mong sao Băng Thần đừng làm gì Từ Mộng, nếu có thì đừng có làm nàng mệt quá.

Củi lửa hôm qua nàng đã thu thập đầy trong giới chỉ, lúc này ăn no nàng chỉ muốn nằm nghỉ một lát, ngày hôm qua quá mệt mỏi mà.Nhưng Băng Thần mãnh liệt như thế nàng cũng rất thích dù sao trước kia nàng cũng đã có chồng con, tuy được cải tạo lại thân thể hóa thành trinh nữ nhưng cảm giác đó nàng chưa từng quên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Đường mật hại chết ruồi

Băng Thần không biết Từ Lan độ thiện cảm tăng nhanh như vậy cũng nhờ mình phục vụ nàng thoải mái.Hắn bây giờ đành đi sau lưng Từ Mộng với ánh mắt như sói đói may mà thân thể khỏe mạnh nếu không có khi hắn hự thậm chí chết mất .

Đi xa khỏi hang động thì hắn ta bắt ngờ từ đằng sau ôm lấy nàng, ghé tai nói nhỏ:

"Thế nào Từ Mộng nàng ngại ngần cái gì mà không dám nói cho Từ Lan biết hay chút nữa về ta nói cho nàng ta biết nhé."

Từ Mộng nghe thế thì thân thể run rẩy quay đầu nhìn hắn ánh mắt tức giận, giọng nói nhẹ nhàng khẩn cầu.

"Đừng nói cho nàng có được hay không, ta xin người đấy."

Băng Thần ôm lấy nàng ngồi xuống một tảng đá sau đó nhẹ giọng nói:

"Ta làm như thế là không đúng ta biết nhưng người cũng không thể trách ta được."

Từ Mộng giận giữ nhìn hắn gần giọng:

"Không trách người, ta có thể không trách người hay sao?"

Băng Thần thở dài rồi nói:

"Nàng cũng biết năng lực của ta rồi đấy, ta có thể cảm nhận được nàng thù ghét ta trước kia, lo lắng nàng sẽ làm hại người khác để báo thù."

Từ Mộng nhìn hắn bất mãn nói:

"Ta có quan hệ với hai chị em Mộng gia ta làm sao lại làm hại họ, người tất cả chỉ là nói nhảm"

Băng Thần vuốt ve nàng rồi nói:

"Nhưng còn Nhược Nhược, hai tỷ muội Trình gia, Nhạc gia, công chúa Thanh Nhân nàng chỉ cần giết một người thì ta sẽ sống trong khổ đau suốt đời."

Hắn vuốt ve khuôn mặt của nàng ra vẻ khổ sở nói:

"Nhưng ta lại thích nàng từ cái nhìn đầu tiên, nàng bảo ta phải giết nàng thì ta không làm được, ta đánh mông nàng không ngờ làm nàng giận như thế."

Băng Thần lúc này giọng nói trầm ấm hai mắt ướt át, thân thể khẽ run run như đang dần xé đứt sợi dây khiến cho Từ Mộng có chút bối rối. Nàng thầm nghĩ có vẻ như thật sự mình hiểu lầm hắn ta rồi sự tức giận căm ghét bỗng dung trở thành hối hận, ăn năn.

Tựa vào người nàng hắn giọng có chút sù sụ nói:

"Cách duy nhất là để nàng thành người của ta chỉ như thế thì bọn họ mới thành thân nhân của người nhưng có vẻ ta đã sai. Thành thật xin lỗi nàng muốn làm gì ta cũng được, ta sẽ chấp nhận hết."

Sau đó hắn ta lấy ra một con dao găm sắc bén đặt nó vào tay nàng, kéo áo của mình xuống hắn ta nhắm mắt lại kiên quyết nói:

"Nàng hay trừng phạt ta đi, bây giờ ta cũng đang rất xấu hổ bởi ta đã phụ lòng các phu nhân, làm nàng đau lòng. Nhạc lão dạy dỗ ta rằng nam nhân biết sai thì phải nhận lỗi chịu phạt, đâm bao nhiêu phát tùy nàng, thậm chí giết ta cũng được."

Hắn cầm tay nàng ta chĩa dao vào ngực mình khiến mũi dao đã đâm vào trong một tý hắn ta gằn giọng nói:

"Nàng giết ta đi sau đó chỉ xin nàng một điều, tu vi nàng cao như thế hắn có thể giúp ta chăm sóc những người thân yêu. Đừng nói với họ nàng hại ta, hãy nói ta bị yêu thú đâm chết."

Tuy kịch bản đầy chỗ hỏng nhưng Băng Thần diễn rất tốt, Từ Mộng thấy máu của hắn đã chảy vội ném con dao ra. Tuy nhiên chỉ xước ngoài da thôi, nàng nhẹ nhàng sau đó khóc nói:

"Là ta sai, không biết rõ khổ tâm của người khác nhưng chàng cũng phải hiểu cho ta bởi ta đã mang thai con của người thế nên ta mới tức giận như thế."

Băng Thần nghe như sét đánh bên tai, hắn vội vàng hỏi:

"Mới chỉ làm một lần tuy ta bắn vào trong hết nhưng làm sao nàng biết có con với ta."

Từ Mộng nhìn hắn gương mặt đầm nước mắt ngại ngùng nói:

"Ta cũng giống như chàng là yêu thú hóa hình, tộc ta ngoài năng lực chiến đấu thì còn có một khả năng đặc biệt. Người đàn ông đầu tiên lấy đi trinh tiết của chúng ta thì chắc chắn sẽ thụ thai thành công."

Băng Thần ghen ngào đầu óc như có thứ gì đó nổ tung, hắn thật sự khóc rồi không ngờ cũng có ngày mình lại thành cha trẻ con. Từ Mộng nhìn hắn xoắn xuýt thì Băng Thần vội nói:

"Ta hạnh phúc quá đấy mà không ngờ dòng tộc chỉ còn mình ta cuối cùng cũng có thêm một thành viên. Chỉ một năm nữa ta sẽ được bế con trên tay rồi, cảm tạ trời đất, cảm tạ Phật tổ."

Từ Mộng nhìn hắn vui mừng thì lòng cũng nhẹ nhõm nhưng vẫn phải nói ra sự thực:

"Người mừng cái gì, tộc chúng ta mang thai đến tận ngàn năm mới sinh, bình tĩnh lại chút đi."

Băng Thần ngây phốc ra cơ giới hỏi nàng:

"Một ngàn năm."

Hắn nhìn nàng một lần sau đó buồn buồn nói:

"Thế có nghĩa trong vòng một nghìn năm ta không được đụng vào nàng, chán nhì."

Nàng ôm cổ hắn hôn một cái rồi nói:

"Yên tâm phải chín trăm chín mươi chín năm sau bụng ta mới lớn lên huynh không phải lo nhưng trong thời gian này nếu được bồi bổ thì mai này con sẽ khỏe mạnh hơn đây."

Băng Thần nghe thấy thì ánh mắt sáng lên ôm nàng đặt lên tảng đá rồi nói:

"Thế thì ta xin phép một cái."

Băng Thần lao vào cuộc tập thể lực một cách vui vẻ, người xưa có câu con gái yêu bằng tai quả không sai. Dù nàng có yêu bằng tai hay bằng mắt thì hắn cũng dư sức đáp ứng, hắn bây giờ chậm rãi hưởng thụ thành quả của mình.

Tám tiếng sau

Lúc này đã xế chiều Từ Mộng đã mệt ra bã rồi nhưng cảm giác thoải mái làm nàng mê mải, như bạch tuộc quấn trên người hắn. Băng Thần hài lòng vô cùng diễn sâu một tý là có thể giải quyết được mấy cô nàng này, mình đã có con thật là vui mừng ngoài ý muốn mà.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Nhân loại hiện nay

Bỗng Băng Thần cảm giác được phía đằng xa có động tĩnh hắn lập tức ngồi dậy lấy từ giới chỉ ra một bộ quần áo của mình cho Từ Mộng nói:

"Nàng nhanh mặc vào đi phía trước có động tĩnh."

Từ Mộng cố gắng ngồi dậy mặc quần áo nhưng rất chậm rãi, Băng Thần tiến đến giúp nàng thì nàng xấu hổ nói:

"Người làm gì thế để người ta tự mặc đồ."

Băng Thần mặc kệ nàng bĩu môi nói:

"Ta không muốn nữ nhân của mình bị người khác chiếm tiện nghi."

Từ Mộng xấu hổ liếc hắn nói:

"Ai là nữ nhân của người?"

Băng Thần giúp nàng khoác xong áo khoác rồi nói:

"Nàng đang mang thai con của ta đây."

Nói xong hắn ta lập tức quay ra ngoài thì thấy một chiếc xe ô tô đang lao nhanh về hướng của bọn họ, đằng sau có một con chó khổng lồ Băng Thần quan sát con chó này thì nhưu mày suy nghĩ.

Tính danh: Nhị Khẩu Cầu

Thực lực: Yêu thú sơ kỳ

Huyết mạch: Nhị Khẩu Cầu

Thể chất: Không

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 2500

Tốc độ: 1200

Trí lực: 7

Thiên phú: 12

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Hòa

Tuổi thọ:400

Độ thiện cảm:0

Danh hào: Không

Bây giờ người trên chiếc xe kia hẳn đang chạy trốn con chó mình nếu tiêu diệt nó thì có thể cùng những nhân loại kia liên hệ. Bỗng nhiên chiếc xe dừng phải một gốc cây sau đó ngừng lại hẳn, Băng Thần quay lại đằng sau nhìn Từ Mộng nói:

"Người núp kỹ để ta ra xem có chuyện gì, có thể nhờ những người này mà chúng ta sẽ trở về với nhân loại."

Băng Thần dùng bộ pháp lướt tới, tuy không có nguyên khí nhưng với sức mạnh hắn ta cũng có thể miễn cưỡng sử dụng được. Từ trên chiếc xe một đám người tuôn ra nhìn về con chó khổng lồ tràn đầy sợ hãi, một người trung niên từ buồng lái bước ra hơi sợ hãi nhìn con chó.

Hắn ta bỗng nhiên cả người hóa thành sắt thép, Băng Thần thấy thế liền dừng chân để xem người này rốt cuộc là làm sao. Từ xa Băng Thần không nghe rõ hắn ta nói gì nhưng trên tay người này đã có hai cái móng vuốt rất dài, sáng bóng như gương, bề ngang chắc cũng được vài ly.

Con chó khổng lồ lao tới, trên xe tuôn ra nhưng thiếu nam thiếu nữ rất sợ hãi, chỗ dựa vào duy nhất của bọn họ bây giờ là người trung niên kia. Người này mà thua thì bọn họ xác định, Băng Thần nhìn người trung niên kia thì biết hắn ta thua chắc rồi.

Hệ thống thông báo cho hắn về chỉ số của thế giới này có chút khác với Thiên Nguyên đại lục

Tính danh: Khang Thiết

Thực lực: Dị năng C + (Kim loại hóa)

Huyết mạch: Nhị Khẩu Cầu

Thế chất:Không

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 1000

Tốc độ: 500

Trí lực: 15

Thiên phú: 12

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm:50

Danh hào: Không

Quả nhiên đúng như Băng Thần đoán người này chỉ cảm cực được một chút xú sau đó bị con chó khổng lồ táng văng xa cả chục mét mồm miệng đã chỉ có thể liên tục ói ra máu. Khi mọi người đang tuyệt vọng nhất thì bỗng nghe âm thanh từ xa vang tới:

"Yêu nghiệt còn không mau chịu chết."

Băng Thần đã đứng cạnh con chó một đám vào đầu lâu của nó khiến nó văng ra hơn ba mét ngã kênh xuống. Tiếp đó Băng Thần liên tục vài cước vào bụng nó khiến cho nó khó mà phản kháng, năm phút sau nó đã không còn động tĩnh nữa, mấy người kia trợn mắt há mồm.

Người trung niên kia phục hồi một chút sau đó cố đi lại chỗ Băng Thần miễn cưỡng cười nói:

"Cám ơn chàng trai, người đã cứu mạng chúng ta, còn trẻ như vậy đã là dị năng giả thật đáng ngưỡng mộ."

Băng Thần nhìn hấn ta sau đó lắc đầu bảo:

"Ta không phải dị năng giả."

Người trung niên không tin tưởng hỏi:

"Thế người bao nhiêu tuổi rồi?"

Băng Thần nghe vậy cũng thật thà nói:

"Ta năm nay mười sáu tuổi, không biết các người đi đâu lại để cho con yêu thú này truy sát như thế."

Người trung niên nhìn hấn sau đó cười nói:

"Ta tên Khang Thiết người của đại tiểu thư Khang Gia, nàng tên Khang Tiểu Vũ đang muốn kiến ta một công hội trong Tân Sinh."

Băng Thần nhìn hấn sau đó hỏi:

"Thế Tân Sinh là gì?"

Khang Thiết hỏi ngược lại:

"Người không biết tới Tân Sinh."

Băng Thần gật đầu sau đó hỏi hấn bằng khuôn mặt ngây thơ

"Nó là gì ta cần phải biết hay sao?"

Khang Thiết không trả lời hấn nhìn Băng Thần từ đầu xuống chân thì phát hiện người này ăn mặc không giống bất cứ ai. Có lẽ lại một người dân tộc thiểu số rồi, bỗng nhiên hấn ta nghĩ ra một ý tưởng sau đó hỏi:

"Thiếu niên người thân của người còn những ai."

Băng Thần không biết giải thích sao về xuất xứ của mình thế nên nhắm mắt nói bừa:

"Người thân của ta bị yêu thú giết hết rồi, bây giờ ta đang sống cùng hai cái lão bà."

Khang Thiết nhủ mảy mảy nghĩ quả nhiên nhưng tiểu tử này đúng là bảo vật, mang về cho tiểu thư dưới sự đào tạo của ngài ấy chắc chắn người này sẽ trở thành một chiến tướng mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Chúng ta đã an toàn

Khang Thiết vỗ vai Băng Thần vỗ mặt buồn rầu nhưng khóe miệng lại nhếch lên, hấn ta khinh bỉ:

"Người này rốt cuộc bao nhiêu tuổi rồi mà giả buồn một chút cũng không biết."

Khang Thiết nhìn hấn ta rồi nói:

"Người có muốn đi cùng chúng ta thành thì không, Khang gia đang tuyển người để tham dự Tân Sinh mà người tài năng như thế này thì chúng ta càng cần. Chắc người cũng không muốn mình cùng vợ ở trong rừng suốt như thế này chứ."

Băng Thần nhìn hấn sau đó nói:

"Thế Khang gia có thể tuyển luôn các nàng được không, ta cũng không muốn các nàng ở trong rừng chịu khổ. Nếu người đồng ý thì ta liền đi thu xếp sau đó theo người."

Khang Thiết mừng như điên, chỉ cần mang hấn đến cho tiểu thư chắc chắn sẽ nhận được thưởng lớn, hấn gật đầu liên tục rồi nói:

"Không có vấn đề gì cả người mau chuẩn bị chúng ta cần suất phát sớm."

Băng Thần cười vui vẻ vỗ vai hắn rồi nói:

"Đa tạ ta trở về kêu vợ của mình rồi lập tức quay lại."

Băng Thần trong lòng vui vẻ thầm nghĩ:

"Vốn tưởng phải đi bộ nào ngờ có thể tìm được một kẻ chịu làm taxi miễn phí."

Hắn ta lao nhanh về phía bờ rừng, kéo lấy tay của Từ Mộng rồi nói:

"Chúng ta về tìm Từ Lan rồi về thành phố thôi."

Từ Mộng nhìn hắn ta hỏi:

"Thành phố có cái giống như những ngôi thành tại Thiên Nguyên không?"

Băng Thần gật đầu rồi nói:

"Đúng là như thế, chúng ta bây giờ chỉ là phạm nhân đến nơi người khiêm tốn một chút nhé cô nương."

Từ Mộng bĩu môi nói:

"Người làm như ta ngốc lắm không bằng với lại ta mỗi chân của bé ta chạy đi, người cười ta cả buổi rồi bé ta một lúc không có vấn đề chứ."

Băng Thần nhéo mũi nàng sau đó nói:

"Nếu người thích thì dù người có cười ta thì ta cũng vẫn sẽ bế người chỉ cần người thích mà thôi."

Hai người trò chuyện trong khi Băng Thần vẫn đang phi tốc về phía hang động, Từ Lan tròn tròn mắt khi thấy Từ Mộng bị hắn ta ôm trong lòng. Từ Mộng lo nói nhầm quên mất mình đã vào hang động nàng xấu hổ không dám nhìn Từ Lan.

Băng Thần rủ rỉ vào tai nàng:

"Người xấu hổ cái gì nàng ấy biết rồi, hôm qua vì người cầm dao đi ám sát ta mới bị ta trừng phạt đó."

Từ Mộng được Băng Thần đặt xuống thì thấy Từ Lan tròn mắt nhìn mình, Băng Thần thấy thế nói cho Từ Lan biết:

"Hôm qua lúc ta cùng nàng đang làm chuyện đó thì Từ Mộng đứng ở ngoài quan sát cả đêm, người không cần phải bắt ngờ như thế đâu. Bây giờ chúng ta cần phải đi ngay, nàng bỏ hết củi trong giỏ chỉ ra đi, rồi nghe ta dặn dò."

Băng Thần nhìn hai nàng sau đó dặn dò:

"Thứ nhất chúng ta không được nói ra mình là người của Thiên Nguyên đại lục, có người hỏi xuất xứ thì cứ nói các người cùng ta gia đình đã mất lưu lạc rất lâu rồi. Không được sự dụng những đồ của Thiên Nguyên đại lục ví dụ như giới chỉ, hai nàng rõ chưa."

Hai cô gái gật đầu đồng thanh:

"Chúng ta đã rõ."

Băng Thần mỉm cười kéo tay hai nàng nói:

"Thế thì chúng ta đi thôi."

Chỉ nửa tiếng sau Băng Thần lại một lần nữa có mặt trước người trung niên kia, sự xuất hiện của hai cô gái khiến cho đám nam thanh niên kia nước dãi chảy ròng ròng. Băng Thần liếc ngang một cái thì cả đám rụt đầu, người này đánh chết con yêu thu kia cứu bọn họ hình ảnh vẫn còn đó.

Làm hắn giận lên ăn một đám thì chắc chết mất, gái xinh thì cũng phải cần có mạng để hưởng thụ. Dằn lòng như thế nhưng quả thật trên người hia nàng có thứ gì đó khiến cho bọn họ không thể rời mắt được. Băng Thần thở dài bất lực, Thiên Sinh Mị Cốt khi đã trở thành nữ nhân thì càng hấp dẫn, mình cũng không thể cấm tất cả mọi người nhìn được.

Nhưng nếu có người muốn hành động xấu thì hắn sẽ cho kẻ đó về châu trời luôn, ánh mắt của hắn sắc lạnh như dao đe dọa bọn họ. Khang Thiết xấu hổ nói:

"Các buồng trên xe đều đã có người, buồng lái thì rất rộng khoảng cách cũng chỉ còn ngàn cây số nếu ba người không phiền thì tới buồng lái ngồi tạm."

Băng Thần thu hồi hàn ý nhìn Khang Thiết mỉm cười nói:

"Tất nhiên là không vấn đề rồi."

Khang Thiết quay qua mấy người kia nói:

"Mau vào xe chúng ta cần nhanh chóng ra xa lộ nếu không sẽ gặp nguy hiểm đấy."

Tất cả bị Nhị Khẩu Cầu dọa sợ dù lưu luyến nhưng cũng vẫn rất ngoan ngoãn bước lên trên xe, Khang Thiết thở dài ba người này ai cũng đẹp như tiên chả sao đám thiếu nam thiếu nữ kia không chịu được.

Hắn cùng ba người lên buồng điều khiển thì nội thất bên trong tràn đầy tiện nghi khiến Băng Thần có cảm giác thích thú. Khang Thiết nổ máy xe sau đó lấy từ tủ lạnh ra ba lon nước ném cho Băng Thần, rất dễ dàng để tiếp được.

Băng Thần khui lon nước sau đó đưa cho mỗi người một lon, hắn ta làm mẫu trước sau đó các nàng cũng bắt đầu uống. Hai người mắt sáng lên nhìn hắn rồi nói:

"Ngon quá."

Rất nhanh hai lon nước được giải quyết, sau đó các nàng ánh mắt lấp lánh nhìn lon nước trên tay của hắn, Khang Thiết thấy thế hơi buồn cười nhưng vẫn lấy ra hai lon nước đưa cho các nàng. Băng Thần nhìn hai nàng sau đó cảm giác rất vui vẻ, cái gì cũng được chỉ cần người bên cạnh của mình vui thì hắn ta cũng vui.

Đi được một lúc thì chiếc xe đã đi ra đường lớn, Khang Thiết quay qua vui vẻ nói:

"Chúng ta đã an toàn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Tân Sinh

Đi vào đường cao tốc thì Khang Thiết cũng tự mình lấy ra một lon nước đi tới gần ba người, Băng Thần nhìn thấy xe không có người lái sợ đến trợn mắt. Khang Thiết còn tưởng hắn đến từ vùng hẻo lánh không biết đến loại xe điều khiển tự động lên giải thích:

"Xe vào chế độ tự động lái rồi, bây giờ những xe cùng chúng ta lưu thông cũng được lái tự động thông qua vệ tinh thế nên người không cần phải lo."

Từ Mộng cùng Từ Lan cũng nhìn nhau với ánh mắt kinh dị, bởi theo như lời Khang Thiết nói thì thứ này cùng nhiều thứ giống nó đang được một thứ gì đó điều khiển. Thế giới này thật thần kỳ, hai nàng có chút háo hức cùng Băng Thần khám phá Trái Đất này.

Khang Thiết lấy ra một chiếc máy tính bảng sau đó ngồi xuống bắt đầu nói:

"Ta cần biết một số thông tin cơ bản của ba người để làm thẻ căn cước cho mọi người. Địa chỉ cùng thân nhân có thể không nhưng ngày tháng năm sinh thì nhất định phải có."

Băng Thần cũng không cảm giác có gì đó sai trái lên thành thật báo ra:

"Ta tên Băng Thần năm nay 16 tuổi sinh ngày 14 tháng 7 năm 1990."

Khang Thiết nhìn hắn hơi ngạc nhiên nhưng nghĩ tới thiếu niên này bộ tộc có vẻ xài một loại lịch khác lên chỉ cười nói:

"Người có lẽ dùng một loại lịch khác rồi, Trái Đất năm nay là năm 20016 người mười sáu tuổi thì ta sẽ ghi người sinh năm 20000. Còn hai cô nương này cũng báo tên tuổi nào, nếu không chút nữa vào thành phố gặp cảnh sát sẽ phiền phức đấy."

Từ Mộng nhìn Băng Thần sau đó nói ngắn gọn:

"Ta sinh sau hắn đúng một tháng người cứ canh lịch là được. Tên ta là Từ Mộng."

Từ Lan khoác tay Từ Mộng cười nói:

"Còn ta là chị em sinh đôi của nàng thế nên sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm. Tên ta là Từ Lan."

Khang Thiết nhún nhún một lát sau đó cười nói:

"Đã xong đợi một lát sẽ có đồ gửi đến, bây giờ chúng ta có thể trò chuyện một chút chứ."

Băng Thần gật đầu mỉm cười im lặng chờ đợi Khang Thiết hỏi.

"Người sức mạnh từ bé đã như thế rồi hay sao thế?"

Hắn ta chăm chú nhìn Băng Thần chờ đợi câu trả lời, Băng Thần bình tĩnh tự nhiên nói:

"Đúng thế ta đây ba tuổi đã có thể nâng vật nặng hai mươi ký, bây giờ mười sáu tuổi có thể nhắc bổng đồ vật nặng hai tấn."

Khang Thiết hài lòng gật đầu quay qua hỏi hai cô nàng:

"Các người chỉ bình thường hay có điểm gì mạnh không."

Hai nàng không nói nhưng Băng Thần đã thay hai người trả lời:

"Các nàng nếu so với những người kia thì mạnh hơn bốn đến năm lần."

Khang Thiết có chút bất ngờ, Băng Thần thấy hắn có vẻ không tin thì quay qua Từ Mộng nhẹ nhàng nói:

"Người nắm cái lon này thành viên sắt đi."

Từ Mộng không nhiều lời nàng cầm lấy cái lon bắt đầu nắm bóp âm thanh kim loại có sát ghê tai, chỉ vài chục giây sau cái lon đã biến thành cục sắt hình tròn.Khang Thiết vui vẻ vỗ đùi nói:

"Các người rất tốt, ta sẽ thông báo lên cho đại tiểu thư, các người tiền lương cũng như đãi ngộ chắc chắn sẽ cao hơn người khác rất nhiều."

Băng Thần nhìn người mới quen này cười nói:

"Cám ơn người nhưng có thể giải thích công việc của chúng ta được không?"

Khang Thiết vui mừng nhấp một ngụm nước sau đó bình tĩnh kể:

"Cách đây mười ngàn năm khi mà khoa học kỹ thuật trên Trái Đất đã đạt đến đỉnh điểm thì không biết từ đâu giáng xuống một trò chơi thực tế ảo.Trò chơi này ban đầu xuất hiện một cách rất lạ lùng , một buổi sáng mỗi người trên tay đều xuất hiện một cái nhẫn cùng một tờ giấy thông báo ngày open beta sẽ là một tuần sau."

Khang Thiết kể đến đoạn này thì có chút sợ hãi chậm chậm kể:

"Nhưng rất ít người chịu tham gia trò chơi bởi vì không rõ xuất sứ, trên thông báo không chỉ có ngày open beta mà còn có ngày gọi là ngày "Phán xét".Nhưng ngày ấy đến tận 100 năm sau mới tới, trò chơi đã bị chìm vào quên lãng lại bị người ta đào bới lên."

Một chu kỳ 100 năm, ngày cuối cùng cũng là ngày "Phán xét " tất cả những quái thú trong game sẽ được thả ra ngoài.Tuy hỏa lực của nhân loại mạnh nhưng không phải vĩnh cửu, các loại yêu thú có những chủng loài làm cho vũ khí của nhân loại không thể hoạt động , chúng ta đã thua nặng."

Nắm chặt tay sau đó Khang Thiết tiếp tục kể:

"Sau đó nhân loại dần dần bị đánh bại đến mức dân số giảm tới chín thành, chúng ta co ro núp vào trong góc tối cầu sinh.Có điều không chỉ dừng lại ở đó Trái Đất còn mở rộng ra đến tận trăm lần, kéo theo thiên tai bão lũ lại giết thêm rất nhiều người. Dân số thế giới từ gần 31 tỷ xuống còn chưa tới một tỷ người."

Băng Thần thở dài mình rời đi mấy tháng thành mấy chục nghìn năm đã thế còn biến hóa lớn như thế .Khang Thiết còn tưởng Băng Thần quá bất ngờ lên chậm giọng của mình lại thì thào nói:

"Nhân loại chúng ta lại phải chịu khổ rất lâu, đến khi một lần nữa Tân Sinh lại mở ra, trên tay những người trên mười sáu tuổi lại chưa bao giờ tham gia sẽ được đăng nhập vào.Tham gia Tân Sinh nhân loại phát hiện đến một đẳng cấp nhất định năng lực ra ngoài thực tế."

Hắn vẻ mặt sáng lên, Băng Thần khâm phục thầm nghĩ:

"Người này kể chuyện rất có tâm diễn ta cảm xúc các kiểu con đã điều."

Quay lại với Khang Thiết hắn ta cười nói:

"Sau đó nhân loại chúng ta khai phát ra một nhóm người gọi là di năng giả có năng lực từ trong trò chơi.Tiếp đó con người phản công tiêu diệt bớt yêu thú khôi phục lại văn minh như ngày hôm nay."

Hắn đặt tay lên vai Băng Thần hài hứng nói:

"Vài ngày nữa Tân Sinh sẽ lại mở cửa sau một chu kỳ, các người là thế hệ vàng đạt đủ các tiêu chuẩn, 16 tuổi vừa đủ tuổi để tham gia.Đại tiểu thư thành lập Nữ Nhi Hồng quân đoàn triệu tập khắp các nơi người trẻ tuổi tham gia, thiếu gia cũng tự mình lập Thiên Lam công hội để chinh chiến."

Khang Thiết vỗ vai Băng Thần nói:

"Thiếu gia nhân tài đã đủ thế nên người tốt nhất lên gia nhập vào quân đoàn của tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Đại tiểu thư

Băng Thần nhìn hần mỉm cười nói ánh mắt chăm chú hỏi:

"Có lẽ không phải chỉ vì công tử đủ người, ta nghĩ người là người của đại tiểu thư đúng không?"

Khang Thiết nhìn hần chẳng nói gì cả, hần uống hết lon nước sau đó nói:

"Quả thật ta là người của đại tiểu thư nhưng cũng không phải hoàn toàn nói dối các người, thiếu gia quả thật có rất nhiều anh tài rồi.Tuy không có người nổi bật như người nhưng hơn mấy vị cô nương này thì cũng có một đồng, thậm chí không ít người thừa hưởng di năng từ cha mẹ."

Băng Thần nhìn hần sau đó chăm chú, vẻ mặt đầy nghiêm túc hỏi:

"Thế nhưng quả thật chúng ta rất cần tự do, nếu cái Nữ Nhi Hồng quân đoàn ấy làm sự tình ta không muốn thì thế nào.Câu hỏi của ta nếu có gì quá đáng thì người cũng đừng nghĩ nhiều, đã tới thành phố người có thể thả chúng ta xuống xe."

Dù sao nếu không hợp thì ta vào quân đoàn của nàng cũng chỉ thành một quả bom nổ chậm mà thôi.Hần chấp tay hai mắt sáng lên nhìn Khang Thiết bắt đầu liệt kê:

"Một người không biết đến hai chữ đại cuộc cũng không có khả năng cam chịu, ai đụng đến ta thì ta sẽ phản đòn thật mạnh.Chưa kể nếu tiểu thư của người làm chuyện gì sai hay bất cứ ai trong quân đoàn làm hại đến ta cùng hai cái lão bà thì rất có thể ta sẽ quay qua kết liễu nàng. Người có cảm thấy ta phù hợp không?"

Khang Thiết trợn to mắt, hần nhìn vào ánh mắt kia đã có thể biết Băng Thần không hề nói dối hần thậm nghĩ:

"Một cái quân đoàn hơn vạn người, đã thế chỉ còn là những người đầu tiên, mai sau sẽ đông hơn rất nhiều. Một tập thể có một nhân tố không ổn định như thế thì không biết tiểu thư có chấp nhận hay không,nghĩ đến thôi đã thấy mẹ mỗi rồi."

Đi vào trong thành phố thì đúng như Băng Thần đoán cảnh sắc đã hoàn toàn thay đổi những tòa nhà to lớn ở khắp nơi.Những loại xe hiện đại đi khắp nơi trên đường phố, trên không trung có những người đang phi hành, bọn họ toàn mặc đồ công sở.

Băng Thần nhìn xuyên qua lớp cửa kính thăm nghĩ:

"Không ngờ di năng ở Trái Đất lại đã phát triển đến mức này nhưng thành tựu khoa học có lẽ không phải là quá tiến bộ.Dù cho chuyện xe cộ có như thế nào thì vẫn không thể nói quá kinh khủng, chỉ là tiến bộ từ những thứ có sẵn."

Băng Thần quay vào trong hỏi Khang Thiết:

"Lần đại biến xưa kia có khiến văn minh nhân loại tổn thất gì về khoa học kỹ thuật không?"

Khang Thiết không mặn không nhạt nói:

"Tất nhiên là rất nhiều rồi, người nghĩ vào thời kỳ đó những người chết đầu tiên sẽ là ai. Thế giới mạnh được yếu thua khi đó khiến cho những khoa học gia, người nắm giữ chi thức lại chết rất nhiều.Hệ thống máy tính chủ bị một sự cố khiến mọi thông tin tan biến hết, nhân loại mới chỉ phục hồi sau năm ngàn năm thôi."

Băng Thần gật đầu lại nhìn ra bên ngoài ánh mắt mông lung đầy hoài niệm về những ngày xưa.

Đi vào trong cổng thành thì có nhân viên an ninh đi kiểm tra nhưng cũng chỉ qua loa, xe của Khang gia dù cho có vấn đề chưa chắc bọn họ đã dám chặn.Chiếc xe lại tiếp tục đi cho đến khi nó đi đến gần tường thành phía đông của toà thành phố này.

Người ở nơi này ít hơn thay vào đó là những chạm canh gác với lính gác đầy vẻ nguy hiểm, mặc đồng phục có gia huy của Khang gia đứng canh một cách nghiêm túc.Chiếc xe đi lên một con đồi sau đó lượn vòng trên đó, từ đây Băng Thần có thể nhìn thấy kiến trúc nhà ở to lớn phía dưới.

Rất nhiều căn phòng với nhiều chiếc điều hòa không khí phía bên trên, khu trung tâm thì càng ngày độ cao của nơi ở càng lớn. Chính giữa có hẳn một toàn tháp cao ngút trời mây, diện tích tổng thể cũng phải đạt tới một con số khủng bố.

Khang Thiết thấy Băng Thần nhìn không chớp mắt thì tự hào khoe khoang:

"Nơi đây chính là trụ sở của tiểu thư và các thành viên của quân đoàn khi tham gia, chỗ ở thì người nhìn thấy rồi đó, không hề thiếu. Ngang dọc đều hơn ba trăm cây số với gần một vạn năm trăm tòa kiến trúc biệt thự, tiểu thư đã không tiếc tiền để cho người của quân đoàn có đãi ngộ tốt nhất."

Băng Thần gật đầu trong ánh mắt của hắn thì nơi này quả thật rất tốt nhưng nguyên tắc là nguyên tắc, có thể sống chung thì hắn mới gia nhập. Nếu không thì một khi ra chuyện sẽ rất mệt mỏi cho hắn ta, nói ra trước thì có thể mất lòng trước được lòng sau.

Nhưng có lẽ trước khi gặp người đại tiểu thư kia thì chưa nói được cái gì cả, nằng chặc chắn sẽ tu hợp người lại để nói chuyện một lần. Khi đó mình chỉ cần ngồi dưới nghe xem có hợp không nếu không hợp thì hi vọng không bị ép phải gia nhập.

Đã có chứng minh, lại chắc chắn sẽ gia nhập Tân Sinh thì dù sống ngoài rừng thì bọn họ vẫn có thể thông qua buôn bán trong game kiếm tiền. Hắn ta trước kia khi chơi game cũng từng mua khá nhiều đồ thậm chí mua tài khoản, như thế con đường này hắn có thể thông.

Nửa tiếng sau lại đi qua không biết bao nhiêu trạm kiểm tra thì bọn họ mới vào trong khu được, Khang Thiết xuống xe la lên:

"Mọi người mau xuống xe, đợi ở đây một chút sẽ có người đưa các người về phòng ở tạm thời của mình. Khảo hạch sẽ bắt đầu vào ngày mai, Băng Thần, Từ Mộng, Từ Lan đi theo ta."

Sau đó hắn ta đi thẳng về phía trước trong tay máy tính bảng nhún không ngừng, ba người nhìn nhau nhưng Băng Thần vẫn theo sau. Từ Mộng nhìn Khang Thiết sau đó hỏi:

"Chúng ta đang đi đâu thế?"

Khang Thiết quay lại nói:

"Băng Thần có những điều kiện nói khi này, ta nghĩ lên cho hắn cùng tiểu thư gặp nhau nếu không mai này sẽ có thể xảy ra rắc rối."

Băng Thần nhìn về mặt thoải mái của Khang Thiết thì hỏi:

"Người nghĩ rằng ta sẽ thuyết phục được ta chứ."

Khang Thiết thu máy tính bảng lại về mặt đầy tự tin nói:

"Người nghĩ cơ ngơi này chỉ do gia tộc cho nàng thôi sao, nàng là một chuyên gia thương thảo đấy. Ta nghĩ người cùng nàng sẽ dễ dàng thống nhất mà thôi, tin ta đi nàng sẽ không để người phải thất vọng đâu."

Băng Thần nhìn hắn cười nhạt chép miệng nói:

"Ta cũng hi vọng thế, dù sao nơi này quả thật phong cảnh cùng điều kiện sống không tệ chút nào."

Khang Thiết cười mỉm không nói gì nữa mà dẫn ba người một mạch đến tòa tháp cao kia, đi vào một chiếc thang máy lên tận tầng cao nhất. Dọc theo một dãy hành lang khá có kính, đến cửa một căn phòng Khang Thiết dừng lại gõ cửa.

Từ trong phòng âm thanh nhàn nhạt vang ra:

"Vào đi."

Đi vào thì đã có một nữ nhân ngồi châm trà, nhìn nàng toàn thân toát lên vẻ cao quý phi phàm, thậm chí còn hơn cả công chúa Thanh Nhân. Băng Thần nhìn chỉ số của nàng thì cũng có chút bất ngờ vì người này thực lực không tệ, tuy nhiên Khang Thiết cúi chào thì ba người vẫn chẳng có động tĩnh.

Tóc dài tới eo, mặc một bộ sườn xám, vóc người rất đẹp nhưng Băng Thần cảm thấy ngực nàng còn quá nhỏ so với mấy cái lão bà. Khuôn mặt anh khi bức người tuy nhiên nụ cười lại tạo cho người cảm giác dễ chịu. Như một thói quen Băng Thần quan sát hết chỉ số của nàng.

Tính danh: Khang Tiểu Vũ

Thực lực: Dị năng C + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 1500

Tốc độ: 1000

Trí lực: 32

Thiên phú: 12

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 50

Danh hào: Không

Khang Thiết chỉ Băng Thần nói:

"Đây là người ngài cần gấp, ta xin lui ra ngoài."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Ta biết tất cả

Bỗng nhiên ngay lúc này thì âm thanh của hệ thống vang lên bên tai hắn ta

Vì ký chủ đã đến Trái Đất hệ thống sẽ phổ biến sức mạnh của hành tinh này. Ký chủ có thể dò tìm danh tính cũng như thông tin cá nhân của người khác. Ngoại trừ liên quan đến Tân Sinh.

Sức mạnh của dị năng giả

Dị năng giả: F, E, D, C, B, A, S, SR, SSR, SSS, Phong Đế, Phong Thánh, Phong Thần. (mỗi cấp đều có phân chia F-, F, F+) Bằng với 13 cấp của Thiên Nguyên đại lục.

Ký chủ trong nhiệm vụ liên hoàn có ba lần cơ hội khai thông sức mạnh của bản thân, đồng bạn đi cùng cũng có ba lần cơ hội.

Sức mạnh cũng phân làm mười ba bậc giống như Thiên Nguyên đại lục, loại sức mạnh ở đây gọi là dị năng.

Khang Tiểu Vũ nhìn Khang Thiết một cái sau đó gật đầu nhẹ giọng nói:

"Người lui ra đi, còn Băng Thần đứng không nếu có thể phiên người cho hai nữ nhân của mình cũng đi ra. Ta không muốn chúng ta trò chuyện bị ai đó ảnh hưởng, chỉ người cùng ta bàn điều kiện, suy nghĩ một cách thấu đáo."

Băng Thần nhìn hai nữ nhân của mình sau đó nói:

"Nàng ta là chủ nhà, chúng ta là khách hai người đi ra ngoài trước đi, tin ta không có chuyện gì đâu."

Từ Mộng nhìn hắn rồi nhìn Khang Tiểu Vũ sau đó kéo tay Từ Lan đi ra ngoài, khi Khang Thiết đóng cửa phòng lại tiếng chân trên hành lang cũng không còn thì nàng ta mới mở miệng:

"Bây giờ chúng ta có thể bắt đầu nói chuyện một cách đoàng hoàng, thứ cho ta nói thẳng toàn bộ thông tin người đưa cho Khang Thiết ngoại trừ cái tên cùng độ tuổi ta đảm bảo toàn bộ đều là giả."

Băng Thần trợn mắt nhìn nàng nhưng có vẻ cô ta không hề quan tâm mà chỉ tiếp tục nói:

"Người chắc chắn không phải người của bất cứ bộ tộc nào bị yêu thú tiêu diệt bởi vì hai ngàn năm nay bất cứ bộ tộc nào có sử dụng đến điện đều phải qua tay Khang gia. Thông tin của mỗi bộ tộc ta đều nắm rõ ràng, trang phục của người chất liệu cũng hoàn toàn không tồn tại trên Trái Đất hoặc ít ra ta chưa từng thấy."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không lẽ ngươi biết hết được từng người hay sao?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn ta mỉm cười ném ra một quả cầu, hình ảnh được chiếu lên, Băng Thần đột nhiên cùng hai cô gái từ trong lỗ đen xuất hiện. Băng Thần muốn nói gì đó nhưng Khang Tiểu Vũ đã lên tiếng trước:

"Ngươi không cần phải giải thích gì cả, trước tiên xem hết đi rồi giải thích luôn một lần, thời gian của ta cũng rất quý giá."

Hình ảnh tiếp theo chính là Băng Thần hóa thành bán yêu đơn giản giết chết con rết khổng lồ, chiếu xong hết quả cầu kia mất đi ánh sáng quay về phía Khang Tiểu Vũ. Nàng ta vắt chân lên đưa tay ra hiệu mời:

"Phiền ngươi giải thích cho ta biết những thứ này là có chuyện gì, bây giờ ta đã khá rõ về ngươi nhưng có vẻ ngươi không biết gì về ta cả. Thực ra ta cũng không quan tâm lắm chỉ cần ngươi giống như người khác phục vụ Khang gia thì truyện này sẽ không truyền ra ngoài, ta cũng không phải kẻ nhiều truyện."

Băng Thần biết nếu mình cứ thụ động như thế rất có thể sẽ bị nàng ta lấy thế đè, ba lần cơ hội tuy có nhưng không thể xài lung tung được đành phải thể hiện một chút. Soi thông tin của nàng sau đó hắn ta mỉm cười ra vẻ cao thâm nói:

"Ta cũng không biết nhiều chuyện cho lắm nhưng cũng đủ, thứ nhất ngươi bẩm sinh đã có dị năng Lôi hệ bây giờ đã cấp C+, thể chất cũng khác người. Mỗi một năm vào rằm tháng bảy sẽ nhìn thấy ngàn vạn linh hồn hội tụ đến xung quanh ngươi."

Khang Tiểu Vũ hơi giật mình nhưng nét mặt chẳng thay đổi bao nhiêu, bởi chuyện này những đại gia tộc điều tra thì có thể biết được. Băng Thần biết chuyện mình nói ra chưa đủ đồ thế nên tiếp tục bốc phét, chỉ cần không liên quan đến Tân Sinh thì hệ thống đều tìm được.

"Tiểu thư có một nốt ruồi trước ngực, một cái ngay mõm, một vết sẹo nhỏ xíu hình trăng lưỡi liềm dưới phần lưng. Đây là kết quả của một lần đại đột trên con mèo của mẹ mình, tiểu thư bảy tuổi đã cố gắng luyện dị năng chiêu thức nhưng đến mười tuổi mới nhận ra không thể làm được."

Khang Tiểu Vũ đứng dậy bước tới nắm cổ áo hắn ta gần từng chữ:

"Làm sao ngươi biết được?"

Mấy thứ này ngoài trời biết đất biết cha mẹ nàng cũng không biết, người nam nhân trước mặt lại có thể biết rõ mồn một bảo nàng không sợ hãi mới lạ. Dù có nội gián bằng trời cũng không thể biết được những thứ này, Băng Thần nắm lấy hai tay của nàng dùng lực lượng không thể ngăn cản lấy chúng ta.

Nhắc lên ly trà hơi nhấp môi rồi cười gian manh nói:

"Nếu ta nói cho ngươi biết thông tin của tất cả thành viên Khang gia, bọn họ làm gì ở đâu lúc này ngươi tin không?"

Khang Tiểu Vũ không tin, nét mặt nàng ta nói lên tất cả, Băng Thần cười nói:

"Mẹ ngươi lúc này đang xem tivi tại nhà, cha ngươi thì đang đi đánh gold..... rồi đó ngươi thử kiểm tra xem có sai không."

Khang Tiểu Vũ là một con người lý tính tất nhiên không tin ta, nàng ta lấy ra điện thoại đi ra ngoài phòng bắt đầu gọi cho mẹ mình. Khi âm thanh của mẹ nàng trong điện thoại vang lên nàng ta liền hỏi:

"Mẹ cha hai ngươi đang làm gì thế?"

Mẹ nàng ngạc nhiên trên trọc nói:

"Con gái hôm nay đột nhiên hỏi thăm hai chúng ta, đề ta ra xem xem có phải mặt trời sắp lặn đằng đông phải không."

Khang Tiểu Vũ rất gât bật thốt:

"Mẹ nói cho ta biết đi mà."

Mẹ nàng cười nói:

"Ta đang xem phim còn cha ngươi đi đánh gôn với mấy vị tướng quân."

Nhưng khi nàng chưa nói xong thì đã nghe tiếng "tút tut" ở đầu gối bên kia, nàng tức giận mắng nhỏ:

"Con vớ chửi cái."

Sau đó nàng tiếp tục coi hết bộ phim còn đang dang dở.

Khi nàng đi vào phòng lại hết tốc lực nắm lấy cổ áo của hắn. Ánh mắt đầy sát ý

Chương 127: Con trai thần gió

"Làm sao ngươi biết, nói ngay cho ta nếu không thì đừng trách."

Băng Thần nắm lấy hai tay của nàng ép ngược nàng ra ghế rồi nói:

"Thế nào bất ngờ không?"

Băng Thần không muốn nói nhảm, nàng tất nhiên là bất ngờ rồi nhưng hắn trong đầu chưa hoàn thành câu chuyện mình đang vẽ ra. Hắn ta cần thời gian để bịa đặt ra một câu chuyện hợp lý, bỗng nhiên lúc này hắn lại nhớ đến câu chuyện trong anime Nhật Bản.

Hắn buông nàng ra đi đến vị trí của nàng ngồi khi nãy sau đó cười nói:

"Cô gái không chỉ nguoi, gia đình nguoi, bất kỳ ai ta cũng có thể tìm hiểu họ đang làm gì. Trên lý thuyết ta biết tất cả những truyện về tất cả mọi người nhưng cũng có chút hạn chế."

Còn về thân phận của ta thì cũng không có gì đặc sắc lắm, chính ta cũng không biết làm sao mình bị triệu hồi đến thế giới này. Nhưng trong quá trình xuyên không có một giọng nói bảo ta phải cứu lấy nơi này, hai vị lão bà của ta chỉ là tai bay vạ gió mà thôi."

Khang Tiểu Vũ gạt phất đi nói:

"Ta hỏi nguoi vấn đề là làm sao nguoi biết được tất cả những thông tin của từng nguoi?"

Ánh mắt nàng sắc bén, tuy nàng biết mình yếu hơn hắn ta rất nhiều nhưng trong ánh mắt lại không có chút sợ hãi. Có điều Băng Thần khi dò tìm thông tin của hành tinh này đã tìm được những điều rất quan trọng, chúng đủ để Băng Thần khiến nàng tin sái cổ.

"Trước khi thoát khỏi lỗ hổng không gian có một giọng nói nửa vang lên nói với ta họ đã phát hiện ra bí mật to lớn trong Trái Đất này. Nhưng bọn họ đã đạt giới hạn của mình, đồng thời những người ở Trái Đất năng lực quá kém."

Bọn họ triệu hồi ta tới để giúp đỡ các nguoi, còn năng lực này cũng là để bọn họ hợp sức lại làm cho ta sở hữu. Một kẻ ngoại lai như ta làm sao sống tại Trái Đất này mà không biết cái gì cả, công nhân họ cũng chu đáo lắm. À mà trong hai giọng nói đó có một nam bà một nữ đấy bọn họ nói khi nào ta gặp được người họ muốn ta giúp thì sẽ ra đi."

Băng Thần vẽ mặt thật thà chăm chú nhìn nàng, hắn đang cố gắng tẩy não cô nàng này. Khang Tiểu Vũ không tin, khi nàng định phản bác thì bỗng chuông điện thoại vang lên.

"Đợi ta một chút."

Nàng đi tới bàn làm việc mở ra hình ảnh một bóng người hiện lên, hắn ta cúi chào sau đó nói:

"Thưa tiểu thư có đại sự, hai vị Đại Phong Thần của Liên gia cùng Lương gia đồng thời về trời. Lão gia cùng phu nhân mời ngài quay trở về gia tộc để đi dự tang lễ của hai vị ấy, theo lịch trình thì tiểu thư cũng phải nhanh chóng vì tối này cũng có chuyện quan trọng phải làm."

Khang Tiểu Vũ nất mặt thất chặt quay về phía Băng Thần thì thấy hắn ta đang mỉm cười nhìn mình. Nàng đi tới ghế ngồi xuống cố gắng giữ bình tĩnh quay lại trước mặt hắn ta rồi hỏi:

"Ngươi đã biết họ sẽ chết?"

Băng Thần làm vẻ không quan tâm nói:

"Họ tự nói với ta đấy chứ."

Khang Tiểu Vũ ngồi bật ra ghế nước mắt không kiềm được chảy ra Phong Thần Không Gian Liên Tuyết và Phong Thần Thời Gian Lương Hoàng là một cặp phu thê. Cũng là bạn thân của gia gia, hai người tuy có gia tộc lớn mạnh nhưng lại không con không cháu thế nên đặc biệt yêu thương nàng.

Tiếng khóc của nàng làm cho Băng Thần đau thấu tâm gan, nàng mất đi hai người thân nhất của mình, cảm giác đau xé ruột gan. Băng Thần cũng từng trải quá cảm giác ấy khi Mai Hân mất đi, khi ấy nàng là tất cả của hắn, lúc ấy làm nam nhân nhưng hắn còn khóc thảm hơn cả nàng.

Băng Thần thờ dài hóa thành bán yêu mùi hương đặc hữu lan tỏa, hắn ta tiến lại ôm lấy nàng ta, dù sao cũng là người cùng cảnh ngộ. Nhưng hắn may mắn

hơn vì mình có thể hồi sinh Mai Hân còn nàng thì không thể cứu người nàng quý mến.

Tiếng khóc của nàng tê tâm liệt phế, những ký ức vui vẻ lướt qua bây giờ lại trở lên u buồn đầm nước mắt. Rất lâu sau nàng mới bình tĩnh lại đẩy Băng Thần ra, nàng biết rằng mùi thơm kia đã giúp nàng khôi phục cảm xúc nhanh hơn, nàng nắm chặt tay thầm nghĩ:

"Hai người dù sắp ra đi vẫn cố gắng tìm trợ lực cho Vũ nhi, ta sẽ không để hai ngài thất vọng, lần này ta sẽ cứu lấy thế giới này. Năm mươi năm nữa sẽ không phải là đại nạn của Trái Đất mà là ngày kết thúc nỗi đau của nhân loại bấy lâu, ta sẽ chiến thắng Tần Sinh."

Nàng nhất định sẽ không thể để cho hai người phí công vô ích, nàng nhìn Băng Thần nghiêm túc nói:

"Điều kiện của ngươi ta đồng ý hết, hợp tác vui vẻ."

Băng Thần thầm nghĩ:

"Chém gió như thế dù có hơi tội lỗi với người đã khuất nhưng chết không đổi chúng vẫn tốt nhất."

Hắn ta mỉm cười đưa tay ra bắt tay nàng rồi nói:

"Hợp tác vui vẻ, cũng chia buồn cho ngươi."

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn hừ một tiếng rồi nói:

"Cảm ơn ngươi nhưng quả thật chia buồn thì không có ai cười như ngươi đâu."

Băng Thần có nghiêm mặt lại nói:

"Thật sự, một lần nữa chia buồn với ngươi."

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn tròn mắt nói:

"Ngươi có thể giả hơn được một chút không?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Thời đại cũ kết thúc

Nàng nhìn hắn từ đầu đến chân một cái rồi nói:

"Ngươi biến về hình dạng nhân loại đi, ta cần đưa ngươi đi cùng đến dự tang lễ của hai người bọn họ, chắc ngươi không phiền chứ."

Băng Thần nhấp một ngụm trà thần nhiên nói:

"Ta sắp trở thành người làm công ăn lương dưới trướng của ngươi thì đi theo ngươi có vấn đề gì đâu."

Nàng nghe hắn đồng ý thì nói:

"Chút nữa ta sẽ dẫn ngươi đi nhưng trước tiên phải chỉnh lại trang phục cùng tóc tai của ngươi chút đã."

Băng Thần ngó chính mình rồi hỏi nàng:

"Ta ăn mặc như thế này không đẹp sao?"

Khang Tiểu Vũ lườm hắn ta nói:

"Rất đẹp nhưng chúng ta đi dự tang lễ, ngươi từ đầu tới chân trắng toát như thế thì không hợp quy củ."

Băng Thần không phản bác, Khang Tiểu Vũ rất nhanh chóng đã cho người tới giúp Băng Thần nhưng lại có vấn đề xảy ra.

"Thưa tiểu thư tóc của hắn ta quá dẻo dai chúng ta không thể cắt đứt được. Ta có kim hệ nguyên tố gia trì, sắt thép còn cắt được nhưng tóc này thì không."

Khang Tiểu Vũ nhìn Băng Thần thì thấy hắn nhún vai tỏ vẻ bất đắc dĩ, nàng thầm nghĩ tên này quả nhiên không phải người. Nàng nhìn người kia rồi phân

phó:

"Mang máy cắt kim cương lên đây cắt tóc cho hấn."

Tiến độ ngược lại nhanh chóng, năm phút sau đã có một chiếc máy cắt kim cương cùng vài thợ cắt đi lên. Nàng chỉ bảo Băng Thần rồi nói:

"Các người cắt tóc cho hấn."

Đặt mái tóc trắng muốt vào dưới máy hai người có chút tiếc, người này đẹp như thế này, họ không biết đã bao lâu chưa thấy ai đẹp được như tiểu thư. Người thợ kia thờ dài nói:

"Cô gái đợi một tý chúng ta cắt, đảm bảo không có vấn đề gì xảy ra."

Băng Thần nhíu mày rồi bất mãn lên tiếng:

"Hai vị, cùng là nam nhân một tiếng "cô gái" có thể làm ta tổn thương rất nặng đấy người có biết không."

Hai người thợ cắt nhìn nhau ánh mắt kinh dị, sau đó họ ngượng ngùng nói:

"Xin lỗi bởi thực sự người quá xinh đẹp thế nên bọn ta mới hiểu nhầm."

Băng Thần rất muốn bạo phát âm trầm nói:

"Ta nhắc lại lần cuối xinh đẹp cũng là từ không thể nói ra mồm như thế đâu."

Hai người cúi mặt không nói gì nữa, họ khởi động máy cắt sau đó có tiếng cắt tóc của Băng Thần, nửa tiếng sau hai người vuốt mồ hôi nói:

"Thưa tiểu thư làm chuyện này rất mất thời gian nửa tiếng nhưng chúng ta mới chỉ cắt được ba sợi, muốn cắt hết chắc phải đợi vài tháng mất."

Khang Tiểu Vũ chưa bao giờ thấy bất lực như vậy, nàng quay qua người thợ cắt tóc nói:

"Không cần cắt nữa, người đi nhuộm tóc cùng lông mày của hấn ta thành màu đen đi, còn Băng Thần nằm im đó hết buổi tang lễ ta sẽ cho người giúp người tẩy thuốc nhuộm."

Băng Thần hơi khó chịu nhưng vẫn nói:

"Được thôi."

Chỉ mất năm phút để nhuộm và cũng với khoảng thời gian đó để làm khô tóc, Khang Tiểu Vũ dẫn Băng Thần đi xuống tầng dưới để hấn ta thông báo cho hai người bạn gái của mình. Khi hai người xuống thì Từ Mộng ba người đang ngồi uống nước ngọt, Khang Thiết gặp tiểu thư đi xuống liền cúi xuống chào.

"Ta cùng nàng đã thảo luận xong, ba người chúng ta khoảng thời gian này sẽ hợp tác với nàng ta, hai người các người sẽ được dẫn đi nghỉ ngơi trước. Nàng có chút việc muốn ta đi theo giúp đỡ."

Băng Thần dặn dò nhưng Từ Mộng lại thắc mắc hỏi:

"Người cùng nàng đi đâu?"

Băng Thần nhìn nàng ghé tai nhỏ giọng nói:

"Đi đám tang của hai vị cường giả mạnh ngang tầm Vũ Thần, bây giờ chúng ta làm việc cho nàng ta cứ tạm thời ủy thân ở đây một thời gian rồi tính tiếp."

Từ Mộng khẽ nhíu mày, nàng nhỏ giọng nói:

"Thế người đi cẩn thận sớm trở về."

Băng Thần gật đầu cười nói:

"Yên tâm đi, chỉ là ta thắc mắc xem thực lực của thế giới này như thế nào, không ngờ cơ hội tới nhanh như thế này."

Khang Tiểu Vũ đi tới gần Khang Thiết rồi nhỏ giọng dặn dò:

"Người dẫn hai nàng đi về phòng biệt thự số một."

Khang Thiết nhíu mày nói:

"Nơi đó không phải mấy vị tiểu thư đã xì phàn rồi hay sao?"

Khang Tiểu Vũ hít mắt nhìn Băng Thần rồi nói:

"Ba người này sẽ là thành viên đặc biệt của quân đoàn người dẫn các nàng tới đó đi."

Khang Thiết cảm giác sợ hãi lan tràn:

"Nhưng Băng Thần....."

Khang Tiểu Vũ gắt giọng ra lệnh:

"Cứ làm theo lệnh của ta là được còn các nàng thì ta sẽ giải thích sau ngươi cứ yên tâm."

Khang Thiết ừ rừ gật đầu:

"Được rồi."

Khang Tiểu Vũ nhìn hấn ừ rừ thì nói:

"Lần này ngươi tìm người rất tốt làm xong đi sẽ có thưởng, lát nữa ta sẽ liên lạc với thư ký để nàng cho ngươi một số tiền."

Khang Thiết nghe thế cả người trở lên tỉnh táo cúi người nói:

"Tiểu thư yên tâm ta nhất định sẽ hoàn thành nhiệm vụ."

Băng Thần được Khang Tiểu Vũ dắt ra ngoài cửa sổ một chiếc phi thuyền, khi cánh cửa mở ra thì trong đó hai người trung niên nhân đang đứng nhìn bọn họ. Hai người nhìn Băng Thần rồi hỏi:

"Ai đây?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hai người rồi nhẹ nhàng nói:

"Đây là người mạnh nhất trong lần tuyển chọn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Nỗi khổ của phong lưu

Nàng vừa nói dứt lời liền lao vào ngực mẫu thân khóc, cha nàng thấy thế ho khan một tiếng nhìn Băng Thần rồi nói:

"Ngươi nói chuyện với ta một chút."

Người này trước tiên nói:

"Tự giới thiệu ta tên Khang Vương còn lão bà của ta Loan Phượng, ngươi có thể giới thiệu một chút về mình được không?"

Đang khóc ngon lành Khang Tiểu Vũ nhanh chóng rời khỏi lồng ngực mẹ mình chạy đến che miệng Băng Thần. Hành động này khiến hai người kia nhúm mày, đặc biệt Khang Vương hai đầu lông mày đã gần như dính vào nhau. Thế nhưng Khang Tiểu Vũ lại lau nước mắt của mình nói:

"Hắn là phần quà cuối cùng mà Liễu bà bà cùng Lương gia tặng cho ta."

Băng Thần bắt mắt nói:

"Ta không phải đồ vật."

Nhưng có vẻ không ai quan tâm tới hấn cả, Khang Tiểu Vũ nhìn phụ huynh của mình chăm chú nói:

"Hắn ta năm nay mười sáu tuổi nhưng mạnh đến mức ta không thể phản kháng, hai ngài ấy đã dùng hết sức mạnh cuối cùng của mình để mang hấn tới đây giúp đỡ ta."

Khang Vương nhúm mày hấn ta nét mặt trở nên nghiêm trọng bởi chuyện này có liên quan đến hai người đã khuất.

"Ngươi làm sao lại nói như thế? Cho ta thấy bằng chứng."

Băng Thần ngẩng đầu lên nhìn Khang Tiểu Vũ rồi nói:

"Người cho ta một cây bút cùng một tờ giấy, ta sẽ chứng minh cho hấn ta thấy."

Băng Thần tiếp nhận giấy bút sau đó bắt đầu viết liên tục với tốc độ khủng khiếp, hấn viết xong đưa tờ giấy ra cho Khang Vương rồi nói:

"Người chỉ nên đọc một mình."

Khang Vương nghi ngờ tiếp lấy tờ giấy đọc nhanh nhưng hấn ta nhanh chóng mờ hồi rơi như mưa, Loan Phượng thấy thế liền ngạc nhiên tò mò ngó qua. Nhưng chồng nàng nhanh như chớp biến tờ giấy thành than sau đó giải thích:

"Cũng không có gì quan trọng cho lắm, thiếu niên còn gì nữa không?"

Băng Thần hóa thành hình dạng bán yêu sau đó nhàn nhạt nói:

"Ta không phải người Trái Đất."

Nói xong bảy cái đuôi hóa thành bảy lưỡi kiếm chém chiếc ghế titan bên cạnh thành nhiều mảnh. Xong xuôi hấn ta hóa về hình dạng con người mỉm cười nhìn hai người, Khang Tiểu Vũ cũng lên tiếng:

"Đúng như hấn ta nói, tóc của hấn rất mềm mại dẻo dai, đến mức máy cắt kim cương mất nửa tiếng cũng chỉ cắt đi vài sợi."

Khang Vương nhìn người này tay nắm chặt nếu có thể để hấn gia nhập Thiên Lam công hội của con trai mình thì quá tốt, hấn ta quá kích động lên bật thốt ra:

"Người này nếu có thể gia nhập Thiên Lam thì thực lực của Khang gia sẽ tăng mạnh."

Nhưng ngay lập tức hấn ta cảm giác không khí xung quanh lạnh đi, con gái cùng vợ đang nhìn mình với ánh mắt không thể tin. Hấn ta biết mình nói nhảm nhưng hấn như thế cũng có lý do của mình thôi, làm gia chủ Khang gia lên hấn ta phải nghĩ cho gia tộc.

Khang Tiểu Vũ sớm muộn cũng làm dâu nhà người ta, Nữ Nhi Hồng quân đoàn cũng sẽ thành của hời môn. Bởi nó do tài chính của riêng Khang Tiểu Vũ lập ra, chứ không có liên quan gì đến Khang gia.

Khang Tiểu Vũ giọng nói lạnh lẽo:

"Cha người vẫn làm ta thấy thất vọng như mọi khi."

Nàng lấy ra vòng đeo tay bấm cái gì đó rồi kéo tay Băng Thần:

"Băng Thần theo ta chúng ta đi máy phi thuyền tư nhân."

Trước khi đi Băng Thần tranh thủ xem chỉ số của bọn họ một chút

Tính danh: Khang Vương

Thực lực: Dị năng SR+ (Hóa hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thánh

Thể chất: Không

Đẳng cấp: 27

Lực lượng: 9 triệu 4

Tốc độ: 3 triệu

Trí lực: 18

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Hòa

Tuổi thọ: 300

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sinh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Loan Phương

Thực lực: Dị năng C + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ

Đăng cấp: 31

Lực lượng: 69 triệu

Tốc độ: 10 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 75

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Không

Khang Thiết chỉ Băng Thần nói:

Trước khi đi nàng quay lại nói với Khang Vương:

"Cha ta nhắc lại một lần nữa nếu ta cái kia em trai dám khiêu khích ta một lần nữa, ta cũng cũng không ngại hủy diệt cả hắc lẫn Thiên Lam đầu."

Nói xong nàng không thèm quan tâm nữa kéo Băng Thần đứng ra ngoài, một chiếc phi thuyền tiếp cận sau đó hai người đi qua cầu nối giữa hai chiếc phi thuyền. Khang Vương ngửa người ra ghế sau đó muốn giải thích gì thì Loan Phương đã lên tiếng trước.

"Ta không muốn nghe người giải thích, Loan gia không phải ăn chay nếu xảy ra xung đột giữa hai người, người thử can thiệp xem ta cũng không ngại Khang gia sụp đổ đâu. Tình nghĩa phu thê ta mới cho người mặt mũi không ngờ người không biết điều như thế, đừng để ta khó chịu sức chịu đựng mỗi người có hạn."

Khang Thiết khổ sở nợ phong lưu đúng là khó trả thật, giả như hồi xưa hắc ta quyết đoán hơn. Thà từ bỏ một bên còn hơn phải chịu khổ sở như thế này, đã yếu còn thích ra giờ hậu quả thật khó đỡ.

Còn tiểu tử kia làm sao biết được mình còn giấu bồ nhí ở ngoài, cả những chuyện chắc chắn chỉ mình ta biết hắc cũng biết. Không lẽ người ngoài hành tinh có năng lực thần kỳ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Không có ai đúng ai sai

Băng Thần về phi thuyền thì im lặng không nói gì cả, hắc ta tuy ít tuổi nhưng số đào hoa nên rất hiểu tâm lý nữ nhân. Nàng ta bây giờ như một quả bom nếu mình đụng phải thì cũng rách việc, an ủi có thể nàng sẽ khóc lóc, kích động thì có ki mình còn bị phản dame.

Uống một hộp nước ngọt Băng Thần hai mắt sáng lên, loại này vị khá giống number 1 xưa kia hắn ta thích uống. Thế là hắn ta vui vẻ uống, có điều hắn không muốn động vào nằng nhưng nằng ta thì khác, vừa mở mồm ra là trí mạng.

"Sao nam nhân các ngươi lại thích có nhiều nữ nhân như thế, các ngươi không nghĩ cho nữ nhân chúng ta một chút nào hay sao?"

Băng Thần ngưng uống nước nhìn xung quanh sau đó chỉ mình hỏi:

"Ngươi đang nói chuyện với ta có đúng hay không?"

Khang Tiểu Vũ bực mình gắt giọng:

"Trên phi tuyến chỉ có ta cùng ngươi, ta không nói chuyện với ngươi không lẽ nói một mình."

Băng Thần nhìn nằng không vui nói:

"Sao ngươi lại phủ nhận sự tồn tại của người lái cùng phục vụ, bọn họ còn đang sống sờ sờ kia mà."

Khang Tiểu Vũ bảo nổi nhìn hắn tức tối nói:

"Hai người này đều là nữ có được hay không, ngươi có ai cái lão bà thế thì ngươi trả lời ta đi."

Băng Thần nghe thế thờ dãi nói:

"Ngươi sao phải lẫn tẩn chuyện này, cô nương bình tĩnh."

Hắn cười giầy ra khoang chân làm động tác thiền rồi mỉm cười nói:

"Làm theo ta đi nào, ngươi sẽ thấy trong tâm thật thanh thản."

Nhưng khi nhìn về mặt sắp điên của Khang Tiểu Vũ thì hắn ta biết nằng ta không thể tĩnh tâm được, hắn đành nhẹ nhàng giải thích cho nằng hiểu.

"Chúng ta nam nhân có nhiều loại, cha ngươi là cái thứ..."

Nói đến đây Băng Thần lại không biết nói gì cho phải, thứ nhất phải đúng thứ hai không quá nặng, nghĩ vài giây sau đó hắn vỗ tay nói:

"À đúng rồi cha ngươi rất giống con rùa, thử nghĩ xem hai người lão bà ai cũng sợ, thế cưới về làm quái gì không biết nữa. Lão bà thì cả hai đều chỉ ngủ được rất ít, riêng mẹ ngươi cả đời chỉ theo hắn ta ngủ một lần đã có ngươi."

Khang Tiểu Vũ sắp phát điên gào lên:

"Đi vào vấn đề chính nhanh lên."

Băng Thần vỗ bàn nói:

"Câm mồm, ta đang dẫn chứng, nhảy vào mồm người khác khi người đó đang nói là bất lịch sự ngươi không biết điều đó sao?"

Hắn ta nói thế Khang Tiểu Vũ đành cố gắng đè nén lại tức giận trong mình ngồi im đợi hắn ta uống xong lon nước ngọt. Uống xong thở ra một hơi rồi Băng Thần mới nhẹ nhàng nói tiếp:

"Như vừa rồi ta đã nói hắn ta chẳng giúp được gì cho hai nằng, mau ăn lại chóng chán, người như vậy làm sao có thể mang cho nữ nhân hạnh phúc. Huống chi Trái Đất tư tưởng một vợ một chồng đã ăn sâu vào trong tâm trí của mỗi người thì không như thế mới lạ.

Sau đó Băng Thần về mặt tự hào nói:

"Nơi ta sống thực lực vì tôn đàn ông năm thế bảy thiếp là chuyện bình thường như cân đường hộp sữa. Thậm chí nữ nhân đủ mạnh dù có xấu ma chê quỷ hờn cũng có thể tìm cho mình vài nam thiếp. Riêng ta tạm thời có bảy nữ nhân chứ không phải hai nhưng các nằng hòa thuận như tỷ muội, họ trợ giúp lẫn nhau từng chút một."

Khang Tiểu Vũ ngạc nhiên hỏi:

"Chẳng lẽ các nằng không ghen sao?"

Băng Thần vỗ ngực nói:

"Ta là đệ nhất thiên tài, con cháu gia tộc mạnh nhất quốc gia, công chúa còn chưa được làm vợ cả của ta. Có người không phải vì thực lực của ta mạnh mà là miệng lưỡi của ta tốt nói câu nào các nằng nghe thuận tai câu đó. Ai như cha ngươi nói chuyện ngu không tương, nghĩ tới ta lại thấy buồn cười."

Sau đó hắn lại ôn tồn giảng giải:

"Hành động đó ta có thể lý giải bởi mẹ ngươi cùng người kia gia tộc đều thế lớn ơn Khang gia, con trai hắn thì mới có thể kế thừa gia tộc. Ngươi một cái nữ nhân lấy chồng rồi thì không phải hắn ta mất hết đầu tư vào ngươi hay sao."

Khang Tiểu Vũ nhìn Băng Thần khó chịu hỏi:

"Thế là ta cùng mẹ ta sai hay sao?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ở đây chẳng có ai đúng ai sai cả, về phần làm cha hắn sai nhưng làm gia chủ một gia tộc hắn đúng. Mẹ ngươi cùng nữ nhân kia ngoài dùng gia tộc uy hiếp hắn thì chẳng giúp được gì, hắn ta mời chào ta cho con trai hắn tất nhiên vì gia tộc phát triển."

Mẹ ngươi cùng nữ nhân kia cũng không sai với gia tộc nhưng về làm vợ thì họ hoàn toàn không đúng, các ngươi vốn không đem hắn làm gia đình, nếu ta là hắn thì ta cũng như thế thôi. Hay ngươi nghĩ phải giúp ngươi hết mình sau đó ngươi lấy chồng lại cho hết chồng ngươi, như thế hắn ta khi xuống suối vàng sao dám nhìn mặt tổ tiên."

Băng Thần nhìn nàng cắn răng thì nói:

"Mộng Phi là vợ của ta, gia tộc nàng là thương nhân địa vị chẳng ra sao, họ nhờ dính tới chút chuyện khiến gia tộc thành quý tộc. Nhưng nghĩa vụ của ta là vẫn phải giúp cha vợ của mình tiếp, khi nàng ta giúp cho thế lực của ta khuếch đại kinh doanh hắn ta cũng không phản đối."

Ngươi thông minh nhưng quá quả đoán, hắn nhu nhược thêm ngươi cùng mẹ ngươi ta đoán chắc gia đình ngươi vẫn duy trì chắc chỉ vì cái tiếng mà thôi. Ngươi có thể phát triển việc làm ăn riêng của mình lại không giúp cha ngươi một chút nào, hắn như thế cũng tại ngươi mà thôi."

Băng Thần nói rất vui vẻ nhưng khi ngẩng mặt lên thì trong lòng lập tức trầm than:

"Mẹ kiếp."

Nước mắt nàng ta lại rơi, Băng Thần biết vậy mình lên nhẹ lời một chút, sau đó nàng ta hỏi Băng Thần:

"Nói này giờ vẫn dường như ta cùng mẹ sai."

Băng Thần thờ dãi nói:

"Có vẻ ngươi vẫn chưa lĩnh ngộ hết những gì ta nói thì phải, ngươi cùng mẹ ngươi cũng không sai nhưng có điều cái gì cũng có cái giá của nó. Mẹ ngươi đối với cha ngươi giống như đối tác để sinh ra ngươi, còn nàng một lòng hướng về gia tộc, nàng đã chọn cuộc sống như thế thì đành chịu thôi."

Còn ngươi cũng không sai, ngươi vừa giúp được họ ngoại lại tự làm của hồi môn mình trở lên phong phú. Nhưng đánh đổi lại là ngươi trong mắt cha ngươi thì ngươi giống như người xa lạ, không hơn không kém, tự đặt mình vào vị trí của người khác khi suy nghĩ sẽ thấu đáo hơn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Tiến đưa anh hùng.

Khang Tiểu Vũ ngưng khóc nhìn hắn ta hỏi:

"Thế nếu ngươi là hắn ta thì lúc này ngươi đang cảm giác thế nào?"

Băng Thần cũng không từ chối nói ra suy nghĩ của mình:

"Hiện tại chắc hắn đang sợ hãi ngươi cùng mẹ của ngươi?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn cười khổ nói:

"Nhưng ngươi không biết tiểu đệ của ta quá đáng đến mức nào đâu, khi nào hắn ta cũng vênh vênh vào vào không coi người làm tỷ tỷ ta ra gì. Không lẽ ngươi nói ta phải nhin."

Băng Thần bĩu môi nói:

"Tất nhiên là phải chơi chết hắn ta rồi nếu không thì thật có lỗi với bản thân, mấy kẻ như thế không dạy dỗ không được."

Khang Tiểu Vũ bắt đầu thấy mâu thuẫn:

"Nếu như thế cha ta cùng ta quan hệ sẽ càng xấu đi."

Băng Thần nhìn nàng khinh bỉ nói:

"Đã xấu rồi xấu hơn một tý đã làm sao, chỉ cần trước khi lấy chồng khối tài sản to lớn này ngươi cho Khang gia một nửa đảm bảo hẳn mang ngươi lên bàn thờ cúng cũng được."

Khang Tiểu Vũ nghe hắn ta nói thế thì phì cười, hắn ta nói thô nhưng thật, tâm trạng đau buồn của nàng tốt lên hẳn. Nàng nhìn hắn ta rồi nói:

"Có vẻ như thù ngươi rất đang đồng tiền bát gạo, miệng lưỡi ngươi như thế chả sao có đến bảy người vợ."

Băng Thần từ chối cho ý kiến, hai người thưởng thức nước uống cho đến khi phi cơ đáp xuống, hai người đi vào bên trong. Vừa vào đã có hai cô gái khóc chạy ra ôm lấy Khang Tiểu Vũ sau đó kéo nàng vào bên trong, Băng Thần vuốt mũi đi theo sau.

Khi mấy cô nàng ra khỏi cửa thì Băng Thần bị mấy người lính chặn lại hỏi:

"Ngươi là ai có ý định đi vào Lương gia làm gì?"

Băng Thần nhìn hai người cười nói:

"Ta đi theo Khang tiểu thư tới đây, hai người có thể cho ta vào chứ."

Hai người nhìn nhau nhưng sau đó lại lắc đầu với Băng Thần nói:

"Khang tiểu thư lúc đi vào không có nhắc tới ngươi, hôm nay là ngày quan trọng của Lương gia nếu ngươi thực sự là người của nàng thì liên hệ. Còn nếu không có thì rất tiếc mời ngươi ra ngoài, mong ngươi thông cảm bởi vì có rất nhiều người mao danh muốn tham gia tang lễ."

Băng Thần thờ dài nhìn hai người nói:

"Không có gì nhưng các ngươi có thể cho ta một cái ghế để ngồi một bên mắt công nàng ra tìm lại không thấy, lúc đó ta mắt công việc thì buồn lắm."

Một người rất vui vẻ ra lấy cho hắn ta một cái ghế rồi dặn dò:

"Ngươi thành thật ngồi trong phòng bảo an nếu Khang tiểu thư ra chúng ta nhất định sẽ báo cáo, trong tủ lạnh có nước ngọt đầy ngươi cứ tự nhiên."

Băng Thần thầm nghĩ hai người này quá chuyên nghiệp, nói chuyện cũng rất kín kẽ, biết điều. Nhìn như vậy chắc phải được đào tạo kỹ càng lắm, hắn cũng không ngại ngồi đi vào trong tủ lạnh lấy ra một lon nước ngọt chậm rãi thưởng thức.

Nhìn dòng người bên ngoài ngóng trông Băng Thần cũng đoán được hai người này lúc còn sống uy vọng trong dân chúng rất cao. Băng Thần nhàm chán, ngồi được một lúc hắn ta xách ghế ra ngoài ngồi gần một đám người, hắn ta muốn tìm hiểu thêm về Tân Sinh.

Ngồi trong đó làm nhảm một hồi Băng Thần đã thành công bắt nhịp với một người trung niên đại thúc. Ngồi cạnh nhau Băng Thần lễ phép hỏi:

"Đại thúc hai vị này từ trong Tân Sinh hẳn có nhiều truyền kỳ lắm, nhưng ta có chút thắc mắc tại sao ngươi lại không tham gia Tân Sinh?"

Người kia cười khổ nói:

"Ngươi không hiểu rồi nào đâu phải ta không muốn tham gia, ta chỉ là chờ đợi để tham gia đủ trăm năm thôi. Ngươi nghĩ xem lúc ta mười sáu tuổi thì chỉ còn hai mươi năm là tới hạn đổi mới, nếu ta tham gia thì hết hai mươi năm là xong phim ư."

Thời gian càng dài cơ hội trở lên mạnh mẽ càng tăng thêm một chút, như thế dù không đụng cơ duyên thì cũng có thể chậm rãi tăng sức mạnh. Như thế thì khả năng ta trở thành cường giả cũng không phải không có, vị đại nhân của Lương gia là một ví dụ."

Băng Thần không quan tâm lắm đến vị kia nhưng hắn biết người này đợi Tân Sinh hai mươi năm rồi chắc hẳn rất rõ về nó mới phải. Băng Thần mới nhìn hắn ta hỏi:

"Chắc ngươi hiểu rất rõ về Tân Sinh, ta thì chẳng biết gì, mấy ngày nữa nó bắt đầu rồi mong ngươi giúp đỡ."

Người này lắc đầu với Băng Thần rồi nói:

"Thân nhân của ngươi không kể cho ngươi sao?"

Băng Thần cười khổ nhìn vị này nói:

"Ta là cô nhi bây giờ được Khang gia tiểu thư chiêu mộ vào quân đoàn, từ vùng hẻo lánh đi ra lên ta lại càng không biết gì cả."

Trung niên đại thúc thấy Băng Thần nói thế trong lòng thấy có chút đau sót, hấn vỗ vai an ủi Băng Thần rồi nói:

"Thế thì ta nói cho ngươi một chút vậy."

Băng Thần rất vui vẻ:

"Cám ơn đại thúc."

Người này lắc đầu nói:

"Không cần cảm ơn là ta lên làm, ngươi thiên phú chắc cũng không tệ mới được quân đoán tuyển sớm, mai này biết đâu ngươi sẽ giống như hai vị Phong Thần của Lương gia cùng Liễu gia đi bảo vệ cuộc sống của chúng ta. Có thể giống như hai người họ khi ra đi cũng được hành tỵ người đau buồn, hàng triệu người đưa rước."

Băng Thần cười cười thâm nghĩ:

"Ta không muốn làm anh hùng đâu nhưng ta phải làm anh hùng, có điều ta không muốn như họ, đời còn dài ta muốn sống đến vĩnh hằng sao phải cần người đưa tiễn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Toàn bộ là nữ mà

Người này nhấp một ngụm nước khoáng sau đó bắt đầu kể:

"Tân Sinh ngay khi ngươi tham gia thì tốc độ đăng nhập sẽ quyết định rất nhiều đến những thứ ngươi nhận được ban đầu. Khi chiếc nhẫn gắn vào tay mỗi người thì ngươi hãy dùng tốc độ nhanh nhất ngấm xong đoạn mã xuất hiện trong đầu của mình."

Hắn từ trong áo lấy ra một cái máy tính bảng mở ra một tấm hình rồi nói:

"Tân sinh không có nội dung cốt chuyện rõ ràng, nó có thể chuyển giữa bốn loại hoạt cảnh bao gồm đông phương huyền huyền, Tây Phương huyền huyền, Tân Thế, Hoang Vu thế giới. Trong đó Tây Phương huyền huyền dễ ăn nhất còn Hoang Vu thế giới khó ăn nhất. Độ khó mỗi loại được chia làm năm tinh."

Hắn kéo qua một tấm hình sau đó nói:

"Mấy cái kia chủ yếu làm nhiệm vụ cốt chuyện là xong nhưng Hoang Vu thế giới thì khác, nó bắt người chơi phải lang thang trong thế giới rộng lớn tự mình tìm nhiệm vụ. Không những thế phần lớn không phải nhiệm vụ có thể nhiều người làm, rất nhiều nhiệm vụ mang tính chất duy nhất."

Một ngàn năm trước nhân loại đụng phải Hoang Vu thế giới một tinh thôi nhưng đã khiến cho nhân loại điêu đứng. Con người vào trong thế giới đó đi loạn tìm kỳ ngộ nhưng cũng có rất nhiều người cả đời không tìm được gì, cường giả sinh ra tấp nập, có điều phần lớn vẫn là chửi được gì."

Hắn kéo qua mục công hội rồi nói:

"Khi đó công hội trong Tân Sinh lại có tác dụng không hề nhỏ, ngươi không thể làm nhiệm vụ nhưng có boss mọi người cùng đánh vẫn có exp. Nhưng đơn thể người chơi thì dễ gì tìm được một con boss, tìm được cũng chưa chắc ăn được."

Có kinh nghiệm ngàn năm trước thế nên dù cho tốn kém, mất nhiều công sức kiến thiết nhưng công hội vẫn luôn là thứ mọi người hướng tới. Ngươi được gia nhập công hội thật là may mắn đấy."

Hắn nghĩ nghĩ rồi nói:

"Nữ Nhi Hồng mỗi trăm năm đều được thành lập, hội trưởng đầu tiên chính là Liễu Phong Thần, chức vị hội trưởng được rất nhiều đời hội trưởng bỏ phiếu quyết định. Nó cười đại cực kì, ngươi được tham gia thì ngươi rất may mắn đó."

Hắn muốn nói cái gì nhưng từ xa có tiếng gọi vang lên:

"Băng Thần mau quay về đây."

Băng Thần quay đầu lại thì thấy Khang Tiểu Vũ cùng hai cô gái vừa nãy đang đứng xa xa nhìn mình. Hắn quay lại phía người trung niên cười nói:

"Lão bản tới rồi cảm ơn người đại thúc."

Sau đó hắn chạy nhanh đến chỗ của Khang Tiểu Vũ thì bị nàng trách mắng:

"Sao ngươi không đi theo ta, ở bên ngoài làm gì?"

Băng Thần chỉ hai vị canh cổng nói:

"Hai người canh cổng nói ngươi không dặn là mang ta theo, rõ ràng là lỗi của ngươi sao lại trách ta."

Hai người canh cổng kia nghe thế liền liền gờn ngón tay cái khen hắn rất biết điều, người biết rõ phải trái như thế rất quý hiếm. Thay vì đổ tội cho họ thì trực tiếp đánh lỗi về phía Khang tiểu thư, nàng thấy xung quanh mọi người nhìn thì hơi xấu hổ to giọng nói:

"Đi theo ta nhanh lên còn đứng đây làm cái quái gì."

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Thôi được rồi chúng ta đi vào."

Khang Tiểu Vũ vừa đi vừa giới thiệu:

"Hai cô nàng này một tên Liên Tinh, một người tên Lương Ngọc đều là phó hội trưởng của Nữ Nhi Hồng."

Sau đó chỉ hắn ta nói:

"Người này mai sau sẽ là khách khanh của chúng ta, hắn tên Băng Thần, không có gì tốt chỉ được cái đẹp trai cùng thực lực rất mạnh."

Băng Thần lập tức quan sát hai nàng thì phát hiện hai người chỉ yếu hơn Khang Tiểu Vũ một chút thôi.

Tính danh: Liên Tinh

Thực lực: Dị năng C + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 1400

Tốc độ: 950

Trí lực: 30

Thiên phú: 52

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Không gian

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm:50

Danh hào: Không

Tính danh: Khang Tiểu Vũ

Thực lực: Dị năng C + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 1410

Tốc độ: 900

Trí lực: 29

Thiên phú: 52

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thời gian

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 50

Danh hào: Không

Người trung niên kia nhìn bóng lưng của mấy người thi thắm:

"Người trẻ tuổi kia không nói dối nhưng mà cái công hội đó toàn bộ là nữ mà."

Băng Thần cũng đã bắt đầu có cảm giác không đúng hắn ta thấy hội này hội trưởng là nữ, hai hội phó cũng nữ luôn. Bữa rồi chuyển xe Khang Thiết đưa người đi thi cũng có đến chín thành đều là nữ nhân, hắn nghĩ đến một khả năng rất đáng sợ.

Nhưng lúc này hỏi chuyện đó thì hơi kỳ quặc hắn ta vờn tay ra rồi nói:

"Xin chào hai vị phó hội trưởng mong sau này được giúp đỡ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Cơ cấu của Nữ Nhi Hồng

Băng Thần cười cười sau đó quay qua hỏi:

"Ta có thể biết cơ cấu của hội được không?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn sau đó nói:

"Tất nhiên rồi."

Nàng lấy ra máy tính bảng của mình rồi nói:

"Hội của chúng ta tất nhiên có một hội trưởng, ba hội phó, trưởng lão cấp có sáu người, nay thêm người cái khách khanh một người nữa. Tổng cộng có mười một người trong ban lãnh đạo, có điều người tuy nằm trong ban lãnh đạo nhưng lại không có quyền bỏ phiếu trong bất cứ vấn đề gì hết."

Không đợi Băng Thần cùng hai người kia thắc mắc thì Khang Tiểu Vũ đã lên tiếng giải thích:

"Hắn ta tuy không được bỏ phiếu nhưng lại có quyền hành riêng của mình, chính hắn ta sẽ được quyền chọn cho mình một đội gồm năm người. Ai được hắn chọn thì sẽ có quyền suy nghĩ gia nhập hay không, hắn ta có quyền xử lý cá nhân bất cứ người nó đụng đến hắn cùng người của hắn."

Nàng kéo kéo cái gì đó trong máy tính bảng rồi nói:

"Tất nhiên kể cả ta và không ai được phép trả thù."

Hai người kia há hốc mồm không tin tưởng nhìn Băng Thần, người này rốt cuộc có gì đặc biệt sao lại được đối xử như thế, Khang Tiểu Vũ như có thể đọc suy nghĩ của mọi người nàng nói:

"Hắn ta có đặc quyền như thế bởi hắn ta có đủ tiềm năng, quan trọng nhất hắn ta do hai ngài ấy mang tới cho ta."

Nàng nói xong ánh mắt buồn phiền nhìn về trong lễ đường phía đằng xa, hai cô nàng kia cũng như thế, nhưng rất nhanh Lương Hiểu Mạn lấy lại bình tĩnh hỏi:

"Làm sao ta chưa từng nghe ông tổ nhắc tới hần?"

Khang Tiểu Vũ đưa máy tính bảng cho Băng Thần rồi nói:

"Đây là toàn bộ thành viên của Nữ Nhi Hồng ngoại quen biết một chút. Còn hai ngoại thì chờ chút ta sẽ giải thích cặn kẽ một chút, Băng Thần ngoại có lên viếng hai người ấy một chút, ngoại gia nhập hội thì cũng phải có chút trách nhiệm."

Băng Thần nhìn vào trong lễ đường, hai người này hần không quen không biết nhưng lại thay hần ta công nôi, đã thế còn bảo vệ quê hương của hần biết bao nhiêu năm. Thấp cho họ nén nhang cúi đầu trước họ cũng không có gì quá đáng cả, Băng Thần rất nhanh làm xong đi ra lễ đường, hai cô gái kia đang cùng Khang Tiểu Vũ bàn bạc gì đó.

Nhưng lúc ra Băng Thần đã không thấy ánh mắt của hai cô nàng tràn ngập nghi ngờ nữa, hai nàng nhìn hần như một con quái vật. Băng Thần còn chẳng thèm để ý dù sao quả thật hần cũng là yêu quái, thậm chí còn thuộc dòng giống cao cấp trong yêu quái.

Băng Thần đứng bên cạnh thì thầm:

"Giá mà mình có thể biết được ai có thiên phú cao rồi bảo họ gia nhập tổ đội của mình, Khang Tiểu Vũ cũng sẽ không cho mình một cái tổ đội ba người chứ."

Khang Tiểu Vũ tai rất thính nàng nghe được liền quay mắt qua nói:

"Ta nhiên là không ta sẽ cho ngoại lựa chọn thêm năm người nữa, tổ đội tên ngoại có thể tùy tiện đặt, chỉ cần vẫn để cho người khác biết nó phụ thuộc Nữ Nhi Hồng quân đoàn là được. Ta chút nữa sẽ cho ngoại một chiếc máy tính bảng, trong đó có đầy đủ tên tuổi của hai vạn thành viên chính thích, ngoại trừ mười người trong ban quản lý ngoại thích chọn ai thì tùy."

Băng Thần vui vẻ gật đầu, hần ta cố tình nói ra để nàng nghe, cách xử lý của nàng cũng làm hần ta rất thỏa mãn. Hần ta tiếp tục im lặng đợi các nàng thương thảo xong, cũng nể các nàng thật, tuy chịu đựng mất mát nhưng công việc cũng không chịu buông bỏ.

Nửa tiếng sau Khang Tiểu Vũ cùng hai người kia đã xong chuyện, lúc này trời cũng gần tối rồi, nàng nhìn qua hần rồi nói:

"Chúng ta đi thôi tôi nay có việc quan trọng."

Băng Thần tuy chả biết gì nhưng vẫn đi theo, hần thầm nghĩ:

"Như thế này mãi thì chán chết mất."

Chiếc phi thuyền tiếp tục lao nhanh trong khi Khang Tiểu Vũ mặt lạnh như băng phê duyệt giấy tờ, Băng Thần trực tiếp nằm trên ghế sofa ngủ lúc nào không hay. Làm một giấc no say, đang mơ mộng được dự đại tiệc, ăn uống no say thì vì bị Khang Tiểu Vũ kéo rớt khỏi ghế.

"Ngoại làm cái quái gì thế?"

Băng Thần tức giận vô cùng nhìn nàng ta, bức xúc cực độ nhưng nàng chỉ nhàn nhạt trả lời:

"Chúng ta tới nơi rồi ngoại còn ngủ cái gì, mau chỉnh trang lại đầu tóc đi ra ngoài với ta nhanh lên."

Băng Thần nghe thế liền búi tóc của mình lên, hần ta không muốn bị nhận làm thành con gái, Khang Tiểu Vũ biết rằng không hợp nhưng vẫn mặc kệ. Hai người đi xuống phi thuyền thì đã thông quá lớp thủy tinh trong suốt trên mái nhà thấy số lượng người bên trong rất đông.

"Ngoại cứ việc đi theo ta đừng mở mồm ra rõ hay chưa?"

Băng Thần ngáp một cái rồi nói:

"Dễ thôi."

Hai người đang định đi vào thì đằng sau có âm thanh của nữ nhân phát ra êm ái:

"Tiểu Vũ ngoại đến rồi à, ta còn tưởng ngoại sẽ ở lại với hai vị kia."

Khang Tiểu Vũ thở dài nói:

"Tầm quan trọng của bữa tiệc này ngoại cũng biết, ngài ấy trên cao cũng sẽ không muốn hội trưởng như ta lại sao lãng công việc vì ngài."

Băng Thần nhìn cô gái này thì nhận ra ngay bởi nàng chính là Hội phó cuối cùng

Tính danh: Trịnh Vũ Cầm

Thực lực: Dị năng C + (Sinh mệnh hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Sinh mệnh thể (Chân Thần Thể)

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 1400

Tốc độ: 950

Trí lực: 30

Thiên phú: 92

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Không gian, Mộc, Sinh Mệnh, Thủy

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Không

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Chinh phục Trịnh Vũ Cầm

Băng Thần xem xét thì thấy hơi giật mình, bởi vì lần đầu tiên hắn ta thấy "Chân Thần Thể "

Khang Tiểu Vũ tính giới thiệu thì Trịnh Vũ Cầm ngăn lại nói:

"Không cần giới thiệu, trong cơ cấu bang phái ngươi đã thêm chức vụ khách khanh ta đã xem."

Nàng mỉm cười đưa tay ra với hắn cười nói:

"Chào mừng ngươi gia nhập Nữ Nhi Hồng , nghe đồn thực lực của ngươi rất mạnh đúng không?"

Nắm tay với nàng lắc vài cái rồi buông ra, hắn ta nở nụ cười thân thiện nhưng nụ cười của nàng lại chẳng thân thiện tý nào, giống như hắn đang bị cười đều vậy.

Nàng nhìn hắn cười nói:

"Chúc mừng Băng Thần đệ đệ trở thành người nam nhân đầu tiên gia nhập vòng trung tâm của Nữ Nhi Hồng quân đoàn ."

Băng Thần ngăn người ra rồi cấp bách hỏi:

"Cái gì, chỉ có mình ta là nam nhân ư."

Trịnh Vũ Cầm nhìn hắn rồi nói:

"Không những thế hai vạn thành viên chính thức cũng không có một nam nhân, ta rất thắc mắc mai một người sống trong đó sẽ đi vệ sinh như thế nào?"

Băng Thần bấy giờ ngớ người nhưng với độ thông minh sẵn có thì cũng biết một nơi chỉ nhà vệ sinh nữ thì phải.Khang Tiểu Vũ nắm vai hắn nói:

"Ngươi yên tâm ta đã phái người xây nhà vệ sinh cho ngươi."

Băng Thần méo mặt, hần bây giờ đã biết cái tên Nữ Nhi Hồng từ đâu mà ra, như thế khác gì hần ta sẽ trở thành nam nhân duy nhất trong tất cả đám nữ nhân.Nhà vệ sinh sẽ chỉ là vấn đề đầu tiên, thấy hần ta thờ dài Khang Tiểu Vũ nhíu mày hỏi:

"Đừng nói với ta người đang nghĩ không gia nhập nữa đấy."

Băng Thần lắc đầu nhưng trong thâm tâm hần ta lại rất muốn như thế, có điều qua những hội khác thì còn có phiền phức lớn hơn.Quan trọng nhất nhờ đâu bây giờ nàng ta trở mặt thì mình phiền toái to, thử một thời gian nếu thấy không hợp thì tính tiếp.

Khang Tiểu Vũ nhìn hần cười nói:

"Người yên tâm ta sẽ cố gắng tạo điều kiện tốt nhất cho người, có cái gì cảm thấy khó khăn cứ nói không cần phải ngại."

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Yên tâm ta chắc chắn không chút nào ngại cả."

Hần mà ngại thì chắc chắn không thể nào sống trong đó được, trong lúc sinh hoạt chắc chắn sẽ có những điều đôi bên cần giải quyết.Khang Tiểu Vũ nhìn đồng hồ rồi nói:

"Chúng ta bào trước mấy vị tỷ muội khác sẽ tới, vào chỗ ngồi của chúng ta thôi, hôm nay có lẽ sẽ có nhiều truyền nhân của mấy vị kia. Hội của chúng ta thu được một người thôi cũng đã tốt lắm rồi."

Băng Thần thắc mắc hỏi:

"Nếu ta tuyển những người đó vào tổ đội cũng được chứ."

Khang Tiểu Vũ quay lại nhìn hần nói:

"Tất nhiên là được chỉ cần người có khả năng hội sẽ không ngăn cản."

Bỗng nhiên vào lúc này trong đầu Băng Thần vang lên âm thanh của hệ thống

Nhiệm vụ chinh phục Trịnh Vũ Cầm(1 năm)

Yêu cầu: Độ thiện cảm 100, đồ phương có khả năng kháng lại Âm Dương Song Tu Thần Quyết (Độ thiện cảm sẵn có trên 90 mới có thể bắt đầu gây ra ảnh hưởng)

Phản thưởng: Siêu cấp bảo vật , siêu cấp năng lực.

Trừng phạt: Chết

Băng Thần nhìn nhiệm vụ thì ánh mắt nhíu lại, hần liếc qua Trịnh Vũ Cầm, lần đầu tiên hệ thống trừng phạt ngắn gọn như thế.Hần ta hơi lo lắng nhưng nhanh chóng bình tâm lại, còn một năm cơ mà lo lắng làm gì.

Tự nhủ như thế sau đó hần ta hướng ra ngoài muốn tìm cho mình đồng đội, trong hội mấy người kia thiên phú cũng thường thường thôi, nghe nàng nói trong yến hội này có những người thiên phú tốt mình thử đi kiểm xem

Băng Thần bắt đầu lướt qua mọi người, ánh mắt không ngừng quan sát xung quanh, đọc thông tin của tất cả xem có ai phù hợp với tổ đội của mình không.Một tiếng sau khi hần ta bết tắc nhất thì có một cô gái xuất hiện khiến mắt hần sáng lên như đèn pha.

"Cho ta hỏi muốn gia nhập Nữ Nhi Hồng thì phải đi lối nào? "

Tính danh: Trình Thiên Tuyết

Thực lực: Dị năng C + (Ngũ hành hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Ngũ Hành Thể

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 1600

Tốc độ: 1200

Trí lực: 18

Thiên phú: 90

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Không

Băng Thần thấy một cái thần thể tự đi tìm mình, vận khí của mình quả nhiên nghịch thiên rồi. Hắn ta đứng thẳng lên vỗ ngực nói:

"Ta có thể tuyển người vào Nữ Nhi Hồng hội."

Trình Thiên Tuyết nhìn hắn nghi ngờ hỏi:

"Sao ta nhìn không thấy người ở trong ban lãnh đạo, ta còn nhớ Nữ Nhi Hồng chỉ tuyển nữ không tuyển nam."

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Cái do ta mới gia nhập bây giờ người thử tìm lại đi sẽ thấy ta thôi."

Cô nàng nghi ngờ mở ra mắt tính quang học tìm kiếm, quả nhiên có hình Băng Thần trong đó. Băng Thần nhìn nàng mỉm cười nói:

"Trong hội lúc này còn có vị trí trông là một đội ngũ đặc biệt gồm những thiên tài mạnh nhất."

Trình Thiên Tuyết mắt sáng lên nói:

"Thế làm sao để gia nhập?"

Băng Thần mỉm cười hướng dẫn nàng vào trong trang web điền tên chụp hình mình, sau đó hắn chỉ nàng để vị trí của mình vào đội nhóm của hắn. Hắn không để cho nàng phản đối lập tức nhân đồng ý, khi tổ đội hiện lên chỉ có hai người thì góc như Trình Thiên Tuyết cũng cảm giác hình như mình bị lừa.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Suu tập thành viên

Ngồi ở vị trí được sắp xếp cho Nữ Nhi Hồng lúc này đã tụ tập đầy đủ thành viên của ban quản trị gồm một vị hội trưởng, ba hội phó cùng sáu trưởng lão. Khang Tiểu Vũ bắt đầu nói:

"Băng Thần tên kia có khả năng tốt như thế không giúp chúng ta tuyển người lại đi đâu thế không biết, dù sao tổ đội của hắn cũng còn thiếu tới bốn người cơ mà."

Trịnh Vũ Cầm cười run người nói:

"Ta còn tưởng người không nghiêm túc hóa ra tính tìm người cho hắn thật."

Khang Tiểu Vũ bĩu môi nói:

"Tìm cho hắn đại vài người thiên phú tạm ổn là được, dù sao tính tình hắn như thế dắt theo một đám thiên phú cao cũng mệt cho chúng ta, có khi tha hồ lau đất cho hắn."

Nàng vừa nói xong thì thấy bên trong máy tính hiện ra thông báo, mở ra thì rất ngạc nhiên bởi vì có người gia nhập nhóm của Băng Thần. Máy cô nàng cũng cúi đầu lên xem, Liên Tinh đọc cho mấy người khác nghe.

"Cô bé này trẻ hơn chúng ta quá nhỉ mới mười sáu để xem nào, Trình Thiên Tuyết, mười sáu tuổi, dị năng cấp C+."

Độc đến đoạn đó các nàng đều dừng lại, chỉ mười sau tuổi thôi nhưng về tu vi đã bằng các nàng, người này chắc chắn phải là một siêu cấp thiên tài. Điều Khang Tiểu Vũ lo lắng đã thành sự thật, nàng nhủ mày nói với mấy người:

"Hắn đang sử dụng năng lực của mình, ai đó mau đi tìm hắn đừng để hắn ta tiếp tục."

Băng Thần lúc này đang hí hửng, nhưng hắn ta vẫn cố giữ bình tĩnh nở nụ cười nhàn nhạt với nàng ta nhẹ nhàng hỏi:

"Người có tài năng như ngươi Nữ Nhi Hồng rất cần, chắc hẳn ngươi có tài năng như thế chắc cũng có không ít bằng hữu có tài như ngươi."

Thấy mình được khen náo nức Trình Thiên Tuyết rất vui vẻ nói:

"Thực ra ta còn có ba người bạn trong ba người thiên phú của ta tệ nhất, nếu ngươi có lòng thu nhận hết thì tốt."

Băng Thần hai mắt sáng lên, trong lòng mừng như điên nói:

"Tất nhiên không có vấn đề ngươi nhìn xem trong tổ đội con dư đúng ba vị trí, chúng ta tập hợp thành một đội giống như ông trời ban ơn vậy."

Trình Thiên Tuyết nghe thế càng vui vẻ nói:

"Đã như thế thì để ta dẫn ngươi đi tìm các nàng."

Băng Thần vui vẻ gọn gàng đáp:

"Được chúng ta đi nhanh thôi."

Trình Thiên Tuyết rất vui vẻ vì đã hoàn thành được nhiệm vụ của mấy người tỷ tỷ giao cho, nàng nhanh chân dẫn Băng Thần tới đó, khi tới nơi thấy có một đám nam nhân đang đứng đó thì Băng Thần nhíu mày. Có khi nào mấy tên này muốn dành hội viên với mình, Băng Thần hừ lạnh từ giới chỉ lấy ra một lọ thuốc rắc lên tay, sau đó hắn như gió cuốn tiến tới.

Gần tới nơi hắn ta giả vờ suy nghĩ, tiện thể hắn làm cho những vụn phấn kia bay trong gió hòa vào cốc của mấy tên kia. Hắn đứng lên lấy một ly rượu từ bồi bàn vừa đi ngang rồi quay lại cho mấy người nâng ly xấu hổ nói:

"Mấy vị ta vội vàng suốt làm mọi người kinh sợ, ta lấy ly rượu này kính các huynh một ly coi như bồi tội."

Mấy người kia thấy hắn đưa ly rượu ra thì theo bản năng vẫn chạm ly với hắn, bởi nếu không làm sẽ bị coi như nhỏ mọn, bất lịch sự. Trước mặt mấy nữ nhân tất nhiên họ không muốn mất phong độ, có người nói:

"Vị huynh đệ này từ mai đừng sợ ý như thế, uống xong ly rượu này chúng ta coi như huề."

Băng Thần về mặt áy náy nói:

"Ta tự phạt mình hết trước."

Mấy người kia cũng rất sáng khoái uống hết, Băng Thần nhìn thấy thì cười gian manh, hắn quay đầu lại nhìn ba người tỷ muội của Trình Thiên Tuyết nói:

"Nghe nói a vị muốn tham gia Nữ Nhi Hồng đúng hay không."

Ba người này gật đầu, mấy tên kia cũng đang muốn mời các nàng, Băng Thần nâng tay trên họ rất phần nộ quát:

"Tiểu tử chúng ta đang tuyển người, ngươi chen ngang là có ý gì?"

Băng Thần tính toán thời gian phát tác của thuốc sổ đã tới, hắn ta mỉm cười quay lại nhưng không nói gì. Mấy người tính nói gì Băng Thần thì cảm thấy trong dạ dày dờn sông lấp bễ. Băng Thần nhìn thấy thế giả bộ giật mình nói:

"Ta không biết nhưng các người có cần tức đến mức méo hết cả mặt như thế không?"

Một người thực sự đã méo cả mặt, người này đứng gần Băng Thần nhất, ly rượu của hắn cũng có nhiều thuốc sổ nhất.

"Phệt, phệt, phệt."

Băng Thần vội vàng lui lại tay đưa ra để cản mọi người lại, bỗng nhiên hắn cảm thấy hai bàn tay đều nắm trúng cái gì đó mềm mềm. Hắn ta quay mặt lại chưa hiểu gì thì đã ăn hai cái tát, hai phút sau hắn cùng bốn người mới chen được ra ngoài.

Trên mặt hắn lúc này đã có hai cái bàn tay nhàn nhạt, còn hai cô nàng thì cảm giác được tay mình khá đau. Hắn ta nhìn bọn họ mỉm cười xấu hổ nói:

"Chỉ là tai nạn thôi chắc mọi người không để ý chứ?"

Hai cô nàng bị hắn ta nắm trúng ngực xấu hổ vô cùng, lần đầu bọn họ nhìn thấy có người vãi cực giữa yến tiệc như thế này, đã thế ngực còn bị một người

nam nhân nắm phải. Lấy hại bình tĩnh một người trong số đó nói:

"Đã thế thì phiền mọi người đăng ký nhé Trình Thiên Tuyết cô nương đã đăng ký, bây giờ đến lượt vị này nhé. Còn Thiên Tuyết cô nương ra kể bên đội nhé."

Một người thắc mắc hỏi:

"Làm sao người phân biệt ra Thiên Tuyết khi nàng đứng giữa chúng ta?"

Băng Thần cười mỉm, bốn người này giống nhau như đúc từ giọng nói, thân hình, có thể nói còn giống hơn hai giọt nước. Hắn ta biết được vì coi thông tin của họ thôi nhưng cơ hội để bóc phét tất nhiên hắn sẽ không bỏ qua.

Hắn nhìn nàng nói:

"Ta từ trong mơ đã thấy được các người, thế nên hôm nay dù các người có giống nhau đến thế nào ta cũng sẽ nhận ra."

Mấy nàng nhìn nhau cười còn tưởng Băng Thần bóc phét liền trêu hắn:

"Thế bây giờ chúng ta tráo đổi với nhau nếu người đoán ra chúng ta sẽ thỏa mãn bất cứ yêu cầu gì của người nhưng chỉ được một lần. Còn nếu người thua ngoan ngoãn đưa mặt cho chúng ta mỗi người tặng một cái để chừa tật nói dối, người có dám không."

Băng Thần nhìn mấy nàng mỉm cười nói:

"Ta đáp ứng."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Đã trễ

Trình Thiên Tuyết nhìn hắn cười nói:

"Thế người quay lưng lại bịt mắt, bịt tai lại, như thế mới công bằng."

Băng Thần không nói gì đi ra đằng sau cánh cửa nói:

"Ta đếm từ một đến mười các người cứ việc tráo với nhau."

Sau đó hắn ta bắt đầu đếm:

"Một..... mười, ta đi vào đây."

Bốn người lúc này đã đứng cạnh nhau, Băng Thần chấp tay sau lưng nói:

"Nam nhân khác nhìn các người bằng mắt nên tất nhiên không thể phân biệt còn các người ta có thể thông qua linh hồn của mình cảm nhận được các người linh hồn các người khác nhau. Đó gọi là thần giao cách cảm, ông trời đã mang các người tới cho ta, ta luôn tin sẽ có một ngày như thế, xem ta đoán đây."

Băng Thần nhìn cô nàng đầu tiên rồi nói:

"Người có tâm hồn tinh khiết trong sáng như tuyết mùa đông, Trình Thiên Tuyết đúng là người ta chắc chắn không nhầm."

Sau đó hắn đặc ý nhìn qua ba người còn lại chắc chắn mình vớ bở rồi

Tính danh: Trình Thiên Phương

Thực lực: Dị năng D- (Ngũ hành hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Ngũ Hành Thể

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 2500

Tốc độ: 1800

Trí lực: 18

Thiên phú: 90

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm:60

Danh hào: Không

Tính danh: Trình Thiên Huệ

Thực lực: Dị năng D - (Ngũ hành hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Ngũ Hành Thể

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 2500

Tốc độ: 1700

Trí lực: 18

Thiên phú: 90

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm:60

Danh hào: Không

Tính danh: Trình Thiên Mai

Thực lực: Dị năng D - (Ngũ hành hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Ngũ Hành Thể

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 2450

Tốc độ: 1600

Trí lực: 18

Thiên phú: 90

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Không

Bốn người này thể chất đều rất cao, hắn ta đã từng đọc về loại thể chất này, hắn vốn còn tưởng nó chỉ là truyền thuyết. Bốn người tuy không đủ nhưng sớm muộn cũng sẽ tìm tới người thứ năm, với loại thể chất này mình thu phục được các nàng thì sau này tung hoành thiên hạ sẽ có thêm trợ lực rất lớn.

Hắn nhìn sang Trình Thiên Mai rồi nhàn nhạt nói:

"Nhu mai vàng tươi tắn tràn đầy vẻ thanh xuân, ta không đoán được tên đầy đủ của ngươi nhưng chắc chắn có dính đến loại hoa mai."

Nhìn vẻ mặt đầy bất ngờ của nàng Băng Thần liếc qua Trình Thiên Phương nói:

"Trong lòng ngươi chỉ tại khắp đất trời, có nhiệt huyết đang đầy có lẽ tên có một chữ Phương, còn cô nương này long luôn nhẹ nhàng lại tràn đầy cảm xúc như đóa hoa Huệ."

Trình Thiên Tuyết há hốc mồm nắm tay hắn khen:

"Băng Thần đại ca ngươi thật là giỏi, ngươi đoán đúng hết rồi đấy,."

Nàng chỉ từng người đọc ra họ tên đầy đủ, hắn thấy ánh mắt của các nàng nhìn mình đều say rồi, bốn đại gia đã ra tay thì làm sao thoát được. Sau đó từng người nhập họ tên vào, Băng Thần nghe thấy tiếng bước chân dồn dập ngoài cửa nhưng không quan tâm lắm, hắn ta ấn xuống.

Cùng lúc đó ngoài cửa có hơn mười người xông vào nhưng đã quá trễ âm thanh trong máy tính bọn họ báo vang. Băng Thần lại đang cảm mấy tình thì bọn họ đã rõ ràng chuyện gì xảy ra, đọc thông tin của ba người vừa mới gia nhập bọn họ muốn tức điên.

Băng Thần thấy một đám kéo đến đây thì hỏi:

"Các vị đến đây tìm ta hay có việc gì thế?"

Khang Tiểu Vũ trong lòng rí mấu nói:

"Không có chúng ta thấy không khí bên trong khó chịu quá lên ra đây hóng mát."

Băng Thần thấy thế mỉm cười chỉ bốn người nói:

"Thế thì tiện thể ta giới thiệu mấy người trong đội của ta, Trình Thiên Tuyết, Trình Thiên Phương, Trình Thiên Huệ, Trình Thiên Mai. Thiên phú của bọn họ cũng rất tốt."

Khang Tiểu Vũ cùng mấy người kia muốn tỏ huyết, trong lòng các nàng đều nghĩ tên này đang khoe khoang. Nàng ta rất muốn ngay lập tức đình chỉ xây nhà vệ sinh riêng cho tên này nhưng nghĩ đi nghĩ lại đành thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 137: Tỉ thí

Khang Tiểu Vũ xụ mặt xuống, nàng nhìn Băng Thần rồi nói:

"Hôm nay sẽ có cuộc tỷ thí giữa thành viên các công hội ngươi chuẩn bị xuất chiến, chúng ta sẽ quay video lại. Nếu có người nghi vấn thực lực của ngươi thì sẽ có thứ để họ đánh giá một cách trực quan hơn, ta sắp xếp thể ngươi có vấn đề gì không?"

"Không vấn đề."

Băng Thần rất thoải mái phát tay tự tin nói, mấy cô nàng kia cũng rất háo hức bởi họ chỉ nghe qua về thực lực của hắn chứ chưa được chứng kiến. Quyền lực hắn giữ rất đặc biệt, có thể sánh ngang với Thái Thượng Hoàng trong một môn phái, các nàng tất nhiên cần phải quan sát kỹ xem hắn ta có xứng đáng không.

Tất cả mọi người đi quan một bên ngồi đợi còn Khang Tiểu Vũ đã đi đăng kí chiến đấu cho Băng Thần, chỉ hội trưởng mới có quyền đăng ký. Nhưng như thế hai trăm vẫn là con số không nhỏ, may mắn Nữ Nhi Hồng thuộc vào top 5 nên được ưu tiên, Khang Tiểu Vũ đăng ký xong quay lại rất nhanh.

Nàng nghiêm mặt nhìn Băng Thần lấy máy tính bảng ra rồi nói:

"Nhìn vào đây ta sẽ cho ngươi thấy một số đối thủ khá mạnh, tất cả có bốn người thuộc bốn đại công hội. Nữ Nhi Hồng xếp thứ năm nói thế ngươi đủ để hiểu rồi, ta cũng chưa thấy dị năng của họ, tất cả những thông tin trong đây chỉ là do nghe đồn."

Băng Thần nhìn nàng như kẻ ngu ngốc rồi nói:

"Không chắc chắn chính xác thì nghe làm gì, ta bây giờ thà đừng biết gì, nâng cao cảnh giác với mọi hình thức tấn công hợp lý hơn."

Khang Tiểu Vũ đang vào tư thế thì bị Băng Thần làm cho cụt hứng, nét mặt nàng âm trầm ra nước, Băng Thần thấy thế thì xấu hổ nói:

"Ta hơi lỗ mắng phiên hội trưởng báo cho ta biết, dù sao biết ít biết nhiều vẫn hơn không."

Mấy cô nàng xung quanh cười nghiêng ngả, các nàng đã quen biết nhau từ lâu, cả đám luôn bị Khang Tiểu Vũ áp chế về mọi mặt. Nhưng nhìn thấy vẻ mặt tức tối đến tận cùng của hội trưởng thì các nàng không nhịn được cười, tất cả mọi người đều cười sáng khoái ngoại trừ Liên Tinh cùng Lương Hiểu Mạn bởi thân nhân bọn họ mới ra đi mà.

Sau đó nàng ta kéo ra bức hình thứ nhất tính giới thiệu thì bị Băng Thần chen ngang:

"Người này không cần giới thiệu, hôm nay chắc chắn hắn không tham gia đâu, bỏ qua đi cho đỡ mất thời gian."

Khang Tiểu Vũ nhú mày hỏi:

"Tại sao ngươi chắc chắn như thế?"

Băng Thần chép miệng đánh lạc hướng:

"Không quan trọng mau mau giới thiệu người thứ hai đi."

Khang Tiểu Vũ kéo qua người thứ hai thì Băng Thần lại lắc đầu thờ dài

"Đừng nói với ta hắn cũng không thể tham chiến."

"Thôi thì ngươi cứ kéo hết đi để ta xem có phải cùng một bọn người không."

Khi nhìn hết thì Băng Thần vỗ ngực, thở ra một hơi nói:

"Hai người còn lại không có vấn đề gì cả."

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn nhỏ giọng hỏi:

"Rốt cuộc ngươi đã làm gì bọn họ?"

Băng Thần nhìn nàng bắt đầu nói:

"Bọn họ định cùng ta tranh cướp hội viên nhưng ta làm người tốt đã quen rồi, thấy bọn họ sắc mặt có vẻ khó chịu giống như bị đầy bụng. Ta đây cho bọn họ ít thuốc nhuận tràng, chính ta cảm giác nể chính mình quá đi, đúng là lương y như từ mẫu."

Khang Tiểu Vũ giật mình vội kéo màn hình qua lại sau đó nàng tìm thấy một mẫu tin tức, Trịnh Vũ Cảm đọc tựa đề thì hơi giật mình

"Bốn thiếu niên bỗng nhiên ** bậy trong yến hội do liên hiệp các đại bang phái tổ chức."

Phía dưới có rất nhiều hình ảnh đã được làm mờ, nhưng tận mắt chứng kiến Băng Thần lại dễ dàng tưởng tượng ra.

"Tiểu Vũ tỷ kéo xuống có tin mới kia."

"Tình trạng nguy kịch của bốn thiếu niên đã qua khỏi bác sĩ đã cấp cứu thành công."

Băng Thần tron mắt không thể tin thì thào:

"Vậy cũng cứu được sao, y đạo của Trái Đất cũng cao vậy nhì."

Khang Tiểu Vũ bịt miệng Băng Thần lại sau đó gất giọng:

"Cắm miệng ngay."

"Đi theo ta."

Khang Tiểu Vũ kéo tay hắn, nãy cô nàng kia cũng đứng dậy, Băng Thần vừa nãy cũng đã coi lịch tử thi thế nên biết rằng thời điểm quyết đấu đã tới. Cả đám đi lên lầu hết chỉ có Khang Tiểu Vũ ở lại cùng với hắn ở phía dưới, khi Băng Thần còn chưa hiểu nơi nhỏ như thế này thì làm sao quyết đấu thì dĩ nhiên xảy ra.

Cả một tòa nhà lớn tách ra, giống như cơ khí lắp ráp thành một khán đài rộng lớn chỗ ngồi cũng phải đến gần một vạn. Khu vực giữa thì đang có rất nhiều nhân viên thay nhau lắp ráp các loại trang thiết bị, sau mười năm phút thì có vẻ mọi sự đã sẵn sàng, những người nhân viên đã lui ra hết.

"Giả lập chiến đấu bắt đầu mời các người đại diện của các công hội bước vào, sân đấu sẽ chia làm năm khu vực mười người sẽ chiến đấu một lúc, đêm nay sẽ rất dài các khán giả có hưng phấn như tôi không."

MC kích động bầu không khí mọi người cũng rạo rực hẳn lên, bóc thăm cũng được máy tính bắt cặp auto, Băng Thần rất may mắn được chiến đấu sớm. Người hắn ta đụng phải có tên Đoàn Dự, Băng Thần chợt mỉm cười vì cái tên này hắn ta còn lạ lẫm gì.

Thiên Long Bát Bộ Đoàn Dự ai không biết, có điều không biết cha mẹ tên này có phải đặt tên vì bộ phim hay không. Khang Tiểu Vũ nhìn hắn nắm chặt tay nói:

"Người nhất định phải thắng cho ta."

Băng Thần chẳng thèm quan tâm nói:

"Chuyện nhỏ, bộ quần áo cùng mái tóc rất hợp với thời điểm này."

Khang Tiểu Vũ không hiểu hắn nói thế có ý gì nhưng thời gian để nàng ta ở đây đã hết, Băng Thần được một người hướng dẫn đi vào trong một căn phòng nhỏ.

Trận chiến bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Thắng quá dễ dàng

Băng Thần hơi lơ đãng thì thấy mình đã đứng trong một rừng cây, hắn ta cảm nhận thân thể mình rất rõ ràng. Hắn vừa nãy đã nghe nhân viên miêu tả về loại hình thức chiến đấu này, chúng cũng thuộc Tân Sinh hệ thống, nhân loại lấy một hình thức khác chiến đấu.

Khi hắn ta giết chết đối thủ trong không gian này thì ý thức của hắn cùng đối thủ sẽ trở về thân thể, bị thương khi có ý thức trở lại sẽ lãnh lấy một phần trăm đau đớn. Phía cạnh hắn xuất hiện một bàn đủ loại vũ khí, giọng nói của bình luận viên vang lên.

"Nữ Nhi Hồng quân đoàn Băng Thần đối chiến Vũ Mộng chiến đoàn, trận chiến giữa hai công hội thuộc top 5 rất hấp dẫn. Đoàn Dự thành danh đã lâu chắc không ít người biết còn Băng Thần thì là thành viên nam duy nhất trong vòng ngàn năm của Nữ Nhi Hồng, mọi người có thể đoán xem hắn có phải gay như trong truyền thuyết không nhé."

Băng Thần đang giả vờ cool nghe thấy thế thì bật thốt lên:

"Nà nì, cái đó ư thế?"

Người bình luận thông qua loa đã nghe thấy sự bất mãn của Băng Thần biết mình nói nhầm, hắn ngay lập tức hướng sự chú ý sang chỗ khác.

"Trận chiến bắt đầu, diện tích chiến trường hai cây số vuông chúng ta hãy chờ xem diễn biến, hệ thống đã chọn hoạt cảnh rừng cây. Tuyển thủ Băng Thần đã lấy một con dao găm, Đoàn Dự cũng đã chọn lấy một con dao găm."

Băng Thần đạp lên thân cây bắt đầu nhảy qua nhảy lại giữa các cành cây, mới đầu mọi người còn thấy có gì đặc sắc nhưng khi hắn ta tăng tốc thì ai cũng nuốt nước miếng. Hai cây số nhưng Băng Thần không biết dùng cách gì năm phút đã quan sát được Đoàn Dự.

Bình luận viên hưng phấn nói:

"Băng Thần đã phát hiện ra đối phương liệu Đoàn Dự khi nào mới phát hiện ra đối thủ của mình, nghe nói Đoàn Dự có lõi điện hệ dị năng rất mạnh mẽ để xem hấn ta làm được gì. "

Nhưng ngoài dự đoán của mọi người Băng Thần đi đến rất gần Đoàn Dự nhưng tên kia vẫn chưa phát hiện ra bất cứ dấu hiệu nào của đối thủ.

Ánh mắt Băng Thần trở lên sắc bén

Tính danh: Đoàn Dự

Thực lực: Dị năng (Lôi hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Hành Lôi Thể

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 1300

Tốc độ: 1000

Trí lực: 20

Thiên phú: 30

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm:50

Danh hào: Không

Băng Thần nhìn người này lắc đầu, trận chiến này có vẻ thiếu đi sự thú vị thì phải.Bình luận viên ở ngoài thấy thế liền hô gấp:

"Hai người chỉ còn cách nhau vài ba mét, Băng Thần đang đứng trên đầu Đoàn Dự, tại sao hấn còn không phát hiện ra Băng Thần.Quan trọng nhất là tại sao Băng Thần lại lắc đầu."

Phía bên trong lúc này đã bị cách âm thể nên Băng Thần tất nhiên không nghe thấy gì, hấn ta chậm rãi thưởng thức con mồi của mình.Thế nhưng Đoàn Dự làm hấn rất thất vọng, thả mình từ trên không xuống khi đã ngang với Đoàn Dự con dao găm cắt ngang cổ khiến cho Đoàn Dự cả người trắng tái.

Không kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì cảm giác phía sau gáy cũng nhói đau, Đoàn Dự tan biến khỏi chiến trường, Băng Thần vài giây sau cũng biến mất. Bình luận viên hô lên:

"Trận đấu này kết thúc quá chóng vánh với sự áp đảo của Băng Thần, mong sao những người tiếp theo có thể chú ý. Bây giờ một lần nữa chúc mừng Băng Thần của Nữ Nhi Hồng đã chiến thắng."

Băng Thần ngán ngẩm đi ra sân đấu, khi quay lại vị trí thì lập tức có người mang nước cũng chút hoa quả tới bàn, thậm chí một ít đồ ăn nhẹ cũng được dọn lên.Hấn rất vui vẻ hưởng thụ, Đoàn Dự thất bại thế nên phải đi về hàng ghế khán giả, khi đi ngang hấn nhìn Băng Thần rồi nói:

"Chi lần này thôi, lần sau ta sẽ hạ gục ngươi."

Băng Thần nhìn hấn ta phì cười nói:

"Ngươi nói ra nhưng tự soi gương đi, về mặt ngoại chẳng có tí niềm tin nào cả."

Đoàn Dự nắm chặt nắm đấm tức giận bước ra ngoài, những trận sau đó cũng kết thúc một cách nhàm chán. Đối thủ dù thế nào đề phòng cũng chết không kịp ngáp, phần lớn đều như Đoàn Dự không kịp thấy người thì đã bị giết.

Băng Thần phui cái tay dính đầy vụn bánh của mình bước vào căn phòng quen thuộc, hấn đã thắng liên tiếp chín trận, lúc này chỉ còn hấn cùng một người nữa.

Bình luận viên háo hức nói:

"Lại một trận chiến kinh điển không biết Huy Vũ của Thần Lâm có thể chống lại Băng Thần của Nữ Nhi Hồng hay không. Riêng về phần tôi thì nghĩ có thể, bởi vì năng lực của Huy Vũ hoàn toàn khác chế lối đánh áp sát của Băng Thần. Với vũ khí cận chiến là cự kiếm tôi không có chút niềm tin nào với Băng Thần cả."

Băng Thần nghe vậy hừ lạnh

"Các người không có niềm tin chứ gì, để xem, dù sao ta cũng muốn nó thú vị một chút."

Không gian chợt biến mất Băng Thần xuất hiện tại đồng cỏ, bình luận viên cao giọng:

"Trận chiến bắt đầu."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Khiến trận đấu thú vị hơn một chút

Băng Thần vừa xuất hiện nhìn bàn vũ khí một cái sau đó lắc đầu mỉm cười đi về đằng trước, công nhận chỉ là ảo cảnh nhưng rất chân thật. Hắn ta nằm xuống bãi cỏ nhìn về phía đỉnh núi bên kia đang lựa chọn vũ khí Huy Vũ, chân trái vắt ngang bút một cọng cỏ ngậm lấy, ngậm nga bài My Love của

Westlife mà hắn rất thích.

Mọi người trong khán đài đều rất bất ngờ về hành động coi thường đối thủ của Băng Thần, vì chỉ có thảo nguyên và một ngọn núi thế nên Huy Vũ rất nhanh tìm tới Băng Thần. Tuy nhiên hắn lại thấy Băng Thần lắc đầu chán nản, bước nhanh tới phía trước, hắn muốn nghiền nát tên kia ngay này.

Khi hai người chỉ còn cách nhau tầm năm mét thì Huy Vũ dừng lại, Băng Thần ngồi dậy nhìn hắn ta.

"Chọn vũ khí đi, ta không muốn mang danh thắng một kẻ tay không."

Băng Thần chỉnh trang quần áo, vuốt mái tóc, ở khán đài không ít cô gái la hét, có người còn xém ngất bởi độ đẹp trai của hắn. Một bộ vết đen mái tóc như xuối chảy xuống vai, ngũ quan thanh thoát một cách hoàn hảo, ánh mắt màu lam như hút hồn người xem.

Môi hồng răng trắng khiến cho nụ cười của hắn trở nên mê người, hồ ly tinh thì nam hay nữ vẫn là hồ ly tinh. Hắn lại còn là vương giả trong dòng tộc, sự hấp dẫn tất nhiên khó ai bằng.

Huy Vũ đứng đối diện bỗng nhiên thấy tim mình đập nhanh hơn, cả người như bị định thân, mất một lúc hắn ta mới lấy lại tinh thần. Tròng lòng hắn ta thầm nghĩ:

"Mình có vấn đề gì thế, hắn ta rõ ràng là nam mà."

Không chỉ hắn mà còn rất nhiều người cũng như thế, bọn hắn còn hoài nghi về giới tính của mình. Nhưng có một người thì nắm chặt tay lại nói:

"Hắn là của ta mau đi điều tra xem người này có lai lịch gì."

Mấy người hộ vệ nhìn nhau, một luồng khí lạnh chạy khắp người, cảm giác mau chóng chuồn ra khỏi phòng. Các nữ nhân đang hiện diện ngoài mê mẩn còn có chút xấu hổ, ghen tị, có sao một nam nhân lại đẹp hơn cả các nàng.

Băng Thần lại vuốt tóc thì thầm:

"Sau tiếng trời qua tác dụng của thuốc nhuộm cũng hết."

Tóc hắn dần đổi màu lộ ra màu trắng toát, ngọn gió khiến nó đung đưa, hắn ta cởi áo vét ra ném qua một bên rồi nói:

"Nếu cứ như thế chiến đấu thì sẽ rất chán, bây giờ ta nhường người trăm chiều, trong vòng trăm chiều nếu người đánh trúng thì ta sẽ cầm lên vũ khí."

Huy Vũ lắc đầu ngẩn ngơ hỏi:

"Người nói cái gì cơ?"

Băng Thần nhú mày khó chịu lặp lại:

"Ta lặp lại một lần nữa, nếu cứ như thế chiến đấu thì sẽ rất chán, bây giờ ta nhường người trăm chiều, trong vòng trăm chiều nếu người đánh trúng thì ta sẽ cầm lên vũ khí."

Huy Vũ nhú mày nói:

"Như thế không công bằng bởi nếu ngươi trúng một chiêu thôi thì xong luôn rồi."

Băng Thần khinh thường nói:

"Nếu ngươi có thể miểu sát ta thì coi như ta ngu, Thần Lâm sẽ chiến thắng, nếu ta dùng vũ khí sợ rằng không quá hai chiêu ngươi đã toi rồi, không thú vị."

Huy Vũ lông mày nhíu chặt nói L

"Ngươi sẽ hối hận."

Băng Thần quan sát chỉ số của hắn ta thầm cười, người này thiên phú rất tốt, thậm chí sức mạnh không thua gì hắn ta.Để xem hắn làm được gì.

Tính danh: Huy Vũ

Thực lực: Dị năng B - (Lôi hệ dị năng)

Huyết mạch: Cự Kiếm Thần (Chân Thần Huyết Mạch)

Thể chất: Toái Kiếm Thể (Chân Thần Thể Chất)

Đẳng cấp: 4

Lực lượng: 3900

Tốc độ: 2200

Trí lực: 20

Thiên phú: 94

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Không

Huy Vũ lao lên liền chém một kiếm nhưng bị Băng Thần nhích người qua, hắn ta dễ dàng né tránh nhưng một kiếm kéo ngược từ mặt đất lên lại khiến hắn phải nhảy qua một bên. Vừa chạm đất thì một kiếm lại bổ tới thể nhưng Băng Thần về mặt chỉ có vui mừng, tiếng đếm từ miệng hắn vang ra.

"Ba "

Bình luận viên ngạc nhiên thốt lên:

"Người này thực sự tính nhường trăm chiêu hay sao, hắn ta có hay không quá ngạo mạn, Huy Vũ người của Huy gia có thiên phú cực tốt.Kiểm đạo xuất chúng lại thêm dị năng kim loại, bất cứ lúc nào cũng có thể tạo ra dị biến cả, Băng Thần lỗ mắng tất sẽ chịu thiệt."

Khang Tiểu Vũ ngồi phía dưới cắn chặt răng găm gù, đã bao nhiêu đời rồi Nữ Nhi Hồng luôn lót đáy, nếu Băng Thần thua vì làm màu nàng nhất định sẽ cho hắn biết tay.Những người khác tâm cũng nhắc lên cổ họng, khán giả thì được từng pha hết từ bất ngờ này đến bất ngờ khác.

Băng Thần lúc nào cũng giống như may mắn né qua, nhưng người trong cuộc Huy Vũ lại biết sự thực rằng đối thủ đang đùa chơi mình. Một kiếm chém ra Băng Thần tiếng đếm cũng nhàn nhạt đến bên tai hắn.

"99"

Hắn ta ngừng lại, Băng Thần lui ra chấp tay nhìn hắn nói:

"Đây là cơ hội cuối cùng, cố mà tận dụng."

Huy Vũ lông mày siết chặt nói:

"Cám ơn đã nhắc nhở."

Sau đó hắn ta tụ kiếm khí, Băng Thần hơi ngạc nhiên nhưng vẫn chỉ mỉm cười đứng đó xem Huy Vũ gồng chiêu. Huy Vũ khi đã tập hợp đủ kiếm khí, không khí rung động, gió xung quanh thổi ào ào.

"Bốp, bốp "

Băng Thần đứng đó vỗ tay nói:

"Mạnh ghê."

Huy Vũ cảm thấy mình bị chế nhạo liền lao lên chém

"Cửu Khí Kiếm "

Chín luồng kiếm khí phân ra, Băng Thần nhìn một cái thân pháp khởi động, hắn xông thẳng tới nhẹ nhàng né qua chín luồng kiếm khí. Nhưng một kiếm thật sự cũng chém tới, Băng Thần vẫn thản nhiên nhích lại gần hơn.

" 100 "

Khi mọi người tưởng như Băng Thần toi chắc, mấy người nhắm mắt lại thì khi mở mắt ra cảnh tượng làm họ giật mình. Băng Thần lấy hai ngón tay kẹp lấy thanh kiếm của Huy Vũ.

"Người biết kiếm sĩ khi đã công kích phải chú ý đến những gì không, đó là cổ tay cùng lòng ngực."

Vừa nói xong Băng Thần hất lưỡi kiếm ra, hai bàn tay lộ ra móng vuốt, ngọn lửa màu trắng bốc lên. Huy Vũ giật mình phản ứng, cả người di năng thúc dục chỉ một giây người hắn đã hóa thành một khối kim loại. Nhưng cổ tay đứt lìa, sau lưng hắn ta một bàn tay bốc lửa thắm đẫm máu lò ra, hắn ta tan biến.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Thần Vương vẫn lạc

Tuy Băng Thần đang vui vẻ khi chìm trong chiến thắng nhưng Trịnh Vũ Cầm lông mày nhíu chặt nói với Khang Tiểu Vũ.

"Tiểu Vũ tỷ hắn ta như thế này thì có phải làm bại lộ toàn bộ thực lực trước mặt đối thủ hay không?"

Mấy cô nàng kia đang vui vẻ hoan hô cũng ngưng lại, chuyện này thực sự cũng không phải vấn đề nhỏ, nhưng Khang Tiểu Vũ lại chỉ cười mỉm thản nhiên nói:

"Các người nghĩ hắn ta sử dụng hết toàn bộ thực lực ư, các người nhìn mặt có giống ngu hay không "

Nàng chấp hai tay tựa lên bàn nhìn đang đi ra Băng Thần thâm trầm nói:

"Theo ta đoán tên này xài không của một nửa thực lực, động não chút đi mấy cô nương, nghĩ lại xem hình dáng thực sự của hắn ta đi."

Trịnh Vũ Cầm gác chân lên mỉm cười:

"Ta đã hiểu, tên này đâu phải là người."

Trình gia bốn tỷ muội nhìn nhau vẻ mặt ngạc nhiên hỏi:

"Không phải người thì hắn ta là gì?"

Trịnh Vũ Cầm nhìn bốn người nói ra một câu rất ức chế:

"Đoán xem "

Bốn người lập tức xì mặt nhưng lại không dám hỏi nhiều dù sao mình chỉ mới gia nhập, có những bí mật có lẽ mình chưa có quyền biết, điều đơn giản như thế các nàng có ngốc hơn nữa cũng phải biết.

Trong thần thức của Băng Thần

Các món bảo vật đang loạn nên, Sinh Mệnh Ngọc Điện đang khóc những kẻ còn lại siết chặt lồng mày. Sinh Mệnh Thể là thể chất duy nhất trong vũ trụ, từ khi người sở hữu chết đi nếu không sẽ không xuất hiện thêm.

Điều này gián tiếp nói chủ sở hữu cũ tức Sinh Mệnh Nữ Thần đã vắng lạc, nhiệm vụ chinh phục Trịnh Vũ Cầm cũng từ đó sinh ra, nhưng thể chất của Huy Vũ thì càng khiến bọn họ khủng hoảng hơn.

Huyết mạch cùng thể chất giống một trong ba chiến tướng dưới trướng chiến thần điều này có nghĩa chiến thần cũng đã vắng lạc hoặc đang gặp nguy hiểm. Tình trạng hỗn loạn không thể duy trì lâu hơn Vận Mệnh Ngọc cần sự giúp đỡ của Thiên Thư.

Băng Thần bước ra căn phòng giả lập, trọng tài cùng những hội trưởng trong top 5 đã đứng sẵn ở phía dưới đợi hấn ta. Bình luận viên vui vẻ nói:

"Chúc mừng Nữ Nhi Hồng công hội có chiến thắng áp đảo trước tất cả các đối thủ khác, Băng Thần dù trẻ tuổi nhưng sức mạnh đã được khẳng định. Tôi nhớ lần cuối cùng Nữ Nhi Hồng vô địch là do Liên Phong Thần dẫn đội cách đây nghìn năm, Khang Tiểu Thư không hổ là học trò của ngài đã sáng lập lại thành tích của cố nhân."

Khang Tiểu Vũ nhìn về phía khán đài hàng ngàn người rồi phát biểu:

"Hôm nay ta biết có rất nhiều anh tài tụ hội ở đây, tuy Nữ Nhi Hồng có rất nhiều hạn chế nhưng mong ai có hứng thú có thể tìm chúng ta. Chúng ta sẽ tạo điều kiện tốt nhất cho các vị, Khang Tiểu Vũ hội trưởng Nữ Nhi Hồng lấy danh dự đảm bảo."

Phía dưới tiếng vỗ tay như mưa rơi, mấy vị hội trưởng khác tay nắm chặt, câu nói này đáng nhẽ phải dành cho bọn họ mới đúng. Nữ Nhi Hồng vốn đứng thứ năm nhưng đối với bọn họ lại chẳng đáng gì, không hiểu tiểu tử này lại từ đâu toát ra phá rối.

Nhất là Vũ Mộng chiến đội thì lại càng tức bởi bọn họ xui xẻo đụng ngay phải Nữ Nhi Hồng trong vòng đầu tiên. Nếu không phải tại Băng Thần thì hấn Đoàn Dự đã tranh thứ nhất, thứ nhì rồi hoặc nếu không đụng hấn sớm thì cũng hạ gục ba.

Đoàn trưởng của Vũ Mộng đứng trên đài nhưng cảm giác xấu hổ lại sâu xé tâm gan hấn ta, lần này rất có thể thành viên tham gia Vũ Mộng sẽ giảm lớn.

Tham gia thi đấu đều là thành viên chủ chốt, phần lớn giữ chức hội phó, đối phương lại giết Đoàn Dự như con gà thì mình còn làm sao thu hút được người khác. Trong đầu hấn muôn vàn ý nghĩ xoay chuyển.

"Không thể như thế được nhất định phải làm cái gì đó."

Bỗng nhiên hấn lại nghĩ ra một cách, nếu Vũ Mộng đã không tốt thì người khác làm sao có thể tốt được. Dẫn chương trình cũng đúng lúc này chuyển micro tới cho hấn ta rồi hỏi:

"Không biết hội trưởng Vũ Mộng Vũ Nham tiên sinh có gì muốn nói không?"

Cơ hội đã đến Vũ Nham mỉm cười nói:

"Trận chiến này cho ta thấy Vũ Mộng còn kém nhiều, nhưng không chỉ chúng ta mà những công hội khác cũng vậy. Dù Huy Vũ cũng như thế, một trăm chiêu không thắng được, ta nghĩ thả bị miểu sát như Đoàn Dự còn hơn. Một lần nữa cảm ơn Băng Thần huynh đệ đã cho chúng ta mở mang tầm mắt, ta cũng rất chờ mong Nữ Nhi Hồng quét khỏi như thời của Liên Phong Thần tiên bối."

Mấy người kia tròn mắt nhìn hấn ta, họ không ngờ Vũ Nham lại nghĩ ra chiêu đánh bom tự sát hay như thế. Hấn làm cho những người còn lại chả biết phải nói gì cả, thế nên khi đến lượt thì họ chỉ phát biểu qua loa cho xong chuyện.

Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt giết người nhìn hấn, bây giờ bọn hấn còn khó chịu tên này hơn cả Băng Thần. Chỉ có Khang Tiểu Vũ gật đầu mỉm cười với hấn ta, Vũ Nham cũng rất khó chịu, nằng nặc cười với mình có phải hay không đang chế nhạo mình.

Chỉ có Băng Thần dường như không quan trọng lắm đối với việc bọn họ "mất qua mày lại" với nhau. Hấn ta còn lạ quái gì với chuyện này, khi làm sát thủ, mấy tổ chức sát thủ dù bị chính phủ các nước đàn áp nhưng vẫn còn ganh đua đấu đá hưởng chi đám người này.

Dẫn chương trình lúc này mới hỏi tới Băng Thần:

"Băng Thần cho ta hỏi một chút, làm người dành quán quân người có cảm tưởng gì lúc này, đánh giá của người về các đối thủ của mình hôm nay, mời."

Băng Thần nghĩ một chút rồi nói:

"Đầu tiên phải nói đến chuyện đồ ăn hôm nay rất ngon, bản thân ta rất hài lòng."

Dẫn chương trình lau mồ hôi nhìn đang há hốc mồm khán giả hỏi lại:

"Thay mặt ban tổ chức ta cảm ơn nhưng xin người trả lời vấn đề được hỏi lúc nãy được không vậy?"

Băng Thần nhìn hấn thờ dài nói;

"Chung quy thì rất vui khi tham dự còn về phần cảm nhận về đối thủ thì chẳng có gì nhiều, bọn họ tuy không kém nung khả năng phán đoán quá kém. Đã thế còn không biết đến chuyện đề phòng, người như thế đánh một trăm ta cũng làm được, đánh mình họ thì có cảm xúc gì."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Thiên Thư an bài

Khang Tiểu Vũ đưa tay ra sau lưng nhéo Băng Thần một cái, dù sự thật có đúng như thế nhưng cũng đừng nói ra trước mặt bao nhiêu người như thế. Hắn bức xúc quay đầu lại thì thấy nàng lườm hắn, Băng Thần hơi nhủu mày, sau đó hắn ho khan một tiếng rồi nói.

"Tuy bọn họ còn nhiều khuyết điểm nhưng lần chiến đấu này cũng mang lại cho ta rất nhiều kỉ niệm đáng nhớ."

Dẫn chương trình biết rằng thời điểm đã tới hào hứng nói:

"Xin người nói rõ hơn cho mọi người cùng vui mừng."

Băng Thần quay đầu lại sân đấu rồi nói:

"Phương thức chiến đấu thông qua giả lập tuy nhiên nếu vẫn tính hắn là chết thì ta đã giết kịp thời gian rồi. Chưa kể Huy Vũ cũng là người ta phải giết, lại có thể đứng trước mặt ta lâu nhất."

Dẫn chương trình hít một hơi khí lạnh, người này dám trực tiếp nói mình đã giết người bằng với số tuổi, vậy có nghĩa hắn ta giết đã mười sáu người. Người này cười khò, vốn được dẫn chương trình trong buổi yến tiệc là vinh hạnh hiếm có nhưng nào ngờ quán quân cuộc tỉ thí lại có vấn đề như thế này.

Trong thức hải của Băng Thần, Thiên Thư cũng đã quay lại, hắn sau khi thông qua Thiên Đạo thăm dò thì đã biết được một số điều đang diễn ra trong thần giới. Không ngờ đám người kia lại điên cuồng đến thế, Sinh Mệnh Nữ Thần Trịnh Vũ Cầm bị giết ngay sau khi quay trở về cung điện.

Chiến thần điện vị vậy công, mấy vị khác đánh hơi được nên trốn thoát, Không Gian thần tự bạo khiến một mảnh đất lớn của thần vực chao đảo, thần cách của hắn ta thì không ai biết được. Nhưng nhờ Thiên Đạo, Thiên Thư đã biết được vị trí tọa lạc của viên thần cách kia, hắn cũng nhất định phải làm cho Băng Thần giành được nó nếu không rơi vào tay người khác thì không tốt.

Sinh Mệnh Ngọc Diệp vẻ tươi tắn không còn nữa nàng như chết lặng ngồi đó, Thiên Thư tiến đến nói:

"Người không cần buồn làm gì, chị người đâu có thực sự chết, cô nàng Trịnh Vũ Cầm chính là tỷ của người."

Sinh Mệnh Ngọc Diệp lắc đầu nói:

"Tỷ của ta sao ta có thể không nhận ra?"

Thiên Thư mỉm cười nói:

"Người không nhận ra cũng bình thường thôi, nàng dùng 'Bạo Huyết Thần Dẫn Thuật' mới làm cho linh hồn cùng Thần Cách tránh né được đám kia. Bây giờ nàng cần thức tỉnh lại mới được, nếu không thì nàng nguy to."

Sinh Mệnh Ngọc Diệp lập tức bừng tỉnh nắm lấy tay của Thiên Thư hỏi:

"Nàng rốt cuộc sẽ làm sao?"

Thiên Thư vuốt tay của nàng nói:

"Thực ra thứ này yêu cầu nàng ta trước trăm tuổi phải đột phá Vũ Thần, mà người cũng thấy nàng ta tại hành tinh không có tín ngưỡng với sinh mệnh khiến cho nàng ta tốc độ phát triển bị kiềm hãm. Đã thế lại còn bị ảnh hưởng với Không Gian Thần thể nên đã chậm càng thêm chậm, sau trăm năm nàng vẫn chưa Vũ Thần thì ký ức của nàng sẽ vĩnh viễn biến mất, khiến cho nàng trở thành người thường."

Vô Hận Giới Chi bây giờ mới tự hào nói:

"Ta cũng đoán trước được chuyện sẽ như thế nên đã để chủ nhân chinh phục được nàng, theo dự định của chúng ta thì hắn sẽ sớm lên Vũ Thần, khi đó thì nàng cũng sẽ được hắn kéo theo."

Thiên Thư nhìn vô hận giới chi khen:

"Lần này ngược lại người làm rất tốt, ta có lời khen."

Sinh Mệnh Ngọc Diệp ngẩng đầu khó khăn nói ra:

"Tỷ tỷ ra rất trân trọng thân thể thanh bạch, nếu nàng lấy lại ký ức, biết mình đã ủy thân cho người khác thì không biết có thể giết luôn chủ nhân không."

Thiên Thư cười mỉm đầy tự tin nói:

"Người dường như quên mất Âm Dương Song Tu Thần Quyết do ai sáng tạo ra thì phải, ta đã sớm tính đến sẽ có ngày như thế này. Trong công pháp có một chữ "Thần" các người tự nghĩ đi ta lười giải thích."

Vô Hận Giới Chỉ thở dài cảm khái:

"Trí tuệ thần có huynh phụ ta không đủ sương hay sao mà trong lòng còn sinh ý xấu, đúng là có phúc mà không biết hưởng."

Thiên Thư nhếch mép nói:

"Đúng vậy."

Sau đó hần nhìn Vô Hận Giới Chỉ nhỏ giọng hỏi:

"Người biết chuyện rồi chứ?"

Vô Hận Giới Chỉ thở dài hỏi:

"Hắn ta ít nhất vào lúc cuối cùng cũng biết quay đầu."

Sát Thần Kiếm cùng mấy món bảo vật khác cũng chạy lại hỏi:

"Chiến Thần cùng Nguyên Tổ thần không sao chứ?"

Thiên Thư nhìn bọn họ nói:

"Không cần gấp bọn họ không có vấn đề gì cả, các người nghe tan an bài, ta không thể rời khỏi Thiên Đạo quá lâu, các người có gắng làm mọi cách để Băng Thần sớm nắm Trịnh Vũ Cầm trong tay. Không chỉ giúp nàng lấy lại ký ức còn cho chủ nhân thêm một trợ giúp lớn lao, tên chiến tướng kia cũng vậy, các người tự nghĩ cách đi, ta đi trước."

Không đợi ai ý kiến gì Thiên Thư đã thoát ra khỏi Băng Thần hướng về phía bầu trời đi tới. Băng Thần lúc này đang ngồi thành thai ở nơi tuyến người của Nữ Nhi Hồng, nhiệm vụ của hần cũng rất quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Truy tìm và thuyết phục

Băng Thần trở thành máy kiểm tra người của Khang Tiểu Vũ, một người đi tới là nàng liền kéo áo hắn ta một cái, hắn ta liếc mắt một cái.

Tính danh: A Tam

Thực lực: Dị năng E (Lôi hệ dị năng)

Huyết mạch: Không

Thể chất: Không

Đẳng cấp: 1

Lực lượng: 500

Tốc độ: 200

Trí lực: 20

Thiên phú: 25

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Không

"Người này không được quá kém nhưng vẫn hơn khá nhiều thành viên chính thức trong công hội. "

Khang Tiểu Vũ ngồi trước bàn lắc đầu với người kia bắt đầu bàn bạc, nàng rất hài lòng, lại thêm một người nữa tới, Băng Thần lại lười biếng liếc mắt

Tính danh: Hải Tử

Thực lực: Dị năng E- (Kim hệ dị năng)

Huyết mạch: Không

Thể chất: Ngân Nhân Thể

Đăng cấp: 2

Lực lượng: 300

Tốc độ: 100

Trí lực: 23

Thiên phú: 25

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Kim

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Không

"Người này quá kém làm thành viên ngoại vi cũng có thể, người cứ xem đi, dị năng có nhưng là cấp E - mà thôi."

Băng Thần lắc đầu nói, Khang Tiểu Vũ cùng thờ dài, có vẻ kiếm người tài quá khó nàng đành phải từ chối nhưng cuối cùng cái gì đến cũng phải đến.Sau bao nhiêu người thì cuối cùng cũng có người tài đến cửa, Băng Thần nhìn nàng ta một cái thì ánh mắt không khỏi mở to, thể quái nào trên Trái Đất lại có lăm chân thần thể chất như thế.

Tính danh: Mạc Khanh

Thực lực: Dị năng B (Lôi hệ dị năng)

Huyết mạch: Tiên Thần (Chân Thần Huyết Mạch)

Thể chất: Thiên Không Chi Thần (Chân Thần Thể Chất)

Đăng cấp: 4

Lực lượng: 4600

Tốc độ: 2500

Trí lực: 20

Thiên phú: 95

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Phong, Kim, Hỏa, Lôi

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Không

Khang Tiểu Vũ hỏi nhỏ:

"Nàng ta thế nào?"

Băng Thần nhìn nàng cười mỉm nói:

"Còn hơn người, trên lý thuyết thì còn hơn cả ta."

Khang Tiểu Vũ ngạc nhiên hỏi:

"Người chắc chắn chứ?"

Băng Thần bĩu môi không thèm trả lời nàng, Khang Tiểu Vũ hưng phấn nhìn người kia nói:

"Không biết các vị muốn gia nhập có phải không?"

Mạc Khanh đôi mắt xinh đẹp lóe lên nhưng lại kiên định lắc đầu nói:

"Ta có phòng làm việc gồm hai trăm tỷ muội, muốn chúng ta gia nhập cũng được nhưng có điều kiện, thứ nhất hẳn ta phải thắng ta, thứ hai nếu hẳn thắng thì ta sẽ chỉ đứng dưới trướng người có thể thắng mình. Nếu người có thể chiến thắng thì ta sẽ tùy ý người sắp xếp Khang hội trưởng."

Băng Thần hai mắt sáng lên trong ánh mắt cô gái này có cái gọi là sự kiên cường, nhưng hẳn vẫn cần Khang Tiểu Vũ đồng ý. Khang Tiểu Vũ quay về đằng sau nhỏ giọng hỏi:

"Ta có thể đánh thắng nàng không?"

Băng Thần miệng áp gần tai nàng nói:

"Người thì nàng chấp hai tay cũng thắng."

Hệ thống nhiệm vụ Truy tìm và thuyết phục

Yêu cầu: Tìm tất cả những người có thể chất, huyết mạch chân thân biến họ thành thuộc hạ dưới trướng, hay thành thành thân nhân (Nếu là nữ) (Thời gian: Không giới hạn)

Thưởng: Một bảo vật mạnh mẽ, hay một khả năng siêu phàm

Trùng phạt: Không

Băng Thần nhìn ngạc nhiên vô cùng nhưng ngay lập tức mỉm cười, kiểu gì cũng có lợi thì mắc gì không làm. Khang Tiểu Vũ cũng không muốn một nguồn lực nào đó ra khỏi tay Nữ Nhi Hồng thể nên nàng gật đầu.

"Cố lên, ta sẽ giúp người chuẩn bị sân đấu."

Băng Thần nhìn nàng tự tin nói:

"Yên tâm đi, đảm bảo không có vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Trận đấu ngoài lề

Khang Tiểu Vũ với vị thế của mình thì xin mượn phòng quyết đấu rất dễ dàng, chỉ mất năm phút để liên lạc, những người tổ chức rất nhanh chóng đồng ý. Người dẫn chương trình lại lên tiếng thông báo.

"Bây giờ đã gần sáng nhưng Nữ Nhi Hồng công hội có xin ban tổ chức cho dùng phòng đấu để phân thắng thua giữa Băng Thần cùng một người chiến đấu.Nếu ai có hứng thú thì có thể ở lại xem."

Tất cả mọi người dừng lại, nhiều người muốn đi về nhưng ngay lúc này họ dừng bước chân,Băng Thần sẽ là đối thủ tương lai bọn họ phải dè chừng.Chi cần cơ hội hiểu thêm một chút về hắn thì sẽ không có ai bỏ qua, không ai muốn tại trong Tân Sinh ăn thiệt thòi mới rõ về đối thủ.

Băng Thần cùng Mạc Khanh bước vào phòng thực chiến, lại khu rừng quen thuộc nhưng lần này Băng Thần lại chọn lấy hai thanh kiếm, cô nàng này cho hắn ta cảm giác lạ lùng. Dù sao nàng ta có vẻ đã thức tỉnh thể chất của mình, khai thông tới bốn lại nguyên tố, Băng Thần không muốn lật thuyền trong mương.

Vừa vào trong một cái Mạc Khanh đã tiến đến bàn vũ khí chọn lấy một cây cung, nàng cầm nó, lưng hông đeo ống tiễn liền bay lên không trung.Xung quanh mọi người đã xôn xao, phong nguyên tố, vài ngàn năm chỉ xuất hiện trên chực người.

Băng Thần lúc này mở mắt nhìn lên cao cũng thấy nàng ta bay trên không trung, ánh mắt nàng đổi sang màu xanh lam, hướng thẳng tới vị trí Băng Thần đang ẩn núp. Nàng đặt mũi tên lên sau đó kéo cung nhưng mọi người có thể cảm nhận rõ ràng lửa cùng lôi điện ở bên trên.

Mũi tên đầu tiên đâm xuống Băng Thần vội vã né tránh, Mạc Khanh trong mắt tràn ngập thú vị, Băng Thần cũng thế hắn ta tuy có vẻ chật vật né nhưng thực chất lại rất dễ dàng.

"Long Phượng Song Tiễn "

Hai mũi tên được bắn ra cùng lúc, hai bóng hình của rồng phượng cuốn quanh nhau bay tới, chúng cắt đứt tầng cây đâm thẳng xuống mặt đất nhưng vẫn bị Băng Thần né được.Mạc Khanh rút ra ba mũi tên bắn xuống.

"Tam Lang Tiễn " (tiễn pháp ba con sói)

Thân tiễn lôi điện cùng hỏa quan cuốn lấy nhau, Băng Thần rất nhanh né đi nhưng

"Bùm "

Ba mũi tên nổ tung khiến nhiều người sợ hãi, sau đó nàng đặt lên cung bốn mũi tên khẽ gần

"Tứ Tượng Tiễn."

Bốn mũi tên như hóa thành một bàn chân voi khổng lồ muốn đạp nát Băng Thần, hắn ta mỉm cười nghiêng người về phải sau bùng mạnh, chỉ trong chớp mắt hắn ta đã né được.Hắn ta đứng lên cười nói:

"Người hợp cách để làm hội viên của ta nhưng giờ chơi hết rồi."

Vừa nói xong hắn ta chạy nhanh đến bàn vũ khí vò lấy đám cung bắt đầu bắn, làm cho người kinh dị nhất là hắn ta cũng đạp không mà lên. Mũi tên lực đạo rất lớn, tuy nhiên nếu cứ bắn như thế thì Mạc Khanh tự tin mình có thể né dễ dàng.

Nhưng chỉ mũi tên thứ hai của hắn thì nàng đã phát hiện ra mình sai, một giây ba mũi tên được bắn ra, trong đó mũi sau thường xuất hiện ở vị trí mình xuất hiện.Nàng rất muốn dừng lại bắn tên nhưng không thể, chỉ cần không né tránh thì nàng chết chắc.

Huy Vũ ngồi dưới neho mắt đếm:

"250 "

Vũ Nham quay sang nhú mày hỏi:

"Im đi người đang đếm cái gì thế?"

Huy Vũ gãi đầu nói:

"Ta chịu được trong ba phút bốn mươi giây không biết nàng chịu được bao lâu, nhưng bây giờ nàng đã phá kỷ lục của ta rồi. "

Vũ Nham lắc đầu nói:

"Không cần ngại dè, không thấy bảng điểm hiện thời gian giao chiến hay sao đồ ngốc."

Huy Vũ xấu hổ nói:

"Đúng rồi ha."

Hai người nói chuyện xong thì với tốc độ vượt trội Mạc Khanh vẫn đang né tránh tốt nhưng cứ như vậy thì thất bại là cái chắc. Băng Thần chỉ đứng một chỗ nhưng những mũi tên đang tạo sức ép khiến nàng càng ngày càng phải lên cao.

Nàng quyết tâm liều một phen chịu lấy một tiễn xuyên qua bắp đùi nàng, rút ra năm mũi tên ra tính bắn thì bỗng có âm thanh của Băng Thần theo gió truyền đến.

"Biết điều quan trọng nhất của cung thủ là gì không, phải biết quan sát đằng sau."

Bỗng nàng nghe được âm thanh đằng sau, nhưng quay lại thì chỉ thấy hai mũi tên vừa nảy chạm nhau. Nàng biết mình mắc lừa nhưng chưa kịp né tránh thì một mũi tên đã xuyên qua tim nàng, lại âm thanh thân nhiên của Băng Thần:

"Trong chiến đấu đừng bao giờ tin đối thủ."

Nàng ta không cam lòng nhìn Băng Thần, nhưng rất nhanh nàng ta buông xuôi, cơn đau khiến nàng khó tập trung. Thân thể của nàng tan biến vào trong không trung, khung cảnh chấm dứt hai người chìm vào bóng tối.

Cả khán đài tĩnh lặng đến mức lạ kỳ, mấy người hội trưởng lấy lại tinh thần rồi gào lên:

"Mau tìm nàng ta, bỏ ra bất cứ giá nào cũng phải để nàng gia nhập chúng ta."

Vũ Nham là người đầu tiên phản ứng, sau đó mấy công hội lớn cũng như thế, những công hội nhỏ còn chơi lớn hơn:

"Nàng chịu về công hội ta nhường nàng chức hội trưởng."

Đi ra khỏi căn phòng giả lập Băng Thần đi về phía Mạc Khanh mỉm cười nói:

"Thế nào ta thắng rồi, nhìn mặt ngươi có vẻ không phục thì phải."

Mạc Khanh nhìn hấn nắm chặt tay nói:

"Thua là thua, ta đồng ý gia nhập dưới trướng của ngươi."

Băng Thần rất thuận thực lấy ra máy tính bảng, bên trong đã được Khang Tiểu Vũ mở khóa số lượng thành viên dưới trướng của hấn thêm tận hai trăm. Đăng ký thông tin của nàng rất nhanh, khi mấy người kia tràn xuống thì Băng Thần giờ máy tính bảng ra nói:

"Các ngươi chậm rồi."

Mấy người của công hội khác như bong bóng xì hơi đi về chỗ ngồi, Khang Tiểu Vũ ôm tim của mình, Trịnh Vũ Cầm đỡ nàng gấp gấp hỏi:

"Tiểu Vũ tỷ ngươi có sao không?"

Mấy người khác cũng gấp gấp, nàng thì thào:

"Ta đau lòng quá."

Nghe thế mấy cô nàng khác cũng cảm giác trong tim mình nhói nhói, Băng Thần đi lên thấy một đám đang ôm tim thì sốt sắng nói:

"Các người sao thế có cần ta xoa bóp tim cho không?"

Về mặt dâm ô của hấn khiến các nàng lui ra xa gằm gừ:

"Cút ngay."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 144: Thần kỳ thế giới

Băng Thần bị nằng quát một tiếng nhưng cũng không cảm thấy có gì quá đáng, hấn lui qua một bên tiếp tục hưởng thụ đồ ăn nước uống.Lúc này hệ thống đã thông báo nhưng hấn ta không hề muốn nhận đồ vật lúc này, làm lộ ra trước mặt mọi người sẽ không hề tốt.

Khang Tiểu Vũ thở ra một hơi sau đó nói:

"Người cùng Mạc Khanh theo cha mẹ ta về trước đi, bọn họ hôm nay cũng đến quan sát, chút nữa Vũ Cầm sẽ dẫn người đi về cùng."

Trịnh Vũ Cầm ngồi bên cũng đứng lên chăm chú nói:

"Băng Thần cùng Mạc Khanh ta nghĩ không lên chờ đợi gì nữa mà lên đi ngay, bây giờ các người đã trở thành cái gai trong mắt của không ít người.Bây giờ chúng ta chưa ai có năng lực gì cả nếu đụng phải người có ý xấu thì nguy to, Mạc Khanh nếu có người nhà thì cho ta địa chỉ."

Mạc Khanh nhíu mày hỏi:

"Làm sao còn liên quan đến người thân của ta?"

Trịnh Vũ Cầm cười khổ nói:

"Có lẽ người không biết chuyện các đại công hội luôn giở trò với nhau, nếu họ không ra tay với người được thì sẽ ra tay với người thân của người. Người cùng Băng Thần thiên phú quá mạnh lắm sao bọn họ có thể để mối hiểm họa tồn tại uy hiếp đến bọn họ, kẻ thù của nhân loại là yêu thú, nhưng nội chiến đôi khi còn giết nhiều người hơn yêu thú."

Mạc Khanh khuôn mặt toát ra vẻ lo lắng nhưng Trịnh Vũ Cầm cười nói an ủi:

"Người không cần phải lo, cha mẹ người cũng sẽ được đưa đến trụ sở của Nữ Nhi Hồng, dưới sự bảo bọc của công hội tiền bối thì người không cần phải lo."

Nghe thế Mạc Khanh thở ra một hơi rồi nói:

"Thế thì cảm ơn các vị."

Băng Thần thân nhiên nói:

"Người không cần phải cảm ơn, chúng ta sẽ trở thành một phần trong Nữ Nhi Hồng, với năng lực của người thì chắc chắn trở thành trụ cột. Tiềm năng của người đủ để bọn họ làm thế, đây là trách nhiệm của họ cũng là điều người đáng được nhận."

Khang Tiểu Vũ cùng mấy vị hội phó không ai phản đối vì rõ ràng là như thế,Trịnh Vũ Cầm sao khi lấy được thông tin từ Mạc Khanh liền an bài thân nhân của Mạc Khanh.Sau đó Băng Thần cùng Mạc Khanh được nằng dẫn đến một chiếc phi thuyền, phí bên trên có cha mẹ của Khang Tiểu Vũ.

Khang Vương nhìn hai người đầy tiếc nuối, một thiếu niên ngồi bên cạnh hấn ánh mắt hướng về hai người cũng tràn ngập thèm muốn, giống như heo nhìn thấy cám vậy. Nhưng nhìn thấy mẹ cả ngồi đó tên này lại không dám nói gì, bên trái còn có một nữ nhân lạ mặt nữa.

Băng Thần nhìn lướt qua hai người

Tính danh: Khang Lam

Thực lực: Dị năng C - (Hòa hệ di năng)

Huyết mạch: Phong Thánh

Thể chất: Không

Đẳng cấp: 2

Lực lượng: 1300

Tốc độ: 1000

Trí lực: 25

Thiên phú: 38

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Hòa

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 50

Danh hào: Không

Còn nữ nhân xinh đẹp này không ngờ là mẹ của Khang Lam

Tính danh: Tô Linh

Thực lực: Dị năng SR+ (Thủy hệ di năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thế chất: Thủy Tiên Thánh Thể

Đẳng cấp: 27

Lực lượng: 9 triệu 9

Tốc độ: 3 triệu 3

Trí lực: 31

Thiên phú: 45

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thủy

Tuổi thọ: 300

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sinh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần mỉm cười, hẳn đã hiểu vì sao ngay từ lúc bước lên trên phi thuyền thì đã thấy không khí nặng nề như thế.

" Băng Thần người không sao chứ?"

Hơi bất ngờ nhưng khi quay lại thì hẳn thấy Từ Lan cùng Từ Mộng cũng có mặt trên phi thuyền, đi phía sau bọn họ còn có một bà lão. Băng Thần âm thầm quan sát người này

Tính danh: Khang Vương

Thực lực: Dị năng SRR (Lôi hệ di năng)

Huyết mạch: Phong Thánh

Thế chất: Hóa Lôi Thể

Đẳng cấp: 30

Lực lượng: 20 triệu 5

Tốc độ: 17 triệu

Trí lực: 29

Thiên phú: 40

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 400

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Nhân Tướng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Đồ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Cuộc sống cũng như sức mạnh của nhân loại trong hành tinh này phần lớn đến từ Tân Sinh, Băng Thần khi quan sát thấy đám cao thủ này thì rất háo hức được tham gia. Từ Mộng cũng thế, nàng cảm nhận được một chút uy hiếp từ Loan Phượng, thật thú vị.

Tuy Đối với Băng Thần hoàn cảnh này thật thú vị nhưng rõ ràng Khang Vương không nghĩ thế, hắn co rúm người lại, nét mặt căng thẳng mồ hôi từ hai bên thái dương chảy ra. Băng Thần chỉ quan tâm hắn ôm hai cô nàng mở máy tính bảng tiếp tục tìm hiểu về Tân Sinh, nhìn thấy Từ Lan cùng Từ Mộng trong vòng tay Băng Thần, Khang Lam cảm giác tim mình đau lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Quy củ trong biệt thự

Loan Phượng nhìn Băng Thần cùng Mạc Khanh cười nói:

"Hai người các ngươi thể hiện rất tốt, không ngờ có những người trẻ tuổi thực lực lại cao như thế, khi ta còn trẻ thực lực thua xa các ngươi đấy chứ."

Mạc Khanh ít giao tiếp nghe nàng khen mình thì cúi đầu ngượng ngùng không biết nói gì. Tô Linh thì ánh mắt lạnh giá nhìn về phía Khang Vương như đang chất vấn hắn ta, nhưng không như mọi khi lần này hắn chỉ có thể im lặng.

Băng Thần thì khác với Mạc Khanh hắn ta thoải mái đáp:

"Cảm ơn phu nhân đã khen ta cùng nàng, nhưng chính chúng ta cũng biết đoạn đường phía trước còn rất dài. Các tiền bối ngồi ở đây ai không từng trải qua biết bao nhiêu sóng gió, mỗi người đều đáng để ta nỗ lực."

Nếu mười năm, hai mươi năm nữa thực lực của tiểu bối vượt qua các vị thì ta sẽ vô ngược nhận lời khen nhưng bây giờ thì ta chỉ có thể nói "ngài quá khen rồi." "

Tô Linh lông mày càng nhíu chặt, tuy rằng Thiên Lam vốn không phải là đối thủ của Nữ Nhi Hồng, thậm chí còn không đứng vào top 200. Thế nhưng để cho Khang Tiểu Vũ có được người như thế thì nàng cũng không dễ chịu, ai muốn con của mình thua con người khác.

Có điều thông minh như nàng thì chắc chắn sẽ không lỡ mang lúc này, đáng buồn cũng là ở chỗ này, ngồi trong đây chẳng có ai nào tàn cả. Chính vì thế ngoài Băng Thần cùng Loan Phượng những người khác nói chuyện có đôi phần cứng nhắc.

Loan Phượng nhìn người thanh niên này, nàng không còn lời nào để khen tặng, khuyết điểm duy nhất là hắn ta quá phong lưu. Nếu không thì Khang Tiểu Vũ tìm hiểu hắn ta một chút cũng rất có thể, có điều giống như nàng Khang Tiểu Vũ cũng không thích kẻ phong lưu.

"Người trẻ tuổi lại biết khiêm tốn như thế thì mười người, chín người sẽ trở thành cường giả một phương, người cố gắng giúp con gái ta nàng nhìn thế thôi chứ tính tình còn bốc đồng lắm."

Băng Thần từ chối cho ý kiến đánh giá, dù sao cũng đang nói đến xếp mối của mình, Trịnh Vũ Cầm còn đang nhìn mình chằm chằm. Hắn chỉ mỉm cười khách sáo nói:

"Đã là thành viên của Nữ Nhi Hồng thế nên ngài không phải lo lắng, ta sẽ toàn lực phụ tá hội trưởng."

Loan Phượng nhìn hắn cười rộ lên nói:

"Người thật thú vị, nếu có một ít người biết ăn nói cùng đối nhân xử thế như người thì cuộc sống của ta thoải mái hơn biết bao nhiêu."

Khang Vương cảm giác như mình vừa bị đâm một dao vậy, mà Tô Linh ngồi kế bên gật đầu càng làm hắn ta đau lòng hơn. Băng Thần nghe thế mỉm cười nói:

"Có ít người không biết ăn nói không phải vì họ không nói được lời hay ý đẹp, bởi vì họ có cái khó của mình, nếu nói lời hay ý đẹp thì sẽ thành giả dối. Họ cũng rất đáng thương, phu nhân có thể thông cảm cho bọn họ là tốt nhất, như thế chính ngài cùng người đó ai cũng sẽ thoải mái."

Loan Phụng mỉm cười không nói gì nữa bởi phi thuyền đã tới nơi, nhưng hai hàng lông mày siết chặt, có vẻ nàng cũng đang suy ngẫm những gì Băng Thần nói. Khi hần cùng mấy người đi xuống, liếc qua Khang Vương thì thấy trong ánh mắt tràn ngập cảm động.

Phi thuyền đóng cửa, Băng Thần lắc đầu thăm nghĩ:

"Một kẻ đáng thương."

Tuy không nhìn được những gì liên quan đến Tân Sinh nhưng cuộc sống thường ngày của một người hần ta có thể thấy rất rõ. Kể cả những chuyện trong quá khứ, hệ thống thần kỳ cũng được thể hiện rõ ràng.

Khang Vương người này không biết dẫm vận cứt chó gì mà hai lần tóm được hai mỹ nhân đang có men say trong người, lại đúng lúc họ không có người bảo vệ khiến hần chiếm được tiện nghi. Nhưng bất hạnh của hần chính là sau khi Loạn Phụng có bầu về làm dâu Khang gia, nàng còn chưa kịp chấp nhận hần thì Tô Linh lại dính vào với lý do tương tự.

Băng Thần khi quan sát thấy thân thể của hai nàng thì hai hàng nước dãi muốn chảy ra ngoài luôn, tuy không phải Thiên Sinh Mị Cốt như mấy người lão bà của hần nhưng hai nàng lại có khí chất đoan trang của thực phụ, thân hình đầy đặn đầy quyến rũ. Loại này Băng Thần chưa bao giờ được thử thể nên hần khá thèm, dù sao cái gì cũng phải đáp một lần cho biết.

Con người ai chả thể no bụng nhưng đói con mắt, cũng may hần sang được Thiên Nguyên thế giới nếu không thì hần có khi cũng phải chịu tình trạng giống như người này. Khang Lam thì rất giỏi che giấu, khi từ biệt thậm chí còn không lộ ra nhìn, Thiên Sinh Mị Cốt sức hấp dẫn đâu phải bình thường.

Về đến biệt thự thì Băng Thần ngạc nhiên khi thấy Khang Tiểu Vũ cùng những người kia cũng đã về trước cả hần:

"Các người về từ khi nào thế?"

Lương Hiểu Mạn kéo tay áo hần ghé tay nói nhỏ:

"Nàng ấy đang buồn chuyện hai vị tiền bối, lại thêm gia đình lục đục thế nên nàng không muốn gặp mặt mặt bọn họ. Chứ thực ra khi Vũ Cẩm tỷ dẫn người đi thì nàng cùng chúng ta đã chuẩn bị lên phi thuyền đi về rồi."

Khang Tiểu Vũ nhìn hần nghiêm nghị nói:

"Thành viên của đội ngũ của người sẽ được đặc cách ở trong biệt thự gần tháp trung tâm, nhưng các nàng thì không có vấn đề gì nhưng riêng người thì có."

Băng Thần nhìn nàng nhăn mày hỏi:

"Ta thì có vấn đề gì?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hần thản nhiên nói:

"Người là nam nhân, ở đây tất cả là nữ nhân, người nói xem có vấn đề hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Trúng thần kỳ

Băng Thần cạn lời, nàng nói quá đúng, bây giờ hần chỉ có thể xem nàng nói những cái gì rồi tính tiếp. Khang Tiểu Vũ cũng rất nhanh chóng thông báo luật lệ:

"Thứ nhất người không được vào phòng của bất cứ ai nếu không được cho phép, thứ hai phòng tắm, phòng vệ sinh dành riêng cho người đều ở lầu một thế nên trừ khi có người gọi nếu không đứng lên. Thứ ba người không được tiết lộ thông tin cá nhân của bất cứ người nào, thứ tư người sẽ gọi chúng ta bằng tên trong Tân Sinh."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Ba vấn đề đầu thì ta có thể hiểu thế nhưng vấn đề thứ tư có thể cho ta xin lời giải thích được không?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hần sau đó cười nói:

"Thứ nhất nếu trong Tân Sinh chúng ta không thể xưng tên của mình, đó là nguyên tắc, gọi nhau như thế thì sẽ làm chúng ta dễ dàng hơn. Tất nhiên nếu người có thể đặt tên thật của mình thành tên nhân vật thì không có vấn đề, nhưng xác xuất đó quá nhỏ bé."

Băng Thần gật đầu , không ngờ Tân Sinh còn có cái quy tắc lạ lùng như thế, Khang Tiểu Vũ nhìn hần nói:

|

"Người cũng yên tâm đi do Nữ Nhi Hồng lần trước mở ra xếp hạng năm nên có chút đặc quyền, hội trưởng cùng hội phó có thể lấy tên thật, các trưởng lão thì có thể lấy Kim Thiên cùng một từ ghép bất kỳ.Ta cũng đã quyết định thống nhất cùng bọn họ, lấy tên theo tiếng hán từ một đến mười hai, tên bọn họ sẽ có ba đến bốn từ còn bọn ta sẽ có hai từ."

Cười một tiếng hần ta nói:

"Thế thì còn dễ dàng hơn việc nhớ tên từng người, không có vấn đề gì cả."

Khang Tiểu Vũ thấy hần không có ý kiến gì cả thì nói:

"Nếu người đã không có ý kiến thì chúng ta hoàn thành quy tắc trong tòa biệt thự này, không ai có ý kiến gì khác thì chúng ta chia nhau ra nghỉ ngơi thôi."

Băng Thần cười mỉm nói với Tử Mộng:

"Phòng người ở đâu chúng ta đi nghỉ nào."

Tử Mộng chưa lên tiếng thì Tử Lan đã nói:

"Cho ta đi với."

Sau đó Băng Thần cười ha ha ôm hai cô nàng hướng về phía phòng của Tử Mộng, Khang Tiểu Vũ cùng mấy cô gái khác nhũn mỳ.Các nàng không thích nhưng chuyện riêng tư của bọn họ thì không ai có quyền can thiệp, nàng đành nhắm mắt cho qua.

Rất nhanh tất cả đều đi nghỉ ngơi dù sao ngay mai cũng còn nhiều việc phải làm, quan trọng nhất là Tân Sinh sẽ mở ra vào tối mai. Nhưng tối hôm này lại có hai người không được ngủ yên đó là Trịnh Vũ Cầm cùng Khang Tiểu Vũ, khi vừa vào phòng của mình sau thì bọn họ đã nghe thấy âm thanh giống mấy bộ phim người lớn.

Do là dị năng giả thế nên giác quan của họ quá nhạy bén, Băng Thần cùng hai cô nàng kia lại không có chút gì gọi là lịch sự cả. Vốn tưởng rằng chuyện này chỉ kéo dài khoảng nửa tiếng thôi nhưng các nàng đã nhầm, đến tận năm giờ sáng thì phòng chính giữa mới yên tĩnh.

Các nàng là nữ nhân chưa qua chuyện nam nữ nhưng với kiến thức từ trên internet thêm trí tưởng tượng khiến các nàng hoàn toàn không thể nhắm lại mắt của mình. Buổi sáng khi mấy cô gái lơ mơ tỉnh dậy thì bỗng nhiên nghe thấy mùi thơm quyến rũ từ hương phòng tỏa ra.

Thậm chí kể cả mất ngủ Khang Tiểu Vũ cùng Trịnh Vũ Cầm cũng cố gắng để đi ra bàn ăn, vốn đợi đến bảy rưỡi mới có đồ ăn, bây giờ mới chỉ bảy giờ thôi mà. Khi đến phòng ăn thì thấy Băng Thần đang đeo tạp dề nấu ăn , Tử Mộng cùng Tử Lan hai người thì đang vui vẻ thưởng thức bàn ăn đầy món.

Băng Thần sớm cảm giác có người tiến đến thế nên quay đầu lại nhìn xem, không ngoài dự đoán của hần, hần ta nhìn các nàng mỉm cười nói:

"Mọi người có ăn sáng không, nếu có thì ngồi xuống ăn cho vui."

Hần vốn chỉ khách sáo bởi đồ ăn trên bàn tuy nhiều nhưng cũng chỉ đủ cho năm người là hết cỡ.Thấy các nàng lấy bát đĩa ra ngồi thành vòng tròn quanh chiếc bàn lớn thì hần thở dài, xem ra mình lại tốn công rồi.

Mở tủ lạnh lấy thêm nguyên liệu, những món làm chỉ mất một hai phút như salat hần làm khá nhiều, bảy cái đuôi cũng nhanh chóng gọt cắt rau củ.Rất nhanh chỉ sau mười năm phút trên bàn đã có rất nhiều món như trứng xào cà chua, khoai tây cà rốt với thịt sườn, thịt bò sào súp lơ. Com chiên Dương Châu cũng được hần làm một chảo lớn.

"Ăn đi mọi người, hôm nay ta đãi."

Mấy cô gái chỉ chờ có thế, các nàng đều là tiểu thư nào đâu biết mấy chuyện giống như nấu ăn, nhìn món thịt nướng trên bàn thì các nàng càng thích.Màu thịt vàng óng, tươi ngon mọng nước, cắn một cái thì cả người đều cảm giác sáng khoái.

Khang Tiểu Vũ ăn ngon lành cười nói với Băng Thần:

"Đây là thịt gì thế?"

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Thịt này là đặc sản của quê hương ta, mọi người cứ ăn thoải mái, nó cũng giống như thịt heo vậy thôi, chỉ là cách chế biến khiến nó khác lạ mà thôi."

Trịnh Vũ Cầm húp một miếng canh ánh mắt trở lên kinh dị nhìn hần hỏi:

"Sao ta cảm giác sau khi ăn canh cá thì thân thể sức lực có thêm một chút vậy."

Băng Thần vừa gặm thịt vừa nói:

"Ta cảm giác thân thể ngươi có chút không khỏe, thế nên ta làm canh cho dưỡng thể, thứ này cũng là đặc sản của quê hương chúng ta đó. Thế nào mùi vị không tệ chứ."

Trịnh Vũ Cầm quả thật thân thể không tốt, nếu không với thiên phú của nàng làm sao chỉ có chút tu vi như thế. Băng Thần cho nàng làm riêng món canh khiến nàng rất cảm động, hai ánh mắt long lanh nhìn hân hoan thành nói:

"Cám ơn ngươi ra rất nhiều Băng Thần."

Khang Tiểu Vũ nhìn lướt qua một lượt thì thấy có một điều khác lạ, Trịnh Vũ Cầm không chỉ có đặc quyền như thế, trên chén của nàng còn có một trái trứng chiên đẹp đến kỳ lạ. Mấy cô gái trong đội ngũ của Băng Thần cũng thế, nhìn Mạc Khanh hí hửng khi cắn một miếng trứng nàng hơi nhũn mảy.

Ngồi cạnh Trịnh Vũ Cầm nàng khoét một chút lòng trắng của quả trứng chiên bỏ vào mồm, hương vị thơm ngọt lại có chút vị dất của lòng trắng. Quan trọng nhất là nàng cảm thấy tinh thần lực của mình có một chút dao động, di năng giả cũng giống như Pháp giả rất cần tinh thần lực chèo chống.

Thứ này có thể tăng tinh thần lực khiến nàng rất bất ngờ nhưng thấy sự phân biệt đối xử của Băng Thần thì nàng lại không vui.

"Ta muốn ăn trứng chiên giống các nàng."

Khang Tiểu Vũ bất mãn lên tiếng

Băng Thần nhìn nàng mỉm cười nói:

"Hết rồi."

"Thế đi làm đi."

"Không làm kịp."

Băng Thần quả thực không làm kịp, hưởng chi nguyên liệu quý hiếm như thế này hân keo như thế không phải người của mình để gì hân bỏ ra. Khang Tiểu Vũ nhìn chằm chằm bát com của hân nghiến tấc, đối với ta. Băng Thần rất hào phóng, gấp lấy trái trứng chiên hân đưa bát com của mình cho nàng.

"Ngươi không đùa ta chứ."

Băng Thần thấy nàng đã ở biên giới bạo phát thì đành thôi, hân lấy trái trứng đặt vào bát rồi đưa cho nàng. Nàng bắt con chiên trứng với trứng chiên mà quên luôn việc trả lại cho hân bát com, Băng Thần chán nản gấp đồ ăn.

Bốn chị em Trình gia cùng Mạc Khanh sau khi thương thức món trứng chiên thì cũng không thể tin tưởng nhìn về phía hân. Nam nhân này lại làm ra một món ăn thần kỳ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 147: Thương lượng

Trịnh Vũ Cầm thấy thái độ của Khang Tiểu Vũ trở lên gay gắt chỉ vì một quả trứng chiên thì hơi ngạc nhiên, nhưng khi nàng ăn xong thì liền hiểu ra. Không khí xung quanh hơi trở lên cô đọng một chút, nàng đột phá ngay trên bàn ăn mà không phải ngồi ngồi thiền tịnh.

Băng Thần liếc qua nàng một cái

Tính danh: Trịnh Vũ Cầm

Thực lực: Dị năng D - (Sinh mệnh hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Sinh mệnh thể (Chân Thần Thể)

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 2500

Tốc độ: 1600

Trí lực: 30

Thiên phú: 92

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Không gian, Mộc, Sinh Mệnh, Thủy

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 80

Danh hào: Không

Nàng nhìn Băng Thần cảm động nói:

"Cám ơn ngươi rất nhiều Băng Thần."

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Không có gì, chỉ cần ăn thêm nhiều canh thì sức khỏe của ngươi sẽ tốt lên rất nhiều, như thế sẽ không làm ảnh hưởng đến tốc độ tăng trưởng tu vi. Đây cũng rất nhiều do thiên phú của ngươi thôi, ta không giúp được gì nhiều."

Đừng tưởng Băng Thần không có ý định thực hiện nhiệm vụ, hắn đã sớm nghĩ cách chinh phục nàng ta, nữ nhân thì chỉ cần ngon ngọt sẽ rất dễ chinh phục. Mà con đường ngắn nhất đánh vào tâm gan chính là dạ dày, không chỉ nam nhân mà nữ nhân cũng giống vậy thôi.

Khang Tiểu Vũ đặt đĩa xuống lau miệng sau đó nghiêm túc nhìn hắn ta nói:

"Nhưng món ăn này có thể tăng trưởng tu vi nhanh chóng nếu có thể ăn mỗi ngày thì rất tốt, đặc biệt là món trứng chiên. Ta hi vọng những người ở đây mỗi sáng đều ăn được một trái."

Băng Thần nhếch mép nói:

"Chuyện này quá khó, thứ nhất nếu ngươi tưởng những thứ này dễ làm thì xin lỗi ta phải nói ngươi nhầm to, thứ hai nguyên liệu chế biến bọn chúng cũng không phải tầm thường. Những thứ này đều từ quê hương của ta, tất nhiên chúng có giới hạn hết rồi thì thôi."

Nghe thấy thế thì mấy người được ăn càng cảm động, họ không ngờ chỉ mới quen mà Băng Thần lại tốt thế, nếu là các nàng thì có khi đã cắt đi hương thụ một mình. Thấy mấy cô nàng nhìn mình thì Băng Thần cười nói:

"Các ngươi bây giờ đã là thành viên trong tổ đội của ta, đối xử tốt với mọi người đó là nhiệm vụ của ta, huống chi các ngươi đều đẹp như thế ta làm nam nhân thì phải ga lăng chứ."

Mạc Khanh che mặt cười nàng bỗng cảm giác mình có chút may mắn, bốn tí muội Trình gia tuy gốc nhưng cũng biết mình vớ bở. Nếu Băng Thần ngày nào cũng chăm sóc các nàng như thế thì chuyện các nàng thành cường giả chỉ là vấn đề thời gian.

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn cau mày hỏi:

"Không thể tìm nguyên liệu thay thế sao?"

Băng Thần nhìn nàng suy ngẫm một chút rồi nói:

"Ta nghĩ cũng có thể nhưng độ quý giá cũng phải nói là khủng khiếp, để ta ví dụ nhé với nồng độ nguyên khí ở thế giới này thì ít nhất ta phải có được ba trăm năm Tuyệt Liên, bốn trăm năm Hà Thủ Ô. Quan trọng nhất là ngươi cho ta lý do để đi làm việc mỗi buổi sáng như thế."

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn nhăn mày nói:

"Thứ nhất những nguyên liệu này tuy quý hiếm với người thường nhưng đối với ta thì không có vấn đề, còn ngươi thì sau này sẽ có thêm rất nhiều ưu đãi, có thể những quyền hạn nhất định sẽ được phân phối cho ngươi."

Băng Thần nhìn nàng nhếch mép nói:

"Ngươi nhìn ta giống kẻ tham muốn quyền lực lắm hay sao? Còn cái gọi là ưu đãi thì nói ra một chút cho thực tế đi."

Khang Tiểu Vũ nhúu mày hỏi:

"Thế ngươi muốn gì?"

Băng Thần ngả người ra ghế, nhìn nàng mỉm cười:

"Như ngươi thấy ta nấu ăn, thứ một đầu bếp như ta cần nhất là nguyên liệu, điều kiện của ta rất đơn giản. Cứ mười phần ăn ta nấu ra thì một phần nguyên liệu sẽ giành ra cho ta, tức muốn nấu mười bát canh thì phải chuẩn bị nguyên liệu của mười một phần. Chưa kể phần ăn của ta cũng tính trong mười phần kia."

Khang Tiểu Vũ không cần suy nghĩ gật đầu nói:

"Quá đơn giản, không những thế những ưu đãi sẽ còn nhiều hơn, hợp tác vui vẻ. Không những thế nếu ngươi chịu nấu ăn đủ hai bữa thì càng tốt những có lẽ số ngày để chúng ta ăn được hai bữa cơm cũng sẽ không nhiều."

Băng Thần gật đầu bởi theo hần tìm hiểu một ngày bọn họ sẽ phải ở trong Tân Sinh ít nhất mười sáu tiếng, về sau càng ngày càng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Sát Thần Kiếm

Sau bữa ăn mọi người nói chuyện thêm một chút sau đó Băng Thần quay về phòng riêng của mình hần muốn nhận lấy bảo vật của hệ thống.

Đầu tiên hần ngó qua chỉ số của mình một chút

Tính danh: Băng Thần (Phong ấn)

Thực lực: Vương cấp ngũ trọng thiên Yêu Nhân

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ (Đang tiến hóa)

Thể chất:Đang hình thành

Đăng cấp:4

Exp:1999/40000

Lực lượng:65000 (4500)

Tốc độ:74000 (2800)

Trí lực:80

Thiên phú:98

Vận khí 82 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:100 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tin ngưỡng lực:100000 (10000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kĩ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:300 +50

Danh hào:Thần thú nhất tâng (áp chế với 100% ở dã thú,90% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (21/50), Trả thù (2/ 4), Truy tìm và thuyết phục (1 /???), Chinh phục Trịnh Vũ Cầm (80/100).

Không ngờ những thứ đồ ăn này sau khi bản thân không còn nguyên lực trợ giúp lại có tác dụng lớn như thế. Hi vọng những nguyên liệu Khang Tiểu Vũ giúp hắn tìm đến sẽ không làm cho hắn ta thất vọng.

Bây giờ đa đến giây phút hấp dẫn nhất, để xem hắn ta sẽ nhận được cái gì, mở ra một cái thì mắt hắn sáng rực lên. Một thanh kiếm đẹp đến mức làm người hô hấp khó khăn, nó nhìn tổng thể thì giống như một thanh kiếm nhật. Cán hình bông tuyết, trên thân kiếm có họa tiết trong giống như một con rồng quấn quanh.

Con rồng lại như nổi như chìm làm hắn ta như bị hút vào, lưỡi kiếm lóe lên ánh sáng màu xanh lam của biển cả, sống kiếm được mài sắc tỏa ra ánh sáng màu trắng bạc lóa mắt vô cùng.

Băng Thần hào hứng xem thông tin của nó

Vũ khí: Sát Thần Kiếm

Đăng Cấp: Thông Thiên Thần Khí

Tác dụng: Cổ máy hủy diệt: Trong chiến đấu khi diệt địch Sát Thần Kiếm sẽ lấy hai thành sức mạnh của đối thủ gia có cho chủ nhân, giết được địch tự động hồi phục thương tích, người cầm kiếm có thể tăng phúc tám thành thực lực cho người cùng phe. Kết thúc chiến đấu hấp thu 1/100 sức mạnh của đối thủ tăng lên tu vi.

Vạn kiếm chi vương: Tu luyện kiếm pháp (Tốc độ - 95%) Giảm khả năng cảm kiếm của đối thủ (50%), Sát thương vũ khí khác gây ra giảm (30%), Vũ kỹ lĩnh ngộ (Vạn Kiếm Quy Tông)

Điểm yếu: Không

Chủ sở hữu: Băng Thần

Băng Thần đọc xong thì hai tròng mắt muốn lồi cả ra ngoài, thứ này quá mức hư cấu, Vô Hận Giới Chỉ đã ghé gớm nhưng thứ này còn ghê hơn. Nếu hắn muốn tăng tu vi thì không chỉ nhờ hệ thống cộng điểm, chính hắn cũng muốn tự tăng nhờ Sát Thần Kiếm.

Chưa kể với chút ít nội tại kia thì hắn dư sức khiến chiến người hơn mình rất nhiều đẳng cấp. Băng Thần vuốt ve nó sau đó tự tay chọn lấy một viên ngọc thạch lớn, hóa thành dạng yêu quái dùng đuôi tạo thành một cái vỏ kiếm tuyệt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Đăng nhập tân sinh

Băng Thần được yên đến tận gần tối thì mới bị Khang Tiểu Vũ cho Trịnh Vũ Cầm tới gọi, hắn ta bỏ thanh kiếm vào trong giới chỉ nhưng lại thay Sát Thần Kiếm lại không thể thu thập vào trong. Khi hắn ta không biết làm sao trong đầu chỉ có ý nghĩ thu nó vào thì đột nhiên thanh kiếm tan biến hóa thành một hình xăm trên cánh tay của hắn.

Hắn dường như ngộ ra cái gì đó, hắn gạt qua những suy nghĩ khác trong đầu nghĩ đến thanh kiếm muốn nó xuất hiện. Hình xăm trở nên mờ nhạt, Sát Thần Kiếm một lần nữa xuất hiện trên tay hắn, thu vào xuất ra mấy lần Băng Thần đã dần quen với cách lưu trữ này.

Hắn vui vẻ đi ra ngoài thì thấy tất cả mọi người đã ngồi trên bàn, mỗi người đều đã cầm sẵn đĩa, muống, họ nhìn về phía Băng Thần tràn đầy hi vọng. Hắn bắt đầu có chút không đành lòng, đi tới bếp đeo tạp dề vào hắn rất nhanh chóng làm đồ ăn, đồ uống cho các nàng.

Ngồi xuống bàn Khang Tiểu Vũ không bắt đầu bữa ăn ngay mà là nghiêm nghị lên tiếng:

"Sau bữa ăn này thì có lẽ chúng ta sẽ ngay lập tức đăng nhập vào Tân Sinh, mỗi lần bối cảnh một khác, có dễ có khó. Thế nên ta mong các người ăn uống no say giữ vững tinh thần đi vào trong Tân Sinh vì Nữ Nhi Hồng mở ra một con đường sáng."

Sau đó chính nàng cũng nhanh chóng ăn bởi thời gian còn lại không nhiều, chưa đến mười năm phút bữa đồ ăn đã sạch trơn. Mọi người ngồi ngửa ra ghế chờ đợi giây phút định mệnh tới, không ai dám thở mạnh, không khí trầm lắng bao trùm.

Khi 8:59 mọi người đều tập trung tinh thần, trên trán vài người còn có chút mồ hôi, đúng chín giờ không giây thì trên tay bọn họ xuất hiện một chiếc nhẫn. Đang nhẽ các nàng sẽ nhanh chóng đăng nhập, đoạn mã đăng nhập của từng người đã được in trong đầu.

Có điều khi các nàng thấy chiếc nhẫn mờ mờ xuất hiện thì Băng Thần đã biến mất vào trong không gian, đó là dấu hiệu của người đã đăng nhập thành công. Vì hơi bất ngờ nên các nàng cũng đăng nhập chậm hơn rất nhiều, nghe đồn càng đăng nhập sớm càng nhận nhiều ưu đãi.

Băng Thần lúc này đã thấy mình đứng trong không trung, phía xa xa hần còn nhìn thấy những vì sao, một giọng nhẹ nhàng của nữ nhân vang lên.

"Chào mừng người chơi Băng Thần đã đến với Tân Sinh mời người mệnh danh cho mình."

Hần không chút do dự:

"Băng Thần "

"Đã xác nhận "

Sau đó giọng nữ pha chút vui vẻ thông báo:

"Vì là người đầu tiên đăng nhập vào Tân Sinh thế nên người chơi được chọn một loại thần cấp vật phẩm hay năng lực nhờ vào bàn quay may mắn."

Nàng ta vừa dứt lời thì trước mặt hần ta hiện lên một bàn xoay khổng lồ, phía trên có rất nhiều ô màu nhưng lại không có bất cứ một chữ nào.

"Mời người chơi quay "

Băng Thần nắm lấy tay xoay trong lòng trầm nghĩ:

" Tuy không có chữ nhưng nhất định ô nhỏ nhất sẽ là thứ tốt nhất, kĩ năng của Băng Thần đầu phải dạng vừa.Bàn xoay khổng lồ với hàng ngàn ô màu nhưng Băng Thần lại quay trúng ô nhỏ nhất với kích cỡ chỉ có một đốt ngón tay."

Phía trên một dòng chữ bay lên

"Chúc mừng người chơi nhận được may mắn + 100% "

Băng Thần còn chưa kịp hiểu gì thì hần đã biến mất, mất đi ý thức trong nháy mắt sau đó hần xuất hiện ở một tòa nhà khá cao.Đứng dậy đi ra lan can nhìn thì hần ta thấy phía dưới quang cảnh như trong tận thế vậy, một đám người cứ đứng ngẩn ngơ giữa đường, xem rất nhiều phim nên hần có thể khẳng định đám này là zombie.

"Thông báo:Tất cả những năng lực ngoài thực tế vào trong thế giới đều bị loại bỏ."

" Liệu người chơi có cần giải thích hoạt cảnh?"

Băng Thần đầu ngu nhanh chóng lựa chọn:

"Tất là có."

Giọng nữ kia im lặng một chút rồi trả lời:

"Nhân loại bị tha hóa bởi một loại năng lượng từ vũ trụ biến toàn thể con người thành zombie, các loài động vật hóa thành yêu thú. Độ khó 10/ 10.

Tân nhân không có trang bị hỗ trợ và được phân phối một cách ngẫu nhiên trong thế giới này.

Chết một lần thì trong một ngày sẽ không còn được đăng nhập vào nữa, thời gian đăng nhập mỗi ngày là từ 0 h cho tới hết ngày.

Tỉ lệ thời gian chênh lệch 2: 1 "

Băng Thần vẫn chưa thực sự hiểu chuyện phân phối ngẫu nhiên là như thế nào, nhưng chỉ một giây sau ngay dưới dãy nhà của hần một người bỗng nhiên xuất hiện. Người này đang ngơ ngác nhìn xung quanh thì một đám zombie lao vào, sau đó Băng Thần hoàn toàn không nhìn thấy gì cả.

"Đầu má, đây gọi là phân phối ngẫu nhiên ư."

Hần đã tìm hiểu mấy lần trước thì bọn họ sẽ vào tận thủ thôn đánh quái rồi đi chu du, hoặc đặc phân phối đến một thế giới rộng lớn rồi xuất hiện ngẫu nhiên.Nhưng trên cơ bản đều an toàn, hần ta thở dài cảm khái một tiếng, khi hần còn đang cảm khái thì đám zombie đã chia sẽ xong người kia.

Quả nhiên " một miếng khi đói bằng một gói khi no ", sau đó đằng xa xa nhìn xuống ngã tư hần ta lại thấy thêm mấy người xuất hiện nhưng kết cục không khác mấy.Băng Thần đang coi phim thì gặp phải biến cố, hần ta quen miếng huyết sáo một cái, rất nhiều zombie đang đứng yên lập tức chạy về phía hần.

Zomie này không phải đám chạy chậm rì như trong phim, Băng Thần cảm giác bọn chúng bất kỳ ai đều có thể giữ ki lục về chạy nước rút thế giới.Cửa kiếng phía dưới bị đám zombie đâm vỡ, Băng Thần thở dài trầm nghĩ:

"Có vẻ như tòa nhà này không còn an toàn nữa rồi "

Băng Thần cẩn thận lấy đà lao sang tòa nhà bên cạnh, rất may hai tòa nhà tuy cách nhau tới hơn hai mét nhưng Băng Thần vẫn rướn được. Khi đã an toàn thì Băng Thần vẫn còn nghe được những tiếng la hét từ khắp mọi nơi truyền đến, hần nằm ngửa trên nóc nhà vất tay lên trán suy nghĩ xem mình phải làm gì.

Chương 150: Lên cấp nhanh chóng

Bây giờ Băng Thần cảm nhận được tình hình thực tế rồi, bây giờ quan trọng là làm sao để có thể giết đám xác sống này. Khi hắn đang suy nghĩ thì bỗng nhiên một cô nàng xuất hiện đập lên bụng hắn, sức mạnh cùng thân thể của hắn ta vào trong Tân Sinh cũng đã trở nên bình thường.

Bị một người đập cả hai chân vào bụng khiến hắn hét lên nhưng suy nghĩ chuyển động thật nhanh khiến hắn ta không làm như thế, hét lên một tiếng thì xác sống sẽ lao lên khiến hắn ta chết chắc. Nhưng cô nàng này đập trúng người hắn thế nên trượt chân, nàng ngã ra, cùi chỏ một lần nữa húc vào bụng hắn một cái.

Có điều nhiều đó cũng vẫn chưa thể làm cho hắn mất kiểm chế nếu đầu của nàng không đập thẳng vào cửa quý của hắn. Băng Thần lập tức cảm thấy như trời đất xoay chuyển, tất cả những vấn đề khác bây giờ hắn hoàn toàn không nghĩ được gì.

Âm thanh của Tân Sinh vang lên

"Người chơi đang gặp tổn thương nghiêm trọng, nhanh chóng chữa trị nếu không rất có thể sẽ tử vong "

Máy mắn năng lượng sinh mệnh tự chuyển vận động khiến cho hắn ta nhanh chóng hồi phục, cô nàng kia thấy hắn như thế thì lấy tay che miệng về mặt đầy bất ngờ. Nàng sợ quá vội lấy tay xoa giùm Băng Thần, nhưng xoa được một tí thì nàng lại nhớ tới đây là vị trí nhạy cảm của nam nhân thể nên lại rút tay ra.

Băng Thần tận mười phút sau mới hoàn toàn hết đau đớn, hắn đứng lên tròn mắt nhìn cô nàng này, nhưng khi tính chửi thì hắn ta lại không biết chửi cái gì cho đúng.

"Thôi bỏ đi "

Hắn ta chán nản đi ra lan can nhìn xem đám xác sống có chú ý đến nơi này không thì chẳng thấy gì cả, ngoài đường xác sống quá mức dày đặc. Hắn ta nhìn một vòng thì bỗng nhìn thấy một chỗ không tệ, cách hai dãy nhà có một cái cửa sắt, nếu hắn ta đứng đằng sau thì cứ lấy vũ khí ra chọc thì tha hồ mà giết.

"Người không sao chứ?"

Âm thanh nhỏ nhẹ đằng sau lại vang lên, Băng Thần phiền muộn quay lại thì không khỏi hít vào một hơi lạnh, cô nàng này đẹp không thể tả. Đẹp đến thiên băng địa liệt, trên khuôn mặt có thể nói là một tác phẩm nghệ thuật vĩ đại nhất, nàng là người duy nhất mà hắn thấy còn đẹp hơn cả Mộng Phi.

Thờ ra một hơi cố gắng không để bản thân giao động, trong nhà lão bà nhiều quá rồi, không thể cứ nhìn thấy đẹp là hốt được. Hắn hơi mỉm cười rồi nói:

" Không sao cả, người không cần lo lắng, tạm biệt."

Làm một tràng sau đó hắn ta quay đầu chạy luôn, thiếu nữ vuốt mặt mình một cái thì thào:

"Chẳng lẽ sắc đẹp của mình đi xuống ư, người nam nhân này sao lại hoàn hảo đến mức như thế nhỉ?"

Băng Thần là nam hồ ly lại được sinh mệnh năng lượng mỗi giây mỗi phút gột rửa thể nên hắn ta và ngoài có thể nói hoàn mỹ vô khuyết cũng không quá đáng. Nét mặt nàng hơi đỏ lên một chút, nhìn phương hướng Băng Thần bỏ đi đuổi theo, khi đến lan can nhìn xuống dưới thì nàng có chút hãi hùng.

Vội vàng mở ra hoạt cảnh giải thích

"Nhân loại bị tha hóa bởi một loại năng lượng từ vũ trụ biến toàn thể con người thành zombie, các loài động vật hóa thành yêu thú. Độ khó 10/ 10.

Tân nhân không có trang bị hỗ trợ và được phân phối một cách ngẫu nhiên trong thế giới này.

Chết một lần thì trong một ngày sẽ không còn được đăng nhập vào nữa, thời gian đăng nhập mỗi ngày là từ 0 h cho tới hết ngày.

Tỉ lệ thời gian chênh lệch 2: 1 "

Nàng lúc này mới chú ý đến huyết tinh còn tươi mới dưới mặt đường, hắn có người đã xuất hiện phía dưới chứ không may mắn như nàng. Nhảy qua những tòa nhà, nàng quyết bám theo Băng Thần vì nàng cảm giác được hình như hắn ta có cách thì phải.

Băng Thần lúc này thì đang không biết làm sao để có thể lấy được vũ khí, bỗng nhiên nhìn thấy trên tay giới chỉ vẫn còn. Hắn ngay lập tức ngửa tay ra thì

thấy hình xăm Sát Thần Kiếm vẫn ở đó, tâm niệm hơi động Sát Thần Kiếm xuất hiện trên tay hắn.

Trong lòng Băng Thần lúc này rất vui vẻ

"Bịch "

Quay mặt lại thì vẫn là cô nương kia, hắn khó chịu hỏi:

"Cô nương người theo ta làm gì?"

Cô gái này hắn rồi nghiêm nghị nói:

"Chúng ta đều là nhân loại, giúp đỡ lẫn nhau để cùng sống sót, lần này Tân Sinh rất lạ thể nên ta đề nghị cùng người hợp tác. "

Băng Thần nhìn nàng cười khổ nói:

"Người nhìn bộ dạng của người, đằng kia có gương đầy soi phát đi, nếu là người thì có dám hợp tác với một người như thế không."

Nàng đeo khăn che mặt thì không nói, bộ quần áo nàng đang mang mới thực sự có vấn đề nghiêm trọng. Một áo khoác trùm đầu màu đen dài đến tận chân, bên trong trang phục cũng rộng thùng thình, đã thế còn đeo khăn che mặt.

Nhìn nàng chẳng khác gì những pháp sư tà ác sẽ hiến tế nhân loại bằng những nghi thức điên rồ, chính nàng ta soi gương xong thì cũng có chút mình. Nghi tới hệ thống của Tân Sinh có thông áo cơ chế bảo vệ người chơi nữ thì nàng liền yên tâm, cởi ra khăn che mặt cùng áo choàng nàng đưa tay ra rồi giới thiệu.

"Ta tên Hương Thiên Y, mười tám tuổi, Phùng Bắc thành phố cư dân, ta có kỹ năng không thua gì đặc công chuyên nghiệp. Chưa kể ngoài đời ta còn là dị năng cấp C + , làm đồng đội với ta thì đảm bảo người không bao giờ phải thất vọng, ta biết người rất mạnh thể nên mới muốn làm đồng đội với người."

Băng Thần nhàn nhạt hỏi:

"Làm sao người biết ta rất mạnh?"

Hương Thiên Y nhìn hắn rồi nói:

"Ta đã tham gia buổi yến tiệc kia, do quá phân vân thể nên khi muốn đăng ký tham gia Nữ Nhi Hồng thì người của bọn người đã đi hết rồi."

Băng Thần lười biếng xem chỉ số của nàng thì giật mình, không ngờ mình lại may mắn đến thế. Mấy kẻ mình cần tìm toàn tự đến cửa sau đó tự giao nộp, nghĩ đến Huy Vũ thì hắn ta có hơi tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Cuộc vui cũng sẽ đến lúc dừng

Tính danh: Hương Thiên Y

Thực lực: Dị năng C + (Tính thần hệ dị năng)

Huyết mạch: Sắc Đẹp Nữ Thần (Chân Thần Huyết Mạch)

Thể chất: Hoàn Mỹ Vô Khuyết (Chân Thần Thể Chất)

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 2000

Tốc độ: 1500

Trí lực: 30

Thiên phú: 91

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc,Thủy,Không gian

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Không

"Người thực sự muốn gia nhập Nữ Nhi Hồng?"

Nàng lắc đầu nói:

"Không ta muốn gia nhập dưới trướng của người, sự phụ ta đã nói chỉ có tự thân mạnh mẽ hoặc dựa vào một kẻ cực kỳ mạnh mẽ thì mới có thể sống sót dễ dàng trong Tân Sinh. "

Băng Thần không hề phản đối bởi nàng nói không sai một chút nào, tuy hần không thể đảm bảo nàng sống khỏe nhưng ít ra tỷ lệ sống sẽ cao hơn. Đã thế có nàng gia nhập thì nhiệm vụ truy tìm và thuyết phục của hần sẽ lại thành công thêm một lần.

Như thế tương đương với việc hần ta có thêm một món vũ khí cũng như một năng lực mạnh mẽ nào đó, đã rất lâu rồi hệ thống không thưởng thêm cho hần năng lực nào nữa. Hần lập tức vui vẻ tiến đến gần nàng đưa tay ra nói:

"Chúc mừng người, ta đồng ý cho người gia nhập đội ngũ của mình."

Hương Thiên Y vui vẻ đưa tay ra bắt tay với hần, vừa rồi hần không chịu ắt tay mà bỏ đi luôn làm nàng khá xấu hổ. Tuy nàng đã gia nhập nhưng hần không thấy thông cáo của hệ thống, chứng tỏ hệ thống trong Tân Sinh sẽ không hoạt động, nhiều nhất chỉ dùng để xem xét người khác được thôi.

Có điều đồ đạc lại sử dụng được làm hần ta thập phần vui vẻ, sắc bén Sát Thần Kiếm cuối cùng cũng đã có thời cơ để sử dụng.Hần mở ra cửa kia kính lắc người qua cửa sổ đi xuống tầng một, thực hiện vài động tác di chuyển hần đã chạm đất.

Khi rơi xuống tầng một nhìn qua cửa sổ hần ta thập phần bất ngờ khi trong đó có một chiếc mô tô tuyệt đẹp, trong đầu hần chợt xuất hiện một ý nghĩ. Vốn định giết được càng nhiều xác sống càng tốt, sau đó chết cũng được, thế nhưng chiếc xe cho hần một cơ hội.

"Người lấy vũ khí đâu ra thế?"

Băng Thần chớp mắt một cái liền lấy được lý do, hần chỉ bên trong phòng khách trên lò lửa có một giá đỡ, trên đó có một thanh kiếm Nhật.Hương Thiên Y mắt sáng lên, đẩy ra cửa kính đi vào bên trong lấy ra thanh kiếm Nhật, thử vài đường nàng cảm thấy nó rất vừa tay.

Còn Băng Thần cũng theo sau, hần ta tìm thấy chìa khóa xe ở trên bàn, cắm nó vào ổ đề phòng mọi tình huống có thể xảy ra. Quan sát ngoài sân một chút sau đó hần ta vui vẻ cầm thanh Sát Thần Kiếm đi ra ngoài cửa sắt, Hương Thiên Y thấy hần đi muốn theo sau thì phía trong nhà có hai tiếng gầm gừ vang ra.

Hai xác sống trần truồng chạy ra từ trong nhà, Băng Thần có chút lo lắng thì Hương Thiên Y lại làm hần bất ngờ. Một đường kiếm quét ngang thu gặt nhẹ nhàng hai cái đầu người, cho kiếm vào bao nàng trong thật ngẫu, Băng Thần vỗ tay niệm hộ:

"Hay, hay "

Sau đó hần cũng đi ra ngoài, tiếp cận gần đám xác sống bị hần ta khuấy động, Băng Thần cười gần một kiếm đâm qua khe xuyên đầu xác sống sau đó nhanh chóng rút lại. Sát Thần Kiếm sát còn cắt được hướng chỉ xác sống, từng con, từng con bị Băng Thần giết chết.

Tuy nhiên tiếng gào thét gọi nhau của bọn chúng khiến cho số lượng càng ngày càng lớn, Hương Thiên Y cũng nhanh chóng ra phụ giúp, hai người miệt mài đâm xác sống. Băng Thần lau mồ hôi rồi nói:

"Thiên Y người bây giờ nên nói cho ta biết địa chỉ của người, để sau khi chúng ta ngỏm củ tỏi bị đá ra khỏi Tân Sinh thì ta sẽ đến tìm người."

Hương Thiên Y rút tay lại nói:

"Ta từ quê lên, hiện tại đang trọ tại khách sạn Hoa Hồng phòng 101, người đến tìm chỉ cần thông báo bởi phòng ta sẽ ra ngay."

Băng Thần cười nói:

"Tốt, bây giờ thì liệu thôi nào."

Hai người một nhào giết được một lúc thì đã thấy có vài xác sống sắp vượt qua tường, Băng Thần thấy thế nhíu mày nói:

"Tình hình có vẻ không ổn rồi, chúng ta còn chưa lên được cấp một nữa, người giết được bao nhiêu rồi?"

Hương Thiên Y lui lại lau mồ hôi nói:

"Ta giết được 89 con rồi "

Băng Thần thở dài hưng phấn:

"Thế thì sắp đủ rồi, người có giết thêm vài con nữa sau đó chạy nhanh vào nhà, ta có kế hoạch khác, tuy sẽ đau một chút nhưng hai chúng ta sẽ hoàn thành được cấp một dễ dàng."

Hương Thiên Y gật đầu không trả lời, Băng Thần phóng nhanh vào nhà lấy chiếc xe mô tô lao ra, bên ngoài cô nàng cũng bỏ chạy rồi bởi vì quá nhiều xác sống đang tràn vào. Băng Thần phanh gấp rồi nói:

"Leo lên, tay phải đưa lưỡi kiếm thẳng ra, dùng hết lực giữ chặt."

Băng Thần xé áo của mình cột chặt tay ga rồi khởi động máy, hai tay đều phải điều khiển xe, hắn ngậm Sát Thần Kiếm trong miệng. Hắn lái xe thẳng vào đám xác sống, dù sao cũng ngòm cổ găng kiếm thêm chút exp thôi, chiếc xe khi tới gần thì lướt ngang.

Đám xác sống còn khó đối phó hơn hắn nghĩ, Hương Thiên Y đi một đoạn thì bị hai con xác sống dùng thân cản lưỡi kiếm khiến nàng bị kéo xuống xe. Băng Thần cũng không hề tính cứu, chính hắn cũng chỉ muốn giết thêm vài con cho lên cấp rồi out.

Hắn ta nhảy xuống xe, tay chém liên hồi, từng cái đầu lâu được thu gặt. Nhưng khi đến con thứ chín mươi chín thì cả bầy đã vây quanh hắn, Băng Thần hết sức mình rút kiếm đâm thật mạnh vào đầu một con.

Rẽ ngang một cái, hắn mỉm cười đếm:

"100 "

Bạch quang lóe lên

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Tư chất

Băng Thần thấy mình đang nằm trên đồng cỏ, âm thanh của nữ nhân khi đăng nhập trò chơi vang lên :

"Chúc mừng người chơi đã vượt qua thử thách của Tân Sinh đến với chính thức trò chơi, người chơi có muốn xem xét bối cảnh."

Băng Thần ngạc nhiên đến mức há mồm nhưng vẫn trả lời:

"Có chứ "

Giọng nữ trầm tĩnh vang lên

"Một trăm ngàn năm sau đại biến nhân loại đã hoàn toàn không thể sử dụng công nghệ hiện đại, cả thế giới quay về thời kì quân chủ. Nhân loại đã hoàn toàn tiêu diệt hết xác sống nhưng lại thua trước yêu thú, thức tính sức mạnh đặc biệt đã khiến con người có thể phát triển.

Tuy nhiên thời kì phồn thịnh cũng không diễn ra bao lâu , yêu thú tổng tấn công, nhân loại một lần nữa điều tàn nhưng may mắn cách đây một ngàn năm có một người anh hùng đứng lên một lần nữa vực dậy nhân loại.

Có điều anh hùng cũng đã chết từ cách đây một trăm năm, trên đại lục một lực lượng tà đạo phát triển, chư thần thương cảm nhân loại nên quyết định cho thật nhiều chiến binh dị giới đến giúp đỡ. Người là người chơi đầu tiên thành thử thách của chư thần nhận được đánh giá một trăm tinh, tương đương với tư chất một trăm tinh."

Độ khó bối cảnh:10 *

Băng Thần đang suy nghĩ thì hệ thống của Tân Sinh bắt đầu phán định:

Tư chất 100 *:Mỗi lần lên cấp nhận lấy thuộc tính tăng thêm x 10, thuộc tính cơ bản khi bắt đầu x 10, thiên phú cùng khả năng linh ngộ x 10, thời gian học tập kỹ năng - 90 %.

Người chơi đã hoàn thành thử thách sẽ được đưa ra ngoài thực tại, chín giờ sáng ngày mai Tân Sinh sẽ quay trở lại hoạt động bình thường.

Dứt lời Băng Thần thấy mình đã xuất hiện trong phòng khách, Khang Tiểu Vũ cùng mấy cô nàng khác đều đã có mặt tại chỗ, nét mặt mọi người đều vô cùng căng thẳng. Thấy hần vừa ra nàng liền hỏi:

"Người sao lâu như thế mới đi ra?"

Băng Thần thấy thế cười nói:

"Tất nhiên ta giết nhiều xác sống lên sống lâu rồi."

Khang Tiểu Vũ thở phào nói:

"Ít ra còn có một người kết cục tốt, nhưng trong công hội được như người rất ít, không biết tại ao lần này Tân Sinh bởi cảnh lại oái ăm như thế."

Băng Thần nghe nàng than thở thì nói:

"Thực ra không như các người nghĩ đâu."

Sau đó hần ta kể lại một tràng về chuyện giết xác sống chỉ là thử thách mà thôi, mấy cô nàng nghe xong thì lông mày dần ra, nếu quả thật bởi cảnh tràn ngập xác sống thì không tốt. Thứ nhất độ khó quá cao mà thực lực nhận lại cũng quá thấp, Băng Thần muốn đi về phòng thì bị Trịnh Vũ Cầm níu lại tay áo.

"Có chuyện gì sao?"

Hần nhẹ giọng hỏi, nàng hơi xấu hổ nói:

"Ta hơi đói, người làm chút gì đó để ăn đêm đi, dù sao mọi người đều đang rất kinh hãi."

Băng Thần nghĩ đến chuyện mình hoàn thành thử thách không sao, mấy người khác có lẽ phải chịu cảnh phanh thây, thở ra một hơi hần đi hướng phòng bếp nói:

"Các người đợi một chút."

Hần đi vào trong phòng rất nhanh chọn mì làm món ăn đêm, thêm vào chút thảo dược có chức năng an thần, món ăn coi như đã chuẩn bị xong. Từ Lan cùng Từ Mộng không có xuất hiện hần hai nàng vẫn đang thực hiện thử thách, mong sao các nàng cũng có thể thuận lợi thông qua giống mình.

Bê mì ra mỗi người đều rất nhanh ăn hết, Băng Thần thì đã vào phòng thay đồ, hần ta muốn đi ra ngoài rước Hương Thiên Y về Nữ Nhi Hồng. Trước đó hần ta cũng đã thông báo cho Khang Tiểu Vũ rồi, trò chơi khó khăn như thế này thì công hội sở hữu một người sớm tiến vào trò chơi là một lợi thế.

Khi đi ra ngoài cổng thì đã thấy Trịnh Vũ Cầm đứng đó cười nói:

"Để ta đưa người đi "

Băng Thần thấy thế mỉm cười nói:

"Thế thì cảm ơn người "

Tay nàng vẫn có chút hơi run, chứng tỏ vừa nãy trong Tân Sinh kết cục của nàng không được tốt cho lắm, Băng Thần đi tới nắm tay nàng hỏi:

"Sau hôm nay người đã giết được bao nhiêu con xác sống rồi?"

Nhắc tới xác sống cả cơ thể nàng lại run lên bần bật, Băng Thần kéo nàng vào trong xe nói với tài xế:

"Khách sạn Hoa Hồng "

Cửa ngăn cách kéo lên Băng Thần cùng Trịnh Vũ Cầm được tách biệt với tài xế, hần thở dài nói:

"Người đừng sợ nữa chuyện đã qua rồi."

Trịnh Vũ Cầm nhìn hần run rẩy nói:

"Hôm nay ta đã giết được 79 xác sống tuy nhiên nơi xuất phát của ta đang có rất nhiều xác sống, không biết làm sao để có thể giết đủ một trăm. Cảm giác từng thớ thịt trên người bị cắn đi quá đáng sợ, may mắn ta có thể tự kết liễu mình, nếu không thì không biết sẽ như thế nào."

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Đừng nghĩ về chuyện đó nữa nếu không tinh thần người có thể bị tổn thương nghiêm trọng."

Trịnh Vũ Cầm nhìn hấn cười khổ nói:

"Nói thì dễ nhưng làm thì lại quá khó, thật ra ta đi theo ngươi bởi vì ta thực sự sợ ở một mình lúc này, khi này vừa vào phòng nhắm mắt lại thì hình ảnh của bọn chúng lại hiện ra. Không biết ngươi có cách nào khiến ta quên đi những thứ ghê rợn như thế không?"

Băng Thần suy ngẫm sau đó bỗng nhiên mỉm cười nói:

"Có thể nhưng cần ngươi hợp tác, với lại cũng không được trách ta, nếu đồng ý thì ta sẽ giúp ngươi."

Trịnh Vũ Cầm hơi hồ nghi nhưng vẫn gật đầu, Băng Thần đến giờ đều rất thần kỳ, tin hấn có khi mình sẽ thoát khỏi những thứ kinh tởm trong đầu. Hấn lấy ra một cái bịt mắt ra đưa cho nàng rồi nói:

"Bịt mắt của mình lại làm theo hướng dẫn của ta."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Âm mưu của Băng Thần

Băng Thần thấy nàng đã đeo tốt khăn bịt mắt thì nở nụ cười gian tà, mấy ngày nay có mạng may tính hấn không chỉ nghiên cứu về Tân Sinh. Hấn có tìm hiểu thêm qua nhiều năm như thế các bậc anh tài có sáng tạo ra các chiêu thức gì mới không, chứ thật ra thời của hấn các chiêu thức vẫn rất bình thường.

Thậm chí hấn cảm giác mình không học hỏi được nhiều, hấn cười nói:

"Ngươi nói cho ta biết ngươi muốn quên chuyện kia bao lâu?"

Trịnh Vũ Cầm dứt khoát nói:

"Càng lâu càng tốt?"

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Thế thì tốt, ta nói gì ngươi cứ làm đừng có ý kiến nhớ chưa."

Trịnh Vũ Cầm rất vui vẻ, nàng không ngờ Băng Thần thật sự có cách, chỉ cần quên đi cảnh mình bị xé xác thì chuyện gì cũng dễ nói.

"Đồng ý "

Băng Thần thấy nàng đã đồng ý liền bắt đầu chỉ dẫn:

"Ta sẽ đưa đầu ngươi đến một vị trí."

Nàng cảm giác tay hấn đặt lên tóc mình, kéo đầu mình xuống dưới.

"Mở miệng ra."

Sau đó nàng thấy hấn lại đẩy đầu mình xuống, một thứ gì đó lọt vào trong miệng mình. Băng Thần thần nhiên nói:

"Bình thường ngươi mút kem thế nào thì bây giờ làm giống thế."

Trịnh Vũ Cầm hơi nghi hoặc nhưng vẫn làm theo, tận mười năm phút sau khi cô nàng mỏi nhừ thì có thứ nước gì đó từ vật kia phun ra đầy cổ họng của nàng. Theo phản xạ nàng nuốt hết, Băng Thần mỉm cười nói:

"Bây giờ tháo bịt mắt ra, ta đảm bảo ngươi sẽ không còn nghĩ tới vụ xác sống nữa."

Quả nhiên đúng như Băng Thần nói nàng ta không còn nhớ về đám xác sống nữa, nàng quay mặt ra ngoài cửa sổ không thèm nhìn hấn ta. Còn Băng Thần vẫn còn cười không ngấm mồm lại được, hấn trêu nàng hỏi:

"Thế nào ngươi đã hoàn toàn quên chuyện xác sống chưa, nếu hiệu quả chưa đủ thì ta còn nhiều phương pháp mạnh hơn."

Trịnh Vũ Cầm quay ra lườm hấn nói:

"Rồi sẽ có lúc ta sẽ cắt thứ xấu xí kia đi."

Băng Thần nhún vai nói:

"Người có thể thử?"

Trịnh Vũ Cầm cảm giác tức tối vô cùng nhìn thấy nụ cười đều đặn của hấn nàng muốn phát điên, vừa này nàng đã súc miệng gần nửa tiếng rồi. Nàng không thể kiềm chế được nữa một đám thẳng hướng mặt của Băng Thần, thấy thế hấn bình tĩnh kéo lấy tay nàng kéo về phía mình.

Nàng ngã vào trong lòng của hấn ta, Băng Thần ôm chặt nàng vén tóc của nàng lên rồi thử thì:

"Ta đã nhắm người từ đầu rồi, Băng Thần đã thích ai thì đừng hòng có ai chạy được, người cũng thể kháng cự làm gì."

Trịnh Vũ Cầm ngửa mặt lên tức tối nói:

"Người cứ nằm mơ đi."

Băng Thần nhìn nàng cười mỉm, hấn ta sau khi sở hữu Sát Thần Kiếm thì đã không thể chờ để có thêm những thứ khác. Cô nàng này tính tình rất tốt lại thêm vẻ ngoài vô cùng đẹp, không có chỗ nào chê thì việc gì không thu, nếu không thì sau này cũng chết, tấn công trước lấy lợi thế thì hơn.

Băng Thần nhìn gương mặt cương nghị của nàng mỉm cười cúi xuống ngậm lấy làn môi hồng, Trịnh Vũ Cầm ngăn cả người nàng không biết nói gì cả. Tuy hấn ta quá đang nư thế nhưng không biết làm sao nàng lại không có chút nào ghét hấn ta.

Nhắm mắt lại thì nhiều suy nghĩ lướt qua đầu nàng, hấn ta mạnh mẽ, nấu ăn ngon, lại còn vô cùng đẹp trai nữa, có thể nói ngoại trừ quá hoa tâm thì không có khuyết điểm khác. Tay nàng muốn đẩy hấn ta ra nhưng không thể, một lúc sau thì đầu óc nàng chẳng còn suy nghĩ được gì nữa cả.

Đợi khi xe dừng lại thì Băng Thần mới buông nàng ra nhân dịp nói:

"Khi khác chúng ta nói chuyện, bây giờ thì phải làm việc thôi."

Hai người đi vào trong khách sạn, nhân viên lễ tân nhìn thấy người đi tới thì vội vàng chào hỏi:

"Không biết quý khách có chuyện gì cần giúp đỡ."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Phiên người thông báo cho Hương Thiên Y ở phòng 103 là có Băng Thần đến tìm nàng."

Người lễ tân thấy Băng Thần đẹp trai lịch sự như thế thì cũng không nghi ngờ, nàng gọi điện cho Hương Thiên Y, sau đó nàng nhìn hấn cười nói:

"Nàng ấy bảo ngài đợi một chút, nàng ấy thu dọn đồ đạc rồi xuống ngay, mời ngài cùng vị tiểu thư này ra ghé ngồi chờ."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cám ơn người rất nhiều."

Nhân viên lễ tân vuốt tóc xấu hổ cúi đầu, hai người thì đi đến ghế sofa, Trịnh Vũ Cầm muốn né xa Băng Thần nhưng bị hấn kéo lại. Nàng cũng ôm ờ không nói gì, Băng Thần biết nàng đang giận cần phải được dỗ dành, hấn nhỏ giọng:

"Đừng giận đợi về nhà người thích cái gì ta cũng làm cho người ăn, có được không?"

Trịnh Vũ Cầm hai mắt sáng lên, sau đó xụ mặt xuống gắt giọng nói:

"Người coi ta là con nít hay sao mà còn lấy đồ ăn ra dụ."

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Ta làm cho người món chưa bao giờ từng làm cho ai, đảm bảo ăn ngon nhất người từng ăn luôn. Với lại trước khi bắt đầu chúng ta đã giao kèo rồi, bây giờ người lại quay ra giận ta, như thế thì làm cho ta cảm giác bị tổn thương."

Nàng bĩu môi nói:

"Người thử làm xem có ai không giận hay không, lần này ta bỏ qua nhưng không được có lần sau đâu đấy, với lại đồ ăn từ mai ta đói thì người phải làm ngay biết hay chưa."

Băng Thần biết đồ ngon đồ ngọt chắc chắn có tác dụng, hấn ghé sát tai nàng nói:

"Ta con có món ăn giúp người vừa khỏe hấn lại còn trẻ mãi không già, chưa kể tác dụng giúp người xinh đẹp hơn."

Trịnh Vũ Cầm khó tin nhìn hấn hỏi:

"Ta sao là ta mà không phải Tiểu Vũ tỷ, nàng có thua gì ta đâu."

Băng Thần bữu môi nói:

"Ta thích người đầu phải vì người xinh đẹp không đâu, nếu muốn xem người xinh đẹp thì đợi chút người sẽ thấy."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Cú lừa thế kỉ

Băng Thần vừa dứt câu thì Hương Thiên Y đi xuống, hấn ta nhìn về phía thang máy gọi:

"Thiên Y chỗ này "

Cô nàng thấy Băng Thần thì cười tươi đi tới nhưng nàng nhìn thấy Trịnh Vũ Cầm thì hơi khó chịu, trong mắt của nàng chỉ có hấn mới xứng đáng với nàng. Nàng sự phụ đã từng dạy nàng là nữ nhân đã không ủy thân thì thôi, thà cô độc suốt đời chứ không theo người yếu hơn mình.

Nhìn Băng Thần chiến đấu trong lần tỉ thí nàng lần đầu tiên biết đến khả năng áp đảo tuyệt đối, dù cho chính nàng đánh tay đôi với hấn cũng không hề có niềm tin chiến thắng. May mắn định mệnh cho nàng gặp hấn một lần nữa, khi tiếp xúc nàng càng thấy thêm nhiều ưu điểm của hấn.

Thứ nhất có thể nhanh chóng trở nên bình thản sau khi thấy nhan sắc của nàng, thứ hai hành động luôn có tính toán một cách rõ ràng, dùng những thứ xung quanh tạo ra lợi thế lớn nhất. Quan trọng nhất với nhan sắc của nàng thì rõ ràng đi cùng với nàng cũng không thể xấu được.

Băng Thần lại đẹp đến vừa nhìn đã khiến một người nữ nhân tim loạn nhịp, dù cho hấn đang bị đau đến co quắc cũng vẫn đẹp, khí chất cũng khiến nàng có cảm giác rằng hấn không gì không làm được.

Thế nên nàng đã quy chụp hấn thành đồ bỏ túi của mình, nàng cũng không có ý định chia sẻ hấn với bất kỳ ai, nhưng nhìn thấy hấn ôm Trịnh Vũ Cầm nàng mới nhận ra một điều quan trọng. Gái đẹp nhiều người theo đuổi thì sao có thể chịu không hoa, tuy hơi khó chịu nhưng trước tiên gia nhập Nữ Nhi Hồng rồi tính tiếp.

"Giới thiệu với người đây là Trịnh Vũ Cầm phó hội trưởng của Nữ Nhi Hồng, còn đây là Hương Thiên Y mà ta đã kể, hai người làm quen đi. "

Hương Thiên Y mỉm cười nói:

"Mong phó hội trưởng giúp đỡ."

Trịnh Vũ Cầm cũng mỉm cười nói:

"Nữ Nhi Hồng rất vui khi có thành viên giỏi như người gia nhập."

Hai người lại nói mấy câu xã giao nữa thì Băng Thần mới lên tiếng:

"Chúng ta đi về trụ sở thôi, sáng mai ta còn phải sớm đăng nhập Tân Sinh."

Hương Thiên Y mắt sáng lên nói:

"Hôm nay..."

Nhưng nàng chưa kịp nói hết câu thì Băng Thần đã bật mồm nàng lại ghé tai nàng nhỏ giọng nói:

"Đợi về trụ sở rồi chúng ta nói sau."

Nàng từ người Băng Thần ngửi được mùi hương khiến nàng vô cùng thoải mái, lần trước ngã vào người hấn cũng đã thoang thoang ngửi được. Cầm lấy tay hai người Băng Thần lôi họ đi, đi vào xe xong bọn họ cũng không ai nhiều lời, mở hết tốc lực chỉ mười năm phút đã tới nơi.

Hương Thiên Y nhìn lấy trụ sở hai mắt đầy rung động, quả nhiên mình chọn Nữ Nhi Hồng không sai, nghe sự phụ nói nơi đây cũng toàn nữ. Khi ba người đi về thì Trịnh Vũ Cầm chủ động rút tay ra, Băng Thần cũng muốn buông tay Hương Thiên Y nhưng phát hiện nàng nắm rất chặt.

Bọn họ vào đại sảnh thì phát hiện mọi người vẫn còn tỉnh táo, Băng Thần lần lượt giới thiệu, sau đó khi ngồi xuống ghế thì nàng ta mới chịu buông tay hấn. Từ Lan cùng Từ Mộng lúc này cũng đi ra, Băng Thần thấy thế cũng giới thiệu:

"Đây là hai lão bà của ta Tử Lan cùng Tử Mộng, còn đây là người thứ chín trong tổ đội của chúng ta."

Trong mắt Hương Thiên Y tràn ngập bất ngờ, nàng không kiềm được hỏi:

"Người có hai lão bà."

Băng Thần nhìn nàng cười trêu:

"Người nhìn ta như thế này thì làm sao độc thân được, dù ta gay thì cũng có nam nhân rồi huống chi ta là một nam nhân chân chính."

Trịnh Vũ Cầm ngồi lặng im thì mới chú ý đến tay của Hương Thiên Y đã siết thật chặt, nàng thầm nghĩ:

"Tên này lại hút mất hồn của một cô gái rồi, hẳn có nhiều nữ nhân xinh đẹp như thế sao còn nhắm tới mình."

Băng Thần nhìn mấy nàng rồi nói:

"Tử Mộng, Tử Lan mới về chắc cũng chưa ăn gì, Thiên Y cũng thử đồ ăn ta nấu, đây là một trong những ưu đãi khi gia nhập đây."

Hắn nói xong thì đi vào bếp, Khang Tiểu Vũ cũng muốn ăn nhưng nàng ngại, đành phải dời đi sự chú ý của mình.

"Thiên Y, Tử Lan, Tử Mộng mọi người giết được bao nhiêu xác sống rồi?"

Tử Mộng mỉm cười nói:

"Tất nhiên là đủ một trăm, nhưng chúng ta chỉ xếp thứ ba, thứ tư thôi."

Hương Thiên Y nhìn mọi người rồi nói:

"Ta thứ hai có đánh giá 80 tinh, Băng Thần hẳn đi vào thứ nhất, còn hai người được bao nhiêu tinh."

Tử Mộng thần nhiên đáp:

"Ta được 70 tinh còn Tử Lan cũng như thế."

Khang Tiểu Vũ nhìn ba nàng giọng nói mang chút kinh ngạc hỏi:

"Các người sao làm được."

Hương Thiên Y lên tiếng trước:

"Băng Thần tìm cho ta một thanh kiếm sau đó giúp đỡ ra giết xác sống, chúng ta thông qua một cái cửa sắt chống đỡ. Cuối cùng khi xác sống tràn vào thì chúng ta dùng xe mô tô lượn một vòng, cuối cùng ta ngã xuống xe nhưng nhanh chóng phản ứng lách xuống miệng cống phía dưới, xuống đó giết thêm ba con nữa thì ta hoàn thành thử thách."

Khang Tiểu Vũ quay qua hai người Tử Lan, Tử Mộng hỏi:

"Còn các người thì sao?"

Tử Mộng mỉm cười nói:

"Chúng ta thì do may mắn xuất hiện trong một trại giam, đám quái vật kia bị giam trong lồng, có điều mất thời gian đi tìm vũ khí thế nên chúng ta mới trễ nãi như thế."

Khang Tiểu Vũ thở dài cảm thán:

"Các người quá may mắn, lần này Tân Sinh đã cho chúng ta ăn một cú lừa quá lớn, không có các người thì ta có lẽ sẽ chẳng biết gì."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 155: Sát thủ

Băng Thần bê ra ba bát com trứng chiên với sườn non áp chảo, đặt com trước mặt các nàng hân ta cười nói:

"Ăn nóng mới ngon, các ngươi có thể cho ta biết thông số khi nhận đánh giá của mình không?"

Hương Thiên Y hít một hơi sâu, nghe hân nói thể nàng cường ép con thềm ăn lui đi từ chiếc nhẫn trên tay phóng ra hình ảnh.

Tư chất 80 *:Mỗi lần lên cấp nhận lấy thuộc tính tăng thêm x 5, thuộc tính cơ bản khi bắt đầu x 5, thiên phú cùng khả năng lĩnh ngộ x 5, thời gian học tập kỹ năng - 45 %.

Băng Thần nhìn nàng ngạc nhiên hỏi:

"Làm sao ngươi làm được?"

Khang Tiểu Vũ thấy hân thiếu hiểu biết, nàng bĩu môi nói:

"Ngươi không chịu tìm hiểu gì cả, thứ này không những có thể giúp chúng ta đăng nhập Tân Sinh còn có thể mở thông tin trong trò chơi hiển thị tới thực tại.Ngươi chỉ cần khẽ niệm thì thông tin ngươi cần sẽ đi ra, thử một chút đi."

Băng Thần gật đầu trong lòng khẽ niệm ngay lập tức thông số của hân hiện ra

Tư chất 100 *:Mỗi lần lên cấp nhận lấy thuộc tính tăng thêm x 10, thuộc tính cơ bản khi bắt đầu x 10, thiên phú cùng khả năng lĩnh ngộ x 10, thời gian học tập kỹ năng - 90 %.

Hương Thiên Y cùng mấy cô nàng ngạc nhiên, Khang Tiểu Vũ nhũn mày:

"Tại sao chỉ thua hai mươi tính mà thông số giảm đến tận một nửa, Từ Lan,Từ Mộng hai người cho chúng ta xem với."

Hai nàng tư chất giống nhau

Tư chất 70 *:Mỗi lần lên cấp nhận lấy thuộc tính tăng thêm x 4, thuộc tính cơ bản khi bắt đầu x 4, thiên phú cùng khả năng lĩnh ngộ x 4, thời gian học tập kỹ năng - 35 %.

Khang Tiểu Vũ ngả lưng ra ghế nghĩ một chút rồi nói:

"Từ 80 * xuống 70 * giảm không nhiều lắm chứng tỏ lần này chỉ cần trên năm mươi tính thì vẫn sẽ có thiên phú nằm ở mức x 2. Còn lại thấp hơn 50 * thì ta nghĩ chỉ số sẽ không đáng kể. Thế nhưng xác sống vẫn quá nguy hiểm, một số tỷ muội trong hội nơi xuất phát rất đông xác sống."

Lần này Tân Sinh thử thách ban đầu lại không quá quan trọng vào thực lực, quan trọng nhất vẫn là vận khí. Chỉ cần giống như Từ Lan cùng Từ Mộng thì quá khỏe, nếu may mắn hơn xuất hiện trong đồn cảnh sát thì càng khỏe, lúc này Băng Thần mới nhớ tới Mạc Khanh chưa ra ngoài, mình làm đội trưởng thật tắc trách.

Nhưng càng lâu ra thì khả năng nàng ta giết nhiều xác sống càng cao, quả thực Băng Thần đoán không sai, Mạc Khanh lúc này sắp giết đủ một trăm con xác sống rồi. Nàng xuất hiện tại một tiệm đồ cổ trong đó có một cây cung cùng các mũi tên bằng bạc, thứ này hân phải rất quý giá.

Trên một dãy lầu khá cao Mạc Khanh lấp ló quan sát phía dưới, bỗng nàng phát hiện một con xác sống trong ngõ hẻm phía xa. Nàng thì thầm:

"Khoảng cách ba trăm thước, gió nhẹ."

"Vút "

Một mũi tên bay ra xuyên qua đầu một xác sống khiến nó đổ gục, trên đường phố xác sống tuy tĩnh lặng nhưng đôi khi vẫn có di chuyển. Việc của nàng đơn giản chỉ là bắn chết những con đi lẻ, nhưng bây giờ thì nàng không thể làm thế nữa rồi, số lượng mũi tên đã hết.

Bàn ghế gỗ trong nhà cũng đã bị nàng dùng sao gọt thành mũi tên, sự lựa chọn duy nhất của nàng bây giờ là một khẩu súng. Số lượng nàng giết được cũng chín mươi tư rồi, khẩu súng này có sáu viên, nàng bắt buộc phải bắn trúng hết.

Cầm chắc tay súng nàng nhắm ngay đầu một con gần nhất bóp cò

"Đoàng "

Đầu của xác sống như trái dưa hấu nổ tung, gòi bộ nhão nhèo khiến nàng cảm giác hơi kinh tởm, tiếng vang của khẩu súng làm cho tất cả các xác sống điên cuồng lao về phía nàng. Nàng đã thấy thảm cảnh của những người xuất hiện trên đường, nàng sợ hãi nhưng vẫn cố lấy tinh thần nhắm vào bảy xác sống đang ở phía dưới bóp cò.

"Hai "

"Ba "

"Bốn "

"Năm "

Năm viên đạn đều trúng đích, phía cánh cửa đi lên nóc cũng đang bị đám xác sống công phá

"Àm, âm "

Nàng đang suy nghĩ mình có lên dùng nó để tự sát hay không, nhưng trong đầu nàng một bóng hình hiện nên, đã thua một lần nhất quyết không thể bị bỏ xa được, lòng tự trọng của nàng không cho phép. Hít một hơi thật sâu nàng bình tĩnh chờ đợi cánh cửa bị phá, nàng đứng lên thành của tòa nhà, hơi thở của nàng càng lúc càng gấp.

"Àm, xoảng "

Cánh cửa bị công phá, nàng nhắm chính xác bóp cò, ngay sau đó nàng thả rơi mình từ trên lầu xuống, nhưng bạch quang lại lóe lên. Cũng giống như mọi người nàng sau khi biết rõ tình hình nhận đánh giá xong thì bị đẩy ra khỏi trò chơi.

Băng Thần đang ngồi nghe mấy cô nàng bàn chuyện thì bỗng Mạc Khanh xuất hiện ngay trên đùi hắn, hương thơm từ người nàng toát ra mắt hắn lại vừa tầm hai quả núi trắng như tuyết. Cùng bờ mông đầy đặn của nàng làm cho thằng em không nghe lời thằng anh dựng thẳng một cách đột xuất.

Mạc Khanh hơi bất ngờ một tý nhưng rất nhanh nàng cảm giác có gì đó nhét vào giữa hai mông của mình không ngừng nảy. Nàng cũng không ngốc lập tức biết đó là gì, ngay lập tức nàng đi xuống khỏi người Băng Thần, nàng xấu hổ đi sang một cái ghế khác.

Khang Tiểu Vũ thấy nàng về thì chẳng quan tâm tới tai nạn vừa xảy ra mà liền hỏi:

"Người có giết đủ một trăm con xác sống không."

Mạc Khanh gạt đầu xấu hổ liếc về phía quần của Băng Thần, lúc này thì hắn đã gác chân lên để cho khỏi ngứa ngáy. Nàng ta thấy thế thì bỏ qua suy nghĩ lung tung huy động chiếc khăn thông số của nàng hiện ra.

Tư chất 70 *: Mỗi lần lên cấp nhận lấy thuộc tính tăng thêm x 4, thuộc tính cơ bản khi bắt đầu x 4, thiên phú cùng khả năng lĩnh ngộ x 4, thời gian học tập kỹ năng - 35 %.

Khang Tiểu Vũ nhìn xong lại cảm thán:

"Vây là đã rõ, trong lần đầu tiên đăng nhập nếu thành công thì tư chất tối thiểu cũng bảy mươi."

Mấy cô nàng khác cũng không ngừng cảm thán, nói bọn họ không tiếc nuôi chính là giả dối, tuy chỉ số khi lên cấp không nhiều nhưng với hơn 1000 cấp thì đó là con số khủng khiếp. Rất nhiều đạo cụ lấy từ Tân Sinh cũng có chỉ số tương tác với chỉ số của người sở hữu.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Ta thấy chim to

Băng Thần vốn không muốn nói chuyện mình có thêm thần cấp thiên phú +100% may mắn nếu không các nàng chắc gan tỵ chết mất. Theo hắn biết may mắn cùng lĩnh ngộ là hai chỉ số ần, chính người chơi cũng chẳng thấy được, còn hắn may mắn hai lần đệ nhất đã có cơ hội thấy sơ qua.

Chỉ số may mắn của hắn được tăng gấp đôi sau đó có con số 150 hắn cũng không biết đó có cao không. Hắn quay qua hỏi Khang Tiểu Vũ:

"Chỉ số may mắn của một người thường thường là bao nhiêu?"

Khang Tiểu Vũ thần nhiên nói:

"Bình thường là 10, cao nhất trong lịch sử là 50."

Băng Thần ngạc nhiên nói:

"Thế à?"

Khang Tiểu Vũ cùng mấy cô nàng bỗng ý thức được cái gì đó, các nàng nhìn chăm chăm vào hắn, Khang Tiểu Vũ cao giọng hỏi:

"Nhân danh hội trường ta muốn biết chỉ số may mắn của người."

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Dù gì cũng phải cho ta ít bí mật cho riêng mình, nam nhân phải có bí mật thì mới hấp dẫn đúng không nào."

Khang Tiểu Vũ trực câu hấn hỏi:

"Có nói hay không, nếu không nói thì không ai ép ngươi cả."

Băng Thần bĩu môi nói:

"Thế thì ta không nói."

Khang Tiểu Vũ chỉ thẳng mặt hấn nhưng không thốt lên lời, nàng thờ ra lấy lại bình tĩnh sau đó hỏi:

"Ta không cần biết con số cụ thể, ngươi chỉ cần trả lời ta cao hay thấp."

Băng Thần đang lơ đãng ngó xung quanh, bỗng nhiên hấn nhìn thấy cảnh tượng khiến cho Khang Tiểu Vũ hỏi gì hấn cũng không chú ý. Gấp gáp quay đầu đi hấn cố gắng hít thở sâu để lấy lại bình tĩnh, Khang Tiểu Vũ thấy hấn không chú ý thì gắt giọng hỏi lại:

"Băng Thần bốn tiểu thư đang hỏi ngươi chỉ số may mắn của ngươi cao hay thấp nói một câu."

Băng Thần nhìn nàng mặt đỏ như lửa bỗng nhiên hấn không biết tại sao lại thốt lên:

"Đoán xem"

"Đùng một tiếng chiếc bàn trước mặt của hấn bị lôi điện hòa thành vài mảnh."

Băng Thần nhìn nàng bĩu môi nói:

"Không thú vị, chỉ số của ta cao, ngươi đã hài lòng chưa."

Nói xong ánh mắt hấn không tự chủ lao liên nhìn xung quanh, khi này hấn ta nhìn qua phía bốn tỷ muội Trình gia thì thấy các nàng ngồi không có khép nép. Sự tồn tại của hấn đối với các nàng không quá cao hay sao mà cả bốn đều mặc mấy ngủ ngắn tũn, đã thế còn khá mỏng, kinh khủng nhất là không có nội y.

Khi này nhìn vào cái gì hấn ta khung nên thấy cũng đã thấy hết, hấn phát hiện ra bí mật kinh thiên, bốn chị em đều là bạch hổ, hàng quý hiếm. Bây giờ khi nhìn chung quanh thì hấn mới phát hiện ngoại trừ Khang Tiểu Vũ, cùng mấy người mới tới hoặc mới trở về, mấy người còn lại hấn muốn nhìn cái gì thì cũng thấy cả.

Hấn bây giờ chỉ muốn họa mi của mình ngừng hót nhưng sao khó quá, lúc này mới cùng Trịnh Vũ Cầm làm tỳ, sau đó lại bị Mạc Khanh kích thích. Băng Thần bây giờ chỉ mong các nàng đi về ngủ để hấn ta còn về phòng nhưng có vẻ các nàng thích bàn luận hơn.

Dị năng giả tình thần tốt hơn người thường thế nên các nàng không ngủ cũng chẳng sao nhưng Băng Thần thì có sao rồi. Hấn bị kích thích cả gần tám tiếng đồng hồ nhưng không thể giải phóng, gần sáu giờ sáng rồi, lúc này cả người hấn như muốn nổ tung.

Có lẽ sống chung với nhiều nữ nhân tuy bỏ mặt nhưng nhiều lúc cũng rơi vào hoàn cảnh tiến thoái lưỡng nan, thật sự luôn nếu biết trước hấn chần chẫn đã về phòng từ trước rồi. Khang Tiểu Vũ quay qua nhìn hấn hỏi:

"Ngươi có ý kiến gì không Băng Thần?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không"

Khang Tiểu Vũ nhìn đồng hồ đeo tay sau đó mở ti vi đằng xa lên, mỗi lần sau khi đăng nhập vào Tân Sinh đều sẽ có bản tin khẩn cấp. Nàng muốn xem xem có nhiều người vượt qua được mấy người trong công hội của mình hay không, khi mấy cô nàng đang nhìn lên màn hình thì hấn nhân cơ hội kéo Từ Lan, Từ Mộng đi.

Khi vừa khuất dãy hành lang hấn ta liền ôm hai nàng phóng như bay vào phòng đóng cửa lại, thấy hấn gấp gáp như thế Từ Mộng cười trêu:

"Thế nào lúc này bỏ mất không."

Băng Thần không thèm trả lời mà lao vào chiến đấu luôn, hấn không biết hấn rời đi không phải không có ai chú ý. Hường Thiên Y cùng Mạc Khanh vì góc độ chuẩn xác thế nên nhìn rất rõ, đã thế hai nàng đều biết đối phương cũng nhìn thấy, hai cô nàng đang xấu hổ đột nhiên bật cười.

Trình Thiên Tuyết nhìn hai nàng hỏi:

"Hai tỷ cười gì thế?"

Hương Thiên Y nhìn nàng đưa tay lên để cách nhau một đoạn rồi nói:

"Lúc này bọn ta thấy con chim to bằng nay nè."

Trình Thiên Tuyết bĩu môi nói:

"Các tỷ chắc chưa bao giờ nhìn thấy yêu thú rồi, chim như thế thì quá nhỏ."

Hương Thiên Y cùng Mạc Khanh nhìn nhau cười nói:

"Ừ thì nhỏ "

Mạc Khanh nói nhỏ:

"Coi xem tin tức có gì không."

Hương Thiên Y nhìn Mạc Khanh rồi nói nhỏ:

"Theo ta tin tức cũng chẳng có gì, đi xem chút không?"

Mạc Khanh nghi ngờ hỏi:

"Xem cái gì?"

Hương Thiên Y ghé tai nàng nói nhỏ, sau đó Mạc Khanh mặt đỏ bừng nhưng vẫn gật đầu, hai nàng sau đó lên kút rồi đi, Trình Thiên Tuyết thấy hai cô nàng này cứ mờ ám thì khi các nàng đi xa suy nghĩ một chút rồi cũng đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Âm ảnh

Hương Thiên Y cùng Mạc Khanh nhẹ nhàng đi vào hành lang, Mạc Khanh biết phòng lên đi trước, hai người đi chậm rãi như ăn trộm. Mạc Khanh thấy cửa còn mở thì quay lại nhỏ giọng nói:

"Cửa còn mở."

Nhưng khi nàng quay lại thì thấy đằng sau nàng ngoài Hương Thiên Y còn có Trình Thiên Tuyết, nàng hơi bất ngờ, có điều hai người ra hiệu im lặng thế nên nàng cũng không nói. Trình Thiên Tuyết hoàn toàn trong sáng, nàng chỉ tò mò thôi, từ nhỏ nàng đã cùng cha mẹ sống trong rừng, gần như không tiếp cận mấy thứ đen tối như Hương Thiên Y, Mạc Khanh.

Bọn họ nhẹ bước đến hơi gần thì đã nghe tiếng của Từ Mộng

"Nhanh lên, mạnh vào...."

Một lúc sau cũng nghe tiếng của Từ Lan la:

"Ta nữa.... thật thoải mái "

Ba cô nàng bị kích thích chạy đến xem, bọn họ chỉ dám thò một tý vào để xem, trên sa lông đang đại chiến ba người không hề biết gì cả. Vì thẳng hướng thế nên bọn họ thấy được tất cả, Hương Thiên Y lập tức mở máy tính bảng trên cánh tay âm thầm quay phim.

Mạc Khanh thì quá rung động không kịp phản ứng, cả người cứ như bị điểm huyệt, nàng trầm nghĩ:

"Thứ kia to vậy, bên dưới nhỏ như thế làm sao lại có thể nhét vào."

Trình Thiên Huệ, Trình Thiên Phương, Trình Thiên Mai bỗng nhiên chảy máu mũi, điều này cho các nàng biết tình trạng của tiểu muội Trình Thiên Tuyết. Bốn người tâm linh tương thông thế nên cũng cảm giác hiện giờ của họ cũng không hiểu vì sao lại xúc động, bàng hoàng như thế.

Ba người liền phản ứng lại, tỷ tỷ Trình Thiên Phương mở ra máy tính bảng ở cổ tay ra, nàng có thể thông qua máy tính của mình khởi động chức năng quay hình của muội muội. Khi mở ra thì ba người cũng đứng hình, may sao ba người cũng chỉ ngồi ở ngoài cùng nên không ai để ý.

Đến khi Băng Thần thoải mái rên rĩ một tiếng kết thúc chiến đấu thì Hương Thiên Y mới vực tỉnh, nàng lui lại đằng sau kéo theo hai cô nàng kia lui lại. Thấy hai người chưa hoàn hồn thì nàng vội vàng kéo hai người đi theo mình, lờ hai nàng ra khỏi hành lang thì nàng mới nhéo mỗi người một cái rồi nói:

"Tỉnh lại đi hai cô nương, hấn phát hiện ra thì mệt đấy, dù sao hấn cũng sẽ là sếp của chúng ta đấy."

Sau đó nàng muốn tắt chức năng ghi hình đi, Mạc Khanh nắm lấy tay nàng nói:

"Chúng ta đã nhìn lên còn lưu lại bằng chứng, người không ngốc chứ?"

Hương Thiên Y nhìn nàng bĩu môi khinh bỉ nói:

"Người mới ngốc, vừa nãy sau khi ăn đồ ăn của hấn thì ta mới nảy ra ý tưởng quay lên, có thứ này đi uy hiếp thì muốn gì hấn chả làm cho chúng ta. Không tin thì các người đợi đấy."

Hai cô nàng nghe thế thì cảm giác rất ư có lý, và lại đã đâm lao thì phải theo lao biết đâu sẽ có hiệu quả bất ngờ. Hương Thiên Y nhìn hai nàng vỗ vai nói nhỏ:

"Các người lo gì, cứ để ta ra mặt, sắp đến giờ đăng nhập Tân Sinh tắm rửa rồi ăn sáng nữa."

Bọn họ chia nhau đi về phòng, ngoài ghế sofa Khang Tiểu Vũ tắt đi tin tức sau đó muốn đi nghỉ, khi nhìn thấy ba tỷ muội Trình gia đều chảy máu mũi thì ngạc nhiên hỏi:

"Các người không sao chứ, có cần tới bệnh viện không?"

Trình Thiên Phuong mỉm cười miễn cưỡng nói:

"Không sao chúng ta hưng phấn quá ấy."

Khang Tiểu Vũ thấy thế thì cũng không truy hỏi chỉ nhẹ nhàng dặn dò:

"Ba người đi nghỉ đi, chín giờ đã phải vào Tân Sinh rồi tranh thủ thời gian nghỉ ngơi thôi."

Trình Thiên Phuong gật đầu cười nói:

"Thế thì chúng ta đi nghỉ trước hẹn gặp hội trưởng sau."

Khang Tiểu Vũ nhìn theo bóng lưng của họ lắc đầu nói thầm:

"Không lẽ bị xác sống giết chết vui như vậy, mình chẳng thấy vui tý nào."

Nàng vươn vai lắc mình một cái sau đó sai bước về phòng của mình, ba cô nàng về phòng thì thấy tiểu muội đã nằm trên giường ngất ngờ. Trình Thiên Tuyết thấy ba người đi về thì vẫn ngồi suy ngẫm, đưa tay lên nàng ước lượng.

Ba người kia cũng nhảy lên giường nằm, giường của bốn người thuộc dạng khổng, mỗi người nằm một góc vẫn thoải mái. Trình Thiên Phuong làm đại tỷ thế nên đành cao giọng nói:

"Đừng nghĩ lung tung nữa, quên hết những gì mình thấy đi, chúng ta đi tắm thôi tỷ nữa còn ăn sáng."

Nhắc tới đồ ăn các nàng liền quên đi tất cả, mỗi người đều khê liếm môi của mình, hương vị đồ ăn của Băng Thần thật khó tả. Trong biệt thự không khí lại một lần nữa yên tĩnh, mỗi người đều đi nghỉ ngơi phần mình, Từ Mộng cùng Từ Lan đã về phòng.

Nhìn đồng hồ thì đã gần tám giờ rồi, hấn ngồi dậy đi tắm, sau khi tắm xong cả người cảm giác vô cùng thoải mái. Mặc một chiếc áo sơ mi trắng với chiếc quần jean hấn bước ra bên ngoài, đi tới phòng bếp hấn xắn lên tay áo của mình, lấy sách dược thiện của Thương Nhược Nhược ra tham khảo.

Rất nhanh hấn chọn được món mình cần, mọi người lúc này ai cũng cần tinh thần thoải mái, làm một "thịt hầm thanh tâm thảo" có lẽ hợp lý nhất. Thêm một chén cơm trắng với "hòa hồng thịt nướng thất lát" cuối cùng một cốc "bình tâm trà" cùng bánh bông lan sẽ giúp mọi người thoải mái.

Băng Thần mở tủ lạnh ra xem thì thấy trong đó đã đầy những đồ ăn tươi ngon, chính hấn cũng có chút đói thôi thì làm thêm một đĩa "gỏi gà không lò". Món ăn này làm hấn nhớ tới con gà đã tấn công mình lúc mới qua Thanh Vân đại lục, thật đáng sợ, hơi rùng mình một cái hấn từ giới chỉ lôi một con gà đã sạch lông ra chế biến.

Món thịt hầm chế biến hơi lâu nhưng có Dịch Hòa của hấn lên nhanh hơn hấn, nửa tiếng sau tất cả các món đã được dọn lên. Bốn cô nàng cũng lục tục đi tới, ban đầu mấy người đem qua nhìn lên có chút xấu hổ.

Nhưng sự hấp dẫn của mỹ thực khiến họ quên đi, ngồi vào bàn bình thường nghiêm túc Khang Tiểu Vũ lại như đứa con nít chấp tay nói:

"Mời cả nhà ăn cơm."

Ngồi cạnh Băng Thần Trình Thiên Tuyết không tự chủ nhìn xuống thẳng em của hắn, nàng lắc đầu bắt đầu ăn nhưng trong lòng thầm nghĩ:

"Có khi nào mình bị ám ảnh bởi thứ đó."

Trình Thiên Phương nhéo eo nàng một cái rồi nói:

"Đừng nhìn nữa, ngại thất thân thì ba chúng ta cũng sẽ bị ảnh hưởng, khi đó thì xấu hổ chết."

Băng Thần thấy hai người xì xào thì hỏi:

"Đồ ăn không hợp ý sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Đặc biệt nghề nghiệp

Trình Thiên Tuyết nghe thế thì lắc đầu xấu hổ nói:

"Không có, chúng ta có chút chuyện riêng thôi không quan trọng lắm đâu."

Hương Thiên Y gấp một miếng gà, khi nghe được Trình Thiên Tuyết nói thế thì nàng mỉm cười trêu:

"Nàng thích uống sữa đậu nành ngại chuẩn bị cho nàng ta đi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ngươi không thích uống trà mà thích uống sữa đậu nành ư, ta thấy trong tủ lạnh cũng có một lốc sữa đậu nành đó, chút nữa dùng bữa xong ngươi lấy mà uống."

Trình Thiên Tuyết nghe thấy thế xấu hổ vô cùng nàng nhìn hắn nói nhỏ:

"Cám ơn ngươi."

Băng Thần cười thoải mái nói:

"Không có gì, ta phải làm thôi."

Nhìn nụ cười của hắn khiến tim nàng loạn nhịp, nàng quay mặt đi hướng khác không để cho hắn thấy. Bữa cơm diễn ra rất vui vẻ, mọi người đều ăn rất nhiều, bỗng nhiên có một thông báo từ máy tính của Khang Tiểu Vũ hiện ra.

Nàng mở ra đọc xong thì vui vẻ nhìn mọi người nói:

"Ta vừa nhận được báo cáo của hội viên rằng đồ đặc dính máu của chúng ta thì khi mặc vào thân thể cũng sẽ xuất hiện trong trò chơi."

Băng Thần liếc mắt hỏi:

"Sao ngươi biết hay thế."

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn khoanh tay cười nói:

"Trong công hội có một cô gái tới tháng ngay lúc chuẩn bị đăng nhập, nàng vội vàng xử lý thế nên làm cho máu của mình văng vãi. Cuối cùng nàng mặc nguyên bộ quần áo cùng chiếc ghế đều sang thế giới bên kia, nếu quả thật như thế thì quá dễ rồi, ta sẽ cho người chuẩn bị giáp sắt cùng súng, qua đó xả vài đường đạn thì chắc chắn cả đám cũng giết thoải mái."

Băng Thần thật không biết nên khóc hay cười, nữ nhân tới tháng cũng khiến cho cả một công hội tìm ra giải pháp sống còn. Hắn nhìn mấy nữ nhân rồi cười nói:

"Thế thì ngươi cũng cung cấp áo giáp cùng súng đạn cho mấy người tới tháng đi, nếu không xác sống người thấy mùi máu thì dù ít cũng sẽ cuồng bạo lên đây."

Khang Tiểu Vũ lườm hắn nhưng không phản bác, Băng Thần nói quá ư có lý khiến nàng chả biết nói gì. Băng Thần tui cười đùa nói chuyện rất thô nhưng

câu chuyện lại rất thật, nàng nhìn ba vị hội phó một chút rồi nói:

"Cung cấp cho mấy vị tỷ muội tới nguyệt sự băng vệ sinh thấm hút tuyệt đối, đồng thời những người xuất hiện nơi đông xác sống thì chuẩn bị áo giáp cho họ. "

Trịnh Vũ Cầm nhú mày nói:

"Nếu số lượng không đủ thì sao?"

Khang Tiểu Vũ lắc đầu nói:

"Chúng ta có tiền nhưng quá thiếu thời gian những người không có áo giáp mặc thì cho nghỉ đến khi tới lượt sử dụng hoặc hết nguyệt phiếu. Ai kiên trì thì chúng ta cũng không cấm, cho họ chuẩn bị súng, tuy chúng không có tác dụng với dị năng giả nhưng đám xác sống thì ăn một viên vào đầu sẽ gục ngay."

Ăn com xong thì Băng Thần không phải dọn như hôm qua nữa, từ bên ngoài có người vào giúp hắn thanh tẩy bát đĩa. Nói thanh tẩy cũng không đúng lắm bởi họ thu hết bát đĩa dơ đi nhưng thay vì rửa họ lại sắp bát đĩa mới vào, sự giàu có của công hội trong mắt hắn lại lên một tầm cao mới.

Chín giờ tắt cả đi vào trong Tân Sinh

Lão giả hôm trước vẫn đứng đó nhìn hắn chăm chú hỏi:

"Dị giới chiến binh ngươi muốn sinh hoạt tại Vô Thiên thế giới thì cần phải có chức nghiệp riêng cho mình, bây giờ ta sẽ cho ngươi biết về các chức nghiệp."

Băng Thần nhanh chóng nói:

"Không cần đâu, ngài chỉ cần cho tiểu tử biết có chức nghiệp Sát Thủ hay không thôi."

Lão giả nhìn hắn rồi nói:

"Tất nhiên có, ngươi chắc đã sớm quyết định thế thì ta cũng đỡ mất công."

Hắn từ trong áo lấy ra một cái màu đen lệnh bài đưa ra rồi ôn tồn nói:

"Ngươi đi đến cuối thôn sẽ có một tòa "Khảo Hạch Đường ", đến đó sẽ có người thử thách ngươi, chỉ cần đưa ra lệnh bài này thì họ sẽ rõ ràng ngươi chọn cái gì."

Băng Thần tất nhiên làm theo, hắn một mạch chạy tới cuối thôn, quả nhiên đúng như trưởng làng nói, tại nơi đây có một tòa "Khảo Hạch Đường ".

Đi vào trong thì Băng Thần cảm giác nơi đây rất giống với Thanh Vân quốc về phong cách thiết kế nhà cửa, một người nam tử trẻ tuổi đi ra nhìn hắn hỏi:

"Lệnh bài đâu?"

NPC này lại không hề rườm rà trực tiếp muốn lấy lệnh bài, khi nhìn thấy màu đen thì người này nói:

"Đợi một chút sẽ có người ra gặp ngươi."

Một lúc sau có một người trùm kín người ra gặp hắn hỏi thẳng:

"Ngươi muốn làm sát thủ?"

Băng Thần nhìn người này kiên định đáp:

"Dĩ nhiên "

Người này nhàn nhạt nói:

"Thế thì ngươi phải trải qua ba thử thách, đi theo ta."

Người này dẫn Băng Thần tới một nơi toàn hình nhân, trước mặt hắn có một bàn gồm nhiều loại vũ khí, người quay lại hỏi hắn thêm một lần nữa.

"Sát thủ cũng có hai loại thông thường:

Ám Ảnh Sát Thủ: Chuyện dùng vũ khí cận chiến thông qua nguy trang ẩn nấp giết chết mục tiêu, lợi điểm thân pháp điểm cao hơn người thường, lực lượng cũng thuộc mức cao. Vừa học tập liền có ẩn thân kỹ năng, có thể sử dụng dao găm, phi tiêu, đoản kiếm.

Vô Ảnh Sát Thủ : Giết người thông các phương tiện khác mà không cần phải cận chiến, chuyên sử dụng cung tiễn, bẫy rập, độc dược, lợi điểm có trí lực rất cao, đồng thời lam lượng cũng khá lớn, sự kết hợp hoàn hảo giữa cung thủ và thợ săn.

Người chọn loại nào ?"

Băng Thần nhìn người này nhíu mày nói:

"Ngài nói hai dạng thông thường, thế ta muốn biết dạng đặc biệt sẽ như thế nào?"

Người này nhíu mày nhưng vẫn nói:

"Loại đặc biệt thì Vô Thiên đã vạn năm không ai tu luyện tới cấp một trăm rồi, nếu vượt được cấp một trăm thì gia cảnh phải rất tốt. Nhưng dù có tốt thì cũng khó lên cao được bởi vì quá cực khổ cùng tốn kém."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Quang Minh Sát Thủ

Băng Thần nhìn hấn cười nói:

"Ngài miêu tả vẫn tất là được."

Người này thông qua tấm bịt mắt màu đen nói:

"Tồn của, tồn thời gian, cùng cấp vô địch, dễ khiêu chiến vượt cấp, đã học tập nó thì sẽ không có thể học thêm đặc biệt chức nghiệp nhưng bù lại nó sẽ theo người cùng tiến hóa cao cấp hơn."

Băng Thần nhìn người này nói:

"Ngài cho ta học đi."

Người này lại hỏi lại, dùng giọng đầy thâm ý nói:

"Người suy nghĩ kỹ chứ, tài nguyên ở thế giới này không phải có thể thông qua thế giới của người kiếm đâu."

Băng Thần thông minh như thế làm sao không hiểu, hấn kiên định gật đầu nói:

"Ta có niềm tin ngài cứ giao chức nghiệp cho ta."

Người kia nhìn hấn sau đó lấy ra một quả cầu thủy tinh màu đen cùng một con dao găm, sau đó dùng tốc độ không tưởng cắt đứt đầu ngón tay của Băng Thần nhưng lạ thay lại không hề tổn thương đến xương. Một giọt máu của hấn rơi ra bị quả cầu hứng được, Băng Thần lập tức rút tay lại theo phản xạ.

Người kia cười nói:

"Phản xạ tốt đấy, bây giờ quả cầu sẽ khảo hạch người, nó do người sáng lập ra chức nghiệp này dùng hết tâm huyết của mình tạo ra nhằm tìm người thừa kế. Người có bao nhiêu xứng đáng thì sẽ nhận được từ nó bấy nhiêu, nếu như....."

Người này chưa nói xong thì quả cầu lao ra khỏi tay hấn đâm thẳng vào người Băng Thần, tốc độ khiến cả hai không kịp phản ứng. Người kia rất ngạc nhiên sau đó cười lên như điên.

"Ha ha ha ha ha."

Sau đó hấn kéo tay áo lên lấy ra một chiếc vòng tay đưa cho hấn rồi nói:

"Đây là quà tặng của đạo sư hướng nghiệp tặng cho người, chúc người may mắn."

Hấn ta sau khi trao cho Băng Thần thì nhỏ giọng nói:

"Cảm ơn người đã giải thoát cho ta."

Vừa dứt câu cả người hấn hóa thành tro tàn nhưng lại không tự xuống mặt đất mà tung bay trong gió, sau đó bị chiếc vòng tay hút vào. Chiếc vòng tay tự động quấn lấy tay hấn, cách thức sử dụng được chuyển vào đầu hấn, Băng Thần vui vẻ từ vòng tay triệu hồi ra bốn thứ. Dùng giao diện của Tân Sinh xem xét thì hấn mừng rỡ người.

Ám Ảnh Dạ Hành (Toàn thân trang phục) (Chỉ số kế thừa người chơi)

Độ quý hiếm: Thần khí (Hư hổng, Thoái hóa)

Tác dụng: Tốc độ di chuyển x2, giảm sát thương 50 % (bất kể loại nào), ẩn thân ngày đêm tùy ý chỉ cần lam lượng đầy đủ.

Tiêu hao: Lam lượng: 60 giây

Ám Ảnh Cung (Cung) (Chỉ số kế thừa người chơi)

Độ quý hiếm: Thần khí (Hư hổng, Thoái hóa)

Tác dụng: Tốc độ xạ tiễn x 2, sát thương tăng 60 %, gây hiệu quả chảy máu năm phút trên 1 tiễn trúng đích (- 0,001% / giây)

Tiêu hao: Lam lượng: 50 / tiễn (Không có hỗ trợ nhắm bắn)

Ám Ảnh Đinh (Lô đỉnh) (Chỉ số kế thừa người chơi)

Độ quý hiếm: Thần khí (Hư hổng, Thoái hóa)

Tác dụng: Luyện chế đan dược độc dược thời gian - 80 %, hiệu quả tăng 50 %

Tiêu hao: Tùy loại đan dược, độc dược luyện chế

Ám Ảnh Đoản Kiếm (Dao găm) (Chỉ số kế thừa người chơi)

Độ quý hiếm: Thần khí (Hư hổng, Thoái hóa)

Tác dụng: sát thương chí mạng khi tấn công sau lưng x 3

Tiêu hao: Huyết: 50

Ám Ảnh Kiếm (Trường kiếm)

Độ quý hiếm: Thần khí (Hư hổng, Thoái hóa)

Tác dụng: Khi tấn công trước mặt có 100% bỏ qua phòng thủ của đối phương khi trúng đích

Tiêu hao: 0

Băng Thần đang vui mừng hân thế này thì quá mạnh, hân cúi xuống muốn hôn vòng tay một cái thế nhưng dị biến lại tới.

Hình xăm Sát Thần Kiếm đột ngột lóe lên, hình xăm cây cung cũng lóe sáng. Tiếp đó chúng cường ép Ám Ảnh Cung cùng Ám Ảnh Kiếm lòi ra, Băng Thần còn không biết hình xăm cây cung có từ lúc nào. Sau đó hai món trong bộ Ám Ảnh vỡ tan trước mắt hắn, chúng hóa thành bụi phấn rồi bị hấp thu, hai món bảo vật kia liền chiếm vị trí của chủ cũ trên vòng tay.

Băng Thần tính lòi chúng nó ra xem thì thông tin nghề nghiệp cũng hiện ra, cái tên đã đủ khiến hắn khá sốc.

"Quang Minh Sát Thủ "

Hắn vốn muốn một nghề nghiệp đặc biệt, không ngờ còn có thể đặc biệt đến mức như thế này, chỉ hi vọng khi xem thông tin sẽ không làm mình thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 160: Nghịch thiên

Mở ra thông tin nghề nghiệp thì Băng Thần càng thêm ngạc nhiên

"Quang Minh Sát Thủ " (Cấp 20 tấn thăng)

Nguyên liệu tiến cấp:????

Như ẩn như hiện người mang chức nghiệp tốc độ x 3, sát thương chí mạng x 3, giết một mục tiêu thời gian hồi chiêu giảm 10 %.

Có thể dùng bất cứ vũ khí gì

Khá đơn giản không có gì đặc sắc lắm nhưng khi nhìn lấy truyền thừa chiêu thức thì hẳn liền thay đổi suy nghĩ.

Thiên Thần Tốc Biến

Khi thi triển sẽ tạo ra hiệu ứng nổ tung tại chỗ đánh lừa đối thủ, bản thân dịch chuyển tức thờ đến phạm vi gần đó giới hạn từ 1 - 5 mét. Trong quá trình dịch chuyển thân thể tại hư không, miễn nhiễm 100 % sát thương vật lý, 100 % sát thương pháp thuật.

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

Sau lever 20 cần chiêu thức cấp độ 20 cùng Bạch Điều Cầm lòng để tiến cấp

Tiêu hao: Lam lượng 200

Thời gian hồi: 20 giây

EXP: 0 /1000

Quang Minh Cầu

Phóng ra một quang minh cầu, không gây sát thương, gây hiệu quả mù cho những người quan sát, phòng thủ giảm 50%, nếu bị giết khi trên người có hiệu ứng debuff phòng thủ vĩnh viễn trừ 2.

(Hiệu quả debuff 200 giây)

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao : Không

Thời gian hồi: 5 tiếng

EXP: 0 / 1000

Quang Minh Âm Sát

Khi sử dụng sẽ chỉ định mục tiêu, sau đó sẽ tốc biến đến trước mặt đối phương, giết chết đối phương trong không quá ba giây thời gian cooldown sẽ bằng không. Bị giết chết bởi kỹ năng sẽ làm đối phương mất vĩnh viễn 2 điểm kháng ma pháp.

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: 3 phút

EXP: 0 / 1000

Quang Minh Lụi Tàn (Bị động kích hoạt)

Khi xuống dưới 90% máu tốc độ x 3, sát thương bạo kích x 3, toàn bộ chiêu thức hồi, hút máu 100 % sát thương gây ra.

Có 99 % giết đối thủ vĩnh viễn trừ của đối phương 1 điểm công kích,..... có 1 % giết đối thủ vĩnh viễn trừ của đối phương 10 điểm công kích.

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: 1 giờ

Quang minh nguyên rửa (Bị động)

Dùng vũ khí tấn công đối thủ gây mất máu theo sát thương chuẩn 0,001 %, có thể cộng dồn

(Hiệu quả debuff 200 giây)

(Không thể kháng)

(Hồi máu giảm 50 %)

(Tối đa 1% / phút)

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: Không

Quang Minh Bẫy Rập

Khi sử dụng có khả năng bề cong ánh sáng tạo thành bẫy, vô hình nơi có ánh sáng nhưng lại phát sáng lúc ban đêm. Đối phương dẫm phải dính debuff hiện tâm nhìn

(Hiệu quả debuff 200 giây)

(Không thể kháng)

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: Không

Mấy cái trên thì có vẻ rất mạnh nhưng cái cuối cùng thì làm hấn có chút khó hiểu, bẫy rập phát sáng ở nơi tối tăm, cái méo gì thế.

"Thôi kệ xem xem cây cung kia có là có chuyện gì xảy ra "

Hồn cung (Tân Sinh) (Cung)

Độ quý hiếm:????

Tác dụng: Tạo ra sát thương linh hồn cho mỗi tên

(Sát thương linh hồn: Khiến đối phương sau khi trúng tên bị giảm đi khả năng nhận thức 10%, nếu trúng 10 tên thì sẽ bị đẩy ra khỏi Tân Sinh 48 tiếng không thể vào lại)

Tiêu hao: Ý chí lực người sử dụng

Sát Thần Kiếm (Tân Sinh) (Kiếm)

Độ quý hiếm:????

Tác dụng: Đánh cấp chỉ số mục tiêu bị tiêu diệt gia cố cho bản thân 1%

(Mỗi lần đánh cấp không quá 10% chỉ số tối đa hiện tại)

Tiêu hao: Không

Băng Thần nhìn hai món đồ thì sự tiếc nuối khi mất hai cái thần khí hư hỏng hoàn toàn biến mất, Hồn Cung hấn không hiểu lắm nhưng Sát Thần Kiếm thì hiệu quả không khác gì ngoài đời thực.

Có thứ này thì hấn ta nếu giết boss thì mạnh hấn lên 1 /10, giết mười con thì lên tiền luôn. Phối hợp thêm Quang Minh Sát Thủ nghề nghiệp thì hấn ta phải nó là đáng sợ đến cùng cực.

Băng Thần không tự chủ vuốt cằm cười mỉm, trong lòng tự sướng:

"Mai sau ai đắc tội bản công tử thì ta sẽ xiên cho hắn thành phé nhân."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Công hội tụ tập

Băng Thần đang ngờ ngác thì một người đi ra hỏi:

"Ngươi muốn trở thành sát thủ?"

Người này sau khi liếc sơ qua hắn một cái thì sợ hãi thốt lên:

"Quang Minh Sát Thủ, ngài ấy đã truyền thừa cho ngươi rồi."

Người này vui vẻ hỏi:

"Chàng trai trẻ ngươi tiếp nhận truyền thừa ở mức nào?"

Băng Thần nhớ tới quả cầu thủy tinh hoàn toàn tiến nhập thì mới nói:

"Ta nhỏ máu lên quả cầu thủy tinh nhưng nó hoàn toàn tiến vào ta rồi."

Người này quan sát Băng Thần thì mới để ý tới trên tay hắn chiếc vòng tay, nhìn đến trên đó có hình trang phục dạ hành thì người này mang theo tâm trạng phức tạp nói:

"Ngươi đã có toàn bộ truyền thừa, chúc mừng ngươi."

Băng Thần cũng không biết nói gì nữa:

"Cáo từ "

"Khoan đã "

Băng Thần vui vẻ quay lại đây là tiết tấu trước khi có nhiệm vụ, Khang Tiểu Vũ nhắc nhở quả không có sai.

"Có chuyện gì không tiền bối "

Người kia nhìn hắn thờ dài nói:

"Thực ra ta có một chuyện khó khăn muốn nhờ ngươi, dù mới quen nhưng ngươi xứng đáng nhận truyền thừa của ngài ấy thì tất không phải người thường."

Băng Thần trong lòng nở hoa nhưng lại giữ vẻ mặt bình tĩnh nói:

"Nếu trong khả năng của ta thì ta mới có thể giúp ngài."

Người kia lại than thở rồi nói:

"Ngươi tương lai chắc chắn sẽ không tầm thường, chức nghiệp của ngươi đã quyết định điều đó, chuyện ta nhờ thời gian cũng không có giới hạn."

Hắn từ trong áo lấy ra một sợi giấy chuyên cùng một bức thư đưa cho Băng Thần rồi nói:

"Thủy Nguyệt đế quốc hoàng hậu là người ta cần ngươi giao đồ."

Băng Thần suy nghĩ một chút, phía sau lưng mình còn cả một đại công hội không lẽ làm không được.

"Rất vui lòng được giúp ngài."

Hắn thậm chí còn không thèm xem xét nhiệm vụ tình huống như thế nào, giao đồ thôi thì có gì nguy hiểm. Người kia lấy ra hai chiếc nhẫn đưa cho hắn

nghiêm túc nói:

"Đây là phần thưởng nhiệm vụ, ngươi có thể thoải mái sử dụng nhưng năm năm nữa sẽ cần nước thánh của hoàng gia Thủy Nguyệt, có nghĩa năm năm nữa ngươi bắt buộc phải hoàn thành nhiệm vụ. Chỉ có vậy thôi ngươi lui đi."

Băng Thần không quá quan tâm, bây giờ hắn cần đi tìm thôn trưởng để nhận nhiệm vụ tăng cấp, mình có lợi thế thời gian không thể lãng phí được.

Nhưng khi Băng Thần quay lại vị trí thôn trưởng thì chả thấy ai cả, từ phía sau lại có một giọng nói quen thuộc vang lên:

"Băng Thần ngươi đứng đó làm gì thế?"

Quay lại thì thấy Hương Thiên Y cùng Khang Tiểu Vũ đang nhìn mình với ánh mắt kỳ dị, hắn gãi đầu đi lại chỗ nàng nói:

"Ta đang đợi thôn trưởng, các ngươi đi đâu thế?"

Khang Tiểu Vũ nhú mày nói:

"Thôn trưởng ở bên đây ngươi đứng đó làm gì?"

Băng Thần nhìn về phía xa một đám người đang bu quanh một lão già lạ hoắc thì bỗng cảm giác được có gì đó không đúng. Hắn nói nhỏ với hai nàng:

"Rõ ràng lúc ta mới tới nơi này đã gặp thôn trưởng ở nơi đây, hắn cũng không giống người kia, đã thế hắn còn chỉ ta đi chọn chức nghiệp."

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn giống như kẻ ngu ngốc nói:

"Ngươi chưa quan sát bảng thông tin sao? Cấp 10 sau đó mới được chọn chức nghiệp, ngươi không bị ảo giác chứ."

Băng Thần nhìn nàng sau đó thả thông tin chức nghiệp của mình ra, hai người nhìn thông tin chức nghiệp của hắn sau đó mồm không ngậm lại được. Khang Tiểu Vũ gấp gấp nói:

"Ngươi rốt cuộc đã trải qua những gì tưởng tượng kể lại cho ta."

Hắn bắt đầu kể lại rõ ràng đến cả đoạn nhiệm vụ cũng kể, nàng nghĩ một chút thì quay qua nói:

"Ngươi đã đọc thông tin nhiệm vụ chưa?"

Băng Thần lắc đầu sau đó mở ra nhiệm vụ cho các nàng xem, sau đó chính hắn cũng há hốc mồm.

Giao phó của Đại Đế Thủy Dương

Chi tiết: Giao đây chuyện Lam Thần cùng bức thư viết tay của Đại Đế cho hoàng hậu Thanh Lam.

Độ khó: SSS

Thời hạn: năm năm

Thưởng: Hai kiện thần khí (đã trao thưởng)

Phạt: Nếu thất bại hai thần khí vỡ tan

Khang Tiểu Vũ lông mày nhíu chặt nói:

"Mau lấy ra hai chiếc nhẫn."

Băng Thần đang đeo lên chỉ cần lơ lên, tâm thần khẽ niệm thông số hiện ra ba người đều há hốc mồm.

Thủy Lam Nhẫn (Nhẫn) (Băng Thần)

Độ quý hiếm: Thần khí

Tác dụng: Lam lượng + 100 ngàn, tốc độ hồi phục 200 / giây

Tiêu hao: Không

Hỏa Huyết Nhẫn (Nhẫn) (Băng Thần)

Độ quý hiếm: Thần khí

Tác dụng: Huyết x 4, hồi phục x10

Tiêu hao: Không

Khang Tiểu Vũ cầm tay hắn nói:

"Đi thôi, đến nơi công hội tụ tập."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Cái gì cũng có giá của nó

Băng Thần ngạc nhiên không lẽ trong công hội có nhiều người thành công như thế, chả sao bên chỗ thôn trưởng lại nhiều nữ nhân như thế. Nhưng thời điểm này tổ đội sẽ không tốt đâu, nhìn thấy cả đám cũng phải hơn 20 người, Băng Thần có chơi game online lên biết.

Khang Tiểu Vũ dường như cũng hiểu được nghi vấn của hắn thế nên liền giải thích:

"Người có may mắn cao như thế bây giờ chúng ta đánh người kết liễu, đồ đạc rơi ra chúng ta xài, trên tay người dù sao cũng có hai món thần khí rồi."

Băng Thần cảm giác không có thú vị gì cả, mấy nàng cứ đi theo đằng sau thì chỉ cần chân mình thôi, hắn làm sát thủ đi theo cả một đám người làm cái quái gì. Bỗng hắn nảy ra một ý nghĩ để có thể dọa lui mấy cô nàng này, đợi hắn đi giết quái rồi đồ rơi cho sau cũng được.

Hắn kéo lấy tay của Khang Tiểu Vũ kẻ sát tai của nàng lại sau đó nói nhỏ:

"Hội trưởng ta tuy may mắn cao thật nhưng muốn cao thì chỉ có thể trong điều kiện nhất định thôi."

Khang Tiểu Vũ nhún mày nói:

"Điều kiện gì?"

Băng Thần gian manh nhìn nàng nói:

"Muốn kích hoạt cũng rất đơn giản, ta phải có trạng thái hưng phấn mới được, bây giờ người nghĩ cách giúp ta hưng phấn đi."

Khang Tiểu Vũ hơi suy nghĩ rồi ngập ngừng nói:

"Hay ta để chuyện cười cho người nghe."

Băng Thần nhún vai thần nhiên nói:

"Thử xem."

Khang Tiểu Vũ bắt đầu kể chuyện:

"Ta cùng mẹ có một hôm đi chơi xa cùng nhau, khi đi ra ngoài hai chúng ta mặc đồ giống nhau, thế là có một tên..... buồn cười quá."

Băng Thần đang cười nhưng là cười khổ:

"Đoạn buồn cười nằm ở đâu thế người có thể chỉ cho ta biết được không?"

Khang Tiểu Vũ mặt mày tối tăm lại:

"Thôi, người xem có gì có thể giúp mình hưng phấn thì cứ nói, nếu không chúng ta đành phải tạm hoãn lại. "

Băng Thần ghé tai nàng thì thầm gì đó, Khang Tiểu Vũ nghe xong theo bản năng quay qua táng hắn một phát, nhưng sao mà trúng được. Hắn bĩu môi nói:

"Thôi né hội trưởng, thật sự không có cách nào, lúc nào Tử Lan, Tử Mộng tới đây rồi tính tiếp."

Hắn quay đầu đi thì bị nàng níu lại, nàng cắn môi hỏi:

"Thật sự không có cách nào khác sao, nam nhân các người sao trong đầu chỉ toàn thứ ấy thôi, phải biết Tử Lan, Tử Mộng còn lâu mới gặp được chúng ta."

Băng Thần nhìn nàng ngạc nhiên:

"Là sao?"

Khang Tiểu Vũ thở dài nói:

"Tân thủ thôn có tới hai triệu cái, chúng ta sẽ được phân bổ gần nhau nhưng ba vạn km cũng có tới vài ngàn tân thủ thôn. Các nàng ngày đầu tiên đã hoàn thành thì chắc chắn đã phải vào tân thủ thôn trước cả bọn ta, theo ta từ giờ đến cấp hai mươi sẽ khó có thể gặp được nhau."

Băng Thần mỉm cười không ngờ ông trời cũng giúp mình, hần nhìn nàng cười nói:

"Thế đúng không có cách rồi, tạm biệt hội trưởng ta đi nhận nhiệm vụ đây, đứng ở đây làm gì cho mất thời gian."

Khang Tiểu Vũ nhìn hần rồi đi trong lòng xoán xuyến vô cùng, bỗng nhiên hình ảnh của quá khứ tràn về, cái ngày nàng lãnh chức hội trưởng từ tay Liên Phong Thần.

Nàng gấp gấp muốn có trang bị như thế bởi vì nàng không muốn mình bị thua thiệt so với mấy vị hội trưởng khác. Tuy Băng Thần mạnh nhưng hần cũng không thể thay thế được vị trí của hội trưởng, nàng rất có khả năng trở thành cái đích để người công kích.

"Đứng lại "

Nàng cắn môi nhìn hần sau đó bỗng chốc thả lỏng quay qua nói với Hương Thiên Y:

"Người qua tập trung các tỷ muội, ta cùng Băng Thần đi thăm dò tình hình một chút sẽ quay lại. Nhớ kỹ khi chưa có ta ra lệnh thì không được tự ý hành động nghe chưa."

Hương Thiên Y cũng không nghi ngờ đáp:

"Ta biết rồi, hai người đi đi."

Khang Tiểu Vũ nắm lấy tay của Băng Thần kéo hần chạy thật nhanh, Hương Thiên Y hơi nhíu mày nhưng vẫn quay lại với những người khác. Hai người chạy thật xa khỏi thôn, đi vào một góc kín thì Băng Thần mới nói:

"Người làm gì thế? Ta chưa nhận nhiệm vụ nữa, thăm dò cái quái gì."

Khang Tiểu Vũ không đáp mà hỏi:

"Người có chắc thứ kia sẽ làm người hưng phấn chứ?"

Băng Thần giật mình sau đó cười gian trá:

"Hội trưởng, đừng nói với ta người tính làm thật nhé."

Khang Tiểu Vũ mặt lạnh đáp:

"Ta có thể làm tất cả vì Nữ Nhi Hồng, người chỉ cần nói có được hay không thôi."

Băng Thần nhìn nàng phát tay nói:

"Không được, người thử nghĩ xem cơ chế bảo vệ phụ nữ của Tân Sinh sẽ hóa ta thành tro mắt."

Khang Tiểu Vũ nhìn hần rồi nói:

"Người cứ ngồi im một chỗ đừng đụng tay chân thì sẽ không có vấn đề, còn lại cứ để ta giải quyết. Đầu tiên người đeo khăn bịt mặt lại rồi cởi quần ra."

Băng Thần không thể tin được, nữ nhân này tính làm thiệt, nhưng đã đâm lao thì phải theo lao hần ngồi xuống phiên đá chờ đợi. Một lúc hai người quay trở lại, Băng Thần mặt mũi hưng phấn, hần nhỏ giọng nhắc nhở Khang Tiểu Vũ:

"Bên miệng còn dính kia."

Nhưng nàng còn chưa kịp lau thì Hương Thiên Y đã đi tới, Băng Thần cười nói:

"Hai người các người trò chuyện ta đi nhận nhiệm vụ."

Hương Thiên Y quay qua muốn thông báo cho Khang Tiểu Vũ thì chú ý tới mép của nàng ta có dính gì đó, nàng liền nói:

"Hội trưởng miệng người dính gì thế."

Khang Tiểu Vũ biến sắc vội liếm nhẹ rồi nói:

"Không có gì, chúng ta phát hiện ra một loại hoa quả, ăn thử mới biết vị nó chẳng ngon tí nào."

Hương Thiên Y cười nói:

"Trái cây trong Tân Sinh cũng có vài thứ mang độc tố người cần thận một chút."

Hai người sau đó nói chuyện một chút, Băng Thần cũng rất nhanh chóng quay lại mỉm cười nói:

"Các người giao phó chút đi rồi ba người chúng ta cùng đi, đi đông người lúc này không tốt đâu."

Khang Tiểu Vũ không có ý kiến, Hương Thiên Y giao phó xong rồi đi theo hai người, những người khác phân thành các tổ ba người thăm dò ngoài tân thủ thôn.

Băng Thần mở ra bảng chỉ số trong game của mình thì không khỏi tự chủ mỉm cười thầm nghĩ:

"Kẻ tôi sớm luôn có lợi, mình còn tôi sớm nhất hai lần, về sau đừng hòng có ai vượt mặt mình."

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 1)

Exp: 0 / 1000

Chức nghiệp: Quang Minh Sát Thủ

Huyết: 40

Lam: 100010

Công kích: 10

Phòng thủ: 10

Trí lực: 10

Thể chất: 10

Thiên Thần Tốc Biến: 0/1000

Quang Minh Cầu: 0 /1000

Quang Minh Âm Sát: 0/1000

Quang Minh Lôi Tàn (Bị động kích hoạt)

Quang minh nguyên rửa (Bị động)

Quang Minh Bẫy Rập

Băng Thần rút ra Sát Thần Kiếm bước tới đằng trước, cuộc đi săn đầu tiên của hắn đã bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Sức mạnh của may mắn

Băng Thần bước chậm rãi về phía trước, khi hắn đi đến phạm vi cách quái vật khoảng ba mét thì chúng nó phát hiện. Trước tiên có va con lao tới, bọn này quái vật là thỏ chỉ có điều không chút nào dễ thương.

Hắc Hóa Thỏ

Cấp: 1

Huyết: 50

Công kích: 10

Tốc độ: 15

Phòng thủ: 3

Cao đến hơn 50 cm răng cửa nhọn hoắt, bộ lông đen tuyền nhưng lại có vẻ rất xác xơ, chúng tua tủa như lông nhím.Tốc độ cũng rất nhanh, chỉ một cái chớp mắt đã thành công tiếp cận, nhưng làm sao qua được mắt Băng Thần.

Tuy thân thể tốc độ bị hạn chết nhưng mấy con thỏ này hấn giết vẫn rất dễ, một kiếm chém ngang cắt đứt ngang thân tất cả ba con thỏ.

- 57, -57, - 57

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Thỏ nhận 1 exp (1 /1000)

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Thỏ nhận 1 exp (2 /1000)

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Thỏ nhận 1 exp (3 /1000)

Ba con thỏ chết sau đó phía dưới bọn chúng mỗi đứa rớt ra gần mười món

Khang Tiểu Vũ thấy thế liền vui mừng đến nức, Băng Thần cũng chẳng thèm để ý , Hương Thiên Y cũng vô cùng kích động, không ngờ lại rớt ra nguyên bộ sáo trang.

Yêu Thỏ Sáo Trang (Quần, áo, bao tay, bảo vệ cổ tay, giày , mũ trùm đầu , nhẫn, dây chuyền)

Máu: + 400

Lamr + 200

Công kích: + 20

Phòng thủ: + 5

Tốc độ:+10

Trí Lực: + 5

Thể chất: + 5

Nhưng thứ còn có hai thứ làm các nàng kích động hơn nữa đó là một quyển sách kỹ năng màu trắng cùng một quyển khác màu bạc. Băng Thần chỉ liếc sơ qua cũng đã biết không hợp, Khang Tiểu Vũ ôm lấy hai quyển sách rồi nói:

"Quyển màu bạc dành cho pháp sư ta sẽ lấy, quyển màu trắng dành cho kiếm sư tất nhiên cho Thiên Y.Băng Thần tiến lên tiêu diệt hết đám thỏ kia."

Băng Thần nghe nàng nói thế bỗng cảm giác mình giống như pokemon vậy, nhưng đã tận hưởng thì phải làm cho ra hồn. Hấn chạy về đằng trước lúi theo một đám thỏ lớn sau đó từng kiếm chém tới thu gặt tính mạng của bọn chúng, có hai mươi người của Nữ Nhi Hồng ở đây nhưng Băng Thần đã giết hơn ba mươi con.

Sách kỹ năng, vũ khí, giới chỉ nhiều không kể xiết, nhưng khi Băng Thần giết đến con thỏ cuối cùng thì linh tính mách bảo cho hấn ta biết có nguy hiểm đang tới gần. Né nhanh qua một bên:

"Gừ, gừ "

Con siêu thỏ to đến hai mét đang nhìn Băng Thần một cách chăm chú, hấn cũng không dám khinh thị mở mắt chỉ sổ ra coi.

Hắc Hóa Thỏ Vương

Cấp: 3

Huyết: 500

Công kích: 50

Tốc độ: 65

Phòng thủ: 10

Chiêu thức: Lao tới (gấp đôi tốc độ), gắn xé (liên hoàn kích x 1.3 thương tổn)

"Hừ "

Băng Thần hừ lạnh một cái, con thỏ này qua nguy hiểm, hẳn quay lại đằng sau quát:

"Hai người lui mau, con thỏ này dễ dàng miều sát cả đám đấy."

Hai cô nàng quan sát đến tốc độ của con thỏ cũng biết lúc này trạm mặt nó sẽ rất nguy hiểm, có thể nói toàn bộ đám thỏ này đều quá nguy hiểm.Chút nữa Băng Thần rồi đi bọn họ phải chọn chỗ khác để luyện quái mới được.

Băng Thần biết mình lên chiếm lấy tiên cơ, sát thương chí mạng của mình rất cao cộng thêm chỉ số cướp đoạt này giờ thì chỉ cần ba đến bốn kiếm sẽ xong việc.

Con thỏ này cũng vậy mình trúng nó hai vỏ thì sẽ chết ngay, Băng Thần chủ động lao lên

Quang Minh Cầu

"Piu " một tiếng

Cả vùng không gian trắng xóa chỉ riêng Băng Thần vẫn nhìn rõ ràng

Quang Minh Âm Sát

Hắn trong cái chớp mắt liền tới trước mặt con thỏ, trong tay kiếm đâm thẳng, chỉ một khoảng khắc thôi hẳn đã đâm được ba nhát

- 64, - 64, -64

(Giết 30 con thỏ mỗi con cướp 1%, có được 3 điểm công kích , tổng cộng 13 công kích, chí mạng x2 = 26, nghề nghiệp nội tại x3 STCM = 72, giáp - 10 = 62 quang minh cầu debuff -2 giáp, 62 + 2 = 64.Tui giải thích một lần thôi đấy)

Con thỏ tuy không thấy gì nhưng tay chân vẫn quơ tứ tung, nhưng Băng Thần bình tĩnh né tránh tiếp tục đâm thêm 5 nhát nữa.

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Thỏ Vương nhận 50 exp (80 /1000)

Băng Thần thở ra một hơi sau đó vội vàng lượm hết đồ dưới đất lên, Khang Tiểu Vũ cũng rất nhanh đi ra chìa tay ra nói:

"Đưa đồ đây."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta phải xem trong nhưng thứ này có thứ gì ta dùng được không đã, nếu hội trưởng không phiền thì đi cùng ta một chút để tiện cho việc phân chia. Còn Thiên Y người xử lý phân loại tất cả những trang bị còn lại đi nhé."

Hương Thiên Y nhìn dưới mặt đất kim tệ dày đặc thì mắt sáng lên gật đầu, nàng vừa này đã để ý những món Băng Thần nhặt toàn đồ pháp sư.Chắc tên này muốn đòi tiền hay ích lợi gì đó từ hội trưởng, kệ bọn họ thì hơn:

"Không có gì, các người đi đi."

Băng Thần cầm tay nàng lùi đi, nàng chân không nhích nhưng sao làm khó được hắn, từ trong giới chỉ không gian tân thủ Băng Thần lấy ra một cái pháp trượng hoàng kim cùng một cái vòng cổ hoàng kim

Hô hấp của Khang Tiểu Vũ dồn dập hơn bao giờ hết, hai thứ này có thể giúp nàng trở nên mạnh mẽ hơn rất nhanh chóng. Cùng lúc này thông báo của hệ thống Tân Sinh vang lên.

Thế giới thông cáo: Người chơi Băng Thần đã giết chết boss đầu tiên trong trò chơi thưởng kim tệ x 1000, toàn chỉ số + 30, exp + 200. Một nhẫn hoàng kim

Tất cả mọi người đều trấn động, bây giờ tuy khá nhiều người đã tới tân thủ thôn nhưng giết một con quái thôi đã quá khó huống chi giết boss. Nếu Tân Sinh không bình thường thì bọn họ còn cho rằng hẳn ta bug hay hack không chừng, người này quá nguy hiểm.

Ở phương xa một thanh niên mắt xanh tóc vàng khó chịu nói:

"Băng Thần, một cái tên châu Á người u. liên minh châu Á chừng nào lại có thiên tài như thế ."

Hắn nhìn mọi người xung quanh gất giọng:

"Có gắng lên chúng ta cũng sắp thành công rồi mọi người."

Bọn họ lúc này cũng đã làm điều không tưởng, gần ba mươi người đang vây công một con boss khác

"Grào "

Quay lại với Băng Thần, cuối cùng hắn ta cũng biết sức mạnh của may mắn, tỷ lệ chí mạng của hắn chỉ có 1%.

Hôm trước nhìn bảng chỉ số ần hắn còn thấy khó tin nhưng hôm nay hắn đã hiểu sức ảnh hưởng của tỷ lệ may mắn, không chỉ tỷ lệ rơi đồ mà con cả tỷ lệ chí mạng. Nếu không làm sao hắn có thể khiến Khang Tiểu Vũ bối rối đứng trước mặt mình như thế này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Tà ác mới thoải mái

Hắn thực sự quá may mắn không chỉ ở trong game mà trước đó cũng thế, bổng tư duy của hắn có chút động đậy.

"Người chờ chút ta bỗng nhiên cần suy nghĩ năm phút "

Băng Thần tính nói gì đó nhưng hắn chợt nhận ra không biết chừng nào mà mình trở lên tà ác như thế, Từ Lan, Từ Mộng, Thương Nhược Nhược đều do hắn ép. Bây giờ đến Trịnh Vũ Cầm và Khang Tiểu Vũ cũng thế, trước kia hắn có cái gọi là ranh giới của đạo đức.

Thế nhưng lúc này hắn lại nhận ra hình như cái ranh giới kia mình đã phá từ lâu rồi thì phải, hắn lúc này đang tự hỏi:

"Băng Thần người có hài lòng với mình bây giờ không? "

Tuy không biết có thực sự tốt hay không nhưng hắn cảm thấy hài lòng với mình của bây giờ hơn, ông trời ban cho hắn cơ hội gặp những người con gái đẹp nhất thế gian. Đã thế lại ban cho hắn lớp lớp cơ duyên.

Hắn đẹp đẽ, mạnh mẽ đầy cuốn hút, mình ép họ thì sao, sớm muộn cũng sẽ thực sự thích mình dù cho có là nhờ Âm Dương Song Tu Thần Quyết. Có thể quá nhiều nữ nhân sẽ phiền phức nhưng hắn không muốn ngày dài tháng rộng sau đó khi nhìn đến các nàng cười chồng có con thì hối hận.

Hắn ta rất ích kỉ nhưng lại rất tốt với thân nhân, thế nên muốn đền bù cho các nàng thì phải biến các nàng thành thân nhân trước đã. Mở mắt ra hắn đã ngộ ra bản chất của chính mình, giết người cướp của còn làm thì tự tạo ra cho mình một ranh giới làm gì.

Một Băng Thần khác ngay lúc này được sinh ra

Khang Tiểu Vũ nhìn Băng Thần chăm chú, nàng không đi đâu cũng chẳng nói gì, có cảm giác như cứ mỗi giây trôi qua hắn lại khác đi vậy. Băng Thần nói năm phút nhưng tận nửa tiếng sau mới thấy hắn mở mắt ra, khỏe môi nụ cười ním không hiểu tại sao trở lên gian tà.

Nàng không tự chủ lui lại đằng sau, trước mặt là sói còn mình như con dê

"Hội trường người tính đi đâu?"

Trên tay hai thứ kia xuất hiện, hắn đứng dậy dần dần ép sát nàng, cách nàng một mét thì hắn dừng lại thần nhiên hỏi:

"Có thể cho ta biết tại sao lúc này người lại đồng ý làm chuyện hoang đường như thế không?"

Khang Tiểu Vũ bị khí thế của hắn khiến cho bối rối, nhưng nàng không muốn thua:

"Tất cả chỉ vì Nữ Nhi Hồng thôi, những thứ kia sẽ giúp cả hội có nền tảng cực mạnh mẽ, ta đã trả lời xong có thể đưa cho ta rồi chứ."

Băng Thần nhếch mép, tay trái vuốt cằm cười nhạt:

"Chút đồ đó có thể chỉ tăng một chút thực lực, còn hai thứ này, à mà không còn cả thứ này nữa, chúng đối với ta vô dụng "

Khang Tiểu Vũ tính vỗ lấy đồ Băng Thần đang cầm trên tay phải nhưng tất nhiên không được, hắn nhanh hơn quá nhiều. Băng Thần tựa sát vào nàng trầm giọng nói:

"Ba thứ này có thể khiến người thực lực trở nên cực mạnh, danh dự của hội cũng nâng cao, thế người tính bỏ ra cái giá gì để có chúng?"

Khang Tiểu Vũ ngẩn ngơ hỏi ngược lại:

"Cái giá?"

Băng Thần lui ra sau ngồi lên tảng đá thẳm thẳm nói:

"Ta mất đi cuộc sống hạnh phúc thoải mái tại quê hương lưu lạc đến nơi này, ta có thể giúp các ngươi tăng thực lực cả thực tại lẫn trong Tân Sinh. Mai sau thực lực trong Tân Sinh cũng sẽ đồng nhất sang thực tại, cho ta một lý do để phải giúp ngươi."

Khang Tiểu Vũ hít sau một hơi, khi thở ra nàng bắt lực:

"Không có "

Băng Thần vỗ tay cười nói:

"Chuẩn rồi cô gái "

Hắn đứng dậy lại gần nàng một lần nữa hỏi:

"Thế ngươi muốn bỏ ra cái giá như thế nào để lấy được sự cống hiến của ta, nên nhớ ngươi là hội trưởng, kẻ duy nhất ta nghĩ có thể cho ta câu trả lời hợp lý."

Hắn vòng ra đằng sau nàng nhỏ giọng:

"Thiên phú của ngươi rất tốt nhưng thực tế còn thua cả Vũ Cầm, đồng thời thua rất nhiều thiên tài khác nữa, theo ta biết cơ nghiệp bao đời của tiền bối rất có thể hủy trong tay ngươi."

Hắn cười ta đặt tay lên vai nàng nhỏ giọng:

"Ta bỗng không hiểu tại sao mình lại phải thỏa thuận với ngươi khi ta có thể nhận nhiều hơn thế. Bốn công hội bên trên sẽ đối xử với ta ra sao, ta không biết nhưng có lẽ ngươi biết chứ?"

Khang Tiểu Vũ môi hồng cắn chặt, cảm giác bị người khác áp chế không tốt một chút nào cả, nhưng hắn nói một chữ cũng không sai. Cơ nghiệp của Nữ Nhi Hồng rất có thể thực sự bị hủy trong tay nàng, nhưng nàng có thể cho hắn cái gì.

Băng Thần thấy nàng chìm đắm quá lâu thì biết mình đã đến lúc phải cho nàng ta gợi ý.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 165: Định mệnh

Băng Thần nhẹ giọng thì thầm bên tai nàng:

"Ngươi có tin vào định mệnh không Khang hội trưởng?"

Khang Tiểu Vũ ngược lên nhìn hắn thờ dài nói:

"Ngươi không cần vòng vo suy nghĩ của ngươi ta đã không còn hiểu tý nào nữa."

Băng Thần cười nhạt rũ rì:

"Đối với ngươi Nữ Nhi Hồng quan trọng tới mức nào?"

Khang Tiểu Vũ khó chịu vô cùng nhưng vẫn hỏi đáp:

"Quan trọng hơn cả mạng sống của ta."

Ánh mắt kiên nghị của nàng cho hắn biết rằng mình thắng chắc:

"Thế ngươi cảm giác ta trợ giúp cho Nữ Nhi Hồng có thiếu cái gì không."

Khang Tiểu Vũ lắc đầu thành thật công nhận:

"Người chính là mảnh ghép hoàn hảo Nữ Nhi Hồng cần."

Băng Thần mỉm cười cao giọng:

"Ta cho nó tất cả những gì nó thiếu, vậy Nữ Nhi Hồng có thể cho ta lại cái gì? Người nghĩ xem Nữ Nhi Hồng có nhiều nhất cái gì? Còn ta cần nhất ở nó cái gì?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hấn bật thốt:

"Tiền "

"Ha ha ha ha ha "

Băng Thần không nhịn được cười, che bụng hấn nhìn nàng chế nhạo:

"Người gốc thật hay giả gốc, Nữ Nhi Hồng có nhiều tiền hơn bốn công hội kia không?"

Hấn trực câu nàng nói:

"Ngắn gọn nhé Nữ Nhi Hồng ngoài có thật nhiều nữ nhân quốc sắc thiên hương như người thì đối với ta chẳng có gì hấp dẫn cả, ta cần tất cả các người, thế nào hội trưởng người có cho hay không nói một lời nào."

Khang Tiểu Vũ hai mắt mở to nàng từ ngạc nhiên sau đó sắc mặt chuyển thật nhiều sắc thái, lại mười năm phút trôi qua nàng vẫn không nói nên lời thì Băng Thần mới nhắc nhẹ:

"Cho ta câu trả lời thời gian trong Tân Sinh quý hơn vàng ta chỉ cần biết có hay không "

Khang Tiểu Vũ hít sâu một hơi trầm tĩnh nói:

"Ta thì tặng cho người cũng được, nhưng những người khác ta không có khả năng ra lệnh cho bọn họ một cách hoang đường."

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Cứ yên tâm ta không gốc như thế, ta nói gì người cứ làm theo là được."

Hấn nhìn nàng đầy tà mị:

"Thế là xong, còn bây giờ đến lúc uống sữa đậu nành rồi."

Khá lâu sau Khang Tiểu Vũ mới đi về tu hạp cùng những người khác, nàng bây giờ rất tức giận nhưng không làm được gì. Cách đây chỉ năm phút sau khi hấn xong việc, nàng vẫn còn ngậm thứ chết tiệt kia, uống sữa đậu nành thì hấn lại trêu đùa nói:

"Nói cho người biết may mắn của ta vốn thế, không liên quan đến hưng phấn hay gì đâu nhưng các nàng có hỏi người cứ nói như ta đã nói trước đó."

Mấy cô nàng nhìn kỹ trên tay của nàng có một pháp trượng, trên cổ có một dây chuyền, ngón tay đeo một chiếc nhẫn hoàng kim. Hương Thiên Y mỉm cười nói:

"Tiểu Vũ tỷ cho mọi người xem chỉ số chiếc nhẫn đi, không lấy được ít ra cũng phải được ngắm chút chứ."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Được thôi "

"Whao....."

"Thật kinh khủng "

"Thứ này sao có thể xuất hiện trong gia đoạn này."

Vương Giả Giới Chi

Độ quý hiếm: Hoàng kim

Tác dụng: máu + 500, lam + 400 hồi phục tổng thể tăng 25% , khả năng đặc biệt tích trữ (tích trữ máu và lam dư thừa khi không sử dụng, khi cần thiết có thể lấy ra bổ sung trực tiếp.

Tiêu hao:Không

Hương Thiên Y có chút ghen ghét nhưng vẫn cười nói:

"Chắc Băng Thần đưa cho tỷ đúng không?"

Khang Tiểu Vũ nghĩ đến chuyện vừa nãy hơi xấu hổ nói:

"Hắn nói không muốn hội trường lại quá yếu làm cho hội mất mặt thế nên mới cho ta sử dụng."

Hương Thiên Y trong lòng khó chịu thầm nghĩ:

"Chiếc nhẫn này vốn sinh ra cho kiếm sỹ lại bị một pháp sư giành mất, Băng Thần huynh được lắm, có lẽ đến lúc ta phải ra bài tù rồi."

Nàng hừ nhẹ một tiếng nhìn về phía khu rừng rậm rạp ngoài kia, nơi Băng Thần vẫn đang miệt mài đánh quái vật.

Băng Thần lại không hề biết mình bị một cô nàng nhắm tới, thật không biết sống sao cho vừa lòng hết các nàng.

Đến tận khi tới khuây thì Băng Thần mới nhận được thông báo của Khang Tiểu Vũ rằng đến giờ nghỉ ngơi rồi. Hắn ta nhảy lên một cái cây cao sau đó mới thoát ra khỏi Tân Sinh, như thế này có thể tránh trường hợp khi vừa đăng nhập gặp phải yêu thú quá mạnh phục kích.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Uy hiếp

Xuất hiện lại trong phòng của mình Băng Thần nhanh chóng đứng dậy đi vào phòng bếp, vừa vào đã thấy các nàng ngồi đầy đủ trên bàn ăn. Hắn cũng chẳng quan tâm các nàng nói gì mà đi thẳng vào phòng bếp, bản thân cũng rất đói nên ăn trước tính sau.

Băng Thần cũng rất nhanh tay chỉ nửa tiếng đồ ăn tối đã dọn lên, các nàng bữa tối cũng không cần ăn quá nhiều đồ ăn làm gì, chủ yếu là món gỏi cùng sa lát. Để đảm bảo nó bụng thì cơm chiên trứng là hợp lý nhất, khi đồ ăn được dọn ra thì Khang Tiểu Vũ vẫn đang hỏi chuyện từng người.

"Liên Tinh bên phía muội có bao nhiêu tỷ muội cùng công hội?"

Liên Tinh thờ dài nói:

"Ta không may, chỉ có mười người được phân phối cùng tân thủ thôn, cấp cao thì chỉ có mình ta, bây giờ việc tranh giành tài nguyên với người khác quá khó. Chưa kể lần này quái vật khởi đầu quá mạnh, thật sự giết được một con thôi đã quá khó khăn."

Khang Tiểu Vũ nhú mày nói:

"Mọi người cố gắng chịu đựng, đợi chức năng chuyển phát đồ đặc mở ra thì sẽ có đồ viện trợ, tân thủ thôn nơi ta, Hương Thiên Y cùng Băng Thần đã được trang bị đầy đủ sáo trang."

Mấy người nhìn nhau, Trịnh Vũ Cầm thốt lên:

"Sao có thể có sáo trang trong giai đoạn này?"

Khang Tiểu Vũ nhìn vừa đi ra Băng Thần nói:

"Hắn ta chỉ số may mắn rất cao có điều muốn hắn đạt trạng thái đó thì khá khó, điều kiện đó chính là để hắn ta thật hưng phấn. Ta lúc đó kể chuyện cười nên hắn mới hưng phấn như thế."

Tất cả mọi người đều nhìn về phía nàng, ngoại trừ mấy người mới thì ai chả biết nàng kể chuyện lúc nào cũng thiếu muối. Hương Thiên Y cũng tận tai nghe thế nên không thể dấy lên sự nghi ngờ trong lòng.

Hương Thiên Y bỗng nhiên mỉm cười nói:

"Tiểu Vũ tỷ nói thật đấy, Băng Thần giết boss thông báo mọi người cũng đã thấy qua, trên người tỷ ấy có tận ba món trang bị hoàng kim."

Hương Thiên Y nói xong thì tất cả mọi người lại chuyển hướng qua Băng Thần, hắn thấy mọi người nhìn mình thì mỉm cười nói:

"Các người nhìn ta cũng vô ích, may mắn của ta đều do tâm trạng nhất thời, càng vui càng may, bây giờ các người viết chức nghiệp của mình lên bộ nhớ

công hội nếu có ta sẽ đưa. "

Các nàng lập tức ngưng ăn cơm mở ra phần thông tin của mình điền vào xạ thủ, kiếm sư, quyền sư, thuật sư, pháp sư, triệu hồi sư, sát thủ, mục sư. Tám chức nghiệp đều có người, Băng Thần hôm nay kiếm cũng được kha khá nhưng không có nghĩa hấn sẽ nôn ra.

Hắn sau đó chỉ lo ăn không nói gì nữa, bữa cơm trở thành nơi cho các nàng bàn chuyện, Băng Thần chán nản quay về phòng của mình.

Nhưng khi hấn chỉ mới nằm được năm phút thì tiếng gõ cửa vang lên, hơi nhũm mày hấn thật sự không đoán được ai muốn tìm mình lúc này. Lê lét cái thân lười đi ra mở cửa thì làm hấn thật bất ngờ, người ở ngoài lại là Hương Thiên Y. nàng mỉm cười:

"Ta có thể vào chứ?"

Băng Thần nghi hoặc, cô nàng này tìm mình làm cái quái gì, không lẽ muốn trang bị, nhưng mình đã nói rõ ràng là không phải muốn có thì có.

Nàng cùng hấn ngồi đối diện nhau, Băng Thần thân nhiên hỏi:

"Nói đi người tìm ta có mục đích gì?"

Hương Thiên Y nhìn hấn mỉm cười nói:

"Người là đội trưởng, ta là đội viên thế đội viên đi tìm đội trưởng muốn trang bị chắc không có vấn đề chứ."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ta đã nói rõ ràng trang bị không phải tự nhiên mà có, trạng thái của ta phải..."

Hương Thiên Y cắt ngang:

"Không cần phải nói dối, người có biết từ lúc sinh ra ta có khả năng đặc biệt gì không Băng Thần đội trưởng?"

Băng Thần lắc đầu, hấn đâu phải siêu nhân đâu mà cái gì cũng biết, nàng có chút tự hào nói:

"Ta có khả năng đoán được suy nghĩ của người khác, từ bé đến lớn chưa bao giờ sai, người cùng hội trưởng làm sao qua mặt được ta.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: La khăn cổ cũng vô ích

Nhưng nàng mong đợi sự bất ngờ lại không hề có, Băng Thần chỉ cười phá lên rồi nói:

"Thế người nghĩ uy hiếp ta?"

Hương Thiên Y cười tự tin nói:

"Đúng thế thì sao?"

Hấn ngưng cười nhìn nàng rồi nói:

"Có vẻ người mới gia nhập công hội nên không hiểu nhiều về người đội trưởng này rồi, chỉ số may mắn là thuộc tính ẩn ai biết được. Quan trọng nhất nếu người thực sự đoán được suy nghĩ thì thử xem ta đang nghĩ gì, nói dối như người có thể áp chế người khác nhưng ta thì còn lâu nhé."

Hương Thiên Y mất tự nhiên bởi nàng làm quái gì có năng lực đó, với vẻ mặt của Băng Thần lúc này thì đoán được hấn nghĩ gì chết liền. Nhưng khi thấy hấn người thì ngã trên ghế, chân thì gác nhìn nàng như tên hề thì nàng rất khó chịu, nàng không muốn chịu thua.

Băng Thần rất muốn xem nàng chuẩn bị nói gì tiếp

"Ta sẽ nói cho mọi người chuyện người nhìn lên bọn họ, đừng tưởng tối hôm qua không ai để ý nhà."

Băng Thần bĩu môi không quá quan tâm đáp trả:

"Đừng rồi phiền người nhắc các nàng ăn mặc kín đáo giùm dù sao ta cũng không bị mù lại càng không phải gay. Hàng họ không che chắn ta không muốn nhìn cũng khó."

Hương Thiên Y không ngờ người này mặt dày như thế nàng trầm mặc lại, rằng ngà cắn chặt môi hồng, thật đáng giận rõ ràng làm sai lại còn thích chống chế. Bỗng nàng nhớ lại lời sư phụ dặn:

"Thiên Y ra ngoài người phải biết bảo vệ mình, ta dạy người nhiều thứ như thế thì người phải biết khi đối phó với kẻ xấu thì không được nương tay, bởi chỉ có kẻ ác mới trị được kẻ xấu."

Nàng cười gằn sau đó mở ra máy tính bảng trên cổ tay gian manh nói:

"Băng Thần đội trưởng đã như thế thì ta đành ra tám bài cuối cùng của mình, xem đây."

Đoạn ghi hình khi Băng Thần đang hành sự bị nàng chiếu lên, nàng đắc ý nói:

"Người thấy chưa, mau giao trang bị cho ta nếu không ta sẽ phát tán những thứ này đi, đến lúc đó người sẽ còn còn thể diện nhìn người khác. Cứ yên tâm ta sẽ không để người chịu thiệt đâu, hai vị lão bà của người hình ảnh đã bị ta xử lý, chỉ còn mình người thôi."

Băng Thần nhìn một cái sau đó huy động năng lực của mình, hắn liền biết được tối hôm qua có những người nào nhìn lên mình. Hắn nhíu mày bởi ngoài cô nàng này thì còn có bốn cô nàng kia cũng có ghi hình, chỉ có Mạc Khanh ngoan nhất.

Hắn thờ dài thì Hương Thiên Y tưởng hắn chịu thua, nàng kích động nói:

"Băng Thần đừng có buồn, hội trưởng bỏ bao nhiêu tiền ra mua thì ta ra giá gấp năm, nhìn ta thế thôi chứ tiền không phải vấn đề."

Băng Thần nhìn nàng thần nhiên hỏi:

"Đã người muốn thì ta chiều."

Hương Thiên Y hưng phấn nói:

"Thế chúng ta lập tức vào Tân Sinh trao đổi thôi."

Băng Thần lắc đầu đứng dậy đi tới chiếc tủ gỗ, hắn tháo chiếc máy tính bảng của mình đặt lên sau đó mở chức năng ghi hình. Đi thẳng đến cửa phòng đóng kín khóa trái xong hắn thăm nghĩ:

"Hết Từ Lan, Từ Mộng đến cô nàng này, cứ thích uy hiếp hắn làm gì, có vẻ thật sự không thể làm người tốt rồi."

Nhìn Hương Thiên Y đang đắc ý cười đều hắn than thở:

"Hãy, người có biết không có một số chuyện không ai muốn cả, hành sự không đóng cửa là lỗi của ta nhưng quay lên lại uy hiếp là lỗi của người."

Hắn nhìn nàng nói:

"Hội trưởng ra cái giá khá đắt, người lại đòi trả gấp năm, thế thì ta đành xin vậy đỡ mất công sức ta phải cưa cẩm chi cho mệt."

Hương Thiên Y nhìn hắn đang đi lại phía mình thì đề phòng hỏi:

"Người muốn làm gì?"

Băng Thần cởi áo của mình ra rồi thần thiên nói:

"Ta đến lấy gấp năm lần cái giá hội trưởng bỏ ra."

Sau đó không thấy Hương Thiên Y nói gì nữa, một lúc sau nếu có ai đó kẻ tai vào của thì có thể nghe thấy tiếng của nàng la hét:

"Buông ta ra..... cứu với."

Băng Thần cười thô bỉ nói:

"Người có la khản cổ cũng vô ích, phòng này đã được hội trưởng nâng cấp hai hôm trước rồi, cách âm trăm phần trăm. Ha ha ha."

Nhưng nửa tiếng sau thì lại đổi thành:

"Chậm thôi đau quá xin người đẩy."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thả lỏng người ta đợi ta phát xong quà khuyến mãi rồi đi vào Tân Sinh lấy trang bị."

Tuy mềm nói thế nhưng tận một tiếng sau hấn mới mặc xong quần áo mỉm cười nói:

" Cảm ơn vì đã hào phóng như thế, chà bù cho hội trưởng keo chết đi được, hẹn gặp trong Tân Sinh trang bị kiểm sư ta có rất nhiều."

Hương Thiên Y ôm quần áo ngồi dậy:

"Sư phụ lần này người sai rồi."

Nàng mắt đi miếng vải bọc trên chiếc ghế sa lông, nàng nhìn tinh nghịch thế nhưng sâu đậm trong thâm tâm lại rất truyền thống. Nếu là nam nhân khác thì sẽ có vấn đề lớn, nàng sẽ giết kẻ kia rồi tự kết liễu mình, sao có thể để những kẻ thấp kém làm nhục mình.

Nhưng Băng Thần là người toàn vẹn như trong mơ nàng thầm mơ ước, nàng không chắc có ai tốt hơn hấn không, nhưng dù có thì cũng muộn rồi. Quần áo bị xé nát thế nên nàng đành phải đi vào phòng của Băng Thần kiểm đồ mặc, rất nhanh ngay trên giường nàng đã thấy chiếc áo sơ mi hấn mặc trước đó.

Nàng cảm lên hít một hơi thật sâu sau đó mới mặc vào, nhưng nó khiến nàng giống như mặc váy vậy, chiếc đùi trắng cùng vòng ba đầy đặn như ẩn như hiện. Sau đó nàng cũng đăng nhập vào Tân Sinh, đứng ở cổng thôn nàng cho đội trang bị Băng Thần mang về.

Dù muốn hay không nàng cũng đã trả giá rồi, không lấy được trang bị thế thì lỗ chết ư, nàng tựa vào một cái cây bình tĩnh nhìn về phía trước.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 2)

Exp: 20 / 2000

Chức nghiệp:Quang Minh Sát Thủ

Huyết: 140

Lam: 1000110

Công kích:110

Phòng thủ:10

Tốc độ: 130

Trí lực: 20

Thể chất: 20

Thiên Thần Tốc Biến:0/1000

Quang Minh Cầu:0 /1000

Quang Minh Âm Sát:0/1000

Quang Minh Lôi Tàn (Bị động kích hoạt)

Quang minh nguyên rủa (Bị động)

Quang Minh Bẫy Rập

"Mẹ kiếp giết gần một nghìn con quái mới lên một cấp."

Hấn nhìn ngó xung quanh sau đó tiếp tục giết, hấn lấy " tiền " của Hương Thiên Y nhưng trang bị hoàng kim một món cũng chưa thấy. Bây giờ chỉ có thể tích cực giết để boss đi ra.

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Dê nhận 2 exp (12 /1000)

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Dê nhận 2 exp (14 /1000)

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Dê nhận 2 exp (16 /1000)

.....

Người chơi Băng Thần giết chết Hắc Hóa Dê nhận 2 exp (120 /1000)

Giết xong con dê cuối cùng hấn thậm chí chả thèm nhặt đồ, hấn tin với nhân phẩm của mình boss sẽ xuất hiện, quả nhiên một lúc sau boss thực sự xuất

hiện.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 168: Hết sức hài lòng

Hắc Hóa Dê Vương

Cấp: 5

Huyết: 800

Công kích: 70

Tốc độ: 65

Phòng thủ: 20

Chiều thức: Húc (gấp đôi tốc độ, thương tổn x2), cắn xé (liên hoàn kích x 1.5 thương tổn)

Trời lúc này tối đen làm cho con quái vật càng trở nên đáng sợ, nhưng xung quanh nơi Băng Thần đứng thì lại sáng chói, hắc vốn tưởng Quang Minh Bấy rập chỉ hơi sáng chong đêm nhưng nào ngờ chúng còn sáng hơn cả đèn pha.

Khi quái vật chuẩn bị xuất hiện hắc đã đến bên cạnh, ngay khi nó chưa kịp hành động Băng Thần liền đâm liên hồi. Nhưng liên kích chỉ có thể hiện hai đòn

- 642, - 642

Sau đó một đồng đồ rơi xuống đất, Băng Thần nhìn thấy có một ánh vàng cùng một quyển sách cũng có màu hoàng kim.

Băng Thần vui vẻ thăm nghĩ:

"Cuối cùng cũng có thứ đưa cho nàng, hi vọng nó dành cho kiếm sư, như thế coi như hắc đã trả tiền chơi gái."

Hắc vội vàng thu hết những thứ rơi xuống, cầm trên tay một món hoàng kim cùng cuốn kỹ năng lên xem.

Hắc Cốt Đại (Thất lung)

Máu: + 600

Độ quý hiếm: Hoàng Kim

Tác dụng: Có 50 % miễn nhiễm sát thương của vũ khí dưới Bạch Kim

Sách kỹ năng:

Tam Bộ Kiếm (Có thể nâng cấp)

Độ quý hiếm: Hoàng Kim (Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn)

Tác dụng: Kỹ năng chuyên dụng của kiếm sư, tạo ra đòn tấn công liên tục ba lần lần thứ ba gây ra địa chấn cùng, hai lần đầu x2 sát thương gốc lần cuối gây sát thương x3 (20 % x6)

(Sau mỗi lần thi triển một lần thì đòn đánh thường tiếp theo x2 sát thương)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: 20 giây

Hắc mỉm cười sau đó cất chúng đi nhanh chân hướng về hướng tân thủ thôn, hắc ta không muốn mang tiếng thất hứa, dưới tác dụng Âm Dương Song Tu Thần Quyết thì không cần phải lo lắng nàng ta quá khích.

Huống chi Băng Thần còn mơ hồ cảm thấy hình như cô nàng này thích mình lúc gặp nàng thì độ thiện cảm cũng rất cao. Nàng có giận thì song tu pháp quyết cũng sẽ giúp mình (Tác ước gì có công pháp ngoài đời nhiều bạn gái không còn là điều mơ ước =)))

Băng Thần đi không xa thế nên quay về cũng rất nhanh, lúc về thì thấy cô nàng đang dựa vào gốc cây rất thành thoi, giống như đây là nơi nghỉ ngơi của nàng vậy.

Hương Thiên Y cũng thấy hần, nàng ngay lập tức chạy đến, nàng chẳng có vẻ gì của một người con gái mới bị ức hiếp cả, ánh mắt nàng sáng lên.

"Thế nào trang bị đâu?"

Băng Thần chẳng nói gì lấy ra chiếc thất lung, Hương Thiên Y trang bị sau đó nhú mày hỏi:

"Người chỉ kiếm được một món thôi sao? Cả ta người cũng lấy rồi lý nào lại thua cả hội trường."

Băng Thần thử tiến tới ôm nàng xem có được không, kết quả cô nàng không hề giãy giụa, hần âm thầm tự sướng Song tu pháp quyết của mình thật là vô địch thiên hạ, chuyên trị tất cả các thể loại sư tử.

"Sao có thể đâu, bất ngờ phải ở đằng sau, ta với người có phu thê chi thực còn nàng thì không, người nhìn ta thế chứ thực sự ta là một tên hấp diêm rất có trách nhiệm."

Băng Thần ngon ngọt dỗ dành khiến nàng mềm lòng nhưng do tính tình khó đòi nàng vẫn bĩu môi nói:

"Bất ngờ gì?"

Băng Thần cười hỏi:

"Sách kỹ năng với trang bị cái gì quý hơn?"

Hương Thiên Y thản nhiên trả lời:

"Dĩ nhiên sách kỹ năng, chúng quý hiếm gấp mười lần trang bị."

Nàng vừa nói xong liền nín lấy tay hần mắt sáng lên:

"Đừng nói với ta người lấy được sách kỹ năng, nếu có mau đưa cho ta."

Hôm nay Khang Tiểu Vũ dùng sách kỹ năng học được Đóng Băng Thuật làm mọi người ghen tỵ chết đi được, giết quái cũng nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Băng Thần thấy mỹ nhân vào lòng thì thầm cảm thán:

"Đúng là nữ nhân thấy của lạ liền sáng mắt."

"Thế người đã nghe nói đến kỹ năng "Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn" chưa? Giúp ta cân đo xem nó quý hơn trang bị bao nhiêu lần."

Băng Thần vuốt ve vòng ba đầy đặn của nàng thâm trầm hỏi, Hương Thiên Y trong lòng hưng phấn nhưng cảm giác rất khó để xuất hiện thứ này, không lẽ một quyển trắng hay bạc, nhưng như thế thôi đã quá tốt rồi.

Nàng nũng nịu trả lời:

"Kỹ năng "Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn" chỉ dùng cho những quyền kỹ năng vô cùng thực dụng có thể nâng cấp rồi đi theo một người đến hết đời. Từ rất lâu rồi chúng chỉ là truyền thuyết mà thôi, nếu so sánh thì một quyển màu trắng thôi đã quý hơn trang bị hoàng kim ngàn lần."

Hần ho khan ghé tai nàng thì thầm:

"Nếu là một quyển hoàng kim thì sao?"

Hồ hấp của nàng trở nên dồn dập, không thể tưởng tượng nói:

"Một quyển hoàng kim "Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn" kỹ năng mới chỉ xuất hiện trong Tân Sinh tổng cộng hơn hai mươi cuốn. Giá trị của nó không thể đong đếm được."

Băng Thần nghe thế liền lấy ra sách kỹ năng mở ra thông tin rồi nói:

"Thế người định thế nào trả ta thứ này đây."

Hương Thiên Y theo bản năng vô lấy sách kỹ năng nhưng Băng Thần dơ lên cao cười nói:

"Cả đời này người nợ ta"

Hương Thiên Y bều môi nói:

"Cả người ta đều đã là của người ta lấy gì trả cho người?"

Băng Thần hạ cuốn kỹ năng xuống đưa cho nàng nói:

"Hay lắm, chỉ cần câu này của người."

Hương Thiên Y đẩy hẳn ra ánh mắt láo liên nói:

"Ta đi vào trong thôn học kỹ năng, bây giờ các nàng đang tập trung bổ sung được tề, cơ hội ngàn năm có một để khoe khoang, người làm gì thì làm đi."

Băng Thần cũng biết mình lên chuẩn đi thì hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Khoe khoang

Băng Thần chạy thẳng vào rừng tiếp tục luyện cấp còn Hương Thiên Y đeo thắt lưng cầm sách kỹ năng về nơi mọi người đang nghỉ ngơi sau một hồi đánh quái.

Ánh sáng chói lóa của tranh bị hoàng kim làm mọi người há hốc mồm, nhưng rung động vẫn không bằng việc quyền sách kỹ năng vàng chói nàng đang ôm trong ngực.

Khang Tiểu Vũ nuốt nước miếng kinh dị hỏi:

"Thiên Y muội tìm mấy thứ này đâu ra thế, đừng nói với ta là đánh quái rớt ra nha."

Hương Thiên Y mỉm cười ho khan rồi nói:

"Ừ hừm, thực ra thứ này đúng là do đánh quái mà có nhưng không phải ta đánh chết.Đội trưởng tặng riêng cho ta đấy."

Khang Tiểu Vũ nhìn nàng hỏi:

"Băng Thần?"

Hương Thiên Y đắc ý khoe khoang:

"Đúng thế, trước khi học ta cho mọi người xem chút tin tức của nó, nhờ kỹ giữ bình tĩnh đừng quá bất ngờ."

Sách kỹ năng:

Tam Bộ Kiếm (Có thể nâng cấp)

Độ quý hiếm: Hoàng Kim (Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn)

Tác dụng: Kỹ năng chuyên dụng của kiếm sư, tạo ra đòn tấn công liên tục ba lần lần thứ ba gây ra địa chấn cùng, hai lần đầu x2 sát thương gốc lần cuối gây sát thương x3 (20 % x6)

(Sau mỗi lần thi triển một lần thi đòn đánh thường tiếp theo x2 sát thương)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: 20 giây

"Thế nào cũng được đấy chứ, bây giờ ta học đây."

Nàng nói xong thì lập tức tiến hành học tập, quyền sách tan vỡ hóa thành quang mang dung nhập cơ thể nàng, mấy nữ kiếm sĩ khác thấy thế cảm giác bây giờ đều giống nhau "tìm tòi đau quá man".

Đã thế nàng còn có tình không tắt bảng thông tin, thế nên trong thời gian học tập dài tận mười năm phút thông tin cuốn sách cứ hiện ra như thế. Gần đó những người khác cũng đề ý tới chỉ số đang hiển thị.

Khi nhìn đến (Cự Hiểm Số Lượng Có Hạn) cảm nhận chung của mọi người đều là hít sâu vào một hơi, tuy chưa đến cấp mười không thể chọn chức nghiệp nhưng nếu đã học kỹ năng như thế này không lẽ nàng không chọn Kiếm Sư.

Cũng giống như nàng mọi người đều đã chọn lựa sẵn cho mình con đường đi, nếu có kỹ năng hay trang bị thì họ vẫn thoải mái đeo đúng hệ, về sau cứ theo con đường ấy mà đi, Hoàng Kim (Cự Hiểm Số Lượng Có Hạn)đây sẽ là một con sóng thần khuấy động không khí của Tân Sinh.

Một thanh niên quan sát xong thông tin kỹ năng thì lập tức chọn phương pháp thoát khỏi Tân Sinh, tin tức này cần phải được báo cáo ngay. Đứng xem có tới hơn ba mươi người nhưng họ lần lượt đăng xuất hết, rồi những người tới sau thấy thế cũng lựa chọn đăng xuất.

Tiếp nhận kỹ năng sau đó Hương Thiên Y mở mắt ra vui vẻ cười, nàng lúc này chỉ muốn vùng kiếm thử nghiệm liền, Khang Tiểu Vũ cũng hưng phấn nói:

"Người mau thử cho tỷ muội xem chút nào."

Hương Thiên Y nắm kiếm lên gạt đầu nói:

"Được mọi người xem kỹ nhé."

Nàng sau đó xoay người từ bên phải chém một nhát sau đó từ bên trái một nhát, cuối cùng lộn vòng chém thẳng xuống đất

"Ầm"

Một tiếng động to lớn vang lên mặt đất bị lực kiếm chém nứt nẻ hết ra, những cô nàng thích làm kiếm sư la hét:

"Thiên Y tỷ làm lại đi, làm lại lần nữa đi."

Hương Thiên Y sáng khoái nói:

"Được mọi người xem đi."

Tiếng vỗ tay hoàn hô vang dội thỏa mãn lòng hư vinh của cô nàng, sau đó nàng nghĩ đến cái gì đó rồi nói:

"Các tỷ muội ở đây sẽ không nhìn hết được sức mạnh của chiêu này, mọi người theo ta đi ra ngoài xem xét, đảm bảo sẽ có bất ngờ lớn."

Mọi người sau đó kéo nhau đi ra ngoài, Hương Thiên Y chọn đám Hắc Hóa Thử làm thí nghiệm, bởi chúng chậm hơn đám quái vật khác rất nhiều.

Vừa đến nơi nàng liền chạy một vòng kéo quái lại phía mình, khi kéo xong được một đám lớn thì nàng la lên:

"Các người xem ta thể hiện này "

Một kiếm về phía trước, hai kiếm về phía trước , mỗi kiếm nàng đều đợi khoảng ba giây, trong thời gian ngắn đó thì nàng chạy, bỗng nhiên nàng quay lại kiếm thứ ba chặt xuống.

"Ầm..... grào "

Cả một đám Hắc Hóa Thử bị hất bay lên trời, phía đằng xa mấy người kia đứng ngơ ngác nhìn, Hương Thiên Y thấy thế liền nói:

"Mọi người còn đợi gì nữa mau làm thịt bọn chúng."

Khang Tiểu Vũ phản ứng nhanh nhất sử dụng Băng hệ kỹ năng làm chậm bọn chúng, Hương Thiên Y lui ra, khoảng mười giây hơn Tam Bộ Kiếm lại hỏi nàng lại nhanh chóng khiến đám kia bị bắt tung lên trời.

Lần này bị hất tung lên thì bọn chúng chết hết, Hương Thiên Y nhắm mắt hưởng thụ âm thanh của hệ thống

Người chơi Hương Thiên Y giết chết Hắc Hóa Thử nhận 1 exp (3 /1000)

.....

Người chơi Hương Thiên Y giết chết Hắc Hóa Thử nhận 1 exp (21 /1000)

Khang Tiểu Vũ suy nghĩ rồi nói:

"Thiên Y hai người chúng ta đều đã có kỹ năng, ta bỗng nhiên nghĩ đến mình có thể tự tay giết boss không chừng."

Hương Thiên Y hai mắt sáng lên hỏi:

"Tỷ nghĩ ra cái gì sao?"

Trong khi nàng hưng phấn thì bỗng nhiên có một giọng nói vang lên:

"Hai cô nương chúng ta có chuyện cần thương lượng."

Hai nàng quay lại thì thấy người đang nói chuyện lại rất quen thuộc, Khang Tiểu Vũ biết kẻ đến không thiện.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Dám đụng nữ nhân của ta

Khi bọn họ nhìn kỹ thì phát hiện thực sự người này cũng không có xa lạ gì, Đoàn Dự ngôi sao xẹt của Vũ Mong công hội, một trong những người bị Băng Thần miểu sát. Khang Tiểu Vũ mỉm cười, nàng nhẹ giọng hỏi:

"Không biết đoàn công tử có chuyện gì?"

Đoàn Dự thở ra một hơi nói:

"Chuyện này quả thật khó nói, vị cô nương ta không biết người làm sao có được kỹ năng quý hiếm như thế thế, nhưng có điều người chưa lên sở hữu nó lúc này."

Khang Tiểu Vũ nét mặt nháy mắt trở nên âm trầm nàng gắt giọng:

"Thế người rốt cuộc muốn gì nói thẳng đi."

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Chẳng là chúng ta muốn nàng ta ngưng luyện cấp, đội chúng ta lên lever cao sẽ tự tay kéo nàng lên lever 10 một cách nhanh nhất."

Khang Tiểu Vũ sắc mặt đã âm trầm cực điểm:

"Rồi sao?"

Đoàn Dự nhẹ nhàng nói:

"Sau đó chỉ cần nàng chọn chức nghiệp khác không phải Kiếm Sư là được."

Tất cả mọi người biến sắc, phía xa người chơi bu đông bu đỏ bàn luận, không ngờ hai đại công hội lại đụng độ vào lúc này.

Khang Tiểu Vũ lạnh băng nói:

"Các người nhất định muốn gây chiến với chúng ta, Vũ Mong nàng ta biết chứ?"

Đoàn Dự trong mắt lóe lên chút do dự nhưng chỉ trong chớp mắt hắn liền định thần kiên quyết nói:

"Đây là quyết định vì toàn thể Vũ Mong công hội, chúng ta có gần 100 người tại nơi đây, đông hơn Nữ Nhi Hồng gấp năm lần. Nếu các người đồng ý thì không sao nếu không đồng ý thì đừng trách...."

Ngoan thoại chưa thả xong thì hắn bỗng nhiên giật mình thì thấy thông báo âm thanh khu vực vang lên, phải biết một lần 100 kim tệ. Nhưng nội dung mới làm hắn sợ

"Băng Thần mau về nữ nhân của người bị người khác bắt nạt, nhanh về bọn chúng muốn giết ta.""

Băng Thần vừa giết xong một con boss hắn vui mừng vì mình đã kiếm được thêm trang bị hoàng kim phù hợp cho mình lần Tử Lan, Tử Mong. Bỗng thông báo khu vực vang lên, tiếng của Hương Thiên Y không thể nhầm lẫn được, dù sao hắn cũng mới nghe nàng rên rỉ cả 2 tiếng đồng hồ.

Ánh mắt hắn lạnh băng, sát khí rợn người tỏa ra làm cho không khí dường như trở nên đặc quánh, hắn gần từng chữ:

"Dám đụng nữ nhân của ta, muốn chết."

Băng Thần phóng hết tốc lực về tận thủ thôn

Cùng lúc này không khí ở cửa thôn rất căng thẳng, Đoàn Dự trấn an:

"Huỳnh đệ yên tâm chúng ta có hơn 100 người mình Băng Thần thi làm được gì, đây cũng không phải hiện thực, cấp thấp thì bên nào đông hơn bên đó thắng chắc."

Hắn nói xong quay qua Khang Tiểu Vũ gào thét:

"Khang hội trưởng, chỉ một câu thôi, có hay không?"

Khang Tiểu Vũ không do dự đáp trả:

"Ta nhiên không, hôm nay tất cả tỷ muội chết ở đây thì chút nữa các người sẽ thảm hơn mười lần, tin ta đi."

Đoàn Dự giật dử hết lên:

"Đã thế thì đừng trách chúng ta lật thù tội hoa, anh em xông lên giết hết mấy nữ nhân này cho ta, giết một người thực tại thưởng 100 ngàn, giết được Khang Tiểu Vũ cùng cô nàng mang sách kỹ năng thương 500 ngàn."

Cả một đám như nước lũ xông lên, Khang Tiểu Vũ thấy thế liền hét lên:

"Mọi người tìm cơ hội chạy vào bên trong tân thủ thôn đừng để bị giết roi trang bị."

Đoàn Dự nghe thế thì cũng hét lên:

"Các người nghe chưa chặn cổng lại, các nàng rút trang bị ai giết người đó lượm về xài, kể cả hoàng kim trang bị hai nàng đang mặc."

Băng Thần cũng đúng lúc này từ rất xa nhìn thấy đám người kia đang bao vây mấy cô nương của Nữ Nhi Hồng. Đám khốn khiếp ta nhất định sẽ bắt các người phải trả giá đắt.

Mở bảng chỉ số ra hắn âm thầm tính toán, bây giờ ứng cứu cũng không cứu được bao nhiêu quan trọng nhất vẫn là trả thù.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 2)

Exp: 800 / 2000

Chức nghiệp: Quang Minh Sát Thủ

Sinh lực: 140

Lam: 1000110

Công kích: 154 (Sát Thần Kiếm ăn cấp 1% công kích của quái vật cũng như người bị giết.)

Phòng thủ: 10

Tốc độ: 130

Trí lực: 20

Thể chất: 20

Thiên Thần Tốc Biến: 0/1000

Quang Minh Cầu: 0/1000

Quang Minh Âm Sát: 0/1000

Quang Minh Lôi Tàn (Bị động kích hoạt)

Quang minh nguyên rửa (Bị động)

Quang Minh Bẫy Rập

Sinh lực của mình 140, phải để bị công kích xuống dưới, hắn âm thầm tính toán sau đó để đám quái vật công kích.

- 13, - 15..... - 12

Quang Minh Lôi Tàn bị kích hoạt cả người Băng Thần bốc lên một làn khói đen ngòm, Băng Thần nhìn vào hiệu ứng thì thấy mình chỉ có 200 giây.

Hắn như tia chớp lao về phía đám người của Vũ Mộng công hội, hai mắt chẳng có cảm xúc, sát khí cũng không hề tỏa ra. Đám người kia còn không biết mình đã đụng vào bao lớn hiểm họa.

"Đã dám ăn hiếp nữ nhân của ta thì chết hết đi."

Quang Minh Cầu

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: Âm ảnh kinh hoàng

Đang thoải mái giết người Vũ Mộng công hội thành viên bỗng nhiên ánh mắt bị ánh sáng chiếu đến muốn mù lòa. Một kẻ đứng ngoài xa lấy tay che đi hai con ngươi đau nhức thì bỗng cảm thấy dưới cổ đau đớn tột cùng, vài giây sau hắn không còn cảm thấy chói mắt, mở mắt ra thì đã thấy mình đứng tại tận thủ thôn nơi hồi sinh.

Người chơi Băng Thần đã giết chết ngài trong trạng thái Quanh Minh Lụi Tàn, công kích vĩnh cửu - 10, bị giết chết khi đánh trạng thái bất lợi Quang Minh Cầu phòng thủ vĩnh cửu - 2, ngài bị giết bởi Quang Minh Âm Sát chỉ số ân kháng ma pháp vĩnh cửu -2.

Người này vội mở ra bảng chỉ số của mình

Nhân vật: Mộng Tân

Exp: 3 / 1000

Chức nghiệp:0

Sinh lực: 10

Lam: 10

Công kích:0

Phòng thủ:2

Tốc độ: 130

Trí lực: 20

Thể chất: 20

Người này đọc xong thông cáo của hệ thống cùng xem bảng chỉ số thì lập tức biến sắc, chuyện này quá lớn cần phải thông báo cho hội trưởng biết ngay để tìm các giải quyết. Nhưng lúc này không phải thời gian nghỉ ngơi lên dù có ra ngoài cũng không tìm thấy người.

Tiếp sau đó liên tục có những người cùng công hội xuất hiện trước mặt hắn ta, Băng Thần bên ngoài thì vẫn mãi mê giết chóc.

Cứ giết một người hồi chiêu lại giảm nhanh, tốc độ ra tay của Băng Thần lại nhanh như chớp, sự dụng Quang Minh Âm Sát đều nhất kích tất sát, hắn như ánh chớp lấy thủ gạt mạng người.

Vốn là siêu cấp sát thủ thế nên hắn chỉ mất một giây để kết liễu một người, khi thời gian ảnh hưởng thị lực của Quanh Minh Cầu biến mất Băng Thần liên tiếp tục quăng thêm một cái khác.

Do giết đủ nhiều thể nên thời gian hồi chiêu đã hết từ bao giờ, nhưng trong đây cũng có vài người thuộc hàng cao thủ, bọn họ thi triển chiêu thức về một hướng ngẫu nhiên thể nhưng dù có trúng cũng không giết được Băng Thần.

Quang Minh Lụi Tàn cho Băng Thần hút máu đến tận 100% giết xong người đầu tiên thì hắn đã đầy máu, Đoàn Dự là người dẫn đầu thế nên Băng Thần không muốn cho hắn ta chết dễ dàng như thế.

Khi ánh sáng tan biến Đoàn Dự mở mắt ra thì thấy xung quanh mình trống trơn, mấy cô gái còn sống sót của Nữ Nhi Hồng cũng tràn đầy bất ngờ, Hương Thiên Y bất gặp thân ảnh của Băng Thần thì đánh đá gào lên:

"Hắn bắt nạt ta, giết hắn Băng Thần."

Băng Thần mỉm cười chạy nhanh đến chỗ các nàng nói:

"Yên tâm ta sẽ giết hán để hán thật thảm thương."

Đoàn Dự bây giờ đã hiểu vì sao mọi người còn đang săn quái con thì Băng Thần đã giết boss, hán mỉm cười miễn cưỡng nói:

"Lần này Vũ Mộ Dung công hội hành động theo cảm, do sách kỹ năng tầm quan trọng chắc người cũng hiểu, thế nên mong Băng Thần đội trưởng bỏ qua, chúng ta sẽ không tái phạm đồng thời sẽ có đền bù."

Băng Thần thờ dài mỉm cười nói:

"Người không sai, nếu là ta thì ta cũng sẽ làm như thế nhưng trên góc độ của một người bạn trai có bạn gái bị ức hiếp thì xin lỗi, người chết đi."

Đoàn Dự thấy Băng Thần biến mất thì hét lên:

"Dừng lại nếu không Vũ Mộ Dung sẽ vĩnh viễn kết thù với Nữ Nhi Hồng."

Nhưng hán vừa dứt lời thì một kiếm của Băng Thần cũng đã kịp giết chết hán ta, trước khi tan biến ánh mắt của hán vẫn tròn trừng nhìn Băng Thần.

Về phần Băng Thần thì hán ta quay về phía tân thủ thôn mấy người đánh chặn cổng lại âm trầm nói:

"Người thuộc Vũ Mộ Dung công hội dám bước ra ngoài cổng tân thủ thôn ta gặp một giết một, gặp một bầy giết một bầy, Băng Thần ta nói được làm được."

Có ba tên người chơi nghe thế tức tối đứng ra nhưng chưa kịp bốc phét thì đã bị hán tung Quang Minh Cầu giết chết. Cũng ngay lúc này thì thời gian của Quang Minh Lũ Tàn hết tác dụng, thân thể của hán khói đen biến mất.

Tân thủ thôn nói hồi sinh

Người chơi Băng Thần đã giết chết ngài trong trạng thái Quanh Minh Lũ Tàn, công kích vĩnh cửu - 10, bị giết chết khi dính trạng thái bất lợi Quang Minh Cầu phòng thủ vĩnh cửu - 2, ngài bị giết bởi Quang Minh Ám Sát chỉ số kháng ma pháp vĩnh cửu -2.

"Tại sao lại có chuyện như thế xảy ra?"

Nhận được thông báo của hệ thống Đoàn Dự quá mức sợ hãi, thậm chí hán còn không dám mở bảng chỉ số ra xem. Hán đang xoắn xuýt thì có người chạy tới, gương mặt hoảng hốt nói:

"Đoàn phó hội trưởng, Băng Thần của Nữ Nhi Hồng tuyên bố Vũ Mộ Dung người bước ra khỏi cổng thôn thì sẽ bị hán giết chết. Vừa rồi có mấy huynh đệ bước ra ngoài xong cũng bị hán dứt điểm."

Băng Thần đi tới trước mặt hai cô nàng chìa tay ra với hai nàng cười tươi nói:

"Đứng dậy nào, đừng lo lắng cái gì khó thì cứ để ta giải quyết."

Khang Tiểu Vũ hơi ngại ngần còn Hương Thiên Y nắm lấy tay hán đứng lên ôm Băng Thần hôn tới tấp vào mặt hán, ánh mắt nàng sáng lên.

"Làm nam nhân phải thế, người không biết vừa này người đẹp trai thế nào đâu, thiên sứ còn thua xa người."

Khang Tiểu Vũ hơi lo lắng nói:

"Người chọc nhiều người như vậy mai sau nhờ có người vây công người thì sao?"

Băng Thần thờ dài ngồi xuống nắm tay nàng rồi nói:

"Người cùng Thiên Y bị bắt nạt không lẽ ta làm nam nhân lại mặc kệ nữ nhân của mình chịu khổ hay sao?"

Hán ôm lấy nàng trong sự ngỡ ngàng của mấy cô gái khác, sau đó hán nhẹ giọng nói:

"Người không cần nghĩ mọi chuyện quá phức tạp, ta giết ai thì đảm bảo người ấy còn lâu mới ngóc đầu lên được. Ta sẽ trở thành nỗi ám ảnh kinh hoàng theo họ đến mãi mãi, giờ đi thôi lúc này hệ thống có thông báo chuyển tiếp hoạt cảnh rồi."

Khang Tiểu Vũ ánh mắt hơi lóe lên sau đó buông thông hai tay vòng qua ôm lấy hán thì thầm:

"Có lẽ người thật sự là món quà tốt nhất ta đã từng được nhận, mai sau có lẽ sẽ còn nhiều khó khăn, nhờ người hết đây."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172: Lại phát hiện một vị thần

Tất cả mọi người khi này mới để ý đến thông báo của hệ thống Tân Sinh

Hoạt cảnh cần được tu bổ, tất cả người chơi có thể nghỉ ngơi hai tiếng. Thời gian còn lại 15 phút

Khang Tiểu Vũ thấy thế thì quay sang phía mọi người nói:

"Chúng ta cũng nên nghỉ ngơi thôi, mười năm phút cũng không làm được gì nhiều."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Những ai lần này không bị thương tổn thì trước tiên nghỉ ngơi đi còn những ai bị Vũ Mộng người giết tổn hao trạng bị thì ở lại đây ta sẽ bổ sung cho."

Khang Tiểu Vũ nghe thế thì cũng không có ý kiến, nàng mệt mỏi vươn vai nói:

"Thế thì tốt người ở lại phân phát đồ, ta cùng các tỷ muội nghỉ trước."

Các nàng bắt đầu yêu cầu hệ thống cho đăng xuất, rất nhanh sau đó mọi người biến mất, Băng Thần mỉm cười với mấy người ở lại nhẹ giọng nói:

"Còn mọi người ta sẽ phân phát cho mọi người sáo trang mới, chỉ số sẽ cao hơn một ít so với sáo trang cũ, coi như hỗ trợ mọi người cày cấp nhanh hơn, dù sao chết mất lần tổn thất exp cũng không nhỏ."

Mấy người chết đi tỏ ra vui mừng, không ngờ chết một lần lại được thêm sáo trang mới, exp đã mất ngày mai tranh thủ vào Tân Sinh sớm để xử lý, sẽ nhanh chóng lấy lại được thôi.

Băng Thần rất nhanh phân phát xong sáo trang cho mọi người, sau đó chính hắn cũng thoát ra nghỉ ngơi, cảnh tượng đầu tiên hắn nhìn thấy là Hương Thiên Y đang ngồi tại ghế sofa trên người mặc chiếc áo sơ mi của hắn.

Nàng lúc này hấp dẫn vô cùng khiến thằng em của hắn lại lên cơn, nhưng suy nghĩ một chút hắn lại thôi, nàng mới thanh nữ nhân đã thế còn do hắn cưỡng ép bây giờ lại tới nữa thì thật sự quá đáng lắm luôn.

Không hổ danh Chân Thần Thể Chất nàng trở thành nữ nhân sau đó thì cả người vừa có vẻ hồn nhiên lại tràn đầy vũ mị khác hẳn với cái vẻ thuần khiết, lạnh lợi trước kia. Băng Thần ngồi xuống ôm nàng, thấy nàng không giẫy dụa thì hắn hỏi:

"Người có còn giận ta không?"

Hương Thiên Y chép miệng rồi nói:

"Lúc bắt đầu thì tất nhiên nhưng thực sự thì ta mới là người có ý đồ với người trước, người có biết không?"

Băng Thần ngạc nhiên cúi xuống nhìn nàng, Hương Thiên Y thấy hắn ngạc nhiên thì ngả hẳn người vào ngực hắn khẽ kể:

"Người không biết chứ từ bé ta đã nhận ra mình đẹp dễ đến như thế nào, chính vì thế ta gần như không có bạn, nữ nhân thì ghen ghét, nam nhân thì chỉ muốn lôi ta lên giường. Ta khi đó còn rất ghét cái vẻ ngoài của mình, nhưng có lẽ người tốt sẽ có trời giúp."

Nàng nhắm mắt lại hồi tưởng rồi kể:

"Năm ta mười hai tuổi thì cha mẹ bị tai nạn giao thông mất, đám nữ sinh trong lớp thì ghen ghét thế nên rất hay bắt nạt ta. Có một hôm bọn chúng còn muốn lột đồ ta nhưng ta đã dùng hết sức mình chống cự, sau đó chạy thoát."

Băng Thần thở dài vuốt tóc nàng an ủi, cảm xúc của Hương Thiên Y hơi trùng xuống, nàng thở ra một hơi rồi kể tiếp:

"Ta chạy ra khỏi trường học đi đến ven sông, lúc đó ta đã muốn chết đi, nhưng ta khi ta muốn nhảy sông thì lại gặp cảnh một người trôi dạt vào bờ. Tuy rất sợ hãi nhưng ta vẫn cố gắng lại xem sao, khi phát hiện người còn sống thì ta đã lôi người ấy về, ta chăm sóc rất vụng về nhưng chung quy người ấy vẫn tỉnh lại."

Băng Thần biết đây chính là thời khắc chuyển biến của nàng, hắn nhẹ nhàng hỏi:

"Sao nữa?"

Hương Thiên Y mỉm cười nói:

"Ngài ấy tỉnh dậy sau đó đã rất cảm động khi được ta cứu, hôm ấy ngài đi luôn nhưng hai hôm sau lại quai lại. Ta được nghe kể về thân phận của người đồng thời được nhận làm đệ tử, ngài ấy giúp ta thức tỉnh dị năng huấn luyện ta tới tận bây giờ. Đối với ta ngài ấy luôn là số một, ta một ngày nào đó sẽ đủ thực lực để giúp ngài ấy."

Nàng nhìn Băng Thần rồi nói:

"Người biết không quê hương ngài ấy bị yêu thú san bằng, một mình ngài ấy công sức như muối bỏ biển, muốn khôi phục một thành phố đâu có đơn giản. Ta muốn gia nhập Nữ Nhi Hồng để sau này tìm tới nhiều sự giúp đỡ hơn."

Sau đó nàng nhí nhảnh hỏi:

"Người thích nữ nhân thế người mà giúp nàng thì người sẽ có một siêu cấp nữ nhân dưới gối luôn."

Băng Thần nghe thế liền hứng thú hỏi:

"Là ai với lại đẹp đến mức nào?"

Hương Thiên Y cười nói:

"Sư phụ ta."

Băng Thần bĩu môi thẳng thừng nói:

"Xin lỗi ta không có hứng thú với bà già."

Hương Thiên Y gắt giọng:

"Người nói ai là bà già, xem đi rồi hẵng nói."

Cô nàng mở ra máy tính tay, trong đó lập tức chiếu ra hình ảnh của một cô gái đang nấu nướng, nàng mặc một bộ lụa mỏng cả thân hình hấp dẫn lộ ra. Đã thế còn có một loại khí chất rất kỳ lạ tỏa ra, khiến cho hắn ta chỉ xem hình ảnh cũng đã cảm nhận được.

Băng Thần nghĩ đến một khả năng, ánh mắt ngưng lại nhìn vào nàng để xem bảng chỉ số.

Tính danh: Hương Thiên Y

Thực lực: Dị năng SSS + (Tinh thần hệ dị năng)

Huyết mạch: Tinh Yêu Nữ Thần (Chân Thần Huyết Mạch)

Thể chất: Thiên Địa Hội Tự (Chân Thần Thể Chất)

Đẳng cấp: 32

Lực lượng: 93 triệu

Tốc độ: 68 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 90

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc, Thủy, Hỏa, Băng

Tuổi thọ: 250

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Lại thêm một người có chân thần thể chất, không lẽ vận khí của mình thật sự nghịch thiên như thế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Các bà vợ lòi riêng

Băng Thần cảm giác rất hấp dẫn thế nhưng hắn có chút không tin chuyện dễ dàng như thế nên cẩn thận hỏi:

"Người nói thật không đó, làm sao có chuyện một vốn bốn lời như thế."

Hương Thiên Y thấy hắn nghi ngờ sự phụ tín dự thì gắt giọng nói:

"Người yên tâm sự phụ đã thế với trời, vong linh của thân nhân mình thế nên tuyệt đối sẽ giữ lời nhưng thực sự nào có dễ, nơi thành phố kia từng tồn tại hiện giờ có tận năm con Phong Đế yêu thú trấn giữ."

Băng Thần vẫn có chút ngạc nhiên nói:

"Thật sự chỉ có thể thôi sao? "

Hương Thiên Y bĩu môi nói:

"Chỉ có thế, người tương Phong Đế yêu thú dễ giết lắm à, thường thường qua một trăm năm trong Tân Sinh thì người bình thường chỉ có thể vườn tơi tu vi SR. Người muốn chạm vào người nàng thì có chút hơi ảo tưởng rồi đấy, huống chi chỉ người tận tay giết chết mới tính."

Băng Thần không muốn cãi lộn với nàng nữa hắn vui vẻ nói:

"Bây giờ cũng giữa đêm rồi người mới phá thân thì về phòng tắm rửa rồi đi ra tam lam đồ ăn cho."

Hương Thiên Y hai mắt tỏa sáng nói:

"Tốt ta xong ngay."

Nàng phóng ra ngoài nhưng vừa mở cửa thì gặp phải Tử Mộng cùng Tử Lan, nàng sửng hốt cả người, Tử Mộng nắm lấy tay nàng một cái rồi buông ra nói:

"Chào mừng vị tỷ muội thứ bảy gia nhập đại gia đình, từ mai phải gọi chúng ta là tỷ nhớ hay chưa."

Hương Thiên Y vội vàng gật đầu, nàng cảm giác nữ nhân này hình như còn nguy hiểm hơn sự phụ của mình, ánh mắt toát ra khí thế khiến nàng không thể chối từ.

Nhưng bỗng nhiên nàng nhớ lại cái gì đó sau đó bất ngờ hỏi:

"Ta xếp thứ bảy vậy còn bốn người nữa ta chưa biết."

Nàng mặt mũi mếu máo, không ngờ Băng Thần lại hoa tâm đến mức này, Tử Lan, Tử Mộng sống ở đây một thời gian cũng đã tìm hiểu qua tâm lý cùng truyền thống của nữ nhân địa cầu.

"Đừng buồn, người phải nghĩ thoáng ra nếu không muốn rời xa hắn, có một ít chuyện hắn chưa nói cho người, thôi thì để chúng ta nói vậy, đi theo hai tỷ tỷ về phòng."

Hương Thiên Y gật đầu ngoan ngoãn đi theo, Băng Thần cũng cảm nhận được nhưng Tử Mộng cùng Tử Lan chắc cũng chẳng làm gì Thiên Y, mình hoa tâm đã hết thuốc chữa mong nàng nghĩ thoáng một chút.

Hắn đợi bọn họ đi vào phòng đóng cửa thì mới đi ra ngoài chuẩn bị làm bữa ăn đêm, đi vào bếp hắn chẳng thấy ai, có lẽ những người kia đi nghỉ hết rồi Tân thủ thôn có mình trấn giữ còn khó khăn như thế này, những nói khác chắc còn kinh khủng hơn.

Trong phòng Tử Mộng nhìn đang nghiêm túc Hương Thiên Y nói:

"Trước tiên phải cho người biết một điều là chúng ta không phải người Trái Đất, thậm chí Băng Thần còn không phải thuần túy nhân loại."

Hương Thiên Y há hốc mồm thì Tử Mộng phát tay nói:

"Đừng bất ngờ như thế, để ta giải thích một chút thân thế của hắn đầu tiên phải nói đến Thanh Vân đại lục..... sau đó hắn trở thành hộ quốc..... hắn cưới vợ thì bị tấn công sau đó quyết định đi chu du để né tránh nhưng bị hút vào vòng xoáy không gian đến đây."

Hương Thiên Y nghe giống như tiểu thuyết vậy nàng hỏi:

"Thế mọi người tu luyện cái gì? Hay cũng giống như Trái Đất mọi thứ xuất phát từ Tân Sinh."

Từ Mộng nhìn nàng rồi nói:

"Chúng ta tu luyện nguyên khí thế nên đặc biệt sống lâu, còn sức mạnh của Trái Đất thì khiến cho người tu vi càng cao càng sống lâu, tương đương với Phong Thần cấp độ Vũ Thần sống đến chục vạn năm, Phong Thần thì một ngàn đến vài ngàn tuổi."

Hương Thiên Y há hốc mồm ngạc nhiên nói:

"Sống đến chục vạn năm, trời ạ."

Từ Mộng cười nói:

"Tuy nhiên không biết lý do gì tu vi của tất cả mọi người tạm thời bị phong ấn, ta chỉ có thể bạo phát ba lần, nàng cũng thế và Băng Thần cũng vậy. Chính vì thế chúng ta mới tới thành phố để tìm đường trở về quê hương, người bây giờ chắc đã rõ về Băng Thần rồi đây, với thân phận người một nhà thì phải cư xử lễ phép mong người hiểu."

Hương Thiên Y nuốt nước miếng rồi nói:

"Hai tỷ yên tâm ta đảm bảo không có vấn đề gì, nhưng thực sự tu nguyên khí có thể kéo dài tính mạng ư."

Từ Mộng nhìn nàng nghi hoặc nói:

"Trên lý thuyết có thể, bởi dù không có sử dụng tu vi nhưng nguyên khí vận chuyển cùng việc tu luyện của bọn ta chưa hề bị gián đoạn, sức sống vẫn luôn tràn đầy."

Hương Thiên Y hô hấp dồn dập sau đó nói:

"Hai vị tỷ tỷ Thiên Y có một yêu cầu quá đáng mong hai người xem xét."

Từ Mộng, Từ Lan nhìn nhau rồi nhẹ nhàng nói:

"Người nói ra xem"

Hương Thiên Y nhìn hai nàng mong chờ nói:

"Ta muốn xin công pháp tu luyện nguyên khí để cứu mạng sự phụ ta, ngài ấy bị thương mãi không bình phục, nhiều năm nay sức khỏe cũng yếu dần đi, hai tỷ có thể giúp Thiên Y xin dùm đầu tạ ơn."

Sau đó nàng tính quỳ xuống nhưng Từ Mộng, Từ Lan nhanh tay đỡ nàng dậy, bọn họ trong lòng thoải mái, cô nương này tuổi nhỏ nhưng tính tình lại hiểu thảo, biết nghe lời rất tốt.

Từ Mộng nhìn nàng mỉm cười nói:

"Cái này rất dễ, tu luyện xong thì quả thật có thể đỡ đi thương tổn nhưng nếu muốn trị hết thì vẫn phải nhờ Băng Thần, hần được thiên rất thần kỳ, thương tổn nặng cỡ nào đâu như cũng mau chóng hết."

Nhưng cách tốt nhất vẫn là ủy thân cho hần, đảm bảo sau khi làm chuyện ấy thương tổn gì cũng lành, ta không biết tại sao nhưng người đã thử qua, thân thể lúc này tràn đầy sức sống đúng hay không.

Chỉ tiếc sự phụ người chắc già lắm rồi, Băng Thần sẽ không hứng thú đâu."

Băng Thần đang làm cơm không biết mình đang được hai lão bà trợ công nhiệt tình, hần đang muốn làm suất ăn đặc biệt cho Từ Mộng, dù ngàn năm nữa mới sinh nhưng nàng vẫn là bà bầu. Bây giờ hần biết mình chắc chắn sẽ khó làm một người chồng hoàn hảo vì quá hoa tâm, tuy nhiên những mặt khác thì phải cho các nàng hết sức hài lòng mới tốt.

Trong bụng nàng lại có con của mình, hần không đi chăm thì còn ai chăm nữa, nghĩ lung tung khiến hần lại nhớ đến Thương Nhục Nhục, Mộng Phi, Trình Lan cùng Trình Vân.

Vừa kết hôn chưa kịp động phòng thì lão công đã phải bỏ trốn, đời là bể khổ, ném nhẹn cạnh một cái hần thì thảm:

"Nhặt thêm tý muối vậy, trên Trái Đất công nhận tiện thật, mai sau trước khi rời Trái Đất nhất định phải chuẩn bị thật nhiều gia vị mới được."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Tân Sinh chuyển biến

Băng Thần vừa nếm nếm xong thì thấy có tiếng bước chân, quay đầu lại thì đã thấy Khang Tiểu Vũ một mình lết thân tới bàn ăn. Đúng là làm hội trưởng chưa chắc sướng, làm hội viên thì chưa chắc khổ, ngay sau đó ba cô nàng kia cũng tới, Băng Thần tất nhiên mang ra bốn phần ăn.

Hắn mang phần canh riêng đặt bên cạnh Từ Mộng, Hương Thiên Y cùng Khang Tiểu Vũ liền mình đấm đúi nhưng Băng Thần lại cười nói:

"Canh an thai đó các ngươi nhìn ngắm cái gì?"

Hương Thiên Y ngạc nhiên nhìn Từ Mộng hỏi:

"Tỷ mang thai rồi ư?"

Từ Mộng cười nói:

"Đúng thế, canh an thai ngon lắm các ngươi phần đầu đi rồi có canh ăn mỗi ngày, nhưng ta nghĩ sẽ khó đấy."

Hương Thiên Y không nói gì cả, bây giờ nàng còn chưa chuẩn bị tinh thần làm mẹ thế nên món canh này còn lâu mới ăn được. Chưa kể Từ Mộng có nói Băng Thần giống loài không tâm thương, nàng nếu có thai phải nói là may mắn cùng cực.

Băng Thần nhìn mấy cô nàng nói:

"Canh an thai được ta ướp trước từ năm ngày, trong đó được thảo đều thuộc loại cực kỳ quý hiếm, tuổi thọ trên ba trăm năm, thịt trắng trong canh là thịt yêu thú có tu vi tương đương SSS dị năng cao thủ. Được ta chế biến công phu sau đó nấu trong vòng nửa tiếng dưới Dị Hỏa mà thành, còn về độ ngon thì phải nói ngon gấp trăm lần đồ ăn khác do ta nấu."

Hương Thiên Y cùng Khang Tiểu Vũ nghe thế ánh mắt không khỏi một lần nữa tập trung về phía bát canh, Từ Mộng thấy hai nàng như thế thì múc một thìa đủ thịt nước cùng các loại dược thảo đưa lên.

"Thiên Y ăn thử một muỗng này."

Hương Thiên Y lập tức như cá đớp mồi nuốt hết, cả hai cùng mút chung một "cây kem" của Băng Thần con được thế nên Từ Mộng cũng không ngại, sau đó nàng lại múc một muỗng đưa đến trước mắt Khang Tiểu Vũ.

Cô nàng hơi chần chừ nhưng sau đó vẫn mở miệng ra ăn, sau đó nàng cũng giống như Băng Thần bụm mặt, quá ngon không từ gì có thể diễn tả được.

Băng Thần mỉm cười chính hắn một cái nam nhân còn thích hưởng chi mấy cô nàng sành ăn này, hai nàng hí hóp mắt ăn còn Từ Mộng thì cũng mở tin tức xem, đồng thời hưởng thụ đặc quyền của mình.

Trịnh Vũ Cầm cùng bốn tỷ muội đi ra, các nàng biết chắc Băng Thần sẽ làm đồ ăn khuya thế nên đi ra ăn kè, các nàng đi ra thấy Khang Tiểu Vũ cùng Hương Thiên Y đang hí hóp mắt cười thì liền hỏi:

"Tiểu Vũ tỷ ngươi làm sao thế?"

Khang Tiểu Vũ nhìn nàng rồi chỉ Từ Mộng hâm mộ nói:

"Canh của nàng ngon lắm, Băng Thần làm riêng đấy."

Trịnh Vũ Cầm mắt sáng lên nói:

"Băng Thần huynh làm cho ta một bát đi."

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Canh an thai ngươi trình tiết còn nguyên ăn làm gì."

Từ Mộng thấy cả một đám như thế thờ dài nói:

"Các ngươi lại đây ta cho mỗi người thử một muỗng còn muốn ăn nguyên một bát thì đợi có bầu đi rồi tính."

Sau đó Từ Mộng quả thực mỗi người dứt một muỗng, may mà bát canh lớn đấy, Trình Thiên Tuyết ăn xong thì mê ly sau đó nàng bỗng nhiên tỉnh táo lại, nàng chạy thẳng vào nơi nấu ăn.

Bốn tỷ muội tâm linh tương thông thể nên hiểu nhau quá mà, sau đó từ phòng bếp vang lên tiếng tranh giành:

"Của ta phát hiện trước các tỷ giành cái gì?"

"Ai nói của người làm tỷ muội có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu, trong xong cũng phải còn vài muống mỗi người một muống cho công bằng."

"Của ta mà, các tỷ kỳ lắm luôn."

"Kỳ cái gì mà kỳ lấy muống đi."

Trình Thiên Tuyết hậm hực đi lấy muống để bốn người cùng ăn, bỗng nàng nghĩ ra một ý tưởng, khi bắt đầu múc nàng liền chọn lấy cục thịt sau đó siêu tốc ngâm trong mỡ. Một người tỷ tỷ lập tức biến sắc gào lên:

"Nhả ra ngay, làm người ai làm thế."

Trình Thiên Tuyết chạy đi nuốt xuống cục thịt cười nói:

"Mấy tỷ nhường tiểu muội là thiên kinh địa nghĩa, đừng keo kiệt như thế chứ."

Khang Tiểu Vũ hơi cười sau đó nói:

"Lần này Thiên Y muội hơi có sai lầm rồi đấy, muội nên hiểu sự nguy hiểm của việc lộ ra

(Hoàng Kim Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn) chứ."

Hương Thiên Y cúi đầu xấu hổ nói:

"Xin lỗi Tiểu Vũ tỷ, ta sai rồi người yên tâm đi không có lần sau đâu."

Băng Thần mỉm cười nắm tay Khang Tiểu Vũ cười nói:

"Không sao có ta lo, Tân Sinh cần có chút chuyển biến mới hấp dẫn, dù sao người không thấy Nữ Nhi Hồng hình như xếp hạng năm hơi lâu rồi nhỉ. Cứ việc khoe khoang thoải mái, ta muốn bọn họ làm bất cứ điều gì mờ ám thì cũng thực hiện ngay trước mặt."

Khang Tiểu Vũ thở dài nói:

"Được rồi, mọi người ăn đi còn nghỉ."

Băng Thần ho khan nói:

"Hội trưởng ta có chút trang bị hoàng kim tối nay người đến phòng ta bàn về chuyện phân phối trang bị được chứ. Sửa đậu nạnh do ta tự tay sản xuất cũng đã sẵn sàng, đảm bảo chiêu đãi người thoải mái."

Hắn mỉm cười sau đó đứng lên đi về phòng, ngoại trừ bốn người đang vét xong ở bếp thì mấy cô nàng trên bàn ăn đều ánh mắt đầy thâm ý nhìn nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Anh Dự đi dự họp

Trụ sở Vũ Mộng, tầng ngầm thứ mười.

Cuộc họp chuẩn bị diễn ra, Đoàn Dự lúc này thật sự sợ hãi chuyện dự họp, chắc chắn đám kia sẽ dự định cho mình chuyện cách chức không chừng, biết trước biến lừa vẫn phải đi, thật đáng sợ.

Khi hắn ta tới thì cao tầng đã ngồi đầy đủ, hội trưởng Vũ Nham lên tiếng trước:

"Mời phó hội trưởng Đoàn Dự ngồi xuống"

Sau đó hắn đứng lên cười nói:

"Chúng ta hân hạnh chào đón sự tham gia đầy bất ngờ của tổng giám sát Vũ Mộng."

Vũ Mộng từ phía tối bước ra nhìn đám người xung quanh, tất cả mọi người đều cúi đầu xuống dù tay vẫn đang vỗ. Mặc kệ đám người kia như thế nào thì nàng vẫn lên tiếng dứt khoát.

"Lấy danh nghĩa người mang tên Vũ Mộng, tổng giám sát của Vũ Mộng công hội ta cần phải biết ngay tại sao thành viên Vũ Mộng công hội lại xung đột với Nữ Nhi Hồng. Ta cần biết đầy đủ lý do, hậu quả, tổn thất Nữ Nhi Hồng lẫn Vũ Mộng phải chịu."

Đoàn Dự thở dài một hơi đứng lên, hần đồng dục nói:

"Thưa tổng giám sát lần này do ta một mình tự quyết định..."

"Rầm"

Vũ Mộng dùng lời điện dục nặng cất đôi cái bàn gặt giọng:

"Ta hỏi gì trả lời lấy, lảm nhảm thừa thãi thì đừng trách."

Đoàn Dự cảm giác áp lực tột độ, hần ta sợ hãi cũng đứng thôi, cứ mỗi một trăm năm trong công hội một nữ nhân có thiên phú tột cùng sẽ được sinh ra.

Nàng sẽ mang cái tên Vũ Mộng, thực lực cực mạnh vì được đào tạo bài bản từ khi mới sinh ra, ngoài Băng Thần thì người có thể đánh bại hần triệt để chỉ có nàng mà thôi, Vũ Mộng sau khi nhận chức lại được thêm quyền lợi đánh giết tùy ý thế nên không chỉ hần mà cả hội trưởng cũng sợ.

Hần dùng giọng bình tĩnh nhất có thể nói:

"Ta nhận được báo cáo rằng có (Hoàng Kim Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn) kỹ năng rơi vào tay thiên tài của Nữ Nhi Hồng công hội, bọn họ có tổng cộng 20 người còn công hội chúng ta có 100 người. Không thể liên lạc với hội trưởng lên ta đã tự tiện quyết định việc vây quét nàng ta với số lượng vượt trội."

Sau đó hần mở ra hình ảnh Băng Thần rồi nói:

"Khi chúng ta ra điều kiện để nàng chọn chức nghiệp khác nhằm duy trì cân bằng thì nàng không đồng ý, hai bên xảy ra xung đột."

Vũ Mộng gật đầu nói:

"Thế thì tốt, lý do hợp lý, cuối cùng các ngươi có vây quét thành công nàng không?"

Đoàn Dự chỉ vào hình ảnh của Băng Thần rồi nói:

"Chúng ta gần như thành công thì bị Băng Thần đội trưởng là khách khanh của Nữ Nhi Hồng ra tay đồ sát, hần thực lực quá mạnh đã đi vào cấp hai lại có chiêu thức thế nên toàn quân diệt. Người này còn tung ra ngoạn thoại rằng chỉ cần người của Vũ Mộng ra khỏi khu vực an toàn thì hần ta sẽ giết chết."

Vũ Mộng cười khinh bỉ nói:

"Lại một tên không biết trời cao đất dày, Vũ Mộng không cần sợ bọn họ, các ngươi ủng hộ số đông liên tục phản kích thì hần cũng thua thôi."

Đoàn Dự sợ hãi lắc đầu nói:

"Không thể phản công"

Vũ Mộng gặt giọng:

"Đừng nói với ta các ngươi sợ hãi một người."

Đoàn Dự đắng chát cười khổ nói:

"Đúng chúng ta sợ hãi hần vô cùng, mọi người xem thứ này đi rồi sẽ hiểu hiểu."

Người chơi Băng Thần đã giết chết ngài trong trạng thái Quanh Minh Lụi Tàn, công kích vĩnh cửu - 10, bị giết chết khi dính trạng thái bất lợi Quang Minh Cầu phòng thủ vĩnh cửu - 2, ngài bị giết bởi Quang Minh Âm Sát chỉ số ần kháng ma pháp vĩnh cửu - 2.

Mọi người trong phòng họp đều đứng hết lên sợ hãi nhìn chăm chăm vào dòng chữ, Đoàn Dự cười khan nói:

"Đây là thông tin anh em trong tân thủ thôn bao gồm cả ta, nhưng đó mới chỉ là khởi đầu mọi người nhìn dòng tiếp theo mới đáng sợ."

Người chơi đã nhận 638 sát thương, sát thương vượt quá ngưỡng máu người chơi bị phán đoán đột tử.

Vũ Mộng vốn luôn bình tĩnh cũng không thể tin được thốt lên:

"Làm sao có thể gây ra đến 638 sát thương vào thời điểm này."

Đoàn Dự thấy mọi người chưa ai lên tiếng trách móc mình thì nói:

"Băng Thần người này năng lực rất mạnh, kể cả trong game lẫn thực tại, đợi chúng ta đạt đủ lever mang sức mạnh trong trò chơi ra thực tại thì không thể tưởng tượng được. Lần này bản đồ lại là Hoang Cảnh 10 *."

Hắn mở thông tin ra rồi nói:

"Hoang cảnh 1 * từng khiến cho nhân loại điêu đứng nhưng cũng khiến cho các công hội hình thành tách giãn khoảng cách, bây giờ mười sao thì cơ duyên gấp mười nhưng khó khăn cũng không kém."

Tất đi máy tính hắn ta âm trầm nói:

"Chúng ta dù có giết được người này nhưng cùng lắm hắn chỉ mất chút exp nhưng còn bị hắn giết thì cái giá phải trả quá đắt. Đưa ra quyết định khi chưa điều tra rõ tình hình là lỗi của ta, ngay tại đây ta xin từ bỏ chức vụ hội phó mong tổng giám sát tha thứ."

Vũ Mộng nét mặt lúc này thực sự âm trầm như nước, đoàn dự nói không để kể hờ, câu nói đằng trước của nàng rằng hắn làm vậy đúng lại khiến cho không tốt trùng phạt.

Khi này Khang Tiểu Vũ có gọi điện cho nàng nhưng nàng phát lờ, bởi nàng mang danh Vũ Mộng thế nên không thể khuất phục. Bây giờ thì toàn bộ rắc rối đều đổ lên đầu nàng, khi nàng đang suy nghĩ thì bỗng có người chạy ra.

"Báo cáo các vị quản lý có tin gấp cần phải báo ngay."

Vũ Mộng phát tay thân nhiên nói:

"Báo cáo đi, có tin gì?"

Người này ném ra một viên bi nó lăn trên bàn rồi dừng lại, hình ảnh hiện lên, Băng Thần đang ngồi trong phòng uống nước nhìn về phía màn hình nói:

"Ta Băng Thần rất khinh bỉ hành vi lấy đông hiếp yếu của Vũ Mộng công hội đối với thành viên của công hội chúng ta. Công hội có thể thương lượng với các người thế nhưng xin nói cho mọi người biết chút quyền lợi của ta trong công hội trước đi."

Khánh khanh như ta không cần phải nghe sự quản lý từ bất kỳ ai, thế nên Vũ Mộng công hội ta gặp ai thì giết người đó, bất kỳ ai giám hỗ trợ bọn họ ta cũng sẽ đồ sát, không ngại nói luôn bất cứ ai bị ta giết sẽ mất đi 10 chỉ số công kích vĩnh cửu không thể hóa giải."

Hắn ta nhấp một ngụm nước cười nói:

"Ta Băng Thần nói được làm được, đừng vì chút lợi ích mà phệ đi tương lai của mình, ta cũng chỉ cần nói có thể tạm biệt."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Lôi Thần thức tỉnh

Hệ thống nhiệm vụ Truy tìm và thuyết phục nhắc nhở có một đối tượng trước đây bị ẩn đi nay đã thức tỉnh cấp độ huyết mạch cùng thể chất.

Nàng đang rơi vào trạng thái phong ấn cần chủ nhân tiếp xúc thân mật để hệ thống gỡ bỏ phong ấn. Chính phục nàng sau đó đợi nàng thức tỉnh chủ nhân vẫn nhận được một món bảo bối.

Đúng lúc này có tiếng đẩy cửa đi vào Băng Thần nhìn thoáng liền biết nàng chính là thứ hệ thống nhắc đến.

Tính danh: Khang Tiểu Vũ

Thực lực: Dị năng C + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần (Chân thần huyết mạch)(Phong ấn)

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ (Chân thần thể chất) (Phong ấn)

Đẳng cấp: 3

Lực lượng: 1500

Tốc độ: 1000

Trí lực: 32

Thiên phú: 52

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 83

Danh hào: Không

Khang Tiểu Vũ đi vào phòng thi đã thấy Băng Thần vừa phát tán xong đoạn ghi hình, nàng lo lắng hỏi:

"Người làm như thế có quá mạo hiểm không? Chúng ta uy hiếp đòi hòa giải chẳng phải hơn sao?"

Băng Thần nắm tay nàng kéo vào lòng mình rồi nói:

"Người nghĩ quá nhiều sẽ dẫn đến suy nghĩ không mạch lạc, cứ tin ta, có thêm một kẻ thù thì đã sao, người trong công hội cần áp lực để tiến bộ."

Trong khi nói tay hắn đã cởi xong áo của nàng, nàng giật mình muốn đẩy hắn ra to giọng nói:

"Người muốn làm gì?"

Băng Thần mỉm cười nhìn nàng nói:

"Ta có khả năng nhìn thấy sức mạnh thật sự ẩn chứa trong người, thực sự thì người không hề thua các nàng nhưng sức mạnh tiềm ẩn của người bị phong ấn, cách phá giải thì rất đơn giản, người có muốn hay không?"

Khang Tiểu Vũ Không thèm quan tâm đến nửa người trên đang trần như nhộng của mình, tay nàng siết chặt cổ áo của hắn gần từng chữ nói:

"Thật không?"

Băng Thần đè nàng lên đầu gối

"Ba, ba, ba "

Đánh mông nàng ba cái rồi hắn ta mỉm cười nói:

"Người nắm cổ áo ta ba lần rồi đấy, hôm nay cho người chữa , ta nói mà người còn không tin sao?"

Khang Tiểu Vũ ngẩng mặt nhìn hắn nước mắt rung rung nói:

"Người nếu có tin dụng thì ta đã không phải nuốt thứ kia hai lần rồi."

Băng Thần ho khan chuyển đầu sang hướng khác nói:

"Ta làm thế cũng vì tốt cho người, thực ra "sữa đậu nành " của ta rất tinh khiết, thuộc loại chất lượng cao có tác dụng dưỡng da đấy."

Sau đó hắn ngả người ra ghế mỉm cười nói:

"Tin hay không tùy người, nếu tin thì người tự tới, không tin thì có thể đi ra ta chắc chắn sẽ không cản."

Khang Tiểu Vũ xoắn xuýt vô cùng, nàng cảm giác mình đang rơi vào một cái bẫy vậy, thậm chí các tỷ muội của nàng cũng thế, từng cái đang bị con sói là Băng Thần dần dần nuốt chửng. Nhưng hắn lại làm ra những điều xé nát tất cả các tầng phòng thủ của nữ nhân.

Thực lực kiêu ngạo đối với hắn cái gì cũng không phải, về ngoài thì càng miễn bàn, tài năng cũng vượt trội, thậm chí gian bếp là lãnh địa của nữ nhân các nàng cũng thua hắn, Nữ Nhi Hồng có những bước tiên lớn cũng do hắn ban cho.

Băng Thần với nụ cười tự tin ngay lúc này như đang thuyết phục nàng tự đâm đầu vào lưới, hắn thì thầm:

"Không cần cân nhắc nhiều như thế đâu, nếu ngươi thích ta thì tới còn nếu không thì đi ra ta không cần ngươi đâu tin ta đi. "

Khang Tiểu Vũ nhìn hần hỏi ngược:

"Ngươi hỏi một người con gái mới quen ba ngày bị ngươi giở trò lừa đến 2 hai lần rằng có thích ngươi không, ngươi lấy đâu ra tự tin thế?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ta thật sự cũng không biết, có thể do ta đẹp trai từ bé nó thế, vậy câu trả lời của ngươi là thế nào?"

Khang Tiểu Vũ bĩu môi nói:

"Lần này ngươi thắng, ta thật ngốc mà."

Nàng sau đó tự nguyện dâng hiến mình cho hần ta Băng Thần từ ngay giây phút đầu tiên hai người đã như hòa quyện vào nhau. Băng Thần còn cảm nhận được luồng điện chạy khắp thân thể mình, nàng xui xẻo trong lòng ngực còn hần thì thoải mái vô cùng.

Đang vuốt ve cơ thể mềm mại của nàng thì bỗng cả người hần lông tóc dựng lên, Khang Tiểu Vũ yếu ớt hoảng sợ nói:

"Ta cảm giác phía trên có gì đó kêu gọi mình, nhưng ta cảm giác nó thật khủng bố."

Băng Thần vuốt ve nàng trấn an nói:

"Bình tĩnh tất cả có ta."

Hệ thống thông báo có một luồng sức mạnh vô cùng khủng khiếp đang tụ hội cần chủ nhân toàn vẹn trạng thái mới có thể dẫn dắt, nếu không người tiếp nhận Khang Tiểu Vũ có 9 / 10 khả năng sẽ vẫn lạc.

Băng Thần mày nhíu lại

"Àm "

Trên đầu của hần ta nóc nhà bê tông đã bị sấm sét đánh lủng, không thể do dự được nữa, hệ thống sử dụng một lần giải phóng sức mạnh. Tất cả mọi người lúc này đã tụ tập lại xung quanh mở cửa ra thì thấy quang cảnh xấu hổ của Băng Thần cùng Khang Tiểu Vũ.

Băng Thần lập tức hét lên:

"Nhanh chóng rời khỏi nơi này, tòa biệt thự này chỉ một lát nữa sẽ hóa thành tro tàn, huy động người đáng tin cậy phong tỏa nơi này lại. Nàng ấy đang tiếp nhận truyền thừa, ta không có nhiều thời gian giải thích quy ta nói mà làm."

Mấy vị thái thượng trưởng lão vừa có mặt hơi sững sờ nhưng trong giọng nói của Băng Thần lại như có ma lực nào đó khiến các nàng lui ra. Kiếp vãn trở lên đen kịt, đây không phải lỗi điện bình thường phải kháng qua cho bằng được, Khang Tiểu Vũ hơi lấy lại sức thì thào:

"Huynh lui ra đi ta cảm giác nó đang gọi mình."

Băng Thần vỗ mông nàng tức giận nói:

"Lần này ngoài dự kiến có nguy hiểm, ta sẽ giúp nàng kháng qua, nhưng nhất định mai này phải thật tốt đền bù cho ta đấy."

"Oành "

Một luồng sức mạnh cực khủng từ người Băng Thần toát ra, bảy cái đuôi phiêu phù trong gió, khiến từ phía xa quan sát mấy vị trưởng lão giật mình . Sau đó hần quán chắc Khang Tiểu Vũ bao bọc, hần ta thì ngẩng mặt căng thẳng nhìn trời mây sấm sét.

"Àm, âm, âm "

Cả biệt thự đúng như Băng Thần nói bị sấm sét oanh tan tành, Băng Thần hơi run rẩy nhìn trời thì thào:

"Bất đầu rồi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Cùng Thiên Đạo lý luận

Băng Thần cảm thấy phần lưng của mình có chút đau rất lần trước độ kiếp hẳn không biết mình làm sao qua được nhưng lần này mình thực sự phải tiếp lấy.Lôi điện xung quanh rơi xuống ở xung quanh cũng như độc xà uốn lượn mà tới.

Tùng luồng điện khiến cho Băng Thần tê hết cả người nhưng hẳn ta vẫn cố gắng chịu đựng, bỗng nhiên hẳn cảm giác như lôi thuộc tính của mình dần có biến hóa. Tâm tư của Băng Thần bỗng sinh động lên, Hỏa thuộc tính thì lửa của mình đã có tính chất cả Dị Hỏa.

Nhưng những thuộc tính khác ngoài một chút đặc biệt thì cũng bình thường, đặc biệt Lôi điện thuộc tính thì gần như hoàn toàn giống bình thường.Có lẽ lôi điện đặc tính đã quá mức mạnh mẽ, nhưng hẳn vẫn muốn lôi điện của mình phải đặc biệt.

Khang Tiểu Vũ có huyết mạch Lôi Thần, Băng Thần mạnh dạn phỏng đoán thứ huyết mạch này chính là Lôi Thần thực sự. Còn thể chất Vạn Linh Hội Tụ hẳn phải có sự liên kết đặc biệt gì đó, không thể không không mà xuất hiện trên cùng một thể chất được.

Quan trọng hơn nữa là tại sao lần đầu gặp mặt những thứ này thể chất cùng huyết mạch đều chẳng hiển thị gì. Đến hôm nay thì mới hiện ra phong ân, hẳn thờ dài ra một hơi rồi nghĩ:

"Qua được cái kiếp nạn này rồi tính tiếp."

Bỗng nhiên trên bầu trời đầy sấm sét xuất hiện một âm thanh, nội dung lại khiến hẳn ngẫm nghĩ:

Sa đọa cũng vì tình, vron lên cũng vì tình

Bại cũng vì tình, thành cũng vì tình

Vô tình nhập Thiên Đạo

Hữu tình nhập thương sinh

Buông tình thuận Thiên Đạo

Giữ tình nghịch Thiên Khung

Vô tình hay hữu tình

Thiên định hay nhân định

Băng Thần thông minh như thế rất nhanh liền hiểu được ý nghĩa của câu thơ, không một chút xoắn xuýt sau đó ánh mắt kiên nghị ngẩng mặt nhìn trời gần từng chữ:

Nhập đạo cũng vì tình

Cớ chi lại vô tình

Tu luyện vốn nghịch thiên

Cớ sao lại buông tình

Người sống chỉ một kiếp

Cớ sao để thiên định

Thiên hạ thương sinh Thiên Đạo quyết

Riêng ta kiếp này Băng Thần quyết

Trong thức thần của hẳn những món bảo vật đều hội tụ, bọn họ cần một người như thế nào, Băng Thần đối mặt với Thiên Đạo vẫn không sợ hãi. Từ trời cao một cuốn sách màu vàng từ trên trời cao giáng xuống, từ tay hẳn Vô Hận Giới Chỉ tuột ra bay lên.

Trong người hẳn ta những món bảo vật xuất ra khỏi người bay lên hóa thành một vòng tròn trên không trung, một trận pháp kết thành, Hương Thiên Y trợn mắt nhìn, nằng nặt ra thanh kiếm kia.

Băng Thần tất không bình thường để người khác biết chắc sẽ không tốt, nàng quay qua mấy vị trưởng lão nói:

"Các vị thái thượng trưởng lão chuyện này đã rất kỳ lạ, Băng Thần là đệ nhất thiên tài của Nữ Nhi Hồng phiên các ngài cách ly khu vực này với ánh nhìn của những người khác. Trong nội bộ chúng ta nếu có nội gián thì hội trưởng cùng Băng Thần bí mật sẽ bị lộ ra hết."

Mấy vị thái thượng trưởng lão nhìn nhau, các nàng đang do dự thì hội trưởng đòi trước Thiên Hồng lên tiếng:

"Đòi này thiên tài lớp lớp, chúng ta vừa mất đi vị phong thần kiến hội, nội tình của những hội khác quá mức thâm hậu. Mọi người đừng do dự, che đi để cho bọn họ biết chúng ta Nữ Nhi Hồng cũng có bài tẩy."

"Vâng "

Mấy vị trưởng lão liền đáp nhanh sau đó một người tay nâng lên, chu vi quanh đó hai dặm bị một làn nước phong ấn, một vị khác cánh tay tỏa ra hơi lạnh khiến màn nước hóa băng.

Làm xong tất cả mọi người thở phào im lặng quan sát diễn biến tiếp theo của lần này độ kiếp, bản thân các nàng cũng không phải chưa trải qua thế nên nguy hiểm chính các nàng cũng rõ.

Trên bầu trời mây đen cuộn thành lốc xoáy một ngọn lôi điện màu xanh dương quần tụ, chúng như đang hợp nhất với nhau, màu sắc của tia chớp thường chỉ có màu trắng, còn thuần một màu xanh như thế này thì tất không tầm thường.

Băng Thần chậm rãi quan sát Khang Tiểu Vũ, năm phút sau rốt cuộc băng chỉ số của nàng thay đổi

Tính danh: Khang Tiểu Vũ

Thực lực: Dị năng C + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần (Chân thần huyết mạch)(Đang giải phong ấn)

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ (Chân thần thể chất) (Đang giải phong ấn)

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 1550

Tốc độ: 1100

Trí lực: 32

Thiên phú: 54

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Không

Phong ấn vỡ rồi lần này thì thật sự phải chiến đấu rồi, lôi điện to như cột nhà giáng xuống, Băng Thần hít sâu một hơi, phía trên đầu hắt mười món đồ khiến trận pháp trên đầu hắt sáng lên. Các chỉ số của nàng đang tăng đều, không biết khi nào mới xong.

Khang Tiểu Vũ nhìn lên trên trời thấy sấm sét khủng khiếp khẽ giọng nói:

"Ta biết huynh tốt nhưng thật sự huynh lên rồi đi, dù sao chúng ta cũng chỉ mới quen vài ngày."

Băng Thần không đợi nàng dài dòng nhanh chóng nói:

"Nhảm nhí đã là người của ta thì một khắc cũng do ta bảo vệ, chỉ có ta mới được bắt nạt ngươi, còn dù cho Thiên Đạo cũng không được."

Vừa nói xong thì lôi điện đã chạm xuống trận pháp

(Thiên Mệnh Vương Miện cùng Vạn Mệnh Ngọc đã tạm thời hợp nhất để có sức mạnh lớn nhất lên chỉ có mười thứ.)

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Diệt Tà Lôi

Ngược lại với những gì Băng Thần nghĩ, lôi điện xuyên qua trận pháp một cách dễ dàng.

"Mẹ kiếp "

Băng Thần bật thốt lên một cách đầy bất ngờ.

Nhưng ngay sau khi bị lôi điện xối vào người thì cảm giác đau nhức tê tái lại không hề xuất hiện, Băng Thần chỉ cảm giác như có thứ gì đó chạy trong cơ thể mình, cảm giác nói chung hơi nhột nhột giống như bị cù léc vậy.

Cơ thể ký chủ đang tự động hấp thụ Diệt Tà Chi Lôi 1%

Những người đứng xung quanh giật mình, Băng Thần cũng Khang Tiểu Vũ đã hoàn toàn bị che kín trong lôi điện, tuy nhiên nếu cố gắng quan sát thì họ vẫn có thể thấy hai bóng người mờ ảo.

Băng Thần cảm giác sáng khoái vô cùng còn Khang Tiểu Vũ vốn tưởng mình chết chắc rồi cũng bị một màn này làm bất ngờ, nàng mở ánh mắt của mình ra nói:

"Chúng ta không sao. làm sao người lại làm được vậy Băng Thần?"

Băng Thần mấy khi được cơ hội bốc phét, hần cười nói:

"Người chỉ cần tin ta sẽ làm được, từ lúc gặp người ta đã làm người thất vọng bao giờ chưa?"

Khang Tiểu Vũ bĩu môi nói:

"Ta thất vọng gần chết thì có, vốn tưởng thêm được một mảnh tướng dưới trướng, ngoan ngoãn nghe lời ta sai bảo, nào ngờ chỉ ba ngày ta còn chưa kịp sai sử người cái gì thì đã thành người của người."

Băng Thần nhìn nàng như thế thì rất buồn cười, cúi xuống hôn nàng một ngum sau đó nói:

"Người cái gì cũng đúng hết, nhưng bây giờ người là của ta, ngoan ngoãn lão công thương."

Khang Tiểu Vũ bỗng nhiên cảm giác trong thân thể mình có thứ gì đó sống dậy, nàng xấu hổ nói:

"Rút ra mau, nếu để người khác thấy thì làm sao?"

Băng Thần cười tủm tỉm nhìn nàng nói:

"Vừa nãy chắc người mệt mỏi quá lên không chú ý chứ có đầy người quan sát chúng ta, người thử nhìn ra ngoài xem "

Khang Tiểu Vũ nghe lời hần xoay đầu nhìn một vòng, quả nhiên xung quanh đầy người đang nhìn chăm chăm bọn họ, thử tưởng tượng khi tấm màn ánh sáng do sấm sét tan đi thì không phải nàng triển lãm hết toàn thân sao.

"Mau đưa quần áo cho ta nhanh lên."

Nàng gấp muốn khóc luôn, bị nhiều người nhìn như thế sau này nàng làm gì còn uy tín để sai sử ai nữa, nhưng Băng Thần chỉ mỉm cười thản nhiên nói:

" Yên tâm màn sát này ít nhất một tiếng nữa mới tan, người làm tiểu đệ ta tỉnh giấc thì cũng nên giúp nó an giấc đi chứ."

Sau đó mặc kệ nàng phản đối hay đồng ý hần cứ làm việc của mình là được, một tiếng sau Băng Thần rót cuộc sáng khoái thò ra một tiếng, Khang Tiểu Vũ lúc này cũng mềm như bún rồi.Nàng nhìn Băng Thần ánh mắt ướt át, gương mặt phỉếm hồng quất yêu:

"Hô ly tinh "

Băng Thần nhéo mũi nàng cười nói:

"Đúng rồi ta là hô ly tinh mê chết mấy cô nàng mê trai như người."

Cũng Băng Thần lúc này đang chậm rãi đợi chờ bản thân mình hấp thu đầy đủ lôi điện, nhưng Khang Tiểu Vũ tu vi cùng thiên phú vẫn đang tăng.

Hần nghĩ tu vi nàng sẽ dừng ở mức hơn chín mươi một chút, không biết tại sao nhưng hần thiên phú lại cao đến mức kỳ lạ, thậm chí những người mang thể chất cực kỳ đặc biệt cũng chào thua.

Cơ thể ký chủ đang tự động hấp thụ Diệt Tà Chi Lôi 100%

Xong

Băng Thần sáng khoái hết cả người, đúng như hần đoán lõi điện cũng đang có dấu hiệu yếu bớt, chưa đến một phút sau lõi điện dừng hẳn, trong đầu hần vang lên âm thanh của hệ thống.

Nhiệm vụ Thiên Đạo khảo hạch

Yêu cầu: Suu bốn loại lõi điện mạnh nhất: Diệt Tà Chi Lôi, Diệt Thế Chi Lôi, Cửu Sắc Huyền Lôi, Nghịch Đạo Chi Lôi.

Tính danh: Khang Tiểu Vũ

Thực lực: Dị năng B (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần (Chân thần huyết mạch)

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ (Chân thần thể chất)

Đăng cấp: 15

Lực lượng: 4500

Tốc độ: 2200

Trí lực: 32

Thiên phú: 92

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Không

Băng Thần cười nói vỗ vỗ cặp móng đầy đặn nói:

"Ngồi dậy thay đồ đi cô nương sấm sét sắp tan rồi, sau khi tan ta sẽ tạo ra chút khói lửa để che dấu."

Khang Tiểu Vũ gấp muốn khóc nói:

" Thật sự không còn chút sức lực nào, ta đã bảo dừng mà sao ngươi cứ cố, bây giờ ra ngoài ta còn mất mũi nào nhìn người."

Băng Thần thấy nàng kích động như thế thì dờ khóc dờ cười, sau đó quang mang trên tay sáng lên thi triển "Sinh mệnh vô tận ". Ngay tức khắc Khang Tiểu Vũ lấy lại chút sức lực nàng đứng lên, Băng Thần thấy chìa khóa ra khỏi ổ thì gương mặt tràn đầy tiếc nuối.

Khang Tiểu Vũ thì lại có chút bần rùn xém té, may có Băng Thần đỡ dậy, lần này hần ta dù vẫn thèm nhưng vẫn còn thèm thường nhưng biết không phải lúc.

Hai người thay đồ rất nhanh chóng, lúc này Băng Thần mới diu dắt Khang Tiểu Vũ đi ra, mấy người khác thấy thế liền gấp rút chạy đến, Trịnh Vũ Cảm vừa ra liền hỏi:

"Tình hình thế nào rồi?"

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

" Ta tăng đến B cấp rồi, lần này thức tỉnh còn tăng cả thực lực."

Băng Thần bĩu môi nói:

"Ngươi nhầm rồi, thức tỉnh chỉ tăng thiên phú của ngươi thôi, tăng thực lực vẫn do ta giúp nhá."

Trịnh Vũ Cầm bừa mồi về mặt không tin, Băng Thần lập tức chỉ Hương Thiên Y nói:

"Không tin ngươi hỏi nàng xem, nàng cũng lên B cấp rồi kìa."

Mọi người quay qua Hương Thiên Y nàng rất xấu hổ nhưng cũng gật đầu, Trình Thiên Tuyết như phát hiện tâm lục địa mỉm cười nhìn nàng nhí nhảnh nói:

"Theo ta chắc không chỉ sức mạnh, trang bị cũng như sách kỹ năng của tỷ cũng có lý do mà tới cả."

Ngốc cô nương nhưng cũng có lúc sáng mắt, bốn tỷ muội cùng nhau gật đầu làm cho Hương Thiên Y càng trở nên ngại ngùng, Hương Thiên Y thẹn quá thành giận nói:

"Các ngươi gật cái gì, ta cũng không ngại, thích thì phải chủ động lắm lấy."

Nàng chạy lại ôm Băng Thần tay ra về đắc ý nói:

"Ta cùng nàng hai người đều tài nguyên dồi dào, đã thế các ngươi chỉ ra đùm ta một người có năng lực, về ngoài như hấn xem nào."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Méc phụ huynh

Mấy cô nàng kia nhủ mảy suy nghĩ nhưng quả thật vượt qua Băng Thần rất ít, có điều nếu xét thêm về gia thế thì có rất nhiều người có thể coi như ngang hàng, có điều các nàng phần lớn cũng không biết gia thế hấn.

Băng Thần lúc nào cũng như phủ lên một tầng sương, không ai có thể rõ ràng hấn ta chân tướng thật sự như thế nào, thậm chí đến Từ Mộng, Từ Lan gần gũi hấn nhất còn không hiểu rõ hấn.

Hương Thiên Y gián tiếp khen hấn khiến cho Băng Thần vui vẻ ra mặt, trong lòng thâm tán dương:

"Có lão bà trợ công như thế này, mình tích đức không biết bao nhiêu đời, các nàng ai cũng tốt cả, tuy ai cũng có chút thiếu sót nhưng trước kia một người mình còn không có."

Hấn mỉm cười ôm hai cô nàng kéo đi nói:

"Các nàng cần ổn định, Vũ Cầm ngươi đưa Tiểu Vũ về nghỉ ngơi."

Sau đó hấn nhìn mấy vị thái thượng trưởng lão, quan sát sơ qua tình hình hấn liền hiểu, Băng Thần chấp tay nói:

"Đa tạ mấy vị đã giúp tiểu bối."

Thiên Hồng mỉm cười nói:

"Chúng ta thế hệ trước bây giờ chỉ có thể dưỡng sinh để kéo dài tuổi thọ, như thế ít ra vì nhân loại vì công hội cống hiến được dài lâu hơn một chút."

Băng Thần nghe thế liền nhủ mảy lại, mấy vị này là trụ cột của Nữ Nhi Hồng lúc này đồng thời cũng là chỗ dựa của hấn lúc này.

Bọn họ xảy ra vấn đề thì mình phiền phức to, đầu óc Băng Thần lập tức trở nên linh hoạt, hấn mỉm cười nói:

"Các vị tiểu bối trong nhà có một biện pháp dưỡng sinh nâng cao tuổi thọ, tu tập thời gian không cần quá dài nhưng kéo thêm trăm năm tuổi thọ cũng là chuyện bình thường."

Thiên Hồng ngạc nhiên hỏi:

"Thật sự có biện pháp dưỡng sinh như thế sao?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Dị năng giả hấp thu tinh hoa đất trời nâng cao thực lực nhưng thân thể ngoại trừ một số dạng đặc thù thì tất nhiên không tốt lắm, ta có một loại tu luyện hấp thu một loại tinh hoa khác của đất trời giúp thân thể một người tốt lên."

Huống chi thứ này cần tài nguyên ta nghĩ trong hội hoàn toàn có thể đáp ứng được, không phải bị giới hạn như dị năng, chỉ có thể hấp thu tinh hạch yêu thú cao cấp."

Thiên Hồng nhìn hần vui vẻ nói:

"Người trẻ tuổi, người mới gia nhập công hội mà đã có ý thức cống hiến vì sự bền lâu của Nữ Nhi Hồng thì còn gì đáng quý hơn, người đã có lòng thì đám bà già này cũng dám khẳng định chỉ cần bọn ta còn sống thì sẽ không để người hại người, cứ thoải mái làm hậu quả chúng ta gánh."

Băng Thần nghe câu này thì trong lòng sinh động hẳn lên, hần ta biết không chỉ đám này mà trong hội tương truyền còn có mấy vị gần đất xa trời Phong Đế cùng Phong Thánh, lấy lòng được bọn họ thì mình không phải sẽ giống như còn cua cứ đi ngang không ai dám cản ư.

Hần ta chấp tay thờ dài ra vẻ u buồn nói:

"Tiền đây tiểu tử cũng có chuyện cần các thái thượng trưởng lão làm chủ, bọn ta ra ngoài làm việc quá uất ức."

Thiên Hồng khí thế đứng dậy gần giọng hỏi:

"Rốt cuộc có chuyện gì?"

Băng Thần tức giận nói:

"Tiểu tử may mắn nhận được cơ duyên từ Tân Sinh lên mạnh mẽ hơn bình thường, sau đó may mắn giết chết được một hai con boss, cũng do tiểu tử may mắn rút ra vài món hoàng kim cùng một Hoàng Kim Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn.

Ta nhận chức nghiệp sát thủ thế nên không thể tu luyện kỹ năng này được, nghĩ đến lợi ích chung thì ta mang nó có Hương Thiên Y một người hướng tới Kiếm Sư chức nghiệp học, nào ngờ xảy ra sơ suất khiến sự cố xảy ra."

Khang Tiểu Vũ gắng gượng thân thể mệt mỏi nói:

"Đoạn này thì Băng Thần không có mặt trực tiếp nên xin cho đệ tử kể lại, Đoàn Dự của Vũ Mộ Dung công hội muốn dẹp bỏ uy hiếp thế nên muốn ép Thiên Y tiểu muội học tập chức nghiệp khác, như thế kỹ năng sẽ bị phá hủy, Nữ Nhi Hồng sẽ mất đi một thiên tài."

Khang Tiểu Vũ siết chặt nắm đấm nói:

"Đã thế còn đồ sát các tỷ muội làm tổn hại kha khá trang bị cùng kinh nghiệm."

Thiểm Hồng sắc mặt trầm như đáy cốc lên tiếng:

"Đáng chết Vũ Mộ Dung ta nhất định sẽ cho các người biết tay, thế Vũ Mộ Dung người có thành công hay không?"

Khang Tiểu Vũ lắc đầu nói:

"Băng Thần may mắn về kịp lúc giết hết toàn bộ đám khốn kiếp kia cứu chúng ta một mạng, tuy nhiên vẫn hơn nửa quân số của chúng ta đều chết."

Thiểm Hồng ánh mắt tràn đầy phẫn nộ nói:

"Các người yên tâm ta sẽ không để công hội bị bắt nạt vô ích."

Băng Thần vui vẻ mỉm cười sau đó giao phó toàn bộ những thứ đồ cần thiết để tu luyện nguyên khí như ngọc bài công pháp, đan dược. Hần mong chờ các nàng thay mình đi bắt nạt lại đám kia, đám động đến nữ nhân của ta, các người sẽ phải trả giá.

Đoàn Dự hất xì một cái, nếu biết rắc rối sẽ còn tìm tới thì chắc hần sẽ phát điên nên mất, quan trọng nhất bây giờ là làm sao để đi ra khỏi tân thủ thôn hần còn chưa biết.

Khang Tiểu Vũ nháy mắt với Băng Thần, tuy không trao đổi nhưng hai người lần này đã phối hợp hoàn mỹ. Chuyện Hương Thiên Y khoe khoang cùng thiệt hại họ nhận phải thì hai người chẳng ai nói, nhờ đâu mấy vị kia tưởng huề nhau không đi tìm mấy người kia phiền phức thì sao.

Trước khi đi Thiểm Hồng có quay lại nói:

"Tiểu tử này rất tốt cố giữ lấy."

Khang Tiểu Vũ bối rối, năng nghĩ nghĩ sau đó xụ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Ta đã làm gì sai

Khang Tiểu Vũ xu mặt xuống bởi lúc này nàng mới ý thức được một việc đó là Băng Thần còn phong lưu gấp mấy lần cha mình, đã thế còn toàn cường ép.

Thế nhưng làm nàng tức nhất là nàng không giận hấn được, bây giờ nàng chỉ có thể phụng phịu để phát tiết cảm xúc mà thôi, muốn giận cũng không giận được thật khó chịu.

Nhưng có vẻ đồ tốt thì nhiều người ham Băng Thần dù sao cũng tài sắc vẹn toàn, có thể dù muốn phiến nhìn về mặt ân cần mỉm cười của hắn thì lòng sẽ nhẹ hơn nhiều.

Chưa kể dưới giường như thế trên giường thì hắn lại hùng hổ, bèn bị vô cùng, thậm chí có thể làm cho một cái mới tiếp xúc như nàng liên tục lên tiên, người khác 15 phút - 30 phút hắn thì chọn vẹn làm nàng ba tiếng rồi.

Đã thế bị hắn ngủ xong thực lực còn tăng vèo vèo, chưa kể những lời Băng Thần nói lúc này thật sự nàng làm bị mẹ chết rồi, bây giờ nàng chỉ có thể giận chính mình mà thôi.

Băng Thần cười khúc khích khiến cho nàng tỉnh táo lại hỏi:

"Người cười cái gì?"

Băng Thần chỉ vào máy tính bảng trên tay hắn rồi nói:

"Ta cảm giác bất bình cho các chị em trong hội nên không thể để thế giới cảm lạnh trước chuyện này, mọi người cần phải biết được chân tướng, những tổn hại thể chất, tinh thần của ta người cùng các tỷ muội phải được phơi bày ra ánh sáng."

Mấy cô nàng nhìn hắn nói:

"Người giết hết bọn họ còn cho bọn họ thành phế nhân người tổn thất thể chất tinh thần, người chém gió có thể chớp mắt một cái được không, cứ trùng trùng nói dối như thế bọn ta không yên tâm."

Băng Thần ôm ngực ra vẻ đau thương nói:

"Thực ra ta là còn người thật thà vô cùng, chỉ cần ta nói dối thì mọi người sẽ biết ngay chẳng quá ta thật sự bị tổn thương đó chứ."

Trịnh Vũ Cầm tròn mắt chất vấn:

"Người thử nói ta xem thể xác người tổn thương, tinh thần người tổn thương ở chỗ nào nói cho ta xem?"

Băng Thần thờ dài nói:

"Ta đâm chết một trăm người một mối lăm người biết không, đó là tổn thương thể xác, một người nhân hậu như ta lại phải phế đi một trăm người đã làm tổn thương nghiêm trọng đến tinh thần của một người " nhân hậu " như ta."

Khang Tiểu Vũ phát tay nói:

"Mọi người đừng đứng đây nghe hắn nói nhảm, chúng ta tìm nơi khác nghỉ ngơi thôi, biệt thự nát rồi chúng ta tạm thời vào tháp nghỉ ngơi trước đi."

Sau đó nàng quay qua nhìn Băng Thần nhỏ nhẹ nói:

"Người làm gì thì cũng phải chừa mặt mũi nhớ chưa, dù sao chúng ta cũng tu luyện cùng trăm năm chứ ít gì."

Băng Thần thờ dài nói:

"Các người yên tâm, ta chỉ để dư luận biết chuyện, như thế về sau họ mới không làm càn như thế."

Mấy người quay đầu đi nghỉ còn Băng Thần đi đến mọi nơi kín đáo để phát tán ti tức.

Vũ Mộng trụ sở

Đoàn Dự đang bùm mặt sung vù do bị đánh dã man, Thiển Hồng thì đang sách hấn như một con gà đứng trên không trung rung lắc dữ dội.

Vũ Mộng đòi trước cùng các thành viên đòi trước của Vũ Mộng công hội cùng Nữ Nhi Hồng đang giao phong trên trời cao.

Vũ Mộng đòi trước nhứ này nói:

"Sai lầm của hậu bối, thân làm tiền bối các người cũng phải biết cảm thông chứ, người cũng đã đánh đã giết, chưa kể trong Tân Sinh Vũ Mộng còn bị

tiểu tử nhà ngươi phé hơn một trăm người. Ngươi xem đi hán giết ai thì sẽ hiện thông báo như thế này, các ngươi ngửa mặt nhìn trời cao xem ai mới là người tổn thất."

Người chơi Băng Thần đã giết chết ngài trong trạng thái Quanh Minh Lụi Tàn, công kích vĩnh cửu - 10, bị giết chết khi dính trạng thái bất lợi Quang Minh Cầu phòng thủ vĩnh cửu - 2, ngài bị giết bởi Quang Minh Ám Sát chỉ số ẩn kháng ma pháp vĩnh cửu - 2.

Thiên Hồng tuy trong lòng ngạc nhiên nhưng với bản tính cáo già nàng không thể hiện ra mặt bởi dòng thông báo nàng nhìn thấy, nhưng cao tăng khác của Nữ Nhi Hồng cũng há hốc mồm, như thế này thì thành phế nhân rồi còn gì nữa.

"Đã gieo gió thì phải gặt bão, cùng tu luyện trong Tân Sinh thì phải biết hỗ trợ lẫn nhau chứ, hôm nay bọn ta cảm giác đến đây cũng được rồi, về nhà thôi các tỷ muội."

"Ba, ba, ba, ba...."

Mỗi người tranh thủ táng Đoàn Dự một tát sau đó mới rời đi, người bị thương tổn Đoàn Dự lúc này tức gần chết nhưng không làm gì được, Vũ Mộ Dung cao tăng nhìn đỏ nát công hội kiến trúc không khỏi đau lòng, đám nữ nhân này quả thực không thể nói lý mà.

Vũ Nham hội trưởng đương nhiệm xách Đoàn Dự đang nửa tỉnh nửa mê thì bỗng nghe thấy âm thanh thông báo từ máy tính của Đoàn Dự, cưỡng ép mình tỉnh táo lại hần mở ra xem tin tức.

Đang gắng gượng Đoàn Dự vừa nhìn một phát thì trợn mắt hoàn toàn bất tỉnh, Vũ Nham bắt ngờ sau đó cũng xem tin tức thì cũng trợn mắt thân thể lung lay tay buông lỏng thả luôn Đoàn Dự xuống phía dưới.

"Àm"

Đoàn Dự từ trên không trung mười mét ngã xuống dùng chút ý thức cuối cùng trầm nghĩ:

"Rốt cuộc ta đã làm gì sai."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Thành danh

Vũ Nham vừa mở tin tức ra thì mặt đen hơn nồi đất, nội dung hoàn toàn trăm phần trăm bất lợi cho Vũ Mộ Dung công hội, mà không chỉ một tin, số lượng tin tức phải có năm sáu trang cùng lúc.

Trang đầu tiên tiêu đề "Vũ Mộ Dung công hội phó hội trưởng có lời lẽ thô tục vì cướp đoạt tiền tài, sắc đẹp cùng hơn một trăm người vây quanh 20 thành viên của Nữ Nhi Hồng"

Hắn mở ra xem thì thấy đoạn ghi hình chiến đấu giữa Vũ Mộ Dung cùng Nữ Nhi Hồng, có điều lời thoại của Đoàn Dự đã bị người khác bóp méo giống như một tên biến thái:

"Các cô nương mau cởi đồ ra sau đó quỳ xuống giao ra sách kỹ năng nếu không được trách."

Đã thế đám người đứng bên cạnh mỉm cười thô bỉ, tuy hắn biết đó là giả dối nhưng xem xong lại thấy con mẹ nó hợp lý vãi, những người không biết chân tướng thì sẽ còn như thế nào.

Hắn thật sự nhìn không nổi thế nên coi tiếp tiêu đề thứ hai "Thoái hóa đạo đức của Vũ Mộ Dung công hội, nơi phát triển của nhân tài hay nơi đào tạo cường đạo."

Tiêu đề thứ ba "Chống lại nhân loại, Vũ Mộ Dung công hội muốn tiêu diệt cường giả tương lai để nắm vị thế dẫn đầu: Sự bá đạo không để ý đến tương lai nhân loại."

Tiêu đề thứ tư "Phương thức tẩy não của Vũ Mộ Dung công hội: Làm sao để biến người thành súc vật."

Tiêu đề thứ năm "Người nhà của nữ thành viên thuộc biên chế Vũ Mộ Dung công hội phát biểu về sự lo lắng của mình với tình trạng thoái hóa đạo đức trong công hội: Hãy buông tha con chúng tôi."

"Con mẹ nó, cái quái gì thế?"

Vũ Nham không thể tin được, khi mở ra tập tin thì hắn giật hết cả mình, một ông lão đang thì thào phát biểu trước mic rô:

"Đối xử dâm dục một cách công khai trước mặt bàn dân thiên hạ như thế thì trong công hội thành viên cấp thấp sẽ thành đồ chơi cho lãnh đạo ư, con gái ta lại xinh đẹp như thế, thân là một phụ huynh ta mãnh liệt đề nghị mọi người cho con mình rút khỏi công hội."

Sau đó lại một bà lão dậm ngực dậm chân, nước mắt nước mũi đầm đìa nói:

"Con gái ta hôm trước về than khóc về chuyện bị lãnh đạo xâm sô, xâm phạm ta lại không tin, ôi trời đất ơi, sáu mươi tuổi mới sinh được đứa con quý hóa bây giờ lại bị như thế, ai ngày rồi nó không về không biết có làm sao không."

Vũ Nham trợn mắt không kiềm chế nổi thốt lên:

"Đinh Công Mạnh, Cuồng Long Giáng Thế, vậy luôn."

Trong phòng của mình Băng Thần đang tẩy hết lớp hóa trang trên mặt đi, hơi ho khan một tý than thở:

"Lâu quá không giả giọng nhiều người trong một ngày như thế cổ họng khát quá, đi kiếm ngụm nước uống mới được."

Sau khi tẩy trang xong Băng Thần lại ngồi viết tiếp hán trăm từ suy nghĩ:

"Viết gì cho hay đây."

Bỗng nhiên hán nghĩ ra một ý tưởng tay gõ tiêu đề "Lời kẻ của nữ hội viên bị cao tăng Vũ Mộng công hội xâm hại: Ta không còn thiết sống nữa."

Sau đó hán ta lại bắt đầu hóa trang thành nữ nhân, khuôn mặt vào hình chỉ cần làm nhòe một tý là đúng bài luôn, vớ tạm lấy hai trái cam nhét vào nhưng cảm thấy còn nhỏ quá thì phải, ném hai trái cam đi Băng Thần thối lấy hai quả bóng bay sau đó nhét vào, cuối cùng hán khóc lóc tý tề rồi chém gió.

"Ta ngày hôm ấy..... có ai không hãy cứu lấy chúng tôi, không chỉ cao tăng mà người dẫn đầu công hội Vũ Mộng tổng giám sát còn là một cái less chuyên làm trò biến thái."

Tất đi ghi hình hán ép nổ bóng bay sau đó nhanh chóng tẩy trang, lồng ghép hình ảnh rồi treo lên mạng, hán ta cười thầm nghĩ:

"Lần này để bọn công tử xem các nguoi làm sao ngóc đầu lên được."

Bỗng khi hán đang đắc ý thì Trịnh Vũ Cầm cùng mấy người kia tông cửa đi vào, khi thấy Băng Thần đang giả gái cùng tin tức vừa được đăng tải thì mọi người trầm lắng đầu, ánh mắt tràn đầy khiếp sợ nhìn về phía hán ta.

Ngay cả Tử Lan cùng Tử Mộng cũng trợn mắt giống như lần đầu tiên biết hán vậy, tóc giả dài đến eo môi hồng răng trắng ngũ quan hoàn hảo, khí chất vũ mị quét ngang toàn trường.

Băng Thần kéo tóc giả xuống thì khuôn mặt quay về bình thường, mọi người giật mình không ngờ chỉ cần một mái tóc siêu cấp mỹ nam liền thành siêu cấp mỹ nhân.

"Nhìn cái gì mười năm phút nữa Tân Sinh liền mở cửa không nhanh chuẩn bị đăng nhập kéo đến phòng ta làm gì."

Khang Tiểu Vũ nói với hán:

"Như vậy đủ rồi, nguoi làm quá lên thì bọn họ có thể chó cùng rứt giậu."

Băng Thần cười phá lên:

"Ha ha ha nguoi nghĩ bọn họ có thể chó cùng rứt giậu không, trong Tân Sinh thì ta giết như chó, ngoài thực tại thì có chư vị trưởng lão bảo hộ, đồng cửrt này ta đã nhét vào mồm thì bọn họ dù thích hay không cũng phải nuốt hết."

Khang Tiểu Vũ lo lắng nói:

"Nguoi không có vấn đề nhưng chúng ta có hai vạn tỷ muội, họ cũng sẽ gặp phải nguy hiểm nếu như Vũ Mộng phản kích."

Băng Thần bĩu môi nói:

"Không cần lo, ta lên cấp mười thì trang bị bạc trắng, thậm chí hoàng kim sẽ phân phát đi khắp nơi, nếu họ muốn chơi thì chúng ta chơi chết bọn họ."

Khang Tiểu Vũ cạn lời, nàng lo lắng cho công hội nhưng thấy Băng Thần làm nhiều điều vì mình như thế thì trong lòng cảm giác rất ấm áp.

Ở một nơi khác một thành viên của Vũ Mộng đang ngồi cạnh còn bất tỉnh Đoàn Dự thờ dài lắc đầu nói:

"Không ngờ phó hội trưởng lại thành danh nhanh như vậy, ngủ một giấc liền thành danh nhân."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Người tốt có tốt báo

Đại Vượng Sâm Lâm, Thiên Nguyên thế giới

Hoa gia hai huynh đệ đang bị trên một trăm người bao vây, một đám cô nương cùng bốn cái lão bà của Băng Thần ngồi trên cây, thú vị theo dõi Mộ Dung Thiên Tuyết mỉm cười nói:

"Các tỷ đoàn xem ai sẽ thành công lấy chức đường chủ thứ chín của Thiên Long Bang."

Thương Nhược Nhược cười trên nói:

"Ta không biết được nhưng ta biết người bây giờ ước gì chức vị này về tay Lăng Long đúng không?"

Mấy cô nàng người khúc khích làm cho Mộ Dung Thiên Tuyết ngại ngùng gần chết, nàng quay ngoắt đi không thèm để ý bọn họ nữa, cả đám lại quay về phía nơi chiến đấu theo dõi.

"Phắc "

"Sụt "

Hai âm thanh vang lên, Hoa gia hai huynh đệ sau vài ngày trốn chạy vất vả cuối cùng cũng đã chết, Từ Tuấn đi lên quan sát rồi hô to:

"Lần này hai người thủ sát là Hồng Hiến và Lăng Phong, hai người các người đấu với nhau, ai thắng thì người đó sẽ trở thành đường chủ thứ chín của Thiên Long bang."

Mộng Phi cười nói:

"Không biết hai tiểu tử này chiến đấu ai sẽ chiến thắng đây."

Hồng Hạnh thì mỉm cười thưa:

"Chị dâu người yên tâm Lăng Phong thắng chắc, Hồng Hiến tên nhóc này tích cách ta biết, hắn đã cá cược với Băng Thần huynh thì dù cho có cơ hội làm đường chủ thứ chín thì hắn cũng không làm."

Qua đúng như nàng nói,Hồng Hiến chấp tay nói:

"Thưa Từ Tuấn đường chủ tiểu đệ cùng bang chủ đã có ước hẹn năm năm, thế nên trận chiến này không cần phải đánh, ta hôm nay giết tên này chỉ để chứng minh mình không phải kẻ chỉ biết nói, bang chủ đã kì vọng thì ta sẽ không để ngài ấy thất vọng."

Từ Tuấn mỉm cười khen:

"Người có chí khí lắm, thế thì ta tuyên bố Lăng Phong sẽ trở thành đường chủ thứ chín của Thiên Long bang, đi lại với nàng đi, đừng để Thiên Long Bang người mang danh nhất gái."

Lăng Phong gật đầu vui vẻ đi về phía đang cúi đầu đỏ mặt Mộ Dung Thiên Tuyết.

Trái Đất lúc này trong đầu Băng Thần vang lên âm thanh của hệ thống

Nhiệm vụ Trả Thủ nhận thưởng "Tinh Thần Quyết "

Tinh Thần Quyết

Thần cấp công pháp, huynh đệ đồng lòng sẽ đủ sức phá hủy mọi rào cản.Tác dụng giống như Khai Thiên Quyết nhưng ở mức độ yếu hơn nhưng phạm vi rộng hơn, số người không giới hạn.Tạo ra Tinh Thần Ấn.

Tinh Thần Ấn:Khi người có tinh thần ấn ở gần nhau sẽ tăng lên sức chiến đấu.

Tầng một: 0.05 /1 người

Tầng hai:0.1 /1 người

Tầng ba:0.3 /1 người

Tầng bốn: 0.4 / 1 người

Tầng năm: 0. 5/ 1 người

Khuyết điểm: Muốn kích phát không được cách xa nhau quá 10 dặm (tăng thêm 10 dặm đối với mỗi tầng).Chỉ mang tính phụ trợ không tăng tốc độ tu luyện như Khai Thiên Quyết, người trong lòng không tin tưởng đồng đội không nhận được tăng tiến sức mạnh.(Coi nhiều one piece hơi nhảm thông cảm)

Vì ký chủ hoàn thành một cách xuất sắc hệ thống quyết định giúp ký chủ có cơ hội truyền lại công pháp cho thành viên Thiên Long Bang. Thời gian hai phút bắt đầu.

Băng Thần cảm giác đầu óc của mình tối tăm lại sau đó hắn thấy mình xuất hiện trước mắt thật nhiều người của Thiên Long Bang cùng mấy cô nàng. Vừa tới nơi Băng Thần biết mình không có nhiều thời gian để chém gió hắn mỉm cười nói nhanh:

"Thời gian của ta chỉ có hai phút, thế nên không phải lúc tâm sự, như đã hứa ta sẽ truyền công pháp cho tất cả mọi người của Thiên Long Bang."

"Chiu "

Mọi người cảm giác một luồng sáng lóe lên, cả người hơi choáng váng một chút công pháp đã xuất hiện trong đầu mọi người. Băng Thần thấy mấy cô nàng lung lay không vững thì hòa thành bán yêu xòe đuôi ra đỡ lấy các nàng.

Lúc này thời gian còn hơn một phút Băng Thần thấy các nàng vừa hết choáng váng thì nói:

"Ta đi lịch luyện rất xa, chỉ có thể dùng thần thông quay về thăm một chút, vừa cười thê tử liền bỏ đi các nàng không giận ta chứ."

Trình Lan, Trình Tuyết, Mộng Phi đồng thời lắc đầu, Thương Nhược Nhược cùng Thanh Nhân bữu môi Băng Thần mỉm cười, nhẹ nhàng đặt hai nàng xuống rồi nói:

"Hai người các ngươi đợi ta mạnh mẽ trở về cười các ngươi, còn bây giờ thì tạm biệt."

Vừa dứt câu Băng Thần liền tan biến như một con gió thoáng qua, mấy cô nàng có chút thương cảm nhưng với thân phận mới các nàng tự mình phải nên tỉnh thần. Thương Nhược Nhược quay qua đám người Thiên Long Bang nói:

"Các người cũng thấy đấy bang chủ đang tu luyện phương xa, thậm chí phải dùng thần thông mới có chút thời gian thăm chúng ta, các ngươi phải cố gắng, đừng để đến khi hắn tung hoành thiên hạ thì đám các ngươi lại không có một chút tác dụng gì, nghe rõ ta nói hay không?"

Tất cả thành viên của Thiên Long Bang nắm chặt tay kiên quyết đáp:

"Chúng ta đã rõ thưa bang chủ phu nhân."

Từ Tuấn phát tay nói:

"Các huynh đệ nhanh chóng tiến về đằng trước, chú ý bảo hộ các phu nhân."

Huynh đệ trong bang đồng thanh hô:

"Rõ "

Băng Thần hiện về trong phòng tùm tùm cười một mình thầm nghĩ:

"Người tốt có tốt báo, mình giúp Đoàn Dự huynh đài thành danh ngay lập tức được đi gặp lão bà, quả nhiên ông trời có mắt."

Hắn kiểm tra thời gian thì thấy đồng hồ cũng vừa điểm, hơi niệm chú pháp sau đó xoay nhón, Băng Thần biến mất khỏi phòng, lúc xuất hiện thì thấy mình đang đứng ở cửa thôn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183: Thanh Cơ phó bản

Băng Thần nhìn về phía bên trong thì đám người của Vũ Mộ cũng đang nhìn mình chăm chăm, có điều không ai dám bước ra, đưa tay cắt ngang cổ uy hiếp sau đó hấn ta lần vào trong rừng.

Một thành viên cấp dưới nói với Đoàn Dự:

"Phó hội trưởng chúng ta có lên đi ra ngoài đánh quái hay không?"

Đoàn Dự nhìn người này giống như kẻ ngốc quát:

"Công kích bằng không thì làm sao giết quái."

Người này biết thời cơ của mình đến, từ trong hành trang lấy ra một con dao sau đó nói:

"Ngài xem trang vũ khí vào sau đó chúng ta sẽ có một chút công kích, như vậy dù khó khăn nhưng vẫn có thể làm được, đám chúng ta ra làm bia đỡ còn ngài thì đi kết liễu."

Đoàn Dự nhận lấy vũ khí, hấn ta vỗ vai người này khen:

"Người làm tốt lắm, đến level 10 liền kết mở ra thì ta sẽ nhờ tổng bộ thưởng cho người một bộ áo trang."

Người kia kịp mắt cười nói:

"Thế thì đa tạ phó hội trưởng."

Tiếp sau đó những người chơi ở tân thủ thôn được thấy cảnh một đám người thi nhau chịu chết để cho Đoàn Dự chém một đao. Có công mài sắt có ngày lên kim, sau một lúc thì máu của con tiểu quái đã sắp hết, bỗng nhưng ánh sáng lóe lên Đoàn Dự theo bản năng thốt lên:

"Mẹ kiếp "

Sau đó hấn ta xuất hiện tại tân thủ thôn, hấn thở dài mở dòng thông báo ra thì vẫn dòng chữ quen thuộc.

Người chơi Băng Thần đã giết chết ngài trong trạng thái Quanh Minh Lụi Tàn, công kích vĩnh cửu - 10, bị giết chết khi đánh trạng thái bất lợi Quang Minh Cầu phồng thủ vĩnh cửu - 2, ngài bị giết bởi Quang Minh Ám Sát chỉ số ắc kháng ma pháp vĩnh cửu -2.

Mở ra hành trang tân thủ thì thanh dao găm cũng biến mất, hấn chán nản nói:

"Các huynh đệ chúng ta tạm thời đừng làm gì, đợi tên sát tinh kia đi khỏi tân thủ thôn rồi tính tiếp."

Những người khác nghe phó hội trưởng nói thế tuy rằng chán nản nhưng không ai phản bác bởi Băng Thần quá thật quá mạnh, lượng sát thương kết liễu lần này cũng chỉ có một mình Đoàn Dự thấy được.

Bọn họ đang rất quan tâm về mình nhưng Băng Thần sau khi giết khi dọa gà thì đã thực sự rời xa tân thủ thôn, hấn muốn tìm kiếm một chút nhiệm vụ ắc đề làm, dù sao Hoang nguyên hoạt cảnh nhiệm vụ cố định quá ít.

Băng Thần cứ giết rồi đi tới, trong lúc giết chết một con tiểu quái thì hấn phát hiện sau trong khu rừng có một cái hang động, theo kinh nghiệm của hấn thì đây rất có thể cất giữ nhiệm vụ hay cơ duyên.

Những đời trước tiên bối kinh nghiệm khó mà sai được, vừa tới cửa hang thì hấn đã cảm nhận được mùi tanh của máu rất nồng đậm, nhưng chỉ như thế thì không thể nào can bước được hấn ta, từng ước chậm rãi thăm dò huyết động nơi sâu.

Phía trên bờ tường hiện lên càng ngày càng nhiều các vết điều khắc hình thù kì dị trên bờ tường, hang động khá sâu, Băng Thần không dám đi nhanh thế nên thời gian cũng bị kéo dài ra.

Nhưng khi hấn vượt qua một chỗ giống như một cái cổng đá thì âm thanh hệ thống Tân Sinh vang lên

Người chơi đã thâm nhập thành công Thanh Cơ phó bản

Người chơi đã trúng phải Thanh Cơ độc công kích giảm 90% công kích, mỗi giây mất năm máu, giáp mỗi giây giảm hai, kháng phép mỗi giây trừ hai. (Trên cấp 15 vô hiệu)

Băng Thần lúc này cần quyết định nhanh, máu của hấn vẫn chỉ dừng ở mức 140, rất nhanh hấn lựa chọn giải pháp lao vào thăm dò sau đó đợi chết hồi sinh.

Thiên Thần Tốc Biến cả người Băng Thần nổ tung thành hàng ngàn chiếc lông vũ trắng bay trong gió, khoảng thời gian ngắn ngủi Băng Thần thấy được mình đã ở phạm vi năm mét, sau đó hấn cũng không hiểu từ đâu thật nhiều rắn bắt đầu chui ra.

Quang Minh Âm Sát

Băng Thần lướt tới trước mặt một con rắn con kết liễu nó sau đó tiếp tục dùng biện pháp này để tiến tới, tuy nhiên sau đó cả một đoạn đường dài lại không có một con vật nào. Hắn ta vẫn ráng bước chạy về phía trước, trước khi chết hắn ta muốn xem xem phó bản này dạng gì.

Rất nhanh sau đó Băng Thần thấy được một căn phòng trong đó rắn vô số, giữa phòng nằm trên cao có một con nửa người nửa rắn dữ tợn nhìn kẻ đột nhập là hắn, nó thì xấu đến mức mà chê quỷ hờn.

Quang Minh Lui Tàn

Bị động kích hoạt vốn muốn chỉ thăm dò vị trí Băng Thần lại muốn dùng chút thời gian cuối cùng để thử sức với con boss này.

Hắc Hóa Thanh Cơ Xà Vương

Cấp: 10

Sinh lực: 5000

Công kích: 100

Tốc độ: 95

Phòng thủ: 5

Chiều thức: Lao tới (gấp đôi tốc độ), gắn xé (liên hoàn kích x 1.5 thương tổn), phun độc (trừ giáp 2/ s), quần quanh (x3 sát thương)

Băng Thần trong lòng thầm hô

Quang Minh Âm Sát

Xuất hiện trước mặt một con tiểu quái, trong khi ngàn cân treo sợi tóc hắn ta đâm nó ngay

- 652

Băng Thần lập tức hút được một lượng máu không lồ, ống máu chạm đáy lại đầy

Quang Minh Cầu

Hắn ta dùng quang minh cầu làm mù boss sau đó lao tới đâm liên ba nhát vào người của nó,

- 652, - 652, -652

Nhưng đại boss cũng kịp phản ứng đuôi nó quơ bừa thật nhanh tuy nhiên lại trúng vào Băng Thần

- 120

Băng Thần máu lại ngay lập tức thấy đầy, hắn ta nhú mày

Thiên Thần Tốc Biến ra xa sau đó hắn giết lấy mấy con quái nhỏ để lấy máu cùng giảm thời gian hồi chiêu, may cho hắn còn boss này chưa hề có trí tuệ, lập lại chiêu cũ chỉ sau hai lần Băng Thần đã giết chết con boss.

Không lồ Thanh Cơ ngã xuống trong ánh mắt tràn ngập phấn nộ, nhưng số phận đã định, nó nổ tung hóa thành vô vàn mảnh nhỏ, các loại trang bị cũng hiện ra.

Băng Thần vơ hết toàn bộ đồ đặc vào trong người rồi mới xem xét, tuy nhiên cũng chẳng có mấy thứ quan trọng, chỉ có một chiếc chìa khóa làm cho Băng Thần mắt sáng lên.

Hoàng Kim Chìa Khóa (10*)

Mở ra hoàng kim bảo rương: Trang bị Kim Cương 0, 000001 %, trang bị bạch kim 0, 01%, trang bị hoàng kim 1% (chắc chắn có 1 trang bị hoàng kim) (Đặc biệt 10 * chìa khóa 3 món hoàng kim)

Không kịp nghĩ nhiều hắn lập tức quét mắt xung quanh, quả nhiên có một cái bảo rương nằm trên đài cao, nhìn lượng máu chỉ còn 70 và vẫn đang tuột thì hắn lao như điên về phía cái rương cắm chìa khóa vào.

Đang mở bảo rương, thời gian cần 5 s

Lúc này lượng máu của hắn còn 30

Đang mở bảo rương, thời gian cần 2 giây

Đúng lúc này Băng Thần liền nghĩ ra cách câu giờ

Thiên Thần Tốc Biến

Bảo rương đã mở

Băng Thần chẳng còn quan tâm mở ra cái gì hết hết vào hành trang sau đó lăn ra chết vì độc tố.

Bạn đã từ vong do đọc từ boss Thanh Cơ

Đây là tin tức đầu tiên hắn nghe được khi xuất hiện ở tân thủ thôn nơi hồi sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 184: Hoàng bốn món Hoàng Kim

Băng Thần xuất hiện làm rất nhiều người bất ngờ, người mạnh quá khi chết thì cũng sẽ gây lên địa chấn, Khang Tiểu Vũ đang tính lại hỏi thăm thì âm thanh của Tân Sinh vang lên.

Thế giới thông cáo

Băng Thần người chơi đã vượt qua phó bản Thanh Cơ, đánh giá hoàn thành 10*, thưởng +2000 vàng, trang bị Hoàng Kim x 2, sách kỹ năng (Hoàng Kim Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn) x1.

Băng Thần người chơi đã vượt qua phó bản Thanh Cơ, đánh giá hoàn thành 10*, thưởng +2000 vàng, trang bị Hoàng Kim x 2, sách kỹ năng (Hoàng Kim Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn) x1.

Băng Thần người chơi đã vượt qua phó bản Thanh Cơ, đánh giá hoàn thành 10*, thưởng +2000 vàng, trang bị Hoàng Kim x 2, sách kỹ năng (Hoàng Kim Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn) x1.

Liên tục ba lần thông cáo lại một lần nữa làm cho cả thế giới sôi trào Cực Tây liên minh, hội trưởng công hội Roma là Elise nắm chặt tay, cả công hội hơn hai ngàn người may mắn tập trung vào 1 tân thủ thôn cũng không tin được phó bản.

Người này đã tìm được lại còn thông qua, nàng cũng đang lever 2, thật sự nàng không hiểu người này làm sao thông qua được phó bản. Rất nhiều nơi khác người chơi cũng nghĩ như thế, thậm chí nảy cô nàng của Nữ Nhi Hồng cũng gần như không thể tin nổi.

Thế giới thông cáo

Băng Thần người chơi liên tục giữ ba kỉ lục đệ nhất liên tục từ lúc trò chơi bắt đầu thưởng cho danh hiệu Kẻ Dẫn Dắt, +10000 vàng, trang bị Thần Vũ Vòng Cổ (vô cấp), sách kỹ năng Vô Cấp (tự sáng tạo).

Băng Thần người chơi liên tục giữ ba kỉ lục đệ nhất liên tục từ lúc trò chơi bắt đầu thưởng cho danh hiệu Kẻ Dẫn Dắt, +10000 vàng, trang bị Thần Vũ Vòng Cổ (vô cấp), sách kỹ năng Vô Cấp (tự sáng tạo).

Băng Thần người chơi liên tục giữ ba kỉ lục đệ nhất liên tục từ lúc trò chơi bắt đầu thưởng cho danh hiệu Kẻ Dẫn Dắt, +10000 vàng, trang bị Thần Vũ Vòng Cổ (vô cấp), sách kỹ năng Vô Cấp (tự sáng tạo).

Lại ba lần thông cáo, lần này cả thế giới triệt để bạo tạc, nhưng những người giữ chức vụ cao trong các công hội lớn của các vùng mấy chủ thì cau mày suy nghĩ. Phần thưởng ba lần đệ nhất không thể nào tầm thường, nhưng trang bị vô cấp cùng kỹ năng tự sáng tạo thì mọi người chưa ai từng thấy.

Nếu Băng Thần vô danh thì bọn họ sẽ truy tìm hắn trong thực tại rồi cướp lấy đồ nhưng hắn lại thuộc Nữ Nhi Hồng, Cực Á top 5 công hội thì cũng không phải quả hồng mềm. Băng Thần cũng nghe thấy, trong chớp mắt trong hành trang của hắn đồ đặc thêm năm món.

Hắn vui vẻ lấy đồ đặc ra xem thế nào thì ngay sau đó mày không khỏi nhíu lại

Thần Vũ Vòng Cổ

Độ quý hiếm: Vô cấp

Sinh lực: +1000

Phòng thủ: + 1000

Trí lực: + 10

Hoạt lực: + 10

Tác dụng: Kích hoạt có thể giúp người chơi tạo ra một tấm chắn hấp thụ toàn bộ sát thương của đòn công kích (độ dày cơ bản của tấm khiên sinh lực x10), sau hai trăm giây nếu không nhận công kích chí mạng sẽ tự thu hồi khiên cùng hồi máu, nếu nhận công kích chí mạng vượt qua lực che chắn của khiên thì sẽ giải trừ hoàn toàn sát thương từ đòn công kích. Sau đó sẽ kéo người sở hữu lui ra phạm vi 200 mét.

Tiêu hao: 200 lam lượng

Thời gian hồi: 24 tiếng (Tác động của giảm thời gian hồi chiêu còn 1%)

Đặc điểm đặc biệt: Hấp thụ trang bị khác để tăng cấp, chỉ cần cầm trang bị hiển tế trên tay sau đó hô hiển tế là được. Trang bị được hấp thụ tùy theo cấp độ sẽ cho lượng kinh nghiệm nhất định, lên cấp trang bị sẽ khiến tác dụng của Kích hoạt hiệu quả tăng lên, giảm thời gian hồi.

Exp: 0 / 10000

Đây chính là bảo mệnh trang bị, nhất định phải cho càng ít người biết càng tốt, thậm chí càng ngày lên cấp càng cao thì sẽ càng đáng sợ, giả dụ thời gian hồi còn dưới một phút thì sẽ thế nào.

Thứ này đã kinh khủng như thế thì kỹ năng vô cấp sẽ còn như thế nào, nhưng khi hắn vừa mở ra xem thì đã nhận được thông báo của hệ thống.

Thời gian sáng tạo kỹ năng bắt đầu 1: 59: 59 giây, lưu ý kỹ năng cần thiết thực không quá mức hư ảo. Sau khi hoàn thành dựa trên độ thiết thực cùng hoàn thiện cho đánh giá cấp độ.

Băng Thần không ngờ thứ này lại có tác dụng trực tiếp như thế này, nói tự sáng tạo liền phải do tự mình sáng tạo, sau một giây ngắn người hắn ta lập tức ngồi xuống trầm tư suy nghĩ, khi mấy cô gái tụ tập lại thì hắn phát tay nói:

"Mọi người ta cần thời gian hai tiếng để tĩnh tâm suy nghĩ, mong không có ai làm phiền, phiền các tỷ muội trong công hội cách ly dùm."

Khang Tiểu Vũ nghe thấy hắn nói thế thì mặc dù không biết có chuyện gì nhưng nàng tôn trọng quyết định hắn ta, nàng cao giọng lên tiếng:

"Thành viên công hội quay về có chuyện gấp."

Năm phút sau toàn bộ thành viên của Vũ Mộ trong thôn đã vây quanh hắn ta, Băng Thần thì đang thật cố gắng để suy nghĩ kỹ năng nào đó thiết thực, kỹ năng này mạnh nhưng không được quá mức hư ảo.

Một kỹ năng mạnh phải là một kỹ năng bản thân mình cần nhất, có thể bù đắp mọi thiếu sót của mình, Băng Thần liên tục trong tâm trí phác thảo kỹ năng, Băng Thần có thể nói là liên tục vò đầu bứt tai vẫn chưa nghĩ ra cái gì hợp lý.

Đến khi thời gian chỉ còn năm phút nữa thì hắn bắt đầu có chút gấp, kỹ năng phải thế nào đây cho phù hợp với chức nghiệp, nhưng đúng lúc trong cái khó ló cái khôn, hắn vui vẻ thì thào:

"Sao ta không không nghĩ ngay ra từ đầu nhỉ?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Quang Âm Tử Thần

Rất nhanh Băng Thần dùng thời gian ít ỏi thiết lập kỹ năng sau đó chờ đợi hệ thống đổi mới kỹ năng.

Băng Thần người chơi kỹ năng đã hoàn thành, hệ thống sẽ đánh giá và thiết lập chỉ số chi tiết.

Hắn ta hồi hộp chờ đợi sau đó quyền kỹ năng sáng lên

Tân Sinh thông báo

Kỹ năng của người chơi đưa ra có thể thiết lập nhưng quá trình trao đổi không nằm trong mục chuyển biến thể nên hệ thống đề nghị một phương pháp khác. Đang xác minh phương án.

Đã hoàn thành

Người chơi Băng Thần thay vì nhận kỹ năng "Chuyển hóa bóng đêm", thay vì kỹ năng này chuyển hóa người chơi thành hai dạng thì hệ thống sẽ đưa ra phương án sau.

Quang Minh Sát Thủ chức nghiệp đặc biệt sẽ đổi thành Quang Âm Từ Thần chức nghiệp mới

"Quang Âm Từ Thần" (Cấp 20 tấn thăng)

Nguyên liệu tiến cấp:????

Như ẩn như hiện người mang chức nghiệp tốc độ x 3, sát thương chí mạng x 3, giết một mục tiêu thời gian hồi chiêu giảm 10 %. Chia làm hai dạng bóng tối cùng ánh sáng tự do trao đổi.

Có thể dùng bất cứ vũ khí gì, tự do chuyển đổi giữa hai trạng thái.

Quang Minh chiêu thức giữ nguyên như Quang Minh Sát Thủ nhưng hiệu ứng bất lợi x2, nội tại Quang Minh Lui Tàn cùng Quang Minh Nguyên Rùa biến mất sẽ được thay thế bằng nội tại mới.

Bóng tối

Ác Quỷ Tốc Biến

Khi thi triển sẽ tạo ra hiệu ứng nổ tung tại chỗ đánh lừa đối thủ, bản thân dịch chuyển tức thờ đến phạm vi gần đó giới hạn từ 1 -2 mét. Trong quá trình dịch chuyển thân thể tại hư không, miễn nhiễm 100 % sát thương vật lý, 100 % sát thương pháp thuật.

(Quang Âm Từ Thần chuyên dụng)

Sau lever 20 cần chiêu thức cấp độ 20 cùng Bạch Điều Cầm lòng để tiến cấp

Tiêu hao: Sinh lực 200 (Sinh lực dưới 200 không thể thi triển)

Thời gian hồi: 0

EXP: 0 /1000

Hắc Âm Hàng Lâm

Tạo ra màn đêm bao trùm lấy không gian bán kính 100 m, không gây sát thương, gây hiệu quả giảm tầm nhìn cho những người quan sát, phòng thủ giảm 100%, nếu bị giết khi trên người có hiệu ứng debuff phòng thủ vĩnh viễn trừ 4.

(Hiệu quả debuff 200 giây)

(Quang Âm Từ Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Lam lượng 2000

Thời gian hồi: Không

EXP: 0 / 1000

Hắc Âm Giết Chóc

Khi sử dụng sẽ chỉ định mục tiêu, sau đó sẽ tốc biến đến phía sau đối phương, giết chết đối phương trong không quá ba giây thời gian cooldown sẽ bằng không, tấn công nếu không bị mục tiêu nhìn thấy sát thương x2. Bị giết chết bởi kỹ năng sẽ làm đối phương mất vĩnh viễn 4 điểm kháng ma pháp.

(Quang Âm Từ Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Sinh lực 200

Thời gian hồi: 0

EXP: 0 / 1000

Nội tại mới dùng chung cho cả hai hệ Quang Âm

Cạm Bẫy Hắc Âm

Khi sử dụng có khả năng bẻ cong bóng tối tạo thành bẫy, vô hình nơi có bóng tối. Đối phương dẫm phải dính debuff xuất huyết hồi sinh lực giảm 50%

(Hiệu quả debuff 200 giây)

(Không thể kháng)

(Quang Âm Từ Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Lam lượng 100

Thời gian hồi: Không

Nội tại mới

Từ Thần Hấp Hối (Bị động kích hoạt)

Khi xuống dưới 90% máu tốc độ x 3, sát thương bạo kích x 3, toàn bộ chiêu thức hồi, hút máu 100 % sát thương gây ra.

Cứ mỗi 1% máu mất đi tăng sát thương 1%, sát thương chí mạng 2%

Có 99 % giết đối thủ vĩnh viễn trừ của đối phương 1 điểm công kích,..... có 1 % giết đối thủ vĩnh viễn trừ của đối phương 20 điểm công kích.

(Quang Âm Từ Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: 0

Từ Thần Phán Quyết (Bị động)

Dùng vũ khí tấn công đối thủ gây mất máu theo sát thương chuẩn 0,001 %, có thể cộng dồn, bị giết chết trúng hiệu quả cấm hồi sinh 24 tiếng.

(Hiệu quả debuff 20 giây)

(Không thể kháng)

(Hồi máu giảm 50 %)

(Tối đa 1% / phút)

(Quang Âm Từ Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Lam lượng 10 / s cứ mỗi 1 % máu mất đi lam lượng tiêu hao + 10

Thời gian hồi: Không

Băng Thần xem xong tất cả kỹ năng sau đó mỉm cười đánh giá:

"Kỹ năng tuy tiêu hao máu nhưng dùng để giết người thì đúng là vui kinh khủng, nhất là cấm hồi sinh, không biết Đoàn Dự có ra khỏi tân thủ thôn không thử chiêu một cái."

Khang Tiểu Vũ hỏi:

"Thế nào?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Ta tìm người thử trước đã."

Hắn ta vui vẻ đi ra ngoài nhưng khi thấy Đoàn Dự không có trong game thì Băng Thần tụt hết cả hứng, kỹ năng của hệ bóng tối tiêu hao máu thể nên phải suy tính thật kỹ khi sử dụng.

"Phải ra ngoài tìm quái vật để thử chiêu mới được, trước khi đi ra ngoài Băng Thần vẫn lưu luyện tìm kiếm bóng hình của Đoàn Dự."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Buổi tối bàn bạc sau

Băng Thần đi ra ngoài rừng tìm lấy Thanh Cơ phó bản, không biết trong đó có còn được như lần đầu mình tới không nhỉ, lướt nhanh qua địa hình, nửa tiếng sau hắn đã đứng ngoài cửa hang.

Đã có kinh nghiệm Băng Thần nhanh chóng đi vào, có Thần Vũ Vòng Cổ tăng sinh lực Băng Thần thoải mái băng băng đi vào đến tận chỗ boss, sau đó quen tay chiến đấu.

Quang minh cầu

Biến sang dạng Hắc Âm

Hắn Án Giết Chóc

- 1380, -1380, -1380

Hiệu quả mù hết boss vẫn như cũ quấy đuôi phản kích, Băng Thần không quan tâm

Hắn Ám Giết Chóc

- 1450

Người chơi Băng Thần hạ sát thành công boss Thanh Cơ Xà exp 300 (100 / 3000)

Chúc mừng người chơi lên cấp ba

Băng Thần biết lên cấp nhưng vẫn mặc kệ trước tiên cứ nhặt hết đồ rồi tính, lần này vẫn có chìa khóa, hắn hí hửng đi mở rương nhưng bên trong chỉ có hai kiện hoàng kim.

"Biết ngay làm gì dễ ăn như thế."

Lần này Băng Thần có thể đi ra một cách bình thường, khi đi được nửa đường thì nghe được âm thanh của Tân Sinh.

Phó bản đang trong thời gian táo tạo, hoàn thành sau 1 giờ 59 phút

Băng Thần mệt mỏi đến tận tối sau đó mới thoát ra, chuyện đầu tiên hắn làm là xem xem mình nhận được thứ gì từ hệ thống Sát Thần Kiếm, Hồn Cung, Vô Hạn Giới Chỉ chưa khiến hắn hài lòng. Thế nhưng thứ hắn nhận từ hệ thống lại là một năng lực đặc biệt cũng là thiên phú gia trì, có điều năng lực này cũng không kém gì Sinh Mệnh Vô Tận.

Không Gian Thống Trị (Lên cấp theo ký chủ)

Tầng 1: Bị động :Thân thể mang bản chất hư hóa, không gây sát thương vật lý quá lớn tự động miễn trừ.

Tầng 2 : Kích hoạt: Xuyên qua không gian đi về hường chỉ định (tối đa 100 dặm) (1 giờ =100 dặm)

Tầng 3:Kích hoạt: Xuyên qua không gian đi về hường chỉ định (tối đa 1000 dặm)(1 giờ =1000 dặm)

Tầng 4:Kích hoạt: Xuyên qua không gian đi về hường chỉ định (tối đa 1 vạn dặm)(1 giờ =1 vạn dặm)

Tầng 5:Kích hoạt: Xuyên qua không gian đi về hường chỉ định (tối đa 10 vạn dặm)(1 giờ =10 vạn dặm)

Tầng 6: Kích hoạt: Xuyên qua không gian đi về hướng chỉ định (tối đa 100 vạn dặm)(1 giờ = 100 vạn

dặm)

Tầng 7: Bị động: Miễn nhiệm với mọi tác động từ không gian, thời gian, dịch chuyển không giới hạn khoảng cách ngắn.

Tầng 8: Bị động: Xuyên qua được kết giới của Thứ Thần cấp trở xuống

Tầng 9: Bị động: Xuyên qua Chân Thần kết giới

Tầng 10: Bị động: Phong ấn không gian, thời gian xung quanh một người khiến họ trở thành bất tử (không bắt diệt)

Thời gian thấm thoát trôi, Băng Thần cuộc sống diễn ra một cách có bài bản, giữa đêm vào Tân Sinh đẹp qua phố bản sau đó đánh quái xung quanh đợi phố bản hồi, cả thân thể hần ngoài mấy món có sẵn thì đã tràn ngập màu hoàng kim.

Không chỉ hần Khang Tiểu Vũ cùng Hương Thiên Y đều như vậy, thậm chí kỹ năng Hoàng Kim cùng Bạc thì vô số kể, bọn họ bắt đầu chỉ lựa chọn kỹ năng Hoàng Kim để học.

Băng Thần hoàn thành chỉ tiêu xuất sắc thế nên Băng Thần sau khi hết mười sáu tiếng thì đi nấu bữa tối cho mọi người, buổi tối thì các nàng luân phiên hầu hạ hần.

Nhưng mấy con cá theo hần phải cắn câu lâu rồi thì lại chẳng có ai phản ứng gì cả, mấy người khác không nói, cả Trịnh Vũ Cầm cũng im hơi lặng tiếng làm hần không tiện mở miệng.

Bữa cơm buổi tối Khang Tiểu Vũ nhìn Băng Thần hỏi:

"Băng Thần huynh bao nhiêu lâu nữa thì lên cấp mười?"

Băng Thần nghe thấy thế bỗng nhiên cảm giác thời cơ của mình tới rồi, hần mỉm cười nói:

"Tối hôm nay sau khi càn quét phố bản thì ta đã level 9, chỉ thiếu 100 exp nữa sẽ lên cấp."

Trịnh Vũ Cầm vui vẻ cười nói:

"Vậy xem như chúng ta có thể chuyển trang bị qua cho nhau rồi."

Băng Thần cũng mỉm cười nói:

"Nhưng thật sự những chức nghiệp khác thì không có vấn đề, pháp sư cùng xạ thủ thì lại khác, quá nhiều người trong cao tầng chọn hai chức nghiệp này, làm ta cảm giác khó khăn phân chia."

Mạc Khanh nghe có nhắc tới xạ thủ thì trở lên xốt sáng hỏi:

"Thế thì phải làm sao?"

Băng Thần đặt đĩa xuống rồi chấp tay chống cằm nói:

"Mọi người có chức nghiệp này thương lượng với nhau thứ tự ưu tiên đi rồi để người đến báo cho ta, thế nhé ta đi ngủ trước đây."

Hần ta chuẩn nhanh chóng không cho các nàng cơ hội phản ứng, vào trong phòng hần ta tắm rửa sạch sẽ, sau đó để hé cửa tắt hết đèn đi, chỉ mặc một cái quần đùi một cái áo thun nằm trên giường đợi.

"Trịnh Vũ Cầm ngươi làm sao chạy thoát khỏi tay ta."

Băng Thần giữ tâm trạng hí hửng đợi chờ nhưng hần cứ đợi mãi đến khi chỉ còn hai tiếng nữa phải vào Tân Sinh thì quả thật hần không đợi được nữa. Mấy cô nàng này không tự động mò tới thì hần ta phải chủ động thôi, đợi đến khi vào Tân Sinh thì coi như tối này ăn chay.

Hần không cần phải sử dụng năng lực của mình thì cũng nghe được tiếng bàn tán của mấy cô nàng nhưng lại không có tiếng của Khang Tiểu Vũ. Băng Thần chậm rãi mò qua phòng của nàng ta, cửa để hé còn trong phòng thì tối tăm, cô nàng này lý gì lại ngủ sớm như vậy nhỉ.

Nhưng Băng Thần bức bối thì làm sao để nàng ta ngủ yên được, cảm giác mình kỹ năng có tiến bộ hôm nay nhất định phải cho nàng phê đến mức không xuống giường được.

Lần mò trong bóng đêm, vì để tăng sự kích thích hần ta còn không thèm mở ra thần thức, cứ như thế chỉ dùng tay chân lần mò trong đêm tối.

Nhưng đường quen cũng khiến hần dễ dàng đi tới giường của nàng, bò lên giường hần ta sờ mó thì thấy nàng quả thực nằm trên giường, Băng Thần quen việc liền tiến tới vào việc luôn, dù sao cũng chỉ có 2 giờ để làm ăn.

Chương 187: To chuyện rồi

Hon một tiếng sau Băng Thần xong việc thoải mái đứng dậy gom đồ đạc của mình, cô nàng này không hiểu vì sao mà một buổi tối ngược lại to hơn hẳn, đã thế dù bao nhiêu lần rồi còn giả bộ phản kháng.

Băng Thần bước ra khỏi phòng vui vẻ nói:

"Hôm nay hình như có vẻ người hơi mệt, nghỉ một chút đi, mua thêm được bổ sung sinh lực ta mang người đi phở bản, đảm bảo kinh nghiệm lên vù vù."

Hắn huyết sáo đi về phòng của mình, tâm trạng vui vẻ hẳn muốn về phòng tắm qua rồi chuẩn bị đăng nhập Tân Sinh, vào phòng thì thấy mấy cô nàng đang ngồi trong phòng khách của hắn.

Có lẽ rất bình thường nếu Khang Tiểu Vũ cũng không ngồi ở đây, Băng Thần há hốc mồm ra tay chỉ tới chỉ lui, Trịnh Vũ Cầm gắt giọng:

"Người làm sao thế? Chúng ta đã phân phối xong rồi người cứ theo hòm thư phát tới từng người là được."

Băng Thần bình tĩnh lại rồi cười nói:

"Chuyện nhỏ thôi, các người chuẩn bị nhanh đi còn khoảng vài phút nữa Tân Sinh đã mở ra rồi."

Khang Tiểu Vũ trầm mặt xuống, mấy cô nàng khác thấy thế thì cũng xụ mặt xuống, Băng Thần không hiểu rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra. Không khí im lặng bao trùm đến tận khi Tân Sinh mở ra, Băng Thần đang đợi một người nào đó lên tiếng, Khang Tiểu Vũ không có đi vào bên trong Tân Sinh.

"Huynh được thiện có thể kéo dài sức sống tăng lên sức mạnh thế nó khả năng phá hủy độc tố không?"

Khang Tiểu Vũ u buồn nói ra, Băng Thần nhún mày sau đó cẩn thận nói:

"Có ai bị nhiễm độc ư."

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Mẹ ta lấy danh nghĩa của Nữ Nhi Hồng đến một thành phố trong khu vực bảo vệ của hội chiến đấu, tuy giết được yêu thú xâm phạm nhưng mẹ ta lại bị dính độc của nó, loại độc này không nguy hiểm tính mạng nhưng lại biến một dị năng giả trở thành một người bình thường, thậm chí còn yếu hơn."

Băng Thần biết nàng đang buồn liền thế nên liền ngồi xuống ân cần thăm hỏi:

"Thế nàng bị lúc nào, nặng đến mức nào."

Khang Tiểu Vũ hơi gượng cười nói:

"Nàng cũng chỉ bị mất sức mạnh tạm thời mà thôi nhưng nếu không có biện pháp điều trị thì sẽ phải nằm trên giường nửa năm, hành động cũng rất lâu mới có thể khôi phục, nếu muốn lấy lại sức mạnh thì phải mất gần một năm."

Nàng lại nắm quyền hạn rất cao trong Loan gia cùng Nữ Nhi Hồng nếu không có nàng thì rất có thể tư nguyên của công hội sẽ bị ảnh hưởng, bây giờ nàng đang nằm ở trong phòng của ta, người qua xem xem có giúp được gì không."

Băng Thần nghe xong thì tóc gáy dựng thẳng lên, hắn hết sức bình tĩnh hỏi:

"Còn người có vào Tân Sinh ngay không?"

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Ta làm hội trưởng lên phải làm gương, người xem nàng một chút nếu chữa được thì tốt còn không được thì thôi, sau đó cũng nên nhanh chóng đi vào Tân Sinh phát trang bị, các tỷ muội đã chờ ngày này lâu lắm rồi."

Băng Thần vỗ ngực hùng hồn nói:

"Người cứ yên tâm ta sẽ hết sức, còn bây giờ người vào trước đi, nếu có thể chữa trị thì ta sẽ vào trễ một chút."

Khang Tiểu Vũ cười nói:

"Thế thì cảm ơn người."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta với người mà còn khách sáo cái gì, đi đi."

Khang Tiểu Vũ biến mất ngay tại trong phòng, Băng Thần vừa thấy nàng đi thì nụ cười chợt tắt, trong lòng rối bời tự si và mình.

"Sao ngu quá vậy, đang yên đang lành tự nhiên thích tắt đèn, đã thế còn không mở ra thân thức, bây giờ to truyện rồi phải làm sao đây. Hay thử giải thích xem nàng có tin hay không, nàng bấy nhiêu tuổi rồi chắc cũng hiểu cho mình."

Băng Thần thăm cầu nguyện sau đó lết xác sang phòng của Khang Tiểu Vũ, lấy hết dừng khí của mình mở đèn lên thì hắn thấy Loan Phụng đang run run kéo lấy món đồ bên cạnh mình.

Khi đèn mở còn Băng Thần đang nhìn mình chằm chằm thì ánh mắt cảm phần nhìn về phía hắn, Băng Thần biết mình thất lễ theo phản xạ tắt đèn đi. Nhưng vài giây sau thông qua đại não suy nghĩ hắn ý thức được nàng không thể tự mặc được.

Đội nàng mặc xong đồ có khi đến ngày mai, để Khang Tiểu Vũ biết việc thì không biết hậu quả sẽ như thế nào nữa, hắn sợ nàng sẽ làm ra chuyện gì điên rồ.

Đèn sáng lên Băng Thần đi tới nhìn Loan Phụng nhỏ giọng:

"Trước tiên để ta giúp người mặc đồ đã rồi chúng ta nói chuyện."

Mặc kệ nàng đồng ý hay không hắn đành phải giúp nàng, sau khi xong xuôi thì hắn ta mới nhỏ giọng nói:

"Loan Phụng bá mẩu ta thực ra nhằm người với Tiểu Vũ, chuyện này ta hứa sẽ không nói ra ngoài, ngài đại nhân đại lượng đừng nói với nàng nhé."

Loan Phụng hai mắt trừng trừng nhưng nàng nói không lên câu, miệng nhỏ nhắn thì thầm, Băng Thần thấy thế ghé tai lại nghe.

"Khốn nạn, người chết chắc."

Băng Thần nghe xong thì không thể tin vào tai của mình, không lẽ nàng ta thật sự định nói với Tiểu Vũ, như vậy thì mình có thể nói tiến thoái lưỡng nan. Nhìn về mặt đại biến của hắn nàng đặc ý, thực tế nàng còn lâu với nói nhưng sô sách vẫn phải thu.

Nhưng một giây sau nàng liền giật mình bởi nàng thấy gì, Băng Thần đang mỉm cười, chẳng lẽ hắn ta không sợ hay sao, mình nói ra thì không chỉ Tiểu Vũ bỏ hắn mà những tỷ muội khác của nàng cũng đừng hòng tha cho hắn.

Tính danh: Loan Phụng

Thực lực: Dị năng SSR + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần

Thể chất: Vạn Linh Hội Tự

Đẳng cấp: 32

Lực lượng: 50 triệu

Tốc độ: 42 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 75

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm:70

Danh hào: Nhân Tướng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Đò 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Thực ra Băng Thần nhìn độ thiện cảm của nàng lên mới cười như thế, vốn nàng có ấn tượng tốt với mình độ thiện cảm tới tận bảy mươi, nhưng sự cố xảy ra nhưng Âm Dương Song Tu Thần Quyết còn đó.

Từ Mộng trước kia coi mình như tử địch còn không có gì hoảng chi nàng, đã thế khai chuyện này ra ảnh hưởng đối với nàng lớn không kém gì mình, hắn có niềm tin nàng không dám nói.

Hóa ra chính mình cũng có lúc chuyện bé xé ra to, sau đó hắn ta nhếch mép nhìn nàng cười, nụ cười của hắn làm Loan Phụng giật mình.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 188: Bi thảm Khang Vương

Băng Thần không thêm nói với nàng nữa hắn ta cần đi phát đồ cho mọi người, còn về phần nàng thì sau khi phát đồ xong xử lý cũng không muộn, nhưng trước khi đi hắn lại vươn tay ra nắm lấy quả bánh bao một phát sau đó mới biến mất.

Hắn ta thở dài mình làm nói dối rằng trang bị thiếu để mọi người phân chia với nhau. Thế nhưng thực ra tất cả chỉ là giả dối, hắn chỉ muốn dụ Trịnh Vũ Cầm vào tròng nhưng lại không thành công, đã thế lại còn rước phiền phức vào người.

Nhưng một lần nữa Âm Dương Song Tu Thần Quyết lại cho hắn ta giải pháp, Băng Thần lao vào trong phó bản sau đó bài bản giết chết đám quái vật, nhưng khi Băng Thần giết xong boss Thanh Cơ thì hắn biết đã tới lúc.

Người chơi Băng Thần hạ sát thành công boss Thanh Cơ Xà exp 300 (100 / 10000)

Chúc mừng người chơi Băng Thần đã lên cấp mười

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 10)

Exp: 100 / 10000

Chức nghiệp: Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 2040

Lamr: 1002010

Công kích: 154 (Sát Thần Kiếm ăn cắp 1% công kích của quái vật cũng như người bị giết.)

Phòng thủ: 1060

Tốc độ: 1140

Trí lực: 200

Thế chất: 200

Phần kỹ năng dài quá Băng Thần lười coi bởi vì hắn còn chưa nâng được skill nào, âm thanh của Tân Sinh lại một lần nữa vang dội

Thế giới thông cáo

Băng Thần người chơi đã vượt qua cấp mười, thưởng +4000 vàng, trang bị Hoàng Kim x 6, sách kỹ năng Hoàng Kim x4.

Băng Thần người chơi đã vượt qua cấp mười, thưởng +4000 vàng, trang bị Hoàng Kim x 6, sách kỹ năng Hoàng Kim x4.

Băng Thần người chơi đã vượt qua cấp mười, thưởng +4000 vàng, trang bị Hoàng Kim x 6, sách kỹ năng Hoàng Kim x4.

Ba lần thông cáo khiến cái tên Băng Thần chưa nguội lạnh lại bùng lên như núi lửa trong lòng mọi người, Cực Á máy chủ tất cả mọi người đều sôi trào, mọi người tung hô vì đã có người đạt lever 10, hắn chẳng khác nào cứu tinh tinh cả.

Thế giới thông cáo

Vì đã có người chơi vượt cấp độ mười thế nên mở ra chất tổng cùng giao dịch liên thông giữa các tân thủ thôn. Mọi người cùng tung hô người chơi Băng Thần nào.

Ở khắp nơi những người chơi tự do lập tức kích động hô lên

"Băng Thần số một "

"Băng Thần ta yêu người "

"Băng Thần ta cũng yêu người, ta sẵn sàng hiến dâng cả cúc hoa cho người."

Băng Thần coi đến cái này thì tụt hết cả hứng, họa mi vốn vì Loan Phượng vẫn còn hơi kích động lập tức ỉu xiu, lần sau gặp phải cái tên buồn nôn này nhất định phải giết hẳn cho bằng được.

Hắn sau đó căn cứ vào người đứng đầu các tân thủ thôn bắt đầu gửi đồ xuống, tất cả những người trong tổ đội của hắn cùng cao tăng của Nữ Nhi Hồng mỗi người đều có một bộ áo trang, thậm chí sách kỹ năng thì mỗi người cũng ít nhất một cuốn theo đúng chức nghiệp.

Riêng nữ nhân của hắn thì mỗi người đều có ba cuốn, mỗi lần hắn giết quái ở sâu trong rừng cũng toàn rớt áo trang màu bạc thế nên mỗi người trong công hội đều được một bộ áo trang sáng công, chốc lát trong dòng chat của Băng Thần tràn ngập những lời cảm ơn của mọi người.

Nhưng Băng Thần vừa phát xong áo trang thì liên thông báo cho Khang Tiểu Vũ khiến mọi người nhẩn tin vì hắn còn cần phải chiến đấu để tăng cấp, quả nhiên Khang Tiểu Vũ rất có uy vọng chỉ một thông cáo sever là đã khiến không còn ai trong Nữ Nhi Hồng gửi tin cho hắn.

Băng Thần cười ta sau đó thoát ra khỏi Tân Sinh, thấy hắn xuất hiện trước mắt mình làm cho Loan Phượng giật mình, sau đó hắn mỉm cười nói:

"Loan phượng a đi bây giờ người đã tha thứ cho ta chưa?"

Hắn ghé tai lại sát người nàng, Loan Phượng dùng hết sức thì thầm:

"Khốn nạn "

Băng Thần nhìn bảng chỉ số của nàng

Tính danh: Loan Phượng

Thực lực: Dị năng SSR + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Lôi Thần

Thể chất: Vạn Linh Hội Tụ

Đẳng cấp: 32

Lực lượng: 50 triệu

Tốc độ: 42 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 75

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 83

Danh hào: Nhân Tướng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Đồ 90% giảm 10% theo mỗi tăng thứ. Cùng tăng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Chỉ số thiện cảm lên đến tận 83, Băng Thần dò tìm các sự kiện diễn ra ngoài đời của nàng thì phát hiện nàng ta có nhu cầu chuyện kia rất cao nhưng đã phải kiềm chế mười mấy năm rồi.

Không ngờ một người chỉ quan hệ nam nữ trong lúc bất tỉnh về sau lại có nhu cầu cao như thế, nhưng vì lòng tự tôn cùng danh tiếng nàng chưa bao giờ cho Khang Vương hay bất cứ nam nhân nào tiếp cận.

Làm hấn giật mình nhất tuy không có quan hệ với nam nhân nhưng nàng lại có quan hệ với nữ nhân suốt nhiều năm qua, đã thế người kia lại là nhị phụ nhân của Khang Vương Tô Linh, trời đất Khang Vương bị hai người vợ của mình cấm sùng.

Nhưng Băng Thần cũng không biết có thể tính là sùng không nữa, sau đó càng dùng sức mạnh của hệ thông truy tìm về quá khứ hấn lại càng tìm ra thật nhiều bí mật không lồ. Hóa ra cảnh giường chiếu của hai nàng cùng Khang Vương mà hấn thấy tất cả chỉ là ảo giác, Khang Vương không biết rằng đến tận khi có bồ nhí thứ ba bản thân mới chính thức vĩnh biệt kiếp xử nam.

Hai nàng đã thông đồng với nhau lấy tính trùng của hấn sau đó nhờ tiến bộ của y học khiến mình mang thai, vài chục năm nay Khang Vương vẫn không hề biết, hai nàng bên ngoài lại cứ như nước với lửa.

Lần này bị độc cũng do Loan Phương "anh hùng" cứu mỹ nhân mới dính phải, người đưa nàng về Nữ Nhi Hồng cũng là Tô Linh, trời đất dù có thế quái nào cũng không ai có thể tin được hai nàng lại như thế.

Thậm chí có khả năng tìm hiểu chuyện quá khứ như Băng Thần dưới tầm mắt của Khang Vương cũng suýt bị đánh lừa, may mà hấn sau đó dùng tầm mắt của Loan Phương để xem xét. Băng Thần mỉm cười sau đó đi lại gần truyền cho nàng một chút Sinh Mệnh năng lượng.

Loan Phương cảm giác thân thể bắt đầu có lại chút sức lực run rẩy đưa tay lên chỉ Băng Thần nói:

"Ta sẽ nói với con gái ta về tên khốn nạn như ngươi, hãy đợi đấy."

Băng Thần mỉm cười trêu ghẹo nói:

"Ngươi tính nói với nàng rằng nàng được sinh ra nhờ ông nghiệm, rằng mẹ nàng thực chất lại có tình nhân là mẹ hai, hay ngươi muốn cho nàng biết ngươi anh hùng cứu mỹ nhân mới bị dính độc, ngươi muốn cho nàng biết người cha đáng giận của nàng thực chất lại đáng thương vô cùng."

Loan Phương sắc mặt lập tức thay đổi một cách chóng mặt, nhưng khi hấn biết rõ ràng như thế nàng thậm chí không phản bác mà chỉ sợ hãi hỏi:

"Làm sao ngươi biết được?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Hình như Tiểu Vũ không nói cho ngươi xuất xứ của ta thì phải."

Loan Phương trầm mặc, con gái nàng có nói nhưng nàng làm sao tin tưởng rằng hấn là người từ thế giới khác, đã thế lại còn có khả năng đoán biết tất cả mọi thứ ngoài Tần Sinh. Thế nhưng bây giờ nàng hoàn toàn tin rồi, hấn vừa mới khiến độc tố tan bớt chỉ bằng một cái chạm nhẹ, nàng nhìn thẳng hấn trầm giọng nói:

"Ngươi rốt cuộc muốn thế nào?"

Băng Thần cời áo leo lên giường ép sát nói:

"Lúc này ta làm vội quá chưa tận hưởng, nếu ngươi ngoan ngoãn nghe lời ta sẽ không nói ra những chuyện kia, nên nhớ ngươi tiết lộ ra thì ta cùng nắm chỉ rời khỏi Nữ Nhi Hồng còn ngươi thì ta cũng không tưởng tượng được đâu."

Loan Phương nghe thế thì nước mắt khuất nhúc chảy ra, nàng nằm bệt xuống giường như chờ đợi Băng Thần làm thật vậy, tận hai tiếng sau thì Băng Thần mới xong việc của mình, thế nhưng đã trở thành nữ trên nam dưới, hấn mỉm cười nói:

"Ngươi đúng là đã nghiệm rồi còn ngại, bây giờ nghỉ ngơi đi ta cần phải quay lại Tần Sinh gấp không thì các nàng nghỉ ngơi."

Loan Phương hai mắt híp lại tràn đầy mê mang, nàng vẫn chưa hạ cánh xuống đất, Băng Thần mặc đồ sau đó mỉm cười đi về phòng mình, sau đó hấn lại một lần nữa có mặt trong Tần Sinh.

Hấn thờ dài thì thầm:

"Thật sự vô cùng xin lỗi Khang Vương thúc thúc, đã không sơ mũi được gì còn bị cấm sùng, đáng buồn, đáng buồn mà."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 189: Nghiện hấn

Băng Thần tiếp tục chinh chiến trong Tân Sinh, tuy nhiên tốc độ thăng cấp của hắn chậm lại, hắn quyết định tìm vào chỗ sâu hơn, thế nhưng hơn hai tiếng hắn chạm phải kết giới phong ấn tâm thủ thôn.

Có lẽ chuyện này không thể vội được, Băng Thần lại suy nghĩ về Âm Dương Song Tu Thần Quyết vốn hắn tình làm liền mười người nữ nhân đều có thần cấp trở lên huyết mạch hoặc thể chất để mong công pháp biến hóa nhưng đã bị một lần chơi đại của hắn phá nát.

Trong thần thức của Băng Thần các món bảo vật đã tính trước khi sự cố ngoài ý muốn của cả bọn họ và Băng Thần xảy ra. Vô Hận Giới Chỉ cao giọng nói:

"Ai đồng ý với quyết định của ta dơ tay."

Lúc này mười món bảo vật đều đồng loạt giờ tay, Sát Thần Kiếm tuy đồng ý nhưng lại cau mày hỏi:

"Mọi người ta có ý kiến, tuy hơi tự tư nhưng mọi người có thể tha cho Huy Vũ tiểu tử kia, dù sao hắn cũng là huynh đệ của Chiên Thiên."

Vô Hận Giới Chỉ cười nói:

"Không vấn đề, đã thế người ra nhiệm vụ đi."

Băng Thần đang hăng say giết quái thì bỗng nhiên hệ thống âm thanh vang lên

Nhiệm vụ Cướp đoạt (5 ngày)

Yêu cầu: Cướp đoạt lấy huyết mạch cùng thể chất của ba người truyền sang ba người khác, đối tượng mục tiêu bị hạn chế, Tàn Tấn, Tàn Tiên, Hắc Áo.

Đồ vật hỗ trợ: Thiên Phú Đoàn Kiếm (Hỗ trợ khả năng cướp đoạt huyết mạch). Phong ấn bùa chú x 3.

Thưởng: Thiên Phú Đoàn Kiếm vĩnh cửu sở hữu, tu vi Nguyên khí tăng 4 tiểu cảnh giới

Phạt: Liệu dương vĩnh cửu

"Sao nhiệm vụ lại tới lúc này nhỉ?"

Băng Thần đang tự hỏi thì mắt bỗng sáng lên, có khi nào hệ thống biết cái tình cảnh khó khăn của mình nên ra tay giúp, tuy không biết mục đích cuối cùng của hệ thống là gì nhưng đến bây giờ trên nguyên tắc thì nó vẫn hoàn toàn vì mình.

Băng Thần biết chuyện này mình phải làm càng sớm, càng tốt, hắn lập tức rời khỏi Tân Sinh mở ra tìm kiếm thì thật bất ngờ rằng ba người mục tiêu đều ở trong thành phố, hắn đi ra ngoài với lý do có chút chuyện riêng tư.

Hắn thuận lợi đi ra khỏi Nữ Nhi Hồng, đi ra phía trước cổng một khi trung tâm thương mại Băng Thần xuống xe mỉm cười nói:

"Người đợi ta ở đây một chút, không lâu sau ta sẽ quay lại ngay."

Tài xế Khang Thiết nhìn hắn mỉm cười nói:

"Người cần gì phải tự đi ra ngoài, cần gì phải tự đi mua, chẳng lẽ trong công hội không thể nhờ người đi mua dùm."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Có những thứ nhờ nữ nhân thì rất ngại ngùng, người là nam nhân thì cũng phải biết chứ."

Khang Thiết mỉm cười, đồ lót với ba con sói thì quả thật ngại ngùng, tiểu tử này nhìn vẻ ngoài thì chắc cũng đủ phong lưu.

Băng Thần quay đầu nhìn về phía trung tâm thương mại ánh mắt sắc như dao, Tàn Tấn, Tàn Tiên hai huynh đệ đang ở trong tòa nhà này, hai người này ngược lại rất thông minh.

Trong một căn phòng kho của trung tâm Tàn Tấn hỏi:

"Tiểu Tiên người đã đòi tiền chuộc xong chưa?"

Tàn Tiên mỉm cười nói:

"Đại ca người cứ yên tâm, ta đã nói bọn họ không đưa tiền chuộc thì đưa bé chắc chắn đi sang tây thiên, có tiền sau đó chúng ta có thể sống như ở trong miền cực lạc vậy."

Bỗng nhiên họ cảm thấy cổ họng đau rát, hai người nhìn nhau thì thấy cổ họng của đối phương máu đang chảy ra như nước. Một âm thanh nhàn nhạt vang lên:

"Ta cũng muốn tiến các ngươi tới miền cực lạc lắm thế nhưng có lẽ với thiện tâm như thế các ngươi chỉ có thể xuống dưới mười tám tầng địa ngục."

"Rầm, rầm "

Hai cái bùa chú cùng con dao găm nhẹ lên người họ, trong thân thể họ như có cái gì đó được rút ra, hai tấm bùa sáng lên.

Nhiệm vụ Cướp đoạt, mục tiêu Tần Tần bị thu hồi (1/3)

Nhiệm vụ Cướp đoạt, mục tiêu Tần Tiên bị thu hồi (2/3)

Hai cổ thi thể ngã xuống, Băng Thần đi vào trong phòng thi thấy một đứa bé bị bịt mắt, hần thở phào một hơi bỏ đi, thông qua cửa thông gió đi tới một phía khác.

Ba phút sau hần đứng trước một quán bar, quan sát tình hình bên trong thì hần thở dài, một đám súc vật, hai tên canh cổng đang tính nói gì thì lại bị mất đi ý thức. Băng Thần lấy ra một cái khẩu trang cùng mắt kiếng đi vào.

Trên đài một tên DJ đang biểu diễn thì Băng Thần nhanh chóng bước tới, một nhát dao khiến tên này gục ngay tại chỗ, Băng Thần mỉm cười nói:

"Xin lỗi "

Nhiệm vụ Cướp đoạt hoàn thành (3/3)

Trong khi mọi người không kịp chú ý thì Băng Thần đã lấy xong những gì mình muốn thế nhưng vẫn có người nhạy bén đổi chút, một tên vệ sĩ hét lên:

"Người này là hung thủ, chặn hần lại."

Sau đó vô vàn ma pháp phóng về phía hần, Băng Thần né rất dễ dàng nhưng bỗng nhiên một kẻ thành công khiến cầu lửa của mình lướt ngang qua mặt Băng Thần, chiếc khăn mặt bung ra, hần thở dài:

"Đôi khi muốn nhân từ cũng khó, đừng trách ta, cuộc sống mà."

Khi mọi người đang con lo công kích thì Băng Thần đã lần thứ hai giải khai phong ấn sức mạnh, bảy cái đuôi phiêu phù trong gió, sau đó bên trong chỉ còn tiếng la hét, Băng Thần lại thông qua cửa sổ phòng về sinh thoát ra.

Đôi tay khê bốc lửa cuốn băng ghi hình trong phòng bảo vệ vỡ tan hóa thành tro tàn bay trong gió, mười phút sau Băng Thần tay cầm một hộp ba con sói cùng một túi đồ đứng trước chiếc xe mỉm cười nói:

"Ta đã có thứ mình muốn, giờ về thôi, ta còn muốn vào Tân Sinh."

Khang Thiết nhìn hần cười nói:

"Được thôi chàng trai."

Băng Thần cười nhàn nhạt nhìn ra phía bên ngoài dân cư vẫn đang tấp nập, quang cảnh như thế này thật tốt đẹp, hần rất muốn mua đồ ăn vặt nhưng vào Tân Sinh thì quan trọng hơn ăn một chút đồ ăn nhiều.

Mười năm phút sau Băng Thần về tới biệt thự, Khang Thiết bỗng nhiên gọi:

"Băng Thần lại đây ta bảo."

Băng Thần hiếu kỳ:

"Có chuyện gì?"

Khang Thiết đưa cho hần một tờ giấy rồi nói:

"Ngươi bây giờ là thành viên trụ cột của Nữ Nhi Hồng, đề ngươi làm những chuyện này thì thật phí phạm thời gian, lần sau cứ gọi cho ta."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế thì cảm ơn, mai sau trong Tân Sinh lấy ra được trang bị ta sẽ chuẩn bị cho ngươi một Hoàng Kim sáo trang coi như cảm tạ."

Khang Thiết lập tức vui vẻ nói:

"Cảm ơn nhiều, không ngờ ngươi lại có tấm lòng nhân hậu như thế."

Băng Thần nắm chắc số điện thoại trong tay quay đầu đi vào biệt thự miệng vẫn thì thầm, nếu ta nhân từ thì bây giờ 513 người kia vẫn còn sống khỏe.

Chương 190: Đúng như dự tính

Băng Thần đi về đến phòng của mình sau đó tiến nhập Tân Sinh, vừa vào hắn đã nhận được rất nhiều thông tin liên lạc của Khang Tiểu Vũ, hắn sau đó một mạch chạy về tân thủ thôn.

"Người tìm ta có chuyện gì không?"

Khang Tiểu Vũ ôm vai hắn nhỏ giọng hỏi thăm:

"Mẹ ta thế nào rồi?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người cứ yên tâm ta đã dùng thảo dược bài độc cho nàng nhưng không thể hết toàn bộ, đã thế một ngày chỉ có thể chữa trị một lần, ta nghĩ phải hơn một tuần nàng ta mới có thể bình thường hoàn toàn."

Khang Tiểu Vũ nhón chân lên hôn hắn một cái thay lời cảm ơn, Băng Thần xoa đầu nàng sau đó nhẹ nhàng nói:

"Chuyện chữa trị mất đến tận 2 tiếng thế nên hôm nay ta sẽ ra khỏi Tân Sinh khá trễ, người nhắc nhở mọi người kéo họ tìm ta lại không thấy."

"Chuyện nhỏ người cứ thoải mái cày cáp, cố gắng trở thành người đầu tiên lên cấp 20 đi ra tân thủ thôn."

Khang Tiểu Vũ khích lệ khiến Băng Thần hơi chạnh lòng trầm nghĩ:

"Nàng đối tốt với mình mà mình lại phải lừa nàng, thôi thì cố gắng chăm sóc Loan Phụng để Tiểu Vũ yên lòng."

Băng Thần ở tân thủ thôn lúc này đã hoàn toàn nắm vị thế bá chủ, thậm chí dưới sự hỗ trợ của đám nữ nhân có trang bị cao cấp hắn còn không lo lắng có người xuất hiện tại khu vực luyện cấp của hắn.

"Yên tâm đi, bây giờ ta đi luyện cấp cái."

Trên đường đi Băng Thần cũng không để phí phạm thời gian hắn quyết định nâng cấp cho Thần Vũ Dây Chuyền, cảm thử một món đồ trắng trên tay là:

"Hiển tế "

Món đồ trắng như cát vỡ tan trong lòng bàn tay của hắn, Băng Thần nhú mày bởi exp đi lên thật làm người ta ấn tượng.

exp:1/ 10000

Băng Thần biết nếu hiển tế đồ trắng thì sẽ không ổn hắn quyết định hiển tế đồ bạc, cảm trên tay một con dao găm màu bạc hắn nhỏ giọng hô:

"Hiển tế "

Cũng như món trang bị màu trắng, trang bị màu bạc hóa thành bụi phấn, nhưng lượng exp cũng làm Băng Thần mày nhú chặt.

exp: 3/ 10000

"Trời ạ "

Băng Thần bây giờ đã biết dù mình vội vàng thì cũng vô ích mà thôi, hắn ta đành phải sử dụng chiến thuật khác, trong lúc di chuyển hắn cắt đi Sát Thần Kiếm, sau đó từ hành trang liên tục xuất ra những món đồ, chỉ cần vừa chạm tay hắn liền hiển tế.

Tuy làm triệt để như thế nhưng kết thúc ngày hắn ta khi coi lượng exp cũng thờ dài

Thần Vũ Dây Chuyền

exp: 600 / 10000

Hắn ta mệt mỏi đi ra khỏi Tân Sinh, cứ như vậy không biết chừng nào vòng cổ mới lên cấp, thật chán nản quá đi mà, hắn cuối cùng cũng đã hiểu vì sao

trò chơi chu kì 100 năm lại sản sinh ít cường giả như thế.

Nghe Khang Tiểu Vũ nói trước kia đề xuất hiện món trang bị hoàng kim đầu tiên còn mất tới hai năm, độ khó của hoạt cảnh tăng cao, quái cùng boss đều quá mạnh thế nên hắn mới được thưởng lớn như vậy.

Khi hắn vừa đi ra khỏi phòng, theo thói quen hắn ta đến phòng bếp chuẩn bị nấu ăn nhưng đi ngang qua bàn ăn thì thấy có một tờ giấy được một cây viết đề lên, hắn cầm lên xem.

"Băng Thần tối nay ngươi chỉ cần nấu cơm cho người cùng mẹ của ta ăn thôi, bọn ta đi tham gia hội nghị liên minh Cực Á chắc hai ngày mới có thể về, mấy người trong tổ đội của ngươi ta cũng mang đi thăm thú, chăm sóc mẹ ta giùm, hẹn gặp trong trò chơi."

Băng Thần khoe môi cong ra thốt lên:

"Trời cũng giúp ta."

Hắn vào bếp nhanh tay nấu đồ ăn sau đó tự ăn phần mình còn bê thêm một phần vào phòng cho Loan Phụng, thấy hắn đi vào phòng thì cô nàng giật hết cả mình, nhưng quả thật nàng cũng rất đói.

Chính vì thế vừa nghe mùi đồ ăn thơm phức nàng liền không tự chủ được nuốt nước miếng, Băng Thần biết nàng lúc này cũng đang đói và mệt thế nên không giỡn mà đưa luôn đồ ăn đặt trên giường ngủ.

"Ăn lấy sức nào."

Loan Phụng hơi nhìn ngó một chút sau đó vẫn ăn, Băng Thần đặc ý đồ ăn của hắn thì ai lại có thể từ chối, nàng ăn tuy có vẻ điềm đạm nhưng chỉ mất mười phút để một bát cơm, một món mặn cùng một món canh hết sạch.

Băng Thần nhìn băng chỉ số của nàng thì thấy độ thiện cảm đã tăng đến 95 rồi, tình hình còn thuận lợi hơn mình nghĩ, hắn quyết định chơi lớn để giải quyết hết khúc mắc với nàng.

Hắn thực sự muốn nữ nhân có quan hệ với mình khi đối mặt với mình thì phải thoải mái tinh thần, hắn nắm lấy tay của nàng sau đó truyền thật nhiều sức mạnh Sinh Mệnh khiến nàng hồi phục lại trạng thái đỉnh cao.

Băng Thần làm xong thì ôm trầm lấy nàng thì thầm:

"Ta xâm phạm ngươi hoàn toàn do ngẫu nhiên, còn bây giờ ta đã nghĩ thông suốt rồi, sức mạnh của ngươi đã hoàn toàn khôi phục, bây giờ ngươi giết ta thì quá dễ dàng, nếu ngươi ra tay được thì hãy làm đi đừng kìm nén làm gì."

Loan Phụng trong lòng giật nảy một phát, nghĩ đến hắn khinh nhục mình thì tay nàng liền ngưng tụ một quả cầu sét nhưng khi muốn tung chiêu nàng lại không xuống tay được.

Băng Thần nhìn quả cầu sét trên tay nàng cứ đứng im một chỗ như thế thì mỉm cười, độ thiện cảm lại nhảy lên 96, hắn ta lại đợi thêm một lát nữa, sau đó hắn buông nàng ra nhìn thẳng mắt nàng nói:

"Có vẻ ngươi không xuống tay được hay để ta giúp ngươi có thêm lý do nhé."

Nói xong hắn ôm lấy nàng mút lấy đôi môi đỏ thắm, hai tay bắt đầu lần mò, một lúc sau khi kết thúc nụ hôn Loan Phụng cầu điện biến mất, nước mắt nàng rơi xuống nhìn Băng Thần nhỏ giọng:

"Tiểu oan gia ngươi hại chết ta rồi."

Băng Thần thờ dãi nói:

"Số mệnh đã sắp đặt ta với ngươi đến với nhau thì biết phải làm sao."

Loan Phụng lau nước mắt nói:

"Không phải ngươi nói số mệnh ngươi nghịch thiên, kiếp sống của ngươi do ngươi quản đấy thôi."

Băng Thần mỉm cười kéo nàng vào trong lòng ngực của mình nói:

"Không ngờ ngươi vẫn nhớ những lời của ta khi ta giúp Tiểu Vũ độ kiếp nhưng đó là do vận mệnh không thuận ý ta, còn nếu thuận ý ta thì tại sao phải chống lại."

Loan Phụng bĩu môi nói:

"Vậy không phải nói ngươi sớm có ý đồ với ta hay sao?"

Băng Thần bắt đầu cười hềnh:

"Trước kia ta chỉ trong lòng tiếc nuối khi biết người cùng Tô Linh lại bị bỏ không nhiều năm như thế, ai ngờ hóa ra hai người các người lại tư thông nhau. Thế người nói xem cảm giác khi làm chuyện đó với nam nhân có hơn với nữ nhân không."

Loan Phụng xoa người ôm lấy cổ hân nói:

"Ta còn chưa rõ, hay người cho ta tận hưởng một chút rồi cầu trả lời sẽ có sau, được không?"

Băng Thần hôn lướt nàng một cái rồi nói:

"Không cần ta đã biết câu trả lời rồi, người nhìn bộ mặt thêm muốn của mình đi."

Băng Thần đề nàng ra, trong phòng âm thanh của đôi nam nữ cứ quanh quẩn, Băng Thần lần này làm đến tận hưởng, khi thời gian trước khi đến lúc đăng nhập Tân Sinh chỉ còn một tiếng hân mới dừng lại.

"Đúng như dự kiến."

Loan Phụng dù thế nào thì cũng chỉ là nữ nhân, rót mật vào tai thì kiểu gì chả sớm xiêu lòng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 191: Thành công

Băng Thần đang cùng Loan Phụng ôm một chỗ thì hân nhớ tới việc chuyện đổi thể chất cùng huyết mạch cho nàng, thế nhưng trước tiên phải thuyết phục nàng cái đã.

"Phụng ty ta nói này, người đã thấy Tiểu Vũ thức tỉnh thiên phú rồi đấy, tuy không muốn nhưng ta vẫn phải thông báo cho người rằng mặc dù thiên phú người cao nhưng huyết mạch cùng thể chất sẽ mãi mãi không thể thức tỉnh."

Loan Phụng nhíu mày hỏi:

"Tại sao?"

Băng Thần nhẹ giọng nói:

"Ta chắc chắn với người rằng thể chất của gia tộc người tuy truyền thừa qua nhiều thế hệ, thế nhưng để đạt đến đỉnh phong thì sẽ chỉ có một mà thôi."

Loan Phụng thở dài nói:

"Có phải người muốn nói ta trăm năm nữa sẽ về đất còn người thì còn tương lai dài muốn rời xa ta đúng không? Thế thì..."

Băng Thần nhéo quả bánh bao trước ngực nàng rồi nói:

"Người làm nhầm cái gì thế, ta là con người như vậy sao? Thực ra ta có cách truyền cho người một cơ hội mới, một thứ huyết mạch cùng thể chất không thua gì của dòng tộc người, có có thể đẩy thiên phú của người lên đến mức tận cùng, phối hợp thêm công pháp của ta thì người sống cùng ta vạn năm thì cũng bình thường."

Loan Phụng hai mắt sáng lên sau đó nghi ngờ hỏi:

"Làm sao có chuyện thần kỳ như thế, chuyện huyết mạch này không phải là không thức tỉnh thì phải cảm chịu hay sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đúng là như thế nhưng có điều người gặp ta lại trở thành nữ nhân của ta, người nghĩ ta có thể để người gặp khó khăn như thế sao."

Băng Thần nghiêm túc bá đạo nói:

"Ta đã không đụng đến nữ nhân thì thôi nhưng nếu đã đụng vào thì linh hồn người cũng thuộc về ta, người chết đi kiếp sau cưới chồng sinh con không phải ta bị cấm sùng hay sao."

Loan Phụng cười nghiêng ngả nàng không ngờ Băng Thần có thể nói ra lời ấu trĩ như thế, mặc kệ nàng cười Băng Thần lấy ra một tấm bùa suy nghĩ một lát rồi đưa cho nàng một cái.

"Lá bùa này có chứa một loại huyết mạch cùng thể chất vô cùng mạnh mẽ, ngươi hấp thu lấy nó bằng cách nuốt trực tiếp, có điều quá trình sẽ rất thống khổ đấy."

Loan Phượng cầm lấy lá bùa không chút do dự bỏ vào mồm nuốt xuống, Băng Thần hơi giật mình nói:

"Ta biết ngươi bây giờ còn không thực sự thích ta, cùng lắm chỉ thích thân thể ta, thế nhưng ta phát hiện mình không thể rời xa ngươi nữa rồi, chỉ cần có thể giúp ta đi cùng ngươi thì cơ hội nhỏ ta cũng không bỏ qua."

Băng Thần từ trong trạng thái ngẩn người phục hồi lại nói:

"Ngươi đã thành công làm ta cảm thấy thích ngươi rồi đấy, chuẩn bị một chút đi có thể thống khổ sắp tới, cắn chặt lấy gối chờ đợi nó qua."

Quả nhiên chỉ một phút sau cơn đau thấu tâm gan bất chợt òa tới khiến cho nàng gần như muốn mất đi ý thức, nhưng cảm giác được đôi bàn tay ấm áp cùng giọng nói lo lắng của hắn khiến nàng cố gắng giữ lại chút ý chí.

Nàng từng không biết tình yêu nam nữ là gì nhưng bây giờ nàng như cô nương mới lớn, cảm giác như hắn là cả thế giới, không có hắn thì mình sống cũng phí hoài, bây giờ mất mình nhắm lại thì sẽ không bao giờ nhìn được hắn nữa.

Ánh mắt nàng tràn đầy tơ máu, thân thể từ bên trong liên tục bài xuất ra chất lỏng màu đen cùng với máu, chỉ vài phút thôi nhưng nàng lúc này đã trở thành một huyết nhân.

Băng Thần mặc kệ mùi hôi tanh cũng như sự cuồng bạo của nàng mà ôm nàng vào lòng, chiếc gối rớt ra, hắn sợ hãi nàng cắn vào lưỡi thảm thán:

"Không ổn "

Qua cấp bách hắn ép miệng nàng vào vai mình để nàng cắn, tuy thân thể cứng rắn nhưng đau vẫn có, tuy nhiên có năng lực Không Gian Thống Chi nên hắn nhiều lắm chỉ bị đau mà thôi, không hề có thương tổn gì cả.

Rất lâu sau Loan Phượng đã bình ổn lại Băng Thần vui vẻ xem chỉ số của nàng trong lòng đầy hoan hỉ.

Tính danh: Loan Phượng

Thực lực: Dị năng SSR + (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Âm Thần (Chân thần huyết mạch)

Thể chất: Thiên Âm Thần Thể (Chân thần thể chất)

Đăng cấp: 32

Lực lượng: 50 triệu

Tốc độ: 42 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 91

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Lôi, Âm, Băng

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Nhân Tướng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Đồ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%.Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Nàng bây giờ chắc mệt mỏi lắm, ánh mắt nhắm nghiền hơi thở đều đều hắn đã ngủ rồi, hắn ôm nàng vào phòng tắm để tẩy đi máu cùng các tạp chất trong thân thể, số lượng quá nhiều thế nên hắn ta phải tẩy ba bốn lần nước mới xong.

Khăn trải giường cũng nhóp nhép vô cùng, không chỉ máu cùng tạp chất mà còn có cả những thứ còn lại khi hai người đại chiến gần sáu tiếng, làm xong hết tất cả hắn đắp chăn cho nàng ngủ, còn hắn thì đi vào bếp nấu ăn.

Hai giờ sáng nàng tỉnh dậy, hơi giật mình nhưng khi thấy người đàn ông kia đang ôm mình thì nàng bình tĩnh lại, cảm nhận lượng tin tức trong đầu mình nàng mỉm cười, thể chất, huyết mạch, công pháp đều đổi.

Do quá hưng phấn cả người nàng hơi run, Băng Thần giật mình tỉnh dậy, nhìn thấy nàng tỉnh hẳn liền hỏi:

"Người có sao không? Còn đau nhức ở đâu không? "

Loan Phụng ôm lấy hắn ta nói:

"Ta bây giờ cảm giác rất thoải mái, tu vi rào cản cũng có dấu hiệu buông lỏng, bây giờ nếu bế quan thì chỉ sau một tuần ta có tự tin đột phá cấp SSS."

Băng Thần vui vẻ nói:

"Thế thì tốt rồi, người chuẩn bị bế quan đi, tăng một cấp bậc chứ ít gì."

Loan Phụng hôn hắn rồi nói:

"Đám bọn họ đi chắc phải hơn hai ngày mới về, chừng nào họ về ta sẽ đi bế quan, còn hai ngày này thì ta sẽ hầu hạ người, lão công yêu quý."

Băng Thần vui vẻ ra mặt nói:

"Thế thì tốt quá, bây giờ người ăn chút đi cho đỡ đói."

Hắn lấy từ gần bên một tô canh đưa cho nàng, Loan Phụng vui vẻ tiếp lấy nhưng nàng chưa kịp ăn thì nhìn thấy bóng hình in trên mặt nước thì giật mình, đặt tô canh qua một bên với lấy tấm gương nàng không khỏi há hốc mồm.

Trong gương một cô nàng trẻ đẹp xinh xắn như tiên, gương mặt lại toát ra vẻ thành thực quyến rũ, khí chất có đôi chút âm nhu, nàng quay qua Băng Thần không thể tin hỏi:

"Ta bây giờ thật sự giống trong gương sao?"

Băng Thần gật đầu, nàng bây giờ nếu chỉ tính riêng nhan sắc thì đã có thể xếp thứ 4 trong những người đẹp hắn từng diện kiến.

Hương Thiên Y đẹp nhất, Mộng Phi đẹp nhì, Hương Thiên Ánh sư phụ của Hương Thiên Y xếp thứ 3 còn nàng thì chỉ thua ba người đó, nhan sắc của nàng bây giờ chỉ còn giống trước kia khoảng năm thành.

Băng Thần thấy nàng kích động thì nói:

"Ta sẽ trang điểm giúp người biến về như trước kia."

Loan Phụng bĩu môi nói:

"Ta cảm giác như thế này đẹp hơn rất nhiều."

Băng Thần ôm nàng trầm ngâm rồi nói:

"Sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ ở bên nhau nhưng thân phận của người là mẹ của Tiểu Vũ, người đến với ta sẽ làm nàng khó xử."

Loan Phụng giật mình nói:

"Thế thì phải làm sao?"

Băng Thần tươi cười nói:

"Nếu trước kia thì thật bế tắc nhưng nếu người giả tạo rằng mình đã chết sau đó lấy hình dáng này xuất hiện bên ta thì sao?"

Loan Phụng trầm nghĩ sau đó giật mình nói:

"Người thật thiên tài, ta trước kia nhiều nhất chỉ trăm năm sẽ chết, cho mình chết sớm một chút cũng không sao, thực ra ta chỉ lo lắng cho Tiểu Vũ nhưng có người cùng ta chăm sóc thì nàng cũng sẽ chẳng có vấn đề gì, đã thế còn được đường đường chính chính ở bên người."

Băng Thần lấy ra một chiếc mặt nạ cười nói:

"Chiếc mặt nạ này sử dụng căn nguyên khí, người dựa theo công pháp ta đã truyền tu luyện thì hơi có chút nguyên khí sẽ sử dụng được, khi đó người có dư thời gian để chuẩn bị làm giả cái chết của mình."

Loan Phụng nhận lấy mặt nạ ôm hôn hắn liên tục rồi nói:

"Quả nhiên không hổ là nam nhân của ta suy nghĩ quá cận kề."

Băng Thần nhéo mũi nàng nói:

"Người không cần nịnh bợ, ở nhà ăn hết đồ ăn sau đó tu luyện công pháp đi, hai ngày sau người không nhập môn không có nguyên khí thì bắt buộc phải trát một đồng đồ trang điểm lên mặt đấy, cũng nên chú ý nghỉ ngơi ta phải vào Tân Sinh rồi, tối gặp."

Nói xong hắn ta biến mất khỏi phòng, Loạn Phượng vừa ăn lấy tô canh vừa mỉm cười hạnh phúc, nàng bây giờ cảm giác rất may mắn khi gặp được nam nhân như hắn, ước gì Tô Linh cũng được như nàng thì tốt biết mấy.

Hai người dù sao nhiều năm quan hệ như tình nhân tình cảm cũng không cạn, bỗng nhiên nàng trong đầu lại lóe ra ý tưởng, nhan sắc Tô Linh không tệ nếu đưa nàng cho Băng Thần thì có khi nào hắn sẽ chấp nhận không

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Đilen cuồng luyện cấp

Mấy ngày sau đó Băng Thần cũng chỉ làm đúng như quy hoạch từ trước mấy người kia thì đã trở về còn Loạn Phượng thì đã bế quan để lên cấp. Băng Thần sinh hoạt nói chung vẫn tương đối sung sướng, ban ngày trong Tân Sinh luyện cấp tối về ngủ cùng đám nữ nhân sinh đẹp.

Nhưng thực sự quá trình luyện cấp quá chậm, còn Thần Vũ Dây Chuyền kinh nghiệm cũng khó lên nhanh được, Băng Thần còn nghe kể rằng thực chất cũng có rất nhiều người chơi dựa trên việc đông người giúp một người lên cấp hiện tại cũng cấp 10.

Sau khi nhận được chức nghiệp thì quá trình giết quái nhẹ nhàng hơn rất nhiều, cho đến một buổi tối khi Băng Thần vừa từ Tân Sinh đi ra thì thấy phòng khách của mình Khang Tiểu Vũ cùng Trịnh Vũ Cầm đã ngồi đợi sẵn.

Băng Thần mỉm cười nói:

"Các người có chuyện gì cần bàn với ta sao?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn nói:

"Lần trước hội nghị có mấy công hội đề nghị mua trang bị từ phía chúng ta nhưng lúc đó bọn ta chưa đồng ý. Còn bây giờ các tỷ muội trong công hội cùng mặt bằng chung chênh lệch đã khá lớn, công hội cũng cần theo nhiều tài chính thế nên muốn bắt đầu bán trang bị."

Băng Thần không nói gì mà chỉ im lặng nghe, Khang Tiểu Vũ lấy ra một hợp đồng sau đó đẩy sang phía hắn, hắn bình tĩnh ngồi đọc nội dung của bản hợp đồng.

Trên nguyên tắc thì không có gì bất ngờ cho lắm, tỷ lệ phân chia giữa hắn và công hội là hắn 4 công hội 6, quan trọng hơn hắn sẽ là người ra giá cho trang bị.

"Ta không rõ cũng không quá quan tâm đến giá trang bị thế nên trang bị ta sẽ bỏ ra hết còn các người tùy tiện định giá, còn tiền thì cứ chuyển vào tài khoản cho ta là được."

Khang Tiểu Vũ cùng Trịnh Vũ Cầm nhìn nhau sau đó hai người đi ra ngoài bàn bạc riêng, Băng Thần thì tiếp tục lặp lại sinh hoạt của mình, hắn thở ra một hơi sau đó muốn xem xem lần trước rốt cuộc mình nhận được thứ gì.

Hắn biến đổi Loạn Phượng thành một người có huyết mạch lẫn thể chất hơn cả Thần Cấp, lần trước Thiên Phú Đoàn kiểm thông tin hắn vẫn còn chưa coi hết được.

Thiên Phú Đoàn Kiểm

Đăng cấp: Thông Thiên Khí

Tác dụng: giết người cướp lấy một phần thiên phú của đối phương.

Vẫn như thường lệ một món đồ nghịch thiên, liếc mắt qua dòng thứ hai cũng chính là phần thưởng khi chiếm lấy Loạn Phượng.

Huyết Ngọc Liên

Đăng cấp: Thông Thiên Khí

Tác dụng:khi chủ nhân thành công giết chết đối thủ tự hấp thu lấy huyết mạch đối phương bồi bổ cho bản thân.

Băng Thần mỉm cười trước kia khi giết mấy con rắn tấn công hai tỷ muội Trình Lan, Trình Vân có sự dụng, bây giờ mới thấy được chân dung của nó.

Hai món đồ bay ra sau đó xoay quanh Băng Thần như đang ăn mừng, sau đó biến mất vào trong cơ thể của hắn ta, Băng Thần lo xong hai thứ này thì bắt đầu xem xét tu vi của mình.

Tính danh: Băng Thần (Phong ấn)

Thực lực: Yêu Vương Cửu Trọng

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ (Đang tiến hóa)

Thể chất: Thần yêu thể (Thần thể)

Đẳng cấp: 9

Exp: 2518/40000

Lực lượng:202000 (9000)

Tốc độ:22000 (5100)

Trí lực:80

Thiên phú:98

Vận khí 82 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:105 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:150000 (10000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kĩ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:300 +250

Danh hào:Thần thú nhất tâng (áp chế với 100% ở dã thú,90% ở Yêu thú nếu đối phương huyết mạch yếu hơn mình.)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (26/50), Truy tìm và thuyết phục (4 /???), Chinh phục Trịnh Vũ Cầm (88/100).

Băng Thần mỉm cười không ngờ trong một thời gian ngắn mà mình lại làm được nhiều việc như thế, nơi đây quả nhiên là chỗ tốt, người xưa từng nói quê hương là chùm khế ngọt quả không sai.Sơ sơ trong gần một tháng hắn tăng năm cấp tu vi, đã thế còn của được cả đám mỹ nữ.

Mai Hân hồi sinh trong tầm tay, gom hết mỹ nữ trong thiên hạ hắn cũng đang từng bước làm, tiền tài, danh vọng cứ thi nhau kéo tới, nhờ tới kiếp trước của mình Băng Thần cười nhạt nhỏ giọng:

"Thật ngớ ngẩn."

Hắn vron vai đi ra ngoài trong đầu thầm nghĩ:

"Nhanh lên cấp 20 hi vọng thế giới ngoài tân thủ thôn sẽ làm mình cảm thấy thú vị."

Ở một nơi khác tại Cực Tây liên minh Elise hội trưởng nghe một thuộc hạ báo cáo thì nhũn mảy, nàng thì thầm:

"Thật sự không có cách nào để vượt trội tên kia sao?"

Một thanh niên đứng kế bên nghe thế thì nói:

"Thực ra còn một cách, nhưng cái giá phải trả không hề nhỏ chút nào."

Elise nhìn người kia nói:

"Không có vấn đề gì, người nghĩ ra gì thì cứ việc nói."

Người này nhỏ giọng:

"Chúng ta thử thương lượng với tên kia để hắn buông tha việc lên cấp 20 trước."

Elise nhú mày nói:

"Liệu Nữ Nhi Hồng có đồng ý hay không?"

Người kia mỉm cười nói:

"Chúng ta liên lạc trực tiếp với hắn ta sau đó bàn bạc luôn, cần gì phải thông qua Nữ Nhi Hồng, quan trọng là chúng ta cho hắn một cái giá để hắn không thể từ chối."

Elise mắt sáng lên nói:

"Cách này rất tốt nhanh chóng điều tra phương thức liên lạc với Băng Thần giúp ta."

Người kia biết mình đã được hội trưởng coi trọng, lần này nếu trót lọt thì đảm bảo mình lên chức ngày không còn xa, thậm chí ánh mắt của hắn nhìn về elise còn tràn ngập ham muốn, mày mà hắn ta vẫn ấn dấu rất tốt.

Băng Thần không hề biết gì cả, hắn ta vẫn đang điên cuồng cày cấp.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193: Thương lượng

Nửa tháng sau Băng Thần rốt cục lên cấp thành công Thần Vũ Dây Chuyền

Thần Vũ Vòng Cổ

Độ quý hiếm: Vô cấp

Sinh lực: +2000

Phòng thủ: + 2000

Trí lực: + 20

Hoạt lực: + 20

Tác dụng: Kích hoạt có thể giúp người chơi tạo ra một tấm chắn hấp thụ toàn bộ sát thương của đòn công kích (độ dày cơ bản của tấm khiên sinh lực x20), sau hai trăm giây nếu không nhận công kích chí mạng sẽ tự thu hồi khiến cùng hồi máu, nếu nhận công kích chí mạng vượt qua lực che chắn của khiên thì sẽ giải trừ hoàn toàn sát thương từ đòn công kích. Sau đó sẽ kéo người sở hữu lui ra phạm vi 200 mét.

Tiêu hao: 200 lam lượng

Thời gian hồi: 12 tiếng (Tác động của giảm thời gian hồi chiêu còn 1%)

Đặc điểm đặc biệt: Hấp thụ trang bị khác để tăng cấp, chỉ cần cảm trang bị hiển tế trên tay sau đó hô hiển tế là được. Trang bị được hấp thụ tùy theo cấp độ sẽ cho lượng kinh nghiệm nhất định, lên cấp trang bị sẽ khiến tác dụng của Kích hoạt hiệu quả tăng lên, giảm thời gian hồi.

Exp: 0 / 20000

Băng Thần nhìn chỉ số cộng thêm của dây chuyền thì nước mắt muốn rơi luôn, không bỏ công hắn ta cày cuốc bao nhiêu lâu, không chỉ Thần Vũ Dây Chuyền mà exp của hắn cũng chỉ còn hơn hai trăm là lên cấp 20 rồi.

Bây giờ tân thủ thôn tặc đất tặc người, quái thì mọi người tranh giành nhau để giết, hắn ta may mắn vẫn giữ riêng cho mình một khu vực được bởi đơn giản quái ở đây máu cùng dame rất cao. Không phải ai cũng có trang bị hoàng kim cộng máu để lết xác vào đây.

Thời gian vừa hết hắn ta bị đẩy ra ngoài, mọi chuyện vẫn như bình thường diễn ra, chỉ là cách lúc Băng Thần chuẩn bị đăng nhập vào Tân Sinh thì máy tính bảng của hắn hiện lên điện báo.

Hắn ta vừa mở ra thì có hình của một cô nàng rất đẹp, nhưng khi Băng Thần còn chưa kịp phản ứng thì cô gái này đã bắt đầu lên tiếng.

"Người là Băng Thần."

"Vâng "

"Ta là Elise hội trưởng công hội Roma nắm quyền chỉ huy khu cực tây của thế giới, người rất có tài năng thế nên ta muốn mời người tham gia với chúng ta."

Băng Thần mỉm cười lịch sự từ chối:

"Rất tiếc ta đã có công hội."

Elise có vẻ gấp gáp nói:

"Ta có một chuyện muốn thương lượng, trước tiên cho ta hỏi 100 tỷ liên minh là nhiều hay ít."

Băng Thần thành thật nói:

"Rất nhiều "

Elise cười tươi tắn nói liền một mạch:

"Ta cần người để ta lên cấp 20 trước, số tiền ấy sẽ cho người, bây giờ người có thể đọc số tài khoản cho ta."

Băng Thần nhắm:

"45645xxxxx "

Elise nói:

"Thế là xong hợp tác vui vẻ."

Ngay sau đó nàng ta cúp máy đăng nhập Tân Sinh, vừa vào nàng liền nói:

"Chỉ còn 1000 kinh nghiệm ta sẽ lên cấp 20 mọi người cùng nhau cố gắng nào, trong ngày hôm nay phải lên cấp."

Băng Thần ngăn người thì thầm:

"Ta chưa đồng ý mà "

"Đỉnh "

Khách hàng Elise thông qua ngân hàng thế giới chuyển khoản cho người 100 tỷ.

Băng Thần nhú mày nói:

"Cô nàng này lại đi cho tiền ư, thế thì ta không khách khí."

Băng Thần lại xuất hiện trong Tân Sinh, hắn chạy thẳng vào trong phó bản giết boss Thanh Cơ

Thông báo thẻ giới liền vang lên

Băng Thần người chơi đã trở thành người đầu tiên lên cấp 20, exp + 40000, kim tệ + 50000, trang bị Bạch Kim tự chọn x1, sách kỹ năng Bạch Kim tự chọn, kỹ năng exp + 500

Băng Thần người chơi đã trở thành người đầu tiên lên cấp 20, exp + 40000, kim tệ + 50000, trang bị Bạch Kim tự chọn x1, sách kỹ năng Bạch Kim tự chọn, kỹ năng exp + 500

Băng Thần người chơi đã trở thành người đầu tiên lên cấp 20, exp + 40000, kim tệ + 50000, trang bị Bạch Kim tự chọn x1, sách kỹ năng Bạch Kim tự chọn, kỹ năng exp + 500

Elise cảm giác như có ai đó đâm mình liên ba nhát liên, cả đầu óc dường như choáng váng, tiền tiêu vật nàng tích trữ hai năm đã không còn, ánh mắt nàng trở nên tràn ngập u oán, chút nữa xong việc nhất định phải hỏi cho ra nhẽ.

Băng Thần chỉ trong chớp mắt liền được truyền tống ra khỏi tân thủ thôn, nghe tin hắn lên cấp thì có người vui, có người buồn, Nữ Nhi Hồng thành viên tất nhiên vui, một trăm người do Đoàn Dự dẫn đầu tất nhiên cũng vui.

Bọn hắn ngay lập tức thanh hết trang bị cộng điểm tấn công sau đó đi ra khỏi tân thủ thôn, bọn họ cũng rất an phận thế nên các thành viên của Nữ Nhi Hồng không hề truy cùng diệt tận dù sao vẫn còn tình làng nghĩa xóm.

Băng Thần lúc này đang ở trong một không gian tối đen

Băng Thần người chơi có năng lực vượt trội thế nên không thể tự chọn điểm xuất phát, sẽ phân phối đến ngẫu nhiên 1 trong 200000 tòa thành. Không gian lóe lên Băng Thần xuất hiện ở một tòa thành lớn, khung cảnh xung quanh thật hùng vĩ không thua gì Thiên Nguyên thế giới.

Khi Băng Thần muốn đi thì bỗng nhiên bị một tấm màn trong suốt cản lại

Người chơi không thể vượt qua cho đến khi có người thứ hai vượt cấp hai mươi.

Băng Thần lúc này rất bức xúc, bản thân rất khó khăn mới tới được nơi đây chứ đâu phải tự dưng mà tới, giới hạn là sao, nhưng hắn đang chơi trò chơi không phải theo ý mình. Trong thời gian rảnh Băng Thần, bắt đầu cho Thần Vũ Dây Chuyển tiêu hóa những thứ khác để nâng cao exp.

Đội gần ba tiếng lúc Băng Thần đang muốn thoát trò chơi thì âm thanh của Tân Sinh lại vang lên

Thông báo thẻ giới liên vang lên

Elise người chơi đã trở thành người thứ lên cấp 20, exp + 20000, kim tệ + 25000, Hoàng Kim sáo trang x1, sách kỹ năng Bạch Kim tự chọn, kỹ năng exp + 250

Elise người chơi đã trở thành người thứ lên cấp 20, exp + 20000, kim tệ + 25000, Hoàng Kim sáo trang x1, sách kỹ năng Bạch Kim tự chọn, kỹ năng exp + 250

Elise người chơi đã trở thành người thứ lên cấp 20, exp + 20000, kim tệ + 25000, Hoàng Kim sáo trang x1, sách kỹ năng Bạch Kim tự chọn, kỹ năng exp + 250

Giải tỏa hạn chế, tấm màn trong suốt biến mất, khi hắn chuẩn bị bước đi thì ngay phía sau một tiếng động vang lên, nhìn về sau thì thấy Elise ngã chổng vó xuống đất.

Băng Thần thấy mỹ nhân tất nhiên liền phải thể hiện:

"Cô gái đừng bắt cấn như thế chứ."

Sau đó hắn vươn tay ra nói:

"Đỡ ta kéo ngơoi lên."

Elise vươn tay ra nói:

"Cám ơn "

Thế nhưng khi nàng ngẩng đầu lên nhìn thấy bản mặt của Băng Thần thì nàng thét lên:

"Tên lừa đảo "

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ta lừa ngươi hỏi nào đừng ngay hành động xúc phạm đến danh dự của ta nếu không đừng trách ta nặng tay, ngươi nếu không phải mỹ nữ thì đã chết này giờ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 194: Khi Băng Thần vô sỉ

Elise tức giận nhìn Băng Thần nói:

"Ngươi làm như ngươi có thể dễ dàng giết chết bốn tiểu thư vậy."

Băng Thần nhìn nàng sau đó mở ra bảng tin tức chiến đấu của mình, sau đó hắn chỉ vào dòng dame khi hắn giết boss

Băng Thần người chơi đã gây ra 25040 sát thương lên boss Thanh Cơ

.....

Phía dưới tin tức còn rất nhiều nhưng nàng không dám đọc nữa, nàng khoanh tay lại nói:

"Chúng ta đều sống một cách văn minh nhìn mặt mày người sáng láng là ta biết rồi."

Băng Thần cũng khoanh tay lại muốn xem nàng nói gì, Elise ho khan một cái rồi nói:

"Chúng ta rõ ràng đã thương lượng xong, ta bỏ ra 100 tỷ để lên cấp 20 trước, người đã đồng ý rồi tại sao còn nuốt lời."

Băng Thần thần nhiên nói:

"Người nghe được ta nói đồng ý lúc nào?"

Elise chỉ mặt hấn nói:

"Ta, ta, ta....."

Nhưng rốt cuộc không thành lời, sau đó nàng lại nói:

"Không đồng ý thì người đọc tài khoản làm gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thực ra đạo này có nhiều người muốn cho tiền ta thế nên chỉ cần có người bảo ta đọc tài khoản ta sẽ đọc."

Elise cạn lời tức giận nói:

"Người nói dối làm sao có người ngu ngốc tự gửi tiền cho người, bây giờ hiểu lắm đã rõ người trả tiền cho ta."

Băng Thần nhìn nàng nhúm mày hỏi:

"Tiền gì?"

Elise hét lên:

"100 tỷ liên minh đồng "

Băng Thần lắc đầu nói:

"Thực ra ta đọc cho người không phải tài khoản cá nhân của ta mà là tài khoản quỹ của hội VHPCBT một khi đã hiến vào thì không thể rút ra, rất xin lỗi."

Elise vỗ đầu ngồi bệt ra đất khóc nói:

"Sao người có thể làm như thế? Người có biết ta phải thất lưng buộc bụng hai năm mới để dành ra bằng đó đấy."

Băng Thần áy náy nói:

"Chuyện đã lỡ rồi người khóc cũng vô ích thôi, thay mặt những người trong hội VHPCBT vì số tiền khổng lồ mà người đã đóng góp."

Trong lòng ám đạo:

"Thật cảm ơn người đã đóng góp "Vì hạnh phúc của Băng Thần " giá có thêm vài người nhỉ."

Nói xong hấn quay đầu chạy thẳng một mạch vào bên trong thành, vừa đi hấn vừa mở bảng chỉ số của mình ra coi.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 20)

Exp: 20000 / 20000

Chức nghiệp: Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 7000

Lam: 1002010

Công kích: 3254

Phòng thủ: 1060

Tốc độ: 1140

Trí lực: 200

Thẻ chất: 200

Ác Quỷ Tốc Biến (500/1000), Thiên Sứ Tốc Biến (500/1000), Hắc Ám Hàng Lâm (500/ 1000), Quang Minh Cầu (500/1000), Hắc Ám Giết Chóc (500/1000), Quang Minh Ám Sát (500/1000)

Băng Thần thờ dài mỗi lần được thành tựu mình đều được tặng như thế này thì tốt quá, hần bây giờ cũng không biết phải làm sao để tăng kinh nghiệm chiêu thức. Đi một mạch thẳng vào trong thành, hai người cận vệ hai bên thấy hần đi qua cũng không hề ngăn cản.

Đi vào bên trong Băng Thần thấy được sự trống vắng của tòa thành, dân cư thì lác đác vài mống, khi thấy được một nơi có bảng hiệu "bách hóa " hần liền đi vào.

Bên trong cũng không khác gì tân thủ thôn nhiều nhất vẫn là sinh lực cùng lắm, Băng Thần vừa xem xét vừa hỏi:

"Ông chủ tại sao trong thành lại ít người như thế?"

Người lão bản thờ dài nói:

"Tòa thành ít người như thế là do cách đây không lâu bị cường đại yêu quái tấn công, thậm chí cả thành chủ cũng bị thương không nhẹ, tuy cuối cùng thắng nhưng trong thành lại đối mặt với một lần dịch bệnh bùng phát.

Lão thành chủ phải hơn một tuần mới bình phục đi ra chủ trì trấn áp dịch bệnh, thế nhưng khi đó thì quá trễ, người dân trong thành chết rất nhiều. Những người giàu có đã bỏ đi hết, chỉ có nghèo khổ mới ở lại đây.

Thành chủ hôm trước phát biểu vài hôm nữa sẽ có các chiến binh bắt từ đến từ dị giới giúp chúng ta tiêu diệt bớt yêu thú xung quanh lấy lại tình trạng hòa bình cho tòa thành.

Hần nhìn một vòng Băng Thần rồi nghi hoặc hỏi:

"Liệu người có phải chiến binh đến từ dị giới mà ta vừa nhắc tới không?"

Băng Thần suy nghĩ rồi trả lời:

"Quả thật đúng như thế."

Vừa nói xong thì Băng Thần đã thấy một thứ

Kinh nghiệm thư

Tác dụng: + 100 exp kỹ năng

Giá bán 10 kim tệ / cuốn

Băng Thần bắt đầu nhắm tính rồi nói:

"Lão bản bán cho ta 12570 cuốn Kinh nghiệm thư "

Người lão bản tròn mắt hỏi:

"Ngài nói thật chứ?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta nói đùa người làm gì lấy sách ra rồi kết toán."

Người lão bản rất nhanh chóng nói:

"Tổng tiền tiêu của khách hàng là 125700 kim tệ."

Băng Thần không hề hề giao dịch thật nhanh chóng với người lão bản,khi hấn đi xa thì lão bản tiệm tạp hóa vẫn vẫy tay nói:

"Kính mong khách hàng lần sau chiếu cố."

Băng Thần thời gian vừa rồi đánh boss quá nhiều thế lên kim tệ thì hấn ta không hề thiếu, bây giờ trong hành lãg vẫn còn dư gần 100000 kim tệ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Bị đả kích Elise

Băng Thần đi ra xa thì lựa một chỗ vắng bắt đầu nhét exp cho kỹ năng, hấn nhìn đồng kỹ năng của mình lên nhanh như gió thì lòng vui đến mức nở hoa.Nhưng chỉ vài phút sau Băng Thần nhận ra một điều rằng học cũng lâu không kém.

Elise cũng như Băng Thần đến tiệm tạp hóa mua Kinh Nghiệm Thư sau đó lại gần Băng Thần ngồi ăn sách, một tiếng sau nàng đã ăn xong hết tất cả nhưng nàng vẫn thấy Băng Thần còn đang hì hục.

Nàng có chút thú vị rồi cuộc tên này làm sao mà lại học lâu như thế, đứng ở sau lưng hấn nhìn vào bảng kỹ năng với sau cái kỹ năng có lượng exp cần thiết cao hơn bình thường lại còn tận sau cái.

Băng Thần cũng biết chứ nhưng hấn không quan tâm nàng dù biết thì làm được gì, hấn nhỏ giọng nói:

"Người có muốn xem chiêu thức của ta không?"

Elise lắc đầu nhưng sau đó lại gật đầu, nàng hơi rụt rè nói:

"Đây không phải người tư ân sao?"

Hấn mỉm cười nói:

"Cũng không tính là tư ân bởi ta đã dùng lên nhiều người lắm rồi."

Hấn quẹt nhẹ một cái thông tin trượt xuống, Elise bắt đầu chăm chú ngồi đọc, từng cái một càng khiến mồ hôi của nàng tuôn ra như nước, nàng vốn nhận được một cái kỹ năng vô cùng bá đạo nhưng so với Băng Thần thì chẳng khác gì muối.

Vừa nãy nàng thành công chọc giận hấn thì hậu quả không thể tưởng tượng được, nàng là người biết co biết duỗi thể nên liền mỉm cười nói:

"Băng Thần này."

Băng Thần vừa nuốt sách kỹ năng vừa hỏi:

"Có chuyện gì?"

Elise mỉm cười nói:

"Người xem hai chúng ta cùng đến một tòa thành đã là có duyên phận, hay bây giờ chúng ta tổ đội ra ngoài săn boss đi."

Băng Thần còn chưa biết quái vật ở đây như thế nào thế nên tổ đội cũng không tệ, cũng đúng lúc này một kỹ năng hoàn thành lên cấp 20

Thiên Thần Tốc Biến (Cấp 20)

Khi thi triển sẽ tạo ra hiệu ứng nổ tung tại chỗ đánh lừa đối thủ, bản thân dịch chuyển tức thờ đến phạm vi gần đó giới hạn từ 1 - 6 mét. Trong quá trình dịch chuyển thân thể tại hư không, miễn nhiễm 100 % sát thương vật lý, 100 % sát thương pháp thuật.

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

Sau lever 20 cần chiêu thức cấp độ 20 cùng Bạch Điều Cầm lòng để tiến cấp

Tiêu hao: Lam lượng 200

Thời gian hồi: 19 giây

EXP: 20000 /20000

Băng Thần vui vẻ nói:

"Hai ta đều rất mạng thế nên việc tổ đội thật sự không cần thiết lắm, nhưng suốt phát từ lý do an toàn lên ta chấp nhận cùng người kết đội lần này."

Elise vui vẻ nói:

"Thế thì tốt chúng ta ra bên ngoài xem sao."

Băng Thần đứng dậy đi cùng nàng, tuy thế nhưng tay hắn vẫn liên tục làm động tác tăng cấp kỹ năng, hai người đi ra khỏi thành sau đó phải đi một đoạn khá xa thì mới tới nơi quái vật bày.

Một bày linh dương hần soi bọn chúng thì hơi có chút giật mình

Cường Nộ Linh Dương

Cấp: 20

Sinh lực: 13000

Công kích: 600

Tốc độ: 500

Phòng thủ: 150

Chiều thức: Lao tới (gấp đôi tốc độ), húc (sát thương x3 trúng mục tiêu gây trạng thái choáng trong vòng 3 giây.

Băng Thần bắt đầu rải xuống quang minh bày, hần quay qua bảo:

"Người cho ta xem bảng chỉ số, ta cần tính toán một chút thông số chiến đấu, nếu không rất có thể người sẽ thành gánh nặng "

Elise bừa môi nói:

"Chức nghiệp khác thì có thể nhưng ta là một thuật sư, chuyên đi tăng sức mạnh cho các hệ khác, chưa kể ta còn có một kỹ năng rất mạnh, khi người liên kết với ta thì mỗi đòn tấn công của người sau đó sẽ gây ra thêm 20% sát thương gián tiếp."

Băng Thần nhàn nhàn nhìn nàng hơi chép miệng nói:

"Thế à "

Elise cảm giác hình như mình bị tên này coi thường, nàng may mắn có được vị trí người đăng nhập game thứ hai lên còn rất nhiều con bài bí mật, để lúc nào thể hiện ra xem tên này có phải trầm trồ hay không.

Chưa kể nàng trúng phải vị trí may mắn thế nên sau khi tiêu diệt xác sống đi vào Tân Sinh chỉ số tăng mỗi lần đều x4, nàng có thể vỗ ngực tự xưng mình là siêu cấp âu thần, may mắn tràn ngập.

Nhân vật: Elise (Cấp 20)

Exp: 20000 / 20000

Chức nghiệp: Thần Cấp Thuật Sư (Thần cấp)

Sinh lực: 5000

Lamr: 2500

Công kích: 1500

Phòng thủ: 900

Tốc độ: 800

Trí lực: 90

Thể chất: 90

Thần Thuật Song Sát (15000 /15000), Thức Tỉnh Chi Thuật (10000/10000)

Elise đặc ý nói:

"Thế nào?"

Huých nhẹ vai của hắn một cái rồi nàng nói:

"Bây giờ thì ngoan ngoãn mở bảng chỉ số của mình ra cho bọn tiểu thư xem."

Băng Thần nhìn nàng rồi nói:

"Thất sự nguoi không lên xem, nếu không sẽ bị đá kích rất nặng đấy."

Elise không tin nàng nói:

"Mở ra đi không lẽ nguoi tính chơi sấu."

Băng Thần đành phải mở ra bảng chỉ số cô nàng xem xong thì không thể kiềm chế bản thân.

"Công kích của nguoi làm sao lại cao đến mức như thế, dù không đeo vũ khí cũng gấp đôi ta."

Sau đó nàng lại giật mình gào thét:

"Lam lượng 1002010 mắt ta có vắn đề hay sao ý, trí lực, thể chất cũng 200, nhất định do ta nhìn nhầm rồi, còn chức nghiệp rõ ràng không bình thường tại sao lại không có đánh dấu đẳng cấp."

Băng Thần để cho nàng lầm nhầm một mình còn bản thân lao vào phạm vi của một con Linh Dương, khi gần tiếp cận hắn ta mới thi triển chiêu thức.

Quang Minh Cầu

Hắn Âm Giết Chóc

- 56072

Băng Thần người chơi đã giết chết Cuồng Bạo Linh Dương exp 200 (200/ 210000)

Chúc mừng người chơi lên cấp 21.

Trong trạng thái tổ đội Elise vô tình thấy được sát thương Băng Thần gây ra, nàng không khỏi hít vào một hơi khí lạnh. Cùng lúc đó Băng Thần đã sử dụng Thiên Thần Tốc Biến để lui ra ngoài, hắn nhìn mà nói:

"Có lẽ nguoi chỉ cần buff thôi chứ không thể tham chiến ngay đâu, ta vừa này để ý tuy chúng bị mù tạm thời nhưng vẫn kịp phản ứng theo âm thanh của đồng bạn, nguoi vào đó sẽ bị chúng nó sử lý ngay."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 196: Người chắc chứ

Elise biết mình lao lên lúc này thì sẽ rất bất lợi cho chính mình, nếu Băng Thần đã nói như thế thì còn gì tốt hơn, nàng lui ra một chút rồi cười nói:

"Nguoi cứ xong lên đánh ta sẽ hộ thuẫn phía sau. Cố lên, cố lên"

Sau đó người hắn ta sáng lên

Người chơi nhận được hiệu ứng Thần Thuật Song Sát đánh trúng kẻ địch sau đó gây ra 30% sát thương gián tiếp.

Người chơi nhận được hiệu ứng Thức Tinh Chi Thuật tốc độ công kích x1.5 trong vòng 1 phút

Hắc Âm Hàng Lâm

Quang Minh Âm Sát

- 75400.....

Băng Thần rất đơn giản đã sờ sát hết toàn bộ đám linh dương, nhìn lượng sát thương hắn mới cảm nhận được sự cần thiết của Thuật sư, tốc độ công kích tăng lên rất đáng kể.

Lên cấp rồi Băng Thần quyết định xem xem có phải đúng như mình nghĩ không

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 20)

Exp: 6000 / 210000

Chức nghiệp: Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 7300

Lamr: 1002310

Công kích: 3559

Phòng thủ: 1360

Tốc độ: 1240

Trí lực: 240

Thể chất: 240

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sư Tốc Biến (5000/19000), Hắc Âm Hàng Lâm (500/ 1000), Quang Minh Cầu (500/1000), Hắc Âm Giết Chóc (500/1000), Quang Minh Âm Sát (500/1000)

Elise thấy hắn như thể trong lòng rất hâm mộ, nhưng nàng chưa kịp quá vui mừng thì Băng Thần đã bỏ rơi tổ đội, nàng thấy thể liền nói:

"Sao lại bỏ tổ đội rồi?"

Băng Thần thần nhiên nói:

"Như ngươi cũng thấy ta không cần phải có người hỗ trợ cũng có thể dễ dàng giết boss, thế thì có sao tổ đội chia kinh nghiệm làm gì. Lão bà ta đòi tổ đội ta con đòi thịt thường, ngươi một người xa lạ ta tại sao...."

Khi hắn đang nói thì đằng sau rung động mạnh, hai người đều quay mặt lại.

"Kình, kình...."

Một đầu khổng lồ linh dương không biết từ đâu chạy ra làm cho hai người giật hết cả mình, Băng Thần theo phản xạ tốc biến núp đi, nhưng Elise thì chắc do quá rung động lên không kịp phản ứng. Băng Thần dùng Thiên Thần tốc biến quay lại chỗ nàng sau đó kéo nàng nằm xuống bụi cỏ, Băng Thần cảm giác con boss này có gì đó không đúng.

Đầy ngả Elise xuống sau đó một tay che miệng nàng Băng Thần nói nhỏ:

"Im lặng "

Thế nhưng cô nàng lại giãy giụa càng lúc càng mạnh, thực tế Băng Thần cũng biết nguyên do nhưng do ngực nàng vừa to vừa mềm làm cho tay hắn không nỡ buông ra, được một lúc thì nàng trầm tĩnh lại.

Băng Thần buông ra bịt miệng sau đó hỏi nhỏ:

"Ngươi là cái gì?"

Elise nhìn về bàn tay vẫn đang xoa bóp ngực của mình gất giọng:

"Thế ngươi đang làm gì thế "

Băng Thần lấy một tay khác cũng nắn bóp chừng chặc đoàng hoàng nói:

"Ta chỉ muốn xoa bóp cho ngươi bình tĩnh lại thôi."

Elise tròn trắng mắt thẫn thờ:

"Tên này rốt cuộc có phải là không biết nhục trong truyền thuyết hay không."

Nàng giãy mạnh đẩy hẳn ra quát:

"Đồ dâm tặc "

Băng Thần lẩn qua một bên né đi, Elise to tiếng khiến có con linh dương khổng lồ kia nhìn thấy nàng, khi nàng chưa kịp lui thì Băng Thần đã biến mất từ đời nào, sau đó nàng chỉ kịp nhìn chỉ số của nó rồi bị miểu sát.

Cường Nộ Linh Dương Vương

Cấp: 30

Sinh lực: 500000

Công kích: 2000

Tốc độ: 2000

Phòng thủ: 500

Chiều thức: Lao tới (gấp đôi tốc độ), húc (sát thương x3 trúng mục tiêu gây trạng thái choáng trong vòng 3 giây, Không gian tử thần (đòn tấn công ngoài phạm vi 2 mét không có tác dụng), Chấn động (dậm xuống đất gây sát thương x2 toàn thể ba lần trong bán kính 15 mét kèm hiệu quả gây choáng)

Nàng giật hết cả mình chỉ kịp quay về Băng Thần chứ:

"Đồ khốn nạn "

Chấn động

"Ầm,ầm ầm "

Ba tiếng dậm đất

- 2000, -2000, -2000

Băng Thần vẫy tay tiễn biệt nàng nhưng khi hẳn nhìn thấy có một món trang bị Bạch Kim rớt xuống thì

Quang Minh Ám Sát

Tiếp cận thật nhanh hẳn lượm lấy món đồ sau đó liền tung chiêu tẩu thoát

Quang Minh Cầu

Ác Quỷ Tốc Biến x5

Thiên Thần Tốc Biến

Trong chớp mắt hẳn ta đã đi ra ngoài phạm vi trăm mét, Băng Thần không ngờ cô nàng này lại may mắn hơn cả mình, sở hữu lấy trang bị Bạch Kim, trả sao chỉ số nàng cũng không thấp chút nào.

Hắn lết về cổng thành thì thấy Elise khóc lóc chạy ra, nàng nhìn hẳn tức giận lao vào há miệng liền cắn, cô nàng này tức đến mức không thèm thi triển kỹ năng luôn.

Băng Thần né qua sau đó cầm trang bị Bạch Kim trên tay nói:

"Người kích động gì trang bị đang ở trong tay ta."

Elise nhìn thấy liền tỉnh táo lại lao tới:

"Đưa nó cho ta."

Băng Thần cất nó vào hành trang của mình nhìn nàng nói:

"Ta liều mạng mới vì người lấy lại, người cũng phải bỏ ra chút thành kính mới được."

Elise vui vẻ nói:

"Cái gì cũng được, chỉ cần người trả nó cho ta."

Băng Thần nhìn nàng mỉm cười hỏi lại:

"Người chắc chứ?"

Elise cảm giác có chút không ổn nhưng vẫn kiên quyết nói:

"Chắc chắn "

Cả gia tộc cùng rất nhiều người trong công hội ngã xuống không biết bao nhiêu lần mới vì nàng lấy nó sao có thể dễ mất được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Nguy hiểm kích thích

Băng Thần nhìn nàng một vòng tóc vàng mắt xanh, da thì trắng như tuyết tuy nhiên lại có vẻ hồng hào đầy sống động, đôi chân dài miên lan. Chiều cao của nàng chắc cũng khi hơn cả hấn nữa mặc dù hấn ta đã cao gần 1m9.

Elise nghi ngờ hỏi:

"Người muốn gì thì nói nhanh lên."

Băng Thần nhìn nàng mỉm cười nói đùa:

"Nếu ta muốn người thì sao? "

Hấn muốn trên nàng ta xem sao nhưng ngoài hấn dự kiến.

"Cũng được nhưng nếu muốn ta thì có rất nhiều điều người phải đáp ứng được với ta."

Băng Thần nhíu mày, cô nàng này rốt cuộc có ý gì, đừng nói nhìn nàng như thế lại là hạng phụ nữ ngàn vạn người cười, hấn dùng sức mạnh của hệ thống dò tìm quá khứ của nàng nhưng bắt ngờ là lại hoàn toàn sạch sẽ.

Tìm hiểu sâu hơn thì hấn mới rõ ràng, hóa ra cô nàng này có cha là tổng giám sát chính phủ, đồng thời cũng là một người giàu nhất vùng cực tây. Gia đình bọn họ thờ phụng Nữ thần chiến tranh thế nên nữ nhân trong gia đình trình tiết sẽ hiến tế cho tượng thần.

Một chiến binh thì không cần có thân thể ít điểm yếu nhất có thể, trình tiết cũng thế nhưng Elise lại vô cùng thích thú với chuyện nam nữ, chỉ có điều không qua mặt được cha mẹ nàng.

Thời đi học những người nam sinh tiếp cận nàng đều có số phận bi thảm vô cùng, những màn vật "hoa mi " đầy đau đớn, có người thì bị một đồng nam nhân hấp diễm.

Ông cố nội nàng lại là một trong những Phong Thần còn khỏe mạnh thế nên có nhiều nhà quyền quý con cháu mất "hoa mi " cũng cắn răng nuốt vào bụng.

Băng Thần kinh hãi:

"Mới chỉ tiếp cận nàng ta còn chưa làm gì thì đã có kết cục như thế, vừa nảy mấy cái ý nghĩ trong đầu mình mà thực thi được sau đó thì bị phát hiện thì sao nhỉ. Một vị phong thần sẽ đi vào Nữ Nhi Hồng bắt mình ra sau đó bị một đám nam nhân....."

Thấy sắc mặt của hấn ta biến đổi Elise biết nhưng lần trước làm quá thế nên danh tiếng vang xa quá, bây giờ bọn họ muốn tìm ý trung nhân cho nàng thì cũng không có ai dám muốn. Bây giờ nàng đã 25 rồi mà vẫn ế chồng queo, những người có ý đồ với nàng thì không có cái nào làm nàng hài lòng.

Thử làm quen với bọn họ thì chẳng khác nào giết bọn họ, bởi vì đã không lọt mắt nàng thì sao đi vào mắt của mấy người ở nhà.

"Người đừng vội sợ, nghe ta nói đã."

Băng Thần nghe nàng nói thì theo phản xạ đáp trả:

"Ta không sợ "

Elise nhìn hấn hỏi:

"Ta có xinh đẹp hay không?"

Băng Thần rất thành thật nói:

"Người thực sự đẹp thật nhưng ta biết nhiều người xinh hơn người."

Elise bữu môi cười nói:

"Ta cũng điều tra qua người rồi, có người đẹp hơn ta thật nhưng có một thứ các nàng sẽ luôn thua ta, điều này ta giám đảm bảo."

Băng Thần nhìn nàng hiếu kì hỏi:

"Điều gì?"

Elise thoải mái tự tin nói:

"Ta giàu vô cùng, cha ta là người giàu nhất thế giới, mẹ ta giàu nhì thế giới, top 10 còn lại chia cho các người khác trong dòng họ."

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Người không cần phải khoe khoang cứ nói ra đi ta sẽ suy nghĩ."

Elise chân thành nói:

"Thật sự thì người là nam nhân có vẻ ngoài đẹp đẽ nhất ta từng biết, nữ nhân Tây phương chúng ta sống rất phóng khoáng, một khi đã gặp được một cực phẩm nam nhân chắc chắn sẽ đeo bám không bỏ."

Người thì tài sắc vẹn toàn tuy tính cách hơi dâm dề dề tiện một chút nhưng không quá quan trọng, nam nhân nào chả như thế."

Băng Thần cười ha ha nói:

"Không quan trọng mà vừa nãy ta chỉ mới sờ ngực người thôi mà đã phản ứng như thế rồi."

Elise xấu hổ cả giận nói:

"Người thử nghĩ xem lần đầu ai chả thế, ta hỏi người nếu có một nữ nhân bắt ngờ sờ lấy chỗ hiểm của người thì người có phản xạ như ta không."

Băng Thần nhìn nàng nghiêm túc nói:

"Chắc chắn không, ta biết nói ra người sẽ không tin thế nên hai chúng ta thử một chút, người lại đi ta sẽ không kháng cự cho xem."

Vừa nói hấn ta còn vừa bắt đầu có ý định cởi quần ra, Elise vội quay sang hướng khác nói:

"Được rồi ta tin người không ngại, ta có thể cho người cơ hội để trở thành bạn trai ta nhưng có những điều người phải đáp ứng được, phần lớn cũng không phải điều kiện của ta mà của gia đình."

Băng Thần kéo quần lên đi quanh nàng một vòng âm thầm đánh giá xem có đáng để mạo hiểm không, một cái gái Tây cực phẩm bỏ đi thì tiếc, trải nghiệm kích thích một chút cũng không quá đáng.

Nhưng thực ra có lẽ bây giờ còn chưa phải lúc, giữ nàng bên cạnh mình trước đã, cứ tìm cách xoi được Trịnh Vũ Cầm cùng Mạc Khanh rồi tính tiếp, bốn tỷ muội song sinh thì chỉ nghĩ thôi cũng đã kích thích gần chết.

Hấn ta thay đổi 180 độ nói:

"Thực ra nãy giờ ta chỉ đùa với người thôi, con người ta đứng đắn sao lại có thể như thế, boss rất quý hiếm, trang bị cũng quý hiếm làm sao có thể...."

Elise ghé tai hấn nói nhỏ, Băng Thần nghe xong ho khan nói:

"Ta cũng không thiếu tiền."

Elise thấy tên không hổ đệ nhất hái hoa của Nữ Nhi Hồng trong đầu chỉ có mấy thứ kia, nhưng công hội cần nàng giúp vang danh một lần, nếu lần này con boss đầu tiên lại mất thì thật khó giao phó, nàng nắm chặt tay quyết tâm.

"Cái gì người nói thật sao?"

Băng Thần ho khan rồi nói:

"Elise tiểu thư ta thấy người thành tâm như thế, chắc cũng chỉ vì công hội của mình mà thôi, cũng làm lãnh đạo ta biết người không dễ dàng, nhưng tiền trao cháo múc chúng ta tìm nơi kín đáo một chút."

Sau đó không đợi nàng nói gì hần liền kéo nàng vào một nơi kín đáo, nơi này là cổng thành nhờ có người lên cấp 20 nhìn thấy thì không tốt.

Băng Thần rất nhanh chóng cời cái gì cần cời còn Elise thì cũng giật mình khi thứ kia lại to dài như thế thậm chí nam nhân nơi nàng sống vốn nổi danh to lớn nhưng cũng phải chào thua, nàng cũng không có nhiều kinh nghiệm chỉ có thể dựa theo kinh nghiệm tham khảo từ "tư liệu" trên mạng.

Những bước đầu tiên rất phê pha, Băng Thần mỉm cười xoa đầu nàng nói:

"Ta chưa biết tên đầy đủ của người."

Nàng buông ra cây kem đang mút dở nói:

"Ta tên đầy đủ là Elise Harris nhớ cho kỹ vào."

Nửa tiếng sau dưới kỹ năng hơi kém lưu loát của nàng Băng Thần cuối cùng cũng xong việc, Elise vuốt trên mặt, trên tóc rồi nói:

"Những thứ kính tòm này làm sao rửa sạch đây."

Băng Thần hai mắt hít lại nhìn nàng nói:

"Ta bảo người nuốt hết thì người lại không chịu nghe."

Lấy quần áo lau sơ thì Elise nhìn hần nghiêm túc nói:

"Tiền trao nhưng cháo chưa múc đâu, người phải giữ lời nếu không ta sẽ nói cho cha ta."

Băng Thần còn đang phê pha nghe nàng nhắc đến cha nàng thì "hoa mi" ngừng hót luôn:

"Người đừng nhắc đến cha người nữa, mắt húng lăm biết không."

Elise nhìn hần về bối rồi thì mỉm cười nói:

"Vừa nãy sao không sợ bây giờ lại sợ."

Băng Thần đứng lên nhẹ nhàng mỉm cười nói:

"Có chút nguy hiểm thì mới kích thích, không ngờ nữ nhân phương Tây các người lại hào phóng như thế, bây giờ ta lại có chút lo lắng người cùng nam nhân khác."

Elise nhìn hần nói:

"Người tính tình quá mức ích kỷ, chỉ thích thân thể ta lại muốn chiếm hữu ta cho riêng mình, người không cảm giác mình quá đang hay sao."

Băng Thần nhìn nàng hỏi:

"Thì sao chứ?"

Elise lại gần hần thân nhiên nói:

"Chẳng sao cả, chỉ có điều muốn giữ ta cho riêng người thì phải xem người có thể làm gì cho ta."

Băng Thần về khoản này thì lại tự tin vô cùng, nữ nhân của hần từ trước đến nay hầu như muốn gì hần cũng đều đáp ứng được. Nhưng hần cùng Elise cũng vẫn chỉ là tiền trao cháo múc thế nên hần chẳng thèm đề cập làm gì, nếu có duyên thì mới nín.

Nhưng vừa nãy nhìn tình hoa của mình dính khắp nơi trên gương mặt toát ra vẻ cao quý của nàng thì lại khiến hần sâu đậm kích thích, giống như mình vừa mới làm cho một vị thiên sư xa đọa vậy, có lẽ đây chính là vẻ đặc hữu của nữ nhân tây phương.

Nghĩ thế Băng Thần không khỏi liếm môi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Giết boss

Băng Thần đang tự sướng trong lòng thì bị Elise kéo về thực tại, nàng đẩy hắn để tên này tỉnh lại, còn hắn vẫn đang suy nghĩ lung tung lên chân lui hai bước suýt té về đằng sau.

"Đi giết boss "

Băng Thần tỉnh lại xấu hổ nói:

"Ồ, được rồi chúng ta làm thịt con boss này thôi."

Hai người sau đó rất nhanh chóng đi đến chỗ boss, Băng Thần nhanh chóng lên kế hoạch để có thể giết boss trong thời gian ngắn nhất, hắn quay lại sau lưng gương mặt nghiêm túc nói:

"Bây giờ ta sẽ tổ đội sau đó ngươi buff hết tăng sức mạnh cho ta, nhớ kĩ phải tránh xa mười năm mét rõ chưa."

Elise gật đầu, nàng cũng không ngốc, chiêu thức của con boss này hoàn toàn khác chế tay dài nhưng không biết Băng Thần sẽ làm sao để né tránh chiêu Chấn Động.

Băng Thần không biết lo lắng của nàng những gì cần thiết hắn ta đã tính toán một cách rõ ràng, giết boss quá trình trong đầu cũng đã có.

Băng Thần chưa lập tức tiến đánh hắn quay qua nàng nói:

"Ngươi kéo một con quái vật đến phạm vi gần ngươi một chút nhưng nhớ phải cách con 15 mét."

Elise nhanh chóng kéo một con quái tới nhưng nàng không rõ hắn muốn gì, Cuồng Bạo Linh Dương Vương khi thấy con quái vật kia đuổi theo nàng thì đã chú ý, Băng Thần đã thấy nó chuẩn bị lao tới.

"Ngay lúc này buff tất cả vào người ta."

Ánh sáng bao phủ thông báo lại vang lên

Người chơi nhận được hiệu ứng Thần Thuật Song Sát đánh trúng kẻ địch sau đó gây ra 30% sát thương gián tiếp.

Người chơi nhận được hiệu ứng Thức Tinh Chi Thuật tốc độ công kích x1.5 trong vòng 1 phút

Băng Thần chủ động chạy đến phía boss chiêu đầu tiên vẫn như mọi khi

Quang Minh Cầu

Hắc Ám Giết Chóc tốc biến về đằng sau boss Băng Thần rất nhanh chóng đâm một kiếm

- 150200

Sinh lực boss hạ một mảnh lớn nhưng Băng Thần không ham chiến mà lui ra xa khi boss vừa dơ chân lên thực hiện chiêu Chấn Động thì Băng Thần trong chớp mắt phản ứng

Quang Minh Ám Sát

Hắn bay thẳng rồi xuất hiện trước mặt con quái được Elise dẫn tới một đao đâm chết nó

- 75400

Linh Dương dậm đến phát thứ hai vừa xong thì Băng Thần liền lao tới

Thiên Thần Tốc Biến

Chân của linh dương dậm xuống nhưng trong lúc đó Băng Thần đang dịch chuyển

Miss

Một chữ miss hiện lên nửa giây sau Băng Thần xuất hiện trước mặt nó đâm một kiếm

- 75400

Lao Tới boss cũng thi triển kỹ năng

Băng Thần hừ nhẹ một tiếng cũng thi triển kỹ năng

Hắc Ám Giết Chóc

Con linh dương liền lao hụt Băng Thần đứng sau lưng đâm liên hai kiếm

- 150200,-150200

Băng Thần người chơi đã hạ gục boss Cuồng Bạo Linh Dương Vương nhận 2000 exp (8000/ 210000)

Thế giới thông cáo

Tổ đội của Băng Thần và Elise người chơi đã giết chết boss đầu tiên bên ngoài tân thủ thôn, kim tệ + 50000, exp +50000, trang bị Bạch Kim +1, sách kỹ năng Hoàng Kim x5.

Tổ đội của Băng Thần và Elise người chơi đã giết chết boss đầu tiên bên ngoài tân thủ thôn, kim tệ + 50000, exp +50000, trang bị Bạch Kim +1, sách kỹ năng Hoàng Kim x5.

Tổ đội của Băng Thần và Elise người chơi đã giết chết boss đầu tiên bên ngoài tân thủ thôn, kim tệ + 50000, exp +50000, trang bị Bạch Kim +1, sách kỹ năng Hoàng Kim x5.

Các công hội trưởng thờ dài Băng Thần tên vang lên một lần thì lắc đầu sự chênh lệch trong trò chơi càng ngày càng lớn, nhưng tại sao hội trưởng của Roma lại cùng tổ đội với Băng Thần của Nữ Nhi Hồng vậy nhỉ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Đoàn Dự trở lại

Đế quốc sụp đổ, Băng Thần không biết sẽ có nhiệm vụ như thế nào nhưng hắn có linh cảm nó đối với mình rất quan trọng, trong tám thư chỉ có vài dòng chữ nói về chuyện thành chủ phải đi một trăm dặm để tiếp một ai đó.

Băng Thần phóng nhanh đến nơi mà bức thư đang dẫn dắt, lần này Băng Thần mất nửa tiếng đến nơi, nơi mà hắn dừng chân có một hang động, hắn ta lần mò đi sâu vào bên trong.

Đến khoảng giữa hang động thì bức thư lại hướng hắn vào bờ tường, Băng Thần ngạc nhiên vô cùng, nhưng cái gì cũng có nguyên do của nó cả, hắn thử gõ nhẹ vào bờ tường nhưng âm thanh rất đặc giống như không có mặt thất.

Nhưng hắn vẫn có chút nghi ngờ, áp sát tai vào trong tường ngón tay gõ nhẹ, Băng Thần mỉm cười đắc ý:

"Quả nhiên đúng như thế, tường này làm bằng đá tảng siêu dày, tuy tiếng vang rất nhỏ nhưng sao qua mặt được ta."

Băng Thần dừng ra xa sau đó lấy Sát Thần Kiếm chém vào bờ tường.

"Keng, keng, keng....."

Băng Thần vô cùng kiên nhẫn nhưng phải mất đến tận nửa tiếng mới phá vỡ được cũng khiến hắn ta muốn chửi thề, khi bụi đất tan đi thì hắn thấy được mấy cô nàng đang ngồi run cầm cập bên trong.

Hắn lên tiếng hỏi:

"Các vị là ai? Làm sao lại bị giam ở đây?"

Một người cô nết sợ hãi trả lời:

"Chào mừng sĩ chúng ta là hầu nữ của Thanh Lam hoàng hậu cùng Thủy Nguyệt công chúa, trong khi chạy trốn khỏi bọn phản động mới lưu lạc đến đây."

Băng Thần mất sáng lên quét một vòng không thấy Thanh Lam thì nhú mày hỏi:

"Thế công chúa và hoàng hậu ở đâu?"

Hầu nữ thống khổ sợ hãi nói:

"Hoàng hậu cùng công chúa đã xảy ra chuyện, chúng ta khi chạy trốn chui vào trong hang động này thì không ngờ đây là sào huyệt của một con rồng. Nó vừa thấy hoàng hậu thì đã đòi cưới nàng sau đó bắt nàng mang về, nó còn nói sẽ tổ chức đám cưới sau ba năm."

Băng Thần bắt đầu lo lắng cho nhiệm vụ của mình hần nhìn nàng ta hỏi:

"Hoàng hậu bị con rồng đó bắt đi đâu, với lại công chúa thì sao?"

Hầu nữ khóc lên nói :

"Dùng sĩ ngày giải cứu công chúa trước đi, hoàng hậu bị mang vào Long Sào nơi đó tụ tập rất nhiều long tộc cấp cao, con rồng bắt ngài ấy đi đăng cấp cũng bốn trăm.Còn công chúa thì nghiêng nước nghiêng thành nhưng nó bảo không thích nữ nhân còn trẻ lên nhốt nàng sâu bên trong hang động."

Băng Thần nhìn các nàng nói:

"Các người đợi ở đây ta đi giải cứu nàng ấy."

Trong thâm tâm lại thầm nghĩ:

"Con rồng kia sở thích mặn thật."

Hầu gái kích động nói:

"Bên trong có khá nhiều quái vật canh giữ đăng cấp đều đã hơn 20 hay ngài đi gọi viện binh từ thành chủ rồi cứu người sau."

Băng Thần phát tay nghiêm chỉnh nói:

"Mọi người không cần lo lắng, năng lực của ta chính ra rõ nhất, trừ khi cấp 40 quái vật thì mới có thể gây ra nguy hiểm cho ta còn mọi người đợi ở đây ta cứu công chúa thì chúng ta quai lại thành."

Hầu nữ lo lắng nói:

"Thế thì nhờ dũng sĩ cứu công chúa."

Cứu công chúa Thủy Nguyệt

Chi tiết: Cứu lấy công chúa Thủy Nguyệt bị giam trong hang động

Độ khó: C

Thời hạn: 2 tháng

Thưởng: Công chúa ban thưởng

Phạt: Không

Băng Thần lao vào bên trong thì thấy được nhiệt độ càng ngày càng nóng, khi đi sâu hơn nữa thì âm thanh Tân Sinh vang lên

Người chơi Băng Thần đã phát hiện phó bản Long Huyết, sinh lực hao tổn 20/s, phòng thủ - 50%, kháng ma pháp - 100%, tốc độ di chuyển - 30%, tốc độ đánh - 20 %.

Trên đầu Băng Thần lúc này trạng thái bất lợi nhiều kinh khủng, đi thêm vài bước nữa thì sinh lực hần bắt đầu giảm

- 20, -20, -20.....

Hần lông mày sâu sắc nhíu lại sau đó lấy ra Âm Ảnh Dạ Hành mặc vào , lượng sát thương do hiệu ứng xấu giảm nhanh

- 10,-10, -10.....

Hần bây giờ chỉ cần liên tục uống máu thì sẽ không có vấn đề, cắt đi Sát Thần Kiếm, lần này hần muốn thử xài Âm Ảnh Đoản Kiếm, nhưng thanh đoản kiếm vừa xuất ra thì Thiên Phú Đoản Kiếm cùng Huyết Ngọc Liên cũng bay ra.

"Lại như thế rồi nhưng tại sao lần này lại có tới hai món thể nhĩ."

Khi Băng Thần còn đang thắc mắc thì Âm Ảnh Dạ Hành rung lên lại một lần nữa cả hai thứ vỡ tan, sau đó bị hai món đồ hút lấy, đồ đen hỗn hợp quần lấy Băng Thần, vài phút sau một bộ quần áo phủ lên người hần, lơ lửng trên không trung thanh đoản kiếm cũng bị hần bắt lấy.

Thiên Phú Đoản Kiếm (Dao găm) (Chỉ số kế thừa người chơi)

Độ quý hiếm: Thông Thiên Khí

Tác dụng: sát thương chí mạng khi tấn công sau lưng x 3, cướp đoạt thiên phú tu luyện (0, 01 %)

Tiêu hao: 0

Huyết Ảnh Dạ Hành (Toàn thân trang phục) (Chỉ số kế thừa người chơi)

Độ quý hiếm: Thông Thiên Khí

Tác dụng: Tốc độ di chuyển x 2, giảm sát thương 50 % (bất kể loại nào), ẩn thân ngày đêm tùy ý chỉ cần lam lượng đầy đủ. Mỗi lần giết chết đối phương cướp lấy huyết mạch.

Tiêu hao: Lam lượng: 60 / giây

Băng Thần xem xong hai món đồ biến đổi thì trong lòng không khỏi mừng thầm:

"Minh bây giờ không biết đã vô địch thiên hạ hay chưa, hahaha."

Cũng lúc này ở bên trong tân thủ thôn Đoàn Dự đang đứng phía trước một tên ăn mày, sau đó hắn ta thật sâu quỳ bái nói:

"Ta thành tâm muốn vái ngài làm thầy hi vọng ngài tiếp thu ta."

Người ăn mày cười nhạt nói:

"Người có chắc không, nghề nghiệp ta trao cho người dù đẳng cấp cao nhưng kiểu gì đi nữa cũng chỉ chuyên về phòng thủ, chẳng lẽ người không muốn giống như người khác cầm kiếm giết địch oai phong lẫm liệt."

Đoàn Dự nhìn người này thờ dãi nói:

"Ta đã đắc tội một nhân vật hết sức mạnh mẽ, trước khi hắn giết ta chán thì ta đành phải luyện xác rùa."

Lão khất cái gật đầu, hôm Đoàn Dự bị giết hắn cũng ngồi gần cửa thôn tận mắt nhìn thấy, người khất cái vỗ vai hắn nói:

"Ta hiểu cho người, đám Quang Minh Sát Thủ đời nào cũng thế bọn họ thật đáng giận thế nhưng chàng trai trẻ tuy người giận hắn thế nào đi chăng nữa thì hãy bỏ qua, cố gắng làm huê, sự đáng sợ của bọn họ khi tu luyện đến tận cùng. Lão già như ta chỉ có thể khuyên thế thôi người nghe không thì tùy."

Đoàn Dự bị tra tấn đủ thảm rồi, bây giờ cho hắn thần cấp bảo hắn đi kiếm Băng Thần hắn cũng không dám, chức hội phó cũng mất luôn.

Lão khất cái cả người phát sáng sau đó một hạo quang màu sáng bay vào người hắn, Đoàn Dự nhanh tay mở ra một cái kỹ năng thì không khỏi hít vào một hơi lạnh.

Thần Thể Hiện Thế (Bị động)

Người tu luyện kỹ năng dù nhận sát thương lớn thế nào thì cũng chỉ mất tối đa 1000 máu, phòng thủ + 50000.

Tiêu hao: 0

Thời gian hồi: 0

Hắn chưa kịp đọc thêm thì lão khất cái nói:

"Người rất may mắn gặp được Quang Minh Sát Thủ sớm, lần cuối cùng ta nhắc người, nếu người là tằm khiên thì hắn là thanh kiếm, hai người cũng kết hợp thì sẽ vô địch thiên hạ, nhưng Quang Minh Sát Thủ người tính tình đều thất thường, muốn làm bạn với họ không dễ, tất cả đều do người quyết định."

Lão khất cái mỉm cười nhỏ giọng:

"Thời gian đã hết, tạm biệt người thiếu niên."

Vừa nói xong người này tan thành bụi phấn bay trong gió khiến Đoàn Dự ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200: Nằm đánh boss

Băng Thần lúc này đã nhìn thấy quái vật nhưng đám quái này bắt đầu khiến hắn cảm thấy khó khăn rồi

Thần Lân Lửa

Cấp: 25

Sinh lực: 100000

Công kích: 1000

Tốc độ: 100

Phòng thủ: 1000

Chiêu thức: Phun lửa (sát thương x5, dính hiệu ứng bỏng: - sinh lực 500 / giây), Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Thổ Chi Tử (Đứng trên mặt đất sát thương - 90%)

"Trời đủ như thế ngoài tao ai *** chúng mày."

Mười giây phải giết một con không thì tui nó sẽ hóa boss, Băng Thần chán nản xong tới

Quang Minh Cầu

Miss

Thần Lân Lửa bị mù không thể kích hoạt Quang Minh Cầu

Băng Thần há hốc mồm:

"Cái quỷ gì thế, thật vậy luôn, thế tại sao thấy tu mù vẫn dính phi tiêu mù, Tân Sinh quả nhiên khác biệt nhưng khác cũng vừa vừa thôi."

Băng Thần đầu óc nhanh chuyển, hắn còn đang suy nghĩ thì thấy được con Thần Lân Lửa hơi có chuyển động, chiếc miệng khê hé, hắn biết ngay nó định làm gì.

Một cước ngay miệng khiến con quái vật bay lên không trung, Băng Thần nhanh tay đâm hai đao

- 25500, - 25500.....

Trong chớp mắt đó Băng Thần chợt tỉnh ngộ hóa ra có thể đá chúng nó lên không trung sẽ làm mất nội tại giảm 90% sát thương, khi quái rơi gần xuống đất

Hắc Âm Giết Chóc

Một nhát tiếp theo nhanh chóng ra

- 258000

Băng Thần người chơi giết chết Thần Lân Lửa 1500 exp (9500/ 210000)

Dùng cái đầu suy nghĩ là thông suốt ngay, bọn này vốn chỉ là quái nhỏ sao lại có thể khó khăn như thế, Băng Thần mỉm cười nhìn sang con khác, hành động chậm rề rề của chúng làm hắn ta buồn cười.

Quang Minh Âm Sát

Biến đến trước mặt con tiếp theo, nhát cước đá nó lên trời

Hắc Âm Giết Chóc

- 258000

Băng Thần người chơi giết chết Thần Lân Lửa 1500 exp (9500/ 210000)

Cứ liên tục như thế hắn ta thịt hết toàn bộ đám quái vật, mười phút sau hắn đã dọn dẹp xong hết toàn bộ quái vật lép nhép kia, con cuối cùng chết trên không

Băng Thần người chơi giết chết Thần Lăn Lửa 1500 exp (105000/ 210000)

Khẽ lắc người Băng Thần đi tới con boss đang đậu ở trên tường

Thần Lăn Lửa Vương

Cấp: 50

Sinh lực: 100 triệu

Công kích: 0

Tốc độ: 0

Phòng thủ: 10000

Chiêu thức: Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Thổ Chi Từ (Đứng trên mặt đất sát thương - 90%) Long Chi Chúc Phúc (Dưới cấp 50 tấn công sát thương - 99% sát thương phép, sát thương vật lý)

Miêu tả đặc biệt: Được Long Tộc Thành Viên Dâm Long Mặc Khương nuôi từ bé, có gần như vô địch phòng thủ đối với cấp thấp hơn 50, phía sau nó che chắn là phòng giam công chúa Thủy Nguyệt.

Băng Thần pha này cũng không bất ngờ, hắn ta thay vì lao vào đánh thì ngồi xuống đất suy nghĩ, nghĩ thật lâu thì hắn mới đứng lên, chiêu thức bắt đầu thi triển

Cạm Bẫy Hắc Ám

Hắn ném vào trên người con thần lăn nhưng con boss cứ nằm yên đó

- 0, -0, -0.....

Băng Thần cứ liên tục ném vào người con thần lăn không ngưng nghỉ một phút sau bỗng nhiên trên người con boss hiện lên dòng số

- 500000

Hắn lúc đầu còn chưa hiểu lắm sát thủ giết người trong nháy mắt thì nội tại Quang Minh Nguyên Rùa Có tác dụng gì, bây giờ thì biết rồi.

Nhưng ngay sau đó một dòng khác lại hiện lên

+ 50000

Máu boss lại hồi thể nhưng Băng Thần không thèm quan tâm

Hắc Ám Hàng Lâm

Hiệu quả giảm tầm nhìn không hiệu quả Thần Lăn Lửa Vương bị mù nhưng Băng Thần cần là cái sát thương x2 khi không bị nhìn thấy.

- 2000000

Có công mài sắt có ngày lên kim nỗ lực của Băng Thần đã được đền đáp, nhưng đợi thì vẫn rất lâu, được mười phút thì hắn nằm luôn ra sàn lâu lâu ném tới một Cạm Bẫy Hắc Ám để duy trì rút máu theo phần trăm.

Thổ Chi Từ vẫn tăng máu boss khiến thời gian chờ đợi của hắn lâu hơn, Băng Thần mở bảng thông tin ra thì thấy có chức năng liên lạc bằng video mới được mở ra. Hắn lựa chọn Trịnh Vũ Cầm, video mở ra thì hắn thấy cô nàng này đang đánh boss cùng mấy cô nàng khác.

Trịnh Vũ Cầm nhìn hắn hỏi:

"Người làm gì mà rảnh rỗi để nói chuyện phiếm thế?"

Băng Thần nhìn nàng mỉm cười nói:

"Ta đang đánh boss rảnh đâu."

Trịnh Vũ Cầm nhìn hắn rồi nói:

"Ta thấy rõ ràng người đang nằm mà, đánh boss gì mà nằm ra đất vẫn đánh được thế."

Băng Thần nghiêm túc nói:

"Ta đang đánh boss nếu người không tin ta có thể cho người xem nó, nhưng đừng quá giật mình."

"Boss chết rồi Vũ Cầm tỷ "

"Vũ Cầm tỷ đánh boss mà vẫn còn lo nói chuyện với Băng Thần trưởng lão à."

Trịnh Vũ Cầm bữu môi nói:

"Hắn nói đang đánh boss kia các người nhìn hắn nằm như thế thì liệu có tin được không?"

"Hóa ra Băng Thần trưởng lão còn biết đùa, ngài vui tính thật "

Những tiếng cười vang vọng, Băng Thần bữu môi nói:

"Các người đã không tin thì ta cho các người xem "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Bí mật của Tân Sinh

Băng Thần quay người sang cùng hướng với boss , sau đó hắn để hiển thị thông tin boss ra cho mọi người xem.

Thần Lân Lửa Vương

Cấp: 50

Sinh lực: 100 triệu

Công kích: 0

Tốc độ: 0

Phòng thủ: 10000

Chiêu thức: Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Thổ Chi Từ (Đứng trên mặt đất sát thương - 90%) Long Chi Chúc Phúc (Dưới cấp 50 tấn công sát thương - 99% sát thương phép, sát thương vật lý)

Miêu tả đặc biệt: Được Long Tộc Thành Viên Dâm Long Mặc Khương nuôi từ bé, có gần như vô địch phòng thủ đối với cấp thấp hơn 50, phía sau nó che chắn là phòng giam công chúa Thủy Nguyệt.

Nhìn các nàng tròn mắt há mồm Băng Thần mỉm cười nói :

"Thế nào tin chưa?"

Nhưng hắn ta chưa kịp nói hết thì đầu bên kia đã ngắt kết nối, hắn thì thầm:

"Mấy cô nàng này cũng quá nhát gan đi lại bị một con boss hù dọa."

Băng Thần không biết chuyện này thực tế chấn động đến mức nào, boss 200 triệu máu trước kia phải sau gần mười năm mới xuất hiện nhưng bây giờ chỉ hai ngày đã có mặt. Cô đơn Băng Thần đành phải ngồi chờ trong im lặng, hắn ta thử tìm những chức năng mới nghịch xem, nơi đăng bán trang bị cùng những thứ khác cũng mở ra.

Băng Thần lướt ngang qua xem thì thấy cao nhất vẫn là trang bị Hoàng Kim mà giá cả lại chẳng rẻ chút nào, khi hắn còn đang lo lướt mạng thì âm thanh êm ái vang lên.

Băng Thần người chơi đã tiêu diệt boss Thần Lân Lửa Vương exp 1000000 (109000 /250000)

Chúc mừng người chơi Băng Thần đã lên cấp 22

Chúc mừng người chơi Băng Thần đã lên cấp 23

Chúc mừng người chơi Băng Thần đã lên cấp 24

Chúc mừng người chơi Băng Thần đã lên cấp 25

Băng Thần người chơi cướp được một tia Long Huyết từ boss Thần Lửa Vương (15 / 100)

Băng Thần mỉm cười nhìn thông báo sau đó mở bảng thông tin của mình ra

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 25)

Exp: 109000 /250000

Huyết mạch: Long Huyết (15 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 8800

Lamr: 1003810

Công kích: 5200

Phòng thủ:1360

Tốc độ: 1990

Trí lực: 310

Thể chất: 310

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20),Thiên Sứ Tốc Biến (5000/19000), Hắc Ám Hàng Lâm (500/ 1000),Quang Minh Cầu (500/1000),Hắc Ám Giết Chóc (500/1000),Quang Minh Ám Sát (500/1000)

Trò chơi này có vẻ bắt đầu có sự khác biệt rất lớn so với những gì hắn được nghe kể, Băng Thần nhìn thấy con số 100 triệu máu thì đã thấy quá ảo rồi, với lại hắn bây giờ nghĩ lại thì cảm giác mình truyền đi hình ảnh của con boss hình như cũng có điểm không tốt.

Nhưng trước tiên hắn ta phải giải cứu công chúa Thủy Nguyệt cái đã, Băng Thần thấy mình thật khổ cực mà, cái cửa này hắn ta cũng phải mất đến hơn một tiếng, còn lâu gấp mấy lần cái lần cái cửa kia.

Mà cũng đúng thôi cái cửa này để nhốt công chúa thì làm sao cửa để nhốt đám tỳ nữ giống nhau, Băng Thần cứ thế liên tục chém vào cánh cửa, bỗng hắn nảy ra một ý nghĩ không biết mình tốc biến có qua được nó không nhỉ.

Nghĩ tới liền làm Băng Thần sử dụng Thiên Thần Tốc Biến, chỉ một chớp mắt Băng Thần liền cảm giác trước mắt mình tối đen, nhưng mùi thơm lan tỏa khiến hắn ngây ngất, lui đầu ra thì hắn thấy được một cặp buồm siêu lớn trước mắt mình.

"Người là ai?"

Băng Thần ngẩng đầu lên thì thấy một cô gái xinh đẹp đến mức làm hắn dường như muốn nín thở, mỗi nữ nhân hắn thấy đều hầu như rất hoàn mỹ nhưng riêng cô nàng này thì lại cho hắn một cảm nhận hoàn toàn khác biệt.

Nếu Elise giống như thiên sứ hạ phàm thì người này có thể nói giống như một chân chính thiên sứ vậy , chiếc váy trắng đến chân đôi mắt to xanh biếc toát ra vẻ thánh thiện chết người, giống như nàng hắn đã nhìn thấy nhưng chỉ là hình ảnh 3D thôi người thật làm sao được như thế.

Băng Thần dụi mắt một cái nhưng nàng ta vẫn như thế, hắn tiến lên nhéo má nàng một cái cảm giác mềm mại sờ vào là trượt, nữ nhân của hắn da tốt như thế này thì cũng chỉ có vài người như là Hương Thiên Y,Mộng Phi.

Cô gái sợ sệt lùi lại, nàng hơi e rè hỏi:

"Người rốt cuộc là ai?"

Băng Thần vẫn chăm chú nhìn nàng sao lại không giống người bình thường thế nhỉ, nhưng xác định đây là nhân vật trong nhiệm vụ hắn mỉm cười lui ra rất lễ độ nói:

"Xin chào công chúa ta là Băng Thần một chiến binh đến từ dị giới trong lúc đi chu du thì ta tìm được một bức thư, nó dẫn dắt ta đến đây, sau đó ta cứu được những hầu gái của người và biết hết mọi chuyện, thế nên ta chấp nhận đề nghị của họ đi cứu người."

Thủy Nguyệt vui vẻ ra mặt nói:

"Thế mẫu thân của ta sao rồi?"

Băng Thần nhủ mảy có vẻ cô nàng này không biết rằng mẹ mình đã bị mang đi, hần nhỏ giọng tiếc nuối nói:

"Hoàng hậu đã bị cự long mang đi, ta chỉ kịp đến đây cứu công chúa thôi, ngươi đợi một chút ta sẽ phá đi cánh cửa để ngươi đi ra."

Thủy Nguyệt nghe thế liền vui vẻ nói:

"Cám ơn dũng sĩ, ta nhất định sẽ thưởng cho ngươi phần thưởng xứng đáng."

Băng Thần mỉm cười lịch sự nói:

"Công chúa đợi ở đây một chút ta đi phá cửa tiếp, chúng ta phải nhanh chóng để phòng cự long quay lại."

Thủy Nguyệt gật đầu vui vẻ nói:

"Thế thì cám ơn dũng sĩ rất nhiều."

Băng Thần sau đó lại miệt mài phá cửa, lâu lâu lại quai về sau nhìn nàng, hần thật sự không thể tin được đây là ngươi thật, tuy vẻ đẹp không sánh được vài lão bà của hần nhưng sự rung động lại gấp bội bởi thật sự giống y như trong phim vậy.

Băng Thần cảm giác rất kỳ lạ, Tân Sinh muốn màu muốn vẻ rất giống một thế giới bình thường chứ không phải một trò chơi, rốt cuộc ai đã sáng tạo ra nó, ai đã ban cho những sinh vật trong đây sự sống.

Khi Băng Thần đang tự hỏi thì từ hệ thống vang ra một câu trả lời

"Tân Sinh do Vương của các vị thần sáng tạo ra."

Băng Thần nghe thế bỗng nhiên cảm giác được hình như hệ thống biết rất rõ về Tân Sinh, hần thẳm hỏi:

"Ta có thể biết về Tân Sinh nhiều hơn từ hệ thống được không?"

"Được, nhưng chỉ sau khi ngươi hoàn thành một nhiệm vụ sắp tới."

Nhiệm vụ Chinh phục Thủy Nguyệt

Yêu cầu: Thiện cảm 100

Thưởng: Bí mật của Tân Sinh

Phạt: Không

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Lên tivi

Băng Thần vẫn như mọi khi tiếp nhận, sau đó hần phá cửa rồi đưa Thủy Nguyệt công chúa đi ra khỏi nơi này, hang động này do một con rồng kiến tạo nhưng chính hần cũng chẳng có hi vọng tìm được gì ở đây.

Con rồng này có vẻ rất keo kiệt, trên người mấy con quái vật hần giết rút ra toàn vài đồng bạc thậm chí không có gì, Băng Thần chỉ có thể nghĩ rằng thực chất do con rồng kia nuôi tại này nhưng cũng rất keo kiệt lên mới ra cơ sự như thế này.

"Công chúa theo ta biết được thì đế quốc đã bị loạn thần đảo chính vậy thì thành chủ của Bạch Hồ thành liệu có tin tưởng hoàn toàn được không?"

Băng Thần tuy dẫn công chúa về nhưng vẫn giữ một chút ít cảnh giác, nếu thành chủ trở mặt thì một cái người chơi như mình ngày tháng tốt sẽ không còn nhiều, cẩn thận vẫn không thừa.

Thủy nguyệt nhìn hần nói:

"Thành chủ của Bạch Hồ thành thực ra là chú ruột của ta, em trai ruột của mẹ ta, lần này ta với mẹ may mắn chạy được tới đây cũng nhờ chú giúp."

Băng Thần nghe thấy thế thì cảm giác yên tâm hơn, người một nhà thì cái gì cũng dễ nói, đưa nàng tới đó có khi còn được thưởng ấy chứ.

Lần này cả một đám người mất đến tận gần một tiếng để đi về, theo công chúa thì nàng ta còn phải rải một loại nước để con rồng kia không thể truy tìm, nếu không nó tìm tới Bạch Hồ Thành thì nguy to.

Băng Thần đi cùng công chúa tiến vào trung tâm của Bạch Hồ thành, "Phủ Thành Chủ" ba chữ to lớn đầy bá khí, hẳn thăm so sánh nó với Nhạc Phủ thì thấy có vẻ Nhạc Phủ còn nhỏ hơn một chút, chưa kể kiến trúc cũng thua xa.

Cận vệ canh cổng thấy có nhiều người đi tới thì lên tiếng:

"Đứng lại các người tới "Phủ Thành Chủ" có việc gì?"

Khi Thủy Nguyệt đến gần thì hai người này liền nhận ra nàng mau chóng quỳ xuống:

"Kính chào công chúa."

Thủy Nguyệt mỉm cười nói:

"Các người mang ta đi gặp thúc thúc."

Hai người gật đầu sau đó quay qua nhìn Băng Thần, Thủy Nguyệt tinh ý nói:

"Hắn cũng sẽ gặp ngài ấy, các người mau dẫn đường."

Công chúa đã nói thế nên hai người này bắt đầu dẫn mọi người đi sâu vào trong phủ thành chủ, một người khác nhanh chân hơn đi trước để thông báo cho thành chủ.

Bọn họ vừa đi qua một tòa đại viện thì đã thấy một người trung niên nhân sắc sảo chạy ra, hắn ôm chầm lấy Thủy Nguyệt công chúa nghẹn giọng nói:

"Nguyệt nhi cháu ta phải chịu khổ rồi."

Sau đó hắn buông nàng ra nói:

"Thế mẹ ngươi đâu?"

Thủy Nguyệt mếu máo nói:

"Nàng ấy bị cự long tộc Mặc Khương bắt đi rồi, may mà ta được Băng Thần dùng sĩ giải cứu nếu không một thời gian sau thì cũng nguy to."

Thành chủ Thanh Lâm nghẹn lời, không ngờ cách mình không xa lại để cho tỷ tỷ cùng cháu gái gặp chuyện, hẳn bây giờ chỉ biết an ủi mà thôi:

"Cách giải cứu tỷ tỷ để ta thương lượng với mọi người tìm đối sách, còn tên gian thần kia ngươi cũng không cần quan tâm, có hơn tám phần số thành chủ vẫn chung thành với nữ hoàng, bây giờ có ngươi trở về thì càng dễ dàng hiệu triệu."

Thanh Lâm nói xong với Thủy Nguyệt rồi quay qua phía Băng Thần nói:

"Đứng rồi dùng sĩ ngươi làm rất tốt, cháu gái ta an toàn tất cả đều do sự cố gắng của ngươi, ta sẽ có ban thưởng thật xứng đáng cho ngươi."

Sau đó hắn từ trong người lấy ra một viên đá cùng một cái lệnh bài rồi nói:

"Viên đá này gọi là Kinh Nghiệm Thạch giúp người dưới cấp năm mươi khi hấp thu tự động tăng hai cấp, còn cái lệnh bài này dùng để đổi lấy hai món bảo vật từ kho của Bạch Hồ thành, hi vọng sau này ngươi sẽ cống hiến nhiều hơn nữa cho tòa thành này."

Băng Thần vui mừng ra mặt hẳn nhìn thành chủ Thanh Lâm cảm giác rất thân thương nói:

"Đa tạ thành chủ, nhiệm vụ đã hoàn thành ta cũng nên rời đi tiếp tục con đường phiêu lưu của mình."

Thủy Nguyệt thấy hắn ta muốn đi thì vội nói:

"Đợi chút ta cũng có thứ ban thưởng cho ngươi."

Nàng lấy ra một chiếc khăn buộc cổ màu trắng rồi nói:

"Lấy danh nghĩa công chúa của Thiên Thủy để quốc ta ban cho ngươi danh hiệu "Hiệp Sĩ Hoàng Gia", ngươi sẽ được hưởng mọi quyền lợi tốt nhất trên lãnh thổ của Thiên Thủy đế quốc."

Công chúa Thủy Nguyệt của Thiên Thủy đế quốc ban cho người chơi Băng Thần danh hiệu "Hiệp Sĩ Hoàng Gia" phải chăng tiếp nhận "

Băng Thần nhỏ giọng đáp:

"Ta tạ ơn công chúa."

Nhận xong danh hiệu thì Băng Thần khách sáo vài câu rồi đi ra khỏi phủ thành chủ, bởi vì sắp hết giờ chơi rồi, bên ngoài đường phố cũng có lác đác vài người chơi rồi, chứng tỏ không chỉ có Băng Thần cùng Elise đẳng cấp vượt trội, các công hội khác cũng không kém.

"Chuyện lên cấp để mai tính còn bây giờ nghỉ ngơi trước đã."

Băng Thần âm thầm tính toán sau đó thoát khỏi trò chơi.

Khi hắn vừa xuất hiện thì thấy bên cạnh mình đã có một đồng người, hắn còn chưa kịp hiểu gì cả thì Khang Tiểu Vũ đưa cho hắn một bộ đồ rồi nói:

"Huynh thay đồ đi tới đây sẽ phải lên truyền hình đấy."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Ta lên tự nhiên lên truyền hình làm gì?"

Khang Tiểu Vũ vui vẻ nói:

"Không chỉ có huynh mà còn có Elise của Roma công hội, Huy Vũ của Thần Lâm công hội nữa, Tân Sinh diễn biến phức tạp ba người các người lên cấp 20 đầu tiên đã trở thành đại thần trong mắt mọi người rồi, chính phủ đề dãi truyền hình mới ba người các người đến phát biểu đấy."

Băng Thần khi này đã hiểu vấn đề, hắn cầm lấy bộ đồ rồi nói:

"Ta thay đồ một chút là xong, yên tâm đi ta không để cho Nữ Nhi Hồng mất mặt đâu."

Khang Tiểu Vũ nhìn hắn bắt đầu đi nói:

"Ta không sợ người mất mặt, ta sợ người làm người khác mất mặt."

Băng Thần nhéo mũi nàng nói:

"Người nghĩ gì thế, một người hòa ái lịch sự như ta lại làm như thế sao?"

Khang Tiểu Vũ chủ động ôm hắn hôn lên môi hắn chân thành nói:

"Lần này lên sóng truyền hình sẽ có liên lục rất lớn, người kiểm chế dùm ta một chút, tới về ta cùng với Thiên Y hầu hạ người."

Băng Thần nghe thế mặt sáng lên vỗ ngực cam đoan:

"Người cứ yên tâm, hôm nay ta sẽ cho mọi người thấy bộ mặt hòa ái nhất của trường lão khách khách kiêm đệ nhất người chơi của Tân Sinh. Dù người không dặn dò thì giữ phong độ cao thủ cũng là điều ta lên làm."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Người biết vậy thì tốt."

Miệng nói thế nhưng nàng chẳng yên tâm về tên này chút nào cả, có cảm giác hắn đi đến đâu sẽ gây chuyện đến đó.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 203: Xuất hiện hoành tráng

Băng Thần thay một bộ đồ vét thật lịch sự sau đó cùng Khang Tiểu Vũ đi lên phi thuyền lên đường đến đài truyền hình, Khang Tiểu Vũ rất hồi hộp bởi vì Nữ Nhi Hồng thành viên lần đầu tiên được lên truyền hình, nàng đã làm được điều thiên tài sáng tạo ra Nữ Nhi Hồng cũng không làm được.

Khang Tiểu Vũ nhìn Băng Thần lo lắng xoắn xuýt nói:

"Ta lo quá chút nữa đến trường quay không biết phải nói gì >"

Băng Thần che trán của mình nói:

"Tâm lý của người bây giờ đáng nhẽ phải là của ta mới đúng."

Khang Tiểu Vũ nhéo hấn một cái nói:

"Ta với tư cách hội trưởng của người đệ nhất không lẽ không được nói câu nào, ít ra bọn họ cũng phải hỏi ta làm sao mà lại có thể đào tạo ra một cao thủ như thế."

Băng Thần mỉm cười trêu nàng:

"Nếu họ hỏi như thế người tính trả lời sao? Chả lẽ nói ta chẳng làm gì cả hấn ta tự làm hết."

Khang Tiểu Vũ bĩu môi nói:

"Ta sẽ nói đúng bài bản còn riêng người thì phối hợp một chút nếu không một tháng đừng hòng lên giường của ta cùng các tỷ muội."

Một đoạn đường không nói gì, khi đến đài truyền hình thì mấy người cũng vẫn bình tĩnh nghe theo hướng dẫn của nhân viên, Khang Tiểu Vũ cùng mấy người kia được an bài trên khán đài cao.

Băng Thần thì được nhân viên dẫn đến một góc hậu trường tranh thủ trang điểm để hấn lên hình được đẹp nhất, cô nàng trang điểm tuy đã nhìn qua hình của hấn thể nhưng trực tiếp thấy nhân thân thì trái tim không khỏi rung động.

Nàng cũng tính là mỹ nhân nhưng còn thua xa tiêu chuẩn của Băng Thần thế nên hấn chỉ lịch sự mỉm cười theo quy tắc xã giao với nàng

"Mời người ngồi vào bàn trang điểm, ta cùng những trợ lý sẽ giúp người trở nên đẹp hơn khi lên sóng truyền hình."

Băng Thần cũng không phản đối ngồi lên ghế chờ đợi các nàng trang điểm cho mình nhưng khi chuẩn bị trang điểm thì rắc rối xảy ra, một trợ lý nhìn chuyên gia trang điểm nói:

"Thế chúng ta bắt đầu từ đâu."

Cô nàng chuyên gia trang điểm cũng nhìn thật kỹ gương mặt Băng Thần nhưng thật sự nàng không tìm ra bất cứ tí vết nào cả, thấy các nàng cứ ngo ngoe nhìn nhau thì hấn ta mỉm cười nói:

"Hoàn hảo không chút tí vết nên không trang điểm được đúng hay không?"

Cô nàng này hơi xấu hổ nhưng cũng nói thật:

"Đúng thế, nếu người nào cũng như người thì nghề nghiệp của chúng ta chắc sẽ không còn tồn tại luôn."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Băng Thần chỉ có một các người chén cơm không thể nào mất được đâu."

Băng Thần nhàm chán lên rất vui vẻ cùng các nàng nói chuyện trên trời dưới đất, một lúc sau có một nhân viên chạy vào nói:

"Mọi người chuẩn bị đi khi gọi tên thì Băng Thần công tử người phải ngay lập tức ra ngoài đây, người nhớ tìm ra cách xuất hiện nào đó thật ấn tượng như thế sẽ có lợi cho hình ảnh của người sau này."

Băng Thần suy nghĩ rồi nói:

"Chuyện nhỏ "

Phía bên ngoài âm thanh của người dẫn chương trình rất rõ ràng:

"Hôm nay chúng ta tại đây để chào đón sự có mặt của ba người ưu tú nhất của thời đại mới, người đầu tiên chắc ai cũng biết, Băng Thần người nhiều lần giữ kỷ lục của Tân Sinh khiến cả thế giới chấn động.Mời Băng Thần xuất hiện với chúng ta."

Trong chớp mắt Băng Thần đã xuất hiện bên người của dẫn chương trình , cấp hai mươi Tân Sinh đã bắt đầu ảnh hưởng tới thực tại, Băng Thần nhận được thông báo liên sự dụng một cú "Quang Minh Giết Chóc " như ma quỷ xuất hiện trước mặt dẫn chương trình.

Quan trọng nhất là hiệu ứng ánh sáng nhờ va như những chiếc long của thiên sứ phiêu phù trong gió khiến Băng Thần thu hút ánh nhìn, dẫn chương trình cười nói:

"Mời Băng Thần khách mời về vị trí của mình."

Ác Quỷ Tốc Biến

"Bùm "

Băng Thần vỡ tan thành muôn vàn cánh lông quạ phiêu phù, sau đó nơi ghế ngồi những chiếc lông một lần nữa tạo ra hiệu ứng bắt mắt, hấn vất chân lên ánh mắt ánh thâm sâu, nụ cười mỉm đầy quyến rũ, mấy cô nàng cảm giác tim mình bắt đầu sai nhịp.

Dưới khán đài mọi kích động hấn lên còn những người đang xem trực tiếp thì ánh mắt tràn đầy hâm mộ, cả khán đài như muốn vỡ tung, thế nhưng chính vì thế hai người ra sau thì rất khó khăn bởi làm gì cũng không thể ẩn tượng hơn hấn được.

Nhưng Elise thì may mắn hơn bởi ngay ngày hôm nay sau khi giết boss phần thưởng kỹ năng của nàng cũng không tệ, người dẫn chương trình cao giọng giới thiệu.

"Tiếp theo là hội trưởng của Roma công hội, hội trưởng Elise con gái của hai người giàu nhất thế giới, đồng thời sở hữu nét đẹp nghiêng nước nghiêng thành vạn người mê..... "

MC nói liên tục trong vòng mười phút mới khen nàng xong, Elise cắn răng thì thầm:

"Cho tên MC này nhiều tiền như thế mà nói chẳng hay gì cả, sao lúc giới thiệu Băng Thần lại vừa vắn tắt vừa hay vậy, đến phiên ta cho hấn 1 tỷ nói chán phèo."

MC không biết mình làm lộ quá thành ra không hay, hấn vui vẻ hô lên:

"Mời Elise tiểu thư lên sân khấu."

MC vừa dứt lời thì một trận pháp hiện ra nó xoay tròn đẹp mắt sau đó Elise mờ mờ ảo ảo dần xuất hiện, nàng vừa xuất hiện thì vẫy tay chào mọi người sau đó gạt đầu xã giao với Băng Thần.

MC thấy Elise an vị thì sau đó tiếp tục:

"Thiên tài nổi tiếng từ nhỏ, được Thần Lâm công hội từ bé bồi dưỡng, chiến đấu ngoài bị Băng Thần miểu sát một lần thì chưa bao giờ bại cả, người này chính là Huy Vũ đến từ Thần Lâm công hội vùng Cực Á. Mời Huy Vũ thiếu gia lên sân khấu."

Huy Vũ nghe tới tên mình thì bỗng nhiên cảm giác áp lực vô cùng, hai người kia xuất hiện hoành tráng như thế mình xuất hiện tẻ nhạt không phải là làm mất mặt công hội hay sao, đành liêu vạy, từ bên trong hậu trường Huy Vũ găm lên:

"Dã Man Xông Tới "

Hấn ta đâm thẳng hướng người dẫn chương trình, tất nhiên là không phanh rồi nhưng người dẫn chương trình tu vi không thấp, khi gần bị tông trúng thì dùng Thủy Hệ di năng kim hãm Huy Vũ lại, sau đó hấn mỉm cười nói:

"Mời Huy Vũ công tử về chỗ để chúng ta bắt đầu chương trình hôm nay."

Huy Vũ cảm giác mình xuất hiện không đến mức tẻ nhạt lắm thế nên mỉm cười lăm liết oai phong đi về chỗ ngồi, chân bắt trước Băng Thần hấc lên, chỉ có điều do cơ thể quá cơ bắp lên cảm quan không được tốt cho lắm.

Dẫn chương trình thấy a người ngồi vào thì hô lên:

"Các khách mời đã vào vị trí vậy chúng ta bắt đầu chương trình "Thảo luận về Tân Sinh "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Nguy cơ hay thời cơ

Nhạc nền chương trình vang lên sau đó dẫn chương trình bắt đầu hỏi:

"Trước tiên cho tôi hỏi Băng Thần, không biết cách nhìn của ngươi với Tân Sinh thế nào?"

Băng Thần cũng không cần suy nghĩ quá nhiều liền nói:

"Thực ra không biết người khác thế nào nhưng đối với riêng ta thì Tân Sinh là nơi để tăng sức mạnh bản thân."

Dẫn chương trình cười nói:

"Cám ơn nhận xét chủ quan của Băng Thần công tử không biết Elise tiểu thư còn suy nghĩ của ngươi ra sao?"

Elise chấp tay mỉm cười nói:

"Băng Thần của Nữ Nhi Hồng đã nói ra cái nhìn chủ quan còn ta xin nói cái khách quan, theo ta xét về tổng thể thì lần này có một mối đe dọa rất lớn, bởi vì quái vật chỉ số cao quá nhiều so với nhưng lần mở trước của Tân Sinh thì chênh lệch quá nhiều. Như thế khi ngày phán quyết tới nhân loại sẽ thêm một lần cực khổ."

Băng Thần hơi nhíu mày nhưng MC theo thứ tự thì vẫn phải hỏi Huy Vũ trước:

"Không biết Huy Vũ đại thần ngươi cũng rất sớm vượt cấp 20, ngươi thử nói ra đánh giá của mình về Tân Sinh hiện tại."

Huy Vũ trầm tư thật lâu rồi nói:

"Ta cũng suy nghĩ giống họ."

MC cạn lời hẳn biết thừa Huy Vũ chẳng suy nghĩ gì, còn Băng Thần thì đang cau mày suy nghĩ, hẳn phải có gì đó khác.

"Băng Thần đại thần có suy nghĩ gì không, nếu có thì mời ngươi có."

Băng Thần lông mày giãn ra nói:

"Thời gian nghỉ ngơi của chúng ta đều rất quý báu, ta lại còn là đầu bếp của Nữ Nhi Hồng thế nên ta sẽ nói hết ra một cách đầy đủ nhất, ta chỉ có một yêu cầu là khi ta nói không ai được ngắt quãng, khi ta nói xong thì tuy ý đặt câu hỏi, mọi người có rõ chưa."

MC gạt mình Băng Thần thái độ không hổ là người dẫn đầu thế hệ này, để xem hắn có khiến chương trình này được như ý muốn của cấp trên.

Băng Thần nhấp ly nước trên bàn sau đó phát ra hình ảnh con boss Thần Lửa Vương rồi nghiêm túc bắt đầu nói:

"Đây là con boss ta đối mặt trong khoảng thời gian gần nhất, con số cực kỳ khủng khiếp, nội tại của nó cũng khó có thể tưởng tượng được, thế nhưng ta không ngại nói thẳng ta vẫn giết được nó."

Còn rất nhiều quái cùng boss khác cũng như thế, Elise hội trưởng cùng ta hợp ta giết một con boss cũng vậy. Tuy nhiên năng ấy ăn xong một chiêu thì dù tranh bị toàn bộ hoàng kim thì vẫn chết như thường.

Như thế những người trang bị bình thường thì làm sao sống nổi, lượng máu boss cũng quá cao làm sao giết được. Thế nhưng ta cần phải nói một vấn đề đó là việc thay đổi tư duy chiến đấu."

Hắn mở ra ghi hình về chiến đấu của các mùa Tân Sinh trước rồi nói:

"Người chịu đòn lên trước đằng sau có gắng hỗ trợ hoặc là cầu rĩa từ xa dùng người dụ dỗ những con boss. Thế nhưng tank ở trong Tân Sinh thời điểm hiện tại không có một chút giá trị nào, thế nên những người như Kiếm Sư hay Quyền Sư đừng chăm chăm vào lượng máu của mình."

Chuyện đó chi tiết ta sẽ phân tích sau, bây giờ ta giải thích dứt điểm vấn đề của Elise nêu ra trước, theo tổng quan thì đúng sẽ có cực đại nguy cơ nhưng theo một chiều hướng khác cũng có thể coi như thời cơ.

Thành viên Nữ Nhi Hồng cao tăng tất cả đều mặc toàn bộ trang bị Hoàng Kim, sách kỹ năng đương nhiên cũng Hoàng Kim, thậm chí Hoàng Kim Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn kỹ năng cũng có một cuốn.

Trang bị Bạch Kim ta cùng Elise hội trưởng đều sở hữu, sách kỹ năng Bạch Kim thì chính ta cũng dự thừa, bây giờ mọi người thử nghĩ đi so với thế hệ trước thì chúng ta hơn biết bao nhiêu.

Một năm có Hoàng Kim, 2 năm có Bạch Kim đây là thành quả tốt nhất của tiền bối, còn bây giờ chỉ còn thời gian gai thág.

Trọng điểm là ở đâu mọi người biết không, ví dụ như Nữ Nhi Hồng thì có một vị khách khanh trưởng lão cực mạnh, tính tình hiền lành, phẩm tính toàn vẹn, hay thích giúp người đã thế lại hay sẽ chia..... nói tóm lại qua tất cả những điều ta nêu trên thì hội nào có thiên tài mạnh như ta thì đây là thiên đường."

Phía dưới khán đài các nữ nhân thì nhau vỗ tay cho Băng Thần, bọn họ cảm thấy Băng Thần nói gì cũng đúng cả, đám nam nhân thì bĩu môi nhưng không có cơ hội phản bác. Băng Thần tự sướng tinh thần xong thì ho khan nói tiếp:

"Hoang cảnh loại chuyện này mọi người cũng đã biết bởi trong lịch sử có xuất hiện, với nhiều điều kiện để quét khỏi như thế biết đâu nhân loại sau ngày phán quyết không chỉ giết hết quái vật mà còn giành thêm được lãnh thổ."

Tất nhiên để đi được đến ngày đó thì cần có sự dẫn dắt của những người có tài năng ví dụ như ta chẳng hạn, đồng thời cũng phải có đức tính tốt như ta nữa.

Mọi người đã thấy thời cơ trong nguy cơ chưa, hãy tưởng tượng qua 100 năm mỗi người cầm một đám thần cấp trang bị ra thực tại giết quái vật, uầy

nghĩ đến đã thấy sáng khoái rồi.

Nếu ai thấy đúng thì cho ta một tràng pháo tay nào."

Tiếng vỗ sau đó vang vọng cả một quảng trường rộng lớn, Băng Thần quét mắt sau đó nói:

"Bây giờ thì ta sẽ nói đến thay đổi trong chiến đấu cũng như vì sao sinh lực lại không còn quan trọng như trước, mọi nhìn người lấy một tiểu quái ta giết chiều này thì sẽ rõ."

Thần Lân Lửa

Cấp: 25

Sinh lực: 100000

Công kích: 1000

Tốc độ: 100

Phòng thủ: 1000

Chiêu thức: Phun lửa (sát thương x5, dính hiệu ứng bỏng: - sinh lực 500 / giây), Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Thổ Chi Tử (Đứng trên mặt đất sát thương - 90%)

Băng Thần để khán đài tĩnh lặng lại rồi mới nói tiếp:

"Con boss 200 triệu máu còn oái oăm hơn rất nhiều nhưng ta vẫn giết được bởi vì ta dùng đến cái đầu, bây giờ tất cả những người ở đây ai đoán ra được ta làm sao giết chết con Thần Lân Lửa thì sẽ có một cuốn Bạch Kim kỹ năng, MC phiên người giúp ta chọn ra ba người ngẫu nhiên."

Nhưng kì lạ thay là không có một ai giơ tay lên bởi vì họ thực sự không biết phải làm sao, Băng Thần thờ dài nói:

"Mọi người cũng thấy đấy không suy nghĩ thì làm sao giết, mọi người nhìn ta giết nó rồi ta nói tiếp."

Mọi người trợn trừng lên khi thấy Băng Thần đá quái bay lên để giết, lúc mọi người đang ngạc nhiên thì Băng Thần nói:

"Có gì đáng ngạc nhiên, nếu như mọi người xem quái vật giống như nhân loại, chiến đấu phải dùng đến cái đầu thì sẽ có người làm được như ta. Giảm 90% khi ở cạnh mặt đất thế thì suy nghĩ giản đơn đi một chút cách nó khỏi mặt đất là được, bây giờ ta biết sẽ có nhiều người đang tự chửi mình sao ngu quá vậy đúng không?"

MC há hốc mồm nói:

"Băng Thần đại thần nói đến đây thì ta cũng chỉ có thể dành một từ để khen người, những người như người người ta hay gọi là "chất".

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Tư vấn chiến thuật

Băng Thần nhìn MC không nói gì sau đó quay xuống dưới nói:

"Ta đã nói xong mọi người cần hỏi gì thì cứ hỏi?"

Huy Vũ bỗng nhiên lên tiếng:

"Người nói ra những chuyện này chẳng khác nào dấu chấm hết cho thông thường chiến đấu, tư ẩn của người thì không ai có quyền biết nhưng người có thể cho mọi người biết định hướng tương lai cho những người đang ở trong Tân Sinh."

Băng Thần hơi ngạc nhiên nhưng cũng thần nhiên trả lời:

"Ta xin nói thẳng những người chơi theo chủ nghĩa độc chiến tự thân một mình thì coi như vớt, các người hoặc là có một bộ chiêu thức vẹn toàn để solo boss còn không thì bắt buộc phải phối hợp nhiều người mới dễ giết chết quái."

Ta sẽ đề cử cách chiến đấu để giết chết con boss Linh Dương Cuồng Nộ Vương đi, một tổ đội bình thường gồm tám người đi, ta bắt đầu ngay khi vào

trận nhé.

Đầu tiên dĩ nhiên hai hệ cận chiến là Quyền Sư và Kiếm Sư lên trước nhưng không lên ham đánh, chỉ cần dụ dỗ cho boss sử dụng chiêu thức là được. Nhưng ví như chiêu chấn động kia thì thay vì giống như ta là một sát thủ chỉ có thể lui ra thì Quyền Sư có thể lao tới ngắt đi động tác của nó.

Nhưng sau đó nó chưa chắc đã đánh người mà tấn công hàng sau gồm những hệ phái tay dài thì sao, đơn giản ngay khi trận chiến xảy ra thì mục sư, pháp sư, xạ thủ, triệu hồi sư đều có gắng tập trung lại với nhau.

Như thế dù bị tấn công cũng sẽ có cơ hội phản kháng, chiêu thức bỏ chạy thì hầu như ai cũng có, đừng ngại ngừng kích hoạt để giữ lại mạng mình, giãn khoảng cách để tấn công tiếp, còn sát thủ thì vừa tham gia đánh boss đồng thời phải chú ý xung quanh đề phòng.

Tám người đều có thể coi như chủ công đồng thời cũng kiêm luôn một trong nhưng vị trí sau đây: Quấy rối (Triệu hồi sư, kiếm sư), Phá chiêu dành cho cơ động nhất Quyền Sư, Sát thương nguy trang thì (Pháp sư cùng thuật sư, xạ thủ). Tám người đều phải giữ tâm lý rằng vài giây nữa boss sẽ có thể lao qua giết mình để boss có thấy đối bất ngờ còn ứng phó.

Chưa kể cách phân chia đồ đạc cũng cần phải có ưu tiên trước sau, trang bị sát thương luôn ưu tiên cho sát thủ trước nếu không ai muốn phải nộp ra thành quả mình đánh một hồi lâu cho người khác. Hồi chiêu thì phải ưu tiên cho Triệu Hồi Sư để tăng khả năng quấy phá, tốc độ cho xạ thủ, pháp sư, đặc biệt là mục sư.

Còn kiếm sư cùng quyền sư thì đơn giản cứ máu với thủ rồi tính tiếp, cứ một kẻ gây hiệu ứng khống chế (kiếm sư), một người canh ngắt chiêu thức (Võ Sư). Tất nhiên đây chỉ là đội cơ bản còn nếu trong tổ đội số thành viên khác biệt thì càng khó khăn hơn nữa."

Băng Thần nhấp một ngụm nước rồi nói:

"Để làm được những gì ta nói thì bắt buộc cần phải có công hội trước đã nếu không các người tìm đâu ra người hợp ý để tổ đội. Chính vì thế trưởng lão khánh khanh của Nữ Nhi Hồng là ta xin tuyển người cho tổ đội riêng của ta, yêu cầu đơn giản Dị Năng cấp B trở lên.

Nhất thiết phải là nữ, nhan sắc phải xinh đẹp, số lượng có hạn B cấp thành công khảo hạch, thông qua nhận ngay một Hoàng Kim sáo trang, sách kỹ năng hoàng kim 3 cuốn. Còn bên trên nữa thì sẽ thêm một kỹ năng Bạch Kim toàn dân đã nghe rõ chưa, có gắng nắm bắt thiên định, khai phá thiên cơ. Nữ Nhi Hồng hân hạnh chào đón các bạn."

Băng Thần hơi nghĩ một chút rồi nhắc nhở:

"Ta đã thử nghiệm và kết quả cho thấy quái cùng boss không sinh sống có định, còn phó bản thì chỉ thăm dò được một lần, có loại nhiều lần hay không thì ta không biết. Thế thôi ta chẳng còn gì để nói nữa."

MC ho khan nói:

"Băng Thần đại thần nói nhiều như thế chắc các bạn cũng đã hiểu phần nào còn có ai có thắc mắc hay ý kiến gì không?"

Rất lâu sau cũng không thấy gì thì MC liền quay qua Elise cùng Huy Vũ hỏi:

"Hai đại thần có ai muốn chia sẻ gì khác không?"

Elise cười nói:

"Ta đề nghị lần sau không lên mời Băng Thần đến nếu không số phát sóng sẽ chỉ ngắn ngủi như thế này thôi, tóm lại thì ta cũng còn chưa nghĩ tới nhiều thứ như Băng Thần thế nên không có gì phải phản bác cả."

Huy Vũ cũng gật đầu nói:

"Quả thật không thể nói khả năng quan sát của hần rất tốt ta cũng không có ý kiến gì."

MC cũng có chút xấu hổ nói:

"Nếu đã không còn thắc mắc gì thì ta tuyên bố kết thúc chương trình, tiếp theo là phần đánh giá của chuyên gia, còn 3 vị đại thần hẹn gặp lại."

Băng Thần đứng dậy đi thì MC bỗng nhiên hỏi:

"Không biết ba người có thể cho ta biết đẳng cấp hiện tại của ba người không?"

Huy Vũ thần nhiên nói:

"Ta mới chỉ cấp 20 thôi."

Elise cũng nói:

"Ta cũng thế "

"Thế ngươi có lên kịp cấp nào chưa Băng Thần dù sao ngươi cũng giết chết con boss 200 triệu máu cơ mà."

Băng Thần cũng không thèm dẫu dù sao mấy ngày nữa cũng sẽ mở ra bảng đẳng cấp:

"Ta hiện tại cấp 25 có lẽ ngày mai sẽ lên 27, chịu khó một ngày nữa ta đột phá qua mức cấp 25 bảng đẳng cấp xuất hiện thì biết ngay thôi."

Dứt câu hần ta muốn đi thì MC này hỏi:

"Ta xin hỏi câu cuối cùng, nếu có người khác muốn nhờ ngươi tư vấn chiến thuật để phù hợp với lượng người, thành viên liệu ngươi có gì giúp không đại thần."

Băng Thần quay đầu lại mỉm cười nói:

"Ta nhiên là có nhưng sẽ không miễn phí, ai bỏ giá hài lòng lại không đối địch với Nữ Nhi Hồng thì ta cũng sẽ không ngại chút nào."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Quà của Loan Phượng

Băng Thần lời nói làm rất nhiều người cut hứng nhưng cũng phải thôi nếu giúp không công thì hần không mệt chết mới lạ, chỉ có người bỏ ra giá cao thì mới xứng đáng hưởng dịch vụ tốt nhất.

Thật lâu sau đó trên khán đài những hội trưởng phó hội trưởng đang thương lượng với Khang Tiểu Vũ mấy người về việc mua trang bị cũng như phương thức để liên lạc với Băng Thần, vụ làm ăn này tuy béo bở nhưng lại làm cho các nàng bận gần chết.

Hần tính sơ mùi Elise thì khi thấy phi thuyền của cha nàng tới đón thì hần ta quyết định từ bỏ, Băng Thần được phi thuyền đưa thẳng về nhà, hần bây giờ nói hiểu tại sao mỗi lần các nàng đi đâu đều mất một hai ngày.

Băng Thần lúc này có chút nhớ Loan Phượng, bây giờ trong nhà không có ai nếu nàng không bé quan thì tốt quá, nghĩ một cái là hần ta liền thử tìm hiểu xem nàng ta đang làm gì, có phải vẫn còn trong quá trình đột phá hay không.

Nhưng khi hần nhìn đến thực tại thì không ngờ nàng cùng Tô Linh đang làm loạn trong phòng riêng của nàng tại biệt thự.

Thiên Thần Tốc Biến

Ác Quỷ Tốc Biến

Băng Thần mất vài giây để có mặt trong phòng của nàng, Loan Phượng đang nằm trên thế nên dễ dàng thấy được hần ta, nàng đưa tay lên miệng ra hiệu để hần ta im lặng rồi nói:

"Linh Nhi hôm nay ta có chút đồ chơi mới ngươi muốn thử một chút kích thích mới lạ hay không?"

Tô Linh mỉm cười nói:

"Tất nhiên rồi có mấy khi được dịp như thế này, hai người chúng ta phải tranh thủ hưởng thụ chứ."

Loan Phượng cười nói:

"Đồ chơi mới phải bật mặt lại mới kích thích."

Tô Linh xấu hổ nói:

"Sao cũng được, hôm nay ngươi muốn gì ta cũng chiều hết."

Loan Phượng không khách khí trối tay cùng ché mắt của nàng ta lại sau đó mới đi tới nơi Băng Thần núp nói nhỏ:

"Quà cảm tạ của ta dành cho ngươi đấy, thấy thế nào."

Băng Thần nhìn nàng một lần xem nàng có tiến bộ thế nào

Tính danh: Loan Phượng

Thực lực: Dị năng SSS - (Lôi điện hệ)

Huyết mạch: Âm Thần (Chân thần huyết mạch)

Thể chất: Thiên Âm Thần Thể (Chân thần thể chất)

Đăng cấp: 33

Lực lượng: 72 triệu

Tốc độ: 48 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 91

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Lôi, Âm, Băng

Tuổi thọ: 250

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Đò 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần nhỏ giọng nói:

"Chúc mừng người lên cấp SSS."

Loan Phụng hôn hân nhỏ giọng nói:

"Tất cả nhờ người, bây giờ của người đây hưởng thụ đi."

Tô Linh gọi:

"Phụng tử sao lâu thế?"

Loan Phụng cười híp mắt nói:

"Tối nay, đảm bảo cho người sướng không thể tả."

Băng Thần cũng cười dân đồ đi tới, trong lòng mặc niệm:

"Một lần nữa thành thật xin lỗi Khang Vương thúc thúc."

Loan Phụng nháy mắt với Băng Thần sao đó nói:

"Hôm nay người đã nói chiều ta thế ta nói người làm gì thì cứ việc làm theo, đồng thời cứ nằm im hưởng thụ ta chiều đãi, đầu tiên thì mở miệng ra....."

Đêm hôm ấy ngoài trời mưa rầm rã, sấm chớp liên hồi, đến tận sáng hôm sau trong phòng hỗn loạn mới kết thúc, hai nàng lúc này nằm ôm nhau thở dốc, chiếc đệm đã ướt nhẹp lại còn dính dính thế mới có thể biết tối qua loạn như thế nào.

Băng Thần đã đi về phòng tắm rửa thay đồ, sau đó hắn ta đăng nhập Tân Sinh, ở trên giường được tháo trói cùng băng bịt mắt Tô Linh kiều mị hỏi:

"Phụng Tử rốt cuộc hôm qua người dùng thứ gì mà hay thế, đã thế người còn kiên trì như vậy, ta thật quá cảm động, nhưng cái thứ dính dính trên khắp người ta là gì thế."

Loan Phụng cười nói:

"Một thứ có khả năng dưỡng da, hôm qua người cũng uống không ít rồi đó."

Tô Linh e thẹn nói:

"Thứ đó có chút ngọt ngào lại đem tống vào nơi tư ẩn của người ta, xấu quá đi."

Loan Phụng mỉm cười nói:

"Quan trọng người có thích hay không?"

Tô Linh đỏ mặt nói:

"Thích chứ, nhưng ta phải đi về rồi nếu không tên kia sẽ nghi ngờ m quan hệ giữa chúng ta bại lộ thì nguy to, bây giờ nhân trời còn chưa sáng hẳn ta tranh thủ rời đi."

Loan Phụng mỉm cười nói:

"Người đi tắm đi rồi hãy về, ta sẽ trực tiếp đưa người đến cửa hàng của Tô gia, đảm bảo không ai phát hiện."

Tô Linh ôm Loan Phụng nói:

"Cám ơn Phụng tỷ, chỉ có người mới tốt với ta nhất, cứ như thế thì hai chúng ta cần gì đám nam nhân."

Tô Linh lác mông đi vào phòng tắm thì Loan Phụng mới thì thầm:

"Đảm bảo không bao lâu nữa thì người cần lắm luôn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 207: Băng Thần kỷ lục

Băng Thần đi vào trong Tân Sinh liền lấy ra món đồ kia, hẳn ta muốn nhanh chóng tấn hai cấp, bóp nát viên ngọc hẳn ta cảm thấy exp mình tăng lên một cách điên cuồng

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 25)

Exp: 240000 /250000

Huyết mạch: Long Huyết (15 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 8800

Lam: 1003810

Công kích: 5200

Phòng thủ:1360

Tốc độ: 1990

Trí lực: 310

Thể chất: 310

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20),Thiên Sứ Tốc Biến (5000/19000), Hắc Âm Hàng Lâm (500/ 1000),Quang Minh Cầu (500/1000),Hắc Âm Giết Chóc (500/1000),Quang Minh Âm Sát (500/1000)

Chỉ mất năm giây thôi đã sắp lên một cấp, ba giây sau

Chúc mừng người chơi Băng Thần lên cấp 26

Mười giây sau

(0/ 280000)

Chúc mừng người chơi Băng Thần lên cấp 27

Thấy mọi thứ dừng lại sau đó Băng Thần mới mở ra bảng chỉ số của mình một lần nữa

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 25)

Exp: 240000 /250000

Huyết mạch: Long Huyết (15 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 9400

Lamr: 1004410

Công kích: 5800

Phòng thủ:1660

Tốc độ: 2290

Trí lực: 330

Thể chất: 330

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20),Thiên Sứ Tốc Biến (5000/19000), Hắc Ám Hàng Lâm (500/ 1000),Quang Minh Cầu (500/1000),Hắc Ám Giết Chóc (500/1000),Quang Minh Ám Sát (500/1000)

Phê quá đi

Cảm giác của Băng Thần bây giờ chỉ có thể gói gọn trong ba từ như thế

Thế giới thông cáo:

Băng Thần người chơi đã đột phá cấp 26 mở ra chức năng bảng xếp hạng đẳng cấp

Băng Thần người chơi đã đột phá cấp 26 mở ra chức năng bảng xếp hạng vũ khí

Băng Thần người chơi đã đột phá cấp 26 mở ra chức năng bảng xếp hạng chiến lực

Băng Thần người chơi đã đột phá cấp 26 mở ra chức năng bảng xếp hạng danh vọng

Băng Thần người chơi đã đột phá cấp 26 mở ra chức năng bảng xếp hạng tài phú

Người chơi có muốn che dấu thuộc tính trạng bị hay không?

"Có "

Băng Thần người chơi đã đột phá cấp 26 mở ra chức năng chiến đấu phe phái, Tân Sinh thế giới có bốn phe phái mời tất cả người chơi lựa chọn.

Hắc Ám: Sở hữu sức mạnh tha hóa của bóng đêm kẻ phản diện chính trong thế giới Tân Sinh "

Quang Minh: Thống trị tại toàn bộ lục địa, có trụ sở ở hầu như tất cả mọi tòa thành trong mọi quốc gia bằng chính nghĩa cùng pháp lý.

Cuồng Loạn: Nắm giữ sức mạnh của sự phẫn nộ, phe trung lập trong cuộc chiến Quang Minh - Hắc Ám

Thiên Nhiên: Nắm giữ sức mạnh của tự nhiên, phe trung lập trong cuộc chiến Quang Minh - Hắc Ám

Thú Nhân: Nhân thủ kết hợp chỉ có những người nó huyết mạch thú tộc mới có thể chọn, phe trung lập trong cuộc chiến Quang Minh - Hắc Ám

Cả thế giới dường như yên tĩnh như tờ, cái tên Băng Thần lại một lần nữa được nhắc tới thêm rất nhiều lần nữa.

Thông báo cá nhân:

Băng Thần người chơi mở ra chức năng bảng xếp hạng cùng phe phái, danh vọng + 10000 (Khi chọn xong phe phái sẽ cộng trực tiếp vào.

Băng Thần nghe xong thông báo thì bắt đầu nghiêm túc, chọn phe lại chưa bao giờ diễn ra trong Tân Sinh chọn lựa phải thật cẩn thận. Mở ra bảng chat với các Khang Tiểu Vũ nói chuyện hỏi:

"Tiểu Vũ người hỏi dùm ta các tỷ muội những người đã chọn phe phái rồi xem có gì khác biệt không."

"Người đợi một chút."

Năm phút sau Khang Tiểu Vũ quay lại nói:

Hắc Ám: Tăng sát thương lên Quang Minh người chơi cùng quái 100% sát thương, công kích gốc + 20%, tốc độ + 10%

Quang Minh: Tăng sát thương lên Hắc Ám người chơi cùng quái 100% sát thương, công kích gốc + 20%, tốc độ + 10%

Cuồng Loạn: Giảm sinh lực + công kích % (tối đa 60%)

Thú Nhân: Huyết mạch thú tộc tự động tăng lên tốc độ phụ thuộc độ mạnh yếu của chủng loài.

Băng Thần vừa nhìn xong thì liền nói:

"Ta chọn phe Thú Nhân"

Chúc mừng người chơi Băng Thần đã xếp vị trí đầu tiên trong bảng xếp hạng của phe Thú Nhân danh vọng + 1000

Danh vọng: 11000 (Mai sau sẽ hiển thị chung với bảng chỉ số)

Băng Thần đã tính kỹ rồi mình không thiếu sức mạnh thế nên nếu chọn Quang Minh hay Hắc Ám thì giống như tự tạo điểm yếu cho mình vậy. Cuồng loạn thì có vẻ hay nhưng chức nghiệp của hắn rất bá đạo rồi không cần phải về rấn thêm chân làm gì.

Thú Nhân tộc nhìn có vẻ tầm thường nhưng thực chất thì lại là sự lựa chọn tốt nhất cho những người may mắn lấy được huyết mạch quái thú. Theo thời gian sẽ càng ngày càng mạnh mẽ lên thậm chí có khi còn ngang tầm boss, Băng Thần bắt đầu mong chờ.

Hắn mơ một ngày mình đang đứng trong tuyệt cảnh phía sau lưng có một đám nữ nhân, bỗng nhiên huyết mạch hoàn toàn thức tỉnh mình hóa thành cự long quét sạch kẻ thù trong sự trầm trồ của những người đẹp, các nàng bị hắn chinh phục, đem ấy hắn ngự trăm nữ.

Trong lòng tuy tự sướng như thế nhưng Băng Thần vẫn không quên truyện ăn Kinh Nghiệm Thư tăng cấp cho kỹ năng. Tuy lại lập thêm kỷ lục nhưng đó không phải là lý do để hắn lười biếng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 208: Hắn làm sao lại top 1

Hôm nay lượng người lên được cấp 20 đông dần, Bạch Hổ thành cũng không ngoài lệ nhưng bọn họ tại nơi đây lại thấy được kỳ quan, top 1 thế giới đang nằm ở dưới đất giống như ngủ vậy, rốt cuộc làm sao tên này lên được top 1.

Hôm nay Băng Thần quyết định giành toàn bộ thời gian để đi học xong đóng kỹ năng, chưa kể lúc gần đăng xuất còn phải đi đến kho của phủ thành chủ lấy phần thưởng.

Mười năm tiếng sau

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 27)

Exp: 0 / 270000

Huyết mạch: Long Huyết (15 %)

Chức nghiệp: Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 9400

Lamr: 1004410

Công kích: 5800

Phòng thủ: 1660

Tốc độ: 2290

Trí lực: 330

Thế chất: 330

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Âm Sát (cấp 20)

Băng Thần khi nuốt xong quyển Kinh Nghiệm Thư cuối cùng thì mừng phát khóc luôn, chức nghiệp mạnh quá cũng có cái khổ của nó. Nhưng khi chiêu thức toàn bộ lên 20 thì điều kiện tiến cấp chức nghiệp cũng xuất hiện nhưng hắn không biết tìm ở đâu.

Quang Minh Sát Thủ chức nghiệp đặc biệt sẽ đổi thành Quang Âm Từ Thần chức nghiệp mới

"Quang Âm Từ Thần" (Cấp 20 tấn thăng)

Nguyên liệu tiến cấp: Long Vây, Long Huyết Thạch, Long Lệ (0/3)

Như ẩn như hiện người mang chức nghiệp tốc độ x 3, sát thương chí mạng x 3, giết một mục tiêu thời gian hồi chiêu giảm 10 %. Chia làm hai dạng bóng tối cùng ánh sáng tự do trao đổi.

Có thể dùng bất cứ vũ khí gì, tự do chuyển đổi giữa hai trạng thái.

"Đậu má, rồng thì con nào cũng vài trăm cấp như thế thì ai đi *** chúng nó lấy vây, ai sáng tác ra chức nghiệp này thì điên thật rồi."

Băng Thần ngồi dậy, dù hắn bức tức thì cũng phải chấp nhận mà thôi, bây giờ đi ra lấy hai món đồ phần thưởng của mình cái đã, hắn vì có lệnh bài cùng Thanh Lâm đã dặn dò kỹ càng thế nên quá trình đi vào rất thuận lợi.

Người quản gia dẫn hắn vào chọn để tránh Băng Thần nảy lòng tham

"Người tùy ý chọn lấy hai món."

Băng Thần nhìn vào thì mới hiểu rõ được sự giàu có của tòa thành này, trang bị Kim Cương 4*, 6* có mấy bộ, trang bị Bạch Kim thì cả đống mà bộ nào cũng có sao hết rồi, chứng tỏ đó không phải Bạch Kim bình thường, chỉ số cũng khác một trời một vực.

Bỗng nhiên Băng Thần nhìn chằm chằm vào miếng vải trắng đặt trong một chiếc hộp thủy tinh, thế nhưng quản gia lại tưởng hắn nhìn phía đằng sau bộ giáp Kim Cương 8*.

"Quản gia ta có thể lấy món trong hộp thủy tinh này không?"

Thấy hắn hỏi như thế tên quản gia lập tức vui mừng ra mặt bởi vì miếng vải này ngoài chuyện thiêu sao cũng không cháy thì nghiên cứu nhiều năm cũng không ra gì, tiểu tử này có khi nào thích về ngoài tính mạng tăng nữ nhân, đúng là người trẻ tuổi.

"Người lấy nó thì thật ư?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Mấy thứ kê ở dưới ta có thể lấy thay cho món thứ 2 không, ta chúng rất hợp với nhau."

Quản gia nhìn về phía đó, vốn những thứ này đều có chút đặc thì nhưng không điều tra được gì, vải miếng kim loại kia hình dạng kỳ lạ làm cho nó cứ bị nghiêng nghiêng. Cuối cùng hắn phải lấy hai tảng đá kê vào bầy giờ tiểu tử này lại muốn giúp hắn hết rắc.

"Được, không những thế trong đám đồ Bạch Kim 10* ta còn tặng người thêm một món nữa."

Băng Thần mắt sáng lên vội vàng vàng thu thập hết vào hành trang, sau đó hắn lựa lấy một món rồi đi ra, quản gia nhìn hắn làm sao cũng rất thuận mắt nhưng nào ngờ Băng Thần mới là người lấy được lợi cực lớn.

Cái bàn sắt cong queo thực ra là vây rồng, hai hòn đá một cái là Long Huyết Thạch, còn viên bị phủ rêu ở ngoài là Long Lệ, vừa này dòng ghi chú làm hắn vui sướng biết bao nhiêu

Ghi chú: Thần Long Hoắc Kiệt trước khi chết do kẻ thù để lại.

Hắn nếu tìm được hương trong Tân Sinh nhất định sẽ thấp cho vị Thần Long này vài nén, hắn bây giờ cảm giác như mình là người may mắn nhất hành tinh vậy. Băng Thần sợ đêm dài lắm mộng liền đem cả ba món hấp thu, ba thứ đồng loạt hóa thành bột tan biến trước mắt hắn ta

"Quang Âm Tử Thần "(Đang tấn thăng)

Nguyên liệu tiến cấp: Long Vây, Long Huyết Thạch, Long Lệ (3/3)

Như ần như hiện người mang chức nghiệp tốc độ x 3, sát thương chí mạng x 3, giết một mục tiêu thời gian hồi chiêu giảm 10 %. Chia làm hai dạng bóng tối cùng ánh sáng tự do trao đổi.

Đang trong quá trình tiến cấp chức nghiệp người chơi buộc phải đăng xuất, sau khi đăng nhập đền bù exp 500000

Băng Thần nghe thế thì cũng vui vẻ thoát ra ngoài bởi vì thời gian trong Tân Sinh của hắn vốn cũng chỉ còn 5 phút, coi như hắn được cho không 500000 exp

Băng Thần không biết trong thức thần của mình Sinh Mệnh Ngọc Diệp cùng Nguyên Tố Thần Thạch đang rất căng thẳng, Vô Hận giới Chỉ nói:

"Bây giờ cho ta nói một câu công bằng được không? Một thứ đồ căn nguyên Vô Cấp của Không Gian thần thời mà sao phải dành như thế."

Hai nàng bỗng nhiên nhìn về phía hắn nói:

"Người nói thế có phải người đã biết trước thứ này có tồn tại đúng không?"

Vô Hận Giới Chỉ nghiêm túc nói:

"Ta cũng giống hai người đều do tinh hoa đất trời ngưng tụ thành, có thể nói là vô cùng may mắn mới tìm được chiếc nhẫn để ký gữ, thế nhưng Vô Hôn Vô Linh Thần Vật trong trời đất này chỉ luôn hiện diện một món. Hai người tranh nhau sẽ không tốt sao hai người khôn cộng đồng chiếm hữu đi, giống như Thiên Mệnh Vương Miện cùng Vận Mệnh Ngọc Vây."

Vận Mệnh Ngọc cũng ra can ngăn nói:

"Hai người đừng giành nếu không thì dễ ảnh hưởng đến tình cảm, bây giờ chúng ta cộng đồng một chủ nhân ở trong cùng một thể thì có gì sai, ít ra còn đỡ hơn hư vô thân thể , đúng không."

Hai người nhìn mặt nhau sau đó đồng ý với ý kiến mọi người đưa ra, nhưng hai người còn chưa có cơ hội xuất hiện, thế là khiến cho Băng Thần vừa ra liền nghe được tiếng hệ thống vang lên

Nhiệm vụ khẩn cấp Chinh phục

Yêu cầu: 2 người có thể chất trên thần thể trong vòng 5 ngày

Thưởng:Tu vi nguyên khí + 5 tiểu cảnh giới

Phạt: liệt dương vĩnh viễn

Băng Thần xạm mặt lại, lý nào lại như thế

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 209: Năm ngày

Băng Thần mỉm cười năm ngày thì quá dễ, hắn vui vẻ đi vào phòng ăn, không ngờ hệ thống lại hậu đãi cho mình như thế,nhưng tờ giấy quen thuộc trên bàn làm cho hắn vui vẻ tan biến.

"Vi phát biểu của người thế nên ta cùng Vũ Cầm, đã đi dự hội nghị điều luật công hội mới rồi, công hội thành lập quá dồn dập không thể để loạn được."

Băng Thần há hốc mồm hắn không thể tin những gì mình nhìn thấy, hắn đã làm xong một pha tự bóp dái trong truyền thuyết, bây giờ kiếm đâu ra hai người đây, lần trước xài một lá bùa cho Loan Phượng rồi, chỉ có thể xài thêm một lá.

Một là khác hắn để dành cho Mai Hân, khi hồi sinh được nàng sẽ cho nàng sử dụng, Băng Thần đi ngang phòng của Loan Phượng thì bỗng nhiên nghĩ ra một ý tưởng, thế nhưng không biết có thành công hay không.

Trước tiên phải xác định xong yếu tố không an toàn trước đã rồi tình sau, hắn nhanh chân đi dọc hành lang đến thẳng phòng của Mạc Khanh, Băng Thần vốn chưa muốn làm gì nàng nhưng tất cả đều do hệ thống ép hắn mà thôi.

Đi đến cửa hán liền gõ cửa phòng nàng, Mạc Khanh đi ra mở cửa, quần áo nàng mặc rất dễ thương nhưng có chút kín đáo, Băng Thần quét qua bảng chỉ số của nàng

Tính danh: Mạc Khanh

Thực lực: Dị năng B (Lôi hệ dị năng)

Huyết mạch: Tiễn Thần (Chân Thần Huyết Mạch)

Thể chất: Thiên Không Chi Thần (Chân Thần Thể Chất)

Đăng cấp: 4

Lực lượng: 4650

Tốc độ: 2523

Trí lực: 22

Thiên phú: 95

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Phong, Kim, Hỏa,Lôi

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm: 91

Danh hào: Không

"Ái chà chà không ngờ mị lực của mình lại lớn đến như thế 91 điểm, phải tìm cách dụ nàng vào tròng mới được."

"Không biết đội trưởng tìm ta có việc gì hay không?"

Băng Thần đầu óc chuyển động sau đó nói:

"Bây giờ mọi người đi gần hết rồi chỉ còn mấy người chúng ta, đêm nay lại nó mưa sao băng thế nên ta muốn rủ người đi xem, thế người có rảnh không?"

Nàng suy nghĩ một chút khuôn mặt nổi lên một tầng hồng vân rồi nói:

"Ta rảnh, thế mấy giờ chúng ta đi để ta còn chuẩn bị."

Băng Thần ánh mắt lảo liên nói:

"Thế thì 1 tiếng nữa chúng ta lên đường nhé, tám giờ tối sao băng đã rời rồi, chúng ta đến sớm chọn vị trí tốt, còn nếu không sẽ rất khó đấy."

Mạc Khanh đáp:

"Được rồi 1 tiếng sau ta sẽ ra."

Băng Thần đi ra ngoảnh mặt lại nói:

"Đội 1 tiếng nữa ta quay lại."

Sau khi ra khỏi phòng hán chạy thẳng sang phòng của Loan Phượng vì hán ta dùng tốc biến nàng đã quen thế nên khi hán ta xuất hiện không có gì đáng ngạc nhiên cho lắm.Loan Phượng vũ mị đi tới hỏi:

"Thế nào muốn làm chút sao lãng công."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ngày mai đưa Tô Linh sang đây, nàng cũng thuộc Nữ Nhi Hồng thế nên lý do chắc cũng không khó."

Loan Phượng che miệng cười khúc khích:

"Người ăn một lần chưa lâu đã đòi ăn tiếp, lần trước chắc hài lòng với quà của ta lắm."

"Ba."

Băng Thần đánh vào bờ mông căng tròn của nàng nói:

"Người đánh cái gì ý định đừng tưởng ta không biết, Tiểu Vũ cùng mấy cô nàng kia đi xa hơn năm ngày, mang nàng đến phục vụ ta mấy ngày nếu ta vui sẽ thành toàn cho nàng."

Loan Phụng nghe thế chồm lên hôn Băng Thần lấy đề nói:

"Cám ơn lão công, ta cùng nàng tình nghĩa nhiều năm như thế ta không bỏ nàng được."

Băng Thần mỉm cười nhẹ nhàng nói:

"Ta là con người thông tình đạt lý thế nên tất nhiên biết rõ, bắt đầu từ tối mai mang nàng qua đây."

Loan Phụng mỉm cười nói:

"Hôm nay ta cũng có cách mang nàng qua mà."

Hắn buông nàng ra mỉm cười nói:

"Tối nay ta có việc rồi đồ ăn ta làm sẵn để trên bàn nhớ ăn sớm."

Loan Phụng cười nói:

"Ta biết rồi, người làm thêm một phần nữa tối nay ta mang cho Tô Linh ném thử."

Băng Thần gật đầu nói:

"Đơn giản, ta đi trước đây."

Sau đó Băng Thần đi làm đồ ăn cho Loan Phụng cùng đồ ăn mang theo để ngắm sao băng, một tiếng trôi nhanh cánh cửa phòng của Mạc Khanh lại vang lên.

"Ta tới ngay."

Mở cửa ra thì Băng Thần thấy nàng đã mặc xong một bộ váy ngắn màu trắng, luôn ăn mặc kín đáo Mạc Khanh nay lại mặc váy khiến cho thị giác của hắn rất hưởng thụ. Chiều cao nàng không thua gì hắn thế nên đôi chân dài miên man lại trắng không chút vết thằn lằn kích thích.

"Người hôm nay đẹp lắm từ mai cứ mặc như thế này có phải tốt không?"

Mạc Khanh cúi đầu xấu hổ nói:

"Ta cũng ít khi ra ngoài, mặc trong nhà thì cho ai nhìn."

Băng Thần đang lo nhìn thế nên bật thốt ra:

"Ta nhìn."

Mạc Khanh mặt xoát đỏ, Băng Thần mỉm cười nói:

"Bây giờ chúng ta đi thôi, ta có một nơi đảm bảo ngắm sao băng tuyệt vời luôn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Nguyện ước

Băng Thần với danh vọng hiện tại lấy một chiếc phi thuyền mang ra ngoài rất dễ dàng, trong đầu hắn cũng đã nghĩ tới một địa điểm đặc biệt rồi, lần trước cùng Từ Mộng, Từ Lan cũng từng đi qua, chỉ có điều nơi đó có yêu thú thế nên chắc sẽ chẳng có ai.

Mạc Khanh thấy phi thuyền lúc gần tới nơi thay vì hạ cánh ở ngọn núi gần thành phố thì lại bay tiếp

"Đội trưởng chúng ta bay quá rồi thì phải."

Băng Thần quay qua nói:

"Ta chọn địa điểm sao có thể giống với người khác, chen chúc xem sao băng cũng sẽ mất hết cả thú vị."

Mạc Khang lo lắng nói:

"Nhưng bên ngoài nghe nói có yêu thú nguy hiểm."

Băng Thần nhìn nàng hài hước nói:

"Người không phải chưa thấy thực lực thật sự của ta, thiên lôi ta còn đỡ được thì mấy con yêu thú không đáng để lo lắng."

Chỉ vài phút sau họ đã hạ cánh ở một chân núi ngoài xa, phía bên trên cỏ mọc xanh rờn, Băng Thần đi xuống mỉm cười nói:

"Chúng ta đi lên đỉnh núi."

Băng Thần cùng nàng đi xuống nhưng Mạc Khanh nhìn ngó xung quanh rồi hỏi:

"Đội trưởng đồ ăn đâu."

Băng Thần từ trong giới chỉ xuất ra một chiếc giỏ đựng đồ sau đó lại thu vào trong nắm tay nàng nói:

"Đồ ăn tất nhiên có, bây giờ chúng ta đi thôi."

Hai người bắt đầu đi vào đồng cỏ, mùi cỏ thơm theo gió bay bay làm cho Băng Thần thật sự hưởng thụ, không biết làm sao nhưng hẳn ta rất thích như thế này, còn Mạc Khang lúc này chân chỉ có thể đi chuyển theo tiềm thức.

Nàng ngây người, hẳn đẹp, thật sự rất đẹp mái tóc đen đưa trong làn gió lộng, đôi mắt hơi híp lại, nụ cười mỉm đầy hưởng thụ, đồng cỏ xanh mướt, nàng chợt giật mình cảnh này nhất định phải ghi lại.

Băng Thần hưởng thụ đến mức sau đó vô tình hiện ra hình dạng bán yêu của mình, bảy chiếc đuôi cũng hòa với sự sung sướng của chủ nhân mình khẽ đưa đưa quăn quýt trong gió, đôi tai cáo hơi giựt giựt, trong mắt màu đen bây giờ đã hóa thành màu xanh lam tuyệt đẹp, nó giống như hai viên đá quý vậy.

Bao nhiêu lo toan phiền não có vẻ không còn nữa, hẳn mở mắt ra thấy nàng vẫn đang nhìn mình thì nói:

"Đừng nhìn ta như thế, hưởng thụ thiên nhiên đi, ta sẽ chỉ cho ngươi một lần, nhắm mắt lại."

Mạc Khanh thực sự nhắm mắt lại rồi Băng Thần mới nói:

"Sau đó để làn da cảm nhận từng cơn gió thổi qua, dùng đôi tai nghe giai điệu du dương của gió, để thính giác cảm nhận mùi hương cỏ cùng sự trong lành của không khí, hít thật sâu một hơi."

Nàng cố gắng làm theo Băng Thần nói sau đó nàng biết vì sao hẳn lại thích cảm giác này đến thế, gió mát rung rung bờ mi cho nàng thấy hơi nhột, cả người mát mẻ thư thái, trong phổi cũng mát lạnh đến từng hơi thở lại còn có mùi vị thanh tân của gió trời, thơm nhẹ nhẹ của đồng cỏ.

Nhưng được một chút thì nàng lại mở mắt ra nhìn vào Băng Thần, được ngắm Băng Thần trong lúc hẳn hưởng thụ nhất đối với nàng còn thoải mái hơn gấp trăm lần nàng tự hưởng thụ, nhưng nửa tiếng sau hành trình đã kết thúc.

Băng Thần cùng Mạc Khanh nhanh chóng tìm được một vị trí thật đẹp, thật thoáng đãng, Mạc Khanh cứ liếc nhìn Băng Thần có vẻ như có điều muốn nói:

"Nhưng Băng Thần đang lo dọn vị trí thế nên không thể để ý đến thái độ khác thường của nàng được."

Nhìn đồng hồ Băng Thần quay qua Mạc Khanh nói:

"Còn năm phút nữa thôi, đến lúc đó ngươi muốn ước gì?"

Mạc Khanh buồn rầu sau đó đáp ứng nói:

"Ta chỉ muốn cha mẹ mình khỏe lại thôi."

Băng Thần nhún mày hỏi:

"Cha mẹ ngươi làm sao?"

Mạc Khanh đột nhiên khóc ồ lên, Băng Thần vội kéo nàng vào trong ngực mình vỗ nhẹ vai cùng đầu nàng, nàng dùng giọng nói đứt quãng thổ lộ:

"Năm năm trước cha mẹ ta bị một loài yêu thú kỳ quái làm bị thương, đến bây giờ điều trị vẫn còn đang bế tắc, bác sĩ nói bây giờ còn chưa thể chữa phải chờ tiến bộ khoa học hoặc phải có dị năng giả cấp Phong Thánh chuyên tâm vì hai người chữa trị trong vòng 1 năm mới có thể."

Băng Thần vuốt lưng nàng chỉ lên bầu trời cao rồi nói:

"Không lâu nữa sao Băng sẽ rơi, ngươi hãy ước gì đó cho mình đi còn cha mẹ ngươi thì giao cho ta, có thể ta sẽ khiến bọn họ lành bệnh dễ dàng."

Mạc Khanh thực sự muốn thế bởi vì Băng Thần đã dễ dàng chữa cho Loan Phượng a di như thế thì nếu hắn chữa cho cha mẹ mình thì dù không hết cũng sẽ thuyên giảm đi rất nhiều.

Đúng lúc này từ trên trời sao băng lướt qua, trên bầu trời chỉ chít sao băng lướt qua, hai người nhắm mắt lại thầm ước, mười phút sau đã không còn sao băng nữa Mạc Khanh cười nói:

"Đội trưởng là người tốt chắc chắn những gì ngươi ước sẽ đều trở thành sự thực."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ta nghĩ sẽ rất khó, thực ra ta nguyện ước ngươi cũng có thể giúp được đấy."

Mạc Khanh cười nói:

"Đội trưởng cứ đùa ngài còn phải ước mong thì sao ta có thể giúp được nhưng quả thật nếu giúp được thì cái gì ta cũng sẽ giúp."

Băng Thần mỉm cười tiến sát lại nàng hỏi:

"Ngươi chắc chứ "

Mạc Khanh nắm tay kiên quyết nói:

"Di nhiên rồi, ta....."

Nhưng câu sau nàng đã không nói được miệng nàng đã bị Băng Thần phong bế, thật lâu sau hắn buông nàng ra mỉm cười nói:

"Ta muốn ngươi trở thành nữ nhân của ta ngươi vẫn giúp chứ."

Đang lúc suy nghĩ trống rỗng Mạc Khanh theo bản năng trả lời:

"Tốt "

Băng Thần đã quá quen thuộc với tuyệt chiêu đánh nhanh thắng nhanh, canh lúc nàng không phòng thủ thì ập vào chiếm giữ lấy tâm linh nàng, tất nhiên sau đó hắn liền bắt đầu công chiếm thân thể nàng, nấu com ngay khi còn nóng để sau nàng từ chối thì mệt.

Hắn là tay già đời chinh qua bao nhiêu mỹ nhân thế nên trình độ sao có thể một người nữ nhân trong trắng như Mạc Khanh phản kháng, về sau nàng cũng chỉ tượng trưng phản đối một chút sau đó hoàn toàn chiều theo hắn.

Trên đỉnh núi gió lộng nhưng bây giờ ngoài âm thanh của gió còn có tiếng của rên rỉ như buồn khổ như sung sướng của nữ nhân, đến tận giữa đêm khuya mới ngừng lại.

Mạc Khanh nằm gối đầu lên vai hắn, Băng Thần nhỏ giọng nói:

"Ngươi cảm giác thế nào?"

Mạc Khanh yếu ớt nói:

"Ngươi xấu lắm vừa tỏ tình liền chiếm giữ người ta."

Hắn nhéo mũi nàng nói:

"Không phải ngươi nói chỉ cần giúp được thì sẽ giúp sao?"

Mạc Khanh không thèm đôi co với hắn làm gì, nàng bây giờ đang rất mệt mỏi:

"Ngươi không sử dụng biện pháp an toàn nhờ ta có thai thì sao?"

Băng Thần nhìn nàng lạ lùng nói:

"Ta cùng nữ nhân quan hệ chưa bao giờ biết biện pháp an toàn là gì, ta ước gì các người có thai luôn đấy."

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Người có phải lo lắng ta chỉ vui đùa với người, nếu người có thai sẽ bỏ rơi người có phải không?"

Mạc Khanh có chút lúng túng chứng tỏ nàng có lo lắng thật, Băng Thần chép miệng nói:

"Người cứ yên tâm sớm muộn gì ta cũng sẽ tổ chức đám cưới cho người cùng các nàng danh phận, thực ra ta cũng đã cưới ba người tại quê hương, đối với ta cưới 3, 13 hay 23 không khác nhau nhiều, không có lý do gì để ta bỏ người cả."

Mạc Khanh nhìn hắn nhỏ giọng:

"Xin lỗi "

Băng Thần vuốt ve nàng rồi nói:

"Không có gì phải xin lỗi cả người là nữ nhân lo lắng cũng phải, ta không trách mà ta có chút hiếu kỳ lúc này người ước gì thế?"

Mạc Khanh thấy hắn hỏi thế thì mặt đỏ như gấc nói:

"Ta ước một ngày nào đó người để mắt tới ta."

Băng Thần cười trên:

"Thế là hai ta đều hoàn thành ước nguyện, sao băng thiêng thật. Ha ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211: Chữa bệnh

Băng Thần nhỏ giọng nói:

"Chùng nào người có sức lại thì chúng ta về nhà của người để chữa bệnh cho cha mẹ người."

Mạc Khanh nghe thế liền cả người như tràn đầy sức lực, nàng gắng gượng đứng lên nói:

"Thật sao đội trưởng "

Băng Thần lắc đầu nói:

"Từ mai không cho phép gọi đội trưởng, phải gọi tên ta hoặc lão công cũng được."

Sau đó hai người đi lên phi thuyền Mạc Khanh suy tính một chút rồi nói:

"Băng Thần huynh đến nhà ta sau đó chữa bệnh thì rất mất thời gian, Tân Sinh thời gian rất quý báu hay để lúc khác chữa bây giờ chỉ đi tới nhà ta trước đã."

Băng Thần lắc đầu mỉm cười nói:

"Một ngày đối với ta không quá quan trọng lắm, nếu ta sớm biết sức khỏe cha mẹ người không tốt thì đã sớm đến chữa rồi."

Mạc Khanh đang muốn cảm ơn hắn thì Băng Thần nói trước :

"Ta có một luật đó nữ nhân của ta không bao giờ được nói cảm ơn, như thế thật xa lạ, nếu người muốn cảm tạ thế thì lúc nào chiều ta một tỳ."

Hai người sau đó trò chuyện lung tung, phi thuyền thì hết tốc lực lao thẳng về phía nhà của Mạc Khanh, khi đến nơi thì Băng Thần không khỏi ngạc nhiên bởi vì nhà của nàng ta rất lớn, nàng vừa về liền có người ra tiếp đón.

Một người mặc trang phục quân gia đi ra chào:

" Tiểu thư về nhà, chào Băng Thần công tử."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Người biết ta?"

Quản gia vui vẻ nói:

"Bây giờ có người không biết công tử cũng khó đấy. hầu nữ trong lâu đài trong phòng riêng hình của ngài ai cũng có chục tấm."

Băng Thần xem chỉ số của quan gia thì không khỏi giật mình

Tính danh: Mạc Lâm

Thực lực: Dị năng SSS (Thổ hệ)

Huyết mạch: Thổ Long (phong thần)

Thể chất: Thổ Cầm (Thánh thể)

Đăng cấp: 35

Lực lượng: 80 triệu

Tốc độ: 55 triệu

Trí lực: 29

Thiên phú: 72

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: thổ

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Đồ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Không ngờ một SSS cấp cao thủ lại chỉ là quản gia Băng Thần quay qua bên một người canh cổng thì càng thêm bất ngờ

Tính danh: Mạc Hiến

Thực lực: Dị năng SSS - (Hỏa hệ)

Huyết mạch: Hỏa Điều (phong thánh)

Thể chất: Không

Đăng cấp: 31

Lực lượng: 70 triệu

Tốc độ: 43 triệu

Trí lực: 20

Thiên phú: 60

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: thổ

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Nhân Tôn (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Đồ 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Quản gia cấp SSS, còn canh công cũng cấp SSS -, gia thế của nàng có vẻ chẳng bình thường một chút nào cả, nhưng lúc này chẳng thể làm gì ngoài việc chờ đợi diễn biến tiếp theo.

Quản gia Mạc Lâm cười nói:

"Tiểu thư cùng Băng Thần công tử mau đi vào ta sẽ thông báo cho lão gia cùng phu nhân."

Mạc Khanh ngạc nhiên hỏi:

"Ông bà nội có ở nhà ư?"

Mạc Lâm thờ dãi nói:

"Hai ngài ấy đi tìm kiếm Phong Thánh di năng chữa trị nhưng khó quá, trên thế giới hiện giờ chỉ có một người chữa trị hệ dị năng lên được Phong Đế, đã vậy hành tung còn bất định."

Mạc Khanh nói:

"Lâm gia gia người không cần lo, hôm nay ta mang Băng Thần về đây, rất có thể huynh ấy có biện pháp, bây giờ ta dẫn huynh ấy đến chỗ cha mẹ."

Mạc Lâm kinh nghi bất định nhìn Băng Thần, tuy hấn không tin nhưng cũng không nói gì.

"Tiểu thư cùng thiếu gia cứ đi đi ta sẽ thông báo cho lão gia cùng phu nhân sau, dù sao hai người bọn họ cũng bận ba nhiều rồi không thể để họ hi vọng rồi lại thất vọng."

Sau đó hấn nhìn qua Băng Thần nói:

"Băng Thần thiếu gia không phải ta không tin khả năng của người nhưng bọn họ làm cha làm mẹ thế nên mong người hiểu cho."

Băng Thần gật đầu cười nói:

"Ngài không có gì phải xin lỗi nếu là ta thì ta cũng làm như vậy thôi, huống chi chính ta cũng chưa chắc có chữa được hay không, báo trước mà không chữa được thì cũng hơi xấu hổ."

Băng Thần nói năng lịch sự, hiểu biết làm Mạc Lâm rất thích, được hấn đưa đi thế nên hai người rất nhanh vào phòng của cha mẹ của Mạc Khanh, hai người nằm trên giường mặt mày hốc hác, da dẻ thì tím bầm.

Mạc Khanh nhìn thấy cha mẹ tình hình càng xấu nét mặt rất căng thẳng, Băng Thần vô vai nàng nói nhỏ:

"Yên tâm"

Sau đó hấn ta đi đến gần hai người, lấy một chiếc ghế ngồi chính giữa, nắm lấy tay của hai người bọn họ, hấn nhắm mắt lại vận động sức mạnh Sinh Mệnh.

Mạc Khanh cũng Mạc Lâm thì căng thẳng nhìn xem, bỗng nhiên họ thấy từ chỗ Băng Thần nắm da dẻ của hai người màu tím đậm rút dần, sau đó càng rút dần đi nhưng đậm trắng phía dưới thì lại đổi màu.

Từng chút, từng chút một da dẻ họ trở nên bình thường, dạo này ít khi dùng sức mạnh Sinh Mệnh thế nên hấn ta tích trữ không ít, mười năm phút sau cả hai người sắc mặt hồng hào hơi thở đều đặn chứng tỏ đã hồi phục.

Băng Thần mỉm cười nói với Mạc Khanh:

"Cha mẹ người đã không vấn đề chỉ cần tĩnh dưỡng ít lâu là được."

Mạc Lâm há hốc mồm, không ngờ thiếu niên này thực sự có thể chữa cho thiếu gia cùng thiếu phu nhân, hấn hỏi phục lại liền nói:

"Hai người ở đây ta đi thông báo cho lão gia cùng phu nhân để họ thôi lo lắng."

Mạc Khanh nhìn Băng Thần hỏi:

"Cha mẹ ta chừng nào mới tỉnh lại?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Loại độc tố mà hai người bọn họ trúng phải có vẻ gây ra đau đớn thể nên bọn họ dù bất tỉnh nhưng ý thức luôn chịu đau đớn, bây giờ bọn họ mới thực sự nghỉ ngơi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: Gia đình quái vật

Băng Thần ngồi xuống ghế nghỉ ngơi còn Mạc Khanh cùng hầu gái chăm sóc cha mẹ nàng, rất nhanh cái giường nhuộm màu đã bị thay đi, một chiếc giường với chăn trắng tinh khôi được mang lên.

Mạc Khanh rất vui về ngôi bên cạnh hai người còn Băng Thần cũng rất vui vì đã giúp được nàng, được một lúc thì Mạc Khanh quay lại chỗ Băng Thần nàng không biết nói gì cho phải.

"Không cần phải nói nhiều lời vô ích làm gì, người vui là được."

Đúng lúc này có hai người đi vào phòng, sau lưng bọn họ là Mạc Lâm, hai người bỏ qua Băng Thần cùng Mạc Khanh đi tới thẳng giường của hai vị kia. Băng Thần ngay lập tức thăm dò bọn họ thì không khỏi sợ hết hồn.

Tính danh: Mạc Thần

Thực lực: Dị năng Phong Thần (Thổ hệ)

Huyết mạch: Thổ Địa Long (thần cấp)

Thể chất: Thổ Vu (Thần thể)

Đẳng cấp: 68

Lực lượng: 9 tỷ

Tốc độ: 6 tỷ

Trí lực: 31

Thiên phú: 88

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: thổ

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Nhân Thần (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Hoàng 90% giảm 10% theo mỗi tăng thứ. Cùng tăng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Thư Hương

Thực lực: Dị năng Phong Thần (Phong hệ)

Huyết mạch: Phi Thiên Yến (phong thần)

Thể chất: Phong Vĩ Nhạn (Thánh thể)

Đăng cấp: 61

Lực lượng: 4 tỷ

Tốc độ: 3 tỷ

Trí lực: 29

Thiên phú: 88

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: thổ

Tuổi thọ:500

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Nhân Thần (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Hoàng 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Bây giờ Băng Thần đã hiểu tại sao SSS trong gia đình này không có tác dụng gì nhiều, trong nhà có hai vị Phong Thần thì chả chấp hết, độ giàu có cũng dễ hiểu.

Băng Thần không ngờ đến, giá mà hắn xem xét trước thì bây giờ sẽ không quá bất ngờ như thế này, hắn phát hiện mình con bỏ qua rất nhiều thì phải, hắn ngược lên nhìn cha mẹ của Mạc Khanh.

Tính danh: Mạc Long

Thực lực: Dị năng Phong Đế (Thổ hệ)

Huyết mạch: Thổ Địa Long (thần cấp)

Thể chất: Thổ Vu (Thần thể)

Đăng cấp: 49

Lực lượng: 950 triệu

Tốc độ: 650 triệu

Trí lực: 29

Thiên phú: 86

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: thổ

Tuổi thọ:200

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Nhân Đế (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Hoài Liên

Thực lực: Dị năng Phong Đế (Thủy hệ)

Huyết mạch: Thủy Nhược (thánh cấp)

Thể chất: Thủy Tinh Viên (Thánh thể)

Đăng cấp: 41

Lực lượng: 405 triệu

Tốc độ: 250 triệu

Trí lực: 29

Thiên phú: 73

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: thổ

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Nhân Đế (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần triệt để khiếp sợ, hần bây giờ lo lắng tính cách của mấy vị này như thế nào, nhờ đâu có xích mích gì thì lại không tốt chút nào, dù họ chưa làm gì hần nhưng đẳng cấp sức ép khiến hần cần nhiều hơn suy nghĩ.

Hai vị Phong Thần xem xét xong hai người thì đi đến chỗ Băng Thần hỏi:

"Người chữa cho con ta chắc hần là thiếu niên này chứ nhỉ "

Băng Thần vội vàng đứng lên nói:

"Vâng là tiểu bối "

Mạc Thần nhìn hần cười nói:

"Chúng ta rất cảm ơn ngươi, mấy năm rồi chúng ta đã lo lắng rất nhiều thế nên không biết phải dùng từ ngữ thế nào để cảm tạ ngươi."

Băng Thần mỉm cười nhẹ nhàng nói:

"Đây là chuyện ta cần làm, ta đã hứa với Mạc Khanh là sẽ chữa cho cha mẹ nàng, ta chỉ giữ đúng tín dự của mình mà thôi."

Mạc Thần cười nói:

"Rất tốt không hổ là cao thủ đệ nhất đương thời, thiên phú của ngươi cũng thật rất kinh khủng."

Băng Thần thần nhiên nói:

"Đa tạ, ngài quá khen rồi "

Mạc Thần nhìn hần nói:

"Không cần phải khiêm tốn cháu gái ta đã phục ngươi thì mới gia nhập vào Nữ Nhi Hồng, nàng thiên phú trong thế hệ này đã rất cao, ngươi còn thắng được nàng thì không cần phải khiêm tốn đâu."

Băng Thần cười nói:

"Vâng ta đã biết "

Băng Thần dù rất tự mãn nhưng lúc này hần phải ăn nói thật đúng mực, nếu không để mấy vị này không hai lòng thì khó sống, trong cái biệt thự này có lẽ ngoại trừ Mạc Khanh ai cũng có thể làm thịt hần ta được, cẩn thận một chút không thừa.

Trong lúc Băng Thần cùng Mạc Thần đang xã giao với nhau thì tinh ý Thư Hương đã phát hiện ra ánh mắt kỳ quái của cháu gái mình, làm một người từng trải nàng tất nhiên biết, nàng nắm tay Mạc Khanh kéo ra ngoài phòng sau đó hỏi:

"Băng Thần là gì của ngươi?"

Bị bà nội hỏi khiến cho nàng rất ngại ngùng, nhưng Thư Hương không buông ta, nàng dùng năng lực kiểm tra thân thể cháu gái rồi nói:

"Người trinh tiết mất luôn rồi, nói ngáy nếu không ta báo với ông nội của người thì mệt đấy."

Mạc Khanh sốt sắng nói:

"Là huynh ấy, bà nội đừng nói cho ông biết nếu không huynh ấy chết chắc."

Thư Hương bấu môi nói:

"Dám xoi cháu gái của bọn ta thì phải biết chuẩn bị tinh thần chịu trận trước chứ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 213: Ta chỉ muốn về thôi

Băng Thần giả vờ gấp gấp rồi nói:

"Tiền bối bây giờ cũng đã đến lúc đăng nhập Tân Sinh ta xin phép mang Mạc Khanh về công hội."

Mạc Thần mỉm cười nói:

"Người có chí tu luyện như thế thì rất tốt, thời gian của người rất quý giá không ngờ lại dành ra để cứu người nhà của ta, chân thành cảm ơn người."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không có gì đâu tiền bối, bây giờ ta xin phép đi trước."

Hắn cúi chào một lần nữa rồi đi ra khỏi phòng, đi ra ngoài thì thấy Thư Hương nhìn mình với ánh mắt kỳ lạ hắn ta kéo tay Mạc Khanh rồi nói:

"Tiền bối ta đưa Mạc Khanh về, chúng ta đã khá trễ giờ đăng nhập Tân Sinh rồi."

Thư Hương mỉm cười nói:

"Sao người không đăng nhập luôn ở đây, ta sẽ giúp người thông báo về công hội, trong Nữ Nhi Hồng ta cũng quen biết một ít người."

Băng Thần nghe thế biết mình chắc chắn phải ở lại rồi, nếu còn có gắng đi về thì sẽ không tốt cho lắm, hắn đành gật đầu nói:

"Ngài nói cũng rất có lý, thế thì chúng ta chuẩn bị đăng nhập luôn."

Thư Hương cười nói:

"Dù sao cũng đã trễ buổi sáng rồi, ta nghe Mạc Khanh bảo rằng trù nghệ của người rất tốt, nghe thôi ta đã thấy thèm rồi người có thể làm cho hai lão già ta một lần không?"

Băng Thần cười khổ nói:

"Ngài đã nói như thế thì ta chắc chắn không từ chối rồi, ngài cho ta biết phòng bếp ở đâu ta đi nấu cho các ngài ăn."

Thư Hương mỉm cười nói:

"Khanh nhi biết phòng bếp ở đâu nó dẫn người đi thì tốt nhất, ta cũng lão già chờ người mang đồ ăn lên."

Mạc Khanh kéo hắn đi, khuất góc một cái nàng liền nói:

"Băng Thần huynh nhất định phải làm cho bà nội ta hài lòng nếu không có rắc rối to, nàng dọa nếu không hài lòng về huynh thì sẽ nói chuyện huynh lấy trinh tiết của ta cho ông nội, tính ông nội rất nóng."

Băng Thần méo mặt nhưng trù nghệ của hắn thì hắn ta rất tự tin:

"Người cứ yên tâm trù nghệ của ta thì người cũng biết, bây giờ đưa ta xuống phòng bếp, tranh thủ thời gian làm nhiều món một chút."

Hai người sau đó đi nhanh xuống phòng bếp, những đầu bếp ở dưới đó khi nghe có người muốn nấu ăn thay bọn họ thì cũng rất hiếu kỳ bởi vì bọn họ

biết khẩu vị của hai vị phong thần khó khăn như thế nào.

"Người cho ta biết ông bà người có không thích loại đồ ăn nào không."

Nghe Băng Thần hỏi nàng liền liệt kê ra một loạt các loại đồ ăn, Băng Thần tiếp thu sau đó trong đầu định hình những món ăn, các nguyên liệu rất nhanh được hần chế biến.

Trong quá trình thi các đầu bếp Mạc gia từ ban đầu khinh thường chuyển qua ngưng trọng cùng thán phục, đao pháp nhanh đến mức khó thấy tay hần đang làm gì, tốc độ chế biến phải nói là thần sầu.

Nửa tiếng sau tất cả các món ăn được dọn lên, các đầu bếp hỗ trợ việc mang đồ ăn lên, chẳng qua bọn họ muốn nếm chút vị của món ăn, nhưng chủ nhân chưa dùng thì họ không dám động đũa.

Băng Thần cùng Mạc Khanh đi lên mang theo rất nhiều món ăn, Mạc Thần vui vẻ nói:

"Không ngờ một nam nhân như người lại còn có tài năng như thế, đặt xuống để ta thưởng thức một chút xem nào."

Hai người cũng ngồi xuống bàn, Băng Thần rất muốn xem phản ứng của hai vị này khi ăn đồ ăn của mình, Mạc Thần thấy mấy người đầu bếp chưa chịu ra thì hỏi:

"Các người đứng đây làm gì?"

Một người gái đầu xấu hổ nói:

"Kỹ thuật của Băng Thần công tử rất tốt thế nên chúng ta chờ thu dọn rồi thử một chút."

Mạc Thần ngạc nhiên bởi có thể làm những đầu bếp này như thế thì chắc chắn không phải dạng bình thường, nhưng hần cũng hào phóng nói:

"Các người thích thì mức mỗi thứ một một ít mang ra ngoài thử chứ đừng chen chúc ở đây làm gì."

Mấy đầu bếp mỉm cười nói:

"Thế thì đa tạ lão gia rất nhiều, chúng ta sẽ cố gắng học hỏi để làm đồ ăn ngon hơn."

Sau đó mỗi thứ bọn họ lấy một ít mang ra ngoài đóng cửa lại, Mạc Thần thấy tất cả đi rồi thì mới cười nói:

"Mọi người vào bữa thôi "

Băng Thần cùng Mạc Khanh lễ phép mời họ say đó mới động đũa, Mạc Thần gấp lấy món gần mình nhất là tôm chiên bột, bỏ vào mồm nhai thì hần tròn mắt, quá ngon, không biết diễn tả làm sao nữa nhưng quá ngon.

Mấy người đầu bếp nhà hần ta còn lâu mới có trình độ thế này, Thư Hương thấy chồng mình như thế thì rất ngạc nhiên rồi tự nàng cũng gấp một món gỏi, tiếp đó nàng cũng giống như chồng mình nhắm mắt hưởng thụ.

Sau cảm thụ sung sướng đó hai người lao vào ăn, Mạc Thần vừa ăn vừa nói:

"Trù nghệ của người có thể nói tốt nhất trong những người ta từng biết."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cám ơn ngài quá khen, ta nấu ăn cũng bình thường thôi."

Mạc Khanh mỉm cười nói:

"Đây là những món mà chị em trong hội hay ăn, cũng có thể nói như đãi ngộ cho người trong hội."

Thế nhưng có vẻ hai người kia chẳng quan tâm lắm, họ phàm ăn lại khó ăn, đầu bếp trong nhà cũng nghìn tuyện vạn chọn thế nhưng vẫn không làm hai người ăn thêm được bao nhiêu.

Không ngờ chàng trai trẻ này đưa họ hết từ bát này đến bát khác, Thư Hương ăn được một lát thì nói:

"Ta có cảm giác hình như những món ăn này có tác dụng tăng cao tốc độ tu luyện dị năng thì phải."

Băng Thần gật đầu nói:

"Món đó có tác dụng tăng tốc độ tu luyện, những món khác thì cường thân, như món canh hai ngài thử một chút."

Mạc Thần tay cầm đùi gà miến nhai nhồm nhoàm nhưng một tay khác thì vẫn đang múc canh, Thư Hương liếc xéo một cái thì hần mới xâu hổ đặt muôi

canh lại một chỗ, hóa ra Phong Thần mạnh mẽ lại sợ vợ.

Thư Hương mức lấy một bát sau đó chậm rãi thưởng thức, ném một chút thì mắt nàng sáng lên, đúng như Băng Thần nói, thứ này rõ ràng còn có tác dụng bồi bổ thân thể. Mạc Thần thì ăn lấy ăn để, bàn cơm tràn đầy tiếng nói cười vui vẻ, Băng Thần thì cứ chốc lát là được hai người khen.

Sau bữa cơm khi bát đĩa được dọn đi hết thì Mạc Thần mới cảm nhận những biến chuyển trong thân thể của mình, hẳn nhìn Băng Thần khen ngợi:

"Đồ ăn của ngươi thậm chí có tác dụng đối với thân thể của Phong Thần, trù nghệ của ngươi mà bị mấy người khác biết thì ngươi gặp rắc rối to, chính ta còn muốn ngươi nấu ăn mỗi ngày nữa là."

Thư Hương lườm hán rồi quay qua Băng Thần mỉm cười nói:

"Hắn nói hơi thẳng nhưng thật sự như thế, ta nghĩ nếu ăn đồ ăn của ngươi một cách liên tục thì rất có thể tuổi thọ có khi còn được kéo dài không ít."

Băng Thần nghe thế thì mỉm cười nói:

"Hai ngài quá khen, thức ăn nâng cao tuổi thọ có thật nhưng chế biến công phu rất mất thời gian thể nên ta không làm lúc này được, dịp khác ta sẽ làm để cho các ngài thưởng thức."

Hai người khen liên tục muốn hán ở lại nhưng thật sự lúc này hán chỉ muốn đi về thôi chứ sống trong lo sợ như thế này không tốt cho tim lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Thần giới chiến sự kết thúc

Băng Thần ngồi trên phi thuyền thờ dài một hơi, Mạc Khanh thấy thế thì cười nói:

"Huynh sợ ông bà ta đến thế ư?"

Băng Thần cười khổ nói:

"Hai vị Phong Thần trong truyền thuyết ta có thể không sợ sao?"

Mạc Khanh đứng sau lưng ôm lấy cổ hán cười nói:

"Ta còn tưởng huynh không sợ thứ gì cơ chứ."

Băng Thần cùng nàng nói chuyện vui đùa với với nhau thì ở một nơi khác một đại sự kiện vừa kết thúc xong.

Thần giới Thần Vương điện

Chiếc bàn vốn để cho mười người ngồi nhưng bây giờ chỉ còn lại ba người mà thôi, Chiến Thần nói:

"Chúng ta may mắn chiến thắng nhờ hai người phản chiến thế nhưng thần giới bị ảnh hưởng qua lớn ba người chúng ta phải nghĩ cách bù đắp, Thiên Mệnh thần người đã thống kê xong thần giới thiệt hại bao nhiêu chưa."

Thiên Mệnh Thần cười khổ nói:

"Ta thống kê xong rồi, trận chiến này chết đi chín phần mười số lượng các vị thần, gần mười vạn thần linh bây giờ chỉ còn gần một vạn, thần giới mất cân bằng có dấu hiệu thoái hóa, thần khí trở lên mỏng manh hơn rất nhiều, nhất định cần phải có giải pháp ngay."

Chiến Thần nhìn sang Không Gian thần người đã ám sát Trí Tuệ Thần khiến trận chiến kết thúc nói:

"Ta có biết hình như ngươi đã lập ra Tân Sinh cái kia trò chơi, không biết nhằm mục đích gì?"

Không Gian Thần cười mỉm nói:

"Không giống như các ngươi ta mất đi bảo vật hộ thân thì cái chết không xa, phải chăng thu hút chút tín ngưỡng lực sống qua ngày đã tốt lắm rồi, thế nên ta lập ra Tân Sinh để tìm người kế thừa."

Chiến Thần lắc đầu nói:

"Bây giờ thần giới chỉ còn ba người chúng ta mất đi một người cũng không được, nếu không thần giới rất có thể đối diện với nguy cơ sụp đổ, ta nghĩ thế này các ngươi xem có được không."

Thiên Mệnh cùng Không Gian Thần nhìn nhau rồi quay qua hần nói:

"Ngươi thử nói xem "

Thực ra bởi vì Chiến Thần nổi danh không biết xài nào nên ai mà yên tâm được nhưng Chiến Thần không quan tâm ánh mắt kỳ thị của hai người.

"Chúng ta cùng phụ thêm một chút thần lực mở rộng trò chơi này ra khắp thế gian sau đó lấy danh nghĩa của cả ba thu thập tín ngưỡng lực, Không Gian Thần có thể duy trì sự sống còn Thiên Mệnh cùng ta có thể duy trì Thần giới thêm nhiều năm cho đến khi thần bị bỏ sung đầy đủ.

Chưa kể cái trò chơi này còn có thể giúp chúng ta đào tạo rất nhiều thiên tài, theo ta thấy thì biến cả cái vũ trụ này thành nửa thực nửa ảo hết có khi còn tốt hơn, luân hồi đã bị phá vỡ sao chúng ta không trực tiếp thay đổi vũ trụ giảm tải sự xuất hiện của các linh hồn cho đến khi những người cai quản linh hồn như Âm Dương Thần hay Luân Hồi Thần.... quy vị."

Không Gian Thần nhắm mắt lại rồi nói:

"Quả thật có rất nhiều người nắm giữ thần cách ở tiểu thế giới có rất nhiều nhưng Tân Sinh chỉ có bằng đó thông tin, còn những người ở Hạ đẳng vì diện cho đến Đại Thiên vì diện thì ta không quản được nên không biết.

Quả thật nếu có hai người giúp đỡ thì ta có thể mở hết toàn bộ vũ trụ, ít ra chúng ta có thể mở rộng cửa giúp họ lên được thần giới, những tiểu thế giới mạng người yếu kém qua trăm năm đã chết rồi thì thần thánh gì."

Chiến Thần mỉm cười nói:

"Thế thì tốt rồi chúng ta cùng nhau thực thi nào, để làm cuộc cải cách này thì cần có chút sự hi sinh, trí tuệ thần đã nói như thế thì chúng ta dùng thần lực phong ấn của hần giúp chúng ta trong quá trình mở rộng."

Trí Tuệ thần có thể nói là nhân vật xui nhất thần giới hần ta tình hết mọi thứ nhưng không tính ra hai người thiệt hại nhiều nhất vì mất đi thần vật lại phản chiến. Hần ta bị Không Gian Thần cho một đòn chí mạng thân thể lẫn thần cách tan nát.

Không có sự chi huy của Trí Tuệ thần thì nhưng tên nhàn tản thần làm sao đánh lại nhưng vị thần ở dưới trướng của Chiến Thần, tuy nhiên trận chiến vẫn diễn ra hết sức khốc liệt, nếu không sau vị thần vương khác cũng không từ vong rồi.

Những người khác thì chẳng khác nào con tốt thí chết bao nhiêu cũng chả được mấy người thần vương quan tâm, có điều Sinh Mệnh Nữ Thần cùng Nguyên Tổ Nữ Thần lại bị Trí Tuệ Thần hại chết chứ nếu không thì chỉ cần một trong hai người bọn họ cũng dư sức chống đỡ thần giới.

Chiến thần nghĩ một chút rồi nói:

"Tất cả những vị thần hiện tại chú ý, ta Chiến Thần Chiến Thiên lấy danh nghĩa người cai quản cho phép các ngươi tùy ý phân phát cơ duyên cho hậu bối, nhanh chóng lấp đầy Thần Vị còn trống."

Thần giới lại được phen xôn xao, các vị thần rất nhanh chóng dùng đủ mọi cách phân phối cơ duyên cho hậu bối đồng tộc của mình, tất nhiên Hồ Thần cũng cũng như thế. Hần dùng thần niệm rà soát thiên phú của con em trong tộc thì phát hiện Băng Thần.

Thần giới loạn lạc như chẳng hề liên quan gì đến Băng Thần cả, chỉ có mấy món bảo vật trong người hần là có cảm giác bất tường, đơn giản thôi chủ cũ của bọn họ thật nhiều người đã đi châu trời thì chả bắt an.

Mất hai tiếng đề về tới trụ sở của Nữ Nhi Hồng Băng Thần cùng Mạc Khanh trực tiếp đăng nhập vào trong Tân Sinh ngay trong phi thuyền. Băng Thần biết mình trễ nhiều thời gian thế nên vừa vào Tân Sinh hần muốn làm nhất là đi thăm quái thể nhưng hần lại được nhận thông báo triệu tập của thành chủ.

Hần đi thẳng vào phủ thành chủ đến trước mặt của Thanh Lâm và Thủy Nguyệt, Băng Thần chấp tay hỏi:

"Không biết hai vị triệu tập ta có chuyện gì không vậy."

Thanh Lâm nhìn hần ta rồi nói:

"Thực ra ta gọi ngươi tới đây là có nhiệm vụ quan trọng cần giao phó không biết ngươi có muốn làm hay không, ta đảm bảo phần thưởng không nhỏ đâu."

Băng Thần ánh mắt sáng lên nói:

"Ta nhiên ta rất vui về phụ giúp Hoang Thất đế quốc rồi."

Thanh Lâm rất hai lòng nói:

"Ta quá mạnh thế nên chỉ cần vào tới phạm vi long tộc sẽ bị phát giác ngay, thế nên ta cần ngươi thăm dò xem tỷ tỷ của ta chính xác đang ở đâu đề một

lần xâm nhập là có thể cứu, tránh cho việc đánh rần động cỏ.

Ta vốn muốn chọn người trong quân thể nhưng tuy họ tu vi cao nhưng lại không giống như người khó bị phát hiện, rất có thể người vào Long Sào bọn rỗng còn không thêm quan tâm người ấy chứ. Với lại các người dù có chết thì cũng sẽ hồi sinh thể nên ta yên tâm hơn rất nhiều."

Thủy Nguyệt nhìn Băng Thần nói:

"Người là bằng hữu của ta thể nên ta sẽ không ép người nhưng nếu người chịu thì dù có thành công hai không ta sẽ cho người phần thưởng, tất nhiên nếu người hoàn thành thì càng tốt."

Băng Thần bỗng hỏi:

"Nếu ta cứu được nàng ra ngoài thì sao?"

Thanh Lâm cười nói:

"Chuyện đó là không thể, tất nhiên nếu người làm được thì ta sẽ tặng cho người trang bị kim cương 10* để cảm tạ, thế nào người hài lòng chứ."

Băng Thần gật đầu nói:

"Tất nhiên "

Tuy khó khăn nhưng lại không có trừng phạt, không giới hạn thời gian, bị giết mất chút exp thành công thì có phần thưởng lớn, cứ sao không làm.

Cứu trợ thăm dò Hoàng Hậu Thanh Lam

Chi tiết: Cứu hoặc thăm dò bị trí cầu hoàng hậu trong Long Sào

Độ khó: SS

Thời hạn: Không

Thưởng:Tùy mức độ hoàn thành

Phạt: Không

"Người đi đi ta sẽ cho người giúp người chuẩn bị thêm trang bị cần thiết cho nhiệm vụ khó khăn này."

Thanh Lâm thân nhiên nói, Băng Thần tạ sau đó đi ra ngoài, quân gia hôm trước liền nói:

"Người đi theo ta lấy những đồ vật cần thiết."

Băng Thần chấp tay nói:

"Làm phiền quân gia "

Người quân gia lắc đầu nói:

"Đột nhập Long Sào người cũng chấp nhận chúng tôi trong tìm người luôn có hoàng gia, thế nên ta chỉ dẫn người đi lấy trang bị cần thiết thì có gì vất vả."

Băng Thần nịnh hót:

"Quân gia thật tận tâm làm cho ta cảm thấy vui mừng thay cho thành chủ."

Hai người cứ khen nhau qua lại, trang bị Băng Thần nhận được cũng vì quân gia vui lòng mà tốt vô cùng, toàn bộ một sáo trang đều có cấp độ Bạch Kim năm sao trở lên

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Nam thần của Nữ Nhi Hồng

Băng Thần nhận được rất nhiều đồ vật nhưng chính hắn cũng phải rà soát trong tòa thành này có những thứ khác cần thiết cho nhiệm vụ hay không, thể

nhưng có vẻ hắn ta đánh giá thấp phù thành chủ rồi, không thiếu bất cứ thứ gì cả.

Hắn ta tranh thủ lên đường, đi ra cổng thành hắn ta thăm nghĩ:

"Không ngờ những nhiệm vụ béo bở lại đến tay mình, sớm muộn gì cũng phải gặp Thanh Lam hoàng hậu để giao đây chuyện Lam Thần cho hoàng hậu. Bây giờ thì tốt rồi có thêm hắn hàng đình kèm."

Đã quen xài chiêu thức không suy nghĩ như hắn mai sau lại giới hạn lam lượng thì đúng là không thể tưởng tượng được sự ức chế, Băng Thần có quá nhiều thứ thúc đẩy thế nên rất vui vẻ tiến tới.

Hắn mở bản đồ ra thì lại bị cụt hứng, muốn tới được Long Sào thì phải đi qua những nơi cực kỳ nguy hiểm trên thế giới Tân Sinh, hắn thì thăm:

"SS cấp nhiệm vụ có khác đi qua mấy chỗ này thì chỉ có trốn chứ làm sao mà giết được con quái nào "

Băng Thần vừa đi vừa hát để lấy tinh thần "xách ba lô mà đi, nhìn thật xa....." hắn cứ như thế vui vẻ lết về phía trước, lâu lâu giết một vài con quái, đồ đạc ra cũng rất nhiều nhưng đến tận gần giữa đêm mới có thứ làm cho hắn ta chú ý

Thu phục thẻ x10

Sử dụng: Có 1% may mắn thu phục thành công quái vật bị hạ gục hoặc không chế

Băng Thần nhìn thấy hai từ may mắn thì biết chắc chỉ cần 1% thì cũng chẳng khác gì 100% nhưng bây giờ tối rồi giết yêu thú dưới mặt đất trước còn phi hành yêu thú tính sau, vả lại đêm này còn phải chăm sóc cho Tô Linh cô nàng kia nữa.

Nhiệm vụ chỉ có năm ngày, bây giờ phải bồi dưỡng tình cảm nữa, ngày mai quay lại sớm mới được, nghĩ là làm hắn bỏ qua Tân Sinh đăng xuất ra ngoài, lúc này cũng đã chín giờ tối rồi.

Dùng năng lực kiểm tra thì thấy Loan Phụng bây giờ mới bí mật đi đón Tô Linh đợi đến lúc hắn ta tắt gió thì còn khá lâu, Băng Thần tắm rửa sau đó đi làm đồ ăn dù sao trong nhà vẫn còn nhiều người.

Quả nhiên vừa đi vào phòng bếp thì đã thấy bốn chị em Trình gia cầm sẵn muỗng đũa rồi, vừa thấy Băng Thần các nàng đồng thanh:

"Đội trưởng chúng ta đói "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Được rồi ta sẽ làm thật nhiều các người ăn được bao nhiêu thì ăn còn lại thì để gọn gàng cho những người khác nhé "

Bốn cô nàng gật đầu ngon ngoan nói:

"Vâng "

Băng Thần hôm nay nấu nhiều món thật bởi vì còn có cả Tô Linh đến ăn nữa, dù rằng chiếm lấy nàng phương thức không quang minh chính đại nhưng cũng nên tạo cho nàng ấn tượng tốt một chút.

Quả nhiên Băng Thần tính không sai chút nào Loan Phụng đi về trước sau đó Tô Linh cũng đến, mấy người khác thì không hề biết xung đột gia đình của hội trưởng thế nên khi hai người đến cũng không tỏ vẻ khác lạ.

Băng Thần bê đồ ăn ra thì nghe tiếng Loan Phụng nói:

"May quá vừa kịp bữa cơm."

Tô Linh cũng đến sau đó hỏi:

"Không biết ta có thể ăn cơm tối ở đây không, ánh mắt lờm Loan Phụng một cái, những người khác lúc này đều tưởng hai nàng không ưa nhau thế nhưng Băng Thần thì biết thừa các nàng đang diễn trò."

Hắn mỉm cười nói:

"Tất nhiên dù sao ngài cũng là trưởng lão của Nữ Nhi Hồng, chiều đãi ngài là hân hạnh cho một người như ta."

Tô Linh nhú máy sau đó lại gần ra nói:

"Nếu đã thế thì ta cũng không khách khí."

Mỗi người một đôi bát một cái đũa bắt đầu ăn, Tô Linh thật ra buổi sáng ăn đồ do Loan Phụng mang đến thì đã rất thèm rồi thế nên buổi tối mới sắp đặt sự trùng hợp này, tuy đồ ăn nhiều nhưng nhìn mấy cô gái kia ăn với tốc độ bàn thờ thì nàng hơi lo lắng.

Nàng thấy Loan Phụng cũng ăn nhanh thì không thêm xấu hổ nữa lao vào chiến đấu, dù sao ở đây ai cũng như thế mình xấu thì cũng không ai có thể chê ai được, ở đây có vẻ ngoài Băng Thần thì cũng không một ai biết về nàng cũng Loan Phụng là vợ của một người.

Nửa tiếng sau mười hai món ăn, mỗi món hai đĩa đã hoàn toàn không còn một chút gì, bụng của các nàng ai cũng như ai nhô lên một cục như mang bầu được vài tháng, Tô Linh muốn hóp bụng vào để không lộ ra bụng của mình làm mất hình ảnh.

Thế nhưng khi cố hóp vào thì nàng đánh phải chấp nhận một sự thật rằng nàng quả thực không thể nào hóp vào được, bụng nàng chứa đầy đồ ăn, nàng nhân lúc mọi người không chú ý thì đi vào căn phòng dành riêng cho mình trong biệt thự.

Mấy người khác thì đã quá quen với hoàn cảnh này thế nên các nàng thoải mái ngồi xoa bụng như xoa bụng bầu vậy, Trình Thiên Tuyết cười nói:

"Đội trưởng cứ như thế này thì mai sau chúng ta có thể sống thiếu người được, đảm bảo ra ngoài không ăn được cái gì luôn, người nuôi miệng của bọn ta trở nên khó ăn lắm rồi. Hay người làm thêm mấy món ăn vặt đồ ăn vặt ở ngoài chúng ta thấy đỡ quá ăn không vô."

Băng Thần giả vờ thờ dài nói:

"Thôi được rồi lúc nào ta rảnh ta làm cho."

Mấy nàng mắt sáng lên sau đó ai về phòng người lấy, Băng Thần cũng thế, đèn trong biệt thự được tắt sớm bởi bây giờ mọi người chủ yếu đều đi nghỉ ngơi hết rồi. Tham gia vào Tân Sinh gần như đã làm mọi người cạn kiệt thời gian, không ai còn có thời gian riêng tư cho mình.

Mấy món thay trong biệt thự này ít ra còn được ăn đồ ăn ngon, chỉ khổ cho những người hay đi xa như hội trưởng cùng các hội phó, các trưởng lão cùng phải tiếp xúc nhiều với người mình quản lý. Tuy nhiên Băng Thần rất tâm lý khi luôn chừa lại đồ ăn cho các nàng đóng vào hộp nhựa bỏ trong tủ lạnh.

Như thế trước khi đăng nhập Tân Sinh khoảng mười năm phút các nàng có thể hâm nóng chúng lên rồi ăn, một bữa cơm thôi nhưng lại khiến các nàng vui vẻ chiến đấu, làm việc cả ngày, đồ đặc cũng do Băng Thần cho các nàng khiến trong Tân Sinh nhiệm vụ cũng nhẹ hần.

Nói chung đối với bọn họ Băng Thần chẳng khác gì một nam thần của Nữ Nhi Hồng công hội, được sống cùng hắn là việc rất đáng tự hào. Bọn họ không biết nam thần của họ đang núp trong một góc tối chờ đợi, khi thấy Tô Linh dáo dác đi ra khỏi phòng tìm đến phòng của Loan Phụng thì hắn ta mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Ngu ông đặc lợi

Nhưng tất nhiên Băng Thần là một con người đầy tính kiên nhẫn, đến tận khi Loan Phụng gọi hắn vào thì hắn ta mới đi vào, cũng như hôm trước Tô Linh đã bị bịt mắt cột tay lại, Băng Thần tất nhiên cũng quen việc hắn ta khiến cho cả hai nàng mềm hết cả người ra thì mới buông tha.

Có điều Băng Thần biết đó chính là Tô Linh đã biết ban đêm người cười lên người nàng là hắn chứ không phải Loan Phụng, bởi khi đang làm hăng say thì bịt mắt của nàng bị đẩy lên một đoạn, chứng tỏ nàng đã thấy nhưng lại dùng dị năng đẩy về cho cũ. Trước khi rời đi hắn ta ngoái lại xem nàng đã có bao nhiêu độ thiện cảm với mình.

Tính danh: Tô Linh

Thực lực: Dị năng SR+ (Thủy hệ di năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Thủy Tiên Thánh Thể

Đẳng cấp: 27

Lực lượng: 9 triệu 9

Tốc độ: 3 triệu 3

Trí lực: 31

Thiên phú: 45

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thủy

Tuổi thọ: 300

Độ thiện cảm: 89

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sinh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần thấy thế thì mỉm cười đi lại gần nàng khẽ thì thầm vào tai nàng:

"Người biết rồi thì có thể quyết định tiếp tục trò chơi kích thích này hoặc bỏ chạy, còn bây giờ thì goodbye."

Băng Thần sau đó đi thẳng hất ta cần phải đăng nhập Tân Sinh, hất vừa ra khỏi phòng thì Tô Linh liền bỏ băng bật mắt ra, đúng như hất ta nói nàng ta đã thấy hất nhưng khoái cảm khi đó không cho phép nàng sử dụng tới lý trí.

Nhìn phía dưới vẫn đang rỉ ra tinh hoa của Băng Thần nàng bỗng nhiên lo lắng mình sẽ có thai với hất ta, nàng moi lấy moi dề nhưng nửa tiếng sau nàng từ bỏ bởi cô về mỗi góc ngách trong cơ thể nàng đều chưa đầy thứ kia thì phải.

Nàng thở dài một hơi sau đó ôm Loan Phụng ngủ, dù sao bao nhiêu năm mới tìm khoái cảm như thế bảo nàng bỏ đi thì quá mức khó khăn, thôi thì tùy Băng Thần vậy, trong lòng nàng có chút thêm muốn được làm chuyện đó mà không có đồ bật mắt.

Băng Thần đăng nhập vào trong Tân Sinh liên hướng về những con boss xem xét, thứ nhất phải phù hợp với thần thái của hất, phải có phong cách mà hất ta thích, về ngoài cũng phải thật tốt.

Con đầu tiên hất thấy một cái liên lác đầu

Quy Thiết Vương

Cấp: 30

Sinh lực: 5 triệu

Công kích: 300

Tốc độ: 100

Phòng thủ: 1000

Chiêu thức: Mai Phòng Thủ (Rút đầu trong mai miễn nhiễm sát thương dưới 10000)

Con boss này cũng thường thôi lại xấu xí Băng Thần lười đánh, đi mười phút sau hất lại thấy một con boss tuy không đáng để hất cười nhưng lại dễ lấy lòng mấy cô gái.

Bạch Hồ Vương

Cấp: 30

Sinh lực: 4 triệu

Công kích: 8000

Tốc độ: 2000

Phòng thủ: 300

Chiêu thức: Tiếng Gầm Cuồng Bạo (Phá tàng hình, phá kỹ năng cản chú ngữ, gây sát thương 50% công kích) Liên Hoàng Cào (cào liên tục ba phát gây 120% sát thương mỗi phát).

Ghi chú:Có huyết mạch mỏng manh của Thần Thú Bạch Hồ

Băng Thần thấy hợp thì liền lên kế hoạch, hất ta bắt đầu rải bầy nhưng khi đang chuẩn bị gần xong thì thấy có động tĩnh rất lớn phía con Bạch Hồ thế nên chạy lại xem, một con Hồ Ly ba đuôi to gần Bạch Hồ cùng một con sói cũng to không kém được phía đối diện.

Tam Vi Hồ ly

Cấp: 30

Sinh lực: 2 triệu

Công kích: 5000

Tốc độ: 4000

Phòng thủ: 100

Chiêu thức: Áo cảnh (che mắt đối phương khiến cho thị giác đối phương bị lu mờ) Phân thân (tạo

Ngân Lang Vương

Cấp: 30

Sinh lực: 6 triệu

Công kích: 4000 (+ 2000)

Tốc độ: 2000

Phòng thủ: 10000

Chiêu thức: Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Sói Tru (Khi trắng sáng tru lên có thể lấy được 50% công kích)

Đầu hồ ly kia có vẻ đang nói chuyện, Băng Thần biết thú ngữ nên đi lại gần một chút để nghe:

"Bạch Hồ ta cho ngươi một cơ hội để sửa sai, ngươi phải thề với Thần Minh rằng sẽ không bao giờ đồ sát người của hai bộ tộc chúng ta thì chuyện trước đây cho qua, nếu không thì đừng trách. Ngươi đã sai rồi quay đầu đi."

Đầu Bạch Hồ găm giữ:

"Thế gian này làm gì có đúng sai chỉ có kẻ mạnh kẻ yếu mà thôi "

Ngân Lang Vương nhào lên miệng găm giữ:

"Nói nhiều với tên này làm gì, thích mạnh được yếu thua đúng không, để xem chúng ta mạnh hơn hai ngươi mạnh hơn. Lên nào Tam Vĩ Hồ địa bàn này sáng mai sẽ là của chúng ta."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217: Ngư ông đặc lợi (2)

Băng Thần thấy chúng no lao vào chiến cuộc thì biết rằng thời cơ của mình đã tới, những bỗng nhiên hắn cảm thấy cảnh vật xung quanh thay đổi một màu trắng xóa hiện ra, nếu không phải đang tựa trên cây thì hắn còn tưởng mình đã bị truyền tống đi chỗ khác.

Hắn đại não vận chuyển lập tức lấy ra Lam Thần Dây Chuyền

Lam Thần Dây Chuyền (Vật phẩm nhiệm vụ)

Độ quý hiếm:???

Tác dụng : Miễn nhiễm áo cảnh

May mà hắn ta có thói quen xem thông tin của mấy món đồ khi nó nằm trong tay mình, nếu không thì ngư ông đặc lợi không thể làm rồi, nhưng chiếc dây chuyền đeo vào cũng khiến hắn ngại, dây thì màu hồng, mặt dây chuyền có hình trái tim làm bằng đá quý màu xanh nước biển.

Đồ này rõ ràng giành cho nữ, may mà không ai ở đây thấy mình đeo nó. Băng Thần mỉm cười tiếp tục quan sát thì thấy được ba con vật đang chiến đấu rất khốc liệt, Bạch Hồ Vương quá mạnh mẽ thế nên dù không nhìn thấy gì nhưng công kích ngẫu nhiên của nó cũng khiến Tam Vĩ Hồ cùng Ngân Lang Vương phải cẩn thận né tránh.

Trận chiến có thể nói rất không liệt khi mà chỉ mười năm phút sau cả ba đã thương tích đầy mình, nhìn lượng máu gần thấy đáy của cả ba Thần biết thời điểm để mình ra chiêu tới rồi.

Quang Minh Cầu

Hắc Âm Giết Chóc

- 185600

Biến ra sau lưng Bạch Hồ Vương thứ Băng Thần nhìn thấy đầu tiên chính là cái móng, một đao chọc thật mạnh vào ngay chính giữa cúc hoa, Sát Thần Kiếm chui vào nút cán, Bạch Hồ Vương tròn tròn ngã xuống hóa thành các thứ đồ vật.

Băng Thần người chơi đã giết boss Bạch Hồ Vương exp + 100000 (100000 / 280000)

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 28

Nhìn vẻ mặt đau đớn của Bạch Hồ Vương thì sẽ đoán được cảm giác trước khi chết của nó, phải nói là thốn tới nảo.

Hắc Âm Giết Chóc

Một chớp mắt sau Băng Thần không một chút do dự biến về đằng sau của Tam Vĩ Hồ ly, hẳn chọn nó bởi vì con vật này tốc độ qua nhanh, không cần thận nó sẽ chạy mất.

- 196 700, - 196 700

Băng Thần người chơi đã giết boss Tam Vĩ Hồ exp + 100000 (200000 / 280000)

Hồ ly cũng tan ra thành từng mảnh hóa thành đủ loại trang bị sau đó hẳn quay qua nhìn con Ngân Lang Vương, thanh sinh lực còn 430000, Ngân Lang Vương cũng hết hiệu ứng mù của Quang Minh Cầu nhìn qua đồng bạn thì gầm lên:

"Nhân loại đáng chết, ta sẽ cắn chết ngươi "

Băng Thần nhìn nó lao tới gần thật bình tĩnh thì triển

Hắc Âm Hàng Lâm

Hắc Âm Giết Chóc

- 194000

Nhưng con sói có vẻ kinh nghiệm chiến đấu không cạn chiếc đuôi quét ngang, Băng Thần cũng không phải dạng vừa.

Quang Minh Âm Sát

- 47 200, -47200

Hai kiếm ngay mắt móng vuốt nó quét ngang

Hắc Âm Giết Chóc

- 4000 chiếc đuôi kia vẫn quấy trúng Băng Thần

"Hừ" lạnh một tiếng hẳn nắm đuôi của con sói Sát Thảm Kiếm đâm thật mạnh vào cúc hoa

"Shot "

Chỉ một tiếng động thanh kiếm đã chỉ còn thấy cán, Ngân Lang Vương tròn tròn hai mắt

"Ấu, ấu.."

Băng Thần người chơi đã giết boss Ngân Lang Vương exp + 100000 (20000 / 290000)

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 29

Rên rì vài tiếng sau đó nó giống như hai con vật kia vỡ tan thành nhiều mảnh trước mặt Băng Thần , Băng Thần mở bảng chỉ số của mình lên âm thầm thở dài.

Hấp thu huyết mạch Ngân Lang Vương tiềm ẩn mỏng manh huyết mạch Ngân Lang Thần Thú nhưng vẫn thấp cấp hơn huyết mạch hiện tại Long Huyết + 1%

Hấp thu huyết mạch Tam Vĩ Hồ tiềm ẩn mỏng manh huyết mạch Cửu Vĩ Thần Hồ nhưng vẫn thấp cấp hơn huyết mạch hiện tại Long Huyết + 1%

Hấp thu huyết mạch Bạch Hồ Vương tiềm ẩn mỏng manh huyết mạch Bạch Hồ Thần Thú nhưng vẫn thấp cấp hơn huyết mạch hiện tại Long Huyết + 1%

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 29)

Exp: 2000 /290000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp: Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 10000

Lam: 1005010

Công kích: 5400

Phòng thủ: 1810

Tốc độ: 2440

Trí lực: 390

Thể chất: 390

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Ám Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Ám Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Ám Sát (cấp 20)

Lần này bị một đòn mất đến 4000 sinh lực làm Băng Thần nhận ra đòn tấn công thông thường của yêu thú cũng rất nguy hiểm, bọn này trí tuệ cùng tư duy chiến đấu tốt thật. Nhưng cuối cùng người chiến thắng vẫn là hắn, ha ha ha.

Tiếng cười khà ồ của hắn vang vọng khắp một mảnh rừng, chiến đấu làm gì cho mệt mỏi cứ canh chừng nó đánh nhau sau đó ra vết máu, vừa đơn giản lại hiệu quả, Băng Thần vừa nãy đã nhìn thấy ánh sáng màu bạc xám nhạt của trang bị Bạch Kim, lần này hết đủ.

Trang bị trên người mới chỉ có một món Bạch Kim giờ thay đồ mới thôi, nhưng trái với mong đợi của hắn dù là trang bị Bạch Kim thật nhưng trong mắt hắn lại không có gì đặc biệt ngoài việc có thêm chỉ số trí lực cùng thể chất cộng thêm.

Những thứ này hắn dư thừa lúc nào kiếm được đồ tốt hơn thì cho các nàng, nhất là chiếc giày

Vĩ Hồ Giày

Độ Quý Hiếm: Bạch Kim

Tác dụng: Sinh lực + 2000, Tốc + 300, thể lực + 50, trí tuệ + 50

Cái này đưa cho cung thủ hay pháp sư, mục sự thì nhất rồi, 1 lần ngư ông làm giàu không khó.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Thập Nhất Vĩ Hồ

Băng Thần lấy ra ba tấm Thu Phục Thẻ ra, lấy một tấm ném xuống nơi con Bạch Hồ Vương chết miệng hồ:

"Thu phục "

Băng Thần người chơi đã thu phục thành công Bạch Hồ Vương thời gian mất 5 phút vui lòng kiên nhẫn chờ đợi.

Hắn ta mỉm cười tiếp tục ném hai tấm khác lên nơi hai con kia chết

Băng Thần người chơi đã thu phục thành công Tam Vĩ Hồ thời gian mất 5 phút vui lòng kiên nhẫn chờ đợi.

Băng Thần người chơi đã thu phục thành công Ngân Lang Vương thời gian mất 5 phút vui lòng kiên nhẫn chờ đợi.

Cuộc sống quá dễ dàng khi mình quá đẹp trai kiếp sống có nữ thần may mắn phù hộ quả thực sung sướng đến kì lạ.

Băng Thần người chơi yêu cầu chúc phúc cho các thú nuôi, thật tâm cầu chúc sẽ có 0, 01% Thần Huyết, 0, 1% Bán Thần, 1% Thánh Thú.

Làm theo hướng dẫn để chúc phúc

Cầm lấy một loại vũ khí, Băng Thần lấy ra thiên phú đoản kiếm

Lấy tay phải cầm lấy đưa sang ngang chuôi đập vào lòng tay trái, ừ

Chĩa lên trời một góc 85 độ, hần bắt đầu thấy hơi quen quen

Hình như con thiếu câu triệu hồi các Gao nữa thì phải, khi hần ta đang ngẩn người thì trên trời một con đường ánh sáng mở ra, ba con khổng lồ yêu thú trên trời chạy xuống.

Chúng nó to đến mức che kín cả một thung lũng rộng lớn, trên đầu lại không hề có chữ hai gì hết nhưng Băng Thần nhìn sơ sơ cũng nhận ra một con là Cửu Vĩ Thần Hồ, một con khác là Bạch Hồ Thần Thú, còn lại là Ngân Lang Thần Thú.

Ba kẻ này nhìn nhau đầy ngạc nhiên sau đó đồng loạt biến thành dạng người, một nữ nhân cực kỳ xinh đẹp với chín chiếc đuôi, một người trung niên vẻ mặt nghiêm túc với ánh mắt sắc lạnh, còn có cả một người nam nhân trẻ tuổi với chòm râu dê trắng bạc.

Người nữ nhân lại gần Băng Thần nói:

"Thanh niên người có mùi của tộc ta có phải người là thành viên của Cửu Vĩ Thần Hồ tộc đúng hay không?"

Băng Thần nhìn vẻ ngoài xinh đẹp không có liên hệ chút nào với hình dáng khổng lồ khi nãy, hần giải trừ trạng thái nhân loại hóa thành bán yêu bảy chiếc đuôi tung bay trong gió, hia người trung niên thốt lên:

"Bảy đuôi, sao có thể, tiểu tử này tu vi ta cảm nhận được mới chỉ Vũ Vương thôi mà."

Người nữ nhân kia cười phá lên, trung niên nhân có chòm râu dê nhỏ giọng nhắc:

"Trước mặt hậu bối phải giữ hình tượng "

Người nữ nhân ngưng cười nhưng Băng Thần trong lòng sợ hết hồn:

"Vũ Vương sao họ biết được mình Vũ Vương "

"Tiểu Tử không cần thắc mắc gì cả, trên lý thuyết ta là tổ tiên của người, ta cũng đã quan sát người trước rồi nhưng không ngờ người lại thiên tài như thế, từ thần giới nhìn xuống thì ánh mắt chỉ bị chặn vài tháng nhưng người từ ba đuôi lên tận bảy đuôi thì thật khó tưởng tượng "

Nữ nhân này không hề ngại ngần đánh giá, năng sức mạnh ngưng tụ một luồng sáng trắng đánh thẳng vào người của Băng Thần sau đó nàng mỉm cười nói:

"Ta cho người cơ duyên cố gắng mà tiếp nhận, nếu không được cũng đừng trách ta."

Băng Thần cả người đau nhức không thể động đậy, nữ nhân kia nhìn hia người trung niên nói:

"Mau ban phước cho hậu bối của các người đi cơ hội hiếm có như thế này mà không tận dụng thì có lỗi với bản thân quá, tiểu tử kia rất có khả năng sẽ trở thành Thần Vương không chừng, vì tương lai của thú thần hi sinh một chút đi."

Hai người kia mày kiếm hơi nhíu nhưng sau đó vẫn đi tới hai là bùa đang lơ lửng, nữ nhân kia cũng cầm lấy là bùa xé nát nói:

"Không bao giờ để người khác làm hại tộc nhân của mình nhớ lấy, cũng đừng quên ta gọi là Thần Hồ "

Băng Thần hoàn toàn không tưởng tượng được mọi chuyện sẽ như thế này, rốt cuộc có chuyện gì xảy ra ba vị thần thú là thật ư, Tân Sinh cái trò chơi này rốt cuộc là sao.

Nguyên nhân không xác định người chơi bị đẩy ra khỏi Tân Sinh, xin lỗi về sự có bất ngờ

Một giây sau Băng Thần xuất hiện trong phòng cả người tỏa ra một luồng khí tức khủng bố, những trưởng lão của Nữ Nhi Hồng đều bị giật mình bọn họ đồng loạt lao về phía biệt thự, còn Băng Thần thì cảm giác mình phải rời xa nơi này ngay.

Ác Quỷ Tốc Biến

Vụt vụt vụt

Phong ấn được dỡ bỏ ký chủ toàn lực ứng phó

Từ Lan cùng Từ Mộng đang ở trong Tân Sinh giặt mình bởi phong ấn của bọn họ vỡ nát, mấy cô nàng khác thì cảm giác trong mình có cái gì đó kêu gọi, cái này chính là Thần Minh cộng hưởng, các nàng lần lượt đăng xuất ra khỏi Tân Sinh.

Mọi ánh nhìn nhanh như chớp hướng về đỉnh núi nơi Băng Thần đang đứng mỗi người trong lòng đều có cảm giác gì đó rất lạ, trụ sở Thần Lâm Huy Vũ cũng xuất hiện tại gần đây, một cô gái lạ lẫm cũng từ phương xa lao tới, Elise từ Tân Sinh thoát ra lao thẳng tới.

Băng Thần quỹ xuống đất hai tay buông thông phía đằng sau hai chiếc đuôi đang dần mọc ra, những người quan sát đều giặt hết cả mình, các trưởng lão thì không kịp che chắn, hai cái đuôi mất không lâu để hoàn thành sinh trưởng.

Bỗng nhiên bầu trời tối đen lại cả người Băng Thần đi sáng lên chói cả mắt, từ thân thể của hắn mười ngàn viên đá bay ra, nếu các vị thần thấy thì có thể biết ngay đó là thần cách, thực ra vừa nãy Thần Hồ đã nhét hết toàn bộ thần cách nàng lấy được trong khoảng thời gian này.

Vì Chiến Thần tuy cho thoải mái truyền thừa nhưng hạ giới chỉ được một lần, nàng cứ tưởng có thể xúc động mình thì phải cả một tộc quần ai ở chỉ có mình tiêu tử này, thế nên nàng lấy toàn bộ thần cách nhét vào thân thể hắn để làm một pha được ăn cả ngã về không.

Bình thương người đã chết nhưng Băng Thần còn mười món bảo vật, một vạn viên thần cách vỡ tan hóa thành bụi rồi lao thẳng vào người của Băng Thần, cảm giác đau đớn đến từng tế bào khiến Băng Thần cảm giác như thân thể mình muốn nổ tung ra vậy.

Nhưng bây giờ hành trình hưởng thụ của hắn chỉ mới bắt đầu làm sao kết thúc lãng xẹt như thế.

"Hệ thống giúp ta, ta sẽ làm năm nhiệm vụ không cần phần thưởng, chúng ta sống chết có nhau hãy giúp ta lần này."

Được thôi

Âm thanh ngắn gọn từ trong đầu hắn toát ra Băng Thần mừng rỡ khi nghe được âm thanh quen thuộc, thân thể hắn phát ra một luồng ánh sáng thập sắc liên tục lấp lóe, những thần cách đang bị sự bá đạo của Thập Đại Thông Thiên Khi đè ép lại một chỗ.

Trên trời cao sấm sét ngưng tụ nhanh chóng mặt như thác nước đổ xuống

"Ầm, ầm, ầm..."

Tuy đau đớn vẫn còn những đã có dấu hiệu giảm bớt phía sau lưng lại truyền đến đau đớn tột cùng thân thể hắn đang biến đổi cho xứng đáng với một vạn cái thần cách, may mắn không chỉ thần cách Thần Hồ con cho Băng Thần một nguồn thần lực không nhỏ.

Sấm sét vẫn cứ kéo dài trở lên dày đặc Băng Thần thì đã càng ngày càng thích ứng, khẽ ngồi xổm xuống hai mắt nhắm nghiền, một tiếng sau đỉnh núi đã bị san bằng thành bình địa. Băng Thần mở mắt ra mỉm cười đứng lên, hắn không biết huyết mạch cùng thể chất của hắn là chuyện đi xảy ra nhưng đẳng cấp thì rất oách.

Tuy không biết chính xác nhưng chắc chắn hơn xa thần cấp

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu Hoàng Cửu Trọng

Huyết mạch: Thập Nhất Vĩ Hồ Đế (Thần Đế huyết mạch)

Thể chất: Đế Vương Vạn Đạo Thể Thần Đế thể chất)

Đẳng cấp: 19

Lực lượng: 7 triệu

Tốc độ: 6 triệu

Trí lực: 80

Thiên phú: 200

Vận khí 100000 *Công đức: 0 ;Long mạch: 0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:150 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:150000 (10000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kỹ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:3000 +200000

Danh hào:Đế Vương Thần (không chịu bất cứ áp chế nào dưới cấp đối thủ chịu 100% áp chế)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (29/50), Truy tìm và thuyết phục (5 /???), Chinh phục Trịnh Vũ Cầm (98/100), Chinh phục Thủy Nguyệt (75 / 100), Chinh phục (khẩn cấp) (1/2)

Trực tiếp tăng 10 tiểu cảnh giới, huyết mạch thể chất mạnh hơn, hần không rõ nhưng có lẽ ngang hàng với mấy cô nàng, hần cảm giác đỡ tui thân một chút. Phía sau lưng mười một cái đuôi hóa thành mười một thanh vĩ kiếm uốn lượn trong gió cho người ta cảm giác thật đẹp, thật đáng sợ.

Đá một viên đá lên

"Viu,viu, viu..."

Âm thanh hơi vang lên viên đá hóa thành bụi phân bay trong gió, Băng Thần ngửa mặt lên trời

"Ha ha ha ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Có tiền tùy hứng

"Bốp "

Băng Thần đang cười thì phía sau đầu bỗng nhiên bị một tảng đá đập trúng, nhìn lại đằng sau thì thấy Mạc Thần đang nhìn mình, hần khẽ giọng:

"Mặc đồ bào đi "

Băng Thần lúc này mới để ý trên người mình không mặc bất cứ thứ gì cả, có lẽ đã bị sấm sét hóa thành tro tàn, hần xấu hổ dùng những chiếc đuôi che chắn sau đó mặc quần áo nhanh.

Mạc Thần trong đầu vẫn thần nghĩ quái đản sao tiểu tử này lại to như thế này sau đó lại nghĩ về cái đó của mình vẫn luôn bị lão bà chê nhỏ, ngẩng đầu lên thì thấy lão bà nhìn mình ánh mắt đầy u oán, hần ho khan hỏi:

"Tiểu tử ngươi là trong Tân Sinh nhận được huyết mạch sao không tiến hóa luôn trong Tân Sinh lại ra ngoài đây phá làng phá xóm kinh động đến nhiều người như thế?"

Băng Thần cười khổ nói:

"Đúng là ta nhận được huyết mạch trong Tân Sinh nhưng bỗng nhiên ta cảm giác đau bụng buồn ỉa quá lên đi ra ngoài, vừa giải quyết xong thì thấy giống như có gì đó hướng đến phía mình thế nên mới chạy ra khỏi biệt thự tới đỉnh núi này."

Thiểm Hồng lúc này chạy đến trước mặt Thư Hương cúi chào:

"Chào ngài "

Thư Hương mỉm cười nói:

"Ngươi rất tốt không bảo thủ lại tiếp nhận một thiên tài như thế, ta bây giờ cảm thấy đúng đắn khi đã chọn ngươi tiếp quản Nữ Nhi Hồng."

Thiểm Hồng cười nói:

"Ngài quá khen "

Mạc Khanh chạy tới hô lên:

"Ông nội bà nội sao hai người lại tới đây "

Mạc Thần mỉm cười nói:

"Đâu phải chỉ có mỗi ta mà còn có không ít người đây. các vị đã tới thì xuất hiện đi chứ, núp trong bóng tối như thế thì bọn hậu bối lại cười cho "

Một tiếng cười vui vẻ vang lên không gian vụn vỡ một người trung niên bước ra cười nói:

"Mạc huynh đệ vẫn nóng tính như ngày nào, ta cũng chỉ vì an nguy của nhân loại mới tới thôi "

Sau đó khắp nơi không gian méo mó, mặt đất vỡ ra, có một người xuất hiện khá hoành tráng khi lửa bùng lên người này từ dung nham leo ra, người xuất hiện đầu tiên nhìn Băng Thần nói:

"Tiêu tử ta họ Long thuộc chính phủ có vài câu muốn hỏi ngươi, mong ngươi hợp tác "

Mạc Thần mỉm cười nói:

"Cứ trả lời đi, có ta ở đây hấn không dám quá đáng đâu "

Băng Thần nhìn người này thì cũng hơi sợ

Tính danh: Long Hiến Viên

Thực lực: Dị năng Phong Thần (Không gian hệ)

Huyết mạch: Vũ Trụ Băng Long (thần cấp)

Thể chất: Cự Long (Thần thể)

Đăng cấp: 67

Lực lượng: 8 tỷ

Tốc độ: 5.5 tỷ

Trí lực: 30

Thiên phú: 87

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Không gian

Tuổi thọ:300

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Nhân Thần (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Hoàng 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Chỉ kém hơn gia gia của Mạc Khanh một chút thôi, hấn lướt quan một vòng không có ai đáng chú ý cho đến khi hấn nhìn thấy một người tóc vàng kim mặt kiên nghị, quan trọng nhất cái tên nhắc hấn nhớ đến người này là ai.

Tính danh: Rahul Harris

Thực lực: Dị năng Phong Thần (Hỏa hệ)

Huyết mạch: Hỏa Vu Trùng (thần cấp)

Thể chất: Dung Nhân Cự Nhân (Thần thể)

Đăng cấp: 65

Lực lượng: 6 tỷ

Tốc độ: 4 tỷ

Trí lực: 31

Thiên phú: 84

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Hỏa

Tuổi thọ: 200

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Nhân Thần (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Hoàng 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Ông nội của Elise, Băng Thần nhìn thẳng về phía Long Hiên Viên mỉm cười nói:

"Ngài cứ hỏi ta sẽ trả lời hết "

Băng Thần chỉ muốn nhanh chóng chuyện còn đi vào trong Tân Sinh, hấn sợ ở đây đem chính mình dọa chết, Long Hiên Viên vui vẻ hỏi:

"Người kể lại một chút quá trình mình nhận được huyết mạch xem nào."

Băng Thần đại não vận động cần phải tránh đi những chi tiết quan trọng:

"Ta thâm nhập sau vào trong rừng xanh để đi làm nhiệm vụ sau đó nhất được" thu phục bùa " sau đó có ba con quái vật cấp cao bèn nhau sống chết, cuối cùng ta ngư ông đặc lợi, dùng rất nhiều bùa ta thành công thu phục cả ba, đang chúc phúc cho bọn nó thì một cô gái xuất hiện cầm lấy một tấm xé nát rồi ta bị đá ra khỏi Tân Sinh."

Long Hiên Viên nhìn hấn hỏi:

"Nữ nhân kia có gì đặc biệt không?"

Ta chỉ biết là nữ bởi vì ngoài tiếng bùa bị rách còn nghe thấy âm thanh nữ nhân."

Long Hiên Viên nhíu mày hỏi:

"Chỉ có thế? Thế người đi vào sâu trong rừng xanh làm gì?"

Băng Thần cười khỏ nói:

"Ta toàn bộ đệ nhất không vào trong rừng sâu tìm cơ duyên không lẽ ở ngoài dành quái với mọi người."

Long Hiên Viên xấu hổ ho khan rồi nói:

"Thanh niên có tâm huyết như ngươi là báu vật của quốc gia, cố gắng lên "

Rahul Harris bỗng nhiên nên tiếng:

"Tiểu tử kia người thu phục được quái vật đẳng cấp gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Rất cao còn đẳng cấp cụ thể ta không thể nói ra."

Rahul Harris cười nói:

"Người thu phục được những hai con liệu có thể bán lại cho ta một con được hay không ta lấy làm quà tặng cho cháu gái của mình."

Đúng lúc này phi thuyền hạ xuống Elise chạy tới:

"Ông nội "

Rahul Harris nhìn nàng vui vẻ cười nói:

"Cháu gái đến thật đúng lúc ta đang tìm quà cho người này "

Sau đó hắn quay qua Băng Thần hỏi:

"Thế nào thanh niên nhân hay ta ra giá luôn nhé, 100 tỷ "

Băng Thần muốn nói mình sẽ tặng cho Elise một con nhưng chưa kịp làm gì thì Rahul Harris đã nâng giá

"500 tỷ "

Băng Thần vừa há mồm thì Rahul Harris nói luôn

"1000 tỷ, chốt giá trả lời ngắn gọn được hay không "

Băng Thần vốn không quan tâm tiền nhưng rất nhiều tiền thì lại khiến hắn động tâm

"Được, thành giao tiền bối quá hào phóng nhưng ta còn chưa làm xong nhiệm vụ có lẽ mất hôn một tuần mới giao thú cưng cho ngài được."

Những người khác lắc đầu trầm nghĩ:

"Đúng là có tiền tùy hứng "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Bữa tiệc Phong Thần

Sau khi kết thúc giao dịch thì một người trung niên phụ nữ đi tới cười nói:

"Ta là sư phụ của Trình Thiên Tuyết bốn chị em, ta cũng muốn mua cho bốn đứa cháu một con nhưng ta không có nhiều tiền như thế thế ta trả góp có được không."

Băng Thần nhìn vị này mồ hôi lại không nóng mà tuôn ra như thác

Tính danh: Nhạc Vũ

Thực lực: Dị năng Phong Thần (Thủy hệ)

Huyết mạch: Thủy Vũ Trần Thiên (thần cấp)

Thể chất: Thủy Tiên Điều (Thần thể)

Đăng cấp: 69

Lực lượng: 9.9 tỷ

Tốc độ: 8.8 tỷ

Trí lực: 35

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Không gian

Tuổi thọ:700

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Nhân Thần (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Hoàng 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần trấn định cười nói:

"Tiền bối cứ yên tâm những người có trong biên chế lãnh đạo của Nữ Nhi Hồng đều sẽ được tặng chiến thú quan trọng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi."

Rahul Harris bỗng nhiên nghiêng người xuyết té xuống đất, vài giây trước hắn còn đắc ý không ngờ tiểu tử này còn mang đồ quý giá như thế cho miễn phí, trong đầu hắn bỗng nảy ra ý nghĩ:

"Hay cho Elise từ đi chức hội trưởng của Roma vào công hội này cho rồi"

Nhưng nghĩ tới tính cách thích làm lãnh đạo của cháu gái của mình hắn lại thôi.

Nhạc Vũ mỉm cười nói:

"Tốt lắm ta vốn để các nàng gia nhập nữ nhi hồng vì sợ có đám đàn ông xấu tiếp cận các nàng, không ngờ lại giúp các nàng tìm được nơi tu luyện tốt như thế, từ mai ngươi muốn làm gì cứ thoải mái mà làm trong Tân Sinh thì ta chịu nhưng ngoài Tân Sinh thì chỉ cần ngươi đứng ta sẽ giúp ngươi lấy lại công đạo."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cám ơn tiền bối"

Nhạc Vũ cười nói:

"Không có gì ta nghe các nàng nói ngươi làm đồ ăn ngon nhất thiên hạ hôm nay tiện thể thăm cháu gái ngươi chiêu đãi bà già như ta một bữa được không?"

Băng Thần mỉm cười:

"Tất nhiên ngài là tiền bối chiêu đãi ngài là vinh hạnh của ta những tiền bối khác cũng có thể ở lại thưởng thức tay nghề tiểu bối."

Hắn chỉ thuận miệng thôi chứ những người này đều già đời rồi để gì chịu ở lại, chắc họ sẽ nói những câu như "Ta có việc bận đề dịp khác", nhưng Băng Thần có vẻ nghĩ quá nhiều rồi.

Rahul Harris nhìn xung quanh nói:

"Đồng người như thế chúng ta ăn ngoài trời nhé, để ta lo chỗ ngồi người đi chế biến đồ ăn đi."

Băng Thần trong lòng dậy sóng, Rahul Harris gọi điện thoại năm phút sau nơi bị sấm sét sấn bằng đã được lót gỗ phía trên có một bộ bàn ăn rất đẹp đẽ, nguyên liệu nấu ăn thì được chất đống trước mặt hắn.

"Trời đủ"

Chửi thầm một câu sau đó Băng Thần đi vào công việc, khi hắn ta cầm con dao lên thì trong thân thể lại có cảm giác giống như mình đã cầm dao làm bếp hàng ngàn vạn năm, trong thân thể hắn thần cách đang ngưng tụ sáng lên một chút.

Trong đầu hắn bỗng có rất nhiều cảm hứng, mười một chiếc đuôi hóa thành mười một thành kiếm, cả người hắn chìm vào trong cảm giác diệu kỳ khi nấu ăn, những người tu vi cao chót vót kia nhìn về phía Băng Thần ánh mắt ngưng trọng.

Trong hành động chế biến món ăn của hắn ta bọn họ cảm nhận được một cái gì đó rất lạ, rõ ràng bình thường đến tận cùng thái rau quả lại có chút huyền diệu, động tác của đôi tay nhuần nhuyễn từ trong ý thức.

Long Hiên Viên quay qua Nhạc Vũ hỏi:

"Tiền bối có nhìn ra cái gì không?"

Nhạc Vũ trầm lặng nói:

"Nhìn kỹ, nhớ kỹ, suy ngẫm thật kỹ rất có thể đây là cơ duyên"

Động tác của Băng Thần bây giờ chỉ có Linh tính có thể kéo lấy thiên địa tinh hoa chứ chưa có Thần tính để cưỡng khống thiên địa, thế nhưng như thế thôi cũng đã quá đủ, mấy người tiểu bối may mắn có mặt tại đây thì càng nhìn càng không hiểu.

Tất nhiên ngoại trừ những người sở hữu tiềm ẩn Thần Cách thì khác, Huy Vũ đang quan sát chăm chú thì âm thanh bên tai vang lên

"Huy Vũ của Thần Lâm công hội tới đây làm gì?"

Quay đầu lại thì thấy mấy cô nàng đang canh phía ngoài nhìn hẩn đầy bất thiện, Huy Vũ cũng chẳng biết nói gì.

"Các người đi xuống, ta sẽ tự đi về "

Sau đó hẩn ta lưu luyến rời khỏi phạm vi của Nữ Nhi Hồng, bị mấy cô nàng áp giải ra ngoài thì hẩn ta thở dài, từng bước từng bước nặng nề tràn đầy không muốn.

Phía bên trong thì đồ ăn đã được Băng Thần dọn lên, ăn ngoài trời thì tất nhiên phải ăn lẩu cùng đồ nướng , hẩn hôm nay quyết định chơi lớn luôn, một bình Thiên Hoa Tửu được khai ra .

Thiên Hoa Tửu này cũng không phải xuất phát từ Thiên Hoa Sơn Tranh mà do Băng Thần học hỏi tự ủ, kết hợp với khả năng điều chỉnh thời gian bên trong khiến cho rượu này dù ít ngày nhưng mùi vị cũng không kém chút nào.

Băng Thần mỉm cười vui vẻ sau đó cho những thành viên khác trong hội bê rượu ra, còn mỗi sau người lại đặt một bình rượu ở chính giữa, bữa tiệc phong thần như thế đã hoàn tất.

Thư Hương với tư cách Phong Thần của Nữ Nhi Hồng đứng lên nói:

"Chúng ta đều đã đạt đến cảnh giới người người mơ ước những rất ít người thoát khỏi sự ràng buộc của thế tục, thế nên hôm nay trong bữa tiệc này chúng ta bỏ qua hết những ân oán ngòai lại một chỗ cùng ăn hết bữa tiệc này."

"Thế hả "

Một nữ nhân bỗng nhiên xuất hiện làm Thư Hương muốn nổi khùng nhưng lời nói ra thì không thể rút lại, nàng cố gắng hòa nhã cười nói:

"Tất nhiên rồi Vũ Mộng Phong Thần ta lời đã nói ra thì làm sao rút lại "

Người đến là Phong Thần của Vũ Mộng công hội, mọi người ở đây đều biết Vũ Mộng đòi trước cùng Mạc Thần Phong Thần quan hệ không cạn, hai người ngồi cùng một bàn ăn thì khó mà yên bình đâu.

Thư Hương miễn cưỡng mỉm cười rồi nói:

"Ta tuyên bố bữa tiệc bắt đầu chúc mọi người vui vẻ "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 221: Chiến thú

Băng Thần mặc kệ bọn họ ăn, đồ ăn của hẩn làm hẩn muốn ăn khi nào chả được, trước tiên đi vào xem hai con yêu thú của mình cái đã, hẩn khi nấu ăn xong cũng đã tưởng tượng tới việc khi vừa vào trong Tân Sinh liên có hai con oai phong thú sủng đang đợi mình.

Vừa hiện ra trong Tân Sinh ánh mắt hẩn liền quét một vòng nhưng xung quanh thì lại trống không

"Meo, meo ..."

Băng Thần ánh mắt hướng về phía chân mình nơi tiếng kêu phát ra, một con giống hệt Bạch Hồ Vương chỉ có điều nó nhỏ xíu, bây giờ nhìn như một con mèo vậy, bên cạnh nó còn có một con chó con nữa.

Hẩn ta ngồi xuống nhìn kỹ hai đứa chúng nó thì thấy Bạch Hồ vẫn đen đen như ánh lên như kẻ ở không gian vậy, sờ vào bộ lông thì mềm mượt vô cùng , tiểu Ngân Lang thì vẻ ngoài đã gần như trắng bạc đến mức chói lóa.

Chắc chắn ba người kia đã làm cái gì đó chúng nó,Băng Thần mỉm cười xem chỉ số của chúng nó thì cũng hơi giật mình bởi quá cao.

Tính danh: Chưa đặt tên (Chiến sủng) (Cấp 1)

Exp: 0/1000

Độ quý hiếm:???

Huyết mạch:Bạch Hồ Thần Thú (???)

Sinh lực: 200

Lamr: 100

Công kích: 200

Phòng thủ: 100

Tốc độ: 200

Trí lực: 10

Thể chất: 50

Độ thiên cảm: 60

Chiêu thức: Hổ Gầm (Phát hiện tàng hình, Ngắt quãng chiêu thức niệm chú , giảm thủ quân thể 50%) Bạch Hổ Cuồng Nộ (khi bị tấn công có khả năng kích hoạt công kích +100%) Hấp huyết (khi cần được đối thủ hấp thu sinh lực hồi máu cho bản thân bằng 100 % công kích), Thôn phệ (Ăn quái vật khác để tăng cấp)

Ghi chú: Không thể cho vào không gian Thú Sủng, không thể cắt đứt, giao dịch, tổn thương

Tính danh: Chưa đặt tên (Chiến sủng) (Cấp 1)

exp:0/1000

Độ quý hiếm:????

Huyết mạch:Ngân Lang Thần Thú (????)

Sinh lực: 150

Lamr: 100

Công kích: 150

Phòng thủ: 150

Tốc độ: 100

Trí lực: 100

Thể chất: 300

Độ thiên cảm: 60

Chiêu thức: Sói Tru (Dưới ánh trăng tăng 200% công kích) Sói Đói (Trong lúc chiến đấu có 30% kích hoạt, công kích + 50%, giảm sát thương nhận vào 60%) Hấp Huyết (khi cần được đối thủ hấp thu sinh lực hồi máu cho bản thân bằng 100 % công kích) Cuồng Huyết (Đối thủ bị thương bỏ chạy truy đuổi tốc độ + 500%, với mỗi 1% máu đã mất của mục tiêu +1% công kích)

Băng Thần xoa đầu hai chúng nó nói nhỏ:

"Các ngươi được ta thu phục thì xảy ra chuyện ly kỳ như thế coi như có cái duyên sau này cũng ta chinh phục thế giới nhé "

Hai con vật ngẩng mặt nhìn hần tiểu Bạch Hổ thì vui sướng liếm tay hần ta còn tiểu Ngân Lang thì lười biếng dụi chân hần ta chiếc đuôi vẫy vẫy như chó nhà vậy.

"Hai người các ngươi một cái gọi là Tiểu Bạch, một cái gọi là Tiểu Ngân "

Hai con vật xầm mặt lại hình như chúng nó không thích cái tên này Băng Thần xấu hổ gãi đầu ngồi suy nghĩ hai cái tên khác, đặt tên không phải điểm mạnh của hần, suy nghĩ một hồi sau đó hần nhỏ nhẹ nói:

"Hay như thế này một cái tên cần phải thần bí cùng dễ nhớ, ai đưa các ngươi thấy đúng không, từ mai ta sẽ gọi các ngươi là Ngân và Bạch, như thế thì khi ta gọi người ta cũng chưa thể hình dung ra các ngươi như thế nào, thế nên khi nhìn thấy hai người oai phong lẫm liệt đi ra thì ai cũng phải bất ngờ."

Đã đặt tên thành công Ngân

Đã đặt tên thành công Bạch

Sau đó hai con vật nhảy lên bờ vai của hấn an vị tại đó luôn, Băng Thần thờ dài cười khổ không biết bao giờ mình mới có thể cười chúng nó đây.

Đi về phía trước Băng Thần muốn tìm lấy thú cưng giao cho Elise cùng tặng cho mọi người mình hấn ta nuôi hai con đã khổ lắm rồi, sau đó mấy tiếng trong trò chơi hấn ta chỉ đi về đằng trước rồi sau đó tranh thủ tìm hiểu về thú nuôi của mình.

Một lần hấn ta giết yêu thú thì con quái vật bị Ngân cắn cho một cái tuy mất rất ít mất nhưng có một điều lạ là con quái vật sau khi chết không hề biến mất mà giữ nguyên thân xác, đồ tuồn ra ngoài thì nằm ở kế bên.

Băng Thần ngạc nhiên sau đó qua rất nhiều lần thử hấn rút ra kết luận, trước khi chết quái vật bị giết thú sủng của mình gây sát thương thì sẽ giữ nguyên được thân xác, thân xác này cũng giống như máu thịt bình thường bị Ngân cùng Bạch chia nhau chén sạch.

Sau gần năm tiếng săn bắt thì hai con Thú Sung của hấn cũng đã có sự thay đổi rất lớn về chỉ số nhưng chỉ có điều kích cỡ vẫn thế

Tính danh: Bạch (Chiến sủng) (Cấp 10)

Exp: 500/10000

Độ quý hiếm:???

Huyết mạch:Bạch Hồ Thần Thú (???)

Sinh lực: 1200

Lam: 1100

Công kích: 1200

Phòng thủ:1100

Tốc độ: 1200

Trí lực: 110

Thể chất: 150

Độ thiên cảm: 100

Chiêu thức: Hồ Gầm (Phát hiện tàng hình, Ngắt quãng chiêu thức niệm chú , giảm thủ quân thể 50%) Bạch Hồ Cuồng Nộ (khi bị tấn công có khả năng kích hoạt công kích +100%) Hấp huyết (khi cắn được đối thủ hấp thu sinh lực hồi máu cho bản thân bằng 100 % công kích), Thôn phệ (Ăn quái vật khách để tăng cấp)

Ghi chú: Không thể cho vào không gian Thú Sủng, không thể cắt đứt, giao dịch, tổn thương

Tính danh: Chưa đặt tên (Chiến sủng) (Cấp 1)

exp:500/10000

Độ quý hiếm:???

Huyết mạch:Ngân Lang Thần Thú (???)

Sinh lực: 1150

Lam: 1100

Công kích: 1150

Phòng thủ:1150

Tốc độ: 200

Trí lực: 200

Thể chất: 400

Độ thiên cảm:100

Chiêu thức: Sói Tru (Dưới ánh trăng tăng 200% công kích) Sói Đồi (Trong lúc chiến đấu có 30% kích hoạt, công kích + 50%, giảm sát thương nhận vào 60%) Hấp Huyết (khi cần được đối thủ hấp thu sinh lực hồi máu cho bản thân bằng 100 % công kích) Cuồng Huyết (Đối thủ bị thương bỏ chạy truy đuổi tốc độ + 500%, với mỗi 1% máu đã mất của mục tiêu +1% công kích)

"Cũng không khác nhân loại là mấy "

Đây là Băng Thần sau khi quan sát chỉ số rút ra kết luận cuối cùng nhưng mình đã là trong nhân loại duy nhất tăng nhanh như thế, còn bọn chúng có sao tăng nhanh như thế, thật vô lý .Nhưng đầu sao chúng nó cũng là chiến sủng của mình thế nên hẳn ta không ý kiến.

Đến tận tối Băng Thần cũng về đến phòng của mình thay đồ rồi đi nấu ăn nhưng khi thấy trên bàn ăn hai người thì hẳn giật cả mình, Nhạc Vũ Phong Thần thì không nói rồi, còn vị kia hẳn hoàn toàn không biết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 222: Phong Thần vào ở

Quét qua thông tin người này thì hẳn không ngạc nhiên lắm khi cũng là một vị cao cấp Phong Thần

Tính danh: Nhạc Duệ

Thực lực: Dị năng Phong Thần (Thủy hệ)

Huyết mạch: Thủy Vũ Trần Thiên (thần cấp)

Thể chất: Thủy Tiên Điều (Thần thể)

Đăng cấp: 69

Lực lượng: 9.9 tỷ

Tốc độ: 8.9 tỷ

Trí lực: 27

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Không gian

Tuổi thọ:700

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Nhân Thần (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Hoàng 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Thấy Băng Thần tròn mắt nhìn mình người này nói:

"Có gì ngạc nhiên, mau đi nấu đồ ăn đi "

Băng Thần cúi đầu nói:

"Xin lỗi hai vị tiên bối do tiểu bối thất lễ "

Nhạc Duệ lắc đầu nói:

"Không vấn đề gì hết cứ đi nấu cơm đi "

Băng Thần không dám cãi mà đi thẳng vào bếp khi trong bụng còn cả một đồng nghi vấn, lúc hấn bê đồ ăn ra thì các thành viên trong cao tầng của hội có mặt đầy đủ, công việc bận rộn hiếm khi mà có đủ người như thế.

Băng Thần vừa đi ra thì Hương Thiên Y, Trịnh Vũ Cầm, Khang Tiểu Vũ, Mạc Khanh giúp hấn đặt đồ ăn lên bàn sau đó kéo hấn ra một góc, Khang Tiểu Vũ ngọt ngào lên tiếng:

"Lão công ta có chuyện muốn thương lượng với ngươi "

Mạc Khanh cũng ngại ngại nói:

"Rất quan trọng ngươi nhất định phải đồng ý "

Băng Thần cười khỏ:

"Rốt cuộc có chuyện gì thì các ngươi phải nói ra thì ta mới biết có lên đồng ý hay không chứ, rồi bây giờ Tiểu Vũ một mình ngươi nói thôi."

Khang Tiểu Vũ ngó ra ngoài sau đó nói:

"Ngoài kia là Nhạc Duệ tiền bối chị cả của Nhạc Vũ tiền bối, một trong ba người mạnh nhất hành tinh, ngài ấy tối hôm nay vừa xuất quan thì được Nhạc Vũ tiền bối giới thiệu để nhận chúng ta làm đệ tử. khi ngài ấy tới đây thì sau khi xem xét quyết định nhận bốn chúng ta làm đồ đệ "

Băng Thần mỉm cười hỏi:

"Rồi sao nữa? Mà Thiên Y không phải ngươi có sự phụ rồi hay sao "

Hương Thiên Y cười khỏ nói:

"Nàng ấy trên đường tới đây tiện thể chụp luôn sự phụ ta mang tới rồi, sau đó xem xét rồi bảo thiên phú nàng cũng được giải trừ quan hệ sự đồ nàng nhận cả năm làm đệ tử."

Băng Thần nhếch mép đúng người có sức mạnh thì muốn làm gì cũng được, nhưng hấn vẫn thắc mắc:

"Thế thì liên quan gì đến ta?"

Khang Tiểu Vũ nói:

"Ngài ấy bảo muốn ngài ấy dạy dỗ thì phải đáp ứng yêu cầu cơ bản là cơm ngày ba bữa đồ ngươi làm, rượu ngươi ủ ngày một bình."

Băng Thần méo mồm ngươi này rõ ràng không phải đến thu đồ đệ mà là hướng về đồ ăn của hấn lên mới tiện thể thu đồ đệ để có lý do ở lại đây thì đúng hơn, mấy cô nàng chim của hấn cũng thấy qua thế nên nhìn về mặt của hấn thì biết ngay hấn nghĩ gì.

Khang Tiểu Vũ cắn răng nói:

"Cả năm người chúng ta đã thống nhất chỉ cần ngươi đồng ý thì bất cứ ai trong chúng ta đều sẽ đồng ý của ngươi ba điều kiện, chỉ cần không quá đáng trái với luân thường đạo lý là được."

Băng Thần vốn sẽ đáp ứng ứng nhưng các nàng đã nói như thế thì càng tốt, hấn ho khan nói:

"Ta vốn không cần của các ngươi ba điều kiện nhưng các ngươi đã nói thế thì ta xin chấp nhận "

Băng Thần đi ra ngoài mỉm cười nói:

"Tiền bối cứ yên tâm ta sẽ nấu cho ngài mỗi ngày ba bữa ba món khác nhau ít nhất một năm không trùng, trong các nàng phần lớn đều là nữ nhân của ta thế nên cũng là chuyện ta lên làm, coi như ta phụng dưỡng trưởng bối "

Nhạc Duệ mỉm cười nói:

"Thế thì tốt kêu cô bé kia ra rồi chúng ta làm lễ nhận đồ luôn, ăn cơm xong ta sẽ bắt đầu truyền thụ "

Hương Thiên Y chạy ra dây phòng dẫn ra một cô gái, người này Băng Thần đã từng thăm dò qua nhưng lần này tu vi của nàng tiến bộ rất nhiều, nhìn thân thể đầy đặn của nàng Băng Thần không khỏi theo bản năng liếm môi.

"Chú ý một chút lộ liễu quá rồi, nàng ấy đáng tuổi mẹ ngươi đấy "

Khang Tiểu Vũ hiểu Băng Thần quá mà, nhưng Băng Thần tuy có kiềm chế nhưng lại bấu môi thầm nghĩ, nếu tính tuổi Trái Đất thì dù mẹ coi mẹ mình cũng phải mấy chục ngàn tuổi rồi, với lại mẹ nàng mình còn chơi thì Hương Thiên Anh tại sao không.

Băng Thần quét sơ thì thấy nàng có vẻ bị thương không nhẹ, tuy nhiên tu vi lại tiến bộ nhiều

Tính danh: Hương Thiên Ánh

Thực lực: Dị năng Phong Đế (Tinh thần hệ dị năng)

Huyết mạch: Tinh Yêu Nữ Thần (Chân Thần Huyết Mạch)

Thể chất: Thiên Địa Hội Tự (Chân Thần Thể Chất)

Đẳng cấp: 41

Lực lượng: 400 triệu

Tốc độ: 200 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 90

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Mộc, Thủy, Hỏa, Băng

Tuổi thọ: 250

Độ thiện cảm: 75

Danh hào: Nhân Tướng (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Nàng làm nghi lễ bá tử trước xoay người về phía Băng Thần khiến cho hắn như bị sét đánh trúng, miệng há hốc ra.

Băng Thần không biết làm sao tu vi nàng tăng nhanh như thế nhưng hắn khá bất ngờ vì vòng ba của nàng to lên đáng kể, phải nói là có một không hai, to nhưng không lộ, hơi mập cân đối nhưng quyến rũ vô cùng Khang Tiểu Vũ lấy tay đẩy hàm dưới của hắn lên để miệng hắn ta ngậm lại.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 223: Thần thú giáng thế

Băng Thần không biết khi hắn ta đang rửa nước rửa thì trong Tân Sinh thế giới lại có đại sự kiện xảy ra một con rồng xoáy đen ngòm nhưng chính giữa thì ánh trắng sáng tỏ, con rồng lớn đến mức rất nhiều núi trong Tân Sinh có thể dễ dàng nhìn thấy kỳ quan này.

Nơi này lại nằm trên đường đi của hắn nữa, Băng Thần thật sự không hề biết mình phải đối mặt với cái gì, phía xa xăm hai con vật mở mắt ra lao thẳng về hướng của hắn, đang nằm ngủ Ngân cùng Bạch bỗng mở mắt ra, chúng nó cảm nhận được.

Nghi lễ bá tử diễn ra rất nhanh gọn, Băng Thần thì cũng chẳng quan tâm lắm, một ngày nấu thêm vài món ăn để đó, đến bữa bảo người hâm nóng lại rồi mang lên, quá dễ dàng việc hắn cần làm bây giờ là phải thu phục Tô Linh.

Gần đến đêm hắn tức biến đến phòng của Loan Phượng, Tô Linh thì vẫn như mọi khi, Băng Thần mỉm cười với Loan Phượng, sau đó hắn ta quan sát Tô Linh

Tính danh: Tô Linh

Thực lực: Dị năng SR+ (Thủy hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Thủy Tiên Thánh Thể

Đẳng cấp: 27

Lực lượng: 9 triệu 9

Tốc độ: 3 triệu 3

Trí lực: 31

Thiên phú: 45

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thủy

Tuổi thọ: 300

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sinh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần mỉm cười đi tới sau đó dưới ánh mắt bất ngờ của cả hai người kéo xuống khăn bịt mắt của Loan Phượng lẫn Tô Linh, hần mỉm cười nói:

"Người đã biết rồi thì còn bịt mắt làm gì?"

Loan Phượng tròn mắt hỏi:

"Nàng biết rồi?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đúng thế, ta đã nàng cơ hội đi khỏi nơi đây mối quan hệ này kết thúc nhưng hôm nay nàng lại ở đây chứng tỏ nàng muốn tiếp tục, Loan Phượng người bỏ đi mặt nạ cho nàng thấy nhan sắc bây giờ của người đi."

Loan Phượng hơi bất ngờ sau đó cũng làm theo lời Băng Thần nói, lần này đến phiên Tô Linh há hốc mồm:

"Nàng sao có thể?"

Băng Thần ôm lấy nàng ngồi trên giường vuốt ve cơ thể Tô Linh rồi nắm lấy cằm nàng mặt đối mặt hỏi:

"Ta có thể giúp nàng trở nên xinh đẹp hơn và lấy lại vẻ thanh xuân thậm chí tu vi tiến bộ hơn, giữ gìn mãi mãi thanh xuân, người nếu muốn như thế thì phải bỏ qua tất cả để sống với chúng ta trong một thân phận hoàn toàn mới, không ràng buộc thân phận, muốn sung sướng lúc nào thì lúc đó cùng lên tiên."

Tô Linh bị Băng Thần kích thích "ừm" nhẹ một tiếng miệng đầy thờ dốt nhưng vẫn cố giữ lý trí nói:

"Nhưng ta còn con của ta "

Băng Thần cười nói:

"Hắn ta làm thế nào thì cũng chỉ là phạm nhân sống nhiều lắm vài trăm năm sẽ chết đi, người đồng ý thì ta có thể âm thầm giúp hắn để hắn ta kiếp này sống thoải mái làm một vị Phong Thần oai phong lẫm liệt, thế nào?"

Tô Linh càng ngày càng thở gấp Băng Thần càng dồn ép:

"Nói đi người quyết định ra sao, cơ hội chỉ có một vì người vì con người nghe ta "

Ánh mắt nàng mê ly, mắt dần lý trí:

"Ta đồng ý "

Băng Thần lấy lá bùa ra rồi nói:

"Nào nuốt nó đi thanh xuân vĩnh viễn chỉ cách người một bước chân mà thôi."

Tô Linh cầm lấy tấm bùa nuốt xuống cũng như Loan Phượng con đầu cùng cực đến ngay lập tức khiến nàng dường như muốn ngất đi, nhưng không để Băng Thần thất vọng nàng vẫn vượt qua lại còn tỉnh táo hơn hẳn Loan Phượng nữa.

Tính danh: Tô Linh

Thực lực: Dị năng SR+ (Thủy hệ dị năng)

Huyết mạch: Dương Thần (Chân thần huyết mạch)

Thể chất: Thiên Dương Thần Thể (Chân Thần Thể Chất)

Đẳng cấp: 27

Lực lượng: 9 triệu 9

Tốc độ: 3 triệu 3

Trí lực: 31

Thiên phú: 92

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thủy, Hỏa, Quang

Tuổi thọ: 300

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sinh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Nàng lần này rất thành công tuy không có thực chất biến hóa nhưng thiên phú rất tốt cộng thêm có hai hệ nguyên tố phụ trợ đường nàng đi sẽ xa hơn rất nhiều. Tắm rửa sạch sẽ khi nàng khỏe lại Băng Thần ôm nàng cùng Loan Phượng ở trước gương nói:

"Thế nào người hài lòng với nhan sắc hiện tại của mình chứ?"

Tô Linh e thẹn gật đầu nói:

"Cực kì hài lòng, không ngờ ta lại có thể đẹp như thế "

Băng Thần lên giường nằm rồi nói:

"Thế thì cả hai người đều phải cảm tạ ta, bắt đầu luôn nào thời gian của ta ít lắm "

Đêm nay khác với những đêm trước Băng Thần không chỉ có hai tay cùng chân giữa hán còn thử dùng mười một cái đuôi của mình, kết cục một tiếng sau hai nàng đã ngất đi trong sung sướng, chiếc giường thì ướt đầm do sản phẩm của các nàng khi lên tiên.

Băng Thần cười vui vẻ rồi đi trong đêm, hán ta còn cần phải vào trong Tân Sinh, nhưng trước khi đi hán vẫn nhớ kỹ chuyện để lại mặt nạ cho Tô Linh, nấu ăn nguyên ngày cho mọi người, khi hán làm xong đồ ăn bực kỹ lại thì một bóng người đi tới.

"Ta cần người giúp "

Băng Thần ngạc nhiên nhìn Hương Thiên Ánh, cô nàng này rốt cuộc làm sao lại phải nhờ mình giúp, tranh thủ đảo đồ ăn hán mỉm cười nói:

"Không biết người cần ta giúp gì "

Hương Thiên Ánh không nói gì mà lấy ra một chiếc nhẫn rồi nói:

"Ta sẽ đi vào Tân Sinh nên mới cần nhờ người giúp "

Băng Thần tròn mắt nhìn nàng bất ngờ vô cùng nói:

"Người còn chưa từng đăng nhập Tân Sinh, rốt cuộc người làm sao lên được Phong Đế cấp độ "

Hương Thiên Ánh lắc đầu nói:

"Chuyện nói ra rất dài, ta tóm tắt lại là như thế này, nhiều năm trước ta bị một tên nam nhân nhìn trúng, hán lại là con trai yêu quý của Phong Thần mạnh mẽ nhất bây giờ, mới gần đây hán gặp ta nói hán chơi đùa chán rồi nên ra mặt, để cho ta hai ngày chuẩn bị làm vợ hán.

Ta còn biết được hóa ra cả thành phố bị quái vật tiêu diệt hóa ra cũng chỉ là một trò chơi của hắn, tuyệt vọng vô cùng, nhưng khi Nhạc Huệ sư phụ mang ta đi thì hi vọng trong ta bùng lên, hắn cuối cùng không thể làm gì ta nữa.

Trước kia ta không muốn vào Tân Sinh vì hắn ta mọi đường ngăn cản thậm chí nhẫn cũng cướp đi khiến ta một lần cũng không vào được, nhưng bằng nghị lực ta vẫn đạt đến đẳng cấp này có điều phải trả giá 150 năm "

Băng Thần gật đầu, này giờ chính hắn cũng dùng quyền năng của mình để điều tra nàng, tất cả đều thật, còn tu vi nàng tăng đột xuất như thế bởi vì huyết mạch cùng thể chất thức tỉnh .

"Rốt cuộc ngươi muốn ta giúp gì cho ngươi "

Nàng nhìn hắn mỉm cười nói:

"Trong Tân Sinh bây giờ người có năng lực nhất chính là ngươi, thời đại hoàng kim này cho ta hi vọng đột phá Phong Thần cấp độ "

Băng Thần thản nhiên:

"Sau đó?"

Nàng ánh mắt lóe lên căm hận nói:

"Ta sẽ giết chết hắn để trả thù cho cha mẹ của mình "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 224: Giao kèo

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Ngươi giết hắn trả thù cho ba mẹ ngươi đồng ý, trả thù cho thật nhiều nhân mạng vô tội đồng ý luôn, thế nhưng ta tại sao phải vướng vào công cuộc trả thù cho những người không liên quan "

Hương Thiên Ánh mỉm cười chế giễu:

"Ta nghe Thiên Y khen ngươi về đủ mọi điều không ngờ ngươi vẫn chỉ như bao người có lợi mới làm "

Băng Thần lúc lắc ngón trỏ nói:

"Khác chứ ta thì có thể giúp ngươi còn những người khác thì không, ta ngoài đời chưa đấu lại tên kia nhưng trong Tân Sinh còn ai có thể đi nhanh hơn ta, họ hứa được chưa chắc làm được nhưng ta đã hứa thì chỉ sớm muộn "

Hắn đi lại gần cách bàn bếp nhìn thẳng hai mắt nàng hỏi:

"Quan trọng là ngươi sẽ bỏ ra cái gì mà khiến ta phải liều mạng như thế "

Hương Thiên Y nhìn hắn gần giọng:

"Thế ngươi muốn gì?"

Băng Thần nhìn nàng thẳng thắn nói:

"Thực tế thì ta chẳng khác gì tên kia cả thậm chí còn hơn gấp nhiều lần, nói trắng ra ta ham muốn thân thể của ngươi, đơn giản xúc tích, ngươi cũng dễ suy tính "

Thế nhưng ngoài ý muốn của Băng Thần nàng lại mỉm cười rồi nói:

"Được "

Băng Thần giật mình:

"Ngươi nói cái gì cơ, lặp lại được không?"

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Ta nói là được "

Băng Thần nhếch mép nói:

"Không thể nào dễ dàng như thế, chắc chắn phải có thêm phụ gia điều kiện, nói ngắn gọn thẳng thắn nào cô nương thời gian của ta rất quý báu "

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Người rất thông minh, điều kiện rất đơn giản tiền trao cháo múc, chừng nào ta giết được hắn ta hoặc người giết được hắn ta thì cũng là ngày chúng ta động phòng, chỉ cần người gạt đầu thì ta sẽ lập tức thề với thiên đạo "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Được ta đồng ý nhưng như thế thì ta phải đợi đến có khi cả trăm năm ta muốn thu một chút đặt cọc, người không phiền chứ "

Hương Thiên Ánh nghiêm túc thề:

"Ta Hương Thiên Ánh thề với trời chỉ cần dưới sự trợ giúp của Băng Thần giết được Hoắc Nguyên thì ta sẽ trọn đời trọn kiếp đi với hắn đến khi hai người cùng ta thành cát bụi "

Sau đó nàng mỉm cười nói:

"Thế người muốn lợi tức gì?"

Băng Thần đặt đĩa đồ ăn nóng hổi xuống mỉm cười nói:

"Một nụ hôn thế nào "

Hương Thiên Y cười nói:

"Thời gian chờ đợi rất dài nhưng trong lúc đó chỉ cần người còn giúp ta thì trên danh nghĩa ta vẫn là bạn gái người, hôn, nắm tay, hẹn hò đều có thể, chỉ là người không phá đi trình tiết của ta là được, tốt nhất người cũng lên thề đi để ta yên tâm "

Băng Thần nhún vai thề thì thề dù sao thiên lôi cũng đâu đánh chết hắn, huống chi hắn đã hứa thì sẽ làm cho bằng được, hắn nghiêm túc thề:

"Ta Băng Thần thề với trời cao sẽ trợ giúp Hương Thiên Ánh trả thù dù cho có chuyện gì xảy ra đi nữa "

Thế xong hắn đi lại bếp cầm lấy chiếc chảo đang xào rau hắt một phát tất cả rau uốn lượn một vòng cung bay vào trong đĩa một cách đẹp mắt. Hắn nhìn nàng cười nói:

"Thử chút nào?"

Nói xong hắn ta bả đạo hôn lấy nàng một tay vuốt nhẹ lưng của nàng, một tay vuốt nhẹ lưng nàng, một tay khác nắm bóp vòng ba đầy xúc cảm. Mười phút sau hắn buông nàng ra, Hương Thiên Ánh mặt đỏ hồng, Băng Thần mỉm cười nói:

"Ngọt đúng như ta dự đoán, người vào Tân Sinh liền liên lạc với ta, trang bị các thứ ta sẽ chuẩn bị hết cho người."

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Được "

Sau đó Băng Thần đi vào trong Tân Sinh quả nhiên Hương Thiên Ánh rất nhanh chóng, năm phút sau nàng đã nhắn tin cho hắn, Băng Thần hỏi:

"Người muốn theo chức nghiệp gì?"

Hương Thiên Ánh hồi âm:

"Pháp sư "

Băng Thần sau đó chuyển cho nàng một sét đồ hoàng kim cùng hai cuốn kỹ năng Bạch Kim, ba cuốn kỹ năng Hoàng Kim, ở Tân Thủ Thôn nơi mà những người quá yếu để giết xác sống hay một số ít người không có công hội hỗ trợ thì vẫn loay hoay ở đây.

Hương Thiên Ánh với nguyên một xẹt hoàng kim chói lóa khiến cho đám người muốn lòi cả mắt ra ngoài vì hâm mộ, ghen tỵ, Hương Thiên Ánh sờ lên môi mình khẽ thì thầm:

"Tên này cũng được ít ra không phải hạng chỉ được cái miệng "

Nàng đi thẳng ra ngoài tân thủ thôn bắt đầu sự nghiệp cày cáp của mình, con Băng Thần thì đang lo lắng nhìn về trước mặt hai con quái vật, nhìn bọn nó rất buồn cười nhưng chỉ số của bọn chúng thì không buồn cười chút nào cả.

Tính danh: Long Niên (Cấp 40)

Độ quý hiếm:???

Huyết mạch:Hắc Long Tộc (???)

Sinh lực: 10 triệu

Lamr: 100000

Công kích: 15000

Phòng thủ:20000

Tốc độ: 6000

Trí lực: 110

Thể chất: 4000

Độ thiên cảm: 90

Chiêu thức: Rồng Ngâm (Phát hiện tàng hình, Ngắt quãng chiêu thức niệm chú, giảm thủ quân thể 60%) Long Nộ (khi bị tấn công có khả năng kích hoạt công kích +1000%) Thiên Long (điều khiển thời tiết), Thôn phệ (Ăn quái vật khác để tăng cấp)

Tính danh: Long Niên (Cấp 40)

Độ quý hiếm:???

Huyết mạch:Hắc Long Tộc (???)

Sinh lực: 10 triệu

Lamr: 100000

Công kích: 15000

Phòng thủ:20000

Tốc độ: 6000

Trí lực: 110

Thể chất: 4000

Độ thiên cảm: 90

Chiêu thức: Rồng Ngâm (Phát hiện tàng hình, Ngắt quãng chiêu thức niệm chú, giảm thủ quân thể 60%) Long Nộ (khi bị tấn công có khả năng kích hoạt công kích +1000%) Thiên Long (điều khiển thời tiết), Thôn phệ (Ăn quái vật khác để tăng cấp)

Tính danh: Ngọc Thổ (Cấp 40)

Độ quý hiếm:???

Huyết mạch:Thiên Sinh Thần Thổ (???)

Sinh lực: 7 triệu

Lamr: 100000

Công kích: 20000

Phòng thủ:4000

Tốc độ: 16000

Trí lực: 1100

Thể chất: 4000

Độ thiên cảm: 90

Chiêu thức: Thỏ Quyền (Vô thỏ thiên biến vạn hóa) Nhật Nguyệt Chi Từ (Sát thương +100% khi mặt trời hoặc mặt trăng đạt tới đỉnh điểm sát thương +1000%)

Ngẩng mặt nhìn trên đầu trắng sáng Băng Thần có chút sợ hãi, điều này đồng nghĩa đánh một đòn thì ngóm củ tỏi. Mới được giao kèo xong với cô nàng xinh đẹp thì lại sắp bị bọn quái vật làm thịt, đang buồn nhất lại còn bị một con giun cùng một con thỏ giết, đúng đời là khổ mà.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 225: Thử thách

Nhưng khoan đã nếu chúng đến làm thịt mình thì làm sao độ thiên cảm lại là 90, khi hắn còn đang thắc mắc thì con thỏ đột nhiên dùng tiếng yêu thú nói:

"Không cần nghĩ nhiều tổ tiên của chúng ta dặn dò đặt ra thử thách cho ngươi nếu ngươi thông qua được thì bọn ta sẽ trở thành chiến thú của ngươi "

Băng Thần nhú mày hỏi:

"Thử thách?"

Ngọc Thỏ lườm nhìn hắn khoanh tay nói:

"Đúng không lẽ chúng ta quy phục người lại không đáng "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đáng chứ nhưng các ngươi nói rõ xem tổ tiên của các ngươi là chuyện gì?"

Ngọc Thỏ nhân tính hóa mỉm cười nói:

"Tổ tiên ngươi là lão đại của tổ tiên chúng ta, hai người chúng ta gánh vác trọng trách phụ tá ngươi, thế nhưng chúng ta dù có nhận tổ tiên trừng phạt cũng không phục vụ phế vật "

Băng Thần thờ ra, hắn đã biết chuyện này do ai mà ra rồi, chắc chắn là người tự xưng Thần Hồ nàng hình dáng thì rất giống mình, nàng lại có quyền năng làm lão đại của cả rồng, hắn có cảm giác nàng không hại mình.

"Được rồi các ngươi nói đi muốn thử thách ta thế nào?"

Ngọc Thỏ cười nói:

"Cấp 50 trong vòng 50 ngày, không được chết mạng nào "

Băng Thần ngạc nhiên nói:

"Thành giao, không ngờ chỉ đơn giản như thế "

Ngọc Thỏ mỉm cười nói:

"Đơn giản ta không nghĩ như thế đâu, phía trước toàn yêu thú cấp cao ngươi đi vào liền thập tử nhất sinh "

Băng Thần thấy nó đang tỏ ra nguy hiểm thì nói:

"Thế nếu ta cứ ở đây giết quái lên cấp thì sao?Kinh nghiệm nơi đây cũng không ít ta giết đến cấp 40 rồi truy nhập nơi cấp cao thì có gì nguy hiểm "

Ngọc Thỏ gãi đầu nói:

"Ừ nhĩ "

Băng Thần lắc đầu nói:

"Các người biết tại sao hồ ly bọn ta lại có thể trở thành lão đại không?"

Hai con vật nhìn nhau, Băng Thần mỉm cười nói:

"Bởi vì các người đàn chết còn bọn ta thì rất thông minh "

Băng Thần dứt lời thì bắt đầu tìm kiếm quai vật giết, bỗng nhiên có tiếng điện báo, mở ra xem thì thấy Elise xin liên lạc, hắn mỉm cười hỏi:

"Có chuyện gì thế cô nàng?"

Elise bấu môi nói:

"Ông nội ta đã gửi cho người 1000 tỷ nhưng thú sủng của ta đâu "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta chưa về thành được hưởng chi ta muốn tìm cái gì đó thật tốt cho người, nói cho ta biết người thích gì nào?"

Elise suy nghĩ rồi nói:

"Ta thích nhất là báo nếu người tìm được thì lần sau gặp mặt ta sẽ chiều người hết mình "

Nàng vừa nói xong thì khóa điện báo, Băng Thần được kích lệ rất nhiều hắn xông lên muốn tìm ngay một con báo, hắn nhìn Ngân rồi nói:

"Đánh hơi tìm cho ta một con báo "

Ngân gật đầu sau đó bắt đầu dẫn đường mười năm phút sau

"Rầm "

Con báo ngã xuống hóa thành một đồng trang bị, Băng Thần thu phục rất nhanh chóng sau đó mở ra kết nối với Elise, hắn nhìn nàng đang đánh boss thì nói:

"Đây còn này người đã thấy đủ chưa?"

Elise nhìn lấy con báo con dễ thương với cặp mắt đen tuyền thì tim liền như muốn rụng ra vậy, nàng nhảy lên nói:

"Mau mau gửi nó cho ta "

Băng Thần gửi nó cho nàng, vài giây sau con báo đã được Băng Thần giải trừ liên kết đưa cho cô nàng, khi con báo tới nơi thì Elise trong mắt chỉ còn nó không thêm đề ý đến hắn nữa.

Đóng lại cửa sổ nói chuyện hắn ta mở ra cửa sổ nói chuyện với Hương Thiên Ánh, đang đánh quái một hồi Hương Thiên Ánh bỗng nhận được điện báo của Băng Thần

"Có chuyện gì sao Băng Thần?"

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Người thích có sủng thú như thế nào ta giúp người kiếm một con "

Hương Thiên Ánh nhú mày hỏi:

"Những người khác thì sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người cứ yên tâm mỗi người một con, sớm muộn gì cũng có, người cứ nói đi người thích gì?"

Hương Thiên Ánh suy nghĩ một chút rồi nói:

"Ta nghĩ lên chọn một con sói thì hơn,nói chung con nào đó giết quái nhanh tý "

Băng Thần nghĩ rồi nói:

"Giết quái nhanh à "

Ba tiếng sau Băng Thần thành công thu phục một con Bạch Xà sau đó chuyển qua cho nàng rồi nói:

"Nó có kỹ năng quần thể ta cũng nâng nó lên cấp 5 rồi có nó phụ giúp tốc độ luyện cấp của ngươi đảm bảo cực kỳ khủng khiếp luôn."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế nhé ta có việc rồi, tạm biệt ngươi "

Sau đó Băng Thần liên tục thông báo cho mấy nữ nhân của mình để nhận súng thú, chỉ là đến bốn tỷ muội Trình gia thì thiếu thế nên hắn đành phải ném lại hai con thú để các nàng tự chia với nhau. Hắn cũng đoán được bốn tỷ muội sẽ có được một trận khẩu chiến đầy ngớ ngẩn.

Băng Thần lúc này mới có thời gian quan tâm lấy cấp độ của mình, cả ngày hôm nay giết nhiều như thế hắn đã nghe được thông báo lên cấp rồi.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 30)

Exp: 500000 /3000000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 10400

Lamr: 1005410

Công kích: 5800

Phòng thủ:2210

Tốc độ: 2840

Trí lực: 450

Thể chất: 450

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Âm Sát (cấp 20)

"Ái chà chà 3 triệu "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Thâm nhập nơi nguy hiểm

Băng Thần cuối cùng cũng đã hiểu, trò chơi này luôn tìm cách hạn chế thời gian của người chơi, bắt người chơi phải hợp tác với nhau thì mới có thể tiêu diệt boss cao hơn còn những người như Băng Thần thì quá hiếm.

Hắn quyết định thử mò lên bãi quái cấp cao xem tình hình như thế nào chứ quai ở đây giết boss ba mươi con mới lên thêm một cấp, một ngày phải thật may mắn mới lên được một cấp, thậm chí phải 2 ba ngày mới lên được.

Băng Thần nếu không đủ may mắn rất có thể sẽ không kịp thay vì thế tại sao không chơi lớn một pha, hướng chỉ boss ở đây rất hay đụng độ tranh giành địa bàn, hắn ăn hỏi trong ai ngày nay cũng không phải chỉ một hai lần.

Nhưng khi đi đến địa bàn của boss cấp cao thì Băng Thần cảm giác tình hình còn tệ hơn mình nghĩ, bọn yêu thú này choảng nhau tới tấp nhưng có điều ăn ké vẫn quá nguy hiểm, đang đứng sau gốc cây núp Băng Thần bỗng nghe một tiếng động khủng khiếp

" oành "

- 10000

Cả người hấn cảm giác choáng váng, Băng Thần biết rằng mình đã dính AOE của một con quái vật nào đó, trong lòng rất gấp nhưng lại không làm gì được mới đầu đầu, hai giây sau vừa tỉnh lại Băng Thần không cần suy nghĩ sử dụng chiêu thức

Thiên Thần Tốc Biến

Cũng đúng lúc này một làn sóng kéo tới nhưng may mắn hấn đang ở trong hư không thế nên sóng sót, hấn lấy ra Thần Vũ Dây Chuyền đeo vào đồ bảo mệnh quan trọng hơn, hấn thử lôi mấy món đồ khác ra xem có thứ gì khác không thì chiếc khăn che mặt vô cấp được hấn lấy ra.

Trong đầu hấn âm thanh hệ thống vang lên

Nhiệm vụ Chinh Phục khẩn cấp hoàn thành

Thưởng: 2 bảo vật , 5 tiểu cảnh giới nguyên khí

Do ký chủ nhờ vả hệ thống bảo vệ một lần năm nhiệm vụ không thưởng thế nên thu hồi phần thưởng 5 tiểu cảnh giới nguyên khí, hệ thống nhân từ vẫn tặng chủ ký sinh 2 bảo vật Sinh Mệnh Ngọc Điện, Nguyên Tố Thần Thạch.

Băng Thần còn chưa kịp coi chi số thông tin thì từ thân thể hấn một viên ngọc màu xanh cùng một hòn đá bầy mây bay ra đâm vào chiếc khăn che mặt.

"oành, oành, oành..."

Xung quanh khu vực này bỗng nhiên toàn bộ mọi thứ giống như mắt kiểm soát, cây cối sinh trưởng mắt kiểm soát hoàn toàn bay lên không trung, sấm chớp, nước, lửa, băng, kim loại cùng các lỗ hổng không gian mở ra ở khắp nơi.

Những chiếc cây cách xa mặt đất vẫn có thể sinh trưởng tốt, nước liên tục tụ lại rồi vỡ tan thành nhiều mảnh, những ngọn lửa như những con bướm ánh sáng bay khắp nơi, sau đó chúng nó tụ lại quanh chiếc mặt nạ sấm sét từ trên trời cao đánh xuống.

Tất cả giống như một cái lò nung vậy, Băng Thần lơ lửng trên không trung tròn mắt nhìn, chỉ ít ngày tại sao hấn lại gặp nhiều chuyện như thế này, nhưng hấn vật lực bởi thật sự không cử động được.

Một con quái vật khổng lồ cũng thế cứ như thế lơ lửng không trọng lực, Băng Thần đang bay bay thì thấy ở phía xa có một con sư tử đang há to miệng, ánh mắt nó vui mừng vì Băng Thần đang bay thẳng vào miệng nó.

Băng Thần rất tức giận, khi đến gần miệng con sư tử hấn ta dồn hết nội công của mình

"Tùm, tùm, ẹo..."

Tiếng kêu cuối rõ ràng không phải đánh rầm, Băng Thần quần thì đã dùng đuôi còi ra từ bao giờ, cặn bã tích tụ trong thân thể hấn mấy ngày đều đi ra, nhờ hai phát đánh hấn hấn đã bay đi hướng khác.

Băng Thần gương mặt đắc ý thầm nghĩ:

"Dám có ý nghĩ với tiểu gia, cho ngươi thưởng thức chút cho tỉnh người "

Con Sư tử bây giờ tròn mắt nhìn từng cục, từng cục bay vào trong họng mình, như trò bắn bi xuyên qua hàm răng cùng cổ họng xuống giữa cổ, Băng Thần mỉm cười đắc ý nhìn nó, nước mắt sư tử bắt đầu rơi xuống nó gặp một kẻ quá lầy.

Nửa tiếng lơ lửng kết thúc chiếc mặt nạ phá tan chiếc lò phóng tới trước mặt Băng Thần

Băng Thần người chơi vội đặt tên trang bị

Nhưng hấn chưa kịp nói gì thì lại có thông báo

Bảo vật đã tự chọn tên, tự chọn chủ chúc mừng Băng Thần người chơi nhận lấy bảo vật

Tạo Hóa Điện Linh Khí (Tân Sinh) (Băng Thần)(Mặt nạ)

Độ quý hiếm: Thông Thiên Khí

Tác dụng: Sinh lực x5, hồi phục sinh lực x5, sức mạnh nguyên tố x5, mỗi lần xuống dưới 1% máu tạo một lớp giáp tương đương lượng máu đã mất sau đó sinh lực hồi đầy nếu không bị phá giáp.

Tiêu hao: không

Trời đất lại một tuyệt phẩm từ hệ thống, Băng Thần nhìn lấy nó rất hài lòng, hai bên có hai đồ để cố định lại bên tai không hề phải cột sau đầu, vài lụa trắng cực đẹp với hoa văn bông tuyết, hấn ta lập tức đeo vào sau đó mở ra bảng chỉ số

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 30)

Exp: 500000 /3000000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 52000

Lam: 1005410

Công kích: 5800

Phòng thủ:2210

Tốc độ: 2840

Trí lực: 450

Thể chất: 2250

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20),Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20),Quang Minh Cầu (cấp 20),Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20),Quang Minh Âm Sát (cấp 20)

Hắn bây giờ thì có khác gì một con boss di động đâu, hắn ta mỉm cười sau đó đi tìm mục tiêu đầu tiên để thử , may mắn thay rất nhanh chóng Băng Thần lại tìm được một đám đang đánh nhau

- 12000

Vừa bị dính AOE thì một lớp giáp ảo được bật lên Băng Thần tiếp tục ngồi xem 10 giây sau mau bắt đầu hồi lại toàn bộ, tuy mỗi lần dính chiêu hơi đau thật nhưng không ảnh hưởng lắm

Hắn bây giờ dùng hết IQ của mình xem làm sao để ăn ké, trong hai con Băng Thần nhìn thấy một kẻ rất phù hợp

Tính danh: Huyền Thổ Vũ (Cấp 40)

Độ quý hiếm: Huyền

Huyết mạch:Huyền Vũ

Sinh lực: 35 triệu

Lam: 0

Công kích: 6000

Phòng thủ:40000

Tốc độ: 300

Trí lực: 110

Thể chất: 3000

Độ thiên cảm: 0

Chiêu thức: Mai Phòng Thủ (Rút đầu trong mai miễn nhiễm sát thương dưới 10000) Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Thổ Chi Tử (Đứng trên mặt đất sát thương - 90%)

Con tinh tinh kia thì quá khủng khiếp để nó nhìn thấy thì nguy to, con rùa này thì ngược lại có biện pháp, Băng Thần leo lên cây ánh mắt sáng lên nhìn chiến đấu phía dưới âm thầm ước lượng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Ngơ ngác

Hắc Âm Bầy Rập

Từ trong bóng râm hắt ta ném xuống một cái bầy roi vào Huyền Thổ Vũ thể nhưng con rùa này cứng quá bầy dính rồi nhưng dame thì không lên, con tinh tinh thì cũng chẳng quan tâm cứ đập điên cuồng vào mai rùa.

Băng Thần biết một cái bầy thì không si nhê thể nên tạo thật nhiều rồi ném nhiệt tình xuống dưới, 1 phút sau

- 20000

Máu của con rùa rót ra đang điên cuồng tinh tinh đột nhiên sững người, nó chưa từng nghĩ mình có thể giết chết cái con rùa này, dù sao hai người cũng tranh giành địa bàn nhiều năm rồi. Sau đó nó mỉm cười tiếp tục đập con rùa, Băng Thần thì cứ đứng bên trên thả bầy xuống.

- 350000, - 350000, -350000.....

Máu của con rùa rót ngày càng nhanh tuy nhiên hồi phục cũng không nhỏ, cứ mỗi một phút nó cũng phải hồi gần 200 ngàn, nhưng có công mài sắt có ngày lên kim.

3 tiếng sau

Con rùa vỡ tan hóa thành trang bị

Băng Thần người chơi đã tiêu diệt boss Huyền Thổ Vũ exp 1000000 (1500000 / 3000000)

Con tinh tinh vui mừng hai tay liên tục vỗ ngực mình

"Àm, âm, âm..."

Bỗng nhiên dị biến tới

"Khụ, khụ....."

Con tinh tinh bỗng nhiên ho ra máu xong té ra mặt đất

Băng Thần người chơi đã tiêu diệt boss Tinh Tinh Đại Vương exp 1000000 (2500000 / 3000000)

Lần này đến lượt Băng Thần gãi đầu đầu con tinh tinh chỉ dính của mình mấy cái bầy sao tự nhiên lại chết nhỉ.

Hắn mở ra nguyên nhân chết trong phần thông báo thì cạn lời

Từ Thần Phán Quyết (bị động) sát thương 20000, Tinh Tinh Đại Vương do quá hưng phấn tự đập bẻ tim đột tử chết sát thương - 30 triệu

Vậy luôn, Băng Thần cảm giác Tân Sinh quá thật rồi, sinh lão bệnh tử được mang ra sự dụng một cách khó có thể tin, nhưng cũng có thể coi như hắn ta may mắn hắn vui vẻ nhặt hết trang bị dưới mặt đất.

Trang bị bạch kim còn thiếu hắn tự bù vào còn dư ra thì hắn gửi cho Hương Thiên Ánh, nàng bây giờ đẳng cấp thấp nhất thì trang bị nên tốt nhất, may mắn là Tân Sinh không có giới hạn cấp độ trang bị.

Hương Thiên Ánh từ lúc có Bạch Xà hỗ trợ thì nhẹ nhàng hẳn, bỗng hai kiện Bạch Kim trang bị được gửi tới làm nàng khá giật mình, mở ra điện tín nhìn thấy Băng Thần nàng liền nói:

"Người không cần phải như thế đâu trang bị Bạch Kim quý hiếm như vậy người nên trang bị đủ cho mình trước đi đã."

Băng Thần nhìn nàng mỉm cười nói:

"Tất nhiên rồi ta đâu có ngốc, người xem đi "

Băng Thần sau đó soi cho nàng thấy nguyên một đàn sáo trang Bạch Kim trên người mình cho nàng xem, hắn mỉm cười nói:

"Ngày ta biến người thành phụ nữ sẽ không xa đâu "

Nói xong hắn ta đóng liên lạc lại tiếp tục hành trình giết quái của mình, nơi đây boss cũng không nhiều nhưng tiểu quái cũng cung cấp lượng kinh nghiệm không nhỏ, Băng Thần fram đến tối thì cũng lên được cấp 31 chỉ số lại một lần nữa tăng tiến mạnh mẽ.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 30)

Exp: 100000 /3100000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 54000

Lam: 1005810

Công kích: 6200

Phòng thủ:2610

Tốc độ: 3240

Trí lực: 500

Thể chất: 2500

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Âm Sát (cấp 20)

Băng Thần quyết định trước khi thoát khỏi trò chơi làm một pha chơi lớn xem trình độ của mình đã đến đâu, sau một hồi lâu tìm kiếm hắn ta cũng đã tìm được một con boss khá vừa ý của mình

Tính danh: Hắc Vân Ngưu (Cấp 40)

Độ quý hiếm: Huyền

Huyết mạch:Hắc Vân Ngưu

Sinh lực: 32 triệu

Lam: 0

Công kích: 10000

Phòng thủ:10000

Tốc độ: 2000

Trí lực: 110

Thể chất: 1000

Độ thiên cảm: 0

Chiêu thức: Húc (Gây 1000 % sát thương khi trúng đích, Ngưu Hồng (Trong chiến đấu tăng tỷ lệ bạo kích lên 60 %), Trâu Điện (Bản thân hay đối thủ bị thương đều sẽ kích hoạt công kích cơ bản +200%)

Nhắm kỹ mục tiêu Băng Thần liền thực thi phương án chiến đấu, rải bẫy khắp nơi, từ trên cao nhìn xuống con trâu khổng lồ hắn hít sâu một hơi rồi nhảy xuống, ở phía xa xa Ngọc Thỏ cùng tiểu Long không hiểu tên này rõ ràng có thể thông qua nhiều biện pháp lên 50 tại sao lại liều mạng.

Băng Thần thì không biết chúng nó nghĩ gì, lúc này hắn đang tập chung vào chiến đấu, gần rồi trúng người bó thì hắn liền hành động

Hắc Âm Giết Chóc

- 184000, - 184000.....

Hắn rất nhanh tay đâm liền sáu nhát thì con trâu mới kịp phản ứng lại đôi chân đá ngược ra sau

Quang Minh Âm Sát

Kiểm trong tay hướng thẳng đến đôi mắt của nó nhưng con trâu lập tức nhắm nhĩ mắt lại đầu hất ngang, nhưng Băng Thần vẫn kịp đánh một đòn

- 46000

Nhưng hấn cũng trúng chiêu

- 20000

Giáp ảo được bật lên Băng Thần lấy ra Hồn Cung bắt đầu xạ tiễn

- 46000, -46000, - 46000.....

Vừa bắn tên hấn vừa lui nhanh

"Hừuuuuuu "

Con trâu hồng lên lao tới húc

Hắc Âm Giết Chóc

Nhưng hấn ta không đánh ngay mà đập vào mõng con trâu bay lên không trung, sau đó kéo tên liên tục

- 184000, - 184000.....

Con trâu đuôi quất một nhát

- 40000

Sau đó quay đầu húc tới, rơi xuống đất Băng Thần lại mỉm cười

Quang Minh Cầu

Con trâu không hề quan tâm mà cứ lao thẳng tới

Thiên Thần Tốc Biến

"Ầm,ầm, ầm..."

Con trâu húc thật mạnh vào núi đá

Những khối đá khổng lồ liên tục từ trên không trung rơi xuống

- 32000, - 16000, -50000.....

Chợt hạ một khối đá khổng lồ rơi xuống

Uỳnh

- 10000000

Cả đồng đá im lìm

Ruỳnh, ruỳnh

Đất đá bay lên Hắc Vân Ngưu leo ra, những tảng đá bay tứ tung, một mũi tên cắm ngay mặt nó, Băng Thần nhìn nó đầy phẫn khích.

"Nào quyết một trận sinh tử "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Các thể lực vươn lên mạnh mẽ

Nửa tiếng sau Băng Thần đứng trước mặt thương tích đầy mình Hắc Vân Ngưu nằm trước mặt hấn ta, Sát Thần Kiếm được đưa lên cao nhưng bỗng

nhien một thông báo hiện ra

Hắc Vân Ngu trong lúc hấp hối hy vọng sống kích phát muốn đầu hàng Băng Thần người chơi, đồng ý hay không?

Băng Thần hơi bất ngờ sau đó hạ kiếm xuống hỏi:

"Người tại sao muốn đầu hàng ta?"

Hắc Vân Ngu khàn giọng nói:

"Ta muốn sống "

Băng Thần không thích nghe nói nhảm thế nên vẫn tất như thế đã là quá đủ, Băng Thần đồng ý bởi hắn thật sự khá cần sủng vật có sức chiến đấu thực tế, Ngân cùng Bạch thì nên cấp quá chậm còn lâu mới có thể giúp hắn.

Hắc Vân Ngu có nhiều khuyết điểm nhưng ưu điểm rất rõ ràng,nếu Băng Thần có thể không chế boss thì cả hai hợp kích sẽ rất hiệu quả, lượng sát thương từ Hắc Vân Ngu trong giai đoạn này cũng không yếu chút nào.

Luôn biết tận dụng thời cơ Băng Thần tất nhiên biết phải làm sao mới đúng đắn, chưa kể dù đầu trâu này chỉ cần chạy một đường thẳng thôi cũng đã đủ khiến hắn thu gặt kinh nghiệm đầy bao, hai con thần thú đã đủ hắn nuôi một mẻ.

Hắc Vân Ngu vừa được Băng Thần chấp nhận làm sủng thú thì những hiệu ứng Băng Thần gây ra liền tan biến lượng mau bắt đầu tăng nhanh, máu mất thì Băng Thần phải mất nhiều công sức nhưng khi nó được nghỉ ngơi thì máu tăng phi tốc.

Nhảy lên không trung hắn sờ chiếc đầu khổng lồ của hắn sau đó nói:

"Người muốn vào không gian sủng thú hay muốn ở ngoài "

Hắc Vân Ngu nhìn hắn rồi nói:

"Ta muốn ở ngoài "

Băng Thần đưa Ngân cùng Bạch đưa cho nó rồi nói:

"Giúp ta chăm sóc hai đứa chúng nó "

Quan trọng nhất Băng Thần cần tìm bảo mẫu cho hai tên nhóc, giao phó xong hắn đi ra bên ngoài, hôm nay chiến đấu cho hắn cảm giác hưng phấn tột cùng.Trước kia thường xuyên luyện tập đạo này bỏ bê thấy phản xạ có chút chậm chạp hơn.

Hắn đi vào phòng bếp thì thấy mọi người đã ngồi sẵn ở đấy, có vẻ mọi chuyện đã đi vào quỹ đạo khiến cho thời gian rảnh rỗi nhiều hơn, Băng Thần nhìn mọi người hỏi:

"Tôi nay muốn ăn những thứ gì? Hôm nay ta cho mọi người chọn đây."

Hương Thiên Y dơ tay nói:

"Ta muốn ăn tôm hấp "

Khang Tiểu Vũ chớp tay nói:

"Ta muốn ăn lẩu "

Những người khác cũng liên tục báo món, Băng Thần thì nhanh tay làm hết toàn bộ sau đó mọi người làm một bữa đại tiệc, Khang Tiểu Vũ nói:

"Băng Thần tuy huynh tăng cấp rất nhanh nhưng những bang hội khác cũng không kém cạnh, không biết làm sao nhưng trên bảng xếp hạng đã có những người cấp 28, thậm chí một người cấp 29."

Băng Thần đang lột tôm cho Hương Thiên Y và Hương Thiên Ánh thì nghe Khang Tiểu Vũ nói thế thì cũng nhú mày:

"Sao có thể? Ta không ngại nói cho mọi người biết bây giờ phải đánh nhau với boss cùng cấp thì may ra mới vài ba con lên một cấp.Nhưng boss cũng không phải muốn tìm thì tìm, chắc bọn họ dùng phương pháp khác, trong những người đẳng cấp cao có ai chúng ta quen biết không?"

Khang Tiểu Vũ nhú mày suy nghĩ một hồi sau đó nói:

"Có Elise của Roma công hội nhưng ta cũng đã thử liên lạc nàng rồi, nàng bảo là Cực Tây khu vực có một cái thánh đường liên tục ra nhiệm vụ khiến cho đẳng cấp người chơi tăng cao, đã thế càng làm nhiều nhiệm vụ thì vị thế càng tăng, càng nhận được nhiều nhiệm vụ.Nàng tiết lộ cho chúng ta cũng yêu cầu chúng ta tiết lộ phương pháp tăng cấp của người."

Băng Thần mỉm cười phương pháp của hắn ta dù có biết cũng hoàn toàn không bắt trước được, hắn lấy ra đoạn ghi hình chiến đấu cùng Hắc Vân Ngu, đến đúng nhất kết liễu thì ngưng lại, Khang Tiểu Vũ nhận lấy sau đó gửi sang cho một vài địa chỉ.

Roma công hội

Lam Hiên công hội

Và một số đồng minh khác của Nữ Nhi Hồng, xem xét sơ qua nội dung Khang Tiểu Vũ biết rằng không ai có thể bắt trước được.

Trên bàn họp của Roma công hội mọi người đang bàn luận xôn xao thì Elise nhận được thư tín của Khang Tiểu Vũ, nàng to giọng:

"Mọi người im lặng đã có được phương pháp tăng cấp của Băng Thần bên Nữ Nhi Hồng mọi người cùng quan sát

Đoạn ghi hình được chiếu tất cả đều câm nín, cái này có như không, vấn đề ở chỗ sát thương cao đáng kinh ngạc gần hai trăm nghìn, đã thế tại sao ăn 40k sát thương vẫn sống khỏe, Elise cười khổ nói:

"Đã có kết luận Băng Thần của Nữ Nhi Hồng do quá mạnh lên mới tăng cấp nhanh chúng ta nói sang chuyện khác thôi."

Một người bỗng đứng lên nói:

"Hội trưởng Băng Thần của Nữ Nhi Hồng mạnh như thế thì tại sao chúng ta không mua lấy trang bị hắn đánh rơi ra giống như ngài mua thú sủng từ hắn."

Elise thờ dãi nói:

"Ta cùng tên kia có quen biết, lúc mới vào Bạch Hồ thành đã từng đánh boss chung, phương châm của hắn là chính mình đủ, cao tăng trong hội đủ thì mới cho người khác."

Một người khác đứng lên nói:

"Theo điều tra của thành viên trong hội có một cô gái tuy thân ở Tân Thủ Thôn nhưng trên người không phải Hoàng Kim thì cũng là Bạch Kim, có người đề nghị đánh giết để lấy trang bị "

Elise nhú mày nói:

"Người thích thì có thể thử người khác không biết nhưng riêng ta thừa biết Băng Thần tên kia giết người sẽ mất chỉ số gốc mà lấy ra nhiều trang bị tốt như thế lúc này cho một Tân Thủ dùng đâu gối cũng có thể dễ dàng đoán ra, đừng làm chuyện gì ngu ngốc."

Người này xấu hổ nói:

"Thưa hội trưởng ta nói như thế bởi có vài công hội khác đã ra tay rồi "

Elise nhú mày sau đó mỉm cười nói:

"Bọn họ muốn chết thì cứ việc chúng ta không cần quan tâm làm gì, sống không muốn cứ thích chết là sao, kêu người của chúng ta giúp bảo vệ nàng, giữ quan hệ với Nữ Nhi Hồng, không thể để vì chỉ một ít trang bị mất đi nguồn thu trang bị về sau "

Nhưng có người thông minh thì có người ngu ở một vài công hội đi lên quá nhanh lại có người quyết định muốn thu thêm trang bị, mặc dù bọn họ không biết nguồn gốc của chúng từ đâu ra, bọn họ không hề biết mình vướng vào rắc rối lớn thế nào.

Trên bàn ăn của Nữ Nhi Hồng Băng Thần ánh mắt sắc lạnh hỏi:

"Những người tấn công người, người có nhớ tên không?"

Hương Thiên Ánh cố gắng nhớ lại sau đó nói kể ra, Băng Thần nhìn qua Khang Tiểu Vũ rồi nói:

"Người tìm cho ta xem những người này thuộc công hội nào "

Hương Thiên Ánh lo lắng khuyên bảo:

"Ta được người hỗ trợ thế lên không có chuyện, bỏ qua đi "

Băng Thần hỏi:

"Ai hỗ trợ người?"

Hương Thiên Ánh mỉm cười đáp:

"Một người tên Đoàn Dự hay bày tỏ nguyện vọng được gia nhập chúng ta nhưng phải dưới chương người "

Băng Thần có chút không hiểu thì Khang Tiểu Vũ lên tiếng giải thích:

"Đoàn Dự do làm tổn thất quá nặng cho Vũ Mong công hội thế nên bị cách chức đuổi ra khỏi hội, còn lý do hần gia nhập dưới trướng người thì ta không rõ, Thiên Ánh tỷ hần có nói tại sao không "

Hương Thiên Ánh gật đầu nói:

"Người này có nói người truyền chức nghiệp của hần có nói cho hần ta biết hần cùng chức nghiệp của Băng Thần phối hợp thì sẽ rất tốt, hần cũng cảm giác không thể đối đầu với Băng Thần thế nên muốn gia nhập để tương lai an toàn phát triển, hình chụp thông tin chức nghiệp của hần cũng ở đây "

Mở ra thông tin của Đoàn Dự thì Băng Thần vừa xem xong lại nhủu mày bởi đúng như hần ta nói chức nghiệp của hần nếu phối hợp với mình sẽ rất tốt, Khang Tiểu Vũ nói:

"Nếu phù hợp người cho hần ta một cơ hội dù sao trên cương vị của hần lúc đó làm chuyện như thế cũng là đương nhiên, còn nữa ta cũng không gặp thương tổn, thử thách hần một chút xem hần có thực sự thay đổi hay không "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 229: Nghe cho rõ

Băng Thần nhìn qua Khang Tiểu Vũ hỏi:

"Người có phương thức liên lạc với hần ta không?"

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Người muốn liên lạc với hần bây giờ?"

Băng Thần gật đầu, Khang Tiểu Vũ ngay lập tức liên lạc với Đoàn Dự, hình ảnh kết nối Băng Thần lập tức vào việc:

"Nghe nói người muốn gia nhập dưới trướng của ta?"

Đoàn Dự thành khẩn gật đầu nói:

"Đúng thế "

"Người không hận ta ư?"

Băng Thần hỏi thẳng, Đoàn Dự cũng đáp vắn tắt:

"Ta lúc đầu có nhưng bây giờ thì mong muốn mạnh lên của ta lớn hơn, một người đồng đội đủ mạnh mẽ sẽ khiến cho nghề nghiệp của ta trở nên hiệu quả, mà theo ta thì người mạnh nhất chỉ có người, với lại đạo sư của ta cũng đã hướng trực tiếp cho ta làm đồng đội của Quang Minh Sát Thủ, thế nên chắc chắn ta với người sẽ cùng có lợi."

Băng Thần gật đầu nói:

"Đồng ý với người về chuyện nhưng người dù sao cũng là phó hội trưởng của Vũ Mong trước kia cho người vào dưới trướng của ta ngay thì không thể, dưới tay của một thành viên trong tổ đội có mấy trăm người trung cấp thành viên, người nếu có thể sinh hoạt cùng họ thì ta sẽ đồng ý cho người làm thành viện dự bị dưới trướng ta."

Đoàn Dự hơi nhủu mày hỏi:

"Thế ta có được quyền lợi gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người bảo vệ người của ta thì cũng phải thấy nàng trang bị Bạch Kim cũng có, thế nên nếu người chấp nhận thì khi cao tăng của Nữ Nhi Hồng đầy đủ sẽ tới lượt người, thậm chí nếu có trang bị đặc biệt phù hợp sẽ ưu tiên người, thế nào suy nghĩ nhanh đi ta còn ăn cơm."

Đoàn Dự chẳng cần suy nghĩ gì cả

"Ta đồng ý, thế nhưng khoan hãy cúp máy ta thực ra còn có quá ra mắt cho ngươi, mong ngươi có thể giúp ta."

Sau đó Băng Thần nhìn xem hấn phát tới cái gì cái gì, vừa nhìn xong không chỉ hấn mà tất cả mọi người hô hấp đều dồn dập.

Băng Thần nhìn hấn khó tin nói:

"Ngươi thực sự cho ta "

Đoàn Dự gật đầu nói:

"Đúng thế chức nghiệp của ta phải dựa vào chức nghiệp khác mà sống thế nên đạo sư đã chuẩn bị kỹ năng cho ta rồi dặn dò ta khi đã chọn xong đồng đội thì lấy làm quà ra mắt, chính ta cũng đã học một cuốn, cuốn này tất nhiên dành cho ngươi, nếu muốn thì chúng ta có thể vào Tân Sinh ta lập tức giao cho ngươi."

Băng Thần nhú mày nói:

"Được thôi "

Sau đó màn hình tắt đi Băng Thần đăng nhập Tân Sinh, vừa vào thì đã thấy đồ gửi tới cùng lời nhắn.

"Kỹ năng đã gửi thời gian trong Tân Sinh chỉ còn vài giây lên ta thoát trước nhận quà xong chúng ta tiếp tục liên lạc cho điện tín."

Băng Thần cũng không vội học mà cất kỹ năng đi thoát ra khỏi Tân Sinh, điện tín được kết nối, Khang Tiểu Vũ hỏi:

"Thật không?"

Băng Thần vui vẻ nói:

"Thật tên này quả nhiên biết quay đầu là bờ, ta rất vui vẻ cho hấn một cơ hội a "

Hình ảnh hiện lên Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Ngươi đã nhận được chưa "

Băng Thần vui vẻ nói:

"Ngươi quả thực đã cải tà quy chính nhận ra còn đường đúng đắn, từ bây giờ ngươi có thể gọi tên ta hoặc kêu đội trưởng cũng được, đồng thời tên ngươi sẽ chính thức có trong đội, trang bị Hoàng Kim nguyên bộ sẽ được gửi qua vào ngày mai cả kỹ năng cũng vậy "

Đoàn Dự cũng vui vẻ nói:

"Chỉ cần trang bị thôi còn kỹ năng thì không thể học thêm thứ khác ngoài chức nghiệp, cũng giống Quang Minh Sát Thủ vậy "

Băng Thần vuốt cằm nói:

"Thế thì được ta sẽ suy nghĩ biện pháp đền bù cho ngươi sau, kỹ năng của ngươi thật sự quá quý giá không phải một ít trang bị Hoàng Kim có thể sánh ngang "

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Chỉ là chút quá ra mắt mà thôi mai sau chắc chắn ta còn phải nhờ ngươi nhiều Băng Thần đội trưởng, bây giờ thì không làm phiền ngươi nữa "

Băng Thần cũng nói:

"Được rồi ta sẽ cho người tới đón ngươi vào trụ sở ngươi sẽ ở chung cùng các thành viên trung cấp, còn thành viên cao cấp chỗ ở thì tạm thời còn chưa được "

Đoàn Dự gật đầu nói:

"Không vấn đề, chỗ ở chỉ là chuyện nhỏ "

Đóng lại giao lưu màn hình mặt Băng Thần liền sầm lại sau đó mở lên ghi hình rồi nói:

"Những người mất mùa muốn đụng đến thành viên của Nữ Nhi Hồng thì phải biết hậu quả mình sẽ phải chịu, đến lúc đó đừng trách."

Băng Thần nói xong đóng lại ghi hình phát tán lên mạng, sau đó mỉm cười nói:

"Mọi người ăn cơm đi, ta làm xong nhiệm vụ quay về coi như cũng có chút việc làm "

Mọi người cười khở những người kia không biết mình đã đắc tội một người nhỏ mọn như thế nào, trong lúc mọi người đang dùng bữa thì đoạn ghi hình được tung ra khiến mọi người bàn luận xôn xao.

Đoàn Dự cũng thấy, hần xem hết thì ngửa mặt lên trời vui vẻ thét lớn:

"Vận xui của ta cuối cùng cũng có người khác gánh chực các người thành phế nhân không quá đau buồn "

Sau đó hần tự vỗ miệng mình nói nhỏ:

"Ái chà lại gây nghiệp rồi "

Ngay trong tối hôm đó Đoàn Dự cũng được đón vào trong trụ sở Nữ Nhi Hồng, các cô gái rất hiếu kỳ ki biết có người sắp gia nhập, lại còn là nam, mọi người muốn ra xem người này tròn méo như thế nào.

Một cô gái chỉ nói:

"Người này lần trước bao vây chúng ta cùng hội trưởng?"

Một cô gái khác nói:

"Hần làm đúng chức trách của mình thôi, bây giờ lại được Hội trưởng cùng Băng Thần trưởng lão lựa chọn cho gia nhập với tư cách thành viên cấp cao thì tất có chỗ hơn người, có khi tạo chút quan hệ về sau hần nổi lên thì lại quá có lợi."

Một vị trưởng lão đi qua nói:

"Các người sì sào cái gì, nhân tiện ta tiết lộ một chút thông tin, người này rất có thể mai sau sẽ trở thành, đồng đội không thể thiếu khi Băng Thần trưởng lão lên cấp cao, hai người chức nghiệp hỗ trợ nhau, thành viên trung cấp mà muốn có trang bị Hoàng Kim, Bạch Kim thì cơ hội trước mắt đây."

Nàng mỉm cười nói:

" Dù sao bây giờ người ta còn độc thân, hần lại đẹp trai như thế chính ta cũng muốn thử một chút "

Người này lời nói làm cho cả khu như nổ tung, Đoàn Dự bỗng chốc trở thành con mồi béo bở, Đoàn Dự đi vào biệt thự được phân phối, thẳng anh chưa chào nhưng thẳng em đã chào trước, các nàng ăn mặc phải nói là quá mát.

Đoàn Dự không tự chủ nuốt nước miếng một cái một vị trưởng lão nói nhỏ:

"Người mai sau sẽ rất quan trọng đối với Nữ Nhi Hồng, trong biệt thự này bao gồm mười người đẹp nhất của phía trung cấp thành viên, mong người sớm giải quyết được tình trạng độc thân "

Sau đó nàng bắt tay hần to giọng nói:

"Chúc người gia nhập tốt vào Nữ Nhi Hồng, mọi người cũng vỗ tay nào "

Đoàn Dự nghiêm túc nhìn trưởng lão nói:

"Người đối với ta tốt như thế mai sau ta có thể đi lên chắc chắn sẽ không thiếu chỗ tốt cho người "

Nàng mỉm cười sau đó quay qua nói với mấy cô nàng trong nhà:

"Các người thấy không Đoàn Dự cũng là một con người có tình có nghĩa mong các người đối xử tốt với hần."

Đoàn Dự trong lòng nở hoa thầm nghĩ:

"Định mệnh ở Vũ Mộng bao nhiêu lâu cảm còn không có lại còn mang tiếng oan bây giờ thì comphở đều có."

"Các chị em mai này nhờ giúp đỡ nhiều "

Một cô nàng ưỡn ngực lên nói:

"Yên tâm chỉ cần người đối tốt chúng ta thì đảm bảo chúng ta cũng sẽ giúp đỡ hết mình "

Đoàn Dự nuốt nước miếng kéo valy vào trong thiên đường

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Sùng thú hợp thể

Băng Thần ban đêm nộp lương cho mấy cô gái rồi sau đó nhanh chóng đi vào trong Tân Sinh, kỹ năng kia quả thật quá hấp dẫn, mở ra hành trang lấy quý giá kỹ năng ra đọc kỹ lại

Dung Hợp Chiến Đấu

Khi học xong có thể tự hợp trang bị cùng sùng thú (chỉ tính thú sùng thông qua khế ước), sau khi học xong số lượng sùng thú sẽ bị hạn chế còn 5 (không tính quái vật tự quy hàng) có thể chọn lựa để cho sùng thú hóa thành một món trang bị nhất định

Cần trang bị Bạch Kim trở lên để làm vật hiến tế (1 lần duy nhất) trang bị sẽ có chỉ số của nó cộng thêm chỉ số sùng thú biến hình, sùng thú sau đó có thể đeo trang bị để gia tăng sức mạnh.

(Những chức nghiệp giới hạn kỹ năng chuyên dùng do Thần Vương sáng tạo để phá vỡ giới hạn)

(Không thể nâng cấp)

(Số lượng kỹ năng tồn tại 2)

Tiêu hao: 0

Thời gian hồi: 0

Băng Thần thấy thế liền ngay lập tức học, ánh sáng chói lóa duy trì 5 phút rồi dập tắt, hắn ta vui vẻ chụp lấy Ngân sau đó lấy ra đôi giày dưới chân mình miệng ho to:

"Dung hợp "

Ánh sáng chói lóa hiện lên Ngân cùng đôi giày sang lên sau đó chiếc giày hóa thành cát bụi, Băng Thần hô lên

"Hợp thể "

Ngân sáng lên hóa thành một luồng sáng vây quanh chân Băng Thần hóa thành một đôi giày có in hình một con sói trắng uốn lượn đầy uy phong, Băng Thần đọc chỉ số

Ngân Lang Thần Bộ (Băng Thần)

Sinh lực + 2200

Lam: + 1100

Công kích:+ 1200

Phòng thủ:+1100

Tốc độ: + 2200

Trí lực: + 110

Thể chất: + 150

Độ quý hiếm: Thần khí

Tác dụng: Tốc độ di chuyển x4, truy đuổi mục tiêu thấp máu tăng tốc 500%

Tiêu hao: Lam lượng: 100/ giây

Băng Thần nhìn chỉ số cộng thêm thì trong lòng cũng không khỏi kích động sau đó hắn hô

"Giải trừ hợp thể "

Đôi giày lại hóa thành sương trắng bay ra ngoài tụ lại thành Ngân, Bạch nhìn thấy thế trợn mắt dùng móng vuốt leo lên vai Băng Thần kêu gào, nó muốn giống như Ngân nhưng Băng Thần nhìn thời gian hồi hai ngày thì đành dùng thú ngữ dễ dàng

"Hai ngày nữa mới có thể lúc đó chắc chắn đến lượt ngươi "

Nó dùng giọng non nớt nói:

"Ta muốn thành chiếc nón đội đầu như thế chỉ cần nằm im không cần phải đi bộ nữa "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Sao cũng được, ngươi thích là được "

Băng Thần rất vui về hấn kiểm tra lại trong hành trang còn có hơn 50 trang bị hoàng kim thế là hấn gửi hết cho Đoàn Dự, kết nối hình ảnh Băng Thần mỉm cười nói:

"Ngươi vẫn còn ở Tân Thủ Thôn hay đã vào thành rồi "

Đoàn Dự vui vẻ nói:

"Hôm qua sau khi bảo vệ thành công nàng ấy rồi để nàng lên cấp mười hai ta đã rời khỏi Tân Thủ Thôn "

Băng Thần nghe thấy tiếng mấy cô gái riu rít bên tai, hấn mỉm cười nói:

"Ta còn dư khoảng 50 trang bị Hoàng Kim ngươi tự do lựa chọn, toàn bộ đã được gửi đến "

Đoàn Dự nhìn xung quanh mấy cô nàng rồi hỏi:

"Còn trang bị dư thì sao, ta có phải nộp lại không?"

Băng Thần nhìn xung quanh làm người từng trải tất nhiên hấn ta hiểu mà, tất nhiên sẽ cho hấn mặt mũi

"Của ngươi hết, ngươi đối với ta rất quan trọng, để phối hợp tốt thì ta sớm muộn cũng cho ngươi trang bị Bạch Kim còn Hoàng Kim trang bị thì chỉ cần không ra ngoài hội thì muốn cho ai cũng được."

Đoàn Dự nhìn ánh mắt tràn đầy cảm thông của Băng Thần thì liền hiểu xếp giúp mình, hấn xốc lại tinh thần nói:

"Đội trưởng một chút nữa ta xe thi pháp liên kết ngươi thả lỏng năm phút là được "

Băng Thần ho khan rồi nói:

"Ta cần nửa tiếng để đến nơi an toàn ngươi giải quyết chuyện cá nhân đi đúng 0 h 45 phút thì thi pháp.Có lên "

Băng Thần nháy mắt một cái sau đó đóng đường truyền, đang cúi đầu khom lưng Đoàn Dự bỗng sống lưng thẳng hấn lên, từ đằng sau bỗng vang lên thanh âm quen thuộc

"Không phải cựu phó hội trưởng làm sao lại lên được cấp hai mươi hay thế, có cần chúng ta cho ít trang bị không, ngươi nhìn xem mỗi người chúng ta đều có ít nhất 2 món Hoàng Kim thế nào hám mộ không."

Đoàn Dự lắc đầu thờ dài, hấn ôm lấy hai cô nàng bên cạnh nhỏ giọng:

"Hai người giúp ta một chút tý nữa ta nhất định cảm ơn "

Hai cô nàng nhỏ giọng:

"Nam nhân phải giữ lời đấy "

Sau đó quay người lại nhìn phía sau mình, ba người trưởng lão của Vũ Mộ đang nhìn hấn ánh mắt đầy chế nhạo, Đoàn Dự hôn lên má cô nàng bên cạnh một cái rồi nói:

"Tứ trưởng lão, ngũ trưởng lão, lục trưởng lão cũng rảnh rang đi ngoài đường cơ à "

Ba người nhìn thấy nhân sắc cùng dáng người của mấy cô nàng thì nước dãi chảy ròng, tứ trưởng lão lau nước miếng nói:

"Phó hội trưởng bị đuổi rồi mà vẫn có vẻ tiêu dao thế, một thân trang bị bạc hết có hay không quá nghèo, mấy cô em theo bọn ta đảm bảo trang bị Hoàng Kim cũng có ngày có."

"Heyyyyy"

Tiếng thờ dài của Đoàn Dự vang lên hấn kéo hai cô nàng vào ngực rồi nói:

"Giữa đêm lại mặc một thân vàng chói thì ngại quá nhưng mấy người hiểu lầm thì không tốt "

Đoàn Dự lấy ra trang bị Hoàng Kim bắt đầu mặc vào sau đó hắt một thân vàng chói làm cho ba người kia há hốc mồm, sau đó Đoàn Dự mở miệng nói:

"Các nàng ai hôn ta một cái thì có một kiện Hoàng Kim trang bị "

Mấy cô nàng mắt sáng lên hai cô nàng đang được hắt ôm nhún chân lên nhưng chiều cao thấp quá, hắt đành phải đưa má xuống nhưng trùng hợp khiến nàng phía còn lại hôn trúng môi hắt, hai người duy trì như thế một lúc lâu mới hoàn hồn.

Nàng vỗ ngực hắt một cái sáng giọng:

"Xấu chết, trang bị hoàng kim đâu "

Đoàn Dự lơ đãng rồi phải diễn cho chót:

"Các nàng hôn hết đi rồi tỷ nữa ra ngoài thành fram quái ta đưa "

Mấy cô nàng xấu hổ nhưng đại tỷ hôn môi làm các nàng bối rối dù sao không ít người trong các nàng còn chưa mất nộ hơn đầu, nhưng sức hấp dẫn của trang bị Hoàng Kim quá lớn mỗi người đều dâng lên môi thơm câu mình.

Đoàn Dự thương thức xong quay qua ba người kia nói:

"Ba vị ở lại đây nhé ta có việc phải đi trước "

Sau đó hắt cười ha ha ôm mấy cô nàng đi ra ngoài thành.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 231: Quỷ xuống

Mười phút sau ngoài thành một góc Đoàn Dự đang quỷ khoanh tay trước mặt mười cô gái, người đại tỷ to giọng:

"Đã biết lỗi chưa "

Đoàn Dự cúi đầu nói:

"Ta biết lỗi rồi Yến tỷ người tha cho ta đi "

Yến tỷ nhìn hắt hơi buồn cười nhưng vẫn tỏ ra nghiêm túc nói:

" Vốn là người phạm lỗi thế nên phạt thì phải chịu, từ mai việc nhà người làm hết nhớ chưa "

Đoàn Dự ngẩng mặt hỏi:

"Trong bao lâu..."

Hắt chưa nói hết câu thì Yến tỷ nói:

"Trong chúng ta có mấy người chưa từng nắm tay nam sinh nữa mà hôm nay nộ hôn đầu lại bị người cướp mất, người còn đòi hỏi ư, làm việc nhà đến khi nào bọn ta hết giận thì thôi "

Đoàn Dự liên tục gật đầu nói:

"Đúng thế, đúng thế "

Yến tỷ lườm hắt nói:

"Người vừa nãy nói ai hôn người sẽ được trang bị Hoàng Kim mà chúng ta mất nộ hôn đầu phải được nhiều hơn chứ đúng không "

Đoàn Dự không hề phản đối sau đó lấy ra bốn món Hoàng Kim trang bị pháp sư đưa cho nàng nói:

"Đây là của Yến tỷ, đây là của....."

Mỗi người bốn món hán không hề giữ lại chút nào, bỗng hán ta thấy trong thư tín vang lên âm thầm mở ra xem thì thấy một đồng sách kỹ năng cùng lời nhắn của Băng Thần.

"Muốn câu cá thì phải có mồi, mồi ngon thì phải câu cá lớn, ta cho ngươi mồi nhưng câu thì phải tự ngươi làm, cố lên đừng e ngại thì mới thành công, chọn quả hồng mềm bóp trước, cứng quá thì từ từ. Còn phường thức có thể như thế này..... một lần nữa cố lên "

Đoàn Dự cảm động rót nước mát sau đó hán bắt đầu dựa theo kinh nghiệm nhìn người khi còn làm phó hội trưởng của Vũ Mộng thì đoán ngay được tính cách ai cứng ai mềm.Mấy cô nàng hải lòng đeo trang bị xong thì Yến tỷ mới cao giọng:

"Đứng lên đi cùng chúng ta tìm nơi an toàn mười năm phút nữa ngươi phải thực hiện hẹn với Băng Thần trưởng lão rồi đấy."

Sau đó các nàng nối đuôi nhau đi, hán bước nhanh tới bên cạnh cô nàng đi cuối cùng cũng là quả hồng mềm cần bóp trước, tới bên cạnh nàng nhỏ giọng:

"Vân muội, cho ngươi nè "

Vân muội lúng túng nhỏ giọng:

"Sao huynh cho ta "

Đoàn Dự nhỏ giọng:

"Trưởng lão chỉ co hai cuốn thôi ta tính giao ra trước rồi nhưng nhớ đến ngươi nên đành giấu đi, lúc mới tới đây ta nhìn muội một lần thôi tim đã đập rộn ràng rồi, ta sợ không chớp lấy thời cơ người khác tới trước thì ta hối hận cả một đời."

Vân muội nhìn hai cuốn kỹ năng Hoàng Kim nhỏ giọng:

"Nhưng quý giá quá ta không thể nhận "

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Nếu không muội hun ta một cái "

Vân muội suy nghĩ một chút sau đó tính hun mà hán một cái, ai ngờ hán đột nhiên nghiêng đầu ôm chặt nàng hôn đắm đuối, nai tơ lòng đã loạn sau qua được một giáo sư phim hành động tình cảm hai người như Đoàn Dự.

Tuy không quá chuyên nghiệp nhưng đã đủ làm nàng say,kết thúc nụ hôn Đoàn Dự nhỏ giọng:

"Trên người ta còn trang bị Hoàng Kim nàng có muốn lấy không ta không tiếc đâu "

Nàng thò đầu ra khỏi gốc cây rồi hờn dỗi nhỏ giọng:

"Lần này thôi đấy, ta sẽ thử thách huynh xem có đạt tiêu chuẩn của ta không, coi như ta cho huynh một cơ hội, còn trang bị thì huynh mặc đi trưởng lão cần huynh mà mai sau có cho ta sau cũng được."

Đoàn Dự nắm hai tay nàng nói:

"Cám ơn muội đã lo lắng cho ta hay cho ta hôn một cái nữa nhé dù sao một cái cũng hôn rồi, hai cái cũng hôn rồi thêm cái nữa thì đã sao."

Nàng xấu hổ nói:

"Bây giờ thì không được, để ra khỏi Tân Sinh đã ở bên trong Tân Sinh dễ bị các tỷ tỷ thấy lắm "

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Nàng nhớ đấy nhé "

Hai người sau đó tò ra bình thường đi vào trong thành, Yến tỷ thấy hai người chậm chạp thì nói:

"Hai ngươi mau mau một chút làm gì mà rề rà thế "

Đoàn Dự không nói gì chỉ đi sau lưng Vân muội cười tủm tỉm, đợi Yến tỷ không để ý nữa hán nhỏ giọng nói:

"Tỷ nữa các nàng để ý ta còn muội học hai cái kỹ năng đi nhá "

Vân muội nhỏ giọng nói:

"Ta biết rồi huynh nhanh vào thành rồi thực hiện liên kết gì đó đi "

Đoàn Dự mỉm cười vui vẻ sau đó chọn một nơi an toàn ngồi xuống, từ người hấn một cột sáng chiếu thẳng lên trời, vô cùng bắt mắt giữa đêm tối, phía Băng Thần cũng bị một cột sáng chiếu xuống. Hấn cứ ngồi yên đợi.

Năm phút sau Băng Thần nhận được thông báo

Ngài cùng Đoàn Dự người chơi Đoàn Dự đã hoàn thành liên kết Hộ Vệ sát thương ngài nhận phải từ mai sẽ giảm 50% sau đó truyền 50% sát thương còn phải nhận cho Đoàn Dự người chơi. Người chơi Đoàn Dự sẽ nhận được 30% kinh nghiệm của ngài (không ảnh hưởng đến kinh nghiệm của chính ngài)

Đoàn Dự lúc này mỉm cười trong lòng thầm nghĩ:

"Băng Thần đội trưởng quả nhiên tình thánh, phương pháp của gái hiệu quả vô cùng, thật đáng ngưỡng mộ "

Phía bên hấn âm thanh thông báo cũng vang lên

Đoàn Dự người chơi nắm giữ chức nghiệp Thủ Hộ Quang Minh đã thành công tạo ấn thủ hộ cho Băng Thần người chơi, ngài sẽ phải nhận 50% sát thương Băng Thần người chơi phải nhận.

Đoàn Dự mỉm cười thầm nghĩ có ăn bao nhiêu sát thương cũng sẽ bị nội tại hạ xuống chỉ mất một ngàn máu với 15 ngàn máu như hiện tại thì nếu hấn uống thuốc liên tục thì con lâu mới chết được.

Cặp đôi khốn nạn nhất Tân Sinh được sinh ra

Một người giết ai thì trừ chỉ số vĩnh viễn còn một người thì làm cho người kia không bao giờ chết

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 232: Đàm lầy hoang tưởng

Băng Thần không cần nghĩ cũng biết Đoàn Dự đang thầm cảm ơn mình, hấn vẫn vững bước tiến về phía trước, cấp năm mươi thu phục thành công hai con vật kia có vẻ hấp dẫn nhưng có điều đối với hấn nhiệm vụ quan trọng hơn.

Hấn mới đi không có bao nhiêu lâu đã có người bắt nạt đến Nữ Nhi Hồng rồi, tốt nhất làm xong nhiệm vụ rồi đi về giết gà dọa khỉ. Nhờ Hắc Vân Ngưu cày thẳng một đường thế nên Băng Thần rất nhanh ra khỏi rừng cây cũng như lên thêm một cấp chỉ số lại tăng tiến rõ ràng.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 32)

Exp: 200000 /3200000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 56000

Lamr: 1006210

Công kích: 6600

Phòng thủ:3010

Tốc độ: 3640

Trí lực: 550

Thể chất: 2750

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Âm Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Ngọc Thỏ cùng tiểu Long nhìn hấn từng bước đi tới giết rất nhiều quái vật mạnh mẽ đã thể lại còn đi đến vùng quái vật mạnh mẽ hơn, thấy Băng Thần đi nhanh về phía trước thì nó thắc mắc:

"Chẳng lẽ ngươi đến vùng cấp cao này để lấy nhiều kinh nghiệm hơn, theo ta biết thì một con quái vật ở đây tùy tiện cũng có thể giết được ngươi."

Băng Thần nhìn nó nói:

"Ai nói là ta muốn giết quái vật thể?"

Ngọc Thỏ nhìn hấn hỏi:

"Thế ngươi không định lên cấp 50 sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ban đầu ta cũng định thu phục hai ngươi nhưng khi ta không có mặt thì người của ta đang bị kẻ khác nhắm tới, ta cố hăng hoàn thành nhiệm vụ về thì hơn, họ cần ta hơn ta cần các ngươi."

Ngọc Thỏ cùng tiểu Long đồng thời trầm mặc lại, có vẻ như họ đã đánh giá quá cao chính mình rồi, bỗng chốc cả hai rơi vào rối loạn, quy phục hấn họ cũng đã tính đến, hấn không đáng để quy phục họ cũng tính đến, nhưng hấn không thêm bọn họ thì cả hai không tính tới.

Ngọc Thỏ dè dặt sự gấp gáp của mình nói:

"Chúng mạnh như thế, tiềm năng như thế không lẽ không đáng để ngươi cố gắng "

Băng Thần nhìn hai đứa chúng nó về mặt hơi cười nói:

"Các ngươi thân thể, thiên phú như thế nào ta không cần biết, thế nhưng không có người hỗ trợ tài nguyên các ngươi có thể nên nhanh được không?"

Hấn thở dài thành thật nói:

" Các ngươi mấy ngày vẫn dậm chân tại chỗ trong khi đó hai đứa chúng nó đã lên cấp 20 còn các ngươi thì vẫn chẳng có tiến bộ, đến lúc bằng cấp cũng không xa xôi lắm đâu. Cuối cùng thì sao các ngươi muốn đợi trăm ngàn năm để tiến bộ hai nương theo nhân loại trăm năm bay nhanh."

Hấn không dừng lại trầm giọng nói:

"Huống chi các ngươi tỏ thái độ như thế ta vốn chỉ là rảnh quá muốn tìm chuyện giải trí thôi còn các ngươi thì chẳng đáng gì cả, ta chỉ nói thật ta muốn có sủng thú chứ không phải ông nội."

Hấn vuốt đầu Ngân cùng Bạch nói:

"Nhìn xem nếu ngươi vào vị trí của ta ngươi sẽ chọn đầu trâu này hay hai đứa các ngươi, ta chỉ nói vậy thôi các ngươi có thể đi rồi "

Thu Hắc Vân Ngưu vào sủng thú không gian sau đó hấn bước thẳng về đằng trước không thêm quan tâm lấy hai con thú kia, trong lòng hấn nghĩ gì thì sẽ nói thể chúng tiếp nhận hay không thì tùy.

Địa hình nơi đây khá trắc trở khiến tốc độ di chuyển của hấn chậm lại, bỗng nhiên Ngân cùng Bạch nhìn về phía trước sau đó rợn cả lên, Băng Thần nhú mày nhỏ giọng:

"Rốt cuộc có chuyện gì?"

Bạch dùng giọng non nớt nói:

"Phía trước có ảo giác phải cẩn thận "

Băng Thần lấy ra Lam Thần Dây Chuyền đeo vào phía trước quang cảnh lập tức biến đổi cả một vùng đầm lầy đầy kinh dị, xác quái vật ở khắp các nơi, bước vài bước thì hấn ta nhận được thông báo.

Chúc mừng người chơi Băng Thần đã mở ra bản đồ một đại danh địa Đầm Lầy Hoang Tưởng

Băng Thần nhìn xuống dưới đầm lầy không chỉ có xác có xương còn có các loại trang bị cùng kim tệ thì trong lòng lại nổi cơn tham lam, thị lực của hấn ta rất tốt thế nên có thể nhìn thấy một bộ giáp Kim Cương ở phía đằng xa.

Trang bị Bạch Kim thì nhiều không đếm nổi, Hoàng Kim trang bị thì nhiều hơn rác nhưng nếu đã chết ở đây quái thú phải rất mạnh mẽ mới có thể làm rơi ra trang bị Kim Cương, Băng Thần không ngốc đến mức cho rằng nơi đây dễ ăn như thế.

Hấn nhìn qua Hắc Vân Ngưu nói:

"Bắt lấy một con tiểu quái ném ra ngoài đó thử xem"

Hắc Vân Ngưu rất nghe lời nhanh chóng đi tìm, mười phút sau hắn mang một con tiểu quái cấp hai mươi lại đây cho Băng Thần.

"Ném nó ra ngoài"

Con vật kia bị Hắc Vân Ngưu hù dọa sợ thế nên tiến thẳng về đằng trước, nó lại là giống chim thể nên tẩu thoát có thể nói là siêu tốc, thấy nó bay một đoạn vẫn chưa có gì Băng Thần hơi nhú mày, thế nhưng ngay lúc đó thì con chim bỗng nhiên bay loạn xạ sau đó rơi xuống nước.

Vừa rơi xuống nước con chim có thể chỉ trong chớp mắt hóa thành một bộ xương khô, toàn bộ thịt đã hoàn toàn tan biến không còn lại một chút nào cả, Băng Thần hít một hơi lạnh khí.

"Rớt cuộc trong đầm lầy trên không trung có cái gì mà khiến con chim lao xuống nước."

Băng Thần ngồi nghỉ ngơi sau đó quyết định thử cách khác xem thế nào, cách thông thường nhất đó chính là thử đi qua luôn, dù sao chết cũng không có vấn đề gì to lớn lắm, hắn cũng đã có đoán sơ bộ rằng nơi này chắc hẳn gây ảo giác khiến cho các loài động vật không có tâm lý tinh thần tốt lao xuống dưới.

Bạch cùng Ngân đẳng cấp huyết mạch không phải yếu thì nhìn ra cũng bình thường thôi, huống chi mỗi loài đều có khả năng riêng, bỗng nhiên Băng Thần nghĩ tới điều gì đó hắn cười ra Lam Thần Dây Chuyền đeo vào Thần Vũ Dây Chuyền.

Cả người hắn ta hóa thành hình dạng bán yêu, sau đó hắn tự tin nhảy qua các khúc xương nổi trên mặt nước sau đó tiện thể thu hết trang bị cùng kim tệ trong phạm vi, đúng như hắn đoán đầm lầy này không phải là không thể vượt qua.

Chắc chắn phải không tí người đi qua nơi này nếu không Thanh Lâm thành chủ cũng không tự tin rằng mình nếu đi tới lãnh địa của rồng thì sẽ đánh rần động cỏ.

Thực chất cấp cao thì có thể phi hành thế nên dùng được vật chống ảo giác sau đó cứ như vậy bay qua thôi, thật đơn giản, còn đám quái vật cường đại bay qua đây rất có thể là bị thương chẳng hạn, như thế thì mới rớt xuống.

Đạp trên đồng xương đi được một lúc thì khi Băng Thần dừng trên một bộ xương khổng lồ thì bỗng nhiên có thống báo

Phát hiện Long Cốt nguyên bộ có thể sử dụng sau này Băng Thần người chơi liệu có thu hồi, Băng Thần nhú mày bởi vì nếu thu hồi bộ xương rồng này thì hẳn rất có thể gặp nguy hiểm chết người, có điều câu phú quý trong nguy hiểm

Với những gì hắn ta thu được này giờ mà còn đi sợ chết thì đúng là không thể nào nói nổi mà

"Thu hồi"

Băng Thần nhẹ giọng nói một tiếng thì phía dưới chân hắn liền biến thành một khoảng không, hắn từ trên không trung rơi xuống, hắn nhắm lấy một mục tiêu sau đó nhỏ giọng:

Thiên Thần Tốc Biến

Hắn ta đã đứng vững trên xác một con vật gì đó đang thối rữa, cái cảm giác mềm mềm dưới chân làm hắn không thích cho lắm, sau đó hắn ta liên tục nhún nhảy, tốc biến phối hợp lẫn lộn, nhưng để hắn bất ngờ là năm tiếng sau khi trời đã gần sáng vẫn chưa thấy bờ đâu.

Đã đâm lao thì phải theo lao hắn ta tiếp tục chạy liên tục, trong quá trình đó trang bị bạch kim thu về bỗng chốc có bao nhiêu hắn ta cũng không đếm nổi, thế nhưng trang bị kim cương thì có bốn kiện.

Đã thế tất cả còn là KIm Cương 10* thế nhưng trên mỗi một thứ đều có dấu hiệu khá kỳ lạ giống như một ngọn lửa trắng vậy, khi Băng Thần thu thập đến kiện thứ năm thì một lần nữa hắn thu được thông báo.

Chúc mừng người chơi đã thu thập được năm phần cốt lõi của bộ trang bị vũ vụn của Thần Thoại Đấu Long Chiến Thần, khi đeo đủ năm phụ kiện sẽ có hiệu ứng Đấu Long (????) giới hạn cấp độ mặc 90.

Một con rồng chết, một người diệt rồng cũng chết ở đây, thật thú vị, Băng Thần thầm nghĩ:

"Có khi nào bây giờ lại là một nhiệm vụ lớn không nhỉ?"

Nếu thật như thế thì chuyện này dù chết cũng đáng nhưng nếu không chết thì càng tốt, hắn ta bây giờ càng thêm có gắng đi qua đầm lầy này, nếu hết thời gian trong ngày mà không vượt qua thì quả thật quá nguy hiểm.

Dù hắn tìm được chỗ đứng thì chắc gì ngày mai đã còn, đã mấy lần hắn bị mấy cây xương mọc nát xuyết hại chết không thể lơ là được, bây giờ cái trò chơi này ngày càng giống thực tại hơn rồi đây.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 233: Ta tin ngươi

Quả nhiên đúng như Băng Thần lo lắng hắn ta đi đến tận chiều vẫn chưa thấy cái quái gì cả mà bến bờ vẫn còn mênh mông lắm, hắn tiếp tục di chuyển thêm nửa tiếng nữa thì mới tìm được một bộ xương khá lớn lại còn cứng chắc để thả Ngân cùng Bạch xuống nghỉ ngơi.

Sau đó chính hắn đi ra ngoài thế giới thực tại để nghỉ ngơi, ngày hôm nay mọi chuyện vẫn như mọi ngày tràn đầy bất ngờ, trang bị đến một cách liên tục.

Băng Thần hôm nay quả thật rất vui vẻ nhưng cũng rất mệt mỏi, cả thân thể gần như phải vận động liên tục không ngừng nghỉ, tuy ra ngoài thế giới thực lập tức hết nhưng cũng không vui hơn một tý nào, bỗng nhiên hắn ta muốn thay đổi một chút.

Hắn vẫn như mọi khi đi ra bếp nấu ăn nhưng hôm nay hắn muốn đi ra ngoài thế giới bên ngoài thăm quan một tý, Hương Thiên Ánh cùng Hương Thiên Y cũng đi ra khỏi Tân Sinh rất đúng lúc, Băng Thần suy nghĩ một chút rồi đến trước mặt hai người hỏi:

"Hai cô nương có muốn đi xem phim không?"

Hương Thiên Ánh nhú mày hỏi:

"Xem phim?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Cuộc sống này đâu phải chỉ có mỗi Tân Sinh, chúng ta cũng phải biết cách tận hưởng cuộc sống hiện tại chứ "

Hương Thiên Y nhìn hắn bĩu môi nói:

"Một người đứng đầu tất cả các bảng xếp hạng cho hay "

Băng Thần bĩu môi nói:

"Hay ya vốn ta còn muốn cho ngươi vài kiện trang bị Bạch Kim nào ngờ mới có mấy ngày ngươi đã lật trời rồi."

"Lão côngggggggggggg"

Nghe nàng gọi lão công làm hắn người mềm hết cả ra nhưng phải có chính khí của đàn ông hắn chỉ tay lên môi mình, nàng rất vui vẻ hôn lên mỉm cười nói:

"Được chưa "

Băng Thần lắc đầu chỉ xuống phía dưới, nàng nắm tay đám hắn một cái hôn dỗi:

"Ngươi không biết xấu hổ, ta đi nghỉ đây mặc kệ ngươi "

Nàng đi rồi chỉ còn hắn cùng Hương Thiên Ánh, hắn nhìn nàng nói:

"Không phải ngươi không muốn gả cho người không có tình cảm hay sao Thiên Ánh, bây giờ chúng ta đi hẹn họ đi "

Hương Thiên Ánh nghĩ nghĩ rồi nói:

"Cũng được nhưng chúng ta phải về trước mười giờ bởi lúc đó sự phụ sẽ giảng dạy cho chúng ta "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không có vấn đề gì cả chỉ cần ngươi chịu đi là tốt lắm rồi, bây giờ chúng ta đi luôn thôi."

Hắn kéo tay nàng đi ra cửa, trong thời gian ấy thì hắn gọi điện cho Khang Thiết muốn có một chiếc xe máy để chạy, yêu cầu của Băng Thần tất nhiên được đáp ứng, một chiếc xe xịn sò được mang tới chỗ hắn.

Đưa chiếc mũ bảo hiểm cho nàng hắn mỉm cười nói:

"Đội lên đi, chúng ta đi luôn kéo trẻ, ta còn muốn về trước cả giờ ăn cơm cơ "

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Thế thì không cần xem phim cứ tới nơi nào người thích là được "

Băng Thần trong đầu hần hiện ra hình ảnh đồng cỏ nơi hần đưa Hương Thiên Y đi ngắm sao, cảm giác ở nơi đó thật tuyệt, không gian mát mẻ không khí thơm ngát. Hần nhìn nàng nói:

"Ôm chặt ta, hi vọng nàng thích nơi chúng ta sẽ tới."

"Vào "

Chiếc xe lao nhanh ra khỏi trụ sở của Nữ Nhi Hồng phóng thẳng đến ngọn núi kia, trong đó có yêu thú nhưng Băng Thần thì lại không sợ lắm, có thêm Hương Thiên Ánh thì càng không đủ sao nàng cũng đạt cấp độ Phong Đế, yêu thú trừ khi mù mới kiếm chuyện với nàng.

Hai người đi bộ lên đồng cỏ, lần này Băng Thần từ trong giới chỉ lấy ra hai cái ghế nằm đặt xuống nơi gần đỉnh đồi sau đó rồi nói:

"Chúng ta nằm xuống nói chuyện "

Hai người nằm thoải mái ra ghế sau đó Băng Thần nhẹ giọng nói:

"Người cảm thấy gió ở đây như thế nào?"

Hương Thiên Y nhắm mắt lại nói:

"Gió ở đây rất trầm lặng, rất thanh khiết, cảm ơn người vì đã cho ta biết đến nó."

Băng Thần mày hơi nhíu lại hỏi:

"Thế gió trước kia người thấy làm sao?"

Hương Thiên Ánh vươn tay chỉ trời cao rồi nói:

"Người biết không khi ta còn bé cha mẹ thường chỉ lên trời sau đó nói rằng mỗi vì sao sáng lên tức là có một người ra đi hóa thành vì sao quan sát thân nhân của mình, muôn ngàn vì sao cùng những cơn gió lạnh ban đêm khi ấy từng là thứ ta yêu thích nhất."

Nàng thở dài nói:

"Cho đến một ngày chỉ còn ta giữa đồng cỏ nát một kẻ tới nói cho ta biết rằng ta được cứu chỉ vì hần thích thế, ta từng rất cảm kích hần, ta muốn xây lại quê hương rồi trả ơn hần, ta từng muốn gả cho hần."

Cho đến khi hần dùng bộ mặt xấu xí nói cho ta biết ta cả do hần làm còn nguyên nhân thì do ta mà ra, người có biết ta đau đến mức nào không, ta không ngờ chỉ vì một nữ nhân hần lại có thể làm ra chuyện tàn ác như thế."

Băng Thần vươn tay ra nắm chặt tay nàng nói:

"Nếu trên bầu trời sao là thân nhân "ruột thịt " của ta thì có lẽ họ đều ở trên đó hết rồi, cảm giác của người ta rất hiểu, thậm chí ta còn bị thâm hơn người, trong lòng ta cái mới chớm nở "thích " chết ngay trước mặt ta."

Cứu tính của cuộc đời ta chết mà ta không thể làm gì được, ta từng rất tàn ác giết hết tất cả những người dính dáng, kể cả thân nhân vô tội của họ, cứ ngỡ rằng bàn tay đầy máu sẽ không bao giờ thành thân, nhưng ta đang nằm đây với người."

Hần kéo tay nàng chỉ lên trời nói:

"Ta đã có những thân nhân mới, những người nữ nhân yêu ta hết mình dù ta chỉ có thể cho họ một phần thể nhưng họ cho ta tất cả, nhưng ta cũng tự tin mình đã làm tốt nhất có thể để họ được vui, được hạnh phúc."

Người cũng thế, thực sự ta cũng giống tên kia nhưng yên tâm vì ta sẽ không để người vật khỏi tay mình, những vì sao trên bầu trời đã quá nhiều, ta sẽ không để bất cứ ai trong các người lên đấy, họ khẫu các người phải do ta giữ vĩnh viễn, ông trời cũng không tước đi được."

Hương Thiên Ánh là một con người lý trí vốn nàng không nên tin vào lời hứa nhảm nhí như thế nhưng bây giờ từ ánh mắt của hần nàng thấy được sự tự tin vô cùng.

"Ta tin người "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 234: Tổ chức thần bí

Hai người sau đó cứ im lặng thường thức cảm giác thoải mái, tràn đầy hận thù Hương Thiên Ánh cũng nhẹ nhõm hơn phần nào, ít ra bây giờ nàng đã mở lòng ra đặt niềm tin vào một người khác. Nàng mỉm cười hỏi hắn:

"Người tiếp cận nữ nhân theo tiêu chí gì thể hạ Băng Thần "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đẹp là được, ta thả giết nhằm còn hơn bỏ sót, tiếp cận sau đó ta có gắng tìm ra vẻ đẹp trong tâm hồn của mỗi người, cứ như thể ta yêu thương bọn họ."

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Thế người đã tìm thấy điểm tốt gì từ ta?"

Băng Thần nắm tay nàng mỉm cười nhẹ giọng nói:

"Thật sự thì người rất giống ta, giống đến kỳ lạ, ta không có cơ hội sửa chữa quá khứ của mình nhưng trong thực tại ta có thể giúp người hoàn thành nguyện ước."

Hương Thiên Ánh thở ra một hơi hỏi:

"Người lúc này có nói....."

Nàng đang tính nói gì đó thì một tiếng nổ cực lớn vang lên từ phía đằng xa, chỉ khe liếc mắt qua một chút hắn cũng có thể thấy được ánh sáng xanh lam đang chiếu thẳng lên bầu trời .Hương Thiên Ánh mất híp lại gần giọng:

"Không ngờ bọn họ dám vươn tay đến Thiên Đô thành."

Băng Thần ánh mắt cũng tập trung về phía đằng xa ngọn núi gần đó trời cũng đã tối thế nên bọn họ làm việc quá thu hút ánh nhìn, một đám người mặc đồ đen áo khoác ngoài trùm kín đầu.Băng Thần nhìn qua Hương Thiên Ánh hỏi:

"Bọn họ là ai?"

Hương Thiên Ánh nắm chặt tay nói:

"Bọn người này đã góp công sức không nhỏ trong việc phá hủy quê hương ta, thành viên dưới trướng của Yêu Thần Điện một đám điên rồ cực nặng."

Băng Thần nắm chặt tay nàng nói:

"Người bình tĩnh nói cho ta biết rốt cuộc tổ chức Yêu Thần Điện kia là như thế nào."

Hương Thiên Ánh thở chậm lại bình tĩnh nói:

"Bọn họ tổ chức do một trong ba người mạnh nhất Trái Đất Yêu Đế Phong Thần cũng là cha của kẻ cầm đầu bị kịch của ta, bọn họ có tôn chỉ là thế giới này nhân loại cần phải được thanh tẩy một lần để tiến hóa hơn."

Chính bọn họ những cá nhân thiên tài mới được phép sống còn người bình thường thì nên chết hết đi, như thế con người cũng sẽ giống như yêu thú cạnh tranh trực tiếp với nhau để tiến bộ, còn nhân loại sống trong những thành trì thì đang tự kìm hãm tiềm năng của chính mình."

Băng Thần có thể nói là cảm thấy bọn người này cũng điên vãi cả ra, ánh mắt hắn tập trung về nơi ánh sáng màu xanh lam quan sát tỉ mỉ, Hương Thiên Ánh đã không giữ được bình tĩnh nàng nói:

"Người ở đây ta đi qua gần căn bọn họ nếu không tòa thành này chắc chắn sẽ gặp huy hiểm."

Băng Thần ôm thật chặt lấy nàng nói:

"Người lãnh tinh một chút, trong tòa thành này có rất nhiều công hội nổi tiếng cơ Phong Thần tiền bối trấn giữ, bọn họ đã muốn công kích thì chắc chắn mỗi nguy hiểm không nhỏ, người một cái Phong Đế đi ra chịu chết ư "

Hương Thiên Ánh lắc người nói:

"Nhưng ta không thể nào để bị kịch khi xưa của mình tái diễn được."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Người bây giờ đi ra thì bị kịch mới tái diễn,dù bọn họ tạo ra nguy hiểm nhưng cũng sẽ không để mình đối mặt với nó , trước khi thú triều tới họ sẽ rời đi

lúc đó ta với người ra tìm hiểu nguyên nhân rồi phá giải, người với ta mà xong đời thì ai sẽ giúp thành phố vượt qua cơn nguy hiểm này đây."

Hương Thiên Ánh thấy Băng Thần nói chuyện cũng rất có lý thế nên nàng cùng hắn đứng lại quan sát, quả thật đúng như hắn dự đoán gần nửa tiếng sau đám người kia rời đi. Cô nàng quan sát rồi nói:

"Vẫn cách cũ bọn họ chôn xuống vùng đất này một cái gì đó nhưng lạ lùng thay khí tức của nó sẽ phát tán đến phạm vi gần thành phố, có điều khí tức đó nơi nào cũng nhân nhạ giống nhau khiến cho không ai có thể phát hiện ra, sau đó họ có thể thu hồi chúng một cách dễ dàng."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế thì tốt ta có thứ có thể giúp chúng ta che giấu hoàn toàn khí tức của một vật bây giờ người quan sát kỹ càng xem còn ai không, nếu không chúng ta đi thu hồi nó."

Hương Thiên Ánh tinh thần dị năng trong chớp lát bao phủ hết toàn bộ khu vực rộng lớn, nàng nhìn hắn mỉm cười nói:

"Chắc chắn không còn, có lẽ đám người này đã rất yên tâm về bố trí của mình."

Băng Thần hí hóp mắt lại nhìn về nơi đó sau đó nói:

"Như thế là tốt rồi bây giờ thì chúng ta đi tới đó thôi, nhanh chóng nghiên cứu chút xem còn cái gì khác không."

Hai người nhanh như chớp đi tới ngọn núi kế bên, gần tới nơi thì Hương Thiên Ánh hơi nhíu mày nói:

"Nơi đây đã bị một Phong Đế khác gia có mặt đất thế nên ta không thể nào lấy thứ kia từ dưới đất nên, nếu dùng tinh thần dị năng phá vỡ kết cấu thì cũng được nhưng sẽ tạo ra ảnh hưởng rất lớn, rất có thể sẽ thu hút những người kia quay lại."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Để ta thử xem."

Sau đó hắn hóa về bản yêu mười một chiếc đuôi tung bay trong gió, một ngọn lửa nhân nhạ màu trắng bao bọc lấy chúng, từng cái một đâm nhẹ xuống đất, mới ban đầu thì còn không có gì xảy ra nhưng chỉ khoảng mười giây sau thì mặt đất bỗng nhiên bị những chiếc "vĩ kiếm" xuyên thủng một cách dễ dàng.

Băng Thần nhìn nàng mỉm cười nói:

"Nhanh thôi chúng ta sẽ lấy được thứ bên dưới."

Năm phút sau mặt đất đã bị cắt tan tành, Băng Thần dùng đuôi móc lên một quả trứng sau đó kéo nó lên, không có thời gian suy nghĩ hắn ta liền cắt quả trứng vào Vô Hạn Giới Chỉ trong ánh mắt ngạc nhiên của Hương Thiên Ánh.

Thấy nắng ngăn người hắn ta nắm tay nàng lôi đi gấp gáp nói:

"Đi thôi nhất định không được để lộ ra bất cứ dấu vết nào, nếu không thì phiền phức to."

Hai người chạy nhanh tới chỗ chiếc xe máy nhanh chóng tẩu thoát khỏi hiện trường, Băng Thần cũng đã dùng năng lực của mình ra soát thì biết những người này không hề để lại máy quay thế nên rời đi thì xong việc.

Một tiếng sau

Một đám người áo đen đang núp tại một chỗ kín đáo nhìn qua, một người có vẻ nắm quyền uy hỏi:

"Các người bố trí kiểu gì thế, có sao đến tận bây giờ vẫn không có động tĩnh gì thế?"

Mấy người kia trong lòng thầm nghĩ:

"Không phải người cũng tham gia bố trí hay sao, chỉ được cái ắt nạt thuộc hạ."

Tuy lòng nghĩ thế nhưng bọn họ vẫn cung kính nói:

"Thưa đội trưởng có lẽ là có vấn đề rồi hay chúng ta đi kiểm tra xem thế nào "

Người đội trưởng nhíu mày nói:

"Rất có thể Phong Thần cấp yêu thú ở gần nhất khoảng cách khá xa lên chưa cảm nhận được khí tức của trái trứng, chúng ta đợi xem đã, nếu không lao tới lúc này xui xẻo đúng phải Phong Thần yêu thú thì khỏi chạy."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 235: Không có đâu

"Muối quá, muối quá "

Muối tại thời điểm này cũng là yêu thú to như ngón tay cái, dị năng giả đều rất phiền bọn chúng, tuy nhiên đám muối này cũng giống như muối bình thường sợ những thứ đuổi muối, có điều đó là chỉ khi bọn chúng không đói thì còn bây giờ thì ngược lại.

Một tiếng tiếp theo

"Đội trưởng ta nghĩ phải đi thăm dò ngay thôi, nếu không cũng phải leo lên cho cao một chút chứ muối như thế này thật phiền mà."

Người đội trưởng thẳng tay táng vào đầu của người này một cái sau đó nói:

"Người ngu ngốc vừa thôi, một khi chúng ta đã chôn thứ kia xuống thì rất có thể chỉ do chút trục trặc mà thôi, người không nhớ tai nạn mười năm trước ư, đã có mấy kẻ cũng như chúng ta bây giờ đi kiểm tra sau đó bị yêu thú xé xác đấy. Bây giờ nếu ai muốn kiểm tra thì đi một mình ta sẽ đợi."

Mấy người ta nhìn người, người nhìn ta nhưng thật sự không ai dám đi, đội trưởng là người mạnh nhất trong đội nếu có hấn thì họ mới yên lòng, thấy mọi người lòng hơi bàng hoàng thì người đội trưởng mới nói:

"Các người đừng lo ta cũng không dám chậm trễ chuyện của Yêu Đế Phong Thần đại nhân, một tiếng nữa chúng ta sẽ đi kiểm tra, các người chịu khó một chút, nếu chuyện này thành công thì chúng ta sẽ được nghỉ một thời gian dài."

Cùng lúc đó trong một con hẻm đen kịt Băng Thần cùng Hương Thiên Ánh đang dừng xe lại để kiểm tra vật kia, nguyên khí của hấn cách thể bao bọc không khí xung quanh lại, Băng Thần nhìn ngó, gỗ vẫn chưa thấy điều gì đặc biệt.

Hương Thiên Ánh nhíu mày hỏi:

"Người có chắc chắn rằng khí tức không bị tiết lộ ra ngoài không đấy."

Băng Thần gật đầu nói:

"Người yên tâm đi ta không ngốc đến mức đó đâu."

Hương Thiên Ánh thở dài một tiếng sau đó hỏi:

"Người nghiên cứu này giờ có thấy cái gì khác lạ không?"

Băng Thần nhìn nòng rồi nói:

"Ta cũng chả cảm thấy gì quá đặc biệt, lớp vỏ quá đặc biệt không tìm hiểu được bên trong nó có gì cả."

Băng Thần cũng dùng khả năng tìm hiểu quá khứ của hệ thống nhưng chỉ có cảnh Yêu Đế tìm thấy nó mà thôi, còn nó từ đâu ra thì hấn tìm hiểu không được nói chung cứ tới cảnh đó thì không thể tìm hiểu sâu được.

Có điều hấn ta biết được tổ chức kia biết bao năm nay toàn dùng thứ này để tạo ra thú triều hủy diệt các thành phố, sau đó những nơi đó máu chảy thành sông, có điều một người sẽ mang quả trứng này đi khắp thành phố sau đó nó sẽ tự hấp thu máu của cả yêu thú và người chết.

Băng Thần còn không biết giải quyết làm sao thì sau lưng bọn họ bỗng vang lên thanh âm ngà ngón:

"Cô em xinh đẹp làm sao lại đi một mình giữa đêm tối thế này, có cần bọn anh đưa đi không "

Băng Thần quay đầu lại thì thấy một đám du côn say xỉn đang đi tới, hấn nhìn đám đó nói thẳng:

"Chúng mày mù à, bố mày đứng tại đây này giờ còn dám nói chuyện với nữ nhân của ta như thế, muốn chết ư."

Mấy người này nhìn Băng Thần rồi cười phá lên:

"Người làm sao để chúng ta muốn chết, nói cho thẳng nhóc như người biết mỗi người trong chúng ta giết người đều không ít một thẳng nhóc như người làm được gì, đừng có chạy hôm nay bạn gái người mấy đại ca định rồi, ngoan ngoãn sẽ bớt chịu đau khổ."

Băng Thần nhíu mày nói:

"Các ngươi giết người ta đồng ý, hiếp dâm ta cũng đồng ý luôn."

Bọn họ lúc này mới chú ý Băng Thần ngắt đi ghi âm, cả đám xầm mặt lại, men say làm cho bọn họ choáng váng đầu óc, cả đám móc ra vũ khí lao tới.

"Tiểu tử rượu mồi không muốn uống lại muốn uống rượu phạt, các huynh đệ lên giết chết hắn rồi chúng ta chia nhau cái cực phẩm nữ nhân này."

Hương Thiên Ánh tỉnh ra tay nhưng Băng Thần vẫn nhanh hơn một chút

"Xoát, xoát, xoát.... "

Đám người gần hai chục người không còn ai sống sót cả, nơi cổ bọn họ đều có một vết cắt rất ngọt, Băng Thần hóa lại thành nhân hình sau đó leo lên xe nói:

"Chúng ta đi trước thôi, cảnh sát sẽ lo chuyện còn lại."

Làm gọn lẹ đối với một sát thủ như Băng Thần thì đã quá quen thuộc, đoạn đường vắng này không hề có camera ghi hình, hắn cũng đã quan sát trước lối đi ra, đi vô đảm bảo không ai phát hiện.

Băng Thần quả thật không muốn như thế nhưng đó như là bản năng vậy, hắn vẫn đang phải cố thay đổi dần dần, bây giờ sống quang minh chính đại mà lại có thói quen của một sát thủ thì quá không hợp lý.

Hai người sau đó đi về đến biệt thự, trả xe cho Khang Thiết trên đường đi vào Hương Thiên Ánh hiểu kỳ hỏi:

"Ngươi dùng thứ gì để che giấu khí tức của quả trứng thế?"

Băng Thần lấy ra một cái giới chỉ rồi nói:

"Là chiếc nhẫn này nó có thể chứa rất nhiều thứ, một khi cất vào thì không bao giờ có khí tức lọt ra, thời gian lưu trữ của các món đồ cũng được tăng lên hàng triệu lần, chỉ có điều nó không thể nào chứa vật sống."

Hương Thiên Ánh nhìn Băng Thần rồi chỉ chiếc giới chỉ của hắn hỏi:

"Thế quả trứng kia bên trong không có sự sống ư, nếu không ngươi làm sao cất vào giới chỉ được."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta thực sự cũng không rõ quả trứng này còn sống hay đã chết nhưng nói chung nó rất đặc biệt, mà chiếc giới chỉ của ta cũng rất đặc biệt vừa có thể chứa vật sống vừa có thể chứa vật chết."

Bỗng dưng Băng Thần mất sáng lên đeo chiếc giới chỉ mới lấy ra vào rồi thử thu quả trứng vào, Hương Thiên Ánh thấy thế liền hỏi:

"Ngươi làm gì đấy?"

Hắn thử lại vài lần rồi nói:

"Ta muốn thử dùng giới chỉ bình thường xem có thu nó ra vào được không, nếu không được thì rõ ràng nó còn sống nếu được thì rõ ràng quả trứng này đã mất đi sự sống."

Hắn thu quả trứng vào Vô Hạn Giới Chỉ vừa ngừng đầu lên thì thấy Hương Thiên Ánh nhìn chiếc giới chỉ một cách chăm chú, hơi mỉm cười hắn hỏi:

"Ngươi thích nó chứ?"

Hương Thiên Ánh gật đầu, nàng thật sự muốn có nó, Băng Thần đeo nó cho nàng rồi nói:

"Cho ngươi dùng tâm linh mình cảm thụ thì sẽ dùng được nó thôi, tặng quà cho bạn gái là một chuyện nam nhân nên làm, nếu muốn cảm ơn thì cho ta một nụ hôn được rồi."

Nàng nhìn hắn xấu hổ nói:

"Ta đã nói trong thời gian này ta vẫn là bạn gái ngươi muốn ôm hôn, nắm tay đều được kia mà, đâu phải ngươi tặng quà mới được hôn đâu."

Đã có sự khẳng định đến hai lần của nàng hắn ta ôm lấy nàng nhắm nháp bờ môi của nàng, đôi bàn tay heo ản mềm nhào nặn vòng ba đầy đặn của nàng một tay khác thì xuyên qua vạt áo nắm lấy cái bánh bao mềm mại.

Tuy tuổi cũng không còn nhỏ nhưng nàng vẫn vô cùng ngại ngùng cả người run rẩy trước chiêu trò của người nam nhân này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: Người nói cái gì cơ?

Thật lâu sau cả hai mới lưu luyến tách ra, Hương Thiên Ánh lúc này mới sợ hãi lui ra ngượng ngùng nhìn tứ phía, nhờ có ai đó nhìn thấy thì xấu hổ chết, dù sao nàng cũng không thể như mấy cô nàng trẻ tuổi ở bên hắn không ngượng ngùng gì cả.

Băng Thần lại thích nhất cái vẻ ngượng ngùng của nàng, bình thường cách sống của nàng khiến người khác luôn có cảm giác thứ gì nàng cũng muốn tự chủ, điển hình của một nữ cường nhân, nếu không phải là cường nhân thì làm gì không qua Tân Sinh vẫn đạt Phong Đế.

Những nữ cường nhân luôn quyết đoán nghiêm túc khi hôn một cái còn ngượng ngùng thì còn gì thú vị hơn, Băng Thần sáng khoái cười nói:

"Thôi được rồi chúng ta về thôi đến giờ ăn tối rồi."

Nhìn bóng lưng của Băng Thần nàng bĩu môi trầm ngâm:

"Người này lúc nào cũng giống như một đứa con nít vậy, khi đắc ý thì thật đáng ghét nhưng khi hắn nghiêm túc suy nghĩ thì hành động cũng kết quả thì luôn tốt hơn nàng, có cảm giác như hắn sinh ra đặc biệt để chinh phục nàng vậy."

Trong khi hai người còn đang lo ăn cơm thì ở một nơi khác thảm kịch xảy ra, mấy người lúc này chôn trùng khi quay lại kiểm tra thì không thấy trùng đâu nữa, có lẽ như thế vẫn chưa là gì nếu như một con Phong Thánh cấp yêu thú Tam Mục Điền đang dùng ánh mắt sắc lạnh nhìn bọn họ.

Nó mở miệng ra dùng giọng không thể nghi vấn hỏi:

"Thứ được chôn ở dưới đây đâu rồi?"

Người Phong Đế đội trưởng kia hốt hoảng có gắng bình tĩnh cung kính nói:

"Thưa ngài chính chúng ta cũng không biết, thứ này vốn chôn bên dưới những không biết đã bị ai đó đào đi từ khi nào, chúng ta cũng chỉ mới quay lại kiểm tra thôi."

Tam Mục Điền nhìn hắn nói:

"Vậy có nghĩa là người không biết."

Người kia tuy sợ hãi nhưng vẫn cắn răng nói:

"Vâng "

Tam Mục Điền tức giận sau đó nói:

"Thế thì các người cũng không cần sống làm gì nữa, lũ vô dụng."

Người Phong Đế đội trưởng lập tức lên tiếng cầu xin:

"Mong ngài nể mặt Yêu Đế bỏ qua cho bọn ta."

Tam Mục Điền nhìn bọn họ hài hước nói:

"Yêu Chủ tiền bối mặt ta tất nhiên phải cho thế nhưng các người phạm lỗi lớn như thế kiểu gì chả phải chết, thay vì chết vô ích thì giúp ta no bụng một ít có phải hơn không."

Sau đó chỉ còn tiếng la hét ngày càng nhỏ của đám người, Tam Mục Điền sau đó cũng rồi đi để lại một khoảng không vắng lặng. Băng Thần cùng Hương Thiên Ánh đã thông nhất không tiết lộ chuyện này ra ngoài.

Đã có thể chôn giết mầm họa là trái trứng kia thì lên im lặng thì hơn, không lên vì bất cứ lý do nào mà nhắc lên gió tanh mưa máu làm gì, còn trái trứng thì do Băng Thần giữ lấy.

Một đêm không có gì, Băng Thần sau khi cùng ba cô gái điên đảo thì vui vẻ bước lại vào trong Tân Sinh chiến đấu, hôm nay cũng như hôm qua hắn phải tiếp tục tìm cách đi qua Hoang Tường Đàm Lầy.

Băng Thần đi nửa ngày tới tận khi trời sáng hắn thì mới dừng lại, hắn muốn chuyển trang vị cho những người trong bang hội, do quá dư trang bị thế nên ngoài trang bị Kim Cương được hắn giữ lại thì trang bị Bạch Kim liền mỗi người nguyên một sáo trang.

Đoàn Dự trước đó đang buồn rầu trầm nghĩ:

"Đội trưởng làm gì mà không đánh quái để mình hưởng kinh nghiệm với, không lẽ hội trưởng bị giết rút cấp."

Hắn mở bảng xếp hạng cấp độ ra

1. Băng Thần - Nữ Nhi Hồng (Cấp 31)

2. Elise - Roma (Cấp 29)

3. Huy Vũ - Thần Lâm (Cấp 29)

4. Vũ Mộng - Vũ Mộng (Cấp 28)

5. Hoài Vũ - Thiên Không (Cấp 25)

.....

Mười vị trí đầu thì chỉ có Huy Vũ leo thêm một cấp còn những người khác đều dừng lại, Vũ Mộng thì không hiểu làm sao trong nửa ngày lên cấp 28. Khi hắn còn đang suy nghĩ thì Yên tỷ vỗ vai hắn ta nói:

"Đoàn Dự tập trung lại xông lên trước đi chứ."

Đoàn Dự gật đầu sau đó lao lên, nhưng khi hắn ta lao lên được một nửa thì có tin nhắn cùng đính kèm của Băng Thần, hắn thấy thế vội vàng mở ra.

"Bạch Kim sáo trang "

Hắn hô to sau đó cảm thấy mình đầy sức lực lao lên nhanh chóng giết chết con quái vật, mấy cô nàng đang không biết hắn nổi cơn điên gì thì hắn đổi hết trang bị trên người.

"Ánh sáng chói lóa, của trang bị Bạch Kim làm cho mù cả mắt."

Các nàng còn chưa kịp khen thì ở đằng sau lại có tiếng nói quen thuộc vang lên:

"Đoàn Dự xem trang bị Bạch Kim này chắc ngươi chưa bao giờ thấy đâu nhỉ."

Đoàn Dự quay lại đằng sau nhìn ba người hỏi:

"Các ngươi vừa rồi nói cái gì ý nhỉ?"

Tứ trưởng lão nhìn trang bị Bạch Kim toàn thân Đoàn Dự thì há hốc mồm sau đó xấu hổ nói:

"Không có gì, chỉ là ngày hôm nay trời quá đẹp mà thôi, chúc ngươi một ngày vui vẻ."

Sau đó ba người quay đầu chạy mất tăm, trong lòng thầm nghĩ:

"Mẹ kiếp tên này rốt cuộc làm sao mà có nhiều trang bị Bạch Kim như thế chẳng lẽ Nữ Nhi Hồng dự đồ đến như thế."

Mấy cô nàng ở cùng hắn thì ánh mắt sáng rực nói:

"Trang bị đâu ra thế Đoàn Dự."

Đoàn Dự bĩu môi nói:

"Tất nhiên là Băng Thần đội trưởng đưa ta, dù sao ta cũng là một phần tính mạng của hắn, nếu chỉ số ta càng cao thì không phải đội trưởng sống càng khỏe hay sao."

Mấy cô gái gật đầu nhìn nhau, sau đó họ lại nhớ đến sáo trang bị mặc trên người trước đó nhưng không tiện mở miệng, khi họ còn đang suy nghĩ làm sao để moi ra thì đã thấy Vân muội được Đoàn Dự trang bị cho đầy đủ từ đầu đến chân.

Bởi Băng Thần đâu chỉ gửi mỗi trang bị Bạch Kim, vì để trống hành trang, trang bị Hoàng Kim hắn cũng phải phân lô đi gửi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Ảo ngư

Mấy cô nàng trở lên nghi ngờ, Yến tỷ lên tiếng:

"Đoàn Dự người trang bị dư có thể chao chúng ta mượn lại được không, dù sao trong tổ đội mọi người trang bị càng tốt chúng ta sẽ lên cấp càng nhanh."

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Đúng như thế mọi người cứ thoải mái phân chia nhé."

Hắn đưa cho các nàng trang bị rồi không quan tâm nữa, mấy người kia nhận được trang bị thì mừng híp mắt bắt đầu phân chia chỉ có Yến tỷ bắt đầu để ý những điều không đúng, nàng nhận ra bởi vì nàng thấy hai người kia khá lạ lên rất quan tâm.

Thứ nhất hắn đưa cho các nàng mười món trong khi trên người hắn cũng chỉ có đúng mười món, thế mấy trang bị này giờ đưa cho tiểu Vân từ đâu ra.

Thứ hai tiểu Vân thi triển kỹ năng nếu nàng không nhầm thì còn có thêm vài kỹ năng mới, sát thương gây ra cũng vượt trội hơn rất nhiều.

Thứ ba hai người kia làm gì cũng chậm trễ hơn đoàn đội, thậm chí khi mới đăng nhập nàng còn phát hiện hai người đang ở phòng ăn ngồi nói chuyện với nhau.

Yến tỷ chọn đại lấy một món trang bị rồi âm thầm quan sát hai người kia, bỗng nàng thấy hình như có gì đó không đúng, một người trong nhóm nói:

"Chúng ta đi vào thành nghỉ chút đã."

Yến tỷ đành quăng suy nghĩ của mình ra sau đầu theo mọi người đi vào thành.

Băng Thần lúc này thì đã nhìn thấy bờ ở phía xa xăm, nhưng lại không hề có một bộ xương nào trước mặt hắn cả, nếu có thì cũng ở mãi đằng xa hắn phải cần có điểm tựa để đi tới phía trước.

Trong cái khó ló cái khôn Băng Thần ném một thanh kiếm Hoàng Kim cầm xuống sau đó đập lên nó bay đi, nhưng thanh kiếm lại không đâm trúng vào đất mà nổi lên một con cá vô cùng to lớn nổi lên, nó làm Băng Thần không hiểu.

Rõ ràng đầm lầy này mặt nước rất thấp tại sao lại có thể có chỗ cho một con cá lớn như thế này cơ chứ, sau đó càng lúc càng nhiều con cá như thế nổi lên làm hắn há hốc mồm.

Hắn bình tĩnh lại, chắc chắn mấy con cá này không ghê gớm như mình tưởng tượng.

Ảo Ngư

Cấp: 30

Sinh lực: 1.5 triệu

Công kích: 3000

Tốc độ: 1000

Phòng thủ: 100

Chiêu thức:Biển Đại (Hóa thành khổng lồ nhờ hít không khí vào trong thân) Kháng Tính (Miễn nhiễm với tất cả các loại chất độc)

Băng Thần nhìn mấy con cá này thì lại có một ý tưởng điên rồ, nếu thành công hắn ta có thể lên bờ rất nhanh, nghĩ một cái là làm, hắn ta âm thầm đợi lũ cá đi tới sau đó canh khi có hai con tớp qua thì hắn ta hóa thành bán yêu dùng đuôi bám lấy hai con cá này.

Những chiếc đuôi của Băng Thần không chỉ khi đâm vào thì dính luôn ở đó mà còn rất đau, hắn xoay những chiếc đuôi của mình một cách có chủ đích, sau đó mấy con cá bị hắn biến thành phương tiện di chuyển đắc dĩ của bản thân.

Băng Thần giống lút ván hường thẳng về bờ

" Há, há, há....ai thông minh được như ta "

Nhưng bỗng nhiên hắn ta cảm giác dưới chân mình càng ngày càng mềm đi, hóa ra hai con cá bị đuôi của hắn đâm lủng không khí đang từ đó thoát ra, Băng Thần còn chưa kịp giải quyết chuyện này thì hai con cá dưới chân đã tách nhau ra.

Băng Thần chân đã dạng ra vuông góc với mặt mặt nước

"Mẹ nó "

Vừa chửi xong một câu thì hắn thấy được phía đằng xa có một con đã há sẵn cái mồm đầy răng sắc nhọn thẳng hướng với Tiểu Băng Thần, nếu bị cắn một phát thì không bị đoạn tử tuyệt tôn chắc chắn cũng sẽ nhớ đến hết cuộc đời.

Băng Thần trợn mắt thậm trí hắn còn cảm tưởng phía đằng xa ánh mắt còn như đang cười châm biếm hắn vậy, hắn nắm chặt tay âm thầm thề:

"Ta mà lên được trên bờ thì tui mày biết tay."

Khi đến gần con cá này Băng Thần quyết định làm liều, rút hai cái đuôi lại chân đạp thẳng vào đầu con cá muốn cắn của quý của mình, lặn lộn trên không trung sau đó hắn ta lập tức xài chiêu thức.

Thiên Thần Tốc Biến

Ác Quỷ Tốc Biến x 100

Băng Thần liên tục xài Ác Quỷ Tốc Biến thế nên lượng máu của hắn rút không phanh

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20)

Khi thi triển sẽ tạo ra hiệu ứng nổ tung tại chỗ đánh lừa đối thủ, bản thân dịch chuyển tức thờ đến phạm vi gần đó giới hạn từ 1 -2 mét. Trong quá trình dịch chuyển thân thể tại hư không, miễn nhiễm 100 % sát thương vật lý, 100 % sát thương pháp thuật.

(Quang Âm Từ Thần chuyên dụng)

Sau lever 20 cần chiêu thức cấp độ 20 cùng Bạch Điều Cầm lòng để tiến cấp

Tiêu hao: Sinh lực 190 (Sinh lực dưới 190 không thể thi triển)

Thời gian hồi: 0

EXP: 0 / 210000

Một trăm lần hắn ta mất gần 19000 sinh lực, đã thế máu này còn không chia sẻ được cho Đoàn Dự, lần đầu tiên Băng Thần chỉ có thể dựa vào may mắn như thế này, bờ thì vẫn còn quá xa, lượng máu hồi do Tạo Hóa Điện Linh Khí rất lớn nhưng cũng không bằng lượng tiêu hao.

Băng Thần đã đâm lao thì chỉ biết phải theo lao trong lòng không ngừng hô:

"Cố lên "

Lúc hắn gần bờ thì chỉ còn chưa tới 300 máu sử dụng một lần cuối Thiên Thần Tốc Biến, sau đó là một cú Ác Quỷ Tốc Biến hắn ta ném xuống một chiếc kiếm Hoàng Kim, tiếp đó liên tiếp những thanh kiếm được cắm xuống dưới.

Băng Thần hít một hơi thật sâu rồi bình tĩnh ngồi trên đó hồi máu, bây giờ thì chỉ còn một biện pháp là chiến đấu, lũ cá bao vây xung quanh muốn ra đòn chỉ từ Tử Thần Hấp Hối nội tại đã được bật lên thể nhưng địa hình bất lợi, số lượng chúng quá đông trùng đòn trước thì chết ngay.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Liều ăn nhiều

Phương pháp bỏ trốn Băng Thần đã thấy không hiệu quả nữa rồi, trong cái khó thì nó mới có cái khôn, hắn ta tiếp tục hạ thủy thêm nhiều thanh kiếm Hoàng Kim tạo ra một phạm vi rộng với khá nhiều chỗ đứng.

Liên tục các cây kiếm khác được cắm liền với nhau một hồi lâu sau dưới sự nỗ lực của hắn ta lượng kiếm cắm đã đủ lớn tạo thành một phạm vi dày đặc những thanh kiếm. Những con cá thấy Băng Thần đứng vững rồi thì hùa nhau nhảy lên cắn hắn.

Có điều chúng nó tập trung đủ nhân lực nhưng Băng Thần lúc này đã có thể, hắn ta rút ra hồn cung liên tục bắn lui những con Ảo Ngư đang lao lên, chúng tuy có vẻ khổng lồ nhưng cuối cùng cũng chỉ do lượng hơi trong thân thể tích trữ.

Dinh tên của Băng Thần rồi bị đá xuống nước thì chúng sẽ dần dần nhỏ đi trong thủy, nhưng số lượng của bọn chúng còn quá khổng lồ, hồi đầy máu Băng Thần có thể lựa chọn rồi đi thể nhưng hắn ta lại chọn chiến đấu bởi hắn bỗng nhìn ra cơ hội.

Làm gì có ở đầu đông quái vật lại máu thấp như đám cá này, Băng Thần chiến đấu rất quyết liệt, một lần hắn ta bắn hơn mười mũi tên cũng vẫn trúng đích như thường. Từ đó cứ sao mỗi phút thì trên đầu đám cá này lại này lên liên tục khiến cho lượng máu của chúng giảm nhanh.

Những con sắp hết máu thì muốn bỏ chạy cũng không được vì bị con đằng sau cản lại không cho tiến tới, cứ như thế sau mười phút kiên trì chiến đấu thì đã có những con đầu tiên chết đi.

Băng Thần người chơi đã giết chết quái vật Áo Ngu exp 100000 (300000/3200000)

Băng Thần người chơi đã giết chết quái vật Áo Ngu exp 100000 (400000/3200000)

Băng Thần người chơi đã giết chết quái vật Áo Ngu exp 100000 (500000/3200000)

.....

Kinh nghiệm tăng nhanh đến mức chóng mặt, thậm chí Băng Thần đã bắt đầu mở rộng phạm vi phòng thủ của mình, vì nếu nhỏ quá thì giết đám nhảy lên trên tấn công thôi cũng đã rất mệt rồi, làm hắn ta bị chậm đi rất nhiều.

Băng Thần người chơi đã giết chết quái vật Áo Ngu exp 100000 (3100000/3200000)

Băng Thần người chơi đã giết chết quái vật Áo Ngu exp 100000 (3200000/3200000)

Băng Thần người chơi đã giết chết quái vật Áo Ngu exp 100000 (100000/3300000)

.....

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 33

Mời tham khảo bảo chỉ số

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 33)

Exp: 200000 /3300000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 58000

Lam: 1006610

Công kích: 7000

Phòng thủ:3410

Tốc độ: 4040

Trí lực: 600

Thẻ chất: 3000

Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20),Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20),Quang Minh Cầu (cấp 20),Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20),Quang Minh Âm Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Nhưng Băng Thần không một chút nào ngừng tay lại

- 56000, -56000.....

Không chỉ rút theo phần trăm máu dame thuần của Băng Thần cũng không kém

Mười năm phủ sau

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 34

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 35

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 36

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 37

Đến lúc này thì đám cá đã chỉ còn lác đác vài con, Băng Thần cũng truy cùng diệt tận

Băng Thần người chơi đã giết chết quái vật Áo Ngự exp 100000 (3000000/3800000)

Lúc này thì đã không còn con nào nữa, Băng Thần thở ra một hơi xem xét thành quả của mình

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 37)

Exp: 200000 /3300000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 68000

Lamr: 1008210

Công kích: 8600

Phòng thủ:5010

Tốc độ: 4040

Trí lực: 760

Thể chất: 4250

Ác Quỷ Tộc Biến (cấp 20),Thiên Sư Tộc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20),Quang Minh Cầu (cấp 20),Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20),Quang Minh Âm Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Băng Thần biết thế đã liều ăn nhiều ngay từ đầu tuy nhiên hấn liều ăn nhiều thì người hưởng nhiều nhất lại là Đoàn Dự, cách đây hơn một tiếng âm thanh trong đầu hấn cứ vang lên liên tục

Băng Thần người chơi đã giết quái vật Áo Ngự, thông quan Hộ Vệ Ấn nhận exp 30000 (60000/210000)

.....

Đoàn Dự người chơi đã lên cấp 22

Đoàn Dự người chơi đã lên cấp 23

.....

Đoàn Dự người chơi đã lên cấp 30

Đây là thông báo cuối cùng hấn ta nhận được, hấn run rẩy, mở bảng xếp hạng ra thì tay chân run hết cả lên.

1. Băng Thần - Nữ Nhi Hồng (Cấp 37)

2. Đoàn Dự - Nữ Nhi Hồng (Cấp 30)

3. Elise - Roma (Cấp 29)

4. Huy Vũ - Thần Lâm (Cấp 29)

5.Vũ Mộng - Vũ Mộng (Cấp 28)

6.Hoài Vũ - Thiên Không (Cấp 25)

Cả một thế giới voi hai mươi tỷ người chơi mà hấn lại thành công leo lên top 2, đạo sư hướng dẫn quả nhiên không sai, tục ngữ "Không thấy đổ mỳ làm lên " đừng ai cãi nữa. Trong lòng hấn tham vọng một lần nữa tuôn trào, hấn sẽ trở thành một huyền thoại, Đoàn Dự nhìn còn đang ngờ ngác mấy cô gái nghiêm túc nói:

"Ta cần tăng lên kỹ năng của mình để phối hợp tốt nhất với Đội trưởng "

Hắn im lặng rồi gửi tin nhắn cho Băng Thần

"Đội trưởng chức nghiệp của ta max cấp cần hiến tế 100 trang bị Bạch Kim để lên cấp khi đó lượng sát thương ngài nhận phải sẽ lại giảm 5%, mong ngài suy xét."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Sao lại lên tinh thần nhanh thế?"

Đoàn Dự trả lời:

"Ta muốn rất nhiều thứ, ngài có thể cho ta những thứ đó lên ta có thể giúp gì dù nhỏ nhất ta cũng sẽ làm."

Băng Thần gửi cho hắn 100 trang bị Bạch Kim sao đó nói:

"Cứ thoải mái, giúp người cũng giống như ta giúp chính mình vậy thôi."

Đoàn Dự mỉm cười đáp:

"Ta biết chứ, nhưng vẫn cảm ơn ngài."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Một mình tao chấp hết

Băng Thần suy nghĩ một chút rồi đáp lại:

"Thay vì cảm ơn thì ta giao cho người một chút việc thực tế đi, những kẻ kiếm chuyện với Thiên Ánh người tìm bọn họ gặp là giết, ta nghĩ với trang bị cùng kỹ năng của người thì chuyện đó không khó chứ. Làm tốt ta không những cho người trang bị để tiến cấp mà còn cho người thêm đồ để tán gái."

Đoàn Dự nghe thế vui mừng nhận tin trả lời:

"Ngài cứ yên tâm, đảm bảo ta sẽ cho bọn họ một bài học nhớ đời."

Băng Thần ở bên này mỉm cười nói:

"Chưa đâu, bài học họ nhận phải sẽ tới khi ta trở về, còn người cho bọn họ món khai bị đi."

Đoàn Dự sau đó đi đến cổng thành ngồi xuống, Yến tỷ hỏi:

"Người tự nhiên ngồi xuống giữa đường làm gì?"

Đoàn Dự cười nói:

"Đội trưởng giao chút nhiệm vụ các người đi trước đi dù sao trang bị cũng đủ mảnh rồi không có ta chắc cũng không ảnh hưởng lớn lắm đâu."

Mấy người nghe nhắc tới Băng Thần thì đành thôi, Đoàn Dự dù sao cũng nhờ vào người kia rất nhiều, Vân muội nghe thấy thế thì nói:

"Huynh ở lại thì ta ở lại với huynh một chút các tỷ muội đi luyện cấp trước đi."

Không ai nói nhiều làm gì mọi người đi giết quái vật, Vân muội hỏi nhỏ:

"Huynh đợi ai ở đây?"

Đoàn Dự cười nói:

"Hôm trước ở Tân Thủ Thôn có mấy người đụng chạm tới thành viên của chúng ta, đã thế lại còn là thành viên chính thức dưới trướng của Băng Thần đội trưởng, bây giờ ta nhận lệnh đi trả thù những công hội khác."

Đoàn Dự vừa nói vừa nhìn cổng thành, có một cô gái đi ra hắn nhìn thấy hình may trên tay áo thì đi tới hỏi:

"Không biết ngươi có phải người của công hội Vụ hay không?"

Cô gái mỉm cười nói:

"Đúng ta là thành viên của Vũ, có chuyện gì không?"

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Thành viên trong công hội của ngươi có người đuổi giết thành viên cấp cao của Nữ Nhi Hồng tại Tân Thủ Thôn vào hai hôm trước thế nên ta đến đây trả thù, chúc ngươi lên đường may mắn."

Quyền lập tức hướng thẳng bụng nàng

- 6000

Một quyền nhẹ nhàng miểu sát, ngay sau đó có một đám người đi ra Đoàn Dự cũng vẫn hỏi như cũ sau đó giải thích lý do mình giết họ sau đó nói:

"Đám các ngươi một mình ta chấp hết."

Một quyền vung ra một người lên đường

- 6000

Lam Phuong người chơi đã bị giết khi ngài đang trong trạng thái Tượng Giáp Chấn Thiên phòng thủ bị cướp vĩnh viễn 4.

Đám người kia lập tức nhận ra Đoàn Dự là ai, sau đó cả đám tháo chạy miệng hét lên:

"Chúng ta là người của top 3 công hội cần khôn người vẫn giết u."

Đoàn Dự không quan tâm lắm lập tức sử dụng chiêu thức

Khiêu Khiết

Những người kia trong đầu liền có âm thanh của hệ thống thông báo.

Đoàn Dự người chơi đã khiêu khích thành công, thân thể bạn sẽ mất đi lý trí công kích người chơi này một lần.

Một người lấy kiếm đâm vào người của hắn ta con số hiện lên làm người ta tuyệt vọng

- 50

Đoàn Dự lại thành thạo một quyền giết đi từng người, hắn cứ như thế đến tận tối, trấn thủ kỹ càng ở cửa thành, một đám người đứng ở cửa thành nhìn ra, cô gái bị hắn giết đầu tiên nói:

"Ta làm Lam Phuong trưởng lão của Vũ công hội, việc người của công hội tấn công thành viên của Nữ Nhi Hồng đều do hiểu lầm, chúng ta sẽ xin lỗi trực tiếp đến trụ sở của Nữ Nhi Hồng, thế nên ta đề nghị chấm dứt đơn phương chém giết ngay lập tức."

Đoàn Dự lắc đầu nói:

"Ta là một người có nguyên tắc tuân theo lệnh của người lãnh đạo, thế nên trừ khi Băng Thần đội trưởng tự mình ra lệnh nếu không thì hội trưởng đến đây cũng vô dụng. Cũng xin báo luôn ta chỉ là đạo đầu, đội trưởng đi về sẽ tự mình kiếm những người kia."

Lam Phuong nhìn hắn tức giận nói:

"Đoàn Dự ngươi cùng Băng Thần làm như thế không sợ làm mọi người tức giận sao?"

Đoàn Dự lắc đầu nói:

"Ta không quan tâm các người có tức giận hay không, bây giờ các người lên lo lắng cho những thành viên của mình nếu để hội trưởng giết người thì không chỉ trừ đi chỉ số phòng thủ như ta đâu."

Mặc kệ sự tức giận của mọi người hắn chỉ mặt từng người sau đó nói to:

"Ta Đoàn Dự thành viên dưới chương của Băng Thần đội trưởng. Đám các người một mình ta chấp chết."

Những người đứng trong thành tức giận ruột bởi thực sự không ai đánh lại hắn cả, một người sát thủ tàng hình muốn chạy ra ngoài.

Khiêu Khiết

Hắn ta vòng đầu trở lại đâm Đoàn Dự một cái, một quyền nhẹ nhàng kết liễu đối thủ sau đó Đoàn Dự nói:

"Đừng có cố gắng chạy làm gì không thoát nổi đâu."

Những người có mặt ở đây đều khóc không ra nước mắt, tên này top bảng đẳng cấp làm sao mà có vậy trời, nửa tiếng sau có người thử tìm cách bỏ chạy.

"Hai mươi chín "

Hắn đang đếm số người mình giết theo lời của Băng Thần, đám người kia cũng mau sụp đổ rồi.

Người gọi ra bị kích là Băng Thần thì đã lên bờ thành công, quả trứng máu xanh được hắn lấy ra bị thông qua Vô Hận giới chỉ hắn ta cảm nhận được sự rung động của nó, cảm giác như con vật này muốn chào đời vậy.

Từ hôm qua lúc lái xe đi qua xác của mấy thanh niên kia quả trứng hấp thu xong huyết khí đã có phản ứng rồi, thế nhưng hôm nay thì trở lên cực kì mãnh liệt, nó còn câu thông cả với Băng Thần nữa.

Chọn một nơi an toàn sau đó mới mang quả trứng ra để đó chờ đợi

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 240: Lam

Băng Thần cùng năm con sủng thú ngồi đợi, Ngọc Thỏ cùng tiểu Long không biết làm sao tới được đây nhưng cũng tham gia ngồi chờ đợi với mọi người. Quả trứng này bên trong con vật sắp xuất thế, cũng như ở ngoài thế giới thực nó khí tức hấp dẫn rất nhiều yêu thú.

Chính vì thế sau một một giết chóc mệt mỏi hắn ta quyết định đi ra lại Hoang Trường Đàm Lầy, rồi chuyện gì đến thì cũng sẽ đến mà thôi, nửa tiếng sau từ quả trứng một luồng ánh sáng màu xanh chiếu thẳng lên trời.

Vỏ quả trứng như thủy tinh nứt vỡ ra

"Crắc, rắc...."

Từng mảnh dần dần vỡ Băng Thần rất chờ mong xem thứ Yêu Đế Phong Thần mất nhiều năm nuôi dưỡng như thế là thứ gì, một luồng ánh sáng chói lóa tản ra, tận một lúc sao mới hết, phía chính giữa một bé gái đang đứng thẳng tay bóc vỏ trứng ăn.

Băng Thần nhìn nàng có vẻ khiến nàng không thích, nàng dùng ngón tay bụ bẫm chỉ hắn nói :

"Nhân loại ngu xuẩn "

Băng Thần nhìn nàng sao đó chỉ chính mình hỏi:

"Người đang nói ta?"

Cô bé miệng nhai vỏ trứng kiêu căng nói:

"Chứ còn ai nữa."

Băng Thần ngẩn người sau đó mỉm cười

"Ba, ba, ba, ba....."

Băng Thần vui tét mông nàng vừa nói:

"Láo này, láo này ,nhóc con mà dám lên mặt này, không biết tôn ty chặt tự này."

Một lúc sau cô bé đã bắt đầu chảy nước mắt gào khóc:

"Nhân loại ngu xuẩn người sẽ phải chịu trừng phạt của ta."

Băng Thần tiếp tục đánh mông nàng miệng khinh thường nói:

"Trùng phạt ta ngươi làm được không? Hồn này, lão này."

Một lúc sau cô bé liền xin tha, Băng Thần cũng buông tha nàng, nàng sau đó vui sùi sụt vừa ăn vỏ trứng , ăn hết vỏ trứng nàng rút một thanh kiếm Hoàng Kim ở dưới lên, trước ánh mắt kinh ngạc của Băng Thần.

"Kinh, crack "

Nàng cắn đứt miếng chuối kiếm sau đó nhai "cót két " vang lên đều đều, Băng Thần mỉm cười xoa đầu nàng nói:

"Trẻ con phải ngoan như thế thì người lớn mới thương chứ, bây giờ nói cho ta biết ngươi là ai nào?"

Cô bé đặt thanh kiếm xuống biến thành một con Phượng Hoàng, thế nhưng cả người lại toát ra hơi lạnh thấu xương, nàng dùng tiếng người nói:

"Ta là Phượng Hoàng Băng Giá chủng tộc bá chủ..."

"Bốp "

Ngọc Thổ tiện tay cho nàng một vạ miệng nói:

"Sạo này, bót chém gió "

Bạch Đê nàng xuống dưới vuốt nói:

"Chém này, ngừng nổ"

Nàng lướt xung quanh thì cảm nhận được khí thế quen thuộc không yếu hơn mình, nàng vội biến thành dạng người sau đó giả vờ ngây thơ nhìn hấn ta nói:

"Ca ca bọn họ bắt nạt ta, ta vỡ trứng ra nhìn thấy ngươi đầu tiên thế nên ngươi là chủ nhân của ta phải bảo vệ ta."

Băng Thần nhìn nó hỏi:

"Ai nói ta là chủ nhân của ngươi."

Cô bé nhìn hấn rồi nói:

"Ngươi tự soi gương thì sẽ thấy ngay thôi."

Băng Thần lấy ra một bộ áo giáp sáng bóng làm gương soi, trên trán hấn không biết khi nào có biểu tượng hình con chim, hấn giật mình hỏi:

"Có từ bao giờ đây?"

Ngân cùng Bạch đồng thời kéo tay áo của hấn lên, không biết từ bao giờ đã có một hình xăm mỗi bên tay, đã thế chúng còn hơi phát sáng, hĩa cái kia mặc áo che đi không sao nhưng trên trán sao che.

Hấn lúc này mới coi chỉ số của nàng

Tính danh: Chưa đặt tên (Chiến sủng) (Cấp 1)

Exp: 0/1000

Độ quý hiếm:????

Huyết mạch:Phượng Hoàng Băng Giá (????)

Sinh lực: 100

Lam: 500

Công kích: 1000

Phòng thủ:50

Tốc độ: 500

Trí lực: 100

Thể chất: 50

Độ thiên cảm: 60

Chiều thức:Phượng Ngâm (Tạo sức ép giảm kháng ma pháp của đối thủ 50%, đồng minh toàn chỉ số cộng 50%) Băng Cầu (phun ra một cầu băng lạnh giá nếu trúng gây 200% sát thương, có +50 % chí mạnh, có thể làm chậm hoặc đóng băng đối phương. (Cấp cao hơn mới thực hiện kỹ năng khác)

Băng Thần nhìn cô bé sau đó nói:

"Sau này người gọi là Lam nghe rõ chưa."

Cô bé nhai rau rầu vũ khí hoàng kim nhìn hắc đốm đuôi nói:

"Theo trí nhớ truyền thừa của ta nhân loại đâu có đẹp thế nhỉ."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người đoán đúng rồi thực ra ta đây cũng không phải hoàn toàn là người, ta cũng giống như người mang hoàn toàn dòng máu yêu thú ."

Băng Thần hóa ra thành bán yêu thì cô bé tí tuổi liền nói:

"Khi nào ta trở thành Thần Vương nắm giữ vũ trụ nhất định sẽ cưới người làm vợ cả."

Băng Thần búng trán nàng một cái rồi nói:

"Người bây giờ là sủng thú của ta, với lại ta không có sở thích với mây nhóc tí nhé, có gắng lớn lên thành đại mỹ nhân thì ta sẽ suy nghĩ lại. Ha ha ha ha."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 241: Nguy cơ

Băng Thần đứng dậy nắm tay nàng nói:

"Nắm chắc tay đưa người vào bờ."

Đi vào bờ sau đó Băng Thần cùng mấy con sủng thú của mình bắt đầu đi nhanh về đằng trước nhưng có điều làm hắc khá lạ lùng là không có bất kỳ một con quái vật nào cả, đến tận khi thoát khỏi trò chơi hắc ta cũng chỉ thấy được một vài con quái vật cấp độ thấp.

Băng Thần tất nhiên không ngờ, hắc có linh cảm rằng rất có thể mình đã đi vào lãnh địa của một con quái vật rất cao, mà con quái vật này lại có tinh thần chủ quyền rất mạnh, nếu không thì sẽ chẳng bao giờ có cảnh tượng như thế này.

Tối hôm đó khi Băng Thần đang chiến đấu với mấy cô nàng thì ở một nơi khác có người đang thăm nguyện rửa hắc ta, nhiệm vụ của đám người kia thất bại nhưng quái trọng nhất là quả trứng đã biến mất.

Trên một tòa lâu đài to lớn

Đại diện không khí lúc này vô cùng căng thẳng, một ông lão ngồi trên ngai vàng, đứng cạnh hắc là một người trung niên vẻ mặt cũng không tốt lắm, phía dưới quỳ một người, toàn thân khẽ run, đứng hai bên cũng có rất nhiều người.

Nét mặt của bọn họ đều rất căng thẳng nhưng nếu chú ý kỹ hơn thì sâu trong những ánh mắt kia còn có cả sự khinh thường, vui mừng, chế nhạo, nói chung là cười trên nỗi đau của người khác .Người ngồi trên ngai vàng khàn giọng hỏi:

"Hắc Tâm người giải thích cho ta một chút nhiệm vụ này rốt cuộc làm sao mà thất bại, còn bảo bối của ta thì đi đâu rồi."

Người được gọi là Hắc Tâm run rẩy cúi mặt nói:

"Thưa Yêu Đế đại nhân thực ra quả trứng kia đã biến mất nhưng ta phát hiện ra có dấu tích của Tam Mộc Điều can dự vào việc này."

Không khí xung quanh lập tức đặc quánh lại , Yêu Đế khẽ hừ một tiếng nói:

"Cho ta bằng chứng, chuyện này không thể nói lung tung."

Hắc Tâm lấy ra hai viên cầu nhỏ ném ra mặt đất hình ảnh hiện lên , đây là những gì máy quay của những người đã chết ghi lại, bọn họ vị một con Tam

Mục Điều tấn công. Một người còn hét lớn:

"Yêu Đế đại nhân sẽ không tha cho ngươi."

Ngay sau đó hình ảnh biến mất Hắc Tâm nhỏ giọng thưa:

"Rất có thể quả trứng kia đã bị Tam Mục Điều thừa đại nhân."

Yêu Đế nhíu mày lại bởi vì Tam Mục Điều phạm vi hoạt động cách Thiên Đồ thành rất xa thế nên mới dám chôn xuống đến dụ dỗ Phong Thần yêu thú cách đó vạn dặm. Nào ngờ phong thần yêu thú dụ dỗ không được lại đụng phải chuyên săn tìm bảo bối Tam Mục Điều.

Ghé góm nhất là đám chết tiệt này lại có trí khôn cực kỳ cao cấp, số lượng Phong Thần trong giống loài cũng lên đến con số bảy, Yêu Đế ăn thiệt thòi nhưng có vẻ cũng chỉ có thể nhắm mắt cho qua, nếu có gắng chiến đấu rất có thể sẽ vẫn lạc.

Hắc Tâm cất ra hình ảnh kia chỉ với mục đích cho Yêu Đế biết lỗi không phải của mình, còn quả trứng lưu lạc ở đâu thì coi được toàn bộ hình ảnh nên hẳn biết muốn tìm cũng khó. Không phải đám Tam Mục Điều gánh nòi thì còn ai phù hợp hơn.

Nếu bị Yêu Đế phát hiện mất trước khi Tam Mục Điều đến thì hẳn ta chắc chắn sẽ mang tội danh làm lộ bí mật nhiệm vụ, hẳn không tin Yêu Đế dám tìm đám Tam Mục Điều lý luận thế nên rất yên tâm, quả nhiên Hắc Tâm rất "hắc tâm".

Yêu Đế thờ dài nói:

"Được rồi ngươi lui xuống đi, tuy không phải lỗi của ngươi nhưng nói chung nhiệm vụ đã thất bại, đã thế còn có tổn thất lớn thế nên phạt ngươi không được điều hành tổ thứ ba nữa, quyền điều hành giao cho Nhất."

Hắc Tâm khấu đầu hô lên:

"Tạ ơn Yêu Đế đại nhân khai ân, nhất định trong thời gian này có gắng tự kiểm điểm lại bản thân."

Yêu Đế một mòi gật đầu sau đó nói:

"Các người đi đi bản tọa có chuyện cần phải suy tính, thông báo các thành viên phía dưới không được manh động."

Đội đám người phía dưới đi hết thì Yêu Đế mới nhỏ giọng nói với người trung niên kế bên:

"Ngươi tiếp quản tổ thứ ba sau đó có gắng lập nhiều chiến công, như thế ta mới thuận lợi đưa ngươi lên một cách danh chính ngôn thuận, ta sắp phải bề quan thờ đột phá Phong Thần đỉnh cấp, giao cơ ngơi cho người ngoài ta không yên tâm."

Nhất mỉm cười nghiêm túc nói:

"Vâng thưa cha ngươi cứ yên tâm đi ta nhất định sẽ làm tốt."

Sau đó hẳn ta chấp tay nói:

"Thưa cha ta cảm giác nhân thủ trong tay chúng ta cần phải được thêm, số lượng người có vẻ khá ít, riêng ta đang nhắm vào bảng xếp hạng của Tân Sinh. Người của chúng ta thâm thấu vào cũng không ít, công hội của mỗi vùng đều có một phần bốn nằm dưới trướng của chúng ta."

Yêu Đế nhìn hẳn cẩn thận nói:

"Nhưng người có mặt trong bảng đẳng cấp phía sau đều có Phong Thần chống lưng, ngươi làm như thế thì có vẻ không sáng suốt cho lắm, rất có thể làm cho những người kia chú ý."

Nhất thở ra một hơi nói:

"Nhưng đệ nhất bảng bây giờ thuộc Nữ Nhi Hồng công hội, chỉ là một cái bình thường công hội, người chống lưng cũng chỉ có Thư Phương Phong Thần, sức hấp dẫn đâu thể nào bằng ngài."

Yêu Đế mỉm cười, hiểu kỳ hỏi:

"Kẻ này làm sao lại có vẻ khiến ngươi thích thú như thế?"

Nhất mỉm cười nói:

"Kẻ này đang đứng đầu bảng xếp hạng với sức mạnh tuyệt đối, có khả năng cung cấp tranh bị cho tất cả các thành viên trong công hội, chứng tỏ chỉ số may mắn của hẳn ta gần như tuyệt đối, đã thế một người khác trong Nữ Nhi Hồng hôm qua nhảy từ cấp 21 lên 30 nghe đâu cũng có liên hệ với tiểu tử kia."

Yêu Đế nghe xong thì ánh mắt không khỏi híp lại nói:

"Quả nhiên không phải tầm thường, ta bỗng nhiên muốn ghé vào cái công hội kia xem tiểu tử này rốt cuộc là người như thế nào, người đi thu xếp việc trong các công hội khác, có gắng thâm thấu thêm, còn tiểu tử kia vài hôm nữa chúng ta sẽ tới tìm."

Băng Thần không hề biết có người nhắm vào mình, chỉ là đang chính chiến bỗng nhiên sống lưng lạnh buốt, hắn ta theo bản năng dừng lại, đang mê ly Hương Thiên Y cùng Khang Tiểu Vũ nhỏ giọng trách:

"Tại sao lại dừng lại thế?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta làm chút nốt nhạc đệm thôi, bây giờ mới cao trào này."

Sau đó trong phòng vang lên tiếng rên rỉ của cả hai nàng, hai tiếng sau chiếc giường đã ướt đầm, hai cô nàng tiếng hít thở đã thật gấp gáp, phê đến tận óc thì hắn mới xong việc. Nằm xuống ôm hai nàng để họ yên tâm ngủ sau đó hắn ta không khỏi âm thầm nhũn mảy, cảm giác lạnh sống lưng khi này quả thật không nhầm đi đâu được.

Chắc chắn mình đang bị một cái gì đó mà sức mạnh bây giờ không thể chống trả mới gây ra cảm giác này, có lẽ mấy ngày sau phải cẩn thận hơn một chút, hắn nghĩ ngợi, không biết có khi nào do quả trứng kia mà ra.

Hắn ta dùng năm lực tìm hiểu quá khứ đã biết được sự có mặt của Tam Mục Điều rồi, đã thế muốn tìm hiểu thêm thì toàn bị cản trở, có vẻ muốn thăm dò tầng thứ cao thì rất khó, hắn thở ra một hơi sau đó nhắm mắt lại ngủ, tối nay hắn ta không có ý định dẫn vật các nàng nữa.

Thế nhưng hắn muốn ngủ nhưng có người còn thêm, Từ Lan, Tư Mộng đi vào khiến hắn biết mình còn phải làm công việc sung sướng hết tối rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 242: Bắt nốt Trịnh Vũ Cầm

Đợi lúc Khang Tiểu Vũ tỉnh lại thì Băng Thần mới ôm nàng lại nhỏ giọng nói:

"Tiểu Vũ, ta có ý này muốn đóng góp cho công hội, ta nghĩ như thế công hội sẽ hoạt động hiệu quả hơn rất nhiều."

Khang Tiểu Vũ hơi híp mắt lại hỏi:

"Huynh có suy nghĩ gì cứ nói ra, thấy hợp lý ta sẽ cho người trong công hội làm theo."

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Ta thấy chúng ta lên chỉnh lại thời gian đăng nhập Tân Sinh của thành viên trong công hội thay vì cứ giữa đêm đăng nhập như thế này lên dời thành sáu giờ sáng, những người có lý do đặc biệt thì có thể đăng nhập sớm hơn."

Khang Tiểu Vũ hỏi:

"Tại sao?"

Băng Thần mỉm cười ôn tồn giải thích:

"Người thử nghĩ xem cứ đăng nhập sớm như thế thì chúng ta sẽ có một thời gian dài đánh quái trong bóng tối, vừa không hiệu quả lại khiến mọi người mệt mỏi lại còn khiến thời gian nghỉ ngơi tốt nhất không còn."

Ta ít nhiều cũng thấy được sự mệt mỏi của những thành viên trong công hội, thậm chí chúng ta còn nên cho điều luật một ngày chỉ cần đăng nhập 14 - 16 tiếng tùy theo ý muốn. Có thêm một chút nhưng khi đó bệnh thì rất nguy hiểm."

Khang Tiểu Vũ gật đầu, hắn ta nói quả thật rất chính xác, tu vi cao người thì không sao nhưng bình thường quả thật chẳng khác gì ác mộng cả, thời gian dài sẽ khiến sức khỏe nói chung không tốt lắm.

Nàng nhìn Băng Thần hỏi:

"Thế theo huynh như thế nào mới hợp lý."

Băng Thần suy nghĩ rồi nói:

"Ta nghĩ lên từ năm giờ sáng thì hơn, đầu óc con người cần có thời gian nghỉ ngơi, khi nhẹ nhàng thì vào Tân Sinh mọi người mới có thể đạt hiệu suất lớn nhất được, dù sao cứ như hiện tại thì lâu dài sẽ ảnh hưởng khá lớn."

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Huynh muốn thực hiện sớm thì qua bàn bạc, thuyết phục lấy Vũ Cầm đi, hai người khác sẽ do ta thuyết phục."

Băng Thần ánh mắt sáng lên bật dậy sau đó nói:

"Được, ta đi ngay."

Hắn ta sau đó đi ra khỏi phòng mình hướng thẳng đến phòng của Trịnh Vũ Cầm, Khang Tiểu Vũ thì thảo:

"Ta chưa kịp nói là để mai nữa, huynh ấy đã vội vàng như thế rồi, chắc chắn là có ý đồ xấu với Vũ Cầm rồi, thôi kệ ngủ cái đã."

Băng Thần đi đến phòng của Trịnh Vũ Cầm thì lập tức gõ cửa, đang lim dim ngủ nàng ta cũng ra mở cửa, vừa mở ra thấy mặt Băng Thần nàng liền muốn đóng cửa vào nhưng làm sao nhanh tay hơn hắn ta được.

Băng Thần mỉm cười nói:

"Sao thế không chào đón ta sao?"

Trịnh Vũ Cầm lui lại nói:

"Huynh giữa đêm có chuyện gì mà lại đến tìm ta?"

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Ta có chuyện nghiêm túc phải thương lượng với ngươi."

Trịnh Vũ Cầm mặt đen lại nói:

"Có ai đi thương lượng việc quan trọng lại chỉ mặc mỗi cái quần đùi như huynh hay không?"

Băng Thần nghe nàng nói như thế thì mỉm cười đi tới:

"Thế ngươi nghĩ ta đến đây có ý định gì?"

Trịnh Vũ Cầm lạnh mặt nói:

"Lần trước chỉ là xung động nhất thời, ta cũng không thích huynh, có thời gian rảnh ta sẽ đi tìm bạn trai huynh đi ra cho ta."

Băng Thần mở ra bảng chỉ số của nàng

Tính danh: Trịnh Vũ Cầm

Thực lực: Dị năng C + (Sinh mệnh hệ dị năng)

Huyết mạch: Phong Thần

Thể chất: Sinh mệnh thể (Chân Thần Thể)

Đăng cấp: 3

Lực lượng: 1500

Tốc độ: 6100

Trí lực: 30

Thiên phú: 92

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Không gian, Mộc, Sinh Mệnh, Thủy

Tuổi thọ:150

Độ thiện cảm:92

Danh hào: Không

Hắn xem xong thì càng tự tin đi tới, miệng nói thế nhưng độ thiện cảm đến tận 92, cô nàng này chắc đang giận dữ vì thời gian qua mình ít quan tâm đây mà. Băng Thần vẫn cứ tự tin tiến tới, một lúc sau hắn ép nàng vào tường.

Nhìn trực tiếp ánh mắt của nàng hắn ta mỉm cười nói:

"Nhìn thẳng ánh mắt ta, nói cho ta nàng ghét ta."

Trịnh Vũ Cầm tròn mắt lên nhìn thẳng mặt hắn nhưng khi định nói ra câu kia thì ấp úng:

"Ta... ta "

Nhưng khi thấy vẻ mặt đắc ý của hắn thì nàng tức giận hét lên:

"Ta ghét huynh, mau cút ra ngoài."

Băng Thần cười sau đó ngậm lấy bờ môi gợi cảm, Trịnh Vũ Cầm tay muốn đẩy hắn ra nhưng không thể, tay đập người hắn không si nhê, muốn cắn cái đầu lưỡi kia thì không nổi. Kết thúc nụ hôn Băng Thần vác nàng lên vai vỗ vào vòng ba căng tròn nói:

"Nàng còn dám nhắc đến chuyện tìm nam nhân hẹn hò, hôm nay nhất định phải trừng phạt ngươi mới được."

Trịnh Vũ Cầm hoảng sợ nói:

"Huynh muốn làm gì?"

Băng Thần cười nói:

"Đoán xem "

Sau đó hắn vác nàng vào trong phòng đóng cửa lại, đem đó mấy đèn che khuất bầu trời, một nụ hoa lại nở rộ, sau đó một đêm không nói. Sáng hôm sau chìm hút lú lo ngoài cửa sổ đánh thức hai người.

Băng Thần thấy đã gần bảy giờ thì héo mông nàng một cái khiến nàng tỉnh dậy:

"Heo lười tỉnh dậy."

Trịnh Vũ Cầm tỉnh dậy một cái nhìn về mặt tươi cười của Băng Thần thì xụ mặt xuống quay sang phía khác, nhưng tuy làm vẻ tức giận nhưng nét mặt lại tràn đầy hồng vân, chứng tỏ lúc này nàng rất ngại ngùng.

Nàng sẵn giọng nói:

"Đã không quan tâm người ta sao huynh không lại bá đạo chiếm lấy người ta."

Hắn kéo nàng vào trong ngực mình sau đó nhỏ giọng an ủi:

"Muội nói vậy thì oan cho ta quá, ta đi ra ngoài cũng chỉ vì tương lai của ta cùng muội, tương lai của Nữ Nhi Hồng."

Trịnh Vũ Cầm nghe thế bĩu môi nói:

"Huynh chỉ được cái nói thì hay, sự phụ trước kia của Thiên Y huynh cũng muốn hốt luôn, đừng tưởng ta không biết."

Băng Thần nhỏ giọng:

"Ta thích mỹ nhân là thật, nhưng ta thề trong lòng ta vị thế của muội không thua bất cứ ai, đây ta cực khổ lắm mới tìm được cho muội này."

Trịnh Vũ Cầm nhìn vào tay hắn mấy tính bảng mở ra thông tin thì hô hấp dường như đọng lại.

Thiên Giáng Thuật (Có thể nâng cấp)

Độ quý hiếm: Bạch Kim (Cực Hiếm Số Lượng Có Hạn)

Tác dụng: Kỹ năng chuyên dụng của pháp sư, tạo ra đòn tấn công liên tục từ trên trời cao trong phạm vi cực lớn với lượng sát thương 200% công kích

(có thể chí mạng), trên phạm vi thi pháp đồng đội tăng 10% tốc độ, 10% công kích. Công kích kéo dài tuy lam lượng người thi triển bỏ ra, sau thi pháp 100/S.

(Sau mỗi lần thi triển một lần thi đòn đánh thường tiếp theo x2 sát thương)

Tiêu hao: Lam lượng: 500

Thời gian hồi: 3 tiếng

"Lão công "

Âm thanh ngọt ngào của nàng vang lên, Băng Thần biết rằng mình đã thành công khiến cô nàng hết giận đối hẫn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 243: Hai con đường

Băng Thần nắm eo nàng mát đầu lòng nói:

"Thế nào ngươi biết mình làm ta đau lòng như thế nào rồi chứ, lão công vào sinh ra tử mới giúp ngươi lấy được thứ này, ai ngờ ngươi lại dọa dẫm ta, đòi hẹn hò với nam nhân khác, thật sự đau lòng hết sức."

Trịnh Vũ Cầm nũng nịu:

"Ta biết sai rồi, ngươi thử nghĩ xem, một cô gái bị ngươi dụ dỗ sau đó ngươi bỏ bê người ta vài tháng trời, thử hỏi xem ai không thương tâm."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Biết rồi, ta có phần không đúng nhưng ngươi cũng phải hiểu cho nam nhân của mình, phải luôn luôn dẫn đầu mới có thể khiến chúng ta kéo dài tuổi thọ, tận hưởng nhân sinh. Trăm năm quá ngắn ta không muốn nhìn chính mình hay các ngươi già đi."

Trịnh Vũ Cầm suy tư rồi nói:

"Ta biết rồi, từ mai ta nhất định sẽ không nghĩ lung tung nữa."

Băng Thần lấy ra một ngọc thạch truyền công rồi nói:

"Thứ này là một loại công pháp tốt có thể giúp ngươi kéo dài tuổi thọ, phải chăm chỉ luyện vào, như thế ta mới có thể cùng ngươi sống lâu hơn, tận hưởng nhiều hơn."

Băng Thần vừa nói bàn tay lại bắt đầu không ai phận, Trịnh Vũ cầm ngưng ngừng nói:

"Huynh lại như thế rồi, cả đêm qua chưa khiến huynh thỏa mãn sao?"

Băng Thần vỗ ngực:

"Hôm qua trước khi qua phòng muội ta còn ngủ với bốn người, mỗi chút buổi tối có làm sao, ngươi nghĩ ta có nhiều nữ nhân lấy về chỉ để nhìn thôi sao."

Sau đó Băng Thần lại lên ngựa chiến đấu, đến tận trưa Trịnh Vũ Cầm mới dùng một chút khí lực của mình nói:

"Chúng ta trẻ thời gian quá nhiều rồi, để lúc khác đi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Được, ta hiện tại có mười trang bị kim cương nàng muốn cái pháp trượng hay một cái vòng cổ."

Trịnh Vũ Cầm thì thào:

"Hai cái, ta muốn hai cái."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Người cùng Tiểu Vũ có chung một chức nghiệp không thể thiên vị ai hết, người còn có thêm một kỹ năng, ta còn chưa biết giải thích làm sao với nàng đây, nếu mang tiếng thiên vị thì trong nhà sẽ lục đục."

Trịnh Vũ Cầm nghĩ nghĩ sau đó nói:

"Huynh nói rất đúng, đưa cho ta chiếc vòng cổ đi, pháp trượng quý giá cho tỷ ấy trước, sau này huynh tìm được thứ gì thì cứ chia đều ra, phải lòng một kẻ đa tình như huynh thật không biết nói gì luôn."

Tiểu Vũ tỷ rất ám ảnh về cha của nàng thế nên huynh phải tốt với tỷ ấy một chút, nếu không ta sợ tỷ ấy dễ dàng nghĩ lung tung, vừa này ta còn chưa suy nghĩ gì, nhưng thật sự thì tỷ ấy đáng để được ưu ái hơn một chút."

Băng Thần gật đầu sau đó nói:

"Người cứ yên tâm ta biết phải làm sao, người nghỉ ngơi sau đó đi vào Tân Sinh."

Hắn tỉnh đi nhưng chợt nhớ đến chuyện hôm qua thì nói:

"Ta cùng Tiểu Vũ đã bàn bạc để chỉnh lại giờ đăng nhập Tân Sinh cho phù hợp hơn, người cùng nàng thương lượng nhé."

Trịnh Vũ Cầm mỉm cười nói:

"Nếu huynh đã nói như thế thì tất nhiên sẽ tốt cho Nữ Nhi Hồng thế nên ta cũng không phản đối, chỉnh đổi giờ giấc sẽ được thi hành sớm nhất có thể."

Nói chuyện đến đó thì hai người ai riêng phần mình dọn dẹp nghỉ ngơi, Băng Thần đi về phòng sau đó mở thông báo của hệ thống ngày hôm qua lên xem.

Âm Dương Song Tu Thần Quyết đã đủ điều kiện tiến cấp mời ký chủ chọn lựa phương hướng tiến tới.

1. Như cũ chỉ tăng thêm việc tuổi thọ của tất cả mọi nữ nhân của người sẽ tăng cao gấp đôi so với hiện tại, tuổi thọ của ký chủ tăng lên cũng sẽ được san sẻ cho bọn họ. (Tuy nhiên hạt giống tâm hồn cần 96 độ thiện cảm mới có tác động, sau khi lên 100 ký chủ nhận được 100 % tốc độ tu luyện của người ấy)

2. Ký chủ lấy tu vi trực tiếp từ nữ nhân để tăng cao tu vi cho mình, không ảnh hưởng đến tu vi của người kia (Mất đi khả năng gieo rắc hạt giống tâm hồn, cùng khả năng phòng vệ)

Băng Thần không mất đến một giây suy nghĩ liền nói:

"Ta chọn hướng thứ nhất."

Băng Thần trong lòng thầm chửi:

"Có ngu ngốc mới chọn cách thứ hai."

Hắn thực ra cũng không quá tự tin vào khả năng giữ tâm của những cô gái, vì hắn có quá nhiều, với lại Âm Dương Song Tu Thần Quyết có khả năng phòng vệ cho mấy cô nàng khi bị người có ý nghĩ xâm phạm trinh tiết.

Trên thế gian này đâu thể nào tránh được những lúc bị mắc bẫy, không lẽ các nàng bị bỏ thuốc mê thì hắn phải chấp nhận bị móc sừng, không, hắn là hồ ly không phải long vương. Và lại hắn đang lo lắng cho tuổi thọ của các nàng thì thứ này đến thật đúng lúc.

Hệ thống hướng hắn thành thần, thần thánh thì gần như tuổi thọ vô biên, khi đó hắn không chết thì các nàng vẫn sẽ ở bên mình, Băng Thần rất ích kỷ thế nên gần như trong mắt hắn không có bất kỳ hạt sạn nào cả.

Hắn thậm chí không tưởng tượng ra nếu bị cấm sừng khi đó sẽ diễn tiến lên như thế nào, phòng còn hơn chữa, huống chi một khi mọc sừng thì cura cũng không thể nào gãy được. Vài phút sau hắn ta lại có mặt trong Tân Sinh.

Vừa vào đến nơi hắn liền trước chuyển trang bị cho những nữ nhân của mình, sau đó hắn suy nghĩ làm sao để cho Tiểu Vũ không tủi thân khi mình thiên vị Vũ Cầm, lắm nữ nhân nó khổ thế đấy, nhưng nghĩ lại mình còn không khổ bằng Trình Quốc hay Khang Vương.

Chính mình đã cấm sừng lên đầu bọn họ, thiên tai, thiên tai.

Đang suy nghĩ lung tung bỗng nhiên Băng Thần nhìn thấy Hắc Vân Ngu đang úi kháp nơi kháp chốn, hắn giận giữ quát lên:

"Nơi đây là lãnh địa của quái vật cấp cao, người muốn chết hay sao?"

Hắc Vân Ngu úi khuất ngồi một chỗ, thấy cảnh này trong đầu Băng Thần bỗng nhiên nảy ra một ý tưởng, hắn mềm giọng đi qua chỗ Hắc Vân Ngu nói:

"Người thích hoạt động như thế thì ta có một ý tưởng, nghe xong đảm bảo người sẽ thích."

Chương 244: Dụ dỗ

Hắc Vân Ngu cúi cái đầu khổng lồ của mình xuống hỏi:

"Chủ nhân muốn cùng ta thương lượng cái gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người ở đây thì không tốt ta có ý định nhường người cho người khác."

Băng Thần chưa nói hết thì Hắc Vân Ngu đã lắc đầu nguầy nguậy nói:

"Ta không thuận phục người yếu hơn mình."

Băng Thần đá nó một phát sau đó nói:

"Im mồm nghe ta nói hết, ta nhường người cho nữ nhân của ta để người bảo vệ nàng, sau đó còn có trọng trách lớn hơn nữa mà chỉ có mình người có thể làm thôi."

Hắc Vân Ngu thấy chủ nhân muốn giao nhiệm vụ quan trọng cho mình thì không khỏi hứng phấn nói:

"Ngài muốn giao nhiệm vụ gì cho ta? Vân Ngu nhất định không để người thất vọng."

Băng Thần lúc này mới thấy có một chút hài lòng nói:

"Chuyện là như thế này, ta đang thuộc một công hội còn nữ nhân của ta làm trưởng công hội, mai sau trong công hội tất nhiên sẽ có một kẻ thù hộ, ta nghĩ đến tư chất thượng thừa của người thì quyết định bồi dưỡng người."

Hắc Vân Ngu mắt tròn to, Băng Thần tiếp tục dụ dỗ:

"Người nghĩ xem năm kẻ này dù nhìn thì có vẻ ghê gớm nhưng làm gì có ai oai vệ qua được người, ta không phải hội trưởng thế nên không thể đưa người vào vị trí đó, nhưng nàng có thể, khi đó thì sẽ có hàng vạn người tôn thờ người như tôn thờ ta vậy, chưa kể bọn họ toàn mỹ nhân."

Mũi trâu hơi thở đã dồn dập vô cùng, nó gật đầu nói:

"Cần tuân chủ nhận dạy bảo ta nhất định sẽ giúp ngài thù hộ nữ nhân cùng công hội, nhân tiện đây ta hỏi ngài, có phải kiến tạo công hội sẽ cần kiến bang lệnh đúng hay không?"

Băng Thần ngạc nhiên nói:

"Đúng thế, làm sao người biết?"

Hắc Vân Ngu không nói, nó từ trong mồm ói ra một đồng lộn xộn, bốc mùi, nhưng trên đỉnh lại có một tấm lệnh bài Hoàng Kim "Kiến Bang Lệnh". Băng Thần khẻ lấy lấy nó lao qua bằng là nước lấy từ Vô Hận Giới Chỉ sau đó mới cầm lên xem.

Kiến Bang Lệnh

Kiến tạo bang hội

Rất ngắn gọn súc tích, Băng Thần mở ra liên lạc, lúc này các thành viên cấp cao đều đã tụ tập lại Bạch Hổ thành thông qua truyền tống trận. Khang Tiểu Vũ cũng đang cần liên lạc gấp với Băng Thần thì thấy hân ta chủ động liên lạc với mình.

Nàng gấp gấp nói:

"Băng Thần người khuyên đoàn dự dừng trấn thủ cửa thành nữa, như thế này không tốt đâu."

Gần đó Đoàn Dự cũng thấy sau đó chạy lại nói:

"Đội trưởng ta xuất xác hoàn thành nhiệm vụ hai ngày liên tục chưa để một con cá lọt lưới nào đi qua."

Băng Thần vui vẻ nói:

"Tốt lắm ngươi không làm ta thất vọng, gặp ai trong công hội của mấy người kia cứ giết, trách nhiệm ta gánh, ngươi tuyên bố dùm ta nếu muốn bình yên thì đuổi những người tham gia vây công Thiên Y ra khỏi công hội thì chuyện bỏ qua."

Khang Tiểu Vũ tức giận nói:

"Tốt cái rắm, ngươi thấy có cái gì tốt."

Băng Thần dơ lên cái Kiến Bang Lệnh sau đó nói:

"Tai sao không tốt?"

Khang Tiểu Vũ tính nói gì nhưng nhìn thấy Kiến Bang Lệnh thì đứng hình, những người khác thấy lạ thường cũng bu vào xem thì cũng đứng hình, sau đó Băng Thần chuyển nó cho nàng rồi nói:

"Tặng ngươi."

Vốn đang xem trò vui người nhìn thấy Kiến Bang Lệnh cũng trợn mắt trong lòng nổi lên ý nghĩ cướp bóc, Khang Tiểu Vũ ý thức được không đứng lên nói:

"Ngươi chuyển thứ quý giá như thế khi ta đứng ngoài thành là sao?"

Băng Thần cười nói:

"Ta chuyển cho ngươi một vệ sĩ lên mới không sợ."

"Àm, âm, âm..."

Hắc Vân Ngưu được Băng Thần dùng truyền tống lệnh truyền về Bạch Hổ thành, sau đó Hắc Vân Ngưu theo đúng lời dặn của Băng Thần vừa tới liền khỏi tại liên kết với Khang Tiểu Vũ. Đang ngờ ngạc cô nàng giật hết cả mình vì thông báo của hệ thống.

Hắc Vân Ngưu đồng ý thuận phục Khang Tiểu Vũ người chơi, có đồng ý hay không?

Nàng ngay lập tức nói:

"Đồng ý"

Sau đó nàng nghe thấy trong đầu phát ra âm thanh hùng hồn:

"Theo lệnh của chủ nhân tiến vào thành lập bang hội."

Những người chơi của công hội khác đang định lao lên thì bỗng bật lại bởi tiếng Ngưu Hống quá khủng khiếp, sau đó nó tông thẳng vào thành, vệ binh thấy thế thì cũng tranh thủ tránh ra. Đi vào thành Khang Tiểu Vũ lập tức ra lệnh:

"Ngươi đi chậm rãi hết con đường này, chúng ta kiến tạo bang hội."

Nhưng trong lúc nàng đang đi vào thì liên tục các tin nhắn cùng yêu cầu liên lạc hiện lên, nàng không quan tâm, chắc chắn đám này có lẽ hương đến Kiến Bang Lệnh, cơ hội lưu tên sử sách sao có thể chỉ vì chút lợi ích mà bỏ qua.

Elise không biết bằng cách nào đã tới Bạch Hổ thành chặn trước Khang Tiểu Vũ nói to:

"10000 ngàn tỷ, mong ngươi suy nghĩ kỹ càng"

Khang Tiểu Vũ dừng lại nhưng Hắc Vân Ngưu không quan tâm mà đi tới, khi nàng do dự thì trong đầu nàng truyền tới âm thanh của con trâu.

"Chủ nhân đã hứa khi tạo ra Bang hội sẽ cho ta tới thủ hộ, ta nhất định không làm chủ nhân thất vọng."

Khang Tiểu Vũ dừng người trầm nghĩ:

"Một đầu súc sinh con trung với chủ như thế mình là người của huynh ấy thì làm sao chỉ vì chút lợi mà bỏ qua cơ hội này, vì Băng Thần, vì Nữ Nhi Hồng ngươi phải vững tin, Khang Tiểu Vũ cố lên."

Nàng quay xuống nói với Elise:

"Từ bỏ đi, Băng Thần không biết đã bỏ bao nhiêu công sức mới có được nó, làm sao ta có thể mang nó đi đổi lấy tiền tại, Elise hội trường tránh đi."

Nàng kiên định sau đó nói:

"Nhanh lên nào, tới phủ thành chủ."

Elise trợn mắt không tin được nàng từ chối con số trong mơ đấy, Băng Thần thật sự quan trọng như thế sao?

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 245: Nữ Vương Cung

Khang Tiểu Vũ ngồi trên lưng của Hắc Vân Ngưu nước mắt rơi xuống, nàng rất khó chịu khi mình đã dao động dù chỉ là một chút, lúc này nàng nhớ lại lời dặn dò của Liên Phong Thần, câu chuyện này đã trở thành truyền thuyết của Nữ Nhi Hồng.

Liên Phong Thần khi còn trẻ đã nói:

"Nữ nhi chúng ta không hề thua nam nhân thế nhưng thực tế thì chúng ta vẫn thua, ta cũng thua vào tay một người đàn ông, Nữ Nhi Hồng cái tên này rất phù hợp nhưng chỉ bởi ta không đạt được thành tựu đủ lớn."

Nàng đã từng dặn dò:

"Nếu có một ngày chúng ta lấy được quyền kiến tạo công hội đầu tiên thì khi ấy Nữ Nhi Hồng đã trưởng thành, bỏ cái tên đó đi hãy tự hào lấy một cái tên thật oách, ta cũng đã nghĩ qua rồi, nếu được thì hãy đặt là Nữ Vương Cung."

Nàng đứng trước phủ thành chủ chậm rãi đi tới nói với lính gác:

"Phiên thông báo với thành chủ chúng ta muốn kiến tạo bang hội."

Rất nhanh Thanh Lâm ra nhận lấy Kiến Bang Lệnh sau đó mỉm cười nói:

"Ta rất vui về khi bang hội đầu tiên của các chiến binh đến từ dị giới lại ở tòa thành trì này, có Băng Thần đứng sĩ tham gia có khác."

Khang Tiểu Vũ ngạc nhiên nói:

"Sao ngài lại biết huynh ấy?"

Thanh Lâm mỉm cười nói:

"Hắn đánh làm nhiệm vụ bí mật thay bản thành chủ thế nên tất nhiên ta phải biết hắn rồi, bỏ qua chuyện đó đi, cô gái người muốn đặt tên bang hội là gì cơ cậu ra sao?"

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Công hội tên ta lấy là Nữ Vương Cung, chức vụ cao nhất là Giám Sát Sứ, tiếp đó đến Hội Trưởng....., mời ngài xem xét."

Thanh Lâm mỉm cười gật đầu nói:

"Ta đồng ý"

Thế giới thông cáo

Khang Tiểu Vũ người chơi đã thành lập thành công Nữ Vương Cung, vật liệu kiến tạo x 1000, một khu đất ở vị trí Hoàng Kim, thế giới loa x3, nhận vương quốc bảo bọc vĩnh thế.

Khang Tiểu Vũ người chơi đã thành lập thành công Nữ Vương Cung, vật liệu kiến tạo x 1000, một khu đất ở vị trí Hoàng Kim, thế giới loa x3, nhận vương quốc bảo bọc vĩnh thế.

Khang Tiểu Vũ người chơi đã thành lập thành công Nữ Vương Cung, vật liệu kiến tạo x 1000, một khu đất ở vị trí Hoàng Kim, thế giới loa x3, nhận vương quốc bảo bọc vĩnh thế.

Băng Thần nghe thấy thông báo thì mỉm cười sau đó gửi trang bị Kim Cương đèn cho mọi người, hắn vui mừng thật sự, bước chân về phía trước cũng không khỏi nhanh hơn, trong kênh chat nhiều hơn một khi vực bang hội.

Khang Tiểu Vũ lập tức phát động thông cáo tuyển người bằng Loa Thế giới

Người chơi của Nữ Vương Cung mau quy vị chúng ta đã thành công hoàn thành ước nguyện của Liên Phong Thần, ngẩng cao đầu tự xưng mình là Nữ Vương, các độc hành nữ người chơi cũng có thể đăng ký gia nhập chúng ta sẽ xem xét.

Người chơi của Nữ Vương Cung mau quy vị chúng ta đã thành công hoàn thành ước nguyện của Liên Phong Thần, ngẩng cao đầu tự xưng mình là Nữ Vương, các độc hành nữ người chơi cũng có thể đăng ký gia nhập chúng ta sẽ xem xét.

Người chơi của Nữ Vương Cung mau quy vị chúng ta đã thành công hoàn thành ước nguyện của Liên Phong Thần, ngẩng cao đầu tự xưng mình là Nữ Vương, các độc hành nữ người chơi cũng có thể đăng ký gia nhập chúng ta sẽ xem xét.

Khang Tiểu Vũ lập tức hào phóng sử dụng hết ba cái loa thế giới quý giá, ngay sau đó nàng nhận được rất nhiều xin gia nhập cùng thư tín từ Băng Thần.

"Chúc mừng hội thành lập, nhận chút quà từ ta."

Khang Tiểu Vũ khi nhìn thấy Pháp Trọng Kim Cương thì trực tiếp khóc, những cô nàng khác đang thút thít vì vui sướng cũng giật nảy mình, toàn bộ nữ nhân có quan hệ sau với Băng Thần đều nhận được một trang bị Kim Cương.

"Làm sao ta có thể trả lại nợ ân tình này, thôi thì ta đành dành cả đời để trả vậy."

Khang Tiểu Vũ cùng các nàng nữ non, Băng Thần luôn dành thứ tốt nhất cho các nàng, đàn ông như thế thì còn cầu gì nữa.

Băng Thần đang mỉm cười đi về phía trước thì có thông báo hiện lên.

Băng Thần người chơi đã được chọn làm Giám Sát Sư của Nữ Vương Cung

Quyền hạn: Cao nhất, không thể bị phế truất trừ khi công hội không còn tồn tại, cộng 10% sát thương với mỗi một cấp độ của công hội.

Hắn ta mỉm cười nghĩ:

"Mấy cô nàng này cũng biết cho lão công của bọn họ mặt mũi đấy chứ."

Khang Tiểu Vũ đóng lại bảng phân chức thì bỗng trong đầu vang lên thanh âm của Hắc Vân Ngu:

"Chủ nhân ta muốn làm thủ hộ thần thú."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Tất nhiên ta không quên ngươi nhưng phải đợi thêm vài tiếng nữa công hội kiến trúc xây xong thì ngươi mới có thể thủ hộ chứ."

Hắc Vân Ngu sau đó mới yên lặng lại, đúng như ý nó ba tiếng sau công hội được xây xong Hắc Vân Ngu được phong làm thủ hộ thần thú của hội, những hội khác lúc này chỉ có thể âm thầm hâm mộ bởi vì Hắc Vân Ngu rất hoạt bát khiến cho lượng yêu thú bị nó giết không cạn, mà lượng exp ấy lại chuyển trực tiếp về bang hội mới kinh khủng.

Tuy không đánh nhiều khi thành viên quá đông nhưng thời gian trôi qua cũng sẽ không nhỏ, khoảng cách giữa bọn họ cũng những nữ nhân này càng ngày càng lớn, nhưng ngay sau đó mọi người đều choáng ngợp khi trên người các thành viên Nữ Vương Cung lại có trang bị Kim Cương cấp độ.

Nhìn cây Pháp trọng của Khang Tiểu Vũ thì phía xa xa Elise cũng phải chà nước rãi rùng rùng, nàng lập tức liên lạc với Băng Thần, hình ảnh vừa hiện lên liền nói:

"Ta muốn trang bị Hoàng Kim, cho xin giá."

Băng Thần trả lời rất thẳng thắn:

"Ngươi tự giao mình cho ta hoặc gia nhập Nữ Vương Cung đi, còn lúc này trang bị Kim Cương quá mức quý hiếm ta không bỏ ra bán được."

Ngay sau đó màn hình tắt ngúm, ở đầu bên kia Băng Thần đã đơn phương cắt đứt liên lạc rồi, Khang Tiểu Vũ chỉ có thể tức tối chửi thầm, nhưng nàng cũng đành chịu bởi trang bị Kim Cương quá quý hiếm.

Quả thật ngoài Băng Thần làm ra được thì không ai có thể làm ra được những thứ này, mình có chút quan hệ với hắn nhưng dù sao cũng chỉ là người ngoài, hay tự giao mình cho hắn, nghĩ một chút thôi sau đó nàng lắc đầu.

Suy nghĩ này không thực tế, trong Tân Sinh giai đoạn này chưa được, ở ngoài đời thì càng không được, cha và ông nội nàng canh quá kỹ lưỡng, muốn tự giao mình cũng cần phải có kế hoạch hợp lý.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Yêu Đế đột kích

Băng Thần không biết có một người tìm cách nộp mình cũng không được, nếu biết tất nhiên hắn sẽ hỗ trợ hết mình cho nàng, mấy khi cộc đến tìm trầu. Kết thúc ngày hôm ấy mọi người trong hội đều nhận được thông báo nghỉ sớm.

Tất nhiên hắn ta cũng không khác người làm gì, đi ra khỏi Tân Sinh hắn liền thấy các nữ nhân của mình đều đang để thân thể bạch ngọc chỉ dương ngoài không khí, Khang Tiểu Vũ ôm cổ hắn nhỏ giọng.

"Đây là phần thưởng dành cho ngươi."

Băng Thần cùng các nàng điên đảo đến tận sáng, thế nhưng bỗng nhiên khi vừa thu quan thì hắn ta có một cảm giác rất nguy hiểm đang tiến tới, hắn ta mặc đồ bước nhanh ra khỏi phòng khách, nguy hiểm cảm nhận càng lúc càng rõ rệt.

"uỳnh, uỳnh, uỳnh...."

Đất đá vang ra hai người đi tới, một người là Yêu Đế còn một người là Nhất, trong biệt thự người cũng nhanh chóng nghe thấy, mấy có nàng dù mới bị Băng Thần cho lên tiên nhưng vẫn cố gắng đi ra.

Hương Thiên Ánh vừa thấy có Nhất ở đây thì trong ánh mắt hận thù tràn ngập, nàng sau đó đi đến sau lưng Băng Thần, còn Băng Thần thì lịch sự chấp tay nói:

"Không biết hai vị tiền bối đến đây có chuyện gì không?"

Nhất nhìn Hương Thiên Ánh nở nụ cười thâm đẳng, thế nhưng Yêu Đế chưa lên tiếng thì hắn ta tất nhiên không dám nói, một hồi quan sát sau đó Yêu Đế mới nhìn Băng Thần hỏi:

"Ngươi chính là đệ nhất thiên tài bây giờ Băng Thần?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đúng thế, không biết ngài có chuyện gì tìm ta?"

Yêu Đế mỉm cười nói:

"Ngươi biết ta là ai chứ?"

Băng Thần thản nhiên đáp:

"Yêu Đế một trong ba người mạnh nhất thế giới hiện tại."

Yêu Đế gật đầu nói:

"Ngươi biết như thế thì tốt, bản tọa muốn thu ngươi làm đồ đệ do thiên phú của ngươi đã đi vào pháp nhãn của ta, mau chóng thu dọn rồi đi cùng ta."

Nhất cũng mỉm cười đều cang nói:

"Thiên Ánh không ngờ ngươi dẫu tại đây làm ta tìm lâu quá, trò chơi của chúng ta chưa kết thúc sao ngươi đã bỏ đi trước rồi, thật sự làm ta rất thương tâm đấy."

Hương Thiên Ánh nắm chặt tay đến mức móng tay đâm xuyên da thịt khiến máu tươi chảy xuống, nàng hồi hộp nhìn Băng Thần, dự hoặc quá lớn, đã thế còn thêm uy hiếp tánh mạng hắn sẽ lựa chọn như thế nào.

Băng Thần thì mỉm cười nói:

"Đạo bất đồng bất tương vi mưu, tiền bối ta không muốn gia nhập cùng một đám tâm thần."

Yêu Đế cùng Nhất ngăn người, hai người bọn họ còn tưởng mình nghe nhầm, hắn gấn giọng :

"Ngươi nói lại một lần nữa xem."

Băng Thần thờ dãi nói ra:

"Đạo bất đồng bất tương vi mưu, tiền bối ta không muốn gia nhập cùng một đám tâm thần. Thế nào lần này hai ngươi nghe rõ ."

Băng Thần lúc này đã không thêm gọi tiền bối nữa rồi, Yêu Đế tức giận vô cùng nhưng khi hắn muốn phát tác thì đột nhiên ngừng lại, ánh mắt sợ hãi nhìn về phía hắn.

"Yêu Đế không ngờ chân trời biển rộng người không đi lại thích đi tìm chết, nếu người đã muốn chết đến thế thì chúng ta không khách khí."

Sau đó mấy bóng hình biến mất tại chỗ, không biết bọn họ đã tìm nơi nào để chiến đấu rồi, mọi người trong phòng đều thở ra một hơi đầy nhẹ nhõm, ánh mắt nhìn về phía Băng Thần tràn đầy nề phục vì sự dũng cảm của hắn.

Bọn họ nào biết rằng Băng Thần đã sớm chú ý tới sự xuất hiện của hai tỷ muội Nhạc Phong Thần, hắn quay qua Mạc Khanh nói:

"Người mau gọi điện cho ông nội người tới đây tham chiến, đây là cơ hội rất tốt để chúng ta lưu Yêu Đế lại đây vĩnh viễn."

Mạc Khanh nhanh chóng phản ứng lấy ra điện thoại bắt đầu gọi, vài giây sau đầu dây bên kia vang lên âm thanh ngái ngủ:

"Cháu gái có chuyện gì thế?"

Mạc Khanh nói liền từ từ:

"Yêu Đế tấn công trụ sở của chúng ta nhưng bị Nhạc gia hai vị Phong Thần chặn lại, trận chiến đang diễn ra khá quyết liệt, có khi nếu ngài giúp một tay thì Yêu Đế sau hôm này sẽ chỉ còn là ký ức."

Mạc Thần hưng phấn nói:

"Tên khốn khiếp kia bị Nhạc gia hai vị tiền bối chụp được sao, đợi một tý ta kêu thêm người, để xem lần này hắn làm sao chạy được."

Băng Thần trong lòng thầm vui sướng, không cần Yêu Đế chết, chỉ cần Nhất chết thì hắn có thể thương thức Hương Thiên Ánh, quay qua thì thấy tay nàng đang chảy máu ra hắn liền vội vàng cầm tay của nàng lên nói:

"Người cần gì phải tức giận đến mức làm tổn thương chính mình, để ta chữa cho."

Nắm lấy tay nàng chữa trị, chỉ mất vài giây sau đó vết thương đã biến mất, nhưng nàng ánh mắt vẫn còn rất đáng sợ nhìn về phía trước, Băng Thần nhỏ giọng:

"Lần này hắn bị ta giết chết chắc rồi người không cần phải lo lắng làm gì?"

Mấy cô nàng quay qua nhìn hắn hỏi:

"Làm sao người biết hắn ta sẽ tìm tới mình?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đoàn chứ sao, các người thử nghĩ một người có năng lực như ta lại chỉ bị một cái công hội hạng năm một vùng giữ thì có tốt không, tất nhiên bọn họ sẽ nhắm đến ta, chỉ không ngờ bọn họ đến sớm như thế, còn Nhạc gia hai vị tiền bối đến thì quả thật rất đúng lúc."

Các người mau chóng chụp hình đăng báo sau đó tiện thể quảng cáo cho Bang hội luôn, coi như một công đôi việc, thế nào hợp lý không?"

Mọi người vốn cực độ sợ hãi vì sự bất ngờ của Yêu Đế thì càng bất ngờ hơn khi Băng Thần lại đoán được, tuy nhiên chuyện như thế này cũng không phải chưa từng xảy ra, thế nên cũng coi như hợp lý.

Còn Băng Thần không thể nói thật khi có đông người lạ mặt như thế nên đánh nói xạo, nhưng có vẻ tác dụng rất tốt thì phải, điều đó khiến Băng Thần thở phào một hơi, mấy người trưởng lão cũ ở đây có người nhan sắc đã rất xuống.

Hắn ta nếu để lộ thì không tốt lại không thể dùng biện pháp chinh phục các nàng, bởi vì các nàng già ra mặt rồi, đã thế có vẻ khi trẻ nhan sắc cũng tầm tầm thôi, hắn sợ thẳng em mình chào cờ không nổi.

Nói chung lần này đột kích của Yêu Đế đã hoàn toàn thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 247: Ta cần thời gian

Băng Thần hóa thành hình dạng bán yêu sau đó nắm tay Hương Thiên Ánh nói:

"Chúng ta đi xem cuộc chiến kia."

Hắn rất muốn đi ngư ông đắc lợi xem có tự tay giết chết Nhất được hay không nhưng hắn bị Hương Thiên Ánh giữ chặt tay lại, nàng rót nước mắt nói:

"Ta vốn chỉ có Thiên Y bây giờ có thêm người, người đi mà có mệnh hệ gì sao ta sống nổi."

Băng Thần lúc này mới gạt bỏ ý nghĩ kia đi, giết một Phong Thánh giữa một trận chiến hoàn toàn mình không thể chen ngang, thậm chí quan sát cũng có thể gây nguy hiểm đến tính mạng. Minh làm các nàng lo lắng thì đúng là không có trách nhiệm, thật đáng chê trách.

"Đi ngủ thôi, Thiên Ánh người cũng đi ngủ đi, tên kia dù sao lần này không chết thì cũng phế đừng lo làm gì."

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Đúng thế, ta cần đi ngủ, đã thế còn phải mơ đến thật nhiều giấc mơ đẹp, mấy khi có dịp như thế này."

Sau đó mọi người đi về phòng của mình ngủ, nhưng Băng Thần vẫn rất hiếu kỳ, hắn dùng ảo giác lên mây co nàng đang ngủ say sau đó từ cửa sổ phi hành nhanh ra ngoài. Nhưng hắn vừa bay ra ngoài thì Hương Thiên Ánh đã đứng trước mặt hắn tự bao giờ.

"Huynh muốn đi thì ta có lẽ không cản được nhưng phải có ta đi cùng."

Băng Thần hơi lạ hỏi:

"Sao khi này người không đồng ý luôn cho rồi."

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Lúc ấy huynh cứ như thế đi thì các nàng không theo mới lạ, hai chúng ta diễn tít sau đó tự mình đi."

Băng Thần dơ ngón cái lên nói:

"Nề nàng rồi đây."

Sau đó hai người phi hành nhanh chóng đến nơi chiến đấu thế nhưng làm bọn họ thất vọng là có vẻ Yêu Đế đã chết hay bỏ chạy rồi, không hề thấy bóng dáng của hắn ta đâu, có điều hai người lại thấy Nhật đang bị trấn áp, quỳ dưới mặt đất.

Băng Thần thấy thế chạy tới nói:

"Các vị tiền bối nương tay."

Mấy người định hạ sát thủ ngạc nhiên nhú mày hỏi Băng Thần:

"Có chuyện gì sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Mọi người giết hắn cũng thế, thôi thì để tiểu bối dứt điểm hắn ta, dù sao bằng hữu của tiểu bối bị hắn hại cửa nát nhà tan có chúng ta có hội chút giận một chút, sau đó tiểu bối sẽ vì mọi người chuẩn bị một bữa tiệc linh đình để ăn mừng."

Nghe đến tiệc linh đình thì mọi người đều ánh mắt sáng lên, Mạc Thần mỉm cười nói:

"Các vị chiến đấu cũng thấm mệt rồi, chúng ta cho tiểu bối cơ hội thể hiện mình, như thế thì sẽ tốt hơn rất nhiều đúng không các vị."

Một người mỉm cười nói:

"Đúng như thế chúng ta phế hắn trước rồi về chuẩn bị ăn tiệc."

Sau khi phế hoàn toàn Nhất mọi người để hắn thoi thóp lại cho Băng Thần, Khang Tiểu Vũ cũng đi tới, Băng Thần mỉm cười ra hiệu mời nàng làm thoải mái. Từ sau đó qua nhiên chỉ còn tiếng la hét đầy thoải mái của Nhất, nửa tiếng sau hắn khàn khàn nói:

"Làm ơn giết ta đi."

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Ta tưởng tượng ra ngày này mười năm, chuẩn bị cho ngày này cũng mười năm rồi, làm sao có thể bỏ qua cho người dễ dàng như thế."

Sau đó nàng độc ác ra tay tra tấn Nhất thêm một tiếng nữa, nàng xong việc thì máu me khắp người, Băng Thần cầm lấy khăn tay đi tới muốn lau máu trên mặt nàng thì nàng lui lại, nàng nhìn hắn hỏi:

"Người có cảm thấy ta quá tàn nhẫn hay không? Huỳnh có cảm thấy ghê sợ ta không?"

Băng Thần nhếch mép mỉm cười nói:

"Nếu chỉ như thế đã tàn nhẫn thì hành động trước kia của ta sẽ không còn từ ngữ để diễn tả, nếu chỉ như thế đã làm người ghê sợ thì ta đáng nhẽ phải bị ghê sợ hơn chứ."

Hắn tiến tới ôm nàng nói nhỏ:

"Đừng lo lắng gì hết, đi về thôi, chúng ta cần ăn tiệc, để mấy vị kia đợi lâu quá thì không tốt."

Hai tiếng sau

Trên bàn ăn ngoài trời số lượng Phong Thần cũng không ít, Thu Hương mỉm cười nói:

"Hôm nay tuy ngẫu nhiên nhưng chúng ta đã phé được yêu đế, con trai hắn cũng bị người giết chết, mối hiểm họa bao nhiêu lâu nay giờ đã biến mất, nhưng đó chỉ là chuyện thứ nhất."

Nàng ngưng lại sau đó lại nói:

"Chuyện thứ hai là Nữ Nhi Hồng chính thức được đổi lại thành Nữ Vương Cung, mọi người cùng nhau chúc mừng đời này hậu bối đã hoàn thành được ước nguyện của tiền bối Liên Phong Phần."

Bữa tiệc diễn ra đầy vui vẻ, các vị Phong Thần ăn uống một cách thoải mái hết sức, kẻ nguy hiểm nhất hành tinh đã bị phé, còn con trai cũng bị người tra tấn đến chết. Lần này ông nội của Elise vẫn hết giá trang bị Kim Cương nhưng bị Băng Thần từ chối.

Nhưng sau đó hai người cũng hoàn thành giao ước chuyển giao một đồng trang bị Bạch Kim, nhân dịp vui tất cả thành viên đều được nghỉ ngơi xả láng, những người trong hội đều là nữ nhân nhưng uống rượu không thua ai.

Đoàn Dự đang say xin thì Yến tỷ cũng cầm chai rượu đi tới chỗ hắn bắt hắn nói:

"Sao người thiên vị Vân muội như thế, người có biết làm như thế mọi người buồn lắm không?"

Đoàn Dự lắc đầu nói:

"Làm nam nhân phải lo cho nữ nhân của mình, ta không lo cho nàng trước thì lo cho ai, các người là gì của ta."

Mấy cô nàng đang có men say nghe hắn nói thế thì tức giận, Yến tỷ cười bới đồ đạc chỉ để lại đồ lót sau đó ngồi cạnh hắn nói:

"Ta có gì thua nàng."

Một buổi tối điên loạn

Sáng sớm Băng Thần phát hiện rất nhiều Phong Thần đang say ngất cần câu nằm bẹp ngay tại chỗ, bỗng hắn thấy phía đằng xa Hương Thiên Ánh đi tới đằng sau ôm nàng. Nàng cảm giác là hắn, nàng nói nhỏ:

"Băng Thần cho ta một chút thời gian, quá thật ta rất cần thời gian."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 248: Đơn giản

Băng Thần ôm nàng mỉm cười nói:

"Ta biết chứ người cứ yên tâm ta không phải người lỗ mãng đâu, khi nào người sẵn sàng thì nói cho ta biết. Nhìn ta vậy thôi chứ ta không phải người lỗ mãng đâu."

Hương Thiên Ánh mỉm cười ngoái đầu lại nhìn hắn, trong nụ cười tràn đầy vẻ khinh bỉ nói:

"Băng Thần huynh thật sự hết thuốc chữa rồi, huynh nói ra câu đó thì chính huynh có tin không?"

Băng Thần thần nhiên nói:

"Tin chứ sao không."

Tuy miệng nói thế nhưng trong lòng thì thầm bồi thêm:

"Tin thế méo nào được."

Băng Thần xoay nàng lại nhìn nàng mỉm cười sau đó ngậm lấy bờ môi mọng của nàng, đầu lưỡi khê mở hàm răng quần lấy cai lưỡi thom tho, một hồi lâu sau đó hai người mới tách ra, hần nói:

"Tuy trong chuyện tình cảm ta có vẻ không đáng tin nhưng ít nhất đối với nàng nếu nàng chưa sẵn sàng ta sẽ không gượng ép. Ta thế....."

Băng Thần muốn thề nhưng Hương Thiên Ánh che miệng hần lại nói:

"Huynh không cần thề, ta biết huynh tốt rồi, nhưng lời nói phải đi kèm hành động, bước thứ nhất là bỏ tay khỏi miệng của ta."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không ăn được thì cũng phải cho sờ vào hiện vật để đỡ thèm chứ."

Hương Thiên Ánh cạn lời, như vậy cũng nói được, nhưng nàng thật sự hết cách đành phải nhẹ giọng nói:

"Mặc kệ huynh nhưng phải có chừng mực biết hay chưa?"

Băng Thần vỗ ngực nói:

"Ta đã nói mình không phải người lỗ mãng rồi mà, không hiểu sao miệng người xúc cảm tốt quá mới làm ta không lỡ rút tay lại."

Hương Thiên Ánh bĩu môi nói:

"Biến thái "

Băng Thần không thèm quan tâm bởi chính hần cũng cảm nhận mình có chút biến thái, nàng gọi mình như thế cũng không sai, chính nhân quân tử thì làm sao chiếm được trái tim của nàng, bây giờ hần cũng không vội chiếm lấy nàng làm gì.

Trái ngọt phải để lâu mới hấp dẫn, một ngày nào đó hần sẽ khiến nàng phải chủ động.

Tính danh: Hương Thiên Ánh

Thực lực: Dị năng Phong Đế (Tinh thần hệ dị năng)

Huyết mạch: Tinh Yêu Nữ Thần (Chân Thần Huyết Mạch)

Thể chất: Thiên Địa Hội Tụ (Chân Thần Thể Chất)

Đăng cấp: 41

Lực lượng: 400 triệu

Tốc độ: 200 triệu

Trí lực: 32

Thiên phú: 90

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Mộc, Thủy, Hỏa, Băng

Tuổi thọ: 250

Độ thiện cảm: 88

Danh hào: Nhân Tướng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Độ thiện cảm cũng đã đạt 88, mấy ngày trước mới chỉ 75 thôi, nhưng có lẽ mình còn chưa thâm nhập nơi sâu nhất của nàng, Băng Thần nghĩ ngợi một chút rồi hắt ta mới nói:

"Ta nghĩ kỹ rồi, chừng nào ta giúp nàng tái tạo lại quê hương thì khi đó ta sẽ đem nàng ra thị để chúc mừng."

Hương Thiên Ánh cảm động vô cùng, không ngờ người đàn ông lại đoán ra khúc mắc trong lòng của mình, nàng mỉm cười nói:

"Ta bây giờ đã là người của huynh rồi, sự ích kỉ khiến ta làm huynh thiệt thòi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Dù sao chiếm lại một nơi của nhân loại từ tay yêu thú cũng là một chuyện rất thú vị, đáng để ta thử, người không phải suy nghĩ nhiều."

Bỗng từ đằng sau vang lên âm thanh chế giễu:

"Băng Thần sao lúc chiếm lấy ta huynh bá đạo thế, đến lúc theo đuổi sự phụ lão nhẹ nhàng như thế, ta hơi ghen tỵ rui đây."

Hương Thiên Y không biết từ lúc nào đã đi đến đằng sau, Băng Thần dùng đuôi cuốn nàng đến bên cạnh mình mỉm cười nói:

"Tất nhiên phải thiên vị nàng rồi, nếu nàng không bỏ công chăm sóc người từ bé thì ta tìm đâu ra một lão bà xinh đẹp như thế này."

Hương Thiên Y nghe thế thì trong lòng cảm thấy ngọt ngào, nàng đắm nhẹ vào ngực của Băng Thần thêu thảo:

"Chỉ được cái dèo miệng."

Băng Thần gật đầu nói:

"Cái này thì ta công nhận, nếu không thì ban đêm sao khiến người thoải mái như thế."

Hai người gương mặt lập tức xoát đỏ, Hương Thiên Y nghĩ đến ban đêm cái miệng dèo quẹo kia mấy cái chiêu thức thì người không khỏi mềm ra.

Hương Thiên Y xấu hổ nói:

"Không được nói đến mấy thứ này, nhờ có ai nghe thấy thì sao."

Sau đó ba người cùng nhau ngắm mặt trời dần lên phía đằng xa, Hương Thiên Ánh cảm giác mình đã tìm thấy tương lai tốt đẹp hơn, nàng nhìn qua Băng Thần thầm nghĩ:

"Cám ơn"

Đang hí hóp Băng Thần nhỏ giọng:

"Không cần cảm ơn ta, người chính là món quà tốt nhất ta nhận được, vui lên sau này bất cứ chuyện gì cũng sẽ có ta lo."

Hương Thiên Ánh mỉm cười, cái này nam nhân giống như lúc nào cũng biết nàng nghĩ gì cần gì vậy, thật tốt. Nàng nào đâu hấn chưa thị nàng ngay bởi vì Âm Dương Song Tu Thần Quyết yêu cầu đến tận 96 độ thiện cảm thì mới bắt đầu có tác dụng, thế nên hấn chỉ có thể nuôi dần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 249: Bạch Huyết Chiến Y

Băng Thần cùng các nàng ăn xong bữa sáng sau đó mọi người mới đăng nhập Tân Sinh, lúc hấn ta đi thì vẫn thấy ngoài đại sảnh mấy vị Phong Thần vẫn say sưa nằm la liệt khắp các nơi, những người mạnh nhất của thế giới không ngờ còn không chịu được sức hấp dẫn của hảo tửu.

Đi vào trong Tân Sinh thì thấy một đám sủng thú vẫn đang ôm nhau ngủ, không thu chúng nó vào trong thú sủng không gian cũng rất phiền phức, có lẽ phải gửi chúng nó về tổng bộ nhờ người trông chừng nếu không thì một chết.

Nhưng khi hấn chỉ vừa đề nghị thì liền bị bọn nó phản đối ngay lập tức, Bạch còn nhắc hấn biến hấn thành một món trang bị vì nó lười đi bộ, đứng trên vai của Băng Thần thì càng to càng khó chịu. Băng Thần sau đó lấy ra một trang bị Kim Cương.

"Biến người thành vương miện."

Nhưng khi Băng Thần còn chưa kịp làm gì thì từ trong thân thể hắn bay ra một chiếc vương miện khác, như mọi lần chiếc vương miện Kim Cương biến thành bụi thay vào đó là một thứ khác. Nhưng lần này Băng Thần muốn thử nghiệm xem những thứ này có thể dùng để Dung Hợp được hay không.

Huyết Tinh Chiến Y của hắn được chọn làm vật thử nghiệm

Dung hợp

Bạch cùng Huyết Tinh Chiến Y có thể dung hợp làm cho Băng Thần vui mừng vô cùng, chỉ số cũng phi tốc bay lên.

Bạch Huyết Chiến Y (Toàn thân trang phục)

Sinh lực: + 10000

Phòng thủ: + 2000

Tốc độ: +1000

Độ quý hiếm: Thông Thiên Khí

Tác dụng: Mỗi khi giết chết một quái vật có huyết mạch cao cấp sẽ trực tiếp quy đổi thành huyết mạch cao cấp nhất trong Tân Sinh (Huyết mạch trong hiện thực không tính tới) Người mặc trang phục với cứ mỗi 1% máu mất đi thì sẽ tăng 1% sát thương. Trang bị tự động kích hoạt, không hồi chiêu không tiêu hao.

Nhưng sau khi hắn ta vừa hoàn thành dung hợp thì Tân Sinh lại phát ra thông báo.

Thông cáo thể giới

Để tiện cho việc thống kê chiến lực sau tất cả các trang bị người chơi sử dụng sẽ bị giới hạn trong chỉ tiết nhân vật mời mọi người trang bị những thứ tốt nhất cho bản thân để tiện việc thống kê.

Để tiện cho việc thống kê chiến lực sau tất cả các trang bị người chơi sử dụng sẽ bị giới hạn trong chỉ tiết nhân vật mời mọi người trang bị những thứ tốt nhất cho bản thân để tiện việc thống kê.

Để tiện cho việc thống kê chiến lực sau tất cả các trang bị người chơi sử dụng sẽ bị giới hạn trong chỉ tiết nhân vật mời mọi người trang bị những thứ tốt nhất cho bản thân để tiện việc thống kê.

Cơ hội để quảng bá cho Nữ Vương Cung Băng Thần làm sao bỏ qua, sau khi thay xong thì Băng Thần chờ đợi thống kê đi ra.

Sau một hồi quả nhiên có thống kê chiến lực tổng quát đi ra.

1. Băng Thần - Nữ Vương Cung - 253000

2. Đoàn Dự - Nữ Vương Cung - 101000

3. Elise - Roma - 96000

4. Huy Vũ - Thần Lâm - 95200

5. Vũ Mộng - Vũ Mộng - 95100

(Chỉ trên 70000 chiến lực mới được nhập bảng)

Thể giới thông cáo

Để loại trừ việc người chơi sử dụng trang bị quá nhiều trong chiến đấu từ giờ khác này mỗi lần thay trang bị cần người chơi trong vòng mười phút không chịu sát thương cũng như không gây sát thương (ngoại trừ vũ khí)

Để loại trừ việc người chơi sử dụng trang bị quá nhiều trong chiến đấu từ giờ khác này mỗi lần thay trang bị cần người chơi trong vòng mười phút không chịu sát thương cũng như không gây sát thương (ngoại trừ vũ khí)

Để loại trừ việc người chơi sử dụng trang bị quá nhiều trong chiến đấu từ giờ khác này mỗi lần thay trang bị cần người chơi trong vòng mười phút không chịu sát thương cũng như không gây sát thương (ngoại trừ vũ khí)

Băng Thần cảm giác như hệ thống của Tân Sinh đang nhắm thẳng vào mình vậy, sau đó khi hắn muốn thay trang bị thì sẽ không thể làm liền tay như trước, nhưng cũng phải thôi gấp không chế thì lấy Lam Thần Dây Chuyển ra đeo, gần hết máu thì lấy Thần Vũ Dây Chuyển ra đeo.

Như thế thì quá bá đạo rồi, chính hắn cũng cần sự thay đổi này bởi rất có thể đối thủ của hắn sau này cũng dùng cách này thì không tốt cho lắm, tất nhiên

có người vui thì cũng có người buồn, cả Tân Sinh một lần nữa xôn xao.

Không chỉ bởi vì việc thay đổi cách thức lắp ráp trang bị mà còn do Băng Thần có chiến lực quá mức khủng khiếp, Băng Thần lúc này thì đang làm quen với những thay đổi trong bảng chỉ số của mình.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 37) (Chiến lực: 253000)

Danh hiệu:Kẻ dẫn dắt (Npc luôn có hảo cảm nhận nhiệm vụ xác suất đề cao)

Exp: 200000 /3300000

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp:Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 78000

Lam: 1008210

Công kích: 8600

Phòng thủ:7010

Tốc độ: 1040

Trí lực: 760

Thể chất: 4250

Kĩ năng: Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20),Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Ám Hàng Lâm (cấp 20),Quang Minh Cầu (cấp 20),Hắc Ám Giết Chóc (cấp 20),Quang Minh Ám Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Trang bị: Sát Thần Kiếm, Bạch Huyết Chiến Y, Ngân Lang Thần Bộ, Thiên Thần Vương Miện, Thần Vũ Dây Chuyền, Thủy Lam Nhẫn, Hóa Huyết Nhẫn. (Đang trang bị)

Sủng thú: Lam, Ngân, Bạch.

Có thể nói là không sót một cái gì, lần này coi như không còn sai sót gì nữa, theo Băng Thần nghĩ bảng chỉ số này mai sau cũng sẽ không cần thay đổi gì nữa. Đây tất nhiên cũng là nhận định chung của tất cả các người chơi.

Bỏ qua chuyện này Băng Thần tiếp tục đi về phía trước, hần có cảm giác mình càng lúc càng gần bá chủ của cái khu vực này hơn rồi, rồi cái gì đến cũng phải đến hần đã trọn mắt ha mồm khi thấy nó.

Ban đầu hần còn tưởng là một quả đồi thế nhưng Băng Thần có vẻ nhầm to, khi hần ta còn định đi qua ngọn đồi, có điều khi hần nghe được tiếng thở thì mới nhận ra ngọn đồi này sống.

Tính danh: Hoàn Tổ (Cấp 400)

Danh hiệu: Hạ cấp long tộc

Độ quý hiếm: Thần cấp

Huyết mạch:Đại Địa Thần Long

Sinh lực:???????

Lam:???????

Công kích:???????

Phòng thủ:???????

Tốc độ:???????

Trí lực:???????

Thể chất:???????

Độ thiên cảm: 40

Chiều thức:??????

Đi đường vòng

Vừa nhìn vào thông tin của con quái vật Băng Thần liền không hỏi hít một hơi thật sâu, trước khi đi đã nghe đồn có long tộc thành viên canh giữ ngoài khu vực nhưng hắn ta tưởng còn xa, ai ngờ được bây giờ lại có một con nằm ở đây.

Băng Thần cùng Lam chuẩn bị muốn đi đường vòng thì cảm giác mặt đất rung động mãnh liệt, quay về đằng sau thì thấy một cặp mắt không lồ đang nhìn mình. Hắn cảm giác tử vong uy hiếp không khi nào mãnh liệt như bây giờ.

Hắn che mình trước Lam nhưng ngoài dự đoán của hắn con Địa Long chỉ nhìn hắn sau đó lê thân xác mệt mỏi của mình tiếp tục nằm ngủ, Băng Thần thờ phào một hơi sau đó quyết định tiếp tục vòng qua.

Đến tận nửa ngày sau hắn ta vẫn còn có một chút lo lắng, đôi khi vẫn phải ngoái đầu về đằng sau xem thế nào, mặc dù hắn biết rõ nếu con rồng ra tay thì mình chết chắc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 250: Hơi lố

Đi đến tận tối Băng Thần mới yên tâm rằng con rồng kia không đi theo mình, Băng Thần thở ra một hơi sau đó leo lên một ngọn núi đá để vừa nghỉ ngơi vừa quan sát tình hình.

"Người có chắc là muốn nghỉ ngơi ở đây không thể Băng Thần."

Lam dưới hình hài một cô bé hỏi hắn, Băng Thần gật đầu nói:

"Chỉ ở đâu nữa bây giờ, phải chọn một nơi thật sự an toàn nghỉ ngơi mới được, quan trọng nhất vẫn là người còn ta một chút nữa thì phải ra thực tại rồi."

Lam lo lắng nói:

"Ta thật sự cảm giác ở trên ngọn núi này không an toàn đâu, thật đấy."

Băng Thần nhìn nàng lo lắng thì xoa đầu nàng hỏi:

"Nơi đây vừa cao ráo vừa thoáng đãng khó gặp yêu thú, người xuống dưới thì càng dễ gặp nguy hiểm hơn."

Lam lắc đầu chỉ về một hướng rồi nói:

"Nó cứ nhìn chăm chăm như thế thì làm sao ta cảm thấy an toàn được cơ chứ."

Băng Thần nhíu mày:

" "Nó "hào?"

Băng Thần nhìn theo hướng của cô bé chỉ thì mới giật nảy cả mình lên khi không xa có hai con mắt to đùng đang nhìn hai người, cái mà bọn họ vốn tưởng là đỉnh núi lại có mắt nhìn. Hắn ta vội vàng nhìn thông số xem nó là thứ gì.

Tính danh: Thạch Vương (Cấp 450)

Danh hiệu: Thạch Vương (????)"

Độ quý hiếm: Thần cấp

Huyết mạch: Thạch Nhân

Sinh lực:????????

Lam:??????

Công kích:??????

Phòng thủ:??????

Tốc độ:?????

Trí lực:?????

Thể chất:?????

Độ thiên cảm: 70

Chiêu thức:??????

"Trời đầu, rốt cuộc hôm nay là ngày gì thế nhỉ?"

Nhưng Băng Thần còn chưa kịp ra phản ứng thì chiếc đầu đá đã mở miệng âm thanh vang vọng:

"Không cần sợ thanh niên nhân, ta sẽ không làm hại hai người, chỉ là có chút thắc mắc cần người giải đáp mà thôi."

Băng Thần giữ mình bình tĩnh chấp tay nói:

"Tiền bối có chuyện gì cần hỏi cứ nói ta sẽ trả lời nếu biết."

Thạch Vương mỉm cười nói:

"Thủy Dương Đại Đế còn khỏe chứ?"

Băng Thần ngạc nhiên, Thủy Dương đại đế không phải là người đã giao nhiệm vụ để mình đưa Lam Thần cho Thanh Lam hoàng hậu hay sao. Hắn khẽ giọng hỏi:

"Thủy Dương Đại Đế vẫn còn khỏe nhưng sao mà ngài biết rằng ta biết ngài ấy?"

Thạch Vương ha ha cười sau đó nói:

"Làm sao ta không biết Thủy Lam Nhãn, Hỏa Huyết Nhãn do ta chế ra, thậm chí ta còn biết Lam Thần Dây Chuyển cũng đang ở trên người người. Nói cho ta biết người tới đây làm gì?"

Băng Thần biết rằng mình gặp người quen của mấy vị kia, có khi tìm được giúp đỡ không chừng, hắn khẽ nhàn đáp:

"Thưa tiền bối ta được Đại Đế ủy thác giao Lam Thần cho hoàng hậu nhưng khi ta tìm đến nàng thì mới qua con gái của nàng biết được nàng ấy đã bị Dâm Long Mặc Khương bắt về, nó tuyên bố muốn cưới nàng làm vợ."

Sau đó ta nhận được ủy thác của em trai Thanh Lam Hoàng Hậu là Thanh Lâm thành chủ đi đột nhập Long Sào khám phá chỗ nàng bị dẫu. Chỉ cần xác định vị trí thì sẽ dễ dàng cứu người, chứ nếu không thì sẽ đánh rắn động cỏ."

Thạch Vương mỉm cười nói:

"Thằng nhóc Thanh Lâm này tính tình vẫn như thế, để ta nói cho người biết, lúc này long tộc đang tổ chức giỗ tổ, người đi vào đó sẽ chết chắc, thậm chí Thanh Lâm tự chạy đến đây thì cũng chạy trời không khỏi nắng."

Băng Thần mồ hôi đổ như thác như thế này thì làm sao hoàn thành nhiệm vụ đây hả trời đất, Thạch Vương thấy thế thì nói:

"Ta có giao kèo với long tộc nên không thể trực tiếp giết người được nhưng ta có thể hỗ trợ người theo cách khác, bây giờ trước tiên cho người tắm trong máu của ta."

Nói xong thì Băng Thần bị một giọt máu không lồ nhỏ vào người

Băng Thần người chơi đã tắm trong máu của Thạch Vương nhận hiệu quả có lợi (Che giấu: Không gây bất cứ sự chú ý nào cho quái vật cấp cao)(Vĩnh viễn)

Băng Thần vuốt đi mặt máu của mình nhìn thấy thanh âm thông báo thì vui mừng như thế này thì không sợ mình bị phát giác nữa rồi, thấy hắn hí hửng Thạch Vương lắc đầu nói:

"Tuy khí tức của người biến mất nhưng hình hài của người vẫn còn nguyên, đám rồng đó không phải mù nhưng có thể sẽ có cơ hội dành cho người."

Ánh mắt sáng lên Băng Thần chấp tay ánh mắt thành kính hỏi:

"Mong tiền bối chỉ rõ."

Thạch Vương nói:

"Ba ngày nữa Long tộc sẽ tổ chức giỗ vào đêm trăng tròn, tất cả thành viên long tộc đều phải tham gia, người sau đó đi tìm nàng thì sẽ không có ai ngăn cản."

Sau đó Thạch Vương làm rơi ra một cục đá rồi nói:

"Cục đá này cách sử dụng rất đơn giản khi tìm được nàng người cầm nó lên sau đó liên tưởng đến nơi mình cần đến thì sẽ giúp người cùng nàng động thổ đến nơi luôn. Nhưng nhớ rõ rằng nếu chưa gặp nàng thì đừng lấy ra, nếu không nghĩ vãn vơ mà động thổ luôn thì hết thuốc chữa luôn."

Băng Thần gật đầu nói:

"Đa tạ tiền bối giúp đỡ."

Thạch Vương lắc đầu nói:

"Ta chỉ giúp bằng hữu của mình mà thôi, bây giờ ta sẽ khiến người động thổ đến gần Long Sào còn cô bé này thì trò chuyện với ta một ngày ta sẽ đưa nàng về Bạch Hồ thành. Cố lên chàng trai trẻ."

Thạch Vương vừa dứt tiếng thì Băng Thần bỗng nhiên bị một lực kéo rất lớn lôi xuống đất, sau đó không gian tối đen như mực, mười giây sau hắn mở mắt ra thì thấy trên đầu mình một đồng rỗng đang bay qua, bay lại.

Băng Thần người chơi đã được boss Thạch Vương truyền tống đến Long Sào (khoảng cách?????)

Băng Thần phản ứng đầu tiên là hást hết đất cát lên người để nguy trang, có vẻ Thạch Vương truyền tống hơi lớ rồi, hắn ta đang nằm trong một cái tổ của một con rỗng thì phải.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Ăn

Băng Thần hơi quan sát một chút thì thấy quả nhiên đúng là như thế, một đám rỗng con đang bay lượn phía trên.

Tính danh: Tiểu Nhất (Cấp 150)

Danh hiệu: Không

Độ quý hiếm: Siêu thoát

Huyết mạch: Thần Long

Sinh lực:????????

Lam:???????

Công kích:???????

Phòng thủ:???????

Tốc độ:??????

Trí lực:??????

Thể chất:??????

Độ thiên cảm: 60

Chiêu thức:???????

Lúc này đánh rần động cỏ thì chết chắc chỉ có thể từ từ, hắn lựa chọn thoát ra khỏi trò chơi, mai rồi tính tiếp.

"Hủ hồn tỳ nữa thì xong đời, không biết đám rống con kia bao nhiêu tuổi mà mỗi con đều cấp 100."

Băng Thần lấy lại tinh thần sau đi làm việc của mình, hắn ta cần tham khảo một chút thông tin về long tộc của Tân Sinh thế giới, năm phút sau Trịnh Vũ Cầm đã cho hắn đáp án mà hắn ta muốn.

"Đây là tất cả những gì người của chúng ta từ thư viện của tất cả các tòa thành tìm tới."

Trịnh Vũ Cầm ngồi trên đùi hắn nhẹ giọng nói:

"Huynh có muốn làm chút gì không?"

Băng Thần mỉm cười nhìn nàng, Trịnh Vũ Cầm xấu hổ bởi vì mình lại đi chủ động trong chuyện xấu hổ như thế, nhưng cảm giác đó thật khó tả, trước kia nàng không hiểu mấy cô nàng khác làm sao lại ngiên như thế, bây giờ thì chính nàng cũng không dứt ra được.

Băng Thần vuốt ve nàng hỏi:

"Ngươi muốn đến mức chủ động luôn ư."

Trịnh Vũ Cầm mặt xoát đỏ lí nhí hỏi:

"Huynh có cảm thấy ta không biết xấu hổ hay không."

Băng Thần mỉm cười tự tin đáp:

"Không phải ngươi không biết xấu hổ mà do sức hấp dẫn của ta quá lớn mà thôi, thôi thì chiều ý ngươi vậy."

Năm tiếng sau đợi nàng ngủ say Băng Thần mới đi nghiên cứu về long tộc một cách kỹ càng, thế nhưng chi tiết về long tộc cũng khá mơ hồ, trong đầu hắn bắt đầu nghĩ đến nhiều phương án hơn, kể cả tình huống mình bị phát hiện.

Long tộc rất thích những thứ đồ quý giá thế nên trong tổ riêng của mình ở Long Sào đều giấu đại lượng châu báu ở đâu đó, thế nhưng không dễ dàng để có thể tới nơi chứa đựng được, Băng Thần nghĩ nghĩ một chút thấy hay mình thử chế biến thức ăn mang vào Tân Sinh.

Dù sao có Vô Hận Giới Chỉ không sử dụng thì phí phạm, nghĩ là làm hắn đi ra khỏi phòng của Trịnh Vũ Cầm sau đó bắt đầu chế biến, các loại bánh cỡ lớn được ưu tiên, nếu thật sự đám rống có thích ăn đi nữa thì phải nhét vừa họng bọn nó rồi mới tính tiếp được.

Băng Thần làm xong mọi thứ sau đó nhét hết vào Vô Hận Giới Chỉ chuẩn bị mang đi đối phó đám rống, nếu không được thì chết thôi, huống chi hắn chỉ để dành cho tình huống bị phát hiện.

Hắn đăng nhập vào Tân Sinh sau đó phát hiện mỗi lần vào Tân Sinh mình đều trong trạng thái đứng, bây giờ phải cố gắng vừa vào thì phải nằm xuống tránh né ngay.

"Bịch "

Vừa vào bên trong hắn ta liền nằm xuống sau đó lấy lá cây vùi lên đầu mình, nhưng tay hắn đập phải thứ gì đó cứng cứng, hắn nhìn sang thì thấy một cái móng vuốt thật to, nhìn lên cao hơn nữa thì thấy một con rống đang nhìn mình.

Hắn giật mình ngã ngửa ra thì thấy sáu con rống con ngày hôm qua đang bao quanh hắn, một con trong số đó nói:

"Các ngươi thấy chưa ta đoán rằng hắn sẽ trở lại vào sáng sớm mai."

Mấy con rống còn kia hất mặt không thèm nhìn, đám rống con này vẫn còn nhỏ chỉ cao khoảng ba mét mà thôi, nhưng cấp độ của chúng nó thì không đùa chơi được.

Con lớn nhất nhìn Băng Thần rồi hỏi:

"Nghe nói có những người từ thế giới khác có mặt ở thế giới của bọn ta, ngươi có phải một trong số bọn họ không?"

Băng Thần lấy lại bình tĩnh đứng lên sau đó nói:

"Đúng thế."

Tiểu Nhất nhìn hắn rồi hỏi:

"Mấy người trong tộc có bảo các ngươi không thể chết hoàn toàn được, không biết có phải thật không?"

Băng Thần thấy tình hình không ổn nhưng vẫn đáp:

"Đúng thế "

Tiểu Nhất nhìn hấn hưng phấn nói:

"Thế ta đập chết người sau đó người sống lại cho chúng ta xem nhé."

Băng Thần tròn mắt vội vàng xoa tay nói:

"Như thế thì có gì vui, thực ra ta còn có thứ đảm bảo các người thích hơn cả chuyện giết ta."

Tiểu Nhất cùng năm con rồng khác nhìn nhau sau đó hỏi:

"Chuyện gì?"

Băng Thần lấy ra một cái bánh kem mình tự làm rồi nói:

"Người ăn thử thứ này đi."

Đồ ăn của hấn miếu sát hết tất cả, hấn không tin mấy con rồng này không thích, quả nhiên dù sao cũng là thức ăn theo ký ức của Thực Thần của Thần giới dăm ba con rồng làm gì mà kháng cự được. Tiểu Nhất hít mắt lại nói:

"Ngon quá, Tiểu Nhị, Tiểu Tam, Tiểu Tứ, Tiểu Ngũ, Tiểu Lục giá mà các người thử được."

Con rồng Tiểu Nhị đập tay vào đầu Tiểu Nhất gào lên:

"Nôn ra cho ta, mấy con khác cũng lao tới bóp cổ nó."

Băng Thần gào lên:

"Các vị yên tâm ta có chuẩn bị cho tất cả mọi người."

Năm chiếc bánh khác được lấy ra sau đó nhét vào mồm từng con một, sau đó Tiểu Nhất lên tiếng hỏi:

"Người còn những thứ này không, cứ lấy ra chúng ta còn thêm."

Băng Thần thấy mấy chiếc bánh có tác dụng thì kế hoạch giữ mạng liền chuyển thành kế hoạch làm giàu, hấn ho khan nói:

"Thứ này làm ra thì không khó nhưng phải cần đến nguyên liệu đặc biệt, chỉ cần có nguyên liệu đặc biệt thì ta có thể làm bao nhiêu bánh tùy thích."

Mấy con rồng mắt sáng lên nhìn nhau cười vui vẻ, chúng nó nó đặc ý nói:

"Chúng ta trong tộc địa vị rất cao thế nên người muốn gì ta cũng có thể mang tới."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 252: Trộm nhà khó phòng

Băng Thần nghe thế càng thích nhưng vẫn đề phòng nói nhỏ:

"Nhưng ta cần là kho báu, các người có cảm giác được mùi vị đặc biệt hay không, phải có kho báu càng quý giá càng tốt."

Mấy con rồng gãi đầu nhìn nhau chúng nó sống vài trăm năm rồi nhưng vẫn chưa từng nghe nói tới kho báu có thể ăn được, nhỏ nhất Tiểu Lục nhìn hấn âm thanh nghiễm túc nói:

"Ý người nói là nếu đồ vật dùng để chế biến quý giá hơn, số lượng nhiều hơn thì có thể làm ra món ăn ngon hơn phải không?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Đúng như thế, các người nghĩ xem đồ càng quý thì càng nhiều người thích, muốn làm ra đồ ăn ngon thì cũng phải dùng đồ càng tốt mới đúng phải không. Nếu dùng cỏ để làm đồ ăn thì làm sao ngon bằng một cọng rau....."

Hấn lòi chiết lý ra để giải thích thì mấy con rồng bắt đầu rối não, Tiểu Ngũ lắc đầu nói:

"Ăn ngon là được nghĩ nhiều làm gì, dù sao kho báu cũng mệnh mông cho hần một chút thì cũng có sao đâu."

Mấy con rồng khác cũng gật đầu, ngồi nghe Băng Thần giảng đạo thì không bằng để hần làm đồ ăn cho mình ăn, còn hần ta làm nhằm cái gì thì bọn nó cái hiểu cái không. Long vốn thông minh nhưng không có nghĩa tuổi nhỏ cũng sẽ thông minh ngay, chúng như đứa trẻ năm tuổi nghe giáo sư đại học giảng triết học vậy.

Tiểu Nhất hơi làm nhằm cái gì đó thì mặt đất sáng lên sau đó mở ra một thống đạo sáu đứa chúng nó mang theo Băng Thần mang xuống, vừa xuống dưới Băng Thần liền bị choáng ngợp bởi các món bảo bối nằm lẫn lóc dưới mặt đất.

Tiểu Nhất ôm lấy một mớ đưa cho Băng Thần rồi nói:

"Người cầm đồng này ra chế biến trước cho bọn ta xem xem."

Băng Thần liếc sơ qua thì liền tròn mắt

Cự Long Giáp đẳng cấp Kim Cương, Địa Tinh Kiem cấp Kim Cương, Thăng cấp thạch x3.....

Thăng cấp thạch

Cấp độ cộng 1 giới hạn đến cấp 50

Băng Thần lúc này mắt đã sáng hơn đèn pha, Tiểu Nhất thấy hần đơ ra thì nói:

"Người mau chế biến đồ ăn đi chứ."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Các người đợi ta 15 phút."

Hần đi ra ngoài thế giới thực bắt đầu lấy nguyên liệu nấu nướng, hần gọi điện thoại cho Khang Thiết gấp gấp nói:

"Chuẩn bị cho ta mười xe vận tải thực phẩm tươi ngon, giá cả không cần thương lượng trực tiếp giá cao mua hết."

Khang Thiết không biết chuyện gì nhưng vẫn mỉm cười nói:

"Ta đã rõ người cứ yên tâm."

Băng Thần vừa cắt thái vừa nói:

"Người nhất định phải đảm bảo độ tươi ngon của chúng, làm tốt ta thưởng người một trăm triệu liên minh đồng."

Sau đó Băng Thần cúp máy mười một cái đuôi nhanh chóng cắt thái Hư Vô Hỏa khiến có ăn chín trong chớp mắt, những chiếc bánh kem thì mau chóng lạnh nhờ khả năng điều khiển băng giá. Mười năm phút sau Băng Thần quay lại với một đồng đồ ăn sau đó nói:

"Đây bằng đó chỉ đủ chế nhiều đây mọi người ăn đỡ."

Càng ăn bọn nó càng nghiền đồ đưa ra càng nhiều, Băng Thần làm đồ ăn cũng càng chất lượng, thậm chí có đại bổ dành cho long tộc nữa, mấy con rồng càng ăn càng hưng phấn, càng nghiền hơn nữa.

Một ngày sau

Tiểu Nhất hô vang:

"Chuyển đều tay nào sắp đến bữa tối rồi, nhóm cuối cùng rồi."

Rộng ngàn thước kho báu vật đã đi vào túi của Băng Thần, một bữa đồ lâu thịnh soạn được Băng Thần dọn ra, Băng Thần thực ra không thấy mình có lỗi gì bởi Tiểu Nhất cùng đám anh em đều tăng cấp rõ rệt.

Tính danh: Tiểu Nhất (Cấp 165)

Danh hiệu: Không

Độ quý hiếm: Siêu thoát

Huyết mạch: Thần Long

Sinh lực:????????

Lam:??????

Công kích:??????

Phòng thủ:??????

Tốc độ:?????

Trí lực:?????

Thế chất:?????

Độ thiên cảm: 95

Chiêu thức:??????

Tiểu Nhất có vẻ tài năng nhất, tăng hấn mười năm cấp, Băng Thần nhìn qua sau đầu rồng béo mập không khỏi mỉm cười, hấn rất khâm phục sức ăn của đám này, bọn chúng đã ăn không ngừng nghỉ hơn một ngày rồi nhưng vẫn còn muốn ăn nữa.

"Mọi người cạn chén."

Băng Thần dơ lên ly rượu, đám rồng cũng đưa những chiếc bát lớn uống miết mãi, sau khi hết chén thì bữa tiệc bắt đầu, con bò khổng lồ bị chúng nó chia xe hết cho nhau, công sức tắm ướp của Băng Thần khiến từng thớ thịt đều là cực phẩm.

Sau bữa ăn sau khi nhai hết luôn mấy khúc xương cuối cùng thì Tiểu Nhất nói:

"Băng Thần đại ca hết nguyên liệu rồi chúng ta làm sao để có thêm thức ăn đây."

Một ngày thời hình tượng của Băng Thần trong mắt chúng nó tăng nhanh đến mức chóng mặt, nghiễm nhiên được cả sáu con rồng gọi bằng đại ca. Băng Thần nghĩ một chút sau đó mỉm cười nói:

"Các ngươi ghé tai lại đây ta chỉ cách cho."

Năm phút sau

"Các ngươi cứ làm như thế là được."

Tiểu nhất mắt sáng lên nói:

"Đại ca quả nhiên cao kiến."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta làm thế thì bản thân cũng có được cái gì đâu, chỉ bù cho các ngươi vừa được ăn ngon lại còn tăng cấp."

Tiểu Nhất cùng mấy con rồng khác đều cảm thấy Băng Thần thật vĩ đại giống như thiên sứ phái xuống giúp bọn họ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 253: Chơi lớn

Tối hôm đó Băng Thần vừa trở về liền miết mãi chế biến đồ ăn trong khi đám Tiểu Nhất đi làm chuyện hấn giao phó, Tiểu Lục con rồng nhỏ tuổi nhất trong đám rồng con bay sang một cái tổ khác, gặp một đám rồng khác hấn nhỏ giọng nói:

"Các ngươi lại đây ta có chuyện muốn bàn."

Mấy con rồng kia đi lại, con to nhất hỏi:

"Thiếu tộc trưởng ngài có gì cần giao phó?"

Tiểu Lục nói:

"Các ngươi cũng biết tình hình khó khăn của chúng ta, không lâu nữa sẽ đến long tộc tỷ thí đại hội, mà chúng ta yếu hơn phía Tây, Đông, Bắc nhiều. Nếu thua thì cần chờ rất lâu nữa mới có thể được chứng nhận là một chân chính long tộc thành viên, được đi ra ngoài chu du."

Mấy con rồng kia nhìn nhau sau đó gật đầu, ước mở của bọn chúng là đi ra long sào, trở thành một đầu chân chính long tộc thành viên, thế nhưng hiện thực rất phũ phàng, bọn chúng cần phải tỷ thí thắng những con rồng khác.

Thế nhưng điều này gần như không thể, bọn họ ừ ừ đúng như Tiểu Lục dự đoán, nó lấy ra những cái bánh đặt trước mặt bọn rồng rồi nói:

"Hi vọng của chúng ta là đây."

Mấy con rồng hỏi:

"Đây là thứ gì?"

Tiểu Lục mỉm cười nói:

"Các ngươi ăn đi rồi biết."

Sau đó nó còn vuốt vuốt râu mình nhưng chợt nhớ ra mình làm gì đã có râu như cha thế nên ngại ngần bỏ tay xuống, khi thấy đám kia nhìn chăm chăm mấy cái bánh thì hẳn mới thờ phào, mấy con rồng chỉ do dự một chút rồi ăn.

Ăn xong thì chúng nó chợt thốt lên:

"Ngon quá."

Tiểu Lục ra vẻ thâm sâu nói:

"Các ngươi kiểm tra thực lực của mình một chút xem nào."

Vài giây sau âm thanh vui mừng vang lên:

"Ta tăng một cấp bậc."

"Ta cũng thế."

"Tiểu Lục thiếu chủ rốt cuộc có chuyện gì?"

Tiểu Lục ho khan rồi nói:

"Sáu huynh đệ chúng ta hôm trước đi tới bờ sông chơi thì bắt gặp một nhân loại đang trôi sông, cứu song thì mới biết người ấy trong tay có thần kỹ, các món châu báu chúng ta tích trữ có thể biến thành những thứ đồ ăn tăng tu vi một cách nhanh chóng."

Chúng rồng con há hốc mồm ngạc nhiên thốt lên:

"Mấy thứ kia cũng có thể chế ra đồ ăn."

Tiểu Lục mỉm cười nói:

"Tất nhiên là có thể nếu các ngươi muốn ăn ngon đồng thời thời tăng sức mạnh lấy danh dự cho bản thân thì cứ nói, còn nếu không muốn thì ta lập tức rời đi. Nhưng các ngươi nghĩ kỹ nha, cơ hội chỉ đến một lần thôi."

Bỏ ra châu báu sau đó trở lên mạnh mẽ, chu du khắp nơi tìm con rồng cái đẹp nhất, châu báu cuối cùng chỉ mang ra khoe khoang một chút thì thôi nhưng thực lực thì tiến bộ sẽ có lợi cả đời."

Mấy con rồng con sau đó suy nghĩ ra dù sao cũng là đồ của cha mẹ bọn chúng, bản thân thực lực lại tăng cao, tính ra không lỗ tí nào, nhiều lắm thì ăn mấy đá mấy đám rồi thôi.

"Thiếu chủ chúng ta đáp ứng."

Tiểu Lục mỉm cười nói:

"Đám ứng thì tốt rồi nhưng bây giờ thì ta cần tình một chút tiền môi giới, ta giới thiệu vị kia cho các ngươi sau đó đồ ăn nhận về các ngươi cho ta một thành có được không?"

"Được chứ "

Đám rồng kia tất nhiên đồng ý một phần hiếu kính cũng bình thường thôi, đêm hôm đó mấy con rồng đi khắp nơi bắt đầu dụ dỗ, gần sáng chúng mới tụ

tập lại được.

Tiểu Nhất ăn miếng bánh mím cười nói:

"Ta dự đồ được 301 gia, các ngươi tình hình làm ăn thế nào rồi."

Tiểu Lục thở dài nói:

"Quả nhiên đại ca lúc nào cũng làm tốt nhất, ta chỉ được 250 nhà thôi."

Đám kia cũng báo ra hết số lượng, cứ mỗi một nhà hưởng được một thành thì con số thật khủng khiếp, Tiểu Nhất mím cười nâng ly đuổi rồng hỏi quấy khiến au cũng biết hẳn vui không thể nào tưởng.

Băng Thần thì hết đêm với sự trợ giúp của hơn một trăm người đã thành công làm vô số đồ ăn. toàn bộ những người tham gia đều nhận được một bộ trang bị Bạch Kim sáo trang. Riêng mấy cô gái thì trang bị kim cương đầy đủ, chính vì thế mọi người làm việc vô cùng hăng hái.

Chỉ còn hai tiếng nữa Băng Thần to giọng:

"Mọi người cố gắng lên, nơi nào xong thì gọi ta qua nấu cùng nếm nếm gai vị, thời gian không còn nhiều đâu."

Vụ làm ăn lời nhất lịch sử Tân Sinh đang được Băng Thần thúc đẩy, quả nhiên một vốn 100 lời mà, đến sáng khi Băng Thần vào thì cả đám đã đợi sẵn, Băng Thần xuất ra theo đúng phần chúng đáng được hưởng.

Băng Thần mím cười hỏi:

"Các ngươi đã thống kê chính xác chưa đây."

Tiểu Nhất mím cười nói:

"Đại ca huynh cứ yên tâm mọi chuyện đều ngon lành, số lượng bảo vật từng nhà tuy không thể chính xác hết nhưng cũng không quá khác nhiều."

Băng Thần sau đó nhíu mày hỏi:

"Các ngươi có đi qua nhà của Mặc Khương không?"

Tiểu Nhất mím cười nói:

"Đại ca yên tâm người người muốn cứu thì làm sao chúng ta không thăm dò, hôm nay nhà đó chúng ta đến cuối cùng sau đó đại ca có thể cao chạy xa bay."

Băng Thần mím cười chấp tay sau lưng nói:

"Các ngươi cũng cố gắng, sớm ngày gặp lại ở Bạch Hồ thành con bây giờ vào việc thôi."

Hắn leo lên đầu tiểu nhất bắt đầu đi khắp các nơi, các long tộc trưởng thành chắc chắn không thể nào ngờ chính giữa tộc lại xảy ra tình trạng này, từng chút, từng chút kho báu một bị lấy đi hết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 254: Cha người sẽ tự hào về các người

Băng Thần cùng đám rồng con Tiểu gia đi đến nhà của Dâm Long Mặc Khương, ba con rồng con trong nhà cũng ra đón Băng Thần sau đó giúp Băng Thần gom hết châu báu, sau đó lúc đi ra thay vì đi thẳng thì hắn quan sát một chút.

Có mấy nữ nhân đang bị cột lại bất ngờ trong đó lại có một người hắn biết đến, tất nhiên không tính hoàng hậu Thanh Lam, Băng Thần ho khan rồi nói:

"Mấy người các ngươi thực ra nếu nhận thêm một chút đồ ăn nữa thì sẽ lên được thêm một cấp nhưng báu vật lại hết mất rồi."

Mấy đứa con của Dâm Long Mặc Khương đều nhíu mày không biết phải làm sao, sau đó một con rồng dùng giọng nữ nói, hay là tiểu nữ phục vụ Băng Thần đại ca một chút, nhìn mặt rồng toát ra vẻ dâm dăng Băng Thần lạnh hết cả sống lưng.

Không hổ con gái của Dâm Long, Băng Thần ho khan nói:

"Ta nếu là long tộc thì có lẽ sẽ đồng ý nhưng ta lại là nhân loại, hay các ngươi cho ta nữ nhân kia đi cái người ở phía bên trái ngoài cùng ấy."

Mấy con rồng con nhú mày sau đó nói:

"Không được đó là của cha chúng ta nếu đụng vào sẽ bị la mắng, chúng ta bị la mắng nhiều đã phiền chết đi được rồi, nếu lần này về vừa mất kho báu vừa mất người của cha thì không tốt."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Các ngươi sai rồi, cứ nghĩ như thế thì các ngươi ăn chửi mãi cũng đúng thôi, thử hỏi xem nếu mất một chút nữ nhân khi nào cũng có thể bắt cùng con cái mạnh mẽ khiến hấn nở mày nở mặt thì hấn sẽ cảm thấy thế nào."

Thế nên các ngươi phải thể hiện ra mình thông minh vào, chỉ hi sinh những thứ dễ tìm, chính các ngươi đi ra ngoài cũng có thể bắt vài người cho cha các ngươi, nhưng vấn đề thực lực như thế này thì chừng nào mới ra ngoài được."

Hấn lắc đầu thở dài nói:

"Ta chẳng qua thấy các ngươi tu vi kém hơn mọi người nhiều quá thế nên muốn giúp các ngươi mà thôi, các ngươi đã không muốn thì thôi vậy."

Sau đó hấn cùng sáu con rồng đi ra ngoài, quay mặt đi thì hấn ta liền mỉm cười, bước đi được vài bước thì chúng nó lên tiếng.

"Băng Thần đại ca nói đúng, đám nữ nhân này sao sánh bằng chúng ta, ăn chửi ăn đánh thì cũng đã quen rồi, không vấn đề gì hết chúng ta trao đổi thôi."

Băng Thần mỉm cười nói:

" Các ngươi quyết định như thế là rất chính xác, cha các ngươi sẽ tự hào về các ngươi."

Sau đó hấn đỡ lấy hoàng hậu Thanh Lam đi ra, nàng lúc này vẫn đang bất tỉnh, già rồi lại còn phải chịu tra tấn của con rồng biến thái, nàng nhìn thì cũng đã hơn năm mươi rồi sao con rồng kia vẫn có hứng thú nhỉ.

Tính danh: Thanh Lam (Cấp 195) (Phong ấn)

Danh hiệu: Hoàng Hậu

Huyết mạch: Thanh Tước

Sinh lực:???????

Lam:???????

Công kích:???????

Phòng thủ:???????

Tốc độ:???????

Trí lực:???????

Thể chất:???????

Độ thiên cảm: 60

Chiêu thức:???????

Hóa ra là bị phong ấn, chả sao cấp cao như vậy lại không chạy được, hấn đang tính đi thì đằng sau âm thanh nữ nhân vang lên:

"Băng Thần ngươi không tính cứu ta hay sao?"

Băng Thần quay lại nhìn nàng ngạc nhiên hỏi:

"Sao ta phải cứu ngươi? Chúng ta là đối thủ cạnh tranh đẩy cô nương, tại hạ cáo từ trước."

Vũ Mộng gắt giọng nói:

"Ngươi không phải thích nữ nhân lắm hay sao? Cứu ta đêm nay ta sẽ cho ngươi chơi."

Băng Thần lập tức quay đầu lại hấn còn tưởng mình nghe lầm, hấn ngoái ngoắt tai hỏi lại:

"Người nói cái gì cơ?"

Vũ Mộng không chút ngại ngùng:

"Cứu ta đêm nay ta sẽ cho người chơi."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Người như thế thì chắc đã qua tay không biết bao nhiêu nam nhân ta thêm vào."

Vũ Mộng cười gằn nói:

"Không cần phải lo có nam nhân đụng vào ta, ta là less nếu không vào bước đường cùng ta sẽ không dùng đến hạ sách này."

Băng Thần ngưng lại nói:

"Không phải người thoát game là xong sao?"

Vũ Mộng lắc đầu nói:

"Tâm bùa dán trên người không có cấp 50 người vì người lột xuống thì không được, cứ như thế ta không thể đi ra khỏi Long Sao được, người dư tiền, dư trang bị thế nên ta chỉ còn biết được người thích nữ nhân thôi."

Sau đó nàng cười mỉm chế giễu:

"Hay người không lên được."

Băng Thần nghe đến đây mặt sầm xuống nhưng rất nhanh lại mỉm cười nói:

"Thế thì cũng được người đã muốn giao dịch như thế thì ta cũng xin, nói thật ta cũng muốn thử một lần chơi gái bên ngoài xem như thế nào, đã thế còn là đối thủ cạnh tranh lớn nhất nữa chứ, cũng thú vị đây."

Băng Thần quay lại mang ra một đồng đồ đưa cho mấy con rồng rồi nói:

"Ta lấy luôn nàng."

Đi về tổ của Tiểu gia Băng Thần nhìn chúng nói:

"Ta phải đi đây các người bảo trọng, sớm ngày gặp lại."

Mấy con rồng nhìn hấn nước mắt rung rung nói:

"Quãng ngày sau không có đồ ăn của người không biết bọn ta làm sao sống được đây, nhất định chúng ta sẽ sớm ngày đến Bạch Hồ thành."

Băng Thần mỉm cười kích hoạt viên đá của Thạch Vương đưa cho, trong chớp lát cả ba đã biến đến một khu rừng gần Bạch Hồ thành, hấn ta nhớ rất rõ vì ở đây mình thu phục được Hắc Vân Ngưu. Hấn đến nơi thì liền đặt hai người xuống đất, Băng Thần lấy ra kinh nghiệm thạch ăn hết.

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 38

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 39

.....

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã lên cấp 50

Vũ Mộng há hốc mồm vì ngạc nhiên nàng không ngờ Băng Thần lại làm một lèo lên tận cấp 50, như vậy chẳng phải hấn có thể lột tấm bùa cho mình, nàng to giọng:

"Giúp ta gỡ ra tấm bùa."

Băng Thần mỉm cười không nói gì, Vũ Mộng mở bảng xếp hạng ra thì thấy mình đã đi ra khỏi mười vị trí đầu tiên thì rất gấp gáp, quyền lực của nàng đang bị đe dọa.

"Tên kia chúng ta đi ra khách sạn giao dịch ngay."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta Băng Thần không bao giờ chịu thiệt thòi cả, cứu người thì đã có thể giao dịch nhưng không đồng nghĩa với ta phải gở bùa."

Vũ Mộng không biết mình đã xúc động phần tối tăm nằm trong tâm hồn hắc ta, nàng nhú mày sau đó nói:

"Trên tay ta có một chiếc nhẫn là thần khí, ta có thể đổi với người nhưng với điều kiện thứ giúp người thăng cấp ta cần mười viên."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Trước tiên ta phải coi chỉ số của nó rồi mới xem nó có đang mười viên hay không."

Nàng tháo ra chiếc nhẫn đưa cho hắc, Băng Thần xem một cái thì không khỏi lộ vẻ vui mừng

Sủng Thú Thần Nhẫn

Độ quý hiếm: Thần khí

Tác dụng: Nuôi dưỡng sủng thú một cách bị động

Tiêu hao: Lam Lượng:10 /S

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Ta thấy cha mà

Băng Thần nhìn nàng nói:

"Hôm nay cũng đã trễ rồi người chắc hết thời gian thế nên rời khỏi Tân Sinh sớm đi, nếu hoàn thành xong giao dịch đầu tiên thì chúng ta tiếp tục cái giao dịch thứ hai, ý người sao?"

Vũ Mộng nhìn hắc cười mĩa mai:

"Ta thì có hơi sợ người cướp lấy Thần Khí sau đó không đưa cho ta Kinh Nghiệm Thạch."

Băng Thần ngồi xuống nhìn nàng nhếch mép nói:

"Nếu ta muốn cướp thì có thể phế người ngay bây giờ, chắc người cũng biết ta giết người trừ chỉ số vĩnh viễn nhiều thế nào chứ."

Vũ Mộng không thêm nói nữa nàng thoát ra khỏi Tân Sinh, Băng Thần mỉm cười sau đó đi lại phía sau lưng của hoàng hậu Thanh Lam lột ra phong ấn, con rồng kia gu mặt thật bốn người nữ nhân thì ba cái nhìn vào thì ít nhất đều U 50 không biết con Dâm Long đó hóa hình sẽ trông ra sao.

Thanh Lam hoàng hậu cấp độ rất cao thế nên vừa mất phong ấn thì lập tức lơ mơ tỉnh lại, thấy đứng trước mặt mình Băng Thần nàng liền hỏi:

"Người là ai?"

Băng Thần chấp tay cung kính nói:

"Thưa hoàng hậu ta là Băng Thần một chiến binh đến từ dị giới, ta nhận ủy thác của Thanh Lâm thành chủ cùng Thủy Nguyệt công chúa đến cứu ngài, không những thế ta còn được Thủy Dương Đại Đế phó thác giao một đồ vật cho ngài."

Hắc sau đó lấy ra Lam Thần hoàng hậu tiếp lấy sau nó nước mắt liền rơi, nàng vốn tưởng chồng mình đã chết, nào ngờ hắc còn sống, nàng lau nước mắt nói:

"Hắc có khỏe không?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cách đây mấy tháng thì ngài ấy vẫn vô cùng mạnh khỏe, chắc có chuyện bất đắc dĩ ngài ấy mới không thể quay về đế quốc."

Hoàng Hậu chạm nhẹ viên ngọc bên trên Lam Thần thì hình ảnh được chiếu lên, Thủy Dương đại đế chấp tay sau lưng nói chuyện:

"Nàng thấy được hình ảnh này thì chắc chắn tiểu tử kia đã thành công nên thưởng cho hắc, ta hiện giờ đang cùng mười hai vị trưởng lão trấn giữ nguy cơ nơi đây một chút không dám lơ là, nếu nàng nhận được tin này thì phải thêm mười vị pháp sư thánh cấp xuống đây giúp ta trấn áp quái vật."

Thanh Lam hoàng hậu lau nước mắt rồi nói với Băng Thần:

"Như ngươi đã thấy lúc ở Long Sào, rõ ràng ta đã bị con rồng kia làm nhục, tất nhiên chuyện này không thể cho ai biết, ngươi có thể hứa với ta rằng sẽ không nói chuyện này ra ngoài được không?"

Băng Thần làm đúng lễ nghi nghiêm túc nói:

"Là một thần dân của quốc gia không bảo vệ được hoàng thất là sỉ nhục thế nên ta quyết không nói ra ngoài."

Thanh Lam thở phào nói:

"Thế thì bây giờ ta giúp ngươi biến hai chiếc nhẫn kia thành của ngươi vĩnh viễn đồng thời phong cho ngươi danh hiệu Công Thần Thiên Thủy vĩnh viễn nhận đãi ngộ cao nhất của hoàng gia."

Băng Thần mỉm cười vì đột khen thưởng đầu tiên không tệ, Thanh Lam sau đó nói:

"Chúng ta ở nơi này nghỉ ngơi một đêm sau đó đi về Bạch Hồ thành."

Băng Thần mỉm cười chấp tay nói:

"Thần tạm thời phải về thế giới của mình hoàng hậu nghỉ ngơi, sang mai khi mặt trời lên thần sẽ có mặt để hộ tống ngài."

Thanh Lam mỉm cười nói:

"Được rồi ngươi đi đi."

Băng Thần ngay sau đó biến mất khỏi nơi ấy.

Long Sào

Lúc này sự kiện một hết của cải tích trữ khiến cho vừa tham gia giỗ tổ trở về những đầu long gần như tức điên, thế nhưng khi biết con cái mình tăng tu vì một mảnh lớn thì không ai nói gì nữa, tộc trưởng của Long Tộc Tiểu Thiên đang cố hỏi mấy đứa con của mình.

"Nhân tộc người kia đang ở đâu nói cho ta biết ngay."

Sau người nhìn nhau nhưng không ai nói gì cả, bọn họ rất quyết tâm không bán Băng Thần, thấy mấy đứa con của mình cắn răng không nói thì Tiểu Thiên mới thở dài nói:

"Ta không muốn bắt hấn trả lại đồ làm gì bởi vì rất có thể như hấn ta nói của quý mới có thể đổi thành thực lực, thế nhưng cha của các ngươi cũng muốn tăng thực lực, các ngươi không nói thì làm sao ta mang đồ đi đổi."

Mấy con rồng nhìn nhau vẻ mặt đầy ngạc nhiên, bỗng nhiên chúng nhớ tới lão cha mắc kẹt ở cấp 499 vài trăm năm rồi, Tiểu Nhất suy nghĩ rồi nói:

"Cha muốn đổi cái gì thì đợi tộc chiến xong xuôi chúng ta giúp ngài đi đổi, nhưng tiền nào của lấy."

Tiểu Thiên bĩu môi nói :

"Các ngươi còn nghĩ cha các ngươi keo kiệt ư, bây giờ ta bỏ ra năm kiện thần khí đổi lấy một cấp độ, ta đảm bảo hấn ta sẽ rất vui về đề đổi.Sau khi ta lên cấp đồng nghĩa trở thành Chân Long cấp bậc xem ai còn dám xem thường phía Bắc Long Sào chúng ta nữa."

Tiểu Thiên lấy ra năm kiện thần khí cùng hai tấm bùa đưa cho Tiểu Nhất dặn dò:

"Ngày mai ta sẽ tìm thời gian câu giờ để không ai biết chuyện, ngươi dùng bùa dịch chuyển đi tìm người kia sau đó lấy thứ ta cần rồi dịch chuyển về, càng sớm càng tốt rõ chưa."

Tiểu Nhất thấy cha tin tưởng.và lại như thế này cũng tốt cho cả Băng Thần nữa lý gì không làm, hấn gật cái đầu không lờ nói:

"Vâng thưa cha."

Tiểu Thiên nhìn mấy người con than thở:

"Các ngươi đều lên cấp hai trăm rồi còn to hơn ta một chút nữa, có lẽ mai sau bộ tộc phải dựa vào các ngươi, có gắng giữ gìn quan hệ với người kia hấn là ông trời phải xuống để giúp Long Tộc vươn lên."

Cả sáu người gật đầu, cha con của bọn họ sau đó vui vẻ nói chuyện với nhau.

Còn ở nhà của Dâm Long Mặc Khương thì lại là một bầu không khí vô cùng trái ngược, đứa con lớn nhất của hấn đã ăn đòn từ lúc hấn về đến giờ,

miệng không ngừng chửi:

"Các ngươi tăng tu vì bỏ ra tiền tai mua tu vì cũng được, bỏ người ra cũng không sao nhưng tại sao không lấy lại 2 tấm bùa, biết ta mất bao nhiêu công sức mới tìm ra không hả, ta đánh ngươi thấy cha luôn."

Tên kia thì bùm đầu che chắn thấy cha nói thế thì liền nói:

"Cha ta thấy ngài rồi đừng đánh nữa."

Dâm Long Mặc Khương sững hết cả người sau đó càng mạnh tay hơn miệng thì không ngừng chửi:

"Ngu này, ngu này....."

Mấy nhà kẻ bên khi nghe hai cha con đối thoại thì không nhìn nổi cười, đêm ấy cả Long Sào sôi động hẳn lên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 256: Quái vật

Băng Thần đi về thế giới thức nấu đồ ăn dẫn dò mọi người một chút sau đó đi ra ngoài, khi hắn đi ra đến ngoài cổng ngược nhìn nên thì tấm biển lớn Nữ Nhi Hồng ngày nào bây giờ đã thành Nữ Vương Cung.

Hoi mỉm cười một cái nhớ lại cái thời gian này thật vui vẻ, hắn được sống đúng bản chất của mình, không bị xã hội kiềm hãm đến mức phải sống trong bóng tối nữa, mấy cô nàng đang ra ra vào vào nhìn thấy Băng Thần thì ánh nhìn không khỏi tập trung lại.

"Giá mà ta đang ngâm thêm điều thuốc thì ngẫu phải biết."

Chiếc mô tô mới có được Băng Thần nhờ Khang Thiết mua vào ngày hôm trước, không ngờ hôm nay liền có thể sử dụng, leo lên xe hắn phóng như bay đến địa chỉ mà Mộng Phi đã gửi tới cho hắn, không biết cô nàng này nói thật hay giỡn chơi nữa.

Hắn tìm hiểu quá khứ của nàng thì biết nàng là một less chính hiệu, tất cả đều do những người sư phụ của nàng đều là nam nhân, lại còn thuộc loại cứng đầu, nghiêm khắc, chỉ bên nữ nhân nàng mới có cảm giác nhẹ nhàng thoải mái.

Băng Thần mỉm cười thầm nghĩ:

"Thật thú vị."

Hắn lúc này đã là danh nhân thế nên phải kín kẽ, vốn tưởng mình đi ra ngoài thì mái tóc trắng sẽ dễ làm lộ thế nhưng khi hắn ta đi ra ngoài thì thấy người để tóc dài trắng toát.Đứng trước cửa khách sạn hắn chặn một người thanh niên lại hỏi:

"Vị huynh đệ này có thể cho ta biết mái tóc này trở thành một từ bao giờ có được hay không?"

Người thanh niên hất mái tóc dài màu trắng của mình nói:

"Ngươi cũng để tóc như thế mà không biết sao? Cao thủ đệ nhất Tân Sinh biểu tượng của cái đẹp cùng sức mạnh tuyệt đối, với lại ngươi nhìn xem thế này không phải là thật đẹp hay sao? "

Sau đó hắn chỉ về một phía rồi nói:

"Mỗi ngày ta đều ngắm nó, dù biết là nam nhân nhưng thẳng em lúc nào cũng khỏi ngứa, huynh đệ người có cảm giác giống ta không?"

Băng Thần sống lưng bỗng nhiên lạnh toát sau đó leo lên xe mang đi gửi liền, người thanh niên kia ngắm xong tấm biển quảng cáo có hình Băng Thần lại còn nói như thế thì ai lại không sợ.Đi vào trong khách sạn hắn đi thẳng tới phòng của Vũ Mộng đặt trước, gõ cửa phòng vài tiếng thì thấy Vũ Mộng mặc đồ ngủ đi ra.

Hai người đi vào phòng thì Vũ Mộng nghiêm túc nói:

"Chúng ta vào việc luôn, ta còn phải chuẩn bị cho Tân Sinh ngày mai, ngươi làm xong rồi khóa cửa đi về không cần quan tâm đến ta."

Nàng vừa nói xong thì tay đưa ra sau cổ tự vỗ vào gáy mình ngứa xiu, Băng Thần tròn mắt quá mức bất ngờ thốt lên:

"Nà nì như thế cũng được."

Hắn phản ứng lại sau đó nói:

"Người muốn ta làm một thứ giống như búp bê, không có tuổi."

Băng Thần lại gần điểm huyết nàng vài cái khiến nàng tỉnh thần tỉnh lại, sau đó hắn dùng hết tất cả tuyệt kỹ của mình, cả một đêm hôm ấy chìm hết ve kêu, nhật nguyệt giao hòa. Đến tận giữa đêm tiếng của Vũ Mộng như khóc như cười mới dừng lại."

"Cảm giác thế nào?"

Vũ Mộng hai mắt nhắm nghiền nằm trên ngực của hắn ta thở hổn hển, Băng Thần cũng không thêm nói nữa nhắm mắt nghỉ ngơi, cô nàng này ngoại trừ hơi thụ động thì không có vấn đề gì lớn lắm.

Băng Thần có thói quen ngủ dậy trễ thế nên hôm sau người tỉnh dậy trước vẫn là Vũ Mộng, nàng rất xấu hổ nhưng lại rất thích thú, không ngờ vốn chẳng bao giờ có thiện cảm với nam nhân như nàng hôm qua lại như thế cả.

Nàng hốt hoảng nhảy khỏi người hắn thì phát hiện cái của nợ kia vẫn ở trong người mình cả đêm, sau đó nén lại cảm giác bần rần nàng nhanh chóng rời khỏi khách sạn đi về Vũ Mộng công hội trụ sở chính.

Lúc nàng đi về thì mấy cô nàng tình nhân của nàng cũng vẫn chưa vào Tân Sinh bởi họ lo lắng cho nàng, phải biết hôm qua nàng ta đi mà không nói cho ai biết, Yêu Đế muốn cướp người của Nữ Vương Cung đã rất rung động lên ai mà không lo.

Thế nên khi thấy Vũ Mộng quay trở về các nàng như chút được gánh nặng, bọn họ an ủi:

"Vũ Mộng tỷ hôm qua tối nay người đi đâu thế, dù mắc kẹt trong Tân Sinh thì cũng đâu có gì, sớm muộn cũng sẽ có cách giải quyết thôi, người không cần phải nghĩ nhiều làm gì."

Vũ Mộng mỉm cười nói:

"Ta đã được giải thoát nhờ Băng Thần của Nữ Vương Cung các người không cần phải lo lắng làm gì, hôm qua tối nay ta đi thương lượng với hắn một chút vấn đề, dù sao hắn ta cũng cấp 50 rồi có thể giải phong ấn cho ta."

Mấy người giật mình hỏi:

"Thế thương lượng có thành công hay không?"

Vũ Mộng mỉm cười nói:

"Không sao ta bỏ hết tiền vốn tích trữ của mình cuối cùng cũng khiến hắn đồng ý, lần này đối với ta lại là một cơ duyên bởi vì khi bị bắt vào trong Long Sào ta còn lấy ra được một ít đồ tốt, các người vào Tân Sinh trước đi, chờ tin vui của ta."

Mấy cô nàng mỉm cười nói:

"Như thế thì tốt quá, thế thì chúng ta đi trước."

Mấy nàng tính đi vào Tân Sinh thì Vũ Mộng gọi:

"Tiểu Lan ở lại ta có chuyện cần hỏi người."

Tiểu Lan ở đi tới chỗ Vũ Mộng, Vũ Mộng nhỏ giọng hỏi:

"Tiểu Lan người có quan hệ với nam nhân cho ta biết bọn họ thường làm chuyện ấy trong nhiều lâu."

Tiểu Lan xấu hổ nói:

"Vũ Mộng tỷ hỏi cái này làm gì, thật xấu hổ."

Vũ Mộng khó chịu nói:

"Ta hỏi thì người cứ nói đi."

Tiểu Lan nhìn xung quanh rồi nói:

"Nếu bình thường thì 15 phút, mạnh lắm thì nửa tiếng, nếu cùng thêm cả thuốc thì có lẽ một tiếng."

Vũ Mộng nhìn nàng nhỏ giọng hỏi:

"Thế có ai tám tiếng không?"

Tiểu Lan lắc đầu nói:

"Chỉ có quái vật chứ làm gì có nam nhân nào như thế."

Vũ Mộng trầm nghĩ:

"Hôm qua ta mới gặp phải quái vật còn bị hành hạ cả đêm."

Sau đó hai người thủ thi với nhau thật lâu rồi mới vào Tân Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 257: Đại ca

Băng Thần về nhà xong liền đăng nhập vào Tân Sinh, vừa vào thì thấy Vũ Mộng đang quỳ một chân, rõ ràng nàng ta cũng được hoàng hậu phong thưởng, hẳn lại gần thì nghe rõ ràng.

Hoàng hậu thấy Băng Thần đi vào liền mỉm cười nói:

"Không ngờ nàng cũng giúp người, ta bất tỉnh lên không biết để sớm phong thưởng, giả bộ bị bắt để thâm nhập Long Sào, cô nương này thật thông minh."

Băng Thần ngẩn ra nhìn Vũ Mộng, từ trong ánh mắt truyền tải nội dung khá rõ ràng:

"Cái méo gì đang xảy ra thế? "

Hoàng hậu nhìn Băng Thần rồi nói:

"Thực lực của ta đã hoàn toàn khôi phục chỉ sau một đêm bây giờ ta sẽ mở cổng không gian để tới Bạch Hồ thành hai người các người lại gần ta đứng, nếu không sẽ bị bỏ lại."

Băng Thần nén sự tò mò lại đi vào vòng, trận pháp hiện lên năm giây sau ba người đã đứng ở phòng khách của phủ thành chủ, Thanh Lâm cùng Thủy Nguyệt đang lên kế hoạch giải cứu thì không khỏi há hốc mồm khi thấy người mình cần cứu lại đứng ở đây.

"Tỷ tỷ sao người ra được đây? "

Thanh Lâm nhìn hẳn chửi:

"Người người phải ra cứu ta, người lại hỏi ta làm sao ta đứng tại đây."

Thanh Lâm nhìn Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Người cứu được nàng?"

Băng Thần gật đầu khiêm tốn nói:

"Ta cứu được hoàng hậu cũng do có sự giúp đỡ của Thạch Vương tiền bối, chứ một mình ta thì chắc chưa đi đến Long Sào thì đã chết ngàn lần rồi."

Thanh Lâm gật đầu nói:

"Thì ra là thế, rất tốt lần này ta sẽ thưởng lớn cho người, thứ nhất một mảnh đất ở vị trí hoàng kim, nơi ấy sẽ trở thành đất tư nhân cho người, trang bị thì một bộ sáo trang Kim Cương mười sao."

Hoàng hậu nhìn Vũ Mộng rồi nói:

"Cô gái này cũng góp chút sức, thưởng cho nàng một ít."

Thanh Lâm đang vui vẻ vì chị mình được cứu lên cũng hào phóng nói:

"Cô gái này cũng thưởng một sáo trang Bạch Kim 10*, ba cái kỹ năng Bạch Kim theo nghề nghiệp."

Hoàng Hậu nhìn Băng Thần vui vẻ nói:

"Lần này ngươi có công rất lớn, không chỉ cứu ta mà còn đưa Lam Thần chứa đựng lời nhắn nhủ của chồng ta đến tay ta, tuy ngươi bây giờ còn nhỏ bé nhưng hi vọng khi trưởng thành ngươi có thể đứng về phía chúng ta trong cuộc chiến sắp tới."

Lấy danh nghĩa hoàng hậu của Thiên Thủy đế quốc ta dùng nhân cách thế nếu trong trận chiến giành lại quyền cai trị đế quốc chúng ta thắng thì sẽ sắc phong ngươi lên làm chủ thành của Bạch Hồ thành."

Thanh Lâm nghe thế liền sốt ruột:

"Còn ta thì sao?"

Thanh Lam liếc hần nói:

"Ngươi nếu giúp bệ hạ lấy lại quyền thống trị không lẽ chức vị thân vương lại còn thoát khỏi tay ngươi, thật là không có tiền đồ. "

Thủy Nguyệt lúc này mới phản ứng:

"Cha còn sống sao?"

Thanh Lam vui vẻ nói:

"Dùng sĩ này đã giúp cha ngươi truyền tin, bây giờ chỉ cần tập hợp mười đại pháp sư giúp cha ngươi trấn áp hiểm họa thì ngài ấy sẽ về thôi."

Thanh Lâm nghe thế thì vui vẻ giống như hần ngày mai sẽ trở thành Thân Vương vậy, hần mỉm cười nói:

"Băng Thần không ngờ ngươi còn làm được chuyện tốt đến như thế, thương như vừa nãy cho ngươi còn hơi ít, tỳ nữa ta sẽ dặn quản gia mang thêm quà cho ngươi, còn bây giờ ngươi cùng nàng ta lui trước chúng ta cần có chuyện bàn riêng."

Băng Thần chấp tay nói:

"Thế thì tạm biệt thành chủ đại nhân, ta cáo lui trước."

Hần cùng Vũ Mộng sau đó đi ra ngoài, vừa đi ra đến cổng thì Băng Thần liền quay sang hỏi:

"Bây giờ ngươi có thể giải thích một chút được không?"

Vũ Mộng đang rất vui vẻ nói:

"Ngươi cũng đâu có thiệt hại gì, hay như thế này đi nửa năm, chỗ cũ ngươi gọi ta đến."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thành giao."

Vũ Mộng bĩu môi nói:

"Ta đã hỏi bằng hữu rõ ràng chỉ có nửa tiếng ngươi lại thành 8 tiếng, ta lỗ rõ ràng."

Nàng nói xong thì đi thẳng, nhưng đi được vài bước thì nàng quay lại vờn tay ra nói:

"Kinh nghiệm thạch."

Băng Thần đâu phải hạng người thất hứa, hần lấy mười viên kinh nghiệm thạch đưa cho nàng, Vũ Mộng cầm lấy sau đó đi luôn một mạch, thờ dài một hơi hần không khỏi cảm thán:

"Phụ nữ kéo váy lên là hết quen biết, không biết chịu trách nhiệm gì cả."

Hần đang tính đi về công hội xem tình hình như thế nào thì một tiếng kêu vang vọng, cả tòa thành ai cũng phải giật mình.

"Đại ca "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 258: Khách hàng chịu chi

Mọi người trong thành nhìn thấy một con rồng to lớn đang đậu trên nóc thành, mọi người chơi hoảng loạn Thanh Lâm cùng Thanh Lam lập tức đi ra, họ đứng đối diện con rồng lông mây nhũn chặt.

Băng Thần vừa nghe tiếng gọi thì biết ngay đó là Tiểu Nhất hấn vội vàng thì triển tốc biến liên tục, không lâu sau đã đứng bên trên tường thành, hấn gọi to:

"Tiểu Nhất ngươi ở đây làm gì?"

Thanh Lâm ngạc nhiên nhìn hấn hỏi:

"Ngươi là đại ca của nó?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ngài yên tâm nó cũng góp phần đưa hoàng hậu đi ra ngoài thế nên không có gì cả, chắc nó có chuyện gì lên mới tìm đến ta thôi."

Tiểu Nhất cũng lên tiếng:

"Đúng thế không có chúng ta giúp thì người phụ nữ kia chết chắc rồi, lần này ta phụ mệnh cha ta là Tiểu Thiên tộc trưởng Long Tộc phía Bắc tìm Băng Thần đại ca. Tệch đây ta tuyên bố những vùng đất quốc phía Bắc đều dưới sự bảo hộ của Long tộc thế nên người nào đối chọi với Băng Thần đại ca thì chúng ta sẽ loại bỏ sự bảo hộ, thậm chí loại bỏ cả những người đó."

Thanh Lam mỉm cười nói:

"Băng Thần là dũng sĩ của Hoàng tộc Thiên Thủy đế quốc tất nhiên sẽ không bao giờ đối đầu với hấn, ngài chuyển lời cho tộc trưởng Tiểu Thiên Thủy Dương đại đế đang phải trấn áp ma vật có khả năng làm đảo loạn Bắc vực, không biết ngài ấy có thể phái người sang giúp được không?"

Tiểu Thiên thần nhiên nói:

"Ta sẽ chuyển lời còn được hay không thì ta không biết."

Băng Thần tốc biến lên đầu của Tiểu Nhất sau đó nói:

"Đi thôi nơi đây không phải chỗ nói chuyện."

Tiểu Thiên quay đầu liền bay đi xa để lại trong thành tràn ngập sự bàng hoàng của mọi người, tất cả mọi người tay đều run rẩy bởi một con rồng cấp 200 chỉ số nhìn còn không rõ lại gọi người ta là đại ca.

Còn bọn họ thì sao, vẫn đang vì trang bị Hoàng Kim giành nhau đến người sống ta chết, một người ném kiếm xuống mặt đất hét lên:

"Hôm nay chơi game thế này đủ quá rồi ta cần sự yên tĩnh."

Có một ít nữ người chơi cấp cao lại chưa có công hội vốn muốn độc lai độc vãng bây giờ lại đổi hướng đi về phái Nữ Vương Cung, họ thấy được cơ hội có vẻ đang đến, thậm chí một ít người thấy được trang bị Kim Cương của thành viên Nữ Vương Cung thì cũng có một chút động tâm.

Băng Thần không ngờ chỉ một tình huống vô tình lại khiến Nữ Vương Cung mở rộng nhiều đến mức khó tin, Tiểu Nhất bay đến một nơi cách mười cây số sau đó mới hạ xuống.

Từ trên cái đầu khổng lồ Băng Thần hạ xuống đất sau đó mới hỏi:

"Ngươi không phải xong tí thí ở lễ trưởng thành còn phải dành thắng lợi mới đi ra sao?"

Bỗng nhiên có một giọng nói vang lên:

"Là ta cho hấn ra."

Tính danh: Tiểu Thiên (Cấp 499)

Danh hiệu: Siêu Cấp Cự Long (????)

Độ quý hiếm: Siêu thoát

Huyết mạch: Thần Long

Sinh lực:????????

Lam:??????

Công kích:??????

Phòng thủ:??????

Tốc độ:?????

Trí lực:?????

Thế chất:?????

Độ thiên cảm: 95

Chiêu thức:??????

Băng Thần ánh mắt co lại

Tiểu Nhất sợ hãi quay đầu lại thì thấy cha mình đứng đằng sau, hấn che trước mặt của Băng Thần nói:

"Cha ngươi nói dối."

Tiểu Thiên hóa thành dạng người hừ một tiếng nói:

"Ngươi cảm miệng, ta làm sao yên tâm giao việc quan trọng như thế này cho ngươi làm một mình, leo vào Bạch Hồ thành tên Thanh Lâm kia cấp độ cũng đã hơn 400 ngươi có biết không, không có ta thì hắn đã đánh cho ngươi xịt cút rồi ở đó mà vênh vao."

Tiểu Thiên tay khẽ vuốt năm món thần khí bay từ tay Tiểu Nhất sang chỗ Băng Thần, đồng thời chính hắn cũng lấy ra một lọ thủy tinh chứa đầy máu.

Băng Thần liếc mắt xem thì không khỏi giật mình.

Chân Long Tinh Huyết

Uống vào tăng 90% nồng độ huyết mạch của người mang dòng máu long tộc

Tiểu Thiên mỉm cười nói:

"Ta cảm nhận được trong người ngươi có một chút huyết mạch long tộc, tuy nhiên không bằng huyết mạch chân chính của ngươi, nhưng long tộc dòng máu mới có thể ở trong thế giới này thì triển hết sức mạnh còn loại kia thì không."

Người thông minh thì không nói nhiều, năm muốn thần khí, một lọ Chân Long Tinh Huyết có thể cho ta tăng 1 thành tỷ lệ đột phá, nếu ngươi tự tin có thể làm ra thứ tốt hơn thì ta sẽ không chỉ cho ngươi những thứ này mà còn nhiều hơn nữa cơ."

Băng Thần đang phân vân thì âm thanh của hệ thống vang lên, lần đầu tiên hệ thống giao nhiệm vụ ngay trong Tân Sinh.

Chinh phục Cự Long

Yêu cầu: Chinh phục Long tộc thuộc Long Sào phía Bắc

Hệ thống hỗ trợ riêng:Long Cốt Canh (Tăng tỷ lệ đột phá đại cảnh giới của Long tộc lên 90 %, tất cả các cấp độ.)

Thưởng: Nhiệm vụ Hội Sinh Man Hân tiến độ đi đến 30 / 50

Phạt: Thịch đàn ông

Băng Thần chỉ cần nhìn một trong hai dòng thưởng phạt liền lựa chọn đồng ý, hắn mỉm cười nói ra:

"Ta đồng ý, thậm chí có thể làm hơn thế gấp nhiều lần."

Tiểu Thiên gương mặt vui mừng hỏi:

"Ta từ cấp 499..."

Nhưng hắn chưa nói xong Băng Thần đã gạt phắt đi nói:

"Không cần quan tâm cấp độ thuốc của ta nhiều nhất chỉ tăng chín thành, không hơn không kém, thế nào Tiểu Thiên tộc trưởng chắc hài lòng rồi chứ."

Tiểu Thiên trái tim nhảy lên như muốn đi ra khỏi lồng ngực, hần nhìn Băng Thần hỏi lại:

"Chín thành, ngươi chắc chứ."

Băng Thần nhìn hần nói:

"Ngài là tộc trưởng Long Tộc cấp 499, ta thì cấp 50, bốc phét thì cũng phải đợi lúc, đánh rắm cũng cần có địa điểm, chỉ có mấy thằng ngu mới chém gió vào lúc này."

Tiểu Thiên tâm kích động nói:

"Ngươi giúp ta thăng cấp thành công thì ngươi sẽ được ta chúc phúc."

Tiểu Nhất há hốc mồm, Băng Thần chỉ cần thấy thế thì biết khách hàng mới của mình rất chịu chi, hần mỉm cười nói:

"Được thôi, ngài chờ ở đây, một giờ sau ta sẽ quay lại."

Hần ta sau đó biến mất khỏi Tân Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 259: Chân long chúc phúc

Băng Thần trở lại thế giới thực tại thì liền bắt đầu vào chế biến, hần không thể ngờ tới bộ xương hôm trước mình nhặt được lại có tác dụng lúc này, hệ thống nói cho hần biết đây là xương của một đầu Thần Long thì hần ta không khỏi giật mình.

Có vẻ thứ nước ở Hoang Trường Đầm Lầy còn nguy hiểm hơn mình nghĩ nữa, hay bữa nào đi lấy một ít về kiểm ai ghét mặt tạt cho một gáo xem sao, sau đó Băng Thần loay hoay cạo xuống một ít bột phấn từ xương rồi mang đi chuẩn bị chế biến.

Rất nhiều loại cao cấp thuốc cùng thực phẩm được hần sử dụng, một tiếng sau đó một nồi canh nóng hổi được mang ra, cất nó vào Vô Hạn Giới Chỉ Băng Thần rất nhanh chóng hiện hình tại Tân Sinh, đang sốt ruột thấy hần đi vào thì gấp gáp chạy tới.

Băng Thần cũng nhanh chóng lấy ra nồi canh mỉm cười nói:

"Của ngài đây, dùng hết thì việc lên cấp sẽ rất dễ dàng."

Tiểu Thiên hòa thành khổng lồ bỏ luôn cả chiếc nồi vào mồm nuốt trọn, ngay sau đó một hồi thì hơi thở của hần ta trở lên gấp gáp vô cùng, Băng Thần nhanh chóng né ra kéo tai bay vạ gió.

Con rồng khổng lồ vốn đã to lớn nay thân thể càng lúc càng phình to ra, chiếc sừng thì dài ra trông thấy, vảy giáp bắt đầu có chút màu vàng nhạt, đến tận một tiếng sau thì mới dừng lại.

Bầu trời mây đen bắt đầu kéo tới, Băng Thần biết ngay Tiểu Thiên muốn độ kiếp, sấm sét tụ tập thật nhanh sau đó liên tục giáng xuống như mưa roi vào thân thể khổng lồ kia, nhưng lại không tỏ ra si nhê chút nào Tiểu Thiên vẫn nở nụ cười vui vẻ mắt dõi theo trời cao.

Sau đó sấm sét biến mất mây đen tan dần Băng Thần ngó nhìn hần ta.

Tính danh: Tiểu Thiên (Cấp 500)

Danh hiệu: Chân Long (???)

Độ quý hiếm: Siêu thoát

Huyết mạch: Thần Long

Sinh lực:???????

Lam:???????

Công kích:???????

Phòng thủ:???????

Tốc độ:?????

Trí lực:?????

Thể chất:?????

Độ thiên cảm: 95

Chiều thức:?????

Một đầu Siêu Cấp Cự Long đã hóa Chân Long , sấm sét vừa lui xong Tiểu Thiên ánh mắt liền nhắm vào người của Băng Thần.

Băng Thần người chơi đã nhận được Chân Long Chúc Phúc tỷ lệ may mắn tăng 50%

Tiểu Thiên hạ xuống đất nhìn Băng Thần mỉm cười nói:

"Không ngờ đúng như người nói tiến cấp quá dễ dàng, không những thế còn đạt trạng thái hoàn mỹ nhất, ta rất muốn làm bằng hữu với người thế nên ta cho người lựa chọn."

Tiểu Thiên lấy ra ba chiếc nhẫn sau đó nói:

"Người có thể chọn ba thứ này thay cho những món thần vật kia hoặc cứ giữ lấy mấy thứ kia."

Băng Thần cầm lấy ba chiếc nhẫn từ tay Tiểu Thiên liếc sơ qua, sau đó lập tức lấy sau món đồ kia trả lại cho Tiểu Thiên, Tiểu Thiên thấy thế mỉm cười nói:

"Quả nhiên người rất có mắt nhìn."

Băng Thần cũng mỉm cười nói:

"Long tộc quả nhiên không lúc nào thiếu đồ tốt, trong Long Sào phía Bắc nếu có bất cứ đầu long nào muốn tiến cấp thì cứ dắt đến đây, chỉ cần bỏ ra cái giá tương ứng thì cấp độ hay tiến cấp đều cực dễ."

Tiểu Thiên mỉm cười mở ra trận pháp không gian rồi nói:

"Tất nhiên rồi, hẹn gặp lại vào một ngày không xa."

Trận pháp đóng lại thì Băng Thần mỉm cười thì thầm:

"Đến cho tiền thì tất nhiên ta không ngại rồi."

Hắn đeo ba chiếc nhẫn kia vào sau đó mỉm cười sung sướng.

Kim Công Nhẫn (Nhẫn) (Băng Thần)

Độ quý hiếm: Thần khí

Tác dụng: Công Kích cơ bản x 2

Tiêu hao:Không

Thỏ Phòng Nhẫn (Nhẫn) (Băng Thần)

Độ quý hiếm: Thần khí

Tác dụng: Phòng Thủ x2

Tiêu hao:Không

Kim Tốc Nhẫn (Nhẫn) (Băng Thần)

Độ quý hiếm: Thần khí

Tác dụng: Tốc độ x 2

Tiêu hao:Không

Băng Thần vui vẻ thăm nghĩ

"Năm chiếc nhẫn một bàn tay, Vô Hạng Giới Chỉ một bàn tay khác tuy hơi vướng nhưng....."

Hắn đang nghĩ tới đây thì âm thanh của Tân Sinh vang lên.

Đã tập hợp đủ năm chiếc nhẫn do Thạch Vương tộc các nhân tài kiệt xuất dùng vạn năm chế tạo, ngũ nhẫn hiện thế, phải chăng dung hợp.

Băng Thần mừng như điên lập tức gạt đầu

Quá trình dung hợp mất một ngày mời người chơi kiên nhẫn.

Một quả cầu bao bọc lấy năm chiếc nhẫn Băng Thần ôm quả cầu muốn thu vào bên trong giới chỉ thì bị ngăn cản, lần đầu tiên có một vật Vô Hạng Giới Chỉ không chịu thu, hành trạng cũng không được.

Đồ vật đang trạng thái không ổn định không thể thu vào.

Cả Tân Sinh cùng hệ thống đều đưa ra một lời giải đáp giống nhau, Băng Thần đành ôm quả cầu mang dấu ở nơi an toàn sau đó hắn gọi cho Vũ Mộng, nội dung vô cùng ngắn gọn:

"Chỗ cũ ngay bây giờ."

Vũ Mộng cũng chẳng nói gì bây giờ nàng đột nhiên vọt lên top 2 trang bị cũng sáo trang Bạch Kim 10 * luyện làm gì, với lại cảm giác kia cũng rất lạ nàng cần xác minh lại, trước kia nàng từng ghé thăm nam nhân lắm kia mà.

Đêm hôm ấy dưới bóng đêm hai người lại chiến đấu đến tận sáng hôm sau mới thôi, giữa đêm Băng Thần còn gọi cả Loan Phụng cùng Tô Linh tới, tất nhiên với nhan sắc mới.

Ngày hôm sau hắn tâm trạng vui vẻ ngồi canh quả thời gian trang bị của mình xuất thế, ánh mắt lâu lâu lại đảo giác nhìn xung quanh như sợ có người cướp.

Bất cứ thứ gì đến gần quá trăm mét đều bị hắn lạnh lùng tàn sát.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Tân Sinh biến động

Đội khoảng hơn hai tiếng sau đó thì quả cầu vỡ ra một chiếc nhẫn lơ lửng trên không trung, Băng Thần với lấy nó đeo vào xem chỉ số.

Ngũ Hành Nhẫn (Có thể tiến cấp)

Độ Quý Hiếm : Siêu Thần Khí

Tác dụng: Lam lượng + 200 ngàn, tốc độ hồi phục 200 / giây, Huyết x 5, hồi phục x10, Công Kích cơ bản x 2, Phòng Thủ x 2, Tốc độ x 2.

Khả năng đặc biệt: Ngũ Hành Biến (trong vòng 5 phút các chỉ số tiếp tục x 2)

Thời gian hồi: 1 ngày

Tiêu hao: Lam lượng: 50000 và Sinh lực: 10%

Tuy tiêu tốn vô cùng lớn nhưng rất mạnh có thể dùng làm át chủ bài khi nguy cấp, hắn nhìn qua dòng có thể nâng cấp thì thấy hơi lạ khi Băng Thần có thể nhập vào.

Hắn vừa nhấp vào, lướt qua xem một cái thì không khỏi giật mình, vài ngày nay hắn ta đã giật mình hơi nhiều rồi, lần này có thể nói là kinh sợ.

Tiến cấp dành riêng cho Ngũ Hành Nhẫn

Truyền thuyết: Thạch Vương tộc các đời ẩn sau trong huyết mạch lúc nào cũng có mộng muốn chế tạo thành công một viên trong năm chiếc nhẫn thuộc ngũ hành, khi năm chiếc nhẫn tập hợp sẽ sinh ra Ngũ Hành Nhẫn, sức mạnh của ngũ hành có thể trung hòa mọi loại năng lượng bá đạo vũ trụ.

Nâng cấp: Trong vũ trụ có sau cá thể cực mạnh nắm giữ một loại tinh thể chứa sức mạnh vô cùng bá đạo, tất cả có sáu loại, chúng sẽ ảnh hưởng đến rất

nhều yếu tố trong vũ trụ.

Lôi Tinh Thần: Sức mạnh công kích bá đạo đến mức không tưởng tượng nổi.

Băng Tinh Thần: Giữ khả năng đóng băng tất cả kể cả thời gian.

Phong Tinh Thần: Tạo cho người nắm giữ khả năng cảm nhận vô hạn về nguy cơ.

Quang Tinh Thần: Trí tuệ minh mẫn đến kỳ lạ gần như có thể thấu hiểu vạn vật, chỉ thua Thiên Đạo.

Ám Tinh Thần: Khả năng ảnh hưởng đến khả năng cảm nhận thực tại của bất kỳ thứ gì.

Không Gian Tinh: Mở ra không gian thông đạo đến mọi nơi.

Tập hợp đầy đủ sẽ tạo ra

Vô Cực Nhấn

Độ Quý Hiếm: Thông Thiên Khí

Tác dụng: Người nắm giữ có khả năng tuyên chiến với cả thần linh.

Vui mừng đi qua thì ánh mắt của Băng Thần thật sâu nhú lại, hắn không thể hiểu tại sao thứ này lại có thể tồn tại trong thực tế, trong đầu hắn lúc này cũng một mảnh hỗn loạn, các món bảo bối đều đứng trước mặt Vô Hạng Giới Chỉ.

Thậm chí lão đại Thiên Thư cũng quay trở về hắn đứng trước mặt Vô Hạng Giới Chỉ nghiêm túc nói:

"Cơ hội luôn đi cùng rủi ro, quan trọng là ngươi có dám không, chiến đấu càng sớm thì lợi thế càng lớn, ngươi hãy suy nghĩ thật kỹ vào."

Nguyên Tổ Thần Thạch nhú mày nói:

"Khi vào Tân Sinh thế giới thì ta đã có cảm giác không đúng, rõ ràng Không Gian Thần làm sao có khả năng như thế, nhưng như thế này thì cũng tốt nếu Thần giới ổn định thì coi như hắn làm được một chuyện tốt."

Vô Hạng Giới Chỉ không lâu sau đó đứng dậy nghiêm túc nói:

"Trên thực tế mười món Thông Thiên Khí không ai nói ta cũng biết được mình phé vật nhất, Không Gian Thần thông qua ta lĩnh ngộ Không Gian tối thượng nhưng tác dụng thì chẳng có thực tế lắm."

Hắn nhìn Thiên Thư nói:

"Lão đại nói đúng thời khắc của ta đã tới, liệu một chút thì có làm sao, mọi người chờ tin tốt của ta."

Trước khi đi hắn ta ngẩng mặt lên trời cao nói:

"Phạm Thánh ta tha thứ cho ngươi."

Thần Giới trên bàn họp Không Gian Thần đột nhiên mỉm cười, Chiến Thần Chiến Thiên nhìn hắn hỏi:

"Ngươi cười cái gì?"

Phạm Thánh vui vẻ nói:

"Không biết ta làm ra chuyện tốt gì nhưng Vô Hạng đã tha thứ cho ta, tất nhiên chỉ là ta cảm nhận ngẫu nhiên thế thôi, chúng ta quay lại cuộc họp nào."

Trong lúc Băng Thần đang suy nghĩ thì bỗng nhiên Vô Hạng Giới Chỉ bay ra hóa thành một luồng bụi đen bao lấy Ngũ Hành Nhấn, nhưng Ngũ Hành Nhấn cũng không giống như những món trang bị khác nó cũng biến thành một luồng bụi năm màu liên tục giao tranh với luồng bụi đen kia.

Sau đó cả hai phóng thẳng lên trời cao khuất khỏi tầm mắt của Băng Thần, thứ này là do tên sư phụ ngớ ngẩn bên trong hệ thống đưa cho, không biết có làm sao không.

Thế giới thông cáo

Tân Sinh có biến chuyển rất lớn sắp xảy ra mong những người chơi chú ý, sever sẽ đóng cửa bảo trì một tuần, mọi họa động thám hiểm, nâng cấp trang bị cần được dừng lại ngay lập tức.

Tân Sinh có biến chuyển rất lớn sắp xảy ra mong những người chơi chú ý, sever sẽ đóng cửa bảo trì một tuần, mọi họa động thám hiểm, nâng cấp trang bị cần được dừng lại ngay lập tức.

Tân Sinh có biến chuyển rất lớn sắp xảy ra mong những người chơi chú ý, sever sẽ đóng cửa bảo trì một tuần, mọi hoạt động thám hiểm, nâng cấp trang bị cần được dừng lại ngay lập tức.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng thì

10

9

8

.....

1

0

Hẹn sớm ngày gặp lại.

Sau đó không gian tối đen như mực, Băng Thần chớp mắt một cái thì đã thấy mình xuất hiện trong phòng, thế nhưng thế giới bên ngoài cũng tối đen như mực, hấn lo lắng không là có chuyện gì xảy ra .

Băng Thần có linh cảm rất không tốt về truyện này, bỗng nhiên hệ thống thông báo vang lên.

Hệ thống quyết định thông báo cho ký chủ bẽ chuyện đang xảy ra, nguồn gốc của Tân Sinh sẽ được báo cho ký chủ, nhưng đổi lại nhiệm vụ Chinh phục Thủy Nguyệt công chúa sẽ đổi thành có thời hạn, có trừng phạt.

Băng Thần không do dự lựa chọn

"Ta muốn biết chuyện gì đang xảy ra với Tân Sinh."

Kí chủ đã đưa ra lựa chọn nhiệm vụ sẽ thay đổi nội dung mới được cập nhập.

Nhiệm vụ Chinh phục Thủy Nguyệt (1 năm)

Yêu cầu: Thiện cảm 100

Thưởng: Bí mật của Tân Sinh

Phạt: Liệt dương

Nguồn gốc cùng biến động:

Tận cùng trên đỉnh Thần giới một vị Thần Vương dùng năng lực khiến cho hai cái vũ trụ lồng vào nhau, vũ trụ kia yếu hơn vũ trụ này rất nhiều, Thiên Đạo lại hình thành thất bại, vị Thần này biến thế giới đó thành Tân Sinh.

Tân Sinh đang mở rộng vũ trụ kia đang hòa nhập toàn bộ vào vũ trụ của chúng ta nhưng do quá yếu nó chỉ có thể đảm đương đến thường đẳng thế giới đỉnh cao, chỉ cần vượt ra trung cấp thế giới thì sẽ thoát khỏi Tân Sinh, phế vi diện, hạ đẳng vi diện, trung đẳng vi diện, thượng đẳng vi diện tạm thời đi ra được đi vào không được.

Mọi chuyện bắt đầu rắc rối, Băng Thần có thể hiểu tạm rằng một vị Thần hay một đám Thần Linh nào đó đang cố biến toàn thể vũ trụ thành một trò chơi, còn mục đích có vẻ làm cho mọi người mạnh lên thì phải, nhưng đó chỉ là hấn đoán mà thôi.

Điện sau đó lại có những ánh đèn sáng lên thế nhưng bầu trời bên ngoài vẫn đen như mực, sấm sét vang dội mưa rơi lất phất, hấn đi ra ngoài phòng ăn thì thấy mọi người cũng từ cửa kính nhìn ra ngoài nét mặt lo lắng vô cùng.

Băng Thần đi ra mỉm cười để làm bầu không khí thoải mái hơn, Khang Tiểu Vũ nhìn hấn lo lắng hỏi:

"Chuyện này thật kỳ lạ, bỗng dưng lại xảy ra một cách kỳ cục."

Băng Thần thì thật sự không biết cảm giác lo lắng của mình ở đâu ra nhưng hấn ta vẫn phải mỉm cười, thấy hấn như thế thì mọi người tâm lý cũng thoải mái đi ít nhiều. Có điều linh cảm không lành vẫn đang giày xéo tâm can của hấn ta, hấn vì che giấu đành đi vào bếp nhưng cánh tay lại rất run không thể dừng lại được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 261: Thiên Nguyên biến động

Băng Thần cố gắng hết sức thì gần một tiếng đồng hồ sau mới có thể làm xong, hần chuẩn bị bụng đồ ăn ra thì Từ Lan cùng Từ Mộng đi vào gương mặt hoảng sợ nói:

"Băng Thần ta có cảm giác con gái của chúng ta đang gặp nguy hiểm."

Hần nghe hai nàng nói thì sắc mặt chợt biến, cả hai người đều mang huyết mạch yêu thú thể nên rất nhạy cảm với nguy cơ, còn con gái các nàng thì Từ Mộng có Mộng Phi, còn hai chị em Trình Vân, Trình Lan thì là cốt nhục của Từ Lan.

Không lẽ Thiên Nguyên đại lục xảy ra vấn đề gì rồi, Băng Thần bắt đầu suy nghĩ:

"Hai vũ trụ lồng vào nhau theo như hệ thống nói thì từ Thượng Đẳng vi diện trở xuống đều sẽ xuất hiện Tân Sinh, trước kia Tân Sinh lại xuất hiện ở Phế Tinh mà thôi, đã như thế thì chắc chắn Thiên Nguyên đại lục phát triển không thể nào ra khỏi thượng vị vi diện."

Hần nhủ mảy một cái sau đó ánh mắt hoảng sợ nghĩ ra một khả năng, chỉ cần nghĩ tới thôi đã khiến hần cảm thấy rất lo sợ vô cùng, bỗng một luồng sáng nhỏ bay tới tay hần ta sau đó quán lấy đầu ngón tay.

Vẫn là Vô Hạn Giới Chi nhưng khác đi rất nhiều, nhưng đây không phải lúc để hần ta quan tâm chuyện này, trong thần thức của Băng Thần mười món bảo vật đã tập hợp đủ, Thiên Thư lo lắng nói:

"Từ Thượng Đẳng vi diện trở xuống lúc này thời gian đều đã đồng bộ với nhau, không những thế quái vật của vũ trụ kia đang không ngừng giáng thế xuống chỗ chúng ta, các vi diện thì đang mở rộng với một tốc độ nhanh không thể tưởng tượng."

Thiên Nguyên đại lục đang gặp chuyện tương tự chúng ta cần nhanh chóng mở trận pháp để cho chủ nhân đi về bảo vệ cho thân nhân của hần nếu không thì phiền to, hần tính tình chúng ta cũng biết làm sớm thì sẽ tốt hơn."

Không có ai phản đối cả Vô Hạn Giới Chi cũng đã trở về thì không còn gì phải lo lắng hết cả, mở trận pháp rất dễ dàng, bây giờ thì phải giao nhiệm vụ.

Nhiệm vụ Bảo vệ

Yêu cầu: Bảo vệ thành công tất cả nhưng người thân nhân đang ở Thiên Nguyên đại lục.

Thưởng:Nhiệm vụ hồi sinh Mai Hân tiến độ +5

Phạt: Không

Ba tiếng sau sẽ mở ra không gian thông đạo mời kí chủ tìm lực lượng trợ giúp, thực lực giới hạn Phong Đê đỉnh cao trở xuống.

Băng Thần giật mình quay qua hai cô nàng nói:

"Từ Lan, Từ Mộng ba tiếng nữa chúng ta quay về Thiên Nguyên, các nàng đợi ở đây ta tìm thêm trợ giúp."

Hần ta đi ra ngoài sau đó tới phòng của Hương Thiên Ánh, lúc này nàng đang rất chuyên tâm luyện công pháp nguyên khí của Thiên Nguyên, Băng Thần đi vào thì nàng mở mắt ra nhìn hần, lúc nàu nét mặt của Băng Thần có thể nói là xấu xí vô cùng.

Trước đến giờ nàng luôn thấy hần ta bình tĩnh nắm hết mọi thứ, chưa từng thấy vẻ lo lắng tồn tại bao giờ cả, nàng đứng lên hỏi:

"Băng Thần có chuyện gì thế?"

Băng Thần thở ra một hơi rồi nói:

"Quê hương của ta gặp hiểm nguy, ta cần phải trở về nhưng nguy hiểm lần này thực lực của ta chưa chắc đã đủ thể nên rất cần sự giúp sức của nàng.Nhưng thật quá nguy hiểm thể nên nếu không muốn nàng có thể không đi ta sẽ không trách."

Hương Thiên Ánh mỉm cười nói:

"Huynh nghĩ ta là dạng người gì thế? Lúc nào đi gọi ta một tiếng."

Băng Thần gật đầu nói:

"Thế thì cảm ơn người rất nhiều, để ta gọi thêm hai người nữa rồi chúng ta đi."

Hắn bấm điện thoại gọi cho Tô Linh cùng Loan Phụng:

"Thực thi kế hoạch trước thời hạn, một tiếng sau tập hợp tại phòng khách sạn hôm trước."

Loan Phụng hơi sững sờ sau đó nói:

"Được chúng ta làm ngay, mười phút nữa Tiểu Vũ sẽ nhận được thông báo tử nạn của chúng ta."

Băng Thần áy náy nói:

"Thật xin lỗi các người vì sự ích kỷ của ta mà các người phải bỏ đi thân phận địa vị hiện tại."

Loan Phụng nhô gọng nói:

"Không có gì dù sao chúng ta vẫn có thể dùng phương thức khác ở bên con cái của mình còn được ở bên người một cách quang minh chính đại thì còn gì tốt hơn."

Băng Thần không nói thêm gì nữa hắn ta cùng Hương Thiên Ánh ra ngoài đại sảnh, hắn nhìn mọi người một lần sau đó đi ra tủ lạnh dán một tờ giấy ghi chú rõ ràng hắn ta đi có việc, không biết khi nào sẽ trở về.

Phi thuyền khởi động hai người đi tới khách sạn hôm trước hắn cùng ba cô nàng điên đảo, tới nơi thì đã thấy Loan Phụng, Tô Linh đợi sẵn ở đây.Băng Thần mỉm cười nói:

"Chúng ta đợi đến thời gian rồi trở về quê hương của ta, nơi đây đang bị quái vật của Tân Sinh tràn xuống mọi người cùng ta tới đây cứu lấy bọn họ."

Hai người nữ nhân gật đầu, đối với bọn họ Băng Thần là trời cũng là đất hắn nói gì họ cũng nghe cả, Hương Thiên Ánh thì hơi ngạc nhiên bởi nàng nhìn bọn họ có chút quen, nàng hỏi:

"Hai người này ta đã gặp ở đâu chưa nhỉ."

Hai nữ lắc đầu cười nói:

"Chào người quen giới thiệu bọn ta hai cái tỷ muội tên là Băng Phụng cùng Băng Linh, rất hân hạnh được gặp mặt."

Từ Lan cùng Từ Mộng cười thầm cách này trước kia không phải bọn họ đã dùng rồi hay sao, bọn họ còn lạ quái gì, cũng không trách hai người kia chỉ có thể trách cái này oan gia mà thôi.

Hai tiếng sau Băng Thần nhắm mắt lại mở ra miệng nói:

"Tới lúc rồi."

Cùng lúc đó một thông đạo to lớn mở ra,Băng Thần lập tức lao vào, năm người nữ nhân cũng lập tức lao vào bên trong, hít sâu một hơi mọi người ai cũng biết rằng một hồi đại chiến đang đến gần.

Băng Thần mở bảng chỉ số của mình ra xem

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu Hoàng Cửu Trọng

Huyết mạch: Thập Nhất Vĩ Hồ Đế (Thần Đế huyết mạch)

Thể chất: Đế Vương Vạn Đạo Thể (Thần Đế thể chất)

Đăng cấp: 19

Lực lượng: 7 triệu

Tốc độ: 6 triệu

Trí lực:80

Thiên phú:200

Vận khí 100000 *Công đức:0 ;Long mạch:0*

Hồn lực: 50000

Pháp lực:50000

Mị lực:150 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực:150000 (1000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kỹ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:3000 +200000

Danh hào:Đế Vương Thần (không chịu bất cứ áp chế nào dưới cấp đối thủ chịu 100% áp chế)

Nhiệm vụ:Hồi sinh Mai Hân (29/50), Truy tìm và thuyết phục (5 /???), Chinh phục Thủy Nguyệt (80 / 100), Chinh phục Long Tộc, Bảo vệ.

Thở ra một hơi Băng Thần thâm nghĩ:

"Minh còn quá yếu "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 262: Hoang tàn Thiên Nguyên

Thiên Nguyên đại lục

Nhạc phủ lúc này máu thịt lằng lắt khắp nơi tiếng đánh đánh giết giết chỗ nào cũng có cả, Nhạc lão gia tử Nhạc Thiên Quân cùng con trai Nhạc Thiên Thần, hoàng đế Thanh Phong, Hoàng Kim Hồ tất cả đều đang giết đỏ cả mắt.

Nhạc Thiên Quân gào lên một tiếng dùng đại chiêu kết liễu một mảnh lớn quái vật vật sau đó ngồi bệt ra đất mệt mỏi nói:

"Cuối cùng cũng dọn dẹp xong, mọi người mau thống kê nhân số, ta muốn biết chúng ta thiệt hại bao nhiêu."

Nhạc Thiên Thần cũng cố gắng đáp:

"Vâng thưa cha."

Nhưng ngay sau đó tiếng đồ vỡ của bờ tường làm bọn họ chú ý, Mộng Thiên bị đánh văng xa đến tận vài chục mét lết đến chân của lão gia tử Nhạc Thiên Quân, mọi người thấy thế thì liên tục biến sắc,Nhạc Lão gia tử muốn chiến đấu nhưng vừa rồi đã hoàn toàn hết sức.

Hắn thở dài nói:

"Trời vong Thanh Vân, trời vong Nhạc gia."

Mấy con quái vật hình hài giống như châu chấu chậm rãi bước tới, còn khoảng mười mét thì chúng nó bùng tới, mọi người đang tuyệt vọng thì một lỗ hổng không gian mở ra.

"Xoẹt, xoẹt...."

Mấy con châu chấu hóa thành ngàn mảnh nhỏ, mọi người vốn nhắm mắt chờ chết thì cũng nhao nhao mở mắt, Băng Thần lúc này đã quỳ dưới chân của Nhạc Thiên Quân cúi đầu nói:

"Xin lỗi ngài ta về trễ để ngài chịu khổ, ta thật bất hiếu."

Nhạc lão nhìn thấy hình ảnh quen thuộc thì gương mặt dần ra cô gắng nở nụ cười nói:

"Không ngại về đúng lúc lắm."

Băng Thần quay lại đằng sau nói với năm người nữ nhân:

"Chúng ta cùng nhau quét hết quái vật trong thành rồi tính tiếp."

Hắn nhìn Nhạc lão rồi nói:

"Ngài cùng mọi người nghỉ ngơi ta đi dọn dẹp một chút."

Hắn quay lưng lại rồi gọi ra Hắc Thiết Xà, nó cũng đã đạt cấp độ Vũ Hoàng. Băng Thần bay lên không trung uy áp giáng xuống, tất cả những yêu thú đang làm cản trở thành đều trầm tĩnh lại hoảng sợ nhìn lên không trung.

Hắn dùng thú ngữ gắt giọng:

"Cút hết cho ta, ở lại chết."

Đang tàn phá các quái vật cảm nhận được từ trong huyết mạch áp chế lẫn tu vi áp chế lập tức kéo nhau chạy xa ra khỏi thành, đợi một lúc thì hắn vẫn còn thấy một đám tu vi khá cao vẫn còn cố gắng ở lại.

Hắn ta ánh mắt băng lãnh đến tận cùng mười một chiếc đuôi bị lửa cùng lôi điện bao phủ vài giây

sau đã hóa thành những thanh gương ánh sáng, các tinh thể băng giá hội tụ hóa thành một bộ chiến y.

Từ trên không trung hắn ta lao tới vùng vẫy đuôi Sát Thần Kiếm cũng ra khỏi vỏ vô tình đồ sát tất cả những thứ cản đường hắn ta, Hương Thiên Ánh lo lắng trên không trung bất cứ quái vật nào bị nàng nhìn qua đều tự sát hết, Từ Lan cùng Từ Mộng dùng cách thô bạo nhất đập chết từng con một.

Gần cổng thành Băng Phượng cùng Băng Linh nước lửa song hành tiêu diệt hết toàn bộ, nửa tiếng sau rộng lớn kinh thành quái vật toàn bộ bị quét sạch. Sáu người quay lại Nhạc gia Băng Thần kéo mấy nàng qua rồi nói:

"Đây là gia gia của ta các người mau chào hỏi ngài ấy."

Mấy cô nàng nhìn nhau rồi mỉm cười chào:

"Kính chào gia gia."

Nhạc Thiên Quân thì đã biết hai cô nàng Từ gia nhưng còn ba người còn lại thì hắn hoàn toàn không biết, Băng Thần thấy thế thì giới thiệu:

"Nàng tên Băng Linh thực lực tương đương Vũ Tông."

Sau đó hắn chỉ sang Băng Phượng nói:

"Còn nàng tên Băng Phượng thực lực Vũ Tướng."

Cuối cùng là Hương Thiên Ánh, Băng Thần mỉm cười nói:

"Người cuối cùng nàng tên Hương Thiên Ánh Vũ Đê cao thủ."

Đúng lúc này Phi Thành mới từ trong nhà chạy ra quỳ một chân trước mặt Băng Thần nói:

"Bang chủ ngài mau đi cứu mọi người, Thiên Nguyên học viện từ lúc bộc phát đến giờ chưa có tin tức gì truyền tới, cũng chưa thấy phái cường giả ra trợ giúp thập quốc, rất có thể Thiên Nguyên đang gặp nguy hiểm."

Nhạc Thiên Quân cùng đứng lên nghiêm túc nói:

"Ba tên nhóc cháu ta, Thanh Thanh, công chúa cùng nhiều người khác cũng đang ở đây người mau tới đó đi, Phi Thành cũng đi theo để dẫn đường đi."

Băng Thần đuôi quần lay Phi Thành rồi nói:

"Nhanh đi đường."

Băng Thần lúc này đang vô cùng suốt ruột bởi vì ở nơi ấy có quá nhiều người thân nhân của hắn, còn có rất nhiều huynh đệ trong Thiên Long bang nữa thân là bang chủ hắn ta cũng phải có trách nhiệm.

Thực ra Băng Thần không biết Thiên Nguyên học viện lúc này đã hoàn toàn quét sạch quái thú ra ngoài nhưng có điều chưa hồi phục đủ để đi giúp thập quốc thôi. Dùng tốc độ phi hành chóng mặt hai tiếng sau Băng Thần đã đi vào phạm vi của Thiên Nguyên học viện.

Hắn đang muốn phi hành vào trong thì bị người chặn lại:

"Thiên Nguyên học viện phạm vi người tới báo danh tính."

Băng Thần chấp tay nói:

"Tiểu bối Băng Thần học sinh năm nhất cháu trai của Nhạc Thiên Quân lão gia tử."

Người kia mỉm cười nói:

"Thì ra là Băng Thần mau vào, còn ba vị đằng sau là ai."

Băng Thần nhìn người này nói:

"Ba vị này là nương tử của ta thực lực cao nhất đạt đến Vũ Đế, ta cùng họ đến để bảo vệ học viện, lão sư có thể cho ta biết tình hình học viện."

Người này nói:

"Không có vấn đề gì hết Vương Thiên Thu lão tổ quay trở về trấn áp hết lũ quái vật thể nhưng trước đó học viện tổn thất khá nhiều lão sư, may mắn là học sinh thương vong không nhiều lắm."

Tuy nói như thế nhưng nhìn quang cảnh hoang tàn của học viện khi đi vào thì Băng Thần cũng thờ dài, chắc những nơi khác trên Thiên Nguyên đại lục cũng chẳng kém.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 263: Lấy đức phục người

Hắn đi vào bên trong, thông qua nhiều lần trình báo cuối cùng cũng đi tới được nơi tập trung của học sinh Vương Thiên Thu, Vương Vãn, Tùng Khánh đang phát biểu ổn định tình hình.

Băng Thần phi hành đi tới lập tức thu hút sự chú ý của mọi người, mấy người nữ nhân của hắn lập tức lao lên, còn hắn thì ném Phi Thành qua một bên chạy lại với các nàng, hắn ta vừa tới liền ôm lấy Mộng Phi trước.

Người lấy hương thơm trên người nàng làm cho hắn ta cảm giác đầu óc thư giãn đi rất nhiều, sau đó liên tục là những cái ôm thắm thiết sau nhiều ngày xa cách, hắn mỉm cười nói:

"Tất cả mọi người không sao làm ta rất vui mừng, ta còn cứ lo lắng rằng mình sẽ đến trễ."

"Có lão phu ở đây thì làm sao có chuyện gì xảy ra được."

Âm thanh của Vương Thiên Thu vang lên ngay sau lưng hắn ta, Băng Thần buông ra lão bà chấp tay:

"Cám ơn ngài đã chiếu cố người thân của ta, không biết tình hình thế nào rồi."

Vương Thiên Thu thờ dài nói:

"Phân viện thì không sao nhưng Tổng viện Thiên Nguyên thì đã tan thành mây khói rồi, trung tâm đại lục lúc này chỉ còn là một mảnh phế tích, yêu thú thì ở khắp nơi. Viện trưởng của Tổng viện dưới sự chứng kiến của nhiều người đã vì Vũ Thần cấp quái vật giết chết, lúc ta cùng những giáo viên được lệnh bỏ đi thì viện trưởng đời trước đang bị một đám Vũ Thần quái vật vây quanh."

Băng Thần hít một hơi khí lạnh Vũ Thần quái vật nhiều như thế thì trung tâm đại lục các thế lực không diệt vong hết mới là lạ, hắn lo lắng hỏi:

"Có khi nào bọn chúng đi đến vùng đất này không?"

Vương Thiên Thu lắc đầu nói:

"Không thể nào, tuy ta không biết làm sao nhưng vùng đất này ngoại trừ sự dụng một món đặc hữu đồ vật thì không thể vào được, có được thứ này lên nhiều năm trước khi bị trục xuất ta mới chọn đến nơi đây để lập học viện."

Băng Thần thờ phào nhẹ nhõm nhưng lại có một thanh âm làm cho hắn khó chịu vang lên:

"Mộng Phi ta đã phải lòng người từ cái nhìn đầu tiên mong người hãy gả cho ta."

Mộng Phi tức giận nói:

"Ta đã thành thân Hiên Vũ mong người tự trọng."

Hiên Vũ cười khinh bỉ nói:

"Ta đây bằng này tuổi đã đột phá Vũ Hoàng thứ cận kề vùng khi ho cò gáy sao xứng đáng với người, theo ta vinh hoa phú quý sẽ có đủ, ta còn có thể

bảo vệ người qua những ngày khó khăn như thế này."

Mười một cái đuôi dựng lên phóng nhanh về hướng kẻ đang nói chuyện, Vương Thiên Thu phản ứng thật nhanh đứng chắn trước mặt người kia.

"Kình, kình, kình...."

Vương Thiên Thu cảm nhận được thực lực của Băng Thần thì không khỏi hít vào một hơi lạnh, không thể tưởng tượng vài tháng mà thực lực của hắn ta tăng nhanh như thế.

Lúc Vương Thiên Thu đang suy nghĩ thì một luồng khí tức nguy hiểm không kém gì hắn ta áp đến, hắn ngạc nhiên nhìn qua cô gái sau lưng Băng Thần thăm giạt mình, người thanh niên nói chuyện khi nãy bây giờ đã ngã nằm xuống đất.

Trong chốc lát hắn còn tưởng mình sắp bị đâm xuyên rồi nhưng may mắn thay Vương Thiên Thu chắn trước mặt hắn ta, Hiên Vũ tỉnh táo lại tức giận hét lên:

"Vương lão sư người này muốn giết ta, ngài giúp ta giết hắn, nếu không ta sẽ nói lại chuyện này cho gia gia ta biết."

Băng Thần cười gằn nhìn Vương Thiên Thu hỏi:

"Tiền bối ngài có ân với ta nhưng không có nghĩa là ta có thể mặc cho người khác sỉ nhục, kẻ kia nhất định phải chết."

Hiên Vũ cười gằn:

"Người làm gì được ta Vương lão sư là Vũ Đế, gia gia ta cũng là Vũ Đế người chỉ có Vũ Hoàng làm gì được ta."

Băng Thần mỉm cười nhìn Vương Thiên Thu nói:

"Ngài cho ta một câu công đạo, ta không muốn mang tiếng đấu tranh nội bộ, phản bội sư môn."

Vương Thiên Thu quay lưng lại với Hiên Vũ nắm tay siết chặt, lần đầu tiên trong cuộc đời hắn ta nhục nhã như thế này, Băng Thần lạnh lùng đi đến trước mặt hắn âm trầm nói:

"Hôm nay ta không giết được người nhưng đừng để ta thấy được người có lời lẽ không đúng thì đừng trách ta ác độc, Thiên Thu tiền bối có thể can ta lúc này nhưng cũng không lâu nữa đâu."

Hiên Vũ cảm giác được sau lưng mình sát khí tràn đầy, thành viên Thiên Long Bang ánh mắt như hổ đói nhìn hắn, thấy thế Hiên Vũ không khỏi lảng tránh dù cho mình là một Vũ Hoàng.

Vương Thiên Thu thở phào, hắn biết mình cùng cô gái kia giao tranh thì mình có thể sẽ thắng nhưng Hiên Vũ còn mạng không thì khó nói, quả thật nhìn gia tộc của băng hữu tuyệt tự hắn làm không được.

May mắn thay Băng Thần ngược lại không cố chấp, mọi người sau đó rời đi thành viên của Thiên Long Bang đi lên nhìn hắn nói:

"Người nghĩ mình thiên tài thì hơi nhầm rồi đấy, hay ta kể cho người nghe một chút về ngài ấy nhé."

Từ Tuấn đưa tay ngăn cản nói:

"Dài dòng làm gì, ta tóm tắt như thế này thì chắc người đủ hiểu, 5 tháng tu luyện từ không có tu vi bây giờ mạnh hơn người gấp nhiều lần, thông minh một chút đi người ta là Thần Thủ còn người mạnh Vũ Đế ra không hù được ai đâu."

Sau đó mọi người ai đi về phòng của mình chỉ còn Hiên Vũ vẫn ngẩn ngơ ngồi ở giữa quảng trường, gia tộc chết hết khiến cho hắn quá sốc, chỗ dựa lớn nhất là gia gia lại chết đi, vốn tưởng mình thiên tài thì lại gặp một cái yêu nghiệt.

Mĩ nhân mình yêu thích lại chẳng coi mình ra gì, cảm giác bây giờ thật sự khó diễn tả bằng lời, như buồn như khổ như chết lặng, từng giọt nước mắt rơi xuống.

Băng Thần lúc này cũng muốn thăm người của Thiên Long Bang, hắn đi ngang qua chỗ Hiên Vũ đang quỳ thì bị Hiên Vũ nhú chân lại.

"Giết ta đi."

Băng Thần mỉm cười lắc đầu nói:

"Người cách đây không lâu thì đáng chết nhưng người của lúc này chỉ đáng thương mà thôi, người nghĩ bây giờ bị ta giết chết xuống dưới địa ngục những người đã bảo vệ người từ nhỏ đến giờ sẽ nhìn người với ánh mắt thế nào không."

Băng Thần bước đi rồi nói:

"Chết cũng chết có ích một tý, đừng để người khác hứng thú giết người cũng không có."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 264: Người sống đều có sự mệnh

Hiên Vũ đứng lên đau khổ nói:

"Nhưng giết người nhà ta lại là Vũ Thánh làm sao ta trả thù được."

Băng Thần đi xa sau nhưng vẫn nghe rõ ràng, hần nhàn nhạt:

"Trong từ điển của ta không có hai chữ "không thể " quan trọng là người có muốn thử hay không thôi chứ được hay không có trời mới biết được."

Khi đã khuất sau hành lang Băng Thần lẩm nhẩm:

"Còn chuyện ta làm được hay không thì trời cũng không biết được."

Băng Thần khi vừa đi vào phòng thì đám người của Thiên Long Bang đã chờ sẵn, tất cả mọi người quỳ xuống trước mặt hần, khi mọi người đã ai vào chỗ lấy thì Băng Thần mới chỉ vào trong tay mình chiếc nhẫn rồi nói:

"Bây giờ trên tay ai cũng có một chiếc nhẫn, các người có biết nó là gì không?"

Tất cả mọi người đều lắc đầu Băng Thần lúc này mới nói:

"Nó là cơ hội để các người có thể mạnh lên một cách nhanh chóng."

Sau đó hần ta như chiếc bóng di động trong phòng nhờ tốc biến khiến mọi người trợn mắt há mồm, Hồng Hiên nuốt nước bọt, Lăng Thiên thì kích động hỏi:

"Bang chủ ý người nói nhờ cái nhẫn này chúng ta có thể giống như người lúc này."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không."

Nhu một gáo nước lạnh tạt vào mặt của tất cả mọi người, nhưng sau đó hần liền nói:

"Năng lực mỗi người đều rất đa dạng thậm chí mạnh hơn ta vừa biểu diễn, cách sử dụng làm sao chút nữa ta sẽ nói. Nhưng trước tiên ta cần giao phó chút truyện, ta sức mạnh tăng đến mức nào các người cũng đã thấy nhưng nếu cứ ở đây thì không thể."

Ta cần phải tu luyện ở thật xa mới có thể mạnh lên nhanh chóng, tất nhiên cũng phải thông qua Tân Sinh, các người đoàn kết tu luyện, mong rằng các người theo kịp bước chân của ta, nếu không có tác dụng thì theo ta cũng vô ích."

Sau đó hần bắt đầu hướng dẫn mọi người sử dụng Tân Sinh giới chỉ.

Nói xong Băng Thần đi ra ngoài nhưng khi vừa quay đầu thì trước cửa Hiên Vũ ướn nhẹ nhìn vào, mọi người trong Thiên Long Bang đều đứng dậy, Băng Thần phất tay mọi người mới bình tĩnh lại.

Hiên Vũ quỳ xuống trước mặt hần nước mắt rơi xuống nói:

"Xin cho ta cơ hội để theo người, Vương lão sư nói kẻ thù của ta vô cùng mạnh cũng vô cùng đông, ta rất muốn chết nhưng trước khi chết ta cần phải làm gì đó, mong người hay chấp nhận ta gia nhập."

Băng Thần tay đặt lên đầu của hần nói:

"Huynh đệ trong bang hội ai cũng có mối thù riêng của mình người có dám chắc mai sau nếu gặp kẻ thù của bọn họ người cũng sẽ rút đao chém thẳng tay như người giết người nhà của mình không, một tổ chức không giống một cá nhân làm việc, suy nghĩ kỹ rồi nói chuyện với Từ Tuấn."

"Cung tiễn bang chủ "

Tiếng hô vang của thành viên Thiên Long Bang làm những học sinh khác chấn động các học sinh khác, hần vừa đi được vài bước thì có một người nữa chặn đường, Băng Thần thở dài nói:

"Truyền thống của Thiên Nguyên là học sinh đi ra chặn đường đi của người khác sao?"

Người này không quan tâm Băng Thần mĩa mai vỗ ngực nói:

" Ta tên Thanh Huy đệ nhất của Thiên Nguyên học viện người khác nói nguoi rất mạnh nhưng ta không tin tưởng, tỷ thí với ta."

Băng Thần thờ dài nói:

"Cho ta một lý do để ta mất thời gian làm chuyện vô ích như thế?"

Người kia há hốc mồm nhưng trong lúc bị bách hấn cái khó ló cái khôn, hấn tự vỗ ngực nói:

"Nếu nguoi thắng ta sẽ gia nhập Thiên Long Bang."

Băng Thần phì cười nói:

"Nhưng ta không muốn nhận người, thôi đừng đứng đây tấu hài nữa đi chỗ khác chơi đi."

Tính danh: Thanh huy

Thực lực: Vũ Tông Nhị Trọng Thiên

Huyết mạch: Cự Nhân Thần Chiến

Đăng cấp:22

Lực lượng: 4 triệu 9

Tốc độ: 2 triệu 2

Trí lực:20

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ: 1000

Độ thiện cảm: 65

Danh hào:Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Thanh Huy biết dùng chiêu bình thường thì không được, một quyền thẳng tới mặt của Băng Thần, điều này thì làm Băng Thần không vui một chút nào, hấn thờ dài những chiếc đuôi cuốn lấy chân của Thanh Huy nhắc lên.

Quyền sắp tới mặt thì hấn chỉ nghiêng người né nhẹ, sau đó nơi quảng trường biểu tượng sức mạnh của học sinh Thiên Nguyên bị đập như bao cát, cảm thấy hơi chán Băng Thần quyết định ném hấn sang một bên.

Thế nhưng Thanh Huy lại lết xác dậy hỏi Băng Thần:

"Nguoi đã mệt chưa?"

Thấy Băng Thần không thèm nói hấn cười to:

"Đến lúc ta phản công rồi."

Băng Thần mueri một cái đuôi khoét một tảng đá lên sau đó trong một cái chớp mắt cắt thành bột phấn bị nước mưa cuốn trôi đi.

"Bớt tấu hài đi, ta không có nhiều kiên nhẫn như nguoi nghĩ đâu.

Thanh Huy đứng chết chân ở đó không dám nhúc nhích, yết hầu không khỏi nuốt một cái, Băng Thần sức mạnh đã quá mức hư cấu rồi, hấn trâu bò thiệt nhưng nếu đối phương cắt mình thành thịt xắt lát thì hết phim ngay và luôn.

Băng Thần cùng các nữ nhân của mình sau đó đi về lại Thanh Vân, hấn mới nhận được thông báo của hệ thống rằng mình chỉ có thể ở Thiên Nguyên năm

ngày mà thôi.

"Ngài cùng hoàng tộc theo ta sang thế giới bên kia đi, như thế sẽ rất an toàn, Thanh Vân quốc lúc này quá nguy hiểm, ta lại không thể ở nơi đây được nhờ có chuyện gì thì sao?"

Nhạc Thiên Quân mỉm cười nói:

"Người không phải nghĩ nhiều như thế làm gì cho mệt, chúng ta sống cả đời để bảo vệ Thanh Vân quốc, lý gì khi nó lâm nguy nhất lại bỏ đi như thế, người sống đều có sứ mệnh của riêng mình mà."

Băng Thần biết sự cứng đầu của những người này thế nên không thêm nói thêm, tuy nghĩ thế nhưng thật sự hắn rất nể phục mọi người, còn năm ngày phải tranh thủ quét hết yêu thú cấp cao đến phạm vi Thanh Vân quốc mới được.

Thế là năm ngày liên tục Băng Thần lúc nào cũng lo đi giết quái vật, với sự phụ trợ của năm nữ nhân thì quá trình này diễn ra rất thuận lợi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Cơ hội thứ hai

Sau năm ngày cuối cùng thời khắc phải trở về Trái Đất cũng rất gần, Băng Phượng cùng Băng Linh bỗng nhiên bảo rằng có chuyện gấp cần tìm hắn ta thương lượng.

Băng Phượng nhìn hắn rồi nói:

"Ta cùng Linh muốn ở lại nơi đây."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Tại sao?"

Băng Phượng chỉ trên tay mình chiếc nhẫn rồi nói:

"Không biết có phải vì đại biến có xảy ra hay không mà chúng ta có cơ hội đi vào Tân Sinh một lần nữa, người cũng thấy đó tu vi chúng ta cao cũng không cao mà thấp cũng chẳng thấp, nếu có cơ hội một lần nữa tu luyện trong Tân Sinh thì tại sao không?"

Băng Thần nhíu mày nói:

"Các người đăng nhập được vào Tân Sinh ở nơi này sao?"

Băng Phượng gật đầu nói:

"Chúng ta vào được nhưng rõ ràng không phải Tân Sinh trên Trái Đất mà là của hành tinh này, nó giống như kiểu chúng ta chơi cùng một tựa game nhưng ở hai máy chủ khác nhau vậy."

Băng Thần sau đó cũng gật đầu, chuyện này cũng hợp lý mà thôi, như thế thì mới công bằng cho người tại Thiên Nguyên đại lục, các nàng đã muốn phát triển chính mình thì hắn ta không việc gì phải cản làm gì.

"Các người cơ hội tới thì tất nhiên phải nắm bắt, ta đây rất hiểu tầm quan trọng của sức mạnh trong thời buổi rối loạn này, nhưng các người cũng phải chú ý nên tập thêm cả công pháp cao cấp của Thiên Nguyên thế giới, có ích rất lớn cho tuổi thọ."

Hai nàng gật đầu sau đó xấu hổ nói:

"Chúng ta sẽ phải xa cách một thời gian rất dài, người có thể chiều cô chúng ta đêm nay được không?"

Băng Thần lại ôm lấy hai nàng rồi nói:

"Đêm nay ta sẽ là của riêng hai người, đảm bảo các người sẽ có những giây phút đẹp nhất."

Hai nàng hôn đôi môi sau đó thuận theo hắn bắt đầu trận chiến hết cả đêm khuya, đến tận chiều hôm sau hắn ta mới cùng các nàng phân tách, nghĩ đến việc rất lâu sau mới có thể gặp các nàng dù rất mệt nhưng vẫn cố hết sức mình cùng hắn ta chinh chiến.

Khi hai nàng say giấc thì Băng Thần mặc đồ đi ra ngoài, giây phút chia ly đã tới hắn không muốn các nàng phải rơi nước mắt thế nên lặng im ra đi, nhưng

hắn nào hay khi hắn chỉ vừa đóng cửa lại thì hai nàng đã đầm nước mắt.

Băng Phượng mở mắt ra xoa mặt của Băng Linh thì thầm:

"Đừng buồn chúng ta xuất phát điểm quá kém, bây giờ có cơ hội làm lại thì phải vui mừng, nhớ lấy câu "hai tình nếu là lâu dài lúc, lại há tại sớm sớm chiều chiều", hướng chỉ người không muốn chúng ta sau này không theo kịp bước chân của hắn hóa thành cát vàng chứ."

Băng Linh cố gắng mỉm cười nói:

"Xa cách chốt lát để ở gần vĩnh cửu yêu, tỷ yên tâm ta rõ ràng mà."

Sau đó nàng nhí nhảnh nói:

"Không có hắn thì chúng ta thử một tý, rất lâu rồi không có làm chuyện kia cùng nhau."

Băng Phượng nghĩ xong cũng gật đầu, hai người sau đó hôn nhau nhưng được một tý lại buông ra, Băng Tinh khó chịu nói:

"Nhạt như nước ốc, tiểu oan gia kia thiếu hắn cuộc sống sẽ khổ cực đây."

Nhưng các nàng không biết không chỉ có hai nàng thấy thế, Vũ Mộng cũng đang nằm ôm gối trong phòng ngủ, vốn phụ nữ cùng phụ nữ cũng có thể mang lại hạnh phúc cho nhau nhưng bây giờ thì nàng thất chán nản bởi chẳng còn cảm giác gì nữa.

Nàng thậm chí chủ động liên lạc qua Băng Thần nhưng luôn thấy hiện thị hắn ngoài vùng phủ sóng, không biết có chuyện gì xảy ra hay không nhưng nàng thật sự khá lo lắng, nàng sợ hắn sẽ biến mất khỏi cuộc đời mình.

Băng Thần lúc này cũng đã quay trở về phòng khách sạn lúc rời đi, lúc đi thì chỉ sau người, lúc về thì kéo theo cả một bè lũ.

Nhạc Thanh Thanh, Mộng Phi, Mộng Thu, Thương Nhược Nhược, Trình Lan, Trình Vân, Thanh Nhân nhưng có hai người hoàn toàn ngoài kế hoạch của hắn ta, Lý Tinh cùng Quân Oanh Oanh. Hai nàng khi thấy cổng không gian thì lao vào, Băng Thần thì cũng không biết phải làm sao cho đúng nữa.

"Các người theo tới đây làm gì?"

Một luồng ánh sáng phóng tới trong tay hai nàng xuất hiện hai chiếc nhẫn, Băng Thần thờ dãi nói:

"Đi thôi mọi người chuyện cũng đã lỡ rồi."

Lý Tinh nhìn hắn hỏi:

"Thế không thể mở cổng đi về được à?"

Băng Thần nhìn nàng tức giận nói:

"Ngực to không não, ta nếu có quyền năng to lớn như thế thì còn đứng ở đây nói chuyện với người làm gì, trực tiếp bắt lấy người tống cổ về Thiên Nguyên không phải khỏe hơn sao."

Quân Oanh Oanh xấu hổ chạy tới ôm tay Băng Thần nũng nịu:

"Băng Thần đại ca người đừng giận cô cô nữa đều do ta ham vui quá mới gây ra chuyện này."

Hai quả bánh bao ma sát trên tay khiến cho hỏa khí của Băng Thần nguôi xuống sau đó hắn ta nhíu mày hỏi:

"Cô cô? Không phải mẫu thân sao?"

Quân Oanh Oanh nhìn Băng Thần bĩu môi nói:

"Nàng còn chưa bao giờ giao nam nhân sao làm mẫu thân ta được, khúc mắc trong đó nhiều lắm lúc nào ta kể cho huynh nghe."

Băng Thần nhìn qua Lý Tinh thái độ thay đổi hẳn tưởng đâu mẹ dẫn con qua đây thì làm phiền nhưng độc thân xinh đẹp nữ nhân thì phải khác.

"Mọi chuyện cũng đã rồi hai người theo chúng ta, ca ca đảm bảo mang các người chơi vui về."

Lý Tinh thì khó chịu bởi khi nãy thấy Băng Thần nhìn hết toàn thân mình một lần, đã thế tuy người khác không để ý nhưng hắn còn nuốt cả nước bọt, trong lòng thầm nguyên rủa:

"Dâm tặc dễ tiện, biết thế trước kia mang hắn ta đi hàm còn hơn, bây giờ để thứ yêu nghiệt này đi ra hại đời nữ nhân."

Băng Thần nếu biết thì chắc chắn sẽ kêu oan, không lẽ nhìn cũng có tội, đàn ông ngắm gái đẹp thì cũng có khác gì chuyện ăn cơm uống nước đâu cơ chứ.

Chương 266: Biến thái

Băng Thần dẫn hết mấy cô nàng về trong sự bất ngờ của mọi người, Khang Tiểu Vũ thấy hần liền không dần nổi cảm xúc lao vào lòng hần mếu máo khóc:

"Mẹ ta mất rồi, hôm trước trận sấm sét đánh rớt phi thuyền mẹ ta cùng Tô Linh đều chết rồi."

Hần thở dài, tuy mình biết toàn bộ sự thật nhưng hần không thể nói ra mà chỉ có thể an ủi nàng:

"Ta xin lỗi vì đã không thể ở bên lúc ngươi khó khăn."

Hai người ôm nhau, Băng Thần cứ im lặng để nàng dựa vào, khóc một hồi lâu Khang Tiểu Vũ rốt cuộc cũng bình ổn lại nàng quay qua hỏi hần:

"Huynh bảo có việc phải đi, rốt cuộc là chuyện gì?"

Băng Thần chỉ mấy người nữ nhân kia rồi nói:

"Ta đưa lão bà của mình sang Trái Đất, quê hương ta bây giờ quá nguy hiểm, nếu để các nàng ở đây thì ta không thể nào yên tâm được."

Khang Tiểu Vũ vội vàng lau nước mắt đứng nên mỉm cười chào hỏi:

"Ta tên Khanh Tiểu Vũ chào các vị tỷ tỷ."

Mấy cô nàng nhếch mép mỉm cười nói:

"Tên này tuy nhiên tham ăn nhưng cũng không bao giờ ăn tạp, tiểu muội ngươi đẹp lắm rất đúng với tiêu chí nữ nhân Băng gia, đúng rồi còn có ai nữa ra đây luôn đi."

Trịnh Vũ Cầm, Hương Thiên Y, Mạc Khanh đi ra, mấy cô nàng vừa nhìn thấy Hương Thiên Y thì ngạc nhiên hơn cả khi thấy Hương Thiên Ánh, Thương Nhục Nhục nhìn hần khâm phục nói:

"Ngươi đi ra ngoài không ngờ khẩu vị càng ngày càng tốt."

Các nàng vốn luôn xếp nhan sắc Mộng Phi khó người vượt qua, Hương Thiên Ánh thì vẫn thua một chút nhưng khi nhìn thấy Hương Thiên Y thì chính các nàng tim con nhảy một nhịp, không thể ngờ có một mỹ nhân không chút tỳ vết nào như thế này.

Băng Thần lúc này xấu hổ gần chết, hần ta bảo ra ngoài tu luyện nhưng lão bà thì ngày một đông, đã thế đại lão bà còn khen tiểu lão bà nhan sắc thượng thừa, mấy vị quần chúng ăn dưa cũng nhìn qua bên này với thái độ hiếu kỳ.

Băng Thần lên vào bếp nấu đồ ăn, dù thế nào thì có thực mới vực được đạo, nửa tiếng sau trên bàn ăn mọi người vui vẻ nói chuyện, Thương Nhục Nhục ăn xong không khỏi nhìn Băng Thần bằng cặp mắt khác.

"Lão công ngươi nấu ăn ngon như thế này từ khi nào thế?"

Hần mỉm cười tự đắc nói:

"Từ rất lâu rồi, chỉ là ngươi không cho ta vào bếp mà thôi."

Thương Nhục Nhục hồ nghi nhìn hần, nàng còn tưởng hần ta chỉ biết mỗi nướng thịt, khi mọi người đã hoàn toàn hòa vào với nhau thì Băng Thần mới lên tiếng:

"Mọi người im lặng một chút nghe ta nói, chuyện này có liên quan rất lớn đến tương lai của tất cả mọi người thế nên chịu khó im lặng một chút."

Mọi người nghe thấy hần nói thì liền im lặng, khi không còn nghe thấy tiếng nói thì hần mới bắt đầu:

"Mọi người ở đây thì đều biết ta không phải ở Trái Đất mà tới từ một nơi tên Thiên Nguyên đại lục, nơi ấy các Vũ Thần mạnh hơn Phong Thần rất nhiều lần, nhưng cách đây không lâu Thiên Nguyên đại lục cũng đã gặp phải một hồi họa kiếp, Tân Sinh quái vật đã tràn xuống hóa cả mảnh đại lục vào cảnh hoang tàn."

Mọi người ai cũng hít vào một hơi khí lạnh vì những gì mình vừa được nghe kể, vốn chỉ tưởng Tân Sinh chỉ có ở Trái Đất không ngờ nó còn tàn phá cả nơi khác nữa.

"Ta có khả năng cảm nhận rất tốt nguy cơ thế nên mới có thể đoán được những người ở Thiên Nguyên đang gặp nguy hiểm, ngoài ra ta còn cảm nhận được không chỉ Trái Đất cùng Thiên Nguyên mà tất cả những nơi có sự sống đều đang được đe dọa nghiêm trọng."

Hắn hít sau một hơi rồi nói:

"Tất cả chỉ là cảm nhận cá nhân tin hay không thì tùy mọi người thế nhưng nếu ta đúng thì Tân Sinh lúc này không hề đơn giản như trước kia nữa, mọi người phải giữ trạng thái luôn luôn đề phòng."

Mọi người đều cố gắng tiếp thu những gì Băng Thần nói, đồng thời cảm giác rất có lý, từ những ngày đầu tiên khi Tân Sinh lần này bắt đầu đã có nhiều chuyện lạ lùng như đột nhiên có chém giết xác sống chẳng hạn.

Trang bị thì nhiều đến mức khó hiểu, thực lực người chơi cũng đi trước kỷ lục trong quá khứ quá nhiều, trí khôn của NPC quá cao giống như game lần trước là một bộ tộc man rợ còn hiện tại toàn giáo sư tiến sĩ vậy.

Tuy kỳ ngộ nhiều đến không ngờ nhưng độ khó cũng được nâng tầm lên mức độ địa ngục, sinh lực, công kích quái đều gấp nhiều lần theo cấp số nhân so với mùa trước, quan trọng nhất là xuất hiện một kẻ biến thái như Băng Thần, một phá game chân chính.

Tất cả các bảng đứng đầu, sức chiến đấu vượt trội, tăng cấp một cách đầy hư cấu, chiến đấu gây cho đối thủ ảo giác như chưa từng thấy trước khi chết, đã thế chết còn trừ chỉ số gốc, sau đó liên tục có nhiều biến thái khác ra đời.

Đây giống như là một kỷ nguyên mới vậy, đã từ rất lâu rồi những con số trong quá khứ không ai còn lấy chúng ra so sánh vì quá chênh lệch, nếu lấy ra chẳng khác gì nhấc bậc tiền bối, Trịnh Vũ Cầm thấy hắn nói xong thì mới hỏi:

"Người làm thế nào mà khiến con rồng kia kêu người đại ca thế?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nói chung là ta có thể giúp nó lên cấp, trong đám quái vật của Tân Sinh thì tranh đấu với nhau cũng không kém gì con người chúng ta đâu, nơi đế quốc công hội đang ở cũng có lục đục nội bộ và ta cũng giúp mọi người chọn phe rồi."

Khang Tiểu Vũ hiếu kỳ:

"Chọn phe, thế nếu phe của chúng ta chiến thắng thì sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nếu chiến thắng thì tòa thành trì hiện tại sẽ là của chúng ta, do ta làm thành chủ, đồng nghĩa với việc Nữ Vương Cũng thành viên sẽ có thể chiêu nạp đông hơn nữa."

Khang Tiểu Vũ cùng mấy cô nàng trong ban lãnh đạo cấp cao không khỏi hít sâu một hơi, chiếm một tòa thành thì từ trước tới nay trong lịch sử chỉ có Roma cùng Thần Lâm làm được, không lẽ Nữ Vương Cung cũng có thể làm được.

Khang Tiểu Vũ nghiêm túc nói:

"Huynh cần người trong công hội hỗ trợ gì thì chỉ cần lên tiếng, tất cả các nhu cầu sẽ được đáp ứng."

Băng Thần mỉm cười:

"Kể cả nhu cầu sinh lý."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Đúng "

Nhưng vừa trả lời xong thì nàng ta lập tức xấu hổ nói:

"Nhưng huynh không được làm lung tung dù sao huynh cũng có chúng ta rồi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Được, được "

Lý Tình ánh mắt sắc lạnh nhìn Băng Thần trong lòng tâm nghĩ:

"Tên sắc lang biến thái phải để Oanh Oanh tránh xa hắn ta ra mới được."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 267: Nữ nhân của ta

Đang vui vẻ đang nhìn sang Lý Tình thì hơi giật mình, không biết mình có vô tình làm nang giận cái gì không.

Tính danh: Lý Tình

Thực lực: Vũ Tông nhất trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Vũ Tước (Thần cấp)

Thể chất: Hoán Mạch Thể (Thần cấp)

Đăng cấp: 22

Lực lượng: 5 triệu

Tốc độ: 4 triệu

Trí lực: 28

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ: 1500

Độ thiện cảm: 40

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

"40???"

Băng Thần xoa cằm trầm nghĩ:

"Sao thế nhi mình xấu trai đi à?"

Hắn bẽ bơ lại gần tự soi xong nghĩ:

"Vẫn đẹp mà, kỳ lạ thật."

Bỗng nhiên hắn ta nghĩ đến một chuyện nếu nàng ta đã tới Trái Đất thì mình có thể dùng hệ thống ban cho khả năng xem xét quá khứ của nàng, Băng Thần bắt đầu dò xét quá khứ qua ánh mắt của nàng.

Dần dần hắn ta biết được quá khứ của nàng ấy cỡ nào đau thương, chị nàng cùng cha của Quân Oanh Oanh gian đấu với nhau, cha nàng tức giận quá lỡ tay một chưởng trọng thương, chị nàng sau đó từ chối sử dụng đan dược mà chết.

Từ đó gia đình nàng không bao giờ có tiếng cười cũng như không bao giờ gặp mặt nhau, sau đó mẹ nàng chặt đứt một tay của cha nàng rồi mang nàng đi, cha nàng thì bị chính người mình yêu thương nhất không bao giờ nhìn mặt cả người xa xứ.

Lại thêm mặc cảm tội lỗi vì giết chết con gái lên đã trở thành phế nhân, chính nàng cũng đã trăm năm không gặp hắn ta, nhưng may mắn mẫu thân còn ở bên nàng ấy, đưa cháu gái mà chị mình để trước khi chết được nàng nhận nuôi cùng anh rể là Quân Chiên giả kết hôn.

Băng Thần thờ dài nhìn qua Quân Oanh Oanh thì hóa ra nàng ta thích mình mà Lý Tình thì không thích nàng ta dính vào một tên hoa hoa công tử như mình thế nên mới có con số 40 kia.

Hắn nhìn vào chỉ số của Quân Oanh Oanh thì hơi giật mình sau đó liền đấu tranh tâm lý

Tính danh: Quân Oanh Oanh

Thực lực: Vũ Sư ngũ trọng thiên

Huyết mạch: Thần Vu Chi Huyết (Chân thần huyết mạch)(Chưa kích hoạt)

Thể chất: Vu Thần Giáng Thế (Chân thần thể chất) (Chưa kích hoạt)

Đăng cấp: 1

Lực lượng: 9000

Tốc độ:6000

Trí lực: 27

Thiên phú: 82

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Không gian, Mộc, Thổ, Kim

Tuổi thọ:700

Độ thiện cảm: 95

Danh hào: Không

Nàng ta lại là một người có thể giúp mình lấy thêm một món bảo vật thể nhưng tuy gương mặt đẹp cực kỳ, thậm chí có phần ngang với Hương Thiên Y nhưng nàng không được Băng Thần đánh giá cao bởi vì ba vòng của nàng thì chỉ được mỗi vòng hai.

Tư tưởng thẩm mỹ cũng như thực chiến cực cao không cho phép hắn đụng vào một người con gái không có thân hình hoàn hảo, và lại nhân thể hắn không ngại nhưng nhìn một nàng như một cô bé khiến hắn có cảm giác tội lỗi, chưa kể hắn còn chẳng có ý nghĩ bậy bạ nào cả.

Nhưng bỗng nhiên hắn ta lại có cảm giác có gì đó không đúng cho lắm, hắn nhớ lại lúc nàng ôm tay nàng nhận lỗi thì nó không thể nào nhỏ được, mà những người có vòng một to thì vòng ba mấy khi nhỏ, lại một bí ẩn cần lời giải đáp.

Băng Thần vận hết nội công của mình để xem về quá khứ xem không đúng ở đâu, sau mười phút nghiêm túc nghiên cứu đã khiến hắn ta tìm ra nguyên nhân, không ngờ Lý Tinh lại mưu mô như thế.

"Hừ "

Nhẹ rên một tiếng Băng Thần mặt nghiêm túc nhìn Quân Oanh Oanh hỏi:

"Oanh Oanh cho ta hỏi có phải cách đây mười nhật được một tảng đá sau đó nó nhập vào thân thể muội sau đó tốc độ tu luyện tăng hẳn đúng không?"

Quân Oanh Oanh che miệng không thể tin còn Lý Tinh thì đứng hẳn lên nhìn hắn lạnh giọng hỏi:

"Làm sao ngươi biết, với lại ngươi hỏi như thế có ý gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ồ đây cũng có ba người khi sinh ra thì đã có sẵn huyết mạch cùng thể chất ở một cấp độ khủng khiếp, là Tiểu Vũ, Vũ Cầm cùng Khanh nhi. Trong đó Tiểu Vũ gần đây mới thức tỉnh hoàn toàn."

Hắn nhìn thẳng Quân Oanh Oanh nghiêm túc nói:

"Muội tảng đá kia phong ấn một luồng sức mạnh khổng lồ, nó đã cải tạo hết tất cả những thứ muội có như huyết mạch hay thể chất, à còn có thiên phú nữa, thế nhưng chỉ là một phần rất nhỏ bởi muội chưa thức tỉnh hết."

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Quả thật như thế, nhờ huynh ấy ta đã thức tỉnh hoàn toàn sức mạnh của mình tốc độ tu luyện có thể nói là thần tốc, ít nhất phải nhanh hơn trước kia cả

trăm lần."

Lý Tĩnh ánh mắt sáng lên:

"Người có thể giúp Oanh Oanh thức tỉnh thì làm ngay cho ta."

Băng Thần nhìn nàng hỏi ngược lại:

"Người đang ra lệnh cho ta?"

Lý Tĩnh nhìn ánh mắt không cảm xúc của hắn trong lòng có cái gì đó như đang run sợ, hắn cười mỉm nói:

"Người không cần phải lo lắng ta cướp đi cơ duyên của nàng bởi vì những thứ đó trong ta không đáng gì."

Lý Tĩnh nhìn hắn như một tên chém gió những người khác trong công hội biết được tốc độ tu luyện gấp trăm lần thì cũng ngạc nhiên khi hắn không đáng gì, Băng Thần mỉm cười cả người hóa thành bán yêu huyết mạch uy áp tản ra những người Chân Thần huyết mạch thì cảm thấy khó thở tức ngực.

Thần cấp trực tiếp ép lại trên bàn còn người bình thường thì trực tiếp nằm xuống đất nhưng chỉ ba giây sau những áp lực này biến mất, đứng lên mọi người đã thấy Băng Thần châm rãi ăn canh trong hình dạng con người.

Húp xong bát canh thì Băng Thần mỉm cười nói:

"Mọi người có thể nghĩ ta ở bên trong gặp may mà lên hay ở bên ngoài cũng nhờ tài nguyên tu luyện, chúng ta là người một nhà ta không muốn có nghi kỵ hay hiểu lầm xảy ra. Thật không công bằng khi ta cái gì cũng biết còn mọi người thì không, bây giờ thì mọi người hiểu rồi chứ."

Uy áp càng mạnh thì huyết mạch đẳng cấp càng cao, Lý Tĩnh thầm nghĩ:

"Oanh Oanh chỉ Vũ Sư đã không sợ uy áp của Vũ Tông mang thần cấp huyết mạch như mình thế nhưng hắn ta huyết mạch cao đến mức nào mới có thể tác động đến nàng. Chưa kể hình như hắn ta chỉ thả ra phần nào thì phải, tất cả diễn ra quá nhanh."

Lý Tĩnh nhìn hắn thờ dài một hơi rồi nói:

"Xin lỗi vì đã hiểu nhầm người."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ta thể hiện ra không bởi cần lời xin lỗi của người hay sự nể phục, cái ta cần là mọi người phải hiểu thì có vẻ chưa ai hiểu, từ mai nhớ rõ ta không cần nên không có hại có mọi người, ta sẽ mãi mãi là hậu phương vững chắc của các người, tin ta."

Hắn nói chuyện làm cho mọi người cảm thấy xấu hổ vô cùng, bọn họ cảm thấy mình giống như một tên ăn mày đang nghĩ rằng một phú ông đang muốn lấy chiếc bát mẻ của mình. Băng Thần đứng lên quay đầu nói:

"Người ngoài ta không quan tâm nhưng thân làm nữ nhân của ta thì không cho phép các nàng hiểu lầm ta."

Sau đó hắn ta thờ dài đi ra ngoài hưởng thẳng về phòng mình, bóng lưng đầy vẻ cô đơn, mọi người đằng sau thì xấu hổ gần chết, nhất là Lý Tĩnh nàng không biết lên để mặt mũi vào đâu cho phải.

Những thành viên khác của Nữ Vương Cung thì có cảm giác giống như mình vừa ăn cháo đá bát, nhờ hắn thất vọng không quan tâm đến công hội nữa thì sao.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268: Nhân sinh như mộng

"Nhân sinh như mộng, tất cả đều là diễn kỹ."

Mọi người đang áy náy thì vừa quay mắt đi Băng Thần liền mỉm cười, trong lòng hắn mới như thế cảm thán, mấy cô nàng ngu khờ gì cũng lừa được hết, lúc này chỉ cần hơi cúi đầu tranh thủ thờ dài một cái thì đúng chuẩn.

Đi vào phòng hắn ta đóng cửa lại, không khí bên ngoài lúc này rất căng thẳng, mỗi người đều tràn đầy áy náy, Khang Tiểu Vũ nhú mày nhìn những người trưởng lão khác, thậm chí hai vị phó hội trưởng tất nhiên không có Trịnh Vũ Cầm trong đó.

Khang Tiểu Vũ lạnh giọng nói:

"Các người thân làm thành viên cấp cao lại suy nghĩ ấu trĩ như thế, các người cảm thấy không được có thể xin ngừng chức vụ, chiếc ghế của các người không thiếu người muốn ngồi đâu."

Liên Tinh cùng Lương Hiểu Mạn, các trưởng lão nữa không ai tin được Khang Tiểu Vũ lại gay gắt như thế, Liên Tinh nhíu mày nói:

"Tiểu Vũ tỷ chuyện này hình như bắt đầu đi quá xa rồi, nói thế nào thì..."

Khang Tiểu Vũ nhếch mép nói:

"Các người ý muốn nói tình nghĩa chị em sao không bằng một người nam nhân đúng không thế ta hỏi người nếu ở vị trí của ta người sẽ chọn một người gánh hết tất cả trên vai hay chọn một đám ăn của người ta, mặc của người ta sau đó giống như lù ăn cháo đá bát."

Khang Tiểu Vũ lấy ra bảng thống kê ném đến trước mặt bọn họ. sau đó thần nhiên nói:

"Cả công hội năng xuất tăng cao nhờ nguồn trang bị dồi dào, thế nhưng hai vạn người có đủ trang bị vẫn không làm ra của cải đóng góp bằng một phần mười của hần, cả một công hội phần đầu cũng không bằng một tấm Kiến Bang Lệnh."

Đơn giản thế này nếu hần giận mà bỏ đi gia nhập công hội khác thì chuyện gì sẽ xảy ra, nếu các người vẫn cảm thấy không có lỗi thì ta sẽ thông báo truyện này lên cho các thái thượng trưởng lão nhờ phân xử."

Trịnh Vũ Cầm nắm tay Khang Tiểu Vũ nói:

"Tỷ...."

Khang Tiểu Vũ nhìn qua nàng gắt giọng nói:

"Bây giờ chúng ta là Nữ Vương Cung không phải Nữ Nhi Hồng, vinh quang đạt được phải dành cho người xứng đáng hưởng thụ cũng như có trách nhiệm giữ gìn nó, không được thì dù là tỷ muội thì cũng chỉ có thể là ngoài đường."

Băng Thần ngồi trong phòng nhưng hần vẫn quan sát được động tĩnh bên ngoài, tình hình đã khác, trò chơi đã mở rộng ra cả phạm vi vũ trụ, hần ta cần nắm quyền hạn cao nhất hoặc tự lập một nơi để hần nắm quyền hạn cao nhất.

Thời gian không nhiều những người không đáng giá sẽ không đáng để hần phải quan tâm, nếu nói thẳng thì hơi ngại may mắn thay Lý Tinh đã giúp hần, Băng Thần đợi các nàng tranh luận một lát thì đi ra.

Hần trầm lặng ngồi xuống rồi nói:

"Ta đã quyết định, chút nữa ta sẽ dọn ra bên ngoài Nữ Vương Cung không còn phù hợp để ta sinh hoạt, nhà ở ta cũng đã mua sẵn, cùng là đồng đội trong một thời gian dài những chuyện ta thông báo lúc ăn cơm như một món quà cuối cùng, thế thôi."

Băng Thần đứng lên nhìn qua Lý Tinh lạnh giọng nói:

"Người có vẻ không thích ta, chuyện đó ta không quan tâm nhưng đã dẫn người tới đây thì dù chỉ là vô tình thì trước khi đưa được người về Thiên Nguyên người có thể đi theo ta."

Hần quay lưng đi thì Liên Tinh khóc lên nói:

"Băng Thần trưởng lão ta đã sai xin người đừng rời bỏ công hội."

Băng Thần quay lại nhìn nàng thần nhiên nói:

"Thật sự thì trong công hội này nữ nhân của ta cũng có vài người, như ta đã nói ta sẽ làm chỗ dựa cho các nàng bởi các nàng là nữ nhân của ta, còn các người xin nói thẳng chẳng có quan hệ gì cả cho ta một lý do để giúp công hội này."

Nếu người định lôi Liên Phong Thần cùng Lương Phong Thần ra thì ta cũng không ngại nói thẳng, họ triệu hồi ta đến đây chỉ nín chậm con đường tu luyện của ta thôi, tuy đã giúp ta gặp những người con gái tuyệt vời nhưng những gì ta làm cho công hội này đã quá đủ."

Lần này hần ta quay lưng đi chỉ để lại vài câu mỉa mai:

"Các người nếu cảm thấy ta đang lợi dụng các người để lấy được thứ gì thì tốt thôi của các người cả đấy."

Băng Thần không nói gì nữa mấy cô nàng đi theo hần để an ủi, các nàng nghĩ Băng Thần đang bị đụng trúng lòng tự trọng, Hương Thiên Ánh chắc chắn không thể rời khỏi bởi sự phụ các nàng con ở đây.

Hương Thiên Ánh nhìn mọi người thờ dài rồi nói:

"Ta đã thấy hấn ta giết hàng chục người không chớp mắt chỉ vì họ đùa giỡn ta, cũng tận mắt thấy hấn tha cho một người có ý định tiếp cận nữ nhân của hấn nhưng được tha nhưng ta biết nguyên nhân, bởi vì người kia huyết mạch thể chất đều rất tốt thậm chí không thua kém ta.

Người này còn có tác dụng hấn giữ lại còn các người thì có cái gì ngoài việc ăn theo, các người nghĩ mình là một thể lực ghê gớm lắm sao, hay muốn diễn lại cảnh đấu đá tranh giành quyền lực trong phim cổ trang."

Nàng quay người đi nhẹ giọng nói:

"Khuyên thật nhé bớt ngu, bớt ảo tưởng, hại người hại mình thế là đủ rồi, con đường sau này sẽ khó khăn lắm, đừng để Tiểu Vũ hay Nữ Vương Cung trả giá vì các người, thật sự thì không đáng đâu."

Lương Hiểu Mạn cùng Liên Tinh không biết từ lúc nào bờ môi đã cắn chặt đến mức chảy máu, hai người gia đình đều từng có Phong Thần nhưng bây giờ lại đi đến nước này, các nàng thầm nghĩ rằng Băng Thần chỉ là một thành viên thì có sao đâu, không ngờ các nàng nhầm to.

Một người trưởng lão nhỏ giọng:

"Làm sao đây, sao lại ra nông nỗi này."

Hai người lúc này nghĩ đến những hệ quả khi Băng Thần rời đi khỏi Nữ Vương Cung thì chân tay lạnh buốt, Liên Tinh muốn mở miệng ra nói chuyện với mọi người nhưng không biết nói gì cả.

Trịnh Vũ Cầm đứng lên cũng muốn đi thì một người trưởng lão lấy hết dũng khí đứng lên nói:

"Vũ Cầm tỷ nghe ta nói, chúng ta tỏ thái độ như vậy không phải tự nhiên mà có, các thái thượng trưởng lão đã ra lệnh cho chúng ta làm cho Băng Thần đi vào khuôn khổ, chúng ta cũng không dám có hành động, nào ngờ hấn ta nhảy cẫng thế.

Vũ Cầm tỷ chúng ta biết sai rồi nhưng không thể tất cả tội lỗi đều đổ lên đầu chúng ta được, Tiểu Vũ tỷ khi kết nạp hấn làm sao lại để cho hấn quyền hạn đặc thù như thế, nếu không có những thứ ấy thì làm sao mà xảy ra chuyện này."

Trịnh Vũ Cầm hai mắt tròn xoe nàng không ngờ bên trong còn có ân khúc lớn đến như thế, có vẻ những người kia không biết đến khả năng của Băng Thần, hóa ra Nữ Vương Cung dù có đổi tên thì vẫn chỉ đến như thế.

Phó hội trưởng cùng hội trưởng thì giống như con tốt bị xoay vòng vòng, những người trưởng bối vẫn bảo vệ họ mỗi ngày không ngờ chỉ vì mình không nắm được mà muốn dùng thủ đoạn không chế.

"Bịch "

Mọi người nhìn về phía âm thanh vang ra, Khang Tiểu Vũ đang nhìn bọn họ với một ánh mắt khiến họ không biết diễn tả nó như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 269: Đế chế sụp đổ

Khang Tiểu Vũ trên tay một xấp giấy rơi xuống đất, nàng thậm chí còn không thèm nhặt lên đi tới cười nói:

"Tốt, tốt lắm, ta không ngờ cuối cùng mọi lỗi lầm đều do ta, Khang Tiểu Vũ ta cũng xin tuyên bố từ giờ phút này vì quyết định sai lầm lên sẽ rời khỏi Nữ Vương Cung."

Trịnh Vũ Cầm thở dài một hơi sau đó nhìn mấy người kia nói:

"Đạo bất đồng bất tương vãng vi, có lẽ chúng ta không phù hợp với nhau, có lẽ làm bạn thôi thì sẽ tốt hơn là trở thành hợp tác đồng bọn."

Băng Thần cũng đã thấy được tình cảnh này, quả thật hấn không ngờ chỉ một động thái ngẫu hứng của mình đã phá hủy hoàn toàn Nữ Vương Cung, thôi thì như vậy cũng tốt, phát hiện mâu thuẫn từ trong trứng nước.

Bây giờ mấy cô nàng này không thể làm đồng nghiệp thì ít ra còn có thể làm bạn, để một thời gian nữa mâu thuẫn quá lớn thì nhìn mặt nhau cũng khó, coi như mình làm được một cốc công đức, nhét xong đồ vào valy sau đó hấn ta muốn đi ra ngoài.

Lúc này hấn ta thấy không những Khang Tiểu Vũ mấy nàng mà cả sự phụ của các nàng là Nhạc Duệ cùng Nhạc Vũ hai vị Phong Thần cũng đi theo.

Nhạc Duệ mỉm cười nói:

"Tiểu tử ngươi đã hứa làm cho ta ngày ba bữa, mỗi bữa một món khác nhau cứ sao lại bỏ đi mà không nói gì cả, ngươi cứ yên tâm làm đầu bếp cho ta thì ta bao ngươi an toàn."

Băng Thần vui vẻ nói:

"Ta do tâm trạng không quá ổn định mới quên thông báo tiền bối, ngài cứ yên tâm ta một khi đã hứa thì sẽ cố gắng hết sức để làm, tới nhà mới ta liền làm cho người một bàn tiệc lớn."

Mọi người sau đó vui vẻ đi lên phi thuyền bay đi mất, lúc này một vị thái thượng trưởng lão phụ trách trông coi Nữ Vương Cung liền gọi điện cho Thiêm Hồng, mà Thiêm Hồng lúc này đang đi họp thì vô cùng bất ngờ, không biết có chuyện gì gấp lại gọi lúc này.

Hình ảnh vừa quán thông thì âm thanh gấp gáp của người kia liền vang tới:

"Hồng tỷ kế hoạch đưa tiểu tử kia vào khuôn khổ thất bại rồi, Tiểu Vũ cùng Vũ Cầm biết chuyện giận quá thôi chức rồi, còn tiểu tử kia thì tuyên bố đi ra ngoài. "

Thiêm Hồng há hốc mồm nàng vốn nghĩ Băng Thần như một thanh gươm sắc mà Nữ Vương Cung sở hữu, muốn sử dụng hiệu quả thì phải quen tay, đáng tiếc Khang Tiểu Vũ điều luật lại không cho họ làm thế, họ sau đó muốn ép Băng Thần đi vào sáo lộ.

Có nữ nhân của mình lắm quyền cao thì tại sao phải rời đi, những người khác đứng về một phe canh hấn làm gì sai thì chỉ trích, uốn nắn lại, mỗi lần phân xử sẽ đều tới tay bọn họ, tiếp đến thì mọi chuyện quá dễ dàng.

Ai ngờ tiểu tử này không theo lẽ thường ra bài, không quan tâm đến đại cục mà trực tiếp rời bỏ công hội ngàn năm sáo lộ chẳng nhẽ lại thất bại, xưa kia nàng cũng dính vào lên khó có thể tin tên nhóc trẻ tuổi như Băng Thần lại phá cục như thế.

Thiêm Hồng hỏi:

"Sao ngươi không hòa giải bọn họ, còn nữa làm sao bọn họ biết rằng đây là do chúng ta bố cục. "

Người kia cười khỏ nói:

"Liên Tinh mấy cô nàng kia không chịu nổi áp lực lên mới nói ra, các nàng mong Tiểu Vũ cùng Vũ Cầm vị đại cuộc, nào ngờ phản tác dụng, nhưng dù cho Tiểu Vũ cùng Vũ Cầm có ở lại thì cũng vô ích, nghe nói hấn ta vốn chẳng xem chúng ta là truyện gì to tát cả, ta cứ cảm thấy hấn muốn thế còn chúng ta thì cho hấn lý do để thực hiện thì phải."

Thiêm Hồng ngồi ngửa ra ghé nàng vội vàng mở ra trang web của bang hội thì thấy vị trí lãnh đạo trống một mảng, còn người dưới trưởng của Băng Thần thì trống trơn, cùng lúc này Băng Thần ngồi trên máy bay nhớ đến chuyện thoát khỏi wed.

Nàng vốn còn nhìn thấy Băng Thần tên đột nhiên lại biến mất ngay lúc này, bỗng nhiên xung quanh tiếng xì xào bắt đầu vang lên, tiếng điện báo khắp nơi, cứ mỗi người xem xong lại dồn ánh mắt về Thiêm Hồng.

Trên đài người chủ trì mỉm cười nói:

"Mời Thiêm Hồng của Nữ Vương Cung lên trên bục giảng giải về chuyện tuyển dụng nhân sự làm sao cho dễ tìm được người tài ba."

Hấn hoàn toàn chưa biết về việc đang xảy ra, câu nói của hấn chẳng khác gì một nhát dao đâm thẳng vào tim của nàng. Người dẫn chương trình đùa:

"Không lẽ Thiêm Hồng hội trưởng có biện pháp nào bí mật không muốn cho chúng ta biết, nhưng chúng ta nào cầu được người như Băng Thần chỉ cần bằng nửa hấn ta là tốt lắm rồi."

Hấn không hề biết mình vừa đâm một nhát chí mạng vào trái tim đang rỉ máu của nàng, nàng đứng dậy mỉm cười nói:

"Mọi người xin lỗi ra có chút chuyện riêng phải đi trước, mong mọi người thứ lỗi."

Nàng cũng những thái thượng trưởng lão khác lập tức lên phi thuyền, bay lên nàng lập lập tức liên hệ trực tiếp với Băng Thần, hình ảnh thông qua nàng nhìn thấy Băng Thần liền nói:

"Quay lại công hội chúng ta có gì thương lượng sau, mong ngươi vì đại cuộc mà suy nghĩ."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Đại cuộc gì cơ?"

Thiêm Hồng tức giận nói:

"Ngươi tính chỉ vì một chút giận dữ của mình mà làm cho Nữ Vương Cung sụp đổ sao, công sức ngươi kiến tạo công hội, tình cảm bồi đắp bao lâu nay chẳng lẽ bỏ qua hết."

Băng Thần cười nói:

"Thiểm Hồng tiền bối ngài cứ yên tâm ta làm sao lại mắc phải sai lầm như thế để rồi hối tiếc."

Thiểm Hồng nét mặt giãn ra:

"Thế thì tốt."

Băng Thần cười nói:

"Nữ nhân của ta đã theo ta, thuộc hạ dưới trướng sớm muộn cũng theo ta, có lẽ bây giờ ngài đã nhận được thông báo thoát khỏi công hội của họ, ngài thấy không ta làm sao lại để bản thân mình hối hận được cơ chứ. Thế nhé, tạm biệt ngài Nhạc Duệ và Nhạc Vũ tiền bối đối rồi ta phải đi làm cơm đây."

Thiểm Hồng hét lên:

"Khoan đã."

Băng Thần tỏ vẻ giật mình hỏi:

"Có chuyện gì thế tiền bối."

Thiểm Hồng nhìn hấn thật bình tĩnh hỏi:

"Thế người rút cuộc muốn thế nào?"

Băng Thần mỉm cười thành thật nói:

"Ta muốn nấu xong bữa ăn, sau đó cùng mọi người ăn thật no, đi ngủ thật ngon sáng mai vào tạo công hội cho riêng mình."

Thiểm Hồng giật mình hỏi:

"Người vẫn còn Kiến Bang Lệnh."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Kiếm được cái thứ nhất là ta, cái thứ hai ta cũng kiếm được thì có gì lạ lùng đâu cơ chứ? Thôi nhé tiền bối."

Băng Thần sau đó thực sự cúp ngang, những trưởng lão trên phi thuyền đều ngán ngẩm nhìn nhau, Thiểm Hồng tức giận quát:

"Các người ngồi đây lắc đầu cái gì? Mau nghĩ cách nếu không đến sáng mai chúng ta sẽ gặp rắc rối không nhỏ đâu."

Trên bàn họp của những công hội giờ phút này cũng tràn đầy căng thẳng, họ chỉ chờ cho đến sáng mai mà Băng Thần cùng những người khác vẫn chưa quay trở về Nữ Vương Cung thì mọi chuyện sẽ khác ngay.

Trịnh Vũ cầm đi lại trên tay cầm quyền sở đưa cho Băng Thần rồi nói:

"Tất cả những người phục vụ dưới danh nghĩa của người lúc này đều lựa chọn đứng về bên phía người, nhưng số lượng biệt thự người mua chưa đủ nhiều, nếu thêm nhiều người nữa thì sẽ không đủ."

Băng Thần nhìn nàng cười nói:

"Không có vấn đề gì cả, ta chỉ tiếp nhận tinh anh dưới trướng thôi cũng không có bao nhiêu người."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 270: Nhân tâm

Trên bàn họp của Nữ Vương Cung một người báo cáo:

"Hong tỷ Băng Thần đã mua rất nhiều biệt thự trong khu vực phía nam của thành phố, lúc này số người thoát ra ngoài bang hội theo hấn vẫn chỉ là thuộc hạ trực tiếp của hấn ta. Nhưng có vẻ Băng Thần không muốn nhận thêm người, có điều tất cả đều là ưu tú thành viên có kỹ năng tốt trang bị đầy đủ."

Thiểm Hồng nhìn lên đồng hồ, thời gian không còn nhiều nữa, nàng làm gì đó hoặc không bao giờ, đứng dậy đi thẳng lên trên đỉnh của Nữ Thần Tháp nơi bài vị của các đời người dẫn dắt Nữ Vương Cung ở đây.

Thấp một nén nhang nàng, quỳ xuống khấu đầu rồi đi thẳng ra ngoài, vốn nghĩ một ngày mình cũng sẽ được đầy người kính trọng, nhưng khi ngày này đến thì mọi chuyện có vẻ không đơn giản như thế.

Phi thuyền lao vun vút tới biệt thự của Băng Thần, đang chống cằm Băng Thần không tự chủ nở một nụ cười, mấy người nữ nhân nhìn nhau không hiểu tại sao thì ngay sau đó tiếng phi thuyền hạ xuống gần đó.

"Đi ra mở cửa đi Oanh Oanh."

Băng Thần bỗng nhiên quay qua Quân Oanh Oanh bảo nàng, hai phút sau Thiểm Hồng cùng các trưởng lão đi vào, nàng ngồi xuống đối diện Băng Thần rồi nói thẳng:

"Người còn Tiểu Vũ quay lại Nữ Vương Cung điều kiện cứ thoải mái nói."

Băng Thần cười nói:

"Tiền bạc ta quá dư, trang bị ta càng không thiếu bỗng nhiên bảo ta phải quay lại Nữ Vương Cung chịu khổ chắc ta bị điên nặng rồi. "

Thiểm Hồng cắn răng nói:

"Ta sẽ giang cấp hết toàn bộ lãnh đạo của Nữ Vương Cung hiện tại."

Băng Thần nhũm mày nói:

"Thiểm Hồng tiến bối hình như ngươi vẫn chưa hiểu vấn đề thì phải, nói tóm tắt nhé ta không cần bất cứ thứ gì của Nữ Vương Cung còn ta lại cho các người không ít, bọn họ đắc tội bọn ta bị giáng cấp còn các người thì sao, hội trưởng, hội phó đương thời còn bị các người xoay vòng vòng, ta chỉ là một người chơi, các người như thế rồi ai dám chơi."

Hắn mỉm cười nói:

"Ta tạo một công hội mới thì liền đứng tại vị trí cao nhất, cao tầng cũng do nữ nhân của ta nắm giữ quyền lực, phía dưới thì có các thuộc hạ tài ba nghe lời tuyệt đối. Trải qua chuyện vừa rồi thì chỉ có nắm giữ tuyệt đối quyền lực mới có thể khiến ta yên tâm, xin lỗi các vị mời về cho."

Thiểm Hồng nhũm mày hỏi:

"Quyền lực tuyệt đối ở Nữ Vương Cung theo người là ai."

Băng Thần nhấp một ngụm nước rồi thản nhiên nói:

"Không phải đám thái thượng trưởng lão các người hay sao?"

Thiểm Hồng cười khổ nói:

"Thế người muốn nói quyền lực tuyệt đối là khi không còn ai cao hơn, có vẻ người nghĩ nhiều đây là truyền thống của một công hội, nếu không người trẻ tuổi sai ai sẽ can ngăn, đổi điều kiện đi."

Băng Thần lắc đầu đứng lên nói thẳng:

"Đạo bất đồng, bất tương vi mưu ta không có thời gian lãng phí với các người, thời gian nghỉ ngơi của chúng ta có hạn mời về cho, ngày mai chúng ta phải lập công hội, rất nhiều chuyện sẽ phải làm."

Hắn nhìn thẳng Thiểm Hồng nói:

"Thời đại của các người qua rồi nếu thích giữ lấy nó như thế thì xin lỗi ta không rảnh, cũng không có tinh lực để chơi trò đấu trí với các người, một là các người nắm quyền, hai là chúng ta điều hành không có sự lựa chọn thứ hai đâu."

Dứt lời thì hắn ta đã khuất sau dãy hành lang, rõ ràng hắn ta thật sự muốn đi nghỉ chứ không phải làm trò với bọn họ, các nàng không ai đi cả, thời gian thì cứ thế trôi qua, những nơi khác trên bàn họp mọi người đã bắt đầu ăn mừng sự sụp đổ của Nữ Vương Cung.

Không khí tại phòng khách biệt thự của Băng Thần có thể nói là cực kỳ nặng nề, mỗi hơi thở đều khiến người ta phải hết sức, một người nữ nhân phía đằng sau tiến lên vỗ vai Thiểm Hồng nói:

"Hồng tỷ sai thì phải chịu, thời thế thay đổi rồi ta cũng rất mệt mỏi có lẽ chúng ta già thật rồi, có lẽ nên nghỉ ngơi thì hơn."

Thiểm Hồng cười khổ nhìn qua đối diện Khang Tiểu Vũ nói:

"Tiểu Vũ không ngờ có ngày này phải không, gọi tiểu tử kia ra đi nói với hắc Nữ Vương Cùng từ ngày sau là của các ngươi, toàn bộ quyền lực của Nữ Vương Cùng tùy các ngươi phân phối, nhân sự tùy các ngươi lựa chọn, các thái thượng trưởng lão sẽ về tầng cao nhất của Nữ Thần tháp chỉ giữ nhiệm vụ bảo vệ Nữ Vương Cùng."

Khang Tiểu Vũ nhúu mày cười khổ nói:

"Các ngài tự nhiên khuấy đảo lên làm gì để rồi đi đến bước này."

Thiểm Hồng cười khổ lắc đầu đi ra khỏi cửa nói:

"Đòi ai biết trước được chữ ngờ, nhấn nhủ đến Băng Thần hãy có tiếp tục sáng tạo kỳ tích, ta cùng các thái thượng trưởng lão sẽ ở trên đỉnh tháp đảm bảo không còn can dự bất cứ chuyện lớn nhỏ gì nữa cũng sẽ không làm hắc khó chịu nữa."

Băng Thần ngồi ở trong phòng mỉm cười, không ngờ các nàng lại thật sự chịu thua, hắc đã thông hình ảnh với một trưởng lão của Nữ Nhi Hồng, hắc mỉm cười nói:

"Ngươi làm tốt lắm thêm thất rất hợp lý, một thời gian sau chịu khó chịu khổ chút sau đó ta sẽ lấy lý do ngươi có chuyển biến rất tốt cân nhắc ngươi lên vị trí phó hội trưởng."

Người trưởng lão này tên Phạm Hiểu Tình khi sự việc vừa xảy ra thì trong đám trưởng lão nàng là người duy nhất không tỏ thái độ với Băng Thần bởi ân huệ nàng nhận từ hắc quá lớn, sau khi việc vừa xảy ra khi đám người Lương Hiểu Mạn, Liên Tình đang còn xanh cả mặt thì nàng đã được Băng Thần giao phó chuyện quấy đảo vụ việc lên.

Không ngờ nàng ta còn khiến Liên Tình nói ra mấy vị trưởng lão, khi thông báo cho thái thượng trưởng lão thì thêm thất đủ cả, khiến người nghe cảm thấy chẳng khác gì công hội sắp diệt vong, thế nên mới làm cho Thiểm Hồng gấp như thế.

"Nhân sinh như mộng, tất cả là diễn kỹ, nhân tài như thế phải có gắng đè bặt mới được."

Ai mà ngờ được trùm cuối sau tất cả mọi thứ lại là Băng Thần, hắc vốn không hề tìm thêm được tám Kiên Bang Lệnh nào cả, còn biệt thự hắc ta cũng không mua bao nhiêu cả. Nói chung muốn đạt được mục đích thì cần có nhất định hi sinh.

Băng Thần mỉm cười nhìn về phía phi thuyền đang dần xa khinh bỉ:

"Các vị già rồi muốn chơi tâm kế với ta, không những phản dame mà còn gấp mười nhé, an tâm đường lão đi."

Nhân tâm khó dò nhưng dễ thao túng Băng Thần thì tuy chỉ biết chuyện khá trẻ nhưng đã đưa ra phản ứng rất lớn, rất chính xác và hắc ta đã trở thành người thắng cuối cùng.

Khang Tiểu Vũ lúc này cũng đẩy cửa đi vào phòng nhìn hắc nói:

"Từ mai Thái thượng trưởng lão chức vị sẽ chỉ còn hư danh, tất cả quyền lực tùy ngươi phân phối."

Băng Thần thờ dài tuy lòng vui thấy mẹ nhưng vẫn cố tỏ ra buồn nói:

"Ta cũng không muốn mọi chuyện đến mức này đâu, không thể hiểu sao họ lại nghĩ như thế về ta."

Khang Tiểu Vũ ngồi lên đòi hắc ôm chặt đầu hắc vào ngực mình an ủi:

"Ngươi đừng buồn nữa."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Yên tâm ta không buồn đâu."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 271: Quà nhận chức

Khang Tiểu Vũ nhẹ nhàng nói:

"Ta sẽ cho ngươi chức vị giám sát giống như trong Tân Sinh, như thế ở ngoài đời hay trong Tân Sinh ngươi nắm lấy quyền lực cũng đủ lớn, ngươi chỉ cần quan tâm vào việc phát triển thôi những truyện khác thì cứ để ta."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế thì còn gì hơn, ta nể mặt người tha thứ cho bọn họ một lần, nội bộ phải bền chắc thì mới có khả năng phát triển."

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Ta cuối cùng vốn thua xa chúng ta trong quá khứ Vũ Mộng lại vươn lên nhanh như thế, Vũ Mộng mỗi đời đều chuyện quyền, thành viên phạm lỗi thì không hề có sự du di tha thứ, có làm phải chịu khác hẳn với chúng ta."

Băng Thần không đánh giá hẳn bắt đầu đi thông báo cho thuộc hạ của mình về chuyện của công hội, trên bàn họp còn đang ăn mừng dờ dang các đại công hội bỗng nhiên ngừng lại. Thần Lâm công hội khi mọi người đang ăn uống chung vui với nhau thì hẳn cứ cảm giác có gì không đúng.

Tranh chủ của Nữ Vương Cung đổi mới, toàn bộ những người chơi đều quay trở lại vị trí thế nhưng lại có chút thay đổi, Thái Thượng Trưởng Lão quyền lực biến mất, Tổng Giám Sát chức vụ giống như Vũ Mộng được trao cho Băng Thần.

"Ăn mừng cái gì mau đổi mới trang web, Nữ Vương Cung lại không có chuyện gì rồi."

Sau đó không khí vui mừng bị vỡ tan mọi người nhao nhao đổi mới, nét mặt mọi người trầm xuống rõ rệt, chuyện này đã xúc động đến giới hạn của rất nhiều người.

Những người thuộc tầng lớp Thái Thượng vốn đã không thích sự tồn tại khác thường của Vũ Mộng công hội nhưng bây giờ công hội đứng đầu cũng như thế. Hội liên hiệp quản lý công hội sau đó ngay lập tức liên lạc với Thiêm Hồng nhưng không có nhận được hồi đáp.

Đúng một tiếng sau mọi người bắt đầu đăng nhập vào trong Tân Sinh, Băng Thần thấy mình đã đứng ở nơi lúc trước mình rời đi, hẳn cúi đầu nhìn chiếc nhẫn trên tay mình xem Vô Hạn Giới Chỉ sẽ thành cái gì.

Vô Hạn Sáng Thế (Nhẫn)

Độ quý hiếm: Sáng Thế Khí

Tác dụng: Lam lượng + 200 ngàn, tốc độ hồi phục 200 / giây, Huyết x 5, hồi phục x10, Công Kích cơ bản x 2, Phòng Thủ x 2, Tốc độ x 2, Có khả năng cảm nhận được các loại Tinh Thần trong phạm vi 100 vạn dặm.

Khả năng đặc biệt: Ngũ Hành Biến (trong vòng 5 phút các chỉ số tiếp tục x 2), Vùng An Toàn (Trong vòng 30 phút cả thân thể rơi vào trạng thái vô thực thể, vô linh thể (Miễn nhiệm mọi loại sát thương, mất khả năng công kích, tốc độ - 80 %, vô hình) chuyển dùng để bỏ trốn)

Thời gian hồi: 1 ngày

Tiêu hao: Lam lượng: 50000 và Sinh lực: 10%

Băng Thần mỉm cười hét to:

"Có thể chứ."

Dù hẳn không biết Sáng Thế Khí là cấp độ gì nhưng chắc chắn phải hơn Thông Thiên Khí rồi, có chiêu này thì trừ khi miếu sát Băng Thần nếu không thì hẳn chạy mất là cái chắc, đã thế với sự hiện diện của Thần Vũ Dây Chuyển thì hẳn luôn luôn có thời gian để phản ứng.

Băng Thần lúc này không khỏi hồi tưởng lại hình như tất cả các chiêu thức hay đồ đạc của mình đều có rất mạnh khả năng bỏ chạy, nghĩ tới một cái hẳn lại ném sang sau đầu thăm nghĩ:

"Chạy trốn cũng tốt dù sao không may bị thằng nào đó thông lên thì không bị chết nhầm nhí."

Băng Thần lúc này bỗng nhiên cảm giác mình hơi bị rảnh rỗi thì phải, lúc này Kỹ năng hẳn không cần, trang bị hẳn không thiếu, kim tệ thì chất cao hơn núi.

"Giờ phải làm gì? "

Trong lúc hẳn đang ngẩn tò te thì Khang Tiểu Vũ nhắn tin kêu hẳn về tổng bộ có chuyện cần gấp, Băng Thần tất nhiên là phóng nhanh về trụ sở, hẳn cần kiểm việc đề làm nhảm chán quá sẽ không tốt.

Với lại hẳn cũng phải xem xem mọi người có cần mình trợ giúp gì không, đứng ở vị trí cao nhất thì đồng nghĩ cũng phải có trách nhiệm nhất, phóng về tới tổng bộ thì thấy mọi người đang họp, Băng Thần mỉm cười đi vào vị trí chủ vị.

Khang Tiểu Vũ thấy hẳn đi tới thì liền bắt đầu:

"Mọi người đã đông đủ thì ta xin bắt đầu cuộc họp đầu tiên của ban lãnh đạo mới."

Băng Thần đưa tay ra ngăn cản nói:

"Khoan đã, trước tiên ta phải phát quà ra mắt, mười một người tân tấn lãnh đạo mỗi người đều nhận được một sáo trang Kim Cương, một vũ khí Kim Cương, một vài kỹ năng cũng Kim Cương luôn. Mọi người nhận xong đồ đặc thì phải xác định một chuyện khi đã mặc nó vào thì phải trung thành tuyệt đối với công hội nếu không ta sẽ ra tay, rõ chưa."

Đoàn Dự nhận chức trưởng lão lên tất nhiên sẽ to mồm đồng ý:

"Ngài cứ yên tâm dù thế nào ta cũng sẽ không phản bội Nữ Vương Cung, nếu có người phản bội ta sẽ vì nghĩa diệt thân."

Băng Thần mỉm cười hỏi:

"Diệt thân?"

Mấy cô nàng kia lập tức xấu hổ, tất nhiên chỉ có mấy người thôi còn có rất nhiều người còn chưa rõ chuyện, chứng tỏ Đoàn Dự vẫn còn một số chưa bắt vào tay.

Khang Tiểu Vũ làm người từng trải lên tất nhiên hiểu, nàng ho khan rồi nói:

"Tổng giám sát mau phát đồ rồi chúng ta bắt đầu cuộc họp."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Được "

Sau đó mười phút mỗi người đều cả người lấp lánh, không chỉ quần áo, vũ khí mà đến tận nhẫn cũng mỗi người mười cái đeo kín cả ngón tay, mặc xong hết đồ thì Đoàn Dự nghiêm túc nhìn Khang Tiểu Vũ nói:

"Thật sự thì ta nghĩ họp làm gì cho mất thời gian trực tiếp vào bém phó bản thì xong thôi."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Có phó bản ư?"

Khang Tiểu Vũ nói:

"Lại còn là phó bản cố định, chức năng của nó là người tham gia theo một tổ đội chọn lấy một cùng một loại."

Băng Thần ngạc nhiên:

"Thế thì khó đấy không phải chúng ta đã từng chọn trước rồi hay sao, bây giờ làm sao chọn lại?"

Khang Tiểu Vũ nhìn hần thờ dài nói:

"Người kiểm tra hòm thư của mình đi, trong thời gian bảo trì của Tan Sinh thì đã có thay đổi về phe phái lên chúng ta được chọn hai, bốn trận doanh bây giờ chỉ còn hai cái là Quang Minh cùng Hắc Ám. Chúng ta đang cần biết người chọn cái gì để chọn theo."

Băng Thần mở hòm thư ra thì quả nhiên có một bức thư nói về chuyện thay đổi phe phái.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 272: Quang minh vs hắc ám

Băng Thần đang suy nghĩ một chút thì bỗng nhiên thông cáo thế giới hiện ra

Thông cáo thế giới

Phe phái chọn lựa sẽ ảnh hưởng tới nơi xuất phát của người chơi, mong các người chơi sớm đưa ra lựa chọn trong vòng năm phút.

Phe phái chọn lựa sẽ ảnh hưởng tới nơi xuất phát của người chơi, mong các người chơi sớm đưa ra lựa chọn trong vòng năm phút.

Phe phái chọn lựa sẽ ảnh hưởng tới nơi xuất phát của người chơi, mong các người chơi sớm đưa ra lựa chọn trong vòng năm phút.

Băng Thần vừa nghe xong thì thấy có một cái bảng ảo xuất hiện trước mặt mình, một bên là đôi cánh thiên sứ với một khuôn mặt xinh đẹp đang nhìn mình, một bên thì ác quỷ cơ bắp cuộn cuộn đang nhìn mình.

Hắn không chút nào do dự chọn bên thiên sứ, Băng Thần nhìn mọi người rồi nói:

"Ta đây sống ngoài đời thì lúc nào cũng nghiêm nghiêm chính chính thì đi chọn lựa hắc ám trận doanh tất nhiên không phù hợp rồi, mọi người hãy cùng ta lựa chọn Quang minh đi."

Sau đó Băng Thần mở bảng hiển thị bang hội ra, chỉ sao khi hắn chọn lựa vài giây thì cả Nữ Vương Cung đều sáng lên biểu tượng của thiên thần, rất nhiều công hội đang quan sát Nữ Vương Cung để ăn theo, dù sao thì bọn họ cũng dẫn đầu, đi theo cũng không sai.

Năm phút rất nhanh kết thúc, nhìn lên bảng xếp hạng công hội thì thấy hơn một nửa chọn lấy hắc ám làm nơi bước lên, Băng Thần âm thầm nhíu mày, hắn có cảm giác như những người này hợp lại để chống đối với Nữ Vương Cung hay sao.

Thực tế thì Băng Thần nghĩ không sai trong mỗi thành trì đều có tranh đấu, các công hội ân oán cũng không ít, Nữ Vương Cung đứng đầu nhưng quan hệ lại mong mỏi khiến chuyện này xảy ra. Khang Tiểu Vũ thở dài một hơi nói:

"Xem ta tình hình có vẻ không được tốt cho lắm rồi."

Đế quốc thông cáo

Thiên Thủy đế quốc đang có hai phe phái nắm giữ, phân loạn phe đã chọn phục vụ Hắc Ám, chính thức hoàng tộc chọn Quanh Minh thế nên bắt buộc người chơi trận doanh phải ở thành trì của trận doanh của mình, hệ thống sẽ cho người chơi một lần dịch chuyển miễn phí.

Thiên Thủy đế quốc đang có hai phe phái nắm giữ, phân loạn phe đã chọn phục vụ Hắc Ám, chính thức hoàng tộc chọn Quanh Minh thế nên bắt buộc người chơi trận doanh phải ở thành trì của trận doanh của mình, hệ thống sẽ cho người chơi một lần dịch chuyển miễn phí.

Thiên Thủy đế quốc đang có hai phe phái nắm giữ, phân loạn phe đã chọn phục vụ Hắc Ám, chính thức hoàng tộc chọn Quanh Minh thế nên bắt buộc người chơi trận doanh phải ở thành trì của trận doanh của mình, hệ thống sẽ cho người chơi một lần dịch chuyển miễn phí.

Bạch Hổ thành thông cáo

Bạch Hổ Thành do quang minh trận doanh người chơi chiếm giữ, hắc ám người chơi có năm phút để rời đi nếu không sẽ bị NPC cùng cả người chơi phe đối địch truy sát.

Bạch Hổ Thành do quang minh trận doanh người chơi chiếm giữ, hắc ám người chơi có năm phút để rời đi nếu không sẽ bị NPC cùng cả người chơi phe đối địch truy sát.

Bạch Hổ Thành do quang minh trận doanh người chơi chiếm giữ, hắc ám người chơi có năm phút để rời đi nếu không sẽ bị NPC cùng cả người chơi phe đối địch truy sát.

Một lúc sau thì thông cáo lại vang lên.

Đế quốc thông cáo

Các thành trì chủ nhân đã chọn phe xong số thành trì Hắc Ám là 40 / 250 - Quang Minh 210 / 250, vị trí cụ thể đã hiển thị mời trận doanh người chơi dịch chuyển tới.

Các thành trì chủ nhân đã chọn phe xong số thành trì Hắc Ám là 40 / 250 - Quang Minh 210 / 250, vị trí cụ thể đã hiển thị mời trận doanh người chơi dịch chuyển tới.

Các thành trì chủ nhân đã chọn phe xong số thành trì Hắc Ám là 40 / 250 - Quang Minh 210 / 250, vị trí cụ thể đã hiển thị mời trận doanh người chơi dịch chuyển tới.

Mọi người còn chưa hết bàng hoàng vì một loạt thông cáo từ hệ thống, đế quốc cũng như thành trì thì đã thấy các NPC lơ lửng trên không trung nhìn những người thuộc đối địch trận doanh. Tuy rằng không muốn nhưng rất nhanh mọi người đều lựa chọn rời khỏi thành trì nếu không đứng trận doanh.

Huy Vũ lúc này đang ngăn người nhìn NPC tháo dỡ công hội của bọn họ, hôm trước khi kết thúc ngày họ đã may mắn đánh rớt ra quý giá Kiến Bang Lệnh, vì nó mà Huy Vũ đã phải chết hai lần mới ăn được boss.

Hôm nay tạo công hội, kiến tạo cũng gần xong rồi nhưng biến cố này lại khiến cho những cố gắng của hắn ta đổ xong đổ bể, Huy Vũ đã bảo họ chọn trận doanh là quang minh nhưng không ai nghe cả, hội trưởng đi từ đằng sau tới vỗ vai hắn nhẹ giọng:

"Đi thôi."

Huy Vũ hất tay người kia ra sau đó tự mình dịch chuyển đến Hắc Ám trận doanh toà thành gần nhất, ngay khi tới nơi thì hắn ta thoát khỏi Tân Sinh để lại các thành viên khác tức giận, nói gì thì nói bọn họ cũng là lãnh đạo còn hắn chỉ là một người trong công hội cũng dám lên mặt.

Huy Vũ người chơi đã rời khỏi công hội của ngài.

Dòng thông báo hiện lên khiến cho Hội trưởng của Thần Lâm giật mình, mấy thành viên khác trong ban lãnh đạo cùng tức giận, Thần Chiến nhìn về phía Bạch Hổ thành phương hướng tức giận chỉ.

"Băng Thần người đáng chết."

Bọn họ lúc này đã quy chụp tất cả tội lỗi cho Băng Thần, sáo lộ trong các công hội đang bị phong trào của những người chơi có thiên phú cực mạnh thay đổi, Huy Vũ tên trong bảng xếp hạng chiến lực không còn hiện tên công hội lại khiến cho mọi chuyện trở lên phức tạp.

Những người chuyên buôn dưa thì lại rất vui vẻ vì mình lại có chuyện để nói với nhau, mọi chuyện phát tan với tốc độ chóng mặt, nhưng Băng Thần cùng những người trong ban lãnh đạo đã đi tới bên trong khu phố bản dùng để xác nhận trận doanh nhiệm vụ.

Khi họ vừa tới thì thấy có một vài người đang đứng trước cổng của phó bản, trên người bọn họ mặc đồ của các giáo sĩ phương Tây, miệng liên tục lầm nhảm cái gì đó mà hắn không hiểu. Băng Thần cùng mọi người đến gần thì có hai cái to lớn binh sĩ mặc giáp sắt đi ra chặn lại.

"Khu vực nơi giáo hoàng đang làm lễ người thường không được tiến tới."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 273: Giáo hoàng

Băng Thần cùng mọi người nhìn vào những người này thì không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Tính danh: Giáo Hoàng Cận Vệ (Cấp 400)

Danh hiệu: Giáo Hoàng Cận Vệ

Độ quý hiếm: Kim Cương

Huyết mạch: Quang Minh Chiến Thánh

Sinh lực:????????

Lam:??????

Công kích:??????

Phòng thủ:??????

Tốc độ:??????

Trí lực:??????

Thể chất:??????

Độ thiên cảm: 65

Chiều thức:??????

Một người cận vệ khác nhắc lại:

"Mau lui về."

Băng Thần cùng mọi người lập tức không chút do dự lui ra khỏi phạm vi này nhưng cũng đúng lúc này thì âm thanh ầm ập từ phía cổng phó bản vang lên.

"Cho bọn họ vào đây."

Hai người cận vệ nhìn nhau sau đó tránh ra nói:

"Giáo hoàng triệu kiến các người mau tới."

Bị xoay như châu chấu nhưng không ai dám có ý kiến gì, làm người thì phải biết thời biết thế,

Băng Thần cùng mọi người sau đó đi vào trong thì thấy một ông lão gương mặt cực kỳ hiền từ ngồi chính giữa hai bên thì có bốn người cầm gậy ma pháp đứng bên cạnh.

Tính danh: Giám Mục (Cấp 450)

Danh hiệu: Giáo Hoàng Cận Vệ

Độ quý hiếm: Kim Cương

Huyết mạch: Quang Minh Chiến Thánh

Sinh lực:???????

Lam:???????

Công kích:???????

Phòng thủ:???????

Tốc độ:??????

Trí lực:??????

Thể chất:??????

Độ thiên cảm: 65

Chiều thức:???????

Người ngồi chính giữa thì không thể nhắm đi đâu bởi vì cấp độ quá mức ấn tượng

Tính danh: Giáo Hoàng (Cấp 900)

Danh hiệu: Giáo Hoàng

Độ quý hiếm: Siêu Thoát

Huyết mạch: Quang Minh Chi Tử

Sinh lực:???????

Lam:???????

Công kích:???????

Phòng thủ:???????

Tốc độ:??????

Trí lực:??????

Thể chất:??????

Độ thiên cảm: 80

Chiều thức:???????

Giáo Hoàng thấy bọn người Băng Thần đi tới thì mỉm cười nói:

"Chào các người những đấng sĩ đến từ dị giới, rất vui mừng khi các người đã chọn lấy quanh mình thay vì sa đọa vào trong hắc ám."

Băng Thần cúi đầu chào, hần tỏ ra thật nghiêm túc:

"Ta tên Băng Thần xin chào giáo hoàng."

Giáo Hoàng mỉm cười nhìn bọn họ rồi nói:

"Ta gặp các ngươi coi như cái duyên thế thì chính ta sẽ phổ biến chỉ các ngươi luật lệ ở đây và ta cũng muốn chính mắt xem xem những chiến binh đầu tiên vượt qua hắc ám như thế nào. Bây giờ hắc ám tuyến địa cũng đã mở cửa nếu các ngươi vượt trước bọn họ hoàn thành thì ta sẽ có thưởng.

Còn bây giờ có năm cấp bậc là: Dễ , Trung bình, Khó, Cực khó , Địa ngục các ngươi chọn rồi đi vào khảo hạch, riêng chàng trai trẻ cấp 50 thì phải khảo hạch một mình, hoàn thành càng sớm với độ khó càng cao thì thưởng càng lớn, bên trong địa ngục cấp độ còn có bảo vật của giáo hội dành cho người may mắn lấy được."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thưa giáo hoàng ta rất tự tin vào thực lực của mình thế nên được mạn phép xin chọn độ khó địa ngục để thử thách chính mình."

Giáo Hoàng mỉm cười nói:

"Như ngươi mong muốn, Linh Mục dẫn ngươi thanh niên này vào thử thách cấp độ địa ngục."

Băng Thần sau đó đi thẳng một mạch vào bên cửa phó bản, người Linh Mục mở ra cửa phó bản để hắn ta đi vào.

Linh mục mỉm cười nói:

"Thanh niên nhân từ người ngươi ta cảm nhận được ngươi có sự ban phước, hưởng thụ ân sủng nồng nàn từ thánh thần, mong ngươi qua được thử thách, chứng tỏ bản thân mình trước mặt giáo hoàng."

Băng Thần chấp tay nói:

"Cám ơn linh mục đã chúc phúc cho ta."

Băng Thần sau đó không một chút e ngại bước vào trong phó bản, không khí ngay lập tức trở nên băng lãnh đến mức làm người khác có chút sợ hãi, hắn ta nhìn xung cảnh xung quanh thì lại thấy những xác chết bị đóng băng cứng ngắc trên bờ tường, vết ết của bọn họ đều bỏ cùng đáng sợ.

Hắn là trước khi chết thì rất đau khổ, từng bước một hắn ta tiến sâu vào trong hang động, quang cảnh càng ngày càng ghê rợn với những xác chết còn bị xé đôi người, nội tạng bọn họ còn bị đóng băng lại.

Thế nhưng băng ở đây lại trong suốt đến kỳ lạ khiến cho hắn nhìn rõ từng chi tiết, thân là một sát thủ từng giết không biết bao nhiêu mạng người nhưng hắn cũng cảm giác người làm ra những truyện này thật đáng sợ.

Bước thêm một đoạn nữa thì cái lạnh khủng khiếp đột nhiên bao phủ xuống, khiến cả người Băng Thần cảm giác khó chịu vô cùng.

Hệ thống thông báo

Băng Thần người chơi đã tiến vào Tuyệt Quý phó bản

Người chơi đã trúng phải hiệu ứng Lạnh giá tốc độ giảm 20 %, công kích - 20% , phòng thủ - 50 %, mỗi giây mất sinh lực 50 /S

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 274: Góm ghiếc tuyệt quỷ

Băng Thần trước tiên mở bảng chỉ số của mình lên, trong chiến đấu thì mọi thứ phải chính xác tuyệt đối nếu không sẽ dễ gây ra biến cố, tuy rất khó để mình có thể chết nhưng không có nghĩa là không thể.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 50) (Chiến lực: 754000)

Danh hiệu: Kẻ dẫn dắt (Npc luôn có hảo cảm nhận nhiệm vụ xác suất đề cao)

Exp: 200000 /330 triệu

Huyết mạch: Long Huyết (18 %)

Chức nghiệp: Quang Âm Tử Thần

Sinh lực: 121000

Lam: 1018000

Công kích: 32000

Phòng thủ: 26000

Tốc độ: 3400

Trí lực: 1380

Thể chất: 8200

Kĩ năng: Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Ám Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Ám Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Ám Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Trang bị: Sát Thần Kiếm, Bạch Huyết Chiến Y, Ngân Lang Thần Bộ, Thiên Thần Vương Miện, Thần Vũ Dây Chuyền, Vô Hạn Sáng Thế, Tạo Hóa Điện Linh Khí. (Đang trang bị)

Sủng thú: Lam, Ngân, Bạch,???,???

Băng Thần mở ra bảng chỉ số thì mới phát hiện ra thêm một điều nữa rằng mình còn có đánh cược với hai cái con vật kia, bây giờ mình đã lên 50 chúng nó thì quả thật giữ lời. Thế nhưng hắn đã vào Tân Sinh nửa ngày rồi mà chưa thấy hai con kia cùng Lam.

"Thôi thì xong cái phó bản lần này rồi đi tìm nàng vậy."

Băng Thần cảm khái một chút sau đó bước nhanh vào bên trong, hắn chẳng thèm để ý đến quang cảnh xung quanh nữa, vừa đi vừa quan sát xem có boss ở đâu không.

Ma Băng

Cấp: 40

Sinh lực: 5 triệu

Công kích: 4400

Tốc độ: 200

Phòng thủ: 0

Cuối cùng thì hắn cũng gặp một đồng quái khoảng hơn hai mươi con. Có điều bày quái này có vẻ hơi khó nhai, không nên mất thời gian với chúng nó làm gì cả.

Hắc Ám Hàng Lâm

Thiên Thần Tốc Biến

Ác Quỷ Tốc Biến

Hắn ta nhanh chóng bỏ xa chúng nó, đến khi Hắc Ám Hàng Lâm mất tác dụng thì hắn đã đi qua từ lâu rồi, sau đó Băng Thần thật sự bỏ quái thành công nhưng có vẻ mọi chuyện không dễ dàng như hắn nghĩ.

Trước mặt hắn ta là một cánh cửa khổng lồ với rất nhiều họa tiết, xuyên qua cánh cửa hắn còn thấy được con boss đang quay lưng lại phía hắn, một con người tuyệt không lồ đầy đáng sợ, trên thân dính đầy tay chân còn nhỏ máu tươi của nhân loại.

Băng Thần lấy ra Sát Thần Kiếm chém một nhát vào cánh cửa băng băng trong suốt.

"Keng "

Một tiếng vọng đĩnh tai nhức óc.

Nhưng một vết nứt cũng không có chỉ có thông báo của hệ thống vang lên mà thôi

Băng Thần người chơi cần lấy được chìa khóa của quái cánh cửa để mở cửa.

Băng Thần cũng chẳng thèm quan tâm hệ thống nhắc nhở tiếp tục thử

Thiên Thần Tốc Biến

Nhưng Băng Thần lại không thể thực hiện thành công, hắn ta cũng chỉ đứng ở trước mắt cửa mà thôi, mở thông báo của hệ thống ra thì hắn ta không khỏi thở dài một hơi.

Cánh cửa do nhân vật đẳng cấp cực cao đặt phong ấn cần lấy được chìa khóa quái canh cổng để mở ra.

Băng Thần quay ra ngoài rồi quan sát đám quái trong suốt lúc này mình bỏ ra, quả nhiên giữa thân của một con có một chiếc chìa khóa màu vàng.

Hắn chạy nhanh tới sau đó liền tung chiêu

Quang Minh Cầu

Hắc Ám Giết Chóc

- 1120000, -1210000.....

Tốc độ đánh cực nhanh của Băng Thần, đồng thời sự chậm chạp của con quái khiến cho năm triệu máu bốc hơi, hắn nhanh tay thu chiếc chìa khóa vào hành trang nhưng lại không được chấp nhận, có điều vô hạn giới chỉ lại làm được.

Hắc Ám Hàng Lâm

Sau đó liên tục tốc biến, Băng Thần đã nhanh gọn thoát ra khỏi đám quái ấy đi đến cổng băng, hắn dứt chiếc chìa khóa vào lỗ sau đó dưới sự ngạc nhiên của hắn thì nó hóa thành nước chỉ trong tích tắc, đổ ập xuống.

- 2000000

Đã nhận sát thương thù độc thủy không rõ nguồn gốc.

Thần Vũ Dây chuyền kích hoạt Băng Thần lập tức nhảy lên không trung, quả nhiên là phó bản cấp độ địa ngục có khác, bám vào một cột băng trên trần nhà băng thần nhanh chóng quay ngược người lại.

Tiếp đó sau khi được hồi máu bởi nội tại của mắt nạ nên hắn ta thoải mái đi vào trong khi nước đã chảy hết, mới chỉ mở cổng thôi thì một con bài hộ mệnh đã không còn nữa. Nhưng được cái là Tử Thần Hấp Hối được kích hoạt.

Rút ra Hồn Cung hắn ta bắn tiến về phía con boss đang đứng giữa đại sảnh.

- 760000, -760000.....x10

Tuyệt Quỷ

Cấp: 55

Sinh lực: 60 triệu

Công kích: 19000

Tốc độ: 500

Phòng thủ: 20000

Kỹ năng: Tiếng Gầm Cuồng Bạo (Phá tàng hình, phá kỹ năng cần chú ngữ, gây sát thương 50% công kích)Sóng Chấn Động (Nếu chiến đấu quá lâu sẽ khiến boss cuồng nộ đập tay xuống sàn băng gây ra sóng chấn động gây choáng cùng sát thương 100% công kích), Nhảy Tới (Nếu rời quá xa thì boss sẽ nhảy tới tấn công.

Băng Thần tiếp tục kéo cung thêm mười mũi tên nữa trúng đích máu boss đang tuột không phanh, nhưng khi nó quay lại thì lại làm Băng Thần phải ngừng tay, bởi phía trên bụng nó hắn thấy được những thân thể còn đang cựa quậy, miệng liên tục động như nói gì đó.

Hình ảnh cực kỳ đáng sợ nhẹ thở ra một hơi để lấy lại tinh thần hắn ta tiếp tục kéo cung, vốn hắn nghĩ con Tuyệt Ma sẽ dùng chiêu nhảy tới thể nhưng không nó cứ đứng im đấy là hết đây đau đớn, những cỗ thân thể còn đang rên khóc kia khi vừa trúng tên liền hóa thành cát bụi.

Tuyệt Quỷ cứ mỗi lần như thế lại hét lên thật thảm thương nằm rạp xuống đất, khi chỉ còn cách nó mười mét Băng Thần tuy kéo cung nhưng luôn thủ sẵn tinh thần để né chiêu nhưng con quái vật thực sự chết đi trước mặt hắn.

Băng Thần người chơi đã giết chết boss Tuyệt Quỷ nhận exp 2000000 (2200000/330 triệu)

Băng Thần người chơi đã hoàn thành nhiệm vụ ẩn "Thanh Tẩy "

Trong lúc chiến đấu người chơi đã thanh tẩy toàn bộ những oan hồn là sinh mệnh cũng như sức mạnh của Tuyết Quý

Băng Thần nắm chắc Hồn Cung trong tay mỉm cười thâm nghĩ:

"Hóa ra sát thương linh hồn là thế."

Một luồng sáng tách ra, hần ta xuất hiện bên ngoài cửa bữu môi thì thầm:

"Mấy thứ ghê tởm này lại xuất hiện, mất cả cảm hứng nấu ăn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 275: Giáo hoàng chúc phúc

Băng Thần xuất hiện sớm như thế làm những người bên cạnh giáo hoàng vô cùng ngạc nhiên, thậm chí chính giáo hoàng nếu để ý kỹ thì cũng có thể thấy ông ta lông mày có hơi nhíu lại.

"Chiến binh dị giới người đã giết chết chết Tuyết Quý rồi hay sao?"

Băng Thần thấy giáo hoàng hỏi thì gật đầu nói:

"Đúng thế thưa giáo hoàng nhưng ta có vẻ kém may mắn khi không rơi ra bất cứ thứ gì, thậm chí còn bị trục xuất ra ngoài ngay."

Giáo hoàng mỉm cười lắc đầu nói:

"Không phải như ngươi nghĩ, thực ra những người không bị trục xuất ra ngoài ngay mới là người không nhận được phần thưởng, còn ngươi là người đã thành công nhận được đánh giá cao nhất do ta thiết lập."

Hắn không biết lấy từ đâu ra pháp trượng đứng dậy đi tới trước mặt Băng Thần sau đó nhắm đọc chú ngữ, ánh sáng từ mọi phía bắt đầu hội tụ vào chính giữa hai người, sau đó ánh sáng hội tụ vào thân thể Băng Thần.

Cảm giác ấm áp lan tỏa khắp toàn thân khiến hắn thật sự muốn hừ nhẹ một tiếng, nhưng trước mặt hắn ta lại là một ông lão thế nên hắn ta phải kiềm chế lại, một phút trôi qua ánh sáng mới biến mất hoàn toàn.

Giáo hoàng lui ra mỉm cười nói:

"Không ngờ người đầu tiên tham gia thử thách lại tài năng như thế, ngươi đã nhận được những gì xứng đáng, con bây giờ thì hẹn gặp lại chàng trai trẻ tuổi."

Ánh sáng lóe lên tất cả những người đứng trước mặt hắn ta đều biến mất chỉ còn lại vị linh mục đứng trước cửa phó bản thôi

Quang Minh Trận Doanh thông cáo

Băng Thần người chơi đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ đầu tiên của phe phái, vượt qua độ khó "Địa ngục ", nhận phe phái danh vọng 100000

Băng Thần người chơi đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ đầu tiên của phe phái, vượt qua độ khó "Địa ngục ", nhận phe phái danh vọng 100000

Băng Thần người chơi đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ đầu tiên của phe phái, vượt qua độ khó "Địa ngục ", nhận phe phái danh vọng + 100000

Thế giới thông cáo

Quang Minh trận doanh Băng Thần người chơi đã vượt qua độ khó Địa ngục hình thức thử thách phe phái, toàn bộ người chơi Quang Minh danh vọng + 5000, toàn bộ địa ngục trận doanh người chơi danh vọng -5000.

Quang Minh trận doanh Băng Thần người chơi đã vượt qua độ khó Địa ngục hình thức thử thách phe phái, toàn bộ người chơi Quang Minh danh vọng + 5000, toàn bộ địa ngục trận doanh người chơi danh vọng -5000.

Quang Minh trận doanh Băng Thần người chơi đã vượt qua độ khó Địa ngục hình thức thử thách phe phái, toàn bộ người chơi Quang Minh danh vọng + 5000, toàn bộ địa ngục trận doanh người chơi danh vọng -5000.

Nhưng không phải truyện gì cũng tốt hết tất cả ngoại trừ cái thông cáo thế giới trừ đi danh vọng chưa hề có của bọn họ thì Hắc Ám trận doanh cũng có

thông cáo.

Hắc Âm thông cáo

Giết chết Quang Minh trận doanh người chơi Băng Thần nhận danh vọng 200000, một món bảo vật từ tay Hắc Âm Điện Chủ, nhận danh hiệu "Thợ Săn Bóng Đêm".

Giết chết Quang Minh trận doanh người chơi Băng Thần nhận danh vọng 200000, một món bảo vật từ tay Hắc Âm Điện Chủ, nhận danh hiệu "Thợ Săn Bóng Đêm".

Giết chết Quang Minh trận doanh người chơi Băng Thần nhận danh vọng 200000, một món bảo vật từ tay Hắc Âm Điện Chủ, nhận danh hiệu "Thợ Săn Bóng Đêm".

Những Hắc Âm cao cấp người chơi không khỏi liếm môi một cái bởi bọn họ thấy được con đường làm giàu nhanh chóng, thậm chí có người còn bắt đầu lên kế hoạch săn lùng Băng Thần. Con Băng Thần thì hoàn toàn không biết về chuyện này, hắn ta vừa nhận được thông báo riêng tư của hệ thống.

Người chơi đã hoàn thành nhiệm vụ thử thách mau quay về Thánh Đường để nhận nhiệm vụ mới.

Đóng lại bảng thông tin hắn ta tìm một gốc cây dựa vào chờ đợi, tuy không biết bọn họ chọn độ khó gì nhưng chắc cũng sẽ không lâu lắm đâu, nhưng có vẻ Băng Thần đã làm bọn họ hai tiếng sau vẫn còn chưa thấy ai đi ra cả.

Băng Thần chán nản đến giờ hắn phải cho mấy sủng thú ăn rồi thế nên không thể ở lại đây, với lại hắn còn muốn tìm Lam nữa, không biết nó đang ở đâu. Theo chỉ dẫn liên kết giữa sủng thú và chủ nhân hắn ta đã rất nhanh chóng tìm ra Lam, bên cạnh nó còn có Ngọc Thỏ cùng tiểu Long.

Vừa chạm mắt thì Băng Thần liền nhận được thông báo của hệ thống.

Có hai sủng vật chưa đặt tên phiền người chơi nhanh chóng xác định danh tính cho sủng thú của mình.

Gần như không cần suy nghĩ gì cả Băng Thần lập tức nói:

"Tiểu Bạch, tiểu Hắc "

Một trắng một đen tên thêm chữ " tiểu " để khác bởi Bạch, khi Băng Thần lười suy nghĩ thì những gì hắn ta nghĩ ra cũng không khỏi làm người khác ngán ngẫm, có điều hai con sủng thú lại không có ý kiến phản đối với cái tên cực thiếu muối của Băng Thần đặt cho mình.

Tiểu Bạch chỉ vào thanh Sát Thần Kiếm nói:

"Ta muốn dung hợp với nó."

Chính hắn còn suýt nữa quên đi chuyện này nhưng không ngờ Tiểu Bạch lại nhớ chuyện đó đến như thế, hắn hỏi Tiểu Bạch:

"Tại sao lại không phải là vương miện hay cung tên hoặc đao găm gì đó?"

Tiểu Bạch hất mặt nói:

"Cung tên chỉ dành cho kẻ yếu đuối, đao găm chỉ có kẻ thích đánh lén sử dụng, còn vương miện thì rõ ràng quá nữ tính huống chi Lam đã xin ta nhường cho nàng, chỉ có thanh khiếm thì mới xứng bởi sự mạnh mẽ của ta."

Băng Thần cười khò nhìn nó từ đầu đến chân tìm xem có gì mà khiến nó ảo tưởng như thế nhưng nó thích thì chiều thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 276: Nhiệm vụ kéo dài

Băng Thần sử dụng Dung Hợp Chiến Đấu lên người nó, Sát Thần Kiếm uy nghi bề ngễ dung hợp với một con thỏ không biết sẽ ra thành cái gì, rất nhanh sau đó hắn đã có kết quả. Cảm giác đầu tiên khi nhìn vào nó thì phải nói là đẹp đến người khác phải nín thở quan sát.

Sát Thần Kiếm (Tân Sinh) (Kiếm)

Độ quý hiếm:????

Tác dụng: Đánh cắp chỉ số mục tiêu bị tiêu diệt gia cố cho bản thân 1%

(Mỗi lần đánh cắp không quá 10% chỉ số tối đa hiện tại)

Kĩ năng: Nhật Nguyệt Chi Tử (Sát thương +100% khi mặt trời hoặc mặt trăng đạt tới đỉnh điểm sát thương +1000%)(Bị động)

Tiêu hao: 0

Cả thanh kiếm lúc này như là một cục kim cương khổng lồ nguyên khối hình thanh kiếm vậy, tổng thể thì khá giống kiếm nhật về phần lưỡi kiếm ngoại trừ việc lưỡi kiếm thì phẳng lý gần như trong suốt hoàn toàn, nhìn cũng thật khó thấy.

Sống kiếm thì rất bất mắt với từng đường khắc nhỏ vô cùng đẹp mắt, chuôi kiếm thì có rất nhiều những cái gai mọc ra hướng về phía mũi kiếm, tay cầm được thiết kế có phần hơi hướng của những thanh kiếm bình thường, khác cái nó không có vải bọc mà có khá nhiều họa tiết chìm để tạo ra độ mà sát.

Xong hết tất cả thì hắn ta quyết định triệu hồi bọn chúng ra để đi săn, tiểu Hắc thì cuốn quanh thắt lưng của hắn ta như một đồ trang trí vậy, nó rất lười. Nhưng lười không thì không đáng nói nó lại còn ăn nhanh nhất, nhiều nhất mới đáng nói.

Khác với những con rồng ở Long Sào là rồng cự long phương Tây thì Tiểu Hắc nhìn vào thì biết ngay là một con rồng thuần Đông Phương đầy uy nghi, đáng sợ. Tiểu Hắc biến lớn lên thì đã to ngang với Hắc Vân Ngu con mồi mang về đôi khi nó cho một ngoạm thì hết sạch.

Cấp độ của bọn chúng cũng chậm chậm mà đi lên, có điều Băng Thần không cần thiết để chúng ta chiến đấu làm gì, trực tiếp để chúng trong hình dạng trang bị thì có khi còn tốt hơn.

Tiểu Bạch chỉ ăn thực vật nhưng vẫn tham gia săn giết, đến tận một hồi lâu sau thì nó quay lại chỗ Băng Thần nói:

"Cho ta hai thanh kiếm đi chủ nhân."

Băng Thần dù không biết nó muốn làm gì nhưng vẫn lấy ra, từng đường kiếm đầu tiên của nó đã khiến hắn há hốc mồm vì tốc độ không kém bản thân là bao, có lẽ khi nào mình lười để nó đi giết quái giùm cũng được.

Tiểu Bạch hình hai bây giờ là Sát Thần Kiếm nhưng lại rất thích sài kiếm, một thanh kiếm cầm lấy hai thanh kiếm đi đánh nhau, nhưc đầu thật, Băng Thần sau đó trang bị lại bọn chúng bắt đầu đi giết boss.

Lúc này boss cấp 40 thì Băng Thần giết đã rất dễ rồi, thế nhưng tất nhiên không tính những con quá đặc thù, hôm này hắn cũng gặp phải một con như thế, đang đánh nhau thì trực tiếp độn thổ chạy mất làm Băng Thần tức giận chết.

"Con chồn đáng chết."

Băng Thần không khỏi thầm chửi một tiếng, lần trước hắn đi qua đây cũng gặp lũ chồn này, phải nói là rất may mắn mới giết được một con. Lần này thì có vẻ bọn chúng khôn hơn rồi, gặp có biến thì chạy hết, chỉ có một con chậm trễ bị Băng Thần đâm cho hai đao mới kịp phản ứng.

Nhưng nó chạy trời thì vẫn không khỏi năng Tiểu Bạch hóa thành dạng thú đi theo cái lỗ con kia đào rồi kết liễu nó mang về chiến lợi phẩm cho Băng Thần, vốn tức tối Băng Thần khi thấy thứ Tiểu Bạch mang về thì hiểu tại sao con boss này khó chơi như thế.

Boss thậm chí không rút ra trang bị mà chỉ có hai thứ Kiến Bang Lệnh và Thu phục thẻ x 10

Bỗng nhiên Băng Thần vuốt cằm của mình một cái, lần trước cũng y chang như thế, mười chiếc Thu phục thẻ, lần này cũng vậy, có khi nào đám chồn này chính là quái vật đặc thù có thể đánh ra trang bị nhất định.

Nghĩ đến đây thì Băng Thần không khỏi hưng phấn bởi vì theo hắn ta biết thì ngoại trừ hắn thì chưa từng có ai đánh ra được Thu phục thẻ cả, như thế này thì mình có thể trang bị cho những kẻ dưới trướng của mình đồ tốt.

Băng Thần thầm nghĩ:

"Đoàn Dự cũng có sủng thú hợp thể cho hắn tìm vài con trước để hắn gia tăng khả năng phòng thủ, dù sao hắn ta cũng phải chịu đựng rất nhiều thương tổn thay mình."

Sau đó Băng Thần dạo một vòng quanh khu rừng nhưng chẳng thấy bất cứ con boss nào, nhớ đến trước kia mình từng có giết một con rùa ở khu rừng kế bên thì hắn chạy thẳng qua xem con rùa kia đã được hệ thống làm mới lại hay chưa.

Lần mò tìm kiếm mãi thì quả nhiên hắn ta tìm thấy nó đang chậm rãi bò đi tới, hắn ta cũng xem xem con tinh tinh bị đau tìm thì hoàn toàn không thấy đau.

Tính danh: Huyền Thổ Vũ (Cấp 40)

Độ quý hiếm: Huyền

Huyết mạch: Huyền Vũ

Sinh lực: 35 triệu

Lam: 0

Công kích: 6000

Phòng thủ: 40000

Tốc độ: 300

Trí lực: 110

Thẻ chất: 3000

Độ thiên cảm: 0

Chiêu thức: Mai Phòng Thủ (Rút đầu trong mai miễn nhiễm sát thương dưới 10000) Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Thổ Chi Tử (Đứng trên mặt đất sát thương - 90%)

Nó vẫn như thế nhưng chỉ số cùng chiêu thức quả thật vô cùng phù hợp với một người có chức nghiệp Quanh Minh Hộ Vệ như Đoàn Dự, lần này không cần phải đánh lên nữa Băng Thần muốn đánh trực diện boss, lấy ra hồn cung Băng Thần liên bật chế độ xả tên nhưng con rùa lại chui vào trong mai trốn tránh.

Băng Thần lập tức cất cung đi lấy ta Sát Thần Kiếm đi ra chém thử, lúc này cũng ngay tại mười hai giờ trưa rất phù hợp để thử kiếm vì nội tại công thêm

Hắc Âm Giết Chóc

- 3200000

- 3102000

Sát thương lên đến tận ba triệu khiến Băng Thần không khỏi vui vẻ lên hẳn, con rùa phản ứng rất chậm chạp thì làm sao trốn tránh được, năm phút sau nó hóa thành một đồng đồ vật. Ném tám thu phục thể lên rồi sau đó Băng Thần liền thực hiện nghi lễ chúc phúc như bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 277: Huyền Vũ

Thật bất ngờ nhưng đường sáng giống như lần đầu tiên lại hiện ra

"Không biết ai sẽ là người đi xuống đây, ít nhất cũng phải Huyền Vũ Thần Thú chứ nhỉ."

Nửa tiếng sau

"Quái sao vẫn chưa có gì nhỉ."

Đường sáng vẫn hiện như thế nhưng lại chẳng thấy bóng hình của một ai cả, hẳn tụt vào một gốc cây ngồi xuống chờ đợi, gió mát dưới tán cây khiến cho Băng Thần không biết từ khi nào đã ngủ mất tiêu.

Năm tiếng sau

Trong lúc Băng Thần vẫn đang ngon giấc thì một ông lão từ từ đi xuống phía dưới, người này trang phục rất đậm chất hoài cổ, nhìn tổng thể thì có vẻ cực kỳ hiền từ. lại, mặt thật lâu hẳn ta mới đi xuống dưới.

Đi lại chỗ tám thẻ thu phục còn đang sáng chói thì ông lão chỉ mỉm cười nhàn nhạt, một tia sáng màu xanh chiếu vào bên trong khiến cho tám thẻ ngưng tụ lại, con rùa nhỏ xíu nằm trên tay ông lão.

Đặt nó xuống sau đó ông lão đột nhiên biến mất, nửa tiếng sau Băng Thần mới lờ mờ mở mắt ra thì thấy trước mặt mình đường sáng đã biến mất, tám thu phục thể cũng không còn mà đã biến thành một con rùa con nằm im bất động.

Tính danh: Chưa đặt tên (Chiến sủng) (Cấp 1)

Exp: 0/1000

Độ quý hiếm:???

Huyết mạch:Huyền Vũ Thần Thú (???)

Sinh lực: 800

Lam: 100

Công kích : 50

Phòng thủ:900

Tốc độ: 5

Trí lực: 10

Thể chất: 150

Độ thiên cảm: 60

Chiều thức:Mai Phòng Thú (Rút đầu trong mai miễn nhiễm sát thương dưới 10000) Minh Đồng Da Sắt (Kích hoạt tăng 100% lượng máu 100% lượng giáp, sau 10 giây chiến đấu không bị kết liễu kích hoạt) Thổ Chi Tử (Đứng trên mặt đất sát thương - 90%) Thủy Chi Tử (Dưới nước tốc độ x 100) Huyền Vũ Thú (Dưới cấp độ tấn công sát thương - 90%) Xà Vĩ (Đuôi rắn tấn công đối phương gây sát thương x 5) Phản Chấn (Bị tấn công sẽ phản 50% sát thương)

Băng Thần cảm nó lên mỉm cười nói:

"Người giáng thế thật im ắng khác hẳn với đám nhà ta, tuy ta triệu hồi người nhưng hoàn toàn không phù hợp, người lên đi với người phù hợp với mình thì hơn."

Vừa nói dứt câu Băng Thần liền gửi nó cho Đoàn Dự, cũng đúng lúc này đám người do Đoàn Vũ dẫn đầu đã hoàn thành thử thách cấp độ cực khó, lãnh phần thưởng cũng không hề nhỏ thế lên ai lấy đều rất là vui mừng.

Đoàn Dự thấy đồ của Băng Thần gửi tới thì lập tức lấy ra xem, cầm trên tay tiểu Huyền Vũ thì ánh mắt hắn liền sáng, sau đó ngay lập tức thi triển khế ước với nó, khế ước hoàn thành Đoàn Dự vui vẻ cầm nó trên tay.

"Sủng thú của Băng Thần đội trưởng gửi cho ư?"

Đoàn Dự vui vẻ gật đầu nói:

"Đúng thế, không chỉ có sủng thú mà con rùa này còn rất phù hợp với ta nữa, Băng Thần ngài ấy đúng là chỉ cần trung thành đi theo thì chỗ tốt sẽ không bao giờ thiếu."

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve chiếc mai nhỏ bé sau đó nhìn thẳng ánh mắt của Huyền Vũ nói:

"Từ mai ta sẽ gọi người là Đại Huyền Vũ mong người sau này huyết mạch trường thành đến tận cùng."

"Cũng được "

Đoàn Dự nụ cười chợt tắt, hắn kinh dị nhìn Huyền Vũ sau đó quay lại đằng sau hỏi mấy cô gái:

"Các người có nghe thấy không hình như nó vừa trả lời ta thì phải."

"Hỏi các nàng làm quái gì? Bộ ta nói chuyện có gì kỳ dị lắm hay sao?"

Lần này thì khỏi cần thắc mắc luôn, chắc chắn là nói nói chuyện rồi, lúc này thì không chỉ là người của Nữ Vương Cung ngạc nhiên mà cả những người chơi cùng trận doanh có mặt ở đó cũng há hốc mồm.

Bởi sủng thú biết nói tiếng người thì dù qua bao nhiêu loại bối cảnh thì vẫn chưa xuất hiện, tất nhiên chỉ tính những sủng thú con nhỏ, chứ cấp cao nuôi mãi thì cũng sẽ đến ngày bọn chúng khai phá lĩnh trí mà thôi.

Rất nhiều người lập tức muốn tiến lên mua lấy Huyền Vũ nhưng để thấy áo của Nữ Vương Cung thì đành thôi, trên người lại long lánh như thế thì chắc hẳn đã đủ trang bị kim cương đi tới nói chuyện làm gì cho nhục mặt.

Đoàn Dự ngay lúc này muốn tìm một chỗ để sử dụng Dung Hợp Chiến Sủng, như thế thì hắn ta một lần thôi sẽ lập tức lên mây ngay, hắn nhìn Huyền Vũ hỏi:

"Người ăn cái gì để ta chuẩn bị?"

Huyền Vũ lười biếng nói:

"Ta ăn rau nhanh chuẩn bị đi, đói lắm rồi."

Sau khi nói xong nó nhắm mắt lại như là đang ngủ vậy, thái độ lười biếng của nó không làm Đoàn Dự câu chút nào, hắn ta quay lại với mấy cô nàng nói:

"Mọi người quay về sau ta vào thành kiểm đồ ăn cho Đại Huyền Vũ."

Nằm ở trên đầu Đoàn Dự Huyền Vũ thêu thào:

"Nhớ rằng ta chỉ ăn đồ tươi thôi đấy."

Đoàn Dự gật đầu nói:

"Ta biết rồi."

Đại Huyền Vũ mắt sáng lên trầm nghĩ:

"Có người chủ nhân biết nghe lời như thế này cũng tốt, chỉ óc điều hành như hơi ngu thì phải."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278: Lãnh đạo tâm lý

Băng Thần đã đi về thành tư rất lâu rồi, hắn ta muốn làm nhiệm vụ phe phái, không biết làm sao nhưng trong khoảng thời gian rất ngắn một thánh đường to lớn đã xuất hiện trong thành. Hắn ta ngắm nghía một chút sau đó đi vào bên trong, bước vào trong thì kiến trúc mái vòm đặc hữu nhìn rất đẹp.

Hai người Kị sĩ đứng cánh hai bên cấp độ cũng không tệ đều hơn một trăm, đi vào tiếp vào trong thì thấy không khí nơi này rất tĩnh lặng, phía mái trên bực cao Băng Thần thấy một người Linh mục đang ngồi viết cái gì đó.

Hắn ta đi tới trước mặt người Linh mục rồi nói:

"Ta là một chiến binh của Quan Minh trận doanh rất muốn công hiến thể nên mời ngài giao cho ta nhiệm vụ."

Người Linh mục ngẩng đầu lên nhìn hắn rồi hỏi:

"Người đã vượt qua độ khó gì trong thử thách."

Người linh mục sau khi quan sát kỹ thì mày nhíu chặt lại, còn Băng Thần thì thần nhiên trả lời:

"Thưa linh mục ta đã vượt qua địa ngục cấp độ thử thách."

Linh mục mỉm cười hỏi:

"Trên người người ta cảm nhận được Quan Minh sức mạnh thật nồng đậm, không biết có phải trên người người có món bảo vật chứa sức mạnh quang minh nào phải không?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không hề có cái ngài cảm nhận được đó là do ta may mắn được " giáo hoàng chúc phúc " thế nên Quang Minh khí tức mới nồng đậm như thế."

Linh mục nghe đến đây thì tò về bất ngờ sau đó nói:

"Thế này thì quá may mắn cho ta, Bạch Hộ thành cũng như toàn bộ đại lục đang gặp uy hiếp to lớn từ sự trỗi dậy của các thế lực thuộc hắc ám, đặc biệt là Hắc Ám Thánh Điện thực lực bành trướng nhanh nhất."

Băng Thần gật đầu rồi nói:

"Chính vì thế thân là một người thuộc Quang Minh ta nghĩ mình cần phải đóng góp trong việc hạn chế cũng như tiêu diệt các hắc ám thế lực."

Linh Mục độ thiện cảm + 30

Linh mục lấy ra một cuốn sổ rồi nói:

"Cuốn sổ này ta cần người đưa tới cho Linh Mục của Nguyên Không thành, ta không thể sử dụng phương pháp thông thường bởi vì truyện trong thư quá hệ trọng, trong Nguyên Không thành giáo hội còn có nghi ngờ là có gian tế đã phản bội quang minh."

Linh mục đứng lên đưa cuốn sổ cho hắn rồi nói:

"Nguyên Không thành rất xa nơi đây thế nhưng chuyện quan trọng thì không thể chậm trễ thế nên ta cần người trong một tháng mang quyển sổ này đến cho linh mục đang ở thánh đường Nguyên Không thành người có làm được hay không?"

Linh mục đang giao phó nhiệm vụ người chơi có chấp nhận hay không?

Băng Thần trong lòng thầm hô

Chấp nhận

Băng Thần nhìn linh mục rồi nói:

"Công hiến cho Quang Minh là sứ mệnh của ta thế nên ta không có lý do gì để phải từ chối cả, linh mục ngài hãy chờ tin tốt từ ta."

Linh mục độ thiện cảm + 10

Linh mục vui vẻ lấy ra thêm một chiếc thẻ làm bằng thủy tinh rồi nói:

"Có thứ này khi ghé qua các thành trì người sẽ nhận được sự hỗ trợ tốt nhất của Thánh Đường, mong người không làm cho ta thất vọng, không làm uổng phí sự kỳ vọng của giáo hoàng khi chúc phúc cho người."

Băng Thần sau đó cùng linh mục xã giao một chút rồi hắn ta đi thẳng một mạch ra ngoài, vừa ra cổng thì gặp đám người Đoàn Dự đi ngang qua, Đoàn Dự vừa thấy Băng Thần đi ra thì lập tức đi tới cúi đầu.

"Tổng giám sát cảm ơn người rất nhiều."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người chức nghiệp giúp ta rất nhiều, ta giúp người một chút coi như trả ơn những gì người đã gánh chịu thay ta."

Sau đó hắn nhìn những thành viên mới trong ban lãnh đạo nói:

"Sủng thú thể bây giờ quá quý hiếm, bây giờ chỉ có thể tạo ra chín con sủng thú mà các người có tới mười, thế nên tất nhiên phải có người chấp nhận thiệt thòi, các người quyết định thứ tự nhận sủng thú rồi gửi cho ta, ta sẽ cứ căn cứ vào đó mà chuyển sủng thú qua."

Yên tỷ dừng cảm nói ra:

"Không biết chúng ta có thể đặt ra nguyện vọng về sủng thú của mình không, dù chỉ là giống loài thôi."

Băng Thần gật đầu nói:

"Mỗi người đều thích một giống loài cũng như một giống loài nào đó, ở bên đúng loại mình mong muốn thì mới có thể chuyên tâm chăm sóc để tạo ra phụ trợ chiến đấu mạnh nhất. Các người có nguyện vọng thì cứ nhấn riêng cho ta, nếu ta tình cờ gặp được thì sẽ bắt giúp các người."

Mấy cô nàng vui gần chết chết có lãnh đạo tâm lý như thế thì con gì tốt hơn:

"Cảm ơn Tổng Giám Sát rất nhiều."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đã làm lãnh đạo thì cần phải ra dáng một lãnh đạo, những chuyện này là ta phải làm, còn các người cũng phải cố gắng hoàn thành nhiệm vụ của mình."

Bọn họ nói chuyện một cách công khai ngoài đường thế nên không ít người chuyên săn tìm tin tức đã ghi lại hình ảnh cũng như nội dung của cuộc nói chuyện, cách ứng xử của Băng Thần rất hợp mắt mọi người.

Khang Tiểu Vũ đi lên hỏi:

"Huỳnh nhận nhiệm vụ phe phái rồi sao?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Ta sẽ rời khỏi tòa thành này một thời gian để làm nhiệm vụ, mọi người có việc gì gấp thì có thể liên lạc với ta bằng thư tín còn nếu không thì hãy để đi ra khỏi Tân Sinh rồi bàn bạc."

Khang Tiểu Vũ gật đầu đáp "

"Ta đã rõ."

Băng Thần nhìn lướt qua mọi người nói:

"Các ngươi ở lại cố gắng, ta đi trước, hẹn gặp lại ở giờ cơm."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 279: Khổ quá mà

Băng Thần sau đó nhanh chóng đi về hướng cổng thành, mấy người ghi hình này giờ lập tức đi lên hướng về phía Khang Tiểu Vũ dồn dập hỏi:

"Khang hội trưởng xin cho chúng ta chút thời gian để phỏng vấn một chút được không?"

Khang Tiểu Vũ dường như đã quen với loại sự tình này rồi thế nên nàng mỉm cười nói:

"Các vị cứ tự nhiên, câu hỏi nếu hợp lý thì ta sẽ trả lời ngay."

Một người liền hỏi:

"Không biết vì sao mà một công hội giàu truyền thống như Nữ Vương Cung lại quyết định đổi thay cơ chế quản lý. Chúng ta nghe nói các thái thượng trưởng lão cũng Băng Thần có xích mích mới là lý do chính."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Thực ra thì tất cả đều đúng cả, không chỉ Băng Thần mà cả chúng ta cũng không đồng tình cách quản lý của hội trước đây, mọi người thử nghĩ xem bây giờ Tân Sinh đã thay đổi đến mức độ nào rồi, nếu cứ cố hủ thì làm sao mà tiến lên."

Một người khác hỏi:

"Thưa Khang tiểu thư các ngươi chọn làm theo cơ chế của Vũ Mộng vì thấy sự phát triển vượt trội của họ có đúng hay không?"

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Nếu họ đúng thì học theo có gì sai."

Một người hỏi:

"Tại sao ngài không lên chức " Tổng giám sát " mà để Băng Thần đi lên vị trí đó?"

Khang Tiểu Vũ rất nhanh chóng trả lời:

"Đóng góp của hần ta đối với Nữ Vương Cung, như các ngươi đã thấy thì trang bị, kỹ năng, thậm chí sủng thú đều do Băng Thần lấy được, đã thế còn có tất cả các tố chất khác để làm một người lãnh đạo."

Một người khác quay qua hỏi Đoàn Dự:

"Đoàn Dự có thể cho chúng ta biết lý do ngươi rời đi Vũ Mộng công hội không?"

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Đều do ta phạm lỗi thế nên việc rời khỏi công hội cũng là điều tốt nhất ta có thể làm để bù đắp sai lầm."

Phóng viên tiếp tục hỏi:

"Không biết so sánh với Vũ Mộng thì Nữ Vương Cung như thế nào?"

Đoàn Dự suy nghĩ một chút rồi nói:

"Nói chung thì cũng như Vũ Mộng thì Nữ Vương Cung khá có nguyên tắc, còn về phần lãnh đạo trực tiếp của ta là Băng Thần thì không có quá nhiều quan tâm chuyện quản lý. Thế nhưng bù lại những thứ cần thiết thì mọi người có thể thấy, ta được trang bị đến tận răng còn so sánh thì quá rõ ràng rồi."

Người phóng viên mỉm cười nói:

"Không biết người có thể cho chúng ta xem bảng thông tin của một người giữ top 4 chiến lực có được hay không."

Đoàn Dự nhìn sang phía Khang Tiểu Vũ xin ý kiến thì thấy nàng ta gật đầu, nhưng nàng cũng lên tiếng:

"Cho có thể coi phần chung thôi còn chi tiết thì không thể bởi vì đó có thể là chiến lược quan trọng của công hội mỗi khi tranh giành boss hay chiến đấu với đối địch."

Nhân vật: Đoàn Dự (Cấp 41) (Chiến lực: 224000)

Danh hiệu: Quang Minh Người Bảo Vệ (trận doanh Quang Minh hảo cảm)

Exp: 200000 / 41 triệu

Huyết mạch: Cự Nhân (10 %)

Chức nghiệp:Quang Minh Hộ Vệ

Sinh lực: 141000

Lam: 5200

Công kích: 4000

Phòng thủ:46000

Tốc độ: 1000

Trí lực: 400

Thể chất: 5000

Kĩ năng: (Che giấu)

Trang bị: Cự Hồ Sáo Trang (12 món kim cương) Nhẫn Cự Tượng x 10 (Kim Cương).(Đang trang bị)

Sủng thú: Đại Huyền Vũ

Tuy rất tiếc nuôi khi không thể nhìn thấy toàn bộ tin tức của hãn ta nhưng những thứ khác thôi đã đủ làm người khác giật mình, ví dụ như lượng máu lượng giáp đều quá ảo.Một người không nhận được hỏi:

"Không biết người có thể để cho chúng ta thử công kích được không?"

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Tất nhiên là được nhưng ta khuyên mọi người nếu công kích sát thương không trên 46000 thì đừng thử làm gì, chỉ có thể mất thời gian mà thôi."

Một giọng nói vang lên:

"Công kích của mọi người thấp quá, để ta."

Tàng Kiếm top 6 chiến lực của Lam Thần công hội đi tới, quả thật nhìn vào con số 46000 giáp thật sự khiến mọi người quá nản lòng, Tàng Kiếm chịu ra mặt thì tốt rồi.

Hai người bắt đầu đi vào trạng thái tỷ thí đồng thời phải đi ra khỏi thành nếu không sẽ có nguy cơ bị NPC gom cổ thì ngu người quá mức, một người phóng viên đứng giữa nói:

"Mọi người công kích có hạn độ không nên để xảy ra án mạng."

Tàng Kiếm mỉm cười nói:

"Dù có giết được thì cũng phải coi chừng Băng Thần tổng giám sát của Nữ Vương Cung ta tin hơn 700 ngàn chiếc lực không phải nói xuông."

Tàng Kiếm sau đó buff hết mọi thứ lên người mình dùng kiếm chém một nhát vào Đoàn Dự, theo dự tính hi Đoàn Dự phải mất tận hơn nửa cây máu là ít, thế nhưng để mọi người bất ngờ là con số hiện lên.

- 1000

"Có nhầm không?"

Tàng Kiếm cất kiếm của mình đi sau đó nói:

"Ta bây giờ thì biết rõ bằng chiến lực chính xác đến mức nào rồi, cáo từ."

Cuộc tỷ thí cũng kết thúc màn phỏng vấn, một người phóng viên đi theo Tàng Kiếm hỏi:

"Không biết Tàng Kiếm đại thần có thể cho chúng ta biết lượng dame của ngươi bằng cách đánh lên quái được không."

Tàng Kiếm nhìn một vòng xung quanh thì thấy có một ít quái vật ở gần đó thì nói:

"Được thôi, cũng nên cho mọi người biết không phải ta yếu mà hấn quá trâu, thật sự là khổ quá mà."

Hắn chọn lấy một con quái sau đó lao tới dùng hết lực phối hợp thêm các loại chiêu thức.

- 320000

Trực tiếp miểu sát con quái hơn 200000 máu, như thế thì mọi người mới biết sự đáng sợ của Nữ Vương Cung, một phóng viên nhìn vào màn hình nói:

"Như các vị đã thấy thì sức mạnh của thành viên Nữ Vương Cung khá hư cấu, nhưng vẫn chưa phải người mạnh nhất, vậy truyền thuyết của Tân Sinh hiện nay là Băng Thần mạnh đến mức nào."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 280: Hết yêu thì đòi quà

Đêm hôm ấy khi Băng Thần cùng mọi người đang ăn cơm thì có một số người không vui lắm, Roma công hội trên bàn họp đoạn phỏng vấn được chiếu lên, tất cả mọi người nhìn chăm chăm vào Elise trong lòng thầm ước lượng.

Elise rất tức giận nàng như một đứa học ngu trong giờ cơm ba mẹ bắt ty vì trùng chương trình tắm gương nghèo vượt khó vậy cảm giác thốn chừng hỏi, tuy nhiên nàng vẫn có bình tĩnh hỏi:

"Không biết mọi người có phân tích gì về thực lực của Đoàn Dự trong đoạn ghi hình này không."

Một người trưởng lão nhìn chăm chú nói:

"Ta nghĩ một sáo trang kim cương thêm mười chiếc nhẫn kim cương thì chắc không có nhiều thứ đáng phải bàn cho lắm."

Elise biết rằng ý người này thì có trang bị kim cương thế nên Đoàn Dự mới hư cấu đến mức đó, suy ra lãnh đạo của người ta tốt thế nên mới cho người ta nhiều được như thế, mọi người cứ nghĩ đủ thứ rồi nhìn chăm chăm nàng.

Đến khi không chịu được nữa thì nàng chửi luôn:

"Các ngươi nghĩ trang bị kim cương mạnh đến mức đấy sao?"

Một người gật đầu nói:

"Thực sự thì một thứ đồ kim cương chúng ta còn chưa nhìn thấy thế nên cũng rất có thể như thế thật."

Elise bắt đầu "tha thu" nàng chán nản nói:

"Thôi tan họp đi, chuyện trang bị ta sẽ tìm cách."

Mấy người trưởng lão nghe thấy thế liền vui vẻ nói:

"Hội trưởng có giao tình không cạn với Băng Thần tổng giám sát, không phải đồng trang bị Bạch Kim cũng từ đây mua hay sao?"

Elise chẳng thèm quan tâm mà đi thẳng về phòng của mình, Băng Thần tên này đang gián tiếp hại khổ nàng, khi nàng vừa đi ra khỏi cửa thì một đám người đang đợi nàng, một người đàn ông là hội trưởng đời trước của Roma công hội lập tức lên tiếng:

"Ta cùng các trưởng lão cấp cao đã đồng ý chuyển ngưng mọi hoạt động tiếp xúc của công hội với Nữ Vương Cung, mong hội trưởng phổ biến xuống dưới."

Elise nhíu mày hỏi:

"Thế thì trang bị đâu ra, các ngài nói ta làm sao ăn nói với các trưởng lão?"

Mấy người kia nhìn nhau cứng rắn nói:

"Đây là quyết định của hội đồng tối cao phiên người chấp hành."

Elise lập tức bùng nổ, cuối cùng nàng cũng hiểu vì sao Nữ Vương Cung lại sụp đổ như thế :

"Được các người thích thì cứ phổ biến ta từ chức hội trưởng Roma công hội."

Người kia thân nhiên nói:

"Tùy người hội trưởng mới sẽ được tuyển chọn nhanh thôi, từ bây giờ người chỉ còn giữ chức cổ đông của Roma công hội."

Elise cười gằn nói:

"Không ta cũng rút luôn khỏi hội đồng quản trị, gia tộc Harris bọn ta chính thức đòi lấy khoản đầu tư 100 nghìn tỷ vào công hội, đồng thời chi phí phát sinh trong nhiệm kỳ của ta là 25 nghìn tỷ nữa, ta muốn trong một tháng số tiền đó có trong tài khoản."

Hết yêu thì đòi quà mọi chuyện quá đơn giản, những người trưởng lão không ngờ đến kết cục này, người hội trưởng cũ nói:

"Không thể được người không có quyền làm như thế, nếu làm như thế thật thì công hội sẽ sụp đổ ngay tức khắc."

Elise thân nhiên nói:

"Gia tộc Harris với trưởng tộc là Rahul Harris , cũng chính là ông nội của ta đã ủy quyền cho ta toàn bộ công việc kinh doanh cũng như điều hành nguồn vốn lưu động liên quan đến công hội thế nên quyền ta có, còn sụp đổ thì liên quan gì đến ta, không thích thì đập đổ thôi đơn giản."

Elise quay lưng đi nhưng được vài bước nàng nghiêng đầu lại nói:

"Một tháng sau nếu tiền còn chưa có thì tòa án Liên Minh Nhân Loại sẽ tìm tới các người, ta quá chán cái đám lão già chết tiệt các người rồi, thế nhè không còn chuyện gì thì ta đi đây, biết đâu không lâu nữa một đám Phong Thành lại vào tù vì nợ tiền thì thật đúng là hết sức buồn cười."

Sau đó nàng ta quay đầu đi tiếng cười lạnh lạnh vang vọng khắp nơi như cửa vào tìm bọn họ, một người quay qua nói:

"Hội trưởng mau gọi cho Rahul Phong Thần, không thể để nàng làm loạn được."

Hai phút sau điện thoại đánh thông, hình ảnh hiện lên nhưng lại thấy Rahul Harris tức giận nhìn bọn họ, có vẻ Elise đã thành công trong việc ác nhân cáo trạng trước , không biết nàng nói gì để hắn ta tức giận như thế.

"Các người Roma công hội cùng gia tộc chúng ta thật sự không hợp để tiến hành hợp tác nữa mong các người mau chóng trả tiền."

Rahul Harris cúp máy sau đó thông điện thoại với cháu gái của mình, thấy nàng hân hỉ cười:

"Đã làm như người dặn, lần này công hội sẽ hoàn toàn về tay Harris gia tộc chúng ta."

Elise mỉm cười nói:

"Cổ hủ như họ thì không cần tồn tại nữa, đang nhẽ kế hoạch sẽ một nhiều thời gian cùng gây ra tai tiếng, bây giờ thì toàn bộ thành viên của ban lãnh đạo cũng nghe thấy ta nói truyện cùng mấy tên kia, ta sẽ mua chuộc một người để người đó phát tán lên mạng, thế là chúng ta thành người bị hại. "

Rahul Harris mỉm cười nói:

"Như thế mới giống cháu gái của ta chứ, người làm tốt lắm bây giờ thì về nhà ăn cơm thôi bà người đã làm món mà người thích nhất rồi đây."

Elise đi dọc dãy hành lang mỉm cười nói:

"Ông bảo bà làm thêm một ít đi, từ ngày ăn đồ ăn của tên kia về thì ta ăn ít đi hẳn, đã thế suốt ngày hợp phải nghe bọn người vô dụng kia nhai đi nhai lại mấy vấn đề ngu ngốc, thật mệt mỏi."

Rahul Harris cười nói:

"Không lâu nữa thôi thì ai cũng phải nghe người tuyệt đối, chúng ta không có năng lực như tiểu tử kia nhưng chúng ta có rất nhiều tiền, thời gian này ta rảnh để ngày mai ta đưa người sang Nữ Vương Cung ăn cơm chùa hán một tháng luôn."

Elise mỉm cười nhí nhảnh nói:

"Đúng thế, chúc ta tức chết đám cô hủ kia, bọn họ càng không thích chúng ta càng lắm, bọn họ phải rõ ràng một chút tình thế của mình, nếu muốn giữ cái hư danh kia thì họ cần lui ra rồi."

Sau đó màn hình tắt đi Elise nở nụ cười khinh bỉ nhìn về phía lầu cao đây khinh bỉ trước kia bước lên phi thuyền bay mất.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 281: Truyền hình thực tế

Trên bàn cơm buổi tối mọi người đều ăn rất hăng say, Băng Thần vẻ hỏi:

"Mộng Phi, Thanh Thanh, Oanh Oanh, Lý Tình, Vân nhi, Lan Nhi, Nhược Nhược các người đều cấp bao nhiêu rồi."

Mộng Phi vui vẻ nói:

"Ta nghe người khác nói hình như Tân Thủ Thôn quái vật động hơn rất nhiều thế nên chỉ mất một ngày nhưng ta đã cấp 18 rồi."

Băng Thần mỉm cười:

"Người chơi mới được ưu đãi thật thế thì có lẽ ngày mai các người đã có thể lên cấp hai mươi, còn Đoàn Dự."

Băng Thần nhắc tới Đoàn Dự thì thấy tên này vẫn đang cắm mặt vào bát canh thì Băng Thần tức giận, một cái đũa bay thẳng vào đầu tên kia, Đoàn Dự ngơ ngác ngẩng đầu lên thì Băng Thần liền nói:

"Cấp độ bây giờ không cần lên quá nhanh, ngày mai ta sẽ cho người địa chỉ đám quái có khả năng cao rơi ra Thẻ thu phục, lấy được thì gửi cho ta sau đó sẽ có thú sủng rõ chưa."

Đoàn Dự mỉm cười nói:

"Không vấn đề gì cả ngài cứ yên tâm"

Khang Tiểu Vũ bỗng nhiên lên tiếng nói:

"Băng Thần có chút chuyện cần thương lượng"

Băng Thần nhìn qua nàng hỏi:

"Có chuyện gì?"

Khang Tiểu Vũ lấy ra một tập tài liệu nói:

"Đài truyền hình quốc gia có truyền thống là mỗi năm quay sinh hoạt của một công hội nào đó trong vòng một tháng, một phóng viên thuộc quân bộ sẽ đi xuống nơi đây ở cùng với chúng ta."

Băng Thần nụ cười ngay lập tức tắt nắng, hần ngạc nhiên hỏi:

"Ý người nói chúng ta phải tham gia một chương trình truyền hình thực tế mang tính chất bắt buộc có phải hay không?"

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Cũng không có gì đâu bọn họ sẽ chọn lọc ra những cái tốt còn những cái xấu sẽ che đi trước khi phát sóng."

Mộng Phi bỗng nhiên nói:

"Ta thì không nghĩ như thế đâu."

Vừa mới tập tành lướt mạng Mộng Phi lại tỏ ra có ích vô cùng, nàng chia sẻ thông tin cho mọi người, hóa ra truyền hình sẽ được quay trực tiếp trên song truyền hình, tất cả sẽ chân thật đến tận cùng.

Băng Thần mỉm cười nhìn qua phía Khang Tiểu Vũ, ánh mắt như nói:

"Cái quái gì đang xảy ra?"

Mộng Phi hiểu ý liền nói:

"Tiểu Vũ cũng không biết đầu tin này vừa mới được thông báo năm phút trước mà thôi."

Băng Thần lúc này thật sự tha thu rồi, đưa hai tay xoa thái dương hần nói:

"Mọi người bình tĩnh coi như không có chuyện gì to tát, dù sao cũng không xảy ra rắc rối gì thì sẽ không xấu mặt. Tiểu Vũ chừng nào họ tới."

Tính tong

Tiếng chuông cửa vang lên

Băng Thần nhìn quang Khang Tiểu Vũ cười khổ nói:

"Thiệt luôn "

Khang Tiểu Vũ lắc đầu nói:

"Không phải bọn họ bảo ngày mai mới tới cơ mà."

Khi bọn họ còn đang suy nghĩ thì hai bóng người từ cửa sổ lao vào.

"Loảng xoảng "

"Chúng ta vừa tới đúng bữa cơm, người này đi lại gần

"Hít hà "

Hắn nắm vai của Đoàn Dự kéo ra ngoài sau đó ngồi xuống bắt đầu ăn một cách tự nhiên vô cùng, tay hắn đưa lên búng nhẹ

"Tách "

Nhanh như chớp có hai người mặc vét đen quỳ trước mặt hắn, hắn ta vừa húp canh vừa dùng cái giọng lấp lém của mình nói:

"Sửa cửa sổ trong thời gian ngắn nhất có thể."

"Rầm rập, rầm rập "

Ba mươi giây sau chiếc cửa kính khổng lồ đã được thay thành công mà chất liệu còn tốt hẳn, Băng Thần cười khổ nói:

"Rahul Phong Thần tiền bối này giờ ta cảm giác rất ấn tượng thế nhưng ngài có thể giải thích cho ta rằng rốt cuộc thì đang có chuyện gì xảy ra được hay không?"

Rahul Harris làm xong bát canh thở ra nói:

"Từ lúc ăn đồ ăn của người khiến khẩu vị của ta kém hẳn thế nên tới đây tá túc một thời gian để lấy lại sức khỏe."

Băng Thần chỉ qua Elise hỏi:

"Còn nàng?"

Rahul Harris thần nhiên nói:

"Nàng mới từ chức hội trưởng do xích mích với mấy kẻ đứng đầu công hội, để tránh nàng buồn rầu thì ta mang nàng đến đây ở chung cho vui."

Băng Thần lại hỏi:

"Vừa này ngài đã bấm chuông của thì tại sao không đi bằng cửa chính lại đi qua bằng cửa kính như thế."

Rahul Harris mỉm cười nói:

"À thực ra ta đâu có bấm chuông cửa, đó là người của ta thông báo trước để các người không bị bất ngờ, từ từ nói chuyện sau để ta làm bát canh nữa đây."

Băng Thần cười khò nói:

"Tiền bối cứ từ từ hết thì ta có thể làm thêm."

Với lại hẳn ta ăn như thế có người ngu mới đi dành đồ ăn của hẳn ta, Băng Thần thờ dài thăm nghĩ:

"Cái quái gì đang xảy ra thế này?"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 282: Chuyện đời lắm éo le

Rahul Harris mỉm cười nói:

"Thật sự thì từ bé đến lớn ta ăn đồ ăn khắp thiên hạ này nhưng ngon như thế này thì quả thật chưa từng tưởng tượng tới chứ nói gì đến ăn."

Băng Thần mỉm cười hỏi:

"Ngài có chắc tông cửa sổ nhà ta chỉ để đi ăn cơm không thôi sao?"

Rahul Harris ngừng ăn ánh mắt híp lại nhìn hẳn nói:

"Thực ra cháu gái ra rồi khỏi Roma công hội tạm thời không có chốn dừng chân người có thể cho nàng gia nhập không?"

Băng Thần cười nói:

"Rất đơn giản thôi nhưng ngài biết công hội chúng ta có một quy định mới chưa?"

Rahul Harris hơi ngập ngừng hỏi:

"Quy định mới? Sao ta chưa từng nghe tới?"

Băng Thần quay sang mọi người nói:

"Thực ra quy định rất đơn giản khi gia nhập Nữ Vương Cung trang bị nhận được sẽ cực tốt thế nhưng khi rời đi thì phải trả lại toàn bộ, thậm chí kỹ năng cũng phải hủy bỏ."

Rahul Harris nhìn Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Quy định này khi nào thì được thông qua?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Quy định này được thông qua ngay trước bữa ăn này."

Rahul Harris nhìn thẳng vào đôi mắt của Băng Thần sau đó cười phá lên:

"Tiểu tử ngươi được lắm, Tân Sinh thần kỳ như thế lại ban cho ngươi huyết mạch hồ ly, quả nhiên hồ ly muôn kiếp vẫn gian xảo."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thông minh cỡ nào thì đứng trước vũ lực tuyệt đối cũng không có cách nào."

Rahul Harris cười nói:

"Dám lâu cá trước mặt ta đều ăn đòn thật nặng, người tất nhiên cũng không ngoại lệ."

Hắn thở dài một hơi rồi nói:

"Tất nhiên là hai vị tiền bối không ở đây nữa."

Rahul Harris cảm thấy hai bàn tay đặt trên vai mình, mà mình thì không hề hay biết thì họ đã đứng sau lưng mình. Do muốn ăn đồ ăn mới nấu thể nên hai nàng canh lúc bọn họ xong thì Băng Thần sẽ bung đồ ăn riêng cho các nàng.

Nhạc Duệ nhìn hắn hỏi:

"Tiểu tử thằng nhóc này có làm phiền tới người không?"

Bị gọi là "thằng nhóc" nhưng Rahul Harris không dám hé mồm phản kháng, nếu phản kháng thì hắn sẽ được nghỉ dưỡng khá lâu trong bệnh viện, hắn thầm nhủ:

"Nhịn không phải nhục mà là để cho thân xác vẹn toàn."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không có Rahul Harris tiền bối chỉ đến đây ăn bữa cơm mà thôi."

Rahul Harris gật đầu nói:

"Đúng thế, thật sự ta chỉ đến ăn cơm thôi."

Nhạc Vũ nhìn hắn nói:

"Chỗ người đang ngồi là vị trí của ta, đến giờ cơm của bọn ta rồi."

Rahul Harris nhanh chóng đi ra mỉm cười nói:

"Tại ta không biết hai tiền bối dùng cơm thế nên mới vô lễ mong hai vị bỏ qua cho."

Nhạc Vũ thân nhiên nói:

"Không có gì, nếu người đến ăn cơm thì cứ việc ngồi ăn nhưng gọn qua một bên."

Vừa nói thì tay nàng khẽ phát đồ ăn trên bàn gom qua một góc, Băng Thần cùng mấy cô gái thì bê lên hơn năm món ăn mới lạ nóng hổi, thơm phưng phức.

Thay vì ghen tỵ thì Rahul Harris vẫn ăn cơm thừa canh cặn một cách ngon lành, đã thế vừa ăn lâu lâu còn dừng lại khen ngon, Elise không hiểu được một Phong Thần sao lại mặt dày như thế.

Không chỉ nàng mà mấy người khác cũng tròn mắt há mồm, Mộng Phi nhỏ giọng hỏi Băng Thần:

"Vị tiền bối kia thật sự mạnh ngang Vũ Thần sao? Ta nhìn làm sao cũng không giống, khí chất cao thủ chả thấy đâu."

Băng Thần thở dài nói:

"Không những mạnh mẽ như thế ngài ấy còn là người giàu nhất trên thế giới, một thiên tài tu luyện kiêm thiên tài tu luyện thực lực đáng sợ cực kỳ."

Mộng Phi mắt sáng lên nhìn về phía Rahul Harris không ngờ một người nhìn bần bực như thế lại vừa mạnh mẽ vừa có tài, nàng nhớ rằng trong bếp còn đồ ăn dư, nàng đi vào bếp một lúc sau đó bê ra đồ ăn còn nóng đặt trước mặt hắn.

Rahul Harris ngẩng đầu lên ngò vực nhìn nàng, hắn mỉm cười hỏi:

"Tiểu tử kia không bảo người bỏ thuốc sô vào trong đây chứ?"

Mộng Phi mỉm cười lắc đầu nói:

"Chỉ là ta ngưỡng mộ ngài thôi, ước mơ của ta là trở thành một thương nhân giỏi nhất nhưng ta chưa thành công còn ngài thì đã làm được rồi. Ta chỉ muốn thể hiện ra sự ngưỡng mộ chứ không có ý xấu."

Rahul Harris mỉm cười khì thế trên người bỗng nhiên thay đổi một cách chóng mặt:

"Thế ta hỏi người, người kiếm tiền làm gì?"

Mộng Phi nghĩ rồi nói:

"Ta kiếm tiền chỉ vì việc đó làm ta vui."

Rahul Harris nhìn thẳng mắt nàng hỏi:

"Người kiếm tiền nhưng không xài nó mà vẫn thấy vui?"

Mộng Phi lắc đầu nói:

"Xài tiền thì ai chả thích nhưng khi kiếm nó thì ta vui hơn nhiều so với việc xài nó, đơn giản chỉ vì ta muốn trở thành người tài ba nhất trong thương nghiệp."

Rahul Harris nhú mày rồi giãn ra:

"Còn nhiều việc có thể mang lại danh vọng hơn tại sao lại làm một thương nhân nhiều người thù, người ghét?"

Mộng Phi lại lắc đầu nói:

"Ta thích thì ta làm thôi, không lẽ thương nghiệp là xấu, không không khi ta làm ra đồng tiền đồng nghĩa nhiều người cũng theo ta mà có tiền có công việc, xấu hay tốt thì chỉ do người thương nhân có giữ được bản tâm hay không mà thôi."

Băng Thần bắt đầu cảm khái đường đời lắm éo le, cái tiết tấu này không đúng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 283: Nhận đồ Đệ

Rahul Harris cười nói:

"Người muốn làm đệ nhất thương nhân thì trước tiên phải có khí thế của một thương nhân cái đã, nếu cảm xúc gì cũng thể hiện ra thì còn gì để thương thảo, quá dễ đoán sẽ chỉ dẫn đến thất bại mà thôi."

Mộng Phi nghiêm túc lắng nghe hai người cứ như thể trò chuyện tới tận khi hai Phong Thần Nhạc gia đã dẫn hết đám đệ tử của mình đi tu luyện, Băng Thần ngồi nghe hai người nói càng về sau càng buồn ngủ.

Nhưng khoảng khắc hần chờ cũng đến, Rahul Harris nhú mày nhìn thẳng Mộng Phi cười nói:

"Người tuy chưa thể nói là một thương nhân giỏi nhưng rất có tố chất, vô cùng đang quý hay như thế này ta nhân người làm đồ đệ dạy cho người làm sao để kiếm tiền hiệu quả nhất."

Mộng Phi ngạc nhiên hỏi:

"Ngài dạy ta?"

Rahul Harris cười đầy tự tin nói:

"Không lẽ kiến thức của ta không đủ để dạy người?"

Mộng Phi lắc đầu nói:

"Không phải mà ta chỉ có chút không ngờ tới khả năng này thôi, nếu ngài chịu nhận thì còn gì bằng."

Rahul Harris nhìn nàng rồi nói:

"Bài học thứ nhất chính là nếu trong một chuyện có khả năng xảy ra theo chiều hướng có lợi thì phải tính luôn đến chuyện đó."

Băng Thần thở dài một hơi, cái bài này hần ta còn lạ gì nhưng cũng đúng thôi, đệ nhất thiên tài được người giàu nhất dạy dỗ đâu cũng là cơ duyên của nàng, thân là chồng thì ngoài ủng hộ thì còn biết làm gì khác nữa.

Sau đó hần bỏ mặc cho hai người nói chuyện, hần muốn đi hóng gió đêm một chút, Elise thấy thế thì cũng lủi lủi đi đằng sau, leo lên nóc nhà sau đó hần

ngay lập tức chọn một nơi thật kín đáo khó có thể bị phát hiện.

Ngồi được một tý thì Elise cũng theo tới, Băng Thần nhìn thấy nàng thì liền hỏi:

"Lần này rút cuộc các ngươi đến đây có mục đích gì?"

Elise ngồi lên đùi hắn sau đó nhỏ giọng nói:

"Ta muốn hiến thân cho ngươi."

Băng Thần cười phì sau đó mỉm cười hỏi:

"Cho ta một lý do?"

Elise bĩu môi nói:

"Ngươi hội tụ đủ hết những gì ta cần như đẹp trai, khá giả, tài năng, chưa kể từ bé đến lớn ngươi còn là người duy nhất khiến ta động tâm."

Tính danh: Elise Harris

Thực lực: B+ (Dị năng lõi hệ)

Huyết mạch: Nữ Thần Chiến Tranh (Chân thần huyết mạch)

Thể chất: Âm Chiến Thần Thể (Chân thần thể chất)

Đăng cấp:2

Lực lượng: 13000

Tốc độ: 10000

Trí lực:28

Thiên phú: 92

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ:1500

Độ thiện cảm: 85

Danh hào: Không

Băng Thần cười nói:

"Tức là ngươi thích vẻ ngoài, tiền tài, tài năng của ta, nghe sao có vẻ nguy hiểm quá vậy."

Elise bĩu môi cười một tiếng rồi nói:

"Không lẽ một kẻ tồn tại đã rất hư cấu như ngươi còn sợ sệt chuyện đó ư."

Băng Thần bóp má nàng nói:

"Ta thực ra cũng chẳng sợ bởi nếu ngươi thích tài năng thì ta sẽ càng ngày càng giỏi, nếu ngươi thích tiền thì ta sẽ càng ngày càng giàu còn vẻ ngoài của ta thì đủ cho ngươi ngắm cả đời không chán."

Elise bĩu môi nói:

"Ngươi tự tin thật đấy nhưng cũng phải công nhận đúng thật."

Nàng vươn hai tay đặt lên má hắn mỉm cười nói:

"Gương mặt này quả thật có thể khiến ta ngắm cả đời không chán thật."

Sau đó nàng vươn tay sờ xuống thẳng em của hắn, tuy nàng còn trong trắng nhưng muốn học hỏi kinh nghiệm thì đây cách, trắng mờ ảo soi sáng màn đêm, con gió thoảng mang âm thanh của mũi nhân đi xa mãi.

Băng Thần chiến đấu được ba tiếng thì mới nhờ nàng được ông dẫn theo, cưỡng ép mình kết thúc sau đó dắt nàng xuống dưới rồi tỏ như chưa có chuyện gì xảy ra cả, hắn chỉ cho nàng một căn phòng để nàng nghỉ ngơi còn mình thì đi pha chút trà cho hai kẻ thương nghiệp cuồng nhân.

Bọn họ đã nói chuyện với nhau liên tục trong vòng ba tiếng khi hắn và Elise đã lên tiên vài lần thì họ vẫn vui vẻ nói về những chuyện nhàm chán kia, có điều bát đĩa đã được thu dọn hết chứng tỏ Rahul Harris đã ăn hết toàn bộ.

Đi vào phòng bếp thì hắn thấy trong chậu bát những cái tô cái chén đã khô cong sáng bóng như đã rửa rồi, thế nhưng rõ ràng là chưa rửa thì mới để đấy, công nhận vị Phong Thần này không lãng phí một tí nào cả.

Làm một người đầu bếp thì có người tôn trọng đồ ăn mình làm ra đến thế tất nhiên hắn rất vui vẻ rồi, có lẽ vì thế khi pha trà hắn cũng chuyên tâm hơn một tí. Pha xong hai tách trà ngon sau đó hắn mới đi ngủ tất nhiên là với Elise.

Đồ tươi ngon thì phải ăn sạch không nên lãng phí một chút nào, đêm ấy Băng Thần đã cho Elise cùng hắn phi hành không biết bao nhiêu lần lên tiên giới.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 284: Một tiếng lão công

Sáng hôm sau mọi người vẫn như thường nhật đăng nhập Tân Sinh, Băng Thần thì tất nhiên đã sớm chuồn về phòng mình trước khi trời sáng bởi hắn nếu để bị Rahul Harris phát hiện đứa cháu gái yêu quý của mình đã bị một con heo ỉm mất không biết thẳng em của Băng Thần có phải rồi xa thẳng anh không.

Hôm nay khi Băng Thần vào trong Tân Sinh thì hắn ta liền ngay lập tức bắt đầu hành trình đây trông gai của mình, hắn theo hướng Đông đi thẳng, trên đường hắn ta gặp được rất nhiều quái vật nhưng yếu có mạnh có.

Ngay lúc này thì Băng Thần đang khổ chiến cùng một con thực sự mạnh

Hoàng Kim Ưng

Độ quý hiếm: Thần cấp

Cấp: 60

Sinh lực: 100 triệu

Công kích: 18000

Tốc độ: 12000

Phòng thủ: 12000

Kỹ năng: Vô mồi (Hoàng Kim Ưng từ trên trời giáng xuống vô lấy con mồi gây ra 200 % sát thương) Kim Vũ (Lông cứng như sắt thép sát thương nhận vào - 50%) Ưng Nhãn (Có thể nhìn rõ ràng động tác của đối phương khi họ chuẩn bị công kích.)

Băng Thần đã chiến đấu rất lâu rồi nhưng vẫn không thể phân thắng bại được, các mũi tên của hắn bắn ra thì không một cái nào trúng đích cả, con chim ưng này có thị lực cùng sự linh hoạt đến mức đáng sợ.

Đã thế còn rất thông minh, nó nhất quyết không chịu xả xuống đất để chiến đấu mà luôn giữ mình ở trên cao để bài mòn sự kiên nhẫn của Băng Thần, quả thật nó đã thành công năm tiếng sau hắn ta tức tối bỏ đi mặc kệ con chim trên trời cao.

Trước khi đi cả hai đều nhìn nhau một lần cuối như muốn ghim khuôn mặt của đối phương vào trong lòng vậy, gặp phải cái thể loại khốn nạn như nó làm Băng Thần tức gần chết.

Để không làm mất thời gian Băng Thần quyết định tránh nó đi nhưng có vẻ con chim ưng này ghim chặt Băng Thần rồi, khi Băng Thần muốn đi thì nó lại xả xuống tấn công, may mà hắn sử dụng tốc biến để né tránh không thì chết chắc rồi.

"Hừ "

Hừ lạnh một tiếng sau đó Băng Thần tiếp tục tiến lên phía trước, lần sau nó còn dám xả xuống thì nhất định phải cho nó biết cái giá của việc không biết trời cao đất dày là gì. Trò chơi giữa cả hai lại một lần nữa lại lâm vào nhàm chán khi con chim ưng lại không dám xả xuống thêm bất cứ lần nào nữa.

Hai ngày trôi qua mọi chuyện vẫn cứ như thế, Băng Thần không hiểu làm sao mà con chim ưng có thể kiên trì như thế, nhưng hắn cũng đã nắm rõ mọi thứ về con chim ưng này rồi. Băng Thần cứ đi nhưng không thêm quay đầu lại cũng như ngẩng đầu lên.

Con chim luôn có cảm giác Băng Thần đang đặt một cái bẫy chờ nó sa vào, nó cứ lượn lờ trên không trung khi Băng Thần đang xuất thì đợi gần đấy chờ hắn vừa vào Tân Sinh thì bay mất hút ngay.

Đến tòa thành trước mặt cũng phải mất hơn năm ngày đi đường, khi chuẩn bị vào thành hắn mỉm cười ngẩng mặt lên trời cao dùng thú ngữ nói:

"Súc sinh ngu xuẩn "

Sau đó hắn ta quay mặt từng bước đi về phía cổng thành gần đó, Hoàng Kim Ưng tất nhiên tức tối không thể tả, nó cũng nghĩ đây là cơ hội tuyệt vời nhất để mình hạ sát Băng Thần.

Vồ Mồi

Hoàng Kim Ưng như con gió lao xuống, nhưng khi nó gần tới chỗ Băng Thần thì hắn ta bỗng quay đầu lại gầm lên. Gương mặt của Băng Thần tràn đầy tức giận gầm gừ:

"Tao khô máu với mày luôn."

Quang Minh Cầu

Hoàng Kim Ưng đôi mắt cực kỳ nhạy cảm một chiêu Quang Minh Cầu khiến hắn ta hoàn toàn chẳng nhìn thấy gì cả.

Thiên Thần Tộc Biển

Né đi chiêu vỗ mồi của con Hoàng Kim Ưng Băng Thần liền đánh cho mù đường, rút ra một cây cung khác lạ hắn xả tiễn liên tục trong phạm vi gần vào con chim ưng khiến nó ngã xuống liền không thể đứng lên được.

Những mũi tên ghim chiếc cánh sắt không lồ xuống đất, mỗi lần bắn tên thì cây cung như có rồng quấn quanh thân, những mũi tên thì xoắn tít như rồng cuộn, sức công phá ở tầm gần vô cùng khủng khiếp.

Hắc Long Hồn cung (Cung)

Độ quý hiếm: Thông Thiên Khí

Tác dụng: Tạo ra sát thương linh hồn cho mũi tên, Nộ (Mỗi mũi tên bắn ra thì ngẫu nhiên khiến sát thương tăng giảm theo vị trí hiếm yếu của mục tiêu, tối đa sát thương x 1000%)

(Sát thương linh hồn: Khiến đối phương sau khi trúng tên bị giảm đi khả năng nhận thức 10%, nếu trúng 10 tên thì sẽ bị đẩy ra khỏi Tân Sinh 48 tiếng không thể vào lại)

(Những mục tiêu có huyết mạch yếu hơn Hắc Long Tộc chịu thêm 10 % áp chế hành động đến 90 % áp chế)

Tiêu hao: Ý chí lực người sử dụng

Lại một món đồ do dung hợp chiến đấu mang lại cho Băng Thần, Hồn Cung cùng Tiểu Hắc dung hợp tạo ra một tuyệt phẩm, chỉ có điều tiền nghệ của Băng Thần hơi mù mịt thế nên không phát huy hết sức mạnh của nó.

Thân cung đen nhánh than nhưng lại có chất liệu giống như thủy tinh trong vô cùng hấp dẫn, thân cung có những họa tiết hình vảy rồng trông thật bắt mắt. Những mũi tên như mưa rơi vào người còn Hoàng Kim Ưng cho đến khi nó hóa thành một đồng trang bị.

Băng Thần đi tới nhặt lên những tranh bị này thì không khỏi cảm thán:

"Đúng là quái vật cấp nào đồ rơi ra cấp đấy."

Một trang bị Kim Cương, năm kiện Bạch Kim, quan trọng nhất là lại có một cái Kiến Bang Lệnh, như thế trong tay hắn ta có hai cái Kiến Bang Lệnh rồi, không biết phải làm gì đây nhỉ.

Nhất định phải làm gì đó thật thú vị, một tấm Thu phục thẻ xuống nơi con Hoàng Kim Ưng vừa ngã xuống, năm phút sau con vật đáng ghét kia đã được hắn gửi cho Vũ Mộng, năng dù sao cũng là nữ nhân của mình, phải trang bị phải phép một chút cho năng.

Thú sủng là thứ khó bị phát biểu nhất, năng có thể nói nó do mình may mắn thu phục được khi xài Thu phục thẻ, khoảng thời gian này hắn cũng nghe khá nhiều về những người lấy được thu phục thẻ, chỉ làm do chỉ số quá khoai lên chưa ai thu phục thành công cả.

Băng Thần vừa gửi xong sủng thú thì lập tức thấy Vũ Mộng thông muốn liên lạc hình ảnh với mình, hấn mở hình ảnh ra thì Vũ Mộng lập tức nói:

"Người cho ta con sủng thú này, người không gửi nhầm chứ?"

Băng Thần bĩu môi nói:

"Không biết câu này có lên nói không nhưng trong lòng ta thật sự coi người là nữ nhân của mình thế nên cho người sủng thú cũng có là gì. Những thứ khác ta không dám cho người chỉ là do sợ bị lộ thôi, dù người không coi ta là nam nhân của mình nhưng ta đã đung vào người thì sẽ đối tốt với người."

Vũ Mộng mỉm cười nói:

"Người bắt đầu làm ta cảm động rồi đấy, tới nay chỗ cũ, mấy ngày nay người biến mất làm ta khó chịu vô cùng, tại người mà ta mất hứng thú với nữ nhân, dù người không nhận ta cũng bắt người chịu trách nhiệm, thôi nhé tổ đội của ta đang tới nói chuyện lúc khác nhé, tạm biệt lão công."

Băng Thần mỉm cười lắc đầu đi vào trong thành, công nhận tiếng lão công vừa này ngọt thật.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 285: Liều mới ăn nhiều

Băng Thần kết thúc nói chuyện thì chính thức đi vào bên trong Lam Thiên Thành, điểm dừng chân đầu tiên trong hành trình đi đến Nguyên Không thành giao cuốn sổ cho Linh Mục thành đường nơi ấy.

Đây cũng là lần đầu tiên Băng Thần đi ra khỏi Bạch Hồ Thành để đi đến tòa thành khác, không khí náo nhiệt thì vẫn như thế nhưng có sự khác biệt là bày bán đồ đạc không chỉ có NPC mà còn có cả những người chơi nữa.

"Kiếm Hoàng Kim 3 * giá 1 triệu liên minh tệ hoặc 3000 kim tệ có ai muốn mua không nào."

Một người trẻ tuổi to tiếng rao bán thanh kiếm của mình, phía bên khác lại có một nữ nhân cũng rao bán rất nhiệt tình.

"Hoàng Kim Giáp được chế biến thủ công bằng những nguyên liệu nhẹ nhàng giá 5000 kim tệ."

Băng Thần ngạc nhiên đi tới chỗ người này hỏi:

"Cho ta hỏi bộ giáp này là do người chế tạo?"

Nữ nhân kia mỉm cười nói:

"Đúng như thế nếu người nhìn vào thông tin thì sẽ thấy tên ta trong đó, 100% chính hãng không giả mạo."

Băng Thần nghe thế thì hiếu kỳ liếc mắt nhìn

Tơ Lụa Giáp

Độ quý hiếm: Hoàng kim

Tác dụng: sinh lực + 2500

(Người chế tạo: Thiên Diệp)

Thật sự luôn, hấn nhìn nàng rồi hỏi:

"Có nhiều người chế tạo được giống người không?"

Nhìn trên thân Băng Thần toàn trang bị để dấu chấm hỏi thì nàng biết không phải đồ thường thế nên rất có thể người này là con mồi béo bở khiến nàng gần hơn với ước mơ chế tạo một sáo trang Thần Khí cho mình.

Nàng mỉm cười nói:

"Thực ra chế tạo nghề thì có nhiều người học được rồi nhưng riêng ta thì khác."

Băng Thần nhếch mép hỏi:

"Khác cái gì?"

Nàng mở ra bảng thông tin chức nghiệp cho hần ta thấy, Thần Tác Nghệ Nhân một chức nghiệp quý hiếm mang tính duy nhất, thấy Băng Thần ánh mắt hơi đổi nàng đặc ý thu về nói:

"Ta có thể chế tạo tất cả các loại đồ vật kể cả thần khí nếu có đủ nguyên liệu."

Băng Thần tất nhiên không tin nàng chém gió nhất định phải có cái gì đó không đúng, đột nhiên từ phía xa một đám đại hán đi tới, nữ nhân này lập tức muốn chạy nhưng bị Băng Thần cản lại, hần nhủ mày nói:

"Chúng ta còn nói chuyện chưa xong ngươi đi đâu?"

Nữ nhân này gấp muốn khóc nói:

"Ngươi mau tránh ra nếu không chắc chắn ta mệt mỏi với bọn họ."

Lúc nàng đưa tay ra tính đẩy ra Băng Thần thì hần thấy trên tay nàng còn có một chiếc nhẫn nữa, hần nhỏ giọng:

"Ngươi không phải người Trái Đất?"

Cô nàng này sững người sợ hãi nói:

"Ngươi nói vớ vẩn gì thế?"

Băng Thần không thèm đổi co với nàng ta làm gì, hần từ trong vô hạn giới chỉ lấy ra thêm một chiếc nhẫn của Thiên Nguyên đại lục nữa, hần nhìn ánh mắt kinh ngạc của nữ nhân kia sau đó nói nhỏ:

"Đợi ở đây có chuyện thì ta giải quyết rồi hai ta phải thật tốt nói chuyện hiểu không?"

Nữ nhân rơi vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan, đám người kia cũng đã đi tới bọn họ nhìn Băng Thần chắn trước nàng ta thì tức giận nói:

"Tiểu tử kia mau tránh ra, nơi này không có chuyện của ngươi đừng xía vào làm gì, nàng ta lừa rất nhiều người."

Băng Thần thần nhiên nói:

"Mọi người có thể cho ta một bộ mặt được không?"

Một người trung niên chỉ hần nói:

"Cho ngươi một bộ mặt, ngươi nghĩ mình là ai cơ chứ? Tránh ra không lo đòn bây giờ."

Băng Thần kéo xuống mặt nạ những người xung quanh đều há hốc mồm, mấy cô gái cảm giác dường như trời đất quay cuồng, tiếng la hét ở khắp nơi thân tượng bỗng nhiên có mặt ở đây hỏi ai không vui mừng.

Mấy người trung niên khi này còn tỏ ra vô cùng hùng hổ thì vừa thấy người bọn họ dọa đánh lại là Băng Thần thì không khỏi co vùi lại, nhưng sâu trong ánh mắt cũng có một chút cuồng nhiệt bởi bọn họ cũng hâm mộ hần ta.

Băng Thần nhìn mọi người rồi hỏi:

"Nữ nhân kia đã làm gì mà để các ngươi phải truy đuổi như thế?"

Người trung niên dừng cảm đứng ra nói:

"Thưa Băng Thần công tử thực ra nàng là một kẻ lừa đảo chuyện đi chế trang bị với mọi cấp độ, có điều phải dựa vào may mắn của người đưa nguyên liệu mới có thể thành công, chúng ta không biết đưa nguyên liệu cho nàng rồi một đi không trở lại, nàng ta thì chạy mất tăm."

Băng Thần quay lại nhìn người nữ nhân rồi quay về phía trước hỏi:

"Mọi người là mặt trang bị gì nói đi ta đưa cho nhưng nhớ là phải thật thà."

Những người này rất muốn từ chối nhưng vấn đề là bọn họ bỏ ra quá lớn lên không lẽ từ chối lòng tốt của hần, từng người báo ra trang bị chế tạo hỏng tất cả đều là trang bị hoàng kim lên khá dễ làm, Băng Thần đền bù hết tất cả, trang bị hoàng kim nhiều như rác.

Băng Thần làm xong hết rồi quay về đằng sau hỏi:

"Ngươi mau nói ra tỷ lệ nâng cấp chính xác mau lên."

Nữ nhân này dù muốn phần không muốn nhưng khi biết người này là Băng Thần thì chắc chắn chạy cũng vô ích, nàng thờ dài nói:

"Trang bị Hoàng Kim 10%, Bạch Kim 8 %, Kim Cương 6 %, Siêu Phẩm 5 %, Đại Phẩm 4%, Thăng Thiên 3%, Phá Không 2%, Bán Thánh 1%, Thánh Cấp 0.5 %, Bán Thần 0.1 %, Thần khí 0.01 % "

Băng Thần quá nhiều đồ trong người thì bỗng nảy ra ý tưởng thử vận chơi, Thiên Diệp khó khăn nói:

"Phần lớn sẽ dựa vào may mắn của người được chế tạo, trang bị sau khi chế tạo sẽ khóa lại chủ nhân trước, sau đó chủ nhân có thể giải trừ để buôn bán hay trao đổi, tỷ lệ thành công sẽ gia tăng theo cấp độ nghề nghiệp của ta."

Băng Thần nhìn nàng rồi nói:

"Hay như thế này đi ta để cho người thử chế tạo một trạng bị cấp Thần Khí xem thế nào nhé?"

Mọi người lập tức can ngăn:

"Chỉ có 0. 01 % tỷ lệ thành công quá lãng phí."

Băng Thần mỉm cười nói với mọi người:

"Ta muốn thử vận một chút, huống chi hi vọng dù nhỏ bé nhưng nếu được thêm một kiện Thần Khí thì con gì bằng."

Hắn quay lại hỏi Thiên Diệp:

"Thế nào, người dám thử không?"

Thiên Diệp ánh mắt kiên định nói:

"Tai sao không? Người dám lấy nguyên liệu ra thì ta dám chế tạo."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286: Thần khí giáng thế

Băng Thần cười hỏi:

"Nếu ta muốn làm một đôi găng tay cấp độ Thần Khí thì cần có những thứ gì?"

Thiên Diệp chăm chú nhìn hắn, có vẻ tên này muốn chơi thật, nàng ngập ngừng sau đó nói:

"Cái gì cũng được nhưng quan trọng là người muốn làm loại nào? Vải nhẹ nhàng hay sắt thép cứng cáp? "

Băng Thần hỏi Thiên Diệp:

"Có gì khác biệt sao?"

Thiên Diệp gật đầu nói:

"Tất nhiên là có rất nhiều khác biệt một cái sẽ cho người cực kỳ nhiều phòng thủ cùng có thể là một hiệu ứng phòng thủ cùng sinh lực tất nhiên nếu như bằng kim loại, còn bằng vải thì sẽ tăng tốc độ cũng như công kích, hai thái cực hoàn toàn khác biệt luôn."

Băng Thần nhíu mày hỏi:

"Không có cách nào để vẹn toàn hơn sao?"

Thiên Diệp nhíu mày nói:

"Có một số loại nguyên liệu quý giá như Bạch Tuyền Thạch có thể chế biến ra một cái găng tay có cả bốn đặc tính nhưng thứ nguyên liệu kia quá quý hiếm."

Băng Thần bắt đầu lần mò trong hành trang thì thấy quả nhiên có hai cục Bạch Tuyền Thạch, hắn quay qua hỏi nàng:

"Còn cần những nguyên liệu gì khác ngoài Bạch Tuyền Thạch?"

Thiên Diệp cùng những người khác đã chắc chắn Băng Thần muốn chơi thật nhưng lại không có ai can ngăn nữa, rõ ràng người ta có đồ thì người ta bỏ ra, huống chi chứng kiến việc chế tạo Thần Khí không phải cũng rất thú vị hay sao.

Thiên Diệp sau đó đọc ra một đồng các loại nguyên liệu còn Băng Thần cũng chẳng ngại lấy ra hai phần nguyên liệu, hần nhìn nàng nhàn nhạt nói:

"Người có hai lần cơ hội, nếu người có thể thành công ta sẽ cho người tiền công xứng đáng, còn thất bại thì coi như ta xui vậy."

Những người khác lúc này thật sự nể Băng Thần rồi, vô cùng chịu chỉ, Băng Thần không nói gì chỉ im lặng quan sát. Thiên Diệp hít sâu một hơi, không ngờ cái ngày nàng chế tạo bị Thần Khí lại đến sớm một cách bất ngờ như thế.

Băng Thần cũng khá lo lắng bởi vì may mắn điểm của hần bây giờ là 300 tuy nhiên cũng chỉ có 3% tỷ lệ thành công mà thôi, lần này mới thật sự là nghe thiên ý này.

Thiên Diệp làm một loạt hành động sau đó một sợi dây màu xanh lam nổi lên người của hần ta, vài giây sau nó vỡ tan, nàng ta hít thật sâu khẽ nói:

"Kiến tạo "

Một quả cầu ánh sáng bao lấy toàn bộ những món vật liệu, sau đó quả cầu ngày một sáng lên, Thiên Diệp nở nụ cười bởi đó là dấu hiệu của thành công, khi nó sáng đến mức chói mắt thì.

"Tinh "

Quả cầu ánh sáng vỡ tan ra thành nhiều mảnh như những tinh thể tuyệt đẹp lơ lửng trên không trung, Thiên Diệp lập tức ỉu xiu, thất bại trong gang tấc, Băng Thần mỉm cười nói:

"Không có chuyện gì mau kiến tạo một lần nữa."

Thiên Diệp cắn răng hận hận nhìn Băng Thần, mình thì vì ước mơ chế một sáo trang thần khí cho bản thân lăn lộn đến độ người người kêu đánh giết, cái tên này thì dư thừa đến mức trang bị vỡ tan do chế tạo thất bại mầy cũng không nhú lấy một cái.

Lòng nàng đau như cắt khi thấy nguyên liệu vỡ tan, Băng Thần thấy thế càng buồn cười, nàng cùng Mộng Phi giống nhau rất chuyên tâm vào nghề nghiệp của mình, còn hần trước kia làm sát thủ thế nhưng chưa tới mức nhìn người khác bị giết mà tiếc nuối.

Thiên Diệp cố gắng lấy lại tinh thần lại tập hợp nguyên liệu một sợi giây liên kết lại với Băng Thần, lại một lần nữa một đồng nguyên liệu lại bị bao bọc lại sáng lên như ánh mặt trời, nhưng nó sáng lên đến mức tận cùng thì dị biến lại xảy ra.

Thời Gian Vòng, một trong những bảo vật của hệ thống được Băng Thần nhận cách đây mấy ngày thì làm thịt xong Elise bỗng nhiên bay ra, nó mang hình hài của một chiếc vòng tay cổ xưa, trong ánh mắt đầy bất ngờ của mọi người nó bay vào trong quả cầu ánh sáng.

Một luồng ánh sáng chiếu thẳng lên trời cao khiến cho mọi người giật cả mình, một phút sau luồng sáng biến mất hoàn toàn, bầu trời bên trên lại trở lên đen kịt như mực, một cột sét không lồ chiều xuống.

Băng Thần nắm lấy vai áo của Thiên Diệp thật nhanh chóng lao ra khỏi phạm vi cột sét

"Uỳnh "

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, một làn sóng từ quả cầu ánh sáng phồng ra lướt thẳng đi khắp tứ phía với tốc độ khủng khiếp, chính Băng Thần cũng không thể nào kịp phản ứng. Nhưng khi nó lướt qua thì hần cảm giác mình không có vấn đề gì cả.

Mọi người xung quanh lúc này thì đứng yên như trời chồng, thậm chí ly nước đang đổ của người bán hàng vệ đường nước cũng không thể chảy xuống mà cứ lơ lửng trên không trung. Băng Thần muốn kiểm chứng lại xem có đúng như thế hay không.

Hần thò tay ra nắm ngực Thiên Diệp một cái nhưng không thấy nàng phản ứng gì cả, thế là hần khẳng định thời gian đã ngừng lại, quả cầu ánh sáng vỡ tan ra một đôi găng tay lơ lửng trên không trung dần dần bay tới phía hần ta.

Khi nó đã nằm trên bàn tay của Băng Thần thì thời gian lại bắt đầu trôi, mọi người giật mình khi cột sét cùng quả cầu đã không thấy chỉ thấy trên tay Băng Thần một đôi găng tay trong suốt như pha lê lơ lửng đẹp đến mê hồn.

Đeo nó vào tay Băng Thần cảm giác như mình chẳng đeo thêm thứ gì, rất thoải mái thử nắm vũ khí trên tay thì thấy khả năng nắm bắt vũ khí tăng cao hẳn lên. Thiên Diệp tròn mắt hỏi:

"Chuyện gì đã xảy ra?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người đã thành công."

Sau đó hắn còn dơ chiếc găng tay cho nàng xem nhưng không có chỉ số, hắn muốn giữ bí mật về những trang bị của mình, Thiên Diệp sốt sắng nói:

"Mau cho ta xem chỉ số."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không được, trang bị cấp cao luôn phải giữ bí mật làm gì có chuyện cho người khác xem."

Thiên Diệp bĩu môi nói:

"Người không cho ta xem thì ta cũng có cách để xem được."

Nàng mở giao diện của mình ra xem, mấy người khác cũng bu lại xem, mở ra lịch sử chế tác thì món đồ thành công gần nhất chính là găng tay Băng Thần đang đeo, nhưng nàng nhanh chóng xì mặt xuống, mấy người khác cũng tràn đầy thất vọng.

Luân Đạo Thủ

Độ quý hiếm:???? (Cao hơn hoặc bằng Thần Khí cấp độ)

Tác dụng:?????

???????

Tiêu hao:?????

Thời gian hồi:????

Mọi người đều biết rằng ít nhất Luân Đạo Thủ phải là Thần Khí hoặc cao cấp hơn nữa, rất nhiều người lập tức đỏ cả mắt nhưng thấy người cần cướp là Băng Thần thì chùn chân.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 287: Người nổi tiếng

Mọi người đều hướng về Băng Thần nhưng hắn mỉm cười nói:

"Muốn xem chỉ số trang bị của ta thì thật tiếc vì chuyện đó là không thể nào, các người chết hi vọng đi."

Mọi người nghe hắn ta quả quyết như thế thì không khỏi thất vọng. Thiên Diệp tuy rất thất vọng nhưng vẫn khá vui vẻ vì chế tạo thành công thần khí thì kinh nghiệm nhận được chắc chắn sẽ không ít. Mở ra giao diện thì nàng thấy mình nghề nghiệp đã max cấp 20 đồng thời còn tăng hắn thêm một lần tiền cấp nghề nghiệp.

Vốn nàng chỉ cần phải chế tạo thành công một trang bị Bạch Kim là có thể rồi nhưng Băng Thần lại khiến nàng hoàn thành vượt xa nhiệm vụ được giao. Thiên Diệp mỉm cười rồi sau đó vui sướng hô to:

"Bây giờ khả năng chế tạo thành công trang bị Hoàng Kim của ta đã là 60 % có ai muốn thử hay không, tất nhiên đó là khi còn chưa cộng tỷ lệ may mắn của các người vào nếu không thì sẽ còn cao hơn nữa, cơ hội đổi đời trong tầm tay, một lần chỉ 100 kim tệ."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Người rêu rao độc hành như thế này thì rất khó để thăng cấp sao lại không chọn lấy một công hội?"

Thiên Diệp cười khổ nói:

"Ta đã từ xin vào một đồng công hội nhưng không cái nào chịu nhận bởi vì tác dụng của ta quá nhỏ, không có khả năng chiến đấu thế nên chả ai chịu nhận cả, khả năng trưởng thành của chức nghiệp đặc biệt quá thấp."

Sau đó nàng bắt đầu nhận được một số đơn đặt hàng từ mọi người, Băng Thần ngồi xem nàng chế tạo âm thầm suy tính:

"Nếu nhận nàng về thì với tài nguyên khổng lồ ta có thể bồi dưỡng nàng đến mức tạo ra trang bị Bạch Kim một cách dễ dàng, thậm chí trang bị Kim Cương, dù sao cũng không biết dùng vào việc gì thôi thì coi như nuôi thêm một sủng vật vậy."

Băng Thần lên tiếng:

"Người sau khi chế tạo xong cho mọi người đi theo ta."

Những người vốn muốn thử vận nghe Băng Thần nói thế thì đều lui bước, ít ra phải để hắn nói chuyện xong với nàng đi đã, làm xong nốt hai món trang bị Hoàng Kim thì nàng coi như xong việc, hai người đi đến tửu quán của NPC trong thành.

Băng Thần ngồi xuống liền đi vào chuyện chính:

"Người nguồn gốc từ đâu?"

Nhưng khi nhìn nàng thì thấy nàng ta đang nhìn đồ ăn bàn bên nuốt nước miếng, Băng Thần nhìn thấy thế thì liền kêu tiểu nhị lại, tiểu nhị mỉm cười nói:

"Khách quan muốn gọi gì?"

Băng Thần ném ra năm mươi đồng kim tệ rồi nói:

"Có món gì ngon cứ mang hết ra đây."

Đợi tiểu nhị đi rồi thì Băng Thần mới nói:

"Đồ ăn chuẩn bị lên rồi, bây giờ chúng ta có thể nói chuyện chưa?"

Thiên Diệp lúc này xấu hổ nói:

"Được rồi."

Băng Thần nhú mày:

"Người định nói chuyện với ta cũng như ăn cơm mà không định kéo khăn che mặt xuống ư?"

Nàng vừa sau đó kéo khăn mặt xuống, hệ thống nhiệm vụ vang lên

Lựa chọn một trong hai

Một

Nhiệm vụ Cướp Đoạt linh hồn

Độ khó: D

Yêu cầu: Tìm và giết chết Thiên Diệp ở thực tại, hệ thống sẽ giúp ký chủ phong ấn linh hồn nàng lại (Linh hồn kiếp sau của Mai Hân hoàn toàn không có ký ức về ký chủ)

Thưởng: Nhiệm vụ hồi sinh Mai Hân 45 / 50

Phạt: Không

Hai

Nhiệm vụ Chinh Phục Thiên Diệp (Tự động tiêu hủy nhiệm vụ Hồi sinh Mai Hân)

Độ khó: SSS

Yêu cầu: Độ thiện cảm 100

(Âm Dương Song Tu Thần Quyết không có tác dụng)

Thưởng: Không

Phạt: Không

Hệ thống thông báo nhiệm vụ nhưng ngay lúc này Băng Thần hoàn toàn chẳng nghe thấy gì cả bởi hắn cùng những người trong quan đều đứng hình, những người kia đứng hình một lát sau đó lập tức chạy tới.

"Thiên Diệp dẫn chương trình người có thể cho ta chụp chung một tấm hình có được hay không?"

Đối mặt với việc bị các fan hâm mộ nhận ra Thiên Diệp cười khổ, nhưng quả thật không thể nào ăn mà không tháo khăn che mặt ra được, nàng rất chuyên nghiệp mỉm cười nói:

"Mọi người không cần chen lấn ta sẽ chụp chung với từng người một."

Khi nàng chụp xong với mọi người nhìn sang đối diện thì đã không thấy Băng Thần đâu nữa, tiểu nhị lúc này cũng đã bụng đói ăn lên, nàng âm thầm liếm mép thầm nghĩ một tý:

"Hắn ta đã trả tiền mình không ăn thì thật lãng phí."

Sau đó nàng ăn thật ngon lành không thêm quan tâm đến những người xung quanh, nàng đã đói nhiều bữa lắm rồi, lương của đài truyền hình thì bèo bọt bởi chủ yếu gần ba tháng nay nàng phải chuẩn bị cho một đại sự kiện không có thời gian tham gia những thứ khác thế nên lương mới kém như thế.

Đã thế nàng còn đòi rất nhiều tiền thực tế mua lấy kim tệ mua vật liệu chế tác trang bị, nhưng do tỷ lệ thành công quá thấp lên nàng đã hoàn toàn trở lên mặt rệp, nghèo đến mức bữa ăn cũng bữa có bữa không.

Nghĩ đến ông ngoại hay trêu chọc mình nhất định sẽ thất bại thế nên nàng còn chả thèm nhờ hắn trợ giúp nữa, nàng quyết tâm phải tự mình làm lên truyền nhưng điều đó đồng nghĩa với việc dù có ăn nhưng chủ yếu sẽ là mỳ gói.

Một bữa cơm no như thế này thật là hiếm có, còn về phần Băng Thần thì nàng không có nhiều thời gian để quan tâm như thế, ăn nhanh sau đó còn đi kiểm khách hàng, cơ hội đổi đời đã tới.

Băng Thần lúc này thì đang ngồi tựa trên ghế sa lông của phòng khách ngăn người, đầu óc quay cuồng, những hình ảnh trong quá khứ cứ liên tục ùa về như một dòng nước lũ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 288: Khó khăn lựa chọn

Khi mà Thiên Diệp cởi khăn mặt ra thì hắn đã rơi vào trạng thái như thế này, cũng là một đại mỹ nhân nhưng không thể so sánh với Mộng Phi, lại càng không bằng Hương Thiên Ánh và tất nhiên thua xa Hương Thiên Y, Quân Oanh Oanh tâng thứ.

Nhưng gương mặt ấy lại không thể nhầm vào đâu được, trước kia hắn đã từng tưởng tượng ra Mai Hân khi lớn lên sẽ như thế nào thì Thiên Diệp không khác một tý nào luôn. Hắn biết nếu ở trong Tân Sinh thì sẽ không tổ thế nên chủ động thoát ra ngoài, sau đó cứ ngẩn ở đây.

Mở ra nhiệm vụ thông báo thì hắn ta càng xác định chắc chắn Thiên Diệp là Mai Hân kiếp sau, nhưng nó cũng đưa ra cho hắn ta hai lựa chọn vô cùng khó khăn.

Giết chết Thiên Diệp để hồi sinh Mai Hân hoặc chinh phục Thiên Diệp thì mãi mãi không thể hồi sinh Mai Hân, bây giờ bảo hắn đi giết Thiên Diệp thì làm sao hắn làm được, cứ nghĩ đến gương mặt kia thì hắn có cảm giác như mình sẽ tận tay giết Mai Hân vậy.

Băng Thần càng nghĩ hơi thở càng lúc càng dồn dập, cả người yếu khí bốc lên ngàn ngút, tiếng đồ vỡ của đồ đạc vang vọng, có người đến xem nhưng thấy là Băng Thần thì quyết định bỏ đi mặc cho hắn đập phá.

Nghĩ đến giết thì gương mặt kia lại hiện ra, thậm chí hình ảnh trước khi chết của nàng hắn cũng từng tưởng tượng ra, nhưng không giết thì Mai Hân làm sao sống lại. Đầu hắn ta như muốn nổ tung ra, hắn đã không còn thở Băng mũi được nữa mà chỉ có thể hấp từng ngụm không khí đi bằng miệng của mình.

"Rầm "

Băng Thần ngã xuống mặt đất bất tỉnh, chuyện này bị người chứng kiến lập tức thông qua thành viên thông báo để các cô gái quay trở về, Khang Tiểu Vũ vừa về nhìn cấp dưới hỏi:

"Huỳnh ấy rốt cuộc bị làm sao?"

Người kia khổ sở nói:

"Ngài ấy bỗng nhiên trở về sau đó đập phá tan nát phòng khách rồi đột nhiên bất tỉnh như thế này, ta cũng chỉ biết có như thế thôi."

Băng Thần trong cơn mơ nước mắt bắt đầu không ngừng chảy ra, hai cái "Mai Hân " đang đứng cạnh hắn ta liên tục thủ thủ, một cái chính là Mai Hân khi còn bé lúc nàng chết đi còn một cái là Mai Hân khi trưởng thành cũng chính là Thiên Diệp.

Tiểu Mai Hân nước mắt đầm đìa nói:

"Người chẳng lẽ muốn ta quên người mãi mãi, bao nhiêu kỷ niệm của chúng ta không lẽ người định cho qua hết sao?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Sao có thể như thế, từ trước tới nay dù chỉ một chút ta cũng chưa từng quên bất cứ kỷ niệm gì của hai chúng ta."

Tiểu Mai Hân khi này mới chỉ Đại Mai Hân nói:

"Thế thì giết nàng hệ thống sẽ cho ta nguyên vẹn tất cả mọi thứ, hai chúng ta sẽ cùng nhau thực hiện những giấc mơ còn dang dở."

Băng Thần lẩm nhẩm:

"Giết nàng ư."

Đại Mai Hân lúc này mới lúc này cũng lạnh lùng nhìn hắn:

"Kiếp trước ta đỡ dùm người một viên đạn mà chết đi, không lẽ kiếp này người còn định giết ta nữa sao, người có thể xuống tay sao."

"A a a a a a a.... "

Hắn la hét điên cuồng khi hai người kia thì vẫn liên tục gọi tên hắn ta.

Băng Thần bật dậy những người xung quanh đều vô cùng giật mình, Mộng Phi nước mắt ướt đầm nói:

"Mắt của huynh."

Băng Thần lấy tay áo lau thì thấy màu đỏ lênh láng, rõ ràng hắn ta đã khóc ra cả máu, hắn ánh mắt nhắm lại thẫn thờ như:

"Không được nghĩ nữa, chính mình đã mắc kẹt rồi phải nhờ người khác gỡ rồi dùm mình "

Hắn ta đứng lên bước xuống giường nghiêm túc cực kì nói:

"Ta có chuyện cần tìm hai vị tiên bối các người không một ai được theo ta."

Sau đó hắn đi ra ngoài Khang Tiểu Vũ muốn đi theo nhưng nhìn thấy hắn cực kỳ nghiêm túc thì không khỏi lui về đằng sau, nàng không muốn hắn giận.

Băng Thần nén cảm giác mệt mỏi tinh thần của mình lẻ từng bước ra ngoài cửa sổ, nguyên khí dừng động hắn phi hành thật nhanh đến nơi ở của Nhạc Vũ cùng Nhạc Huệ.

Hai nàng đã sống mấy trăm năm lại không hề là người yêu của mình, với tư cách tiên bối hai người rất có thể sẽ giải đáp được cho mình, bay lên đến nơi Băng Thần tốc biến vào trong, hai nàng cũng đã cảm nhận được sự hiện diện của hắn.

Băng Thần đi đến cách các nàng bốn mét thì dừng lại ngồi xuống, Nhạc Huệ cùng Nhạc Vũ mở mắt ra thán nhiên hỏi:

"Người tìm chúng ta có chuyện gì thể tiểu tử?"

Băng Thần hít thật sâu một hơi nói:

"Ta có một chuyện nghĩ mãi không ra làm sao cho đúng thế nên tìm đến hai vị tiên bối để tìm lời giải đáp."

Hai nàng nhìn nhau sau đó thán nhiên nói:

"Được rồi người nói đi nếu được hai bà già này sẽ giúp người."

Băng Thần ánh mắt híp lại hồi ức tràn về, hắn ta nhàn nhạt kể:

"Có một cậu bé không cha, không mẹ sống biệt lập vô cùng nhưng đến một ngày thì một cô bé xuất hiện lôi hắn ra khỏi bóng tối, hai người bên nhau thật lâu cho đến ngày chàng trai ngộ lời thích cô bé nhưng cũng vào ngày hôm đó vì sai lầm của hắn nàng chết đi.

Chàng trai như đầu dê thú lang thang trong lòng tràn đầy hận thù, giết hết những kẻ hại nàng sau đó hắn muốn quay lại cuộc sống bình thường nhưng lại bị cuốn vào một thế giới khác, với một thân xác khác, một thân phận khác, đồng thời tìm được cách cứu sống nàng.

Sau đó hắn ta đã về lại được quê hương nhưng no lại biến đổi quá to lớn thời gian trôi qua cùng hàng chục nghìn năm, có điều hắn vẫn thích nghi được, gần đây hắn tìm được kiếp sau của nàng và muốn hồi sinh nàng thì phải giết chết người kia mới hồi sinh được nàng với nguyên vẹn ký ức."

Hắn hít sâu một hơi rồi nói:

"Theo hai ngài chàng trai lên phải làm gì? Giết chết kiếp này hồi sinh kiếp trước hay sao?"

Nói xong thì Băng Thần cả người nhẹ nhõm đi rất nhiều, hẳn nghiêm túc chờ hai nàng phân tích. Hai nàng thì nhìn nhau một cái hơi suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 289: Lời khuyên

Hai nàng mỉm cười hỏi hắn:

"Người có biết về cô gái kia tính cách như thế nào không?"

Băng Thần hồi tưởng lại rồi nói:

"Nàng là con người sống tình cảm, vô cùng quyết đoán, hết mình với đam mê đồng thời cũng rất cứng rắn, rất thương cha mẹ là một người con cực kỳ có hiếu."

Nhạc Vũ hỏi:

"Câu chuyện người kể diễn ra tại Trái Đất đúng hay không?"

Băng Thần gật đầu, hai nàng lại suy nghĩ một chút sau đó Nhạc Vũ mỉm cười nói:

"Thế ta hỏi nếu để cho người hạnh phúc còn nàng đau khổ hay người đau còn nàng hạnh phúc người sẽ chọn cái nào?"

Băng Thần không chút do dự trả lời:

"Tất nhiên là nàng, ta nợ nàng quá nhiều, dù dùng sinh mạng này trả cũng không hết."

Nhạc Vũ mỉm cười nói:

"Thế thì ta nói người nghe vài chục ngàn năm trước tại Trái Đất lưu hành chế độ một vợ một chồng nếu người giết người kia thì người làm sao khi hồi sinh người người yêu sẽ giải thích cho nàng sự tồn tại của người."

Rồi sau đó làm sao để nàng chấp nhận rằng mình ngoài người thì tất cả những người nàng từng yêu quý bao gồm cha mẹ người thân đều đã chết, người nghĩ nàng sẽ hạnh phúc khi sống lại chỉ vì có mình người.

Hay người sẽ làm sao để giải thích cho nàng khi người có một hình hài mới, đó cũng đã là một vấn đề quan trọng, người cũng đã không còn là người nàng thương yêu nhất xưa kia."

Băng Thần ngẩn người, thật sự hắn chẳng biết phải làm sao giải thích cho nàng, hắn chưa từng nghĩ đến sẽ có những vấn đề như thế. không lẽ nói với nàng Trái Đất gặp tận thế tất cả mọi thứ bị quét sạch, bây giờ đã rất lâu sau đó rồi, cha mẹ người đến cả xương cốt cũng chẳng còn.

Còn với tính cách cứng rắn của Mai Hân thì giải thích chuyện một đám nữ nhân như thế nào, rồi sau đó lại giải thích về chính như thế nào, hắn thở dài nói:

"Nhưng hai người yêu nhau không phải là do linh hồn rung động với nhau hay sao?"

Nhạc Vũ mỉm cười nói:

"Đúng như người nói hai người yêu nhau chủ yếu thông qua tâm linh nhưng nếu người để nàng sống đây thì sẽ chỉ có một linh hồn đau khổ tội độ, lại thêm một người nữa mất cha mất mẹ giống như người."

Nàng chỉ là một cô bé làm sao chịu được cú sốc như thế, không lẽ người muốn đẩy nàng vào bóng tối rồi lại kéo nàng ra, nhưng đẩy vào thì dễ nhưng kéo ra thì mới khó, nếu người thất bại thì sao.

Người có thể hồi sinh nàng nhưng trước khi người làm được thì tạo hóa đã thay người bù đắp cho nàng một kiếp người đẹp để khác, người muốn lấy đi tất cả hiện tại của nàng sao? Dù bây giờ chỉ có khuôn mặt nhưng sâu trong tâm can vẫn là linh hồn người người yêu, người lại định giày xéo nó thêm một lần sao?"

Băng Thần thở dài nói:

"Không lẽ ta đành để nàng quên đi hết mọi thứ giữa hai người hay sao?"

Nhạc Vũ thần nhiên nói:

"Kỷ niệm cùng kỷ ức đẹp muốn tạo ra thì có cả một đời, người đã không còn là người của trước kia nếu người không thể quay lại như trước kia thì đừng bắt người khác làm như thế, quý trọng hiện tại, bảo vệ tốt những thứ người đang có cùng nàng đang có."

Nàng bây giờ giống như một người mất trí nhớ mà thôi, nàng tuy không bao giờ nhớ lại người trong quá khứ nhưng người có thể khiến nàng ở bên người mãi trong tương lai, cố gắng lên chàng trai trẻ, ta không muốn đầu bếp của mình buồn rầu mãi đâu."

Băng Thần hơi sững người tự nhủ:

"Đúng thế vẫn linh hồn ấy, vẫn tính cách ấy, tại sao mình lại muốn mang đến cho nàng buồn đau, Băng Thần người thật ích kỷ chỉ có mỗi như thế cũng không nghĩ thông, đợi ta kiếp trước ta thiếu kiếp này ta sẽ trả gấp mười lần."

Hắn đứng lên cúi đầu trước hai người nói:

"Nếu không phải hai tiền bối thì rất có thể sẽ nghĩ mãi không thông chuyện này, thậm chí còn có thể làm chuyện sai trái, ta đã hiểu rõ ý của hai ngài, tối nay ta đảm bảo sẽ làm vài món thật hoành tráng. Còn bây giờ tiền bối xin phép cáo lui."

Băng Thần tốc biến ra khỏi phòng bay lượn trên bầu trời hít vào những ngụm không khí mới mẻ, hắn đã nghĩ thông hoàn toàn, là hắn nợ nàng chứ nàng đâu có nợ hắn cái gì đâu không thể vì chút kỷ niệm trong quá khứ mà chấm dứt hạnh phúc trong hiện tại và tương lai của nàng được.

Bay vượt qua cả tầng mây sau đó Băng Thần thả rơi mình từ trên không trung xuống mắt nhắm nghiền, hắn lảo nhảo:

"Thời còn ngây ngô ta đã chinh phục được người, không có lý do gì ta hiện tại lại thua ta trước đây, Mai Hân à không Thiên Diệp ngoan ngoãn đợi ta chinh phục người."

Sau đó hắn ta sững lại trên không trung máy tính bảng trên tay mở ra tra tìm thông tin về Thiên Diệp

Năm giây sau

Mc Thiên Diệp bạn thanh mai trúc mã tuyên bố sẽ bàn tính chuyện đính hôn trong thời gian gần nhất

Nhấp vào thì thấy đoạn clip một thanh niên đang vắt chân ngang nói chuyện với phóng viên, Băng Thần hừ lạnh một tiếng sau đó biến mất tại chỗ.

Nửa tiếng sau tại một quán ba một thanh niên run lấy bối cảnh nhìn tất cả những người xung quanh mình đã chết hết run rẩy sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 290: Phong Thần 8.0

Người này nhìn thấy bóng người chậm rãi bước tới thì sợ hãi cả ra quần quỳ xuống cầu xin:

"Xin người hãy tha mạng cho ta, cha ta là nghị viên, chỉ cần người tha cho ta thì tiền tài hay bất cứ cái gì người muốn ta cũng có thể cho người."

Băng Thần thờ dãi nói:

"Sao đám nhà giàu các người ai cũng nói như nhau thế nhỉ, thật nhảm chán này giờ nghe mấy câu tương tự như thế khiến ta nhức hết cả đầu, thôi thì đi mạnh giỏi nhé."

Băng Thần đuôi hơi sáng lên Hư Vô Hòa từ những chiếc đuôi biến người thanh niên kia thành bụi, hắn khẽ mỉm cười sau đó liên tục tốc biến xuyên qua các bờ tường, né đi tất cả những máy giám sát đi ra ngoài đường tản bộ như bình thường.

Hắn ta thở ra một hơi thảm nói:

"Nguy hiểm luôn phải diệt từ trong trứng nước, không nghĩ một người nhân từ như ta lại cứ phải ra tay giết người, chán thật."

Hắn tìm thêm tin tức về nàng thì mới biết vì cái tên công tử hắn vừa giết theo đuôi nàng sát quá thế nên chẳng có ai tiếp cận được nàng, coi như tên kia làm được việc tốt giá mà hắn không đòi đính hôn với nàng thì đâu có chết như thế.

Nhận nhiệm vụ Chinh phục Thiên Diệp

Hắn vui vẻ phi hành về nhà thế nhưng giữa đường lại nhớ mình có hẹn với Vũ Mộng lên thôi, mở ra liên lạc với mấy cô gái ở nhà, vừa thông một cái Khang Tiểu Vũ liền hỏi:

"Huynh không sao chứ?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Chút khúc mắc thôi, bây giờ thì đã giải tỏa rồi, tối này ta đi ra ngoài một chút rồi sẽ về, ngày mai vào Tân Sinh ta sẽ cho ngươi một kinh hi."

Khang Tiểu Vũ cũng những người khác mỉm cười, bọn họ trong lòng gánh nặng được thả ra, nằng nhẹ giọng:

"Huynh không sao thì tốt rồi, đi đâu thì đi nhưng nhớ đăng nhập Tân Sinh đúng giờ, còn nữa kinh hi nhất định phải có."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế nhé ta đi trước đây."

Băng Thần sau đó phóng thẳng đến khách sạn nơi Vũ Mộng đang chờ mình, có một điều hắn sẽ không bao giờ ngờ tới được.

Tại biệt thự lúc này.

"Tổng giám sát của Nữ Vương Cung không ngờ lại có sở thích lang thang giữa đêm một mình, quả nhiên những bậc thiên tài đều có sở thích cùng suy nghĩ cực kỳ khác người."

Thiên Diệp mỉm cười nói với Khang Tiểu Vũ, nàng ta chính là người được đài truyền hình chọn nhưng Băng Thần tạm thời không biết gì cả, hắn vẫn thản nhiên đi vào trong khách sạn khi đã thay đổi xong dung nhan.

Đẩy cửa vào phòng ngủ thì hắn đã thấy Vũ Mộng bạch ngọc son dương trắng nõn thân thể ẩn hiện sau lớp áo ngủ chờ hắn tới xoi, hắn vừa tới nàng liền nhào lên, chỉ mất một phút hai người đã quấn quít với nhau, thực hiện hành vi nguyên thủy nhất của nhân loại.

Hai tiếng sau

Vũ Mộng thấy hắn ta đã xong một lần thì đẩy hắn ra, Băng Thần tưởng nàng mệt thế nên ngồi sang cạnh bàn rót một ly rượu cười trừ.

"Ngươi sao hôm nay nhanh một thế?"

Vũ Mộng chẳng nói gì mà lấy điều khiển mở tivi lên, Băng Thần nhìn qua thì thấy chương trình thực tế mà Khang Tiểu Vũ nói hôm qua đã bắt đầu, nhìn vào đồng hồ thì thấy đã sáu giờ tối rồi.

Bỗng nhiên hình ảnh chiếu về phía Thiên Diệp

"Phụt "

Ngục rượu trong mồm hắn ta liền phun ra ngoài, không ngờ người được chọn làm chương trình lại là nàng, hắn leo lên giường cúi đầu xuống hôn vào trán Vũ Mộng rồi nói:

"Ta đi trước nàng ở lại nghỉ ngơi cho khỏe, hôm khác gặp."

Vũ Mộng thấy hắn muốn đi thì níu tay hắn lại nói:

"Ta muốn hai món trang bị kim cương ngày mai huynh gửi cho ta nhé."

Băng Thần ngạc nhiên nói:

"Nàng đã có lý do để giải thích xuất xứ của chúng chưa?"

Vũ Mộng gập đầu nói:

"Tất nhiên, huynh tốt nhất lấy một cái cung cùng một cái áo giáp, hôm nay ta nhặt được hai chiếc hộp có thể mở ra trang bị ngẫu nhiên, chỉ cần nói ta siêu may mắn là được."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Chỉ cần ngươi thích là được."

Vũ Mộng mỉm cười miễn cưỡng nói:

"Huynh đi đi nếu không sẽ có rắc rối đấy."

Nói xong nàng nhắm mắt lại nghỉ ngơi trên môi vẫn còn nụ cười mãn nguyện, Băng Thần thì đã nhanh chóng đi về.

Trên tầng cao của Thần Nữ tháp Nhạc Huệ hỏi Nhạc Vũ:

"Muội yêu đương khi nào mà có kinh nghiệm chỉ bảo cho hần ta như thế?"

Nhạc Vũ mỉm cười nói:

"Tu vi của chúng ta tăng chậm quá, luyện nhiều kết quả vẫn vậy thế nên trong thời gian rảnh ta đọc một ít tiểu thuyết, hôm qua ta vừa đọc xong bộ *Thú Tu Thành Thần* cũng có tình huống như thế, sau đó nam chính còn đi giết chết hôn phu của cô gái kia nữa cơ."

Nhạc Huệ gật đầu tán thán:

"Đúng là thời gian rảnh cần tìm hiểu một chút cho bắt kịp thời đại, cứ ăn đồ ăn của tiểu tử kia thì thân thể càng ngày càng trẻ ra, không chết sớm được thì phải tìm cách hòa nhập thôi. Để sáng mai ta phân phó người cũng tìm cho ta một cái máy tính bảng quần tay để xài."

Nhạc Vũ lấy ra một cái rồi nói:

"Đồ dự phòng của ta này tỷ lấy xài trước đi, Phong Thần thời kỳ 8.0 thì cũng phải có phong cách chứ, loại này có thể khiến cho chiếc máy tính hiển thị về ngoài theo thực lực của người mang, phong cách như thế thì còn gì bằng."

Nhạc Duệ đeo vào sau đó cũng giống như Nhạc Vũ bắt đầu tập tành lên mạng, rất nhanh nàng tìm được trang cá nhân có đến gần 900 triệu người theo dõi của Rahul Harris, trang cá nhân gần 800 triệu người theo dõi của Long Hiên Viên.

Nhạc Duệ thờ dài sau đó bắt đầu những bước đi đầu tiên trong hành trình sống ảo của mình sau này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 291: Người còn cảnh mắt

Băng Thần nhanh chóng về đến nhà, không cần thông báo ai cả hần tốc biến vào trong phòng bếp bắt đầu nấu ăn như mọi khi, đã chọn lấy con đường chinh phục Thiên Diệp thì hần ta cố gắng tạo ấn tượng tốt với nàng.

Một tiếng sau

Lúc này trời đã tối hần rồi, Khang Tiểu Vũ đã dẫn Thiên Diệp đi khắp các nơi trong Nữ Vương Cung để thăm quan, đến tận giờ này các nàng mới trở về, Băng Thần lúc này đã bung bê đồ ăn lên trên bàn để.

Thiên Diệp hơi bất ngờ hỏi:

"Tổng giám sát Băng Thần ta tưởng ngươi không về cơ chứ, đồ ăn này là do ngươi nấu sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Có thể ngươi còn chưa nghe bọn họ giới thiệu đầy đủ, đồ ăn của tất cả các thành viên cao tầng đều do ta nấu, đây cũng coi như một trong những quyền lợi họ được hưởng."

Thiên Diệp tất nhiên không tin làm sao có việc lãnh đạo cao nhất lại đi nấu ăn mỗi ngày, nàng nhìn hần rồi hưởng máy quay về phía hần hỏi:

"Ngoài những món ở đây thì Băng Thần đại thần có thể làm thêm một món để ta cũng như những người xem trực tiếp được chứng kiến tài năng của ngươi được hay không?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đơn giản thôi."

Bọn họ bắt đầu đi vào trong bếp, Băng Thần nhìn Thiên Diệp hỏi:

"Thế Thiên Diệp phóng viên ngươi thích ăn cái gì để ta làm cho coi như đãi khách."

Thiên Diệp mỉm cười nói:

"Thế mấy món ngoài kia không phải dùng để đãi khách ư?"

Băng Thần thờ dài thằm nghĩ:

"Kiếp sau nhưng tính cách vẫn như một, thích móc họng người khác kinh khủng."

Hắn thần nhiên nói:

"Ta chỉ muốn làm món Thiên Diệp phóng viên thích thôi chứ thực ra đảm bảo ăn xong đồ ăn ta làm thì món gì người cũng sẽ thích cả."

Thiên Diệp mỉm cười ngan nhiên nói:

"Không ngờ Băng Thần đại thần lại tự tin như thế, vậy thì ta cũng không khách khí, người làm cho ta món khoai tây nấu với sườn non."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không vấn đề từ bé người đã thích món này ư?"

Thiên Diệp mỉm cười nói:

"Ta thích nhất món này thật."

Băng Thần sau đó chỉ cười mà không nói gì nữa, hắn đi về phía tủ lạnh lấy ra nguyên liệu, Thiên Diệp thì ra hiệu cho phụ tá của mình cho những máy quay tự động mở rộng ra nhiều góc quay hơn nữa.

Lúc này đang trực tiếp thế nên rất nhiều người mong chờ màn thể hiện của Băng Thần, những củ khoai tây cùng sườn non mới nhất đã được mang ra. Băng Thần rửa sơ vò sau đó dùng tốc độ hoa cả mắt gọt vỏ bỏ vào nước ngâm, thời gian này hắn ta lạnh lẽo chế biến sơ qua sườn non.

Mười năm phút sau thì Băng Thần đã có thể dọn món ra tô rồi, Thiên Diệp cùng trợ lý của nàng há hốc mồm, cổ họng không khỏi tự chủ nuốt nước bọt một cái vì mùi hương thơm ngát của chúng cũng như tác phong nhanh nhẹn của hắn.

Tiếp đó Băng Thần làm thật nhiều món nhưng chỉ là chế biến sơ qua rồi để đó, Thiên Diệp thấy thế thì hỏi:

"Đồ ăn đó tại sao không chế biến cho xong đi?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đồ ăn đó để dành cho hai vị tiền bối câu chúng ta, người bề món yêu thích của mình ra đi chúng ta bắt đầu vào bữa."

Thiên Diệp nuốt nước miếng một cái sau đó lại gần bê tô canh nóng hổi ra ngoài bàn ăn, nàng không biết đứng sau Băng Thần đang tìm hiểu thông tin về mình.

Tính danh: Thiên Diệp

Thực lực: Dị năng B - (Không gian hệ)

Huyết mạch: Vũ Trụ Băng Long (thần cấp)

Thể chất: Cự Long (Thần thể)

Đăng cấp: 2

Lực lượng: 3000

Tốc độ: 2000

Trí lực: 32

Thiên phú: 88

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Không gian

Tuổi thọ: 150

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Không

Băng Thần nhớ vãi loại thể chất này mình đã thấy ở đâu rồi, hơi nhều mày lục lại ký ức một chút thì hần nhớ ra hình như là Long Hiên Viên tổng thống quốc gia.

Hần hơi bắt đầu dùng năng lực lục tìm thêm thông tin về dòng tộc của nàng ta thì mới biết được nàng là cháu ngoại của Long Hiên Viên, không ai có thể ngờ một phóng viên nhỏ nhoi lại là cháu gái của tổng thống.

Băng Thần cùng mọi người ngồi vào bàn, hần ta an vị sau đó lên tiếng:

"Hôm nay mọi người vất vả rồi chúng ta ăn cơm thôi."

Sau đó mọi người rất tự nhiên tiến vào bữa ăn, Thiên Diệp cùng người trợ lý nhìn nhau rồi cũng cũng bắt đầu ăn, vừa ăn được ngụm đầu tiên thì mắt nàng liền sáng lên, người trợ lý kia thì mắt đã híp lại.

Năm phút sau hai người đã hoàn toàn ăn như chết đói, đang nhìn đài truyền hình chương trình Long Hiên Viên cười phun ra ngoài, vợ hần đột nhiên từ đằng sau đi tới vỗ vào gáy hần hỏi:

"Người cười cái gì không lo ăn cơm đi?"

Long Hiên Viên chỉ vào trong tivi rồi nói:

"Người nhìn cháu gái yêu quý của chúng ta kia, nàng ăn như chết đói vậy, đài truyền hình thuê nàng lên để tấu hài ư, cũng đúng những kỳ trước nhảm chán chết đi được."

Đài truyền hình tổng bộ người quản lý trực tiếp của Thiên Diệp vuốt mặt nhìn nét mặt âm trầm đến đáng sợ của trưởng đài, có điều hần không biết trưởng đài dù có điên cũng không đi làm gì cháu gái của Long Hiên Viên.

Băng Thần cười nói:

"Công nhận sức ăn của hai vị phóng viên lớn thật đấy."

Hai người lúc này mới nhớ lại đang trên truyền hình trực tiếp, đang ăn siêu tốc Thiên Diệp dừng lại dùng đũa gấp một cọng rau chằm chằm bỏ vào miệng chậm rãi nhai sau đó ngẩng mặt lên camera nói:

"Đồ ăn của Băng Thần đại thần ngon cực kỳ nhất là khi mọi người có thể thưởng thức từ từ."

Sau đó nàng ta chậm chậm gấp từng ít một, trong phòng ăn Long gia Long Hiên Viên cùng mấy người khác đã cười đến mức không thể ăn được, quan sát song truyền hình thì cũng được trận cười thả ga.

Băng Thần thì lắc đầu trầm nghĩ:

"Xưa kia nàng nấu cho mình ăn và mình cũng như thế buồn cười, kiếp này thì đến phiên nàng."

Hần không khỏi cảm thán lúc này người còn cảnh mắt, nàng cùng mình vẫn đây nhưng làm sao mà về lại ngày xưa cũ được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 292: Bất ngờ

Chương trình tivi này đã trở thành chương trình giải trí tốt nhất cho mọi người, đài truyền hình với những con số về lượt view khiến cho không ai thêm nhắc nhở Thiên Diệp, huống chi đài trưởng chưa lên tiếng thì ai dám nói gì.

Bữa ăn kết thúc sau đó thì có người lên dọn dẹp hết đồ đạc trên bàn sau đó mấy cô nàng trường lão lui hết đi, Thiên Diệp thấy thế nghi ngờ hỏi:

"Nữ Vương Cung không có họp mỗi ngày hay sao?"

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Thế mấy vị trưởng lão của Nữ Vương Cung đi đâu thế?"

"Họ nhường cho bọn ta, có chuyện gì sao?"

Thiên Diệp quay về đằng sau thì há hốc mồm bởi nàng thấy hai vị đệ nhất Phong Thần đứng sau lưng mình, Bồng Thần lúc này cũng bắt đầu cùng Quân Oanh Oanh, Trịnh Vũ Cầm bê đồ ăn lên đặt trước mặt hay vị tiền bối.

Nhạc Vũ nhìn những món ăn mới lạ bắt mắt thì ngẩng mặt lên nói:

"Người có lòng, giữ đúng lời hứa lắm, nam nhi phải như thế chứ."

Tiếp đó hắn lại mang thêm mấy món nữa đặt ở một góc khác của bàn, Thiên Diệp đang tính hỏi cái gì thì âm thanh vui vẻ vang lên:

"Có đồ ăn rồi à?"

Rahul Harris mỉm cười từ ngoài cửa đi vào, phía sau hắn ta là Mộng Phi cùng Elise, Mộng Phi bây giờ một ngày dành hơn nửa thời gian nghỉ ngơi của mình để học thêm kiến thức về thượng nghiệp từ vị Phong Thần bản bực.

Bồng Thần mỉm cười nói:

"Đồ ăn của ba người ta đã chuẩn bị xong rồi mau dùng cho nóng."

Trước mặt hình ti vị còn đang cười nghiêng ngả Long Hiên Viên lúc này đơ người, hai vị tiền bối cùng tên bực nhân kia vào Nữ Vương Cung trú ngụ từ khi nào ấy nhỉ.

"Người đâu."

Một người cảnh vệ lập tức có mặt hỏi:

"Không biết lãnh đạo gọi ta có chuyện gì không?"

Long Hiên Viên nhíu mày hỏi:

"Người giải thích sao về sự hiện diện của bọn họ?"

Người này hỏi ngược lại:

"Lần trước ngài tham gia truy sát Yếu Đế ta tưởng ngài phải biết chuyện hai bị đại nhân kia ở trong Nữ Vương Cung rồi chứ. Còn Rahul Harris phong thần thì rất hay đi khắp nơi nên ta cũng cảm giác không có chuyện gì lớn lên không thông báo."

Long Hiên Viên phát tay nói:

"Cũng đúng, cháu gái ta ở đó thì càng an toàn nhưng người cũng mau triển khai người giám sát các thành viên Nữ Vương Cung để phòng bắt trặc cho nó."

Người kia đưa tay chào kiểu nghi thức quân đội rồi nghiêm chỉnh nói:

"Thủ trưởng cứ yên tâm ta nhất định sẽ nghiêm túc hoàn thành nhiệm vụ."

Long Hiên Viên gật đầu rồi nói:

"Thế được rồi người lui đi."

Mạc gia

Mạc Thần ngồi trên bàn cơm khủy tay đẩy lão bà của mình một cái rồi nói:

"Hay chúng ta cũng đến đó góp vui đi."

Thư Hương bĩu môi nói:

"Người đến đó thì chỉ càng thêm rách việc, thôi thì người ở nhà cho ta nhờ."

Mạc Thần khó chịu nói:

"Lâu rồi chưa được ăn đồ ăn của cháu rể nẫu ta hơi thèm nên muốn qua ăn một bữa cơm thôi, người nhìn xem tên bực nhân kia cũng ăn thom như thế mà chúng ta phải ở nhà ăn những thứ này sao?"

Thư Hương mỉm cười nói:

"Thế nào đồ ăn ta nấu có vấn đề gì sao?"

Mạc Thần hơi giật mình như nhớ tới hình như mình đã nói đến cấm kỵ, hần mỉm cười nói:

"Lão bà đồ ăn của người tuy ngon nhưng tiểu tử kia chắc chắn phải ngon hơn, với lại ăn vào cũng rất tốt cho sức khỏe, đi đến đó một lần coi như chào hỏi các vị tiền bối."

Thư Hương nghĩ một lát sau đó nói:

"Thôi thì như thế cũng được, tiện thể an ủi mấy người Thiểm Hồng."

Mạc Thần hơi nhíu mày nói:

"Bọn họ sai rành rành ra đó an ủi thế nào?"

Thư Hương thở sai một hơi nói:

"Cũng là do truyền thống nó như thế lên các nàng mới thực thi thôi, dù có sai thật những cũng có lỗi của ta trong đó, bọn họ lại có nhiều công lao đối với Nữ Vương Cung an ủi bọn họ thì có làm sao?"

Mạc Thần thở ra một hơi thật dài rồi nói:

"Giới trẻ bây giờ đáng gờm thật, mới hôm trước ta nhận được tin Elise cùng gia tộc Harris trở mặt với Roma công hội, không biết các Thái Thượng trưởng lão của họ quyết định như thế nào."

Thư Hương nhìn về phía xa xẩm nói:

"Quan tâm họ làm gì, thế giới đã khác xưa thời kì của chúng ta, khoảng vài chục năm sau có khi Phong Thần cả một rổ, còn về phần chúng ta nghỉ ngơi chắc được rồi."

Mạc Thần gật đầu nói:

"Người nghỉ được như thế thì tốt, ta còn cứ sợ người giận Băng Thần cơ."

Thư Hương lắc đầu nói:

"Hắn ta đại diện cho thời đại mới, một siêu cấp thiên tài toàn diện gần như vô khuyết, hần ta muốn nắm quyền lực trong tay thì cũng tốt cho công hội mà thôi, ta có gì phải giận hần huống chi hần còn là cháu rể của ta."

Mạc Thần mỉm cười nói:

"Người nghỉ được thế thì tốt, ta cũng yên tâm phần nào."

Hần vui vẻ được vài giây sau đó giật mình quay sang phía lão bà hỏi:

"Người nói cháu rể là ý gì?"

Thư Hương mỉm cười nói:

"Còn ý gì nữa, ta nhân tiện nói cho người biết luôn, nếu không đến lúc cháu gái mang bụng bầu về thì người già rồi sức qua té xỉu thì mệt mỏi cho ta nữa."

Mạc Thần nhíu mày nghiêm túc nói:

"Ta bỗng nhiên muốn đánh thẳng nhóc kia một trận."

Thư Hương mỉm cười nói:

"Hai vị tiền bối đang ta túc nơi đó người dám không?"

"Không"

Mạc Thần rất dứt khoát đáp.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 293: Thuê đứt

Bữa cơm kết thúc còn mấy vị Phong Thần cũng đi nghỉ rồi, Băng Thần muốn kiếm người cùng mình kể gổ hôm nay nhưng chuẩn bị đi thì bị Khang Tiểu Vũ kéo làm hấn khá bất ngờ hỏi:

"Có chuyện gì?"

Khang Tiểu Vũ nhỏ giọng nói:

"Bây giờ tất cả những phòng khách của từng cá nhân trong cao tầng đều được gắn camera ghi hình để phục vụ cho quá trình quay truyền hình thực tế huynh phải để ý một chút rõ hay chưa."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cám ơn người đã nhắc, yên tâm đi ta có chừng mực."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Ta nhắc thế thôi nếu huynh muốn ngủ với ai thì nhớ tốc biến tránh đi phòng khách là được rồi, còn những nơi khác thì cứ tự nhiên."

Băng Thần mỉm cười sau đó đi vào phòng, hấn ban đêm chọn phòng ngủ của Trịnh Vũ Cầm làm nơi nghỉ ngơi bởi vì lâu rồi mình cũng không sùng hạnh nàng, hai người đại chiến từ trong phòng tắm cho đến phòng ngủ đến tận sáng sớm mới tỉnh dậy.

Bước vào trong Tân Sinh thì hấn ta đã xuất hiện tại quán rượu hôm trước, thấy Thiên Diệp không còn ở đây thì hấn ta cũng bước ra ngoài, đi ra ngoài đường hấn ta dạo một vòng vì hấn muốn tìm kiếm Thiên Diệp.

Hấn đã nghĩ ra lý do chính đang để trời buộc nàng lại gần mình, lang thang ngoài đường gần nửa tiếng thì hấn ta mới tìm thấy nàng đang kiên trì chế tạo trang bị cho mọi người, lai gần nàng hấn ta lên tiếng:

"Đi theo ta, có chút chuyện chúng ta cần nói riêng."

Thiên Diệp biết ngày hôm qua hai người đang nhẽ phải nói chuyện rồi nhưng do nàng bị lộ mặt thể nên thôi, Băng Thần bước nhanh ra ngoài thành chọn một nơi vắng vẻ sau đó kéo mặt lạ của mình xuống.

Thiên Diệp mỉm cười hỏi:

"Không biết Băng Thần tổng giám sát có chuyện gì muốn nói với ta?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta muốn mời người gia nhập Nữ Vương Cung."

Thiên Diệp lắc đầu nói:

"Không thể, ta đã đồng ý làm phóng viên quay chương trình về Nữ Vương Cung thì không thể nào gia nhập vào lúc này."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ta nhiên ta không ngọc như thế, Thiên Diệp cô nương có thể tham gia vào Nữ Vương Cung khi chương trình truyền hình thực tế kết thúc."

Nàng hơi nhúu mày suy nghĩ, Băng Thần thấy thế thì lập tức bồi thêm:

"Hết chương trình người có thể nói rằng cảm thấy cuộc sống tại Nữ Vương Cung rất tốt thế nên muốn gai nhập với chúng ta, chỉ vậy thôi."

Thiên Diệp nhúu mày hỏi:

"Cụ thể vì sao người muốn ta gia nhập Nữ Vương Cung?"

Băng Thần cười nói:

"Vì nghệ nghiệp đặc biệt của người, công hội có thể mời rất nhiều kiến tạo giả vào việc chế tạo trang bị cho cả công hội. Nhưng những thành viên cấp cao là đầu tàu của công hội thể nhiên tất cả trang bị đều phải đứng đầu, nghề nghiệp của người rất phù hợp với nhu cầu của chúng ta."

Thiên Diệp nghi ngờ hỏi:

"Nhưng tính ra tỷ lệ thành công của ta không cao lắm làm sao có thể đáp ứng nhu cầu kia."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Nữ Vương Cung không thiếu nhất chính là tài nguyên, ta có thể đổ một lượng lớn vật liệu để ngươi có cơ hội thăng cấp nghề nghiệp của mình một cách vô cùng nhanh chóng, chưa kể với mức độ may mắn của ta thì ngươi cứ chế tạo thì trang bị không phải quá dễ hoàn thành hay sao?"

Thiên Diệp thả lỏng người hỏi:

"Đã có lợi ích lớn như thế thì chắc hẳn ta cũng phải bỏ ra cái giá gì đó chứ đúng hay không?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Tất nhiên, nhưng cũng như những người khác ngươi sẽ trở thành thành viên cấp cao thế nên để không tiết lộ bí mật công hội ngươi sẽ phải bỏ đi công việc cũ đồng thời định cư luôn tại trụ sở như các thành viên khác."

Thiên Diệp bắt ngờ hỏi:

"Thành viên cấp cao cần phải có nhiệm vụ lớn, nhưng ta chỉ có mỗi chế tạo không thì sao có thể giữ vị trí thành viên cấp cao?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Riêng chuyện này thì ngươi không cần phải lo lắng làm gì cả, như ta đã nói trong công hội các thành viên bình thường cũng sẽ có các chế tác sư, ta sẽ cho ngươi làm quản lý bộ môn mới đó, như thế thôi ngươi đã hiểu chưa?"

Thiên Diệp hơi gật đầu rồi nói:

"Đề nghị của ngươi rất hấp dẫn nhưng ta cần suy nghĩ một ngày, sáng mai ta sẽ báo lại kết quả cho ngươi, có được không?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Dĩ nhiên Nữ Vương Cung không hề ép buộc bất cứ ai cả, chúng ta nhắm đến tài năng của ngươi lên mới mới gia nhập, ngươi suy nghĩ cho kỹ ta sẽ ở lại toàn thành này tới ngày mai để biết câu trả lời của ngươi."

Thiên Diệp cười nói:

"Ngươi đây là muốn thuê đứt ta."

Băng Thần không phủ nhận nói:

"Đầu tư chính xác sẽ được đền đáp cực lớn, ta chờ tin của ngươi, còn bây giờ thì tạm biệt ngươi ta phải đi thăng cấp."

Băng Thần sau đó ngay lập tức quay mặt đi trong lòng thầm mong kế hoạch của mình sẽ thành công, hẳn không giám vô vấp quá bởi hắn nhìn ra tính cách của nàng. Âm Dương Sóng Tu Thần Quyết lại không có tác dụng với nàng lên cần thận là trên hết

Đội nàng về đến bên trong công hội thì tìm cách sau cũng được, hắn mỉm cười lắm nhảm:

"Người đừng hòng thoát khỏi tay ta."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 294: Ma Hóa Quái Vật

Băng Thần đi lang thang trong rừng để săn tìm quái vật cấp cao, thu phục thế mấy ngày nay cũng được đám Đoàn Dự gửi cho không ít, mình cứ giữ mà không cho ra con sùng thú nào thì cũng kỳ.

Lang thang trong rừng đến tận gần chiều thì Băng Thần mới chỉ tìm được ba con boss cấp 50 mà thôi, trong đó lại chỉ có hai con là phù hợp với yêu cầu của một người nào đó, nhưng có điều quá nhiều thu phục thế lên hắn cứ giết thì thu phục dễ đó.

Nhưng Băng Thần cứ đi về phía trước thì lại phát hiện xung quanh càng lúc càng kỳ lạ, số lượng boss hắn giết càng ngày càng nhiều.

Hóa Ma Vượn

Độ quý hiếm: Thánh cấp

Cấp: 60

Sinh lực: 90 triệu

Công kích: 20000

Tốc độ: 13000

Phòng thủ: 13000

Kỹ năng: Dậm Thỏ (tấn công điên cuồng bằng những cú đập xuống mặt đất gây 300 % sát thương) Cuồng Nộ (Tấn công tăng 100 % trong chiến đấu, không biết đau đớn, chiến đấu liên tục cho tới chết.)

(Ma hóa: Thêm kỹ năng Cuồng Nộ nhưng lý trí bằng 0)(Bị linh hồn cường đại tha hóa lây nhiễm)

Con vượn vừa nhìn thấy Băng Thần thì như điên lao tới phía hắn ta, Băng Thần đã rõ ràng rằng nó nguy hiểm nhưng lại không hề có lý trí, một con vật ngu ngốc không có suy nghĩ đầu với hắn thì chỉ có một kết cục là chết không nhắm mắt.

"Hừ "

Thở nhẹ một tiếng hắn ta cũng lao lên chiến đấu với con Hoá Ma Vượn

"Àm "

Hóa Ma Vượn ngã xuống mặt đất ngã xuống mặt đất chết không kịp ngáp với Băng Thần chiến đấu chỉ vùn vụt năm phút ngắn ngủi mà thôi, từ con Hóa Ma Vượn rơi ra đồ đạc đều có một màu đen tuyền, ghi chú lại làm người khác khá là e ngại.

Hóa Ma Giáp

Độ quý hiếm: Kim Cương

Tác dụng: Sinh lực + 10000, Phòng thủ + 5000, mặc vào quá lâu sẽ khiến cho người mặc bị nhiễm Ma Hóa.

Băng Thần tất nhiên không mặc trang bị này rồi, trò chơi này có ảnh hưởng đến thực tế, nhưng khi hắn cảm đến nó thì chiếc giáp bỗng nhiên bốc khói mù mịt như bị cháy vậy, hắn ta rất hiếu kỳ xem chuyện gì đang xảy ra.

Một lúc sau thì thông báo của hệ thống hiện ra

Băng Thần người chơi đã thanh tẩy thành công trang bị Hóa Ma Giáp trở lại trạng thái ban đầu

Hồng Vượn Giáp

Độ quý hiếm: Kim Cương

Tác dụng: Sinh lực + 10000, Phòng thủ + 5000, Vượn Cuồng Chiến (Đập vào hai bên ngực để tự tăng khí thể cho bản thân, phòng thủ tăng 40 %, công kích + 100%, chí mạng + 15%)

Sau đó Băng Thần tiếp tục thanh tẩy những thứ đồ khác rơi ra từ con vượn và đều thành công, có vẻ khu vực này không hề bình thường, con vượn cấp độ đã 60 còn bị ảnh hưởng thì chắc chắn có một ma vật rất mạnh gần đây, giết nó có khi còn được thần khí không chừng.

Băng Thần vui vẻ đi vào sâu bên trong, đi được một lúc thì thông báo của Tân Sinh lại vang lên

Băng Thần người chơi đang bị ảnh hưởng bởi Ma Hóa khí tức

Băng Thần người chơi có Giáo hoàng chúc phúc miễn nhiễm với Ma Hóa

Đi thật lâu vào trong tìm kiếm khắp nơi nhưng Băng Thần vẫn chưa tìm thấy Ma Vật kia, bỗng phía xa xa hắn ta thấy có một cái bia mộ, hắn ta liền nhanh chóng tiếp cận, linh cảm cho hắn ta biết thứ mình cần tìm kiếm chính là nó.

Nhưng thời gian đăng nhập không còn nhiều thế nên hắn ta quyết định thoát ra trước rồi tính tiếp, hôm nay đăng nhập vào lúc sáng sớm thế nên thoát ra thì đã khá là trễ rồi, hắn đi ra làm đồ ăn thì phát hiện ngoài phòng khách có thêm hai vị khách là Mạc Thần cùng Thư Hương.

"Tiểu bối chào hai vị."

Băng Thần lễ phép chào hai người, Mạc Thần thì cứ lom lom nhìn hấn xem xét từng chút một, sau đó Mạc Khanh cùng Khang Tiểu Vũ phải ra tiếp chuyện để Băng Thần làm đồ ăn, tới hôm đó ăn xong thì hai người liền đi về không một chút do dự nào cả.

Mạc Khanh sau bữa cơm thì nín áo hấn lại thì thầm:

"Tối nay phòng tắm."

Chỉ bốn chữ ngắn ngủi nhưng cũng khiến Băng Thần vui vẻ khi nàng chủ động như thế, giữa đêm hấn ta trực tiếp không mặc đồ tốc biến qua phòng tắm của Mạc Khanh, lúc này nàng đang nằm trong bồn tắm cùng với Mộng Phi.

Hai cổ thân thể bạch ngọc chi dương như sáng lên dưới ánh sáng phòng tắm, Băng Thần lập tức vui vẻ lao tới, hai nàng cảm nhận được nam nhân khí tức quen thuộc lập tức làn da trắng bóng trở nên đỏ hồng đầy yêu mị.

"Phu quân yêu bọn thiếp."

Mộng Phi mị nhãn như tơ yêu kiều gọi hấn, Băng Thần cũng không khách khí một chút nào nhưng bỗng nhiên hấn nghĩ ra một trò đùa quái gở, nằm ra một chỗ mỉm cười nói:

"Hai nàng thích thì tự đến đi."

Hai cô gái nhìn nhau xấu hổ nhưng vẫn đi đến hầu hạ hấn ta, Mộng Phi cực kỳ nhiệt tình bởi đã hơn một tuần nàng không được hấn ta ân sủng, Băng Thần thì híp mắt lại hưởng thụ cảm giác dễ mê mà hai nữ nhân mang lại cho mình.

Đêm hôm ấy bọn họ đã thực hiện hành vi nguyên thủy nhất của nam nữ không biết mệt mỏi, ánh trăng đi vào trong mây mặt trời dần ló dạng thì chiến đấu mới kết thúc.

Mà suốt đêm chiến chường đã dòi tới tận phòng ngủ rồi, hai tay ôm hai cô nàng mệt rũ rồi hô hấp chậm rãi hấn hỏi:

"Thế nào các nàng hai lòng chứ."

Mộng Phi mỉm cười ngắt hấn một cái nói:

"Chàng không chịu chủ động làm người ta mệt gần chết."

Đôi bàn tay heo ăn mặn không ngừng du động khiến hai người lại bị kích thích lên, Mạc Khanh đỏ mặt nói:

"Sắp đến lúc vào trong Tân Sinh rồi huynh đừng động nữa, vớ lại có chuyện ta muốn nói với huynh."

Băng Thần lười biếng hỏi:

"Chuyện gì?"

Mạc Khanh môi hồng ghé sát tai hấn tay nhỏ sợ ngực hấn nhỏ giọng:

"Ông nội ta muốn cho huynh một trận vì dám xử lý cháu gái của hấn ta, huynh bảo phải làm sao bây giờ."

Băng Thần nhếch mép ôm lấy nàng đặt lên trên người mình rồi nói:

"Nhạc gia hai vị tiền bối bảo kê ta làm sao lại sợ, người mới sáng sớm ra đã dọa lão công ta phải phạt người mới được, Mộng Phi nàng đi trước đi ta phải thực thi gia quy để cho nàng biết sự lợi hại của ta."

Mộng Phi đi ra khỏi phòng mặt lại đỏ lên bởi tiếng kêu đầy yêu mị của Mạc Khanh lại vang vọng khắp cả gian phòng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 295: Ma long thần đế mộ địa

Dùng bảo bối gia truyền thực hiện gia quy xong với Mạc Khanh thì Băng Thần mới bước vào Tân Sinh, vừa vào một cái thì hấn phát hiện rằng mình không phải đứng trên cây mà đứng trước mặt tấm bia kia.

Không biết tại sao có một thứ ma lực gì đó nói cho hấn biết cần phải chạm tay lên tấm bia, Băng Thần biết chắc chắn có cái gì đó không đúng nhưng hấn

ta không thể kháng cự, hệ thống cũng im hơi lặng tiếng.

Hắn dùng hết ý chí lực của mình ngăn cản hành động của mình lại nhưng tất cả vô vọng, khi bàn tay của hắn ta đã đặt bên trên thì bỗng nhiên một vòng xoáy màu đen hiện ra quấn hắn ta vào, Băng Thần như hoàn toàn bất tỉnh.

Cảm giác mọi thứ xung quanh dường như mất đi hoàn toàn trong lực, cả người hắn ta cứ phiêu phù một cách vô định trong không gian, nhưng đó đã là những cảm giác cuối cùng của Băng Thần rồi.

Trong thức thần của Băng Thần tất cả những bảo vật đều bị phong ấn trong một không gian đen kịt, Thiên Thư hoàn toàn mất cảm nhận với đồng bạn lập tức lao xuống từ trời cao nhưng cũng bị kéo vào trong không gian phong ấn.

Tất cả mọi thứ hoàn toàn tĩnh mịch cho đến khi Băng Thần mù mờ mờ ra ánh mắt của mình, hắn ta đang nằm trên một cách đồng cỏ xanh ngát, một nữ nhân mặc hắc bào màu đen đang ngồi thổi sáo khiến âm thanh du dương rung động trong gió.

Người nữ nhân này đẹp đến mức có thể nói là miếu sát tất cả các nữ nhân khác của hắn ta, nàng có nét đẹp mà hắn không thể diễn tả ra bằng lời, thấy hắn đã tỉnh nàng nhìn hắn nhỏ giọng:

"Tiểu tử ngươi tỉnh rồi sao?"

Băng Thần dáo dác nhìn xung quanh một lúc lâu, nữ nhân kia tức giận quát:

"Ngươi nhìn cái gì thế? "

Băng Thần gãi đầu nói:

"Ta đang tìm tiểu tử mà ngươi vừa gọi."

Nữ nhân này tức giận nói:

"Ta gọi ngươi chứ ai nữa."

Băng Thần đứng lên đi lại chỗ nàng đang đứng mỉm cười sau đó muốn dùng hệ thống quan sát nàng, thế nhưng cả Tân Sinh cùng hệ thống đều không hoạt động. Nữ nhân kia mỉm cười rồi nói:

"Ngươi muốn xem xét tin tức của ta, mơ mộng hão huyền, để ta cho ngươi biết thứ ngươi đang dựa vào là cái gì nhé."

Nàng phất tay một cái mười một bóng người ngã lăn quay ra mặt đất, Băng Thần nhìn thấy Vô Hận Giới Chi thì nhận ra ngay cái người sư phụ bực nhân của hắn. Vô Hận Giới Chi lập tức đứng lên ra vẻ đạo mạo, người nữ nhân kia mỉm cười nói:

"Đứng trước mặt ta còn giả bộ, mau chào chủ nhân của các ngươi đi chứ."

Thiên Thư thì cổ găng bình tĩnh mở miệng hỏi:

"Không biết tiền bối là ai?"

Băng Thần nghe một phát là nhận ra ngay đây chính là hệ thống, hắn há hốc mồm không thể tin, Thiên Thư mỉm cười nói:

"Chúng ta sẽ giải thích với ngươi sau."

Cô nàng kia liền nói:

"Bọn họ thực chất đã nhận ngươi làm chủ nhưng không biết làm sao mà có thể ẩn dấu ngươi lâu như thế, tiểu tử ngươi cũng thật ngốc."

Băng Thần lúc này mỉm cười nói:

"Thực ra từ khi vị sư phụ bực nhân kia nhảy ra thì ta đã nghi ngờ rồi, thế nhưng nói thế nào đi nữa thì tất cả những gì ta có cũng do bọn họ ban cho."

Vô Hận Giới Chi cảm động nói:

"Ngươi quả nhiên là một người có tình có nghĩa nhưng thật sự thì ánh mắt ngươi lên rồi khỏi ngực của Nguyên Tổ Thần Thạch thì hơn."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Đâu có ta nào có nhìn đâu?"

Thiên Thư lấy ra một cái khăn màu vàng đưa cho hắn rồi nói:

"Lau nước miếng đi, nàng là một thực thể sinh đẹp nhất vũ trụ ngươi không giống như chúng ta vô cảm thèm như thế cũng phải, nhưng thật sự thì nhìn

sang hướng khác đi."

Băng Thần mắt nhìn đi đâu thì cũng thấy nữ nhân cả, vốn tưởng lão bà của mình xinh đẹp vô địch thiên hạ rồi nhưng nào ngờ nơi đây còn gặp khối người đẹp hơn. Nữ nhân kia mỉm cười nói:

"Ta nghĩ rằng ngươi không lên vui vẻ như thế vào lúc này đâu?"

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Tại sao?"

Nữ nhân này mỉm cười nói:

"Trái Đất sắp bị hủy diệt rồi ngươi có thấy vui không?"

Băng Thần trợn mắt không thể tin nói:

"Ngươi nói cái gì cơ làm sao có thể?"

Thiên Thư cũng lắc đầu nói:

"Cách đây không lâu ta còn cùng với Thiên Đạo dò xét, rõ ràng không có chuyện gì mà."

Nữ nhân kia hừ nhẹ một cái sau đó nói:

"Ta lời nói mà cũng đến phiên ngươi đoán đúng hay sai ư."

Thiên Thư lập tức bị đè dính vào mặt đất, hấn khó khăn ngẩng đầu lên ánh mắt kinh dị nói:

"Thần Đế, làm sao có thể?"

Nữ nhân này mỉm cười nói:

"Tại sao không? Nói cho các ngươi biết cũng không sao, ta là Thần Đế của cái vũ trụ đang dung hợp với vũ trụ của các ngươi đó."

Thiên Thư ngo ngắc rồi nói:

"Vũ trụ bên kia rõ ràng chúng ta không hề cảm nhận được Thần sao lại có thể có một vị Thần Đế."

Cô gái mỉm cười nói:

"Bởi vì tuy ta là Thần Đế nhưng thân xác cùng hồn phách đã gần như mất hết, còn Thần ở nơi kia quả thật đã chết hết nhưng dù sao vũ trụ kia vẫn có Thần Đế ngươi hiểu hậu quả khi hai vũ trụ dung hợp chứ?"

Thiên Thư giật mình nói:

"Ngài đồng ý cho hai vũ trụ dung hợp?"

Nữ nhân mỉm cười nói:

"Chứ nếu không ngươi nghĩ cái vũ trụ chỉ còn ba cái thần vương có thể dung hợp lấy vũ trụ của ta ư, dù rất yếu nhưng trăm cái Thần Vương cũng không làm gì được ta."

Băng Thần lúc này mới hỏi:

"Xin cho ta biết ngươi là ai đã mới có thể nói chuyện được chứ, đúng không?"

Nữ nhân kia mỉm cười nói:

"Tên ta là Đế Thiên Lan ngoại hiệu Ma Long Thần Đế còn nơi chúng ta đang đứng được gọi Ma Long Thần Đế Mộ Địa."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 296: Ma Long câu chuyện

Băng Thần nhìn nàng hỏi:

"Đế Thiên Lan ngươi có thể giải thích cho ta tại sao Trái Đất lại sắp diệt vong có được hay không?"

Đế Thiên Lan nhìn hắn cười nói:

"Sao ngươi không hỏi tên kia, ngươi có vẻ tin tưởng hắn hơn ta, cái này thì hắn ta cũng rõ đấy chứ."

Băng Thần quay qua hỏi:

"Hệ thống nàng nói là thật sao?"

Thiên Thư gật đầu nói:

"Ta không ngờ tới nàng tồn tại, nhưng nàng đang đứng trước mặt chúng ta thì chuyện này rõ ràng thật một trăm phần trăm."

Băng Thần lúc này biến sắc hỏi:

"Tại sao?"

Thiên Thư khổ sở nói:

"Vũ trụ của chúng ta cùng vũ trụ khác dung hợp tạo ra Tân Sinh cái kia trò chơi, trò chơi thì bị các Thần Vương điều khiển nhưng đó là do vũ trụ kia yếu hơn. Nhưng tất cả chúng ta đã nhầm, vũ trụ kia mạnh hơn cả chúng ta mà người cai quản nó chính là nàng đã đồng ý để dung hợp hai cái vũ trụ lại, như thế sẽ tạo ra một vũ trụ cấp cao hơn."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Vũ trụ tiến cấp thì liên quan gì đến Trái Đất diệt vong?"

Thiên Thư cười khổ nói:

"Vũ trụ chúng ta là hạ cấp vũ trụ vì chưa có Thần Đế cấp độ còn vũ trụ của Đế Thiên Lan Thần Đế là trung cấp vũ trụ bởi vì nó có Thần Đế, dung hợp lại sẽ có một cái Trung cấp đỉnh cao vũ trụ. Các vi diện thì được chia làm sáu loại: phế tinh, hạ đẳng, trung đẳng, thượng đẳng, siêu đẳng, thần giới."

Đế Thiên Lan mỉm cười tiếp lời:

"Đến đoạn này thì khá mơ hồ ta giải thích cho nó gọn, thời gian lúc này rất quý giá, Trung đẳng vũ trụ sẽ không có phế tinh mà Trái Đất lại thuộc phế tinh. Một vũ trụ trung đẳng được sinh ra thì phế tinh sau một tháng sẽ hoàn toàn bị xóa sổ."

Băng Thần lặng người sau đó quay sang hỏi Đế Thiên Lan:

"Tại sao ngươi biết hàng nghìn vạn sinh mạng tại những phế tinh sẽ chết đi mà vẫn đồng ý để hai vũ trụ sát nhập?"

Đế Thiên Lan thân nhiên nói:

"Ta muốn cứu cả hai cái vũ trụ thôi, cái vũ trụ này đã yếu lại còn trải qua thần chiến đã suy yếu đến tận cùng, không may có thể dẫn tới vũ trụ sụp đổ chết hết cả lũ chỉ mấy cái phế tinh nhảm nhí gì. Chưa kể nãy giờ ngươi không ngạc nhiên vì sao một thần đế như ta lại bị đánh tan cả thân thể hồn phách cũng gần như không còn sao?"

Thiên Thư tròng mắt nói:

"Đúng thế sao ngài lại có mộ địa, ai giết được một Thần Đế?"

Đế Thiên Lan mỉm cười thân nhiên nói:

"Có một vũ trụ khác đang bành trướng, Thần Đế của vũ trụ đó rất mạnh hai ta giao chiến thì ta thất thế nhưng hắn cũng thương nặng, nhưng hắn thì chắc chắn sẽ hồi phục chỉ là thật sự rất lâu còn ta thì hồi phục chắc chắn sẽ lâu hơn hắn. Mà hắn lại muốn thanh không ba cái vũ trụ để tạo ra một không gian vô định sau đó khai sinh ra một đại vũ trụ."

Thiên Thư há học mồm nói:

"Người kia muốn vượt ra khỏi cấp độ Thần Đế."

Đế Thiên Lan gật đầu cười nói:

"Đúng như thế, nếu không sớm ngày đào tạo ra người có thể diệt hắc thì chúng ta sẽ cùng chết, ta giải thích sẽ hiểu chứ."

Băng Thần nhìn nàng nghiêm túc nói:

"Chúng ta này giờ đang bàn luận về chuyện diệt vong sao ngươi lại có thể cười như thế? "

Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Thần Đế đã bắt từ hắc dù sao cũng không làm gì được ta nữa, ta cũng đã làm hết sức mình bây giờ không cười chẳng lẽ khóc."

Băng Thần lúc này thật sự là cạn lời rồi, chính hắn ta cũng không biết trả lời ra sao, nàng nói chẳng sai gì cả, dù đạt cấp độ cao đến mức nào thì vẫn là một thực thể sống có tình cảm có lý trí, tất nhiên nếu đã không làm được gì nữa thì buồn khổ có ích gì.

Băng Thần nhìn nàng hỏi:

"Thật sự không còn cách gì sao?"

Đế Thiên Lan nhìn hắn nói:

"Có chứ nhưng rất khó, trước khi tên kia hồi phục thì phải có một vị Thần Đế được sinh ra sau đó đánh tay đôi với tên kia, nếu may mắn hơn thì nhờ thần lực tăng cao ta có thể khôi phục thì hai đánh một đảm bảo dư sức đánh tên kia ra cút."

Băng Thần buồn thiu hỏi:

"Ý ta là cứu Trái Đất có cách nào không."

Đế Thiên Lan lắc đầu nói:

"Không có, Trái Đất tiêu chắc rồi."

Thiên Thư hơi nhú mày rồi nói:

"Không còn một cách nữa, đó là dung hợp Trái Đất với một hạ đẳng vi diện thông qua Tân Sinh."

Đế Thiên Lan cười khinh bỉ nói:

"Cách đó thì nhất định cần bổn tọa giúp nhưng tại sao ta phải giúp các ngươi?"

Thiên Thư câm nín bởi đúng là nàng không cần giúp mình thật nhưng Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Thực ra cũng không phải không được nhưng chúng ta phải đồng giá trao đổi mới được."

Băng Thần nhú mày nói:

"Điều kiện gì cũng được, Trái Đất là quê cha đất tổ của ta, ta không thể tròng mắt nhìn nó bị diệt vong được."

Đế Thiên Lan mỉm cười rồi nhẹ nhàng nói:

"Ngươi đã chắc chắn rồi chứ?"

Băng Thần ánh mắt kiên nghị nói:

"Chắc chắn "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 297: Anh hùng bất đắc dĩ

Đế Thiên Lan cười nói:

"Thế ngươi tự cung đi ta đảm bảo Trái Đất an toàn."

Băng Thần thờ dài nói:

"Thử thách quá khó khăn Trái Đất diệt vong có lẽ đã là định mệnh, ta sẽ không có chống lại định mệnh làm gì. Hệ thống lúc nào giúp ta mở thông đạo đưa người đến Thiên Nguyên đại lục, đứng đời là bề khổ mà."

Thiên Thư cùng mấy món bảo vật khi thấy hắn ta thờ dài thì còn tưởng tên này sẽ vì đại nghĩa nhưng xem ra họ nghĩ hơi nhiều, Băng Thần nhìn qua bọn họ nói:

"Ánh mắt của các ngươi là sao? Các ngươi nghĩ ta sẽ tự thiện để giúp Trái Đất sao?"

Mấy cô gái trong đám bảo vật gật đầu nói:

"Bọn ta hằng ngày vẫn thấy ngươi dùng nó để làm chuyện kia nhưng ta thấy cũng bình thường mà có cái gì đâu, cắt đi thì chỉ đau một tý lại còn bảo toàn được quê hương lời quá làm gì."

Băng Thần bữu môi nói:

"Các ngươi làm gì hiểu được chuyện nam nữ thú vị như thế nào, chắc chắn các ngươi chưa ai thử chứ gì?"

Nguyên Tổ Thần Thạch không chút do dự nói:

"Tất cả những thứ phạm tục như thế nào làm sao phù hợp với những người siêu phàm thoát tục như bọn ta, đã thế các nàng thì làm với ngươi còn cứ rên la vô độ, thật đáng xấu hổ."

Băng Thần tức giận nói:

"Các ngươi có dám thử không nếu có thì ta đảm bảo chỉ cần các ngươi không mở mồm rên một tiếng thì ta sẽ tự cung ngay lập tức, dám cá không?"

Đế Thiên Lan nhìn hắn tỏ ra kinh tởm nói:

"Người ta hay có câu súc vật cũng không tha còn ngươi thì còn chuyển sang giai đoạn đồ vật cũng không tha quả nhiên là hạng biến thái cấp A, hết thuốc chữa."

Sau đó thấy hắn cũng nhìn chăm chăm mình thì nàng hỏi:

"Ngươi nhìn ta với ánh mắt đó là sao? Chẳng lẽ ngươi có ý định với ta? Chán sống rồi à?"

Băng Thần nhìn nàng nghiêm túc nói:

"Không phải, do quần áo của ngươi khá đẹp thế nên ta muốn ngắm một chút thôi."

Đế Thiên Lan cười lắc nẻ nói:

"Ngươi lại nói dối không chớp mắt, thế này đi chính ta cũng chưa thử chuyện đó bao giờ nhưng ngươi muốn động vào ta thì phải trở thành Thần Đế mới có thể giúp ta tái tạo lại thân thể cho ta. Với lại nếu ngươi muốn bước vào còn đường thành Thần Đế ta cũng có thể giúp ngươi, chỉ cần ngươi chấp nhận ta cũng sẽ cứu lấy Trái Đất."

Băng Thần nhìn về phía nàng rồi hỏi:

"Cho ta một lý do được không?"

Đế Thiên Lan mỉm cười nhưng nụ cười lạnh cả sống lưng, nàng âm thầm nói:

"Nếu có một kẻ đánh ngươi tan cả thân xác vỡ cả linh hồn ngươi có tức không?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không tức mà là cay chết mẹ luôn."

Đế Thiên Lan nắm chặt tay lại tức tối nói:

"Ngươi dùng từ ngữ không sai một chút nào, rõ ràng hai người ngang tay nhau mà ta chỉ lỡ tay một chút thôi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta chấp nhận thử thách của ngươi."

Băng Thần trong đầu đã tưởng tượng ra cảnh nàng ta phục vụ cho mình dù cho hẳn mới chỉ là một Vũ Hoàng nhỏ nhoi mà thôi, quả thật là ảo tưởng hết thuốc chữa, Thiên Thư thở dài một hơi đi lại vỗ vai hẳn nói:

"Trước tiên ngươi lên đạt cấp độ thần thánh rồi hãy ảo tưởng, bây giờ ngươi mới Vũ Hoàng thôi."

Băng Thần nhìn Thiên Thư nói:

"Không có ước mơ thì đào đâu ra động lực, không có động lực đi làm sao về đích, không về đích thì sao thành công."

Thiên Thư bó tay nói:

"Vãi cả chiết lý, thôi ta không thêm nói với ngươi nữa, à mà dù sao ngươi cũng biết thân phận thật của bọn ta rồi thế nên bọn ta cho ngươi thỏa thích sử dụng hệ thống công năng, không cần làm nhiệm vụ nữa."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế thì tốt như thế thì mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn rất nhiều."

Thiên Thư nói:

"Tuy nhiên chúng ta chỉ có thể sử dụng mạnh mẽ như thế nếu như ở phế tinh thôi, còn khi dung hợp với hạ đẳng vi diện thì sức mạnh của chúng ta sẽ hạn chế đi hẳn. Chỉ như lúc mới ban đầu mà thôi, ngươi thích làm sao thì làm."

Băng Thần vui vẻ nói:

"Sao cũng được, như thế đã tốt lắm rồi, ta là con người lạc quan thế nên phiền ngươi đừng có nhét mấy thứ bi quan vào đầu ta."

Đế Thiên Lan nhìn hẳn nói:

"Ta không có nhiều thời gian nghe các ngươi tán dóc, ngươi đã đưa ra sự lựa chọn của mình thì phải vượt qua thử thách của ta, nếu vượt qua thì ngươi nhất định sẽ có khả năng trở thành thần đế."

Nàng vừa dứt lời thì một tia sang màu đen cùng một tia màu trắng bay vào đầu hẳn, Băng Thần lập tức ngã quỵ xuống đất, mấy món bảo vật quay lại hộ thể cho hẳn, Đế Thiên Lan hơi ngần người sau đó nói:

"Quên mất truyền nhầm rồi, hi vọng hẳn ta không sao."

Nói xong thì nàng tiếp tục lấy sao ra thổi từng khúc du giương, còn Băng Thần thì cứ nằm ở nơi ấy thần sắc đau đớn như đang vô cùng dày xéo, Đế Thiên Lan tính truyền mỗi công pháp của mình cho hẳn nào ngờ còn truyền nhầm một môn công pháp nàng thu thập được khi có vượt ra ngoài phạm vi vũ trụ.

Thứ đó chính nàng cũng không luyện được, không biết tên này có qua được không, sống cô đơn lâu quá đầu óc lú lẫn hết cả đi.

Còn người anh hùng bất đắc dĩ của chúng ta thì đang trải qua mộng cảnh dài cả ngàn năm, hẳn cảm nhận được từng chút xấu xa của muôn loài và cũng cảm nhận được nguồn sức mạnh từ nó, ngoài ra hẳn còn cảm nhận được một luồng sức mạnh vô cùng kỳ lạ nhưng cũng cực kỳ thân thiết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 298: Ma long trả thù

Băng Thần sau đó cảm giác mình rơi vào một khoảng không vô tận sau đó một bỗng nhiên ánh sáng hiện ra trước mặt nó là một con Kim Long khổng lồ, âm thanh của nó vang vọng:

"Sao có thể là một Hắc Long, đứa trẻ này không phải con ta mau giết nó đi."

Âm thanh thâm thiết của một cửa một phụ nữ vang lên:

"Nhưng nó là con của người mà, sao ngươi có thể nhẫn tâm như thế."

Nam nhân kia gằn giọng nói:

"Ngươi không vứt nó đi thì với điều luật của Kim Long tộc chúng ta thì cả hai ngươi chúng ta sẽ bị giết, đứa trẻ này cũng sẽ chịu đau khổ cùng cực trước

khi chết, người nói ta nhẫn tâm là thế nào."

Nam nhân đã từ hình dáng Kim Long không lồ hóa thành một người đàn ông trung niên cao ráo, hần hơi thở chập trùng khẳng định là đang rất sợ hãi, cố lấy lại bình tĩnh hần nói:

"Bây giờ nếu người không đồng ý thì ta cũng chỉ còn một cách duy nhất mà thôi, đó là chúng ta mang nó đi nhờ người khác nuôi dưỡng giúp, từ sau đó đường nó đi không liên quan đến hai chúng ta nữa."

Nữ nhân kia lo lắng thì nam nhân mới nói:

"Gia tộc ta vài trăm mạng cũng có thể vì nó mà chết đi, gia tộc nàng cũng thế, nàng còn chần chừ gì nữa."

Nàng thật khó khăn mới đưa người con cho nam tử kia, người nam tử kia lập tức mở cổng không gian chạy ra ngàn vạn dặm tìm đến nhà của một người bằng hữu của mình. Người này là Vũ Thần trong nhân gian, đức cao vọng trọng người người tôn kính, khi tiếp lấy đứa con của Kim Long người này cười nói:

"Đại ca người yên tâm ta sẽ chăm sóc nó tốt đồng thời cho nó học hành lên người, không bao giờ để nó lộ ra thân phận của mình."

Kim Long hơi nhìn đứa trẻ một chút rồi nói:

"Ta là bất đắc dĩ mong người yên ổn qua hết cuộc đời này."

Sau đó Băng Thần tiếp tục dưới ánh nhìn của tiểu Long trưởng thành từng ngày, từng ngày, đi theo vị Vũ Thần kia học hái thuốc cứu người độ nhân sinh. Nhưng rồi cũng đến ngày vị Vũ Thần kia chết đi, nàng nhận được lời kể về thân phận của vị Vũ Thần kia.

Vượt muôn trùng khơi nàng quyết định tới Long đảo bất chấp cảnh báo của người kia, nàng có tự tin bởi nàng đã quá mạnh, thậm chí sắp vượt qua cả tầng thứ cao nhất là Vũ Thần.

Nhưng thứ nàng nhận được là những lời chế nhạo còn cha mẹ nàng vì để lộ võ trướng bị người bất thố thể nên đã sớm bị giết, một đại Kim Long đứng trước mặt nàng gần từng chữ:

"Ma long đáng chết trước kia người đã thoát một lần bây giờ thì đừng hòng."

"Oành "

Trong ánh mắt kinh ngạc của những con rồng khác Đại Kim Long tộc trưởng của Long Đảo không chịu được một kích, một kết giới được dựng lên nàng hóa thành một con Ma Long khổng lồ cao hàng trăm mét dùng giọng căm thù nói:

"Các người dĩ nhiên dám giết cha mẹ ta, các người đáng chết."

Kim Long tộc trưởng muốn đứng lên nhưng không thể, hần thì thảo:

"Người là thành viên của long tộc sinh ra Ma Long sẽ phải chết."

Nàng cười gằn nói:

"Tại sao?"

Kim Long tộc trưởng không biết lấy sức lực từ đâu hết lên:

"Người đã tìm về đây chứng tỏ lòng vẫn hướng về long tộc, người sinh ra là một sai lầm, hãy tự sát đi chúng ta sẽ bỏ qua, nếu để ma tính...."

Nàng không đợi hần nói xong một cánh quét ngang phía ngoài xa ba con Kim Long hóa thành bụi phấn, Kim Long tộc trưởng đau đớn hét lên:

"Sao người dám giết các con ta đồ Ma Long hạ đẳng?"

Sau đó nàng cứ giết từng con Kim Long một cho đến con thứ hai mươi thì Kim Long tộc trưởng đứng lên lao tới miệng hô:

"Cầu xin người dừng lại."

Nàng mỉm cười nói:

"Ta vốn không muốn gây khó dễ nhưng nếu các người đã giết cha mẹ ta thì ta cũng sẽ giết sạch các người, dù sao Ma Long đồ sát Kim Long rất bình thường mà."

Kim Long tộc trưởng nhìn tộc nhân chết dần thì hóa thành hình người đập đầu cầu xin:

"Xin người là lỗi của ta, nếu người cứ như thế này Long tộc sẽ tuyệt diệt, hãy giết ta bọn họ vô tội, họ chỉ làm theo lệnh của ta mà thôi."

Đứng trước sức mạnh tuyệt đối thì chỉ có sự sợ hãi chiếm giữ lấy hần, nếu biết trước có ngày này hần ta sẽ toàn lực ngăn cản chứ không phải là ra lệnh đồ sắt mấy trăm kim long.

Nàng không thềm nghe chỉ mỉm cười cực kinh dị nói:

"Ta có thể nhìn về quá khứ bất cứ kẻ nào tham gia vào việc năm ấy đều phải chết, nợ máu phải trả bằng máu, gia đình người thân cũng phải chết hết."

Tộc trưởng quá sợ hãi lập tức liều mạng lao lên nhưng lại bị nàng nhúng xuống đất, sau đó nàng lôi cổ một con rồng tới trước mặt hần thì thầm:

"Có khí tức của người, nàng sinh con cho người ư? "

"Xin người..."

Tiếng rên rỉ yếu ớt của đại Kim Long lọt từng cái vảy của nữ nhân kia xuống, mặc kệ cho tiếng van xin thảm thiết, nàng cười gằn nói:

"Tất cả đều nhờ tộc quy cùng sự thiết huyết vô tình của chồng người mà Kim Long diệt tộc, trước khi chết người có lời nào muốn nhắn nhủ cho hần ta không, làm một người mẹ nhưng người lại tự tay giết chết mẹ ta, tất cả đều chỉ là nhân quả tuần hoàn mà thôi."

Nữ nhân kia nhỏ giọng:

"Ta đã biết sai rồi năm nào ta cũng đi viếng bọn họ, lão công cũng chỉ làm theo luật lệ, vì đại cục mới vì nghĩa diệt thân, người tha cho hần dù sao hần cũng là ông nội người."

Nàng mỉm cười một quyền xuyên qua cổ họng của con rồng cái cười gằn:

"Người làm mẹ lại còn giết con được bây giờ thì ta giết chết người, có gì bất ngờ không. "

Sau đó từng con rồng bị giết chết đến khi chỉ còn đám rồng con lẫn trốn khắp nơi trong đảo, nàng quát đại Kim Long lên rồi nói:

"Ông nội thấy ta vì nghĩa diệt thân có giống người không?"

Nàng quan sát xuống phía dưới rồi nói:

"Người có đoán được tiếp theo ta sẽ làm gì không?"

Đại Kim Long giật mình nói:

"Người đã giết hết rồi tha cho bọn chúng, bọn chúng cũng như người đều vô tội."

Nàng mỉm cười nói:

"Cách đây không lâu người đâu có nói thế, yên tâm đi không chỉ long đảo mà còn Long Mộ ta cũng sẽ phá hủy, diệt cỏ phải diệt tận gốc người cũng vì đạo lý đó mà giết con mình thì ta cũng vì mình mà diệt long tộc."

Bây giờ trong lòng ta cũng hơi nguôi ngoai rồi, vĩnh biệt nhé ông nội đáng kính."

Nói xong nàng ném hần xuống long đảo, đôi cánh đen giương lên, từng luồng khí đen hội tụ sau đó một đòn quét xuống long đảo, chỉ trong chớp nhoáng hùng vĩ long đảo hoàn toàn biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 299: Ma Long Thần Đế

Nàng sau đó tất nhiên đúng như lời mình nói phá hủy đi Long Mộ, sau này dù có Thần thánh giáng xuống cũng không ai cứu được Kim Long tộc, tin tức truyền ra khiến nàng trở thành cấm kỵ của cả một đại lục.

Từ đó nàng dùng một ngàn năm dưới thân xác con người chu du khắp đại lục cứu người bệnh tật, cảm nhận rất nhiều đau khổ bất công mà muôn loài phải trải qua nàng đã học được cảm thông, nàng muốn gánh hết tất cả mọi nỗi đau cho những người khác.

Nàng muốn mang đi những hận thù, đau đớn, hờn ghen từ đó nàng lại mất một trăm vạn năm để ngộ ra Ma Long Thần Quyết có thể hấp thu tất cả những thứ cảm xúc tiêu cực biến nó thành sức mạnh cho nàng, nơi đâu nàng đi đến cũng khiến vạn vật nhẹ long hơn.

Từ đó nàng trở thành vị thần được người người thờ cúng trên khắp vũ trụ, sau đó nàng mất hai tỷ năm để leo lên vị trí Thần Đế lấy danh hiệu là Ma Long Thần Đế, còn người khác hay gọi nàng là Tịnh Hóa Chi Long.

Tất cả đều nhờ công ơn dạy dỗ của vị Vũ Thần ngày nào, người đã mất vài vạn năm để dạy nàng lên người biết phân biệt rõ ân đền oán trả, thế nên mỗi khi nhắc tới nàng thì đầu tiên mọi người luôn cúi đầu trước vị kia trước.

Ma Long Thần Quyết

Nhân Sinh Như Ảo Mộng, Có Sao Phải Đọa Đầy..... Thân Ta Mang Thân Lực, Linh Hồn Tịnh Hóa Mộng Thương Sinh.

Băng Thần cuối cùng đã tách ra khỏi nàng, đồng thời hần ta đã lĩnh ngộ được Ma Long Thần Đế Quyết, nhưng ngay lúc này hình ảnh vỡ tan cả không gian trở lên sáng chói.

"Tiểu tử tới sớm thật, à không nhầm rồi, còn hơi sớm thì phải."

Một câu nói không đầu không đuôi vang lên còn Băng Thần chỉ nhìn thấy một quả cầu ánh sáng tông trắng vào người hần rồi biến mất, những dòng chữ như tiêu hóa Ma Long Thần Quyết sau đó chúng xoắn lại với nhau.

Băng Thần bật người tỉnh dậy lặng im tiêu hóa thông tin mới ở trong đầu mình, một lúc sau ánh mắt hần sáng choang.

Tạo Hóa Hư Vô Quyết

Nội dung hần chưa hiểu lắm nhưng về cơ bản thì công pháp này giống như một vật thể sống vậy nó ăn hết những thứ Băng Thần tu luyện tập hợp lại thành một thứ mạnh nhất, thậm chí Băng Thần còn cảm giác nó đang thúc đẩy mình tìm thêm những thứ nghịch thiên công pháp khác.

Giống như một đứa bé đòi bú sữa mẹ vậy, Băng Thần lại cảm giác được nó chỉ muốn tốt cho mình, lúc này mười món bảo vật cùng Đế Thiên Lan đều mộng bức nhìn hần, bọn họ cảm nhận được Băng Thần đã lĩnh ngộ được nhưng sao tâm thần hần dường như chẳng có rung động gì cả.

Đế Thiên Lan ngơ ngác nói:

"Người chi mất hai tiếng để lĩnh ngộ."

Sau đó nàng cảm giác hơi mất phong độ sau đó nói:

"Năm đó ta chỉ mất..."

"Một trăm vạn năm, người đừng hòng nói dối khi lĩnh ngộ ta đã nhìn hết quá khứ của người rồi, không ngờ Ma Long lại đi theo Thánh Nhân con đường trở thành Thần Đế, thế giới đầy điều bất ngờ, heo mẹ cũng có thể leo cây."

Đế Thiên Lan then quá thành giận quát:

"Người cùng đám bọn họ mau cút, ta hứa với người thì ta sẽ thực hiện."

Sau đó hần xuất hiện ở bên ngoài tay vẫn đang đặt trên phiến đá, hần thử hỏi:

"Hệ thống "

"Người muốn cái gì?"

Âm thanh của Sinh Mệnh Ngọc Điện vang lên, Băng Thần mỉm cười thầm nghĩ:

"Hóa ta tất cả là thật, bây giờ cuộc sống của ta lại tràn đầy thử thách."

Băng Thần hơi lưu luyến nhìn chiếc cột đá thì thấy nó đang dần vỡ ra, hần tròn trĩnh cả mắt nói:

"Sao lại như thế?"

Bỗng một giọng nói vang lên:

"Ta chuyển qua sống cùng bọn họ người không cần phải lo, có ta ở bên trong thì người cứ yên tâm không bao giờ tâm ma xuất hiện đâu, cũng coi như trợ giúp người nhất định sau này phải hợp sức đánh tên kia ra cút mới được."

Băng Thần mỉm cười không nói gì, hôm này thu hoạch như thế là quá đủ, hần lấy ra hai trang bị kim cương gửi cho Vũ Mộng rồi nói:

"Trang bị người muốn đây, thời gian chương trình truyền hình thực tế đang diễn ra có lẽ khó gặp nhau thường xuyên."

Vũ Mộng nũng nịu nói:

"Ta thì không sao nhưng em gái ta sẽ khó chịu lắm, nhưng biết sao được hết chương trình thực tế thì nhớ đến bù cho ta nhé."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta biết rồi, ngươi cứ yên tâm, mà nếu cần gì thì cứ nhắn tin chỉ cần có ta sẽ gửi qua cho ngươi."

Vũ Mộng cười nói:

"Ta muốn thần khí ngươi có cho được không?"

Băng Thần thần bí nói:

"Ngươi đoán xem?"

Sau đó hắn ta cúp liên lạc chạy thẳng về thành tìm tới Thiên Diệp sau đó hai người cùng nhau out trò chơi, Băng Thần tối hôm đó làm hết com xong thì giao phó cho mọi người rồi đi nghỉ ngơi, quả thực xem hết một kiếp của một vị thần để làm đầu hắn nhức vô cùng.

Nhất là những cảnh nàng khóa thân đứng trước gương khiến cho đạo tâm của hắn ta lung lay mãi chưa vững lại được, hôm nay hắn quyết định ngủ một bữa sớm rồi tranh thủ ngày mai cảm ngộ thêm một chút Tạo Hóa Hư Vô Quyết.

Nhưng có vẻ số đào hoa mà Vận Mệnh Ngọc cho hắn quá nặng liều rồi, Vận Mệnh Ngọc, Sinh Mệnh Ngọc Diệp, Nguyên Tổ Thần Thạch đang khóa thân đứng trước mặt hắn ta.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 300: Cũng như nhau cả thôi

Nhưng vấn đề là Nguyên Tổ Thần Thạch trên tay còn có một con dao sắc lẹm lẹm từ đá quý, nàng nhìn hắn nói:

"Chúng ta cá cược bây giờ thực hiện, kiếp nhân sinh quá nhiều dục vọng, chỉ cần cắt thứ đó đi đảm bảo vô dục vô cầu tốc độ tu luyện sẽ bão táp tăng lên như vũ bão."

Sinh Mệnh Ngọc Diệp mặt lạnh tanh nói:

"Nàng ấy nói không sai chút nào, ngươi cứ yên tâm vừa cắt xong ta liền sẽ giúp ngươi làm lành vết thương, đảm bảo không đau chút nào cả."

Băng Thần hừ một tiếng đứng lên ôm lấy Nguyên Tổ Thần Thạch, kéo hai cô nàng đè xuống giường nói:

"Các ngươi nghĩ cắt thứ đó của ta đi dễ dàng như thế sao? Ta sẽ cho các ngươi biết tay, đảm bảo người thắng cuối cùng sẽ là ta."

Nguyên Tổ Thần Thạch cùng vận Mệnh Ngọc mặt không cảm xúc nhìn hắn còn Sinh Mệnh Ngọc Diệp thì từng là con người lên khi hắn coi hết ra thì hơi ngượng ngùng Băng Thần ngay lập tức biết trong ba người ai là người có điểm yếu, hắn lập tức xả vào Sinh Mệnh Ngọc Diệp khi hai người kia vẫn còn đang mở mắt nhìn chăm chăm.

Hắn bắt đầu công việc của mình, dùng hết kỹ năng thượng thừa của mình để kích thích nàng, dưới hình dạng nhân loại thì nàng cũng giống y hệt một nhân loại nữ nhân, da nàng đỏ hồng đáng yêu vô cùng, nửa tiếng sau nàng đã rên rĩ như chưa từng vậy.

Nguyên Tổ Thần Thạch lắc đầu nói:

"Nàng từng là con người thế nên phòng tuyến quá kém."

Vận Mệnh Ngọc nhắm mắt lại hội tính toán sau đó mặt nàng cũng trở lên đỏ hồng, nàng dung năng lực tiên tri để biết trước tương lai của mình nhưng đã tự mình hại mình, Nguyên Tổ Thần Thạch thì trọn mắt nhìn đồng đội chưa đánh đã thua.

"Còn có ta, thứ kia chắc chắn hôm nay sẽ cắt được nó."

Băng Thần chẳng thèm để ý nàng mà cứ chinh chiến cùng hai cô nàng kia, đến tận giữa đêm khi hai nàng ngủ thiếp đi thì hắn ta mới chuyển qua Nguyên Tổ Thần Thạch. Tay hắn nhẹ vuốt từng đường nét trên thân thể nàng, ngậm lấy làn môi đỏ thắm.

Nàng hừ một tiếng rồi nói:

"Làm gì thì làm nhanh lên con đến phiên ta."

Băng Thần cười lên nói:

"Miệng nói một đằng nhưng xem thân thể của ngươi đi sao lại hồng hào hết cả lên."

Sau đó Băng Thần nhào tới, đôi nam nữ sau đó làm hết những gì có thể, Nguyên Tổ Thần Thạch một lúc sau vẫn còn cứng rắn giữ lấy lý trí của mình, nhưng không biết từ bao giờ nàng lại đã hoàn toàn quên hết mọi thứ.

Mười hai giờ chưa hôm sau Nguyên Tổ Thần Thạch ngã trên người Băng Thần về mặt mê cực độ, nàng đã sớm quên đi tất cả mọi thứ xung quanh, tất cả dường như mê muội. Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế nào ngươi thua rồi, bây giờ phải sao làm sao đây?"

Nguyên Tổ Thần Thạch đầu óc chóng rối chẳng nói được gì, nàng lẩm nhẩm:

"Làm sao, làm sao?"

Băng Thần đặt nàng xuống giường từ trong tủ lấy ra một tấm chăn khô đắp cho ba người các nàng, trước khi đắp mền lại hắn không hỏi cảm khái, hóa ra bên cạnh mình không biết từ bao giờ đã có nữ nhân như thế này đồng hành.

Khi hắn đi được nửa tiếng thì Sinh Mệnh Ngọc Điện mở mắt ra đẩy vai Nguyên Tổ Thần Thạch nói:

"Từ đứng có già chết tỉnh lại cho ta, hôm qua ai hùng hồn nói ta nông cạn thiếu ý chí lực, thế mà trong đêm lại hết to thế, đã thế ta đang hưởng thụ ngươi còn đẩy ta ra để giành lấy, thân là tỷ tỷ ngươi phải phải thấy xấu hổ chứ."

Nguyên Tổ Thần Thạch xấu hổ mở mắt ra nói:

"Ta làm sao biết được cảm giác sẽ sung sướng như thế cơ chứ, lúc đó ta đâu có còn lý trí đâu mà muội cứ bắt bẻ làm gì? Với lại cả ba cũng giống nhau cả thôi, hai người cũng la hét kếm gì ta đâu."

Nàng nói xong ngoái đầu lại bàn thì thấy trên bàn đã có sẵn ba tô đồ ăn cùng một mẫu giấy có ghi:

"Các nàng đã thua rồi bây giờ cả ba là của ta, phải cố gắng học hỏi để sống với ta như một con người, quyển sách ta đặt trên bàn đấy đọc đi."

Nguyên Tổ Thần Thạch bĩu môi nói:

"Ai thèm làm nữ nhân của ngươi."

Sinh Mệnh Ngọc Điện cười khở nói:

"Lời nói luôn đi kèm với hành động, trước tiên tỷ có thể chứng minh bằng cách buông tay của mình ra."

Nguyên Tổ Thần Thạch thản nhiên nói:

"Ba chúng ta cùng coi."

Ba người vừa ăn vừa coi sau đó Vận Mệnh Ngọc nói:

"Người này chinh phục được chúng ta thì cũng bình thường thôi các ngươi không cần phải như thế."

Sinh Mệnh Ngọc Điện ngạc nhiên nói:

"Tại sao?"

Vận Mệnh Ngọc cười nói:

"Hắn ta do ta lựa chọn tới đương nhiên phẩm tính phải rất tốt là thứ nhất, trong thời gian làm nhiệm vụ đã bao nhiêu lần chúng ta cảm động vì những hành động lớn nhỏ của hắn rồi, chúng ta là Thông Thiên Khí cũng có tình cảm giống như con người chẳng qua chưa có tình yêu nam nữ lên chưa biết thôi."

Cho hắn một cơ hội cũng cho chúng ta một cơ hội, nếu cứ tồn tại một cách nhàm chán thì thà rằng để bị luyện hóa từ đầu cho xong, tim ta đã rung động ta sẽ trân trọng cảm giác này, ta muốn có một cuộc sống như một con người, còn các ngươi muốn sao thì tùy."

Hai cô nàng giật mình thầm nghĩ đến lời nói của Vận Mệnh Ngọc nhưng hai nàng vẫn im lặng không nói, còn hai nàng nghĩ gì thì chỉ có trời mới biết được. Quan trọng nhất là mọi chuyện đã xảy ra rồi hai nàng bắt buộc phải đưa ra lựa chọn cho mình dù tốt dù xấu.

Vận Mệnh Ngọc thì rõ ràng đã tuân theo mong muốn của Băng Thần, nàng tiếp tục ăn uống đọc sách, sống như một con người không phải sung sướng hay sao lại tự đi gò bó mình làm gì.

Ăn xong sau đó nàng lại lên giường nằm đọc sách, Sinh Mệnh Ngọc Diệp dường như cũng đã đưa ra quyết định của mình, nàng ăn nhanh sau đó lên giường nằm cùng Vận Mệnh Ngọc rồi hỏi:

"Tỷ đọc sách này giờ có tìm ra điều gì không?"

Vận Mệnh Ngọc mỉm cười nói:

"Trước tiên là cái tên."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 301: Thăng cấp chóng mặt

Nguyên Tổ Thần Thạch nghe thấy Vận Mệnh Ngọc thì húp hết một tô súp rồi nhanh chóng lại hóng hớt, hai người kia đã đi trước nàng theo sau cũng không có gì xấu hổ cho lắm.

Vận Mệnh Ngọc khi này mới giải thích:

"Chúng ta phần lớn là những bảo vật tên thì thật sự mấy người có đâu, tính ra thì chỉ có nàng có thôi."

Vận Mệnh Ngọc chỉ Sinh Mệnh Ngọc Diệp rồi nói ra suy nghĩ của mình, thấy hai người quan tâm thì nàng nói:

"Mục đích cuối cùng của chúng ta không phải là hoàn toàn trở thành giống như nhân loại, không phụ thuộc quá nhiều vào bản thể hay sao, nhưng bây giờ thì chúng ta vẫn chưa làm được. Có điều có một số thứ chúng ta phải chuẩn bị trước nếu muốn hòa nhập sau này chứ phải không."

Hai người kia gật đầu đồng ý thì nàng mới tiếp tục nói:

"Tên của chúng ta gọi nhau thì không phù hợp, thay vì như thế sao không đổi một cái tên phù hợp luôn cho dễ gọi, ví dụ như ta thì chỉ cần bỏ đi chữ Ngọc là xong, gọi là Vận Mệnh hay hơn hẳn đấy chứ. "

Hai người kia lại tiếp tục gật đầu, mọi người bàn luận liên tục về rất nhiều vấn đề mà lúc này nhân vật chính của chúng ta cũng không rành rồi, hẳn ta đang di chuyển nhanh đến tòa thành tiếp theo, cũng là nơi Quân Oanh Oanh, Nhạc Thanh Thanh, Mộng Phi, Lý Tinh, Thương Nhục Nhục, Thanh Nhân dừng chân.

Băng Thần đã nói cho bọn họ chạy đến đó để hẳn ta có thể thuận lợi kéo cấp cho bọn họ, lần này hẳn ta đi tới cực nhanh vì hẳn đánh quái vật thì thấy rơi ra vật phẩm truyền tống lệnh. Tuy chỉ xài được một lần duy nhất nhưng như thế cũng đã tốt chán rồi.

Băng Thần khi nhận được thông báo rằng các nàng đánh xong boss rồi chuẩn bị truyền tống lên đại thành thì đã đợi trước từ bao giờ, Tân Sinh thế giới lần này đại biến quá lớn nhưng con người cũng thích nghi một cách cực kỳ nhanh chóng, thậm chí phát triển hơn rất nhiều.

Trang bị bạch kim thời kỳ trước đến giờ phút này còn chưa có thì bây giờ đã có nhiều người mang ra bán lấy tiền, thậm chí Thần Khí hay Kim Cương trang bị cũng rất nhiều thứ xuất thế vào giai đoạn này.

Truyền tống trận sáng lên sáu bóng người xuất hiện trước mặt hẳn, trên người của bọn họ trang bị Kim Cương sáng chói, đồng thời cũng làm cho những người chuyên mời gọi của các công hội tránh xa thì thừa biết các nàng tất nhiên phải có công hội rồi.

Mà công hội có thể xuất ra trang bị Kim Cương thì đến lúc này chắc chắn chỉ có Nữ Vương Cung mà thôi, tránh xa Băng Thần là tiêu chí được ưu tiên thế nên tránh xa luôn kẻ cạnh hẳn cũng là rất tốt. Dù sao người ta đánh mình cũng trừ chỉ số gốc, đâu đùa được hơi nhảy một tý là thành phế nhân ngay.

Băng Thần tuy bị mất thế nhưng trong các nàng phần lớn đều còn lạ gì hẳn thế nên chỉ cần nhìn ánh mắt là sẽ nhận ra ngay, hẳn ta cũng chủ động đi tới nói:

"Mọi người đi theo ta, ta mang các người thăng cấp."

Có vẻ như hôm nay là ngày thể hiện của Băng Thần hay sao mà mới đi được năm phút đã gặp boss, hẳn ta nhìn mấy nàng nói:

"Các người giữ phạm vi an toàn, ta lên xử lý nó nhanh thôi."

Băng Thần tốc biến lên sau đó chỉ cần một phát Quang Minh Cầu hết hiệu ứng thì boss ra nằm xuống, kinh nghiệm chia bảy tuy chỉ hơn 100000 nhưng cũng đã nửa ống của mỗi người, sau khi thu phục con tiểu boss này thì hẳn ta dẫn các nàng đi tiếp.

Sau đó có thể chắc chắn là ông trời muốn cho hắn ta cơ hội thể hiện khi mà gặp boss liên tục đến gần trưa thì chỉ sau vài tiếng các nàng đã cấp 25 hết rồi, Băng Thần cực kỳ kinh ngạc trước tần độ gặp boss của mình lúc này.

Giết xong một con cấp 50 boss cho mỗi người cực nhiều kinh nghiệm thì các nàng đồng loạt lên 26, không dừng lại ở đó một tiếng vang từ xa một con boss Trâu cấp 60 lao tới, hắn ta lập tức phản ứng gào lên:

"Các người mau tránh qua một bên, càng xa, càng tốt."

Mấy nàng cũng thừa biết mình không hề phải đối thủ của nó thế nên nhanh chóng tránh sang một bên, Băng Thần thì nhanh chóng kiểm tra tin tức cụ thể của nó.

Hóa Ma Ngưu

Độ quý hiếm: Thánh cấp

Cấp: 60

Sinh lực: 90 triệu

Công kích: 20000

Tốc độ: 14000

Phòng thủ: 13000

Kỹ năng: Húc (lao tới húc vào người đối phương gây ra sát thương 300% kèm theo cả hiệu ứng suy yếu trong 30 giây) Cuồng Nộ (Tấn công tăng 100 % trong chiến đấu, không biết đau đớn, chiến đấu liên tục cho tới chết.)

Hắn nhanh chóng rải bẫy ra để cho nó dậm vào còn bản thân lui ra sau không ngừng kéo tên cầu máu nó, cũng như con vượn con trâu này chỉ hoàn toàn không hề có não thể nên bị giết một cách vô cùng dễ dàng bởi Băng Thần.

Boss vừa chết đi thì tiếng trầm trở thán phục vang lên

"Băng Thần huynh hay quá."

Quân Oanh Oanh lao lên ôm cứng lấy tay hắn, Băng Thần tỉnh hóa trang bị của nó rồi hỏi xem các nàng có ai cần không, nhưng rõ ràng một cái trang bị có hình con trâu thì hoàn toàn không phù hợp một chút nào cả.

Hắn đành như mọi khi vọt qua một bên trong hành trang rồi đợi sau này sẽ tính tiếp, dù sao thì những thứ này cũng là trang bị kim cương mà, sớm muộn cũng sẽ có người không biết xấu hổ mà xài chúng nó.

Mà mặc trên người trang bị vào lúc này thì oai phong phải biết chứ xấu hổ gì, sau đó hắn nhìn chiếc Kiến Bang lệnh thờ dài, sao số mình quá hên hay do giết quái cấp 60 thì sẽ được đồ. Hắn nghĩ gì các nàng không biết nhưng các nàng biết được rằng chỉ mất một chút thời gian đã lên cấp 30 rồi.

Lên cấp bão tố khiến cho, bọn họ chẳng khác mào hack cả.

Kết thúc ngày hôm ấy Băng Thần cùng các nàng đều hưởng được rất nhiều thứ, quan trọng kinh nghiệm câu bọn họ đã tăng nhanh một cách chóng mặt, vượt qua hết toàn bộ những dự kiến trước đây.

Nhưng tất cả những thứ này thì cũng nhờ Băng Thần đơn phương cô gắng mà thôi, còn các nàng thì vẫn tạm thời chưa làm được gì. Quái vật cấp thấp còn được chứ cấp cao thì các nàng hoàn toàn bó tay.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 302: Tăng tốc

Băng Thần quyết định sau khi kéo các nàng thì chính mình phải tăng lên tốc độ tu luyện của bản thân, Thần Đế quãng đường còn quá dài nếu không tăng tốc thì bao giờ mới tới đích.

Ngày hôm sau hắn ta nhanh chóng dùng số bù dịch chuyển còn lại dọc theo hành trình nhanh chóng tiến lên, tuy dịch chuyển nhưng phạm vi mỗi tấm bù đều có giới hạn riêng của mình thế nên hắn ta sử dụng đến tận cuối cùng rồi thì cũng vẫn còn cách hai tòa thành nữa.

Lúc này thì hẳn ta không còn lè mè nữa mà lập tức di chuyển ngay, những nơi này cũng tràn đầy quái vật cấp cao khiến Băng Thần lên cấp nhanh như gió, hai ngày thôi hẳn đã một lần nữa gần ra khoảng cách với người xếp thứ hai mươi cấp độ.

Hôm nay hẳn đã bắt gặp một con Cầu cấp 70

Hắc Cầu Đại Vương

Độ quý hiếm: Thần cấp

Cấp: 70

Sinh lực: 300 triệu

Công kích: 80000

Tốc độ: 15000

Phòng thủ: 24000

Kỹ năng: Cẩn xé (Gây sát thương liên tục 100% / giây) Siêu Thính (Tất cả các chiêu thức gây mất tầm nhìn vô hiệu, boss dùng thính giác dễ dàng xác định phương hướng), Mắt Đêm (Nhìn rõ hơn vào ban đêm)

Con boss này hoàn toàn không nhìn Quang Minh Cầu cùng Hắc Âm Hàng Lâm, lại còn nhanh nhẹn như thế bắt buộc phải dùng cách khác để giết nó, trước khi khiêu chiến phải chuẩn bị mọi thứ thật kỹ càng.

Băng Thần trước tiên mở bảng chỉ số của mình lên, trong chiến đấu thì mọi thứ phải chính xác tuyệt đối nếu không sẽ dễ gây ra biến cố, tuy rất khó để mình có thể chết nhưng không có nghĩa là không thể.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 60) (Chiến lực: 1754000)

Danh hiệu: Kẻ dẫn dắt (Npc luôn có hảo cảm nhận nhiệm vụ xác suất đề cao)

Exp: 300000 / 3 tỷ

Huyết mạch: Long Huyết (45 %)

Chức nghiệp: Quang Âm Từ Thần

Sinh lực: 400000

Lam: 1028000

Công kích: 120000

Phòng thủ: 46000

Tốc độ: 12000

Trí lực: 3380

Thể chất: 28200

Kỹ năng: Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Âm Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Trang bị: Sát Thần Kiếm, Bạch Huyết Chiến Y, Ngân Lang Thần Bộ, Thiên Thần Vương Miện, Thần Vũ Dây Chuyền, Vô Hạn Sáng Thế, Tạo Hóa Điện Linh Khí, Hắc Long Hồn Cung, Tạo Hóa Hư Vô Thủ (Đang trang bị)

Sủng thú: Lam, Ngân, Bạch, Tiểu Bạch, Tiểu Hắc.

Sát thương mình gây ra lúc này đã có thể nói là cực đại nhưng con boss này sát thương cũng vô cùng lớn, chỉ tính việc vị nó giữ lại thì 400000 máu cũng chỉ cảm cực được 4 giây thế thể nên không thể mắc bất cứ sai lầm nào mới có thể giết chết nó.

Bây giờ là ban ngày, trước tiên phải rải Quang Minh Bẫy Rập chỗ có ánh sáng chiếu tới còn Hắc Âm Cạm Bẫy thì thả vào nơi bóng râm, nghiên cứu kỹ địa hình thêm một lần nữa thì hẳn ta mới bắt đầu công kích.

Rút ra Hắc Long Hồn Cung đặt tên lên từ trong gốc cây ra liên tục xạ tiễn, khi những mũi tên sắp trúng đích thì đang nằm nhắm mắt bỗng nhiên mở mắt ra nhìn lấy hẳn ta, Băng Thần đã tính trước thế nên những mũi tên này đều hướng về vùng chân.

Con chó muốn đứng lên nhưng tác dụng của Hắc Long Hồn Cung chân nó hơi run rẩy vì phần linh hồn nơi đó đã bị tổn thương, nó muốn lao tới cắn Băng Thần nhưng không thành công.

Trên đường còn bị dậm phải không biết bao nhiêu cái bẫy, Băng Thần leo lên cây tiếp tục xạ tiễn xuống dưới, con chó rống lên rồi lao lại xô đổ cái cây nhưng Băng Thần đã dịch chuyển qua cái cây khác tiếp tục xạ tiễn.

Với tác dụng của Hắc Long Hồn Cung thì con chó càng lúc càng kiểm soát thân thể khó khăn hơn, nhất là vùng chân gần như hoàn toàn mất cảm giác, Băng Thần rút kiếm ra giết chết nó sẽ được cộng thêm 800 công kích, nhất định phải tận dụng thời cơ.

Băng Thần đang muốn đi tới thì bỗng nhiên dừng lại một khắc vì hắn thấy nhịp thở của con chó kia rất lạ, hắn tốc biến lại gần con chó nhưng không chém mà lập tức thi triển Hắc Âm Giết Chóc bay về đằng sau.

Đúng như hắn nghi ngờ con chó chỉ giả bộ, nó chồm lên cắn, không phải Băng Thần nhanh trí thì đã bị nó toán được rồi, nhưng cũng vì chồm lên hụt làm cho nó bị chậm đi vài giây.

Băng Thần chém liên tục những phát chém thật đau

- 4500000, -4520000.....

Băng Thần người chơi đã giết boss Hắc Cầu Đại Vương nhận exp 100 triệu (100 triệu / 3 tỷ)

Liên tục sáu phát khiến con chó gục ngã hóa thành các món trang bị, nhưng không ngoài dự tính của hắn ta vẫn là trang bị Kim Cương cùng Kiếm Bang Lệnh, có vẻ nếu trình độ người chơi đến được mức 60 thì có thể tùy ý kiến tạo bang hội vì boss rơi ra rất nhiều kiếm bang lệnh.

Nhưng lượng kinh nghiệm nhận được thì đủ để hắn ta hài lòng, nhưng người vui nhất không phải là hắn mà là Đoàn Dự, tên này khi đang đánh boss thì nhận được thông báo lấy được 30 triệu kinh nghiệm từ Băng Thần thì lập tức la toáng lên.

Mấy ngày nay hắn nhận được kinh nghiệm từ Băng Thần là rất lớn thế nên chính hắn cũng ước tính được sức mạnh của Băng Thần lúc này, nhất định Băng Thần đã giết được boss thấp nhất cũng phải 70.

Mấy cô nàng khác thì chỉ có thể hâm mộ, thậm chí mấy bà vợ của Băng Thần cũng có chút không vui khi các nàng lại không tăng cấp nhanh như hắn, nhưng khi biết chính xác nghề chức nghiệp của hắn thì họ hiểu những kinh nghiệm đó là hắn lên có.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 303: Lấy hi sinh đổi lấy Tân Sinh

Băng Thần giết xong con chó thì gửi hết mấy cái Kiếm Bang Lệnh về cho Khang Tiểu Vũ, hắn chỉ giữ lại một cái cho Vũ Mộng, mở thông báo nói chuyện với Khang Tiểu Vũ lên là hắn liền dặn dò:

"Tổng cộng có sáu cái Kiếm Bang Lệnh, nàng làm như thế này."

Hai người trao đổi một hồi lâu sau đó Khang Tiểu Vũ ánh mắt lấp lánh mừng rỡ nói:

"Lão công sao ngươi có thể thông minh như thế nhỉ? "

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không thông minh thì bây giờ ngươi còn gọi ta lão công ư, có khi còn đang sai bảo ta hết chuyện này đến chuyện kia, ít nhất cũng phải thông minh hơn người thì mới cho ngươi vào trong được."

Khang Tiểu Vũ bĩu môi nói:

"Ta chẳng qua bị ngươi lừa thôi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nếu có thể thời gian quay lại quá khứ ngươi sẽ không hối hận chứ? "

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Nếu cho thời gian quay trở lại ta nhất định sẽ không rơi vào tay huynh."

Băng Thần ngạc nhiên, nàng mỉm cười rồi nói:

"Ta sẽ chủ động cưa đổ huynh, thôi không tán dóc nữa mấy tỷ muội đang đánh boss ta phải tập trung lại đây."

Sau đó nàng cắt đi liên lạc, Băng Thần tiếp tục mở ra liên lạc với Vũ Mộng, mở ra liên lạc thì thấy nàng ta đang ngồi hóng giò tại một nơi nào đó:

"Ngươi làm sao mà rảnh thế?"

Vũ Mộng nghe thế thì thờ dãi nói:

"Lão công ngươi không biết chứ chúng ta đang đi kiếm Kiến Bang Lệnh cực kỳ mệt mỏi, nhưng bỏ qua chuyện đó đi, ta cũng muốn tìm huynh có chút chuyện phải bàn."

Băng Thần hỏi:

"Có chuyện gì thế?"

Vũ Mộng mỉm cười nói:

"Ta đã thuyết phục được người trong công hội để thành lập liên minh với Nữ Vương Cung, tất nhiên chúng ta sẽ nghe Nữ Vương Cung chỉ huy, dù sao cũng chỉ mới có hai cái công hội theo chế độ mới."

Tối nay Nữ Vương Cung của huynh nên phái một người tới Vũ Mộng để thương thảo, dù sao Vũ Mộng cũng là một công hội lớn tốt nhất huynh lên tự tới, chuyện này nhất định phải thành công bởi mấy công hội khác cũng đã bắt đầu liên kết lại rồi.

Ta tuy toàn quyền phụ trách thương lượng nhưng cũng không thể quá thiên vị Nữ Vương Cung nếu không sẽ gây bất mãn trong công hội, cái này xin huynh hiểu cho ta."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế cũng được tối nay đích thân ta qua thương lượng nhưng các ngươi cũng phải thông báo cho Khang Tiểu Vũ trước, dù sao nàng ấy cũng cai quản sự vụ mai sau các ngươi lại là tỷ muội đừng để mất lòng nhau."

Vũ Mộng mỉm cười nói:

"Chuyện nhỏ huynh cứ yên tâm."

Băng Thần cười nói:

"Thế thì tối gặp rồi nói chuyện, ta đi fram cấp tiếp đây."

Hai người nói thêm vài câu nữa rồi ai làm việc đấy, Băng Thần dù mạo hiểm cật lực đánh quai nhưng cũng chỉ kiếm được 20 con cấp 60 cùng 5 con cấp 70, nghĩ đến chuyện thăng cấp hần không khỏi nhíu mày.

Khi hần còn đang suy nghĩ thì âm thanh trong đầu hần vang lên:

"Không cần nghỉ nhiều, một tuần sau khi dung hợp thể giới các ngươi với một hạ vị vi diện ta sẽ giúp các ngươi thăng cấp trò chơi Tân Sinh này lên luôn, dù sao mai sau chiến tranh còn bao gồm thực lực tổng thể của cả một vũ trụ."

Băng Thần mỉm cười không khỏi mong chờ chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo, trò chơi này khó với người khác nhưng đối với hần ta thì cũng quá dễ rồi. Hần không muốn tìm quái vật đánh cũng khó như thế này, may mà Đế Thiên Lan muốn tạo độ khó cho trò chơi.

Còn về phần nàng làm được hai không thì hần ta tin chắc là được, dù sao nàng cũng là một đời Thần Đế cơ mà, sau đó hần lại nghe tiếng nói của nàng vang lên:

"Ngươi phải gấp rút luyện cấp Hạ Vị vi diện đẳng cấp khởi động là 150, tối đa là hai ngàn, sau khi dung hợp ngươi không đạt cấp 100 thì dù nghịch thiên đến đâu thì cũng hơi bị khó thở đấy."

Băng Thần nhíu mày hỏi:

"Chỉ là hạ vị vi diện mà khi bắt đầu đã cấp 150, vậy thì thượng vị vi diện cùng cao cấp hơn bắt đầu từ đâu?"

Đế Thiên Lan lắc đầu nói:

"Ngươi không lên biết làm gì cho thêm đá kích, nhớ rõ rằng thiên phú của ngươi rất kinh khủng nếu chăm chỉ dur sức bắt kịp bọn họ, đừng có quá quan trọng điểm khởi đầu, bởi vì của ngươi cao hơn rất nhiều."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta chỉ hiếu kỳ thôi chứ thực sự ta vô cùng tự tin vào thiên phú của mình, ngươi cứ yên tâm ta sẽ không để bị chút chuyện con con như thế ảnh hưởng."

Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Vài ngày sau người chết sẽ không ít chắc ngươi cũng phải hiểu những gì ta muốn làm chứ."

Băng Thần tay kéo cung bắn quái, thờ dài nhàn nhạt nói:

"Làm sao mà có thể ai cũng cứu hết được, có hi sinh thì mới có Tân Sinh, ngươi việc làm rất dễ hiểu thôi, dù cho có phải chết một nửa người Trái Đất đi nữa thì cũng rất bình thường thôi, thế thì còn đỡ hơn chết hết."

Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Ngươi có tư tưởng như thế thì rất tốt, người nghĩ thoáng như ngươi thì mới có thể sống lâu được."

Băng Thần nhếch mép thần nhiên nói:

"Cám ơn."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 304: Thương thảo kín đáo

Kết thúc một ngày trong Tân Sinh Băng Thần ra ngoài nấu cơm sau đó mặc đồ đặc lịch sự sẵn sàng đi qua Vũ Mộng công hội, Khang Tiểu Vũ cùng mấy người trong ban lãnh đạo cũng đã chuẩn bị sẵn.

Khang Tiểu Vũ nhìn hán nhàn nhạt nói:

"Thương thảo lần này không thể thất bại nhưng cũng không thể thất thế, ta sẽ giao hết mọi thứ cho huynh thương thảo trực tiếp cũng Vũ Mộng, còn bọn ta sẽ thương thảo với thành viên còn lại của Vũ Mộng."

Băng Thần gật đầu nói:

"Nàng nếu là nữ nhân thì làm sao qua khỏi tay ta, ngươi cứ yên tâm."

Khang Tiểu Vũ bĩu môi trêu chọc:

"Nàng ấy tuy mang hình hài nữ nhân nhưng chẳng khác gì nam nhân cả, huynh vãi về ngoài này vô ích."

Băng Thần cười hừ một tiếng rồi nói:

"Nếu ta chinh phục được nàng ta thì ngươi tính sao?"

Khang Tiểu Vũ tự tin nói:

"Chỉ cần huynh khiến nàng trở thành người của huynh thì ta Khang Tiểu Vũ sẽ tuân theo một điều kiện của huynh dù cho có điên rồ đến mức nào."

Băng Thần cười nhạt nói:

"Ta trí nhớ rất tốt, nếu ta thành công thì nàng đừng hòng bỏ qua."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười ranh mãnh nói:

"Con nếu huynh thất bại thì sao?"

Băng Thần nhún vai nói:

"Thế thì ta sẽ chấp nhận một yêu cầu của nàng, thế nào như thế công bằng rồi chứ?"

Khang Tiểu Vũ gật đầu nói:

"Ta cho huynh thời gian hẳn một năm."

Băng Thần cười khinh bỉ nói:

"Người có kỹ năng tán gái thần thánh như ta lại mất đến hẳn một năm nàng không đùa chứ, tối hôm nay thôi ta sẽ chinh phục xong nàng ta."

Khang Tiểu Vũ há hốc mồm không thể tin được, nàng mỉm cười nói:

"Hình như huynh hơi bị tự tin thái quá rồi thì phải."

Băng Thần nhún vai thần nhiên nói:

"Nàng cứ chờ xem."

Khang Tiểu Vũ không nói gì nữa bởi bọn họ đã tới Vũ Mộ công hội trụ sở rồi, tất cả các thành viên của Vũ Mộ đều nhao nhao ra xem, bọn họ muốn nhìn thấy phong thái của mấy kẻ mạnh nhất Tân Sinh vào lúc này như thế nào.

"Các người nhìn xem người đẹp trai kia có phải Băng Thần đại thần không?"

"Đứng ngay ấy rồi, nghe nói công hội chúng ta mai này sẽ cùng liên minh lại dưới sự chỉ huy của Nữ Vương Cung đấy, không biết có thật không?"

"Tất nhiên là thật rồi, Vũ Mộ nếu có đồng minh mạnh mẽ như thế này thì mới có tương lai, nhất là các cao tầng chắc chắn sẽ hưởng lớn."

"Còn kia không phải là Đoàn Dự sao, các người xem người ta hồi còn làm phó hội trưởng của chúng ta thì như tôm tép nhai nhẹ bây giờ đã top 2 trò chơi rồi, cứ giống như là trúng số vậy."

"Còn phải nói "

.....

Tiếng xì xào bàn tán ở khắp nơi, hiển nhiên những thành viên trong Vũ Mộ cũng vô cùng chờ mong vào cuộc thương thảo này, Thiên Diệp đứng ở ngoài bắt đầu phỏng vấn những thành viên của Vũ Mộ cũng như Nữ Vương Cung người.

Một thông tin nóng hổi như thế này thì dù đang làm truyền hình thực tế thì nàng cũng không thể bỏ qua được, chi tiếc mỗi cái là phòng họp nàng không thể vào, những cũng nhờ thế nàng phỏng vấn được những người bên ngoài nhiều hơn.

Do lên sóng truyền hình thế nên nhiều người phát biểu nghe bác học hẳn, không khí tại tổng hành dinh có thể nói là sôi trào lên, thậm chí khán giả đang xem trực tiếp cũng khá là mong chờ. Hai luồng chế độ công hội mới cũng cũ đang phân luồng, nếu Vũ Mộ cùng Nữ Vương Cung thương thảo thành công thì nhất định sẽ là một uy hiếp lớn cho những công hội có chế độ cổ điển khác.

Băng Thần cùng phái đoàn của Nữ Vương Cung tới nơi thì đám lãnh đạo của Vũ Mộ công hội cũng đã chờ từ bao giờ, cả bên khách khí vài câu sau đó tất cả đều nhanh chóng đi vào chuyện chính.

Hai căn phòng cách âm tuyệt đối được mở ra, hai vị tổng giám sát thương lượng riêng, phần còn lại của ban lãnh đạo thương lượng riêng, tất nhiên kết cục của lãnh đạo cấp cao nhất sẽ quyết định tất cả mọi thứ.

Nếu ban lãnh đạo thương thảo thành công nhưng nhân được tin đổ vỡ từ căn phòng của Vũ Mộ cùng Băng Thần thì coi như thương thảo đã thất bại. Khi hai cánh cửa lớn được đóng lại thì cả thế giới đều nín thở chờ đợi sự khai sinh hoặc đổ vỡ của một đại thế lực.

Liên minh này thương thảo thành công hay thất bại thì sẽ ảnh hưởng đến đại cục của thế giới tương lai về sau, thậm chí những lãnh đạo cấp cao nhất như Long Hiên Viên cũng đang theo dõi để đưa ra phương pháp ứng đối sớm nhất với mọi diễn biến.

Những kẻ đối địch thì ngồi trước tivi cầu mong cho thương thảo sụp đổ.

Nhìn thấy cánh cửa đóng kín lại thì Vũ Mộ lấy ra một tập tài liệu đưa cho Băng Thần rồi nói:

"Huynh xem đi, ta đã cho điều kiện có lợi nhất có thể cho bên huynh rồi đấy."

Băng Thần ngồi đọc thì hơi ngạc nhiên nhưng sau đó không khỏi vì Vũ Mộ buồn bực, nàng hướng về mình quá rõ ràng, hẳn suy nghĩ một chút sau đó để tập tài liệu xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 305: Kịch thích

Hắn đứng lên đi thẳng về phía nàng ôm nàng vào lòng, Vũ Mộng hốt hoảng nói:

"Ta cùng huynh đang thương thảo nghiêm túc huynh lại muốn...."

Nàng chưa kịp nói hết câu thì môi hồng đã bị hắn ta phong bế hoàn toàn, đôi bàn tay to lớn dò sét khắp nơi làm nàng rạo rức hết cả lên, mười phút sau nàng đã hoàn toàn chìm đắm thì Băng Thần đột nhiên dừng tay lại cười tà:

"Bây giờ chúng ta ngừng lại thương thảo đi."

Vũ Mộng mặt mày đỏ chót nói:

"Huynh xấu lắm, đừng đùa ta nữa, yêu ta."

Băng Thần nhếch mép cười nói:

"Đây là nàng muốn đừng trách ta nhé."

Băng Thần chỉ một vài giây để biến nàng thành một con thỏ trắng nằm trên đĩa chờ hắn xơi, làn da trắng hồng thân thể như rắn nước uốn éo làm hắn cũng kích thích vô cùng, hai người chiến đấu liên tục bốn năm tiếng mới dừng lại.

Đợi lấy lại lý trí một chút thì Vũ Mộng mới nói:

"Huynh như thế thì còn thương lượng gì nữa."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Vốn ta chẳng muốn thương lượng gì cả, nàng cùng ban lãnh đạo của Vũ Mộng sẽ nhận ưu đãi tương tự như ban lãnh đạo của Nữ Vương Cung nhưng tất nhiên là có trước có sau, chưa kể chúng ta sẽ tặng Vũ Mộng một Kiến Bang Lệnh, trang bị Kim Cương sẽ có ngay khi ban lãnh đạo bên Nữ Vương Cung đồng ý."

Còn về phần thành viên trung cấp có khả năng sẽ nhận được trang bị Bạch Kim giảm giá đến 60 %, Hoàn Kim trang bị giảm giá đến 90 %, người nghĩ xem chúng ta có cần thương lượng nữa không?"

Vũ Mộng nước mắt chảy xuống, Băng Thần ôm nàng vào lòng vuốt mái tóc dài nói:

"Sao lại khóc?"

Vũ Mộng sụt sịt nói:

"Huynh không biết đâu, ta ở vị trí cao như thế này không biết có bao nhiêu áp lực ập vào người, chính như thế ta mới bị huynh chiếm lấy dễ như thế, nhưng ta lại rất may mắn khi gặp được huynh nếu không thì ta thật sự không biết phải làm sao."

Các công hội khác thì tránh xa cùng thể hiện rất rõ sự thù hận với Vũ Mộng, chúng ta làm cái gì cũng bị cản trở đủ điều, không khí trong công hội lúc nào cũng căng như dây đàn, bây giờ thì tất cả mọi thứ đã kết thúc, cảm ơn huynh."

Băng Thần cười nói:

"Đó là ta lên làm, nàng không cần phải cảm ơn ta làm gì, bây giờ thì lau đi nước mắt mặc tốt quần áo đi ra ngoài báo tin cho người của nàng đi."

Vũ Mộng đứng dậy mặc đồ sau đó tức giận nói:

"May mà ta mặc váy nếu không thì làm sao có thể đi ra ngoài trong khi phía dưới ướt đầm như thế này."

Sau đó Băng Thần nhìn xuống dưới đất cái đồ lót đã ướt sũng của nàng cười tà, Vũ Mộng xấu hổ quá lập tức cầm nó giấu đi nói:

"Nhìn cái gì chúng ta đi ra ngoài nhanh lên, mọi người chắc cũng chờ xuất ruột lắm rồi."

Băng Thần nhìn nàng quay lưng thì tắt đi ghi hình một cách kín đáo, hôm nay nhất định phải ăn mừng thật lớn mới được, một ngày vui như thế này cơ mà.

Cánh cửa đẩy ra mắt Vũ Mộng ngăn lệ làm mọi người tưởng thương thảo thất bại nhưng không, Vũ Mộng mỉm cười nói:

"Chúng ta Vũ Mộng công hội từ nay sẽ liên minh với Nữ Vương Cung với tư cách cấp dưới cũng như đối tác chiến lược, Nữ Vương Cung hoàn toàn có quyền quyết định sự vụ của Vũ Mộng công hội."

Nghe nàng nói thế mọi người của Vũ Mộng công hội không khỏi thở dài, bọn họ biết trước sẽ như thế này nhưng nỗi buồn rất khó giấu, nhưng Vũ Mộng vẫn vui vẻ nói tiếp:

"Đó là nghĩa vụ còn quyền lợi thì bây giờ ta mới bắt đầu thông báo."

Đám người lãnh đạo của Vũ Mộng công hội giật mình, làm sao còn có quyền lợi, không phải chỉ có được Nữ Vương Cung bảo bọc thôi sao. Vũ Mộng thấy mọi người im lặng thì mới nói:

"Từ mai thành viên của Vũ Mộng sẽ thoải mái thu mua trang bị từ Nữ Vương cung với mức giá ưu đãi, Bạch Kim trang bị giảm 60%, Hoàng Kim giảm giá 90 %."

Tất cả các thành viên ban lãnh đạo Vũ Mộng không khỏi há hốc mồm bởi trong bọn họ vẫn có những người đang xài trang bị Hoàng Kim giảm 60 % tranh bị Bạch Kim thì xác định họ sẽ làm nguyên sếp sáo trang rồi.

Vũ Mộng cười nói:

"Nhưng đó chỉ là đối với thành viên bình thường còn 7 người trong ban lãnh đạo cấp cao sẽ được hưởng đặc ân như ban lãnh đạo của Nữ Vương Cung nhưng sẽ chịu sự quản lý của Khang Tiểu Vũ hội trưởng."

Nàng ngưng mắt nhìn rồi nói:

"Băng Thần tổng giám sát đã nói nếu thỏa thuận thông qua thì ngay ngày mai sáo trang Kim Cương sẽ nằm trong kho đồ của các người, bây giờ thì ta hỏi có ai đồng ý thì dơ tay lên."

Nàng vừa dứt lời thì đám người kia thậm chí còn dơ cả hai tay lên, ngu sao không đồng ý, Vũ Mộng thấy thế thì mỉm cười nói:

"Coi như đã thông qua, bây giờ với tư cách lãnh đạo cao nhất của liên minh mời Băng Thần tổng giám sát đi phát biểu trước toàn thể thành viên của Vũ Mộng công hội."

Băng Thần sau đó được nàng dẫn ra ngoài đứng trước mặt đại sảnh, hai thiết bị thu âm thanh lớn vờn quanh hắn, thở ra một hơi sau đó Băng Thần nói:

"Ta đứng ở đây thì các vị cũng biết thương thảo đã hoàn toàn thành công, mọi người cũng sẽ ở dưới sự quản lý của ta, trang bị giảm giá sẽ mở ra cho tất cả mọi người, 90% giảm giá của trang bị Hoàng Kim thì chỉ cần chút cố gắng thì ai cũng có một bộ."

Nếu cô gần hơn thì với 60 % giảm giá trang bị Bạch Kim thì sức mạnh mọi người sẽ tăng đáng kể, đồng thời nếu có ai kiếm chuyện với mọi người thì Nữ Vương Cung thành viên, thậm chí kể cả ta cũng sẽ ra tay, mọi người cùng nhau cố gắng vì một liên minh lớn mạnh."

Sau đó phía dưới không biết ai bắt đầu nhưng tiếng hô vang dội khắp quảng trường khiến tận ngoài phía xa dân thành phố cũng mang máng nghe được.

"Băng Thần muôn năm "

"Băng Thần vô địch "

Băng Thần mỉm cười hùng hồn nói:

"Ta sẽ trở thành vô địch để cho bất cứ ai bắt nạt người của ta cũng phải biết tay."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 306: Nguyên Không Thành đại chiến

Tối hôm đó mọi người ai cũng bận rộn Băng Thần đánh phải chơi đùa với Mộng Phi, Thương Nhược Nhược cho hết đêm, Từ Lan cùng Từ Mộng ban đầu cũng được Băng Thần nhắm tới nhưng Từ Mộng lại tới thời giờ ốm nghén.

Tuy ngàn năm mới sinh con nhưng mỗi năm nàng đều sẽ có vài ngày như thế này, tất nhiên Băng Thần sẽ không bắt buộc, hắn còn làm canh cho nàng ăn sau đó an ủi nàng rất nhiều, khi nàng ngủ say rồi thì mới đi về phòng.

Sáng hôm sau vừa đến giờ đăng nhập thì hắn liền đi vào trong Tân Sinh sau đó nhanh chóng tiến tới Nguyên Không thành , có điều khoảng cách lại cực kỳ xa, có điều quái vật cấp bảy mươi cũng cực kỳ nhiều.

Vài ngày trôi qua Băng Thần liền thăng hãn mười cấp, lúc này giết boss với hắn cũng đã quá dễ dàng, bảng xếp hạng đẳng cấp hắn cùng Đoàn Dự đã

hoàn toàn bỏ xa những người khác về cấp độ, Băng Thần chiến lực cũng tăng nhanh một cách đầy hư cấu.

- 10010000....

Chọn lấy một con quái vật để thử chiêu Băng Thần rất hài lòng với lượng dame của mình bây giờ, Nguyên Không thành cũng không còn xa nữa, phải mau tới thôi. Vừa đi hần vừa mở bảng chỉ số của mình ra quan sát thì không khỏi đắc ý vô cùng.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 70) (Chiến lực: 9754000)

Danh hiệu: Kẻ dẫn dắt (Npc luôn có hảo cảm nhận nhiệm vụ xác suất đề cao)

Exp: 500000 / 30 tỷ

Huyết mạch: Long Huyết (94 %)

Chức nghiệp: Quang Âm Từ Thần

Sinh lực: 1010000

Lamr: 1058400

Công kích: 630000

Phòng thủ: 150000

Tốc độ: 23000

Trí lực: 8380

Thẻ chất: 86200

Kĩ năng: Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Ám Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Ám Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Âm Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Trang bị: Sát Thần Kiếm, Bạch Huyết Chiến Y, Ngân Lang Thần Bộ, Thiên Thần Vương Miện, Thần Vũ Dây Chuyền, Vô Hạn Sáng Thế, Tạo Hóa Điện Linh Khí, Hắc Long Hồn Cung, Tạo Hóa Hư Vô Thủ (Đang trang bị)

Sủng thú: Lam, Ngân, Bạch, Tiểu Bạch, Tiểu Hắc.

Hài lòng đóng lại bảng chỉ số hần ta lướt nhanh đến Nguyên Không thành, nhưng vừa bước tới phạm vi thành trì thì đã nghe thông báo hệ thống.

Quang Minh vs Hắc Ám chiến trường đang mở ra

Lâm thời nhiệm vụ Bảo vệ Nguyên Không thành

Tính điểm danh vọng giết được người chơi hoặc boss cấp cao phe đối địch sẽ nhận điểm danh vọng cao gấp bội.

(Lưu ý: Bị người chơi trận doanh đối địch giết chết sẽ bị phe phái phạt nặng)

Băng Thần biết thời cơ của mình đã tới hần ta một mình lao vào chiến trường. Hắc Long Hồn Cung liên tục xạ tiễn, người chơi phe Hắc Ám cũng như quái vật cấp thấp thường chỉ dính một chiêu thì chết mất xác.

Băng Thần người chơi vừa giết người nhận phải hiệu ứng xấu cấm hồi sinh 24 tiếng

Chỉ có chút thông tin như thế thôi rồi họ cứ lơ lửng ở đấy không thể hồi sinh ở trận doanh của mình, ban đầu thì không ai chú ý bởi đại chiến quá mực loạn nhưng rồi cũng có một người đề ý tới Băng Thần, thấy có người lao về phía mình Băng Thần cũng không khỏi nheo mắt lại nhìn

Nhân vật: Từ Vũ (Cấp 52) (Chiến lực: 644000)

Danh hiệu: Đồ tể (Sát thương tăng cao khi giết người, trang bị có khả năng roi cao hơn khi bị người khác giết

Exp:????? (Ân dẫu)

Huyết mạch: Ma Tượng (50 %)

Chức nghiệp: Ma Tượng Nhân

Sinh lực: 300000

Lam: 8400

Công kích: 12000

Phòng thủ: 15000

Tốc độ: 2100

Trí lực: 1500

Thể chất: 2200

Kĩ năng:???? (Không cùng chức nghiệp không thấy được)

Trang bị: ????? (Người chơi đã ẩn dấu) (Đang trang bị)

Sủng thú: Kim Cự Tượng

Băng Thần mỉm cười cất đi cây cung lấy ra Sát Thần Kiếm ra, hấn đứng đợi kẻ kia lao tới, kẻ nàu rít giọng.

Cự Tượng Ma Thủ

Hấn tông thẳng vào Băng Thần khiến Băng Thần hấn phải lui ra

- 980000

Từ Vũ mỉm cười nói:

"Trông số một trò chơi thể nào, hóa ra cũng bình thường."

Băng Thần mỉm cười nghe hệ thống thông báo

Từ Thần Hấp Hối kích hoạt

Hắc Âm Giết Chóc

"Xoẹt "

Một kiếm chém ra

- 31000000

Vì là ở chiến trường thể nên số sát thương ai cũng thấy, con số ba mươi triệu quả thật quá kinh khủng, nhưng khi bọn họ còn đang cảm khái thì một ánh sáng chói mắt lóe lên.

Quang Minh Cầu hiệu ứng làm cho bọn họ hoàn toàn không nhìn thấy bất cứ điều gì cả, sau đó từng người nhận được thông báo.

Băng Thần người chơi vừa giết người nhận phải hiệu ứng xấu cấm hồi sinh 24 tiếng

Băng Thần người chơi vừa giết người trong trạng thái Từ Thần Hấp Hối người nhận phải hiệu ứng xấu trừ công kích vĩnh cửu 40, Quang Minh Cầu kháng phép vĩnh cửu - 8 (Hiệu quả xấu nhân đôi do khác trận doanh.

Tất cả những người chơi nhận phải thông báo đó đều giật mình nhưng bọn họ không biết bị chém chết mới là một niềm vui, bởi người bị kịch nhất bây giờ mới tới. Một người thanh niên điên cuồng lao tới, Băng Thần giương cung bắn lượng dame khủng khiếp hiện ra.

- 1100000, - 1100000.....

Nhưng kẻ này vẫn lao tới như điên, thông báo của hệ thống vang lên

Tù Hạo người chơi đã kích hoạt Từ Chối Từ Thần (Miễn nhiễm hoàn toàn tất cả các sát thương 5 phút, nhận sát thương sau đó công kích lại địch nhân với sát thương tương tự.)

"Ái chà chà, thật thú vị "

Băng Thần bắt đầu có hứng thú một chút rồi, hi vọng tên này có não một chút

"Người dám giết em trai ta thì nhất định phải chết."

Băng Thần mỉm cười vừa lui nhanh vừa xạ kích, trên người tên kia đã chi chít mũi tên, bốn phút trôi qua Băng Thần bỗng nhiên không bắn nữa mà đứng trên cây nhìn xuống với một nụ cười khó hiểu.

- 3500

Vừa hết Từ Chối Từ Thần thì Từ Thần Phán Quyết nội tại liền kích hoạt

Từ Hạo ngơ ngác không biết chuyện gì xảy ra cho tới khi thông báo hiện làm hấn quân tâm hơn rất nhiều.

Băng Thần người chơi đã giết người bằng Hắc Long Hồn Cung, bị dính hiệu ứng xấu của Từ Thần Phán Quyết, cấm hồi sinh 24 giờ, cấm đăng nhập Tân Sinh 48 giờ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 307: Đại Chiến Hắc Ám Địa Long

Ở bên ngoài Tân Sinh hai anh em nhà này đang ngồi nhìn nhau, hội trưởng của Thần Lâm công hội là Thần Thái lúc này nhận được tin tức rằng bọn họ tử vong trong Tân Sinh thế nên lập tức ra coi xem thế nào.

"Các người bị ai giết, tại sao không hồi sinh mà lại đi ra khỏi Tân Sinh luôn."

Từ Vũ khó khăn đưa ra dòng thông báo trong Tân Sinh cho hấn ta xem, Từ Huy cũng ngó qua rồi sau đó cũng mở ra bảng thông báo của hấn cho hội trưởng Thần Thái xem. Sau đó cả ba đều ngồi ngẩn ra, gương mặt thì tràn đầy suy tư, một hồi lâu sau đó Thần Thái mới hỏi:

"Hai người các người làm sao lại va chạm với Băng Thần?"

Hai người khó chịu nói:

"Công hội chúng ta đang công kích Nguyên Không thành cũng Hắc Ám Thánh Điện đại quân thì Băng Thần không biết từ đâu nhảy ra giết hết tất cả những người hấn thấy, hấn ta cũng chẳng phải đi ra từ trong thành thế nên ta đoán người này làm nhiệm vụ lên đi ngang qua sau đó được gia nhập chiến trường."

Thần Chiến phó hội trưởng của Thần Lâm lúc này mới cùng Huy Vũ đi ra nhìn ba người hỏi:

"Có chuyện gì thế, chi không may bị giết một mạng thôi mà, hồi sinh lại chúng ta đông người hơn đi chơi chết hấn ta, vốn tưởng hấn ta làm rùa rụt cổ ở Bạch Hồ thành ai ngờ dám sang đây nộp mạng."

Thần Thái không nói gì cả, hấn vẫn cứ giữ nguyên cái thần thái đăm chiêu ấy, Từ Vũ cùng Từ Huy lại một lần nữa đưa ra thông tin của mình cho Thần Chiến xem, hai người cũng ngồi xuống đăm chiêu.

Huy Vũ cố gắng suy nghĩ rồi hỏi:

"Sát thương hấn ta gây ra cho người là bao nhiêu?"

Từ Vũ mỉm cười quái dị nói:

"Người muốn chơi hấn thì bỏ đi, một kiếm hấn đánh ra sát thương 30 triệu đấy."

Năm người cứ ngồi đấy suy nghĩ vẫn vơ, cứ mỗi người đến đều lặp lại cái màn này, cho đến khi tận tối khuya cả đám vẫn chưa hiểu lắm về sự hư cấu của Băng Thần, giết người xong thì người ta không được quyền hồi sinh lại.

Thậm chí cấm luôn chơi game, bọn họ dần có cảm giác mình mình chơi không phải cùng một trò chơi với Băng Thần thì phải, Thần Thái thờ dãi nói:

"Những người chết thì nghỉ ngơi đi còn những người chưa bị hấn ta giết thì né xa hấn ta ra rồi đi fram cấp, không được lãnh phí thời gian."

Thần Thái lắc đầu cảm khái:

"Biết vậy lúc đầu ta không chọn Hắc Ám trận doanh làm gì, phiền chết đi được bây giờ làm sao giao phó cho các Thái Thượng trưởng lão đây, tự nhiên ta cảm thấy giống như Băng Thần rất tốt."

Thần Chiến vội vàng lắc đầu nói:

"Nhưng Thái Thượng của Thần Lâm còn có cha của chúng ta làm sao mà lật đổ, huynh chú ý đừng nói ra không thì mệt với cha đấy."

Thần Thái lúc đầu nói:

"Tất cả đã quá trễ."

Thần Chiên ngẩng mặt lên thì thấy cha của bọn họ đã đứng ở cửa từ bao giờ Thần Chiên đành chát vỗ vai anh mình rồi nghiêm túc nói:

"Run "

Hai người lập tức chia ra hai hướng bỏ chạy, Thần Chiên lao ra cửa sổ sau đó đăng nhập vào Tân Sinh ngay khi đang rơi, nhưng khi hắn chỉ cần xoay nhẵn là xong thì cả người cứng đờ không khí xung quang rung động giữ dội.

Hắn ta bị lôi lên, sau đó kéo vào trong phòng, tiếp đó mọi người chỉ nghe được tiếng la hét cầu xin của hai người bọn họ, phải biết cha của bọn họ khó có tiếng, mỗi lần ăn đòn đều rất nặng.

Năm mươi ba tuổi thiên tài Thần Thái có tham gia một game show phỏng vấn, khi người phóng viên hỏi:

"Thần Thái người có thể cho mọi người biết khi người phạm lỗi cha người giáo dục người như thế nào không, là dùng bạo lực hay lời nói."

Thần Thái mỉm cười kể:

"Có một lần ta trốn học đi chơi bị cha ta bắt được ngài cực kỳ giận thế nhưng ta về nhà mấy ngày mà không thấy gì cả."

Dẫn chương trình cùng khán giả không khỏi cảm khái:

"Quả nhiên một gia đình có truyền thống đào tạo ra cường giả làm sao lại dùng bạo lực cơ chứ."

Thần thái thấy người phóng viên bắt đầu khen thì lúc đầu khiêm tốn nói:

"Mọi người không cần quá khen, lần đó ta bị đâm đến mấy ngày sau không mở mắt nổi thì làm sao thấy cái gì được."

Cả trường quay ngạc nhiên há hốc mồm thì Thần Thái mới thật thà mỉm cười nói:

"Ta đang tự hỏi lần này đi quay xong chương trình này ta mấy ngày mới thấy được. "

Và quả nhiên sau đó hắn ta mất bốn ngày mới thấy được, tất nhiên phải có sự trợ giúp rất lớn từ người mẹ chịu khó lăn trứng gà mỗi ngày.

Quay lại lúc đám bữa nhân bị Băng Thần cầm chơi game thì đại boss của Hắc Ám trận doanh đã để ý đến Băng Thần, phía trên tường thành Quang Minh trận doanh người chơi cũng đã để ý tới sự hiện diện của Băng Thần.

"Băng Thần vô địch "

"Đại Thần mạnh nhất quét sạch Hắc Ám "

"Quang Minh chiến thắng Băng Thần vô địch "

"Rác rưởi Thần Lâm bị giết như chó "

"Đại Thần đồ sát hết bọn rác rưởi Hắc Ám đi."

Băng Thần nhìn sinh vật khổng lồ đang nhìn mình khẽ mỉm cười, Tạo Hóa Hư Vô Quyết vận chuyển, tất cả cảm xúc tốt đẹp lẫn xấu đều tràn tới hóa thành sức mạnh cho hắn, hắn cảm giác được thực thể muốn tiến cấp.

Hắn cần một trận chiến thực sự với một đối thủ thực sự.

Tính danh: Hắc Ám Địa Long (Cấp 90)

Danh hiệu: Chuẩn Cự Long (Tất cả chỉ số cộng 20 %)

Độ quý hiếm: Thần cấp

Huyết mạch: Hắc Ám Cự Long

Sinh lực: 800 triệu

Lam: 5 triệu

Công kích: 500000

Phòng thủ: 400000

Tốc độ: 11000

Trí lực: 2000

Thế chất: 50000

Độ thiên cảm: 0

Chiêu thức: Rồng Ngâm (Phát hiện tàng hình, Ngắt quãng chiêu thức niệm chú, giảm thủ quân thể 60%) Long Nộ (khi bị tấn công có khả năng kích hoạt công kích +1000%) Địa Long (Thủ + 50 % trong chiến đấu sinh lực hồi phục + 100 %)

Nó dậm xuống mặt đất ngâm một tiếng, bán kính một cây số xung quanh mọi người chơi hay quái vật đều bị giải tán.

Băng Thần người chơi đã trúng Rồng Ngâm thủ - 60%

Băng Thần cảm thấy cơ thể dòng máu sôi sục hân cười gằn hét lên:

"Tốt lắm tao sẽ chơi hết sức với mày."

Cả người Băng Thần sáng lên mười một chiếc đuôi phiêu động trong gió, vẩy rồng trắng sứ dần phủ lên cánh tay của hắn, mái tóc dài trắng sự tung bay trong gió, trong tay Sát Thần Kiếm phần lưỡi như tỏa ra ánh sáng nhu hòa.

Băng Thần lúc này chẳng khác gì một Nữ Thần bước ra từ trong tranh, mái tóc vốn cột lên xoắn xuống khiến cho bất kể nam hay nữ trái tim cũng không kiềm chế được chệch nhịp. Trông mắt hóa thành hình bông tuyết, xung quanh không gian bỗng như chậm lại con rồng kia lại gầm lên một tiếng nhưng lúc này Băng Thần hoàn toàn miễn nhiễm mọi thứ.

Cầm Sát Thần Kiếm Băng Thần lướt tới, mọi người nín thở xem cuộc đại chiến sắp xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 308: Thiên Thần giáng thế

Chớp mắt thôi hai kẻ thách đấu đã lao tới, một kiếm khí màu trắng từ Sát Thần Kiếm quét ra Địa Long đuôi quét ngang, Băng Thần lập tức tốc biến né tránh, nhưng khi vừa hiện ra thì thấy miệng con rồng đã đang tấp tới.

Hắn Âm Giết Chóc

Hắn xuất hiện từ đằng sau một kiếm đâm thật mạnh

- 120000000

"Ầm "

Băng Thần trúng một đuôi của con rồng vắng xa cả cây số mới dừng lại, hắn đứng lên lau máu ở khóe miệng ánh mắt co lại, khóe miệng nở ra nụ cười trong cực kì điên rồ.

Nhìn ống máu gần trắng xóa của mình Băng Thần mỉm cười gào lên:

"Thế chứ tiếp tục nào."

Sự điên cuồng của một siêu cấp sát thủ, một kẻ thống trị thế giới ngàn xưa kia trời đây

Quang Minh Âm Sát

Hắn đối diện gương mặt khổng lồ nhẹ giọng:

"Đoán xem "

Một tấp tới, Băng Thần xoay một vòng mười một cái đuôi xoắn lại thành một quả chùy khổng lồ đập xuống.

"Uỳnh "

- 254645442

Hắc Âm Địa Long ăn một đoàn trời giáng ngã xấp xuống đất nhưng Băng Thần không vì thế dừng lại, mười một chiếc đôi tụ lại xoay tròn sau đó dùng tốc độ khó có thể tin đâm xuống Hắc Âm Địa Long, chiếc mũi khoan khổng lồ khoan xuống.

Vĩ Xuyên Thiên Hà

Chiếc mũi khoan đụng phải làn da như sắt thép tóe ra từng tia lửa sau đó xuyên qua máu phun tung tóe, nhưng cũng lúc này tiềm năng của địa long bộc phát với ước muốn được sống mãnh liệt khiến nó vùng vẫy.

Nhưng lần này Băng Thần bám thật chắc vào người của nó nhất quyết không buông, mười một chiếc đuôi như chỉ khâu trên da muốn gỡ cũng không rời ra.

"Muốn sống không có cửa, cho người ném thử Luân Đạo Thủ "

Băng Thần nắm tay một vùng không gian xung quanh ảo hóa mọi thứ bị quăn đi, riêng hắn quay lại lúc đang tạo mũi khoan trên không, Hắc Âm Địa Long vẫn nằm xấp trên mặt đất trên người thương tích không vì thời gian chuyển biến mà mất đi.

Lần này mũi khoan không hệt đi đâu cả xuyên qua vết thương xuyên qua đầu của nó

- 300000000

Hắc Âm Địa Long ánh mắt căm hận liếc nhìn hắn, Băng Thần cười ha hả những chiếc đuôi như múa vẽ liên tục lên vết thương.

- 45353545, - 65465546, - 55497875.....

Băng Thần người chơi giết chết boss cấp 90 Hắc Âm Địa Long nhận kinh nghiệm 100 tỷ

Băng Thần người chơi hấp thu huyết mạch Long tộc đạt 100 %

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 31

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 32

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 33

Chúc mừng Băng Thần đạt danh hiệu Dũng Sĩ Đồ Ma (Sát thương với các vật tà ác, hắc ám tăng 300 %)

Chiến trường Quang Minh Hắc Âm thông cáo

Quang Minh phe Băng Thần giết chết Hắc Âm kẻ dẫn đầu.

Hắc Âm trận doanh tạm thời chỉ số - 50 %, công kích - 50%, sĩ khí quái vật - 80 %

Quang Minh trận doanh tạm thời chỉ số + 50 %, công kích + 50%, sĩ khí quái vật + 80 %

Băng Thần gào lên:

"Còn nhìn cái gì giết hết cho ta."

Những người chơi quang minh còn đang ngẩn ngơ trên tường thành bị tiếng quát đánh thức như lũ lụt tràn xuống chiến trường đồ sát.

Nửa tiếng sau

Quang Minh Hắc Âm chiến trường, trận chiến khởi đầu Quang Minh toàn thắng, danh vọng + 5000

Mời tất cả người chơi Quang Minh chọn ra lãnh tụ trận chiến.

Tất cả không có bất cứ do dự hô lên

"Băng Thần vô địch "

"Băng Thần mạnh nhất "

Băng Thần dơ kiếm của mình lên hét to:

"Quang Minh chiến thắng "

Tất cả mọi người hô to:

"Quang Minh chiến thắng "

Thế giới thông cáo

Băng Thần người chơi dừng mảnh vô song lãnh đạo Quang Minh trận doanh thắng trận đầu, danh vọng +100000, Thần khí Thiên Sứ Cánh.

Băng Thần người chơi dừng mảnh vô song lãnh đạo Quang Minh trận doanh thắng trận đầu, danh vọng +100000, Thần khí Thiên Sứ Cánh.

Băng Thần người chơi dừng mảnh vô song lãnh đạo Quang Minh trận doanh thắng trận đầu, danh vọng +100000, Thần khí Thiên Sứ Cánh.

Thông báo vừa dứt thì từ trời cao một luồng sáng chiếu vào người của Băng Thần sau lưng hắn một đôi cánh dài gần năm mét mở ra, hắn có cảm giác như nó là một phần của cơ thể của mình vậy.

Huyết Mạch Long Tộc đạt 100% chất lọc điểm mạnh tiến hóa

Một quả cầu ánh sáng bao bọc lấy hắn ta ba phút sau thì vỡ ra, Băng Thần chiếc cánh trắng sứ mười một chiếc đuôi phiêu phù trong gió, tay chân vẫy rồng càng thêm sáng bóng cả, những sợi tóc trắng muốt ánh lên như kim cương, hắn như một thiên thần giáng thế.

Mấy cô gái lập tức quỳ tay ôm chặt ngực, tim các nàng sắp nhảy ra ngoài rồi.

Băng Thần hít sâu một hơi thân thể phiêu phù không trung hít sâu một chút luồng không khí mới mẻ, ánh mắt khẽ liếc xuống lập tức khiến mọi người đứng không vững. Tàn quân của Hắc Ám thậm chí không buồn chạy trốn, những quái vật hắc ám ánh mắt nhìn Băng Thần thì lại tràn đầy sợ hãi.

Hắn ta thở ra một hơi tốc biến xuống tường thành, một cô nàng đang mở chức năng ghi hình, Băng Thần đoán nàng là người mang chức nghiệp phóng viên, chắc hẳn phải rất quen thuộc với tòa thành này.

Hắn đứng trước mặt nàng nhỏ giọng:

"Cô gái cho ta hỏi Linh Mục lúc có tại thánh đường chứ."

Cô gật đầu theo bản năng, Băng Thần mỉm cười nói:

"Cám ơn người rất nhiều."

Lúc hắn chuẩn bị rời đi cô gái lấy hết sức bình sinh nói:

"Ta là phóng viên có thể cho ta chụp chung một tấm hình để làm tin tức được không?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Tất nhiên "

Nàng đã biết trước hắn ta sẽ cười thế nên quay sang hướng khác đề phòng mình bị bệnh tim, sau đó nàng rất nhanh chụp với hắn, Băng Thần nhỏ giọng:

"Ta đi trước."

Vài cái chớp mắt sau đó thì đã không ai còn thấy hắn đâu cả, vị nữ phóng viên kia lập tức bị những người xung quanh nhìn đắm đuối, nàng ta sau đó thật nhanh trí đăng xuất Tân Sinh. Những người khác đặc biệt là những cô gái tức đến trợn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 309: Kỳ lạ

Băng Thần chỉ một một chút thời gian để đi đến thánh đường, hắn hỏi phóng viên để chắc là linh mục còn ở trong thánh đường, chứ hắn ta biết thừa chốn chốn linh mục phải gặp chuyện gì mới không đi ra ứng chiến lúc thành trì bị công kích như thế.

Khi Băng Thần vừa đi đến cổng thì có hai tên hiệp sĩ chặn hấn ta lại, Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta là Băng Thần nhận ủy thác của Linh mục Bạch Hổ thành mang đồ vật tới cho Linh mục của Nguyên Không thành."

Mấy người lính canh nhìn nhau rồi lại nhìn Băng Thần sau đó mới nói:

"Người cùng chúng ta đi."

Băng Thần vui vẻ đi theo, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ thì không có vấn đề gì cả, đến căn phòng giành cho Linh mục thì hấn rất bất ngờ khi thấy Linh mục đang nằm trên giường nét mặt trắng xám vô cùng.

Một người lính canh lên tiếng:

"Thưa Linh mục người này tự nhận là kẻ chuyển đồ từ Bạch Hổ thành tới nơi đây xin được cầu kiến ngài."

Linh mục nhìn Băng Thần rồi mỉm cười nói:

"Kẻ này có dấu hiệu rằng hấn đã được giáo hoàng chúc phúc thế nên sẽ không có vấn đề gì.Được rồi chàng trai trẻ ngươi muốn giao cái gì?"

Băng Thần lấy ra quyển sổ rồi dâng lên, Linh mục tiếp lấy chậm rãi mở ra nhưng khi đọc xong nội dung thì nét mặt hấn khá kinh dị.Sau đó lại nhanh chóng ấn dấu đi, hấn nhìn hai người lính canh nói:

"Các ngươi mau lui ta có chuyện cần hỏi thăm chàng trai trẻ này."

Hai người hiệp sĩ nhìn nhau rồi nói:

"Chúng ta cáo lui trước."

Linh mục đợi hai người kia đóng cửa lại thì mới hiền từ nhìn Băng Thần hỏi:

"Nội dung của quyển sổ này ngươi có biết rõ không?"

Băng Thần nghiêm túc lắc đầu nói:

"Không, khi chưa có sự cho phép thì tal ảm sao dám làm như thế."

Linh mục mỉm cười nói:

"Ngươi là người mà cả giáo hoàng cũng như linh mục Bạch Hổ thành tin tưởng hết mực thế nên ta muốn cho ngươi biết rằng trong thánh đường này có một kẻ nội gián của Hắc Ám Thánh Điện. Ta mới chỉ tiếp quản nên không biết, ngày hôm qua đi ra ngoài có kẻ đã để lộ hành tung cầu ta khiến cho ta suýt chết.

Bây giờ chiến tranh ngoài thành kết cục còn chưa biết mà ta phải nằm đây, người làm Linh mục như ta cảm thấy thật có lỗi với giáo hoàng, với tín đồ, hi vọng Quanh Minh Nữ Thần không trách phạt chúng ta."

Băng Thần cười nói:

"Chuyện này ngài cứ yên tâm, khi ta đến đây thì gặp quái vật công thành thì đã chủ động dọn dẹp hết tất cả bọn chúng, bây giờ Nguyên Không thành đã hoàn toàn an toàn."

Linh mục trợn mắt bởi hấn cảm giác rất khó tin tưởng ngươi trẻ tuổi này lại có thể làm được như thế, boss công thành cấp thấp nhất cũng phải 90 làm sao một người cấp 73 có thể làm được, sau đó hấn phải gọi người vào hỏi để xác nhận những gì Băng Thần nói là sự thật.

Khi biết được Quang Minh nhờ sự giúp đỡ của Băng Thần mà qua khỏi cơn khó khăn thì cảm thán:

"Người trẻ tuổi ngươi làm rất tốt, bây giờ thì ta muốn giao cho ngươi một việc không biết ngươi có làm được không?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ngài cứ giao nhiệm vụ ta nhất định sẽ cố gắng hoàn thành trong thời gian ngắn nhất có thể."

Linh mục lắc đầu nói:

"Chuyện này rất khó khăn nhưng nghe nói về năng lực của ngươi ta mới lâm thời quyết định giao nhiệm vụ này cho ngươi, tất nhiên nếu ngươi hoàn thành sẽ có thưởng rất lớn, mà trước tiên có lẽ ta lên thưởng cho ngươi danh vọng cũng như kinh nghiệm của nhiệm vụ trước."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cám ơn ngài rất nhiều."

Linh mục lắc đầu nói:

"Đây là thứ người nên được, Quanh Minh Nữ Thần sẽ không bao giờ để cho những người thờ phụng ngài chịu thiệt. Nhiệm vụ giao đồ ta tặng cho người dịch chuyển thể x 20 với phạm vi lớn gấp 10 lần bình thường."

Quan trọng nhất là công lao của người sẽ được thông báo về cho giáo hoàng, người đã chúc phúc cho người thì chắc hẳn sẽ rất vui, còn việc được thưởng thêm cái gì thì ta không chắc chắn lắm."

Linh mục thấy Băng Thần vẫn không có vẻ gì bức xúc thì nói:

"Nhiệm vụ lần này cũng hơi khó khăn nếu người hoàn thành thì ta sẽ dùng đặc quyền của mình trao tặng cho công hội của người danh hiệu Quang Minh Thánh Hội như thế tất cả các thành viên đều được hưởng lợi."

Băng Thần nghiêm túc hỏi:

"Ngài muốn ta đi làm việc gì?"

Linh mục nhìn hắn rồi nhỏ giọng nói:

"Ta có đặt cơ sở ngầm tại sào huyệt trong rừng sâu của đám Hắc Ám Thánh Điện, người này ẩn dấu rất kỹ nhưng không biết tại sao hai ngày nay không truyền tin về người giúp ta đi điều tra một chút, có kết quả thì lập tức về báo cáo."

Sau đó hắn lấy ra một viên đá rồi dặn dò cẩn thận:

"Hòn đá này đi toi càng gần tên kia thì sẽ càng sáng lên trông thấy, kẻ này là một linh mục giả vờ sa đọa để làm nội gián thế nên người cứ yên tâm, ta chỉ lo lắng người này đã xảy ra chuyện rồi."

Nhiệm vụ này người không làm cũng không sao, còn nếu làm thì sẽ phải đối mặt với nguy hiểm chết người, suy nghĩ cho kỹ đi."

Băng Thần mỉm cười sau đó nói:

"Ngài cứ yên tâm ta nhất định sẽ làm hết sức mình, nguyện vì quang minh tử trận cũng không hối tiếc."

Khi hòn đá vào tay Băng Thần thì nó lập tức phát sáng lên một chút, Băng Thần nhận lấy hòn đá sau đó khách sao một hai câu rồi liền đi ra ngoài thánh đường nhưng hắn không đi làm nhiệm vụ ngay vì có gì đó không đúng.

Chuyện này có vẻ không đơn giản như mình nghĩ rồi, giao nhiệm vụ nhưng lại không có thông báo của hệ thống, chưa kể trên người đám thánh đường này hắn lại cảm giác có một tia như có như không dịch ý.

Rõ ràng có cái gì đó không đúng, nhất định phải làm cho ra nhẽ mới được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 310: Lừa trong lừa

Băng Thần lấy ra viên đá được Linh mục đưa cho sau đó Bắt đầu xem xét thì lạ thay hắn ta hoàn toàn không nhìn thấy thuộc tính của vật phẩm. Càng lúc càng trở lên lạ lùng rồi, hắn còn nhớ rõ khi người Linh mục đưa cho hắn thì tảng đá tối đen như mực nhưng khi mình cầm vào thì lại sáng lên rõ ràng.

Hắn nhanh chóng tốc biến vào một nơi kín đáo sau đó mở ra liên lạc với Thiên Diệp, vừa thông được liên lạc nàng liền dùng giọng thiếu kiên nhẫn nói:

"Người tìm ta có chuyện gì thì nói nhanh, bốn cô nương đang bận chế tạo."

Băng Thần cười nói:

"Người hình như quên hai chúng ta ai mới là lãnh đạo thì phải."

Thiên Diệp sững người sau đó cười làm lành nói:

"Người tìm ta có việc gì cứ nói nếu giúp được ta sẽ giúp."

Băng Thần cười nói:

"Ít ra cũng phải như thế chứ."

Nói xong hắn mang viên đá chuyển tới chỗ của nàng rồi nói:

"Cho ta biết xuất xứ của nó hoặc nguyên liệu chế tạo không cũng được."

Thiên Diệp truyền lại tảng đá này luôn cho hắn, may hơi nhúu lại nói:

"Thứ người vừa chuyển cho ta gọi là Diệt Quang Thạch được Hắc Âm trận doanh tạo ra để truy tìm những thành viên cao cấp của Quang Minh trận doanh, nhưng nó có một hạn chế rất lớn là phải do chính một thành viên của Quang Minh trận doanh sử dụng.

Thứ này chính là sinh ra để cho mấy nội gián dung, người làm sao mà có nó, đừng nói với ta là người đã giết một tên nằm vùng của Hắc Âm trận doanh nhé."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không có chuyện gì to tát, người thích ăn cái gì để tối nay ta nấu cho mà ăn."

Thiên Diệp hí mắt lại suy nghĩ một lúc sau thì mới nói "

"Sườn xào chua ngọt đi, các tỷ tỷ cũng hơi thêm món đó, thế nhé lãnh đạo ta phải tiếp tục thăng cấp nghề nghiệp để đóng góp cho công hội nữa."

Băng Thần cúp liên lạc sau đó thờ dài trầm nghĩ:

"Sao mà nói chuyện lại khó vậy trời, cô nàng này quá toàn tâm vào việc mình đặt ra mục tiêu, thậm chí đại mỹ nam như ta cũng không để vào mắt, thật là quá đáng mà, cố gắng nghĩ cách khác thôi."

Lắc đầu tạm thời bỏ qua chuyện của Thiên Diệp hắn ta ắt đầu âm thầm tình toán, bây giờ thì đại khái hắn ta đã hiểu ra mọi chuyện rồi, cái tên Linh mục kia rõ ràng là giả, kẻ này muốn thông qua mình để tìm lấy vị Linh mục thật thông qua Diệt Quang Thạch.

Hắn bắt đầu đi đến cổng thành, núp tại một góc kín rồi quan sát ra ngoài thì Băng Thần thấy được hai người lính canh ngoài của Thánh Đường khi này đang đội nón trùm đầu ngồi ở quán nước. Lòng mảy của Băng Thần không khỏi nhúu sâu lại, hôm qua ăn được một lần trái ngọt khi giết chết Hắc Âm Địa Long khiến hắn nảy ra suy nghĩ muốn giết chết hai người này.

Nhưng hai kẻ này lại cấp độ 100 Băng Thần không tự tin lắm dù cho sát thương lên Hắc Âm hệ lúc này đã là 320% từ rất nhiều nguồn, nhưng quan trọng hai kẻ này mang hình dáng nhân loại thì trí lực sẽ không thấp một chút nào.

Thậm chí nếu xui xẻo thì có khi hai người còn có tư duy chiến đấu thì Băng Thần thắng gần như là chuyện không có khả năng, nghĩ ngợi một hồi thật lâu sau đó thì hắn ta mới ra được quyết định.

Tay nắm thật chặt hắn ta nhìn về phía hai kẻ kia trầm nghĩ:

"Liều mới ăn nhiều được, hi vọng các người đừng quá thông minh."

Băng Thần trước tiên tốc biến ra ngoài thành quan sát hết tất cả mọi thứ một cách thật kỹ càng, trong đầu hắn khi này đã có hẳn một sơ đồ các khu vực xung quanh một cách chi tiết.

Tay vỗ vào một thân cây hắn ta nhắm mắt lại tưởng tượng nếu mình phải chiến đấu với hai kẻ kia ở đây thì sẽ như thế nào, thật lâu sau Băng Thần mới nheo lại ánh mắt khoe môi nở nụ cười lạnh lùng.

"Thế này thì dám kia cùng chí là dăng kinh nghiệm mà thôi, dám tính toán ta thì ta cũng sẽ cho các người một kỷ niệm khó quên."

Băng Thần nói xong thì tốc biến trở lại thành mặc lấy bộ trang bị khác mặt che hết toàn bộ đi lại gần hai người kia một lần nữa để xem thông tin, xem xong một cái thì hắn ta lại tìm lấy một chỗ thay bộ trang bị cũ sau đó đi bộ ra khỏi thành.

Hai kẻ kia nhìn thấy thế lập tức theo sau, bọn chúng muốn giết chết Linh mục thật sự, tất cả những gì Băng Thần phán đoán đều chính xác.

"Đại ca tên tiểu quỷ này sao lại chuẩn bị lâu như thế."

Một trong hai người hỏi bởi hắn ta thấy Băng Thần biến mất quá lâu lên rất khó chịu, người kia hừ một tiếng nói:

"Người thì biết cái gì chút khổ cực này đáng là bao, lần này khi đụng mặt gã Linh mục kia thì mới khó khăn còn đợi tên nhóc này thì không có vấn đề, đại nhân muốn giết tên linh mục sớm để ngừa hậu họa.

Nhưng đồng nghĩa với việc chúng ta gặp phải nguy hiểm lớn hơn, dù cho tên kia có đang bị Hắc Độc quán thân nhưng dù sao cũng từng là Linh mục

không thể coi thường, tiểu tử này càng kéo dài thời gian thì tên Linh mục dính độc càng sâu."

Người ban đầu than thở nghe thế lập tức mỉm cười nói:

"Ta hiểu ý của đại ca rồi, tiểu tử này chậm rãi thêm thì lúc chúng ta gặp tên linh mục kia thì hắn đã đi vào trạng thái hấp hối làm sao phản kháng nữa. Lúc đó giết cả hai sau đó trở về lãnh công, đại nhân khôi phục sau đó chúng ta đại quân chiếm lấy tòa thành này thì chúng ta sẽ trở thành quan to."

Người được gọi là đại ca mỉm cười nói:

"Con rồng ngu ngốc kia chết rồi thì tất nhiên đến thời cơ của hai người chúng ta, đại nhân cứ nói nó thiên phú kinh người, gấp cả trăm lần chúng ta, không phải bây giờ cũng chết dưới tay một thằng nhóc hay sao, súc vật thì dù là Long tộc cũng thế thôi không khá hơn được."

Hai người cười phá lên đi ra khỏi thành mà không hề biết ngoài đó có cái gì đang đợi mình, đi phía trước bọn họ một đoàn Băng Thần khỏe mỗi nụ cười gần họ sẽ không thể nào thấy được.

Bọn họ không biết được mình đã đi vào bẫy của Băng Thần, tất cả trở thành lừa trong lừa chỉ có điều không biết ai sẽ lừa ai mà thôi.

Cả hai bên lúc này đều có sự tự tin tuyệt đối, Băng Thần muốn tể bọn họ để đột phá còn bọn họ coi Băng Thần như một con chó dẫn đường.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 311: Chuẩn ọc chó

Đi đến bên trong cánh rừng sâu Băng Thần thở dài một hơi sau đó quay lại mỉm cười nói:

"Hai vị có lẽ chúng ta lên vào vấn đề chính thì hơn."

Người đại ca hỏi:

"Ngươi có vấn đề gì?"

Băng Thần cười gằn nói:

"Đơn giản thôi ta đây muốn chơi chết hai người các ngươi."

Hai tên kia nhìn hắn rồi nở nụ cười chế giễu:

"Tên nhân loại kia ngươi lấy đâu ra tự tin như thế nhỉ hay tại ngươi giết chết được con rồng ọc chó kia mà nghĩ ai cũng ngu như nó."

Sau đó hai người xung quay hắc khí bốc lên hai con đại cầu khổng lồ đứng trước mặt Băng Thần, vuốt trán của mình một cái Băng Thần nhin cười nói:

"Con rồng kia chỉ là ọc chó theo nghĩa bóng các ngươi thì ọc chó không thể giả mạo, còn ngu như nó không thì để chút nữa ta giúp hai ngươi kiểm chứng."

Băng Thần lúc này mới có thể coi được chỉ số chính xác của hai tên kia

Tính danh: Quỷ Diện Cầu (Cấp 100)

Danh hiệu: Không

Độ quý hiếm: Thánh cấp

Huyết mạch: Quỷ Diện Cầu

Sinh lực: 1.9 tỷ

Lam: 10 triệu

Công kích: 650000

Phòng thủ: 500000

Tốc độ: 15000

Trí lực: 4000

Thể chất: 50000

Độ thiên cảm: 0

Chiêu thức: Chó Sủa (Làm người khác cực ức chế, có tác dụng khiêu khích tùy theo trí khôn của kẻ bị khiêu khích) Chó Điền (Khi đã chiến đấu không dùng tới đầu óc nữa tốc độ + 200 %, các hiệu ứng khổng lồ - 50 %) Siêu Cấp Bệnh Đại (Bị Quý Diện Cầu cần sẽ dính phải mầm bệnh đại nếu huyết mạch yếu hơn sẽ dẫn tới điên loạn vĩnh viễn thậm chí tử vong, cao hơn thì theo thời gian sẽ khỏi hẳn)

Khi xem xong thì hẳn thở phào nhẹ nhõm hai tên này chỉ được cái trâu chó chứ còn lâu mới nguy hiểm bằng Hắc Ám Địa Long, thân thể hẳn hóa thành hình dạng bán yêu, hai con chó hơi bất ngờ nhìn hẳn.

Cảm xúc của bọn họ lúc này rất muốn làm đông phương bất bại khi biết rõ đối phương là nam nhân nhưng vẫn động tĩnh, Băng Thần kéo cung lên lia về phía hai con quái vật mới khiến chúng nó như búng tỉnh từ giấc mộng.

Một trăm triệu máu theo gió bay mất

Chúng tức giận lao lên, rõ ràng Chó Điền nội tại đã được kích hoạt hoàn toàn, Băng Thần cũng không ngờ mọi chuyện thuận lợi như thế, hẳn đứng yên đó chờ đợi hai con Quý Diện Cầu lao lên.

Khi chúng tới rất gần rồi thì Băng Thần lui nhanh lại Hắc Long Hồn Cung liên tục xạ tiễn vào chân hai con Quý Diện Cầu.

"Crắc, rắc..... "

Băng Thần đã rải không biết bao nhiêu Hắc Ám Bẫy Rập ở trước mặt mình thế nhưng chúng đã hoàn toàn bị bóng đêm che mắt, hai con quái vật sau đó trượt chân thân thể trượt thẳng.

"Ầm "

Thân thể của bọn chúng độ nặng đã phá vỡ lớp nguy trang phía bên trên cái bẫy Băng Thần đặt trước đó, phía dưới thì những thanh thương được dựng đứng đang đợi sẵn, Băng Thần vỗ cánh lên không trung mưa tên giáng xuống.

Năm phút sau Băng Thần hơi nhếch mép bắn những mũi tên cuối cùng

Băng Thần người chơi đã giết chết Quý Diện Cầu huynh đệ boss nhận kinh nghiệm 2000 tỷ (30 tỷ / 3000 tỷ)

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 74

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 75

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 76

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 77

.....

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 80

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 81

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 82

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 83

.....

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 90

Băng Thần mỉm cười hít sâu một hơi nhìn xuống hai cái hố cười khinh bỉ:

"Đã test xong một đám chuẩn óc chó, cảm ơn rất nhiều hahaha "

Hắn thu trang bị vào thăm nghĩ:

"Bỗng nhiên tăng mạnh như thế này, quá là ngoài dự kiến mà hai con chó này đúng là phúc tinh của ta."

Hắn cười nhếch mép tự sướng một cái sau đó quay người đi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 312: Vũ Tông

"Lây như chó, đã chết rồi mà vẫn còn cắn người được, bây giờ mới hiểu tại sao bọn nó được gọi là Quỷ Diện Cầu, quá đáng lắm cơ."

Băng Thần cảm khái một chút sau đó hắn cảm nhận được có một luồng sức mạnh hòa vào trong thân thể của mình, hắn biết rằng mình sắp đột phá ở trong hiện thực rồi, sớm hơn dự kiến thoát ra khỏi Tân Sinh.

Thoát ra sau đó hắn ta tìm lấy một ngọn đồi trống để chuẩn bị thăng cấp, công pháp âm thầm vận chuyển Nguyên khí trong thiên địa bắt đầu dừng động, Nhạc gia hai vị Phong Thần được hắn mời đến để hộ pháp cũng khá bất ngờ với loại năng lượng mới lạ này.

Hai nàng cũng ngồi xuống bắt đầu cảm ngộ riêng của mình, con lốc Nguyên khí do Băng Thần mang tới chính là cơ hội thuận lợi để các nàng có thể cảm ngộ lấy nguyên khí. Trước kia với bộ công pháp đơn giản mà Băng Thần đưa cho thì họ luyện mãi cũng không cảm nhận được gì cả.

Lý do thì cũng chỉ vì bọn họ đã quá tuổi để có thể cảm nhận được nguyên khí, còn một lý do khác là hai người đã quá quen với việc sử dụng sức mạnh của nguyên tố rồi thế nên khó tiếp cận với nguyên khí hơn người khác.

Nhưng bây giờ họ đang chìm trong con lốc nguyên khí, làm sao có chuyện nằm trong nước mà không cảm nhận được nước, các nàng đang dần dần chuyển biến trở nên cảm hơn với tác động một cách tổng thể của nguyên khí.

Sau đó nguyên khí như nước bắt đầu thấm qua da các nàng tràn vào trong thân thể, Băng Thần lúc này thì như một con mèo tắm trong nắng ấm vậy, hắn đang vô cùng hưởng thụ cảm giác này.

Cũng như mọi lần sấm sét lại bắt đầu tu hợp lại nhưng hắn cảm nhận được từng luồng sức mạnh vẫn không ngừng xâm nhập vào thân thể của mình, hắn hơi mỉm cười bởi có người đang cầu nguyện cho hắn ta thành công nhưng cũng không ít người đang cầu cho hắn ta thất bại.

Băng Thần tất nhiên không muốn mất mặt thể nên hắn ta càng cố gắng Tạo Hóa Hư Vô Quyết hấp thu tất cả năng lượng từ cảm xúc của người trong một phạm vi cực lớn, tia chớp trên trời cao cũng tụ tập càng lúc càng lớn hơn.

Sau đó tia sét đánh thẳng xuống người hắn nhưng bị một đám bảo vật tinh lọc thành đồ để hắn ta đi luyện thể, mọi thứ chẳng có gì đặc sắc, Băng Thần sau đó cũng chỉ một 30 phút để thăng cấp lên Vũ Tông.

Mở bảng chỉ số ra, xem xong thì hắn ta vui vẻ đến mức quên luôn vị mấy con chó.

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu Tông Nhất Trọng

Huyết mạch: Thập Nhất Vĩ Hồ Đê (Thần Đê huyết mạch)

Thể chất: Đế Vương Vạn Đạo Thể (Thần Đê thể chất)

Đăng cấp: 21

Lực lượng: 11 triệu

Tốc độ: 10 triệu

Trí lực: 80

Thiên phú: 300

Hồn lực: 50000

Pháp lực: 50000

Mị lực: 250 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp + khí chất + gia thế)

Tin ngưỡng lực:850000 (10000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kĩ năng "Vạn nhân sùng bái")

Nguyên tố:Băng,Lôi,Phong, Âm,Hỏa

Tuổi thọ:3000 +200000

Danh hào:Đế Vương Thần (không chịu bất cứ áp chế nào dưới cấp đối thủ chịu 100% áp chế)

Vì đã biết nhau thế nên hệ thống không còn giao nhiệm vụ cho Băng Thần nữa thế nên dòng nhiệm vụ bị hủy, thay vào đó với nhiều cái đích để hướng tới thì hẳn ta chăm chỉ hơn hẳn, trong lòng áp lực cũng không còn nữa.

Đây có thể nói là lần đột phá nhẹ nhàng nhất của hẳn ta, khi hẳn đang vui sướng thì nghe âm thanh của hai vị Phong Thần

"Chúng ta cần thời gian cảm ngộ cũng như thời gian để củng cố lại tu vi hiện tại, ngươi trở về Nữ Vương Cung trước đi."

Băng Thần chấp tay mỉm cười nói:

"Ta chúc hai vị thành công mỹ mãn,tiểu bối xin cáo lui trước."

Hắn ta nói xong thì bắt đầu rời khỏi nơi đây để lại không gian cho hai nàng, hẳn cảm giác hai người cũng tràn đầy Nguyên khí có lẽ bọn họ sắp cảm nhận được Nguyên khí rồi, bản thân ở lại thì chỉ có thể gây cản trở thôi.

Về đến nhà chưa kịp tiếp tin vui thì Đế Thiên Lan lập tức thông báo:

"Còn vài tiếng nữa thôi chúng ta sẽ dung hợp Trái Đất với một hạt vi vi diện ,ngươi tốt nhất lên bảo vệ thân nhân của mình, đừng để các nàng chạy lung tung, nếu không xảy ra chuyện gì thì sẽ rất khó cứu."

Băng Thần biết tính nghiêm trọng của vấn đề thế nên tìm cách kiểm tra lại hết đám nữ nhân của mình, lúc này ở xa hẳn ta thì chỉ có Vũ Mộng mà thôi, hẳn thờ ra một hơi sau đó mở ra liên lạc với nàng.

Vũ Mộng vừa mở lên chưa kịp nói gì thì Băng Thần đã nói:

"Sắp có đại sự xảy ra, ngươi đến phòng của khách sạn ta sẽ mang ngươi vào trong Nữ Vương Cung mà không bị phát hiện, đừng hỏi gì hết cứ nghe ta là được, nguyên nhân vắng mặt của ngươi ta cũng lo được."

Vũ mộng thấy hẳn ta nghiêm túc như thế thì mới trả lời:

"Thôi được rồi ta sẽ đến phòng khách sạn sau nửa tiếng nữa, dù sao cũng phải xong việc của công hội nữa."

Băng Thần gật đầu nói:

"Đúng rồi nửa tiếng nữa ta sẽ đi tới đó mang ngươi về Nữ Vương Cung, nhất định phải tới đó nếu không ta sẽ tự đi tới Vũ Mộng vác ngươi về."

Cúp xong điện thoại thì hẳn ta liên lạc với Đế Thiên Lan hỏi:

"Chính xác thì những chuyện gì sẽ xảy ra?"

Nàng ta lắc đầu mỉm cười nói:

"Rất nhiều kẻ thì con lâu mới hết, trước tiên thì các vật thể sống bị trí sẽ không bị thay đổi khi hai hành tinh lồng vào nhau, diện tích bề mặt sẽ lớn dần lên, hai điểm trùng lập sinh vật sau đó sẽ gặp nhau, ví dụ ngươi trên đường sẽ có thể xuất hiện thêm một cô gái ngủ cùng chẳng hạn, nhưng cũng rất có thể là một con quái vật."

Băng Thần gật đầu rồi hỏi:

"Tất cả mọi người sẽ tỉnh táo trong quá trình đó?"

Đế Thiên Lan lắc đầu nói:

"Nếu thế thì ta đã không nói rằng nguy hiểm, sáng hôm sau thực dậy thì ngươi sẽ không biết mình phải đối diện với những gì cả."

Băng Thần cũng thờ dai một hơi đầy bất lực,nghe nàng nói thì hẳn ta đã hiểu giống như hai tấm khăn lồng lên nhau, giả dụ người như nhưng con kiến trên khăn thì khi hai chiếc khăn lồng vào các con kiến của hai cái khăn sẽ xuất hiện xen kẽ.

Chưa kể hạ vị vi diện thì tất nhiên sẽ có nhiều quái vật mạnh mẽ hơn một phé tinh như Trái Đất rất nhiều, Trái Đất cũng như tất cả mọi người đều đang gặp nguy hiểm

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 313: Di tản quái vật

Băng Thần đang rất lo lắng chỉ mong sao cho hai chị em Phong Thần Nhạc gia có thể sớm hoàn thành cảm ngộ về lại nơi đây trấn thủ Nữ Vương Cung lãnh địa, như thế sẽ an toàn hơn rất nhiều.

Dù cho lo lắng thì hắn ta vẫn thực hiện đúng kế hoạch, hắn ta phi hành thật nhanh đến khách sạn rồi đợi sẵn, quả nhiên Vũ Mộng rất đúng giờ, khi nàng vừa tới thì liền hỏi:

"Rốt cuộc thì có chuyện gì làm huynh lo lắng như thế?"

Băng Thần không thể nói ra sự thật, hắn ta mỉm cười nói:

"Cũng không có gì đặc biệt lắm, chỉ là ta cảm nhận được nguy hiểm cho tất cả mọi người mà cảm nhận của ta chưa bao giờ sai cả, người phải ở cùng ta cho đến ngày mai thì ta mới có thể yên tâm được "

Vũ Mộng cảm giác lý do của hắn quá cảm tính nhưng dù sao cũng chỉ là ở bên hắn ta một đêm thôi đâu có gì to tát đâu, hai người đi về Nữ Vương Cung trong sự bất ngờ của rất nhiều người, nhưng biểu hiện của Băng Thần lại không có gì giống như ngại ngùng lắm.

Khi cơm nước đã được dọn đi thì Băng Thần mới nói:

"Ta cảm giác trong tối hôm nay sẽ có đại sự xảy ra, tất cả mọi người phải chuẩn bị sẵn tinh thần để đối phó, còn ai nghe lời của ta giống như gió thoảng gặp chuyện thì đừng trách.

Lần này chính ta cũng cảm giác được áp bách thì khó có thể bảo vệ vẹn toàn cho mọi người, trong chúng ta có ba người tu vi cao nhất là Từ Mộng, Lý Tình cùng ta, hai người phải cùng ta thật chú ý."

Tuy chỉ là cảm nhận cá nhân của Băng Thần thế nhưng mọi người cũng bị vẻ khẩn trương của hắn ta ảnh hưởng đến, và lại từ trước tới nay quyết định của hắn chưa bao giờ sai, rồi lại trải qua bao nhiêu truyện kỳ lạ tất cả đều vô cùng tin tưởng hắn ta.

Đế Thiên Lan trong đầu hắn vang ra âm thanh:

"Chuẩn bị đi chỉ còn nửa tiếng nữa thôi."

Băng Thần dặn dò xong xuôi sau đó thì mới mỉm cười nói:

"Có thực mới vực được đạo, mọi người mau vào bữa cơm đi."

Sau đó mọi người cũng rất nhanh chóng hòa vào bữa ăn, mà lần đầu tiên được ăn Vũ Mộng lập tức cảm giác vị giác mình như nổ tung, nàng ngạc nhiên hỏi:

"Những thứ này ai làm thế?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Còn ai trồng khoai đất này, nói cho người biết toàn bộ đồ ăn của lãnh đạo Nữ Vương Cung đều do ta làm."

Vũ Mộng mắt liền lập lánh ánh sao, nàng không thể ngờ hắn lại giỏi thế, vừa ăn nàng vừa âm thầm cảm khái:

"Nam nhân của ta là số một."

Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Ta chọn được một vi diện rất đặc biệt, trong quá trình dung nhập ta có thể cho người hưởng đặc quyền đó là có mình người có thể hoạt động, người sẽ chiêm ngưỡng được hết quá trình đầy thần kỳ này. Quá trình này rất có thể mất đến vài ngày, thậm chí vài tuần.

Không gian thời gian đều dừng lại, nhưng sinh mạng thể của thế giới bên kia người không thể làm tổn thương bọn chúng nhưng có thể di chuyển bọn chúng, nếu người chăm chỉ thì rất có thể nơi đây sau khi mọi thứ kết thúc thì sẽ nhanh chóng trở lên bình thường."

Băng Thần vui vẻ dò hỏi:

"Chỉ có thể thôi sao?"

Đế Thiên Lan nói:

"Người còn phải chú ý đến giai đoạn nữa ta dự tính khoảng hai ngày sau thì điều kiện thời tiết sẽ được khởi động, ví dụ như tuyết rơi hai núi lửa thì sẽ trở lên nóng, chỉ thế thôi người đã hiểu chưa?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Ta đã hiểu rồi, cảm ơn người đã giúp ta nhiều như thế."

Đế Thiên Lan cười nói:

"Trong khoảng thời gian này các món bảo vật cũng sẽ bị thời gian cùng không gian đóng băng, ta phải thi triển thế nên phải ở trong vùng không gian bị ngưng đọng ấy, nhưng người cố gắng đừng làm điều gì quá lớn nếu không có thể xảy ra vấn đề đột phát."

Băng Thần nhú mày hỏi:

"Xảy ra chuyện gì cơ, người thử ví dụ cho ta xem."

Đế Thiên Lan nghĩ nghĩ rồi nói:

"Ví dụ như người sẽ làm một ai đó tỉnh lại giống mình dù cho tỷ lệ này nhỏ vô cùng hay người vô tình phá hủy các lại công trình gây ra tai nạn sau đó chẳng hạn. Thôi không nói nhiều nữa ta bắt đầu đây."

Sau đó chỉ trong một chớp mắt thì tất cả mọi thứ xung quanh đã đứng im lại rồi, Băng Thần thấy chén canh Đoàn Dự đang mức đổ vào bát cũng bị ngừng lại, hắn muốn kiểm chứng toàn diện thế nên bắt đầu tìm người thử nghiệm.

Hắn đi qua bên Đoàn Dự một đám tung ra, Đoàn Dự vẫn ở tư thế cũ nhưng đã té ra đất có điều mặt hắn tuy lồm xồm xuống nhưng sau đó nhanh chóng lành lại như chưa từng có chuyện gì xảy ra. Tiếp đó Băng Thần thử xé cổ áo của hắn xem rách thì có lành lại không thì kết quả nhận được là sự vật thì có khả năng bị phá hủy.

Làm hết tất cả mọi thứ thì Băng Thần mới bắt đầu quan sát ra bên ngoài, bên ngoài cửa kính không biết từ khi nào đã xuất hiện một con quái vật giống như khủng long thời tiền sử vậy. Băng Thần kéo cửa đi ra ngoài sau đó dùng hết sức lực của mình kéo con khủng long này đi ra ngoài phạm vi công hội.

Tiếp đó hắn ta ra soát khắp nơi trong Nữ Vương Cung thì bắt gặp hơn 1000 con lớn nhỏ các kiểu, sau đó hắn bắt chấp một mồi đưa hết đám này ra khỏi Nữ Vương Cung. Đứng trên không trung hắn ta nhìn thấy một con khổng lồ quái thú cao đến 100 mét đứng giữa thành phố nhưng Băng Thần chịu thua.

Có vẻ chuyện ngoài Nữ Vương Cung hắn không quản được quá nhiều thì phải, thở dài một hơi hắn lại qua Vũ Mộ công hội, đứng nhìn tổng quát thì hắn ta cảm khái:

"May mắn thật không có mấy con cao từ 10 mét trở lên, dọn mau rồi nghỉ thôi."

Tiếp đó Băng Thần tiếp tục công việc nhàn chán của mình nhưng về sau hắn ta phát hiện ra một báu vật quý hiếm

Tính danh: Tầm Bảo Thủ

Thực lực: Vũ Vương cửu trọng thiên

Huyết mạch: Tầm Bảo Thủ

Đẳng cấp: 11

Lực lượng: 158000

Tốc độ: 120000

Trí lực: 25

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Kim, thổ, phong, âm

Tuổi thọ: 5000

Danh hào: Nhân Vương (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Luyện thể cảnh 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi

tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Thứ này theo như hệ thống cho hắn biết thì thứ này có thể nói là độc nhất vô nhị, cả vũ trụ chỉ sinh ra một con mà chúng sinh ra như thế nào thì vẫn là điều bí ẩn. Băng Thần lập cần đứt tay mình vẽ khế ước lên trán con Tầm Bảo Thứ, sau đó hắn còn chắc cú hơn khi cho con chuột uống máu của mình.

Như thế này thì thời gian chỉ cần vừa chạy thì Tầm Bảo Thứ liền bị thu phục, và lại hắn đã niệm phong lại cả đồ án ngự linh ám hệ, nhưng khác với Hắc Thiết Xà phải hỏi ý kiến từ lum thì con chuột này thì Băng Thần mạnh tay thu phục luôn, bởi một khi thu phục Tầm Bảo Thứ sẽ trung thành tuyệt đối.

Băng Thần vui vẻ cầm cái lồng có Tầm Bảo Thứ đi về Nữ Vương Cung trong tâm trạng phấn khởi. Nói chung mấy ngày nay đối với hắn đều rất may mắn, con Tầm Bảo Thứ này đã thể hiện độ may mắn của hắn một cách quá rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 314: Trả thù

Về đến nơi thì chuyện đầu tiên hắn ta muốn làm là uống nước, tuy nhiên nước nọc lúc này giống như thạch vậy, Băng Thần xé nát chai nước suối cần từng miếng một.

Nhưng được cái khi vào miệng của hắn ta thì nước lập tức quay trở về dạng lỏng, khi đang cố nhai hết đồng nước thì tầm mắt lại hướng vào một người, không ai khác đó chính là Lý Tinh, cô nàng này nhiều lần có thái độ không tốt với hắn.

Chưa kể đến lần nàng nàng nắm mình đi để khiến cho tim muốn nhảy ra ngoài, nhưng trở ngại rằng mình là nam nhân cùng mấy cô nàng thế nên hắn ta dù có sức mạnh nhưng vẫn không hề trả thù.

Bỗng nhiên hắn nghĩ:

"Bây giờ mình trả thù thì cũng không ai biết cả, Băng Thần ta luôn có oán thì phải trả, ai cũng không thoát được."

Hắn chạy tới vác nàng đặt lên trên bàn rồi thầm nói:

"Trả thù bằng cách nào đây, dù sao bây giờ đánh nàng cũng không có tác dụng gì cả, hay mình thử cách khác."

Băng Thần cười gian tà sau đó nhìn chằm chằm vào hai trái bóng trước ngực nàng cười tà tiến tới, nhẹ nàng kéo xé từng lớp áo của nàng ra thì Băng Thần phát hiện ra phía trước ngực còn bị quần bởi một lớp vải trắng rất dày.

Hắn trợn mắt không thể tin vào mắt mình được, bên ngoài đã to như thế bên trong còn cuốn như thế, nếu giải thoát cho chúng thì sẽ còn như thế nào, Băng Thần tất nhiên không muốn nàng bị những bệnh như ung thư vú lên làm đúng khoa học giải thoát cho hai bé thỏ ngọc.

Tiếp đó như có ma lực nào đó thúc đẩy hắn ta làm hết những chuyện còn lại và hắn lại tìm thấy một con bạch hổ trắng muốt, Băng Thần bắt đầu đối ăn, nước miếng hắn nuốt liên tục muốn kiềm chế cũng không được.

Sau đó chuyện gì tới cũng phải tới, Băng Thần lên lưng ngựa bắt đầu chinh chiến, có lẽ quá hưng phấn lên hắn ta không phát hiện ra con Tầm Bảo Thứ đã cự động được ánh mắt hướng về phía hắn ta nhìn.

Tầm Bảo Thứ đang rất tức tối nó là linh vật của vũ trụ tạo ra lên rất mẫn cảm với mọi thứ, nó vừa tĩnh lại thì đã thấy mình nhận chủ xong rồi, nhưng người chủ nhân này nó lại cảm thấy tâm hồn đen tối âm u của người kia.

Đang rong ruổi Băng Thần tất nhiên không để ý cái gì lúc này hắn ta sắp lên tiên rồi, hắn nhìn nàng cười nói:

"Để xem sau này ngươi có dám bắt nạt ta nữa không, phải công nhận thân thể ngươi tốt thật."

Nhưng được một lúc sau thì hắn giật mình vì một tiếng là thất thanh:

"Tên khốn khiếp ngươi làm gì ta?"

Lý Tinh cử động được, nhận thức được, tuy không hiểu chuyện gì xảy ra nhưng hắn vẫn nhanh chóng ứng đối:

"Đây là trong giấc mơ của ngươi, thử nhìn xung quanh xem mọi người đều không hề cử động."

Lý Tinh có nén cảm xúc lạ lẫm trong thân thể để quan sát thì thấy đúng như hắn ta nói mọi người đều đứng yên, nàng xấu hổ nhìn hắn thầm nghĩ:

"Sao ta có thể mơ đến những thứ xấu hổ như thế này chứ, cảm giác cũng rất chân thực nữa chứ nhưng lại rõ ràng là mơ."

Nàng nhìn hấn nàng đỏ mặt nói:

"Người ngừng lại ngay lập tức."

Băng Thần trừ khi không phải nam nhân thì mới có thể dừng lại ngay lúc này, hấn tiếp tục ba hoa:

"Ta chỉ là tiềm thức của ngươi, trừ khi tiềm thức yêu cầu ta dừng lại thì mới có thể."

Sau đó Băng Thần tiếp tục dẫn dắt nàng năm tiếng nữa mới buông tha, nàng mị nhãn như tơ nói:

"Tại sao lại là tên tiểu tử ta ghét nhất, cảm giác tại sao lại chân thực như thế nhỉ?"

Băng Thần mỉm cười vuốt ve thân thể hoàn mỹ của nàng nói:

"Thực ra là ngươi thích ta nhất thế nên mới mơ về ta, bây giờ vẫn còn trong cơn mơ chúng ta tranh thủ thêm một chút nếu không ngươi tỉnh giấc thì sẽ khó có thể quay lại đây."

Tiếp theo mấy này sau đó Băng Thần mang nàng vào phòng mình chơi đùa tới bên luôn, thái độ của nàng ta cũng dần dần chuyển biến. Đến ngày thứ năm hấn kiểm tra thông tin của nàng lại một lần nữa

Tính danh: Lý Tinh

Thực lực: Vũ Tông nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Vũ Tước (Thần cấp)

Thể chất: Hoán Mạch Thể (Thần cấp)

Đăng cấp: 23

Lực lượng: 5 triệu

Tốc độ: 4 triệu

Trí lực: 28

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Thổ

Tuổi thọ: 1500

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Hấn cười tà, bây giờ hấn rất muốn thấy khi nàng biết tất cả không phải là mơ thì sẽ như thế nào, tưởng tượng thôi đã để huyết mạch của hấn ta sôi trào rồi. Khi hấn còn đang lan man thì Lý Tinh đã leo lên người hấn yêu mị nói:

"Băng Thần yêu thiếp "

Nàng đã quá mê mẩn thế nên không có để ý đồng hồ đã chạy trở lại, quạt trần cùng máy lạnh cũng đã khởi động, khi nàng mệt lử nghỉ ngơi thì ngoài phòng tiếng gõ cửa vang lên:

"Băng Thần huynh có ở trong phòng không thể."

Băng Thần thấy Lý Tinh muốn hét lên thì nhanh tay bịt miệng của nàng lại.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 315: Hoàn toàn sa đọa

Băng Thần lấy mấy tính cầm tay nói:

"Ta có ở trong phòng, có chuyện gì không?"

Quân Oanh Oanh lo lắng nói:

"Huynh đi ra nhanh lên có chuyện lạ lắm."

Băng Thần thần nhiên nói:

"Chuyện xảy ra ta đã rõ mọi người bình tĩnh, chỉ một chút nữa ta sẽ ra ngay."

Khi Quân Oanh Oanh đi ra khỏi cửa thì Băng Thần buông miệng Lý Tinh ra thì nàng lập tức tức giận quát:

"Mau giải thích chuyện này cho ta?"

Băng Thần cười rồi ôm chặt lấy nàng cười ta nói:

"Nàng cũng biết rõ rồi còn gì sao phải hỏi, ta lừa nàng đấy mấy ngày hôm nay tất cả đều chân thật từng chút một, thế nào nàng muốn làm gì sao."

Lý Tinh nghe như sét đánh bên tai cả người mất hết sức lực hỏi lại:

"Tất cả đều là thật thế nhưng tại sao...."

Băng Thần cười nói:

"Bây giờ không phải lúc để nàng thắc mắc, hai chúng ta phải đi ra ngoài, nàng không muốn Oanh Oanh thấy người nàng thích ăn nằm với cô cô của nàng chứ."

Lý Tinh nghe thấy thế thì lập tức đẩy hấn ra mặc lấy quần áo đi ra ngoài, trước khi đi nàng trào phúng:

"Người diễn hay lắm ta đã tin người, coi như ta bị chó cắn, hai chúng ta xem như chưa từng có chuyện gì xảy ra."

Nói xong nàng nét mặt lạnh giá bước ra ngoài, tuy thế Băng Thần lại hoàn toàn không hề lo lắng một chút nào cả, bởi khi con số thiện cảm đã 100 thì tất cả đều không vấn đề gì cả. Hấn chậm rãi mặc quần áo rồi đi ra ngoài, tất cả mọi người vẫn ngồi trên bàn ăn như cũ.

Băng Thần mỉm cười nói:

"Chắc hẳn mọi người đang rất muốn biết chuyện gì đã xảy ra có phải không, thế thì đừng ai nói gì để ta giải thích trước rồi các người thắc mắc sau."

Hấn uống một ngụm nước bình thường, sau đó hấn bắt đầu nói:

"Mấy ngày vừa rồi có vẻ thế giới của chúng ta lại một lần nữa mở rộng ra gấp nhiều lần, chỉ cần nhìn ra ngoài sẽ rõ."

Tất cả mọi người đều hướng ra ngoài cửa sổ thì thấy các tòa biệt thự xan xát lúc này đã cách nhau khá xa, thấy mọi người nhìn xong thì Băng Thần hơi cười rồi tiếp tục diễn thuyết:

"Thời gian không gian đã bị đứng lại khá lâu và ta đã trở thành một trường hợp đặc biệt khi ta may mắn thức tỉnh vào cách đây một ngày. Khi thức tỉnh thì ta thấy khắp nơi đều có yêu thú nhưng chúng cũng giống như chúng ta vậy, bị đóng băng thời gian lẫn không gian.

Nhưng ta đã đi dò hết bọn chúng ra khỏi Nữ Vương Cung, mọi người không cần phải lo, Vũ Mộng cũng không phải lo khi ta ghé ngang Vũ Mộng công hội đã dọn hết quái dữm rồi. Chỉ có người dân trong thành cùng những nơi khác thì ta chịu thua bởi thời gian quá ít."

Lý Tinh là người trong cuộc thế nên rõ ràng mấy ngày qua hấn làm gì, hấn cùng nàng đã điên cuồng không biết mệt mỏi trong suốt sáu ngày trời. Nàng rất muốn nói cho mọi người rằng hấn ta đang dối trả đừng có tin, thế nhưng nàng bất giác ánh mắt của hấn.

Sau những ngày điên cuồng không ngừng nghỉ bọn họ đã rèn luyện ra tâm linh tương thông, có thể nói không cần nói cũng biết tư thế gì, ánh mắt của hấn lúc này như muốn nói:

"Nàng thử nói đi rồi ta sẽ nói rằng mình làm nàng ngần ấy ngày lên không thể đi cứu người."

Nàng liếc mắt truyền tải ý niệm:

"Đê tiện "

Băng Thần không thèm đôi co với nàng làm gì, hắn tiếp tục chém gió về những khó khăn mình gặp phải khiến cho Lý Tình không thể tin được một kẻ trước kia rõ ràng đạo mạo như tiên thể nhưng hóa ra lại dâm dê đê tiện không tưởng tượng được.

Cuộc họp giải tán tất cả mọi người chia nhau đi điều người đi cứu trợ dân chúng, đến tận đêm thì chính phủ mới báo rằng tình hình đã được ổn định lại. Mọi người được một ngày một mỗi vô cùng, đến đêm thì tất cả chỉ muốn nghỉ ngơi.

Lý Tình thật sự không thể nào ngủ được, hình ảnh của Băng Thần ám ảnh nàng từng chút một, thậm chí bây giờ nàng còn thấy hắn ta đứng trước mặt mình nữa cơ, nhưng khi hắn ta vươn tay ra chụp lấy nàng thì nàng mới giật mình biết đây không phải ảo giác.

Nàng muốn hét lên nhưng Quân Oanh Oanh còn ở bên cạnh, mặc kệ nàng chống cự hắn ôm nàng vào phòng vệ sinh, nàng nhìn hắn sợ sệt nói:

"Người muốn gì?"

Băng Thần mỉm cười:

"Nàng không biết ta muốn gì sao?"

Lý Tình khổ sở nói:

"Xin người đừng tha cho ta, Oanh Oanh cũng thích người ta là cô của nàng."

Nàng chưa nói thì Băng Thần đã cười tà nói:

"Cái này thì phải trách nàng cổ thân thể làm người ta nhớ mãi không quên, cái gương mặt xinh đẹp yêu mị này nữa, nói cho nàng biết Oanh Oanh lớn nên chắc chắn là đại mỹ nhân cũng sẽ không thoát khỏi tay ta, còn nàng cũng thế."

Sau đó nàng mặc cho hắn giày xéo, nàng biết qua buổi tối hôm nay nàng đã hoàn toàn mất khả năng thoát khỏi hắn, cả linh hồn lẫn thân thể nàng đều đã hoàn toàn sa đọa. Sáng hôm sau khi thấy Oanh Oanh sắp tỉnh thì Băng Thần mới tiếc nuối rời đi.

Khi Quân Oanh Oanh tỉnh lại thấy cô cô thờ gấp gấp mặt đỏ hồng thì lo lắng hỏi:

"Cô cô người không sao chứ?"

Lý Tình miễn cưỡng mỉm cười nói:

"Không có gì chẳng qua sáng sớm ta luyện công một chút lên hơi đỏ mồ hôi, không có vấn đề gì cả, thôi ta thay đồ đi ăn sáng rồi vào Tân Sinh."

Nàng kéo chăn ra đi ra ngoài thì Quân Oanh Oanh thấy một mảnh giường ướt đẫm, nàng quẹt tay hơi ngửi rồi thì thầm:

"Chắc cô cô đang luyện công pháp đặc biệt nếu không sao mồ hôi lại nhót cùng có mùi kỳ lạ thế nhỉ, loại công pháp này cho ta cũng không luyện."

Là một Vũ Tông Lý Tình tất nhiên nghe thấy nàng xấu hổ vô cùng vội vàng vào phòng tắm, đứng trước tấm gương ngắm thân thể cũng như nhan sắc hoàn mỹ của mình nàng mừng thầm:

"Lý Tình ơi Lý Tình không ngờ người lại hoàn toàn sa đọa như thế, thật đáng xấu hổ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 316: Thực lực đồng bộ

Sáng hôm nay mọi người không vào Tân Sinh quá sớm mà ngồi ăn sáng. Khang Tiểu Vũ vừa lấy bảng báo cáo ra thở dài nói:

"Hôm nay các vị Phong Thần đã tập trung lại để thương thảo, phía bên kia chiến tuyến các yêu thú cũng có gấp độ Phong Thần tuy nhiên bọn chúng lại sử dụng sức mạnh có phần giống Băng Thần, vài vị Phong Thần có năng lực đặc biệt đã quét hết toàn bộ Trái Đất lúc này thì biết được yêu thú cấp Phong Thần số lượng gấp hai lần Phong Thần nhân loại."

Băng Thần không lấy gì làm ngạc nhiên bởi vì một phe tính cùng một hạ vị vị diện cách biệt tất nhiên phải khác nhau mỗi đúng:

"Mọi người đừng lo lắng rồi chuyện gì cũng có cách giải quyết của nó thôi mà."

Khang Tiểu Vũ thở dài nói:

"Đúng như thế cuộc chiến này đã hoàn toàn vượt khỏi tầm với của chúng ta rồi."

Một nữ nhân tông cửa đi vào nói:

"Có chuyện lớn rồi Tổng giám sát."

Băng Thần nhìn qua hỏi:

"Có chuyện gì mà ngại gấp gấp như thế?"

Người này cố lấy lại bình tĩnh rồi nói:

"Hơn bốn trăm vị Phong Thần cấp độ Yêu thú đang tập trung lại ngoài thành, nhưng đó hoàn toàn không phải của Trái Đất, bên chúng ta cũng đã tập trung được hơn hai trăm vị cả yêu thú lẫn nhân loại."

Băng Thần nhíu mày hỏi:

"Phe bên kia không có nhân loại ư?"

Nữ nhân này trả lời:

"Cũng có nhưng số lượng chỉ khoảng mười người, mà cách ăn mặc lại giống như thổ dân vậy, mấy người trên thân còn mọc ra bộ phận của Yêu thú nữa, nói chung bọn họ ai cũng có đến bảy tám phần giống yêu thú."

Băng Thần nghĩ đến cái gì lấy ra bút viết về nhanh sau đó đưa ra cho nàng coi:

"Có phải giống như vậy không?"

Trong hình chính là những cô nàng mèo đáng yêu trong anime nhưng người kia lắc đầu nói:

"Cũng gần giống như thế nhưng có điều bọn họ người ai cũng mọc đầy lông."

Băng Thần cười khổ nói:

"Thôi bỏ đi mặt quá không tốt."

Băng Thần nhìn người này rồi nói:

"Chỉ có thể hay còn gì thì ngại nói luôn đi."

Người này nói:

"Bọn họ nói là đến đây để phân chia lãnh địa, lúc ta đến đây báo tin thì đã bắt đầu thương lượng rồi, nhưng nghe nói bọn họ còn muốn tỉ thí giữa thế hệ trẻ để quyết định một vài phần lãnh địa quan trọng. Nhạc Vũ tiền bối nói ta về thông báo cho tổng giám sát tới mau."

Băng Thần không nói gì muốn xem còn cái gì nữa không, thì người này nói tiếp:

"Không những thế không ai được đăng nhập Tân Sinh lúc này bởi vì còn nhiều chuyện cần giải quyết ở thực tại, người nào chống lại sẽ bị chính phủ tước đoạt nhân đăng nhập, ta đã báo cáo xong hết."

Băng Thần nhíu mày nói:

"Thôi được rồi ngại dẫn ta đến nơi đó đi, còn mọi người thì chia nhau vào thành phụ giúp người dân thêm đi, Nữ Vương Cung tạo dựng hình ảnh cơ hội chính là đây, còn ta phải đi tới chỗ hai vị tiền bối xem thế nào."

Hắn đã nói như thế thì mỗi người một việc, đi tới nơi thì Băng Thần thấy được mấy gương mặt khá quen thuộc như Thần Thái, Thần Chiến sau đó Elise cũng được ông nội nàng gọi tới. Phía đối diện Băng Thần thấy được có một số kẻ có lẽ sẽ là đối thủ của bọn họ thì không khỏi nhíu mày.

Tính danh: Cầu Vĩ

Thực lực: Vũ Tông nhị trọng thiên

Huyết mạch: Hắc Vũ Cầu (Thần cấp)

Thể chất: Cuồng Bạo Thể (Thần cấp)

Đẳng cấp:23

Lực lượng:6 triệu

Tốc độ: 5 triệu

Trí lực:28

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Thổ, hỏa

Tuổi thọ:1500

Độ thiện cảm: 50

Danh hào:Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tăng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tính danh: Miêu Lam

Thực lực: Vũ Tông thất trọng thiên

Huyết mạch: Lôi Miêu (Thần cấp)

Thể chất: Phong Vũ Thiên Hạ (Thần cấp)

Đẳng cấp:23

Lực lượng:10 triệu

Tốc độ: 9 triệu

Trí lực:28

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Phong, lôi

Tuổi thọ:1500

Độ thiện cảm: 100

Danh hào:Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tăng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Tùy tiện nhìn hai người thì đã thấy mạnh hơn đám người phe mình Băng Thần không khỏi vuốt mặt, hần đi tới gần nói Nhạc Vũ, Nhạc Duệ cùng mấy vị Phong Thần nói:

"Phải đánh thật sao? "

Nhạc Vũ nhỏ giọng:

"Không đánh thì sao?"

Băng Thần vuốt mồ hôi nói:

"Bên phe chúng ta thì hình như ngoài ta thì không ai có đủ tuổi để đánh nhau với đám bên kia thì phải."

Nhạc Vũ gật đầu nói:

"Cũng vì thế nên chúng ta đang muốn thực thi điều kiện là liên tục chiến đến khi hết người thì thôi, nếu kẻ chiến thắng không rút dài thì sẽ được chiến đấu mãi."

Băng Thần khước môi không khỏi méo xệ hỏi:

"Thế chúng ta phải chiến đấu bao nhiêu trận?"

Nhạc Vũ nhỏ giọng:

"Mỗi bên có 100 người thôi gian chiến đấu tùy ý nhưng nếu thua thì không được bước lên đài thêm lần nữa."

Băng Thần cười khổ nói:

"Như thế thì có khác nào ta kiên trì được bao nhiêu trận thì phe ta sẽ thắng được bấy nhiêu trận sao?"

Rahul Harris ngồi gằn đó tức giận nói:

"Người nghĩ những người khác yếu như thế sao?"

Băng Thần bị một đám Phong Thần nhìn nhưng cũng đành nói thẳng:

"Phiền các vị tiền bối nhìn thẳng vào hiện thực, bên địch yếu nhất cũng cấp S đỉnh phong bên ta thì toàn B là cao nhất, nếu tuổi thọ không bị hạn chế thì chắc chắn những người bị kêu tới sẽ không có chúng ta."

Cấp B đánh với cấp S, SR làm sao có cửa thắng, mấy ngài cho bọn họ chiến đấu hoàn toàn là không thể chiến thắng, có thể nói đi chịu chết cũng không quá một chút nào."

Long Hiên Viên nhũ mày nói:

"Thế thì đơn giản đến lượt người thắng hết bọn họ đi thì những người khác sẽ an toàn."

Băng Thần cười khổ nói:

"Minh ta chấp hết? "

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 317: Kiểm bọn

Nhạc Vũ cười khổ nói:

"Người là lãnh tụ tinh thần của đám người Trái Đất cơ hội thể hiện trước mặt, cố gắng lên chàng trai."

Băng Thần thở dài một hơi trầm nghĩ:

"Có vẻ chuyện này không thể tránh được, thế nhưng ăn thiệt thòi thì không tốt chút nào, phải kiểm lấy dù chỉ một chút cũng được."

Băng Thần đi về nơi tập chung của các thiên tài trẻ tuổi của Trái Đất rồi nói:

"Xin chào các vị ta là ai chắc không cần giới thiệu nữa, theo thăm dò sơ bộ thì đối thủ của chúng ta cấp thấp nhất là S đỉnh phong. Điều đó cũng có nghĩa sẽ không có bất cứ ai trong chúng ta có thể đánh một trận, tất nhiên ngoài trừ ta không biết trong các vị có ai có ý kiến hay chiến thuật nào cần đóng góp không?"

Mấy người nhìn nhau, tiếng xì xào vang lên:

"Cấp S thì chúng ta rõ ràng là không thể nào thắng được."

"Sao có thể vô lý thế được."

Băng Thần giơ tay lên ra hiệu cho mọi người im lặng, sau khi tiếng bàn tán lắng xuống thì hắn mới lên tiếng:

"Mọi người cũng lên hiểu tình hình của Trái Đất lúc này những người thuộc thể lực bên kia có số lượng vào thủ đỉnh cấp cao gấp vài lần Trái Đất chúng ta. Bây giờ Trái Đất rõ ràng là đã cùng hành tinh kia dung hợp thể nên chúng ta phải phân địa bàn là chuyện đương nhiên.

Bọn họ phân chia mà theo đàm phán, không chiến tranh thì đã tốt lắm rồi, mọi người thử nghĩ xem nếu đánh nhau thì số lượng gấp hai gấp ba thì sao chơi, bây giờ không phải lúc than phiền đâu."

Elise lúc này cũng lên tiếng:

"Chuyện chiến đấu là không tránh khỏi thể nhưng phải làm sao để chiến thắng thì không cần nghĩ, chúng ta phải nghĩ làm sao để không bị thương thì hơn."

Thần Thái thở dài nói:

"Đầu hàng thì mất mặt nhưng không đầu hàng thì ăn đòn rồi thua thật khó xử quá đi mà."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thực ra mọi người cũng không cần như thế còn có một cách khác."

Mấy người nhìn nhau sau đó hỏi:

"Cách gì phiền Băng Thần đại thần nói ra luôn cho mọi người biết."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không dẫu gì các vị ta đây có đủ tự tin rằng có thể tay đôi với tất cả những người bên đó thậm chí thắng khá dễ dàng, thể nhưng đôi khi phải trả giá khá nhiều, mọi người ai không muốn xuất chiến thì ta sẽ xếp trước người đó nhưng phải có điều kiện."

Thần Thái hỏi:

"Điều kiện gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta xuất chiến thay thì có khả năng bị thương cùng chịu không ít đau khổ thể nên nếu ta có thể chiến thắng hết thì những người xếp sau ta phải nộp ra 100 tỷ liên minh tệ làm bảo kê."

Mấy người ở đây đều hít vào một hơi khí lạnh, 100 tỷ không phải là con số nhỏ nhưng cũng có đại gia lập tức đồng ý, Băng Thần thấy nhiều người còn do dự thì hỏi:

"Các vị còn chần chừ gì nữa, không thương tổn, không mất mặt, mọi người nghĩ giá này đắt sao, cũng bằng giá một trang bị thần khí thôi mà."

Elise nhìn Băng Thần thì chợt thấy hần cùng ông nội lúc này giống nhau như đúc, nàng buồn cười mắng:

"Đồ hồ ly gian xảo."

Một cô gái đứng cạnh nàng hỏi:

"Thế chúng ta có nộp tiền không?"

Elise liếc người bạn của mình nói:

"Bây giờ người muốn bị đám kia đánh cho một trận sau đó có nguy cơ phải đi sửa dung thậm chí nguy hiểm tính mạng hay nộp ra 100 tỷ?"

Mấy người nghe Elise nói thì liền không còn do dự nữa bắt đầu đi nộp tiền nhưng cũng có mấy người do dự, Thần Thái dẫn đầu nói:

"Không biết Băng Thần công tử làm sao đảm bảo sẽ làm hết được đám đó?"

Băng Thần vừa nhận tiền chuyển khoản nghe được Thần Thái hỏi thì thần nhiên nói:

"Không có đảm bảo gì cả nhưng nếu không tin người có thể lên trước, ta rất muốn biết bọn họ sẽ hành hạ người như thế nào."

Thần Thái thấy thái độ của Băng Thần thì tức giận nói:

"Được ta lên trước xem bọn họ làm gì được ta, không phải ăn đòn sao bốn công tử ăn đòn từ bé rồi chút đau khổ không chịu được sao làm đại sự."

Có một ít người bị hần ta câu lên ý chí cũng nói:

"Chút ít đau khổ thôi có đáng gì."

"Thua nhưng không qua mất mặt là được thôi sao phải sợ."

Tiếng nói của bọn họ vang vọng làm một ít người do dự, khi tổng kết thì có đến tận 80 người muốn xếp sau Băng Thần còn lại thì muốn lên đánh nhau, Băng Thần tất nhiên không cần bởi dù sao hắn ta cũng kiếm bọn rồi, kiểu gì cũng phải đánh 100 trận, thêm tỷ tiền bồi dưỡng chắc cũng không quá đáng.

Băng Thần nhìn số dư trong tài khoản ngân hàng thì không khỏi cười híp mắt, tuy không xài tiền nhiều nhưng làm gì có người không thích tiền.

Elise thấy mọi người đi ra nơi chiến đấu thì mới lại gần hắn nói:

"Người xấu lắm tiền của ta cũng lấy."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Tiền này người xin lại ông nội người dễ mà, còn tiền này cho ta thì mai sau cưới người về mới có tiền nuôi người cái vị đại tiểu thư này chứ, nếu không ta nghĩ sẽ phá sản sớm mất."

Elise nắm chặt tay đầy tự tin nói:

"Mai sau làm dâu ta nhất định sẽ tiết kiệm hết mức có thể người sẽ không cần phải lo lắng."

Băng Thần chỉ cười mỉa mai nhìn nàng không nói gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 318: Tỉnh thần tổn thất phí

Elise thấy vẻ mặt của hắn giống như nhìn xem khi diễn trò vậy thì tức giận nói:

"Người cứ đợi đấy ta sẽ chứng tỏ cho người xem."

Sau đó nàng uốn eo hông đi, Băng Thần ánh mắt bị hấp dẫn đưa tay chụp một cái, nàng xấu hổ quay lại nhìn hắn mắng:

"Người làm gì thế nhờ bị người nhìn thấy thì sao?"

Băng Thần mỉm cười tự tin nói:

"Ai làm gì được ta cơ chứ?"

Elise mỉm cười nói:

"Ông nội ta rất sẵn sàng cho huynh trở thành thái giám, thế nào nghe có hấp dẫn không?"

Băng Thần cười nói:

"Đừng hòng dọa ta, lúc này ta đã canh kỹ lắm rồi, sắp đến lúc đánh lộn rồi đi thôi."

Tất cả những người tham gia chiến đấu đều đã tụ lại một chỗ quanh đấu trường rộng gần hai cây số, bọn họ được tạo điều kiện đánh nhau ở nơi rộng như thế để không dễ dàng thua do ra khỏi phạm vi thi đấu.

Băng Thần ngẩng mặt nhìn lên đài cao thì thấy Long Hiên Viên đã đứng lên trên chuẩn bị phát biểu, khi mọi người đã tập trung đầy đủ thì hắn ta mới mỉm cười nói:

"Cám ơn tất cả những ai đã có mặt tại đây để chứng kiến cuộc tranh tài của thế hệ trẻ của Trái Đất cùng Thiên La tinh, báo cho mọi người một tin vui là ban lãnh đạo của Thiên La tinh cùng Trái Đất đã đi tới một thỏa thuận chung về lãnh thổ."

Thế nhưng vẫn còn một ít vùng đang tranh chấp, chúng ta sẽ cho thế hệ trẻ của hai bên có cơ hội thể hiện mình, một trận thắng sẽ tương đương với một khu vực đang tranh chấp. Tổng cộng tối đa có thể đánh 199 trận vì thể thức sẽ là một người lên đến khi nào bị đánh bại thì mới phải xuống đài.

Trận đấu này sẽ diễn ra trong không khí hòa bình hữu nghị là chính, hai bên sẽ dùng hết sức mình để chiến đấu, người có số liên thắng lớn nhất sẽ được chọn lấy một khu vực số các khu vực đang tranh chấp. Ta xin phát biểu đến đây thôi, không biết lãnh đạo của Thiên La có ý kiến gì không?"

Long Hiền Viên đi xuống thì một nhân mã vô cùng hùng dũng đầu bốc lửa da như sắt thép tiến lên nói:

"Xin chào nhân dân của cả hai hành tinh, như mọi người đã biết không hiểu vì lý do gì mà hai hành tinh dung hợp lại với nhau, thế nhưng mọi chuyện đều có lý do của nó, người có thể tạo ra sự kỳ diệu này chỉ có thể là Thánh Thần.

Với niềm tin vào Thánh Thần thế nên chúng ta quyết định dùng phương pháp hòa bình để giải quyết những tranh chấp giữa hai bên, thế nhưng khi đã chiến đấu thì sẽ khó tránh khỏi thương tổn thế nên mong mọi người bỏ qua.

Tất nhiên đây cũng là lần đầu tiên cũng như cuối cùng chúng ta tổ chức chiến đấu ngoài thực tế, những lần sau sự kiện giao lưu sẽ được tổ chức trong Tân Sinh, nhưng điều đó tạm thời không có khả năng thế nên hôm nay trong số những người quyết đấu thì dù chết cũng không được có ý kiến, việc này đã được cả hai bên đồng ý, mong mọi người chấp hành."

Băng Thần mày kiếm hơi nhíu lại nhưng cũng rất mau giãn ra bởi hắn biết Nhân Mã nói đúng, Băng Thần quan sát chỉ số của người này.

Tính danh: Mã Hận Thiên

Thực lực: Vũ Thần cửu trọng thiên

Huyết mạch: Địa Ngục Quý Mã (Thần huyết)

Thể chất: Kim Canh Thần Thể (Thần thể)

Đẳng cấp: 69

Lực lượng: 11 tỷ

Tốc độ: 10 tỷ

Trí lực: 34

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Kim, thổ, hỏa

Tuổi thọ: 200 vạn

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Nhân Thần (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Hoàng 90% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần không khỏi hít sâu vào một hơi khí lạnh, vị này nếu đánh với Nhạc gia hai vị Phong Thần thì khả năng chiến thắng cao đến chín phần, may sao lại chọn phương pháp hòa bình để kết thúc mọi chuyện.

Kẻ này toàn thân lại toát ra khí chất lãnh đạo khiến ai cũng phải lễ phục, kẻ mạnh thắng được kẻ yếu bằng sức mạnh thắng kẻ yếu thì cũng chỉ là kẻ ngu si, còn nếu không hao một binh một tốt mà vẫn chiếm lấy phần hơn, lợi dụng hoàn hảo sức mạnh của mình tầm ảnh hưởng thì đó mới là một kẻ mạnh thực sự.

Người này là một chính trị gia cùng một người lãnh tụ hoàn hảo, chả sao rất nhiều yêu thú cùng bán yêu lại nghe lời hắn ta như thế, họ rõ ràng biết người này làm gì cũng chỉ là muốn tốt cho dân tộc, Long Hiền Viên lúc này thực ra cũng có một chút hâm mộ người này.

Cùng là lãnh đạo cấp cao nhất nhưng hắn lại không bằng một góc của người ta sau đó nghĩ nghĩ một chút rồi Long Hiền Viên đành tự an ủi mình:

"Không có thực lực như người ta thì so sánh làm gì."

Sau đó hai bên bắt đầu làm những nghi lễ trước khi xuất chiến, bọn họ bắt đầu khởi động, còn bên nhân loại thì một đám trợn mắt nhìn chứ không có chút dấu hiệu khởi động nào cả, chỉ có Băng Thần cùng mấy người kia hơi động tay chân giãn cơ một tý.

Nhưng bên kia chiến tuyến khởi động có chút nặng nề khi thấy họ đánh nhau vắng xa chục mét cũng có, mấy người lựa chọn xuất chiến không khỏi nuốt nước bọt một cái, Băng Thần giọng nói lại vang lên phía sau bọn họ.

"Thấy thế nào mấy vị có muốn thay đổi quyết định của mình hay không chứ ta thấy bên kia không có dấu hiệu nhệ tay đâu."

Một người lo lắng chạy lại chỗ Băng Thần rồi nói:

"Ta nộp tiền phiên Băng Thần công tử xuất chiến giúp."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người nghỉ ngơi làm ta rất đau lòng thế nên tiền bảo kê tăng giá coi như bồi phí tổn thương tinh thần cho ta."

Người kia cắn răng nói:

"Bao nhiêu?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không nhiều combo trọn gói 150 tỷ."

Người kia tay nắm chặt nhưng vẫn dứt khoát nói:

"Được rồi ta cho."

Băng Thần mỉm cười vui vẻ nói:

"Chúc mừng người đã có quyết định rất chính xác, mời về đằng sau."

Tiếp theo đó có thêm vài người quyết định nộp tiền cùng phí tổn thất tinh thần để cầu Băng Thần đi trước, tất nhiên Băng Thần vui vẻ đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 319: Băng Thần lên sân

Trận chiến chưa bắt đầu nhưng khắp các kênh tin tức đã đưa tin về trận chiến, nhiều người còn đến để trực tiếp, sau đó thời gian chiến đấu bắt đầu Trái Đất Thần Chiến lên đài, phía bên kia thì một cô nàng thò bán yêu đi lên .

Một người trực tiếp vui vẻ nói:

"Thưa quý vị rõ ràng Trái Đất muốn chiến thắng sớm để cổ vũ tinh thần những người sau thế nên đã để cho siêu cấp thiên tài Thần Chiến lên từ sớm "

Trên đài cô nàng thò chấp tay nói:

"Xin chỉ giáo "

Thần Chiến nhìn nàng sau đó vội vàng cúi đầu chấp tay nói:

"Cô nương xin chỉ giáo."

Nhưng bỗng hần nghe tiếng gió bên tai, muốn né tránh thì đã quá muộn, hai mắt hần trợn trắng lên.

Liêu Âm Thối

Một cước thật chuẩn vào giữa háng của hần ta, sau đó hần lấy hai tay che lại chỗ đau không ngừng lăn lộn không nói lên lời, hần ta trâu thật nhưng đó là do cha hần huấn luyện, có điều cha hần đánh đâu cũng không đánh vào chỗ hiểm như thế.

Băng Thần cũng hơi giật mình với tốc độ của nàng ta thế nên ngay lập tức quan sát nàng.

Tính danh: Liêu Âm

Thực lực: Vũ Tông nhị trọng thiên

Huyết mạch: Thiên Âm Thỏ (Thần huyết)

Thể chất: Phong Bạo Thể (Thần thể)

Đăng cấp: 23

Lực lượng: 5 triệu

Tốc độ: 7 triệu

Trí lực: 29

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Phong

Tuổi thọ: 2 vạn

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tăng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần hít một hơi thật sâu thẳm nghĩ :

"Cái tên nói lên tất cả."

Khi mọi người còn đang bất ngờ thì cô gái tiến lên một cước vào bụng khiến cho Thần Chiến hoàn toàn bất tỉnh, lúc này một vị Vũ Thần trọng tài mới chạy đến kiểm tra Thần Chiến, một vị Phong Thánh trị liệu hệ lập tức đi tới chữa cho hắn ta.

Người đang làm truyền hình trực tiếp hít một hơi khí lạnh nói:

"Không biết quý vị đang theo dõi tình hình từ xa có cảm nhận được gì không nhưng riêng tôi cảm thấy nhói nhói giống như người bị đá là mình vậy."

Không chỉ hắn mà tất cả nam nhân, thậm chí cả phía bên kia chiến tuyến cũng cảm giác một luồng khí lạnh chạy qua thẳng em bé nhỏ của mình.

Thần Thái thấy đệ đệ thảm cảnh không khỏi nuốt nước miếng một ngụm sau đó mới từ từ đi vào sàn đấu, Liêu Âm lại chấp tay cúi đầu vô cùng lễ độ nhưng khi nàng ngẩng đầu lên thì đã thấy một quả cầu lửa sắp đập vào người mình.

Nàng giật mình né tránh, những người khác cũng không thể tin rằng Thần Thái lại chủ động dùng lại chiêu thức của đối phương để gây ông đập lưng ông , nhưng từ khi công kích đầu tiên hụt thì Băng Thần chắc chắn nàng ta sẽ cho tên kia biết tay.

Lý do thì cũng rất đơn giản thôi, tốc độ của nàng nhanh như thế kia thì làm sao không né được mấy quả cầu lửa chậm rì rì của hắn ta, nhưng Thần Thái không chịu thua mà liên tục rải cầu lửa về đằng trước.

Thế nhưng Liêu Âm vẫn né một cách nhẹ nhàng, khi nàng đã tiếp cận thật gần thì Thần Thái lấy hai tay che chỗ hiểm của mình nhưng tức giận Liêu Âm có hơi dùng lực, Thần Thái bị đá bay lên cách mặt đất vài mét và sau đó tất nhiên không có sau đó.

Dù đã che kịp thời nhưng độ thốn cũng dừng hỏi Thần Thái lại không muốn đứng dậy thế nên nằm đó luôn chỉ ôm vào chỗ hiểm mà lăn lộn, Liêu Âm cười ta sau đó chấp hai tay lại một đám thật mạnh vào mông của Thần Thái.

Lúc này thần thái của Thần Thái quả thực rất khó diễn tả thành lời, một vài giây sau hắn ta bất tỉnh miệng sùi bọt mép, nhưng Liêu Âm lại làm một hành vi khiến người người phải trợn mắt.

Một thông vào cục hoa đã bị tổn thương nặng nề của Thần Thái, dù đã bất tỉnh nhưng thần thái của Thần Thái vẫn xấu đi trông thấy, nàng sau đó đứng lên đá hắn một cái chửi to:

"Dám đánh lén bốn cô nương, thật không có tinh thần thượng võ gì cả."

Mấy người muốn xuất chiến trước nhìn thấy thảm cảnh của người đi trước thế nên liền chạy tới ôm chân của Băng Thần nói:

"Băng Thần công tử ngại xuất chiến đi, muốn bao nhiêu tiền chỉ cần nói giá là được."

Băng Thần thở dài nói:

"Như các vị thấy nguy hiểm như nàng ta thì chắc phải tăng gấp ba."

Mấy người kia không để Băng Thần lâm nhâm lập tức chuyển khoản rồi thành khẩn nói:

"Băng Thần công tử nhất định không được vì nàng là nữ nhân mà nương tay đâu đấy."

Băng Thần vỗ ngực sau đó nói:

"Các vị yên tâm ta làm ăn luôn có uy tín, đứng ở đây xem ta dọn dẹp bọn họ."

Các người làm trực tiếp lập tức xôn xao động hân lên:

"Băng Thần người mạnh nhất Tân Sinh đã xuất chiến."

Khắp nơi tiếng hô vang của người hâm mộ Băng Thần vang lên làm cho cả một biển người trở lên không thể kiềm chế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 320: Diệt biến thái

Băng Thần đi lên trong tiếng hô vang của mọi người làm cho bên kia chiến tuyến những đối thủ tiếp theo vô cùng hiếu kỳ, một tên nam nhân trẻ tuổi trên đầu có một cặp sừng trên người có đầy vảy rồng hỏi:

"Tên quái kia là ai tại sao được đám nhân loại kia chào đón như thế?"

Một tên nam nhân đầu ưng nói:

"Kẻ này theo ta điều tra thì là người mạnh nhất trong Tân Sinh của Trái Đất, kẻ này cực kỳ đẹp theo đúng nghĩa đen luôn đấy."

Nam nhân người có vảy rồng hơi ngạc nhiên sau đó nhìn lên sàn đấu, ánh mắt hắn vừa chạm Băng Thần thì lập tức liếm môi nuốt nước bọt, nam nhân đầu ưng thấy thế thì không khỏi tránh ra xa, những kẻ khác cũng lùi ra vài bước ánh mắt hơi sợ.

"Người này thật hấp dẫn, nếu có thể cùng hắn một đêm thì tốt biết bao."

Băng Thần bỗng nhiên cảm thấy sống lưng của mình lạnh buốt, hắn nhìn theo bản năng nhìn qua thì thấy một tên nam nhân đen thui mình toàn vảy thêm cặp sừng dài nhìn mình nháy mắt, camera cũng lia theo ánh nhìn của Băng Thần.

"Oẹ, ọe, ọe "

Một đám nam nhân đang quan sát trực tiếp lẫn trên ti vi đều có cảm giác này, vô cùng kinh tởm cũng như sợ hãi, trong số họ không phải có người thích Trap nhưng chỉ trap thôi, còn tưởng tượng đến một tên cao to đen hôi nằm trong ngực mình thì tất cả đều rùng mình.

Băng Thần lúc này rất muốn bỏ chạy, trong lòng sợ hãi thâm nghiêm:

"Tại sao lại có cái thể loại như thế này ở đây nhỉ?"

Hắn hít sâu một hơi sau đó chuyển tâm vào trận đấu của mình, nhìn Liêu Âm hắn cúi đầu chấp tay trước:

"Xin chào....."

Chưa kịp nói xong câu thì hắn đã thấy một đôi chân dài hướng thẳng tới thẳng em của mình nhưng hắn đã có chuẩn bị trước hết rồi, một tay đưa xuống chụp lấy chân của nàng dùng hết lực ném sang một hướng.

Trước đó ánh mắt hắn sáng lên một chút nàng liền bị dính ảo cảnh do hắn ta dựng lên.

"Àm "

Nàng té xuống mặt đất ngã chổng vó nhưng người vẫn đơ ra vì tác dụng của ảo giác vẫn còn, nhưng ngay sau đó nàng lập tức cảm giác được sự đau đớn tột độ từ cục hoa khiến nàng ngay lập tức thoát khỏi ảo thuật.

Mở mắt ra nhìn thì thấy Băng Thần đang thổi hai ngón tay như cao bồi thổi nòng súng, trước giờ toàn nàng chơi người ta chứ chưa ai làm như thế với nàng cả, dùng hết sức mình để bật dậy nhưng

"Bạch "

Băng Thần muốn chứng tỏ cho nữ nhân biết Liêu Âm thôi không chỉ có tác dụng với nam nhân Liêu Âm trợn mắt lên sau đó hoàn toàn bất tỉnh, lần này đến phiên các chị em ôm chỗ hiểm cảm giác hơi nhói nhói.

Băng Thần sau đó chấp tay sau lưng uy nghi nhìn xuống Liêu Âm mỉm cười nói:

"Đạo người trả cho người, đừng trách ta đều là nhận tiền làm việc."

Liêu Âm trợn mắt một cái sau đó hoàn toàn bất tỉnh, nàng được người mang ra, những người này ánh mắt khi nhìn về phái Băng Thần đều có chút kỳ dị, bọn họ đi vẫn phải quay lại đằng sau đề phòng.

Mã Hận Thiên vỗ bàn cười miệng hô to:

"Tốt lắm, chàng trai này có chí khí đáng nhẽ phải chọc thêm vài phát nữa."

Long Hiên Viên nhũn mày muốn hỏi gì thì Mã Hận Thiên nói:

"Người không cần hỏi gì cả ta sẽ nói luôn, nàng ta là cháu ngoại của ta nhưng không biết nàng học ai mấy cái chuyện kia, mỗi khi một người gọi nàng Liêu Âm cô nương thì đều sẽ nghĩ ra nó hai nghĩa, đồng thời họ còn sau lưng nói nàng là Liêu Âm Ma Nữ, hi vọng sau lần này nàng bỏ được tật xấu kia."

Long Hiên Viên gật đầu, nếu cháu gái của hắn ta cũng như thế thì thật không biết làm sao cho phải, hắn nghĩ về Thiên Diệp nét na thì không khỏi tự hào nhưng cảm giác đó không tồn tại được lâu.

Nàng ta đứng trước mặt Băng Thần bắt đầu phỏng vấn Băng Thần:

"Băng Thần công tử có thể cho chúng ta biết làm sao người lại có thể dùng biện pháp không biết xấu hổ với nữ nhân như thế, cảm giác của người lúc này như thế nào?"

Băng Thần mặt hơi run nhưng vẫn cố nói:

"Trong chiến đấu thì phải dùng mọi cách để chiến thắng, ta làm như thế chính là muốn thể hiện sự đồng tình với phương thức chiến đấu đầy hiệu quả của đối thủ, người không cảm thấy phương thức chiến đấu của nàng hiệu quả sao Thiên Diệp phóng viên?"

Thiên Diệp lập tức cứng họng trả lời sao thì cũng đụng chạm, nếu có thì có nghĩa nàng đồng tình với chuyện kia còn không thì sẽ ảnh hưởng tới Liêu Âm thậm chí dẫn tới bất mãn từ những người của Thiên La Tinh.

Nàng lập tức đổi chủ đề:

"Không biết người có cảm xúc gì sau khi mang lại chiến thắng đầu tiên cho Trái Đất."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cảm xúc của ta lúc này là rất tò mò xem Thiên Diệp phóng viên sẽ trả lời câu hỏi vừa nãy của ta như thế nào."

Thiên Diệp lập tức xụ mặt nhưng nàng cố gượng tươi cười nói:

"Thôi ta phải xuống khỏi sàn đấu, chúc Băng Thần công tử mang lại nhiều chiến thắng hơn cho Trái Đất."

Sau đó nàng chạy như trốn ra khỏi phạm vi khán đài, Băng Thần mỉm cười:

"Muốn làm khó ta người còn chưa có tuổi."

Nhưng khi nhìn tới đối thủ tiếp theo của mình là ai thì hắn ta biến sắc, hắn ta lập tức lao tới không cần chào hỏi gì cả, miệng hét to:

"Xem ta một quyền."

"Àm"

Tên biến thái long nhân kia bay bên không trung cao đến năm mét, tay vẫn còn đang trong trạng thái đỡ trước ngực, trong đầu thầm nghĩ:

"Rõ ràng là một quyền sao lại đổi thành Liêu Âm Thối."

Sau đó hắn rơi xuống mặt đất hoàn toàn bất tỉnh, hôm nay những người cứu trợ y tế phải chữa trị những vết thương tế nhị hơi nhiều, những đối thủ tiếp theo của Băng Thần cũng như vậy tất cả đều bất tỉnh vì bị tổn thương hạ mị.

Băng Thần thì cảm giác cước pháp của mình càng lúc càng nhanh lẹ, tốc độ dọn người của hắn cũng càng lúc càng nhanh cho đến khi một cô gái lên sân, nàng ta cúi người xuống rồi nói:

"Người rất mạnh nhưng chỉ đến đây thôi, cho người một cơ hội để tự đi ra khỏi khu vực chiến đấu."

Tính danh: Miêu Lam

Thực lực: Vũ Tông thất trọng thiên

Huyết mạch: Lôi Miêu (Thần cấp)

Thể chất: Phong Vũ Thiên Hạ (Thần cấp)

Đăng cấp: 23

Lực lượng: 10 triệu

Tốc độ: 9 triệu

Trí lực: 28

Thiên phú: 89

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Phong, lôi

Tuổi thọ: 1500

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tầng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần nhớ mang máng hình như mình có thăm dò qua nàng, nhìn băng chỉ số của nàng hẳn ta mỉm cười nói:

"Người lấy đâu ra tự tin như thế? "

Miêu Lam mỉm cười nói:

"Những trò hề của người không hề có tác dụng với ta mà người hỏi như thế chắc không cam tâm thua cuộc chứ gì, thế thì ta đành phải tự tay đánh bại người rồi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thế thì ta cũng phải nghiêm túc một chút rồi."

Vừa dứt lời hắn liền biến mất tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 321: Tuyệt vọng chiến đấu

Nhưng Miêu Lam cũng biến mất ngay sau đó, hai người chiến đấu trong mắt người bình thường thì đã hoàn toàn không còn nhìn thấy gì nữa rồi, một trên chiến cân tài cân sức.

Có điều đó chỉ do họ nghĩ mà thôi, Băng Thần cười mỉm hô to:

"Long Trảo Thủ "

Miêu Lan nhủ mảy mảy nghĩ hẳn lại xai liêu âm mưu bởi bàn tay hắn thậm chí không có nguyên khí gia trì, nhưng nàng đã nhầm tay Băng Thần vẫn cứ thẳng tiến chụp vào trái bóng trước mặt nàng, do quá sợ hãi nàng lập tức lui lại có điều Băng Thần vẫn kịp ngắt một cái khiến nàng thấy hơi sót.

Khi hai người hiện hình thì Miêu Lam mặt đã đỏ thắm ánh mắt căm phẫn nhìn về phía Băng Thần, nhưng sao có thể trách Băng Thần được, cũng do trong

đám yêu thú đầu lông thì chỉ có mình nàng là da trắng hồng như nhân loại, rõ ràng là đột biến mà ra.

Sau đó Băng Thần lại một lần nữa biến mất, Miêu Lam trên người lôi điện lóe lên liên tục cào vào không khí một cách đầy bất lực bởi Băng Thần đã quyết định đánh thật và nàng không thể phản kháng.

"Bụp "

Một quyền vào phần bụng nàng lập tức gục người xuống hoàn toàn bất tỉnh, Băng Thần mỉm cười ôm lấy cô nàng lên vuốt ve làn da trắng hồng mịn màng cười tà nói:

"Đừng trách ta nhé cô gái, hehehe "

Nhưng khi hắn còn đang cười tươi thì cảm giác nguy hiểm hướng về phía mình, hắn ta liên tục ngay sau những nơi hắn ta lui thì rất nhiều những mũi băng cắm xuống dưới mặt đất, có một cái còn cắt đứt áo của hắn ta.

Băng Thần nhìn về chỗ Miêu Lam nằm thì thấy một nữ nhân đã ôm nàng giao cho một người giám khảo, nữ nhân kia nhìn về phái Băng Thần lạnh lùng nói:

"Người dám dẫm thương hầu nữ của ta, người thật đáng chết."

Băng Thần nhìn nàng cười hi hi nói:

"Ta cuối cùng cũng biết cô nàng kia làm sao lại kiêu ngạo như thế hóa ra cũng từ người mà ra, nhưng ta nghĩ người phải cố lên nếu không những người ủng hộ chiến đàng sau người ta nghĩ sẽ không có nhiều người chịu được ta đâu."

Băng Thần tuy nói thế nhưng lại rất cẩn thận xem xét nàng

Tính danh: Phượng Lam Băng

Thực lực: Vũ Tông cửu trọng thiên

Huyết mạch: Băng Phượng Hoàng (Chân Thần huyết mạch)

Thể chất: Thuần Băng Thể (Chân Thần Thể Chất)

Đẳng cấp:25

Lực lượng:15 triệu

Tốc độ: 12 triệu

Trí lực: 30

Thiên phú: 94

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Băng, Lôi, Phong, Thủy

Tuổi thọ:4 vạn

Độ thiện cảm: 100

Danh hào:Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

"Một kẻ mạnh chân chính có vẻ không già được nữa rồi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Để xem người làm được những gì, cố lên cô gái."

Nói dứt lời Băng Thần hoàn toàn thả ra huyết mạch uy áp chuyển hóa thành bán yêu, mười một cái đuôi phiêu phù, mái tóc trắng lại dài ra thêm tung bay trong gió, vẩy rồng óng ánh như kim cương che kín chân tay giống như một bộ giáp.

Nhân loại yếu đuối xung quanh đồng loạt quỳ xuống, những yêu thú khác cũng như thế bọn họ không quản được đầu gối của mình nữa, thậm chí Vũ

Thần cấp yêu thú trong lòng nhịp tim cũng sai biệt.

Mã Hận Thiên cố giữ điềm tĩnh nói với Long Hiên Viên:

"Một người như thế này tại sao lại có thể xuất hiện ở hành tinh yếu đuối như thế nhỉ?"

Long Hiên Viên cười nói:

"Xuất thân của hắn đến giờ vẫn còn là một bí ẩn, theo điều tra thì hắn theo một lối đi tóit, ta nghĩ người lên không chế người của mình lại."

Mã Hận Thiên liền dùng nguyên lực bọc lấy âm thanh truyền âm cho tất cả những người Vũ Thần:

"Kẻ này thần phạt không tầm thường ai có ý định gì thì lập tức dập tắt ngay, coi chừng kỹ người nhà mình nếu không thì không cần người nhà hắn tìm tới mà chính ta sẽ diệt đi gia tộc các người."

Những người động tâm lập tức lạnh buốt từ đầu tới chân, chính bọn họ đều không hiểu vừa nãy mình nghĩ gì, con cháu bọn họ vì cái gì có thể tung hoành không lo bị hại, chuyện căn bản như thế lại quên.

Một người đàn ông trung niên nói với Mã Hận Thiên:

"Ngài nhìn xem Băng nhi nàng ấy bị ảnh hưởng, huyết mạch của tên này đã vượt cả nàng gấp nhiều lần nếu thì sẽ không có chuyện như thế này."

Mã Hận Thiên không nói gì, chính hắn đã từng dùng uy áp thủ Phương Lam Băng nhưng không hề có tác dụng, khi đó hắn đã rất vui mừng nhận nàng làm đồ đệ nối nghiệp, sau khi nghiên cứu không biết bao nhiêu tài liệu cô thì hắn mới biết nàng huyết mạch đã đạt mức chân thần.

Chỉ cần có gắng nuôi dạy thì sẽ có một vị Chân Thần xuất thân từ Thiên La Tinh nhưng bây giờ kẻ mang huyết mạch của Thần linh lại bị ép đến mức khó thở bởi một người có đẳng cấp thấp hơn mình.

"Kẻ này rốt cuộc là chuyện gì?"

Mã Hận Thiên bắt đầu cảm giác nhức đầu, trên cả Chân Thần Huyết mạch thì chỉ có Thần Vương nhưng trong sử kí có truyền Thần giới Thần Vương chỉ khi ngang thì mới có thể áp kẻ dưới bằng uy áp huyết mạch.

Thế nhưng kẻ này dù yếu hơn rất nhiều nhưng vẫn áp được thiên tài mạnh nhất muốn đời của Thiên La Tinh, trận chiến này khó đánh rồi, Phương Lam Băng cố gắng hết sức mới bình tâm lại, Băng Thần thì mỉm cười rồi nói:

"Không bắt nạt người nữa ta sẽ thu lại huyết mạch."

Hắn thu lại huyết mạch sau đó ánh mắt quét lên phía trên các vị Vũ Thần giống như thợ săn nhìn con mồi vậy, tất cả liền ngay lập tức có chung một nhận thức:

"Kẻ này nhất định có chỗ dựa nếu không sao có thể khiêu khích cả bọn họ."

Phương Lam Băng lập tức tạo ra hàng trăm mũi băng phóng tới phía Băng Thần nhưng 11 cái đuôi chỉ khẽ vẫy những chiếc sắc lẹm Băng Nhận như tuyết vỡ tan, hắn mỉm cười nói:

"Người muối biết Băng Nhận phải như thế nào không?"

Băng Thần nói xong tụ lại một thanh Băng Chùy, hắn không muốn giết chết nàng bởi nếu Vũ Thần làm liều ra tay thì không tốt một chút nào cả, chiếc Băng Chùy bay tới Phương Lam Băng lập tức dòn hết nguyên lực tạo thành một tấm chắn.

"Àm"

Ần chưa trong Băng Chùy lời hòa băng ba loại nguyên tố xung đột với nhau tạo ra một vụ nổ khủng khiếp quét nàng vắng ra vài trăm mét, Phương Lam Băng đang trải qua trận chiến tuyệt vọng nhất, đối thủ chỉ như đang đùa chơi với nàng chỉ không hẳn là chiến đấu.

Nàng cảm giác tốc độ lực lượng rõ ràng mình hơn nhưng ánh mắt kia như bắt hết được hành động của nàng, mười một chiếc đuôi kia lại có khả năng phòng thủ thật hư cấu, dù cho hắn đã bỏ đi lợi thế của mình nhưng nàng vẫn không thể đột phá.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322: Chiếm tiện nghi

Tuy Phụng Lam Băng gặp trắc trở thế nhưng các đồng đội cùng chiến tuyến của nàng thì lại cảm thấy được an ủi, người mạnh nhất còn ăn hành thì bọn họ thua cũng bình thường.

Hàng trăm hàng ngàn mũi băng được Phụng Lam Băng phóng ra cảm giác rất bất lực, Băng Thần không chịu nổi trò nhảm chán này thế nên hỏi:

"Người không có chiêu gì khác sao?"

Phụng Lam Băng cười mỉm nói:

"Người sẽ phải trả giá vì sự bất cẩn cũng như khinh thường đối thủ của mình."

Băng Thần bật cười nói:

"Thế sao?"

Phụng Lam Băng chấp tay nguyên khi vận chuyển

Băng Phong

Từ này tới giờ những tinh thể băng giá vỡ tan quanh người Băng Thần bỗng tụ tập lại đóng thành một khối, Phụng Lam Băng mỉm cười đắc ý nói:

"Người thắng mới là kẻ mạnh, có lợi thế không biết lợi dụng thì chỉ là tên ngốc mà thôi."

Nàng vừa nói thế thì vốn đang bị đóng băng Băng Thần bỗng nhiên nở nụ cười, chỉ trong một cái chớp mắt nàng cảm giác cổ mình hơi nhói hơi cúi đầu nhìn xuống thì thấy hai bên cổ hai lười Băng Nhận lơ lửng kê sát cổ nàng.

"Àm "

Khối băng phong ấn lại Băng Thần như đậu hũ vỡ nát những chiếc đuôi với ngọn lửa kì bí dễ dàng cắt vỡ tảng băng cứng hơn cả sắt thép của nàng, vừa bước đi ra Băng Thần liền mỉm cười nói:

"Nãy giờ người nói ta ngốc phải không? Người thắng mới là kẻ mạnh thế thì ta mạnh hơn chắc rồi, cô gái chịu thua đi người đâu có còn khả năng chiến đấu."

Phụng Lam Băng vô cùng tức giận nhưng hai lười Băng Nhận kê vào cổ không cho nàng cơ hội thứ hai, không cam lòng nhưng nàng vẫn chấp nhận sự thật.

"Ta chịu thua "

Nàng vừa dứt lời thì hai lười Băng Nhận lập tức tan vỡ nhưng Băng Thần thì vẫn nhìn chăm chăm nàng, hẳn nghĩ rất có khả năng cô nàng này sẽ chơi xấu, dù sao hẳn ta cũng chế nhạo nàng hơi quá.

Nếu đổi lại mình là nàng thì chắc chắn cũng sẽ cho kẻ kia biết ta, nhưng lạ thay nàng chỉ chậm rãi đi lại bên cạnh hắn ta sau đó đưa tay ra nghiêm nghị nói:

"Người rất mạnh ta thua không tiếc."

Các phóng viên trực tiếp liên tục hô vang tên của Băng Thần

"Các vị khán giả đã thấy chưa Băng Thần thiên tài của chúng ta vô địch, mạnh mẽ như thế đối thủ nhưng cũng trực tiếp bị đánh bại không có khả năng chống cự, mọi người cùng ta hoan hô tên của Băng Thần nào."

Ngay tức khắc trên khán đài liền tràn ngập tiếng hô vang

"Băng Thần vô địch "

"Băng Thần vô địch "

"Băng Thần vô địch "

Bọn họ hô vang cho đến khi Băng Thần dơ tay lên ra hiệu dừng lại mới thôi, hẳn ta lịch sự đi đến gần Phụng Lam Băng.

Băng Thần mỉm cười đưa tay ra bắt tay với nàng, thế nhưng khi hắn vừa nắm vào tay nàng thì khóe miệng nàng lại câu lên.

"Dâm tặc đáng chết "

Phụng Lam Băng sao có thể tha thứ cho Băng Thần, Miêu Lam ngoài là hầu nữ còn có thân phận khác là tỷ muội cũng như bạn tình của nàng ta. Thấy người yêu mình bị xâm hại hỏi sao nàng ta không tức giận, vừa dứt câu thì nàng kéo mạnh hắn về phía trước đầu gối thì hướng thẳng đến hạ bộ của Băng

Thần.

Nhưng Băng Thần tuy hơi bất ngờ nhưng cũng đâu có vừa, hấn ta cũng thuận đà kéo nàng một phát khiến nàng cũng bị kéo mạnh đầu gối đã không thể nào, Băng Thần thấy làn môi hồng của nàng đã rất gần thì khoe môi câu lên.

Khi hai người môi chạm môi một cách bất ngờ thì mọi người liền mộng bức, không chỉ họ mộng bức mà người trong cuộc là Phụng Lam Băng cũng hoàn toàn không hiểu chuyện gì xảy ra cả, Băng Thần rất biết lợi dụng thời cơ lăm lăm trước ngực nàng quả bánh bao vùi một cái.

Do đau nàng la một tiếng thì Băng Thần liền cho đầu lưỡi vào dây dưa với nàng ta, Phụng Lam Băng sau đó mới giật mình đẩy hấn ta ra, tiếp đó nàng liên tục ói nét mặt vô cùng xanh xao tức giận cực độ nhìn Băng Thần nói:

"Được lắm hôm nay bốn cô nương không đánh lại người thì không có nghĩa trong tương lai sẽ không đánh lại, hãy đợi đấy, ọe."

Cha của Phụng Lam Băng liên tục vỗ bàn nhìn về phía Băng Thần hô:

"Tốt lắm chàng trai."

Long Hiền Viên nhìn qua thì hấn ta thở dài nói:

"Nàng thích nữ nhân, gia môn bất hạnh."

Ba người cùng nhau thở dài, đều quyền cao chức trọng nhưng cháu gái của mình thì hoàn toàn quân không nổi, cha của Phụng Lam Băng là Phụng Băng nói:

"Ta chỉ ước gì có ai đó hốt nàng đi chứ như thế này gia tộc xấu hổ lắm, tuy không trách được nàng nhưng dù sao ta cũng không muốn nàng lại thích nữ giới như thế."

Băng Thần liếm liếm khoe môi thì thầm:

"Ngọt lắm nhưng cũng hơi xui chưa kịp sơ mui cô nàng mèo kia thì đã để người mang nàng đi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 323: Long Hưởng Thiên

Băng Thần còn đang tiếc nuối thì một luồng khí thể cực mạnh hướng về phái hấn, một nam nhân rất giống tên biến thái kia, chỉ có điều sừng rồng lớn hơn nhiều, hấn ta bước về phía Băng Thần khí thể uy nghiêm.

Trên đài cao Mã Hận Thiên giật mình hỏi ngồi kế bên Phụng Băng:

"Tiểu tử này không phải quá tuổi rồi sao?"

Phụng Băng lắc đầu nói:

"Trên lý thuyết thì tên này còn một tiếng nữa trước khi quá sinh nhật nhưng ngay tại lúc này thì vẫn được, ta trước đó có bảo hấn đến xuất chiến thì hấn khinh thường không tới, không biết tại sao ngay lúc này lại lộ mặt nữa không biết."

Băng Thần cũng theo thói quen quan sát người này

Tính danh: Long Hưởng Thiên

Thực lực: Vũ Tướng nhất trọng thiên

Huyết mạch: Vũ Trụ Quang Long (Thần Vương huyết mạch)

Thể chất: Quang Minh Hiệu Triệu (Thần Vương Thể Chất)

Đẳng cấp: 26

Lực lượng: 17 triệu

Tốc độ: 15 triệu

Trí lực: 30

Thiên phú: 95

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Băng, Lôi, Phong, Thủy

Tuổi thọ: 4 vạn

Độ thiện cảm: 60

Danh hào: Nhân Tướng (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Vương 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Mỗi bước đi của hắn ta đều vô cùng nặng nề, kẻ này thiên phú cũng cao cực hơn cả Phượng Lam Băng, trên người khí thể cũng vô cùng đáng sợ, nhưng Băng Thần cũng chỉ mỉm cười thả ra khí thể của mình để hóa giải khí thể của tên kia.

Hắn nhìn Băng Thần kiêu ngạo nói:

"Người sắp đột phá ta sẽ chờ người cho xong đi."

Băng Thần không chút do dự ngồi xuống chuẩn bị đột phá, hôm nay tâm trạng của tất cả mọi người đều cực kỳ sao động khiến cho Băng Thần Tạo Hóa Hư Vô Quyết hấp thu được cực kỳ lớn lao, cơ thể Băng Thần lúc này đã có một cỗ năng lượng bàng bạc khiến ai nhìn vào cũng thừa biết hắn ta sắp thăng cấp.

Đối thủ đã khinh thường thì Băng Thần nhất định phải cho hắn ta biết mặt, ngồi xuống công pháp liền nhanh chóng quay hết tốc lực, nguyên lực xung quanh dừng động kéo hết toàn bộ nguyên khí phía hắn ta.

Một quang cầu bao bọc lấy Băng Thần sau mười phút thì nó tan biến, Băng Thần từ đây đứng lên cảm giác lấy sức mạnh của mình tăng tiến

Tính danh: Băng Thần

Thực lực: Yêu Tông Nhị Trọng

Huyết mạch: Thập Nhất Vĩ Hồ Đế (Thần Đế huyết mạch)

Thể chất: Đế Vương Vạn Đạo Thể (Thần Đế thể chất)

Đăng cấp: 21

Lực lượng: 14 triệu

Tốc độ: 13 triệu

Trí lực: 80

Thiên phú: 300

Hồn lực: 100000

Pháp lực: 100000

Mị lực: 250 (ảnh hưởng đến hình ảnh bản thân trong mắt kẻ khác sắc đẹp +khí chất +gia thế)

Tín ngưỡng lực: 900000 (1000000 sẽ kích hoạt ẩn tàng kĩ năng "Vạn nhân sùng bái ")

Nguyên tố: Băng, Lôi, Phong, Âm, Hỏa

Tuổi thọ: 3000 + 200000

Danh hào: Đế Vương Thần (không chịu bất cứ áp chế nào dưới cấp đối thủ chịu 100% áp chế)

Những người Phong Thần của Trái Đất thì phải thật cố gắng kìm chế để không lộ ra về bất ngờ, bởi họ biết thừa Băng Thần vừa mới có một màn thăng cấp không thể hoành tráng hơn chỉ vào hôm trước thì hôm nay đã tiếp tục lên cấp.

Lúc đầu bọn họ đã khó hiểu khi hắn ta không biết làm sao lại có thể sử dụng sức mạnh lấy ra từ Tân Sinh một cách hoàn hảo đến khó tin như thế, đã thể hiện thực còn tăng cấp như thế này thì thật khó tưởng tượng hắn sẽ trưởng thành nhanh như thế nào.

Tuy ở trong cùng một hành tinh nhưng bọn họ bây giờ đã có những người đồng hương mới nhưng cũng là đối thủ cạnh tranh, Long Hưởng Thiên rõ ràng là con bài chưa lật của những người kia thì những thông tin về Băng Thần bọn họ tốt nhất cũng để càng ít người biết càng tốt.

Băng Thần đứng dậy nhìn Long Hiên Viên hỏi:

"Nếu thua người có hối hận vì đã cho ta đột phá không?"

Long Hưởng Thiên mỉm cười nói:

"Ta chiến đấu với người vì thấy người có khả năng đánh với ta còn chuyện thất bại thì ta cũng đang rất mong chờ nhưng ta nghĩ sẽ khó đấy."

Ngay sau đó phía sau lưng Long Hưởng Thiên một con rồng ánh sáng khổng lồ xuất hiện, đây chính là Pháp Tướng của hắn, Băng Thần nheo mắt lại sau đó ánh mắt mở ra một bóng tuyết xoay tròn.

Long Hưởng Thiên mỉm cười nói:

"Ta muốn xem người sẽ chịu được bao lâu, đừng để ta phải thất vọng, nếu có thua thì hãy ráng cầm cự một chút để ta tận hưởng cảm giác chiến đấu một chút."

Băng Thần nhếch mép khinh thường nói:

"Những kẻ ngạo mạn như người gặp ta là đúng rồi, ta sẽ đánh người ra bã."

Long Hưởng Thiên tỏ vẻ buồn cười nói:

"Người nghĩ mình làm được hay đang tự ảo tưởng để an ủi mình thế."

Băng Thần không nói gì ánh mắt hướng lên con rồng phía sau Long Hưởng Thiên, tên này có vẻ rất tự tin về Pháp Tướng của mình thế nên mỉm cười nói:

"Thế nào tiêu tử thấy nó đẹp để cùng mạnh mẽ thế nào chưa?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Cái này thì ta công nhận, có điều không biết nó mạnh đến đâu nhỉ."

Long Hưởng Thiên chỉ hướng Băng Thần to giọng:

"Quang Minh Thần Long cho hắn ta biết thế nào là tuyệt vọng."

"Àm"

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 324: Hơi lag

Khói bụi mù mịt vì công kích vô cùng kinh khủng của Quang Minh Thần Long, ngay sau đó khi mọi người chưa kịp định thần thì Quang Minh Thần Long lại tiếp tục công kích thêm hai lần nữa sau đó mới dừng lại.

Các khán giả há hốc mồm bởi vì sự hoành tráng của đòn tấn công, những người phía bên kia chiến tuyến cũng như thế, bọn họ cũng muốn lên được Vũ Tướng để có thể gọi Pháp Tướng của mình ra trợ chiến.

Một vị phóng viên dẫn chương trình cười to nói:

"Các vị khán giả đã thấy đòn công kích khủng bố của Quang Minh Thần Long chưa, thật đáng sợ phải không?"

Sau đó hắn quan sát rồi lại nói:

"Nhưng không biết do mắt ta không tốt hay con rồng kia có vấn đề mà nó công kích ba lần đều là công kích chủ nhân của mình thì phải."

Cũng ngay vào lúc này Long Hưởng Thiên mới bò dậy, hư ảnh Quanh Minh Thần Long tan biến, hắn thì máu me đầy mình nhìn Băng Thần tức giận nói:

"Người đã làm gì Quanh Minh Thần Long của ta?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Ta đâu có làm cái gì đâu, chỉ là do nó tự lên cơn thôi mà."

Long Hưởng Thiên nghe thấy thế thì quá tức giận nôn ra một ngụm máu, sau đó tức giận nhìn Băng Thần nói:

"Ta đã mong một trận chiến công bằng với ngươi nhưng nếu ngươi đã quyết chơi bẩn thì cũng đừng trách ta ác độc."

Long Quyền

Quyền ảnh hình đầu rồng nhanh như gió lao về phía Băng Thần nhưng Băng Thần cũng đâu phải dạng vừa mà thua loại công kích đơn giản như thế, thể loại này khi luyện tập cùng Nhạc lão hần ta gặp hoài.

Quang Minh Âm Sát

Hắn ta trong chớp mắt xuất hiện trước mặt Long Hưởng Thiên một quyền ngay mặt Long Hưởng Thiên khiến hắn ta ngã lăn ra đất, sao đó Băng Thần ngồi lên người hắn từng quyền như trời giáng đâm vào khuôn mặt kia.

"Xạo chó "

"Ảo tưởng "

"Bớt chém nhá "

Từng quyền, từng quyền không chỉ tạo cho Long Hưởng Thiên nỗi đau thể chất mà còn cả nỗi đau linh hồn nữa, lòng tự trọng của hắn ta bị xúc phạm một cách ghê gớm, từ trước đến nay làm gì có ai đánh hắn như thế.

Không biết có phải do lực lượng tinh thần hay không mà hắn ta dần hết sức hất văng được Băng Thần ra xa sau đó gằn giọng:

"Người đã làm rất tốt ép ta phải đánh hết sức nhưng bây giờ thì hãy xem đây."

Hắn ta gồng lên nguyên khí tụ tập

"A a a a a a...."

Bàn tay hắn như tụ tập được cực kì nhiều sức mạnh ánh sáng khiến nó rực cháy đầy đáng sợ, thân thể cũng có vẻ lực lưỡng hơn một chút.

Hắn ta dần cảm giác nguyên lực trong người xung động chỉ một vài phút nữa thôi hắn ta sẽ đạt trạng thái đỉnh phong và Băng Thần sẽ không có cửa đánh với hắn ta.

"Bụp "

Nhưng khi hắn ta đang bận gồng chiêu thì Băng Thần không biết từ khi nào đã đề gần thì triển đoạn tử tuyệt tôn cước, một cước thôi nhưng Long Hưởng Thiên đã bay lên không trong vài mét sau đó lấy hai tay bùm lấy hạ bộ.

Thế nhưng hai bàn tay vẫn còn nóng đỏ

"A a a a a a a.... "

Băng Thần tuy là người thi triển đoạn tử tuyệt tôn cước nhưng vẫn thấy thốn bởi pha "Tay lửa bắt chim " ngay sau đó của Long Hưởng Thiên, họa mi chắc từ nay thôi đừng hót luôn quá, rất nhanh chóng có vài người chạy vào bên Long Hưởng Thiên đã hoàn toàn bất tỉnh đi ra ngoài.

Tiếng hoan hô liên vang dội khắp nơi, phóng viên trực tiếp liên hoan hô:

"Sau một loạt đòn tấn công hơi lag của Quanh Minh Thần Long rồi lại bị thêm một đòn trời giáng từ Băng Thần, Long Hưởng Thiên đã hoàn toàn gục ngã, chiến thắng về với thần tượng của chúng ta Băng Thần."

Quan sát qua ti vi mọi người cũng đồng loạt tung hô

"Băng Thần vô địch "

"Băng Thần vô địch "

"Băng Thần vô địch "

Băng Thần chỉ xuống dưới những người còn chưa lên đài nói:

"Các vị cùng chiến nào, đảm bảo ta sẽ cho các vị một kỷ niệm nhớ đời mà mỗi ngày đều sẽ nhớ tới, không thể nào quên được."

Mọi người lúc này thật sự sợ hãi tên này, nam nữ thông sát không ngại chơi dơ, cũng không hề để ý đến mặt mũi đã thế còn ra đòn toàn vào chỗ hiểm.Hắn ta cứ như thế thì ai dám đấu với hắn ta cơ chứ.

Thấy mọi người e dè Băng Thần cũng hết cách liền chờ đợi bọn họ lấy dũng khí đi lên rồi làm gì thì làm, một người thanh niên hít sâu một hơi sau đó bước lên đài, nhưng vừa lên đến nơi hắn ta liền trượt chân té ra ngoài phạm vi võ đài miệng than thở:

"Thật xúi quẩy ngã ra ngoài rồi phiền trọng tại tuyên bố ta thua cuộc."

Trọng tài liền mừng bức nhưng cũng đành phải tuyên bố kết quả

"Băng Thần chiến thắng."

Tiếp đó một cô gái của hồ ly nhất tót đi lên, cũng thuộc dạng cực phẩm giống như cô bé mèo kia, điều này khiến cho Băng Thần khá kích thích âm thầm liếm môi, cô nàng nhìn thấy Băng Thần như thế liền vô cùng căng thẳng đi lên đài.

Khi vừa bước lên đài nàng liền muốn giống người kia vờ ngã nhưng phía sau lại vang lên giọng nói của vị trọng tài, người này chính là bà ngoại của nàng:

"Sao ngươi có thể bất cẩn như thế, để ta mạng ngươi vào trong sán đấu."

Không đợi nàng phản đối trọng tài đã mang nàng vào giữa sân đứng trước người Băng Thần, cô nàng liền nước mắt rung rung nhìn bà ngoại của mình, người ta có hổ cha còn bà ngoại mình lại đi hổ cháu.

Quay lại nhìn thấy đang liếm môi Băng Thần thật sự nàng không biết phải làm sao, chạy chôn cũng là một điều quá khó khăn, Phụng Lam Băng đã được chữa trị tốt nhìn xuống phía dưới sân đấu đầy bất lực.

Lại một tình nhân nữa của nàng bị Băng Thần chuẩn bị hại nhưng nàng chỉ có thể bất lực nhìn xem, bởi nàng biết rõ nếu mình can thiệp nhất định sẽ bị trọng tài cản lại, bà ngoại của cô nàng hồ ly không hề thích nàng giao du cùng cháu gái của nàng ta.

Tính danh: Hồ Liễu

Thực lực: Vũ Tông thất trọng thiên

Huyết mạch: Cửu Vĩ Thần Hồ (Chân Thần huyết mạch)

Thể chất: Hồ Thần Giáng Thế (Chân Thần thể chất)

Đăng cấp:23

Lực lượng:10 triệu

Tốc độ: 9 triệu

Trí lực:29

Thiên phú: 91

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Băng, Hỏa, Phong

Tuổi thọ: 6 vạn

Độ thiện cảm: 50

Danh hào:Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú.Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần liếm môi chậm rãi tới gần, còn cô nàng thì chỉ biết sợ hãi lui về đằng sau, nàng bị dồn ép thế nên lập thức thi triển " mê hoặc " chiêu thức đồng thuật mạnh mẽ của Cửu Vĩ Thần Hồ nhất tộc, đã thế lại chỉ có nữ hồ ly mới có thể xài.

Băng Thần cười mỉm một cái sau đó khẽ liếc mắt đồng thuật của nàng liền bị phản ngược lại, sau đó nàng ta liền nhìn Băng Thần với ánh mắt mê ly.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 325: Đệ nhất nam nhân tốt

Thấy nàng đi tới hướng mình Băng Thần liền dựng lên một lớp tường băng hình cầu bao phủ lấy xung quanh, Phụng Lam Băng quả thật không thể trở mắt nhìn người yêu rơi vào bàn tay ma quỷ của tên kia, từ trên khán đài nàng đi xuống muốn dừng lại trận chiến.

Thế nhưng khi nàng đến gần phạm vi sân đấu thì đã bị một luồng sức mạnh to lớn ép đến mức bẹp dí nằm xuống sàn, Phụng Bằng thấy nàng bị như thế thì ngay lập tức lao xuống chắn trước mặt con gái, hấn ta nhẹ giọng nói:

"Tiền bối xin nhẹ tay với tiểu nữ."

Người kia thấy Phụng Bằng đi xuống thì không thể không cho hấn một bộ mặt nhưng vẫn không quên đe dọa:

"Nàng ta biến thái thì cũng đừng liên lụy đến người khác, nếu để lão thân thấy nàng ve vãn gần cháu gái của ta thì đừng trách sao ta nặng tay."

Phụng Lam Băng nghe thấy thế thì tức giận nói:

"Tiền bối ngài để nàng ta rơi vào tay ma quỷ còn hơn ở cạnh ta sao, ngài không nhìn thấy tên kia có ý đồ xấu hay sao?"

Người này cười nói:

"Lão thân chính là muốn đưa nàng cho hấn ta đấy thì sao?"

Phụng Lam Băng nước mắt tuôn rơi hỏi:

"Tại sao?"

Người kia không chút lưu tình nói:

"Hấn ta có dòng máu của hồ ly nhất tộc, thậm chí còn cao quý hơn đám phụng hoàng các người, đừng bảo ta xúc phạm tất cả chỉ là sự thực mà thôi, huống chi quan trọng nhất hấn là nam nhân."

Phụng Lam Băng khóc lóc nói:

"Ngài không hiểu gì về tình yêu cả, yêu là trên tinh thần chứ nào liên quan đến thể xác mà lại phân biệt nam nữ."

Lão thân nghe thấy thế thì tức giận nói:

"Thế thì sao ta cần nàng cho ta cháu ẵm người làm được không? Nàng chịu ơn trạch thần linh mới có huyết mạch thần linh nhưng chỉ vì người làm cho nàng sao lãng tu luyện, yêu là hi sinh để người mình yêu hạnh phúc, rời xa nàng nếu người muốn tốt cho nàng."

Mọi chuyện diễn ra rất nhanh cũng như đã bị Phụng Bằng dùng nguyên lực kết giới bao bọc lại xung quanh mọi người nhìn vào thì được nhưng không nghe được, kết thúc mọi chuyện Phụng Bằng mang Phụng Lam Băng đi.

"Hồ Liễu tình lại đi."

Đang trong cơn mê Hồ Liễu nghe thấy tiếng kêu của người yêu mình thì lập tức tỉnh lại nhưng tất cả đã quá trễ tường băng cũng đúng lúc này đóng lại. Băng Thần thì đang mỉm cười tiến lại phía nàng, hấn chỉ thả ra một chút huyết mạch uy áp đã khiến cho nàng không thể phản kháng lại rồi.

Yêu thú có một đặc điểm đó là trong tộc luôn có vương giả thống trị, những kẻ ở dưới có huyết mạch yếu hơn thì dù muốn phản kháng cũng khó, Hồ Liễu cũng như thế nàng ta hoàn toàn không chống cự được Băng Thần.

Hấn giống như một vị vua đang đứng trước mặt một thần dân, nàng chỉ có thể run rẩy sợ hãi chứ hoàn toàn không nghĩ tới việc phản kháng, tiếng la ai oán của Phụng Lam Băng khiến cho nàng dấy lên chút dũng khí nhưng rất nhanh biến mất.

Ngay lúc này tay chân nàng đang run lẩy bẩy không còn theo bộ não của nàng chỉ huy, Băng Thần thần nhiên nói:

"Lại đây"

Dù nàng không muốn nhưng vẫn đi tới, Băng Thần tiếp lấy nàng bắt đầu điều tra thân thể nàng khác biệt với nhân loại ở những chỗ nào, cuối cùng hắn đi ra kết luận bản thủ nhân này độ hoàn thiện chỉ thua kém mình một chút.

Từ phía dưới đầu gối trở xuống vẫn còn lông trắng muốt như một đôi bót vậy, nước mắt của Hồ Liễu rơi xối xả, Băng Thần bắt đầu thưởng thức thân thể nàng từng chút một nhưng chỉ khoảng mười phút sao hắn buông nàng ra, hắn cũng không hề xâm hại trinh tiết của nàng.

"Người yên tâm trước mặt bao nhiêu người thế này sao có chuyện ta làm chuyện kia nhưng nếu ta bắt được người một lần nữa thì không biết được đâu hahaha, còn bây giờ thì ngủ đi nào cô gái đáng yêu của ta."

Hắn vừa dứt câu thì thế giới xung quanh nàng tối sầm lại, khi nàng tỉnh lại thì thấy mình đã nghỉ ở trên tòa tháp của gia tộc, khi xem xét nàng thì những người trọng tài không thấy nàng có bị tổn thương gì chỉ là bị ngắt đi thôi.

Vị trọng tài cũng là bà ngoại của Hồ Liễu nhẹ giọng nói:

"Cám ơn người."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Dù thế nào cũng là đồng tộc ta chỉ chiến đấu một chút rồi thôi chứ làm sao lại đi tổn thương nàng."

Bà ngoại của Hồ Liễu mỉm cười nói:

"Đúng thế chúng ta là đồng tộc."

Nàng sau đó cũng kiểm tra Hồ Liễu rất kỹ nhưng không phát hiện ra cái gì cả, vừa nãy lớp băng kia ngăn cản luôn cả nàng thăm dò thế nên nàng có chút lo lắng Băng Thần làm gì cháu gái nàng nhưng có vẻ nàng hiểu nhầm hoàn toàn về hắn.

Nàng không khỏi cảm thán người có huyết mạch đế vương thì tính cách cũng không phải như phạm nhân có thể tính toán, nàng không hề biết muốn tìm bằng chứng cháu gái mình bị xâm hại thì phải tìm trong dạ dày.

Ở trong phòng của mình Hồ Liễu cố ỏi thứ kia ra ngoài nhưng hoàn toàn không khả thi, một lúc sau từ phía cửa sổ Phụng Lam Băng đã mở cửa đi vào trong, vừa thấy Hồ Liễu ngồi khóc lóc nàng liền lại ôm nàng nói:

"Đều do ta quá yếu không thể giúp gì được người."

Sau đó nàng hôn lấy Hồ Liễu hai người quấn quít một hồi lâu thì Hồ Liễu mới đẩy nàng ra, Hồ Liễu buồn phiền nói:

"Người không nên hôn ta."

Phụng Lam Băng sững sờ nói:

"Không lẽ người không còn yêu ta nữa sao?"

Hồ Liễu lắc đầu thì thầm với nàng cái gì đó sau đó cả hai người cùng ngồi ỏi, cũng trong lúc này Băng Thần đã dọn dẹp xong tất cả những đối thủ của mình, phía sau cũng có hai cô nàng thủ nhân nhưng một heo một chó lại đầy lông khiến Băng Thần thẳng tay đánh gục hai người.

Khẩu vị của hắn ta còn không mặn mà đến mức độ đó nhất là khi cô nàng đầu heo nháy mắt một phát Băng Thần gần như phản xạ đám nàng một phát thật mạnh khiến nàng hoàn toàn bất tỉnh, niềm vui thú khi vừa được Hồ Liễu phục vụ cũng không còn nữa.

Mã Hận Thiên cùng Long Hiền Viên đi xuống vinh danh hắn ta đúng như lời hứa hắn với liên thắng được trao tặng một khu vực, tất nhiên Băng Thần chọn lựa quê hương của Hương Thiên Ánh để làm lãnh địa riêng cho mình.

Như thế hắn ta có thể quang minh chính đại xoi nàng, ở trên khán đài quan sát Hương Thiên Ánh nước mắt đã rơi đầy, hắn ta lại không chọn nơi có tài nguyên dồi dào mà chọn một vùng đất đầy yêu thú tất cả cũng chỉ vì mình.

Hương Thiên Y ngồi bên cạnh mỉm cười trên:

"Sự phụ chuẩn bị tắm rửa sạch sẽ đợi huynh ấy về xoi là vừa."

Đang cảm động Hương Thiên Ánh bị Hương Thiên Y cắt ngang không khỏi xấu hổ nói:

"Đã bao bao nhiêu lần phải gọi ta là tỷ tỷ cơ mà."

Hương Thiên Y cười, Khang Tiểu Vũ khoác vai nàng nói:

"Ta cũng chưa hiểu lắm vì sao Băng Thần nhiều nữ nhân như thế lại có thể ở trung với nhau một cách hòa thuận nhỉ?"

Nghe câu hỏi của nàng những cô nàng khác cũng nhún mày suy nghĩ, sau đó thì Mộng Phi nói:

"Dù cho có bao nhiêu nữ nhân đi nữa thì hần ta luôn làm chúng ta hài lòng về mọi thứ dù đôi lúc có chút hoang đường, với lại nữ nhân của hần ta không một ai ngốc cả."

Các nàng nghe thế thì không có ai phản đối, nếu phản đối thành ra tự chửi mình ngu si, không khí vui vẻ hiền hòa lại tràn ngập, Mã Hận Thiên hơi bất ngờ vì Băng Thần chọn lựa nơi này, hần ta hỏi:

"Chàng trai trẻ ngươi có thể cho ta biết lý do tại sao ngươi lại chọn vùng đất này không?"

Không khí xung quanh tĩnh lặng lại, các máy ghi âm ở gần đó cũng lại gần, Băng Thần mỉm cười nói:

"Vì đó là lời hứa của ta với một nữ nhân, ta đã hứa phục hồi lại nơi đó như xưa tuy bây giờ ta chưa đủ năng lực đuổi những yêu thú ở đó đi nhưng trước tiên có quyền sở hữu cũng rất tốt rồi."

Trong mắt mọi người lúc này ai cũng xem Băng Thần như đệ nhất nam nhân tốt, có nam nhân nào lại vì mỹ nhân bỏ giang sơn như người kia không, đẹp trai, tài năng, thương yêu nữ nhân.

Trong mắt đám nữ nhân bây giờ hần chính là báu vật quý giá mà ai cũng muốn cắn một cái nhưng ai biết được vẫn có hai nữ nhân mắc ói khi nghe thấy tin này.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Giả vờ nguy hiểm

Phòng viên đang quan sát trực tiếp nghe được Băng Thần nói thì nước mắt rơi xuống nói:

"Giá như nam nhân của ta mà tốt bằng một nửa Băng Thần công tử thì cũng tốt lắm rồi."

Trên khán đài cùng đang xem truyền hình trực tiếp các nam nhân đều âm thầm vuốt mặt xoa thái dương một cái, bọn họ cảm giác được ánh mắt đầy ai oán của người phụ nữ cùng chung chăn gối mỗi ngày với mình.

Trong một gia đình họ khi nữ nhân kia đã đi vào bếp miệng còn lẩm bẩm than phiền thì người con mới nói:

"Cuối cùng cũng có ngày cha giống như ta."

Nam nhân kia giật mình nghiêm túc hỏi:

"Ngươi mới bao nhiêu tuổi mà đã đàm luận chuyện già rồi?"

Tất nhiên là người kia hiểu nhầm, đứa con lác đầu nói:

"Ba ba nhầm rồi ý ta nói là hoàn cảnh gần giống không, ngài hãy nhớ lại bữa cơm tối hôm thứ năm tuần trước đi, ta cũng ăn cơm rất ngon cho đến khi truyền hình chiếu tám gương nghèo vượt khó."

Ngươi cha nghe thế ngẩn người rồi nói:

"Ba ba biết rồi mai sau sẽ không nói ngươi nữa."

Nhưng hần ta vừa dứt lời thì âm thanh ở trong phòng bếp vang ra:

"Yếu sinh lý cùng học dốt vào ăn cơm."

Diễn biến này không chỉ diễn ra ở mỗi gia đình đó mà mọi gia đình khác nữa, Băng Thần lúc này đang đi cùng Mã Hận Thiên, Long Hiên Viên hai người lãnh đạo cao cấp nhất. Hai người nhìn nhau một lát sau đó Mã Hận Thiên lên tiếng hỏi:

"Băng Thần công tử nghe nói ngươi quê hương không phải Trái Đất?"

Băng Thần nghe thấy một tiếng Băng Thần công tử thì biết bọn họ đã hoàn toàn tin thân phận của mình không phải người Trái Đất, thậm chí thân phận còn thuộc một loại cao cấp thì mới có cách xưng hô như thế.

Tất nhiên một người thông minh như Băng Thần dĩ nhiên sẽ hỏi đáp một cách thông minh và lịch sự:

"Hai vị tiền bối nếu đã biết thì làm sao còn phải hỏi lại làm gì?"

Mã Hận Thiên thở ra một hơi rồi nói:

"Chúng ta biết là Nữ Vương Cung công hội của công tử lúc mọi người tỉnh lại thì không hề có yêu thú, phải chăng công tử biết nguyên do của chuyện lần này, nếu biết thì phiền người thông báo cho chúng ta."

Băng Thần dừng lại bước chân thờ dài nói:

"Hai vị là lãnh đạo cao cấp nhất, chuyện lần này cho hai vị rõ ràng một chút cũng được."

Hai người kia im lặng lắng nghe, Băng Thần nói:

"Hai vị chắc cũng biết vì diện có phân cấp rõ ràng đúng hay không?"

Mã Hận Thiên gật đầu nói:

"Thông qua sử sách chúng ta có biết một ít."

Long Hiên Viên thì lắc đầu nói:

"Chuyện này ta lần đầu tiên nghe thấy."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Không phải thực ra trong sử sách có đấy, những người thành tiền thực ra là phi thăng lên trung cấp thế giới thôi chứ tiền giới không hề tồn tại."

Mã Hận Thiên hỏi:

"Nhưng quan trọng là tại sao Trái Đất cùng Thiên La Tinh làm sao lại dung hợp với nhau?"

Băng Thần thân nhiên nói:

"Thực ra Vũ trụ của chúng ta đang sống mạnh lên thế nên những phần yếu kém phải bị loại bỏ, Trái Đất lực lượng quá yếu đến độ hạ vị vi diện cũng không đạt tới nên phải bị loại bỏ."

Long Hiên Viên tuy không hiểu rõ lắm nhưng vẫn hỏi:

"Thế nhưng tại sao Trái Đất lại lại bình yên vợ sự?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Có một vị đại năng đã cứu lấy Trái Đất bằng cách chọn lấy một hạ vị vi diện có khả năng rót cấp dung hợp lại với nhau, nói chung cũng coi như cứu cả hai. Nhưng thực sự thì hai người cũng lên hạn chế việc đánh giết bởi nếu số lượng Vũ Thần giảm quá thì rất có khả năng rót xuống phệ tinh sau đó bị loại bỏ."

Long Hiên Viên thắc mắc:

"Tại sao có rất nhiều hành tinh không người lại không bị loại bỏ?"

Băng Thần nói:

"Thực ra chính bản thân hành tinh cũng là một nguồn năng lượng khủng bố, nếu diện tích một hành tinh đủ lớn thì nó cũng có thể coi như hạ vị vi diện mà không cần những sinh linh trên đó."

Hai người kia mặc kệ đã hiểu hay không hiểu đều gật đầu, bọn họ cần làm đó là duy trì không để xảy ra xung đột nếu không vị diện xuống cấp thì cả lũ chết hết. Băng Thần mỉm cười nói:

"Hai vị không cần quá lo lắng những thiên tài trẻ tuổi nơi đây lớn lên sẽ giúp hành tinh của chúng ta trở lên mạnh mẽ vô cùng, khi đó chuyện bị hủy diệt sẽ không còn phải lo nữa."

Hai người kia thờ dài nhìn nhau cũng chỉ có mong được như thế, bây giờ hai người còn quá nhiều việc phải làm dù sao hai bên mới tiếp xúc nhau một ngày cũng chưa tới, rất dễ xảy ra xung đột bọn họ tất nhiên phải lãnh lấy nhiệm vụ thiêng liêng là điều tiết những mâu thuẫn đó.

Mã Hận Thiên bỗng nhiên quay qua hỏi:

"Không biết chó thể cho bọn ta biết tên của ngài ấy được không?"

Trong đầu Băng Thần Đế Thiên Lan bỗng nhiên gấp gáp nói:

"Người mau cho bọn họ biết đầy đủ tên cũng như ngoại hiệu của ta, nếu bọn họ quyết định cúng bái ta thì về sau ta sẽ khôi phục thực lực nhanh hơn một chút."

Băng Thần truyền tải suy nghĩ của mình:

"Nhưng vấn đề làm sao để bọn họ tin người tồn tại?"

Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Cứ truyền đạt mong muốn của ta cho họ là được, nói với họ cúng bái ta thì thăng cấp sẽ không gặp cản trở nhiều của Thiên đạo nhưng nhất định phải thành tâm nếu không hậu quả sẽ không thể nào tưởng tượng được."

Đồng thời như thế người cũng sẽ có lợi, thứ nhất người có thể trang bức thoải mái mà không cần lo lắng bị người chơi chết, có chuyện gì cứ mang danh của ta ra thì bọn họ không phải sẽ chiều người hết sao."

Mã Hận Hiên cùng Long Hiên Viên thấy Băng Thần nhắm mắt thì hơi sốt ruột, Băng Thần sau đó mở mắt ra nói:

"Sau khi câu thông với nàng thì ta nhận được câu trả lời ngoài sức mong đợi, ngài ấy muốn bảo bọc hành tinh này nhưng đòi lại căn tín ngưỡng từ tất cả các sinh linh, cũng tức là các người phải thờ cúng nàng, đổi lại nàng sẽ không chế Thiên Đạo để nó không làm khó khi các người thăng cấp."

Nàng còn nói có thể cho các người thấy sự hiện diện của ngài, chỉ có điều các người muốn ngài ấy lộ diện hay không?"

Mã Hận Thiên nghiêm túc nói:

"Băng Thần công tử phiên ngài truyền đạt với ngài ấy Thiên La Tinh thú tộc thờ phụng Thần Thú..."

Băng Thần không đợi hai người nói xong thì mới nói:

"Nàng cấp bậc cao hơn cả Đám Thú Thần của các người, chính bọn hắn còn phải thờ cúng nàng thì các người là điều đương nhiên, khi nàng đã giáng xuống nơi đây thì toàn bộ những loại tín ngưỡng khác phải thông qua nàng mới một lần nữa ở lại Thiên La Tinh."

"Àm, âm, âm"

Bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại dù đang ở giữa trưa, các nơi đèn thờ đều bị sét đánh, một bức tượng xuất hiện sau mỗi tia sét, một nữ nhân đứng trước mặt các vị thần mà người dân của Thiên La tinh thờ cúng.

Phượng Hoàng Thần Điện người tổ tiên của Phượng tộc trợn mắt khi thấy thần phượng bức tượng sống dậy bước xuống khỏi bực đá, nữ nhân kia bức tượng thì bước lên thay thế, sau đó thần phượng cúi đầu trước nữ nhân kia.

Khí thế uy nghi từ bức tượng toát ra làm người người sợ hãi, phía xa xa trong khu rừng bức tượng nhân mã khổng lồ nhường chỗ bức tượng một cô gái đi lên, sau đó cô cái biến thành một con rồng khổng lồ cao đến tận vài trăm mét.

Sống lại tượng nhân mã chỉ có thể quy xuống thân thể cúi đầu thần phục, Băng Thần nhìn thấy sự khiếp sợ của hai người thì nói:

"Thấy không ngài ấy tên đầy đủ là Ma Long Thần Đế - Đế Thiên Lan, các người có một cơ hội thần phục hoặc phủ nhận, ngài ấy sẽ không ép nhưng kẻ không thuận phục sẽ mất đi hoàn toàn thân linh che chở."

Mã Hận Thiên hỏi:

"Sao ta chưa từng nghe nói đến Thần Đế cấp độ?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Bởi vì Thần Vương cũng phải quỳ trước nàng, những vị thần các người thờ phụng đều đặt chân thần nhưng vẫn chỉ có thể quỳ xuống trước sự vĩ đại của ngài."

Băng Thần cảm giác mình rất giống mấy người truyền giáo, tuy tự nhỏ nước bọt chính mình những đã đâm lao thì phải theo lao, đã lỡ già vò nguy hiểm thì phải diễn cho xong.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 327: Ma Long thờ phụng

Băng Thần rất bình tĩnh chờ lấy hai người trả lời, Mã Hận Thiên tổ tiên luôn rất linh thiêng thế mà lại quỳ xuống dưới bức tượng kia, thật khó có thể tin nổi, Long Hiên Viên thì rất nhanh chóng đưa ra kết quả:

"Ta sẽ khuyến khích dân chúng thờ phụng ngài ấy, tất nhiên là sẽ không ép buộc."

Mã Hận Thiên nghe thế thì cũng nói

"Ta cũng sẽ khuyến khích dân chúng thờ phụng ngài ấy, tất nhiên là sẽ không ép buộc."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nàng ấy cũng không cần những tín đồ bị ép buộc bởi như thế sẽ không có lòng thành kính nhưng những người không thờ phụng nàng thì sớm muộn gì cũng bị bỏ xa."

Phượng Lam Băng bỗng nhiên ôm đầu ngồi thụp xuống, Phượng Băng lo lắng hỏi:

"Có chuyện gì thế con gái?"

Phượng Lam Băng rót nước mắt nói:

"Băng Phượng Thần ngài ấy nói hành tinh này đã có một siêu cấp thần linh trú ngụ, ngài ấy không có quyền được thu thập tín ngưỡng ở đây nếu vị đại nhân kia chưa cho phép."

Tương tự ở từ đường Long gia cùng Hồ gia cũng xảy ra chuyện tương tự, những nơi khác các tượng thần cũng liên tục vỡ vụn mặc dù không ai đụng vào chỉ có tượng của nữ nhân kia thì không sao cả, Mã Hận Thiên nhìn bức tượng của tổ tiên vỡ vụn thì cũng chỉ biết thở dài, xem ra Băng Thần nói tất cả là thật.

Chính hắn cũng vừa nhận được thông tin mà tổ tiên mình truyền về, tổ tiên của hắn nói người đuổi hắn đi là vị thần của những vị thần, đã thế còn dặn hắn nếu muốn tồn tại thì phải thật thành kính với ngài ấy.

Đế Thiên Lan thì thảo với Băng Thần:

"Ta bỏ ra nhiều công sức như thế không biết bao giờ mới có thể thu hồi vốn không biết nữa."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Người làm rất hoành tráng lắm, suýt nữa thì ta cũng tin hay ta lấy thân phận Thần Sứ giúp người tìm thêm giáo chúng, như thế đôi bên sẽ cùng có lợi."

Đế Thiên Lan gật đầu nói:

"Ta làm Thần Đế thì dù trọng thương cũng dư sức trao chỗ tốt cho các tín đồ của mình, những người muốn thờ ta người chỉ cần nhỏ một giọt máu của mình vào một đồng đá rồi đưa cho họ, sai đó bảo họ mang về chuyện còn lại ta sẽ lo."

Băng Thần không đưa ra ý kiến gì cả nàng là Thần Đế còn hắn thì không phải, hắn không phải chờ quá lâu có ngay một đám người đi đến, không ai xa lạ mà chính là bà ngoại của Hồ Liễu.

Nàng vừa tới liền vào chuyện chính chứ không lễ mễ:

"Mọi chuyện Mã Hận Thiên đã nói cho ta biết không biết làm sao để thờ phụng ngài ấy?"

Băng Thần hơi ngạc nhiên hỏi:

"Sao tiền bối có thể quyết định dứt khoát như thế?"

Nàng mỉm cười nói:

"Thần của chúng ta nói rằng chúng ta phải kính nể ngài ấy thì lý gì chúng ta phải chống đối, thế nhưng chúng ta có xi ngài ấy cho thần của chúng ta quay lại được không?"

Băng Thần hơi nhắm mắt lại rồi nói:

"Ngài ấy nói có thể bởi vì các người có sự trung thành, ngài ấy không ép các người thế nên chỉ cần các người trung thành với ngài ấy thì Thần của các người cũng sẽ có ngày tốt đẹp."

Băng Thần sau đó dùng đứng lên từ từ đi tới hòn non bộ gần đó, mười một chiếc đuôi vung vẩy sau đó để lại một đồng đá vụn, Băng Thần gom lại nhỏ

một giọt máu rồi đưa cho nàng:

"Tiền bối mang về nơi thờ cúng còn lại những chuyện khác thì ngài ấy sẽ lo."

Bà ngoại của Hồ Liễu đi ra ngoài thì đã có một đám người trong tộc chờ sẵn, bọn họ vừa nhìn thấy nàng đi ra liền hỏi:

"Thế nào rồi Hồ Linh tổ mẫu."

Hồ Linh nhìn người này sau đó nói:

"Hắn đưa cho ta thứ này bảo mang về nơi thờ cúng."

Người thanh niên kia mở ra thấy một đồng đá vụn thì tức giận nói:

"Hắn dám đùa chúng ta?"

Hồ Linh lắc đầu nói:

"Đừng lỗ mắng trước tiên làm theo lời hắn ta nếu không được thì chúng ta tính sổ sau."

Thế là một đám người rời đi hết còn Băng Thần thì chỉ nhìn chứ không đưa ra ý kiến gì cả, đám người kia cũng rất nhanh đi về tới nhà thờ tổ của gia tộc.

Hồ Linh đặt đồng đá vụn xuống đất thì ngay lập tức dị biến xảy ra, những mảnh vụn đá tan vỡ ra hóa thành bụi bay hướng bức tường của nữ nhân kia, sau đó một bộ giáp hiện ra.

Dưới đất bức tượng Cửu Vị Thần Hồ vốn bề nát lại từng ly từng tý hợp lại, vài giây sau trở lại như trước kia rồi đi đến phía chân của nữ nhân kia nằm xuống, Hồ Linh mỉm cười nói:

"Mau quỳ xuống khấn bái Ma Long Thần Đế - Đế Thiên Lan."

Những người này biết sự thần kỳ của Đế Thiên Lan lập tức quỳ xuống khấn vái, Băng Thần từ xa cũng cảm nhận được một luồng sức mạnh tín ngưỡng nhẹ nhàng khiến hắn không khỏi mỉm cười, dù sao đây cũng là đồ miễn phí.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 328: Rong rường

Băng Thần ngày hôm đó trên cơ bản giải quyết được vài nhà, Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Người diễn tốt lắm"

Băng Thần không đưa ra ý kiến mặc kệ nàng khen mình sau đó tiếp tục tu luyện, đợi tu luyện xong thì hắn mới nói chuyện với nàng:

"Đế Thiên Lan ta có cách này chỉ mất chút sức của ngươi nhưng tốc độ lan truyền sẽ nhanh hơn ta giúp ngươi tuyên truyền rất nhiều."

Đế Thiên Lan bỗng nhiên cảm thấy hứng thú:

"Ngươi có cách gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Bây giờ ngươi tiếp sức cho hai người để bọn họ đột phá, tốt nhất là cấp Vũ Thần, sau đó ngươi bảo kê một người đã tiếp thu tín ngưỡng của ngươi qua ải còn một người khác tất nhiên là không chịu tiếp thu tín ngưỡng của ngươi, làm càng hoành tráng càng tốt."

Đế Thiên Lan mày hơi nhíu lại nhưng ngay sau đó lại giãn ra:

"Ý nghĩ của ngươi rất tốt cũng rất đúng lúc Hồ Linh cái người đến đây chiều này đêm này sẽ tiến cấp ta đẩy nàng một cái còn một cái khác thì đang phải hi sinh vì đại cuộc vậy."

Băng Thần cũng không ý kiến gì, người nào chết thì người đó xui thôi chứ làm sao có thể trách hắn được, tiếp đó hắn lại tu luyện hắn cần nhanh chóng tiến cấp nhưng bỗng nhiên nghĩ tới cái gì đó rồi bấm máy điện thoại gọi cho người phụ trách ngoại giao với Hồ gia.

Hồ Linh đang ngồi tu luyện thì có một người chạy tới thông báo:

"Thưa tổ mẫu có người tìm ngài là người của Nữ Vương Cung, Trái Đất."

Hồ Linh hơi nhíu mày nói:

"Để cho người vào."

Người kia vào thì lập tức nói:

"Thưa tiên bối Băng Thần tổng giám sát ra lệnh cho ta nói cho ngài biết khi đột phá thì phải ngồi gần tượng của Ma Long Thần Đế đại nhân, như thế ngài sẽ đảm bảo cho tiên bối qua ải dễ dàng."

Hồ Linh đang tính lắc đầu nói:

"Mình còn lâu mới thăng cấp thì bỗng nhiên cảm giác thân thể rạo rực, nguyên lực cuộn trào, đây cũng là dấu hiệu của sự đột phá."

Nàng ngay lập tức hướng từ đường chạy đến ngồi xuống trước bức tượng thành tâm cầu nguyện, ở một diễn biến khác thì long gia lão tổ cũng tiến cấp, người ta chỉ thấy một con Ma Long nuốt hết sấm chớp độ kiếp của Hồ Linh.

Hồ Linh cũng vì thế nhẹ nhàng lên cấp thể nhưng tại một nơi khác thì lại có một diễn biến khác.

Sau khi Long gia lão tổ đột phá không biết có thành công hay không nhưng mùi thịt nướng từ trong đó bay ra làm ngây ngất bất cứ ai, thậm chí cách xa hơn mười cây số Băng Thần còn đang hít lấy hít để mùi thơm ngào ngạt đây.

Cũng ngay sáng sớm hôm sau khi mà Băng Thần còn chưa kịp đi thì người của Long gia đã tới, Băng Thần tuy hơi ngạc nhiên nhưng vẫn tiếp đón bọn họ, một người đàn ông trung niên nói:

"Băng Thần công tử Long gia muốn thờ phụng Ma Long Thần Đế đại nhân mong ngài thành toàn."

Băng Thần nghe Đế Thiên Lan kể lại thì đã biết chuyện, hắn ta giả vờ nghiêm nghị nói:

"Không giấu gì tiên bối Ma Long đại nhân thật sự rất buồn phiền về các ngươì, nàng là Long tộc kẻ mạnh nhất lại không được con cháu của mình thờ phụng, hôm qua nàng đã muốn cứu người của Long gia nhưng Thần Thành luôn có nguyên tắc của mình mong ngươì hiểu."

Người này nghe thấy thế lập tức quỳ xuống nói:

"Nếu ngài ấy đã nói như thế không biết có thể cho Long gia một cơ hội được không?"

Băng Thần thấy thế lập tức đỡ người này lại rồi nói:

"Long gia lão tổ đang trốn tránh Thiên Kiếp ngài ấy có thể giải quyết được thể nhưng về phần thương thế thì không, tuy nhiên rất mừng là ta có thể giải quyết những thương thế đó, có điều quá trình điều trị sẽ rất tốn kém cùng đau đớn."

Trưởng tộc Long gia lập tức vỗ ngực nói:

"Ngài cứ yên tâm nếu chỉ những thứ đó thì cha ta cùng Long gia chịu được, ngài chắc cũng mang một phần huyết mạch Long tộc thế nên nể tình đồng tộc phiền ngài giúp đỡ."

Băng Thần thở dài ra một hơi nói:

"Nếu biết trước thì ngay từ đầu thờ phụng ngài ấy thì hôm qua đã không có chuyện gì rồi."

Hai người sau đó đi tới Long gia, Băng Thần đi vào kho thuốc của Long gia rồi chỉ tay nói:

"Đồ vật không cần bất cứ đồ vật nào thế nhưng được thảo gom hết lại cho ta, với lại chỗ này chưa đủ, nếu muốn lão tổ hoàn toàn hồi phục thì phải cần nhiều hơn nữa được thảo."

Long gia gia chủ không chút do dự hô lên:

"Ngươi đâu dùng hết tiền tài mua càng nhiều thảo dược càng tốt."

Những người kia nhìn nhau sau đó đáp:

"Vâng "

Băng Thần quay lại nhìn Long gia gia chủ rồi nói:

"Bây giờ ta đã hấp thu hết đám dược thảo rồi đến lúc chữa cho lão tổ của các người."

Long gia gia chủ lập tức mời Băng Thần đi về hướng phía sau, tại một mảng đất trống một con rồng Phương Đông nằm trên mặt đất thờ ra thì nhiều hít vào thì ít, gia chủ Long gia lập tức chạy tới nói:

"Thưa cha Băng Thần công tử nói có thể chữa cho ngài, sau đó Ma Long Thần Đế đại nhân sẽ giúp ngài tiến cấp."

Con rồng thờ phỉ nhò rồi nói:

"Đa tạ công tử nhân từ, đa tạ Ma Long Thần Đế rộng lượng với những kẻ lầm đường lạc lối như chúng ta."

Băng Thần ngửi thấy mùi thịt nướng thơm phức khó khăn lắm mới không nuốt xuống nước miếng:

"Người không cần nói thế bây giờ ta sẽ chữa trị nhưng trước tiên người phải được loại bỏ hết những phiền bị Thiên Kiếp tổn thương, đây coi như là sự trừng phạt của Đại nhân với sự vô lễ của người."

Đại long căn rắng nói:

"Băng Thần công tử ta chịu được phiền ngài mau chóng bắt đầu."

Băng Thần sau đó vui vẻ tước từng khối thịt rồng đã nướng chín cắt vào giới chỉ, đôi khi còn xin thêm ít thịt sống để sau này chế biến, mười một cái đuôi hoạt động hết công suất trong nửa giờ mới xong.

Sau đó hắn ta nói:

"Đã đến lúc chữa trị nhưng chậm nhất nửa tiếng sau dược thảo phải có mặt tại đây người đã rõ chưa?"

Long gia gia chủ gật đầu nói:

"Ngài cứ yên tâm."

Sau đó Băng Thần đặt tay lên người của đại long từng luồng khí tức sinh mệnh tràn vào da thịt bắt đầu mọc trở lại trong sự ngạc nhiên của rất nhiều người trong long tộc, vốn bọn họ tưởng Băng Thần chỉ làm cho vết thương ngừng lan rộng nào ngờ hắn ta có thể làm cho da thịt mọc lại.

Năm phút sau đó dược thảo được chuyển về Long gia nhưng Băng Thần vẫn tỏ ra khó chịu, mặt mày tái nhợt như thi cứu quá độ, thu hết những thứ dược liệu kia vào trong giới chỉ hắn ta mới tiếp tục đẩy mạnh chữa trị.

Con rồng này cho Băng Thần một ít thịt nhưng lại ngốn hết của hắn 5000 năm sinh mệnh, may sao có đồng dược thảo bù lại, còn tín ngưỡng lực thì coi như tiền lãi hàng ngày. Đại Long hoàn toàn hồi phục sau đó gỡ ra một cái thần bí viên ngọc Thiên Kiếp ngay lập tức tụ tập.

Thế nhưng cũng như Hồ Linh tiến cấp lúc này hư ảnh của Đế Thiên Lan cũng xuất hiện chớp mắt sấm sét, rất nhanh sau đó Long gia lão tổ thành công tiến cấp, tất cả mọi người đều quỳ rạp dưới đất hướng về phía hư ảnh.

Băng Thần cắt một khối đá lớn thành nhiều mảnh nhỏ sau đó hư ảnh nhập vào đồng đá hóa thành một nữ nhân uy nghi bước vào trong đền thờ ngồi lên vị trí cao nhất.

Băng Thần thật sự rất hâm mộ, không biết khi nào mình mới có thể bức cách như thế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 329: Ngọc Nữ Tâm Kinh

Băng Thần vừa từ Long gia đi về thì lập tức đăng nhập Tân Sinh, tối qua đến giờ bận rộn quá hắn ta còn chưa được nghỉ qua hơi gái nữa, hết việc này phát sinh rồi đến việc kia bỗng nhiên hắn ta cảm giác được trong nhà vẫn còn người.

Mộng Phi phòng có động tĩnh, Băng Thần nghe thấy tiếng lập tức mỉm cười phóng qua, hắn khả năng định vị rất tốt thế nên chỉ hai phát tốc biến đã đi đến phòng của nàng, từ đằng sau ôm lấy nàng thì thấy nàng có vẻ kinh hoảng.

Băng Thần ôm nàng hôn một cái tay chân sau đó sờ mó lung tung nhưng khi sờ xuống dưới thì mới phát hiện nơi đó có lông, như thế chắc chắn không phải Mộng Phi, một luồng nguyên lực đánh vào công tắc đèn điện hắn phát hiện người mình ôm trong ngực chính là Quân Oanh Oanh.

Hắn ngạc nhiên hỏi:

"Oanh Oanh người làm gì ở đây?"

Quân Oanh Oanh xấu hổ nói:

"Mọi người đều quá bận thế nên không có ai dọn đồ đạc dùm, sáng nay khi huynh đi thì chúng ta bốc thăm sau đó ta phải ở lại, nhưng mà trước tiên huynh có thể rút tay ra khỏi chỗ đó được không."

Băng Thần xấu hổ lui ra ngoài nói:

"Ta không phải cố ý muội đừng có hiểu lầm."

Quân Oanh Oanh chú ý xung quanh không có ai lập tức lấy hết dũng khí nói:

"Băng Thần ta thích huynh."

Lần này Băng Thần lại không bất ngờ gì cả.

Tính danh: Quân Oanh Oanh

Thực lực: Vũ Sư lục trong thiên

Huyết mạch: Thần Vu Chi Huyết (Chân thần huyết mạch)(Chưa kích hoạt)

Thể chất: Vu Thần Giáng Thế (Chân thần thể chất) (Chưa kích hoạt)

Đăng cấp: 1

Lực lượng: 10000

Tốc độ:7000

Trí lực: 27

Thiên phú: 82

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Không gian, Mộc, Thổ, Kim

Tuổi thọ:700

Độ thiện cảm: 100

Danh hào: Không

Độ thiện cảm của nàng đã sớm đạt một trăm chuyện nàng tỏ tình khi không có ai thì cũng rất bình thường mà thôi, hần ta mỉm cười nói:

"Muội thích ta ở điểm nào?"

Quân Oanh Oanh hơi nhú mày rồi nói:

"Thực sự ta cũng không rõ, chỉ là không có cái gì ta không thích ở huynh cả."

Băng Thần nhìn thân thể chưa phát dục hoàn toàn của nàng thầm tiếc nuối, sau đó trầm nghĩ:

"Không biết hệ thống có công pháp nào giúp phát triển đáng người không nhỉ?"

Nhưng nghĩ đến hệ thống hần liền nhớ đến ba cô nàng kia, nhưng trước tiên tập trung vào vấn đề chính cái đã:

"Hệ thống có công pháp nào giúp cho đáng người của nữ nhân tốt lên không?"

Thiên Thư lúc này đã được nghỉ ngơi khi mà đám Thần Vương có cho tiền họ cũng không dám xuống đây, hần nhẹ giọng đám:

"Có để ta chuyển cho chủ nhân."

Vài phút sau một phu tu công pháp có tên Thần Nữ Luyện Thể Pháp được truyền cho hắn, nhưng hắn ngần ra nhận công pháp thì Quân Oanh Oanh lại tưởng hắn ta từ chối thể là nước mắt tuôn rơi.

Băng Thần lập tức tỉnh lại chạy tới ôm nàng hỏi:

"Tại sao ngươi khóc?"

Quân Oanh Oanh meo mào:

"Huynh không thích ta."

Băng Thần nhìn khuôn mặt đẹp như thiên tiên của nàng rồi nói:

"Nào có ngươi xinh đẹp như thế này tại sao ta không thích?"

Quân Oanh Oanh lập tức thay đổi tâm trạng vạt áo quệt ngang lau nước mắt nói:

"Thất chứ?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thất sự từ lúc ở Thiên Nguyên ta đã nhắm tới muội rồi, chẳng qua chưa có cơ hội thôi, lúc này ta đang suy nghĩ tặng muội một bộ công pháp cho muội thể nên mới hơi thất thần."

Quân Oanh Oanh hiểu kỳ hỏi:

"Công pháp gì thế?"

Băng Thần mỉm cười hỏi ngược lại nàng :

"Ngươi có muốn có thân thể tốt như cô cô của ngươi không?"

Quân Oanh Oanh nhớ tới cái gì đó:

"Nhắc toi cô cô ta mới nhớ, hôm trước huynh xấu lắm có ta trên giường mà vẫn làm chuyện đó với cô cô."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta xin lỗi nhưng ngươi có muốn thân thể giống nàng không?"

Quân Oanh Oanh nhú mày hỏi:

"Thế huynh không thích lolicon sao?"

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Làm sao muội biết đến lolicon?"

Quân Oanh Oanh chỉ chiếc vòng tay mình đang đeo rồi nói:

"Đều nhờ nó mà ta tìm được rất nhiều thông tin hữu ích nhưng huynh không thích như thế đúng không?"

Băng Thần gật đầu nói:

"Thật sự thì ta không thích nhưng ta có cách để thân thể ngươi trở nên tốt như các nàng ngươi có muốn không?"

Hắn đã hỏi ba lần rồi nhưng toàn bị nàng nói sang chuyện khác nhưng may mắn lần này thì nàng e thẹn nói:

"Chỉ cần huynh thích là được."

Băng Thần sau đó truyền cho nàng Ngọc Nữ Tâm Kinh, nội dung của công pháp cũng đơn giản nữ nhân chỉ cần một nguồn năng lượng tràn đầy sinh mệnh khí tức cùng với dương khí thì sẽ giúp kích phát âm khí trong cơ thể khiến cho các bộ phận nữ nhân sinh trưởng.

Quân Oanh Oanh hơi nhú mày rồi nói:

"Băng Thần ta kiếm đâu ra nguồn năng lượng như thế?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta đã tính trước rồi muội cứ yên tâm."

Nói xong hắn ôm lấy nàng hôn đôi môi nhỏ nhắn, hắn không thích loli nhưng cái gì cũng phải thử một lần cho biết mới được, thân thể nàng nhỏ nhắn giống như con búp bê tùy hắn xoay chuyển, hắn ta mỉm cười một cách tà mị sau đó hóa thành ác lang xoi tái lấy nàng.

Gần năm tiếng sau

Lúc này Quân Oanh Oanh đã mềm nhũn hết cả người vì mệt mỏi, nàng nhỏ giọng nói:

"Ta uống thứ đó của huynh có thật sẽ giúp cơ thể phát triển không?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nàng thử tu luyện thì sẽ biết ngay thôi mà, thôi được rồi chúng ta đi vào Tân Sinh mau thôi."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 330: Tân Sinh biến hóa

Băng Thần cùng Quân Oanh Oanh tách ra mỗi người ở phòng riêng của mình đăng nhập Tân Sinh, hắn vừa vào Tân Sinh thì nhận được một đàn thông báo cập nhập.

Cập nhập thông cáo

Phe phái thứ ba xuất hiện Ma Hóa do Ma Long Thần Đế tạo ra đề nâng cao khả năng tăng cấp của mọi người, ngẫu nhiên sẽ hình thành những phó bản cố định, quái vật hồi sinh tốc độ tăng 90%.

Thú nhân được đặc quyền chọn trận doanh để hòa hợp vào môi trường mới (Giới hạn tuổi thọ 200)

Băng Thần nhìn thấy những thứ này thì cũng không quá ngạc nhiên, một chuyện thì Đế Thiên Lan đã thông báo trước còn một chuyện khác thì đương nhiên nếu không Thiên La Tinh người chơi sẽ rất khó. Sau đó hắn nhận thêm thông báo.

Theo khuyến khích của Tân Sinh người chơi Thiên La Tinh đã chọn xong Phe phái với tỷ lệ Hắc Ám 7 phần - Quang Minh 3 phần

Lực lượng hai phe đã cân bằng tỷ lệ phát sinh nhiệm vụ của cả hai phe tăng 200%

Coi xong thông báo thì Băng Thần cũng chẳng có ý kiến gì cả nhưng hắn ta thấy một người, Băng Thần mỉm cười tiến tới, Hồ Liễu bỗng có cảm giác nguy hiểm đang đến gần thể nên nàng mau lẹ phóng vào trong rừng để né tránh nguy hiểm đang tới gần.

"Cô nương cần gì phải chạy, dù người chạy thế nào thì cũng không thoát đâu."

Hồ Liễu thấy Băng Thần đứng đằng sau thì lập tức hết hồn, nàng lập tức lấy tấm dịch chuyển về thành xé nát, ngay lập tức nàng ta biến mất tại chỗ.

Băng Thần trợn mắt sau đó hô to:

"Mẹ kiếp "

Băng Thần sau đó mở bảng chiếc lực lên thì thấy thêm rất nhiều cái tên mới

Băng Thần - Nữ Vương Cung -35 triệu

Long Hương Thiên - Long Tộc - 8.5 triệu

Phượng Lam Băng - Phượng Tộc - 8 triệu

Miêu Lam - Miêu Tộc - 6. 1 triệu

Hồ Liễu - Hồ Tộc - 6 triệu

Đoàn Dự - Nữ Vương Cung - 6 triệu

.....

Thứ hạng trong top 10 cùng top 100 đều có rất lớn sự thay đổi với sự thay máu từ Thiên La Tinh, chỉ có một điều duy nhất không thay đổi là Băng Thần luôn có hạng nhất không thể suy chuyển được.

Phượng Lam Băng lúc này đang rất tức giận bởi vì Hồ Liễu đang khóc lóc kể lại chuyện xấu của Băng Thần, tuy người yếu khổ sở nhưng nàng bất lực vô cùng, băng chiến lực coi như bỏ quá nhưng những băng khác đặc biệt là băng trang bị làm nàng rất nản.

- 1:Sát Thần Kiếm (Băng Thần)(Nữ Vương Cung)
- 2:Hắc Long Hồn Cung (Băng Thần)(Nữ Vương Cung)
- 3:Thiên Phú Đoãn Kiếm(Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)
- 4:Ngân Lang Thần Bộ (Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)
- 5:Thiên Thần Vương Miện (Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)
- 6:Thần Vũ Dây Chuyền (Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)
- 7:Vô Hận Sáng Thế (Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)
- 8:Tạo Hóa Diện Linh Khí (Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)
- 9:Bạch Huyết Chiến Y (Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)
- 10:Tạo Hóa Hư Vô Thủ (Băng Thần)-(Nữ Vương Cung)

Phượng Lam Băng tức giận nói:

"Ta hoài nghi Tân Sinh do nhà tên này mở ra."

Lúc này Miêu Lam mới trở về nàng lại gần thì Phượng Lam Băng liền hỏi:

"Người hỏi thăm được gì không?"

Miêu Lam cười khổ nói:

"Ta đã hỏi rồi nhưng bọn họ toàn tưởng ta có thù với Băng Thần sau đó tặng ta một câu rồi chạy mất như sợ dính tà vậy."

Phượng Lam Băng trầm nghĩ:

"Không ngờ tên biến thái này trong Tân Sinh còn kinh khủng hơn cả ngoài đời thật, ta nhất định phải làm cái gì đó không thể để Hồ Liễu rơi vào tay hắn, bà ngoại của nàng có khi bây giờ chỉ cần Băng Thần nói một câu sẽ trời nàng mang sang liền."

Nàng nghĩ mãi chỉ ra được vài phương pháp nhưng lại không hiệu quả hoặc phải trả giá quá lớn, quay qua hỏi Miêu Lam:

"Đúng rồi lúc này đám người kia nói câu gì với người?"

Miêu Lam cười nói:

"Họ bảo ta rằng chạy ngay đi trước khi mọi chuyện tồi tệ hơn."

Phượng Lam Băng nhìn nàng rồi nhìn Hồ Liễu sau đó nói:

"Có lẽ ta phải đích thân ra tay thôi, các người đợi tin tốt từ ta, tình yêu mãnh liệt của chúng có lẽ sẽ khiến hắn cảm động mà buông tha chúng ta."

Phượng Lam Băng nói thế thôi chứ chính nàng cũng không có lấy một chút tin tưởng nào vào chuyện sẽ thuyết phục được Băng Thần.Nhưng trước tiên phải ổn định tinh thần cho hai cô bạn gái của mình đã rồi tính tiếp.

Nàng trầm tư Băng Thần:

"Dâm tặc dê tiện "

Đang đi tìm Linh mục thật sự Băng Thần bỗng cảm giác ngứa tai, hắn thì thầm:

"Không biết ai lại chửi mình thế nhỉ? Để cho ta biết thì sẽ ồm đòn."

Chửi xong hắn ta liền tiếp tục lên đường tìm người Linh Mục kia, hắn có cảm giác nhiệm vụ này là một món hời lớn. Nếu thành công rất có thể sẽ khiến vị thế của hắn trong Tân Sinh càng trở lên vững chắc hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 331: Trận chiến giành lại Thánh Đường

Băng Thần sau đó vừa đi vừa giết quái vật, không biết có phải chúng nó cũng đi tìm Linh mục hay không mà thực lực cao đến mức đáng sợ, tất cả cơ bản đều ở cấp 80 trở lên nhưng lại không có cấp 90.

Giết xong một con Hoang Cốt Vượn thì Băng Thần đã thấy viên đá sáng đến mức tận cùng, hắn đứng trên cành cây cao qua sát thì thấy một hang động khá lớn, rất đơn giản để đoán Băng Thần phóng nhanh vào trong hang động.

Vừa đi vào hang động thì Băng Thần bị một trận pháp ánh sáng phong ấn lại trong góc tối một người mặc trang phục linh mục đi ra, nét mặt vô cùng trắng xám hiển nhiên bị thương rất nặng.

"Người là ai?"

Đối với câu hỏi của Linh mục Băng Thần rất bình tĩnh nói:

"Thưa linh mục ta đến tìm ngài, vốn ta nhận lệnh của Linh mục của Bạch Hồ thành tìm ngài giao một cuốn sổ nhưng khi đến Thánh Đường của Nguyên Không thành thì ta mới biết Hắc Ám người đang giả dạng ngài.

Bọn họ đưa cho ta Diệt Quanh Thạch bảo ta đi tìm ngài sau đó cho hai đầu Quỷ Diện Cầu đi theo nhưng đã bị ta giết chết hết."

Nói xong Băng Thần lấy ra hai chiếc răng nanh của hai con chó ném qua cho Linh mục, người này hơi nghi ngờ sau đó nhặt lên thì thấy đúng là răng nanh của Quỷ Diện Cầu thật thì giải trận cho Băng Thần.

Vừa giải trận xong thì hắn ta liền gục ngã, Băng Thần thấy thế thì lập tức lại đỡ hắn hỏi:

"Linh mục ngài bị thương ở đâu?"

Linh mục thở dài nói:

"Ta bị trúng nguyên rủa của Hắc Ám Thánh Điện bây giờ chắc tính mệnh không còn giữ được lâu nữa người mau chóng thông báo cho Linh mục các nơi đến diệt trừ tên giả mạo kia nếu không để một thời gian nữa sẽ có biến."

Băng Thần thấy cánh tay linh mục đã xám xịt rõ ràng đã bị Hắc Ám Nguyên Rủa ăn mòn rất nặng, hắn nhớ đến mình có thể thanh tẩy Ma khí, không biết có thể thanh tẩy Hắc Ám nguyên rủa hay không.

Chạm nhẹ tay vào tay của linh mục thì khói trắng bay lên, Linh mục ngạc nhiên hỏi:

"Người làm sao có thể thanh tẩy được Hắc Ám Nguyên Rủa?"

Băng Thần thần nhiên nói:

"Có một lần ta may mắn gặp được Giáo Hoàng và sau khi hoàn thành thử thách của ngài ấy giao cho thì Giáo Hoàng đã chúc phúc cho ta."

Linh mục nghe thế liền mỉm cười nói:

"Người thật may mắn và ta cũng rất may mắn."

Băng Thần nhỏ giọng hỏi:

"Không biết ngài có thể khôi phục thực lực để chiến đấu với Linh mục giả mạo đang ở trong Thánh Đường được không vậy."

Linh mục cười nói:

"Người cứ yên tâm nếu ta khôi phục sau đó lên được vào nơi bí mật trong Thánh Đường lấy được Thanh Tủy Thánh Kiếm thì nó chắc chắn sẽ thua. Nhưng việc đó ta giao cho người còn sau khi thanh tẩy xong chúng ta phải ngay lập tức về Thánh Đường ngăn cản tên giả mạo kia."

Băng Thần gật đầu nói:

"Linh mục cứ yên tâm ta nhất định sẽ giúp ngài hết sức có thể."

Linh mục mỉm cười nói:

"Quang Minh có những chiến binh như ngươi thì sợ gì đám quái vật Hắc Ám nữa."

Băng Thần vẫn hòa theo linh mục nói:

"Ngài đã quá khen."

Nửa tiếng sau thì Linh mục đã hoàn toàn bình thường trở lại sau đó Linh mục dặn dò hẳn về vị trí của Thanh Tủy Thánh Kiếm rồi cả hai dịch chuyển về Nguyên Không Thành.Linh mục quay lại dặn dò:

"Lập tức hành động."

Băng Thần phóng nhanh qua một hướng khác trong khi Linh mục bay lên không trung đứng trước Thánh Đường, phía bên trong Thánh Đường Linh mục giả cảm nhận được Linh mục thật khí tức liền bày ra.

Băng Thần thì ngay lập tức quay đầu lại nhìn, sau đó khuôn mặt hơi biến

Tính danh: Linh Mục (Cấp 150)

Danh hiệu: Thánh Đường Thủ Hộ Giả (Gần Thánh Đường sức chiến đấu tăng 1%)

Độ quý hiếm: Kim Cương

Huyết mạch: Quang Minh Chiến Thánh

Sinh lực:????????

Lam:??????

Công kích:??????

Phòng thủ:??????

Tốc độ:?????

Trí lực:?????

Thể chất:?????

Độ thiên cảm: 85

Chiều thức:??????

Tính danh: Hắc Ám Linh Mục (Cấp 152)

Danh hiệu: Hắc Ám Dẫn Dắt

Độ quý hiếm: Kim Cương

Huyết mạch: Hắc Ám Yêu Quái

Sinh lực:????????

Lam:??????

Công kích:??????

Phòng thủ:??????

Tốc độ:?????

Trí lực:?????

Thể chất:?????

Độ thiên cảm: 10

Chiều thức:??????

Chênh lệch ít nhiều một kẻ hơn cấp độ một kẻ khác thì gần Thánh Đường cuối cùng phân thắng bại lại đặt vào tay một nhân loại như hấn, Băng Thần phóng hết tốc lực về phía sau Thánh Đường rất nhanh tìm được nơi mà Linh mục nói.

Băng Thần nhìn thấy hai người lính gác trước cửa thì cười nói:

"Hiện hình đi "

Hai kẻ này thân thể máu chóng thoát khỏi bộ giáp rồi trở lên không lồ, Băng Thần rút ra hồn cung sau đó than thở:

"Lũ quái thai chắc hôm nay mệt chết quá."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 332: Thanh Tẩy Thánh Kiếm

Tính danh: Quỷ Điện Xà (Cấp 105)

Danh hiệu: Không

Độ quý hiếm: Thánh cấp

Huyết mạch: Quỷ Điện Xà

Sinh lực:2.5 tỷ

Lam: 10 triệu

Công kích: 1750000

Phòng thủ:300000

Tốc độ: 16000

Trí lực: 4000

Thể chất: 40000

Độ thiên cảm: 0

Chiều thức: Đuôi chuông (Làm người khác cực ức chế, có tác dụng khiêu khích tùy theo trí khôn của kẻ bị khiêu khích) Liều Chết (Khi đã chiến đấu không dùng tới đầu óc nữa tốc độ + 200 %, các hiệu ứng khổng chế - 50 %) Độc Xà (Bị Quỷ Điện Xà cắn sẽ dính phải Độc Xà gây mất máu 2000 /S nếu huyết mạch yếu hơn sẽ dẫn tới thực lực suy giảm (Chỉ số - 50 %) trong một thời gian dài, thậm chí tử vong, huyết mạch cao hơn thì theo thời gian sẽ khỏi hấn) Khí Độc (Miệng rắn rất thối nếu hít phải có khả năng bị choáng trong 5 giây)

Băng Thần liên tục xạ tiễn, hai con rắn này nguy hiểm hơn hai con chó rất nhiều phải cẩn thận hấn nhớ rằng mình cũng rất lâu rồi chưa xem lại thực lực bản thân, hấn rất cần biết lượng dame cũng như máu nhằm tính toán phương án chiến đấu.

Hắc Âm Bầy Rập

Rải xong bầy hấn liền tốc biến lên mái nhà bắt đầu xem xét chỉ số, lần này khá bất cẩn khi không xem xét trước khi vào trận.

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 90) (Chiến lực: 35423000)

Danh hiệu:Kẻ dẫn dắt (Npc luôn có hảo cảm nhận nhiệm vụ xác suất đề cao)

Exp: 900 triệu / 30 tỷ

Huyết mạch: Cự Long

Chức nghiệp: Quang Âm Từ Thần

Sinh lực: 8010000

Lamr: 2158400

Công kích: 1930000

Phòng thủ: 950000

Tốc độ: 53000

Trí lực: 15380

Thể chất: 166200

Kĩ năng: Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20), Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Âm Hàng Lâm (cấp 20), Quang Minh Cầu (cấp 20), Hắc Âm Giết Chóc (cấp 20), Quang Minh Âm Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Trang bị: Sát Thần Kiếm, Bạch Huyết Chiến Y, Ngân Lang Thần Bộ, Thiên Thần Vương Miện, Thần Vũ Dây Chuyền, Vô Hạn Sáng Thế, Tạo Hóa Điện Linh Khí, Hắc Long Hồn Cung, Tạo Hóa Hư Vô Thủ (Đang trang bị)

Sủng thú: Lam, Ngân, Bạch, Tiểu Bạch, Tiểu Hắc.

Băng Thần bắt đầu lẩm nhẩm tính toán nhưng hai con Quỷ Điện Xà đã lao tới, theo như phản xạ hấn bắn liên tục mười mũi tên vào hai con rắn, hơi nhảy lên né phát cắn sau đó đập đầu còn rắn, khi đang lơ lửng trên không trung thì Băng Thần thẫn thờ:

"Mình có cánh mà sai lại không sử dụng."

Từ hành trang hấn lấy ra Thiên Thần Cánh trang bị vào trau đó bay lên không trung, lơ lửng trên không trung đắc ý nói:

"Hai con rắn ngu ngốc thử lên đây mà cắn ta xem."

Khi vào trạng thái chiến đấu hai con rắn này đã hoàn toàn không sử dụng não nữa, Băng Thần không tin bọn nó có thể giết được mình, thế nhưng thực tế đã cho Băng Thần biết rằng hấn hơi nhầm.

Băng Thần xả tên như mưa vào bọn chúng thì hai con rắn này lại co lại giống một cái lò xo, hấn nhứ mảy nghĩ đến một khả năng miệng không khỏi thì thào:

"Không lẽ nào."

Sau đó hai con rắn búng người bay lên không trung, may mắn Băng Thần khi thấy động tác của chúng nó thì đã đề phòng thế nên tạm thời né qua được một lần, nhưng hai con rắn vẫn kiên trì hết lần này đến lần khác nhảy lên.

Tuy né được nhưng Băng Thần luôn có cảm giác cái gì đó không đúng lắm, vài lần thì chúng nhắm thẳng hấn nhưng vài lần khác thì hai con vật lại bay cao quá đầu hấn đến gần tầng mây, khi Băng Thần còn đang nghi ngờ thì bỗng nhiên thấy có vài giọt nước rơi trúng người.

Quay mặt nhìn lên trời cao một cơn mưa với những giọt nước màu xanh liên tục hạ xuống bao phủ khắp cả toàn thành, Băng Thần biết chuyện gì xảy ra rồi, hai con rắn này muốn phóng độc vào mây mưa để cho mưa nhiễm độc.

Nhưng rõ ràng bọn chúng phải không có lý trí chiến đấu chứ nhỉ hay là khoảng cách của mình quá xa khiến cho chúng ra khỏi phạm vi chiến đấu, nghĩ đến đây Băng Thần liền lao xuống cùng lúc với hai con rắn lao lên.

Thiên Thần Tốc Biến

Băng Thần tốc biến xuống phía dưới sau đó ngẩng mặt lên không trung thì quả nhiên mỗi lần bay lên bọn nó đều thả độc vào mây, đợi cho hai con rắn rơi xuống Băng Thần liền hành động.

Hắc Âm Giết Chóc

Quang Minh Cầu

Hắc Âm Hàng Lâm

"Ầm"

Hai con rần rôi lên người Băng Thần

- 7 triệu 7

Băng Thần lập tức rôi vào trạng thái Tử Thần Hấp Hối sát thương tăng nhanh đến mức làm người ta phải sợ hãi

- 240 triệu, - 237 triệu.....

Hai con Quỷ Diện Xà đứng như Băng Thần nghĩ lao như điên đến chỗ hấn nhưng Băng Thần thì thờ phào, chỉ cần chúng nó mất đi bộ não để suy nghĩ thì dễ làm. Chiến đấu trong không gian hẹp khiến cho hai con Quỷ Diện Xà bị kiềm chế rất lớn.

Năm phút sau Băng Thần đã giết chết hai đứa chúng nó

Chúc mừng người chơi giết chết hai boss Quỷ Diện Xà kinh nghiệm + 12000 tỷ (2900 tỷ / 3300 tỷ)

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 91

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 92

Thờ phào một hồi sau đó Băng Thần lập tức trốn tránh vì sợ giống hai con cho lần trước thì một nữa, nhưng đợi một lúc lâu không thấy gì thì Băng Thần lao vào bên trong núi đựng Thanh Tây Thánh Kiếm.

Lấy được thanh kiếm thì Băng Thần cảm giác kết cục của nhiệm vụ này đã định hấn ta bay lên sau đó phóng tới nơi mà Linh Mục cùng Hắc Âm Linh mục đang chiến đấu. Bay lại gần thì hấn hô lên:

"Linh mục đại nhân bắt lấy thanh kiếm "

Linh mục vui mừng nhanh chóng bắt lấy Thanh Tây Thánh Kiếm còn tên kia thì lập tức quay đầu bỏ chạy, vốn bị đánh tan nát hết cả đồ đạc Linh Mục bỗng nhiên khí thế thay đổi nhìn về phía con quái vật đang bỏ chạy cười gần:

"Lúc này mới bỏ chạy có quái quá trễ rồi hay không?"

Sau đó hấn ta liên tục điều khiển Thánh Kiếm đuổi theo, thanh kiếm nhanh như tia chớp cắt ngang cắt dọc vào người con quái vật, chỉ sau hơn mười chém con quái vật đã ngã xuống đất bất tỉnh nhân sự hơi thở thoi thóp.

Linh mục nhìn nó sau đó nói:

"Ta nhân danh Quanh Minh kết liễu ngươi."

"Khoan "

Linh mục giật mình quay sang phía Băng Thần mày nhíu lại, Băng Thần mỉm nói:

"Ngài có thể cho ta kết liễu hấn ta không, như thế sẽ có trợ giúp rất lớn cho sự thăng tiến thực lực của ta."

Linh Mục mỉm cười nói:

"Có gì không thể."

Băng Thần rút ra Mãnh Long Hồn Cung bắt đầu xạ tiễn cho đến khi thanh máu của con quái vật chỉ còn một chút xíu.

"Ta nhân danh Hắc Âm nguyên rủa ngươi."

Băng Thần nhìn nó cười khinh bỉ nói:

"Kệ ngươi, trần chối xong thì chết đi "

Hấn Âm Hàng Lâm

Quang Minh Cầu

Hắc Âm Giết Chóc

Băng Thần vẫn cực kỳ chắc cú

- 250 triệu

Băng Thần người chơi Băng Thần đã giết chết boss Hắc Âm Linh Mục kinh nghiệm + 2 triệu tỷ (10 tỷ / 3 triệu tỷ)

Chương 333: Tiếp quản Thánh Đường

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 93

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 94

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 95

.....

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 105

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 106

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 107

Vũ Thần công hội Thần Thái đang ngồi chán nản ở một bụi cỏ thì Thần Chiến chạy nhanh lại nói:

"Đại ca có vấn đề rồi "

Thần Thái nhìn vào bảng cấp độ với sự tăng cấp khủng khiếp của Băng Thần thì trợn mắt há mồm, hần tự mở bảng lên xem vừa đồ mò hoi vừa xem.

(Cấp 121, cấp 120, cấp 123..... cái quái gì thế hay Tần Sinh có lỗi xảy ra.)

Không chỉ có bọn họ còn có những người khác cũng như thế Long Hường Thiên thở dài:

"Không lẽ ta sẽ không có cơ hội trả thì luôn sao?"

Một người khác vỗ vai nói:

"Đại ca ngại nghĩ thoáng chút đi, như vậy cũng tốt coi như huynh có mục tiêu phấn đấu."

Ở phía xa lại có người hét lên:

"Chúng ta đăng nhập nhằm trò chơi đúng hay không sao tên kia có thể lên cấp nhanh như thế."

"Thật hư cầu "

"Mau hỏi thăm xem chuyện gì đang xảy ra "

"Vốn tưởng ngài ấy đã bỏ xa Phượng Lam Băng và Long Hường Thiên công tử thì bây giờ chính xác là một đám dưới vực sâu còn Băng Thần đại nhân đã lên tới trời rồi."

Không chỉ có Long Hường Thiên khó chịu mà một người khác còn khó chịu hơn, không ai khác chính là Phượng Lam Băng, Băng Thần tăng cấp quá nhanh khiến cho mọi hi vọng thương lượng đều trở lên khó khăn đến mức tột cùng.

Nàng lăm chắt nắm đầm, nàng muốn biết tên kia điểm dừng ở chỗ nào

136

137

Băng Thần lúc này thì toàn thân đang thư sướng tột độ bởi sức mạnh đang tràn vào cơ thể hần ta như sông đổ vào biển vậy

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 139

Chúc mừng Băng Thần người chơi đã đạt cấp 140

Băng Thần người chơi đã vượt cấp 100 có thể thăng cấp chức nghiệp mời mau lấp đầy kinh nghiệm còn thiếu của chiêu thức.

Băng Thần người chơi đã giết chết Linh mục cấp boss phe Hắc Ám nhận Quang Minh điểm 2 000000000.

Hấp thu một cao cấp Huyết mạch mở ra Cự Long tiến cấp huyết mạch Chân Long (1%)

Băng Thần sau đó vui vẻ mở ra bảng chỉ số của mình thì không kiểm được hết lên:

"Thật sáng khoai "

Nhân vật: Băng Thần (Cấp 140) (Chiến lực: 344423000)

Danh hiệu:Kẻ dẫn dắt (Npc luôn có hảo cảm nhận nhiệm vụ xác suất đề cao)

Exp: 10 tỷ / 3 triệu tỷ

Huyết mạch: Chân Long (1%)

Chức nghiệp: Quang Âm Từ Thần

Sinh lực: 90010000

Lam: 9168400

Công kích:19930000

Phòng thủ:1550000

Tốc độ: 853000

Trí lực: 95380

Thể chất: 996200

Kĩ năng: Ác Quỷ Tốc Biến (cấp 20),Thiên Sứ Tốc Biến (Cấp 20), Hắc Ám Hàng Lâm (cấp 20),Quang Minh Cầu (cấp 20),Hắc Ám Giết Chóc (cấp 20),Quang Minh Âm Sát (cấp 20) Dung Hợp Chiến Đấu.

Trang bị: Sát Thần Kiếm, Bạch Huyết Chiến Y, Ngân Lang Thần Bộ, Thiên Thần Vương Miện, Thần Vũ Dây Chuyền, Vô Hạn Sáng Thế,Tạo Hóa Điện Linh Khí, Hắc Long Hồn Cung, Tạo Hóa Hư Vô Thủ (Đang trang bị)

Sủng thú: Lam, Ngân, Bạch,Tiểu Bạch, Tiểu Hắc.

Nhìn một đồng trang bị mới Băng Thần khá muốn nhưng vẫn lịch sự nói với Linh mục:

"Ta đã kết liễu xong còn lại mới ngài xử quyết."

Linh mục mỉm cười nói:

"Người đã giúp ta rất nhiều thậm chí còn trực tiếp cứu mạng của ta thế nên trang bị dưới mặt đất trừ sợi dây chuyền kia thì đều có thể cho người, không những thế khi báo cáo lên giáo hoàng ta sẽ thông báo luôn công lao của người.

Nếu ngài biết người được ngài chúc phúc lại có tiềm năng như thế hẳn phải rất vui mừng mới phải, riêng phần ta lấy tư cách Linh mục của Nguyên Không Thành cho người toàn quyền trong coi cũng như tuyên bố nhiệm vụ trong khi ta trở lại Đại Thánh Đường báo cáo tình hình cho Giáo Hoàng "

Băng Thần chấp tay hồi đáp:

"Linh mục ngài cứ yên tâm ta nhất định sẽ làm được, báo cáo cho Giáo Hoàng quan trọng nhất mời ngài sớm đi."

Linh mục mỉm cười nói:

"Lần này người trong giáo đường đã bị Hắc Ám thế lực hại gần hết còn lại rất ít người, đành phải nhờ người, sẽ có ai người giúp đỡ người lựa chọn nhiệm vụ để giao là hai vị hiệp sĩ, tôi đây thôi ta đi trước, công việc của người ngày mai sẽ bắt đầu, còn bây giờ hãy đi nghỉ ngơi đi."

Băng Thần cùng Linh mục xã giao vài câu sau đó mỗi người một ngả, Linh mục còn phải khôi phục lại Thánh Đường trước khi đi báo cáo còn Băng Thần phải tăng cấp cho kĩ năng của mình, có lẽ phải mua trước rồi khi làm việc tại Thánh Đường tiện thể ăn sách luôn.

Lần trước ăn sách đã để hần hơi ám ảnh rồi.

Nghĩ nghĩ một chút bỗng Băng Thần cảm thấy hơi buồn cười khi mà bên ngoài thì hẳn đi truyền giáo cho Đế Thiên Lan còn trong Tân Sinh thì ngày mai sẽ

đi làm tại một Thánh Đường. Không lẽ mắt mũi mình phù hợp để đi truyền giáo hay sao.

Vừa nghĩ ngợi hần vừa đi tới cửa hàng tạp hóa để mua sách kỹ năng nhưng trùng hợp hần lại gặp Phụng Lam Băng, nhưng lúc này hần mua xong sách kỹ năng rồi trên nàng cái gì thì kêu, những người khác nhìn thấy hần đi tới nhưng không nói gì vì Băng Thần đã che mặt ẩn danh.

Nhưng Phụng Lam Băng rất nhạy cảm nàng chỉ cần nhìn đôi mắt đẹp để nhưng tràn đầy tà ý của hần liền nhận ra hần, có điều nàng lại không có hành động gì mà chỉ mua đồ xong rồi đi.

"Lão bản Kinh Nghiệm Sách có loại nào tăng nhanh nhất mang ra đây."

Lão bản nhìn hần tươi cười nói:

"Thưa khách quan có loại cộng 10000 kinh nghiệm cho chiêu thức một lần nhưng giá khá đắt."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không cần nói nhiều 80000 cuốn giá bao nhiêu?"

Lão bản hơi bất ngờ sau đó nói:

"Thưa khách quan tổng cộng 80 triệu kim tệ."

Băng Thần chuyển cho lão bản 80 triệu kim tệ rồi nói:

"Giao hàng "

Lão bản kia giao hàng cho hần, trước khi hần đi còn nói:

"Hi vọng lần sau quý khách quang lâm "

Băng Thần vừa đi ra thì hơi ngạc nhiên khi thấy Phụng Lam Băng đứng bên ngoài, hần chưa kịp nói gì thì nàng chỉ từ quán đằng xa rồi nói:

"Ta có chuyện muốn nói, chúng ta sang từ quán nói chuyện được không Băng Thần công tử."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 334: Mua dây cột mình

Băng Thần lại gần nàng thì nàng liền lui ra xa, hần nhỏ giọng nói:

"Được thôi ta cũng rất muốn biết ngươi muốn nói gì?"

Hai người đi vào từ quán sau đó phục vụ liền tới hỏi:

"Hai quý khách dùng gì?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Hôm nay ta rất vui thế nên có món gì cứ mang ra hết đây."

Phục vụ nghe thấy thế biết ngay đây là khách sộp thế nên vui vẻ nói:

"Hai vị khách quan đợi ta một chút, năm phút sau đồ ăn sẽ được dọn lên."

Rất nhanh năm phút sau đồ ăn gần ba mươi món được dọn lên, đợi đến khi phục vụ đóng cửa lại thì Băng Thần mới lên tiếng hỏi:

"Bây giờ Phụng Lam Băng tiểu thư muốn nói chuyện gì thì cứ nói ta đây đã sẵn sàng lắng nghe."

Phụng Lam Băng lâm vào hồi ức rồi nói:

"Xưa kia có ba cô bé lúc còn bé rất thân thiết với nhau, bọn họ chơi đùa với nhau ngày qua ngày có thể nói bọn họ như hình với bóng hơn cả chị em ruột thịt trong gia đình, cho đến một ngày biến cố ập tới.

Ba người bị bắt bởi kẻ thù của gia tộc mình bọn họ tất cả đều vô cùng hung ác đánh đập bọn họ rất dã man, còn những hầu gái của bọn họ đều bị hiếp giết ngay trước mặt bọn họ khiến cho họ bị ám ảnh mãi về sau, tuy được giải cứu nhưng nỗi sợ đàn ông không thể quên đi được .

Nhưng thân phận của bọn họ đều rất cao thế nên chuyện bị ép lấy chồng gần như không có, cho đến một ngày có một nam nhân xuất hiện, người này quá mức khủng bố khiến cho họ không thể kháng cự được."

Băng Thần đang ăn thì ngừng lại mỉm cười nói:

"Hình như nam nhân kia là ta thì phải."

Phượng Lam Băng gật đầu nói:

"Đúng là ngươi, một người quá mạnh so với chúng ta lại còn có thể khiến cho một đám Vũ Thần nghe lời mình răm rắp dù chỉ mới gặp một ngày, ta còn hoài nghi nếu ngươi tìm tới bà ngoại của Hồ Liễu hay người thân của Miêu Lam thì họ sẽ trối người giao cho ngươi."

"Àm "

Băng Thần tức giận vỗ bàn, Phượng Lam Băng hơi giật mình rồi nói:

"Ngươi tức giận vì bị ta đánh giá như thế phải không , thế thì ngươi chỉ cần buông tha cho bọn ta bởi vì bọn ta thực sự không thích nam nhân."

Băng Thần lắc đầu thờ dãi nói:

"Chuyện ngươi nói sao ta không nghĩ ra nhỉ? Cứ đuổi theo các ngươi làm gì kêu người nhà các ngươi bắt trói đến là xong, lấy danh nghĩa Ma Long Thần Đế thì đảm bảo mọi chuyện chót lọt Phượng Lam Băng ngươi thông minh lắm, chà sao lại có danh hiệu siêu cấp thiên tài."

Tâm trạng của Phượng Lam Băng có thể nói không thể tồi tệ hơn được nữa, hình như nàng vừa nhắc cho hắn ta biết làm sao để xoi được các nàng thì phải, Băng Thần bỏ một miếng thịt lớn vào mồm nhai vài cái rồi cười sáng khoái nói:

"Đa tạ Phượng Lam Băng tiểu thư đã nhắc nhở, ta phải thoát khỏi Tân Sinh để thực hiện kế hoạch vừa nghĩ ra, hẹn gặp ngươi trên giường vào thời gian sớm nhất."

Hắn đứng lên rồi nói:

"Cáo từ "

Phượng Lam Băng vô cùng hốt hoảng hét lên:

"Khoan "

Băng Thần quay lại tỏ vẻ ngạc nhiên hỏi:

"Lam Băng tiểu thư ngươi muốn gì nữa?"

Phượng Lam Băng nước mắt tuôn rơi nói:

"Ngươi làm sao mới chịu tha cho chúng ta "

Băng Thần hơi vuốt cằm rồi nói:

"Ngươi yêu các nàng đến thế ư?"

Phượng Lam Băng kiên quyết gật đầu nói:

"Hơn cả tính mạng của chính mình, nếu ngươi chịu tha cho hai nàng thì bảo ta tự sát ta cũng vui lòng làm."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Như thế thì ngươi vui chứ ta đâu có vui, bây giờ ta có một cách để giải quyết nhưng không biết ngươi có để ý không."

Phượng Lam Băng lau nước mắt nói:

"Cách gì cũng được nhưng cầu xin ngươi tha cho hai nàng "

Băng Thần ngồi xuống đối diện với đang ngồi trên ghế Phượng Lam Băng nói:

"Ta muốn ngươi hi sinh thân thể thỏa mãn ta thì ta sẽ tha cho bọn họ, ngươi đồng ý chứ."

Phuong Lam Băng run rẩy nước mắt rơi như mưa ngàng mặt nhìn Băng Thần nói:

"Ngươi cái đầu ác ma đáng chết, ai có thể nghĩ một kẻ bề ngoài như thiên sứ nội tâm lại dơ bẩn đến thế cơ chứ."

Băng Thần cười tà nói:

"Ngươi nói đúng rồi ta là một đầu ác quỷ chuyên ăn thịt các cô gái xinh đẹp như các ngươi, giờ thì nói một câu đi ngươi hi sinh hay ta tự tay tóm cả lũ lại."

Phượng Lam Băng khóc lóc nói :

"Ta đồng ý ngươi tha cho các nàng."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Tôi nay đi đến địa chỉ ta đã gửi, nếu ngươi không tới thì đừng trách ta ác độc ha ha ha ha ha."

Băng Thần cười vui vẻ sau đó đi ra khỏi gian phòng để lại một mình Phượng Lam Băng một mình khóc nức nở, hẳn ta vui vẻ đi trên đường thì có một người chặn đường hẳn.

Băng Thần mỉm cười nói:

"Miêu Lam cô nương sao ngươi lại chặn đường của ta?"

Miêu Lam thở dài một hơi rồi nói:

"Ngươi theo ta ra ngoài thành, ta có chuyện cần nói."

Băng Thần cảm giác tiết tấu này vô cùng quen thuộc, hẳn tất nhiên cũng đi theo nàng ta ngoài thành, Miêu Lam quan sát xung quanh không có ai lập tức nói:

"Ngươi làm sao mới chịu buông tha cho Hồ Liễu cùng Phượng Lam Băng?"

Băng Thần thấy nàng vào vấn đề chính liền nói:

"Ngươi hi sinh thỏa mãn ta hai người kia an toàn."

Miêu Lam không chút do dự nói:

"Được, cho ta cái hẹn "

Băng Thần tất nhiên không thể để trùng thời gian, hẳn mỉm cười nói:

"Tôi ngày mai, địa chỉ ta sẽ gửi cho ngươi sau đó."

Miêu Lam nhìn hẳn nói:

"Tốt "

Sau đó nàng rời đi ngay hai người thương thảo như mua bán rau củ ngoài chợ vậy , Băng Thần không vào thành hẳn ta muốn đi đánh quái nhưng hẳn may mắn lại gặp Hồ Liễu.

Hồ Liễu đánh quai gài xong nhưng khi thấy Băng Thần liền muốn bỏ chạy nhưng lần này nàng không còn Bùa Dịch Chuyển, Băng Thần cấp độ thì nàng cũng biết nếu hẳn ta muốn đuổi thì nàng khó lòng chạy được.

"Ngươi muốn làm gì?"

Nàng nhìn Băng Thần sau đó nói trong sợ hãi, còn Băng Thần thì mỉm cười nói:

"Ta không muốn làm gì ngươi cả, chỉ là ta muốn thương lượng với ngươi một chuyện mà thôi."

Hồ Liễu hơi giật mình nói:

"Chúng ta thì có chuyện gì để thương lượng?"

Băng Thần thở ra một hơi nói:

"Ta muốn ngươi trở thành tình nhân bí mật của ta rồi ta sẽ tha cho hai người kia, thông qua tiếp xúc ta biết ba người các ngươi đều rất sợ nam nhân, thế

nhưng người thì đỡ hơn rất nhiều,nhìn các người khổ sở ta quyết định chọn lấy người rồi tha cho hai người còn lại, người quyết định làm sao?"

Hồ Liễu lâm vào trầm tư:

"Cái này..."

Băng Thần tiếp tục dụ dỗ:

"Người với ta cùng một chủng tộc thêm nữa dù sao cũng phát sinh chút quan hệ rồi sâu thêm một chút thì đã sao, với lại chỉ là làm tình nhân bí mật không ảnh hưởng đến quan hệ của ba người các người, thế không phải rất tốt sao?"

Hồ Liễu hai tay nắm chặt suy nghĩ một hồi lâu rồi nói:

"Người chắc sẽ làm được hết những điều mình hứa chứ."

Băng Thần mỉm cười nói :

"Tất nhiên "

Hồ Liễu hít vào một hơi rồi nói:

"Được, ta đồng ý."

Băng Thần mỉm cười nói :

"Thế thì để cho quen dần chúng ta làm lại chuyện hôm trước nhé."

Hồ Liễu hơi lo lắng những vẫn tiến tới, tận một tiếng sau Băng Thần mới thoải mái kéo quần lên.Nhìn cô nàng trên mép còn dính một chút hân cười nói:

"Khóe môi còn dính."

Hồ Liễu theo phản xạ liếm mép cuốn hết những thứ kia vào miệng rồi nuốt đi, Băng Thần truyền cho nàng Ngọc Nữ Tâm Kinh rồi nói:

"Thứ này sẽ tốt cho người, luyện nó không chỉ có một thể chất tốt mà còn có một thân hình đẹp."

Sau đó Băng Thần bỏ đi với nụ cười đắc ý trên môi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 335: Bình tĩnh

Băng Thần sau đó chẳng thèm đi fram cấp làm gì nữa cho một, hân quyết định nghỉ ngơi sớm một bữa, làm xong đồ ăn cho mọi người xong hân liền thông báo hôm nay có việc đi ra ngoài, đạo này hân phải truyền giáo hơi nhiều nên mấy cô nàng cũng không có ý kiến gì cả.

Hân rất nhanh đi đến một khách sạn gần Nữ Vương Cung, vốn hân ta quyết định tới sớm để chờ nàng nhưng tới nơi đã phát hiện Phượng Lam Băng ngồi sẵn tại đó chờ hân, sắc mặt cũng không được tốt cho lắm, ánh mắt vừa mang vẻ căm hận cũng như sợ hãi.

Băng Thần nhìn nàng một cái

Tính danh: Phượng Lam Băng

Thực lực: Vũ Tông cửu trọng thiên

Huyết mạch: Băng Phượng Hoàng (Chân Thần huyết mạch)

Thể chất: Thuần Băng Thể (Chân Thần Thể Chất)

Đẳng cấp:25

Lực lượng:15 triệu

Tốc độ: 12 triệu

Trí lực: 30

Thiên phú: 94

Hồn lực: 0

Pháp lực: 0

Nguyên tố: Băng, Lôi, Phong, Thủy

Tuổi thọ: 4 vạn

Độ thiện cảm: 10

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Hắn ta thầm nghĩ:

"Cô nàng này có mưu đồ gì không biết, thiện cảm 10 thì quá có vấn đề rồi."

Băng Thần ngồi xuống giường ôm lấy nàng mỉm cười nói:

"Phượng Lam Băng tiểu thư ngạo tới sớm thật đấy."

Phượng Lam Băng Thân thể bị hắn ôm thì run lập cập, nàng phải thật cố gắng để giữ bình tĩnh nói:

"Chúng ta làm nhanh, khi nào ngươi thỏa mãn thì ta đi về."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Đây là ngươi nói chứ không phải ta."

Băng Thần sau đó cúi đầu của nàng thì thân thể nàng run như trong phòng lạnh âm một trăm độ vậy, nhưng Băng Thần để ý thì thấy ánh mắt của nàng hơi hướng về một phía nhìn về cạnh giường một nơi nào đó.

Băng Thần mỉm cười sau đó dùng đuôi đâm vào nơi đó thì thấy một con dao:

"Có chuyện gì đây Phượng Lam Băng tiểu thư."

Hắn ta đóng lại nút áo nhìn nàng mỉm cười nói:

"Có vẻ Phượng Lam Băng tiểu thư không muốn hợp tác rồi thể thì ta đành phải xin phép xử lý hai người kia, ngươi cũng sẽ không thoát đâu."

Trong đầu Phượng Lam Băng như có gì đó nổ tung vậy, nước mắt nàng bỗng chốc tuôn như mưa nàng thậm chí còn không ngại chuyện mình sợ đàn ông. Từ trên giường nàng lao ra ôm cứng lấy chân của Băng Thần, nàng gấp gáp nói:

"Băng Thần công tử cho ta một cơ hội, chỉ một lần nữa thôi ta nhất định sẽ khiến ngươi hài lòng, đừng làm hại bọn họ."

Băng Thần cứ đứng đấy mỉm cười để xem nàng làm gì, thấy nàng cứ run rẩy một hồi lâu hắn đành phải nói:

"Cũng được nhưng ta muốn ngươi phải chủ động, nếu ngươi cứ ngồi run rẩy như thế thì chắc ta phải tìm hai người kia, chứ ngươi cứ như thế này thì chỉ mất thời gian của ta mà thôi."

Phượng Lam Băng run rẩy nói:

"Ta làm được, ta làm được mà."

Nàng từ từ đứng lên sau đó nhún chân muốn hôn Băng Thần nhưng cả người run rẩy, Băng Thần lúc này thì có chút thú vị nhưng lại có rất nhiều ức chế bởi cô nàng này. Hắn vòng tay ra sau eo chiếc miệng rộng bao lấy đôi môi đỏ hồng của nàng, Phượng Lam Băng thân thể càng rung dữ dội nhưng hắn không buông tha.

Sau đó hắn mạnh bạo lấy đi y phục của nàng biến nàng thành một con cừu non run rẩy sợ hãi, đèn tắt đi đêm ấy chỉ còn âm thanh sợ hãi của Phượng Lam Băng, cùng âm thanh vui sướng của Băng Thần, hắn ta được mạnh bạo thể hiện ra mọi dục vọng sâu kín nhất của mình.

Đến tận sáng hôm sau khi tỉnh dậy Băng Thần mới thấy dù ngủ thì nước mắt nàng vẫn lăn dài, hắn dùng năng lượng sinh mệnh chữa trị sau đó truyền cho nàng ta Ngọc Nữ Tâm Kinh, dùng trang bị có sẵn trong giới chỉ hắn làm cho nàng một bữa sáng đơn giản rồi ra đi.

Khi hấn vừa đi khỏi phòng thì Phụng Lam Băng ngồi dậy ôm chân khóc thật thảm thương, khóc lóc tận một tiếng sau thì nàng mới nín đi sau đó muốn bỏ đi nhưng chân lại run rẩy thấy sợ, chưa kể chỗ đó cũng đau đớn kinh khủng.

Rõ ràng hôm qua chỉ hơi đau một chút sau đó hết nhưng sao hôm nay lại đau như thế, bụng nàng cũng biểu tình, nàng lúc này có cảm giác mình nếu không ăn gì chắc chắn sẽ ngã quỵ mất nhưng nếu không vào Tân Sinh sớm thì sẽ bị nghi ngờ.

Nhìn lấy com canh nóng hổi trên bàn nàng ta cắn răng cầm lấy rồi bắt đầu ăn, mới đầu còn hơi ngại ngần nhưng sau đó nàng ăn càng lúc càng nhanh, chỉ một lát sau đồ ăn đã hết sạch.

Ăn xong thì khi muốn đặt bát đĩa lại chỗ cũ thì nàng mới thấy phía dưới có một tờ giấy ghi:

"Ta không làm đồ uống vì tối qua ngươi đã uống quá nhiều sữa đậu nành rồi, công pháp ta truyền cho nhớ phải luyện nếu không ngươi biết hậu quả rồi đây."

Nàng khi nhìn thấy tờ giấy thì thực sự rất tức giận, nhớ lại những thứ hôm qua đã nuốt nàng rất muốn ói nhưng lại không thể nào ói được, và lại đêm qua thì nàng cũng không sợ hãi như nàng nghĩ, thở ra một hơi nàng thì thầm:

"Cố lên Lam Băng vì tiểu Lam cùng tiểu Liễu ngươi có thể chịu đựng mà."

Đứng ở bên ngoài Băng Thần nghe nàng ta thì thầm thì cười một tiếng sau đó đi về Nữ Vương Cung để đăng nhập Tân Sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 336: Chức nghiệp thăng cấp

Băng Thần đi vào Tân Sinh thì liền đi tới thánh đường nhận nhiệm vụ Linh mục giao cho mình, Thánh Đường lúc này cả người canh cửa cũng không có, khi hấn ta đi vào thì thấy hai ông lão đang nói chuyện với một cô gái.

Hai ông lão vừa thấy Băng Thần thì liền mỉm cười nói:

"Chào Băng Thần đừng sĩ ngươi tới sớm."

Băng Thần cũng mỉm cười nói:

"Hai vị cũng tới sớm cô gái này để ta xử lý hai vị ra đại sảnh giao nhiệm vụ, nếu có nhiệm vụ nào thực sự quan trọng thì hãy mang tới chỗ ta."

Hai người này nhìn nhau nhưng Băng Thần nào cho bọn họ thời gian suy nghĩ:

"Hai vị phải cố gắng trong chuyện này thì mai sau ta mới có thể tiến cử hai người cho Linh mục sử dụng, dù sao thì giữ một chức danh trong Thánh Đường vẫn tốt hơn là làm hiệp sĩ về hưu chứ, ta còn thích lang bạt tăng lên chính mình thế nên cơ hội này vẫn để hai vị thì hơn."

Hai người này chấp tay nói:

"Cám ơn công tử mai này ngài có gặp linh mục thì nói tốt dùm chúng ta vài tiếng, thật sự thì chúng ta làm trong thư viện của Thánh Đường cũng đã rất tốt rồi."

Băng Thần vỗ vai hai người nói:

"Sống trong thành lớn như thế này hai vị mong muốn vị trí đó chắc cũng chỉ vì con cháu của mình, cái này thì ta rất hiểu thế nên chỉ cần có gặp Linh mục ta sẽ đề cử hai người ngay, nhưng trước tiên hai vị phải có thể hiện chiến tích để cho khi ta đề cử ngài ấy cũng dễ thuận theo."

Hai người cúi đầu nói:

"Có công tử nói lời này thì hai chúng ta đã yên tâm rất nhiều."

Sau đó hai người nhìn qua cô gái kế bên rồi nói:

"Hay công tử để ta tiếp đón vị cô nương này cho còn ngài cứ đi nghỉ ngơi đi."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Vị cô nương này là bằng hữu của ta, chúng ta hàn huyên một tý với lại dù chỉ là hình thức nhưng ta cũng phải làm một chút gì chứ đúng không?"

Hai người kia nghe thế vội vàng nói:

"Công tử nói chí phải, thế thì ngài nghĩ ngại trước còn chúng ta đi ra ngoài làm việc."

Băng Thần lúc này mới nhìn qua phía cô nàng hỏi:

"Hò Liễu cô nương tới đây nhận nhiệm vụ sao?"

Hò Liễu hơi lo lắng nói:

"Đúng thế, người phụ trách ở đây thì mau giúp ta phê duyệt với."

Băng Thần mỉm cười sau đó nói:

"Người cứ yên tâm chắc chắn nhiệm vụ của người phần thưởng sẽ thật tốt nhưng ta cần người giúp một lát."

Làm Băng Thần hơi bất ngờ là Hò Liễu không cần hắn ta nói cũng biết mình phải làm gì, thậm chí nàng không biết tại sao mình còn có chút thêm thứ kia, sau đó Băng Thần bắt đầu hưởng thụ cuộc sống thoải mái trong Tân Sinh.

Mỹ nhân phục vụ còn mình thì chỉ cần ăn sách kinh nghiệm để tăng cấp kỹ năng, những ngày tháng thoải mái của hắn cứ thế trôi qua, mất hơn một tuần hắn mới hoàn toàn nâng cấp xong toàn bộ kỹ năng của mình.

"Quang Âm Tử Thần " (Cấp 200 tấn thăng)

Nguyên liệu tiến cấp:????

Như ần như hiện người mang chức nghiệp tốc độ x 6, sát thương chí mạng x 6, giết một mục tiêu thời gian hồi chiêu giảm 50 %. Chia làm hai dạng bóng tối cùng ánh sáng tự do trao đổi.

Bóng tối

Ác Quỷ Tốc Biến

Khi thi triển sẽ tạo ra hiệu ứng nổ tung tại chỗ đánh lừa đối thủ, bản thân dịch chuyển tức thời đến phạm vi gần đó giới hạn từ 1 -5 mét. Trong quá trình dịch chuyển thân thể tại hư không, miễn nhiễm 100 % sát thương vật lý, 100 % sát thương pháp thuật.

(Quang Âm Tử Thần chuyên dụng)

Sau lever 200 cần chiêu thức cấp độ 200 cùng Quỷ Diện Cầu răng nanh để tiến cấp

Tiêu hao: Sinh lực 200 (Sinh lực dưới 200 không thể thi triển)

Thời gian hồi: 0

EXP: 0 / 20 triệu

Hắc Âm Hàng Lâm

Tạo ra màn đêm bao trùm lấy không gian bán kính 1 km, không gây sát thương, gây hiệu quả giảm tầm nhìn cho những người quan sát, phòng thủ giảm 100%, nếu bị giết khi trên người có hiệu ứng debuff phòng thủ vĩnh viễn trừ 10.

(Hiệu quả debuff 400 giây)

(Quang Âm Tử Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Lam lượng 2000

Thời gian hồi: Không

EXP: 0 / 20 triệu

Hắc Âm Giết Chóc

Khi sử dụng sẽ chỉ định mục tiêu, sau đó sẽ tốc biến đến phía sau đối phương, giết chết đối phương trong không quá ba giây thời gian cooldown sẽ bằng

không, tấn công nếu không bị mục tiêu nhìn thấy sát thương x4. Bị giết chết bởi kỹ năng sẽ làm đối phương mất vĩnh viễn 10 điểm kháng ma pháp.

(Quang Âm Tử Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Sinh lực 200

Thời gian hồi: 0

EXP: 0 / 20 triệu

Cạm Bẫy Hắc Ám

Khi sử dụng có khả năng bẻ cong bóng tối tạo thành bẫy, vô hình nơi có bóng tối. Đối phương dẫm phải dính debuff xuất huyết hồi sinh lực giảm 90%

(Hiệu quả debuff 400 giây)

(Không thể kháng)

(Quang Âm Tử Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Lam lượng 100

Thời gian hồi: Không

Quang Minh

Thiên Thần Tốc Biến

Khi thi triển sẽ tạo ra hiệu ứng nổ tung tại chỗ đánh lừa đối thủ, bản thân dịch chuyển tức thời đến phạm vi gần đó giới hạn từ 1 - 100 mét. Trong quá trình dịch chuyển thân thể tại hư không, miễn nhiễm 100 % sát thương vật lý, 100 % sát thương pháp thuật.

(Quang Âm Tử Thần chuyên dụng)

Sau lever 200 cần chiêu thức cấp độ 200 cùng Quý Diện Cầu răng nanh để tiến cấp

Tiêu hao: Lam lượng 200

Thời gian hồi: 10 giây

EXP: 0 /20 triệu

Quang Minh Cầu

Phóng ra một quang minh cầu, không gây sát thương, gây hiệu quả mù cho những người quan sát, phòng thủ giảm 90%, nếu bị giết khi trên người có hiệu ứng debuff phòng thủ vĩnh viễn trừ 10.

(Hiệu quả debuff 200 giây)

(Quang Âm Tử Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: 1 tiếng

EXP: 0 / 20 triệu

Quang Minh Âm Sát

Khi sử dụng sẽ chỉ định mục tiêu, sau đó sẽ tốc biến đến trước mặt đối phương, giết chết đối phương trong không quá ba giây thời gian cooldown sẽ bằng không. Bị giết chết bởi kỹ năng sẽ làm đối phương mất vĩnh viễn 10 điểm kháng ma pháp.

(Quang Âm Tử Thần chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: 1 phút

EXP: 0 / 20 triệu

Quang Minh Bẫy Rập

Khi sử dụng có khả năng bẻ cong ánh sáng tạo thành bẫy, vô hình nơi có ánh sáng nhưng lại phát sáng lúc ban đêm. Đối phương đâm phải dính debuff hiện tầm nhìn

(Hiệu quả debuff 400 giây)

(Không thể kháng)

(Quang Minh Sát Thủ chuyên dụng)

(Cần chức nghiệp tiến cấp để thăng cấp)

Tiêu hao: Không

Thời gian hồi: Không

Băng Thần thở ra một hơi thật sâu, cuối cùng sau một tuần trời hấn ta cũng tiến cấp xong chức nghiệp của mình và những chỉ số kia không có một cái nào làm hấn thất vọng.

Hấn vui vẻ vuốt mái tóc của Hồ Liễu, lúc này ba cô nàng đều đã bị hấn bắt mà không ai hay biết, ba người trong lúc làm chuyện kia lại tỏ ra nữ tính đến không ngờ khiến cho Băng Thần rất sáng khoái.

Hấn nhẹ giọng nói:

"Liều nhi ngươi thích cái gì không ta sẽ cho ngươi."

Hồ Liễu lắc đầu nói:

"Trang bị lẫn mọi thứ ta đã có đủ rồi không cần thêm gì nữa, huynh cứ chiều ta như thể nhờ người khác nghỉ ngơi thì sao."

Băng Thần ôm nàng nói:

"Một tuần trước còn xa lánh ta mới hơn một tuần đã biết lo nghĩ cho ta rồi."

Hồ Liễu mỉm cười tiếp tục công việc của mình, sau một tiếng thì nàng leo xuống khỏi người hấn uống hết sữa đậu nành còn nóng hổi của Băng Thần. Nàng sau đó leo lên người hấn nỉ non:

"Cám ơn huynh vì tất cả, mai sau ta sẽ im lặng đi theo huynh."

Băng Thần lúc này mới hơi suy nghĩ rồi nói:

"Sao muội không thử xin vào Nữ Vương Cung?"

Hồ Liễu lắc đầu nói:

"Tuy ta đã biết mình thực sự thích huynh nhưng ta không thể nào làm như thế vì sẽ rất dễ khiến cho Phượng tỷ cùng Miêu tỷ đau lòng."

Băng Thần thở dài ra rồi nói:

"Tùy muội thôi."

Hồ Liễu đột nhiên lo lắng nói:

"Huynh giận à, thực ra hai tỷ ấy cũng là người tốt chỉ do trong quá khứ ám ảnh thế nên mới ghét nam nhân thôi."

Băng Thần vỗ mông nàng một cái rồi nói:

"Ta làm sao lại giận hai nàng, nếu không có hai nàng giúp ta giữ thì hồ ly tinh như ngươi còn đến phiền ta xoi sao."

Hồ Liễu cười khanh khan hỏi:

"Huynh đưa cho ta công pháp có lợi cho đáng người, bây giờ huynh đã thấy thân thể ta tốt lên chút nào chưa?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta còn chưa kiểm tra được kỹ nên không rõ, bây giờ ta sẽ kiểm tra thật kỹ xem như thế nào."

Hai người sau đó lại lao vào nhau không biết đến một mõi, tiếng cười vui hòa trong tiếng hoan ái của đôi nam nữ vâng vọng khắp căn phòng trống.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 337: Giáo Hoàng ban thưởng

Băng Thần vẫn như mọi ngày hần chuẩn bị đi ra khỏi Thánh Đường thì từ phía xa xa Linh mục bay trở về, hần ta khỏe mõi lập tức liền mở nụ cười niềm nở, hai người giúp hần lo toan công việc Thánh Đường hai vị hiệp sĩ về hưu cũng nhanh tay nhanh chân ra tiếp đón.

Linh mục vừa đi tới liền vui vẻ nói:

"Băng Thần chúc mừng ngươi đã được Giáo Hoàng thưởng cực lớn đến ta còn có chút ghen tỵ."

Băng Thần nghe thấy thế thì liền biết phê rồi liền vui vẻ nói:

"Ngài mau thông báo cho ta biết mình nhận được những gì, ngài cứ như thế này thì ta xuất ruột chết."

Linh mục lấy ra một cái hộp đưa về phía hần rồi nói:

"Ngài có hai ban thưởng một là cho công hội của ngươi phụ thuộc trực tiếp vào Quang Minh Thần Giáo chỗ tốt không thể ngờ tới. Còn thứ hai thì chính là cái hộp này, ngươi thử mở ra xem thì chắc sẽ tốt hơn ta nói ra."

Băng Thần nghe lời Linh mục tiếp lấy cái hộp sau đó mở ra xem

Quang Minh Lệ Thạch

Độ quý hiếm: Siêu phẩm

Tác dụng: Tăng thêm một lần cường hóa chức nghiệp không cần cấp độ chỉ cần kinh nghiệm chiêu thức đầy là được.

Kích hoạt: Quang Minh Nước Thánh

Băng Thần vui mừng tột độ nhưng khi nhìn thấy Quang Minh Nước Thánh thì cụt hứng, hần quay qua hỏi Linh mục:

"Giáo Hoàng có cho ngài mang Quang Minh Nước Thánh về đây không?"

Linh mục lắc đầu nói:

"Không có nếu muốn lấy thì ngươi phải lấy Quang Minh Điểm ra đổi nhưng con số rất lớn."

Băng Thần nhũ mày hỏi:

"Bao nhiêu thưa Linh mục?"

Linh mục gơ hai ngón tay lên

"2 triệu "

Linh mục lắc đầu

"200 triệu lẽ nào lại lớn thế "

"Ngài lắc đầu chẳng lẽ nhỏ hơn?"

Linh mục mở miệng nói:

"2 tỷ người nghĩ xem Thanh Tẩy Thánh Kiếm ta đã phải chịu từng chút một tội một thanh về mới được làm Linh mục, Quang Minh Nước Thánh một năm ngưng tụ ra được vài giọt người tưởng dễ xoi ư."

Băng Thần hỏi Linh mục:

"Chẳng lẽ không còn cách nào khác sao?"

Linh Mục suy nghĩ một chút rồi nói:

"Thực ra còn có một giọt lưu lạc bên ngoài Quang Minh Thánh Điện nhưng muốn lấy rất khó, nhưng ta nghĩ đây cũng là thử thách của Giáo Hoàng đặt ra cho người."

Băng Thần chỉ cần có thể, hần tự tin nói:

"Phiền Linh mục thông báo cho ta về chuyện làm sao để có được Quang Minh Nước Thánh."

Linh mục lấy ra một tấm bản đồ rồi chỉ vào một nơi cực kỳ xa xôi, cách biệt hoàn toàn khỏi các toà thành của nhân loại, ngẩng mặt lên nhìn Băng Thần sau đó hần cười nói:

"Nơi đây tên gọi là Vinh Quang Chiến Trường ở đó có một chỗ gọi Quang Minh Đài, các chiến sĩ của Quang Minh Thánh Điện trước kia vẫn rất hay tại nơi đó chiến đấu phân cao thấp, nhưng đó là chuyện cách đây ba nghìn năm rồi."

Bây giờ thì nó tràn ngập Hắc Ám quái thú, đã thế không biết từ đâu xuất ra thêm rất nhiều ma hóa quái thú, bây giờ theo ta đoán thì nơi đó không còn một chút dấu tích nhưng tất nhiên có một ngoại lệ.

Quang Minh Đài nghe đồn do Quang Minh Thần Nữ tạo lên cách đây cực kỳ nhiều năm, trước khi ngài ấy đi khỏi thế giới này, thế nên không có thể lực Hắc Ám nào có thể tới gần Quang Minh Đài, chỉ có tín đồ trung thành của Quang Minh thì mới được, trên đỉnh đài chính là thứ người mong muốn Quang Minh Nước Thánh."

Băng Thần ngạc nhiên hỏi:

"Thế tại sao không có ai đến dọn dẹp hết đồng quái thú trong đó đi?"

Linh mục lắc đầu cười khổ nói:

"Không thể bởi vì nơi đó chỉ có cấp độ 200 trở xuống mới được vào."

Băng Thần nghiêm túc hỏi:

"Trên 200 thì sẽ làm sao vậy?"

Linh mục cười nói:

"Trên 200 mà vẫn cố vào sẽ bị truyền tống ra ngoài, có xông vào 3 lần sẽ hi hoi yến diệt."

Băng Thần không khỏi hít vào một hơi khí lạnh, nơi kia có vẻ khó hơn hần nghĩ quá nhiều, Linh mục nói tiếp:

"Không những thế bên trong lại tràn ngập Hắc Ám quái thú cấp 200 trở xuống, chúng nó cứ trú ngụ trong đó đến khi lên tới cấp 200 mới đi ra, đây cũng là một vấn đề khá lớn đối với giáo đình."

Băng Thần thở ra một hơi rồi nói:

"Thế có cách nào để thay đổi hoàn cảnh đó hay không?"

Linh mục gật đầu nói:

"Chỉ cần người không lên cấp 200 lại vượt qua hết toàn bộ những quái thú thì chỉ cần xoay ngang thanh kiếm cắm trên đỉnh đài thì sức mạnh của nữ thần Quang Minh sẽ phát tán, nơi đó trong vòng 100 năm Hắc Ám quái thú sẽ không thể xâm nhập."

Quang Minh Giáo Đình đã cố gắng rất nhiều nhưng chưa lần nào thành công cả, chàng trai trẻ nếu người thành công thì phần thưởng mà Giáo Hoàng cho người sẽ không nhỏ đâu, người nếu quyết định đi thì ta cũng ủng hộ hết mình."

Băng Thần gật đầu nói:

"Giáo Hoàng đã cho ta rất nhiều, cũng sẽ có những thứ ta phải tự dành lấy, ngài chờ đó ta nhất định sẽ thành công."

Sau đó hấn ta muốn quay đầu đi thì Linh mục gọi hấn lại nói:

"Người cảm theo thứ này, chỉ cần có nó thì người có thể dễ dàng dịch chuyển về thành sau đó dịch chuyển đến nơi có cấm cái cọc này, với lại nó cũng rất tốt trong việc thanh tẩy quái vật."

Băng Thần cầm lấy nó rồi quan sát

Quang Minh Thánh Côn

Độ quý hiếm: Thần cấp

Tác dụng: Khuếch đại khả năng của bùa dịch chuyển, giúp định vị cho chủ nhân để tùy ý đến đi khỏi vị trí hiện tại.

Tiêu hao: Lam lượng 200000

Thời gian hồi : 50 phút

Băng Thần mỉm cười nói:

"Cám ơn ngài Linh mục nhất định ta sẽ cố gắng hết sức, thứ này ta mượn sau khi xong nhiệm vụ ta sẽ trả, còn bây giờ ta đi trước để chuẩn bị."

Hấn muốn đi những bỗng nhiên nhớ tới lời hứa với hai vị hiệp sĩ về hưu thì quay đầu lại nói:

"Hai người mà ngài cử đến giúp ta làm việc rất tốt, nếu có thể ngài cho bọn họ một cơ hội nhé."

Linh mục mỉm cười nói:

"Tất nhiên, còn người đi đi."

Băng Thần sau đó đi sâu vào trong thành, Linh mục đi vào trong, theo phía sau là hai vị hiệp sĩ về hưu, họ rất vui mừng vì Băng Thần đã giữ đúng lời hứa của mình.

Vừa đi vô trong thì một người giống y chang Linh mục từ đâu quỳ xuống nói:

"Giáo Hoàng giao cho tên kia bảo vật như thế liệu có được không?"

Hai người kia còn chưa kịp hiểu gì thì Linh mục bọn họ theo sau trang phục liền biến hóa, nhìn một cái bọn họ liền nhận ra đó là Giáo Hoàng, cả hai đều quỳ rạp xuống.

Giáo Hoàng mỉm cười nói:

"Xưa kia ta đã thất bại thế nên ta muốn tiêu tử này trả thù giúp ta cũng như giúp giáo đình thu hồi mảnh đất thánh, hấn năng lực rất cao đáng để ta kì vọng, được rồi cũng đến lúc ta phải đi rồi."

Hấn hơi nghĩ cái gì đó rồi nói:

"Hai người này tiêu tử kia đã nhờ ra chiếu cố, thế nên ta sẽ cho hai người các người làm phụ tá Linh Mục, được rồi ta đi đây."

Sau đó hấn ta như một tia sáng biến mất, một hồi lâu sau đó ba người kia vẫn quỳ không chịu đứng dậy, phải đến tận nửa tiếng sau Linh mục mới đứng lên rồi nói:

"Hai người nhất định không được tiết lộ bất cứ thứ gì nghe chưa?"

Hai người gật đầu sau đó cùng Linh mục đi vào bên trong Thánh Đường.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 338: Luật lệ mới

Băng Thần đang muốn chuẩn bị đầy đủ đồ đạc thì một thông cáo vang lên

Thế giới thông cáo

Với sự xuất hiện của phe phái thứ ba thế nên gây ra Tân Sinh chuyển biến nội dung cụ thể:

- Khi bị giết sẽ bị đẩy ra khỏi Tân Sinh và không được đăng nhập trong ngày.
- Kinh nghiệm khi giết quái tăng 100% so với trước.
- Giết chết kẻ giết mình thì sẽ làm cho đối phương 2 ngày không thể đăng nhập Tân Sinh.
- Giết người sẽ tính điểm huyết tinh, điểm càng cao càng dễ bạo trang bị cấp cao.
- Kẻ giết người bạo trang bị sẽ nhận điểm huyết tinh x 10.
- Điểm huyết tinh có thể tẩy bằng cách giết quái và tiêu hao phe phái điểm.
- Giết người khác phe phái sẽ không nhận điểm huyết tinh.

(Nếu người chơi có kỹ năng có tác dụng giống như trên thì tất cả sẽ cộng dồn.)

Băng Thần nhìn xong thông cáo thì bước chân không khỏi chậm lại đồng thời nhíu mày suy nghĩ, trước kia giết người bạo trang bị có nhưng rất hiếm khi xảy ra, bây giờ thì hay rồi giết người khắp nơi luôn.

Hắn trước kia khiến người khác rất sợ khi giết ai thì người đó phải nghỉ chơi Tân Sinh 1 hoặc 2 ngày nhưng giờ thì vui rồi ai cũng có thể làm chuyện này, cạnh tranh trong Tân Sinh sẽ trở nên tàn khốc cực kỳ.

Băng Thần hỏi Đế Thiên Lan:

"Tại sao lại có những điều luật này?"

Đế Thiên Lan nhàn nhạt nói:

"Mấy vị Thần Vương của thế giới các ngươi đang muốn đẩy nhanh tiến độ Tân Sinh để bổ sung nhân lực cho Thần giới, thế giới này có vẻ mới trải qua Thần chiến thế nên họ mới cần làm thế, chưa kể khi ta tạo ra Ma Hóa phe phái thì họ đã phát hiện sự có mặt của ta.

Có điều họ cũng biết ta mạnh mẽ hơn bọn họ quá nhiều thế nên chỉ muốn ép ta lộ mặt mà thôi, nhưng ta bây giờ thời gian lo đi khôi phục còn không có đi gặp bọn họ làm gì, một đám nhóc con thôi ngươi không cần phải quan tâm."

Băng Thần cười khổ nói:

"Đối với người mạnh như ngươi thì bọn họ như đám nhóc con nhưng ta trước mặt họ thì cũng có khác gì một thằng nhóc con."

Hắn nghĩ nghĩ rồi nói:

"Không ta bây giờ giống con vi khuẩn trong mắt họ thì mới đúng."

Đế Thiên Lan mỉm cười nói:

"Ngươi cứ yên tâm ta đây ít nhất còn có thể bảo vệ ngươi ít lâu nữa, khi nào ta thu thập đủ tín ngưỡng lực lâm vào ngủ say thì lúc đó ngươi mới phải tự lo, nhưng đến lúc đó chắc cũng phải vài trăm năm, khi đó có lẽ ngươi đã đi đến trung cấp thậm chí thượng cấp vi diện."

Băng Thần vẫn còn lo lắng hỏi:

"Thế nếu ta đi ra ngoài trung cấp vi diện thì cuối cùng cũng chỉ là con kiến mà thôi, nếu bị họ tìm được thì vẫn có khả năng gặp nguy hiểm chết người."

Đế Thiên Lan thản nhiên nói:

"Ngươi quên mất trước khi có ta bảo bọc ngươi cũng đã được những thứ bảo vệ hay sao? Ngươi cứ yên tâm chỉ cần không lên tới Thần giới thì bọn họ phát hiện ngươi phải nói là cực khó."

Thiên Thư âm thanh ngay lúc này cũng vọng ra:

"Chủ nhân yên tâm mọi chuyện đã có chúng ta lo lắng, ngươi chỉ cần tập trung tu luyện cùng hưởng thụ cuộc sống này là được, đây cũng là ý nghĩa tồn tại của chúng ta mà."

Băng Thần cảm động nói:

"Không biết nói gì hơn nhưng ta thật sự cảm ơn các ngươi đã đến và cho ta tất cả."

Thiên Thư mỉm cười nói:

"Phận sự của chúng ta."

Băng Thần sau đó không nói gì nữa bởi vì đã đi tới nơi đông người nếu hắn ta cứ ngăn người hay làm nhảm một mình thì sẽ không tốt cho lắm."

Với lại hắn còn phải tranh thủ thời gian chuẩn bị tất cả mọi thứ để có thể dần dần vào cuộc hành trình đầy hiểm nguy sắp tới, trên đường vào công hội thì hắn ta âm thầm tính toán làm sao để có lợi nhất cho mình.

"Bây giờ ta cấp 140 trên đường đi không thể nào không giết quái được thế nên có lẽ sau khi tiến cấp chức nghiệp ở giai đoạn cấp 200 xong thì ta lên tiến cấp xong rồi mới sử dụng để tiến cấp chức nghiệp ở cấp độ sau nữa.

Nhưng có lẽ vẫn phải suy xét kỹ hơn bởi lần đầu tiên là 20 cấp rồi phải đến tận 100 sau đó là 200 nếu ta đoán không nhầm thì rất có thể nâng cấp lần sau sẽ nhân năm lên cũng chính là cấp độ cuối cùng 1000 không chừng."

Đi về một nơi thật vắng người Băng Thần cảm Quang Minh Thánh Côn vào một bụi cỏ thật cao sau đó rồi đi khỏi Nguyên Không Thành.

Tiếp tục những suy nghĩ trong đầu Băng Thần dùng Dịch Chuyển Bùa liên tục đi qua nhiều toàn thành để tới Bạch Hồ Thành, dù gì trước khi đi cũng trả nhiệm vụ cho Linh mục đã rồi tính tiếp, biết đâu được thưởng thứ gì đó có trợ giúp cho nhiệm vụ thì sao.

Với lại hắn ta cũng muốn thử xem mức độ tăng phúc của Quang Minh Thánh Côn với bùa dịch chuyển ở mức nào, tuy đã cố gắng rất nhiều nhưng đến cận giờ thoát ra Tân Sinh thì hắn ta mới tới được Bạch Hồ Thành.

Không muốn quá vội vã làm gì ra ngoài Tân Sinh rồi thương lượng cũng được, hôm nay nghỉ một chút đã, mấy hôm nay làm tại Thánh Đường phải nói là chán không thể tưởng, đã thế luật lệ mới ban ra chắc chắn cần hợp nội bộ mình còn lâu mới được ra ngoài.

Tới gần trung tâm công hội thì Băng Thần lại gặp được Đoàn Dự đầu tiên, cũng lâu rồi chưa xem xem tiểu đệ của mình lên tới mức nào, đợt trước mình lên cấp 140 tên này chắc cũng không tệ.

Nhân vật: Đoàn Dự (Cấp 129) (Chiến lực: 14423000)

Danh hiệu:Quang Minh Người Thủ Hộ (Sát thương lên quái vật và người chơi Hắc Ám tăng 50%)

Exp: 900 triệu / 390 tỷ

Huyết mạch: Cự Nhân

Chức nghiệp: Quang Minh Hộ Vệ

Sinh lực: 12012000

Lamr: 215840

Công kích:800000

Phòng thủ:1000000

Tốc độ: 93000

Trí lực: 5380

Thể chất: 1176200

Kĩ năng:?????? (Không cùng chức nghiệp không thể xem)

Trang bị: Huyền Vũ Sáo Trang

Sủng thú: Huyền Vũ

Băng Thần vỗ vai hắn nói:

"Đạo này không có thời gian quan tâm đến người, chuyện của người cùng mấy cô nàng kia như thế nào rồi?"

Đoàn Dự kéo tay Băng Thần nói:

"Đại ca người nhỏ giọng dùm ta, đến tận bây giờ các nàng còn không biết rằng người khác có quan hệ với ta, với lại trong đó Yến tỷ cứng quá ta không qua được."

Băng Thần nhìn xung quanh rồi móc ra một bọc nhỏ đưa cho hấn nói nhỏ:

"Mang đi pha loãng vào rượu sau đó mới nàng uống cùng người, nhớ phải uống nhiều rượu một chút để có đường còn giải thích."

Đoàn Dự ngay lập tức biết đây là thứ gì, hấn lo lắng nói:

"Cái này nếu ta bị phát hiện sử dụng trong công hội thì chết chắc."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Bây giờ lấy đại một lý do nào đó mời nàng ra ngoài, đúng là ngu không tưởng được, với lại thứ này chỉ sử dụng khi người cảm thấy nàng có thích người thôi, như thế nếu xảy ra chuyện thì cũng không to chuyện."

Đoàn Dự nghĩ một chút rồi nói:

"Ta hiểu rồi."

Băng Thần cười nói:

"Nhất cự ly nhì tốc độ để nàng ở ngoài lâu quá coi chừng kẻ khác tới xoi mói, cách này tuy mất đạo đức nhưng rất hiệu quả."

Đoàn Dự cười gian manh nói:

"Có vẻ đại ca hay dùng thứ này thì phải."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không, ta cần gì dùng nó, còn người nếu về ngoài có một nửa của ta thì ta cũng không giới thiệu cách này cho người."

Đoàn Dự thở dài ai oán nói:

"Tuy biết sự thực như thế nhưng đại ca cũng không nên nói thẳng như thế chứ."

Băng Thần vỗ vai hấn an ủi:

"Ta cũng chỉ là muốn người đừng bị ảo tưởng mà thôi, được rồi ta ra ngoài trước đây."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 339: Liên hợp

Băng Thần tối hôm đó làm xong thì nhận được thông báo của Khang Tiểu Vũ về chuyện liên hợp để gia tăng số lượng thành viên công hội, bây giờ tối thì trên bàn ăn xuất hiện thêm ba người, Băng Thần cũng không lạ mặt bởi ba người này là Hồ Liễu, Miêu Lam, Phụng Lam Băng.

Khang Tiểu Vũ cười nói:

"Ba vị cứ tự tiện dùng bữa, chúng ta vừa ăn rồi chậm rãi thảo luận cũng được."

Phụng Lam Băng mỉm cười nói:

"Chuyện thương lượng thực ra không cần lắm bởi vì chúng ta cùng người trong trong gia tộc đã thương lượng kỹ càng từ từ trước rồi."

Khang Tiểu Vũ mỉm cười nói:

"Nếu các vị đã thương lượng điều kiện rõ ràng thì nói ra nếu hợp lý thì chúng ta sẽ hoàn thành thỏa thuận luôn."

Phụng Lam Băng lấy ra một bản ghi chép rồi nói:

"Nữ nhân trong Phụng Hoàng tộc cùng Cửu Vĩ Hồ tộc toàn bộ thành viên đủ điều kiện tham gia Tân Sinh đều là nữ, còn Miêu tộc thì có 2 thành là nam, chúng ta sẽ cho toàn bộ người gia nhập cùng Nữ Vương Cung nhưng chúng ta cần 3 ghế trưởng lão."

Khang Tiểu Vũ ngạc nhiên hỏi:

"Chỉ có thể?"

Phượng Lam Băng mỉm cười nói:

"Cả ba gia tộc chúng đều rất trung thành với Ma Long Thần Đế đại nhân thể nên sau khi họp gia tộc chúng ta đã quyết định giao vận mệnh của mình cho Thần Sứ đại nhân, hi vọng Băng Thần thần sứ không làm chúng ta thất vọng."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nếu chỉ có những điều kiện như thế thì Nữ Vương Cung rất vui vẻ chào đón các vị, từ ngày mai chúng ta sẽ là chiến hữu có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu."

Phượng Lam Băng mỉm cười nói:

"Nếu ngài Tổng giám sát đã nói thế thì chúng ta cũng không có ý kiến gì cả, từ ngày mai chúng ta sẽ là chiến hữu có phúc cùng hưởng có họa cùng chịu."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Được rồi thế mọi người mau vào bữa ăn thôi, đồ này đều do ta tự tay chế biến hi vọng mọi người không ai chê cả."

Ba cô nàng biết thừa trình độ nấu ăn của Băng Thần thế nên rõ ràng hẳn ta đang nói khách khí, bọn họ cũng rất vui vẻ vừa ăn vừa khen, dù sao cũng không phải dối lòng, bữa cơm diễn ra rất vui vẻ.

Tuy không khí ở đâu vui vẻ nhưng ở nơi khác thì có rất nhiều người không vui khi Nữ Vương Cung nhận được sự hợp tác của ba gia tộc kia, các công hội khác khi nghe tin thì cũng ráo riết tuyển người để bổ sung nhân sự.

Tình trạng hai phe đang ở trạng thái cân bằng nhưng chỉ một đạo thông báo đã làm mọi thứ rối loạn hết, có ai biết được người trong công hội mình sẽ vì tham quyền lợi mà giết người sau đó kết thù, kết oán.

Nếu chuyện đó xảy ra chưa nói đến sự tham gia của một số nhân vật có sức mạnh hù dọa như Băng Thần thì Nữ Vương Cung lấy thịt đè người cũng có thể dễ dàng chiến thắng, đồng người có khi chưa nói đến thực lực chỉ cần nhiều hơn kỹ năng phát ra thôi cũng đã là một lợi thế rất lớn rồi.

Thế nên vì sự tồn vong ngay trong đêm ấy một số công hội và gia tộc yêu thú đã liên kết lại với nhau thành một tập thể khổng lồ để chống lại con quái vật Nữ Vương Cung, chỉ cách đây không lâu ai có thể ngờ một nữ công hội lại phát triển đến mức này.

Tuy nói không thể tách rời sự hỗ trợ to lớn của Băng Thần nhưng các nàng cũng đâu có phải dạng vừa đâu, tự các nàng cũng rất biết cách tận dụng những lợi thế Băng Thần đã tạo ra để lấn càn tuyệt sức mạnh công hội.

Tối hôm đó sau khi dùng cơm xong thì ba người mới cũng được phân về phòng riêng của mình, Băng Thần thấy mỡ đã được dâng tới miệng mèo thì tại sao không xơi, Miêu Lam cùng Hồ Liễu đã bị hẳn ta hoàn toàn chinh phục chỉ có Phượng Lam Băng thì tỏ ra cực kỳ cứng đầu.

Tính danh: Phượng Lam Băng

Thực lực: Vũ Tông cửu trọng thiên

Huyết mạch: Băng Phượng Hoàng (Chân Thần huyết mạch)

Thể chất: Thuần Băng Thể (Chân Thần Thể Chất)

Đẳng cấp:25

Lực lượng:15 triệu

Tốc độ: 12 triệu

Trí lực: 30

Thiên phú: 94

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Băng, Lôi, Phong, Thủy

Tuổi thọ: 4 vạn

Độ thiện cảm: 70

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Băng Thần tốc biến qua phòng của nàng thì thấy nàng đang thay đồ hắn ta lập tức sấn tới, Phụng Lam Băng không tỏ ra bất ngờ chút nào, nàng thuận theo hắn để cho hắn ta muốn làm gì thì làm.

Sau một đêm mây mưa với nhau Băng Thần mới ôm nàng trong lòng nhỏ giọng nói:

"Nàng vẫn còn giận ta sao?"

Phụng Lam Băng thân nhiên nói:

"Ta làm tất cả chỉ vì Hồ Liễu cùng Miêu Lam thôi tại sao ta phải giận ngươi, nói cho cùng thì đây cũng là một cuộc giao dịch mà thôi."

Băng Thần khẽ vuốt ve thân thể nàng, hắn muốn làm cho nàng động tình, thấy nàng hai mắt hơi mê ly thì hắn ta mới trêu chọc nói:

"Ta bây giờ không muốn nàng nói vậy làm ta rất thương tâm."

Phụng Lam Băng nhún mày hỏi:

"Thương tâm?"

Băng Thần tiếp tục vuốt ve nàng rồi nói:

"Nàng nghĩ xem một vụ vật như nàng mà đi thích nữ thân thì thật tệ, lãnh phí tài nguyên của tạo hóa, chính vì thế ta mới phải ra tay chiếm lấy nàng, bây giờ thì nàng thử nhìn chính mình trong gương đi thế mới giống một nữ nhân chứ."

Phụng Lam Băng mặt đang đối thẳng với mặt kính của tủ quần áo, trong đó nàng nhìn thấy mình ánh mắt mê ly, làn da thì đỏ hồng thắm đẫm mồ hôi, Băng Thần thấy nàng nhìn thì mới nói:

"Đó nàng thấy không một nữ nhân quyến rũ như thế lại đi thích nữ nhân sao lại có thể vô lý như thế?"

Phụng Lam Băng quay mặt đi hướng khác rồi nói:

"Ta thừa nhận nhờ huynh ta đã không còn sợ nam nhân nữa nhưng ta còn có Hồ Liễu cùng Miêu Lam phải lo lắng, tình nghĩa giữa ta cùng các nàng huynh không hiểu đâu."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta hiểu chứ, nàng cứ đợi xem."

Hắn ta điểm huyết nàng, sau đó đứng lên đi xuống giường, Phụng Lam Băng hỏi:

"Huynh muốn làm gì?"

Băng Thần chẳng nói gì, chỉ mười giây sau bên cạnh nàng đã nằm chung với Miêu Lam và Hồ Liễu, ba người đều ngạc nhiên vô cùng, Phụng Lam Băng lạnh giọng nói:

"Huynh rõ ràng nói sẽ bỏ qua cho bọn họ cơ mà?"

Băng Thần cười nói:

"Nhưng hai người bọn họ lại tìm đến ta bảo ta bỏ qua cho nàng, nhưng nàng tới trước thế nên ta quyết định xoi cả ba, đừng trách ta khi cả ba tự đưa tới cửa, ba người ba sắc thái ta đã muốn thử thưởng thức cùng một lúc xem cảm giác như thế nào, bây giờ cuối cùng cũng toại nguyện."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 340: Lòng của Băng Thần

Sáng sớm Băng Thần đã tỉnh dậy từ sớm để làm bữa sáng cho mọi người, công hội mọi người cũng dần dần quen với việc mỗi sáng thức dậy ăn xong rồi đi vào Tân Sinh. Dù bận đến đâu cũng sẽ chờ ra 15 phút, món ăn của Băng Thần có sự hấp dẫn không thể chối từ thế nên mọi người mới như thế.

Còn Băng Thần thì cũng không cảm thấy phiền hà gì cả khi phải nấu ăn bởi đó cũng là một thú vui đối với hắn ta, hắn ta hôm nay đang xào rau thì Thiên Diệp đi ra ngoài, người quay phim của nàng thì chưa tỉnh lại thế nên nàng mới một mình đi sang bếp.

Thời hạn làm chương trình truyền hình thực tế không còn nhiều nữa chỉ hơn một tuần thôi, nàng ngáp một cái hỏi:

"Tổng giám sát người dậy sớm nấu ăn như thế sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nếu không như thế thì mỗi ngày người ăn cái gì? "

Thiên Diệp nhìn ngó xung quanh sau đó hỏi hắn:

"Tổng giám sát cho ta hỏi cái này được không?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Có chuyện gì người cứ hỏi đi."

Thiên Diệp nhún mày nói:

"Hôm trước ta thấy Oanh Oanh nàng ấy luyện một loại công pháp khiến cho thân thể phát triển cực nhanh nhưng tại sao ta cũng luyện lại không có tác dụng như nàng?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nàng dạy cho người Ngọc Nữ Tâm Kinh?"

Thiên Diệp gật đầu nói:

"Không được sao Tổng giám sát."

Băng Thần lắc đầu nói:

"Không phải không được mà là người dù có luyện một ngàn năm nữa cũng sẽ không có hiệu quả đâu, tuy rằng hiệu quả của nó rất hấp dẫn vừa luyện thể chất, tăng tuổi thọ, giữ thanh xuân chính đáng người thế nhưng có một điều kiện tiên quyết để khi luyện mới có tác dụng."

Thiên Diệp nhỏ giọng nhưng đầy tự tin nói:

"Cần thứ gì nếu có thể thì Tổng giám sát thông báo cho ta."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Thứ này có tiền cũng không mua được, muốn có điều kiện tiên quyết là phải làm nữ nhân của ta."

Thiên Diệp nhìn Băng Thần chăm chú sau đó nói:

"Thế thì thôi vậy."

Thiên Diệp đi ra bàn sau đó trầm ngâm:

"Luyện thể chất, tăng tuổi thọ, giữ thanh xuân, chính đáng người có Quân Oanh Oanh làm ví dụ thì chứng tỏ hắn ta nói không sai một chút nào, nhưng tại sao làm vợ hắn mới biết được, chắc chắn có một phương thuốc hay cái gì đó để phụ trợ, lúc nào phải lừa ai đó nói ra mới được."

Băng Thần bưng đồ ăn ra rồi nói:

"Ta biết người nghĩ gì trong đầu nhưng thật chất thì có một chút sai rồi, đợi đến khi các nàng nói cho người thì người sẽ rõ tại sao."

Thiên Diệp bỗng nhiên nhìn thẳng hắn ta nói:

"Sao ta có cảm giác người có ý đồ với ta thì phải."

Băng Thần dừng lại nói:

"Người có tin hay không thì tùy nhưng thực ra ta có ý đồ trước khi người sinh ra luôn đấy."

Nói xong hắn đi thẳng vào trong bếp để lại Thiên Diệp một mình ngồi suy nghĩ mông lung:

"Trước khi ta sinh ra?"

Thiên Thư liên lạc với Băng Thần:

"Một phần linh hồn của nàng ta bị hệ thống giữ lại, trong đó chứa ký ức của kiếp trước, ngài có muốn ta chuyển lại những ký ức đó cho nàng hay không?"

Băng Thần lắc đầu nói:

"Nếu truyền về thì xóa sạch ký ức của nàng đi rồi truyền về để cho linh hồn nàng được vẹn toàn, còn nếu không được thì thôi, nàng đang sống tốt ta không muốn nàng nhớ lại quá khứ thảm thương. Nỗi đau này một mình ta giữ đã quá đủ rồi còn nàng vui về thì ta mới có thể vui về được."

Thiên Thư nhỏ giọng:

"Ta hiểu rồi."

Vài phút sau đang ngồi suy nghĩ Thiên Diệp bỗng nhiên cảm giác có gì đó như một cơn gió va vào người mình, nàng nhìn ngó xung quanh một chút nhưng không thấy gì, nhưng khi nhìn vào bóng lưng của Băng Thần không hiểu tại sao nước mắt nàng lại tong tong rơi xuống.

Nàng ngay lập tức bỏ về phòng, đặt tay lên trái tim nàng thật sự không hiểu bỗng nhiên vì sao mình đau lòng như thế, giống như có một con dao cứa vào tim mình vậy.

Băng Thần hỏi Thiên Thư:

"Nàng sao thế không phải ta bảo nếu truyền ký ức về thì hãy thanh lọc những ký ức ấy đi mà."

Thiên Thư cười nói:

"Chủ nhân yên tâm ta đã thanh lọc toàn bộ ký ức nhưng mảnh linh hồn ấy vẫn luôn hướng về ngài thế nên mới có chuyện như thế xảy ra, đầy đủ linh hồn Thiên Diệp sẽ dễ nảy sinh tình cảm hơn, chủ nhân nếu lợi dụng tốt có thể thừa cơ mà vào."

Băng Thần nét mặt giãn ra hỏi:

"Còn có phúc lợi như thế sao?"

Thiên Thư mỉm cười nói:

"Nhưng ta xin khuyên chủ nhân để vài tháng sau hãy ra tay."

Băng Thần hơi ngừng lại hỏi:

"Tại sao?"

Thiên Thư khẽ nói:

"Nếu đợi mảnh linh hồn kia hoàn toàn hòa nhập thì cảm xúc của nàng về ngài sẽ tốt hơn rất nhiều, khoảng thời gian này chúng ta không cần thể hiện tốt mà chỉ cần không gây ra lỗi trước mặt nàng là được."

Băng Thần mỉm cười nói:

"Ta hiểu rồi cảm ơn người Thiên Thư."

Trong phòng của Phượng Lam Băng nàng nằm úp mặt xuống gối không dám ngẩng đầu lên bởi vì quá xấu hổ, đêm qua nàng thật không thể tượng tượng được mình lại làm những hành động đáng xấu hổ như thế.

Nhưng nàng làm sao biết vì để chắc cú Băng Thần đã tuần hoàn được loại nhẹ cho nàng, thế nên hôm qua nàng điên cuồng nhưng vẫn có ký ức rõ ràng khi nàng còn đang không biết phải làm sao thì Hồ Liễu âm thanh vang lên.

"Phượng tỷ chúng ta phải nói truyện một chút."

"Đúng thế chúng ta cần phải nói chuyện ngay thôi."

Khi cả âm thanh của Miêu Lam cũng vang lên thì nàng mới xấu hổ xoay người lại nói:

"Được rồi có chuyện gì hai người nói đi."

Hồ Liễu lên tiếng trước:

"Bây giờ mọi chuyện đã như thế này, rõ ràng Băng Thần huynh ấy đã lừa chúng ta các tỷ định giải quyết như thế nào?"

Miêu Lam hơi suy nghĩ một chút rồi nói:

"Đêm qua không phải câu trả lời quá rõ ràng hay sao? Chúng ta ba người đều đã trở thành nữ nhân chính hiệu rồi, huynh ấy bây giờ là nam nhân của cả ba, Phụng tử người cũng không phản đối chứ."

Phụng tử Băng muốn nói gì đó nhưng nghĩ lại đêm qua thì lại thờ dãi nói:

"Đúng thế ta công nhận với hai người."

Hồ Liễu mỉm cười nói:

"Thế thì tốt quá rồi như thế thì ba tỷ muội chúng vẫn có thể ở bên nhau trong khi người nhà cũng sẽ không phản đối nữa."

Phụng tử Băng nghĩ nghĩ một chút sau đó nói:

"Nhưng chỉ như thế thì không được, hai người nghĩ xem nếu cứ dễ dàng xuôi theo hấn ta dù cho hấn có dùng chiêu thức xấu hổ như thế này thì tên này sẽ cứ như thế khi dễ ba người chúng ta, phải nghĩ cách nào đó trừng phạt hấn ta."

Phụng tử Băng hai mắt xoay chuyển sau đó nói nhỏ:

"Ta có kế hoạch như thế này hai muội xem có được hay không."

Ba người xì xào một chút sau đó Miêu Lam cùng Hồ Liễu đều hai mắt sáng lên, Hồ Liễu nhỏ giọng:

"Đại tỷ thật thông minh."

Phụng tử Băng cười nói:

"Nhanh chuẩn bị nếu không trễ mất thời cơ."

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 341: Băng gia luật lệ

Ba cô nàng mặc lấy quần áo mỏng manh sau đó đứng ở gần cửa đợi, vì là yêu thú thế nên các nàng nghe âm thanh cực tốt nhất là Miêu Lam, một lúc sau nàng nói:

"Đến lúc hành động rồi."

Ba người mở cửa đi ra thì cũng đúng lúc mấy cô nàng khác đi ra, những người kia có vẻ rất ngạc nhiên ba nàng thì chờ bọn họ hỏi xem tại sao ba nàng bước ra từ phòng Băng Thần nhưng không hề, Thương Nhục Nhục mỉm cười đi lại hỏi:

"Ba người các người có phải đã bị tên kia xoi tái đúng hay không?"

Ba người bắt đầu không hiểu nhưng vẫn gật đầu Thương Nhục Nhục sau đó nghiêm mặt nói:

"Băng gia có một luật lệ là người mới phải kính trà cho vợ cả, ba người các người mau chóng theo ta đi làm lễ sau đó còn xếp thứ tự."

Ba người sau đó bị kéo đi khi mà còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra, tiếp đó ba người thực sự kính trà, đợi ba người làm xong thì Thương Nhục Nhục bắt đầu mới giới thiệu:

"Ta Thương Nhục Nhục vợ cả, Mộng Phi vợ hai, Trình Lan vợ ba, Trình Vân vợ tư.....còn ba các người thông báo thứ tự ai trước ai sau, cho các người năm phút để thương lượng."

Hồ Liễu ngay lập tức rất tức thời nói:

"Tiểu muội bé nhất "

Miêu Lam chỉ Phụng Lam Băng rồi nói:

"Nàng lớn nhất."

Thương Nhục Nhục nháy mắt với Khang Tiểu Vũ thế là Khang Tiểu Vũ lấy ra một cuốn sách cực đẹp được làm từ vàng ròng đính rất nhiều kim cương, nó cũng dày cộp chắc phải vài nghìn trang, Phụng Lam Băng mở ra thì thấy tên của từng người cùng sử ký về từng người một.

Khi nàng nhìn đến Từ Mộng Vũ Tôn cùng Hương Thiên Ánh Vũ Đế thì giật hết cả mình ánh mắt nhìn về hai người không khỏi có chút sợ hãi, Thương Nhục Nhục nói:

"Tham khảo thông tin cá nhân của các tỷ tỷ sau đó báo cáo lại thông tin của mình cho Tiểu Vũ muội, như thế này thì chắc ba người dễ dàng hiểu rồi chứ."

Khang Tiểu Vũ lấy lại cuốn sách sau đó đưa cho các nàng mỗi người một tờ giấy rồi nói:

"Đây là nội quy bao gồm quyền lợi và nghĩa vụ các muội phải thi hành."

Phụng Lam Băng mở ra

- 1 - Chuyện không tốt xảy ra với một người thì toàn bộ mọi người phải tìm cách giúp đỡ (Gia tộc, cá nhân, ân oán, tiền tài....)
- 2 - Gặp chuyện phải ngay lập tức báo về để được giúp đỡ.
- 3 - Nếu một người chịu thiệt thòi thì tất cả phải tìm cách trả thù giúp.
- 4 - Luôn có tôn ty trật tự tuy nhiên không hạn chế việc xưng hô.
- 5 - Luôn đặt lợi ích của Băng gia lên hàng đầu.
- 6 - Mang thai thì phải bảo đảm chế độ chăm sóc đặc biệt mỗi ngày.
- 7 - Băng Thần có nữ nhân mới không được ghen tuông gây xích mích nội bộ.
- 8 - Nữ nhân không đạt chuẩn tỷ muội đồng lòng tẩy chay (Có quá nhiều đàn ông trước khi gặp lão công và xảy ra quan hệ thực tế)

.....

Hơn một trăm điều khiến ba nàng nhìn hoa cả mắt, sau đó ba người mới cùng mọi người đi ăn, kết thúc bữa cơm mọi người đều về phòng để chuẩn bị đăng nhập Tân Sinh thì Phụng Lam Băng mới ngán ngời đi lại chỗ Băng Thần.

Hắn quan sát nàng một cái

Tính danh: Phụng Lam Băng

Thực lực: Vũ Tông cửu trọng thiên

Huyết mạch: Băng Phụng Hoàng (Chân Thần huyết mạch)

Thể chất: Thuần Băng Thể (Chân Thần Thể Chất)

Đăng cấp:25

Lực lượng:15 triệu

Tốc độ: 12 triệu

Trí lực: 30

Thiên phú: 94

Hồn lực: 0

Pháp lực:0

Nguyên tố: Băng, Lôi, Phong, Thủy

Tuổi thọ: 4 vạn

Độ thiện cảm: 91

Danh hào: Nhân Tông (khí thể ảnh hưởng đến tăng thực lực yếu hơn bản thân Vũ Sư 100% giảm 10% theo mỗi tầng thứ. Cùng tầng thứ mỗi tiểu cảnh giới 1%. Tương tự đối với Yêu thú. Ảnh hưởng yếu đi khi đối phương huyết mạch cao cấp.)

Độ thiện cảm của nàng tăng đến 91 rồi, Băng Thần ôm nàng vào lòng rồi hỏi:

"Sao thế Lam Băng?"

Phượng Lam Băng nhún mày hỏi:

"Nữ nhân của huynh đều không biết ghen hay sao?"

Băng Thần mỉm cười nói:

"Nàng đừng nghĩ nhiều, ta tốt với các nàng ấy như thế, các nàng cũng yêu quý ta hết mình và lại phần lớn đều là người thông minh thế nên mới có thể hài hòa như thế."

Phượng Lam Băng hơi bối rối thì hắn ôm thật chặt nàng nói:

"Ta biết trong tim nàng mang rất nhiều tổn thương, đồng thời thói quen trong quá khứ cũng khiến nàng khó chấp nhận ta thế nhưng tin ta, cho ta một cơ hội."

Nghe Băng Thần nói thế nàng thở dài ôm chặt đầu hắn nói:

"Huynh dối trá như thế nhưng tại sao trái tim ta lại nói ta phải tin huynh nhỉ?"

Băng Thần thở ra một hơi nói:

"Muội tin là được còn những thứ khác thời gian sẽ trả lời, ta chưa làm nữ nhân của mình thất vọng, ta tin nàng cũng sẽ không phải thất vọng."

Phượng Lam Băng vuốt mái tóc trắng của hắn nói:

"Cả người ta cũng đã bị huynh chiếm được, tâm cũng sắp bị huynh lấy đi biết sao được."

Độ thiện cảm: 96

Băng Thần mỉm cười nói:

"Chúng ta làm một chút trước khi vào Tân Sinh nhé."

Không để nàng phản đối hắn liền ôm nàng vào phòng rồi vào trạng thái chiến đấu, sau đó trong phòng vang lên tiếng nam nữ hoan ái, cửa phòng không đóng làm cho vài người mặt mày đỏ chót.

Băng Thần gấp như thế bởi nàng vừa đủ điều kiện của Âm Dương Song Tu Thần Quyết, độ thiện cảm tăng cao như thế chỉ do nàng đang xúc động không tranh thủ hết luôn đợi nó hạ xuống thì không biết bao giờ mới có cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 342: Quang Minh Thánh Côn

Đội Băng Thần dừng lại thì cũng đã vài tiếng sau, dù rất ngại ngùng nhưng Phượng Lam Băng chẳng nói gì cả nàng chỉ im lặng đi về phòng sau đó đăng nhập Tân Sinh.

Băng Thần cũng cực kì yên tâm bởi vì một khi đã bị Âm Dương Song Tu Thần Quyết ảnh hưởng thì chắc chắn sẽ không thoát khỏi tay hắn được nữa rồi, hắn cũng tắm rửa sạch sẽ sau đó mới đăng nhập Tân Sinh.

Đi vào bên trong thì thấy công hội khá trống người bởi mọi người sau khi nhận được Quang Minh Giáo Hội công nhận thì nhiệm vụ tới liên tục không ngừng nghỉ, cả công hội lúc này gần như toàn bộ thời gian ở trong Tân Sinh đều là làm nhiệm vụ.

Băng Thần xem xét kho của công hội muốn tìm xem có thứ gì có thể mình cần không thì phát hiện ra một thứ khá hay.

Tiểu Mộc Ngụy Trang

Độ quý hiếm : Thánh khí

Tác dụng: Bất cứ người chơi hay đồ vật gì bị Tiểu Mộc Ngụy Trang phủ lên thì sẽ hóa thành một cái cây, không có bất cứ khí tức nào được tiết ra, cũng không có bất kỳ dấu hiệu nhận biết nào cả.

Thời gian hồi: 1 tiếng

Tiểu hao: 0

Điểm cống hiến: 1 tỷ

Băng Thần chẳng làm nhiệm vụ công hội nào cả thế nên muốn có điểm cống hiến đành phải nộp trang bị lại để đổi điểm, dù cho có là Tổng giám sát thì đồ đặc hãn ta cũng không được tùy tiện lấy. Đây chính là luật do hãn đặt ra thế nên hãn ta phải tuân theo, thế là mọi người bỗng nhiên thấy trong kho có hơn 1000 trang bị kim cương xuất hiện.

Mức độ này khiến cho nhiều người đang giữ nhiều điểm cống hiến không khỏi sáng mắt lên, cực khổ bao nhiêu ngày cuối cùng cũng được đền đáp, còn cái thánh khí kia thì hoàn toàn không được bọn họ quan tâm vì nó quá đắt, hoàn toàn ngoài tầm với của bọn họ.

"Mọi người mau mua kéo hết."

"Cho ta mượn 100 ngàn điểm mai trả liền."

"Ha ha ha ha mình ta mua được chọn vẹn một cái sáo trang lần này lên đời chắc rồi."

"Cần gì sáo trang ta đây lấy được một thanh kiếm kim cương 10 * tuy mất mười triệu cống hiến nhưng lực công kích phải nói là quá sáng khoái, đã thế còn giảm 80 % tỷ lệ rớt đồ nữa chứ."

Mấy cô nàng trong công hội chia nhau trang bị mà ba tộc mới gia nhập thì chỉ có thể nhìn mà thèm, thế nhưng Băng Thần đâu có ngốc, hãn ta tiếp tục dọn kho đồ sau đó mang năm trăm món trang bị khóa lại chỉ có ba tộc kia được quy đổi.

Thông cáo bang hội

- Trang bị Kim cương cho thành viên bình thường thêm 2000 kiện.
- Trang bị Kim cương cho thành viên mới gia nhập thêm 500 kiện.
- Người đạt mức 1 triệu cống hiến đầu tiên miễn phí lấy thêm một kiện.
- Hội viên cũ ngoại trừ ban lãnh đạo ai đạt được 2 trăm triệu cống hiến thưởng trang bị Địa khí một kiện. (Địa khí trên kim cương một bậc.)

Băng Thần đúng như lời hứa ném lên trên mười một kiện Địa khí trang bị đủ cho 11 chức nghiệp.

"Băng Thần vạn tuế "

"Băng Thần vạn tuế "

"Băng Thần vạn tuế "

Tiếng hô vang ở khắp nơi, Băng Thần sau đó gửi cho nữ nhân của mình cùng người trong ban lãnh đạo mỗi người một sáo trang Địa khí rồi mới bắt đầu lên đường, nhưng có vẻ ngày hôm nay không bình yên như hãn nghĩ.

Vừa đi ra khỏi thành hãn ta đã gặp một đám người đang vây mấy cô gái trong Nữ Vương Cung lại , Băng Thần không ra mặt quá sớm mà âm thầm để chế độ quay hình. Tình hình tại nơi đó cũng càng ngày càng căng thẳng lên.

Một nam nhân nói:

"Chúng ta muốn mua trang bị nhưng không tìm đâu được hay mấy vị bán lại trang bị cho chúng ta đi."

Cô gái dẫn đầu kéo xuống mặt nạ cười gằn nói:

"Các người vây lại người của Nữ Vương Cung ta đoán không phải chỉ để mua đồ, nếu muốn

Bạn đang đọc truyện *Thú Tu Thành Thần* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

